B.a.1-2

R.7157

INDEX LOCVPLE TISSIMVS DVOBVS TOMIS DIGESTVS, IN ARIS TOTELIS STAGIRITAE OPERA,

quæ extent, auctore R. Patre F. Franciſco Ruizio Valliſoletano, S. FACVNDI ordinis S. Benedicti Abbate. In quo tam multa expoſita ſunt in q̃plu rimis & obſcuris apud ARISTOTE LEM locis, quæ aut perperam intel lecta hactenus, aut omnino omiſſa fu erant, ut uice commentarij attento lectori eſſe poſſint.

EIVSDEM AVCTORIS IVDICIVM DE ARI ſtotelis operibus, quæ nuper Simon Grynæus ex impreſſio ne repræſentauit, habes in calce ſecundi tomi.

Del collegio de la Comp.ª de Jesus de granada

APVD INCLYTVM Sanctorum martyrum FACVNDI & PRIMITIVI Cœnobiũ. Anno Domini. M.D.XL. Menſe Februario.

Cum priuilegio CAROLI .V. Imperatoris ſemper Auguſti ad decennium.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA GRANADA

NOMINA, NVMERVS ET ORDO LIBRORVM Ariſtotelis, ex quibus utriuſq; tomi index excerptus eſt. Vnde etiam citationum compendia nota euadent.

PRIORIS TOMI.

Artis poeticæ LIB.I.
Prædicamentorum. LIB.I.
Perihermenias in duos libros latinis diuiſus, cum Græcis unicus ſit. LIB.II.
Priorum Analyticorum LIB.II
Poſteriorum Analyticorum LIB.II.
Topicorum LIB.VIII.
Elenchorum unus, Latinis in duos diuiſus. LIB.II.
Phyſicorum LIB.VIII.
De Cælo LIB.IIII.
De Generatione & corruptione LIB.II.
Meteorologicorum LIB.IIII.
De Anima LIB.III.
De Senſu & ſenſato LIB.I.
De Memoria & Reminiſcentia LIB.I.
De Somno & Vigilia LIB.I.
De Somniis LIB.I.
De Diuinatione per ſomnum LIB.I.
De Longitudine & breuitate uitæ LIB.I.
De Iuuentute & Senectute LIB.I.
De Vita & Morte LIB.I.
De Spiratione LIB.I.
De Phyſiognomia LIB.I.
De Admirandis Auditis LIB.I.
De Lineis indiuiſibilibus. LIB.I
De Coloribus LIB.I.
De Nilo ſeu de Nili inundatione LIL.I.
De Mundo ad Alexandrum LIB.I.
Mechanicorum LIB.I.
Rhetoricorum ad Theodecten LIB.III.
Rhetoricorum ad Alexandrum LIB.I.
Ethicorum LIB.X.
Magnorum Moralium LIB.II.
Politicorum LIB.VIII.
Oeconomicorum LIB.II.
Oeconomiarum publicarum LIB.I.
Metaphyſicorum LIB.XIIII.
His acceſſit Porphyrii Prædicabilium LIB.I.

POSTERIORIS TOMI.

De Hiſtoria animalium LIB.IX.
De Partibus animalium LIB.IIII.
De Generatione animalium LIB.V
De Communi animalium motu LIB.I.
De Communi animalium inceſſu LIB.I.
Problematum ſectiones XXXVIII.

Ex interpretibus

Vetere interprete, quem non eſſe unum, certis argumentis collegimus.

Innominato ex Arabico interp̃te. Qui an unus fuerit, incertum eſt. Cõſtat tamen apud Toletum clariſſimam Hiſpaniæ urbẽ, aut omnia aut plæraq; Auerrois latinitate fuiſſe donata.

Theodoro Gaza.

Ioanne Argyropilo Byzantio.

Franciſco Philelpho.

Leonardo Aretino.

Georgio Trapezuntio.

Georgio Valla.

Antonio Becaria.

Hermolao Barbaro.

Laurentiano Florentino.

Beſſarione Cardinale.

Petro Alcyonio.

Franciſco Vatablo.

Fauſto Victore.

Geneſio Sepulueda Cordubẽſi.

Qui interpretes cum inter ſe in hoc interpretãdi munere alii alios longo interuallo præcurrant, mirum eſt, q̃ illorum collatio iuuet, ut auſim affirmare, plus interdum paucis uerbis eruditum interpretem ad Ariſtotelem intelligendum conferre, q̃ quorundam uel longiſſima commentaria.

CANONES, QVIBVS LECTOR dexterius indice utatur.

Canon primus, de ratione excerpendi indicem ex Ariſtotele.

ADMONENDVS es mihi imprimis candide lector, nõ defuturos uidelicet quoſdam, qui præfracte nimis, &, ut ita dixerim, ſuperſtitioſe excerpſiſſe me hunc ex Ariſtotele indicem, calumnientur, cum uideant minutatim & conſciſſim plæraq; in indicem a me redacta, quæ, ut ipſi fortaſſe credent, & paucioribus & cõmodius & integra magis ſententia cõplecti potuiſſent. Quos ego tamen oratos uelim, animaduertant, eum eſſe auctorem Ariſtotelem, qui in tradendis tam multiiugis diſciplinis parciſſimam breuitatem, cui fere ſemper eſt affinis obſcuritas, affectarit, & non ſtatim quo uergat, aperuerit, ſed lectorem ipſum pẽdenti diſputatione, quouſq; in ſuam ſententiam inducat, hiantem ſubinde teneat, & quaſi quid ipſe decreturus ſit, ignoret, exploranti ſimilis rem aggrediatur. Interdũ etiã laconiſmo quodã nõ aperte quid ipſe ſentiat explicãs, alio auolat quaſi apes infixo aculeo. Nõnunq; p̃terea dũ aliorũ dogmata cõfutat, ſua nõ infeliciter colligit, ita ut unico uerbulo addito antiquorũ placita cõuellat. Ecquis itaq; inter has ſalebras tuto poſſit ac paucis Ariſtotelis ſenſũ colligere, qui non ipſis eiſdẽ ueſtigiis inſiſtat in excerpẽdo, quibus ille inſtitit in tradendo? Niſi

Niſi enim tantum eſſet negocii in Ariſtotelis ſenſibus eruendis, nulla unq; inter tot clariſſimos eruditione uiros controuerſia de tam multis apud Ariſtotelem orta fuiſſet. Secuti igitur ſumus ipſum Ariſtotelici textus ordinem iuxta probatiſſimos interpretes, nec latũ, ut aiũt, unguem, ab eo diſceſſimus. Quod ſi uſpiam ſub eadem dictione idem repeti uideatur, circũſpiciat oculatus lector, nunquid uel tantillum additum ſit, quo ille locus diſcrepet ab eo, cui ſimillimus eſſe uidebatur. Porro ſi Ariſtotelis ſententias noſtro arbitratu lubitum fuiſſet diſponere, non iam indicem texentis, ſed in alieno labore petulanter laſciuientis opus eſſe iuſtiſſime cenſeretur. Excerpſimus tamẽ quædam parcius, quædam fuſius, non ſine certi ratione conſilii, quod præ nobis ſemper tulimus. Sed illud obiter lectorem admonemus, uſurpari quædam in philoſophorum ſcholis tanq; Ariſtotelica, quæ an ſenſu apud Ariſtotelẽ cõtineantur, ipſi uiderint, certe uerbis apud illum non extare, res ipſa indicat. Non tamẽ mihi tantum arrogo, ut credam, nil me fugiſſe excerpendum in tam difficili tam multiplici ac tam uaſto opere, ſed admoneo lectorẽ, ne fruſtra quærat, quod nuſq; fortaſſe apud Ariſtotelem ſit inuenturus.

Canon ſecundus docet, libros quoſdam in indicem non redactos, & quantum Aldinæ æditioni ſit tribuendum

EXtant adhuc græce ex Aldina impreſſione germane Ariſtotelica pauca quædam, ut moralia ad Eudemum. Ex quibus nihil excerpſimus, quia latinitate donata adhuc non ſunt. Certe quæſita ſummo ſtudio inuenire latina nõ potuimus. Quædã etiam inter ſuperiora Ariſtotelis ne ſint, an Theophraſti, ambigunt. Nam libros quoſdam, qui Ariſtotelis titulo circumferũtur, cum nil habeant non dico Ariſtotelicum, ſed nec ſani quidem hominis, prorſus reiecimus, ne nugiuendus quilibet minus attento lectori Ariſtotelem mentiatur. Interiiſſe tamen nobis multa Ariſtotelis opera uel temporis iniuria, uel barbarorum in Græciam & Italiã irruptionibus, ille liquido cognoſcet, qui eos ex Græcis authores legerit, quibus acre ſtudium fuit nomenclaturam operum Ariſtotelicorum texere. Illud etiam non eſt hoc loco diſſimulãdum, Ariſtotelis opera græca, quæ ex Aldinis torculis prodierũt, nequaq; per omnia cum latinis etiam non admodum emendatis conuenire, multaq; eſſe latinis meliora q̃ græcis illis, cum præſertim apud Aldum ſubſultent quædam, deſint nonnulla, & in ipſum Ariſtotelis contextum ex græcis commentatoribus non pauca irrepſerint. Habendæ tamen ſunt Aldo gratiæ non uulgares, q̃ primus in tãta græcorum librorum inopia tot græcos authores, Ariſtotelẽ præcipue ſuis pulcherrimis typis impreſſos collegerit, & publicarit. Quod idcirco lectorem admonemus, ne ſtatim aut diſpungat, aut damnet, quod ab Aldina æditione diſſentire uiderit.

Canon tertius docet, quo differant inter ſe exoterici Ariſtotelis libri & acroamatici.

MOS fuit ueterum philoſophorum & eorum quidem illuſtrium, cū plures in philoſophia locos tractarent, libros quoſdam uulgi utilitati publicare, qui eſſent uel uulgariter eruditis peruij, utpote nullis anxiis diſputationibus aut ſpinoſis ſubtilitatibus referti, ſed pingui, ut aiunt, Minerua ad populare uſqꝫ captū ſe demitterent. Rurſumqꝫ libros alios ſic ſcripſerūt, ut nō niſi ab eruditis diſcipulis & in eorum philoſophia detritis intelligi poſſent. Priores illos ἐξωτερικόυς id eſt externos, poſteriores uero ἀκροαματικόυς appellabant, eo ꝙ ad τοῦς ἀκροατάς id eſt auditores ſuos germaneqꝫ diſcipulos ſcriberent. Quod in quinto de Finibus libro Cicero his uerbis explicat. De ſummo autem bono, quia duo genera librorum ſunt, unum populariter ſcriptū, quod ἐξωτερικόν appellabāt, alterū limatius, quod in commentariis reliquerunt, non ſemper idem dicere uidentur. Hæc Cicero. Quem morem Ariſtotelem tenuiſſe, nonnulli ex illius libris oſtendunt, & pluribus in locis ipſe teſtatur, cum ad ἐξωτερικὸυς τοῦς λόγους hoc eſt externos illos libros lectorem ſubinde mittat. Hinc illa inſcriptio περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. Occuluiſſe quippe philoſophos ſua decreta, nec cōmunia feciſſe ulli præterqꝫ diſcipulis, liquet ex hiſtoriis. Cū præſertim Alexander ille magnus expoſtulet per epiſtolam cum Ariſtotele, ꝙ illa, quæ eū ut diſcipulum ſecretius docuerat, inuulgarit, ut legis apud Plutarchum & Themiſtium. Noſtra igitur hac admonitione inſtructus lector, & quo differāt inter ſe Ariſtotelis libri, ſimulqꝫ quid per externos ſermones ſeu libros intelligat Ariſtoteles, cognoſcet, ne quorundam in hac re ſomnia ipſe dormitans forſan ſequatur.

Canon quartus, quo ratio ordinis librorum Ariſtotelis redditur.

SCIO, plæriſqꝫ etiā Peripateticis placuiſſe, ut moralis philoſophia ante naturalem auditoribus traderetur. Id quod & Themiſtius in principio paraphraſeon librorum de phyſico auditu ſiue alius is fuerit, non obſcure ſignificat. Quod & olim factitatum in omnibus philoſophorum ſcholis, author eſt diuus Hieronymus in Eccleſiaſten. Philoſophi, inquit, ſuos ſectatores erudiunt, ut primum Ethicam doceant, & deinde Phyſicam interpretentur, & quem in his profeciſſe perſpexerint, ad theologiam uſqꝫ perducant. Hæc Hieronymus. Et Seneca Stoicus philoſophiam diuidens, moralem partē ſemper præmittit. In quam ſententiam Quintilianus etiam conceſſit. Illos ergo, qui hoc docendi genere uſi ſunt, morales libros naturalibus præpoſuiſſe, credendū eſt. Nec me fugit, alios aliter librorū Ariſtotelis ordinē texuiſſe, quod & Simplicius in p̄dicamēta docet. Et Adaſtrus apud Græcos peculiari uoluīe ordinē librorū Ariſtotelis digeſſit. Nā quantū ad phīæ naturalis libros attinet,

net, Ariſtoteles ipſe ſtatim in principio primi Meteoron ordinē illorū tradit. Nobis uero eo ordīe illos digerere uiſum ē, quo in ſcholis diſcipulis tradi cōſueuerunt. Vt dialecticos libros ſequantur eueſtigio naturalis philoſophiæ libri, non tamen omnes, nam magnam eorum partem poſterior tomus complectitur. Hos excipiunt libri de moribus, quibus ideo Rhetoricos utroſqꝫ præpoſuimus, ꝙ illis quaſi organo quodam moralis utitur philoſophia. Vltimus locus in hoc ordine Metaphyſicis datus eſt, quo commodius librorū ſeries ſcholaſticæ conſuetudini congrueret. Poeticen tamē Ariſtotelis, & Porphyrij prædicabilia omnibus antetulimus. Libri uero de animalibus poſteriorem tomum occupant.

Canon quintus, modum citandi explicans.

CItari plæraqꝫ Ariſtotelis loca per textus commentariorū Auerrois, notius eſt, q̄ꝫ ut multis ſis admonendus, optime lector. Sed cū multa ſint Ariſtotelis opera, in quæ aut nulla extent Auerrois cōmentaria, aut ſi extāt, non ea tamen commentariorum partitione & ordine, proponēda nobis fuit compendioſior uia quædam, qua lectori facile occurrat, quod quæritur. Nā ſi cites per libros & tractatus cæteraſqꝫ huiuſmodi ambages, lectoris potius memoriam obruere, q̄ꝫ quærendi laborē adimere uidearis. Quapropter ubi Auerrois commentariorum ordo deeſt, librum tantum & caput citamus, additis alphabetico ordine literis. Qui modus in citandis ſacræ ſcripturæ locis eſt familiaris. Capitum uero diuiſionem eam ſecuti ſumus in libris dialecticis & moralibus & metaphyſicis, quā Iacobus Faber Stapulenſis ſuis recognitionibus diſtinxit. In naturalibus, Franciſci Vatabli. In libris de animalibus, Aldi Manutii per capita partitionem. Nam horum uirorū æditiones ut ſunt multo emendatiores, ita & articulatiores. Librum de Amirandis auditis per numeros, in ſingula, quæ narrantur, partiti ſumus. Mechanicorum etiam ſingulæ queſtiones ſingula capita occupant.

Canon ſextus, quo oſtenditur, cur eadem ſententia ſub diuerſis dictionibus occurrat.

INdicis uirtutem eſſe copiam & inueniendi facilitatem, nemo eſt, qui ignoret. Vnde non ocioſum tibi uideri debet, candide lector, ſi eadem ſententia ſub diuerſis dictionibus collocetur. Eſto exēpli gratia. Plato ideas poſuit rerū ſenſibilium cauſam &c. Hanc ipſam ſententiā inuenies ſub dictionibus. Plato. Senſibile. Idea. tū ꝙ ad harū unamquāqꝫ pertineat, tū etiam ꝙ non oēs, quo loco ſingula quæqꝫ quærēda ſint, norūt, & crebrius illud occurſat, quod pluribus locis ſparſum eſt. Idqꝫ in primis nos impulit, ut philoſophorū ſingulorū, quorū Ariſtoteles meminit, ſententiæ omnes ſub eorū nominibus explicarentur, tametſi in ſuis quæqꝫ dictionibus ſparſim digerantur.

Canon ſeptimus, oſtendens cur ab una in aliam dictionem lector mittatur.

ILlud item non te offendat, ſtudioſe lector, ſi ex dictione in dictionẽ quærendam tranſmittaris. Etenim cum Ariſtotelis doctrina ſibi ferme tota cõſtet, & quibuſdam quaſi annulis omnia apud illum inter ſe cohæreant, nec uno loco explicari ſatis ſingula queant, e pluribus locis alia petenda ſunt, ut locupletius Ariſtotelis mẽtem intelligas. Quod fit, aut conſyderatione oppoſitorum quacunq; oppoſitione, aut ſimilium & diſſimilium, aut inferioris & ſuperioris, aut alicuius conuenientiæ & differẽtiæ, & aliorum huiuſcemodi. Quapropter in fine plurimarum dictionum aliæ quærendæ ſignantur. Vnde huic negocio numeri ſingulis locis præpoſiti ſeruiunt. Adde, ꝙ niſi huiuſmodi compendiis rem artaremus, in immenſum creuiſſet opus.

Canon octauus, orthographiæ rationem reddens.

DIV apud me anceps fui, exactam ne ſcribendi rationem, quã orthographiam dicunt, an uulgatam imperitorum corruptelam in alphabetaria ſerie diſponenda ſequerer. Nam cũ uiderem, dictionum pſeudographia eruditos offendi, rurſumq; ingrueret tanta eorum turba, qui has, ut ipſi dicunt, minutias, aut negligunt, aut contemnunt, aut ignorant potius, difficile uidebatur aliquid excogitare, quo utriſq; abunde ſatiſfactum putaremus. Obtulit ſe tandem uia, qua utriq; ſuo ſtomacho ſeruientes incederent. Vt ſcilicet eo ordine dictio quæq; locaretur, quem recta ſcribẽdi ratio optat, nec minus iis, qui hæc neſciunt, locis idoneis ſingulæ quæq; dictiones diſponuntur, quod facile uel ineptiſſimus quiſq; deprehendet.

Canon nonus, utrumq; indicis tomum concilians.

LIbrorum de Animalibus & Problematũ Indicẽ propterea altero alphabeto diſcreuimus, ꝙ Theodori interpretationi non admodum cum reliquis cõueniat, ita ut ſub una literarum ſerie eiuſdem ſignificationis dictiones iugari non facile paterentur, & intererat multum iſta inter ſe coaleſcere. Nam qui ſine cognitione earum rerum, quæ in libris de animalibus ab Ariſtotele traduntur, conſũmatos ſe naturales philoſophos arbitrantur, longe abſunt a ueritate. Permulta namque in libris de animalibus aut explicãtur fuſius, aut diſputantur acutius, aut docẽtur felicius, quàm in reliquis naturalis philoſophiæ libris. Quapropter ne tanto fructu ſtudioſus lector priuaretur, ita priorem tomum cum poſteriore conciliauimus, ut facile in altero inueniatur, quod deſyderatur in altero. Idque nota breuiſſima effecimus. Vbi enim in altero tomo in fine dictionis ſtellula appoſita fuerit, intelliget ſolers lector, ſub eadem dictione in altero tomo plura de eodem haberi. Quod ſi poſt ſtellulã dictio alia ſequatur, ſub ea dictione, quæ ſequitur, & nõ ſub ea, cuius ſententiæ præceſſerunt, illud haberi monſtratur.

Canon decimus, de dictionibus græcis.

EXtãt apud celeberrimos quoſdã theologos uocabula qdã græca ex uetere Ariſtotelis interptatiõe hauſta, quibus utuntur, præſertim cum de uitiis & uirtutibus diſputãt. Qualia ſunt Banauſia, Apirocalia, Syneſis, Epiicia, Epiices, & alia huiuſmodi permulta, quæ in gratiã illorum in indicem redegimus, addita latina interpretatione, & ſubiuncta dictione, in qua quærantur. Græcis tamẽ dictionibus, ſed quæ apud Latinorum probatiſſimos receptiſſimæ ſunt, plærumq; uſi ſumus, tum ꝙ latina paulo duriora deſuetudine ſunt, tum etiam ꝙ ſcholæ dandum aliquid eſſe cenſuimus.

Canon undecimus, de multiiuga uariarum rerum apud Ariſtotelem commentatione.

EST adeo ingens nominum propriorum regionum, prouinciarum, mõtium, fluuiorum, urbium, oppidorum, gentium, hominum, aliorũq; animalium, plantarum, metallicorum, hiſtoriarum, fabularum, totius deniq; antiquitatis apud Ariſtotelem ſylua, ut non temere occurrat tibi author aliquis uel ex ijs, qui hiſtorica aut coſmographica ex profeſſo ſcripſerunt, qui in hoc genere paria cum Ariſtotele faciat, cui obiter aliud agenti hæc ipſa, ut ita dixerim, excidebant. In quibus interpretandis maxime nobis laboratum eſt, euoluẽdis ſacris profanis græcis & latinis authoribus eiſdẽq; probatiſſimis. Quorum nomina nequaq; citari a nobis rem ipſam breuiſſimo compẽdio attingentibus debuerũt, alioqui nec modus, nec finis futurus erat, uel ipſis recenſendis, uel diſſidentibus componẽdis. Quo factum eſt, ut plæraq; apud Ariſtotelẽ loca, quæ hactenus aut intacta aut perperam expoſita fuerant, aperuerimus. Quod ita ſe habere, re ipſa prudẽs lector intelliget. Porro id præſtare in Ariſtotele, duplici nomine difficillimum eſt. Tum ꝙ rerũ, quas tractat, quædam longo æui ductu funditus interierunt, tum ꝙ nulli extent noſtro ſeculo authores, quos de quibuſdam apud Ariſtotelem rebus poſſis cõſulere. Id uerum eſſe, ille facile intelliget, qui artẽ poeticam rhetoricos ad Theodecten & Politicorum libros legerit, ut interim tam multa omittam, quæ in aliis Ariſtotelis libris paſſim offendas. Quædam uero cum totius dictionis lectione nota euadant, in ipſo tamẽ cuiuſq; dictionis ueſtibulo quid ſint, aperuimus, ne per tam multa lectori ſit euagandum, niſi in iis dictionibus, in quibus ſtatim occurrit ex Ariſtotele, quid illud ſit, de quo agitur.

Canon duodecimus, cur id quod naturæ unum eſt, diuerſis locis diuidatur, & appellationibus uarijs cẽſeatur apud Theodorum Gazam in libris de Animalibus Ariſtotelis.

THEOdorum Gazam in uertendis in latinum ſermonem græcis authoribus primas tenere, aſſeuerant uiri quidam eruditiſſimi, quod & nos non diffitemur. Certe in illis, q̃ ex Ariſtotele tranſtulit, citra controuerſiã admirationi poſteris ſemper erit. At is tãtus interp̃s adeo diuerſa nomẽclatura unã eãdẽqꝫ græcã uocẽ latĩe reddit, ut uel oculatiſſimo lectori facile imponat, niſi latĩos de aĩalibus libros cũ græcis Ariſtotelis diligẽtiſſime cõtulerit. Idqꝫ adeo manifeſtũ eſt, ut impudentiſſimum fuerit negare. Admonet tamen aliquando lectorem Theodorus, ſed in paucis admodum. Nec nos id uitio damus Theodoro præſertim homini de republica literaria q̄ꝫ optime merito. Quippe qui nõ obliuiõe, nõ p̃poſtero iudicio, nõ inopi copia id affectarit, ſed quod intelligeret cordatus uir, probatiſſimos ex latinis authores inter ſe uariare, dũ græcam unicam uocem multis latinis repræſentãt, ita ut quod naturæ idem eſt, multiplici nominũ appellatione minus eruditis diuerſum eſſe uideatur. Nobis uero tam probatum interpretem in excerpendo indice ſequentibus, diuaricaſſe hæc conſulto, neceſſe fuit, ne alium interpretẽ ſecuti fuiſſe crederemur. Quoties tamen ambiguitas huiuſmodi inciderit, incidet autẽ frequentiſſime, lectorem, ut animaduertat, breuiſſimis notis excitamus. Huc accedit, deeſſe aut ſupereſſe nõnulla in Theodori interp̃tatiõe, q̃ in græcis exẽplaribus habẽtur, eaqꝫ hmõi ſunt, q̃ magnopere ad Ariſtotelis ſenſũ faciãt.

Canon tertiusdecimus, de charactere orõnis utriuſqꝫ tomi.

POteramus & nos, quod ſine arrogantia dictum uelim, ſi non orationis ſplendore, certe latina mundicie totũ Ariſtotelem ueſtire, ſi per eos nobis licuiſſet, qui latinis hoĩbus Ariſtotelẽ tradiderũt. Qui cũ Ariſtotelicæ, ut ita dixerim, reipublicæ ciues dederint, loquẽdi etiã leges quaſdã p̃ſcripſerũt, quibus neglectis, ſi quid ipſe apud Peripateticos loquaris, & ipſi ſurdi tibi erũt, & tu quaſi mutus exſibilaberis, tantum abeſt, ut te audiant. Id quo caſu factum ſit, res ipſa ſatis ſe prodit. Negare tñ nõ poſſumus, multa eſſe, quæ uix aliter dici poſſunt, q̄ꝫ ab eis quaſi per manus tradita ſunt, etiã ſi laciniosis uerborũ ſpaciis rem aliter uelis exprimere. Quare æqui boniqꝫ conſulamus, oportet, quicquid ab eis minus cõpte dictũ ſit, quibus impendio maior ſemper cura fuerit rerũ q̄ꝫ uerborũ, & qui pectus q̄ꝫ linguã locupletius reddere ſtuduerint. Vnde & nos priori tomo ita ſtylũ tẽperauimus, ut qui mundiore ſermone capiuntur, noſtrũ non omnino auerſentur, & ſuus ſcholæ ſermo nõ deſit. Alioqui nullis minus noſter labor profuturus erat, q̄ꝫ quibus maxime deſudauit. Poſteriore tamẽ tomo Theodoro Gazæ ſua phraſis integra manet.

Vale.

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI EIDEMQVE ILLVSTRISSIMO PRINCIPI IOANni Tauerae, S.R.E.TT. S.Ioannis ante portam latinam Preſbytero Cardinali & Archiepiſcopo Toletano Hiſpaniarumqꝫ Primati, F.Franciſcus Ruizius. S. FACVNDI ordinis S.Benedicti Abbas, S.D.

INTER tam multos philoſophos, qui iam inde ab orbe condito ad noſtra uſqꝫ tempora rerum cognitioni eruendiſqꝫ diſciplinis uacarũt, Reuerendiſſime in Chriſto Pater ac Princeps illuſtriſſime, mirum certe uideri poterat, ſolum Ariſtotelem in ſcholis tot ſæculis regnare, ſi non etiam eundem ipſum iudicio doctrina & ſanctitate inſignes theologi ſcientiarum Auguſtæ famulaturum nõ illibenter intra ſua penetralia recepiſſent, multo ſapientius iudicantes, q̄ꝫ qui eum longe a theologorum contubernio ſubmouendum caſſo labore contendunt. Neqꝫ enim eo animo Ariſtoteles eſt a theologis in ſuã rẽpublicã admiſſus, ut inter eos aut cenſorem agat, aut magiſtratum aliquem gerat, aut ut ſublimia illa decreta, uel diuina potius ad illius normam exigant, aut ad libellam examinent, cuius nonnulla & conuellunt acriter, & frequenter explodunt, & irrident nonnunqꝫ. Sed cum uiderent, Ariſtotelis labore diligentia & iudicij acrimonia pleraqꝫ omnia, quæ ſiue ad diſſerendi artem, ſiue ad eloquentiã, ſiue ad mores, ſiue ad rerum naturam, ſiue ad ciuilem & domeſticam facultatem, ſiue ad altiores cauſas pertineant, tam exacte tam paucis tradita, nõ indignum cenſuerunt, quem ſaltem ut inquilinũ, ſed qui magno illis uſui futurus eſſet, reciperent. Nec illi tantum Ariſtotelem amplexati ſunt, qui theologica argutis & eruditis diſputationibus tractarunt, uerum etiam antiqui illi ſummates ad uerbũ pene illum edidiciſſe uidentur. Vt Baſilius ille magnus, Gregorius Nyſſæ epiſcopus, Gregorius Nazianzenus, Ioãnes Chryſoſtomus, Damaſcenus. Nonne dum Baſilij diſputationes illas de ſex dierum, quibus mundum creauit deus, operibus legis, Ariſtotelis libros de animalibus feliciſſime operi inſperſos uides? Quod in Ambroſio Baſilij imitatore nõ poteſt non interlucere. Iam Gregorij Nyſſeni liber de homine, & quæ Damaſceno inſcribitur philoſophia, multis nominibus Ariſtoteli ſe debere fatentur. Eoqꝫ laudis cõtinua ſæculorũ ſerie euectus eſt Ariſtoteles, ut ab eruditiſſimis eloquentiſſimis nonnũqꝫ etiã ſanctiſſimis uiris, & ſi non uſquequaqꝫ in dogmate, ingenij certe excellẽtia & ſublimitate ſẽper laudatus fuerit. Dũ ab aliis aureũ flumen, ab alijs uariæ & incõparabilis eruditionis uir, ab aliis eruditionis omniũ ſæculorũ theſaurus, ab aliis excellẽtis ingenij & eloquij, ab aliis ſummus in omni ſciẽtia, ab aliis ultima ingeniorũ meta nominetur. Et quem alij dubitant, fuerit ne ſcientia rerũ, an ſcriptorũ copia, an eloquendi ſuauitate, an inuẽtionũ acumine, an uarietate operũ clarior. Vt iã nõ hominis ſed philoſophi noĩe apud oẽs Ariſtoteles cẽſeatur. Illud profecto uere ac iure uẽdica

re ſibi Ariſtoteles ſine ulla controuerſia poteſt, ꝙ diſciplinas omnes uagas atque palantes nulliſque artis legibus coercitas, cum ænigmata uel ſomnia potius aliorum ante illum ſcripta uiderentur, in artis præcepta feliciſſime contraxit. Siue illæ circa ſermonem, ſiue circa res ipſas uerſentur. Tanta fuit ingenij uis, tanta dexteritas. Verum enimuero cum tam late patens bonarum rerum oceanus ſit apud Ariſtotelem, ut ſine illo mille prope abhinc annis eruditus euaſerit nemo, non poteſt non ſubire animum cõmiſeratio quædã eorũ, qui cũ ſe Peripateticos profiteantur, ablegato Peripateticæ doctrinæ fonte argutarũ nugarũ riuulos cõſectentur. Ex quo diſciplinis omnibus tã tetra labes inuecta eſt, ut quorundã ingeniorũ ſomnia, ne dicam delyramenta, pro ueris atq; genuinis Peripateticis tantũ nõ adorare coacti homines fuerint. Porro excitãdis ad Ariſtotelẽ legendũ noſtri ſeculi hominibus, nullũ cõpẽdium cõmodius mihi uiſum eſt, ꝗ ſi talẽ indicẽ texerẽ, quo eos rerum pulcherrimarũ & admirandarũ cognitione perlicerẽ. Vnde non tantũ ſignaſſe loca, quibus apud Ariſtotelẽ ſingula habeantur, contenti, lõge in permultis procurrimus, ut uel ipſo indice ineſcatus lector, alacrior & auidior ad Ariſtotelẽ ipſum euoluẽdũ accurrat. Tuæ uero celſitudini Præſulum decus ac Princeps clariſſime noſtros hos labores idcirco dicamus, ut Ariſtoteles, qui apud maximos reges ſummo olim in p̃cio fuit, noſtra nunc opera, ut ita dixerim, renatus, multo felicius ſub tuo noĩe uiuere ſe ſentiat, ꝗ ſub potẽtiſſimis illis regibus uixerit. Cui enim clariſſimorũ uirorũ ſeu antiquorũ ſiue eorũ, qui noſtra aut patrũ memoria cũ optimis moribus rerum a ſe geſtarũ ſplendorẽ coniunxerunt, ceſſurus ſis Pater ampliſſime, ego non uideo. Quin potius multorũ geſta uel clariſſima tuarũ uirtutũ fulgore potes perſtringere. Nã & eccleſiæ dei, in qua primatũ per uniuerſam Hiſpaniã tenes, talẽ te ſẽper exhibuiſti, qualẽ Paulus apoſtolus epiſcopũ eſſe debere p̃cepit. Sed iſtas tuas uirtutes, q̃ oĩbus ſingulari admiratiõi ſẽper fuerũt, CAROLVS catholicus & inuictiſſimus imperator acerrime intelligẽs, re ipſa illuſtriores reddidit. Nã primo te illi ſapiẽtiſſimo Senatui p̃fecit, unde maxima Hiſpaniæ regna iura petunt. Cui muneri prudẽtia & integritate tanta præfuiſti, ut oĩbus eſſes in ore, omniũq; laudibus celebrareris. Deinde, quod tuæ celſitudĩs merita expoſcebãt, ſup̃mo Cæſaris cõſilio p̃poſitus, eũ te toti Hiſpaniæ p̃ſtitiſti, quẽ admirari ꝗ imitari poſteri magis poſſit. Demũ ad id humanarum rerũ faſtigium auctore Cæſare uel Deo potius aſcẽdiſti, ut quoties Cæſar ab Hiſpania peregre abeſt, ſiue dũ Turcas uix credendo peditũ equitũq; numero Pannonias uaſtãtes imperio præſens profligat, ſiue Aphricã graui bello concutit, celſitudinẽ tuã Hiſpani orbis habenis moderãdis imponat, quod nũc nõ ſine magna lætitia cernimus. Sed quid ego ſatago tuam magnitudinẽ rerũq; a te geſtarũ breuiſſimis his lineis circũſcribere? Cũ illud oĩbus ſit uel maxime a deo optandum, ut celſitudinẽ tuã, quã tantopere ſubuexit, eccleſiæ ſuæ & totius orbis ornamẽto ſeruet incolumẽ.

Vale Pater ampliſſime. Ex Sanctorum martyrum Facundi & Primitiui cœnobio Calendis Februarii.

ANN. DOMINI. M.D.XL.

INDICIS LOCVPLETISSIMI DVPLICI ALphabeto digeſti in oĩa ARISTOTELIS opera, autore R. Patre F. FRANCISCO Ruizio Valliſoletano S. FACVNDI, ordinis. S. Benedicti Abbate.

TOMVS PRIOR.

ABDICARE.

ABDICARE filiũ licet patri, nõ tamẽ econtrario. 8. Ethicorũ. ca. 14. B.

ABYDVS. Oppidũ Helleſpõti ĩ Aſia, a quo ABYDENI.

1 Abydi electio magiſtratuum per plebem fiebat. 5. Politicorum. cap. 6. B.

2 Abydeni quo pacto pecunias collegerint, habes. Oeconom. Publi. F.

ABORSVS. Fœtus effluxio.

Aborſus ſi procurandi ſunt, ante animationem procurandos, cenſuit Ariſtoteles. 7. Politicorum. cap. 16. E. ✳. Abortio.

ABSOLVTVM. Diſtinctum contra relatiuum.

Abſoluta priora ſunt reſpectiuis. 1. Ethic. cap. 6. A Quære Ad aliquid.

ABSTINENTIA. Quære Febricitans. 4.

ABSTRACTIO. ABSTRACTA ABTRAHENS. Per intellectum a materia.

1 Abſtrahens intellectu abſtrahit. 2. Phyſicorum. T. Comment. 18.

2 Abſtrahentium non eſſe mendacium, oſtenditur. 2. Phyſicorum. T. Co. 18. & 13. Metaphyſic. c. 3. C. D.

3 Abſtracta intellectus intelligit, non ut in materia ſunt, licet ſint in materia, ut ſimitatẽ non intelligit, ut ſimitas eſt, quia tunc ſine naſo intelligi non poteſt, ſed ut cauſtas eſt, 3. de Anima. T. Co. 35.

4 per Abſtractionem ſunt mathematica. 6. Ethicorũ. c. 8. C. Quære Intellectus. Mathematica. 8. 16. 21. 22. ✳.

ACCENTVS FALLACIA. Vna ex illis ſex, quæ ſunt in dictione.

1 Accentus fallacia quomodo cõmittatur, habes. 1. Elench. cap. 3. E.

2 Accentus fallacia quomodo ſoluatur, habes. 2. Elench. c. 3. D. E.

ACCIDENTIS FALLACIA. Vna ex illis ſeptem, q̃ ſunt extra dictionẽ.

1 Accidentis fallacia quomodo committatur, oſtenditur. 1. Elench. c. 4. A.

2 Accidentis fallacia quomodo ſoluatur, habes. 2. Elench. c. 3. D. E. per totum.

ACCIDENS. ACCIDERE. ACCIDENTALITER.

1 Accidens noſſe quid ſit, neceſſariũ eſt ad doctrinam prædicamentorum, & ad aſſignandas diffinitiones, & ad demonſtrationem, & diuiſionem. Prædicabil. Præfat. A.

2 Accidens differt a genere, quia accidens prædicatur de pluribus differentibus ſpecie in eo quod quale quid eſt, genus uero in eo quod quid eſt. Prædicabil. c. 1. C.

3 Accidens aliud eſt ſeparabile, aliud inſeparabile, ut cæſitas oculorum, & naſi curuitas. Prædicabiliũ. c. 3. A. & cap. 5. B. & 1. Phyſic. T. Comment. 28.

4 Accidens eſt, quod abeſt, & adeſt præter ſubiecti corruptionẽ. Prædicabil. c. 5. A.

5 Accidens inſeparabile & ſi nõ p̃ot actualiter abeſſe a ſubiecto, intelligi tamẽ ſubiectum ſine illo poteſt. Prædicabil. c. 5. A.

6 Accidens eſt, quod contingit alicui ineſſe, & non ineſſe, aut quod nec eſt genus, nec ſpecies, nec proprium, ſemper autẽ eſt in ſubiecto ſubſiſtens. Prædicabil. c. 5. A.

7 Accidentis ad alia prædicabilia communitates, ſeu conuenientiæ, & differẽtiæ, ponuntur. Prædicabil. c. 6. per totũ.

8 Accidentia neceſſaria non ſunt. 1. Poſter. T. Comment. 15. & 8. Phyſic. T. Co. 36.

9 Accidentia per ſe demoſtrãtur in demõſtratione. 1. Poſteriorum. T. Co. 22.

10 Accidens aliquando poteſt eſſe propriũ ſecundum quid, non tamen ſimpliciter. 1. Topicorum. cap. 4. B.

11 Accidentis melior diffinitio eſt iſta. Accidens eſt, quod contingit alicui ineſſe, & non ineſſe illi, q̃ iſta. Accidens eſt, quod nec eſt genus, nec proprium, nec diffinitio, quia illa eſt perfecta, hæc uero requirit, ut intelligatur, quid propriũ, quid genus, quid diffinitio. 1. Topic. c. 4. C.

12 Accidenti annexa eſt comparatio ſecundum magis & minus.1.Topic.c.4.D.

13 Accidentis problemata difficilius conſtruũtur,quia ab ineſſe ad eſſe nõ ſemp ualet conſequentia.2.Topic.c.1.B.

14 Accidentis ſimplicis inhærentiæ quomõ problemata ſunt deſtruenda, aut conſtruẽda,habes.2.Topic.c.2.3.4.p totũ.

15 Accidens,& id cui accidit,non ſunt ſimpliciter idem,aut ſimpliciter diuerſa,quia ſunt idẽ ſuppoſito,ſed ſunt ad aliud ſecundum eſſe.5.Topicorum.c.3.H.

16 Accidens facillime omnium eſt conſtruere.7.Topic.cap.3.F.

17 Accidens non interimitur,niſi oſtendendo quod non ineſt.7.Topic.c.3.F.

18 Accidẽs nõ põt eſſe ſine ſubſtãtia. 1.Phyſic.T.Co.14.&.2.Metaph.T.Co.3.25.

19 Accidens de ſubiecto aliquo dicit.1.Phyſicorum.T.Comment.26.

20 Accidens hoc eſt,quod cõtingit eſſe,aut non eſſe.1.Phyſicorum.T.Co.28.

21 Accidens licet non ſit ens ſimpliciter,nõ tamen eſt nõ ens. 1.Phyſi.T.Co.31.&.12. Metaphyſicorum.T.Comment.3.

22 Accidentia,dicebãt aliqui,eſſe formas eſſentiales.[illegible].Phyſic.T.Comment.9.

23 Accidere poſſunt infinita uni. 2.Phyſicorum.T.Comment.50.

24 Accidens nullum eſt neceſſarium,ſed contingens non eſſe. 8.Phyſic.T.Co.36.

25 Accidentiũ cæli ꝑpaucorũ habemus ſenſum.2.de Cæl.T.Co.17.Quære Cælũ.

26 Accidẽtium cauſæ ſicut cognoſcũtur,cognito quod quid eſt,ſic econtrario magnam partem cõferunt ad cognoſcendũ quod quid eſt.1.de Anima.T.Co.11.

27 Accidẽtia nõ cõtingit cognoſcere ſcd̃m quaſcũqꝫ diffinitiones. 1.de Aĩa.T.Co.11.

28 Accidentia quædã corrumpũtur per ſe, quædam per accidens.de Longit.& Breuit.Vit.cap.1.C.D.

29 per Accidens quæ ſunt, non curat ars.5. Ethicorum.cap.11.C.

30 per Accidens quæ ſunt,non nimiũ cõiũguntur.8.Ethicorum cap.4.B.

31 Accidentium illa ſunt nobiliora,quæ ſunt nobilioris ſubiecti ſeu ſubſtantiæ.7.Politicorum.cap.1.C.

32 Accidentium etiam ſciẽtia eſt.1.Metaphyſicorum.T.Comment.29.

33 per ſe Accidentia circa aliquod ſubiectũ ſpeculatur omnis ſcientia demõſtratiua. 3.Metaphy.T.Comment.5.

34 Accidentia cũ ſint infinita, impoſſibile eſt illa percurrere.4.Metaphy.T.Co.12.

35 Accidentaliter ſi omnia prædicentur,nõ erit primum uniuerſale. 4.Metaphyſicorum.T.Comment.14.

36 Accidens accidenti non accidit,niſi quia ambo eidem accidunt.4.Metaphyſicorũ. T.Comment.14.

37 Accidens tripliciter dicitur. Primo,quod ineſt alicui.Secundo,quod euenit alicui non neceſſario,ut fodiens plantã reperit theſaurum.Tertio,quod nec ut plurimũ, nec neceſſario.5.Metaphyſic.T.Co.35.

38 per Accidens ens nulla ſcientia conſyderat,nec actiua,neqꝫ factiua, nec ſpeculatiua,quia ens per accidens non eſt ens ſimpliciter,ſed quaſi ſolo nomine ens.6.Metaphyſicorum.T.Co.4.&.11.c.7.A.

39 per Accidens ens quodammodo eſt non ens,quia non eſt illius generatio,aut corruptio.6.Metaphyſicorum.T.Co.4.

40 per Accidens entiũ cauſa & principiũ eſt ens,quod neqꝫ ſemp eſt,neqꝫ ex neceſſitate,ſed ut plurimũ.6.Metaphy.T.Co.5.

41 per Accidens ens dicimus illud, qđ neqꝫ eſt in pluribus,neqꝫ ſemper,ſed raro,ut ſi frigus ſit ſub canicula.6.Metaphyſicorũ. T.Comment.5.&.11.Metaphy.c.7.C.

42 per Accidens entis non eſt ſcientia,quia ſcientia eſt eorum,quæ ſunt aut ſemper, aut in pluribus,per accidens uero quod eſt,nec eſt ſemper,neqꝫ frequenter.6.Metaphyſicorum.T.Co.6.

43 per Accidens entia qui tollunt,refelluntur.6.Metaphyſicorum.T.Co.7.

44 per Accidens cauſæ an reducãtur in cauſam materialem,an finalem,an efficientem,dubitatur.6.Metaphyſicorũ.T.Comment.8.Quære Cauſa.

45 de Accidentibus aliter dicitur ens q̃ de ſubſtantia.7.Metaphy.T.Co.2.

46 Accidentia non poſſunt ſeparari a ſubſtãtia.7.Metaphyſico.T.Comment.3.&.12. Metaphyſicorum.T.Co.3.25.

47 Accidentia an ſint entia,an non, & quomodo ſint entia, oſtenditur. 7.Metaphyſicorum.T. Comment.3.

48 Accidentia ſunt propter ſubſtantiam.7. Metaphyſicorum.T.Comment.3.

49 Accidẽtia quodammodo habẽt diffinitionem,quodammodo non habẽt,quia non habent pro prius,habent tamẽ pro poſterius. 7. Metaphy.T.Commẽt.13.& ultra.

50 In iis,quæ per Accidens ſunt,non eſt idẽ quod quid erat eſſe,& id cuius eſt.7.Metaphyſicorum.T.Comment.21.

51 Accidentia impoſſibile eſt eſſe priora ſubſtantia tempore aut generatione.7.Metaphyſicorum.T.Comment.47.

52 Accidentium non eſt materia,ſed ſubſtãtia eſt eis ſubiectum.8.Metaphyſicorum. T.Comment.12. & ultra.

53 per Accidens quod eſt,poſterius eſt eo, quod eſt per ſe.11.Metaphyſic.c.7.F.

54 per Accidens entium ſi eſſent cauſæ, & principia qualia ſunt entis per ſe, omnia neceſſario euenirent, & tolleretur ipſum contingere.11.Metaphy.c.7.C.

55 circa Accidens tantũ uerſatur ſola ſophiſtica.11.Metaphy.cap.7.B.

56 Accidentium impoſſibile eſt, ꝙ ſit ſciẽtia. 11.Metaphyſic.cap.7.B.C.D.

57 Accidentia non ſunt ſimpliciter entia. 12.Metaphyſicorum.T.Commẽt.3.Quære.Diſpoſitio.Qualitas.

ACCIPITER. Auis. Quære Amphipolis.✳.

ACCVSARE. ACCVSATOR. ACCVSATIO.Apud iudicem.

1 Accuſare ex quibus poſſimus, oſtẽditur. Rhetor.ad Alexandrũ. cap.3.A.B.C.D.

2 Accuſatio eſt expoſitio iniuriarum delictorumqꝫ.Rhetor.ad Alexand.c.3.A.

3 Accuſatio quomodo tractanda ſit,& quibus conſtet,oſtenditur.Rhetoricorum.ad Alexand.cap.32.per totum.

4 Accuſatio ex quibus cõſicienda & ſumẽda ſit,oſtenditur.1.Rhetor.c.10.per totũ.

5 Accuſatoribus,qui temere accuſauerint, magna pœna conſtituenda eſt. 6.Politicorum.cap.5.B.

ACER SAPOR.

Acer ſapor medius eſt inter dulcem & amarum.de Sen.& Sen.cap.4.H. Quære Sapor.

ACERBVS SAPOR.

Acerbus ſapor medius eſt inter dulcem & amarũ.de Sen.& Sen.cap.4.H.Quære Sapor.5.

ACERBVS.Vt dicit uitium in morib9. Quære Amarus uitium.

ACETVM

Acetũ dicitur fieri ex uino,qa ſit ex materia uini.8.Metaphy.T.Comment.14.

ACHADINVS FONS. In Palicis Siciliæ.Quære Palici.

ACHAIA.Regio Europæ,quæ alio nomine Peloponneſus dicitur.

1 Achaia frequẽter laborat terræmotu,qa eſt regio ſpongioſa,& cauernis abundat, & mare ſubintrat terram quaſi quibuſdam fiſtulis.2.Meteor.cap.8.D.

2 in Achaia terræmotus & diluuium factũ eſt,Auſtro & Borea uentis contrariis flãtibus.Nam Boreas terram concuſſit,Auſter uero mare inuexit.2. Meteor.c.8.R. Quære Cometa.10.

3 in Achaia cerui abſcõduntur,cũ mutare debẽt cornua. Quære Arcadia.1.Ceruus .2.Peloponneſus.

ACHAEI.Qui & Græci.

1 Achæi finitimi ſunt Theſſalis.2.Politicorum.cap.7.A.

2 Achæi una cum Trœzeniis Sybarim incoluerunt,deinde maiore numero creſcẽtes Achæi Trœzenios expulerunt,5.Politicorum.cap.3.E.Quære Græci.

ACHAEI.Populi alii a ſuperioribus.

Achæi populi circa Pontum ad hominũ cædes & eorum comeſſationem inſultãt, & per inſidias latrocinantur,ad bellica tamen opera nil ualent.8.Polit.c.4.A.

ACHELOVS.Fluuius Acarnaniæ.

1 Achelous fluuius ex Pindo mõte oritur. 1.Meteororum.cap.13.L.

2 Achelous multis in locis curſum ſuũ mutauit.1.Meteororum.cap.14.H.

3 Acheloi fluuii quidam piſces uocem uidentur hr̃e,ſed nõ eſt uox,niſi ſonus,quẽ brãchiis efficiunt.2.de Aĩa.T.Co.87.✳.

ACHILLES.Poetis cantatiſſimus heros.

1 Achilles iratus ſocios defendere neglexit. 2.Poſteriorum.T.Comment.22.

2 Achilles laudatur,ꝙ Patrocli ſodalis ultionem ſuſceperit,cum ſciret,ſe hac de cauſa parum uicturum.1,Rhetor.c.3.D.

3 Achillem aliis uiris prætulit Homerus.1. Rhetoricorum cap.6.F.

4 Achilles prohibitus ſuit ſæuire in Hectoris cadauer,quia cadauer ſurda terra eſt. 2.Rhetor.cap.3.E.

5 Achilles Hectora fortiſſimum Troianorum interfecit,& Cygnum inuulnerabilem,& adoleſcens,nec iureiurando aſtrictus militauit.2.Rhetor.cap.22.F.

ACIDVS SAPOR.

Acidus ſapor medius eſt inter dulcem & amarum.de Sen.& Sen.cap.4.I.

ACQVIRERE.Parare opes.

Acquirẽdi mod9 uniuerſalis eſt, ſi q̄s monopoliam faciat,id eſt,ut ipe ſolus uẽdat. 1.Polit.c.7.E.Quære Diues.Diuitiæ.

ACRIBOLOGIA. Exacta rõ.Quære Certitudo. Mathematica.23.Moralis.1.9.

ACROPOLIS.Athenienſium arx.

Acropoli degebat Palladis ſacerdos. Oeconom.Publi.C.

ACTIO. Pro pronunciatione orationis rhetoricæ,quæ uoce & geſtu conſtat.

1 Actio ſeu prõũciatio maximas uires ha-

bet in oratione.3.Rhetor.cap.1.A.B.C.
2 Actio minus artificioſa eſſe debet,ꝗ elocutio, & magis accedere ad naturam.3. Rhetoricorum.cap.1.D.
3 Actionis ubi plurimum eſt,ibi minimum exquiſitæ elocutionis,ac maxime ubi opus eſt uoce magna.3.Rhet.cap.12.D. Quære Pronunciatio.Glaucus Teius.

ACTIO.Vt opponit relatiue paſſioni, & pro actione,qua aliquid efficit,& pro hominum actionibus moralibus.

1 de Actione & paſſione,habes. Prædicament.cap.9.per totum.
2 Actiones denominantur a principiis.2. Phyſicorum.T.Comment.14.
3 Actio & paſſio utrum ſint unus & idem actus,habes.3.Phyſicorum.T.Co.19.
4 Actio & paſſio unus & idem actus eſſe uidentur.3.Phyſic.T.Co.19.
5 Actio eſt agentis & paſſio patiẽtis.3.Phyſicorum.T.Comment.19.
6 Actio non poteſt eſſe in patiente,aut paſſio in agente, niſi æquiuoce. 3. Phyſicorum.T.Comment.19.
7 Actio ſi eſt in agente,ſequitur,ꝙ eſt motus in mouente.3.Phyſic.T.Co.19.
8 Actionem & paſſionem eſſe unum motũ, incõuenientia,quæ uidentur ex eo ſequi, ſoluitur.3.Phyſic.T.Co.19.& ultra.
9 Actio & paſſio licet ſint unus motus improprie, nõ tamẽ ſequit,quod agens patiatur,aut ecõtrario.3.Phyſic.T.Co.21.22.
10 Actio omnis habet determinatum tempus minimum,in quo fieri poteſt.2.de Cæl.T.Co.39.
11 Actione & paſſione non exiſtente,non fieret alteratio,aut congregatio,aut ſegregatio.1.de Gener.T.Co.43.
12 Actio & paſſio ſine tactu non poſſunt fieri.1.de Gener.T.Co.43.
13 Actionem & paſſionem fieri inter ea,quæ ſunt omnino diſſimilia,quidam dixerunt. 1.de Gener.T.Comment.47.
14 Actionem & paſſionẽ fieri inter ea,quæ ſunt omnino ſimilia,dixit Democritus.1. de Generatione.T.Comment.47.
15 Actionem & paſſionem,qui dicũt,fieri inter omnino ſimilia,aut inter oĩno diſſimilia,contrarii ſunt,quia nõ totũ, ſed partẽ cõſyderauerũt.1.de Gener.T.Co.48.
16 Actio nõ põt fieri inter ea,quæ ſunt oĩno ſimilia,ꝗa ſequeret, ꝙ idẽ pateretur a ſe ipſo.Neq; eſt,cur alterũ magis ꝗ alterum pati debeat. 1.de Gener.T.Cõment.48.
17 Actio non eſt niſi inter ea, quæ ſunt aut contraria,aut ex contrariis.1.de Gener. T.Comment.49.
18 Actio fit in iis,quæ potentia talia ſunt,ab iis,quæ actu talia ſunt.1.de Generatione. T.Comment.77.
19 Actiones & operationes priores ſunt potentiis ſecundum rationem.2.de Anima T.Comment.33.
20 Actio non fit ſecundum quod aliquid eſt aut ignis,aut terra, aut aliqd tale,ſed ſecundum quod habet contrarietatem. de Sen. & Sen.cap.4.D.
21 Actio ſequitur,actiuo & paſſiuo ſimul iũctis.de Longi.& Breuit.Vit.cap.1.G.
22 Actiones quædam ſunt,quæ cõtinuo ſuo nomine habent annexam prauitatem.2. Ethicorum cap.6.E.
23 Actio bona aut mala non eſt ſine mente atq; more.6.Ethic.c.2.B.
24 Actio ipſa bona eſt finis in agibilibus. 6.Ethicorum.cap.2.B.
25 Actionis & factionis diuerſi ſunt habitus, neq; alter altero cõtinet.6.Ethic.c.4.A.
26 Actio & factio diuerſa ſunt, nec altera altera continetur.6.Ethicorum.c.4.A.
27 Actionis finis non eſt ſemper aliud ab ipſa actione,ſed ipſa bona actio eſt finis. 6.Ethicorum.c.5.B.
28 Actio uerſatur circa ſingularia, ideo aliq neſcientes aptiores ſunt ꝗ ſcientes,& maxime experti.6.Ethicorum.c.7.C.
29 Actiones propriæ delectabiles ſunt cuiq;. 8.Ethicorum.cap.3.C.
30 Actionem dupliciter contingit eſſe malã, aut quia ex mala intẽtione, aut ꝗa opus ipſum malũ eſt.1.Magnor.Mor.c.18.C.
31 Actio eſt eorum,quæ poſt actionem nõ manent in aliquo opere exteriore. 1.Magnor.Mor.cap.35.B.
32 Actiones magis differunt fine, ꝗ ſeipſis. 7.Politicorum.cap.14.C.
33 Actiones omnes ſingularium ſunt.1.Metaphyſicorum.c.1.D.&.2.Ethic.c.7.A.
34 ad Actionis prædicamentum nõ eſſe motum,probatur. 11.Metaphyſic.cap.10.E. Quære Paſſio.Actus.Agere.

ACTIVVS.A.VM.

1 Actiua & paſſiua mutuo cõmunicant in materia.1.de Gener.T.Co.87.
2 Actiuorum actus ſunt in patiẽte & diſpoſito.2.de Anima.T.Comment.24.
3 Actiuarum uirtutum operationes aut in bellicis aut ciuilibus rebus uerſantur.10. Ethicorum.cap.7.B.
4 Actiuarum artium principium eſt electio in agente. 6.Metaphyſicorum. T.Co.1. Quære Actio.Ars.30.31.34.62.

ACTIVA VITA. Vt diſtinguitur contra ſpeculatiuam ſeu contemplatiuam. Quære Vita.

ACTVS.Vt diſtinguitur cõtra potẽtiã, & pro actione ſeu opatione,& p forma.

1 Actu ſemper aliqua ſunt ſine potentia,ut primæ ſubſtãtiæ.2.Periher.c.3.G.
2 Actus non poteſt poni genus habitus,aut econtrario.4.Topic.cap.5.A.
3 Actu quod eſt, magis ens dicitur ꝗ id, quod eſt potentia.2.Phyſic.T.Co.12.
4 In Actu & potentia eſſe aliquid, dupliciter dicitur,aut reſpectu eiuſdem diuerſis temporibus,aut reſpectu diuerſorum in eodem tempore.3.Phyſic.T.Co.8.
5 Actus & potentia licet ſubiecto ſint idem, non tamen ſunt idem ſimpliciter.3.Phyſicorum.T.Comment.9.10.
6 Actum unius,non eſt inconueniens, eſſe in alio,ut a quo in quo.3.Phyſicorum.T. Comment.20.
7 Actu alia ſunt ,alia potentia.3.Phyſicorũ. T.Comment.56.
8 Actu quod eſt tale,fit ex eo,quod in potẽtia eſt tale.4.Phyſic.T.Comment.84.
9 Actus duplex eſt,primus ſcilicet & ſecundus.2.de Anima.T.Comment.5.
10 Actus ſiue forma eſt id, quod proprie eſt.2.de Anima.T.Comment.7.
11 Actus actiuorum ſunt in patiẽte & diſpoſito.2.de Anima. T.Comment.24.
12 Actus uniuſcuiſq; natus eſt fieri in potentia & propria materia & non in alia. 2. de Anima.T.Cõment.26.
13 In Actu eſſe dupliciter dicitur.Vno modo, ut qui ſcit grammaticam reſpectu eius, qui neſcit.Alio modo,ut ſciens grammaticam & actu exercens illam.2.de Anima.T.Comment.55.56.
14 Actus omnis bonum quoddam appetere uidetur.1.Ethicorum.cap.1.A.
15 Actu quod eſt,iucundiſſimum eſt & amabile.9.Ethicorum.cap.7.C.
16 Actus & potentia quodammodo unum ſunt.8.Metaphyſicorum.T.Co.16.
17 Actus uidetur maxime eſſe motus.9.Metaphyſicorum.T.Comment.7.
18 Actus nomen,quod ponitur ad endelechiam,id eſt,perfectionẽ ipſam ſignificandam, ex motibus maxime uidetur ſumptum.9.Metaphyſic.T.Co.7.
19 Actus quid ſit,oſtenditur.9.Metaphyſicorum.T.Comment.11.
20 Actus non tantum eſt in rebus mobilibus, ſed etiam in immobilibus. 9.Metaphyſicorum.T.Comment.11.
21 Actus eſt,quando res eſt,& non ſicut eſt, quãdo eſt in potẽtia.9.Metaphy.T.Co.11.
22 Actus quid ſit, inductione moſtratur.9. Metaphyſicorum.T.Comment.11.
23 Actu non omnia ſimiliter eſſe dicuntur, ſed diuerſimode dicitur actus. 9.Metaphyſicorum.T.Comment.11.
24 Actus prior eſt ꝗ potentia non ſolum determinata,quæ dicitur principiũ permutatiuum in aliquo,inquantum aliud, ſed totaliter omni principio motiuo aut immobilitatiuo.9.Metaphy.T.Co.12.
25 ab Actu exiſtentibus fiunt actu, quæ prius in potentia erant. 9.Metaphyſicorum.T.Comment.12.
26 Actus prior eſt potentia tempore, quia idem ſpecie eſt prius actu ens ꝗ in potẽtia,idem uero numero prior eſt potentia ꝗ actu.9.Metaphyſicorum.T.Co.13.
27 Actus quomodo ſit prior potentia ratione,oſtenditur.9.Metaphy.T.Co.13.
28 Actus prior eſt potentia non ſolum ratione & tempore,ſed etiam ſubſtantia.9.Metaphyſicorum.T.Comment.15.
29 Actus eſt cuius gratia potentia operatur, & ideo eſt prior illa.9.Metaphyſicorum. T.Comment.15.
30 Actum eſſe priorem omni potentia,inductiue probatur in potentiis naturalibus rationalibus & paſſiuis.9.Metaphyſicorũ. T.Comment.15.& ultra.
31 In Actu ſi nõ conſiſteret finis,ſequeretur nil intereſſe inter perfectum & imperfectum,& erit Mercurius Paxonis.9.Metaphyſicorum.T.Comment.16.
32 Actum eſſe priorem potentia,oſtenditur comparatione ſempiternorum ad corruptibilia.9.Metaphyſic.T.Co.17.
33 Actu ſunt ſemp omnia æterna & neceſſaria.9.Metaphyſic.T.Comment.17.
34 Actus melior eſt & honorabilior in melioribus & honorabilioribus ꝗ potentia.9. Metaphyſicorum.T.Comment.19.
35 Actus deterior eſt ꝗ potentia in malis.9. Metaphyſicorum.T.Comment.19.
36 Actus & potentia comparantur ſecundũ intelligentiam ueri & falſi. 9.Metaphyſicorum.T.Comment.20.
37 Actus ſi non eſt prior potentĩa,ſequitur, nil aliquando eſſe cõtingens.12.Metaphyſicorum.T.Comment.30.
38 Actum putare eſſe priorem potentia,quodammodo uerum eſt, quodammodo nõ eſt uerum.12.Metaphyſic.T.Co.32.
39 Actũ eſſe priorẽ potẽtia,oſtendit Anaxagoras dicens,mẽtem ſeu intellectum eſſe

priorē,& Empedocles litem & amicitiā,& Leucippus,& Plato.12.Metaphyſicorum. T.Comment.32.

ACVTVM.Vt opponitur hebeti ſeu retuſo.

1 Acutum eſt,quod mouet ſenſum in breui tempore multū.2.de Anima.T.Co.86.

2 Acutū dicitur de uoce p metaphorā ſumptam a tangibilibus.2.de Aia T.Co.86.

3 Acutum & uelox non eſt idem,ſed fit talis motus propter uelocitatem.2.de Anima.T.Comment..86.

4 Acutum quaſi pungit.2.de Anima.T. Comment.86.✳.

ACVTVM.Vt opponitur graui in ſono & obtuſo.

1 Acutum conſonat graui,quia habet rationem numerorum acutum & graue.2.Poſteriorum.T.Comment.1.

2 Acutum multipliciter dicitur,quia ei9 cōtrariū ſcilicet graue multipliciter dicitur. 1.Topicorum.cap.13.A.

ACVTVS.Ingenio.

Acuti in reſpondendo maxime prima admittunt,& in fine recantant,tanq̄ nil acciderit ex iis,quæ poſita ſunt.Ponunt autem prompte confidentes habitui,& arbitrantes nihil ſe eſſe paſſuros.8.Topicorū. cap.1.H.Quære Interrogans.

ADAGIVM.Quære Prouerbium.

AD ALIQVID. Pro quarto prædicamento relationis.

1 Ad aliquid dicuntur,quorum hoc ipſum quod ſunt,aliorum eſſe dicūtur, uel quomodolibet aliter ad aliud.Prædicament. cap.7.A.&.6.Topic.cap.4.A.

2 Ad aliquid quæ ſunt, in omnibus ineſt contrarietas,ut uirtus uitio,ſcientia ignorantiæ cōtraria ſunt.Prædicamēt.c.7.R.

3 Ad aliquid quæ ſunt,licet ſuſcipiant magis & minus,non tamen omnia,ut ſimile & diſſimile magis & minus ſuſcipiunt, duplū tamen & alia huiuſmodi nō ſuſcipiunt magis & min9.Prædicamēt.c.7.R.

4 Ad aliquid quæ ſunt,omnia ad cōuertentiam dicuntur,ut dominus ſerui, ſeruus domini.Prædicament.cap.7.C.

5 Ad aliquid quæ ſunt,cū oīa ad cōuertentiam dicantur,differūt aliquoties caſu ſecundum locutionem, ut diſciplina diſciplinati diſciplina dicitur,& diſciplinatum diſciplina diſciplinatū.Prædicamēt.c.7.C

6 Ad aliquid quæ ſunt,aliquando uidētur non dici ad conuertentiam, niſi conuenienter aſſignetur id, quod dicitur, ut ala ſi aſſignetur auis, male conuertitur, cum ala aliquorum ſit, quæ non ſunt aues,ſi tamen huiuſmodi recte aſſignentur, ad conuertentiam dicuntur, ut ala alati.Prædicament.cap.7.C.

7 Ad aliquid quæ ſunt, ut ad conuertentiam dicantur,oportet,licet tamen aliquādo nomina fingere, ſi non ſunt impoſita, ut remus,ſi aſſignetur nauis,nō eſt bona aſſignatio.Sunt eñ naues,quæ remis carēt,& ideo remus rei remitæ rem9 dicit. ut dicat ad cōuertētiā.Prædicamē.c.7.D

8 Ad aliquid quæ ſunt,ad conuertentiā dicūtur,circūſcriptis oībus aliis,ut ſeruus ſemper ad dominū dicetur, circūſcriptis aliis dñi accidentibus,ut eſſe bipedē uel ſciētiæ ſuſceptibilem.Prædicamēt.ca.7.F

9 Ad aliqd quæ ſunt,ad cōuertentiā dicuntur,ſi circūſcriptis oīb9 aliis,relicto eo, ad quod aſſignabantur,nō cōueniēter aſſignetur,nō dicuntur ad illud,ut ſi dicatur remus nauis,ala auis.Prædicamēt.c.7.F.

10 Ad aliquid quæ ſunt,ſimul natura ſunt, ut dominus ſerui dominus,ſeruus domini ſeruus.Aliquādo tamen nō ſunt ſimul natura.Vt nō ſequit,ſcibile eſt,ergo ſcietia eſt.Multa eñ ſcibilia ſunt,quorum nō eſt ſcientia inuenta.Prædicament. c.7.F.

11 Ad aliquid quæ ſunt,ſi quis unum eorum diffinite cognouerit,cognoſcet etiā aliud diffinite,ad qd̄ illd̄ eſt.Prædicamēt.c.7.L.

12 Ad aliquid & quale unū & idem eſſe contingit,habes.Prædicament.cap.8.L.

13 Ad aliquid quæ ſunt,nō poſſunt diffiniri niſi per ſua correlatiua. 4.Topic.c.4.F.

14 Ad aliquid quæ dicuntur,quædā neceſſario inſunt illis,ad quæ dicuntur,ut diſpoſitio in diſpoſito, & habitus in habente. Alia nō neceſſario inſunt illis, ad quæ dicuntur,ut ſciētia ſcibili. Alia nō cōtingit ineſſe ſine contrario.4.Topic.c.4.H.

15 Ad aliquid non eſt motus.5.Phyſicor.T. Comment.10.&.11.Metaphy.cap.10.E.

16 Ad aliquid ſunt aliqua,& aliqua ſunt ad ſe.Si tamen dicatur,omne quod apparet, eſſe uerum, omnia erunt ad aliquid, & nil erit ad ſe,quia apparens,alicui eſt apparens.4.Metaphy.T.Coment.26.

17 Ad aliqd tripliciter dicit. Primo,ſecūdū numerū & quantitatē,ut duplū aut dimidiū.Secundo, ſecūdum actionē & paſſionē,aut potentiā actiuā aut paſſiuam, ut calefactiuum calefactibile.Tertio,ſecūdū quod menſurabile refertur ad menſurā, ut ſcibile ad ſcientiā,ſenſibile ad ſenſum. 5.Metaphyſicorum.T.Comment.20.

18 Ad aliquid ſecūdum accidens dicitur triplicit.

Primo,quādo ſua genera ſunt ad aliqd, ſicut medicina eſt ad aliquid, quia ſcientia eſt ad aliquid. Secundo,quādo abſtracta dicunt ad aliquid,quia cōcreta ſunt ad aliquid, ſicut æqualitas eſt ad aliquid,qa æquale eſt ad aliqd. Tertio,quādo ſubiectū dicit ad aliqd rōne accidētis. 5.Metaphy.T.Co.20. Quære Abſolutū.

ADAMANS.ADAMARE.

1 Adamantis ad adamatū non eſt proprie amicitia. 8.Ethicorum. cap.4.A.

2 Adamandi principium eſt uoluptas,quæ fit per aſpectum.9.Ethic.c.5.A. Quære Amare.Amicitia.33.

ADDISCENS.Quære Diſcens.

ADEPS.Quære Vrſus.✳.

ADMETVS. Pheræorum rex. Quære Alceſtis.

ADMIRARI.ADMIRATIO.

1 Admirari ſolemus & naturæ opera,quorum cauſa nobis nō liquet,& ea,quæ præter naturæ legem in uſus hominū arte & induſtria comparantur.Mechanic.c.1.A.

2 Admirabilia ſunt inuſitata omnia.3.Rhetoricorum.cap.1.A.

3 qui Admiratur,ignorare uidetur.1.Metaphyſicorum.cap.2.E.

4 propter Admirationē antiqui & nūc philoſophari cœperūt.1.Metaphy.c.2.D.

ADNASCI.Quære Cōnaſcentia.

ADOLESCENS. ADOLESCENTIA.

1 Adoleſcentū mores quales ſint, habes.2. Rhetor.cap.12.per totū.Quære Iuuenis.

2 ab Adoleſcentia ſic uel ſic aſſueſcere,nō parum refert ad uirtutes,immo multum, immo totum.2.Ethicorum.cap.1.C.

3 ab Adoleſcētia,iubet Plato,aſſueſcere homines gaudere,& dolere,quibus oportet. 2.Ethicorum.cap.3.A.

4 Adoleſcentes difficile inſtituūtur ſub nō bonis legibus,quia honeſte uiuere cū pleriſq; hominibus graue ſit,tū uel maxime adoleſcentibus.10.Ethicorum.cap.9.B.

5 Adoleſcentibus non tantum prouidenda eſt bona educatio,ſed etiā bonæ leges ipſis iam uiris factis.10.Ethic.cap.9.B.

6 Adoleſcentum coniunctio inutilis eſt ad procreandos filios,quia in cunctis animalibus iuueniles partus imperfecti ſunt.7. Politicorum.cap.16.B.

7 Adoleſcētū filii imbecilli euadunt & corpore & mente.7.Politicorum.c.16.E.✳.

ADRA.

Adra ciuitas eſt Siciliæ,quæ alio nomine Peloris dicitur,de Admirand. Audit.99

AD SE.Vt diſtinguitur contra ad aliud. Quære Ad aliquid.

ADVENA.

1 Aduenæ facile remittunt iniuriam, quia inutile eſt eis,dum iudicia & compenſationem ſpectant, tempus conſumere.1. Rhetoricorum.cap.12.F.

2 Aduenæ non ſunt ciues. 3.Politicorum. cap.1.A.

3 Aduenæ cauſa ſeditionis ſunt aliquādo. 5.Politicorum.cap.3.F.

ADVERBIVM.

Aduerbium ſi multipliciter dicitur, & caſus multipliciter,ut ſi iuſte multipliciter, etiam iuſtus.1.Topicorum.C.

ADVERSITAS.ADVERSA.

1 Aduerſitates magnas qui fert non ob inſenſibilitatem,ſed quia generoſus & magnanimus eſt,laudabilis eſt.1.Ethicorum. cap.10.G.

2 In Aduerſis ad quid cōducāt amici,oſtēditur.9.Ethicorum.cap.11.per totum.

3 Aduerſa ferre moderate difficilius eſt,q̄ proſperis bene uti,nam in magnis calamitatibus & iniuriis nihil abiecti facere, excelſi animi eſt. 2. Oeconom.cap.1.C. Quære Proſpera.

ADVLATOR.ADVLATIO.

1 Adulator inter iucunda cenſetur.1.Rhetoricorum.cap.11.G.

2 Adulationis eſt præſentem laudare.2. Rhetoricorum.cap.6.B.

3 Adulationis ſigna habes.2.Rhetoricorū. cap.6.B.

4 Adulatio opponitur affabilitati per exceſſum.2.Ethicorum.cap.7.D.

5 Adulator ſui commodi gratia eſt.2.Ethicorum.cap.7.D.

6 Adulatores omnes ſeruiles ſunt & humiles.4.Ethicorum.cap.3.G.

7 Adulator eſt,qui ad uoluptatem alterius loquitur, ſui tamen commodi gratia pecuniæ & utilitatis cauſa. 4. Ethicorum. cap.6.A.

8 Adulator amicus inferior eſt, aut talem ſe fingit,& magis amare q̄ amari. 8.Ethicorum cap.8.A.

9 Adulatores ipſos multi amant.8.Ethicorum.cap.8.A.

10 Adulator differt ab amico,quia adulator loquitur ad uoluptatem, amicus uero ad bonum,& ideo hic laudatur, ille uero uituperatur.10.Ethicorum.cap.3.D.

11 Adulator eſt,qui,q̄ ſit par,& plura,& q̄ inſint, alicui arrogat. 1. Magnor. Mor. cap.32.A.

12 Adulatoribus gaudẽt tyranni & populus. 5.Politicorum.cap.11.D.

13 Adulatoris opus eſt humiliter conuerſari. 5.Politicorum.cap.11.D.

ADVLTER.ADVLTERIVM.

1 Adulterium ad intemperantiam reducitur.5.Ethicorum.cap.2.A.

2 Adulterium qui committit, ut lucretur, potius per ſe loquendo dicitur iniuſtus, q̄ adulter.5.Ethicorum.cap.2.A.

3 Adulterium interdicitur, & ſi quis committat, punitur.7.Politicorum.cap.16.E.

4 Adulter & ſibi dedecus parat,& coniugem ſuam fraudat honore, & filiis iniuriam facit.2.Oeconom. cap.2.G.Quære Vxor.Maritus.

AEDEPSVM. Oppidũ Locridis regionis.Eſt & Aedepſeos ſeu Aedepſos urbs in Eubœa inſula.

circa Aedepſum balnea facta ſunt terræ motu.2.Meteororum.cap.8.G.

AEDILITAS.Magiſtratus multiplex.

Aedilitas magiſtratus eſt de publicis ac priuatis rebus,ut de ornatu decenti, de conſeruatione labefactorum ædificiorum, & uiarum conſeruatione & directione, de finibus regendis. Cuius magiſtratus plures ſunt partes in magnis ciuitatibus, ut præfecti mœnibus reficiendis, fontiũ curatores,portuum conſeruatores. 6.Politicorum.cap.8.B.

AEDITVVS.

Aeditui magiſtratus eſt circa templa deorum,ut erigantur ruinoſa ædificia.6.Politicorum.cap.8.F.

AEGES. Id eſt capræ impreſſio in ſublimi.

1 Aeges eandem cauſam habent,ut fiant, quam ſtellæ currentes, & dali,& flãmæ. 1.Meteororum.cap.4.A.

2 Aeges fiunt,quando hyppeccama,id eſt fomes ſeu materia ſuccendi facilis incenditur in longitudinem, & ſcintillat. 1.Meteororum.cap.4.B.

AEGEVM MARE.Quod alluit Peloponneſum ab oriente.

Aegeũ mare ꝓfundius eſt Põto,minus tamẽ profundũ, q̄ Siculũ mare, nã Aegeũ influit in Siculũ.2.Meteor.c.1.F.✳.

AEGIALA.Inſula adiacens Aetoliæ.

in Aegiala inſula multa extãt gigãtũ monumenta,& inadibilis eſt tpe quodam,& lapides ſeu calculos fert uariis & inter ſe diſſimilibuſq; coloribus, & alia quædam. de Admirand.Audit.93.

AEGINA.Inſula prope Athenas.AEGINETAE.Aeginæ incolæ.

1 Aeginam peſtem Piræi eſſe tollendã, dixit Pericles .3.Rhetor.cap.10.D.

2 in Aegina multitudo mercatorum eſt.4. Politicorum.cap.4.G.

3 Aegina inſula.5.Metaphyſic.T.Co.6.

4 Aeginetæ.Quære Athenienſes.8.

AEGYPTVS.Prouincia inter Aphricã & Aſiam & noſtrum mare.AEGYPTII. Incolæ Aegypti.

1 Aegyptii pluribus annis ante Ariſtotelẽ multa fide digna de ſtellis tradiderunt. 2.de Cæl.T.Co.60.

2 in Aegypto aliquæ ſtellæ uidentur,quæ non uidentur in regionibus ſeptentrionalibus.2.de Cæl.T.Co.100.

3 Aegyptiis credere oportet in aſtrologicis. 1.Meteor.cap.6.D.

4 Aegyptii dicunt, coniunctionem uagarũ ſtellarum ſeu planetarum partim inter ſe, partim cum ſtellis fixis ſæpe fieri. 1.Meteororum.cap.6.E.

5 Aegyptii antiquiſſimi hominũ eſſe dicũtur.1.Meteor.c.14.H.&.7.Polit.c.10.B.

6 Aegypt9 fluminis Nili opus uidetur eſſe, nam adaggerata uidetur eſſe ab iis,quæ flumẽ inuehit.1.Meteor.c.14.E.H.

7 Aegyptus antiquitus nihil aliud erat, q̄ urbs una Thebæ,reliquis partibus aquis coopertis.Quod Homerus indicat,qui nõ admodum multum poſt huiuſmodi mutationes floruit.Nam Thæbarũ tantũ meminit,quaſi aut Memphis omnino non eſſet,aut tanta non eſſet.1.Meteor.c.14.F

8 Aegyptus quotidie fit aridior & ſiccior, quia illius paludes ſiccæ redditæ ſunt,& ſic pluribus locis incoli cœpta eſt.1.Meteororum.cap.14.F.

9 Aegyptum mediã Nilus fluuius influit. de Admirand.Audit.17.

10 Aegyptus a quibuſdam ponitur in Aſia, a quibuſdam in Aphrica.de Mundo ad Alexand.cap.1.G.

11 in Aegypto poſt tertiũ diem licet mouere medicis,id ẽ pharmacũ purgatiuũ præbere ægrotis,ſi uero prius præbeãt,ſuo periculo agunt medici.3.Politicorũ.c.11.C.

12 apud Aegyptios Seſoſtris rex legem tulit,qua agricolarum genus diſtinguebat a pugnatorib9.7.Politicorum. cap.10.A. Quære Darius.Thaos.

13 in Aegypto primum mathematicæ ſunt inuentæ a Sacerdotibus, quibus permiſſum eſt uacare.1.Metaphyſicorum.c.1.G. Quære Nilus.

AEGOS POTAMOS. Cherſonneſi Thraciæ fluuius,interpretatur autem capræ fluuius.

in Aegos potamum lapis cecidit eleuat9 a uento,orto cometa.1.Meteor.c.7.E.

AEGON.

Aegon fluuius ex Aethiopicis montibus oritur.1.Meteoror.cap.13.H.

AEGROTANS.

1 Aegrotantes iracundi eſſe ſolent. 2.Rhetoricorum.cap.2.D.

2 Aegrotantibus alia uidẽtur,quæ non uidebantur illis ipſis ſanis,quia illorum organa aliter affecta ſunt. 11.Metaphyſicorum.c.5.F.Quære Inſalubres.Infirmitas. Morbus.

AEMVLVS.AEMVLATIO.

1 Aemulus & inuidus in hoc differũt,ꝙ inuidus impedimento eſt ei,cui inuidet,& priuari illũ bonis uult,æmulus uero cõcitatur ad bona aſſequẽda. 2.Rhet.c.11.A.

2 Aemulatio eſt dolor quidã, eo ꝙ bona & honorabilia quæ ipſe aſſequi poſſet, natura ſimilibus adeſſe uideantur, non quoniam aliis inſunt, ſed quoniam non ipſi quoq; inſunt,ideo æmulatio probũ quid eſt.2.Rhetor.c.11.A.

3 Aemulatio ex quibus oriat̃,& qui ſint,inter quos contingat,& unde, oſtenditur. 2.Rhetor.c.11.per totum.

4 Aemulatio contemptui contraria eſt.2. Rhetoricorum.cap.11.D.

AENARIA.

Aenaria ciuitas in Tyrrhena eſt ſita, in cuius medio ſylua eſt arboribus plena & ſcatentibus aquis. Sed ne aliquis ex ciuibus ꝓpter amœnitatem & munitionem a natura datam tyrannidẽ occuparet,decretum eſt publico conſenſu,ut famulus aliquis ex ſuis uniuerſæ reipublicæ præeſſet,nec amplius q̄ uno anno,& alius rurſus crearet̃,qui præteriti ferociã contũderet,& corriperet.de Admirã.Audit.82.

AENEAS.Virgilii carmine celebratus.

Aeneas Diomedem intercepit dolo. de Admirand.Audit.69.

AENEIA

in Aeneia Italiæ parte in loco,qui dicitur Hyppata,columna inuenta eſt antiquiſſimis græcorũ characterib9 inſculpta.Quas litteras cũ intelligere non poſſent incolæ, qui ſciſcitarentur,Athenas miſerunt. Qui cum Thebas ueniſſent, inuenerũt ſimiles characteres litterarum,quibus depræhenderũt,quid colũnæ litteræ ſignificarẽt.Significabant autem uerſus. Herculẽ abduxiſſe boues, deuicto Geryone,& captum amore Paſiphae uirginis,in præcium mutuæ coniunctionis & amicitiæ regionem illam appellatam Erithyam illi tradidiſſe. de Admirand.Audit.105.

AENESIDEMVS.Quære Gelon.1.

AENIGMA.Obſcurus ſermo.

1 Aenigmata ſententiis accõmodantur.2. Rhetor.c.21.D.

2 Aenigmata cuburbitæ habes. 2.Rhetoricorum.cap.2.E.

3 in Aenigmatibus cõprobatis metaphoras commodas inuenire poſſum9. 3.Rhetoricorum.c.2.F.

4 Aenigmaticæ orationi conueniunt tranſlationes.3.Rhetoricorum.c.2.F. Quære Metaphora.

AEOLIAE.Inſulæ prope Siciliam.

1 in Aeoliis inſulis cum flatur9 eſt Auſter, priuſq̄ incipiat,denunciat,nã loca in quibus fiũt ignitũ eructationes,ſonãt,quia mare incipit e lõginquo ꝓpelli,& ab eo rurſum compellitur,quod efflaturum erat a terra.2.Meteor.c.8.L.

2 Aeoliæ inſulæ ſeptẽ ſunt circa Siciliam. de Admirand. Audit.1.& de Mundo ad Alexand.cap.4.

AEQVALIS.AEQVALE.AEQVALITAS.

1 Aequale uel inæquale non admodum dicitur de iis, quæ quãtitatem non habent, ſed potius ſimilia aut diſſimilia, ut diſpoſitio ſimilis uel diſſimilis,album ſimile uel diſſimile.Prædicament.c.6.E.

2 ab Aequalibus ſi auferas æqualia,quæ remanent, ſunt æqualia.1.Poſteriorum. T. Comment.24.

3 Aequalis æqualem amat,ut eſt in prouerbio.1.Rhetor.cap.11.I.

4 Aequale dupliciter dici poteſt,aut ex parte rei,aut ex parte nr̃i.2.Ethic.c.6.A.

5 Aequale medium quoddã eſt inter exuperationẽ & defectum ſeu inter plus & minus. 2.Ethicorum. cap.6.A.&.5.Ethicorum.cap.4.B.

6 Aequale in duobus minimis conſiſtit.5. Ethicorum. cap.3.A.&. 1. Magnor.Mor. cap.34.B.

7 Aequalitas non poteſt eſſe,ſi non ſit communis menſura.5.Ethic.c.5.D.

8 Aequale non eodem modo ſe habet in iuſtis & in amicitia,nã iuſtis eſt æquale. Primo, pro dignitate. Secundo, quod eſt in quãtitate, in amicitiis autem id quod eſt pro dignitate. 8.Ethic.c.12.B.

9 Aequalis æqualem delectat. 8. Ethicorum.cap.12.B.

10 Aequalitas aut uiciſſitudo inter imperantem & parentem nimium nocet. 1. Politicorum.cap.3.E.

11 Aequale duplex eſt,alterũ numero, alterum dignitate.5.Politic.c.1.D.

12 Aequale,& habere quæ ſua ſunt, conſeruant reſpublicas.5.Politic.c.7.C.

13 Aequalia ſunt,quorum quantitas eſt una. 5.Metaphy.T.Comment.20.

14 Aequale cōſequitur ipſum unum.10.Metaphyſicorum.T.Comment.10.

15 Aequale quomodo opponatur magno & paruo,obiicitur in utramq; partē,& tandē oſtenditur,quomodo opponātur magnũ & paruum æquali . 10. Metaphyſicorum. T.Comment.17.& ultra.

16 Aequale opponitur magno & paruo ut negatio priuatiua. 10.Metaphyſicorũ. T. Comment.17.& ultra.

17 Aequale contrarium eſt inæquali.10.Metaphy.T.Comment.18.

18 Aequale uidetur eſſe medium inter magnum& paruum . 10. Metaphyſicorum. T.Comment.19.

AEQVIVOCATIO . AEQVIVOCVS.A.VM.

1 Aequiuoca dicuntur,quorum nomen ſolum commune eſt,ſecundum nomen uero ratio ſubſtantiæ diuerſa. Prædicamēt. cap.1.A.

2 Aequiuocationes latent magis in genere q̃ in ſpeciebus . 2.Poſteriorum. T.Comment.22.

3 Aequiuocationes latent magis in uniuerſalibus.2.Poſter.T.Co.22.

4 Aequiuoca ſeu multipliciter dicta cognoſcuntur aut ex conſyderatione contrarii, aut contradictorii,aut priuatiue oppoſiti, aut coniugatorum, aut diuerſorum prædicamentorum, aut ex parte generis ſub alterni,aut ex parte diffinitionis partiũq; eius.1.Topicorum.c.13.per totum.

5 Aequiuoci ſeu multipliciter dicti diffinitio utilis eſt.Primo,ad dilucidit atē,ſi manifeſtatur multipliciter. Secũdo,ad interrogationem,ne interrogans & reſpōdens ad diuerſos ſenſus ferant ſuos intellectus, & ſic fiat ſyllogiſmus non ad rem,ſed ad nomen.Tertio,ut nō decipiamur, ſed decipiamꝰ potius. Nam qui ſcit multiplicis diſtinctionē, nō decipit.1.Topic.c.14.B.

6 Aequiuocum ſi lateat reſpondentem, interrogans ſiue opponens debet eo uti uni uoce.6.Topic.cap.5.B.

7 Aequiuocum an uniuocum aliquod nomen ſit in principio diſputationis quærēdum eſt.6.Topicorum.cap.5.B.

8 Aequiuocationis fallacia quomō fiat,oſtēditur.1.Elench.cap.3.C.

9 Aequiuocationis tres ſunt modi . Vnus, quando nomē,aut oratio plura ſignificat principaliter. Secundus,quādo aliquid ſignificat oratio aut nomen principaliter, aliud trāſlatiue. Tertius,quādo compoſitum plura ſignificat,ſeparatum uero unũ. 1.Elench.cap.3.D.

10 Aequiuocationis elenchi ſeu fallaciæ quo modo ſoluantur,oſtenditur. 2.Elenchor. cap.3.C.D.E.

11 Aequiuoca nulla ſunt cōparabilia.7.Phyſicorum.T.Comment.24.25.

12 Aequiuocationes aliæ ſunt multum diſtātes,aliæ multum habent ſimilitudinis.7. Phyſicorum.T.Comment.31.

13 Aequiuoce ſeu multipliciter dictum confundit intellectũ.1.de Cæl.T.Co.110.

14 Aequiuoca cōueniunt cauillatori.3.Rhetoricorum.cap.2.D.

15 Aequiuocatio later,quādo propinqua eſt, nec ita eſt manifeſta,ut in iis,quæ longe diſtant. 5. Ethicorum.cap.1.B . Quære Vniuocum.

AEQVITAS, & BONITAS, AEQVVM,& BONVM. AEQVVS & BONVS.

1 Aequum & bonum eſt præter legem ſcriptam.1.Rhetor.cap.13.E.F.

2 Aequo & bono quando utimur, oſtenditur.1.Rhetor.cap.13.F.G.

3 Aequum & bonũ ut præualeat, eligitur arbiter.1.Rhetor.c.13.G.

4 Aequum & bonum quomodo a iuſto legali differant,& quid ſint,& in quibus cōſiſtant,oſtenditur. 5. Ethicorum . cap.10. per totum.

5 Aequum & bonum nec ſimpliciter eſt iuſtum,neq; genere uidetur differre a iuſto. 5.Ehicorum.cap.10.A.

6 Aequum & bonum melius eſt aliquo iuſto,& emendat iuſtum legale . 5. Ethicorum.cap.10.A.

7 Aequum & bonum cum ſint circa particularia,emendare poſſunt,qđ lex uniuerſaliter præcipit.5.Ethic.c.10.C.

8 Aequitas & bonitas quomodo differant a iuſtitia,& in quibus ſint,oſtendit.5.Ethicorum.cap.10.per totum.

9 Aequitas & bonitas eſt habitus, quo non exequimur exacte iuſtum,q̃uis legem habeamus adiutricem.5.Ethic.c.10.B.

10 Aequitas ſimilis eſt plumbeæ regulæ ædificationis Leſbiæ,quæ ſic rebꝰ aptatur,ut illa regula lapidibus.5.Ethicorũ.c.10.B. Quære Leſbia regula.

11 Aequus & bonus uir eſt, qui non exequitur iuſtum legale exacte,neq; in deteriorem partem,q̃uis legem habeat adiutricem.5.Ethicorum.cap.10.B.

12 Aequum & bonum commune eſt omnibus bonis.6.Ethicorum.cap.11.A.

13 Aequi & boni uiri eſt ueniam in aliquibus dare.6.Ethicorum.cap.11.A.

14 Aequitas & bonitas moderatur circa iuſtum legitimum, nam legiſlator cum in uniuerſali ſtatuat,æquitas circa particulare decernit.2.Magnor.Mor.cap.1.A.

15 Aequum & iuſtum difficile eſt inuenire,& debiliores illud quærunt, potentes tamē non curant illud.6.Politicorum.cap.3.B.

AER.

1 Aere plenum aliqui uacuum eſſe dicũt. 7.Topic.c.1.F.&.4.Phyſic.T.Co.52.78. &.2.de Anima.T.Comment.81.

2 Aerem aliqui poſuerũt principium omnium rerum.1.Phyſicorum.T.Co.32.

3 Aer minime habet aliorum elementorũ ſenſibiles differētias.1.Phyſic.T.Co.54.

4 Aerem, dixit Empedocles,eſſe congregatum a caſu & fortuna in loco,ubi eſt in hoc mundo,ſed in aliis mundis,qui ſecũdum eum fient,non congregatum in hoc loco.2.Phyſicorum.T.Co.43.

5 Aer & aqua habent contrarietatē.3.Phyſicorum.T.Comment.44.

6 Aer humidus eſt.3.Phyſicorum.T.Comment.44.&.2.de Gener.T.Commēt.16.

7 Aeris extrema ſuperficie cōtinetur aqua. 4.Phyſicorum.T.Comment.46.

8 Aer incorporeus eſſe uidetur,unde quidam,aere plenum uacuum eſſe,dixerũt. 4.Phyſic.T.Com.40.78.&.T.Co.52.

9 Aeris conuexa ſuperficie ignis continetur.4.Phyſicorum.T.Comment.46.

10 Aer ſe habet ad aquam,ſicut actus quidam ipſius.4.Phyſicorum.T.Co.49.

11 Aer alio modo eſt potentia ad aquam,q̃ aqua ſit potentia ad aerem . 4.Phyſicorum.T.Comment.49.

12 Aer magis diuiſibilis eſt,q̃ aqua,quia magis eſt terminabilis . 4. Phyſicorum.T. Comment.71.

13 Aer aliquid eſt, quia q̃uis non uideatur, tamen tactu percipitur.4.Phyſicorum.T. Comment.78.

14 Aer pulſus pellit proiecta.4.Phyſicorũ. T.Comment.68.Quære Proiecta.

15 Aer ſubtilior eſt aqua & minus corporeus.4.Phyſicorum.T.Comment.71.

16 Aer leuis eſt,ſi ad aquam comparetur.1. de Cæl.T.Comment.17.

17 Aer eſt,ſi terra & ignis ſunt. 2.de Cæl. T.Comment.19.

18 Aer circa aquam collocatur . 2.de Cæl. T.Commēt.30.&.2.Meteor.cap.2.C.

19 Aer maxime calefit motu, eo ꝙ ſit igni propinquior q̃ alia.2.de Cæl.T.Co.42.

20 Aer neceſſe eſt,ꝙ igniatur,quando aliqua corpora igniuntur in ipſo propter motum.2.de Cæl.T.Comment.42.

21 Aer cũ ſit ſub ſphæra cæleſti, neceſſe eſt, motu cæli calefieri. 2.de Cæl.T.Co.42.

22 Aer eſt uelut inſtrumentum ad motũ naturalē & uiolentũ.3.de Cæl.T.Co.28.

23 Aere utitur motoris uirtus ad utrumq; motum ſcilicet ſurſum deorſum uiolentum.3.de Cæl.T.Comment.28.

24 Aer aptus eſt eſſe grauis & leuis. 3.de Cæl.T.Comment.28.

25 Aer cum pulſus fuerit,& principiũ ſumpſerit a uirtute motoris uiolenti,facit motum ſurſum,& ſimiliter motum deorſum. 3.de Cæl.T.Comment.28.

26 Aer coadiuuat ad motum naturalem, ſicut ad uiolentum.3.de Cæl.T.Co.28.

27 Aer reſpectu ignis grauis eſt,reſpectu uero aquæ leuis.4.de Cæl.T.Co.27.

28 Aer ſuper omnia eminet,excepto igne.4. de Cæl.T.Comment.36.

29 Aer in ſuo loco habet grauitatem, & nō habet leuitatem, niſi in iis,quibus ſuper fertur.4.de Cæl T.Comment.39.

30 Aerem ex hoc probatur, in ſuo loco habere grauitatē,quia ſi ſubtrahatur elementũ inferius,deſcēdit ſua ſpōte,& ſi elementum ſuperius ſubtrahatur,non aſcendit niſi uiolenter.4.de Cæl.T.Co.39.

31 Aer eſt ualde inſenſibilis.1.de Generatione.T.Comment.24.

32 Aer eſt calidus & humidus.2.de Generatione.T.Comment.16.

33 Aer ſurſum & a medio fertur.2.de Generatione.T.Comment.22.

34 Aer minus ſyncerus eſt q̃ terra,aut ignis, quia elemēta media magis admixta ſunt. 2.de Generatione.T.Co.22.

35 Aer magis eſt humidus q̃ calidus. 2.de Generatione.T.Co.23.

36 Aer calidus & humidus,in altera qualitate ſcilicet in humiditate eſt igni contrariꝰ. 2.de Generatione.T.Comment.24.

37 Aer quomodo generetur ex aliis elemētis,& ex quibus facilius,& ex quibus difficilius oſtenditur.2. de Generatione.T. Comment.25.& ultra.

38 Aeris decem pugilli fiunt ex uno pugillo aquæ.2.de Gener.T.Co.37.
39 Aer omnibus mixtis ineſt,quia contiguus eſt terræ, & miſcibilia a contrariis alterantur,& ſi unum extremũ eſt, & aliud eſſe, neceſſe eſt.2.de Gener.T.Co.49.
40 Aere plenum eſſe totum ſpacium,quod eſt inter cælum & terram, aliqui dixerunt.1.Meteor.cap.3.D.
41 Aere ſi plenum eſſet ſpacium,quod eſt inter cælum & terram,excederet æqualitatẽ proportionis cõmunis, quã habet aer ad alia elementa.1.Meteor.c.3.D.
42 Aeris regio,q̃ eſt circa terram,calida eſt & humida,quia uaporem & exhalationẽ terræ habet.1.Meteor.c.4.D.
43 Aeris regio ſuprema calida eſt & ſicca.1.Meteor.c.4.D.
44 Aeris ſuprema regio non ſolum aer eſt, ſed potiꝰ eſt ignis.1.Meteororũ.c.4.E.&.cap.8.E.
45 Aerem illum, qui non capitur intra eam circumferentiã,q̃ efficit,ut terra tota ſphærica ſit,neceſſe eſt in orbem agitari & fluere propter motũ cæli.Cuius ſignum eſt,ꝙ uenti generantur in locis ſtagnantibus terræ, & non excedunt altiſſimos montes.1.Meteor.cap.4.E.
46 Aer fluit circulariter, quia ſimul trahitur cum uniuerſi cõuerſiõe.1.Meteor.c.4.E.
47 Aer igni continuus eſt.1.Meteor.c.4.E.
48 Aeris q̃cunq; pars graueſcit in regione ſuprema,deorſum fertur, & q̃cunq; caleſcit, ſurſũ fertur, & ſic hoc perſeuerat aere plenum, & illud ſupremum igne plenum,& ſemper aliud atq; aliud fit.1.Meteor.c.4.E.
49 Aer collocatur poſt calidũ & ſiccũ, quod appellamus ignem.1.Meteor.c.5.B.
50 Aer quando condẽſatur propter frigus, extrudit,& ſegregat calidum, & ideo impreſſiones ſimiliores ſunt iaculationi q̃ exuſtiõi.1.Meteor.c.5.C. Quære Impreſſio.Dali.Aeges.Bothyni.
51 Aer frigore denſatus proiicit ſæpe impreſſiones ignitas in mare & in terram, etiam ſereno cælo, quẽadmodum nuclei compreſſi a digitis extrudunt.1.Meteororum.cap.5.D.
52 Aer coagulatꝰ uarios reddit colores, quia lux per aerem denſiorem tranſlucens refractionem ſuſcipit, & uarios colores reddit.1.Meteor.cap.5.F.
53 Aeris pars,in qua generãtur pluuiæ,frigidior eſt tempore calidiore,& calidior tempore frigidiore propter antiperiſtaſim.1.Meteor.cap.12.E.
54 Aer æſtate ſiccior eſt q̃ in aliis anni tẽporibus,uere tñ & autũno humidꝰ.1.Meteor.cap.12.F.
55 Aerem motum & fluentem uentum eſſe, quidam dixerunt.1.Meteor.c.13.A.&.2.Meteor.cap.4.C.
56 ex Aere fit aqua ſub terra, ſicut in media aeris regiõe propter frigiditatẽ.1.Meteor.c.3.C.Quære Fluuius.6.7.8.9.
57 Aerem quidam dixerunt,ortum eſſe a terra humida & ſolis calore calefacta.2.Meteor.c.2.E.
58 Aerem concretum,quidam,pluuiam eſſe dixerunt.2.Meteor.c.4.C.
59 Aer humido & calido conſtat tanq̃ uapore & fumo.2.Meteor.c.4.C.
60 Aerem motum dicere eſſe uentum,abſurdum eſt.2.Meteor.c.4.C.
61 Aerem terræ incidentem nec potentem erumpere, dixit Anaxagoras, terræmotũ efficere.2.Meteor.c.7.C.
62 Aer ſicut repercuſſꝰ uarios ædit ſonos,ſic percutiẽs multiplices & uarios ſonos ædit. Nihil enim refert ad ædẽdos tales ſonos, an pcutiat, an percutiat.2.Meteor.c.8.P.
63 Aer auſtrinus habilior eſt,ut in aquam cõuertatur,q̃ ſeptentrionalis.3.Meteororum.cap.6.D.
64 Aer putreſcit, quia eſt materia igni.4.Meteor.T.Comment.5.
65 Aerem continentia ſurſum feruntur.4.Meteor.T.Comment.40.
66 Aerem in aquam cõuertens frigus,craſſeſcere facit ipſum.4.Meteororum.T.Cõment.40.
67 Aerem, dixit Diogenes, principium eſſe omniũ & ſubtiliſſimũ.1.de Anima.T.Cõment.32.
68 Aer diaphanus eſt,non quia aer,ſed quia ineſt illi natura quædã, q̃ aliis diaphanis, q̃ etiam cælo ineſt.2.de Anima.T.Cõment.68.
69 Aer medium eſt, ut ſonus audiatur.2.de Anima.T.Co.76.
70 Aer mouetur ab odore,& non ut diaphanus a colore, ſed alio modo innominato.2.de Anima.T.Co.76.
71 Aer eſt,qui audire facit, cum moueatur continuus & unus, ſed non ſonat,quia fragilis eſt, niſi id,quod percutitur, læuigatũ & terſum ſit.2.de Anima.T.Co.81.
72 Aer quidam ineſt auditui animalium,qui quandam connaturalem conuenientiã habet cum aere exteriore.2.de Anima.T.Comment.82.
73 Aer per ſe non habet ſonum, quia facile cedit percutienti,ſed prohibetur aliquãdo cedere a ſolido,& ideo ſonat.2.de Anima.T.Comment.83.
74 Aer medium eſt ad odorationem,nam uidemus animalia, quæ in aere degũt,a lõge ſentire odorem alimenti, & moueri ad ipſum.2.de Anima.T.Comment.97.
75 Aer non eiuſdem coloris eſt,ſi ſpectetur prope,& alonge.de Sen.& Sen.cap.3.C.
76 Aer nõ eſt intra aquam,nam ſimul ut generatus eſt intra aquam, emergere ſolet.de Sen.& Sen.cap.5.A.
77 Aer ſolus nõ nutrit.de Sen.& Sen.c.5.R.
78 Aeris colores uarii unde proueniant,habes.de Colorib.cap.1.D.E.F.
79 Aerem aquam & terram poſuit Empedocles ut materiam,ignem uero ut cauſam efficientem.1.Metaphyſic.cap.2.D.
80 Aerem aqua priorem & principium corporum ſimplicium ponunt Anaximenes & Diogenes.1.Metaphy.cap.3.E.Quære Elementum.✳.

AES.AERIS.

1 Aes odorem habet.de Sen.& Sen.c.5.C.
2 Aeris quoddam genus auro ſimile naſci dicitur in Cypro inſula,eo potiſſimum loco,quẽ Tyriã appellant,quod minutatim cõſciſſum illius loci agricolæ ſeminare cõſueuerũt,& pluuia deinde exoriri ac multiplicari,& cum ad maturitatem peruenerit,colligitur ab agricolis, & reconditur.de Admirand.Audit.40.
3 Aes Indicũ tale eſt,ut non poſſit diſcerni ab auro,plurimiq; erant ſcyphi int̃ pocula Darii eo cõfecti.de Admirãd. Audit.45.
4 Aeris flore multũ utunt̃ medici ad oculorũ curationẽ.de Admirãd.Audit.54.
5 Aera qui effodiunt, acutiſſimi uiſus fieri creduntur.de Admirãd.Audit.14.✳.
6 Aes quoddã eſſe dicitur,quod moſynecõ appellãt, ſplẽdidiſſimũ & candidiſſimum pluſq̃ cætera,nõ ꝙ ſit cũ ſtanno cõiũctũ, ſed ꝙ cõtrahat huiuſmodi colorẽ ex terra quadã,quæ cũ illo decoquitur. Quæ ars ideo prorſus intercidit,qa qui primo illã inuenerunt, poſteris tradere noluerunt.de Admirand. Audit.56.

AESCHYLVS. Philoſophus,& Aeſchylus poeta tragicus.

1 Aeſchylus Hippocratis diſcipulus cometam, dixit eſſe unũ ex erraticis ſyderibꝰ, & comã ex ſe nõ habere,ſed aliqñ accipere ratione loci,refracto nr̃o uiſu ad ſolẽ ab humore,quẽ trahit.1.Meteor.c.6.B.
2 Aeſchylus dixit,cometam nõ uideri niſi poſt lõgũ tp̃s,quia eſt cõiũctꝰ ſoli,& obſcuratur ab illius claritate,uideri tamẽ,cũ a ſole diſcedat.1.Meteor.cap.6.B.
3 Aeſchylus dixit, cometã non uideri inter tropicos,quia nõ eſt illic humoris copia, quem attrahat,,cum tota illa regio a ſole deuſta ſit,nec uideri in parte auſtrali,licet illuc deflectat,quia breuitas circuli ſuper orizõtẽ prohibet uideri.In ſeptẽtrione tñ uideri,qa illic magnus eſt circulus ſupra orizontem,& ingens humoris copia, quẽ attrahat.1.Meteor.cap.6.B.
4 Aeſchylus myſteria Cereris reuelauit,dixitq; ſe ignoraſſe illa eſſe celanda.3.Ethicorum.cap.1.G.

AESYMNETAE.Quære Regnũ.6.

AESOPVS. Fabulator Phrygius,cuius circumferuntur apologi.

1 Aeſopus dixit,cũ bis exſorpſiſſet Charybdis,primo reddidiſſe montes manifeſtos, ſecũdo inſulas,poſtremo cũ ſorpſerit,totũ mare prorſus exſiccandum.2.Meteororũ.cap.3.D.Quære Democritus.40.
2 Aeſopi apologus pro primate populi de uulpe,quæ caninas muſcas illam ſuggẽtes abigi noluit,ponitur.2.Rhet.c.20.C.D. Quære Apologus.Momus.

AESTAS.Anni pars quarta.

1 Aeſtate ſiccior eſt aer.1.Meteor.c.12.F.
2 Aeſtate minus grandinat q̃ uere aut autũno,magis tñ q̃ hyeme.1.Meteor.c.12.E.
3 Aeſtatis calores maxime infeſtant, non cum ſol acceſſit proxime ad nos,ſed cũ diutius calefecerit,& prope ſit.2.Meteororum.cap.5.D.
4 Aeſtate rari fiunt terræmotus, quia æſtas ſicca eſt,& aer minus mouetur exhalationibus.2.Meteororum. cap.8.G. Quære Terræmotus.8.& ultra.✳.

AESTIMATIO.Pro appreciatione.

Aeſtimatio quarundum rerũ qualis eſſe debeat,habes.9.Ethicorũ.ca.1.per totum. Quære Commutatio.Nummus.1.2.8.

AETAS.

1 Aetatis ſtatus eſt mediũ inter augmentum & diminutionem partis refrigeratiuæ.de Vi.& Mor.cap.1.E.
2 Aetas non eſt conſyderanda,cum aliquis peccat,nan ſi iuuenis iracundus eſt,non agit,quæ agit propter ætatẽ, ſed propter cupiditatem. 1.Rhetoricorum.cap.10.D.
3 Aetatis cuiuſq; mores q̃les ſunt, habes.2.Rhetoricorum.cap.12.13.14.per totum.
4 Aetatis æqualitas magnum momentum habet ad amicitiam.8.Ethic.c.12.B.
5 In Aetate perfecta conſiſtit felicitas.1.Magnor.Mor.cap.4.B.

6 propter Aetatem nemo indignatur maiori concedere, nec tamen putat illũ, cui cedit, potiorem, cum præſertim & ipſe quã do ad id ætatis peruenerit, eundem honorem ſit recepturus. 7. Politicor. cap. 14. A.

7 Aetatem hominũ metiunt̃ poetæ ſeptenario numero. 7. Politicorum. cap. 16. E.

8 Aetates duæ ſunt, in quas oportet diſciplinas diuidere, altera a ſeptimo anno uſq; ad pubertatem, altera a pubertate uſq; ad annũ uiceſimum primũ.. 7. Polit. c. 17. E.

9 Aetates qui ſeptenario diuidunt, ut plurimum nõ bene dicunt. 7. Polit. cap. 17. E. Quære Iuuenis. Puer. Senex. ✳.

AETERNVM.

1 Aeterna non ſunt in tempore, quia nec continentur, nec menſurantur tempore. Cuius ſignum eſt, q nil patiuntur a tempore. 4. Phyſicorum. T. Comment. 117.

2 Aeternorum quorũdam cauſa eſt. 8. Phyſicorum. T. Comment. 15.

3 Aeterno toto ducunt uitam ſufficientiſſimam entia illa, quæ extra cælum ſunt. 1. de Cæl. T. Comment. 100.

4 Aeternum diuine pronunciatum eſt ab antiquis. 1. de Cæl. T. Comment. 100.

5 Aeternũ dupliciter dicit̃. Primo pro ſpacio & termino uitæ cuiuſlibet. Alio modo pro ſpacio cõtinẽte oẽm duratiõnẽ totius cæli & uniuerſi. 1. de Cæl. T. Co. 100.

6 Aeterna ſunt, quæ neceſſario ſimpliciter ſunt. 6. Ethicorum. cap. 3. A.

7 Aeterna ingenerabilia & incorruptibilia ſunt. 6. Ethicorum cap. 3. A.

8 Aeternũ ſi nullũ eſt, generationẽ impoſſibile eſt eſſe. 3. Metaphy. T. Co. 12.

9 Aeterna priora ſunt corruptibilibus. 9. Metaphyſicorum, T. Comment. 17.

10 Aeternorum nullum eſt potentia. 9. Metaphyſicorum. T. Comment. 17.

11 Aeterna licet non ſint potentia ad ſubſtantiam, ſunt tamen in potentia ad ubi. 9. Metaphyſicorum. T. Co. 17.

12 in Aeternis non eſt malũ, nec peccatum, nec error, neq; corruptio. 9. Metaphyſicorum. T. Comment. 19.

13 Aeternũ aliquid manens & ſeparatũ eſſe debet, ſi ordo rerũ eſſe debet. 11. Metaphy. cap. 2. C. Quære Neceſſarium. Perpetuũ.

AETHER. Quære Cælum. 111. 125.

AETHIOPIA. Pars Aphricæ late patens & multiplex.

1 in Aethiopia frequentiores pluuiæ fiunt æſtate q̃ hyeme, & uehementiores, & ſæpe eodem die, quia cum Aethiopia calidiſſima ſit, celerrime congelantur nubes in aquam propter antiperiſtaſim. 1. Meteororum. cap. 12. F.

2 ex Aethiopicis montibus fluunt Aegon & Nyſes ſiue Onyſes int̃ celebres fluuios cõnumerati, & Chremetes, q in exterius mare effundit̃. 1. Meteororũ. c. 13. H.

3 Aethiopia calidiſſima eſt & inhabitabilis propter æſtum. de Nilo. C.

4 in Aethiopia diuiduntur magiſtratus ſecundum magnitudinem corporis. 4. Politicorum. cap. 4. A. ✳.

AETNA. Mons Siciliæ memoratiſſim9.

1 Aetnæ montis ignis cum late erupiſſet, & omnia popularetur, obuiam factus iuuenibus ſenes patres humeris portantibus diuiſus fuit, & locum dedit fugiẽtib9. de Admirand. Audit. 3.

2 Aetnæ eruptiones flãmarũ non ſunt continuæ, ſed multis annis interiectis euenire conſueuerũt. de Admirand. Audit. 37.

3 in Aetna Siciliæ monte ſpecus eſt, circa cuius aditum immenſa omnium florũ & & præcipue uiolarũ copia naſcitur, nec uno anni tpe, ſed ppetuo, ita ut ſit perpetuũ uer. Locũ ſi canes accedãt, deſiſtũt ab inſequenda præda, & ita odore florũ capiunt̃, ut nõ poſſint inde auelli niſi ui, aut ſaturati odoribus. de Admirã. Audit. 72.

AETOLIA. Europæ regio. Quære Talpa. 2.

AFFABILIS. AFFABILITAS.

1 Affabilitati opponitur adulatio per exceſſum, cõtẽtio p defectũ. 2. Ethic. c. 7. D.

2 Affabilitas mediocritas eſt in conuictu & uſu communi rerum & uerborum. 4. Ethicorum. cap. 6. A.

3 Affabilitas perſimilis eſt amicitiæ, nam talis eſt affabilis, qualẽ amicum dicere ſolem9. Differt tamẽ ab amicitia, qa affabilis eodẽ mõ ſe habet ad oẽs, & ſine dilectione, amicus uero cũ dilectione, & nõ ad omnes, ſed ad amicũ. 4. Ethic. c. 6. A.

4 Affabilitas uidetur uerſari circa uoluptates uel dolores, qui fiunt in congreſſionibus. 4. Ethicorum. cap. 6. B.

5 Affabilis aliter ſe debet habere cum potentatibus, aliter cum priuatis, aliter cum magis, aliter cum min9 notis, ſingulis tribuens, quod decet. 4. Ethic. cap. 6. B.

AFFECTIO. Pro diſpoſitione ſeu qualitate.

Affectiones & diſpoſitiones tãto ſunt meliores, quanto ſunt ſubiecti excellentioris. 7. Politicorum. ca. 1. C. Quære Accidens. Diſpoſitio. Qualitas. Subiectum.

AFFECTVS. Pro paſſione uoluntatis.

1 Affect9 ut indignatio, miſericordia, ira, & reliqui, quos oratores mouẽt, nõ habẽt locũ, ubi legib9 præcipit̃, ne moueant̃. Ideo ad enthymemata, & ad alia cõfugiẽdum eſt, & nõ putare in his affectib9 mouẽdis abſolutũ oratorẽ eſſe. 1. Rhetor. c. 1. B.

2 Affectus quos oratores mouẽt, non pmittebantur mouere apud Areopagitas. 1. Rhetoricorum. cap. 1. C.

3 Affectus ſeu paſſiones ſunt, quibus homines commoti differenter iudicant. 2. Rhetoricorum. cap. 1. C.

4 Affectum omnem conſequitur uoluptas, aut dolor. 2. Rhetor. cap. 1. C.

5 Affectus ſunt ira, & cupiditas, & cætera talia. 2. Rhetor. cap. 12. A. ✳.

AFFIRMATIO. AFFIRMARE. AFFIRMATVM.

1 Affirmatio omnis uel uera uel falſa eſt. Prædicament. cap. 4. A.

2 Affirmatio uel negatio prædicamentorũ cõplexione fit. Prædicamẽt. c. 4. A.

3 Affirmatio oratio affirmatiua eſt. Prædicament. cap. 10. E.

4 Affirmatum nõ eſt idem qđ affirmatio, quia affirmatio oratio eſt, affirmatũ uero nõ eſt oratio. Prædicament. c. 10. E.

5 Affirmatio ſeu habitus prior eſt negatione ſeu priuatione. 1. Periherme. cap. 4. B. &. 2. de Cæl. T. Comment. 18.

6 Affirmatio eſt enunciatio alicuius de aliquo. 1. Periherme. cap. 4. C.

7 Affirmare contingit, quod non eſt, eſſe, & quod eſt, non eſſe. 1. Periherme. c. 4. C.

8 Affirmare cõtingit, quod quis negauerit, & ecõtrario negare, quod quis affirmauerit. 1. Periherme. cap. 4. C.

9 Affirmationi oĩ oppoſita eſt negatio. 1. Periherme. cap. 4. C.

10 Affirmationis unius una eſt negatio, quia idem oportet negationẽ negare, qđ affirmatio affirmat. 1. Periherme. c. 6. B.

11 Affirmatio una eſt, quæ unum de uno ſignificat, ſiue uniuerſaliter, ſiue nõ uniuerſaliter. 1. Periherme. cap. 7. A.

12 Affirmatio non eſt una, ſed plures, ſi unũ nomẽ duobus aut pluribus impoſitũ eſt, ut ſi hoc nomen tunica hominẽ & equũ ſignificet. 1. Periherme. cap. 7. A.

13 propter Affirmare noſtrũ uel negare nil mutatur in re. 1. Periher. cap. 8. C.

14 Affirmatio nulla poteſt eſſe ſine uerbo. 2. Periherme. cap. 1. A.

15 Affirmatio ſi eſt cauſa ipſius eſſe, negatio erit cauſa ipſius non eſſe, & econtrario. 1. Poſteriorum. T. Comment. 30.

16 Affirmatio eſt cauſa affirmationis, ſicut negatio negationis. 4. Topic. cap. 4. D.

17 Affirmatio ſic ſe habet in intellectu, ſicut in appetitu proſecutio. 6. Ethic. c. 2. A.

18 Affirmare aut negare de quolibet neceſſe eſt, de nullo uero ambo ſimul. 4. Metaphyſicorum. T. Comment. 27. Quære Principium. 129. uſq; ad. 136.

AFFIRMATIVA PROPOSITIO.

Affirmatiuæ enũciationes ſequuntur ad negatiuã, & econtrario in propoſitionib9 contradictoriis, prædicato uariato penes finitum & infinitũ. Et idem euenit in cõtrariis, & ſubcontrariis etiã ſingularibus. 2. Periherme. c. 1. D. Quære Propoſitio.

AFRICA. Quære Aphrica. ✳.

AFRICVS. Ventus. Quære Aphricus.

AGATHO. Poeta tragicus.

1 Agatho dixit. Quæ uos fortuna facitis, hæc nobis arte neceſſitateq; ſunt. 2. Rhetoricorum. cap. 19. C.

2 Agatho dixit, hoc ſolo priuari deũ, ut ſcilicet illa, quæ facta ſunt, infecta facere nõ poſſit. 6. Ethic. cap. 2. B.

3 Agatho dixit. Ars fortunam, fortuna diligit artem. 6. Ethic. cap. 4. A.

AGERE. AGENS.

1 Agere recipit magis & minus. Prædicament. cap. 9. A.

2 Agere recipit contrarietatem, ut calefacere frigefacere. Prædicament. c. 9. A.

3 Agentium duorum illud melius eſt, cuius finis eſt melior. 3. Top. c. 1. F.

4 quæ Agũt, & patiũtur mutuo, neceſſe eſt habere unam materiam ſubiectam. 1. de Gener. T. Co. 43.

5 Agere ut opponit̃ pati, in min9 ſe habet q̃ mouere. 1. de Gener. T. Co. 45.

6 Agens & paſſum ſimilia debent eſſe in genere, & diſſimilia ſpecie, & contraria. 1. de Gener. T. Co. 50. 51.

7 Agens aſſimilat ſibi paſſum. 1. de Gener. T. Co. 51.

8 Agens dupliciter dicitur, ſicut & mouens. Prĩo, in quo eſt principiũ actionis, & illud quod eſt pximum agens, poſt quod non eſt aliud agens, ut medicina, qua medicus ſanat. 1. de Gener. T. Co. 53.

9 Agens primũ in tali genere & ordine impaſſibile eſt. 1. de Gener. T. Co. 53. 54.

10 Agens ultimum ſemper eſt patiens. 1. de Gener. T. Co. 53.

11 Agentia non habentia eãdem materiam impaſſibilia ſunt, ut medicina faciens ſanitatem nil patitur a ſanato. 1. de Gener. T. Comment. 53.

12 Agentia non habentia formã in materia, impaſſibilia ſunt.1.de Gener.T.Co.54.

13 Agens differt a fine, quia agens realiter agit, finis uero metaphorice. 1.de Gener. T.Comment.55.

14 Agens principale & ultimum ingredi in paſſum per poros patientis, & ſic agere, dixerunt quidam. 1.de Gener.T.Co.56.

15 Agens & patiens debent eſſe diuiſa, & nõ continua, quia cõtinuũ unum impaſſibile eſt.1.de Gener.T.Comment.78.

16 Agens & patiens in debita propinquitate debẽt eſſe. 1.de Gener.T.Comment.78.

17 Agens primo agit in propinquum, dein de in diſtans.1.de Gener.T.Co.78.

18 Agens circa materiã eſt illud, unde eſt prin cipiũ motus.4.Meteor.T.Comment.30.

19 Agens circa materiã duobus agit, ſcilicet calido & frigido.4.Meteor.T.Co.30.

20 Agere quodlibet in quodlibet indifferenter nõ poteſt, ſed determinatũ in determinatum, & inter quæ aliqua ſit communitas.1.de Anima.T.Comment.52.

21 Agens omne præſtantius eſt patiẽte.3. de Anima.T.Comment.19.

22 Agunt quæcunq; hoĩes, ſeptẽ cauſis agũt, ſcilicet fortuna, ui, natura, cõſuetudine, ratione, ira, cupiditate. 1.Rhetor.cap.10.D.

23 Agit unuſquiſq; talia, q̃lis ipſe eſt.4.Ethicorum.cap.7.B.

24 quæ Aguntur ſingularia ſunt. 7.Ethicorum.cap.3.B.

25 Agens ſecundum rationem practicam poteſt agere contra particularem propoſitionem, conſyderans tantum uniuerſalem.7.Ethicorum.cap.3.C.

26 Agẽdo atq; uiuẽdo ſumus.9.Ethic.c.7.B.

27 Agere & facere ſpecie differunt.1.Politicorum.cap.3.C.

28 Agere bene, qui bona non agat, impoſſibile eſt.7.Politicorum.c.1.D.

29 Agendi & patiendi potentia quodammõ eſt una, quodammõ non eſt una.9.Metaphyſic.T.Co.2.Quære Agibile.

AGER.

1 Agrorum diuiſio inter ciues quomodo facienda ſit, oſtendit. 7.Polit.c.10.C.D.

2 Agro ſtercus optimũ eſt dñi ueſtigia, ut Lybicus dixit.1.Oeconom.c.6.A.

AGESILAVS.Spartanorum rex.Quære Cinadon.

AGIBILE.

1 Agibilia omnia ſingularia ſunt. 6.Ethicorum.cap.8.A.B.

2 circa Agibilia duo tantum ſunt modi propoſitionum ſcilicet uniuerſalis & particularis.7.Ethicorum.cap.3.C.

3 Agibilium principium ſic ſe habet in agibilib⁹, ſicut ſuppoſitiones, id eſt, principia in mathematicis. Quod principium uirtus conſeruat, uitium autem corrumpit. 7.Ethicorum.cap.8.B.

4 Agibilium principiũ cauſa rectæ exiſtimationis eſt uirtus uel acquiſita uel naturalis.7.Ethicorum.cap.8.B.

5 in Agibilibus magis expetuntur opera, q̃ uerba.10.Ethicorum. cap.8.E. Quære Theognis.2.

6 in Agibilibus non eſt finis cognitio, ſed operatio.10.Ethic.cap.9.A.

7 Agibilium quædam ſunt neceſſaria, quædam utilia, quædam honeſta.7. Politicorum.cap.14.D.

8 Agibile & eligibile idem ſunt. 6.Metaphyſicorum.T.Comment.1.✳.

AGRICOLA.

1 Agricolarũ futurorũ animis miſceri ferrũ quoddã ſtatim a genitura, dixit Plato.2. Politicorum.cap.3.H.

2 ex Agricolis qui cõſtat, optimus populus eſt.6.Politicorum.cap.4.A.

3 Agricolæ, quia corporib⁹ exercitati ſunt, utiliſſimi ſunt ad bellicas expeditiones, ac potentes ſub dio cõſiſtere.6.Polit.c.4.D. &.1.Oeconom.cap.2.A.

4 Agricolæ ſunt una e quattuor partibus, quibus conſtat popularis multitudo. 6. Politicorum.cap.7.A.

5 ſine Agricolis non poteſt conſtare ciuitas.7.Politicorum.c.8.B.

6 Agricolæ non ſunt ciues reipublicæ optimæ, quia ad uirtutẽ comparandam opus eſt ocio & quiete.7.Politic.c.9.A.

7 Agricolas in optima ciuitate neceſſe eſt, eſſe aut barbaros, aut ſeruos, aut miniſtros.7.Politicorum.c.9.C.

8 Agricolæ diſtincti ſunt a pugnatorib⁹ tã in optima republica, quã inſtituit Ariſtoteles, q̃ in republica Cretenſium & Aegyptiorum.7.Polit.cap.10.A.

9 Agricolæ, qui nõ ſunt pars ciuitatis optimæ, ſerui eſſe debẽt, & nõ unius generis, nec animo elati, quia ſic & idonei erũt ad agriculturam, & nil noui ab eis timẽdum erit. Poſt hos idonei ſunt barbari miniſtri. 7.Politicorũ. cap.10.D.Quære Agricultura. Minos.2.Planta.49.

AGRICVLTVRA.

1 de Agricultura ſcripſerunt Chares & Apollodorus Lemnius.1.Politic.cap.7.E.

2 Agricultura eſt prima pars poſſeſſionis ſecũdũ naturã, & iuſta eſt.1.Oecono.c.2.A.

3 Agricultura plurimum p̃deſt ad fortitudinem, non enim eneruat corpora, ſed talia facit, ut ſub dio conſiſtere & tolerare laborem ualeant, & aduerſus hoſtes pericula capeſſere, quia ſoli agricolæ habent poſſeſſiones ſuas extra munitiões.1.Oeconom.cap.2.A.Quære Agricola.

AIAX. Thelamonius heros unus e græcis ad Troiam.

Aiax ſeipſum interfecit. 2.Poſteriorum. T.Comment.22.✳.

ALA.Volucrum.

Ala multorum aliorum eſt, quæ nõ ſunt aues. Prædicament.cap.7.C.Quære Ad aliquid.6.✳.

AIBEDO.

Albedo ſic ſe habet ad corpora, ſicut lumẽ ad diaphanum.de Sen.&.Sen. c.3.E. Quære Albus color.

ALBION. Inſula, quæ & Britannia ſeu Anglia dicitur.

Albion inſula ampliſſima eſt in oceano ſeptẽtrionali.de Mũdo ad Alexã.c.1.F.

ALBVGO.Oculi album.

Albugo oculi craſſa & pinguis eſt, ne geletur illud aqueum, quod ipſa circumſtat. de Sen.& Sen.cap.2.G.✳.

ALBVS COLOR.ALBVM.

1 Albius eſt, quod eſt nigro impermixtius. 3.Topicorum.cap.4.C.

2 Album eſt diſgregatiuum uiſus. 3.Topicorum.cap.4.C. &.10.Metaphyſicorum. T.Comment.23.

3 Albus color mixtus nigro multas colorũ differentias efficit. 1.Meteor.cap.5.B.

4 Albũ dixit Democritus, eſſe læue uel terſum ſeu politũ.de Sen.& Sen.cap.4.M.

5 Albus color eſt primus inter colores, quia ex ipſo & nigro omnes alii uidentur fieri, & niger color eſt priuatio albi.10.Metaphyſicorum.T.Comment.7.

6 Album magis & minus dicitur.10.Metaphyſicorum.T.Comment.11.Quære Color.1.32.36.Nigrum.3.5.

ALCAEVS.Poeta lyricus.

1 Alcæo dicẽti, ſe uelle aliquid dicere Sappho, ſed impediri pudore, reſpondit Sappho. Si laudabile eſſet, quod dicere uolebat, nõ illum erubeſcere debere, ſed ideo erubeſcere, quia turpe erat. 1.Rhetoricorum.cap.9.E.

2 Alcæus poeta dux fuit exulum Mityleneorum, contra Mityleneos ipſos. 3.Politicorum.cap.10.D.

ALCESTIS.

Alceſtis Admeti Pheræorum regis uxor, quia pro marito ſpõte ſua mortem obiit, clara fama celebratur. Nam cũ Apollo, ut fabulæ ferunt, a Parcis impetraſſet, ut Admetus non moreretur, ſi quis ſpontaneam mortem pro illo oppeteret, ſola uxor Alceſtis inuenta eſt, reliquis renuẽtibus, quæ pro marito uitã cõmutaret.2. Oeconom.c.1.C.Quære Penelope.

ALCIBIADES.Athenienſium dux.

1 Alcibiades contra patriam dimicauit.2. Poſteriorum.T.Comment.22.

2 Alcibiades ingenioſus fuit, eius uero fili⁹ furioſus.2.Rhetor.cap.15.A.✳.

ALCIDAMAS.Rhetor Eleates.

1 Alcidamas in Meſeniaco dixit. Per æthera latum & terras iacentes conſtitutũ eſſe ius naturale.1.Rhetoricorum. cap.13.D.

2 Alcidamas legum uallum & foſſam philoſophiã appellauit.3.Rhetor.c.3.D.

3 Alcidamas frequentibus admodum epithetis uſus eſt, quod frigidum eſt.3.Rhetoricorum.cap.3.C.

ALCIMEDES.Sybarita quidam.

Alcimedis Sybaritæ ueſtis, quam induebat, potiſſimum dum ſacra Dianæ Laciniæ celebrarentur, quindecim cubitos habebat amplitudinis. Ipſa purpurea erat, beſtiolis undiq; intextis, Suſæ ciuitas deſup, ſubtus Perſæ intexti erant, in medio Iupiter, Iuno, Diana, Pallas, Apollo, & Ven⁹, imminebãt. Ad finem uero Antiſthenes utrinq; erat, & ipſa Sybaris ciuitas. Quã ueſtẽ Carthaginenſes centũ & uiginti talentis emerunt.de Admirand.Audit.84.

ALCMAEON. Amphiarai & Eriphilæ filius, qui matrẽ in patris ultionẽ occidit.

Alcmæonem ut matrem Eriphilem occideret, ridicula quædam impulerũt, ut eſt apud Euripidem.3.Ethic.cap.1.C.

ALCMAEON.Philoſoph⁹ Crotoniata.

1 Alcmæon animam dixit immortalẽ, quia ineſt illi, quod eſt immortaliũ, ſcilicet ſemper moueri, nã diuina, & immortalia ſemper mouentur, ut ſol, & aſtra, & cælum. 1.de Anima.T.Comment.32.

2 Alcmæon Crotoniates omnia diſtinguit in duas contrarietates, ut in album & nigrum, dulce & amarum, bonum & malũ, magnũ & paruum &c. Et uidetur Pythagoram ſequi, aut Pythagoras illum, nam eodẽ tpe floruerũt.1.Metaphy.c.5.D.

3 Alcmæõ & Pythagoras primi principia contraria eſſe, dixerunt.1.Metaphy.c.5.E.

4 Alcmæon Pythagoræ iam ſenioris ætate fuit.1.Metaphyſic.c.5.E.✳.

ALEATOR.

Aleatores auari & illiberales ſunt,qa turpilucro ſeruiunt.4.Ethic.c.1.L.
ALEVADENSES.Nobiliſſimi quidam erant in Lariſſa Theſſaliæ ducentes originem ab Aleuo rege.
Aleuadenſes.5.Polit.cap.6.E.
ALEXANDER.Qui & Paris.
Alexandrum deæ aliis uiris prætulerunt. 1.Rhetor. cap.6.G.Quære Helena.2.
ALEXANDER.Magnus Philippi Macedonis filius.
1 Alexander magnus ueſtium decore atq; magnificentia præſtare cæteris hominib9 ſtudebat. in Præfatione Rhetoricorum. ad Alexand.A.
2 ad Alexandrũ ſcripſit diligentiſſime rhetoricorum librum Ariſtoteles.in Præfat. Rhetoricor.ad Alexand.A.
ALIENVM.Quære Cura.
ALIMENTVM.
Alimenta neceſſaria ſunt ciuitati. 7.Politic.c.8.B.Quære Nutrimentum.✳.
ALNVS.Arboris ſpecies uulgo nota.
Alni in Creta fructus ferunt, cum huiuſmodi arbores nullibi fructum pariant. de Admirand.Audit.61.
ALOIDAE.Duo Neptuni filii ex Iphimẽdia,q freti mole & robore corporis cælũ ſubuertere uoluerũt,ut poetæ fabulanẽ Aloidæ demẽtes cogitarũt cælum ipſum affectare.de Mũdo ad Alexand.c.1.A.
ALOPE. Carcini Poetæ tragœdia ab Alope Cercyonis filia dicta.
Alope Carcini .7.Ethicorum. cap.7.C. Quære Cercyon.
ALTERATIO.ALTERARE.ALTERABILE.ALTERATVM.
1 Alteratio ſpecies motus eſt.Prædicamẽt. cap.13.A.
2 Alteratio non eſt generatio, neq; corruptio,nec augmentatio,nec diminutio,nec loci mutatio,qa contingit,nos alterari ſecundum omnes fere paſſiones, nullam aliam mutationem participantes. Quin etiam ſi alteratio non differt ab aliis,oporteret,quod alteratur, continuo gigni, corrumpi,augeri,diminui,loco mutari,& quod generatur,corrumpi,alterari,augeri,diminui,& ſic de aliis. Alteratio ergo differt ab aliis ſpeciebus motus. Prædicament.cap.13.A.
3 Alterationis contrariũ licet non ſit facile aſſignare,tamen alterationi ſecundũ unã qualitatem contraria eſt alteratio ſecundũ contrariam qualitatem, ut albefactio nigrefactioni.Prædicament,c.13.B.
4 Alterari aliquid,quando fiebat, dixerunt quidã.1.Phyſicorum.T.Comment.33.
5 Alteratio eſt actus alterabilis, ſecundum quod alterabile eſt. 3. Phyſicorum.T. Comment.6.&.23.
6 Alteratio ſine loci acquiſitione fieri poteſt.4. Phyſicorum.T.Commẽt.62.
7 in Alterationibus ad maiorem gradũ aut minorẽ non fit talis alteratio per additionem aut ſubtractionem,ſed per trãſmutationem ad magis perfectum uel minus perfectum, quia hæc erant ibidem in potentia.4.Phyſicorum. T.Co.84.
8 Alteratio non eſt uniformis ſeu regularis. 4.Phyſicorum.T.Comment.133.
9 Alteratio in prædicamento qualitatis inuenitur. 5.Phyſicorum.T.Comment.17. &.1.de Cæl.T.Comment.21.&. 1.de Generatione.T.Comment.25.
10 Alteratio in ſpecie ſpecialiſſima contraria eſt alteri alterationi eiuſdẽ ſpeciei ſpecialiſſimæ, ut quando accipitur ſecundum magis & minus,ſicut una albedo ut decẽ contraria eſt alteri albedini ut ſex.5.Phyſicorum.T.Comment.19.
11 Alteratio non poteſt differre genere ab alia alteratione, poteſt tamen differre ſpecie.5.Phyſicorum.T.Comment.31.
12 Alteratio non poteſt in idem ſubiectum una & eadẽ numero redire,quia impoſſibile eſt,idem numero corruptum redire. 5.Phyſicorum.T.Comment.36.
13 Alteratio quædam eſt naturalis, quædã uiolenta.5.Phyſicorum.T.Co.56.
14 Alterans ſimul eſt cum alterato. 7.Phyſicorum.T.Comment.11.12.
15 Alteratus ſenſus,& alterans ſenſum ſimul ſunt.7.Phyſic.T.Comment.12.13.
16 Alterari nõ poteſt,niſi illud,quod pati poteſt a ſenſibilibus.7.Phyſic.T.Co.14.
17 Alteratio per ſe nõ eſt in prima aut quarta ſpecie qualitatis.7.Phyſicorũ. T.Comment.15.16.17.
18 Alteratio in ſenſibilibus tãtum eſt.7.Phyſicorum.T.Comment.15.
19 Alteratio non eſt in habitibus animæ.7. Phyſicorum.T.Comment.18.
20 Alteratio non eſt in parte animæ intellectiua.7.Phyſic.T.Comment.20.
21 Alterationes comparantur inter ſe.7.Phyſicorum.T.Comment.32.
22 in Alteratione duæ identitates attendi debent,ut ſint æque ueloces. 7.Phyſicorũ. T.Comment.32.
23 Alterationes ſunt æquales,ſi paſſio,id eſt paſſibilis qualitas,ſit eadẽ ſpecie,ſubiectũ etiam debet attendi. 7. Phyſicorum.T. Comment.32.33.
24 in Alteratione tria ſunt, ſcilicet alterans, alteratum,& tẽpus,in quo fit.Et hæc tria habent quandam quantitatem. 7.Phyſicorum.T.Comment.37.38.39.
25 Alteratur nil,niſi quod natum eſt alterari.8.Phyſicorum.T.Co.4.
26 Alteratio non ſemper fit ſucceſſiue, ſed aliquando multæ partes ſimul alterãtur. 8.Phyſicorum.T.Cõment.23.& de Sen. & Sen.cap.6.L.
27 Alterationem ponere ſemper continuã, eſt dubitare de manifeſtis.8.Phyſicorum. T.Comment.23.
28 Alterationem, neceſſe eſt, eſſe mutationẽ in contraria.8.Phyſic.T.Co.23.&.55.
29 Alteratio præcedit augmentum,quia impoſſibile eſt augmẽtũ fieri,alteratione nõ præcedente.8.Phyſic.T.Co.55.
30 Alteratio in hoc etiam differt a motu locali naturali,q alterabilia mouentur fere ſemper ab extrinſeco, quæ uero mouentur motu lationis naturalis, ut graue & leue,habent in ſe principium motus.4. de Cæl.T.Comment.24.
31 Alterabilia alterantur,præſente alterante, a remouente impedimentum.4.de Cæl. T.Comment.24.25.
32 Alterabilium perfectio & endelechia eſt qualitas,quam acquirunt alterabilia.4.de Cæl.T.Comment.25.
33 Alterationem eſſe idem cum generatione,dixerunt inter antiquos quidam.1.de Generatione.T.Comment.1.
34 Alterationem & generationem idem eſſe, neceſſe eſt, illos dicere, qui omia unum eſſe dicunt.1.de Gener.T.Co.1.
35 Alterationem aliud eſſe a generatione dixerunt antiquorum quidam.1.de Generatione.T.Co.1.
36 Alterationem non eſſe idem cum generatione, dicere debent,qui plura principia ponunt, ut Anaxagoras, Leucippus, Empedocles,Democrit9.1.de Generatione.T.Comment.1.
37 Alteratio fit,manente eadem ſubſtãtia. 1.de Generatione.T.Co.1.
38 inter Alterationem & generationem nullam differentiam aſſignare poſſunt, qui negant generationem ex ſe mutuo elementorum fieri. 1. de Generatione. T. Comment.1.
39 Alterari eſſe id,quod generari & corrũpi, dixit Anaxagoras, propriã uoce ignorans,1.de Generatione,T.Comment.1.
40 de Alteratione nullam prorſus mentionẽ fecit Plato,quis de generatione aliqua dixerit.1.de Gener.T.Comment.5.
41 Alterationem fieri per uariationẽ ordinis & ſitus corporum indiuiſibilium infinitarum figurarũ,dicebãt Democritus & Leucippus.1 de Generatione.T.Co.5.7.
42 Alteratio diuerſa uidetur a generatione omnibus fere philoſophis. 1.de Generatione.T.Comment.6.
43 Alteratio eſt, quando manente ſubiecto ſenſibili,tranſmutatur in eius paſſionibus aut contrariis aut mediis. 1.de Generatione.T.Comment.23.
44 Alteratio eſt, quando eſt tranſmutatio ſecundum paſſiones. 1.de Generatione. T.Comment.24.
45 quod Alteratur, non neceſſario locum mutat.1.de Generatione.T.Co.25.
46 quod Alteratur, manet idem. 1.de Generatione.T.Co.33.
47 in Alterato non manet eadem qualitas. 1.de Gener.T.Comment.33.
48 Alterari aliquid dicitur,quando manente eadem ſubſtantia & quidditate, aduenit aliqua qualitas,quæ prius non erat.1.de Generatione.T.Comment.34.
49 Alterans quandoq; nil patitur, quandoq; patitur.1.de Gener.T.Co.34.
50 Alterans eſt principiũ motus in eo, quod alteratur.1.de Gener.T.Comment.34.
51 Alteratio non fieret, ſi agens & patiens non eſſent.1.de Gener.T.Co.43.
52 Alterationem tollunt,qui dicunt per poros fieri actionẽ,quaſi poris diuidentibus corpora.Nam ſæpe uidem9,corpora manentia continua alterari,ut nunc ſint calida, nunc frigida. 1.de Generatione.T. Comment.79.80.
53 Alteratio differt a mixtione,quia paſſio non miſcetur ſuo ſubiecto.1.de Generatione.T.Comment.83.
54 Alterationis uiuẽtis & naturalis cauſa eſt anima.2.de Anima.T.Co.37.
55 Alteratio duplex eſt, altera,quæ eſt mutatio in priuatiuas diſpoſitiones,& hæc eſt imperfectio,altera,quæ eſt mutatio in habitum & naturam,& hæc eſt proprie perfectio.2.de Anima.T.Comment.58.
56 Alterationem non poteſt ponere Empedocles.1.Metaphyſic.T.Co.15.✳.
ALTERNATIO.Quære Viciſſitudo.
ALTITVDO. Vna e ſex dimẽſionib9.
Altitudo eſt magnitudo diuiſibilis ſecundum tria. 5.Metaphyſic.T.Co.18.Quære Dimenſio.Magnitudo.Quantitas.

ALVMEN.

Aluminis plena reddit terra uirtute ignis intra eam contenti.2.Meteor.c.3.Z.

AMABILE.

1 Amabile omne aut eſt bonum, aut iucundum,aut utile.8.Ethic.cap.2.A.

2 Amabilibus numero æquales ſunt amicitiæ.8.Ethic.ca.3.A.

3 Amabile illud tantum eſt,quod eſt ſimpliciter bonū. 2.Magnor.Mor.cap.11.C.

Quære Amans.Amare.Amator.

AMADOCVS.

cōtra Amadocum regem inſurrexit Seuthes dux exercitus Amadoci. 5.Politicorum.cap.10.H.

AMANS.AMARE.AMATIO.AMATOR.

1 Amamus magis,cum habem9 illud,quod non eſt facile adipiſci.3.Topic.c.2.D.

2 Amantes facile decipi ſolent circa ſenſibilia,nam leui motu facto, adeſſe putant, quod amant.de Sen.& Sen.cap.2.L.

3 in Amantibus oſtenditur,corpora pati a paſſionibus animæ.de Phyſiognom.A.

4 Amantes cū ſcribunt,aut aliquid faciūt, quod ad abſentem pertineat, gaudent. 1.Rhetoricorum.cap.11.C.

5 Amantium mœror,& luctus,& fletus aliquid uoluptatis habet, quia illius, quem amant,recordātur.1.Rhetor.c.11.E.

6 Amare & amari iucundum eſt.1.Rhetor. cap.11.G.

7 Amantes iracūdi eſſe ſolēt,ac facile incēduntur.2.Rhetor.c.2.D.

8 Amare eſt alicui uelle illa,quæ putamus bona gratia illius, & non ſuiipſius, eorumq; eſſe actiuum, inquantum poteſt. 2.Rhetor.c.4.A.

9 Amat nullus illum,quem metuit. 2.Rhetoricorum.cap.4.E.

10 Amari qui ſint digni,& quibus de cauſis, habes.2.Rhetor.c.4.per totum.

11 Amator non eſt, qui non ſemper amet. 2.Rhetoricorum.c.21.B.

12 Amare potius debemus tanq̄ non oſuri, & odiſſe tanq̄ amaturi,cōtra Biantis ſententiam.2.Rhetor.c.13.A.&.21.F.

13 Amat unuſquiſq; ſua opera. 4.Ethicor. c.1.D.Quære Poeta.19.

14 Amant minus ſuas facultates,qui ab aliis eas acceperunt,& non ſibi illas acquiſierunt.4.Ethicorum.c.1.D.

15 Amantes amicum id amant, quod ſibi ipſis bonum eſt.8.Ethicorum.c.5.C.

16 Amatio ſimilis eſt effectui, ſicut amicitia habitui. 8.Ethicorum.cap.5.B.

17 Amatio non minus eſt ad inanimata q̄ ad animata,amicitia tamen non eſt ad inanimata.8.Ethicorū.c.5.B.

18 Amatur non quodlibet,ſed quod eſt amabile.8.Ethicorum.cap.2.A.

19 Amat unuſquiſq;, uel quod ſimplicit eſt bonum, uel quod ſibi eſt bonū,uel quod apparet bonum.8.Ethic.cap.2.A.

20 Amari propinquum eſt huic, quod eſt honorari.8.Ethicorum.c.8.A.

21 Amari præſtabilius eſt q̄ honorari.8.Ethicorum.cap.8.A.

22 Amationem ſequuntur extenſio & appetitio.9.Ethic.cap.5.A.

23 Amatio eſt cū cōſuetudine, ſicut beneuolentia repente.9.Ethicorum.c.5.A.

24 Amare ſimile eſt actioni, & amari paſſioni.9.Ethicorum.c.7.C.

25 Amantes maxime ſeipſos increpantur. 9.Ethicorum.cap.8.A.

26 Amare ſeipm̄ maxime an aliquis debeat, dubitatur,& in utrāq; partem obiicitur,& tandem quæſtio determinatur.9.Ethicorum.cap.8.per totum.

27 Amare ſeipſum, id eſt,plus ſibi tribuere in honoribus uoluptatibus & diuitiis,uituperabile eſt.Qui uero honeſta & temperata & iuſta ſibi uēdicat,& reliq̄,quæ a uirtute proficiſcuntur, non eſt uituperabilis,& talis amor ſui laudandus eſt.9. Ethicorum.c.8.B.C.&.2.Polit.c.3.D.

28 Amare quæ faciunt homines duo ſunt, ſcilicet proprium & affectio. 2.Politicorum.cap.2.F.

29 Amamus per animæ potentiam.7.Politicorum.cap.7.B.

30 qui Amant inter ſe nimium, ſi nimium ſe oderunt,ſi cauſa ſubſit. 7.Polit.c.7.C.

Quære Amor.Amicus.Amicitia.

AMARVM. Dulci oppoſitum. AMARVS SAPOR.

1 Amarum priuatio eſt dulcis,ſicut nigrū albi.de Sen.& Sen.cap.4.I.

2 Amarus ſapor idem eſt fere q; ſalſus. de Sen.& Sen.cap.1.Quære Sapor.✳.

AMARVS.Vt dicit uitium in moribus.

1 Amari multo tempore retinent irā, & cū difficultate placātur,ſed ubi reddiderint, ceſſant.4.Ethic.cap.5.C.

2 Amari & ſibiipſis & amiciſſimis moleſti ſunt.4.Ethic.c.5.C.

AMASIS. Rex fuit Aegypti.

1 Amaſis cum filius eius duceretur,lachrymas nō effudit.At uero cum amicū mēdicantē uidiſſet,effudit lachrymas.2.Rhetoricorum.cap.8.D.

2 Amaſis rex exemplo peluis oñdit,quantū differentiæ eē debet inter ſubditos,& eos qui p̄ſunt,licet ex ſubditis aſſumpti ſint, ut præſint.1.Polit.c.8.A.

AMBITIO.AMBITIOSVS.

1 Ambitioſi honorē expetunt,& donari cupiunt.1.Rhet.c.5.F.

2 Ambitioſus inuidus eſt.2.Rhetoricorum cap.10.A.

3 Ambitioſiores ſunt,qui nobiliores ſunt.2 Rhetor.c.15.A.

4 Ambitio opponitur modeſtiæ per exceſſum.2.Ethic.c.7. B.&.4. Ethicorum. capit.4. B.

5 Ambitioſus eſt,qui in honorum appetitione exuperat.2.Ethic.c.7. B.

6 Ambitioſi amari magis q̄ amare uelle uidentur.8.Ethic.c.8.A.

AMBRACIA.Ciuitas Epiri.AMBRACIOTAE.Ambraciæ ciues.

1 apud Ambraciam populus gubernationem reipublicæ in ſe tranſtulit, quia Periandrum tyrannum expulit.5. Politicorū. cap.4.D.

2 apud Ambraciotas reſpublica immutata eſt propter paruitatē,quæ eſt una ex cauſis ſeditionis & mutationis in republica.5 Polit.c.3. D.

AMBROSIA.Deorum cibus,ut poetæ fabulantur.

Ambroſiam quæ non guſtauerunt, facta ſunt mortalia.3.Metaph.T.Co.15.

AMBVLATIO.

Ambulatio non uidetur eſſe latio,quia latio eſt eorum,quæ inuoluntarie mouentur,ut inanimata .4. Topicorum . capit. 2.F.✳.

AMENVM.Quære Amœnum.

AMICITIA.

1 Amicitia expetenda eſt propter ſeipſam, & ſi nil aliud nobis eſſe debeat q̄ ipſa. 3. Topic.c.1.F.

2 Amicitiæ eſt congregare.8. Phyſicorum. T.Comment.14.

3 Amicitiæ ſpecies ſunt ſodalicium,familiaritas,propinquitas, & quæcunq; huiuſmodi.2.Rhet.c.4.E.

4 Amicitia quibus conſtet,& efficiatur, & quæ ſint eius ſpecies, oſtenditur.2.Rhet. c.4.per totum.

5 Amicitiam efficiūt gratia, & ſi feceris nō rogatus,nec ſignificaueris,cum feceris.2. Rhet.c.4.E.

6 Amicitia eſt mediocritas circa iucundū, quod non eſt in ioco,ſed quod eſt in uita,& ei opponitur indulgentia per exceſſum,& inimicitia per defectum.2.Ethic. cap.7.E.

7 Amicitia quædam uirtus eſt, aut eſt cum uirtute.8.Ethic.c.1.A.

8 Amicitia res ſumme neceſſaria eſt in uita.8.Ethic.c.1.A.

9 Amicitia naturaliter uidetur ineſſe ei,qui genuit erga genitum.Et non ſolum in hominibus,ſed etiā in aliis animalibus uidere licet.8.Ethic.c.1. B.

10 Amicitia magis neceſſaria eſt q̄ iuſtitia. Nam ſi omnes eſſent amici,non eſſet op9 iuſtitia,attamen q̄uis iuſti omnes ſint, adhuc amicitia neceſſaria eſt.8.Ethicorum. cap.1.B.

11 Amicitia ciuitates continere uidetur,& legūlatores circa hanc magis q̄ circa iuſtitiam ſtudent.8.Ethic.c.1.B.

12 Amicitia non ſolum utilis eſt,ſed etiā honeſta.8.Ethic.c.1.B.

13 Amicitiam,quidam dixerūt, eſſe inter ſimiles,quidam uero inter diſſimiles.8. Ethicorum.cap.1.C.&.2.Magnorum.Mor. cap.11.A.

14 Amicitiam,dixit Heraclitus,gigni ex contrariorum concurrentia.8.Ethicorum.capit.1.C.

15 Amicitiam ex contrariis conſtare, carminibus Euripidis adſtrui uidetur.8. Ethic. cap.1.C.

16 Amicitiam ex ſimilibus cōſtare,dixit Empedocles.8.Ethic.c.1. C.

17 Amicitiæ qui unam ſpeciem crediderunt eſſe,quia recipit magis & min9, male opinati ſunt.8.Ethic.c.1.C.

18 Amicitia non eſt ad res inanimatas, quia non eſt amor reciprocus,eſt tamen amatio ad inanimata.8.Ethicorum.c.2.A. & cap.11.B.

19 Amicitia eſt mutua beneuolentia non latens.8.Ethic.c.2.A.

20 Amicitiæ ſpecies tres ſunt æquales numero amabilibus ipſis,ſcilicet amicitia honeſta,utilis, & uoluptaria. 8. Ethicor. cap. 3.A.&.2.Magnorum Moralium.capit.11. F.G.

21 Amicitia ob utilitatem eſt amicitia per accidens.8. Ethicor.c.3.A.

22 Amicitia utilis facile diſſoluitur, quia cū utilitas mutetur, mutatur & ipſa amicitia, quia utilitate conſtabat.8. Ethicorum.capit.3.A.

23 Amicitia ob uoluptatē facile ſoluit, qa cū uoluptas muteт,mutaт & ipſa amicitia,q̄ uoluptate conſtabat.8. Ethic.c.3.A.

24 Amicitia ſenū p̄pt utilitatē eſt,nam ſenes

utilitatem magis q̃ uoluptatem quærunt. 8.Ethic.c.3.B.

25 Amicitia perfecta eſt inter eos, qui boni ſunt & ſimiles uirtute, & ii mutuo ſibi ſimiliter bona uolũt, boni uero ſunt per ſe ipſos.8.Ethic.c.3.B.

26 Amicitia bonorum permanens eſt, quia a uirtute proficiſcitur, quæ eſt res permanens.8.Ethicor.c.3. B.C.

27 Amicitia bonorum ea omnia continet, q̃ in amicis eſſe oportet.8.Ethi.c.3.C.

28 Amicitiæ bonorum raræ ſunt, quia pauci ſunt boni.8.Ethic.c.3.D.

29 Amicitia tempore & conſuetudine eget, ut ſtabiliatur. Nõ enim mutuo ſe cognoſcunt, niſi conſumant dictam ſalis menſuram.8.Eth.c.3.D.

30 Amicitiæ uoluntas non fit amicitia celeriter.8.Ethic.c.3.D

31 Amicitia utilis ſimilitudinem habet ad amicitiam, quæ eſt inter bonos.8. Ethicor. cap.4.A.

32 Amicitia uoluptaria ſimilitudinem habet ad amicitiam, quæ eſt inter bonos.8.Ethicor.c.4.A.

33 Amicitiæ illæ maxime permanent cũ æquale fit ab utriſq;.8.Ethic.c.4.A.

34 Amicitia adamantis ad adamatum non eſt amicitia, cum non delectẽtur eiſdem, ſed adamans aſpectu gaudet adamati, ad amatus obſequio amatoris. Deſinente uero pulchritudine, amicitia plærumq; deſinit. Nam adamati aſpectus nõ eſt iucũd9 adamanti, adamato uero non præſtatur obſequium.8.Ethic.c. 4.A.

35 Amicitia etiam firma eſt aliquando inter non bonos, ſi mores inuicem placeant.8. Ethic.c. 4.A.

36 Amicitia utilis parum conſtans eſt, quia non ſe, ſed utilitatem diligunt.8. Ethico. cap.4.A.

37 in Amicitia bonorum nullum locum habet calumnia, quia non facile cuiq; credere poteſt de eo, quem ipſe diuturno tempore comprobarit.8. Ethic.c.4.B.

38 Amicitia uoluptaria non admodum durat, aut copulatur, quia eſt per accidens.8 Ethic.c.4.B.

39 Amicitia alia actu, alia habitu eſt, ut & uirtutes.8.Ethic.c.5.A.

40 Amicitia per diutinam abſentiam diſſoluitur. Vnde in prouerbio dicitur. Silentium multas amicitias diſſoluere. 8. Ethic. cap.5.A.

41 Amicitiam non diſſoluunt loca abſolute, ſed operationem.8. Ethic.c.5.A.

42 Amicitia ſodalicia uidetur hoc habere, ut ſcilicet ſint inter ſe iucundi, & eiſdem gaudeant.8.Ethic. c.5.A.

43 Amicitia ſimilis eſt habitui, ſicut amatio ſimilis eſt affectui.8.Ethic.c.5.A.

44 Amicitia dicitur quædam æqualitas. 8.Ethic.c.5.B.

45 Amicitiam tanto minus contrahũt ſenes & ſæueri, quanto difficiliores ſunt, & minus congregationibus gaudent. Nã amicitiam congregationes uidentur facere.8 Ethic.c.6.A.

46 Amicitia perfecta nõ fit cum multis, quia perfecta amicitia ſuperabũdãs amor eſt, qui ad plures eſſe non poteſt. Et difficile etiam eſt multis placere, & multos reperire bonos, & plures nõ poterit perfecte cognoſcere, & conſueſcere illis, quod eſt maximum in amicitia.8.Ethicor.c.6.A.&.2. Magnor.Mor.c.16. A.

47 Amicitia utilis aut uoluptaria, licet in aliquo ſit ſimilis amicitiæ, quæ eſt cum uirtute, in multis tamen eſt diſſimilis, & in illis non dicitur amicitia.8.Ethic.c.6.B.

48 Amicitiæ quædam ſpecies eſt, quæ eſt in excellentia, ut patris amicitia ad filiũ, ſenioris ad iuniorem, uiri ad uxorẽ, & principis ad eos, quibus p̃eſt. In q̃bus a͞it unaquæq; earũ conſiſtat, oſtenditur.8. Ethic. c.7.per totum.

49 in Amicitiis, quæ ſunt ſecundum excellẽtiã, amatio debet fieri ſecundum proportionem, ut ſcilicet melior & ſuperior plus ametur q̃ amet.8. Ethic.c.7.A.

50 in Amicitiis æquale primo eſt in quantitate, ſecũdo pro dignitate. Econtrario uero eſt æquale in iuſtis.8.Ethic.c.7.B.

51 Amicitia non eſt inter illos, inter quos eſt magna diſtantia, aut diuitiarũ, aut honorum, aut uirtutis.8.Ethic.c.7.B.

52 Amicitia propter ſeipſam expetenda eſt. 8.Ethic.c.8.A.

53 Amicitia magis uidetur conſiſtere in exhibendo q̃ in ſuſcipiendo amorẽ.8. Ethi. cap.8. A.

54 Amicitia eſt æqualitas & ſimilitudo.8.Ethic.c. 8.B.

55 Amicitia eorum, qui ſimiles ſunt in uirtute, ſtabilis & firma eſt, nec prauis indigẽt, nec talia ſubminiſtrant, immo prohibent. 8.Ethic.c.8. B.

56 Amicitia, quæ fit propter utilitatem, magis uidetur fieri ex contrariis, ut pauper diuiti, indoct9 docto.8.Eth.c.8. C.

57 Amicitia prauorũ pauco tpe durat, cum ſua gaudeãt mutuo prauitate.8.Eth.8.C

58 Amicitia quædam eſt in om̃i ſocietate.8. Ethicorum cap.9.A.

59 Amicitia & iuſtum circa eadẽ & in eiſdẽ eſſe uidentur.8.Ethicorum.c.9.A.

60 Amicitiarum aliæ magis, aliæ minus amicitiæ ſunt.8.Ethicorum.c.9.A.

61 Amicitia in communicatione ſocietateq; conſiſtit.8.Ethicorum.cap.9.A.& c.12.A. &.3.Politicorum.cap.6.E.

62 Amicitia & iuſtum ſimul augentur, & ſimul minuũtur, quia in eiſdẽ ſunt, & æque ſe extendunt.8.Ethic. c.9.A.

63 Amicitiæ tantũ eſt in unaquaq; republica, quantũ & iuſti.8.Ethic.c.11.A.

64 Amicitia regis ad eos, qui reguntur, in excellentia beneficii conſiſtit, ut paterna. Regis tamen beneficia minora ſunt q̃ paterna. Nam pater eſt cauſa eſſendi, quod maximum eſſe uidetur, nutritionis præterea & eruditionis.8.Ethic.c.11.A.

65 Amicitiæ aut nil aut perparum eſt in tyrannide, quia nihil eſt commune tyrannis cum ſubditis eorum. 8. Ethicorum.cap.11.B.

66 Amicitiæ nil eſt inter illos, quibus nil eſt commune.8.Ethic.c.11.B.

67 Amicitia eſt omni homini ad hominẽ omnẽ, qui cõmunicare ſecundũ legem & pactionẽ poteſt.8.Ethic.c.11.B.

68 Amicitiæ plurimum eſt in populari ſtatu, quia multa communia ſunt.8.Ethicorum.c.11.B.

69 Amicitia inter cõſanguineos uidetur eſſe multiplex, pendet autem omnis ex paterna.8.Ethic.cap.12.A.

70 ad Amicitiam magnum momentum habet nutritos eſſe ſimul, & ætatis æqualis eſſe.8.Ethic.cap.12.E.

71 Amicitiæ tres ſunt ſpecies, & in unaquaq; alii ſunt pares amici, alii impares.8.Ethicorum.cap.13.A.

72 in Amicitia utili maxime fiunt incuſationes & querelæ.8.Ethic.c.13.A.

73 in Amicitia ſecundum uirtutem nõ fiunt incuſationes, nec querelæ, quia ſunt prompti ad benefaciendum mutuo. 8.Ethicorum.cap.13.A.

74 in Amicitia uoluptaria non fiunt nimiũ querelæ, quia ſi non delectet, licet non cõuerſari, & ideo eſt ridiculus, qui non delectantem incuſat.8.Ethic.c.13.B.

75 Amicitia utilis, alia eſt moralis, alia legitima, & in quo unaquæq; harum cõſiſtat, oſtenditur.8.Ethic.cap.13.B.

76 in Amicitiis ſecundum excellentiã unde fiant incuſationes & querelæ, oſtenditur, 8.Ethic.c.14.per totum.

77 in Amicitiis ſecundum excellentiã magis dandum eſt, ſed non eiuſdem rei. Vt ſuperiori maior honor tribuendus eſt ab inferiori, ſuperior uero maiorem utilitatem inferiori tribuet.8.Ethic.c.14.A.

78 in Amicitiis ſecundum excellẽtiam quid ſuperior conferre debeat, & quid inferior exhibere ſuperiori, oſtenditur.8.Ethicorũ cap.14.per totum.

79 Amicitias ſpecie differentes conſeruat, & æquat id, quod exhibetur proportionale. 9.Ethicor.c.1.A.

80 in Amicitia, quæ eſt inter adamantem & adamatum, fiunt incuſationes, quia alter pulchrum, alter utilitatem amat, & non ſe ipſos mutuo amant.9.Ethicor.c.1.A.

81 in Amicitia ſi non rependitur, quod ab altero quæritur, non eſt recõpenſatio, ut q cytharœdo petẽti pro uoluptate pecuniã, uoluptatem redditam, dixit, pro uoluptate, quo melius cantauit.9.Ethic.c.1.A.

82 Amicitia ſi ſoluat̃, ſublata cauſa, propter quam erat, non uidetur abſurdum, præcipue in amicitia utili aut uoluptaria. 9. Ethicor.cap.3.A.

83 Amicitia, quæ ſecundum uirtutem eſt, ſoluenda eſt, ſi alter uitioſus fiat. Non tamẽ continuo ſoluenda, ſed paulatim, niſi magna illius ſint ſcelera, quæ curari non poſſint.9.Ethic.c.3. A.

84 Amicitia, quæ ſecundum uirtutem eſt, nõ ſolum ſoluitur, ſi alter uitioſus euadat, ſed etiam ſi alter in maximam uirtutem erigatur, ut magna diſtantia ſit inter eos .9. Ethic.cap.3.B.

85 Amicitiã q ſimulat, magis peccat, q̃ qui adulterinos nũmos facit; q̃a amicitia nũmis præſtãtior eſt.9.Ethic.c.3.A.

86 Amicitiæ effect9 qui ſint, & quales, oſtenditur.9.Ethic.cap.4.& ultra.

87 Amicitiæ effect9 uidẽtur p̃ficiſci ex iis, q̃ ſunt hoĩ ad ſe ipſum.9.Ethic.c.4.A.

88 Amicitia non eſt ad ignotos aut latens.9. Ethicorum.c.5.A.

89 Amicitiæ ſecundũ uirtutem principium eſt beneuolentia.9.Ethic.c.5.A.

90 Amicitia ciuium uidetur eſſe concordia. 9.Ethic.cap.6.B.

91 Amicitiæ, q̃ fama celebrãtur, inter duos tãtum fuerunt.9.Ethic.c.10.B.

92 Amicitia prauorũ flagitioſa eſt, & peiores fiũt cõuerſatione inter ſe.9.Ethic.c.12.A.

93 Amicitia media eſt inter aſſentationẽ, & inimicitiam.1. Magnorum Moralium, capit.32.A.

94 Amicitia non eſt ad deum, aut ad inanimata, aut ad ea, q̃ licet animata ſint, non poſſunt mutuo amare. Nam amicitia mutuus amor eſt. 2. Magnorum Moralium. cap. 11. B.

95 Amicitia utilis. 2. Magnorum Mora. cap. 11. B. C.

96 Amicitia uoluptaria. 2. Magnor. Mor. cap. 11. C. D.

97 Amicitia honeſta. 2. Magnor. Mor. cap. 11. C. D.

98 in Amicitia unde fiant cõtentiones, oſtẽditur. 2. Mag. Mor. c. 11. F. G. H.

99 Amicitiæ tot ſunt ſpecies, quot ſunt iuſti. 2. Mag. Mor. c. 11. M.

100 Amicitia an ſit ad ſeipſum, oſtenditur. 2. Mag. Mor. c. 13. A.

101 Amicitia an opus ſit illis, qui ſibiipſis ſatis ſunt, oſtenditur. 2. Magnor. Moralium. capit. 14. A.

102 Amicitia multorum an expediat, oſtenditur. 2. Magnor. Mor. c. 16. A.

103 Amicitia fragilis & infirma efficitur, ſi uxores & liberi communes ſint, ut Socrates uoluit. 2. Polit. c. 2. F.

104 Amicitia eſt electio ſimul uiuendi. 3. Politic. c. 6. E. Quære Amare. Amicus. Amor. Beneuolentia. Filius. Fratres. Pater.

AMICVS.

1 Amicis magis uolumus benefacere, q̃ uideri benefacere, quibuſlibet uero econtrario. 3. Topic. c. 2. E.

2 de Amicis ſomniamus aliquãdo uera, qa ſolliciti de illis ſumus. Nam ſicut uigilantes de longinquo illos agnoſcimus, ita eorum motus in ſomniis notiores ſunt nobis. de Diuinat. per Som. M.

3 Amicus eſt, qui quæ bona amico fore putat, ea propter ipſum agit amicum. 1. Rhetor. c. 5. I.

4 Amici quos uituperant, prauos eſſe eos conſtat. 1. Rhet. c. 6. E.

5 Amicus propter ſe eſt expetibilis. 1. Rhetor. c. 6. E.

6 in Amicos profuſi eſſe debemus. 1. Rhet. cap. 9. H.

7 Amicus inter iucunda cenſetur. 1. Rheto. cap. 11. G.

8 Amici non obſeruãt iniuriantes amicos, & reconciliari malunt q̃ accuſare. 1. Rhet. cap. 12. A.

9 Amicus eſt, qui amat, & redamat. 2. Rhetor. cap. 4. A.

10 Amicus & in bonis amici congratulatur, & in malis cõdolet, nõ alia cauſa, niſi cauſa amati. 2. Rhet. c. 4. A.

11 Amicis eadem bona & mala ſunt, & eiſdẽ amici eiſdem inimici. 2. Rhet. c. 4. A.

12 Amici inter omnia bona maxime diligũtur. 2. Rheto. c. 4. E.

13 Amicus quis ſit, & unde efficiatur, & quas ob cauſas, oſtenditur. 2. Rhetor. cap. 4. A. & deinceps.

14 Amicus uerus oportet, ꝙ amet, tanq̃ nunquam ſit oſurus. 2. Rheto. c. 21. G.

15 Amicis ueritas eſt præferenda. 1. Ethicor. cap. 6. A.

16 per Amicos tanq̃ per inſtrumenta multa aguntur. 1. Ethicor. cap. 8. E.

17 Amicorum proſperitates aut aduerſitates licet ad defunctorum felicitatem aliquo modo pertineant, non tamen faciunt felices infelices, aut econtrario. 1. Ethicorum cap. 11. A.

18 per Amicos quæ fiũt, per nos agere quodãmodo dicimur, quia principium in nobis eſt. 3. Ethicor. c. 3. C.

19 ſine Amicis nemo expeteret uiuere, etiam ſi alia omnia bona haberet. 8. Ethic. c. 1. A.

20 Amicis maxime egere uidentur diuites, & qui ſunt in poteſtate & principatu conſtituti. Nã quid prodeſt talis proſperitas, ſublata beneficẽtia, qua utaris in amicos? Talis etiam proſperitas conſeruari ſine amicis non poteſt, nam quo pluribus abundat, hoc pluribus ſubiacet periculis. 8. Ethic. c. 1. A.

21 Amici unicum confugium putantur in paupertate & in calamitatibus. 8. Ethico. cap. 1. A.

22 Amici conferunt iuuenibus ad cõpeſcenda peccata. 8. Ethic. c. 1. A.

23 Amici conferunt ſenibus ad obſequium, atq; ad eos actus perficiendos, quos ſenes propter imbecillitatem agere nõ poſſunt. 8. Ethic. c. 1. A.

24 Amicis indigẽt, qui in ætate media ſunt, ut magis intelligere & agere poſſint. 8. Ethicor. c. 1. A.

25 Amicos & uiros bonos eoſdem eſſe, quidam putant. 8. Ethic. c. 1. B.

26 Amicos qui amant, & amicorum copiam laudamus. 8. Ethic. c. 1. 8. B.

27 Amico bona uelle debemus illius gratia. 8. Eth. c. 2. A.

28 Amici quodãmõ latẽtes ſunt beneuoli, q eos, quos nõ uiderũt, amãt. 8. Ethic. c. 2. A

29 Amici propter utilitatẽ nõ amãt ſe propter ſe, ſed propter utilitatem, quia ex ſe mutuo capiunt bonum. 8. Ethic. c. 3. A.

30 Amici ob uoluptatẽ nõ ꝑ ſe amãt, ſed propter uoluptatẽ, quã ex ſe mutuo capiunt. 8. Ethicor. c. 3. A.

31 Amici maxime ii ſunt, qui bona uolunt amicis, & illorũ gratia, quia propter ſeipſos ita ſe hñt, & nõ per accidens. 8. Eth. c. 3. C

32 Amici boni utiles ſunt mutuo & iucũdi. 8. Ethic. c. 3. C.

33 Amici non uere ſunt, nec acceptãtur, priuſq̃ uterq; amabilis utriq; uideatur, atq; credatur. 8. Ethic. c. 3. D.

34 Amicorum maxime proprium eſt ſimul uiuere. 8. Ethicor. c. 5. A.

35 Amici non proprie dicuntur, qui non ſimul uiuunt. 8. Ethicor. c. 5. A.

36 Amici amant ſe mutuo cum electione. 8. Ethic. c. 5. B.

37 Amici bona uolunt amicis, non per affectum ſed per habitum. 8. Ethic. c. 5. B.

38 Amicus factus uir bonus, bonum fit ei, cui iam eſt amicus. 8. Ethicor. c. 5. B.

39 Amicis diuiſis uti uidentur potẽtes, & ii, q in magiſtratibus ſunt. Alii nãq; ipſis utiles ſunt, alii iucundi, nam hæc duo ſimul raro uni inſunt. 8. Ethic. c. 6. B.

40 Amicos, qui potentes & in magiſtratibus ſunt, non quærunt utiles ad honeſta, nec iucundos cum uirtute, ſed facetos ad uoluptatem, & aſtutos ad obeunda negocia. 8. Ethic. c. 6. B.

41 Amicorum uirtus uidetur eſſe amare. 8. Ethic. c. 8. B.

42 Amicorum omnia cõia eſſe, ueteri puerbio dicitur, quia amicitia in communicatione & ſocietate conſiſtit. 8. Eth. c. 9. A. & 9. Ethic. c. 9. A. & 2. Polit. c. 3. C.

43 cum Amicis quærere quomodo uiuẽdũ ſit, eſt quærere quomodo iuſtum eſt. 8. Ethic. c. 12. C.

44 Amici ſecũdum uirtutem prõpti ſunt ad beneficia ſibi mutuo conferenda, quod ẽ uirtutis & amicitiæ. 8. Ethic. c. 13. A.

45 Amicus nemo faciendus eſt inuitus. 8. Ethic. c. 13. C.

46 Amicis, qui fuerũt ante, aliquid tribuẽdũ eſt ob amicitiam præteritam, cũ non ob exuperationem prauitatis facta ſit diſſolutio. 9. Ethic. c. 3. C.

47 Amicus eſt alter ipſe. 9. Ethic. c. 4. B.

48 Amicos impoſſibile eſt eſſe, niſi prius beneuoli fuerint. 9. Ethic. c. 5. B.

49 Amicorum anima una, ueteri prouerbio dicitur. 9. Ethic. c. 8. B.

50 Amicis an indigeat felix, diſputatur. Tãdem concluditur rationibus moralibus & logicis, felicem indigere amicis. 9. Ethico. cap. 9. per totum.

51 Amicis quid opus eſt cum dæmonium omnia dat, ut dicitur. 9. Ethic. c. 9. A.

52 Amicis utilibus nõ indiget felix. 9. Ethi. cap. 9. B.

53 Amici maximũ bonum ſunt inter omnia bona externa. 9. Eth. c. 9. A.

54 Amicis uoluptariis non indiget felix. 9. Ethicor. c. 9. A. B. C.

55 Amicis q̃plurimis an opus ſit, dubitatur, & ſoluitur. 9. Ethic. c. 10. per totum. & 2. Mag. Mor. c. 16. A.

56 Amici ſecundum utilitatem non ſunt neceſſarii multi, quia difficile eſt multis ſubminiſtrare. 9. Ethicor. c. 10. A.

57 Amici uoluptarii pauci ſufficiunt, ut cõdimentum in cibis. 9. Ethic. c. 10. A.

58 Amicis q̃plurimis etiã ſecũdũ uirtutẽ nõ eſt opus, quia difficile eſt multis conuiuere & congaudere. 9. Ethic. c. 10. B.

59 Amicos qui habet q̃plurimos, is nemini uidetur eſſe amicus, niſi ciuiliter, quos placidos appellant. 9. Ethicor. c. 10. B.

60 Amici utra in fortuna ſcilicet proſpera an aduerſa magis neceſſarii ſint, dubitatur. Tãdẽ reſpondetur, amicos magis neceſſarios eſſe in aduerſis, honeſtiores uero in proſperis. 9. Ethicor. c. 11. per totum.

61 Amicis condolentibus in aduerſis, minuitur dolor, & aduerſitas, & qua de cauſa id fiat, oſtenditur. 9. Ethicor. c. 11. B. C.

62 Amici in proſperis cito uocandi, in aduerſis tarde. 9. Ethic. c. 11. B.

63 Amici uocandi ſunt, cum parua ſuſcepta moleſtia, multũ prodeſſe poſſunt. 9. Ethicor. c. 11. C.

64 Amici nõ debent expectare, ut ab amico beneficium petatur, ſed ultro ipſi conferre. 9. Ethic. c. 11. C.

65 Amici utrũ maxime conuiuere uelint, dubitatur. Ad quod reſpondetur, ꝙ amicorum maxime uidetur proprium conuiuere. 9. Ethicor. c. 12. A.

66 Amicus differt ab adulatore, quia adulator ad uoluptatem loquitur, amicꝰ aũt ad bonum. 10. Ethic. c. 3. D.

67 Amico quomodo utendum ſit, oſtendit. 2. Magnor. Mor. c. 17. A.

68 Amicis diffidere tyranni eſt, quaſi uelint omnes, poſſint autem amici ſubuertere tyrannum. 5. Polit. c. 11. C.

69 per Amicos regnũ conſeruatur. 5. Politic. cap. 11. C.

70 Amicos prauos habet tyrannus, quia adulatores amat. 5. Polit. c. 11. D.

71 contra Amicos & familiares magis irritatur animus, q̃ contra ignotos, ſi cõtemni nos putemus. 7. Politicorum, cap. 7. B. C

Quære Amicitia.

AMIGENVM. Quære Chalybs.3.

AMYNTAS.

Amyntas paruus occiſus fuit a Derda, qa iactaret ſe abuſum eius ætate. 5. Politic. c.10.F. Quære Pauſanias.

AMOENVM.

Amœnum eſt, quo frui poſſumus, & quæ ſint amœna ſiue iucũda, hẽs.1. Rhet.c.11. per totum. Quære Iucundum.

AMMONIA. Aphrica. Quære Aphrica.2.

AMOR.

1 Amoris indicium eſt, ſi non ſolum cum adeſt, quod amatur, lætãtur homines, ſed etiam abſentis memoriam tenẽtes amãt. 1.Rhetor.c.11.E.

2 Amor maxime oritur, & fit per ſenſum uiſus.9.Ethic.c.12.A.

3 Amorem non laudauit Homerus abſq; uerecundia, ſed ubiq; amare præcipit cũ modeſtia & pudore.2.Oeconom.c.3.A.

4 Amorẽ eſſe primum deorũ, dixit Parmenides.1.Metaph.c.4.A.

5 Amorem dixit Heſiodus, fuiſſe poſt chaos, & poſt terram.1.Metaph.c.4.A. Quære Amare. Amatio. Amicitia. Iuuenis.8.20.27.33.

AMPHIARAVS. Argiuus augur.

In Amphiaraum elogium Pittaci, habes.2.Rhet.c.12.C.

AMPHIBOLIA. Vna ex illis ſex fallaciis, quæ ſunt in dictione, interpretatur ambiguitas.

1 Amphibolia fallacia quomodo fiat, oſtenditur.1.Elench.c.3.D.

2 Amphibolia tribus modis fit, aut p nomẽ uel p orõnẽ plura principaliter ſignificantem, aut quando nomen aliud ſignificat principaliter, aliud tranſlatiue, aut quãdo compoſitum plura ſignificat, ſeparatum uero unum.1.Elench.c.3.D.

3 Amphibolia quomodo ſoluatur, habes.2.Elench.c.3.C.

AMPHIPOLIS. Ciuitas Macedoniæ iuxta Thraciam. AMPHIPOLITAE. Ciues Amphipolis.

1 ſupra Amphipolim Thraciæ mirabile aucupium fit, accipitribus ſimul & pueris aucupium exercentibus & inter ſe prædã diuidentibus. de Admirandis Aud.114.

2 Amphipolitæ pulſi ſunt a Chalcidenſium colonis, quos receperant.5. Politicorum. cap.3.F.

3 Amphipoli Cleotinus contra ciues ſeditinem fecit.5.Polit.c.6.C.

AMPLIFICATIO. Color rhetoricus.

1 Amplificationes, quæ eſſe debent in laudando, ponuntur.1.Rhet.c.9. L.M.

2 Amplificatio demonſtratiuo generi accõmodatior eſt.1. Rhetor.c.9.M.

3 Amplificatiõi cõuenit uniuerſalit̃ pferre, quod uniuerſale nõ eſt.2.Rhet.ca.21.D.

4 de Amplificatione, habes.2. Rhetoricor. c.26.per totum.

5 Amplificationi cõgruũt dialyta, id eſt diſſoluta. Quære Diſſoluta in oratione.

ANACHARSIS. Philoſophus Scytha.

1 Anacharſis dixit, non eſſe modulatrices apud Scythas, quia non ſunt uites, uſus in hoc cauſa remota ad demonſtrationẽ quia eſt.1.Poſter.T.Co.30.

2 Anacharſis dixit, recte ſe habere, ſi quis iocetur, ut ſtudeat, & non econtrario.10.Ethicorum.c.6.C.

ANALOGIA. Interpretatur pportio.

1 Analogia plurimũ ualet ad inueniendum mediũ ppter quid.2.Poſter.T.C.22.23.

2 Analogia unum ſunt, quæcunq; ſe habẽt ad aliud.5.Metaph.T.Co.12. Quære Aequiuocum.

ANAXAGORAS. Philoſophus Clazomenius.

1 Anaxagoras infinita poſuit principia rerum naturalium.1.Phyſi.T.Co.32.33.50 &.3.Phyſic.T.Co.27.

2 Anaxagoras infinitas partes poſuit cuiuſlibet corporis.1.Phyſic.T.Co.32.

3 Anaxagoras oĩbus modis credidit eſſe uerum illud omnium philoſophorũ, ſcilicet ꝙ ex nihilo nihil fit.1.Phyſic.T.Co.33.

4 Anaxagoræ ratio infiniti improbatur.1. Phyſic.T.Co.35.

5 Anaxagoras, oĩa ſimul eſſe, dixit.1.Phyſic.T.Co.37.

6 Anaxagoras impugnatur.1.Phyſi.T.Cõment.18.37.38.

7 Anaxagoras intellectum ſeu mentem omnia ſegregantem ponit, ſed inconuenienter.1.Phyſic.T.Co.38.

8 Anaxagoras infinitum continuum tactu fieri, dixit.3.Phyſic.T.Co.27.

9 Anaxagoras, quamlibet partem mixtam toti eſſe dicebat.3.Phyſi.T.Co.28.

10 Anaxagoras quodlibet ex quolibet fieri, dixit.3.Phyſi.T.Co.28.

11 Anaxagoras, omnes res aliqñ ſimul fuiſſe, affirmat.3.Phyſic.T.Co.28.

12 Anaxagoras accipit principium diſgregationis non in uno ſolo, ſed in omnibus ſimul.3.Phyſi.T.Co.28.

13 Anaxagoras mentem dixit eſſe principiũ effectiuũ omnium.3.Phyſic.T.Co.28.

14 Anaxagoras dixit, mentẽ opari intelligere & cognoſcere.3.Phyſi.T.Co.28.

15 Anaxagoras, motũ aliqñ incœpiſſe, cum pri⁹ non fuerit, dixit.3.Phyſi.T.Co.28.

16 Anaxagoras poſuit infinitũ eſſe immortale & diuinum & incorruptibile.3.Phyſ.T.Comment.30.

17 Anaxagoras abſurde dixit, infinitum ſe ipſum fulcire.3.Phyſi.T.Co.50.

18 Anaxagoræ ratio de terræ quiete, refellitur.3.Phyſic.T.Co.51.& ultra.

19 Anaxagoras, uacuũ nõ eſſe, ex eo conabatur oſtẽdere, ꝙ quæ nobis uacua uident, aere plena ſunt.4.Phyſic.T.Co.51.

20 Anaxagoras mũdũ ſic incœpiſſe dixit, ut tñ nũq̃ antea fuerit.8.Phyſic.T.Co.2.

21 Anaxagoras poſuit mentem ſegregaſſe, & mouiſſe omnia, cum prius quieſcerẽt. 8.Phyſi.T.Co.2.

22 Anaxagoras improbat, eo ꝙ dixerit, motũ incœpiſſe.8.Phyſ. T.Co.13.& ultra.

23 Anaxagoræ ratio commendatur, in eo ꝙ dixerit, mentem impaſſibilem & immixtam, quia ſic mouet non mota.8.Phyſic. T.Co.37.&.1.de Anima.T.Co.31.

24 Anaxagoras nõ recte utitur nomĩe ætheris pro igne.1.de Cæl.T.Co.22.&.3. de Cæl.T.Co.34.

25 Anaxagoras ex immobilibus incipit facere mundum.3.de Cæl.T.Co.25.

26 Anaxagoras cõtrarius eſt Empedocli in elementis aſſignãdis.3.de Cæl.T.Co.34

27 Anaxagoras elementa eſſe dicit infinitas ptes homogeneas, & ex iis cõſtare aquã ignem terrã & aerẽ.3.de Cæl.T.Co.24.&.1.de Gener.T.Co.1.

28 Anaxagoras homiomera, id eſt ſimilariũ partium elementa eſſe dixit.3.de Cæl.T Comment.34.

29 Anaxagoras nil determinauit de graui & leui.4.de Cæl.T.Co.15.

30 Anaxagoras generationem alterationem & corruptionem idem eſſe dicens, propriam uocem ignorauit.1.de Generatione. T.Comment.1.

31 Anaxagoras contraria Empedocli dicit, cum elementa ponat compoſita ex infinitis partibus ſimilaribus.1.de Generatione T.Comment.1.

32 Anaxagoras cælum putauit eſſe ignem, & ætherem appellauit a ſemper currẽdo. 1.Meteor.cap.3.C.

33 Anaxagoras cometam dixit eſſe ſymphaſim, id eſt, coapparitionẽ, ſiue iunctã imaginem ſtellarum erraticarum, quia cũ prope acceſſerint, uidẽtur tangere ſe mutuo.1 Meteor.c.6.A.

34 Anaxagoras dixit, lacteum circulum eſſe lumen quorundam ſyderum nõ obſcuratum a ſolis claritate obiectu terræ inter lumen illorum ſyderum & ſolis.1. Meteoror.c.8.B.

35 Anaxagoras dicebat nubem congelari, cũ aſcenderit in locum frigidiorẽ. Cuius ſententiæ contrarium accidit.1.Meteororum cap.12.E.

36 Anaxagoras Clazomeni⁹ dixit, terræmotum fieri, aere incidẽte in cauernas terræ, qui cum appetat ſurſum aſcendere, nec poſſit propter compactam ab aquis pluuiæ terram, efficit terræmotum.2.Meteoror.cap.7.A.

37 Anaxagoras dixit, terræ partem, quã nos habitamus, ſurſum eſſe, cælum uero deorſum.2.Meteor.c.7.A.

38 Anaxagoræ ratio de terræmotu adeo inconſyderate dicta eſt, ut nil ad illã dicere congruat.2. Meteor.c.7.B.

39 Anaxagoras dixit, tonitru eſſe extinctionem ignis, fulgur uero ignẽ ab æthere latum deorſum, quod improbatur.2. Meteor.cap.9.E.F.

40 Anaxagoras animam dixit, eſſe principium motus.1.de Anima.T.Co.23.

41 Anaxagoras omnibus animantibus tam nobilibus q̃ ignobilibus intellectũ tribuit, ita ut aliquando uideatur ſenſum & intellectum confundere.1.de Anima.T.Comment.24.

42 Anaxagoras mentem dicit eſſe cauſam recti & boni.1.de Aĩa.T.Co.24.

43 Anaxagoras aliud animam, aliud intellectum dicit, utitur tñ utriſq; ſicut una natura.1.de Anima.T.Co.31.

44 Anaxagoras ſolus inter antiquos dicit, animam impaſſibilẽ, nec habere aliquid cõmune cum aliis. Sed nõ dixit, quomõ cognoſcat, nec ex dictis eius perſpicuum eſt 1.de Anima.T.Co.24.

45 Anaxagoras intellectũ immixtum dixit, ut ſuperet & uincat.3.de Aĩa.T.Co.4.

46 Anaxagoras oĩa animalia ſpirare dixit, atq; etiam piſces.de Reſpir.c.1.D.

47 Anaxagoras dixit, Nilum æſtate creſcere, quia niues liquatæ a mõtibus infundũtur in eũ. Quod non uidetur, quia maioribus aquis fertur Nilus, q̃ poſſint ſuppeditare niues liquatæ. Creſcit enim aliquando ſupra triginta cubitos. de Nilo.C.

48 Anaxagoram q̃uis peregrinum magnifice ſepelierũt Lampſaceni, & ad hũc uſq;

diem uenerantur.2.Rhet.c.23.H.

49 Anaxagoras quia rerũ difficilium & admirabilium & diuinarum cognitionem haberet, tamen quia rerũ humanarũ ignorans erat, habitus fuit ſapiens, ſed nõ prudens, quia bona humana non quærebat. 6.Ethico.c.7.B.

50 Anaxagoras Clazomenius ætate prior Empedocle, poſterior uero operibus, infinita principia poſuit partium ſimilium, & congregationem harum partium dixit eſſe generationem, ſegregationem uero corruptionem.1.Metaph.c.3.D.

51 Anaxagoras intellectum ſeu mentem poſuit eſſe mundi cauſam. Quod licet Anaxagoras prius manifeſte dixerit, tñ Hermotimus Clazomenius ante eũ dixit.1. Metaph.c.3.I.

52 Anaxagoras utitur intellectu ſeu mente tãq̃ machina ſeu arte ſeu artifice ad mũdi generationẽ. Vel ex Argyropilo. Vtitur mente tanq̃ diis in ſcæna tragici poetæ, cum in anguſtum res deducuntur.1. Metaph.c.4.C.

53 Anaxagoræ opinio de cauſa efficiente, quam mentem appellauit, refellitur. Nam licet bene dixit in hoc, quod cauſam efficientem attigit, non tamen recte dixit in eo, quod expreſſit.1.Metaphyſic.T.Comment.16.& ultra.

54 Anaxagoras omnia ſimul eſſe, dixit, ac ſi diceret, nihil eſſe unum ab aliis determinatum.4.Metaph.T.Co.15.

55 Anaxagoras, ut tradit quidam ſuorum, talia eſſe omnia, qualia apparẽt, dixit.4.Metaph.T.Co.21.22.

56 Anaxagoræ ratio dicens medium eſſe inter contradictorias, facit omnia eſſe falſa. 4.Metaph.T.Co.28.

57 Anaxagoras non recte dixit, ponens res omnes a principio eſſe ſimul, & multitudine & paruitate infinitas.10.Metaph.T. Comment.20.

58 Anaxagoras ponit principium primũ eſſe bonum ut mouens, mens enim mouet, ſed alicuius gratia mouet.12.Metaph.T. Comment.55.✳.

ANAXANDRIDES. Poeta.

Anaxandrides facete dixit de ciuitate, q̃ cõſultabat quidem, ſed rectas leges negligebat.7.Ethic.c.10.B.

ANAXIMANDER. Philoſophus Mileſius.

1 Anaximander unũ cõfuſum poſuit principium rerum.1.Phyſic.T.Co.32.

2 Anaximander dixit, infinitũ eſſe immortale incorruptibile & diuinum.3.Phyſic. T.Co.30.

3 Anaximander terram dixit quieſcere in medio propter habitudinẽ, quam habet ad omnem partem cæli. Nam quod in medio collocatum eſt, non magis ſurſũ, q̃ deorſum, q̃ ad latera natum eſt ferri.2. de Cæl.T.Co.90.

4 Anaximandri ratio de terræ quiete refellitur.2.de Cæl.T.Co.91.& ultra.

ANAXIMENES. Philoſophus Mileſius.

1 Anaximenes terræmotum fieri dixit propter terram madefactam & exſiccatam, q̃ cum rumpitur, fruſtris ingentibus, quæ incidere ſolent, concutitur, & hoc eſſe terræmotum.2. Meteor.c.7.D.

2 Anaximenis ratio de cauſa terræmotus reprobatur.2.Meteor.c.7.E.

ANDRIA.

Andria appellabantur comeſſationes Lacedæmoniorum, ſicut apud Cretas.2.Polit.c.8.B. Quære Creta.4.

ANDROMADAS.

Andromadas Rheginus legiſlator fuit Chalcidenſibus, qui ſunt in Thracia.2. Polit.c.10.E.

ANDROPORA. Quære Planta.6.

ANGLIA. Inſula quæ Britannia. Quære Albion.

ANGVLVS.

1 Angulorum rectorum medium eſt angulus rectus.2.Poſter.T.Co.11.

2 Angulus urit & calefacit ſecundum Platonicos.3.de Cæl.T.Co.69.

3 Angulus ſecundum Democritum urit.3. de Cæl.T.Co.72.

4 Anguli ſi calefaciunt, corpora mathematica maxime calefacere debent, quia indiuiſibiles angulos habẽt. Vel ſi anguli corporũ naturaliũ urunt, aſſignãda eſt ratio, cur anguli corporum mathematicorum non urunt.3.de Cæl.T.Comment.72.

5 Angulũ rectũ aliter faber, aliter geometra inquirit. Nã faber, quoad utilis eſt ad opus, geometra, quid ſit, & qualis.1.Ethicorum. cap.7.G.

6 Angulus acutus eſt pars recti.7.Metaphyſic.T.Comment.33.✳.

ANIMA.

1 Animæ paſſionum ſigna ſunt uoces.1.Periherme.cap.1.A.

2 Animæ paſſiones, ſeu rerũ conceptus idẽ ſunt apud omnes, ſicut res ipſæ, quarum ſunt conceptus.1.Periherme.c.1.B.

3 in Anima aliquando eſt intellectus ſine uero uel falſo, aliquãdo tamen eſt intellectus, cui neceſſe eſt ineſſe uel uerum uel falſum.1.Periher.c.1.B.

4 in Anima ſic ſe habet mens, ſicut oculus in corpore.1.Topic.c.14.A.

5 Animæ ipſum quod quid eſt, non eſt eſſe motum ſiue agitatum.4.Topic.c.1.A.

6 de Anima nõ prædicatur numerus, q̃a numeri differentiæ non prædicantur de anima, ſcilicet par aut impar.4.Topicorum cap.2.G.

7 Anima hominis cum fuerit flagitioſa, cõcupiſcibilis & iraſcibilis imperant rationali.5.Topic.c.1.C.&.1.Polit.c.4.D.

8 Animæ proprium ad aliud eſt imperare corpori.5.Topic.c.1.A.&.1.Polit.c.4.D.

9 Animam diffiniuit Plato eſſe numerũ ſeipſum mouentem. In qua diffinitione ſuperfluit numerus, cum illud, quod ſupereſt, conuertatur cum diffinito, ſcilicet ſeipſũ mouens.6.Topicor.c.2.D.&.1.de Anim. T.Comment.28.

10 Anima & animæ intellectus ſolus numerare poteſt.4.Phyſic.T.Co.131.

11 Anima non exiſtente non eſt tempus, cũ tempus ſit numerus motus, & anima ſola ſit, quæ numerat.4.Phyſic.T.Co.131.

12 Anima quieſcendo & ſedendo fit ſciens & prudens, & in parte animæ intellectiua non eſt alteratio.7.Phyſic.T.Co.20.

13 Animam conſtare ex elementis, dixit Empedocles, quod falſum eſſe probat̃.2.de Gener.T.Co.45.

14 Animam conſtare ex elementis, inconueniens eſt dicere, quia non eſſent animæ alterationes.2.de Gener.T.Co.45.

15 de Anima ſcientia, propterea ꝙ meliorũ eſt & honorabiliorum, & certior & exactior aliis partibus philoſophiæ naturalis, p̂fertur.1.de Anima.T.Co.1.

16 Animæ cognitio multum confert ad omnem ueritatem, & præcipue ad cognitionem philoſophiæ naturalis.1.de Anima. T.Co.2.

17 de Anima quæ traduntur in libris de Anĩa ab Ariſtotele, ſunt hæc, ſcilicet de ſubſtantia ſeu natura ipſius, de accidentibus, & paſſionibus propriis & communibus.1 de Anima.T.Co.3.

18 de Anima tradere ſcientiam, difficillimũ eſt ex omni parte.1.de Anima.T.Comment.4.

19 Animæ diffinitionem circa quid eſt tradere, communis quæſtio eſt cũ aliis multis rebus.1.de Anima.T.Co.4.5.

20 Anima an ſit ſubſtantia, an quantum, an quale, an aliquid aliorum prædicamentorum, dubitatur ſoluendum.1.de Anima.T Comment.6.

21 Anima an actus ſit, an potentia, an partibilis, an impartibilis, dubitatur ſoluẽdum. 1.de Anima.T.Co.7.

22 Animæ omnes an ſint eiuſdem ſpeciei, an etiam genere differant, dubitatur.1.de Anima.T.Co.7.

23 de Anima humana uidentur tantum tractaſſe, qui ante Ariſtotelen de anima loquuti ſunt.1.de Anima.T.Co.7.

24 Animæ ſi non ſunt plures in uno, ſed ſũt plures potentiæ unius animæ, dubium ẽ, an prius de partibus ipſius, an de ipſa anima tractandũ ſit, an prius operationes q̃ potentiæ, an prius obiecta q̃ operatiões determinanda ſint.1.de Anima.T.Comment.9.10.

25 Animæ paſſiones utrum omnes communes ſint corporis & animæ, an ſit aliqua paſſio propria ipſius animæ, dubitatur ſoluendum.1.de Anima.T.Co.12.

26 Animæ paſſiones, ſi ſint communes, an ꝓpriæ, neceſſarium eſt cognoſcere, ſed eſt difficile.1.de Anima.T.Co.12.

27 Animæ quædam paſſiones ſunt, quas nullo modo poteſt anima aut pati aut facere ſine corpore, ut iraſci, confidere, concupiſcere, & uniuerſaliter ſentire.1.de Anĩa. T.Co.12.

28 Animæ ſolius uidetur eſſe proprium intelligere, ſed ſi intelligere aut phantaſia ẽ, aut non ſine phantaſia, non contingit intelligere ſine corpore.1.de Anima.T.Cõment.12.

29 Anima ſeparabilis eſt, ſi operationes aut paſſiones proprias habet, ſi uero non habet proprias, quas non poſſit ſine corpore exercere, non eſt ſeparabilis realiter, ſed ſecundum rationem.1.de Anima.T. Comment.13.

30 Animæ paſſiones uidentur eſſe cum corpore, ut ira, manſuetudo, timor, miſericordia, gaudium, odium & amor, quia corpus ipſum aliquid patitur. Cuius rei indicium eſt, ꝙ aliquando duris & manifeſtis paſſionibus nõ perturbamur, aut timemus, aut iraſcimur, aliquando tamen paruis & debilibus, immo nullo terribili imminente, aliqui timent. Quod nõ eſſet, niſi corpus ad hoc concurreret.1.de Anima.T.Com.14.15.

31 de Anima conſyderare phyſici eſt, uel de anima tali, uel de omni anima.1.de Anima.T.Co.15.

32 Animæ paſſiones diuerſimode diffiniuntur a phyſico & a dialectico, qa phyſic9 diffinit p materiam, dialecticus per formam & rationem.1.de Aia.T.Co.16.

33 Aniæ paſſiones, ut gaudiũ, timor, ira. &c. nõ ſunt ſeparabiles a materia animaliũ, ut tales ſunt.1. de Anima.T.Co.18.

34 Animã eẽ ignẽ & calorẽ cõflatum ex atomis ſphæricis, quia maxime poſſunt ſeipſas penetrare & alia & mouere, qa ania p̃ſtat animalibus motũ, dixerunt Democritus & Leucippus.1.de Ania.T. Co.20.

35 Aiam eẽ corpuſcula illa, q̃ in aere uolitãt, qdã Pythagorici dixerũt. Alii aia3 eẽ dixerũt id, qđ ipſa corpuſcula mouet, qa cõtinue mouent̃, etiã ſi tranquillitas maxia ſit.1.de Anima.T.Comment.22.

36 Aiam qdam dixerũt eſſe id, qđ ſeipſum mouet, qa maxime ꝓpriũ animæ eſſe credebant motũ, & qcqd mouet̃, ab aia moueri, ipſam uero a ſeipſa moueri, qa exiſtimabãt nihil mouere aliqd, ſi ipſum quod mouet, non moueat̃.1.de Aia.T.Co.22.

37 Animam eſſe principium motus, dixit Anaxagoras, ſed ipſam non moueri.1.de Anima.T.Co.23.

38 Animã eẽ motũ, dixerũt oẽs, qui reſpexerũt ad animalis motũ.1.de Aia.T.Co.25.

39 Animam quidã eſſe dicũt principia rerũ, quia conſyderauerunt cognitionem, ac ſenſum ipſius animæ, quibus anima cognoſcit & ſentit.1.de Anima.T.Co.25.

40 Aiam dixit Empedocles conſtare ex omnibus elementis, & eſſe unũquodq; illorũ, & ideo oĩa cognoſcere, quia omnia eſt, ut terrã, quia terrea, aquã, quia aquea, aerẽ, qa aerea, ignẽ, qa ignea ſit.1.de Ani.T.C.25

41 Animam, dixit Plato, habere intellectum ab unitate, ſcientiam a dualitate, opinionẽ a trinitate, ſenſum a quaternitate.1.de Anima.T.Co.27.

42 Aiam dixit Plato, cognoſcere aliqua intellectu, alia uero ſcientia, alia opinione, alia ſenſu.1.de Anima.T. Co.27.

43 Animã, quidã dixerunt, eſſe numerum ſe ipſum mouentẽ, quia eſt motiua & cognitiua.1.de Anima.T.Co.28.

44 Animã quidam ſic determinarũt, ſicut & principia, non in hoc irrationabiliter dicẽtes.1.de Anima.T.Co.29.

45 Animam, quidam dixerunt, eſſe ignẽ, qa ignis ſubtiliſſimarum partium eſt, & magis incorporeus, q̃ cætera elementa.1. de Anima.T.Co.29.

46 Animam & mentem idẽ eſſe, & conſtare atomis rotundis, quia nobiliſſima figurarum ſphærica eſt, dixit Democritus.1. de Anima.T.Co.30.

47 Animam aliud eſſe a mente, dixit Anaxagoras, utitur tamen utriſq; uelut una natura.1.de Anima.T.Co.31.

48 Animã Thales dixit, eſſe quoddam mouens. Vnde magnetem lapidem animam habere dixit, quia ferrum trahit.1.de Anima.T.Co.32.

49 Animam eſſe aerẽ, dixit Diogenes, quia aerem dicebat eſſe omniũ principium & ſubtiliſſimum, & ideo animã mouere, qa ſubtiliſſima eſt, cognoſcere quia prima.1. de Anima.T.Co.32.

50 Animam dixit Heraclitus eſſe uaporem, quia uapor, ut ipſe dicebat, eſt principiũ omniũ, & ideo anima cognoſcit, quia uapor eſt principium, & ideo mouet, qa uapor eſt fluxibilis.1.de Aia.T. Co.32.

51 Animam, dixit Alcmæon, eſſe immortalẽ, quia ineſt illi, quod eſt immortaliũ propriũ, ſcilicet ſemper moueri, nam diuina omnia ſemp mouẽtur, ut ſol, luna, aſtra, & totũ cælũ.1.de Aia.T.Co.32.

52 Animam, quidam dixerunt, eſſe aquam, ut Hippo, quia ſemen humidum eſt.1.de Anima.T.Co.32.

53 Animam quidam dixerũt, ſanguinem eſſe, ut Critias, quia uim ſentiendi tribuebant ſanguini, & anima præcipue ſentit. 1.de Anima.T.Co.32.

54 Animam nullus dixit eſſe terram, niſi q dixerunt ipſam animam, & omnia cõſtare ex omnibus elementis.1.de Anima.T Comment.32.

55 Animam diffiniunt oẽs motu ſenſu & incorporeo.1.de Anima.T.Co.33.

56 Animã unũ eſſe dicunt, qui unũ principium ponũt, & eſſe illã de natura illius principii. Qui uero plura principia ponũt, animã plura eſſe dicunt, & illis cõſtare principiis.1.de Anima.T.Co.34.

57 Animã ſolus Anaxagoras dixit impaſſibilem, & nil habere cõmune cum aliis. Sed nõ dixit, quomodo cognoſcat, & propter quã cauſam, nec ex ei9 dictis percipi põt. 1.de Anima.T.Co.34.

58 Animam ex contrariis faciunt, qui cõtraria in principiis faciunt.1.de Anima. T. Comment.35.

59 Animam alterũ cõtrariorum eſſe, dicunt, qui ponũt principia eſſe alterum contrariorum, ut frigidũ aut calidum aut aliqd tale.1.de Anima.T.Co.35.

60 Anima an moueatur, an nõ, & ſi moueat̃, quomodo moueatur, aut moueat, oſtenditur.1.de Anima.T.Co.39.& ultra.

61 Anima ſi mouet̃ per ſe, aut mouet̃ motu locali, aut motu alterationis, aut augmẽti, aut decremẽti, cũ non ſint plures motus. Sed ii oẽs mot9 ſunt in loco, ergo aia erit in loco, & p cõſequens erit corpus, qđ impoſſibile eſt.1.de Aia.T.Co.38.39.

62 Aia ſi ſecũdũ locum mouetur per ſe, erit motus ille naturalis, ergo erit alius mot9 uiolẽtus. Eodẽ mõ & de quiete dicẽdum eſt, quod impoſſibile eſt, cum motus aiæ ſint uolũtarii.1.de Aia.T.Co.40.

63 Aia ſi ignis eſt, ſemp ſurſum mouebitur, & mouebit corp9. Si terra eſt, ſemp deorſum. Eodẽ mõ & de intermediis elementis dicendũ erit.1.de Anima.T.Co.40.

64 Anima ſi corpus mouet ſecundũ locũ, ergo cõueniens eſt dicere, ꝙ eodẽ motu ipſa moueat̃, quo mouet. Quod ſi cõtingat ipſam mouere, & exeuntẽ ingredi, ſequeretur mortua corpora animalium reſurgere.1.de Anima.T.Comment.41.

65 Aiam ſcđm ſe nõ moueri motu locali, ex hoc probat̃. Nã cui cõuenit aliquid p ſe, illud nõ cõuenit per aliud, niſi ſcđm accidens, ſed animæ cõuenit per ſe moueri a ſenſibilibus, ergo nõ mouetur per ſe motu locali.1.de Anima.T.Co.42.43.

66 Anima ſi mouetur p ſe, diſtabit a ſua ſubſtantia, quia quod mouetur, diſtat ab eo, a quo mouetur.1.de Anima.T.Co.43.

67 Animã, quidam dixerunt, eſſe harmoniã quandã, & harmoniam eſſe temperamẽtũ & compoſitionem contrariorũ. Quæ opinio probabilis uiſa eſt multis, & nulla opinione carũ, quæ de anima traduntur, inferior.1.de Anima.T.Comment.54.55.

68 Anima non eſt harmonia, quia non eſt ratio compoſitorum aut cõpoſitio.1.de Anima.T.Comment.55.

69 Anima non eſt harmonia, qa non eſt harmoniæ mouere, ſed oẽs maxime tribuũt animæ mouere.1.de Anima.T.Co.55.

70 Anima non recte dicitur harmonia, quia per cognitionẽ harmoniæ potius deuenimus in cognitionẽ operationũ corporis q̃ animæ.1.de Anima.T.Cõment.56.

71 Anima nõ põt eſſe harmonia, quia nõ eſt cõpoſitio corporũ, alioqui plures aiæ eẽnt in uno hoĩe.1.de Aia.T.Co.57.& ultra.

72 Anima deficiente, corpus corrumpitur.1. de Anima.T.Co.60.

73 Anima motu locali mouet̃ per accidẽs, quia corpus, in quo eſt, mouetur localiter, nã alio modo impoſſibile eſt ipſam moueri localiter.1.de Aia.T.Co.61.

74 Aia ſeipſam mouet.1.de Aia.T.Co.61.

75 Animæ ipſius motus uidẽtur eſſe, dolere, gaudere, timere, ſentire. Et ꝓpter hos motus aliqui opinati ſunt aiam ipſam moueri, ſed ii motus non ſunt aiæ, ſed ab anima in organis corporis alteratis aut motis aut paſſis. Dicere enim animã dolere, aut iraſci, ſimile eſt, ac ſi aliquis eã dicat ædificare, aut texere. Et ideo dolere, timere &c. potius ſunt totius coniuncti q̃ animæ ſolius.1.de Anima.T.Co.62.& ultra.

76 Anima non quia paſſa ſit aliquid, accidit ſenect9 in aiabus, ſed quia corpus in quo anima eſt, aliquid paſſum eſt. Nam ſi oculus iuuenis ſeni aptaretur, uideret ſenex ut iuuenis. Quo argumento colligimus, non animam, ſed corpus paſſum eſſe.1. de Anima.T.Co.65.

77 Animam, qui dixerunt, eſſe numerũ ſeipſum mouentẽ, incidũt in illa inconueniẽtia, in quæ inciderũt, qui animã numerũ dicũt, & ultra illa incidũt in quædã impoſſibilia propria.1.de Anima.T.Co.67.

78 Anima non poteſt eſſe numerus ſeipſum mouens, quia ex unitatibus conſtat, ſed unitates nõ poſſunt ſeipſas mouere, quia indiuiſibiles ſunt, & om̃e quod ſe mouet, diuiſibile eſt in partem mouentem & motam.1.de Anima.T.Co.69.

79 Anima non eſt numerus, quia ſpecies numeri uariantur per additionẽ, aut ſubtractionem unitatis. Nam plantæ, & animalia quædã deciſa uiuunt, & eãdem habent ſpeciẽ animæ.1.de Anima.T.Co.68.

80 Anima ſi eſſet numerus, potius diceretur, ꝙ ſit numerus mouens numerum mõtũ, q̃ numerus ſeipm̃ mouens. Aia enim eſt, quod mouet in animali, & non qđ mouetur.1.de Anima.T.Co.69.

81 Anima ſi eſſet puncta, ſequeretur animã eſſe in quolibet corpore, cũ omne corpus infinita contineat puncta.1.de Anima. T.Comment.70.71.

82 Anima in toto corpore ſentiente eſt.1.de Anima.T.Comment.72.

83 Anima non poteſt eſſe corpus, quia cum ſit in toto corpore, erunt duo corpora ſimul, qđ eſt ĩpoſſibile.1.de Aia.T.Co.72.

84 Animam, qui dicunt, eſſe numerum, in uno puncto plura puncta ponunt.1.de Anima.T.Comment.72.

85 Animæ diffinitioni qui adiunxerunt motum aut numerũ, non ſolum p huiuſmodi diffinitionem nõ poſſunt peruenire in cognitionẽ eſſentiæ aiæ, ſed nec in cognitionẽ accidẽtiũ illius.1.de Aia.T.Co.74.

86 Animam ideo ex elementis cōſtare, aliq
dixerunt,quia cognoſceret omnia,q̄ ex e
lementis cōſtant.1.de Aia.T.Co.76.

87 Animam mouere corpus eiſdē motibus,
quibus ipſa mouetur,dixit Democritus.
Similis in hoc Philippo Comico,qui Ve
neris ſtatuam a Dedalo fabrefactam di
xit moueri motibꝰ argēti uiui in ea inclu
ſi.1.de Anima.T.Co.44.

88 Anima mouet corpus per uoluntatem &
intellectum, & non eo modo, quo aliqui
dixerunt.1.de Anima.T.Co.44.

89 Animam, dixit Timæus, mouere cor
pus eo mō,quo ipſa mouetur,quia corpo
ri annexa eſt.1.de Anima.T.Co.45.

90 Animæ motus non eſt naturalis ſecundū
Platonē,ſed uiolentus,& ideo non poteſt
anima intelligendo eſſe beata,quoniā nul
lum uiolentū eſt beatum.1.de Anima.T.
Comment.49.

91 Animam,dixit Plato,non eſſe corpori u
nitam ex ſua natura, cū uero iam unita
fuerit,nō poſſe recedere,cū uelit.Ex quo
contra Platonem argumentatur Ariſtote
les.Laborioſum eſſe animæ corpi uniri,
& fugiendū. Siquidem melius eſt intelle
ctui non eſſe in corpore, ut conſuerunt
multi dicere,& plures conſentiunt.1.de A
nima.T.Co.49.

92 Animam quidā coniungūt corpori, & in
corpore eam ponunt,nil tñ determinant,
quare iungatur corpori, aut quomodo ſe
habeat ad illud, & quale illud corpus ſit,
quod animæ coniungi debeat,cū præſer
tim non quodlibet moueat quodlibet,nec
agat in quodlibet,nec cuilibet iungatur,
ſed determinatum in determinatū,& ſibi
conueniens.Itaq; qui de corpore nihil di
xerunt, ſimiles ſunt Pythagoricorū fabu
lis, qui referunt,animam in quoduis cor
pus indifferenter ingredi, ut ſi aliquis di
cat,ꝙ ars fabrilis fiſtulas ingrediatur.1.de
Anima.T.Co.51.& ultra.

93 Anima utitur corpore,ut ars inſtrumen
tis.1.de Anima.T.Co.53.

94 Animam dicere conſtare ex elemētis, qa
cognoſcat omnia,& omnia conſtent ex e
lementis,non eſt uerum.Nā multa ſunt,
quæ non ſunt elementa in rebus naturali
bus,quæ tamen cognoſcit anima.1.de A
nima.T.Co.75.& deinceps.

95 Animam dicere conſtare ex elemētis, qa
ſentiat omnia,quæ ex elemētis conſtant,
multa abſurda & impoſſibilia ſequuntur.
1.de Anima.T.Co.76.

96 Animam dicere cōpoſitam ex principiis,
cū principia multiplicitˀ dicantur, ſcilicet
ſubſtantia,quantitas, qualitas &c.ſi anima
conſtet ex principiis,quæ ſunt ſubſtantia,
non intelliget niſi ſubſtantias,ſi uero con
ſtet ex aliis principiis,ergo erit quantitas,
qualitas,relatio, &c. quæ omnia abſurda
ſunt.1.de Anima.T.Co.78.

97 Anima ſi ſit compoſita ex omnibus ele
mētis,elemētata oia & elemēta habebunt
animam.1.de Anima.T.Co.81.

98 Animam qui ex motu & ſenſu tantū con
ſyderauerūt, inſufficienter dixerunt,quia
non omnia habentia animā mouētur ſe
cundum locum uel cognoſcunt.1.de Ani
ma.T.Co.83.

99 Aiam qui dicunt eſſe harmoniā, aut ex e
lementis conſtare, plures animas in uno
corpore ponūt.1.de Aia.T.Co.58.

100 Animam dixit Orpheus in ſuis carmini
bus,eſſe aerem,qui attrahitur reſpiratiōe.
Quod eſſe falſum,ex eo conſtat,ꝙ multa
animalia animā habentia, non reſpirant,
nec attrahunt aerem.1.de Anima.T.Cō
ment.84.

101 Animam qui dicunt compoſitā ex elemē
tis,nō neceſſe erat dicere ex omnibus cō
poſitam,ſed ex duobus altero perfecto al
tero imperfecto,quia per iſta duo efficere
tur omnis cognitio. Nam per elementū
perfectum cognoſcerētur perfecta & im
perfecta,quia rectum eſt iudex ſui & obli
qui.1.de Anima.T.Co.85.

102 Animā quidam dixerunt eſſe partibilē,
& nos alia parte eius intelligere,alia con
cupiſcere.1.de Anima.T.Co.90.

103 Anima ſi partibilis eſt, oportet, ꝙ conti
neatur ab alio,& illud potius erit anima.
Quod ſi impartibile illud eſt,cur non etiā
anima dicatur impartibilis? Si uero par
tibile illud ſit,quærendum eſt, quid illud
contineat,& ſic in infinitum procedere
mus.Ergo anima non eſt partibilis .1. de
Anima.T.Co.91.92.

104 Anima eſt,quæ continet corpus,& non e
contrario.Nam anima decedente,corpꝰ
diſſoluitur,& putreſcit.1.de Anima.T.Cō
ment.90.

105 Anima ſi partibilis ſit, oportebit cuilibet
operationi corporis aſſignare aliquam p
tem animæ,quod non poteſt fieri, præ
ſertim in anima intellectiua.1.de Anima.
T.Comment.92.

106 Animam præcipue intellectiuam,impoſ
ſibile eſt ex elementis conſtare, quia ele
menta materiæ comparantur,cuiꝰ eſt cō
tineri,& anima continet & nō cōtinetur.
1.de Anima.T.Co.82.

107 Animam,quidam dixerunt, permixtam
eſſe in toto uniuerſo.Et ppterea Thales
omnia eſſe plena diis,dixit.1. de Anima.
T.Comment.82.

108 Animam in toto uniuerſo ideo aliqui po
ſuerunt,quia partes illius animatum con
ſtituere uidebant, & eandem credebant
eſſe rationem totius & partis.1.de Anima
T.Co.88.

109 Animam uniuerſi talem dixit eſſe Plato,
qualis eſt ille,qui intellectus uocatur.1.de
Anima.T.Co.46.

110 Animam uniuerſi dixit Plato,non eſſe ta
lē,qualis eſt ſenſitiua,aut appetitiua, quia
harum motus nō eſt circulatio,ſed eſt re
ctus.1.de Anima.T.Co.47.

111 Aniā uniuerſi ſi magnitudo eſt, ut dicit
Plato,non poteſt intelligere quamcunq;
ſuarum partium,ſiue partes illæ ſint mag
nitudines,ſiue puncta, quia ſi ſunt pūcta,
non poſſunt percurri,cum ſint infinita, ſi
uero magnitudines,idem intelliget infini
ties.1.de Anima.T.Co.47.& ultra.

112 Animam in toto uniuerſo permixtā dice
re,duo abſurda ſequuntur,& elementa di
cere animata,aut ſi animata non ſunt, ſe
queretur animam habentia non eſſe ani
mata.Quorum utrumq; abſurdum eſt .1.
de Anima.T.Co.86.87.

113 Anima corpus nō eſt,quia corpus eſt de
iis,quæ non ſunt in ſubiecto.2.de Aniā.
T.Co.4.

114 Animā neceſſe eſt eſſe ſubſtantiam ſicut
formam corporis phyſici organici poten
tia uitam habētis,& eſſe actum illius cor
poris organici, id eſt habentis naturalia
inſtrumenta.2.de Anima.T.Comment.
4.& ultra.

115 Animæ ſi aliqua communis diffinitio aſ
ſignari debet,quæ omni animæ conueni
at,eſt hæc.Anima eſt actus primus corpo
ris phyſici organici potentia uitam habē
tis.2.de Anima.T.Co.7.

116 Anima & corpus non oportet quærere,
cur ſunt unum, ſicut nec quærimus, cur
ſint unū cera & figura,& materia & illud,
cuius eſt materia.2.de Anima.T.Co.7.

117 Anima ſubſtātia eſt, quæ eſt forma,a qua
accipitur ratio rei id eſt totiꝰ,& eſt quod
quid erat eſſe.2.de Anima.T.Co.8.

118 Aniā eſt quod quid erat eſſe, & ratio cor
poris phyſici habentis in ſe ipſo principiū
motus & ſtatus.2.de Anima.T.Co.8.

119 Anima ea ratiōe ſe habet ad corpus, qua
uiſus ad oculū, nā ſi oculus eſſet animal,
anima eſſet uiſus,& uiſu deficiente oculus
non eſt oculus, niſi æquiuoce,ſic & corpꝰ
reſpectu animæ.2.de Anima.T.Co.9.

120 Animā quod abiecit corpꝰ, nō eſt potētia
uiuēs,ſed illud tantū corpus, quod habet
animam.2.de Anima.T.Co.10.

121 Anima quia eſt actus corporis, non eſt ſe
parabilis a corpore.2. de Aniā.T.Co.11.

122 Animæ aliquæ partes ſeparabiles ſunt a
corpore,quia nullius corporis ſunt actus.
2.de Anima.T.Co.11.

123 Animā habēt multa,q̄ tamē non mouen
tur motu locali .2.de Aniā.T.Co.16.

124 Anima dubium eſt an ſit in corpore,ut eſt
nauta in naui.2.de Anima.T.Co.11.

125 Anima uegetatiua,ſenſitiua,motiua,intel
lectiua,an ſit quælibet harū una, an ſint
partes & potentiæ animæ,dubitatur. Ad
quod reſpōdetur,quod in quibuſdā non
eſt difficile iudicare,ut in plantis,in quibꝰ
una anima eſt in omnibꝰ partibꝰ, eſt tñ
illa aniā plures in potētia, qa deciſo ra
mo & plātato,uiuit,ut arbor, unde deciſꝰ
fuit,& nō niſi qa aiam habet. In aliis dif
ficile eſt iudicare.2.de.Aia.T.Co.19.20.

126 Aiæ partes nō ſunt ſeparabiles loco,ut q
dā dicūt,ſed ſcd̄m ratione.Nā alia eſt ra
tio ſenſitiui,alia opinatiui,& alia uegetati
ui,& pari modo de aliis dicendū eſt.2.de
Anima.T.Co.21.22.

127 Anima eſt,qua aialiū differētiæ fiūt,ut qd̄
ſolū eſt uegetatiuū,differat a ſenſitiuo,qd̄
ſenſitiuum ſolum,differat ab intellectiuo.
2.de Anima.T.Co.23.

128 Anima eſt,quo uiuimꝰ,& ſentimꝰ, & mo
uemur,& intelligimus prio,quo dico, nō
ut ſit materia,aut ſubiectū, ſed ut forma,
& ſpecies,& ratio.Sicut ſcientia eſt ſpecies
& forma eorum,q̄ ſuſcipere poſſunt diſci
plinā,& ſanitas corū,quæ ſanari poſſunt.
2.de Anima.T.Co.24.

129 Anima actus eſt corporis, & non corpus
actus animæ.2.de Anima.T.Co.25.

130 Animam corpus non eſſe,nec ſine corpo
re eſſe,qui dixeruut, recte opinati ſunt.2.
de Anima.T.Co.26.

131 Aia corpꝰ nō eſt, tñ eſt aliqd corporis ſci
licet actꝰ,forma,& ſpēs.2.d Aia.T.Co.26

132 Aia nō in quolibet corpore indifferenter
nata eſt eſſe, ſed in determinato ſcilicet
phyſico organico, qa actus unius cuiuſq;
natus eſt fieri in potentia, & in propria
materia.2.de Anima.T.Co.26.

133 Aiæ diffinitio, ſcilicet ꝙ ſit actus corporis
phyſici &c.q̄uis oī animæ cōueniat,nō tñ
alicui propriæ cōuenit,ſicut figuræ diffini

tio. Quæ licet omnibꝰ figuris ſub illa rõe, q̃ figuræ ſũt, ſit cois, & oẽs cõplectat̃, nullius tñ eſt propria. 2. de Anima. T. Co. 30.

134 Aiæ ptes ſeu differẽtiæ priores cõtinent̃ uirtute in iis, q̃ ſunt cõſequẽter, ut uegetatiuũ in ſenſitiuo, ſenſitiuũ in intellectiuo, ut in figuris triangulꝰ continetur in quadrangulo. 2. de Anima. T. Co. 31.

135 Aiæ ultimũ & minimũ habet hõ, aut ſi qd homine præſtantiꝰ eſt. Vltimum dico, qa intellectiuũ includit alia, minimũ, qa paucioribꝰ cõuenit. 2. de Aia. T. Co. 29. 32.

136 Animæ differẽtias qui uoluerit aſſignare, prius de operationibꝰ tractare debet q̃ de potẽtiis, ut prius dicat, quid ſit intelligere aut ſentire, q̃ quid ſit intellectiuũ, aut ſenſitiuũ, qa actus & operationes priores ſunt potẽtiis, & obiecta priora ſunt actibus & operationibꝰ, ideo ab obiectis inchoandũ eſt. 2. de Anima. T. Co. 33.

137 Anima eſt cauſa formalis, & cauſa efficiẽs & finalis uiuẽtibꝰ. Formalis dico, quia uiuere uiuentibus eſt eſſe. Efficiens, qa augmentum & decrementum & ſenſum & motum præſtat. Finalis, quia gratia eius ſiunt organa corporum & plantarum. 2. de Anima. T. Co. 36. 37.

138 Animæ inſtrumenta ſunt corpora animalium & plantarum. 2. de Aia. T. Co. 37.

139 Animã nõ hñtia nec ſentiũt, nec nutriuntur, nec augẽtur, nec decreſcunt proprie & naturaliter. 2. de Aia. T. Co. 37.

140 in Anima quodãmodo ſunt uniuerſalia. 2. de Anima. T. Co. 60.

141 Animã duobꝰ maxime diffinierũt antiq, ſcilicet motu ſcdm locum, & hoc quod eſt intelligere & diſcernere & ſentire. 2. de Anima. T. Co. 150.

142 Anima multo tempore uerſatur in errore 2. de Anima. T. Co. 151.

143 Aia ſeruat id, quod habet illam, alimẽto mediante. 2. de Anima. T. Co. 48.

144 Aia uegetatiua eſt principale principium nutritiuum. 2. de Aia. T. Co. 48.

145 Aia uegetatiua eſt, quæ poteſt generare ſibi ſimile. Et hæc erit illius denominatio a fine prĩcipaliſſimo, qa licet alat, & augeat, ab eo quod principalius eſt ſcilicet generare, denoĩatur. 2. de Aia. T. Co. 49.

146 Anima uegetatiua duplici inſtrumẽto utitur ad nutritionẽ, ſcilicet alimento & calore naturali. 2. de Anima. T. Co. 50.

147 Anima uegetatiua ab aliis ſeparari põt, aliæ uero aniæ a uegetatiua ſeparari non poſſunt. 2. de Anima. T. Co. 15. & de Iuuẽtut. & Seneċt. c. 2. A. & de Somn. & Vig. cap. 1. E.

148 Anima uegetatiua eſt, cuius plantæ ſunt participes. 2. de Anima. T. Co. 17.

149 Anima uegetatiua & aliis omnibus ineſt, & maxime cõmunis eſt. 2. de Anima. T. Comment. 24.

150 Animæ uegetatiuæ opera ſunt generare ſibi ſimile, & alimento uti. 2. de Anima. T. Comment. 34.

151 Anima uegetatiua eſt cauſa, ut aliqua leuia in corpore ſint deorſum, & quædam grauia ſint ſurſum ratione finis, & non, ut Empedocles dixit, ratione materiæ. 2. de Anima. T. Com. 38.

152 Anima uegetatiua diſtinguit̃ ab aliis nutritione. 2. de Aia. T. Co. 42.

153 Anima ſenſitiua an ſit diſtincta ab aliis, an pars aliarum, in quibuſdã nõ eſt difficile iudicare, in aliis tñ eſt difficile. 2. de Anima. T. Co. 19. 20.

154 Aia intellectiua diuerſa eſt ab aliis, & ſeparatur ab illis, ſicut perpetuum a corruptibili. 2. de Aia. T. Co. 21.

155 Anima intellectiua ſi ineſt, inſunt & aliæ. 2. de Anima. T. Co. 32.

156 Animæ partes ſeu gradus ſeu potentiæ ſunt quinq;, uegetatiuũ, ſenſitiuũ, appetitiuum, motiuum ſecundũ locum, & intellectiuum. Quorum unum tantum habent quædã animalia, alia uero plura, alia omnia. 2. de Anima. T. Co. 27.

157 Animæ in poteſtate eſt intelligere, cũ uelit, nullo exteriore præſente, ſentire uero non poteſt ſine ſenſibili præſente. 2. de Anima. T. Co. 60.

158 Animam non habens non poteſt nutriri, quia nil alitur, niſi animatum. 2. de Ania. T. Co. 46.

159 Anima certo quodam modo eſt omnia, quia eſt ſenſibilia per ſenſum, cum ſenſus quodammodo ſit omnia ſenſibilia, & eſt omnia intelligibilia per intellectum, qui ẽ in actu. 3. de Anima. T. Com. 37. & ultra. Quære Intellectus. 45.

160 in Anima non ſunt res, ſed ſpecies rerum. 3. de Anima. T. Co. 38.

161 Anima eſt ſicut manus, nã ſicut manus ẽ inſtrumentũ inſtrumentorũ, ſic anima ẽ ſpecies ſpecierũ. 3. de Ania. T. Co. 38.

162 Anima duabus differentiis potiſſimũ decernitur, & diffinitur, ſcilicet cognitiõe intellectiua aut ſenſitiua & motu. 3. de Anima. T. Co. 40.

163 Animam diuidere iraſcibili & concupiſcibili & rationali, ut aliqui diuiſerunt, nõ eſt rationi cõſentaneum, quia huiuſmodi uires non omnia, q̃ ſunt animæ, complectũtur. Et cum uariæ ſint operationes harũ uirium, in infinitas partes diuidi & ſecari anima poſſet. 3. de Anima. T. Co. 41. 42.

164 Animã uegetatiuam non facile quis ponere poteſt rationalem aut irrationalem. 3. de Anima. T. Co. 41.

165 Anima uegetatiua non eſt principiũ motus localis in animalibꝰ, qa animalia mouentur motu locali ut fugientia uel proſequentia aliquid. Quod nõ ſit ſine phantaſia aut appetitu, qbus uegetatiua caret. Alioqui plantæ mouerentur motu locali, & haberent organa ad talem motũ. 3. de Anima. T. Co. 44. 45.

166 Animam uegetatiuam neceſſe eſt habere omne uiuẽs a generatione uſq; ad corruptionem. 3. de Anima. T. Co. 59.

167 Animam ſenſitiuã non facile quis ponere poteſt eſſe rationalem aut irrationalem. 3 de Anima. T. Co. 41.

168 Anima ſenſitiua nõ eſt principium motꝰ animalium, quia animalia quædam ſunt, quibus ineſt ſenſus, & tamẽ ſunt immobilia. Nec eſt dicẽdũ, ideo nõ moueri, quia non habent organa, nam ſicut natura nil facit fruſtra, ſic nõ deficit in neceſſariis. 3. de Anima. T. Co. 45.

169 Animam intellectiuam nullũ corpus poteſt habere, quod non habeat ſenſum. 3. de Anima. T. Co. 61.

170 Anima tñ intellectiua eſt locꝰ ſpecierum intelligibilium. Non tamen eſt locus in actu, ſed in potentia. 3. de Aia. T. Co. 6. 38.

171 Animæ & corporis communia ſunt ſenſus, memoria, ira, appetitus, gaudiũ, triſtitia. de Sen. & Sen. c. 1. A.

172 Anima intelligit nõ aliquid mittẽdo, aut fundendo extra ſe, ſed intelligit magnitudines intelligendo ſimilitudinẽ maiorem aut minorem magnitudinis, ut uoluerit. Nam ſi anima nõ intelligeret magnitudinem, niſi applicando ſe illi realiter, ſequeretur, ꝙ anima non poſſet intelligere niſi magnitudinem actu exiſtentem, quod eſt abſurdũ. de Memo. & Remi. c. 2. M. N.

173 Ania aliter ſe habet ad corporis coionẽ q̃ ſcientia ad animam. Nã ſi ſe haberet anima ad corpus, ſicut ſcientia ad animã, alia corruptio conueniret ei. Sequitur ergo, ꝙ aliter ſe habet ad corpus, q̃ ſcientia ad animã. de Longit. & Breuit. Vit. c. 1. D.

174 Animæ eſſentiam eſſe corpus, impoſſibile eſt. de Iuuent. & Seneċt. c. 1. A.

175 Anima licet non ſit corpus, eſt tamẽ in aliqua corporis particula, quæ præ cæteris partibus polleat uirtute quadam. de Iuuẽtut. & Seneċt. c. 1. A.

176 Anima eſt tanq̃ ignita in corde. de Iuuẽt. & Seneċt. c. 2. D.

177 Animam habent uiuentia omnia, quæ tamẽ anima nõ poteſt eſſe ſine calore naturali. de Iuuent. & Seneċt. c. 3. D.

178 Animæ uegetatiuæ principiũ eſt in corde. de Iuuent. & Seneċt. c. 2. A.

179 Animæ ſenſitiuæ principiũ eſt in corde. de Iuuent. & Seneċt. c. 2. A.

180 Animæ partes an potentiæ dicantur, an partes, in dubio reliquit Ariſtoteles. de Iuuent. & Seneċt. c. 1. A.

181 Animam & calidum, dixit Democritus, eſſe primas figurarum ſphæricarum. de Reſpir. c. 1. L.

182 ſine Anima non ſit digeſtio. de Reſpir. cap. 4. A.

183 Anima illorũ animaliũ eſt honorabilior, quæ habent pulmonem. de Reſpir. c. 6. A.

184 Anima uegetatiua non poteſt eſſe ſine calore naturali. de Reſpir. c. 4. B.

185 Anima & corpus ita ſe habẽt a natura, ut ſint ſibiinuicem cauſæ multarum paſſionum. de Phyſiog.

186 Animæ ſequuntur corpora, & patiuntur a motibus corporis, quod manifeſtũ ualde ſit in ebrietatibus & ægritudinibus. de Phyſiognom.

187 ab Animæ paſſionibus pati corpora manifeſtũ eſt in amãtibus. de Phyſiog.

188 Anima diſſoluta forma, quæ eſt in corpore, diſſoluitur. de Phyſiog.

189 Anima, qua uiuimus, licet non uideatur, officiis tamen & functionibus ſuis ſe conſpiciendam præbet. de Mundo ad Alexãdrum. c. 5. N.

190 Animæ bona propriiſſime & maxime dicuntur bona. 1. Ethic. c. 8. A.

191 Animæ uirtus eſt uirtus humana, & non ea, quæ eſt corporis. 1. Ethic. c. 13. A.

192 Aiæ aliquã cognitionẽ debet habere, qui de uirtutibus conſyderat, qa uirtutes animæ ſunt & non corporis. 1. Ethic. c. 13. A.

193 Animæ pars rationalis ſemper ad optima prouocat. 1. Ethic. c. 13. C.

194 Animæ pars alia eſt rationalis, alia irrationalis, quæ partes ſiue diſtinguantur re, an ratione tantum, nil attinet ad moralẽ diſciplinam. 1. Eth. c. 13. C. & 6. c. 1. B.

195 Anima uegetatiua in omnibus, quæ nutriuntur, eſt. 1. Ethic. c. 13. C.

196 Aia uegetatiua maxime operatur in ſomnis. 1. Ethic. c. 13. C.

197 Animæ pars irrationalis quodãmodo eſt

rationalis,quodammodo nõ. Nã in conti nentibus rationi paret.1.Ethic.c.13.D.

198 in Anima tria ſunt, affectus, potentiæ, & habitus.2.Ethicorum.c.5.A.&.1.Magnor. Mor.cap.7.A.

199 Animæ pars rationalis differt ab ea parte,quæ eſt irrationalis, ſecundum ſubiectionem & dominium.5.Ethicorũ.c.11.C. &.1.Politicorum.cap.4.D.

200 Aniæ pars rationalis in duas partes diuiditur, alterã,qua cõtemplamur ea, quorum principia impoſſibile eſt aliter ſe habere, alteram,qua proſpicimus ea,quæ aliter ſe habere poſſunt.6.Ethicorum.c.1.B.

201 Animæ partes illæ differunt genere, quæ contemplantur illa,quæ genere differunt. 6.Ethicorum.cap.1.B.

202 in Anima ſunt illa,quæ cognoſcit ꝑ quandam ſimilitudinem.6.Ethi.c.1.B.

203 Animæ pars,quæ contẽplatur neceſſaria, uocatur ſcientia,altera quæ contingentia conſyderat,dicitur ratiocinatiua.6.Ethicorum.cap.1.B.

204 Animæ pars ratiocinatiua eſt pars eius, quæ eſt rationalis.6.Ethic.c.1.B.

205 in Anima tria ſunt,quæ rebus agẽdis dominantur,ſcilicet ſenſus,appetitus,& intellectus.6.Ethicorum.cap.2.A.

206 Anima uegetatiua non habet in ſua poteſtate operari aut non operari,& ideo operatio eius non concurrit ad operationem humanam,ut humana eſt . 6.Ethicorum. cap.12.C.

207 Anima una eſt amicorũ,ut in prouerbio dicitur.9.Ethic.c.8.A.

208 Anima prauorum in ſeditione eſt.9.Ethicorum.cap.4.C.D.

209 Animæ partem irrationalẽ extinguit, qui uirtutes dicit eſſe ſcientias . 1. Magnor. Mor.cap.1.B.

210 Animam diuiſit Plato in partem rationalem & irrationalem,& ſuas uires utriq; parti dedit.1.Magnor.Mor.c.1.B.

211 Animæ bona præcipua ſunt inter omnia bona,& trifariã diuiduntur ſcilicet in prudentiam,uirtutem,& uoluptatem . 1. Magnor.Mor.cap.4.A.

212 in Anima ſunt uirtutes. 1.Magnor.Mor. cap.4.A.

213 Anima & nulla alia re uiuimus . 1.Magnor.Mor.cap.4.A.

214 Anima alia multa facit,q̃ ut ipſa uiuamus 1.Magnor.Mor.cap.4.A.

215 Anima uegetatiua alimur . 1. Magnor. Mor.cap.4.B.

216 Animam uegetatiuam non adiuuare ad uoluptatem capeſſendam,probatur.1.Magnor.Mor.cap.4.C.

217 Anima in duas partes diuiditur in rationalem,& in rationis expertem. A priore exoriuntur uirtutes intellectuales,a poſteriore morales.1.Magnor.Mor.c.5.A.

218 Animæ pars rationalis in duas partes diuiditur, alterã conſultatricem,alterã uero ſcientiæ indagatricem, ſeu in practicam & ſpeculatiuã. Prior ergo pars uerſatur circa mobilia,poſterior circa neceſſaria & æterna.1.Magnor.Mor. cap.35.A.B.&.7. Politicorum.cap.14.D.

219 Anima corpore mutabilior eſt,& ideo animam nequam habenti auferenda eſt opulentia,imperium,dominatio &c.huiuſmodi.2.Magnor.Mor.cap.3.D.

220 in Anima tria ſunt,quibus aliquis malus dicitur,ſcilicet uitium,incõtinẽtia, feritas. 2.Magnor.Mor.cap.4.A.

221 Animæ ineſt a natura,ut etiam ſine ratione nos impellat ad ea,quæ commoda nobis ſunt.2.Magnor.Mor.cap.8.C.

222 Animæ pars irrationalis ſi non prohibet rationalem agere ſuam actionem,tunc dicitur fieri aliq̃d ratione recta.2.Magnor. Mor.cap.10.A.

223 Animæ pars irrationalis propter rationalem eſt,& non econtrario . 2. Magnor. Mor.cap.10.A.

224 propter Animam eſt corpus,& non ecõtrario.2.Magnor.Mor.c.10.A.

225 Anima naturaliter imperat corpori.1.Politicorum.cap.3.E.

226 Anima prauorum non imperat corpori, ſed paret.1.Polit.c.3.E.

227 Anima habet imperium in corpus,ut dominus in ſeruum.1.Polit.c.3.E.

228 Animæ pars rationalis imperare debet parti irrationali ſecundum naturam. 1. Politicorum.c.3.D.

229 Animæ unius pulchritudinem diſcernere ab alterius turpitudine non eſt facile, ſicut & corporum.1.Polit.c.3.F.

230 Anima principalior pars eſt animalis q̃ corpus.4.Polit.cap.4.E.

231 Anima ſicut eſt corpore precioſior, ſic & eius affectiones & diſpoſitiones ſunt meliores. 7.Politicorum. cap.1.C. Quære Diſpoſitio.4.

232 Animæ gratia expetuntur bona externa, & non econtrario.7.Polit.cap.1.C.

233 Animæ bona quanto magis excedũt,tãto magis utilia ſunt.7.Polit.c.1.C.

234 Anima precioſior eſt corpore & pecuniis & ſimpliciter & nobis.7.Polit.c.1.C.

235 Animam præcedit corpus generatione. 7.Polit.cap.15.C.

236 Animæ cura poſterior habẽda eſt legiſlatori q̃ corporis cura,debet tamẽ cura corporis eſſe ꝓpter animã.7.Polit.c.15.C.

237 Animam, dixerunt multi ſapientes, eſſe harmoniam,aut habere harmoniam,quia maxima cognatio eſt nobis cum harmonia.8.Polit.cap.5.G.

238 Anima pars hominis eſt,in qua prima ipſum uiuere eſt.5.Metaphy.T.Co.23.

239 Animã,ut eſt in materia,conſyderat phyſicus, & non de anima ſeparata. 6.Metaphyſic.T.Comment.2.

240 in Anima contrariorum forma quodammodo eadem eſt.7.Metaphy.T.Co.23.

241 Anima forma & ſpecies animati eſt,& eſt quod quid erat eſſe tali corpori.7.Metaphyſic.T.Comment.35.

242 Anima & animam eſſe idem eſt. 8.Metaphyſicorum.T.Comment.8.

243 Animam,ut intellectus eſt,nihil prohibet manere poſt corruptionem illius cuius erat forma.12.Metaphy.T.Co.17.

244 Animam omnem manere,corrupto corpore,fortaſſe impoſſibile eſt, animam uero intellectiuam, nihil prohibet manere, corrupto corpore. 12.Metaph.T.Co.17. Quære Animus,Intellectus.✳.

ANIMAL.

1 Animal multum exiguum nõ poteſt eſſe ſpecioſum.in Poet.c.6.D.

2 Animal eſt ſubſtantia animata ſenſibilis. Prædicabil.cap.3.D.

3 Animali ſublato ſcientia non eſt . Prædicament.cap.7.G.

4 Animaliũ naturas poſſibile eſt cognoſcere,ſi quis cõcedat,paſſiones naturales trãſmutare aĩam & corpus.2.Prior.c.Vlt.A.

5 Animalia non oĩa reſpirãt.1.Poſter.T.Co.30.Quære Reſpiratio.4.8.9.10.12.

6 Animalia cornigera ſuperioribus dentibus carent.2.Poſter.T.Co.23.

7 Aĩalia oĩa hñt potẽtiã ſenſitiuã,q̃ iudicãt, quã uocãt ſenſum.2.Poſter.T.Co.27.

8 Animalis differẽtia eſt immortale,& non genus.4.Topic.cap.2.E.

9 Aĩalia a natura ſunt.2.Phyſic.T.Co.1.

10 Animalium partes plurimas a fortuna fieri,dixit Empedocles.2.Phyſi.T.Co.43. Quære Empedocles.9.11.12.

11 Animalia a natura uel a mente facta eſſe, quidam poſuerunt.2.Phyſic.T.Co.45.

12 Aĩaliũ partes dixit Empedocles,eſſe a caſu,& q̃ incidebãt apte, cõſeruabant, quæ uero inepte,peribãt. 2.Phyſic.T.Co.76.

13 Animalia bruta nec diſcurſu nec deliberatione aliquid faciunt,propter finem tamen operantur.2.Phyſic.T.Co.80.

14 Aĩalia bruta an intellectu operent̃,an alio prĩcipio,qdã dubitãt.2.Phyſic.T.Co.80.

15 Animalia habent in ſeipſis principiũ motus & quietis.8.Phyſic.T.Comment.17.

16 Animalia non habent omnes motus a ſe ipſis.8.Phyſic.T.Co.20.

17 Animal naturaliter ſeipſum totũ mouet. 8.Phyſic.T.Co.27.

18 Animalium partes ſæpe mouentur extra naturam iuxta poſitionem & modos motus.8.Phyſic.T.Co.27.

19 Animal dormit, dum alimentum concoquitur,cum uero diſgregatur,& ſidũt uapores,& uigilat.8.Phyſic.T.Co.51.

20 Animal infinitum non poteſt eſſe.1.de Cæl.T.Comment.72.

21 Animaliũ naturæ propria ſunt principia diuerſorum ſituum.2.de Cæl.T.Co.7.

22 Animalia habent in ſe manifeſte omnes ſex differentias ſitus,ſcilicet ſurſum & deorſum,ante & retro,dextrum & ſiniſtrũ. 2.de Cæl.T.Comment.7.12.

23 Aĩalis ante eſt,ubi ſunt ſenſus.2.de Cæl. T.Co.3.& de Iuuent.& Senect.c.1.C.

24 Animalium impotẽtiæ ſeu imbecillitates omnes ſunt præter naturam,ut ſenectus, & decrementum.2.de Cæl.T.Co.37.

25 Aĩaliũ cõſtitutio forte ex talibus cõſtat,q̃ ꝓpriis differũt locis.2.de Cæl.T.Co.37.

26 Animalium nulla pars eſt in ſuo loco.2. de Cæl.T. Comment.37.

27 Aĩalibus natura tribuit inſtrumẽta cõueniẽtia motui ipſorũ . 2.de Cæl.T.Co.50.

28 Aĩalia cætera pauciores operationes habent q̃ homo.2.de Cæl.T.Co.64.

29 Animalis medium aliud eſt a medio corporis.2.de Cæl.T.Comment.74.

30 Aĩaliũ generatio in rectũ eſt,& nõ circularis,ut elemẽtorũ. 2.de Gener.T.Co.70.

31 de Aĩalibus traditio quẽ locũ obtinet in philoſophia,oſtẽditur.1.Meteor.c.1.C.

32 Animalia ſecundum ſe tota habent iuuentutem & ſenectutem.1.Meteor.c.14.B.

33 Animalibus oĩbus inſunt quattuor qualitates primæ, ſcilicet frigiditas, caliditas, ſiccitas,& humiditas.4.Meteor.T.Co.2.

34 Animalia quædam gigni ſolẽt ex putreſcentibus,quia calor,qui naturalis eſt, dũ educit̃,cõſtare facit,quæ ſegregata ſunt. 4.Meteor.T.Comment.13.

35 Aĩalia tantũ inueniũtur in aqua & terra, quia materia corporũ animaliũ ex aqua & terra cõſtant.4.Meteor.T.Co.29

36 Animalium principium anima eſt .1. de Anima.T.Co.2.

37 Animal uniuerſale aut nil eſt,aut poſteriꝰ eſt.1.de Anima.T.Co.8.

38 Aĩalis ꝑtes q̃dam,ut capilli,oſſa,& nerui, nil ſentiunt.1.de Aĩa.T.Co.79.&.3.de A nima.T.Co.66.

39 Aĩalia q̃ abſciſſa uiuunt,eadẽ anima ſpeci fice uiuũt,qua uiuebant anteq̃ abſcinderẽ tur.1.de Anima.T. Co.68.93.

40 Animal eſſe dicimus aliquid, qa ſenſum habet.Eſt eñ animalis principiũ ſenſus. 2.de Ania.T.Co.16.

41 Anĩalia etiã q̃ loco nõ mouẽt, ut oſtrea, non ſolũ uiuentia eſſe,ſed etiã animalia di cimus,qa ſenſum hñt.2.de Aĩa.T.Co.16

42 Aĩalia omnia habent tactum,qui eſt ſen ſus maxime neceſſarius.2.de Anima. T. Co.17.23:27.31.

43 Aĩalia deſciſſa, q̃uis habeãt animã eiuſdẽ ſpẽi cũ illa,qua ante uiuebant, non tñ ui uunt diutius,qa non habent organa debi ta,quibus conſeruent ſuam naturam. 2. de Aĩa.T.Co.20.

44 Animalium inſectorũ,cũ inſcidũtur,una quæq; pars uiuit,quia anĩa eorũ eſt mul tæ animæ in potentia.2. de Aĩa.T.Co. 20.&.7.Metaph.T.Co.56.

45 Aĩaliũ q̃ diuiſa uiuunt,ſi eorũ q̃libet ꝑs habet ſenſum,habet etiã conſequentia ad ſenſum.2.de Aĩa.T.Co.20.

46 Aĩalia ſenſum habẽtia habẽt phantaſiã & appetitum,& deſideriũ & triſtitiam,& læ titiam.2.de Anima. T.Co.20.

47 Aĩalia multa ſunt,q̃ nõ habẽt alios ſenſus præter tactum.2. de Aĩa.T. Co.23.31.

48 Aĩalia oẽs qnq; ſenſus hñt, niſi ſint impfe cta,aut orbata.Nam & talpa uidetˀ oculos hr̃e ſub cute.2.de Anima.T.Co.23.131.

49 Aĩaliũ differentiæ diuerſæ ſunt ab anĩa. Nã qbuſdã ineſt tm̃ uegetatiuũ, qbuſdã ultra uegetatiuum ſenſitiuũ, qbuſdã ultra hæc intellectiuũ.2.de Aĩa.T.Co.23.

50 Animalia q̃dam oẽs habent ſenſus,q̃dam uero non omnes,ſed unũ tm̃ maxime ne ceſſariũ,qui eſt tactus.2.de Aĩa.T.Co.23

51 Animalibus,quibꝰ ineſt ſenſus, etiã ineſt appetitus,quia appetitꝰ cupiditas q̃dã eſt. 2.de Anĩa.T.Co.27.

52 Aĩalia oĩa ſenſum hñt,quo cognoſcũt ali mẽtũ ſibi cõueniẽs.2.de Aĩa.T.Co.28.

53 Aĩalia tactum habentia appetitum habẽt. 2.de Anima.T.Co.29.

54 Animalium quædam mouentur motu lo cali progreſſiuo, alia uero non. 2. de Ani ma.T.Comment.32.

55 Animal generat animal.2.de Anima.T. Co. 34.

56 Animalis caput ſurſum eſt.2 .de Anima. T.Comment.38.

57 Animaliũ inſtrumẽta licet alia & alia ſint, ſunt tñ ſimilia in operationibꝰ,ut caput in hoĩe,radix in arbore.2.de Aĩa.T.Co.38.

58 Animalia greſſibilia plus caloris retinẽt in pulmone q̃ alia, ideo reſpiratiõe egẽt. 2.de Anima.T.Co.89.

59 Aĩalia reſpirãtia habẽt operculũ olfactus. Quæ uero nõ reſpirãt,nõ habẽt illud oper culum.2.de Anima.T.Co.100.

60 Animalia quæ olfaciunt ſpirando,nõ odo rant in aqua.2.de.Aĩa.T.Co.100.

61 Animalia non mouẽtur motu locali a ue getatiua,qa motꝰ localis in aĩalibꝰ ſemper eſt cũ appetitu aut cũ phãtaſia.Sed appeti tus aut phãtaſia nõ eſt partis uegetatiuæ. Ergo animalia non mouentur a uegetati ua.3.de Anima.T.Co.44.

62 Animalia ſi mouerentˀ motu locali a uege tatiua,plantæ mouerẽtur motu progreſſi uo,& haberent organa ad talem motum 3.de Anima.T.Co.44.45.

63 Animalia nõ mouentur motu locali pro greſſiuo a ſenſitiuo , quia multa animalia ſunt,qbꝰ ineſt ſenſꝰ,& tñ immobilia ſunt. Nec habẽt organa ad talẽ motũ ꝓgreſſi uũ.Nec eſt dicẽdũ, deeſſe illis organa, li cet habeãt principiũ motꝰ,qa ſicut natura nil facit fruſtra,ſic non deficit in neceſſari is.3.de Anima.T.Co.45.

64 Animalia,quæ motu progreſſiuo non mo uẽtur,ſi tamẽ habẽt ſenſum, perfecta ſunt, quia generãt,& augmentũ & decrementũ recipiunt.3.de Anima.T.Co.45.

65 Animalium motus localis non eſt ab in tellectu ſpeculatiuo,quia intellectꝰ ſpecula tiuꝰ cõſyderat ea,quæ ſunt tm̃ ſpeculabilia & nõ agibilia,ideo nõ præcipit aliq̃ ꝓſequẽ da aut fugiẽda.3.de Aĩa.T.Co.49.

66 Animalium motus localis cauſa nõ eſt in tellectꝰ practicus . Nã licet ipſe oſtendat aliquid fugiendũ ut malũ,aut proſequẽdũ ut bonũ , nõ tñ mouetur animal ad illud, ſed aliquãdo in oppoſitũ, ut in incontinẽ te patet.3.de Aĩa.T.Co.47.

67 Animaliũ motꝰ localis cauſa nõ eſt appeti tꝰ,quia uidemꝰ cõtinẽtes q̃q̃ appetãt & cu piãt,nõ agere tñ ſecũdũ appetitũ, ſed ſecũ dũ intellectꝰ dictamẽ.3.de Aĩa.T.Co.48.

68 Animaliũ motꝰ localis principia ſunt in tellectꝰ practicus & appetitus, ſi quis phã taſiã ponat ſicut quandam intelligentiam. 3.de Anima.T.Co.48.

69 In Animalibus aliis ab homine nõ eſt in tellectiuũ,nec ratio,ſed eſt phantaſia.3.de Anima.T.Comment.48.49.

70 Animalia quod mouet motu locali ſpecie unum eſt, ſcilicet obiectum appetibile,nu mero uero plura ſunt mouẽtia. 3.de Ani ma.T.Comment.54.

71 In Animalium motu tria ſunt, ſcilicet mo uens,& illud quo mouet,ſcilicet inſtrumẽ tum,& quod mouetur.Mouens immobi le eſt bonum appetibile, ſcilicet quod eſt agibile.Mouens motum eſt appetitꝰ,quia mouetˀ a bono,& mouet animal, & quod mouetur,eſt animal. Inſtrumentum uero eſt aliquid corporeum,quo animal moue tur.3.de Anima.T.Co.54.

72 Animaliũ motus localis organũ ibi eſt po nendũ,ubi principium & finis idem ſunt, ut in cardine.Nã eſt conuexũ ſiue gibbꝰ, qui eſt principiũ,& cõcauũ, ſiue acetabu lum,quod eſt finis, in quo recipitˀ ille gib bus ſiue tuberculũ.Vnde aliud q̃eſcit,ſci licet acetabulũ, aliud uero mouetur ſcili cet tuberculũ.3.de AnimaT.Co.55.

73 Anĩaliũ motꝰ localis,aut eſt pulſus,aut tra ctus,& ideo neceſſe eſt aliquid quieſcere, & hinc incipere motũ.3.de Aĩa.T.Co.55.

74 Animalia habẽtia tantũ ſenſum tactus,ui dẽtur habere triſtitiã & delectationẽ. Sed ſicut habẽt impfectũ motũ,ita hñt impfe ctam imaginationẽ & phãtaſiam & appe titum.3.de Anima.T.Comment.56.

75 Animalia irrationalia ſenſitiuam phanta ſiam habent,deliberatiuam uero non ha bent.3.de Anima.T.Co.57.

76 Animalia rationalia deliberatiuam habẽt, quia opus ratiõis eſt deliberare. 3.de Ani ma.T.Comment.57.

77 Animal om̃e neceſſe eſt habere ſenſum. 3.de Anima.T.Comment.60.61.

78 Animal corpus animatum eſt. 3.de Ani ma.T.Comment.63.

79 Anĩalia,quæ motu proceſſiuo mouentur, neceſſe eſt habere aliũ ſenſum præter gu ſtum & tactum,quæ ſi conſeruari debent, nõ ſolum prope,ſed etiã a lõge ſentire de bẽt.Cui rei ſeruiũt alii ſenſus,ſcilicet odo ratꝰ,uiſus,& auditꝰ.3.de Anĩa.T.Co.64.

80 Animalium nullum corpus ſimplex eſt ut igneũ aut aereũ.3.de Anima.T.Co.66.

81 Anĩalia tactu priuata intereunt. 3.de Ani ma.T.Comment.67.

82 Anĩalia nõ corrũpũt excellẽtia ſenſibilia aliorũ ſenſuũ,niſi forte ꝑ accidẽs, ut ſi cũ ſono fiat ictus,aut depulſio,excellens tñ tã gibile anĩal corrũpit. 3.de Aĩa.T.Co.67.

83 Animalium cõmunia ſunt ſenſus, memo ria,ira cupiditas,& gaudiũ,quæ fere om̃i bus anĩalibꝰ inſunt.de Sen.& Sen.c.1.A.

84 In Animalibus ꝑfectis quattuor cõiugatio nes paſſionũ reperiuntˀ,ſcilicet ſomnus & uigilia,iuuẽtus & ſenectꝰ,inſpiratio & ex ſpiratio,uita & mors.de Sen.& Sen.c.1.B.

85 Anĩal,ut anĩal,neceſſe eſt habere ſenſum, quia ꝑ ſenſum habere diffinimus animal, per nõ habere nõ animal.de Sen.& Sen. cap.1.C.& de Somno.& Vigil.c.1.I.

86 Animalia quæ tp̃s nõ percipiunt,memo ria carent.de Memo.& Remi.c.1.C.

87 Animalia quædam ratione carẽtia habẽt memoriam,quæ eſt paſſio primi ſenſitiui. de Memo.& Remi.cap.1.E.

88 Animalia melius uegetantur, aluntur, & augentˀ dormiẽtia q̃ uigilantia.de Somn. & Vigil.cap.1.H.

89 Animalia mouẽtur,facto aliquo ſenſu uel proprio uel extraneo in ſenſorio primo. de Somn.& Vigil.cap.2.H.

90 Animalia non mouentur ſine aliqua in tenſione uiriũ.de Somn.& Vigil.c.2.L.

91 Animal cum primũ ſenſum habuerit,nu trimẽtum & augmẽtum ſumit.de Somn. & Vigil.cap.3.A.

92 Aĩal nõ p̃ot eſſe, niſi ea cõtingãt, quibus animal ꝑficitur.de Somn.& Vigil. c.3.O.

93 Animalia an habeant eandẽ cauſam lõgi tudinis & breuitatis uitæ,quã hñt plantæ, dubitatur.de Lõgit.& Breuit. Vit.c.1.A.

94 Animalia maiora lõgioris uitæ ſunt,quia maius humidum & non facile deſiccabile & calidum continent.de Longit. & Bre uit.Vit.cap.2.C.

95 Animal natura calidum eſt & humidum, & uita etiam ipſa talis eſt . de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.C.

96 Anĩalia naturæ frigidæ maioris magnitu dinis ſunt.de Lõgit.& Breuit.Vit.c.2.F.

97 Animalia non ſuſcipientia nutrimentum corrumpuntur,quia calor naturalis cõſu mit materiam, in qua eſt . de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.G.

98 Animalia,quæ dicũtur uiuere, neceſſario habẽt unam & eandem particulã, ſecũdũ quã primo uiuũt, & appellantur animalia. de Iuuent.& Senect.c.1.B.

99 Anĩal ſecundũ quod anĩal,impoſſibile eſt, nõ uiuere.de Iuuẽt.& Senect.c.1.B.

100 Animal uiuere, & animal eſſe, unũ & idẽ ſunt ſubiecto,differunt tamen ratione.de Iuuent.&. Senect.c.1.B.

101 Animalia ꝑfecta in tres partes diuidũtur. Quarũ prima cibum capiũt. Alia,qua ſu

ſuperfluitates emittũt. Tertia, quæ inter has media eſt, quæ appellatur pectus in maximis animalibus, in aliis autẽ pectoris proportionale. de Iuuent.& Senect.c.1.E.

102 Animalia greſſibilia partes quaſdã habẽt accõmodatas ad motum proceſſiuũ, quibus totum cytos, id eſt, totus alueus feratur. de Iuuent.& Senect.c.1.E.

103 Animalia quædã, ablato capite, & ea parte, quæ cibos continet, uiuunt, ut inſecta, apes, & ueſpæ. de Iuuẽt.& Senect.c.1.F.

104 Aialia quædã, quæ inſecta nõ ſunt, diuiſa uiuere poſſunt, ꝓpter nutritiuũ principiũ, qđ licet actu unũ ſit, uirtute tñ & potẽtia multa eſt. de Iuuent.& Senect.c.1.F.

105 Aialiũ quorundã uegetatiuũ & ſenſitiuũ licet unũ actu ſit utrũq; illorũ, potẽtia tñ plura eſt, quia talia animalia uiuũt, & ſentiũt diuiſa. de Iuuẽt.& Senect.cap.1.F.G.

106 Animalia quæ diuiſa uiuunt, aſſimilantur multis animalibus ſimul iũctis. de Iuuent. & Senect.cap.1.H.

107 Animalia perfectiſſima diuiſa uiuere non poſſunt, quia illorũ natura maxime una eſt. de Iuuent.& Senect.c.1.H.

108 Animalis ſingulæ partes caliditatem quãdam habent. de Iuuent.& Senect.c.2.E.

109 Animalis reliquæ partes frigefactæ non corrumpuntur, cor uero frigefactũ corrũpitur, quia principiũ eſt caloris. de Iuuẽt. & Senect.cap.2.E.

110 Animalibus omibus cõmunis eſt generatio & mors. de. Vita.& Mor.c.1.A.

111 Animalium ſanguinem habentium corruptio fit in corde. de Vit.& Mor.c.1.B.

112 Aialiũ ſanguine carẽtiũ corruptio fit in ꝓportionali cordis. de Vit.& Mort.c.1.B.

113 Aialia facile moriunt̃ in ſenectute, paruis etiã paſſioib⁹ aduenĩetibus, qa calorẽ exiguũ habent. de Vit.& Mort.cap.1.D.

114 Animalia oĩa reſpirare, aliqui dixerunt, quod nõ eſt uerũ. de Reſpirat.c.1.A.

115 Animalia pulmonem habẽtia reſpirare, manifeſtũ eſt. de Reſpirat.c.1.A.

116 Aialia ſanguine carẽtia reſpiratione non egẽt, qa cũ exiguũ calorẽ naturalẽ hẽant, modica refrigeratiõe indigẽt, q̃ eſt uel ab aq̃ uel ab aere circũſtãte. de Reſpir.c.4.D

117 Animalia illa ſunt honoratiora, quæ plus caloris ſortita ſunt, ſi tamẽ pulmonem habeant. de Reſpirat.c.6.A.

118 Animalia maiora ſunt illa, quæ pulmonẽ maiore copia ſanguinis refertum habent. de Reſpiratione.c.6.B.

119 Animalium quædam conſtant magis ex aere, quædam magis ex igne, quædã magis ex aqua. de Reſpirat.c.6.B.

120 Animaliũ materia & eorũ habit⁹ & diſpoſitiones nõ idẽ ſunt. de Reſpirat.c.6.D.

121 Animalia in illis locis conſeruantur, quæ eorum naturæ proportionata ſunt. de Reſpiratione.cap.6.E.F.

122 Aial nullũ producit̃, ut ſpeciẽ unius mores uero alterius habeat. de Phyſiogno.A.

123 Animaliũ mores ex lineamẽtis corporis iudicant periti. de Phyſiogno.A.

124 Animalia omnia ſecundum naturã appetunt uoluptatem.1.Rhetor.c.6.B.

125 Animalia interficere iure naturali ꝓhibemur ſecũdũ Empedoclẽ.1.Rhet.c.13.A.

126 Animalia eiuſdem ſpeciei amicitiam inter ſe habent.8.Ethicorum.cap.1.B.

127 Aialia omnia congregantur ad procreationẽ filiorũ, & hæc eſt finis omniũ preter q̃ hominis.8.Ethicorum.c.12.C.

128 Animalium uiuere determinatur per ſentire.9.Ethicorum.cap.9.D.

129 Animaliũ uoluptates differũt ſpecie, ſicut & ipſa animalia. Nã alia eſt uoluptas equĩ, alia canis, alia hominis.10.Ethic.c.5.C.

130 Animalia ex corpore & anima conſtant primum.1.Politicorum.cap.3.E.

131 Animalium differentes uiuẽdi modos facit diuerſitas nutrimenti. Nam alia ſunt gregalia, alia ſoliuaga, prout illis conducit ad nutrimẽtum acquirendum. Alia enim uiuis animalibus, alia fructibus, alia omnibus ueſcuntur.1.Politicorum.c.5.C.

132 Aialib⁹ oĩb⁹ etiã ad pfectionẽ iã deductis data eſt a natura acq̃ſitio uictus, ſicut etiã datur ipſis, ſtatim poſtq̃ genita ſunt, ſicut quibuſdã tãtũ ſimul exprimitur nutrimẽti, quãtũ ſufficit uſq; ad tẽpus, quo poſſint ſibi acquirere alimentũ, ut in iis quæ ex putrefactione generant̃.1.Polit.c.5.C.

133 Aial pariẽs uiuũ habet in ſe ipſo alimentũ ad educationẽ eorum, quæ peperit, donec qđ generatũ eſt, poſſit ſibi parare uictũ, & hoc lac dicimus.1.Polit.c.5.C.

134 ꝓpter Aialia ſunt plãtæ.1.Polit.c.5.E.

135 Animalis principalior pars eſt aĩa q̃ corpus.4.Politicorum.cap.4.E.

136 Animalia alia ab homine uiuũt maxime ſecundum naturam, parum uero ſecundũ mores.7.Politicorum.cap.13.B.

137 In Animalibus omnibus partus adoleſcẽtiũ imperfecti ſunt.7.Polit.c.16.B.

138 In Aialibus oĩb⁹ cõiũgunt̃ mas & fœmina naturaliter ad ꝓcreationẽ prolis. Et quãto aialia ſunt mãſuetiora & prudẽtiora, etiã ad alias utilitates cõiungunt̃, ut patet in uiro & fœmina.1.Oeconom.c.3.A.

139 Animalia auditũ cũ memoria habẽtia diſciplinabilia ſunt.1.Metaph.c.1.B.

140 Aial actu nõ ſemp requiritur ad gñationem animalis.7.Metaph.T.Cõ.32.

141 Animalis forma & ſpecies eſt anima, nec aliqua animalis pars recte diffinitur ſine opere & officio, quod ei nõ conuenit abſque ſenſu.7.Metaph.T.Co.35. Quære Animatum. Anima.✳.

ANIMATVM.

1 Animatorum eſt mouere ſeipſa.8.Phyſi. T.Co.29.

2 Animatum differt ab inanimato ſenſu & motu.1.de Anima.T.Co.19.

3 Animatum, ut animatum nutritur, & nullum aliud præter animatum nutritur.2. de Anima.T.Co.46.

4 Aiatũ omne calorẽ naturalẽ habet, quo alimentũ digeritur.2.de Anima.T.Co.50

5 Animata tantum habent uocem.2.de Anima.T.Co.87.

6 Animatis uiolentia inferri poteſt, ſicut & inanimatis.1.Magnor.Mor.c.15.A.

7 Animatum generatione poſterius eſt inanimato, ſubſtantia uero prius.13. Metap. c.2.E. Quære Animal.✳.

ANIMVS.ANIMOSVS.ANIMOSITAS.

1 Animus diſciplina & bona ualetudine ſeruatur. in Præfat.Rhet.ad Alexand.E.

2 Animi oculis uidere multo iucundius eſt q̃ corporis oculis. in Præfat.Rhetor.ad Alexand.E.

3 Animi bona ſunt fortitudo, ſapiẽtia, iuſtitia & reliquæ uirtutes. in Præfat. Rhetor. ad Alexand.c.1.C.

4 Animi bona propriiſſime & maxime dicuntur bona.1.Ethic.c.8.A.

5 Animi bona quãto maiora & plura ſunt, tanto ſunt utiliora, ſi non ſolũ nomẽ honeſti, ſed etiam utilis illis tribui debet.7. Polit.c.1.C. Quære Bonum.

6 Animus eſt, quod dominat̃, & libertatem ſeruat, & inuictũ eſt.7.Polit.c.7.C.

7 Animoſi nõ ſunt, qui calidas regiones incolũt, licet ingenio abũdent. Cuius cõtrarium accidit regiones frigidas incolentibus.7.Polit.c.7.A. Quære Græcia.8.

8 Animi excelſi ẽ nihil abiecti facere in magnis calamitatibus & iniuriis.2. Oecono. cap.1.C.

9 Animoſitatis filias, dixit Orpheus, eſſe diuitias.2.Oecon.c.1.C.✳.

ANNON. Quære Hannon.

ANNVS.

Ann⁹ ſeptuageſimus eſt fere finis gignẽdi in uiris, in fœminis uero quinquageſimus. Nubẽdi in uiris triceſimus ſeptim⁹, in fœminis decimus octauus. Anno quinquageſimo uiget intellect⁹ in hominib⁹. 7.Pol.c.16.B. Quære Aetas.7.8.9.✳.

ANNONVS. Scriptor quidam. Quære Herculis columnæ.

ANTE.

1 Ante & retro principium quoddã eſt oppoſitionis.2.de Cæl.T.Co.8.

2 Ante & retro profunditatis ſunt.2.de Cæl.T.Co.8.

3 Ante eſt motio, quæ fit ſenſu.2. de Cæl. T.Co.8.

4 Ante in aialib⁹ eſt, in quo ſunt ſenſus.2. de Cæl.T.Co.8.& de Iuuent.& Senect. cap.1.C.

5 Ante & retro non ſunt in quibuſdam corporibus, niſi in comparatione ad nos.2. de Cæl.T.Co.10.

6 Ante & retro oppoſita ſunt.2. de Cæl. T.Co.10.

7 Ante & retro nõ minorẽ differẽtiã hñt q̃ dextrũ & ſiniſtrum.2.de Cæl.T.Co.12. Quære Cælum.49.51.52.uſq; ad 60.

8 Ante nobilior eſt locus q̃ retro.2.de Cæl. T.Co.34.

ANTIGONE. Oedipi filia, q̃ Polynicẽ fratrẽ, in bello quod patriæ intulit, interẽptũ ſepeliuit cõtra Creontis iuſſum, ut eſt apud Sophoclẽ in tragœdia Antigone.

Antigone apud Sophoclẽ iuſtũ eſſe aſſerit ſepelire Polynicem, iuſtũ naturale intelligens, cũ dicat illud iuſtũ nõ eſſe nũc aut nudiuſtertius, ſed ſemper eſſe.1.Rhetor.c. 13.A. Quære Iuſtum.7.19.Ius.3.

ANTIMACHVS. Poeta.

Antimachus de Teumeſſo dixit, q̃ non erant.3.Rhet.c.6.A.

ANTIMENIDES.

Antimenides poeta dux fuit exulum Mityleneorum contra Mityleneos ipſos.3. Polit.c.10.D.

ANTIMENIDES. Alius a ſuperiore.

Antimenides Rhodius quomõ pecunias collegerit, habes. Oeconom.Publ.P.

ANTIPERISTASIS. Interp̃tatur circũobſiſtentia, qñ ſcilicet q̃litas cõtraria aliã qualitatẽ circũobſidet, ut frigus calorem.

1 Antiperiſtaſis eſt, quando calidũ frigido circumobſiſtit, & oppugnat, aut econtrario.1.Meteor.c.12.E.

2 ꝓpter Antiperiſtaſim fiũt maiores guttæ, & impetuoſiores pluuiæ tpibus calidioribus q̃ hyeme propter celeritatẽ congelationis.1.Meteor.c.12.E. Quære Calidum.

Frigidũ. Aqua.33.34.Grãdo.10.Puteꝰ.1.

ANTIPHERON. Qui ab Oreo oppido Oretanus ſiue Oreta dictus eſt.

1 Antipheron ſuã imaginem uidebat ubiq;, quia uiſus eius nõ poterat aerem expellere, & aer erat illi pro ſpeculo ſolido propter debilitatẽ.3.Meteor.c.4.A.

2 Antipherõ Oretanus phãtaſmata & imaginationes ſic accipiebat, ac ſi facta realia eſſent.de Memo. & Remi. c.1.L.N.Quære Refractio.4.

ANTIPHON.Poeta.

1 Antiphontis Meleager.2.Rhet.c.2.G.

2 Antiphon poeta eos increpabat, qui ſecũ ducebãtur ad ſupplicium, q̄ capita uelaſſent per portas exeuntes. 2.Rhet.c.6.H.

ANTIPHON.Philoſophus.

Antiphonis q̃dratura circuli talis eſt, quæ non poſſit a geometra impugnari. 1.Phyſicorum.T.Co.11.

ANTIQVVS.A.VM.

1 Antiquiora honorabiliora ſunt.2.Rhetoricorum.c.15.A.

2 Antiquiſſimum eſt honorabiliſſimum. 1. Metaphyſicorum.c.3.D.

3 Antiquis ſcriptoribus, qui uera dixerunt, non ſolum habendæ ſunt gratiæ, ſed etiã iis, qui improbabilia dixerunt, q̃a exercuerunt habitũ noſtrũ.2.Metaphy.T.Co.2.

ANTISSAEI.Ciues Antiſſæ ciuitatis in Leſbo.

Antiſſæi exules ex Chio ſuſceptos armis eiicere coacti ſunt.5.Polit.c.3.F.

ANTISSAEVS.

Antiſſæus quomodo pecunias collegerit, habes. Oeconom.Publi.C.

ANTISTHENES. ex Rhetore philoſophus Socratis diſcipulus Cynicæ ſectæ auctor.

1 Antiſthenes dixit, quod non contingit cõtradicere.1.Topicorum.cap.9.B.

2 Antiſthenes Cephiſodotũ thuri cõparauit, quod cõtritũ delectat.3.Rhet.c.4.C.

3 Antiſthenis apologus de lepuſculis cẽſentibus oẽs eq̃les eſſe debere.3.Polit.c.9.A.

4 Antiſthenes ſtulte opinabatͬ, quia dicebat, nil prædicari de aliquo, niſi eius diffinitionem.5.Metaphyſic.T.Co.34.

5 Antiſthenis ſectatores dicebant, nõ poſſe quidditatẽ diffiniri, q̃a diffinitio eſt cõpoſita orõ ex pluribus.8.Metaphy.T.Co.9.

ANNVLVS.Digitorũ ornamenũ, & circulus annuli forma.

Annulos quidã dixerũt infinitos per ſimilitudinẽ & nõ proprie. 3.Phyſi.T.Co.62. Quære Circulus. Lynx.

AORNVS.

Aornus lacus eſt iuxta Cumas Italiæ, quẽ græci ideo Aornõ uocãt, quia nulla auis ſupuolitare põt ſup illud, aut in eo lauari audet præter cygnos. Eſt aũt circũſeptus altiſſimis collibus triũ prope ſtadiorũ aſcẽſu. Forma uero eiꝰ eſt circularis, & pfunditas inadibilis. Et q̃uis multæ arbores ſupſtẽt ex oĩ latere & intra ſepta ipſius, nullus tñ uidere potuit aliq̃d foliũ arborũ in lacũ incidere. Nõ lõge aũt ab eo fontes emanãt multis in locis, ſed aq̃s feruẽtiſſimis, ex quibus regio illa periphlegeton eſt appellata.de Admirand.Audit.89.

AORTA. Vena quæ inter duas maximas humani corporis minor eſt.

Aorta uena ſanguinem ſubminiſtrat duobus uentriculis cordis.de Somn.& Vigi. cap.3.O.✳.

APARCTIAS. Ventus ſeptentrionalis flans ab axe.

1 Aparctias uẽtus unus eſt ex præcipuis uẽtis ſeptẽtrionalibꝰ.2.Meteor.c.6.F.G.

2 Aparctias unus eſt ex uẽtis, qui maxime alios ceſſare faciunt, quia cum de propinquo ſpiret uehemẽs, alios repellit. Eſt etiã ſerenus, quia ſuo impetu nubes a nobis pellit. Si uero fuerit magis frigidꝰ q̃ uehemens, nõ eſt ſerenus, quia prius gelat nubes, q̃ repellat.2.Meteor.c.6.L.

3 Aparctias grandinoſus eſt, 2.Meteororũ. cap.6.M.

APELIOTES. Vẽtus, interpretatur ſubſolanus.Quære Subſolanus.

APER.

Aper fortiſſimꝰ eſt, & ideo durum pilum habet.de Phyſiognom.✳.

APES.Inſectum notiſſimum.

1 Apes phãtaſia carẽt.2.de Aïa.T.Co.156.

2 Apes lõgioris uitæ ſunt q̃ alia maiora animalia, quia nutriuntur dulci. de Lõgit.& Breuit.Vit.cap.2.H.

3 Apes longioris uitæ ſunt, cũ ſanguinẽ nõ habeant, q̃ aliqua animalia ſanguinem habentia.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.A.

4 Apes ablato capite, & ea parte, quæ cibos cõtinet, uiuũt.de Iuuent.& Senect. c.1.E.

5 Apes quædam annos ſeptem uiuunt. de Reſpirat.cap.4.E.

6 Apes bombos ædunt attritu ſpiritus ad membranam, ſicut pueri per arundinem ſuperpoſita tenui membrana. de Reſpiratione.cap.4.E.F.

7 Apes tempus colendi terram & laborandi docent homines ſua quiete. de Admirand.Audit.58.

8 Apes prudẽtes ſunt, licet nõ audiant, nec diſciplinabiles ſint.1.Metaphy.c.1.B.✳.

APHYTALI.

Aphytalorum lex.6.Polit.c.4.C.

APHRICA.Tertia terreni orbis pars.

1 Aphricæ quidam mõtes, & flumina, quæ ab eis oriunͭ, enumeranͭ.1.Meteo.c.13.G

2 Aphrica Ammonia humilior & depſſior eſt, q̃ reliquæ adiacẽtes regiones, q̃a olim paludoſa fuit, nũc exſiccata eſt.1.Meteor. cap.14.L.Quære Lybia.Nilus.11.15.

3 Aphrica calidiſſima eſt & inhabitabilis propter æſtum.de Nilo.C.

4 Aphrica incipit ab anguſta terra, quæ eſt inter mare noſtrum & Arabicum ſinum uſq; ad columnas Herculis.de Mũdo. ad Alexand.c.1.G.✳.

APHRICVS. Ventus alio nomine dictus lybs.

1 Aphricus flat ab occidẽte hyberno, & opponitur Cæciæ.2.Meteor.cap.6.F.

2 Aphricus circa æquinoctiũ autũnale flare ſolet.2.Meteor.cap.6.I.

3 Aphricus nubiloſus eſt, minus tamen q̃ Cæcias.2.Meteor.c.6.M.✳.

APYRON. Aurum quoddam.Quære Aurum.4.

APOGAEI VENTI.Id eſt abterranei ſeu qui a terra flant.Quære Boreas.10. Ventus.50.

APOLLONIA.Ciuitas in multis locis.

1 apud Apolloniam, quæ eſt iuxta regionẽ Tarentinorum aſphaltus eruitur ex uenulis terræ, & pmanat, & ebullit e fonte. Præterea lacus eſt, unde ignis ſemp erũpat. Sunt tamen ad quattuor cubitos arbores dẽſiſſimæ & proceræ, & herbæ uirẽtes.de Admirand.Audit.124.

2 In Apollonia, quæ eſt in Ionio, magiſtratꝰ diuidebanͭ nobilibꝰ tm̃.4.Polit.c.4.B.

APOLLO.Poeticus deus.

Apollinis templũ antiquiſſimũ fuit in Sicyonia, in quo ſimulachrum fuit ex ferro Demoneſi inſulæ.de Admirãd.Audit.53.

APOLOGVS.Quales ſunt, qui Aeſopi nomine circumferuntur.

1 Apologus exempli ſpecies eſt, cum non narrantur geſta, ſed fingũtur, quæ narramus.2.Rhetor.cap.20.A.

2 Apologus Aeſopi de uulpe, quæ caninas muſcas illam ſuggentes abigi noluit, ponitur.2.Rhetor.cap.20.C.

3 Apologos fingere facile ẽ.2.Rhe.c.20.D

4 Apologi ad populũ maxime accõmodati ſunt, & facile apologis perſuadetur.2. Rhetoricorũ, cap.26.B.Quære Antiſthenes.Fabula.3.

APOREMA.

Aporema eſt ſyllogiſmus dialecticus cõtradictionis.8.Topic.c.4.H.

APPARERE.

1 quod Apparet, id uerum eſſe, etiam ſi cõtradictoria ſint, ortũ eſt ex quibuſdã ſenſibilibus, quæ quibuſdã uidentur bona & conueniẽtia, quibuſdã uero mala & diſcõuenientia, quæ opinio refellitur. 4.Metaphyſicorum.T.Co.21.& ultra.

2 quod Apparet, non omne uerum eſt.4. Metaphyſicorum.T.Co.24.

3 om̃e q̃d Apparet, uerũ eſſe, q̃dã dixerunt moti nõ rationibus, ſed ſtultis & ptinacibus rationibus.4.Metaphy.T.Co.26.

4 oẽ q̃d Apparet, ſi uerũ eſt, ſequereͭ om̃ia entia eẽ ad aliq̃d, & nõ ad ſe, q̃a apparẽs, alicui eſt apparens.4.Metaph.T.Co.26.

APPETERE.

1 Appetunt om̃ia participare diuino eſſe, & illius cauſa agunt, quæcunq; agunt ſecũdum naturam.2.de Anima.T.Co.34.

2 quod Appetunt om̃ia, bonum eſt.1.Ethicorum.cap.1.A.

3 Appetitur unũquodq;, aut quia eſt honeſtũ, aut quia utile, aut iucundum.2.Ethi. c.3.B.Quære Bonum.Eligibile.Finis.

APPETIBILE.

1 Appetibile ſemper mouet ut bonũ, aut apparens bonũ.3.de Anima.T.Co.51.

2 Appetibile eſt unũ mouens ſpecie cũ appetitu.3.de Anima.T.Co.54.

3 Appetibile eſt mouens nõ motũ, mouens dico appetitiuũ & nõ motũ ab aliquo.3. de Anima.T.Co.54.Quære Appetitus.

APPETITIVVM APPETITVS.

1 Appetitũ nil mouet niſi apparens bonũ, ſiue ſit, ſiue nõ ſit.6.Topic.c.4.D.

2 Appetitũ nõ poſſunt diffinire, q̃ ideas ponunt. Nã cũ appetitus ſit boni apparentis, quod apparet, non habet cauſam extra eum, cui apparet. 6.Topic.c.4.D.

3 Appetitus naturalis.1.Phyſic.T.Co.81.

4 Appetitiuum potẽtia eſt ſeu pars animæ. 2.de Anima.T.Co.27.

5 Appetitus ineſt om̃ibus, quibus ſenſitiuũ ineſt.2.de Anima.T.Co.27.

6 Appetitꝰ deſyderium quoddam eſt.2.de Anima.T.Co.27.

7 Appetitiuum non eſt aliud ſubiecto a fugitiuo aut ſenſitiuo, ſed differunt ratione. 3.de Anima.T.Comment.29.

8 Appetitiua differt rõne & uirtute ab oibꝰ aliis aïæ partibꝰ. Incõueniẽs tñ eſt ipſam ſeparari ab aliis ſubiecto.3.de Aïa.T.Co.42

9 Appetitus nō eſt cauſa motus localis animalium, quia uidemus continentes appetere & cupere, non tamē ſequuntur appetitum, nec mouentur ad ea, ad quæ appetitus impellit, ſed ſequuntur intellectum. 3.de Anima.T.Comment.48.

10 Appetitus omnis alicuius gratia eſt.3.de de Anima.T.Comment.49.

11 Appetitꝰ & intellectus practicus mouent ut unum mouens ſpecifice animalia motu locali ad proſequendum aliquid.3.de Anima.T.Comment.49.50.

12 Appetitus ſine ratione mouetꝫ aliquando, quia concupiſcentia appetitus quidā eſt. 3.de Anima.T.Comment.50.

13 ſine Appetitu nō mouet phantaſia, quando mouet animalia ad fugiendū aut proſequendū aliquid.3.de Anima.T.Co.50.

14 Appetitus contrarios tunc ſentimus, cum ratio & concupiſcentia fuerint contrariæ. 3.de Anima.T.Comment.53.

15 Appetitus contrarii non fiunt niſi in percipientibus tempus, quia intellectus propter futurum malum retrahit, concupiſcētia uero ad præſens tantum mouetur.3. de Anima.T.Comment.53.

16 Appetitus mouetur ab appetibili, & ipſe ut motus, mouet animal motu locali.3. de Anima.T.Comment.54.

17 Appetitus eſt mouens motum, mouens, in quam, animal, motum ab appetibili. 3.de Anima.T.Comment.54.

18 Appetitiuum non eſt ſine phantaſia.3.de Anima.T.Comment.56.

19 Appetitus ſi regitur ratione, mouetur ab ea, ut inferior ſphæra a ſuperiore. Et hoc eſt naturale, aliquando tamen appetitus rationem uincit, & hoc eſt contra naturam. Nam ſuperiora natura principaliora ſunt inferioribus, & mouere debent inferiora.3.de Anima.T.Comment.57.

20 Appetitus inferior tribus modis mouetur a ſuperiori, ſicut ſphæra inferior a ſuperiori.3.de Anima.T.Comment.57.

21 Appetitus non habet deliberatiuum.3.de Anima.T.Comment.57.

22 Appetitus eſt unus ex iis principiis agendi, quæ ſunt in anima. 6.Ethic.cap.2.A.

23 in Appetitu ſic ſe habet proſecutio & fuga, ſicut in intellectu affirmatio & negatio.6.Ethicorum.cap.2.A.

24 Appetitus omnis mediū appetit, quia medium bonum eſt.8.Ethicorum.c.8.C.

25 Appetitꝰ aliquis impellit nos ad agendū, quod agimus.1.Magnor.Mor.c.13.A.

26 Appetitus tres ſunt ſpecies, concupiſcibilis, iraſcibilis, & rationalis.1. Magnor. Mor.cap.13.A.

27 in Appetitum habet mens imperium ciuile & regium.1.Polit.c.3.E.

28 Appetitus cura priuſq̃ mentis habenda eſt legiſlatori, ſed cura appetitus debet eſſe propter mentem.7.Polit.cap.15.C.

29 Appetitus aliquando imperat potentiis rationalibus, ut unum contrariorū, ad quæ ualent, agant.9.Metaphy.T.Co.10.✳.

APPOLLODORVS. Ex Lēno inſula ſcriptor.

Appollodorus Lēnius de agricultura ſcripſit.1.Politicorum.c.7.E.

APPRECIATIO. Quære Aeſtimatio.

APPVLIA. Quære Daunia.

AQVA.AQVEVS.A.VM.

1 Aquam aliqui poſuerunt principium omnium rerum. 1.Phyſic. T.Comment.32.

2 Aqua & aer habent adinuicem contrarietatem.3.Phyſic.T.Comment.44.

3 Aquæ ſuperficies extrema ſcilicet cōcaua locus eſt terræ.4.Phyſicorum.T.Co.46.

4 Aqua continetur extrema ſuperficie id eſt concaua aeris.4.Phyſic.T.Co.46.

5 Aqua licet eſſet eiuſdem coloris cū piſcibus, tactu tamen ab eis diſcerneretur.4. Phyſicorum.T.Comment.78.

6 Aqua leuis eſt cōparata terræ, grauis ad aerem.1. de Cæl.T.Comment.17.&.4.de Cæl.T.Comment.27.

7 Aqua eſt, ſi terra & ignis ſunt. 2.de Cæl. T.Comment.19.

8 Aqua circa terram collocatur.2.de Cæl. T.Comment.30.&.2.Meteor.c.2.C.

9 Aquæ ſuperficies conuexa ſphærica eſt. 2.de Cæl.T.Comment.30.31.

10 Aqua confluit ſua natura ad locum cōcauum.2.de Cæl.T.Comment.31.

11 ſuper Aquam, quidam dixerunt, terrā manere, ut Thales.2.de Cæl.T.Cōmēt.78. &.1.Metaphy.cap.3.C.

12 Aqua non poteſt manere ſuſpēſa, ſed ſup aliquod corpus eſt. 2.de Cæl.T.Co.79.

13 Aqua quia leuior eſt q̃ terra, terrā ſuſtinere non poteſt.2.de Cæl.T.Co.79.

14 Aqua non eſt abſolute grauis aut leuis. 4.de Cæl.T.Comment.27.

15 Aqua omnibus ſubſtat, excepta terra.4. de Cæl.T.Comment.36.

16 Aqua in ſuo proprio loco habet grauitatē, quia ſi ſubtrahatur terra, deſcendit ſua ſponte, & ſubtracto aere, non aſcēdit, niſi uiolenter.4.de Cæl.T.Comment.39.

17 Aqua aſcendit, quādo corpus ſuperficiei planæ applicatur ſuperficiei aquæ, ita ut

fiat una ſuperficies, & corpus illud ſubtrahatur.4.de Cæl.T.Comment.39.

18 Aqua non aſcendit celerius, quando ſubtrahitur illi contiguū corpus, q̃ ſuo motu naturali deſcendit.4.de Cæl.T.Co.39.

19 Aqua aſcendit in uas ignitum.4.de Cæl. T.Comment.39.

20 Aqua minꝰ terminabilis eſt q̃ aer, & ideo minus apta eſt diuiſioni q̃ aer, magis uero q̃ terra.4.de Cæl.T.Co.45.

21 Aqua frigida eſt & humida, licet magis frigida ſit q̃ humida.2.de Generatione. T.Comment.16.23.

22 Aqua ad medium & deorſum fertur.2. de Generatione.T.Co.22.

23 Aqua minus ſyncerum elementum eſt q̃ terra, aut ignis, quia elementa media minꝰ pura ſunt, q̃ extrema. 2. de Generatione.T.Comment.22.

24 Aqua igni contraria eſt in ambabus qualitatibus ſcilicet in humiditate & frigiditate.2.de Gener.T.Co.24.

25 Aqua quomō ex aliis elemētis generetꝫ, & ex quibus facilius, & ex quibus difficilius, oſtēditur.2.de Gener.T.Co.25.& ultra.

26 Aquæ ex pugillo uno fiunt decē pugilli aeris.2.de Gener.T.Comment.37.

27 Aqua oībus mixtis ineſt, quia omne cōpoſitū terminatur, & aqua eſt bene terminabilis. 2.de Generatiōe.T.Co.49.&.4. Meteor.T.Comment.29.

28 Aqua niſi terræ commixta ſit, terra diſſipatur.2.de Gener.T.Comment.49.

29 Aqua non poteſt eſſe ſeparata a corpore, quod circa terram locatum eſt.1.Meteororum.cap.3.B.

30 Aqua frigida & grauis eſt, qa diſtat multum a motu cæli.1.Meteor.c.4.D.

31 Aqua non æque concreſcit, ubi ros aut pruina fiunt, ſicut coagulatur in loco, ubi fiunt nubes.1.Meteor.c.10.D.

32 Aquam impoſſibile eſt in aere pendere, q̃uis minutiſſimarum partium ſit, ſed ſtatim cadit per pluuiam.1.Meteor. c.12.B.

33 Aqua quando congelatur in grandinem, citius gelaſcit, q̃ deſcendat, quia frigus uehemens uelocius operatur, q̃ deſcendat aqua.1.Meteor.c.12.F.

34 Aqua citius gelatur, ſi prius calefacta fuerit.1.Meteororum.cap.12.F. Quære Pontus Euxinus.2.

35 Aquam ſoli exponunt, qui celerius eam infrigidare cupiunt.1.Meteor.c.12.F.

36 Aqua generatur ſub terra in cauernis propter frigiditatem, ſicut in media regione aeris.1.Meteoror.cap.13.C.

37 Aqua per cinerem tranſmiſſa ſalſa redditur.2.Meteor.cap.1.C.

38 Aquarum, quæ circa terrā ſunt, aliæ fluūt, aliæ ſtant, & ſtagnantes ſunt. 2.Meteororum.cap.1.D.

39 Aquæ omnes fluentes e fontibus manāt. 2.Meteor.c.1.D.

40 Aquæ ſtagnātes aliæ ſūt collectitiæ & ſubſidētes, ut paluſtres & lacuſtres, q̃ paucitate & multitudine differūt, aliæ fontanæ, aliæ manufactæ, ut puteales.2.Mete.c.1.D

41 Aquarum aliæ ſua ſponte fluunt, aliæ artis auxilium deſyderant.2.Meteor.c.1.C.

42 Aquæ elementi locum eſſe mare, dixerūt antiqui, quia ſicut terræ & ignis & aeris in ſuis locis, ita in mari copioſa magnitudo aquæ cernitur.2.Meteor.c.2.A.

43 Aquæ locus eſt, quem occupat mare terram ambiens, & propterea ad eum locū flumina fluunt.2.Meteor.c.2.G.

44 Aquas omnes ſubterraneis foraminibus inter ſe cōcurrere & coire, ſcripſit in Phædone Plato.2.Meteor.cap.2.I.

45 Aquarū omniū principiū Tartarū eſſe, ſcripſit in Phædone Plato.2.Meteo.c.2.I.

46 Aquarū omniū colores atq; ſapores contrahi ex qualitate terrarū, per quas fluāt, dixit Plato.2.Meteor.cap.2.L.

47 in Aquam cōuertuntur om̄ia liquida, & ſucci omnes, qui in uaporem concreſcūt. Vt uinū, ſi in uaporē exhaletur, & rurſus ſi concreſcit, aqua fit. 2.Meteor. c.3.O.

48 Aqua omnibꝰ ſaporibꝰ & liquidis mixta eſt.2.Meteor.cap.3.O.

49 Aquarum diuerſitas in ſapore prouenit ex terra, per quam aqua tranſmiſſa colatur. Terra uero talem aut talē cōtrahit qualitatē ab igne.2.Meteo.c.3.P.& ultra.

50 Aqua pcuſſa fulgere uidetꝫ propter refractionem. Apparet aūt hoc magis nocte q̃ die, qa lumē maius prohibet minus lumē uideri.2.Meteor.c.9.H.

51 ab Aqua maxime uiſus refrāgitꝫ, & ab ea præcipue, q̃ in nube incipit aq̃ fieri, potius q̃ ab aere.3.Meteor.c.4.C.Quære Iris.13

52 Aqua putreſcit, quia eſt materia igni.4. Meteor.T.Comment.5.

53 Aqua inter humida omnia non craſſeſcit, quia calidum exiguam habet humidi terminati copiam.4.Meteor.T.Co.21.

54 Aqua nō dicitꝫ cruda, qa cocta craſſa nō euadit, dicitꝫ tn̄ elixa.4.Meteo.T.Co.23

55 Aquæ attribuitur humidū propriiſſime. 4.Meteor.T.Comment.29.

56 ſine Aqua nullum corporū terminatorū eſt, quia humido & ſicco omnia corpora

terminantur.4.Meteor.T.Comment.29.

57 Aqua non eſt mollis, quia nõ cedit cõprimẽti, ſed diuidiť, & circũſtat ipſum cõprimens.4.Meteor.T.Comment.30.

58 Aquas omẽs relabi in Tartarũ, aut p eũ locũ quo fluxerunt, aut p alium, ſcripſit in Phædone Plato.2.Meteor.c.2.L.

59 Aqua cõſtãt corpora humida, quia aqua maxime paſſiua eſt.4.Meteor.T.Co.30.

60 Aquæ ſpẽs ſunt uinũ, urina, ſerũ, & q̃cũq; aut nullã aut exiguã habẽt hypoſtaſim, id eſt ſedimentum.4.Meteor.T.Co.31.

61 Aquã aduentitiã & ſuperinductam quædam madefacta habẽt, ut lana, quædã naturalẽ, ut lac.4.Meteor.T.Co.31.

62 ab Aqua nõ coagulantur quædam, quæ tamen uidenť coagulari ab aqua, ſed coagulantur a frigore inſito aquæ, ut mel decoctum ab aquæ frigore coagulatur.4.Meteor.T.Comment.36.

63 Aqua non coagulatur ab igne, quia coagulata aquea ſoluuntur ab igne, & idem per ſe non eſt eidem cauſa contrarii.4.Meteor.T.Comment.36.

64 Aqua ſola ex humidorũ genere nõ coagulatur calore.4.Meteor.T.Co.37.

65 Aquæ quæ plus habẽt q̃ terræ, inſpiſſantur ab igne.4.Meteor.T.Co.40.

66 Aqua ab oĩbus humidis, dũ areſcũt, exire ſolet. Cuius ſignũ eſt, ꝙ uapor ab illis exhalatus in aquã conſiſtit, ſi quis colligere uelit.4.Meteor.T.Co.40.

67 Aqua a frigore ſiccatur. 4.Meteororum. T.Comment.40.

68 Aqua euaporabilis eſt, & nõ exhalabilis. 4.Meteororum.T.Co.45.

69 Aquea omnia ſiue habeant aduentitiam aquam ſiue naturalem, deſiccãtur.4.Meteor.T.Comment.31.

70 Aquea non coagulantur ab igni. 4.Meteororum.T.Comment.36.

71 Aqua alimẽtũ ſuo modo præſtat igni, ſed nõ ecõtrario.2.de Anima.T.Co.43.

72 Aqua diaphana eſt, non quia aqua, ſed quia ineſt illi talis natura, quæ communis eſt aliis diaphanis, ut cælo .2.de Anima. T.Co.98.& de Sen.&.Sen.c.2.F.

73 Aqua moueť ab odore, & non ut diaphana, ſed alia ratione, quæ eſt innominata. Quod ꝓbať ex eo, ꝙ aĩalia aquatica in aqua odorãt.2.de Anima.T.Co.76.

74 in Aqua audimus, ſi tamẽ aqua nõ tãgat aerem illũ, qui eſt intra aurẽ, quia ſi tãgit, nõ audimus.2.de Anima.T.Co.83.

75 Aqua medium eſt ad odorationem, quia uidem9 aquatica quædam percipere odorem alimẽti, & moueri ad illud.2.de Anima.T.Comment.97.

76 Aqua ſua natura ſine ſapore ẽ, eſt tñ principiũ oĩm ſaporũ.de Sen.& Sen.c.4.A.

77 Aquam continere omnes ſapores, dixit Empedocles, ſed ſapores non ſentiri propter paruitatem partium, in quibus ſunt. de Sen.&.Sen.cap.4.A.

78 Aquã eſſe materiã, quæ præſtet ſemina gignẽdis ſaporib9 aliis oĩbus, nõ põt fieri, qa uidemus corpus uiuum diuerſos ſapores mutare.de Sen.& Sen.c.4.B.

79 Aqua trãſmutať in diuerſos ſapores, ſecũdũ ꝙ patitur ab aliquo trãſmutãte, & non qa diuerſæ aquæ partes diuerſos efficiant ſapores.de Sen.& Sen.c.4.B.

80 Aqua facilius cõprehẽdi aut retineri põt q̃ aer.de Sen.& Sen.cap.2.F.

81 Aqua ſubtilior eſt oleo, q̃uis oleũ latius diffundi poſſit, qa uiſcoſum eſt & lẽtum, aq̃ uero non tm̃ diffundi põt, eo ꝙ magis diuiſibilis eſt q̃ oleũ, & una pars minus ſequiť aliã, & ꝓpterea difficilius manu cõtineri põt q̃ oleũ.de Sen.& Sen.c.4.C.

82 Aqua omnium humorũ ſubtiliſſima eſt. de Sen.& Sen.cap.4.C.

83 Aqua non accipit qualitatem ſaporis a ſola uirtute calidi immutantis ipſam . de Sen.& Sen.cap.4.C.

84 Aq̃ pura nõ põt ingroſſari, & ſpiſſior reddi a calido, & ꝓpterea licet calidũ cõcauſa ſit, ut ſpiſſa reddať, & ſapores gñenť, alia tñ cauſa aſſignãda ẽ.de Sen.& Sen.c.4.C

85 Aquã talẽ eſſe in ſapore, qualis ſit terra, per quã tranſit, etiã antiqui dixerũt, quod oſtenditur in ſalſis aquis. Nã ſal terræ ſpecies eſt, & etiã aqua per cineres trãſmiſſa ſaporẽ amarũ reddit, & alios ſapores per alia.de Sen.& Sen.cap.4.D.

86 Aquæ humiditas immutať a terra in uarios ſapores.de Sen.& Sen.c.4.D.

87 Aqua ſola nõ nutrit, niſi commixta ſit. de Sen.& Sen.cap.4.G.

88 Aqua calida qui ſparguntur, inhorreſcũt. de Somn.& Vigil.cap.3.I.

89 in Aquis uiuentia uniuerſaliter non ſunt longioris uitæ, q̃ quæ in terra uiuunt.de Longi.& Breuit.Vit. cap.2.A.

90 Aqua quædã fluit apud Tyanã Cappadociæ metropolim, quã aquã incolæ uocãt Aſbameã miræ uirtuis. Cuius fons cũ frigidus ſit, ipſa tñ aqua ita æſtuat, ut bulliẽti lebeti ſimilis uideať. Ad quã de piurio ſuſpecti traducebanť. Qui ſine labe erãt, mitem & placabilem aquam experiebantur, in eos uero, qui ꝑiurio tenebantur,

proſiliebat in faciem, & nõ prius ceſſabat, q̃ aut periuriũ palam confiterẽtur, aut interibãt morbo intercute, & uomitu ſanguinis corrupti. Et ideo illã aquã græci piuri Iouis appellabãt.de Admirãd.Audit.1.

91 Aqua Aſcaniæ paludis adeo apta eſt ad purgandos pannos, ut nulla alia re indigeãt, dummodo panni aliquandiu in ea perſtiterint.de Admirand.Audit.49.

92 Aqua ſecundum ſeipſam albi coloris eſt. de Colorib.cap.1.A.

93 Aqua omnis ponderoſa eſt praua.6.Ethicorum.cap.8.B.

94 Aqua cum ſtrangulat, quid inſuper opus eſt bibere? ut in prouerbio diciť.7.Ethic. cap.2.D.Quære Incontinens.

95 Aqua maxime utimur & frequẽtiſſime, & ideo uidẽdũ eſt, ut ſit q̃ optima eſſe poſſit. Vnde in ciuitatib9 bñ cõſtitutis uſum aquarũ diſtinguũt, ſi omnes nõ ſint æque ſalubres, ut alia ad potum, alia ad aliam indigentiam deputetur.7.Polit.c.11.B.

96 Aquã, dixit Thales, eſſe principiũ materiale omniũ, & terrã, dixit, eſſe ſup aquam, quia omne nutrimentũ humidũ eſt, & ſemẽ omniũ humidũ eſt.1.Metaphy.c.3.C.

97 Aquam eſſe principium rerum, ſignificabant antiquiſſimi poetæ fabulantes, aquã Stygis paludis eſſe deorũ iuſiurandum, ac ſi aqua prior ſit diis. 1.Metaphy.c.3.D. Quære Elementum.✳.

AQVA MVLSA. Quære Melicratum.

AQVA INTERCVS. Quære Hydropiſis.

AQVATILE.

1 Aquatilia breuioris uitæ ſunt q̃ greſſibilia, non quia humida, ſed quia aquoſa.de Lõgit.& Breuit.Vit.cap.2.H.

2 Aquatiles mures ſpirãt. de Reſpir.c.4.L.

3 Aquatilia magis cõſtãt ex aqua q̃ ex alio elemento.de Reſpirat.c.6.C.

4 Aquatilia, dixit Empedocles, calidiſſima eſſe, & propterea conſeruari in loco frigido & humido.de Reſpirat.c.6.C.

5 Aquatilia non ſunt facta in terra, & poſtea ad refrigerandũ calorẽ in aquã commigrarunt, ut Empedocles dixit, præſertim ꝙ eorum maxima pars pedibus caret.de Reſpiratione.cap.6.D.

6 Aquatilia cum aut nullũ, aut perq̃ exiguũ habeant ſanguinẽ, nõ poteſt eſſe uerum, quod dixit Empedocles, eſſe ſcilicet calidiſſima & ad calorẽ temꝑandũ in aquã migraſſe.de Reſpirat.c.6.D.

7 Aquatilia in parua aqua ſuffocantur, quia parua aqua cito caleſit, & cum refrigerari non poſſint, ſuffocantur. de Reſpiratione.cap.6.M.✳.

AQVILA.

ex Aquilarum coniũctione alter e pullis, qui naſcunť, degenerat, nec amplius aquila eſt, ſed aliaetus, ex quo fit phæna, & ex phænis milui.de Admirãd. Audit.55.✳.

AQVILO. Qui & boreas . Quære Boreas.

ARA. Vbi ſacrificabant.

1 Ararũ lapides fortũatos eſſe, dixit Protarchus, quia honorãtur.2.Phyſic.T.Co.59.

2 Ara & iudex ſeu prætor idem ſunt, dixit Archytas, quoniã ad utrumq; cõfugit, qui iniuriam patitur.3.Rhetor.c.11.B.

ARABIA. Aſiæ prouincia multiplex.

In Arabia æſtate magis q̃ hyeme pluuiæ fiũt, & cõcitatiores, & uno die ſæpe, qa regio calidiſſima eſt, & p antipiſtaſim celerrime uapores cõuertuntur in aquã.1.Meteororum.cap.12.G. Quære Hyena.✳.

ARABICVS SINVS . Mare inter Aphricam & Aſiam, quod & mare rubrũ dicitur. Quære Rubrum mare.

ARADII. Quære Sal.8.

ARANEA.

1 Araneam appellauit Plato σηψιδακέσ id eſt, putrimordax, qa putridis rebus morſum infigat.6.Topic.cap.2.C.

2 Aranea telam texit propter finem.2.Phyſicorum.T.Comment.80.✳.

ARAXES. Maioris Armeniæ fluuius.

Araxes fluuius ex Paropanniſo Aſiæ mõte oritur.1.Meteor.c.13.F.

ARBITER. Iudex a litigantibus electus & non a lege.

1 Arbiter ad æquum & bonum ſpectat, iudex uero ad cauſam.1.Rhetor.c.13.G.

2 Arbiter eligitur, ut æquũ & bonũ præualeat.1.Rhetoricorum.c.13.G.

3 Arbiter medius eſt. 4. Politic. cap.11.C. Quære Aequum & Bonum. Iudex.

ARBOR.

1 Arborum frõdes fumoſa exhalatione cõſtant.4.Meteor.T.Co.48.

2 Arbores uiuunt diutius q̃ animalia, quia in eis eſt peculiaris cauſa ſcilicet regerminatio. Nam aliis ramis ſeneſcentibus, alii renaſcũtur, & aliis ꝑeuntibus, alii adnaſcuntur. de Lõgit.& Breuit. Vit.cap.3.A. Quære Planta. In qua dictione inuenies, quicquid ad hãc pertinet.✳.

ARCADIA. Regio mediterranea in Pelopõneſo. ARCADES. Arcadiæ incolæ.

1 In Arcadia plurima flumina abſorbẽtur a terra, quia cũ ſit mõtoſa regio, & loca re-

pleta aquis nõ habeant fluxum in mare, aqua deorſum deſcendit, & abſorbetur a terra.1. Meteor.c.13.L.

2 in Arcadia uinum quoddã eſt,quod inditũ utribus,ſic fumo ſiccatur,ut eductũ coaguletur.4.Meteor.T.Co.48.

3 Arcades per pagos diuiſi habitabant. 2. Polit.c.1.D.✳.

ARCHELAVS.Macedoniæ rex.

Archelaum interfecit Crateus.5. Politic. c.10.F.✳.

ARCHIBIVS.Quære Plato.61.

ARCHILOCHVS. Poeta Lacedæmonius.

1 Archilochum Parii honorauerũt,q̃uis eos uituꝑauerit.2.Rhetor.c.23.H.

2 Archilochus cũ incuſaret amicos,ad animum loquitur dicẽs.Nõ tu quidem ab amicis lanceis tranſfixus es?7.Polit.c.7.B.

ARCHITAS.Tarẽtinus philoſophus.

1 Architas dixit,aram & iudicem idẽ eſſe, quia ad utrũqꝫ confugit, qui iniuriam patitur.3.Rhet.c.11.B.

2 Archytæ organũ dat̃ pueris, ut in illo occupati,illa quæ ſunt domi,non frangãt.8. Polit.c.6.A. Quære Puer. 43.

3 Archytas diffinitiones,quæ dãtur ꝑ materiam & formam,approbat.8.Metaphy. T.Co.6.✳.

ARCHITECTVS. Qui præeſt artificibus.ARCHITECTONICA. Architecti ars.

1 Architectonica differt a factiua, qa architectonica cognoſcit formã , factiua uero materiam.2.Phyſic.T.Co.24.25.

2 Architectonica quodammodo eſt uſualis. 2.Phyſic.T.Co.25.

3 Architectonica eſt ars dominans.2.Phyſi. T.Co.25.

4 Architectonicarum artiũ fines magis ſũt expetibiles q̃ omnes fines inferiorum artium.1.Ethic.c.1.A.

5 Architecti honorabiliores ſunt iis,qui manibus operantur.1.Metaph.c.1.E.Quære Ars.Artifex.

ARCHIVS.

Archius damnatus eſt Thebis,cum tamẽ falſo accuſatus fuiſſet de adulterio.5.Politic.c.6.F.

ARIOPAGITAE.Iudices erant Athenis,qui de capitalibus cauſis ſumma integritate iudicabant.Dicti ab Ariopago loco æditiore Athenis,ubi iudicabant.ARIOPAGVS.

1 apud Ariopagitas q dicturꝰ erat cauſam, prohibebatur aliud dicere præter rem,de qua erat cõtrouerſia, & non permittebat̃ affectus mouere.1.Rhet.c.1.C.

2 Ariopagitarum conſilium paucorum gubernationis eſt.2.Polit.c.10.A.

3 Ariopagitas cõſtituit Solõ.2.Pol.c.10.B.

4 Ariopagitarũ iudicium inhibuit Ephialtes,& Pericles. 2.Politicorum. cap.10. B

5 Ariopagi conſiliũ apud Athenienſes per tempora belli Perſarũ famam conſecutũ, ſeueriorem formã gubernandi rempublicam uidetur feciſſe.5.Polit.c.4.C.

6 Ariopagi iudiciũ ſubiit Piſiſtratus tyrãnꝰ citatus aliquando.5.Polit.c.12.A.

ARETHVSA.Fõs Syracuſarum urbis in Sicilia.

Arethuſam fontẽ Syracuſarum famoſiſſimũ,aiunt,ex Elide in Siciliam deferri, & tranſuectã aquã nulla unq̃ corrumpi ſalſugine maris.de Admir.Aud.23.

ARGENTVM VIVVM.

Argentũ uiuũ coagulari nõ poteſt,qa plꝰ aeris q̃ aquæ habet.4.Meteor.T.Co.43 Quære Dedalus.1.

ARGENTVM.

1 Argentũ aqueũ eſt,qa ſoluitur a calido.4 Meteor.T.Co.52.& de Sen.& Sen.c.5.C

2 Argentum aliquibus metallicis odorabilius eſt,aliquibus uero minus odorabile.de Sen.& Sen.c.5.C.

3 Argentum miſceri animis quorũdam ſtatim a genitura,dixit Plato.2.Politicor.c. 3.I.Quære Plato.70.

ARGES.Fulmen quoddam. Quære Fulmen. 4.

ARGESTES.Vẽtus flãs ab occaſu æſtiuo, qui & Caurus ſiue Corus dicitur. Quære Corus.

ARGYRVS.Mons Aphricæ,interpretatur argenteus.

Argyrus mons eſt in Aphrica, unde Nili fluentis primus ortus ducitur.1. Meteor. cap.13.I.

ARGIVI.Populi Argos ciuitatem incolentes.

1 Argiuorũ regio paludoſa erat Troianis temporibus,& paucos alere poterat.Mycæneorum uero regio multos alebat,& in honore erat.Quod ecõtrario fuit Ariſtotelis temporibus.1.Meteor.c.14. D.

2 apud Argiuos ꝑcunia mulctatur ille,cuiꝰ cauſa lex ponitur.1.Rhet.c.14.B.

3 Argiui cũ in Lacedæmonios incidiſſent, putantes ſe in Sicyonios incidere, primo fortiter agere cœꝑunt , deinde cognito,ꝙ in Lacedæmonios incidiſſent, fugerunt.3.Ethic.c.8.E.

4 Argiui finitimi ſunt Lacedæmoniis.2.Politicorum.cap.7.A.

5 Argiui poſt cædem ſuorũ factam in Hebdome a Cleomene Spartano, coacti ſunt inquilinos quoſdam ad rempublicam recipere.5.Politicorum.c.3.D.

6 apud Argiuos popularem ſtatum euertere tentauit nobilitas, quia magnam famã conſecuta fuerat in pugna cõmiſſa apud Mantiniam.5.Politicorum.cap.4.C.

ARGONAVTAE.Heroes illi poetici, qui cum Iaſone in Colchos ſunt profecti. Quære Hercules.6.

ARGVMENTARI. ARGVMENTATIO.ARGVMEMTVM.

1 Argumentationes rhetoricæ ſunt exẽplũ & enthymema. 1. Poſter.T.Comment.1. &.1.Rhetoricorum.cap.4.B.

2 Argumentari nõ inuenta diffinitione,difficile eſt, immo fortaſſis impoſſibile.3.Topicorum.cap.2.I.

3 Argumẽtũ dicit̃ allatũ,cũ nõ poſſunt ſoluere,quod dictum eſt.1.Rhetor.c.2.M.

4 Argumẽtũ quid,& quomõ, & qñ eo utẽdũ ſit,oſtẽditur.Rhet.ad Alexãd.c.11.per totũ.Quære Exercitatio.Diffinitio.Interrogans.Reſpondens.

5 Argumentorum ſedes.Quære Locus dialecticus.Locus rhetoricus.

ARIDVM.

1 Aridum contrarium eſt lubrico ſecũdum tactum.2.de.Gener.T.Co.8.

2 Aridum effectus ſicci eſt,quia eſt perfecte ſiccũ. Nam coagulatur propter defectũ ꝓpriæ humiditatis.2.de Gener.T.Co.12. Quære Siccus.a.um.

ARISTAEVS.Princeps Atheniẽſium.

Ariſtæo imperante, cometa uiſus eſt exiguo tempore,ſed lumen illius uſqꝫ ad tertiam cæli partem quodam ſaltu aſcẽdit, & tandem in zona Orionis diſſolutũ eſt. 1.Meteororum.cap.6.F.

ARISTIPPVS. Philoſophus Cyrenaicus Socratis auditor.

Ariſtippus ſophiſta mathematicas diſciplinas aſpernabatur, quia dicebat mathematicas nullam bonorũ aut malorum rationẽ facere.3.Metaphy.T.Co.3.

ARISTOCRATIA.Secũda ſpecies reipublicæ bonæ.Quære Optimates.

ARISTOGITON.Athenienſis,qui cũ Harmodio Piſiſtratidarum tyrãnidem ſuſtulit,Hypparcho tyranno occiſo.

1 Ariſtogitoni & Harmodio ſtatuæ primo poſitæ ſunt in foro Athenis.1.Rhetoricorum.cap.9.M.

2 Ariſtogitonis & Harmodii amores Hypparchi tyrannidem deſtruxerunt.2.Rhetoricorum.cap.24.D.

ARISTOPHANES.Comicus inter comœdiæ priſcæ ſcriptores illuſtris.

1 Ariſtophanes.in Poeti.cap.1.E.

2 Ariſtophanes diminutiuis uſus eſt mordaciter.3.Rhetoricorum.c.2.G.

3 Ariſtophanes in Sympoſio Platonis dicit.Hoĩem primo maſculũ & fœminã factũ ſimul,deinde ſectũ.2.Polit.c.2.E.

ARISTOTELES.Peripateticorũ princeps.Dictionis huius nihil a nobis exceptũ eſt,cũ paſſim ꝑ ſingulas dictiones opiniones libri & dogmata illius ſpargãtur. Quære Problema opus Ariſtotelis.✳.

ARISTOTELES.

Ariſtoteles Rhodius Phoreæ princeps factionis alterutrius ciues allocutus ſeorſum tanq̃ traditurus ciuitatis magiſtratũ illis,qui plures obtuliſſent pecunias, ab utriſqꝫ accepit, & eos conciliauit. Oeconom.Public.E.

ARITHMETICA. Numerandi ſciẽtia prima inter liberales diſciplinas.ARITHMETICVS.

1 Arithmeticæ principia propria ſunt unitates.1.Poſter.T.Co.24.

2 Arithmetica ſubalternat ſibi muſicam.1. Poſteriorum.T.Co.30.D

3 Arithmetica abſtractior eſt q̃ muſica.1. Poſter.T.Comment.42.

4 Arithmetica certior & prior eſt q̃ geometria,quia ex pauciorib us conſtat.1.Poſter. T.Co.42.&.1.Metaphy.c.2.B.

5 Arithmeticus ſupponit quid eſt unitas,& quia eſt.2.Poſter.T.Co.9.

6 Arithmetica circa numerum uerſatur.1. Rhetoricorum.cap.2.A.

ARMA.

1 Arma tenens iniuſtitia ſeuiſſima eſt.1.Politicorum. cap.2.A.

2 Arma neceſſaria ſunt ciuitati,ut rebelles parere cogant̃ magiſtratibꝰ,& ut hoſtes propulſent̃.7.Polit.c.8.C.Quære Bellũ. Ciuitas.44.66.Reſpublica.27.✳.

ARMODIVS.Quære Harmodius.

ARROGANTIA.ARROGANS.

1 Arrogãtia opponit̃ ueritati per exceſſum. 2.Ethic.c.7.D.&.4.Ethic.c.7.A.

2 Arrogans præclara aut ea,quæ nõ inſunt, & maiora q̃ inſunt, fingere ſibi uidetur. 4.Ethicorum.cap.7.A.

3 Arrogans magis uituperabilis eſt q̃ diſſimulator,q̃uis uterqꝫ uitioſus ſit & mẽdax. 4.Ethicorum.cap.7.B.

4 Arrogans non conſiſtit in potentia,ſed in electione.4.Ethic.c.7.C.

ARS.

1 Ars inueniẽdi medium in ſyllogiſmis traditur.1.Prior.c.28.29.31.

2 Artes omnes ex præexiſtenti fiunt cognitione.1.Poſter.T.Co.1.

3 Artis principium eſt uniuerſale.2.Poſter.T.Comment.27.

4 Artium omnium principia exigua ſunt, deinde ſucceſſu tẽporis incrementa ſuſcipiunt.2.Elench.c.9.A.

5 Artium omnium principium maximum eſt & difficillimũ,& quanto poteſtate eſt ualidiſſimũ tanto mole eſt minimũ. Quo comperto, facile eſt adiungere & coaptare reliquum.2.Elench.c.9.A.

6 Artium inuentoribus uenia danda eſt eorum,quæ omiſerunt,& gratiæ habendæ ꝑpter ea,quæ inuenerũt.2.Elench.c.9.C.

7 Ars dicitur quod eſt ſecũdum artem, atq; artificioſum.2.Phyſic.T.Co.11.

8 Artes duæ ſunt cognoſcentes materiam, & quæ dominantur eidẽ,una,quæ utitur, alia architectonica.2.Phyſi.T.Co.24.26.

9 Ars perficit quædam,quæ natura non poteſt perficere.2.Phyſic.T.Co.79.

10 Ars facit aliqua naturã imitãdo.2.Phyſic.T.Comment.79.&.4.Meteor.T.Co.28.

11 ab Arte quæ fiunt,propter aliquem finẽ fiunt.2.Phyſic.T.Co.79.

12 Ars non deliberat.2.Phyſic.T. Co.86.

13 Ars utitur determinatis inſtrumẽtis, ſicut anima determinato corpore ſcilicet organico.1.de Anima.T.Co.53.

14 Artis non eſt ſemper cõſequi finẽ ſuum, ſed facere ea,quæ ars iubet.1.Rhet.c.1.L.

15 Ars nulla cõſyderat ſingularia, quia infinita ſunt, ut medicina nõ ſanat Socratẽ aut Calliam,ſed hominem.1.Rhet.c.2.G

16 Ars omnis bonum quoddam appetere uidetur.1.Ethic.c.1.A.

17 Artes aliquæ aliquibus ſubalternæ ſunt.1.Ethicorum.cap.1.A.

18 Artium fines expetibiliores ſunt alii aliis.1.Ethicorum.cap.1.A.

19 Artium illarum fines ſunt magis expetibiles,quæ artes non ſunt propter alias.1.Ethicorum.cap.1.A.

20 Artis uniuſcuiuſq; eſt ſuum bonum proprium.1.Ethic.c.7.A.

21 Artis cuiuſq; illud eſt præcipuum bonũ, gratia cuius ſunt omnia,quæ fiunt in illa arte.1.Ethic.cap.7.A.

22 Artiũ additamẽta facta ſunt a tpe, qđ eſt reptor & adiutor bonꝰ rerũ.1.Ethi.c.7.F.

23 Artes fiunt in nobis per operationes.2.Ethicorum.c.1.B.

24 Ars ex eiſdem fit, & corrumpitur ſcilicet ex operationibus.2.Ethic.c.1.B

25 Ars circa difficilius uerſatur. 2.Ethicorum.cap.3.C.

26 Ars omnis medium ſuum quærit,& expetit.2.Ethic.c.6.B.

27 Arte quacunq; uirtus & natura præſtãtiores ſunt & exactiores.2.Ethic.c.6.C.

28 Ars non curat ea,quæ per accidens ſunt.5.Ethicorum.cap.11.C.

29 Ars eſt una ex uirtutibus intellectualibus, quibus anima affirmando aut negando dicit uerum.6.Ethic.cap.3.A.

30 Ars nulla eſt,quæ non ſit habitus faciendi cum ratione,ideoq; ars eſt habitus faciendi cum uera ratione.6.Ethic.c.4.A.

31 Ars eſt eorum, quorum principiũ eſt non in ipſis,quæ fiunt,ſed in faciente. 6.Ethicorum.cap.4.A.

32 Ars nõ eſt eorũ,quæ neceſſario ſunt, aut fiunt.6.Ethic.c.4.A.

33 Ars non eſt eorum,quæ ſunt ſecundũ naturam.Nam ea, quæ natura ſunt, habent in ſe principiũ motus,artificialia uero non habent.6.Ethic.c.4.A.

34 Ars factionis eſt & non actionis. 6.Ethicorum.cap.4.A.

35 Ars quodammodo uerſatur circa ea,circa quæ uerſatur fortũa, ut dixit Agatho.6.Ethic.cap.4.A.

36 Artis contrarium eſt habitus faciendi cũ falſa ratione circa id,quod aliter ſe habere poteſt.6.Ethic.cap.4.A.

37 Ars nõ eſt prudẽtia, quia ars uerſatur circa factibilia,prudẽtia uero circa agibilia, quæ differunt genere.6.Ethic.c.5.B.

38 Ars nõ eſt principii ſciẽtiæ,qa ars eſt eorũ,quæ aliter ſe habere poſſunt,principiũ uero ſciẽtiæ eſt neceſſariũ.6.Ethic. c.6.A.

39 Artibus illis,quæ ſunt exactiſſimæ & certiſſimæ, nomen ſapientiæ tribuimus.6.Ethicorum.c.7.A.

40 Ars nulla efficit uoluptatẽ. Nam ꝗuis unguentaria ars,& coquinaria uideantur uoluptatem efficere,nõ tamẽ faciunt,ſed potentia facit.7.Ethic.c.12.C.

41 Artem illam quiſq; citius diſcit, in qua magis delectatur.10.Ethic.c.5.B.

42 Ars aliq ſubminiſtrat alteri arti materiã, ut æraria ſtatuariæ.Quãdoq; uero inſtrumẽtũ,ut pectinaria textoriæ.1.Polit.c.5.A

43 Artis nullum inſtrumentum eſt infinitum neq; multitudine neq; magnitudine.1. Politicorum.cap.5.E.

44 in Arte quacunq; deſiderium finis eſt in infinitum.1.Polit.cap.6.D.

45 Artes illæ ſunt ſordidiſſimæ,in quibus inquinatur corpus, ſicut illæ ſunt ſeruiliſſimæ,in quibus plurimũ eſt uſus corporis. Illæ uero ignobiliſſimæ,in quibꝰ minimũ requiritur uirtutis,illæ uero ſunt artificioſiſſimæ,in quibus minimum eſt fortunæ.1.Politicorum.cap.7.D.

46 Artiũ omiũ finis eſt bonũ. 3.Polit.c.8.A.

47 Ars omnis uult implere id, quod deeſt naturæ.7.Polit.cap.17.E.

48 Artes quædam diſtinguuntur penes hoc, qđ una facit, alia uero facto utitur,ut lyrã aliqua ars facit,alia uero utitur.1.Oeconom.cap.1.A.

49 Artes quædam uiles corpus eneruant.1.Oeconom.c.2.A.B.

50 Artes mercenariæ lucrũ quærũt a uolentibus.1.Oeconom.c.2.B.

51 Arte & ratione uiuunt homines. 1.Metaphyſicorum.cap.1.B.

52 Ars & ſcientia & experientia ſimiles fere eſſe uidentur. 1.Metaphyſicorũ.cap.1.C.

53 Ars & ſcientia per experientiã fit hominibus.1.Metaphy.cap.1.C.

54 Ars uniuerſaliũ eſt.1.Metaphy.c.1.D.

55 ab Arte nil uidetur differre ad agendum experientia.1.Metaphy.c.1.D.

56 Ars quantum ad cognitionem præfertur experientiæ.1.Metaphyſicorum.cap.1.E

57 Artis alicuius inuentorem non ſolum propter utilitatem artis,ſed etiam propter excellentem ſupra cæteros ſapientiam homines admirabantur.1.Metaphy.c.1.G.

58 Artes quædã ſunt ad uitæ neceſſitatem, quædã ad degendũ.1.Metaphy.c.1.G.

59 Artes illæ ſunt nobiliores, quæ non ſunt ad uſum neceſſariũ uitæ,nec ad uoluptatem.1.Metaphyſic.cap.1.G.

60 Artes primo ſunt inuẽtæ in illis locis, ubi homines uacabãt, ut in Aegypto mathematicæ,quia gens ſacerdotũ uacare permiſſa illic eſt.1.Metaphy.c.1.G.

61 Artiũ inuentoribus,aut iis,qui aliquid ꝗuis paucũ auxerũt,gratiæ habẽdæ ſunt,qa ſequẽtes propter illos priores multũ artibꝰ addere potuerũt.2.Metaphy.T.Co.2.

62 Artium factiuarũ principium eſt aut intellectus,aut ars,aut aliqua potentia in faciẽte.6.Metaphyſic.T.Co.1.

63 Artium actiuarum principium eſt electio in agente.6.Metaphy.T.Comment.1.

64 Artes oĩes & ſcientiæ potẽtiæ ſunt, quia ſunt principium tranſmutandi aliud, inquantũ aliud. 9.Metaphy.T.Commẽt.3.

65 Artem aliquam, etiã quando non operamur,habemus.9.Metaphy.T.Co.5.

66 Ars principium eſt in alio. 12.Metaphyſicorum.T.Comment.13.

67 Artes ſæpe inuentæ ſunt, & ſæpe corruptæ. 12.Metaphyſicor.T.Comment.49. Quære Admirari.✳.

ARSIO.Ab ardeo.

Arſio ſuperabundantia eſt caliditatis.2.de Gener.T.Comment.21.

ARTAPANES.Præfectus Xerxis Perſarum regis.

Artapanes Darium ſuſpendit,Xerxe nõ iubente.5.Politicorum.c.10.H.

ARTOXERXES. Cognomẽto Ochꝰ Perſarum rex.

Artoxerxes cognomento Ochus Indum fluuium & Nilum eundem eſſe putauit, quia in utroq; crocodili ſunt, ſed in hoc deceptus eſt.de Nilo.C.

ARTERIA.Vocalis qua ſpiramus,& uocem ædimus.

1 ad Arteriam uocalem percuſſio aeris in ſpirati efficit uocem,quæ percuſſio fit ab anima in illis partibus. 2. de Anima.T.Comment.90.

2 Arteria ante gulam poſita eſt.de Reſpiratione.cap.4.O.

3 Arteria habet ꝑ operculo epiglottida id eſt lingulam.de Reſpirat.c.4.O.

4 Arteriæ ſuperimponitur epiglottis,dum cibos ſumunt animalia,ne ſtrangulentur. de Reſpiratione.cap.4.P.✳.

ARTERIA.Quæ ſemper pulſat. Quære Vena.6.

ARTICVLVS. Orationis pars apud Græcos.

Articulus eſt uox ſignificationis expers, quæ orationis initium aut finẽ aut determinationẽ exprimit.in Poet.c.7.B.

ARTICVLVS.Rhetoricæ orationis.

Articulus,inquit Cicero,dicitur, cum ſingula uerba interuallis diſtinguuntur cæſa orõne.Quære Diſſoluta in oratione.

ARTIFEX.

1 Artifices a fine colligũt diffinitiones ſuas.2.Phyſic.T.Comment.91.92.

2 Artifices citius iniuriã remittunt,quia inutile eſt eis, dum iudicia & compenſationem expectãt,tempus conſumere.1.Rhetoricorum.cap.12.F.

3 Artifices magis amãt opus ſuum,ꝗ amarentur ab opere,etiam ſi animatum eſſet.9.Ethicorum.cap.7.A.

4 Artifex q fieri uult, uniuerſalia debet addiſcere.10.Ethicorum.cap.9.E.

5 Artifex & ſeruus differũt, quia artifex eſt remotus in cõmunione uitæ, ſeruꝰ adhæret nobis. Artifex nullus eſt natura, ſeruus eſt ſecundũ naturã. 1. Politic. c. 8. E.

6 Artificum futurorum animis miſceri ferrum quoddã ſtatim a genitura, dixit Plato. 2. Polit. c. 3. I. Quære Plato. 70.

7 Artificibus omnis indiget ciuitas. 2. Politicorum. cap. 6. D.

8 Artifices apud quoſdam excludebantur ab honoribꝰ reipublicæ. 3. Polit. c. 3. E.

9 Artifices in aliqua republica ciues ſordidi ſunt, in aliqua uero impoſſibile eſt, ꝙ ſint ciues. 3. Politicorum. cap. 3. G.

10 Artifices an dicendi ſint ciues, an non, habes. 3. Polit. cap. 3. G. H.

11 Artifices aliquando minus bene iudicãt de artificialibus q̃ ii, qui eis utuntur, ut de domo melius aliquãdo iudicat, qui utitur q̃ artifex, & de epulis melius conuiuæ q̃ coquus. 3. Politicorũ. cap. 7. G.

12 Artifices ſunt una ex quattuor partibus, quibus cõſtat popularis multitudo. 6. Politicorum. cap. 7. A.

13 Artifici cuiq; neceſſe eſt ſubeſſe materiã, ex qua faciat, & tãto perfectius & melius operatur, quãto materia melior fuerit. 7. Politicorum. cap. 4. A.

14 Artifices neceſſarii ſunt ciuitati, quia uita multis inſtrumẽtis indiget. 7. Polit. c. 8. B.

15 Artifices non ſunt ciues optimæ reipublicæ, quia uilis eſt huiuſmodi uita, & uirtuti aduerſa. 7. Polit. c. 9. A.

16 Artifices machinarum. Quære Circulus.

17 Artifices experti ſapientiores ſunt. 1. Metaphy. cap. 1. E.

18 Artifices ſciunt cauſam ꝓpter quid. 1. Metaphy. cap. 1. E.

19 Artifex docere poteſt, expertꝰ nõ poteſt. 1. Metaphy. cap. 1. F. ✳.

ARTIFICIALE. Vt diſtinguitur cõtra naturale.

1 Artificialia differũt a naturalibus, quia naturalia habent principium motus & quietis in ſe, artificialia uero nullius mutationis principiũ habẽt niſi ꝑ accidens, puta in quantum eorum materia eſt res naturalis, ut lapis uel lignũ. 2. Phyſi. T. Co. 1. 2.

2 Artificialia quædã ſi a natura facta fuiſſent, ſic illa natura feciſſet, ut ab arte facta ſunt. 2. Phyſic. T. Co. 78.

3 in Artificialibus ſic ſe habent priora & poſteriora ſicut in naturalibus. 2. Phyſicorũ. T. Comment. 79.

4 in Artificialibus fit error aliquando, ſicut & in naturalibus. 2. Phyſic. T. Co. 82.

5 Artificialia differunt a naturalibꝰ in diffiniendo. 2. Phyſic. T. Comment. 91. 92.

6 in Artificialibus nõ eſt expetenda demõſtratio, aut exacta certitudo. 1. Ethic. c. 3. A.

7 Artificialia habent ſe q̃ optime poſſunt. 1. Ethicorum. cap. 9. B.

8 Artificialia nõ ſunt mala propter malam artificis intẽtionem, ſi ipſa bona ſint ſecũdum artem. 1. Magnor. Mor. c. 18. D.

9 in Artificialibꝰ id quod eſt deterius, ſemper eſt gratia melioris. 7. Polit. c. 14. D.

10 Artificialium non ponebat ideas Plato. 1. Metaphyſic. T. Co. 34.

11 Artificialia omnia habẽt materiã, ex qua fiunt. 7. Metaphy. T. Co. 22.

12 Artificialia ſunt, quorũ forma ſeu ſpecies eſt in anima. Speciem uero dico, quod quid erat eſſe cuiuſlibet & ſubſtantiam primã. 7. Metaphy. T. Co. 23.

13 in Artificialibus generationibus aut motibus alia uocat̃ factio, quæ ſcilicet incipit ab ultimo, ad quod intelligentia terminatur, alia uero uocatur intellectio, quæ eſt ipſa artificis excogitatio. 7. Metaphyſicorum. T. Comment. 23.

14 Artificialia cur quædam fiunt ab arte & a caſu ut ſanitas, quædam uero non fiant, ut domus, oſtẽdit̃. 7. Metaphy. T. Co. 29.

15 Artificiales formæ non ſunt ſubſtãtiæ, nec ſunt aliquid per ſe, nec ſeparari poſſunt a ſua materia. 8. Metaphy. T. Commẽt. 9. & 12. Metaphy. T. Co. 14.

16 Artificialium rerum materia eſt ſubſtantia. 8. Metaphy. T. Co. 9. & 12. Metaphy. T. Comment. 13.

ARVSPEX. Quære Haruſpex.

ARX.

Arx oportuna eſt dominatui unius, ſicut crebræ arces & fortia loca optimatũ gubernationi. 7. Polit. cap. 11. B.

ASBAMEVS FONS. Quære Tyana.

ASCANIA. Palus. Quære Aqua. 90.

ASIA. Tertia terreni orbis pars, & ꝓ minori Aſia. ASIATICVS. A. VM.

1 Aſiæ quidam montes & flumina enumerantur. 1. Meteor. c. 13. F.

2 Aſiam mediam interſecat Mæander fluuius. de Admirand. Audit. 18.

3 Aſia terminat̃ a terra anguſta, quæ eſt ad terram anguſtam, quæ eſt inter ſinũ Perſicum & mare mediterraneum, q̃uis ſint, qui a Tanai ad Nilum Aſiam porrigãt. de Mundo ad Alexand. c. 1. G.

4 Aſiã qui incolũt, aptiores ſunt ad ſeruitutem, q̃ qui Europam, & ideo perferunt ſeruitutẽ æquo animo. 10. Polit. c. 3. C.

Quære Græci.

5 Aſiaticarum ciuitatũ plures equeſtri potẽtia olim ualebant, & a paucorũ potẽtia gubernabantur. 4. Polit. c. 3. B.

6 Aſiam incolentes arte & ingenio ualẽt, animoſi tamen non ſunt, qua propter ſeruire & parere dominantibus perſeuerant. 7. Polit. c. 7. A. Quære Græci. 8. ✳.

ASILVS. Inſectum.

Aſili, id eſt ſcarabei odore roſarũ facile intereunt. de Admirand. Audit. 135. ✳

ASYNESIS. Quære hebetudo.

ASINA. ASINVS.

1 Aſinus eſuriens etiam uerberibus dimoueri a pabulo non poteſt quales ſunt, q in pericula propter iram ruunt. 3. Ethic. c. 8. C.

2 Aſinus ſtramina mauult q̃ aurum, ut dixit Heraclitus, ſignificans per hoc differre inter ſe animalium uoluptates, ſicut & aĩalia ipſa. 10. Ethic. c. 5. D. ✳

ASPERVM. Contrarium læui ſeu terſo.

1 Aſperum non eſt in quarta ſpecie qualitatis, quia magis ſignificat quãdam poſitiõnem partium q̃ quale quid. Prædicamẽt. c. 8. H.

2 Aſperum eſt, cuius partes non iacent æquales, ſed una ſuperius, alia inferius eſt. Prædicament. c. 8. H.

ASPHALTVS.

1 Aſphaltus bitumen eſt fœtidiſſimi odoris. de Admirand. Audit. 3.

2 Aſphaltus Apolloniæ. de Admirand. Audit. 124.

ASPIS.

Aſpis ſerpẽs eſt in Aegypto, cuius morſus mortem infert. de Admirand. Audit. 131. ✳

ASSARE. ASSVM. ASSATIO.

1 Aſſa in exterioribus ſicciora ſunt q̃ elixa, in interioribus uero humidiora, quia calor ſiccus partes ꝓpinquas deſiccat, & poros exteriores conſtringit, nec permittit humidum euaporari, ſed intus recondit. 4. Meteor. T. Co. 24.

2 Aſſatio digeſtio eſt a caliditate ſicca & extranea. 4. Meteor. T. Co. 27.

3 Aſſatio quædam naturalis eſt, licet nomĩe careat, quam imitatur artificialis aſſatio. 4. Meteor. T. Co. 28.

4 Aſſationi aliquid oppoſitum eſt, ſed innominatum, poterit tamẽ appellari ſtateuſis, id eſt, excaldatio, quæ accidit aut propter paucitatem caloris exterioris, aut propter multitudinem humoris, qui in re aſſanda eſt. 4. Meteor. T. Co. 28.

5 Aſſum illud eſt, quod cum elixabile ſit, nõ digeritur calido humido, ſed ꝑmutatur a calido ſicco. 4. Meteor. T. Co. 28.

6 Aſſum quãdo paſſum eſt exceſſum calidi, aduſtum dicitur. 4. Meter. T. Co. 28.

7 Aſſare difficilius eſt q̃ elixare, quia difficile eſt æqualiter omnes partes igni torrere, cum ignis propriora calefaciat magis. 4. Meteor. T. Co. 28. ✳

ASSENSVS. Quære Fides.

ASSYRII. Populi regionis Aſſyriæ, quæ eſt ĩ maiori Aſia. ASSYRIA. Quære Modan. Perſis. 3.

ASSVESCERE.

1 Aſſueſcere ſic uel ſic ab adoleſcentia, non parum refert ad uirtutes, imo multũ, imo totum. 2. Ethic. c. 1. C.

2 Aſſueſcere ad cũcta ſtatim ab initio ætatis confert ad bonam ualetudinem. 7. Politi. C. 17. A. Quære Conſuetudo.

ASSVRGERE. Honoris deferendi gratia. Quære Aetas. 6.

ASTIAGES. Rex Medorum.

contra Aſtiagem in delitiis uitam degentem inſurrexit Cyrus, cum cerneret Aſtiagis copias conſenuiſſe. 5. Polit. c. 10. I.

ASTRAGALVS COVS. Eſt iactus ĩ talis, qui ſenio dicitur latinis in teſſeris. Aſtragalus enim græcis, latinis eſt talus, os quoddam in ſuffraginibus quorundã aĩalium & in poſterioribus tantũ tibiis. Quãdo autẽ tali quattuor iaciebãtur ita, ut nullus in ſumma facie cũ alio cõgrueret, tũc ille iactus cous dicebatur, ſeu uenus.

Aſtragalos coos mille iacere difficile eſt, unũ uero uel duos facile. 2. de Cæl. T. Co. 63. ✳. Talus.

ASTRVM. Quære Stellæ. Planeta.

ASTROLOGVS. ASTROLOGIA.

1 Aſtrologicæ demõſtrationes inuẽtæ ſunt, ſumptis ſufficienter iis, quæ apparent. 1. Prior. c. 31. B.

2 Aſtrologia ſubalternat ſibi phænomena, id eſt apparentia. 1. Poſter. T. Co. 30.

3 Aſtrologia pars phyſicæ eſt. 2. Phyſico. T. Co. 17.

4 Aſtrologia magis eſt ſciẽtia naturalis q̃ mathematica. 2. Phyſic. T. Co. 20.

5 Aſtrologia ſufficiẽter tradit de ordine diſpoſitione & interuallo ſtellarũ. 2. de Cæl. T. Co. 57.

6 de Aſtrologia multa & fide digna tradiderunt Babylonii plurimis annis ante Ariſtotelem. 2. de Cæl. T. Co. 60.

7 Aſtrologia ſola cum motu eſt inter omnia mathematica. 1. Metaphy. T. Co. 19.

8 Aſtrologia una eſt e mathematicis.3.Metaphy.T.Co.7.

9 Aſtrologi minimo & uelociſſimo motu mẽſurãt motũ.10.Metaphy.T.Co.4.

10 Aſtrologia inter alias mathematicas cõſyderat, & uerſatur circa ſubſtantiã ſenſibilẽ & æternam ſcilicet corpus cæleſte.12.Metaphy.T.Co.44.✳

ASTROBLITA.Syderata Quære Plãta.48.46.

ASTVTIA . ASTVTVS . Quære Corpus.147.Habilitas, Prudentia.Verſutia.

ATARNEA.Ciuitas Aſiæ iuxta Pergamum.Quære Autophrades.

ATECHNIA.Id eſt inertia, hoc eſt artis cõtrarium.Quære Ars.36.

ATHENAE.Ciuitas clariſſima regionis Atticæ a q ATHENIENSES. ATTICVS.A.VM.

1 Atheniẽſibus bellũ intulere Medi, qa Athenienſes contra Sardes cũ Eretriis irruerũt 2.Poſter.T.Co.11.

2 Athenæ in Europa ſunt.5.Phyſic.T.Co.5

3 Athenis dicũt, ramũ illũ oliuæ, quẽ ſacrũ obſeruabant Athenienſes, certo quodam die florere & germinare conſueuiſſe, & pducere plures ramuſculos ex ſe, qui poſtridie exſiccantur, & ſeneſcũt.de Admirãd.Audit.2.

4 Athenienſes cũ in Eleuſina templum conderent Cereri, columnã quandã Aeneam inuenerũt & multis immerſam lapidibus, in qua ſcriptũ erat. Diiopeiæ monumẽtũ. Quã uxorẽ fuiſſe Muſæi quidã dicũt, alii uero Triptolemi matrem. de Admirand.Audit.103.

5 Athenas preſſit tyrannide Piſiſtratus præſidium per inſidias petens.1.Rhet.c.2.M. Quære Piſiſtratus.

6 Athenienſes uictores fuerũt apud Salamĩnam.2.Rhet.c.22.C.

7 Athenienſes uictores apud Marathonem.2.Rhet.c.22.C.

8 Athenienſes Aeginetas & Potideatas redegerunt in ſeruitutem, qui tñ aduerſus barbarum cum eis pugnauerunt.2.Rhetor.c.22.C.

9 Athenienſes q̃diu Solonis legibus uſi ſunt, beati fuerũt.2.Rhetor.c.23.I.

10 Athenienſium populus cũ fuiſſet cauſa naualis uictoriæ aduerſus Medos, maiora de ſe ſapere cœpit, & accepit patronos ſeditioſos cõtra bonos & honeſtos ciues. Vnde fauore eorum in maximam licẽtiam peruenit.2.Polit.c.10.C.

11 Atheniẽſes cõtra fœderis æquitatẽ in multis oppreſſerũt Samios Chios & Læſbios, poſtq̃ imperium in eos adepti ſunt.3.Politico.c.9.C.

12 Athenis multitudo nautarum eſt.4.Politico.c.4.G.

13 Athenis erat iudiciũ qđdã putei.4.Polit.c.16.A.Quære Puteus iudiciũ.

14 Aheniẽſium Elica magiſtratus quidam.5.Polit.c.1.C.

15 Athenis nobilitas attenuata eſt, cũ cogeretur ex deſcripto ſubmittere ſe ad bellũ, qđ aduerſus Lacedæmonios gerebant.5.Polit.c.3.E.

16 Athenis ualidior factus eſt ſtat9 popularis, qa populus uidebaẽ cauſa uictoriæ fuiſſe apud Salaminã contra Medos & Perſas.5.Polit.c.4.C.

17 Athenis p factionẽ ſuſceptã contra Peciacos tyrannidẽ inuaſit Piſiſtratus.5.Politi.c.4.D.

18 Atheniẽſes bello uicti ſunt a Syracuſanis.5.Polit.c.4.D.

19 Atheniẽſiũ rẽpublicã quadringẽti uiri occuparũt p fraudẽ, affirmãtes q Perſarum rex ſubminiſtraret pecunias aduerſus Lacedæmonios.5.Polit.c.4.E.F.

20 Athenis alius cuſtodit reos, alius aĩaduertit in illos.6.Polit.c.8.D.

21 Atheniẽſes in Potidea habitantes quomodo pecunias collegerint, habes.Oecono.Publi.C.

22 Atheniẽſiũ tyrãnus Hyppias. Quære Hyppias. Medi.1.3.Areopagitæ.5.Charicles.Thraſybulus.

Atticus aduena, puerbialiter dicitẽ in eos, qui noui ipſi in aliquo munere, ueteres excludãt.2.Rhet.c.1.E.

Attica diſpẽſatio.Quære Diſpẽſatio.1.✳

ATHLETA.Certator.Pugil.

1 Athletæ qua oliua coronabãẽ in certaminibus Olympiacis.Quære Oliua.

2 Athletarũ corpora ad unũ tm̃ laborẽ exercitata ſunt, & eorũ habitudo nõ eſt cõueniens liberorum hoĩm corporib9.7.Poli.c.16.D.Quære Pãcratiaſtes.

ATLAS.

1 Atlante quodã, dixerũt aliqui, cælum ſuſtineri, ſed fabuloſe.2.de Cæl.T.Co.4.& de Cõmuni Aĩal.motu.c.1.E.

2 Atlantẽ poetæ dicũt cælũ habere, id eſt ſuſtinere, ne cadat ſup terrã, qđ ẽt qdã philoſophi dixerũt.5.Metaphy.T.Co.28.✳

ATLANTICVM MARE.Quod occidentalia littora Aphricæ & Europæ alluit. Quære Mare.14.53.54.Carthaginẽſes.1.

ATOMVS.Id eſt iſecabilis ſeu idiuiſibilis, Quære Corpus.118.119.Democrit9.9.11.14.26.27.29.32.33.35.44.47.59.64.Generatio.49.121.Indiuiſibile.

ATTENTIO. Quam oratores captant ab auditoribus.

1 Attẽtionẽ captãtia uerba cũ dicim9 ad auditores dormitãtes, eſt ac ſi pecuniã inter ipſos ſpargam9.3.Rhet.c.14.F.

2 Attẽtio oĩbus partibus orõnis cõmunis eſt 3.Rhet.c.14.F.

3 Attẽtio quibus captẽ ab auditoribus, oſtẽditur.Rhet.ad Alexãd.c.24.A.B.

ATTENVATIO.Qua oratores utunẽ amplificationi oppoſita.

de Attenuatione habes, 2.Rhet.c.26.per totum.Quære Amplificatio.

ATTONITVS.Quære Ecſtatici.

AVANSIS . Id eſt arefactio . Quære Senectus.10.Corruptio, Planta.32.48.49.51.52.

AVARICIA, AVARVS.

1 Auarus nec aliis pdeſt, nec ſibi ipſi, & deterior eſt prodigo, & difficilius põt fieri liberalis.4.Ethic.c.1.E.F.

2 Auari nõ dicunẽ, qui grãdia accipiũt, unde nõ oportet, ut q templa ſpoliãt & ciuitates, ſed dicunẽ potius tyranni, pnicioſi, impii, iniuſti.4.Ethic.c.1.H.

3 Auariciã illis accõmodam9, q magis q̃ oportet, pecuniis ſtudẽt.4.Ethic.c.1.A.

4 Auaricia deficit in dandis, exſuperat uero in accipiendo, ſed hoc in paruis.4.Ethico.c.1.E.

5 Auaricia incurabilis eſt, quia ſenect9 & debilitas omnis auaros facere uidetẽ.4.Ethico.c.1.G.

6 Auaricia magis inſita eſt hoĩbus, q̃ pdigalitas.4.Ethic.c.1.G.

7 Auaricia longe extenditẽ, & plures ſpecies habet. Nã cũ in duobus cõſiſtat ſcilicet in defectu dãdi & in exſuperatiõe accipiẽdi, nõ omnib9 ineſt tota, ſed interdũ ſeparaẽ, & quidã in capiendo exſuperãt, qdã in dãdo deficiũt, & ob diuerſas cauſas idẽ aliqs facit.4.Ethico.c.1.G.&.1.Magnor.Mor.c.25.A.

8 Auarus eſt, qui nõ impẽdit, ubi decet, aut quãtũ decet, aut quando decet.1.Magnor.Mor.c.1.H.Quære Senectus, 27.37.Pecunia.

AVCTOR.

Auctor operis eſt quodãmodo ipſum op9. Itaq; ipſum amat, quoniam & eſſe quod eſt potentia, id actu eſſe, opus oſtendit.9.Ethico.c.7.B.Quære Poeta.19.

AVCVPIVM.Quære Amphipolis.

AVDACIA, AVDAX.

1 Audax efficitur nihil omnino timens, ſed omnia aggrediens.2.Ethic.c.2.B.

2 Audacia opponiẽ fortitudini p exceſſum.2.Ethic.c.7.A.

3 Audax eſt, qui exſuperat cõfidendo circa res timendas.3.Ethic.c.7.B.

4 Audax uideẽ arrogãs eſſe, & diſſimulator fortitudinis.3.Ethic.c.7.B.

5 Audax uideri uult talis circa res, qualis eſt fortis, & illum imitatur, quantũ poteſt.3.Ethic.c.7.B.

6 Audaces plures ſimul ſunt timidi, quia audentes non ſuſtinent res terribiles.3.Ethico.c.7.C.

7 Audaces præcipites ſunt ante ipſa pericula, & uolunt ea, ſed cum in ipſis ſunt, tergiuerſantur.3.Ethic.c.7.C.D.

8 Audacia minus opponitur fortitudini q̃ timiditas.1.Magnor.Mor.c.9.A.

9 Audacia ad nihil utilis eſt, niſi forte ad bellum.2.Polit.c.7.C.

10 Audaces moribus qui ſunt, aptiſſimi ſunt ad inuadendum circa res omnes.5.Polit.c.11.L.✳

AVDIRE.AVDITVS.AVDITIO.AVDIBILE.

1 Audimus intus ſuſcipientes, nõ autem extra mittentes.1.Topic.c.12.A.

2 Audire facit aer, ſed non ſonat, niſi id, qđ percutitur, læuigatum ſit & terſum, & moueat aerem cõtinuum uſq; ad auditum.2.de Aĩa.T.Co.81.

3 Audiẽdi facultatem recte uacuo tribuerũt antiqui, quia aer uacuũ quoddã eſſe uideẽ 2.de Aĩa.T.Co.83.

4 Auditui ineſt aer quidam, & ideo conuenientiam habet cum exteriore aere.2.de Anima.T.Co.82.

5 Audire non poſſumns, ſi membrana ſeu pellicula auditus ægrotet.2.de Anima.T.Co.83.

6 Audimus in aqua, quia aqua non ingreditur aurem propter auris obliquitates. Nã ſi aqua aerem interiorem auris contingat, non audimus.2.de Aĩa.T.Co.83.

7 Auditus incolumis ſignũ eſt, ſi auris ſonet, quia aer agitatur in aure ſuo motu.2.de Anima.T.Co.84.

8 Auditus ſoni & ſilentii eſt perceptiuus, alterius ut habitus, alterius ut priuationis.2 de Aĩa.T.Co.103.

9 Audibile aliquando fit inaudibile non ſimpliciter, ſed cum difficultate audibile aut propter paruitatem aut propter excellen-

tiam. Nam inaudibile eſt, uel quod ſimpliciter audiri nō poteſt, uel difficulter. 2. de Aīa. T. Co. 103.

10 Auditus differt a tactu, quia auditus medium habet extraneū ſcilicet aerē, tactꝰ uero mediū habet cōnaturale ſcilicet carnē. Et auditus duabꝰ immutationibꝰ immutatur, ſcilicet medii & ſenſus, tactus uero unica. 2. de Aīa. T. Co. 115.

11 Audibilia nō poſſunt agere in ea, q̃ audiūt 2. de Aīa, T. Co. 126.

12 Auditus ſenſorium ex aere conſtat. 2. de Aīa. T. Co. 130.

13 Auditio actio eſt auditus, ſicut audibilis ſonatio. 2. de Aīa. T. Co. 140.

14 Auditus & audibilis actus uterq; nomē habet, ut ipſius auditus ſit auditio, audibilis uero ſonatio. 2. de Aīa. T. Co. 140.

15 Auditus non omnibus animalibus ineſt, ſed illis tm̄, q̃ proceſſiuo motu moueri poſſunt. Quia ſi cōſeruari debēt, nō ſolū oportet, ut tactu ſentiant, ſed a lōge etiam. Cui rei ſeruit auditus. 3. de Aīa. T. Co. 64.

16 Auditū habet animal, ut ſibi aliquid ſignificetur. 3. de Aīa. T. Co. 68.

17 Auditus ineſt omnibus ſalutis gratia, ut moueantur ad alimentū, & fugiant ea, q̃ corruptiua ſunt. Rationalibꝰ aūt datus eſt auditus ultra hoc, ut plurimas rerū tā agibilium q̃ contemplabilium differētias illis annuntiet. de Sen. & Sen. c. 1. E.

18 Auditus magis neceſſarius eſt per accidēs ad intellectum & mentem q̃ uiſus. de Sē. & Sen. c. 1. F.

19 Auditus ſoni tm̄ differentias oſtendit, uocis uero differentias paucis aīalibꝰ. de Sē. & Sen. c. 1, F.

20 Auditus plurimū cōfert ad prudētiam, qa ſermo cū ſit audibilis, cauſa eſt diſciplinæ nō per ſe, ſed per accidens, ſcilicet qa conſtat noībus, & noīa ſunt quarundam notionum ſymbola. de Sen. & Sen. c. 1. G.

21 Auditio ſucceſſiue fit. de Sē. & Sē. c. 6. H.

22 Audibilia non ſunt corpora, ſed corporū qualitates. de Sē. & Sē. c. 6. L.

23 per Auditum nullā uoluptatē capiūt bruta, niſi per accidēs, ut leo gaudet uoce bouis, non ut uox, ſed quia prope eſt præda. 3. Ethic. c. 10. B.

24 Auditu carentia aīalia diſciplinabilia eſſe non poſſunt, licet poſſint eſſe prudētia, ut apes, 1. Metaphy. c. 1. B.

25 Auditum cum memoria habentia diſciplinabilia ſunt. 1. Metaphy. c. 1. B.

26 Audimꝰ libēter ea, q̃ cōſueuimꝰ audire, reliqua aliena & ignota uidēt. 2. Metaphy. T. Co. 14. Quære Auris, Sēſus, Auditus. ✳

AVDITOR. Apud quem dicit Rhetor aut orator, aut reus.

1 apud Auditores fidē faciūt oratores, cū oſone in affectū impellunt. Et q̃ apud illos faciāt fidē, habes. 1. Rhetor. c. 2. C.

2 Auditor quibꝰ afficiēdus ſit, & qbus illiꝰ captāda bñuolentia, oñdit. 2. Rhet. c. 1. protū

3 Auditor quodāmō eſt afficiēdus, ut dicēs pſuadere poſſit. 2. Rhetor. c. 1. A. Quære Attētio exordium.

AVGERE.

1 quod Augetur neceſſario mutat locum. 1. de Gener. T. Do. 25.

2 quod Auget, aliquam maguitudinē oportet habere. 1. de Gener. T. Co. 31.

3 eius qđ Auget, q̃libet pars uidet eſſe aucta. 1. de Gener. T. Co. 32.

4 qđ Auget manet idē. 1. de Gener. T. Co. 33

5 quod Augetur, nō manet ſub eadē quātitate. 1. de Gener. T. Co. 33.

6 id Auget, cui aliquid aduenit, & in eiꝰ ſubſtātiam trāſit, illud qđ aduenit, & nō auget illud adueniens, ſed cui aduenit. 1. de Gener. T. Co. 34. 35.

7 Augent mēbra diſſimiliū partiū p hoc, q̓ partes, quæ ſunt in eis eiuſdē rōnis, augentur. 1. de Gener. T. Co. 35.

8 qđ Auget, quodā modo augetur a diſſimili ſcilicet in principio, & quodāmō a ſimili ſcilicet in fine. 1. de Gener. T. Co. 38.

9 quod Auget, neceſſe eſt eſſe tale in potentia, quale eſt in actu illud, qđ augeri debet. 1. de Gener. T. Co. 39.

10 Auget aliquid nō ut ſubſtātia eſt & hoc aliquid, ſed ut quantū quoddā eſt. 2. de Aīa. T. Co. 47.

11 Augentur melius aīalia, quando dormiūt, q̃ qn̄ uigilant. de Sōn. & Vigil. c. 1. I. ✳

AVGMENTVM. AVGMENTATIO. AVGMENTABILE. AVGMENTATVM.

1 Augmentū ſpēs motus eſt. Prædicament. c. 13. A.

2 Augmentatiōis & diminutiōis nō eſt unū nomē cōmune. 3. Phyſic. T. Co. 6.

3 in Augmento maior locus acquiritur. 4. Phyſic. T. Co. 32.

4 Augmētū in loci inquiſitionē nos induxit. 4. Phyſic. T. Co. 32. Quære Locꝰ cōtinēs.

5 Augmētatio non eſt uniformis. 4. Phyſic. T. Co. 133.

6 Augmentum ad prædicamentum quantitatis pertinet. 5. Phyſico. T. Co. 18. &. 1. de Gener. T. Co. 27.

7 Augmenti terminus eſt perfecta magnitudo ſcđm ppriā naturā. 6. Phyſic T. Co. 91

8 in Augmento tria ſunt: ſcilicet augens, & qđ augetur, & tempus in quo, & hæc tria habent quandam quantitatem. 7. Phyſic. T. Co. 39.

9 Augmētū nō ſemp fit p partes, ſed ſimul totū auget aliqñ, ut in gutta cauāte lapidē, & in ſaxis e plātis deciſſis. 8. Phy. T. Co. 23

10 Augmentum præcedūt loci mutatio & alteratio. 8. Phyſic. T. Co. 55.

11 Augmentum fit appoſitiōe alicuius cōnaturalis ad aliquod, reſolutione facta in materiam priorem, aſſumpta forma corporis angmentandi. 1. de Cæl. T. Co. 21.

12 Augmenti motus in hoc differt a motu naturali corporum, q̓ augmentum non ſemper habet principium motus intrinſecū, ſed extrinſecū, corpora uero grauia aut leuia habent principium intrinſecū ad motum naturalē. 4. de Cæl. T. Co. 24.

13 Augmentabilia, præſente augēte, augmētantur a remouente impedimētum. 4. de Cæl. T. Co. 25.

14 Augmentabilium endelechia & perfectio eſt magnitudo perfecta, ad quā augentur. 4. de Cæl. T. Co. 25.

15 Augmentatio fit, manente eadem ſubſtantia. 1. de Gene. E. Co. 1. 33.

16 de Augmentatione antiqui philoſophi nō tractarunt, ſed dixerunt aliquid augeri, adueniente ſuo ſimili. 1. de Gener. T. Co. 5.

17 Augmētatio eſt, qñ eſt trāſmutatio cōtrarietatis ſcđm quātū. 1. de Gene. T. Co. 24

18 Augmētationis differētia ab aliis trāſmutationibus ponit. 1. de Gener. T. Co. 25. 26.

19 Augmentatio eſt circa magnitudinē. 1. de Gener. T. Co. 25. &. 12. Metaph. T. Co. 7

20 Augmentati partes ſemp in ampliorē locū uergere ſolent. 1. de Gener. T. Co. 25.

21 Augmētati loci mutatio in hoc differt a latione & ſphæræ motu, qđ illud, quod fert, tota mole locū mutat, ſphæræ uero partes, toto manēte in æquali loco, locum ex loco mutāt, augmētati uero partes q̃dam locū maiorē occupāt. 1. de Gener. T. Co. 25.

22 Augmētationis materia nō pōt poni aliqđ indiuiſibile. 1. de Gener. T. Co. 27. 31.

23 in Augmētabilibꝰ nō eſt ponēda materia, q̃ ſit ſeparata ab eis, unde fiat augmētatio. 1. de Gener. T. Co. 29.

24 Augmētatio nō fit ex potētia quāto & nullam magnitudinē habente actu, ſed oportet, q̓ illud, qđ augmentationē debet accipere, aliquā magnitudinem actu habeat. 1. de Gener. T. Co. 31.

25 Augmētatio, q̃ fit ex nō quāto, potiꝰ ē gñatio q̃ augmētatio. 1. de Gener. T. Co. 31.

26 Augmētatio eſt additamentū magnitudinis exiſtētis actu. 1. de Gener. T. Co. 31.

27 Augmētatio fit, adueniente aliquo extrinſeco. 1. de Gener. T. Co. 32.

28 Augmētatio nō eſt, qñ ex aliquo corpore minoris quantitatis generatur aliud maiꝰ alterius ſpeciei, ſed eſt gñatio, ut ſi ex aqua gñetur aer. 1. de Gener. T. Co. 33.

29 ad Augmentationē tria requiruntur. Primum, q̓ quælibet pars, quæ auget, fiat maior. Secundum, q̓ augeatur, aliquo extrinſeco adueniente. Tertiū, q̓ illud quod augetur, conſeruetur, & maneat in ſuo eſſe. 1. de Gener. T. Co. 33.

30 Augmentatio ſic ponēda eſt, ut aliquo accedente fiat, & non ponatur uacuum, nec duo corpora ſimul ſint, & nō fiat p aliqđ incorporeum. 1. de Gener. T, Co. 35.

31 Augmentatio fit in partibus, quæ ſunt partes ſcđm formam, & non in partibus, quæ ſunt partes ſcđm materiā. 1. de Gener. T. Co. 35. 36.

32 Augmentationē fieri in partibus ſcđm formam, manifeſtius eſt in mēbris diſſimiliū partiū ut in manu, q̃ in mēbris ſimiliū partium. 1. de Gener. T. Co. 37.

33 Augmentatum fit maius, adueniente aliquo extrinſeco. Quod in principio eſt cōtrariū, in fine uero tranſmutatur in eandē ſpeciē aucti. 1. de Gener. T. Co. 38. Quære Aīa. 122. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 175. 177. 178. 179.

34 Augmētatio differt a gñatione, qa in generatione illud qđ gignitur, ſeparatū eſt, in augmentatione uero id quod auget, eſt in aucto. 1. de Gener. T. Co. 39.

35 in Augmentatione non augetur uniuerſale quantum, ſed hoc uniuerſale quantū, aut hoc ſingulare quantum. 1. de Gener. T. Co. 40.

36 Augmentatio differt a nutritione, quia in augmentatione aduenit aliquid, quod eſt in potentia ad talem ſubſtantiam & maiorem, in nutritione uero eſt tantummodo in potentia ad tale. 1. de Gener. T. Co. 41.

37 Augmentationem tollunt, qui actionem per poros fieri dicunt. 1. de Gener. T. Co. 56.

38 Augmentatio differt a mixtione, qa quod augetur, corrumpi oportet, & generari ſimile aucto, quæ uero miſcentur, nō corrūpunt. 1. de Gener. T. Co. 83.

39 Augmentationem tollunt, qui dicunt, elementa in ſe inuicem non tranſmutari. 2. de Gener. T. Co. 38.

40 Augmentationis cauſa aĩa uegetatiua eſt. 2.de Aĩa.T.Co.37.39.

41 Augmẽtationis cauſam, quidam dixerũt, eſſe ignem, quia ipſe inter elemẽta omnia & corpora maxime nutrit, & auget. 2.de Anima.T.Co.40.

42 Augmenti terminus eſt omnium, q̃ natura conſtant. 2.de Aĩa.T.Co.41.

43 Augmenti motus uiuentibus omnibꝰ ineſt.3.de Aĩa.T.Co.43.

44 Augmenti motus a generatiuo & uegetatiuo eſt.3.de Aĩa.T.Co.43.

45 Augmentationis principium in corde eſt. de Iuuent.& Seneƈt.c.2.E. Quære Diminutio. Nutrimentum.

AVGVR.

Augures dextrum & ſiniſtrum accipiunt quo ad nos, ut illud ſit dextrum, quod eſt nobis dextrum, illud uero ſiniſtrum, quod eſt ſiniſtrum nobis. Nõ enim dextrum & ſiniſtrũ accipiunt reſpeƈtu cæli. 2.de Cæl. T.Co.10. Quære Patria.1.✳

AVIS.

1 Aues pulmonẽ habẽt. de Reſpirat.c.4.L

2 Aues epiglottida non habent, ſed quando cibum ſumunt, claudunt arteriam, & cum ſpirare uolũt, aperiũt eã. de Reſpir.c.4.O

3 Aues timidæ ſunt, quæ pennas mollẽs habẽt, q̃ uero duras, fortes ſunt. de Phyſiog.

4 Aues quædam eſſe dicũtur, quæ intra ſpecus littorum accubãt, & frigoris rigore ita inſenſibiles redduntur, ut nil omnino ſentiãt, niſi admoto igni. de Admirã. Aud.57

5 Aues Diomedis, quæ ſunt ĩ inſula Diomedea, omnes aduenas cuiuſq; nationis præter Græcos lacerãt ſuis unguibꝰ & roſtris, circa Græcos uero ſe præſtãt benignas ad modum & familiares. Creduntur eæ aues ſocios fuiſſe Diomedis in eas conuerſos, q confraƈtis nauibꝰ circa eam inſulam perierunt. de Admirand. Audit.69.

6 Auiũ carnes leues ſunt & faciles cõcoq.6. Ethi.c.7.C. Quære Aornus. Volucris.✳

AVLETICA. Tibialis ars. Quære Tibialis.

AVLVS. Quære Venenum.

AVRA.

Aura eſt halitus, qui ex humore defertur. de Mundo ad Alexãd.c.2.C.✳

AVRIS.

1 in Auribus aer qui eſt interior, immobilis eſt & quietus, ut poſſit ſuſcipere omnes differentias motus exterioris. 2. de Anima T.Co.83.

2 Auris obliqtates habet. 2.de Aĩa.T Co.83.

3 Aures magnæ arguũt hebetẽ, paruæ ſcurram, flaccæ ſtolidum, mediocres bonũ. de Phyſiognom. Quære Auditꝰ Audire Audibile.✳

AVRVM.

1 Aurum inter omnia metalla nõ uritur igni 3.Meteor.c.6.H.

2 Aurum aqueum eſt, quia ſoluitur a calido. 4.Meteor.T.Co.52.

3 Aurum inter metalla odorẽ nõ habet, qa nõ habet ſiccũ ſapidũ. de Sẽ.& Sẽ.c.5.C.

4 Auri quoddã genus, quod appellãt Apyrõ id eſt ſine igne, ꝓducitur a terra circa Pæoniã, ſi qñ humores frequẽtiores deciderit, cuius inuẽtores portionẽ certã illiꝰ terræ regi afferũt. de Admirand. Audit.42.

5 Aurũ difficilius inuenitur q̃ ferrum.1.Rhetor.c.7.E.

6 Aurum q̃ddam diuinũ miſceri ſtatim a genitura animis illorũ, q duces futuri eſſent, dixit Plato.2.Polit.c.3.H. Quære Dux. Plato.70. Quære Piera. Iberia.1.3. Oxus Gymneſiæ inſulæ.

AVSONII. Populi in Latio.

Auſonii noĩantur, qui prius Opici noĩabãtur.7.Polit.c.10.B.

AVSTER. Ventus flans a meridie.

1 Auſtro flante, fit ros.1.Meteor.c.10.D.

2 Auſtro flante, non fit ros in Ponto regiõe. 1.Meteor.c.10.C.

3 Auſtro flante, minus euaporant putei, q̃ flante Borea.1.Meteor.c.10.D.

4 Auſter uẽtus æſtuoſiſſimus eſt magnitudine & ſpiritu, & flat a locis calidis & ſiccis.2 Meteor.c.3.O.

5 Auſter licet calidus nõ ſit, unde incipit ſpirare, dũ tñ ſe lõgius ꝓtrahit, calidus fit, qa multũ exhalationis ſiccæ ex ꝓpinquis locis ſecũ rapit.2.Meter.c.3.O.

6 Auſter ſerenus eſt Aphricæ, Europæ uero pluuius, qa pellit ad nos nubes ab Aphrica 2.Meter.c.3.O.

7 Auſter frequẽter flat, qa flat ab eo loco ubi multam exhalationẽ ſol eleuat.2.Meteor. c.4.G.

8 Auſter appellatur uẽtus, qui a meridie flat 2.Meteor.c.4.L.

9 Auſter ab æſtiuo Tropico flat, & nõ ab altero polo, nec flat a tropico Capricorni, qa ſi flaret ab illo, oportet etiã aliũ uentũ flare a tropico Cãcri.2.Meteor.c.5.G.

10 Auſter ab exuſtis locis flat.2.Meteor. c.5.L.

11 Auſter uehemens & creber eſt, & magis æſtuoſus q̃ Boreas, qa locus unde flat Auſter, amplior eſt, & lõge lateq; patet.2.Meteor.c.5.L.

12 Auſter magis pertingit ad ſeptẽtrionem, q̃ Boreas ꝑtingat ad meridiem, quia auſter cũ ſit uehementior, maiore traƈtu fert.2. Meteor.c.5.L.

13 Auſtrinus aer habilior eſt, ut in aquam cõuertatur q̃ ſeptẽtrionalis.3. Meteo.c.6.D.

14 Auſter. de Mũdo. ad Alexãdr.c.2.C.D.✳

AVSTERVS. Sapor.

Auſterus ſapor medius eſt. De Sen. & Sen.c.4.I.

AVSTERVS. Vt dicit uitium in moribus. Quære amarus.

AVTOCLES.

Autoclis dictũ habes.2.Rhetor.c.23.L.

AVTOPHRADATES.

Autophradates cũ Atarnea obſidere uellet, iuſſus ab Eubulo conſyderare tpis moram & impẽſas ad obſidionem neceſſarias obſidionẽ prætermiſit.2.Polit.c.5.E.

AVTVMNVS. Anni quarta pars.

1 Autumno magis grandinat q̃ æſtate.1.Meteor.c.12.F.

2 Autumno aer humeſcit.1.Meteor.c.12.G. & de Mem.& Rem.c.2.H.

3 Autumnales pluuiæ primæ ſalſiores ſunt propter admixtionẽ calidæ & ſiccæ exhalationis.2.meteor.c.3.O.

4 Autumno & uere maxime fiunt terremotus, quia autumnus flatuoſus eſt.2. Meteor.c.8.F.✳.

AXIOMA. Interpretaẽ dignitas. Quære Dignitas quam Axioma &c.

AXIS. Quem mundum mediũ deuidere imaginamur.

Axis eſt linea recta, quã cõcipimus ꝑtranſeuntem a polo ad polum per mundi centrum. De Mundo. ad Alexandr.c.1.D.

BABYLON. Vrbs metropolis Babyloniæ ꝓuinciæ in Aſia maiore, a q̃ BABYLONII.

1 Babylonii plurima & fide digna de ſtellis tradiderũt plurimis annis ante Ariſtotelem.2.De Cælo. T.Co.60.

2 Babylon adeo ingens urbs fuit, ut cũ pars illiꝰ ab hoſtibꝰ capta fuiſſet, pars tñ aliq̃ nõ ſenſit hoſtes etiã poſt tertiũ diẽ.2. Polit.c. 4.C.& 3. Polit.c.2.A. Quære Piſcis.28.

BACCHVS. Poeticꝰ deus. Quære Craſtonia. Dithyrambi. Elis. Mars.✳.

BACHIDES. Quære Philolaus.

BACTRVS. Fluuius Baƈtrianæ regionis in Aſia.

Baƈtrus fluuius ex Paropanniſo Aſiæ mõte oritur.1.Meteor.c.13.F. Quære Oxus.

BAETIS. Fluuius Hiſpaniæ, a quo Bætica prouincia dicta eſt. Quære Tarteſſus.

BAIVLARE. Quære Tigillus.

BALEARES. Inſulæ duæ in mari Iberico contra Tarraconẽ, quæ etiã Gymneſiæ dicuntur. Quære Gymneſiæ.

BALENA. Marina bellua ingentis magnitudinis

Balenæ pulmonẽ hẽnt, q̃uis pedes non habeãt, & reſpiratione refrigerãtur. Cuiꝰ rei ſignũ eſt, qꝫ ſtertũt dormientes, & elato ore dormiũt, & fluitãt p ſumma maris, ut reſpirent. Nec refrigerãtur ſuſcipiẽtes aquã, nã aquã, quã euomũt p fiſtulã, quæ ante cerebrũ ſita eſt, nõ excipiũt, ut refrigerenẽ, ſed cum cibo tranſglutiunt. de Reſp.c.5.A.B. Quære Cetacea.✳,

BALNEVM.

1 Balnea facta ſunt terremotu circa Aedepſum.2.Meteor.c.8.G.

2 Balneis cibus condigeritur, non tanq̃ balnea ſint principium principale agens, ſed tanq̃ quoddam adminiculum ſint.4. Meteor.T.Co.15.✳.

BANAVSIA. Interpretatur. Sorditas, Quære Sorditas.

BANAVSOS. Interpretatur. Sordidus. Quære ſordidus. Auarus.

BARBARVS.

1 Barbarum eſt inclinari & loco cædere.1. Rhetor.c.5.E.

2 Inter Barbaros maxime reperiũtur homines beſtiales ſeu feri.7.Ethic.c.1.A

3 Apud Barbaros Fœmina & ſeruꝰ eodem gradu habẽtur.1.Polit.c.1.B.

4 Barbarus & ſeruus idem ſunt natura, ut dicunt poetæ, & ideo dicunt, Græcos debere barbaris dominari. 1. Polit. c. 1. C.
5 Barbarorum multæ nationes cõmutatiõe rerum utilium utuntur, & nil amplius exercent lucri gratia. 1. Polit. c. 6. B.
6 Barbaræ quædã nationes ut Celtæ, natos ſtatim flumine gelido immergunt, & parua ueſte amiciunt. 7. Polit. c. 17. A. ✳
BARBITI. Inſtrumenta quædã muſica.
Barbiti reprobati ſunt ab antiquis. 8. Politi. c. 6. D.
BASILEVS. iterp̃tat̃ Rex. Quære Rex.
BASILIA. interpretatur Regnum. Quære Regnum.
BATHEA. Ponti id eſt profunda Ponti, locus ubi mare Euxinũ profundiſſimũ eſt. Quære Pontus euxinus. 1.
BAVCOPANVRGI. interp̃tãtur molles & delicati. Quære Molles & delicati.
BEATITVDO. BEATVS
1 Beatitudo non eſt in eo, quod uiolentum eſt, nullum enim uiolẽtum beatum eſſe poteſt. 1. de Aia. T. Co. 49.
2 Beatam uitam & ſtudioſam eandem eſſe, dixit Xenocrates. 7. Topi. c. 1. B.
3 Beatus nemo eſt inuitus. 3. Ethic. c. 5. A.
4 Beati ſimul uiuere affectant. 8. Ethi. c. 5. A
5 Beati non indigent amicis utilibus, ſed iucundis. 9. Ethi. c. 9. B.
6 Beatum ſolitarium facere, abſurdum eſt. 9. Ehic. c. 9. B.
7 Beatorum inſulas quaſdam tradũt Poetæ. 7. Politic. c. 15. B. Quære Felix Felicitas. Nam ad eam dictionem reduximus, qcquid de beatitudine eſt excerptum.
BELLVM.
1 de Bello conſultans quid debeat ſcire, oñditur. 1. Rhetor. c. 4. D.
2 Bellum ſi in cõſultationem cadat, quomodo tractandum ſit, oñditur. Rhet. ad Alexandr. c. 2. H. I. L.
3 Bellum gerimus, ut in pace degamus. 10. Ethic. c. 7. B. & 7. Polit. c. 2. D. & c. 14. D & c. 15. A.
4 Bellũ negocioſiſſimum eſt. 10. Ethi. c. 7. B.
5 Bellum nemo expetit gerere gratia gerendi bellum, nec bellum propter bellum parat. Alioquidebitur crudelis & ſanguinolentus eſſe. 10. Ethic. c. 7. B.
6 Bellum iuſtum eſt natura cõtra eos homines, qui nati ſunt ad parendũ & obediẽdũ, nolunt tamen parere. Vnde & bellũ inter ea, quibus fit acquiſitio, numeratur. 1. Politi. c. 5. E.
7 Bellica congregatio multorum non eſt ciuitas. 2. Polit. c. 1. D.
8 Belli propulſatores neceſſarii ſunt ciuitati, ſi uult aduerſus inuadentes tueri libertatẽ 4. Polit. c. 4. D.
9 in Bello maxime contingit, ut alii paupertate nimia premãtur, alii diuitiis abundẽt. 5. Polit. c. 7. B.
10 ad Bellum potius eligendus eſt rex perit⁹ rei militaris q̃ probus. 5. Polit. c. 9. B.
11 ad Bellũ quattuor ptes multitudinis ſunt utiles, ſcilicet eqtes, pedites, grauis armaturæ, expediti, & leues, & turba naualis. 6. Polit. c. 7. A.
12 ad Bellũ tm̃ fere ordinata eſt diſciplina iuuentutis & legum multitudo apud Cretas & Lacedæmonios. Et potentia bellica, ut ſibi finitimos ſubdant, honoratur apud eas nationes, quæ præualere poſſunt. 7. Polit. c. 2. C.
13 Bello præferenda eſt pax. 7. Polit. c. 14. D
14 Bellica exercitatio non ob id eſt meditanda, ut in ſeruitutẽ adigantur immerentes, ſed ne ipſi adigantur in ſeruitutem. Secũdo ut imperium q̃rant gratia utilitatis ſubditorum. Tertio ut eis dominẽtur, q ſeruire digni ſunt. 7. Polit. c. 14. G.
15 Bellum cogit homines eſſe temperatos & iuſtos. 7, Polit. c. 15. A.
16 Bellicæ artes lucrũ q̃runt etiã a nolẽtib⁹. 1. Oeconom. c. 2. B. Quære Agricola. 3. ✳.
BELVA. Quære Brutum. ✳
BENE AGERE. BENE FACERE.
1 Benefacere difficilius eſt q̃ facere qnodlibet. 6. Topic. c. 1. B.
2 Benefacere cunctis uirtutis eximiæ eſt. 1. Rhet. c. 9. H.
3 Benefacere nulla ſpe recipiendi honeſtũ eſt. 8. Ethic. c. 13. C.
4 Bene agere illum, qui bona non agit, impoſſibile eſt. 7. Polit. c. 3. D.
5 Bene agere impoſſibile eſt eũ, qui nil agat. 7. Polit. c. 3. A.
6 Benefaciens oĩs facit, nõ tñ oĩs faciẽs bene facit. 9. Metaphy. T. Co. 4. Quære Agere Facere.
BENEFICIVM.
1 Beneficiorum inter ſe differentia ponitur 1. Rhet. c. 5. E. F.
2 Beneficium accipere, quare uideatur eligibilius q̃ conferre, oſtenditur. 1. Rhetori. c. 7. O.
3 Beneficium accipere & conferre iucundũ eſt. Nam qui accipit, adipiſcitur, quod cupit, qui uero confert, habet, & abundat. 1. 1. Rhet. c. 11. H.
4 Beneficium nõ eſſe collocandum in ſenẽ, prouerbio dicitur. 1. Rhet. c. 15. D, Quære Dare. Liberalitas. Liberalis.
BENEVOLENTIA. BENEVOLVS.
1 Beneuolentia auditoris quibus captanda ſit, oſtenditur. 2. Rhetor. c. 1. per totum. & Rhetor. ad Alexandr. c. 24. C. D.
2 Beneuoli ſunt, qui alios amãt eorũ gratia, non tamen ab illis rependit̃ ipſis amor. 8. Ethic. c. 2. B.
3 Beneuoli aliqui ſunt in eos, quos non uiderunt, quia putãt eos eſſe uiros bonos. 8. Ethic. c. 2. B.
4 Beneuoli in abſentes quodammõ dicunt̃ tacentes amici. 8. Ethic. c. 2. B.
5 Beneuolẽtia uidet̃ eſſe amicitia, cũ nõ ſit, quia beneuolẽtia ad ignotos & latens eſt, amicitia uero nõ eſt latens. 9. Ethic. c. 5. A.
6 Beneuolẽtia nõ eſt amatio, quia nõ habet extẽſionẽ nec appetitionẽ. 9. Ethic. c. 5. A.
7 Beneuolentia repente fit, & ideo non eſt amatio, quia amatio fit conſuetudine. 9. Ethic. c. 5. A.
8 Beneuolentia eſt principium amicitiæ ſecundum uirtutem. 9. Ethic. c. 5. A.
9 Beneuolentiam facit uigor animi. Illa eſt enim potentia animi, per quã amamus, & beneuoli ſumus. 7. Polit. c. 7. B. Quære Amatio. Amicitia Amor.
BERECYNTHVS. Mons phrygiæ, in Berecyntho mõte Hecates ſiue Dianæ ſacra celebrabant̃, ex quo ipa dea Berecynthia eſt appellata. De admirãd. Audit. 24.
BESTIA. Quære Brutum.
BESTIALITAS. Vitium heroicæ uirtuti oppoſitum. BESTIALIS. Qui hoc uitio laborat.
1 Beſtialitas eſt una e tribus ſpẽbus eorum, q̃ fugienda ſunt in morib⁹, 7. Ethic. c. 1. A.
2 Beſtialitati maxime uidet̃ ea uirt⁹ opponi, q̃ heroica & diuina dicit̃. 7. Ethic. c. 1. A,
3 Beſtialitas ſeu feritas raro inter homines inuenitur, ſicut eius oppoſitum Heroica uirtus. 7. Ethic. c. 1. A.
4 Beſtialis fit aliquãdo aliqs ob morbos & læſiones principii. 7. Ethic. c. 1. A.
5 Beſtiales aliqui ſunt partim propter naturam prauam, partim propter conſuetudinẽ, partim ob morbos. 7, Ethic. c. 1. A. B. C
6 Beſtiales qui fiunt a natura, non dicuntur ſimpliciter incontinentes. 7. Ethic. c. 5. C.
7 Beſtiales quidã efficiũtur propter inſaniã aut comitialem morbum ſiue epilepſiã. 7. Ethic. c. 5. C.
8 Beſtialitas nõ cadit in bruta, licet ab eis nomen ſortitaſit. 2. Magnor. Mor. c. 6. G. N.
Quære Barbarus. 2. Heroica uirtus.
BETYS. Quære Bætis.
BIAS. Vnus ex ſeptem Græciæ ſapientibus ex Prienne oppido Ioniæ.
1 Biãtis præceptum eſt, ita amare, ut aliquãdo ſis oſurus, & ita odiſſe, ut aliquando ſis amaturus, quod reprobatur. 2. Rhetor. c. 13. & 21. E. Quære Amare. 11.
2 Biantis ſententia eſt. Ne qd nimis. 2. Rhetor. c. 21. E. & 3. C.
3 Bias dixit, magiſtratum uirum oſtẽdere, declarans in hoc multos eſſe ad ſe iuſtos, q ad alios eſſe nequeunt. 5. Ethic. c. 1. D.
BIBERE.
Bibere quid opus eſt inſuper, cum ſtrãgulat aqua: ut in prouerbio dicitur. 7. Ethic. c. 2. D. Quære Incõtinens
BILIS ATRA Quære Melancholia.
BILIS FLAVA, Quære Cholera.
BISALTAE. Populi Biſaltiæ regiõis in Macedonia. Quære Craſtonia.
BITHINIA. Thraciæ locus.
In Bithinia Thraciæ ubi metalla effodiũt̃, lapis ſpinus ignem incendit. de Admiran. Audit. 32.
BYZANTIVM. Quæ & Cõſtantinopolis dicitur, urbs eſt in Thracia ad Boſphomorum. BYZANTII. Byzantii ciues.
1 apud Byzantium aduenæ coniurauerunt in ciuium oppreſſionẽ, quo cognito, prælio & armis expulſi ſunt. 5. Polit. c. 3. G. H.
2 Byzantii quomodo in pecuniarum indigẽtia pecunias collegerint, habes Oecono. Publi. B. ✳.
BIVALVIA. Quære Planta. 44. ✳
BOEOTIA. Græciæ prouincia. Quære Talpa. 3. BOEOTII. Quære Pericles.
BOLYNTHVS, Beſtia quædam, quæ & Bonaſſus appellatur.
Bolynthi beſtiæ in Heſaino Pæoniæ monte naſcuntur per ſimiles tauris ſed magnitudine & robore ac pilorũ qualitate ſuperant, proceduntq; erectiore collo ac ceruice inſtar equorum, quos Pæonii appellant monepos. de Admirand. Audit. 28. ✳. Bonaſſus.
BOMBVS. Sonus quem inſecta ædunt.
1 Bombus inſectorum ut apum & ueſparũ fit attritu ſpiritus intrinſeci ad ſeptum trãſuerſum ſeu ſuccinctorium. de Somn. & Vigil. c. 2. L.
2 Bombos efficiunt inſecta animalia attritu ſpiritus ad membranã, ſicut pueri efficiũt bombis ſonos ſimiles per arũdines, tenui membrana ſuperimpoſita. de Reſpirat. c. 4. F.

BOMOLOCHIA. Id ē ſcurilitas. Quære Scurrilitas.
BOMOLOCHOS. interpretať Scurra. Quære. Scurra.

BONITAS & AEQVITAS.

Bonitas & æquitas quomodo differant a iuſtitia, & in quibus ſint, oſtenditur, 5. Ethico. c. 10. per totum. Quære Aequus & Bonus. Aequum & Bonum, Aequitas & Bonitas.

BONVS.

1 Bonos ex bonis naſci, uerisſimile eſt. 1. Rhetor. c. 9. I.
2 Bonus non eſt, qui bonis non gaudet. 1. Ethic. c. 8. C.
3 Bonus ſolus uere honore dignus eſt. 4. Ethic. c. 3, E.
4 Bonus uir & bonus ciuis fortaſſe non ſunt idem. 5. Ethico. c. 2. D. &. 3. Politi. c. 3. per totum.
5 Boni & æqui uiri eſt ueniam aliquibus dare, & ad ignoſcendum procliuis eſt. 6. Ethico. c. 11. A.
6 Bonorum actiones aut tales ſunt, aut ſimiles. 8. Ethic. c. 3. E.
7 Boni & abſolute & ſibi mutuo ſunt iucundi. 8. Ethic. c. 3. C. & c. 4. A.
8 Bonorum amicitia. Quære Amicitia. 24. 25. 26. 27. 54. 72.
9 Boni ſibi ipſis amici ſunt. 8. Ethic. c. 4. A.
10 Bonus uir factus amicus, bonum fit ei, cui iam eſt amicus. 8. Ethic. c. 5. B.
11 Bonos multos reperire, difficile eſt. 8. Ethico. c. 6. A.
12 Bonorū eſt, nec ipſos delinquere, nec amicos permittere praua ſubminiſtrare. 8. Ethic. 8. B.
13 Bonus uidetur eſſe mēſura quædam omni homini. 9. Ethic. c. 4. A.
14 Boni uiri eſt bona agere ſui ipſius gratia. 9. Ethic. c. 4. A.
15 Bonus maxime ſe ipſum ſeruare uult & uiuere, & maxime id, quo ſapit. Eſt em̄ bonū uiro bono eſſe, & unuſquiſq; ſibi bona uult. 9. Ethic. c. 4. A. B.
16 Bonus uir ſecum maxime degere uult, qa libenter hoc cū uoluptate facit, eo q̧ præteritarum rerum memoria gaudet, & futurarum ſpes bona eſt. Et inſuper abundat contemplationibus mente. 9. Ethico. c. 4. B.
17 Bonus uir eſt omnino ſine pœnitentia. 9. co. c. 4. B.
18 Bonus & ſibi amicus eſt & aliis. 9. Ethico. c. 4. C.
19 Bonus quanto præſtabilior eſt, tanto magis gratia amicorum laborat, & ſua negligit. 9. Ethic. c. 8. A.
20 Bonus amator maxime ſui eſt. 9. Ethico, c. 8. C.
21 Bonus patriæ & amicorum cauſa plurima agit, etiam ſi mortem oppetere debeat. 9. Ethic. c. 8. C.
22 Bono uiro mens dictat agenda, & eā ſeqtur. 9. Ethic. c. 8. D.
23 Bonus uir plus appetit actum unum honeſtum & magnum q̄ multos paruos. 9. Ethico. c. 8. D.
24 Bonus uir anteponit omnibus honeſtatē. 9. Ethic. c. 8. D.
25 Bonus ut bonus eſt, bonis actibus delectatur, offenditur autem prauis. 9. Ethico c. 9. C.
26 Bonorum conuictu exercitatio q̄dam uirtutis fit. 9. Ethic. c. 9. C.
27 Bono uiro bonū & iucūdum eſt, quod naturaliter eſt bonum. 9. Ethic. c. 9. D.
28 Boni appetunt maxime uitam. 9. Ethico. c. 9. D.
29 Bono uiro quod uidetur, id bonum eſt inter operationes & paſſiones, quæ habent aliquid ambiguitatis. 10. Ethico. c. 5. D. & c. 6. B.
30 Bonus uir mēſura eſt operationum & uoluptatum humanarum. 10. Ethic. c. 5. D. & c. 6. B. Quære Quadratum. 1.
31 Bonos fieri a natura nō eſt in poteſtate hominum, ſed ineſt illis per cauſam quandā diuinam. 10. Ethic. c. 9. B.
32 Bonos fieri putant a natura, aut doctrina, aut cōſuetudine. 10. Ethic. c. 9. B.
33 Bonos nos eſſe aut malos, in noſtra poteſtate ſitum eſt. Alioqui iniuſte legiſlatores pro uitiis pœnas infligerent, aut pro uirtutibus laudes, quia nemo uituperatur, aut laudatur propter ea, quæ in ſua poteſtate non ſunt. 1. Magnor. Mor. c. 9. C. & c. 10. 11. A.
34 Boni aut mali licet noſtra ſponte ſimus, non tamen in noſtra poteſtate ſitū eſt, optimos eſſe, niſi natura talis extiterit. 1. Magnor. Mor. c. 12. B.
35 Bonus an maxime ſe diligat, oſtenditur. 2. Magnor. Mor. c. 14. A.
36 Bonus eſt, apud quē bona ſimpliciter ſunt bona. 2. Magno. Mor. c. 9. C.
37 Boni uiri ex bonis generantur, licet plerū q; nō ita fiat. 1. Polit. c. 4. C. Quære Fili⁹. 2
38 Boni duo meliores uno ſūt. 3. Poli. c. 12. C
39 Bonus uir utitur laudabiliter paupertate morbo & fortunæ aduerſitatibus. 7. Polit. c. 13. C. Quære Quadratum. 1.

40 Boni efficimur per tria, ſcilicet per naturam per morem per rationē. 7. Polit. c. 13. D. & c. 15. B. ✳.

BONVN.

1 Bonum non omne mouet appetitū ad mouendum motu locali animal, ſed bonum agibile. 3. De anima. T. Co. 51.
2 Bonum agibile cōtingit aliter ſe habere. 3. De Anima. T. Co. 51.
3 Bonū aliud exiſtens, aliud uero apparens eſt. 3. de anima. T. Co. 51.
4 Boni alicuius gratia ſemper operatur natura Quære Natura.
5 Bonis om̄ibus male uti poſſumus, præter q̄ uirtutibus. 1. Rhetor. c. 1. L.
6 Bona illa ſunt a fortuna, in quibus inuidia eſt. 1. Rhetor. c. 5. L.
7 Bonum eſt, quod ſui ipſius gratia eſt expetendū, & id cuius gratia aliquid appetim⁹, & quod omnia expetunt, & id, quod cum adeſt, bene afficit is, qui illud habet, ſatiſq; habet, & ſufficiens eſt. 1. Rhetor. c. 6. A.
8 Bona iucūda & ſpecioſa bona neceſſe eſt, eſſe. 1. Rhetori. c. 6. B.
9 Bona quæ ſint & ſimpliciter & ſecūdū pluriū æſtimationē, hēs. 1. Rhetor. c. 6. p totū.
10 Bonū illud eſſe dicimus, cui contrariū eſt malū. 1. Rhetor. c. 6. D. & 7. Ehic. c. 14. A.
11 Bonū laudabile eſt. 1. Rhetor. c. 6. E.
12 Bonum eſt, quod boni aut prudētes præferunt. 1. Rhetor. c. 6. F.
13 Bonum maius aut minus quid ſit, oſtenditur. 1. Rhetor. c. 7. per totum.
14 Bonum & æquum eſt præter legem ſcriptam. 1. Rhetor. c. 13. E. F.
15 Bono & æquo quando utimur, oſtenditur. 1. Rhetor. c. 13. F. G.
16 Bonum & æquum ut præualeant, eligiť arbiter. 1. Rhetor. c. 13. G.
17 Bonum triplex eſt animi ſcilicet & corporis & rerum externarum. Rhetor. ad Alexandr. c. 1. C. & 1. Ethic. c. 8. A.
18 Bonum ipſum id ueteres dixerunt, quod omnia appetunt. 1. Ethi. c. 1. A.
19 Bonum unius & ciuitatis licet idē ſint, cōmuni⁹ tū mai⁹ & diuinius ē. 1. Ethi. c. 2. B.
20 Bona, circa quæ uerſatur ciuilis facultas. tantam differētiam & errorem habent, ut lege & non natura cōſtare uideanť, & multi propter illa perierint. 1. Ethic. c. 3. A.
21 Bonum ſummum omnes appellant felicitatem. 1. Ethic. c. 4. A.
22 Bonū ſummū tale eſt, qđ nō facile auferri queat. 1. Ethic. c. 5. A. Quære. Felicitas.
23 Bonum ſeparatū nō eſſe felicitatē, ut dicebant Platonici, oſtenditur. 1. Ethic. c. 6. A.
24 Bonum tot modis dicitur, quot ens. 1. Ethic. c. 6. B.
25 Bonū in om̄ibus prædicamētis inueniť. 1. Ethi. c. 6. B. & 1. Magnor. Mor. c. 1. F.
26 Bonum per ſe, quod dicebāt platonici, refellitur. 1. Ethic. 6. D. E.
27 Bonum proprium habet ars quælibet. Et illud bonū eſt præcipuū in qualibet arte, cuius gr̄a omnia alia fiunt. 1. Ethic. c. 7. A.
28 Bonum eſt finis omnium actionum. 1. Ethic. c. 7. A.
29 Bona animæ ꝓpriiſſime & maxime bona dicuntur. 1. Ethic. c. 8. A.
30 Bonum finiti eſt, ſicut malū infiniti, ut Pythagorici dicunt. 2 Ethic. c. 6, D.
31 Bonū apparens tantū dixerūt aliq, eſſe uolibile a uolūtate. Quod ſi hoc uerū eſt, ſeqť nullū eſſe bonū ſua natura. 3, Ethic. c. 4. A.
32 Bonum ſimpliciter, quod eſt per ſe bonū, eſt ſimpliciter uolibile a uoluntate, ſed bonū ſcd̄m qd eſt uolibile alicui. 3. Ethi. c. 4. B
33 Ad bonum ſic ſe habet uolūtas, ſicut corpus ad ſalubre. 3. Ethic. c. 4, B.
34 Bona illa optāda ſunt, quæ ſimplicit ſunt bona, licet optare poſſimus illa, quæ nobis ſunt bona. 5. Ethic. t. 1. C.
35 Bonū ſi nō retribuatur, nō eſt beneficiū & actus dādi, 5. Ethi. c. 1. A. Quære Iuſtitia.
36 Bonum & æquum quomodo a iuſto legali differant, & qd ſint, & in quibus cōſiſtāt, oſtenditur. 5. Ethic. c. 10. per totum.
37 Bonum & equū nec ſimpliciter eſt iuſtū, nec differt ab eo genere. 5. Ethic. c. 10. A.
38 Bonū & æquū eſt melius aliquo iuſto. 5. Ethic. c. 10. A.
39 Bonum & æquum emendatio eſt iuſti legalis. 5. Ethic. c. 10. A.
40 Bonum & æquum cum ſint circa particularia, emendare poſſunt, quod lex uniuerſaliter præcipit. 5. Ethic. c. 10. B.
41 Bonū cuiuſq; fortaſſis nō eſt ſine gubernatiōe rei familiaris atq; ciuilis. 6. Ethi. c. 8. B.
42 Bonum & æquum commune eſt om̄ibus bonis ea ratione, qua ad aliud tendunt. 6, Ethi. c. 11, A.
43 Bonum duplex eſt, aliud bonum abſolute ſeu ſimpliciter, aliud bonū alicui. In quorū alterū tendūt naturæ ipæ, & habit⁹, motus, & generationes. 7. Ethic. c. 12. A.
44 Bonorū aliud operatio, aliud habitus. 7. Ethic. c. 12. A.
45 Bonis corporis & bonis externis & fortuitis indiget felix, ut non impediatur. 7. Ethi. c. 13. B.
46 Bonum eſt non malum, & malo bonum contrarium eſt. 7. Ethic. c. 14. A.

47 Bonum eſt unum eorum, quæ ſunt amabilia.8.Ethic.c.2.A.

48 Bonũ amabile eſt ut finis.8. Ethic.c.2.A.

49 Bonum amabile eſt ſimpliciter, unicuiq; autẽ id, quod ſibi eſt bonũ.8.Ethic.c.2.A.

50 Bonum apparens tantum amãt aliqui.8.Ethic.c.2.A.

51 Bonum ſimpliciter eſt iucundum ſimpliciter.8.Ethic.c.3.D.

52 Bonum ſimpliciter amabile & expetibile eſt.8.Ethic.c.5.A.

53 Bonum maxime uult ſibi unuſquiſq;. 8. Ethic.c.7.B.

54 Bonum natura uiro bono eſt bonum.9. Ethic.9.D.

55 Bonum per ſe aut ſummum nõ fit melius alterius boni additione.10.Ethic.c.2.B.

56 Bonum humanũ nullum poteſt eſſe ſummũ, qa addito illi alio bono, reddit ipſum melius.10.Ethic.c.2.B.

57 Bonum, qui dicunt, non eſſe illud, quod omnia appetunt, nil dicũt, nec multo probabiliora afferunt.10.Ethic.c.2.C.

58 Bonis externis magis indiget felicitas actiua ſeu moralis q̃ ſpeculatiua. 10. Ethi.c.8.B.

59 Bonũ per ſe eſt eligibile ſuapte natura.1. Magnor.Mor.c.1.C.

60 Bonum aliud commune, aliud particulare.1.Magnor.Mor.c.1.F.

61 Bonum quadruplex eſt, ſcilicet honorabile, laudabile, poteſtatis, & bonũ ſalubre.1, Magnor.Mor.c.2.A.

62 Bonum honorabile eſt, quod diuinum & melius eſt, & quod eſt antiquius, & principiũ, & alia ſimilia.1.Magnor. Mor.c.2.A.

63 Bonum laudabile eſt, a quo laus emergit, ut a uirtutibus.1.Magnor, Mor.c.2.A

64 Bonũ potentiæ eſt, ut dominatus, robur, pulchritudo. Quo quis etiam male uti poteſt; uſus tamen bonus illius approbatur.1. Magnor.Mor.c.2.A.

65 Bonum ſalubre eſt, a quo ſanitas ꝓuenit, ut exercitium.1.Magnor.Mor.c.2.A.

66 Bonorum quædã ſunt ſimpliciter omĩno eligibilia, ut uirtutes, quædã uero nõ ſimpliciter, ut dominat⁹, robur, & talia.1.Magnor.Mor.c.2.B.

67 Bonorum alia ſunt finis, alia non.1. Magnor.Mor.c.2.B.

68 Bonorũ alia ſunt in aĩa, ut uirtutes, alia in corpore, ut ſanitas, uenuſtas, alia ſunt externa, ut dominatio, honor. Quorum optima ſunt, quæ ſunt in anima, 1. Magnor.Mor..c.3.A.

69 Bona animæ trifariam diuiduntur, ſcilicet in prudentiam & uirtutem, & in uoluptatem.1.Magnor.Mor.c.3.A

70 Bonum ſimplex & uniforme eſt, ſicut malum multiplex.1.Magnor.Mor.c.25.A.

71 Bonorum externorũ fortũa domina eſt, ſine quibus felicem eſſe non cõtigit 2.Magnor.Mor.c.8.A

72 Boni alicuius gr̃a oĩa agũt.1.Polit.c.1.A.

73 Bonũ eſt finis cuiuſlibet artis & ſcientiæ.3. Polit.c.8.A.

74 Bonorum fortunæ optima poſſeſſio eſt mediocris, quia eſt facilima ad obediendũ rationi. 4.Polit.C.11.B.

75 ex Bonis falſis, procedẽte tempore, uerũ malum euenit.4.Polit.c.12.C.

76 Bonorũ genera tria ſunt ſcilicet bona externa, bona corporis, & bona animi, ſine q̃bus felix nemo eſſe põt.7.Polit, c.1.A.

77 Bona externa finita & determinata eẽ debẽt, ſicut inſtrnmẽtũ qddã. 7. Polit.c.1.C.

78 Bona animæ quãto maiora ſunt, tãto ſunt utiliora, ſi nomen utilis uelimus eis tribuere.7.Polit.c.1.D.

79 Bona qui nõ agit, impoſſibile eſt eũ bene agere.7.Polit.c.1.D.

80 Bonum eſt finis cuiuſlibet generationis & motus.1.Metaphy.c.3.A.

81 Bonorum cauſam, dixit Empedocles, eſſe amicitiã ſeu cõcordiã.1. Metaphy.c.4. B.

82 Bonorum cauſa bonum eſt, ſicut malorũ malum.1.Metaphy.c.4.B.

83 Bonum ponebant Pythagorici unum e ſuis decẽ prædicamẽtis.1.Metophy.c.5.C.

84 Boni naturã tollunt, qui faciũt infinitũ.2. Metaphy.T.Co.7.8.

85 Bonorum electionem tollunt, qui faciunt infinitum.2.Metaphy.T.Co.8.

86 Bonum quod eſt per ſe & ex ſua natura, finis eſt, & illius cauſa & fiunt, & ſunt cætera. 3.Metaphy.T.Co.3.

87 Bonum principium eſt multis cogitationis & motus.5.Metaphy.T.Co.1.

88 Bonum aut malum maxime pertinẽt ad qualitates animatorum, & præcipue habẽtium electionem.5.Metaphy.T.Co.19.

89 ex Bonis particularib⁹ fit bonum uniuerſale.7.Metaphy.T.Co.10.

90 Bonum eſt cuius gratia cætera fiunt.11. Metaphy.c.1.B

91 Bonum eſt in rebus agendis & in iis, quæ ſunt in motu.11.Metaphy.c.1.B.

92 Bonum & eligibile ſunt in eadem coordinatione.12.Metaphy.T.Co.37.

93 Bonum ſeparatum Scilicet primum mouens habet totũ uniuerſum, 12. Metaphy. T.Co52

94 Bonum uniuerſi quidã male aſſignarunt, quorũ opinio ponitur, & refellit.12.Metap.T.Co.52.53.& ultra. Quære Finis.✳

BOREAS, Qui & Aquilo. & BOREALES VENTI. Qui flãt a ſeptentrione.

1 Borea flante, fit ros in Ponto regione propter antiperiſtaſim.1.Meteor.c.10.D.

2 Borea flante, magis euaporant putei, q̃ Auſtro flante.1.Meteor.c.10.D.

3 Boreas flans calorem uaporũ extinguit. 1.Meteor.c.10.D.

4 Boreas flat a frigidis & uaporoſis regionibus, & ideo frigidus & uaporoſus eſt.2. Meteor.c.3.P.

5 Boreas ſerenus eſt Europæ, pluuius uero Aphricæ, quia pellit in Aphricã nubes ab Europa.2.Meteor.c.3.P.

6 Boreas frequẽter flat, quia ſol multam exhalationẽ eleuat, nec poteſt illam cõſumere ꝓpter debilitatẽ, quã habet in illis regionib⁹, unde flat Boreas.2.Meteor.c.4.I.

7 Boreæ uocantur uenti flantes a ſeptẽtrione.2. Meteor.c.4.L.

8 Boreæ tenuiſſimi primo ſunt, & nõ ſentiũtur in regionibus ſeptentrionalibus, cum præſertim illa regio hyeme ſerena ſit, paulatim tamen procedentes ingentes & ualidi fiunt.2.Meteor.c,4.M.

9 Boreales uenti, qui apud nos flant, nõ pertingunt ſuo flatu ad totã habitabilem, quã nos colimus, 2.Meteor.c.5.L.

10 Boreales uenti apogei id eſt abterranei ſunt, nec eorum flatus multum tẽditur.2. Meteor.c.5.L.

11 Boreæ maxime apud nos frequẽter flant, quia noſtra habitatio ad ſeptentrionẽ ſita eſt.2.Meteor.c.5.L.&.c.6.G.

12 Boreas minus pertingit ad meridiem, q̃ Auſter ad ſeptentrionem, quia Auſter a latiore regione flat.2.Meteor.c.5.L.

13 Boreas a ſeptentrione flat Auſtro oppoſitus.2.Meteor.c.6.D.

14 Boreas eſt præcipuus inter uentos ſeptentrionales.2.Meteor, c.6. D.& de Mundo ad Alexandr.c.2.C.

15 Borealibus uentis flantibus, melius cõgrediũtur uir & uxor ad procreationem prolis.7.Polit, c.16.C.✳

BORYSTHENES. Fluuius Sarmatiæ apud Boryſthenẽ aliqui futura diuinabãt. Cui⁹ rei rationem reddere, captum humanæ mentis excedit. de Diuinati. pſomn. c.1.B. Quære Diuinatio.4.

BOSPHORVS. Mare auguſtum inter Aſiam & Europam hic de Thracio intelligit Ariſtoteles.

1 Boſphorus ſemper fluit, ſed quotidie magis in anguſtũ arctatur, quod fit, cũ aquæ fluxus ex Aſia inuehũt multum terræ, qua efficitur ſtagnum, obiecta quaſi quadã tenia arenæ, quæ deinde ſiccatur, & ſic fit deinceps aliud ſtagnũ, & rurſum ſiccatur, donec Boſphor⁹ fiat ut fluui⁹. Et tẽpus erit, ut ſuperinductu terræ & arenæ exſiccet.1. Meteor, c.14.O.

2 in Boſphoro duo parelii, id eſt, duo ſoles ſeu ſolis imagines in medio cæli facti ſunt, qui permãſerunt uſq; ad occaſum ſolis.3. Meteor.c.2.C.✳.

BOS.

1 Boues, ferũt, maiores prouenire in Pæõia q̃ uſquã gẽtiũ, & eorũ cornua q̃ttuor cubitos excedere, De. Admirãd.audit.126.

2 Bos loco ſerui ẽ pauperib⁹.1.Polit.c.1.C.

3 Bobus ea natura eſt, ut ſimilimos genitoribus ædãt fœtus.2.Polit.c.2.C.✳.

BOTHYNVS. Interpretatur fouea, impreſſio eſt in ſublimi.

1 Bothyni nocte & per ſerenũ in cælo uidentur.1.Meteor.c.5.F.

2 Bothyni eadẽ cauſam habent, quã aliæ impreſſiones in ſublimi.1.Meteo.c.5.F.

3 Bothynus fit, quãdo lumẽ obſcuro aut cæruleo colore interrũpitur, & talis color magis cõcret⁹ eſt q̃ in hiatu.1. Meteor.c.5. G.

BOVIGENA. Quære Empedocles.11.

BRANCHIAE. Piſcium.

1 Branchiis ſonum efficiunt aliquando piſces. Qui ſonus uidetur uox, cum tamẽ nõ ſit, nam uocem non ædunt aĩalia, quæ pulmone carent, cuiuſmodi ſunt piſces.2.De Anima.T.Co.87. Quære Achelous.3.

2 Branchias habẽtia per eas aquã ſuſcipiũt, qua refrigerantur. de Reſpirat.c.4.M.

3 Branchias habẽt omĩa chartilaginea & pedibus carent. De Reſpirat.c.4.M.

4 Branchiæ datæ ſunt aquatilibus ꝓpter refrigerationẽ, quæ fit ab aqua, quã per eas ſuſcipiunt. De Reſpirat.c.4.N.

5 Branchiæ datæ ſunt animalib⁹ ad refrigerationem, quæ fit ab aqua tantum. Vnde nullum animal branchias habens pulmonem habet, nã pulmo dat⁹ eſt ad refrigerationẽ, quæ fit ab aere. De Reſpirat.c.4.N.

6 Branchias habentia ſi cibos ore ſumãt, humorem emittunt per branchias. De Reſpirant.c.4.P.

7 Branchias habentia ſũma celeritate cibos tranſmittunt. & acutos ſerratoſq; dentes habent in morem pectinis, non enim comminuunt cibos. De Reſpirat.c.4.P.

8 Branchiis refrigeratis, refrigeratur cor pi-

ſcium.de Reſpirat.c.6.L.
9 Branchias ſæpe mouent piſces ſurſum & deorſum.de Reſpirat.c.6.M.
10 Branchias quãdo non poſſunt piſces mouere aut propter ſenectutem aut propter aliud quippiam, moriuntur, quia non refrigerantur.de Reſpirat.c.6.M.& de Vit.& Mort.c.1.C.✳.
BRASIDAS. Lacedæmoniorũ dux, qui parta uictoria de Athenienſib9, & ĩterfecto Cleone, ex uulnere accepto in prælio mortuus eſt, cui Amphipolitani ſacra quotannis faciebant.
Braſidæ ſacra ex iuſto legitimo fiunt.5.Ethic.c.7.A.
BRYSSO. Philoſophus.
1 Bryſſonis circuli quadratura ex communibus principiis, quæ non faciunt ſcire, ꝓcedit.1.Poſter.T.Co.23.
2 Bryſſõis circuli q̃dratura.1.Elech..c.10.A.
3 Bryſſonis q̃dratura circuli falſa ẽ, ſed quæ poſſit a geometra impugnari.1. Phyſico. T.Co.11.✳.
BRITANNICAE. Inſulæ Anglia & Ibernia.
circum Britannicas inſulas ſcilicet Albionem & Iernam inſulæ paruæ ſunt.de Mũdo ad Alexandr.c.1.F
BRVTVM. Irrationale animal.
1 Brutorũ uoces nõ ſunt elemẽta, q̃a uox intelligibilis ex illis fieri nequit. Poet.c.7.A.
2 Brutorum & ferarum quidam ſoni ſignificant naturaliter proprias paſſiones, ſed nõ ſunt nomina.1.Periher.c.2.A.
3 Brutũ nil põt efficere a fortuna niſi p quãdam ſimilitudinem.2.Phyſic.T.Co.59.
4 Brutum a fortuna pati poteſt, quãdo aliquod agens a fortuna agat circa ipſum.2.Phiſic.T.Co.59.
5 In Brutis caſus eſt.2.Phyſic.T.Co.60.
6 Bruta nec ab arte nec diſcurſũ nec deliberatione agunt, operantur tamen propter finem.2.Phyſic.T.Co.80.
7 Bruta an intellectu, an aliquo alio principio operentur, dubitant quidam, 2, Phyſico.T.Co.80.
8 Bruta non omnia habent phantaſiam.2.de anima.T.Co.156.
9 Brutis nullis ineſt aſſenſus.2.de Anima.T.Co.157.
10 Brutis nullis ineſt ratio.2.de Anima. T, Co.157.
11 Bruta quia rationis expertia ſunt, phantaſiis aguntur.1.de Anima.T.Co.162.
12 Bruta phãtaſiã hẽnt, deliberatiuã uero nõ habent, quia deliberare utrum hoc aut illud agant, opus rationis eſt, quæ non eſt in brutis.3.de Anima. T. Co.57.
13 Bruta nõ gaudẽt odore, ut odor ẽ, niſi ut tali uł tali cibo ineſt.de Sẽ.& Sen.c.5.G.P
14 Bruta nõ reminiſcuntur, quia nõ ſyllogiſant, & reminiſci ſyllogiſmus quidam eſt. de Memo.& Remi.c.2.P.
15 Bruta quædam ſomniant. de Diuinati. per ſomn.c.1.G.
16 Brutorum ſuperius media pars eſt inter ſuperius hominis & plantarum, de iuuent, & ſenect,c.1.D.
17 Brutorũ neminẽ pudet.2.Rhetor.c.6.G.
18 Bruta nõ dicim9 eẽ felicia, q̃a nõ poſſunt eſſe capacia operationis cum uirtute.1.Ethic..c.9.B.&.10.Ethic.c.8.C.
19 Bruta non agunt aliquid ſponte & uoluntarie.3.Ethic.c.1.G.
20 Bruta non faciunt aliquid electione.3.Ethic.c.2.A.
21 Bruta fortiora ſunt propter iram.3.Ethico.c.8.C.
22 Brutorũ, eſt amare uoluptates.3.Ethi.D.
23 Bruta nullam uoluptatem capiunt per auditum aut uiſum aut odoratum, niſi per accidens.3.Ethic.c.10.B.
24 Bruta licet ſenſum habeant, dominium uero ſui actus non habent.6.Ethic.c.2.A.
25 Brutis naturales habitus inſunt.6.Ethico.c.13.A
26 Bruta nec uitium habent nec uirtuem.7.Ethic.c.1.A.
27 Bruta non ſunt incontinentia, quia non habent uniuerſalem exiſtimationem, ſed habent ſingularium imaginationem atq; memoriam.7.Ethic.c.3.E.
28 In Brutis nec eſt temperantia, nec intemperãtia niſi metaphorice.7.Ethic.c.9.C.
29 Bruta nec rationem nec electionem habent, 7.Ethic.c.6.C.
30 Brutorum feritas minus malum eſt, q̃ hominis uitium, quia in brutis non eſt corruptum optimum, quod a natura habent. in malo uero homine corruptum eſt.7.Ethic.c.6.C.
31 Brutũ min9 malum millies facere poteſt, q̃ prauus hõ.7.Ethic.c.6.C.
32 Bruta uoluptates ſequuntur.7. Ethico.c.11.B.&.c.13.B.
33 Bruta felicitatem non habent, quia ſpeculatione intellectus carẽt.10. Ethi.c.8.C.
34 Bruta electionem non habent, quia rationẽ non habent.1.Magnor.Mor.c.18.A.
35 Bruta non ſunt proprie temperantia, quia ratione carent, qua honeſtum eligimus.1.Magnor.Mor.c.22.B.

36 In Bruta non cadit beſtialitas uitium oppoſitũ heroicæ uirtuti, q̃uis habeat nomẽ ab eis.2.Magnorum.Mor.c.6.G.N.
37 Bruta manſueta meliora ſunt q̃ fera.1.Polit.c.3.E.
38 Bruta melius ſe habent, ſi ab homine regãtur, & ei pareant.1.Polit.c.3.F.
39 Bruta omnia hominum grã ſunt, ut manſueta propter utilitatem & cibum, fera uero & ſi nõ omnia, propter cibum & alia adiuuenta ut ueſtes.1.Polit.c.5.E.
40 Bruta non ſunt capacia felicitatis nec uitæ ſecundum electionem.3.Polit.c.6.B.
41 Bruta imaginationib9 & memoriis uiunt, & parum participant experimenti.1.Metaphy.c.1.B.✳.
BVLLITIO, Quære Feruor.
CACEPPA.
Caceppa fons ẽ apud Cumas, in quem ſi lignũ inciderit, primo germinat, deinde in lapidem dureſcit. De Admirand. Audit.83.
CAECIAS. Ventus flans ab ortu æſtiuo.
1 Cæcias flat ab oriẽte æſtiuo, & opponitur Aphrico, 2.Meteor.c.6.F.
2 Cæcias communis eſt Apeliotæ ſiue ſubſolano & Boreæ.2.Meteor.c.6.H.
3 Cæcias circa æquinoctium uernum flare ſolet.2.Meteor,c.6.I.
4 Cæcias ſerenus non eſt, quia in ſe reflectitur. Vnde dici ſolet. Trahit ad ſe ipſum, ut Cæcias nubes.2.Meteor.c.6.M.
5 Cæcias maxime nubiloſus eſt, 2. Meteor.c.6 M.
6 Cæcias a quibuſdã appellatur Helleſpontia.6.Meteor.c.6.N.✳.
CAECVS.
1 Cæcum eſt carens uiſu, quãdo natum eſt habere.Prædicament.c.10.D.
2 Cæcus natus ratiocinabitur de coloribus utens tantũ nominibus, res uero ipſas nequaq̃ intelliget.2.phyſic.T.Co.6.
3 Cæcus accipit non ſibi per ſe nota ut nota. 2.Phyſic.T.Co.6.
4 Cæci qui naſcuntur, ſapientiores ſunt ſurdis & mutis natis.de Sen.& Sen.c.1.G.
CAELVM.CAELESTE.
1 Cælum a caſu factum quidam poſuerunt. 2.Phyſic.T.Co.44.
2 Cælum dicere a caſu factũ, admiratione dignum eſt.2.Phyſic.T.45.
3 Cæli cauſa non eſt caſus, aut fortuna,2. Phyſic.Co.67.
4 extra Cælum nec corpus, nec Ideas eſſe, cum ideæ in loco non ſint, putabat Plato.3 Phyſic. T.Co.25.
5 Cælũ ꝑpterea oẽs opinãtur eẽ in loco, q̃a ſemp eſt in motu.4.Phyſic.T.Co.12.
6 Cælum in loco eſſe quomõ dicat, hẽs.4. Phyſic.T.Co.43.& ultra.
7 Cæli ultimi ſuperficies conuexa quomodo eſt in loco, habes.4.phyſic.T.Co.45.
8 Cælum ultimum nullo alio corpore continetur.4.Pphyſic.T.Co.46.
9 Cæli motus ſi eſt tẽpus, ſequetur, plura ſimul eſſe tempora, cum plures ſint cælorũ circulationes.4.phyſic.T.Co.93.
10 Cæli motum quidã dixerũt, eſſe tempus, alii uero ipſum cælum, quod refellitur.4. Phyſic.T.Co.93.94.
11 Cæli ſphæram ideo, dixerunt aliqui, tempus eſſe, quia ſicut ſphæra cæli cõtinet omnia, ſic tempus cõtinet omnia. Quæ ratio adeo ſtulta eſt, ut non oporteat conſyderare inconuenientia, quæ ad ipſam ſequuntur.4.Pgyſic.T.Co.94.
12 Cæli ſphæræ quomodo dicuntur moueri per accidens.8.Phyſic.T.Co.52.
13 Cælum ponendum eſt corpus prius & diuinius præter quattuor elemẽta.1.de Cælo.T.Co.13.
14 Cælum tãto præſtantius eſt, quanto ſeparatius a corporibus elementaribus inferioribus.1.de Cælo.T.Co.13.
15 Cælum nec graue nec leue eſt.1.de Cælo. T.Co.17.& ultra.
16 Cælum nec eſt generabile nec corruptibile.1.de Cæl.T.Co.20.
17 Cælum nec augmẽtabile eſt nec minuibile.1.de Cæl.T.Co.21.
18 Cælum inalterabile eſt & impaſſibile.1.de Cæl.T.Co.21.22.
19 Cælum locum Immortalem deo Immortali tribuũt.& proprium dei locum faciũt omnes.1.de Cæl.T.Co.22.&.2. de Cæl. Co.2.
20 Cælum eſſe Immutabile ſecundum alterationem aut augmentũ aut decrementũ, colligitur experientia cõſtantiæ ejus in eadem diſpoſitione.1.de Cæl.T.Co.22.&.2. de Cæl.T.Co.37.
21 Cælum oẽs antiqui eo nomine nominabãt, quo poſteriores, ſcilicet ætherẽ a ſemper currendo.1.de Cæl.T.Co.22.
22 Cælum ſi infinitum non eſt, nec aliud corpus infinitum eſſe poteſt.1. de Cæl. T. Co.35.& ultra.
23 Cælum infinitum eſſe non poteſt. 1. de Cæl.T.Co.35.

24 Cælũ moueri, ſenſu percipiꝰ.1.de Cæl. T.Co.35.

25 Cælum ſi infinitum eſſet, moueri nõ poſſet.1.de Cæl.T.Co.36.

26 Cælum finitum eſt, quia tẽpus, in quo mouetur, eſt finitum.1.de Cæl.T.Co.38.42.

27 Cælum ſi infinitum eſſet, tempore infinito uerteretur.1.de Cœl.T.Co.41.

28 extra Cælum non eſt corpus, nec ſimplex nec compoſitũ, nec finitũ, nec infinitũ, nec intellegibile.1.de.Cæl.T.Co.69.98.100.

29 Cælum ſingulare eſt, quia ſenſibile eſt.1.de Cæl.T.Co.92.

30 Cælum, & hoc cælum idem eſt, quia hoc cælum, id eſt mundus, occupauit totã materiam.1.de Cæl.T.Co.95.

31 Cælũ tripliciter dicitur. Primo, ſubſtantia extremæ totius circulationis, aut corpus naturale, quod eſt in extrema circum ferentia totius. Secũdo, corpus proximum extremæ circumferẽtiæ totius, in quo ſol, & luna, & quædam aſtra ſunt. Tertio, corpus cõtentũ ab extrema circũferẽtia ſcilicet totũ uniuerſum.1.de Cæl.T.Co.96.

32 Cælum principaliter dicitur corpus ſupremum, in quo maxime diuinum omne locatum eſſe dicimus.1.de Cæl.T.Co.96.

33 Cælũ pro toto uniuerſo acceptũ cõſtat ex oĩ corpore ſenſibili.1.de Cæl.T.Co.97.

34 extra Cælum non eſt locus, nec uacuum, nec tempus.1.de Cæl.T.Co.99.

35 extra Cælũ quæ ſunt entia, non ſunt nata eſſe in loco, nec ſeneſcũt tpe, neq; ſubiiciũtur trãſmutationi, ſed inalterabilia ſunt, & p ſe ſufficiẽtiſſimã uitã habẽt toto æterno, & ipſa cõmunicãt iſtis inferioribus uitã & eſſe, aliis quidem clarius, aliis uero obſcurius.1.de Cæl.T.Co.100.

36 Cælum, in Timeo dicitur, factum eſſe, tamen fore ſempiterno tẽpore.1.de Cæl.T.Co.109.

37 Cælum totum nec ortum eſſe, nec corrũpi poſſe, ut quidam dicunt, ſed eſſe unum nõ habens principium æternitatis uniuerſæ, & habere in ſeipſo infinitum tempus, non ſolum ex propriis rationibus, ſed etiã ex aduerſariorum opinione fidem ſumere licet, 2.de Cæl.T.Co.1.

38 Cælũ ſi contingit eſſe, ut Ariſtoteles dicit, & non ut aduerſarii illius dicũt, magnum momentum habet ad faciẽdum fidem de immortalitate & æternitate eius.2.de Cæl.T.Co.1.

39 Cæli motus pfectus eſt, & cõtinet alios motus imperfectos aliorũ, qui motus habent terminũ & quietem.2.de Cæl.T.Co.2.

40 Cæli circulatio cauſa eſt principii motus aliorum, & eorum ſuſcipit quietem, & inceſſabilis eſt infinito tempore, & nec principiũ nec finẽ habet.2.de Cæl.T.Co.2.

41 Cælum eſſe diuinũ, & illius motũ eſſe finẽ aliorũ motuũ, debemus hr̃e perſuaſum ex antiquorũ auctoritate.2.de Cæ.T.Co.2.

42 Cælum omni difficultate mortali caret.2.de Cæl.T.Co.3.

43 Cælum ſine labore eſt in ſuo motu.2.de Cæl.T.Co.3.

44 Cælum Atlante quodam ſuſtineri, fabuloſum eſt.2.de Cæl.T.Co.4.

45 Cælum, quidam fabuloſe dixerunt, uirtute quadã animata ſuſtineri, tanq̃ ſi eſſet põderoſum & terrenum.2.de Cæl.T.Co.4.

46 Cælum ſeruari tanto tpe in eo ſitu, in quo eſt, cauſam eſſe celerem motum, dixit Empedocles.2.de Cæl.T.Co.5.

47 Cælum, quidam dixerũt, manere perpetuum ab anima ipſum cõgente, quod eſt irrationabile.2.de de Cæl.T.Co.6.

48 Cælũ exiſtimare ſine labore moueri, & perpetuũ eſſe, nõ mõ rationi cõſentaneũ eſt, ſed etiam opinioni, quã habemus de diis.2.de Cæl.T.Co.6.

49 Cælum ſi dextrũ habet & ſiniſtrum, prius conueniunt ei priora iſtis ſcilicet ſurſum & deorſum.2.de Cæl.T.Co.7.

50 Cælum cum dextrum & ſiniſtrum habere dicant Pythagorici, quattuor alia addemeruntilli.2.de Cæl.T.Co.11.

51 Cælum non putandum eſt carere dextro & ſiniſtro, quia non habet principium motus, quia ſi habuiſſet, a dextra parte incipiſſet, & ſi ceſſabit, ab eadem rurſum incipere.2.de Cæl.T.Co.13.

52 Cælum non putandum eſt carere dextro & ſiniſtro ſurſum & deorſum ante & retro, quia ſphæricum eſt, nam uirtus diuerſa eſt in diuerſis partibꝰ cæli, licet partes ſimiles ſint in figura.2.de cæl.T.Co.13.

53 Cælum animatum eſt, & ideo principium motus, dextrum & ſiniſtrum, ſurſum & & deorſum habet.2.de Cæl.T.Co.13.

54 Cæli longitudo eſt diſtantia poli ad polum.2.de Cæl.Co.14.

55 Cæli latera non dicuntur poli, ſed quæ iuxta polos ſunt.2.de Cæl.T.14.

56 Cæli deorſum eſt polus, qui a nobis uidetur.2.de Cæl.Co.14.

57 Cæli motus incipit, unde oriũtur aſtra.2.de Cæl.T.Co.15.

58 Cæli ſiniſtrum eſt, ubi occidunt aſtra.2.de Cæl.T.Co.15.

59 Cæli dextrum eſt, unde oriuntur aſtra.2.

de Cæl.T.Co.15.

60 Cæli ſurſum eſt in polo, q nõ uidetur a nobis.2.de Cæl.T.Co.15.

61 Cæli corpus diuinum eſt, & ideo circulare, quia ſua natura ſemper circũuertitur.2.de Cæl.T.Co.17.

62 Cæli plures motus cur ſint, nõ facile eſt cauſam reddere, quia accidentia cæli per pauca cadunt ſub noſtro ſenſu.2.de Cæl.T.Cõ.17.

63 Cæli plures motꝰ ſunt, quia neceſſe eſt, generationes eſſe & corruptiones.2.de Cæl.T.Co.17.& ultra.

64 Cælum ſua natura mouet̃ circa mediũ.2.de Cæl.T.Co.18.

65 Cæli motꝰ ſi unus eſſet, nõ eſſet gñatio aut corruptio.2.de Cæl.T.Co.20.

66 Cælum figuram ſphæricam habere, neceſſe eſt.2.de Cæl.T.Co.22.& deinceps.

67 Cælo contenta ſphærica eſſe, neceſſe eſt.2 de Cæl.T.Co.26.

68 Cælum ſi perfecte ſphæricum nõ eſſet, ſed eſſet aut lẽticularis aut oualis aut rectilineæ figuræ, ſequeretur, & corpꝰ eſſe extra locũ, & locum eſſe ſine corpore.2.de Cæl.T.Co.27.

69 Cæli motus eſt menſura aliorum motuũ, quia ſolus continuus eſt & regularis & ſempiternus.2.de Cæl.T.Co.28.

70 Cæli motus uelociſſimus eſt.2.de Cæl.T.Co.28.

71 Cælum eſſe ſphæricum, etiam ex elemẽtorum ſphæricitate probatur.2.de Cæl.T.Co.30.

72 in Cælo nil accidit a caſu.2.de Cæl.T.Co.33.

73 Cæli motus ideo ab ea parte incipit, & non ab oppoſita, qa dextra, unde motꝰ icipit, nobilior eſt q̃ ſiniſtra.2.de Cæl.T.Co.34

74 Cælũ habet ſe q̃ optime poteſt.2.de Cæl.T.Co.34.

75 Cælum inceſſabili motu moueri, optimũ eſt.2.de Cæl.T.Co.34.

76 Cæli motũ uniformẽ eſſe, & nõ difformẽ, pbatur.2.de Cæl.T.Co.35.& ultra.

77 Cæli primi motꝰ eſt uniformis & unꝰ, aliorum uero orbium plures ſunt motus.2.de Cæl.T.Co.35.

78 Cælũ ſi irregulariter mouetur, intenſionẽ & remiſſionẽ haberet.2.de Cæl.T.Co.35

79 Cælum nõ poteſt irregulariter moueri, qa nõ habet principium aut medium aut finẽ ſui motus.2.de Cæl.T.Co.35.

80 Cæli motus ſempiternꝰ tpore eſt, & lõgitudine ſimul ductus & infrangibilis eſt.2.de Cæl.T.Co.35.

81 Cælũ licet ſit corpus, eſt tñ inalterabile & ĩmutabile.2.de Cæl.T.Co.36.

82 Cæli motus irregularis eſſe nõ põt, qa cælũ ipm eſt primũ, & ſimplex, & ingenitũ, & incorruptibile, & intranſmutabile, & mouet̃ ſimplici & prio motu.2.de Cæl.T.Co.36.

83 Cæli motor multo magis q̃ cælũ eſt primꝰ, ſimplex, ingenitus, incorruptibilis, intranſmutabilis. Et ideo cælũ ex pte mouẽtis irregularit̃ moueri nõ põt.2.de Cæ.T.Co.36

84 Cæli corpus qa ſimplex eſt & immixtũ & ĩ propria regione, ideo nil ipſi eſt contrariũ, nec põt habere aliquã impotentiã aut intẽſionẽ aut remiſſionẽ.2.de Cæl.T.Co.37.

85 Cælum irregulariter nõ põt moueri ſcd̃m partes ipſius, qa infinito tempore facta fuiſſet aliqua diſtantia aſtrorum inter ſe.2.de Cæl.T.Co.37.

86 Cælum ſcd̃m ſe totũ non poteſt moueri irregulariter, quia nõ habet impotentiã, propter quam fiat intenſio aut remiſſio in motu.2.de Cæl.T.Co.37.

87 Cæli motus intẽdi ſemp, aut iterum remitti, eſt impoſſibile, qa eſſet motus cæli indeterminatus.2.de Cæl.T.Co.37.

88 Cælum, impoſſibile eſt, ꝙ infinito tẽpore intendatur in ſuo motu, & infinito remittatur, aut aliquando remittatur, & aliqñ intẽdatur.2.de Cæl.T.Co.38.

89 Cæli motus ſi remittit̃, infinito tẽpore remitti, neceſſe eſt.2.de Cæl.T.Co.38.

90 Cælum uiciſſim intẽdi & remitti, irrationabile eſt dicere, & figmẽto ſimile.2.de Cæl.T.Co.40.

91 Cælũ ſi irregulariter moueret̃, non lateret nos.2.de Cæl.T.Co.40.

92 Cælum igneũ eſſe, quidam dixerunt.2.de Cæl.T.Co.41.

93 Cælum, aliqui putauerũt, nõ eſſe ſimile undiq;.2.de Cæl.T.Co.50.

94 Cælorũ corpora uiuentia exiſtimare debẽmus, & actionẽ habere.2.de Cæl.T.Co.61

95 Cælo optime ſe habẽti ſine actiõe ipm bonum ineſt, ppinquo uero huic p unã actionem, remotis uero ab illis per plures.2.de Cæl.T.Co.62.

96 Cælũ primũ uno motu confeſtim attingit ad optimum.2.de Cæl.T.Co.66.

97 Cælum primũ ideo tantã multitudinẽ ſtellarũ habet, qa magnũ exceſſum debet habere ad alia illud, quod eſt principiũ præcipuum uitæ.2.de Cæl.T.Co.68.

98 Cælo prio uni multa corpora ſtellarum natura tribuit, & uni corpori planetarũ multos motus, & ſic natura adæquauit, & fecit ordinẽ uni lationi multa tribuens corpora

&uni corpori multas lationes. 2. de Cæl. T.Co.69.

99 Cæli motu circulari grauiora ad mediũ ferunt, ut omnes dicũt de illis, q̃ accidũt circa aerẽ & circa hũida. 2. de Cæl. T.Co.85.

100 propter Cæli circulationẽ, dicũt quidã, terram qeſcere, ſicut in uaſis accidit, qbus ore deorſum uerſo, nõ cadit aqua propter celerem motum, apta alioqui cadere. 2. de Cæl. T.Co.85.

101 Cæli circũgiratio nõ accedit ad nos, ut dicamus ea, quæ mouẽtur, ad cẽtrũ moueri ꝑpter cæli uertiginẽ. 2. de Cæl. T.Co.87.

102 Cælum qui cõponunt ex numeris, eadem impoſſibilia dicunt, ſicut qui componunt corpꝰ ex ſuperficiebꝰ. 3. de Cæl. T.Co.16.

103 Cæli motus adducit, & abducit generãs. 2 de Gener. T.Co.55.

104 Cæli motus ꝑpetuus cauſa eſt gñationis ꝑpetuæ. 2. de Gener. T.Co.56.

105 Cæli motus ſi unus tm̃ eſſet, aut ſemp eſſet generatio, aut ſemp corruptio, quia idem eodem modo ſemp ſe habens ſemp natũ eſt facere idem, & ideo plures motus & cõtrarios cæli eſſe oportet, ut gñatiões & corruptiones fiant. 2. de Gener. T.Co.56.

106 Cæli primi motus nõ eſt cauſa gñatiõis & corruptiõis, ſed ille motꝰ, q ẽ circuli obliq. Nã uniformitas & cõtinuitas motꝰ ꝑmi cæli cauſa eſt ꝑpetuitatis gñatiõis ſicut iclinatio & eleuatio circuli zodiaci ẽ cauſa gñationis & corruptiõis. 2. de Gene. T.Co.56.

107 Cælorũ corpora oĩa unius ſunt naturæ diuerſæ tñ a corporibus elementorum. 1. Meteor. c.2. A.

108 Cælorũ corpora mundũ hũc inferiorẽ illis cõtiguũ gubernãt. 1. Meteor. c.2. B.

109 Cælũ putandũ eſt eſſe primã cauſam, qa eſt oĩbus principiũ motus. 1. Meteo. c.2. C.

110 Cæli motus ꝑpetuus eſt, finẽ nõ hñs loco, ſed ſemp in fine. 1. Meteor. c.2. C.

111 Cælũ ætherem a ſemp currẽdo appellauit Anaxagoras, & ignẽ eſſe putauit. 1. Meteo. c.3. C.

112 Cælum ignem eſſe, dixerũt quidã puerili opiniõe, qđ nõ dixiſſent, ſi cõſyderaſſent, quæ traduntur mathematicis rationibus. 1. Meteor. c.3. D.

113 Cæleſtia corpora alterius naturæ ſunt ab igne & ab aere. 1. Meteor. c.4. C.

114 Cæli motꝰ id elementũ, qđ eſt propinquũ ei, diſgregatũ accendit, & facit caliditatem 1. Meteor. c.4. F.

115 Cælorũ corpora ſuo motu calorẽ efficiunt in inferioribus, & ea præcipue, q̃ celerius mouentur, & propinquiora nobis ſunt, ut ſol. 1. Meteor. c.4. F.

116 Cæleſtium orbiũ motu aer attritus calefit. 1. Meteor. c.4. C.

117 Cæleſtiũ corporum magis pura ſunt illa, q̃ magis diſtãt a mũdo elemẽtari, & illa ſunt minus pura, q̃ propinquiora ſunt mundo elemẽtari. 1. Meteor. c.4. C. Quære Luna.

118 Cæleſtia corpora nõ eſſe calida nec ignita, ex his probatur, ꝙ ſtellarũ ignitarũ decurſus nõ fiunt illic ſed in inferioribus. Sol ẽt q maxime calidꝰ ſentitur, nõ eſt ignitus, ſed candidus. 1. Meteor. c.4. F.

119 Cælum factũ eſſe ꝑpter terrã & mare, dixerunt antiqui, qui circa theologica uerſati ſunt. 2. Meteor. c.1. A.

120 Cælũ auctũ eſſe a terra ſole calefacta, qdã dixerunt. 2. Meteor. c.2. E.

121 Cælum quare circulariter moueatur, non poteſt cauſa aſſignari ex dictis Platonis, qa aĩa mũdi nõ moueť circulariter, niſi ꝑ accidẽs, nec aliqs finis motꝰ circularis cæli aſſignari põt ex dictis Platonis. 1. de Anima. T.Co.50.

122 Cælũ diaphanũ ẽ, qđ ẽ illi cõe cũ multis aliis. 2. de Aĩa. T.Co.68. Quære Diaphanũ

123 Cælũ eſt ſumma pars mũdi, q̃ deorum eſt domiciliũ appellatũ, qđ qdẽ diuinorũ corporum plenũ eſt, q̃ ſydera appellare cõſueuimus. de Mũdo ad Alexan. c.1. A.

124 Cælum una circũuectione cum oĩbus ſyderibus abſq; intermiſſione uertiť, de Mũdo ad Alexand. c.1. A.

125 Cæli naturã ætherẽ appellamus, nõ quia, etiã ſi multo igne conſtet, poſſit αἴθεσθαι, id eſt ardere, ut quidã dixerũt, ſed qa in orbẽ agitata uideať ſemp ἀειθεῖν, id eſt ꝑpetuo currere. de Mũdo ad Alexã. c.1. B.

126 Cælũ diuerſa natura eſt a quattuor elemẽtis, & res plane diuina eſt, & nullam recipit fati malignitatẽ. de Mũdo ad Alexã. c.1. B.

127 Cælũ quale ſit, Homeri ſentẽtia oſtendiť. de Mundo ad Alexand. c.5. L.

128 ad Cælum manus tollunt deprecantes, qa eſſe in eo deum omnes exiſtimant. de Mũdo ad Alexan. c.5. L.

129 Cælum appellant Græci ὄυρανομ, quia ſupra ὄυρεα, id eſt montes exiſtat. Olympꝰ etiã cælũ appellať quaſi ὁλολαμπησ, qa totus ſplẽdeat. de Mũdo ad Alexan. c.6. Z.

130 Cælũ dixerũt Pythagorici, harmoniã eſſe 1. Metaphy. c.5. A.

131 Cæli decimam ſphæram poſuerũt Pythagorici, quia numerus denarius ꝑfectus eſt, q̃uis tm̃ nouem ſphæræ ratione deprehendantur. Illã uero decimã terrã oppoſitam dicebant. 1. Metaphy. c.5. B.

132 Cælũ, dixit Xenophanes, eſſe unũ deũ. 1. Metaphy. c.5. F.

133 Cælũ aliud erit præter hoc ſenſibile, ſi mathematica ponanť media inter ideas & res ſenſibiles. 3. Metaphy. T.Co.7.

134 Cælum ſi ponatur aliud præter hoc ſenſibile, impoſſibile eſt quieſcere, & impoſſibile eſt etiam moueri, quia cælo naturale eſt moueri, & iis quæ ſunt ſine materia, repugnat moueri. 3. Metaphy. T.Co.7.

135 ad Cælum ſi cõparentur oĩa generabilia aut corruptibilia, nullius fere quantitatis ſunt. 4. Metaphy. T.Co.23.

136 Cælum & perpetua aut non habent materiam, aut ſi habent, non eſt eiuſdem rationis cum materia ſenſibiliũ, niſi ſecundũ ꝙ eſt mobilis ad locũ. 8. Metaphy. T.Co.12.

137 Cælũ ſemp mouebiť, nec timẽdum eſt, ut ſtet, ut qdã phyſici timuerũt, qa cælũ nõ fatigatur in ſuo motu, eo ꝙ cæli motus nõ eſt circa cõtradictionis potentiam, ut ſit ei laborioſa cõtinuatio. 9. Metaphy. T.Co.17.

138 Cæleſtia corpora ſemper agunt. 9. Metaphy. T.Co.18.

139 Cæli motꝰ uniformis eſt & celerrimꝰ, quo cæteri motus iudicantur, & menſurantur. 10. Metaphy. T.Co.4

140 Cælum materiam habet, ſed non in potẽtia ad aliam formam, ſed ad motum localem. 12. Metaphy. T.Co.10.

141 Cælũ primũ æternũ eſt, & eſt aliqd, quod mouet ipſum, qđ nõ ſolũ rõne ſed etiã ſenſu patet. 12. Metaphy. T.Co.34. & ultra.

142 Cæli primi mobilis motus perpetuus eſt, & unus ab uno. 12. Metaphy. T.Co.43.

143 Cæleſte corpꝰ ſempiternũ eſt, neq; unq̃ cõſiſtit, aut quieſcit. 12. Metaphy. T.Co.44.

144 Cæleſtes orbes ſeu ſphæræ q̃draginta & nouẽ ſunt, & motꝰ eorũ quõ ſe hẽnt, poniť ex opinionibus Eudoxi & Callipi. 12. Metaphy. T.Co.45. & ultra,

145 Cæli motꝰ, impoſſibile ẽ, eſſe alios, q̃ illi, qui ordinatur ad diuerſitatem motus ſtellarum. 12. Metaphy. T.Co.48.

146 Cælum, id eſt uniuerſum unum tãtũ eſſe, probatur. 12. Metaph. T.Co.49.

147 Cælum nõ eſſet, ſi nõ eſſent aliæ ſubſtãtiæ præter ſenſibiles. 12. Metaphy. T.Co.56. Quære Planeta. Sphæra. Stella. ✳.

CAERVLEVS. Color.

Cæruleus color medius eſt inter albũ & nigrũ. de *Sen.* & *Sen.* c.4. I. Quære Color.

CALAMITAS. CALAMITOSVS.

1 In Calamitatibus unicũ refugiũ putantur amici. 8. Ethic. c.1. A.

2 Calamitoſi nõ ſunt felices, qa felicitas operatio eſt, & nõ habitus, 10. Ethic. c.6. A.

3 Calamitatibus in magnis nihil abiecti facere, excelſi animi eſt. 2. Oeconom. c.1. C. Quære Alceſtis. Felicitas. Felix. Penelope. Priamꝰ.

CALCIAMENTVM.

Calciamentum illud fruſtra eſt, cuius nõ eſt calciatio. 1. de Cæl. T.Co.32.

CALIDITAS. CALIDVM.

1 Calidum actu mouet ad calorem potentia calidum. 8. Phyſic. T.C.31.

2 Calidũ priꝰ eſt frigido, ut affirmatio prior eſt priuatione. 2. de Cæl. T.Co.18.

3 Calidũ ſeparatũ eſſe, forſitã eſt impoſibile, ſi uero eſſet ſeparatum, impaſſibile eſſet. 1. de Gener. T.Co.55.

4 Caliditas q̃litas ꝑria cõtraria eſt, & eſt ꝑria cõtrarietas ſcđm tactũ. 2. de Gen. T.Co.8

5 Calidum congregat homogenea. 2. de Gener. T.Co.8.

6 Calidũ eſt paſſio ſenſus. 1. Meteor. c.4. F.

7 Calidũ oẽ natũ ẽ ſurſũ ferri. 1. Mete. c.5. D.

8 Calidum actiuum eſt, quia congregat. 4. Meteor. T, Co.1.

9 Caliditatẽ eſſe qualitatem actiuam, inductione probatur. 4. Meteor. T.Co.1.

10 Calidi eſt digeſtio. 4. Meteor. T.Co.14.

11 Calido & frigido agit agẽs in aliquod paſſum. 4. Meteor. T.Co.30.

12 Calidũ & aĩam, dixit Democritꝰ, eẽ ꝑrias figurarũ ſphæricarũ. de Reſpirat. c.1. L.

13 Calidum omne trahit ad ſe. de Nilo. B.

14 Calidas regiones incolẽtes igenio & arte abũdat, ſed aĩoſitatẽ nõ hẽnt. 2. Poli. c.7. A Quære Frigidum. Græci. 8. ✳

CALIGO.

1 Caligo eſt ſupfluitas nubis in aquam concretæ. 1. Meteor. c.9. B.

2 Caligo ſerenitatis magis q̃ pluuiæ ſignum eſt. 1. Meteor. c.9. B.

3 Caligo eſt q̃dam nubes ſterilis, id eſt ſine pluuia. 1. Meteor. c.9. R,

CALLIAS. Quære Iphicrates., 9.

CALLICLES. Orator quidam.

Callicles apđ Platonẽ in Gorgia dicit. Leges cõtrarias eſſe naturæ. 1. Elech. c.12. C.

CALLISTHENES.

Calliſthenẽ q̃m prius Athenieẽſes dãnarãt morte, abſoluerũt Ergophilũ, q̃uis magis irati eſſent Ergophilo. 2. Rhe. c.3. E. Quære Palma. 2.

CALLISTRATVS.

Caliſtratꝰ Menalopũ accuſabat, ꝙ tẽpli cũſtodes decepiſſet, & tria minima ponderis uaſa ſuſtuliſſet. 1. Rhetor. c.12. F.

CALLIPPVS. Philoſophus.

1 Callippus in Dionem.1.Rhetor.c.12.F.

2 Callippi opinio de motu planetarum & orbibus eorum ponitur.12. Metaphyſic. T.Co.47.

CALOR. CALOR NATVRALIS. Viuentium

1 Calor fit in aere attrito a motu orbium cæleſtium.1.Meteor.c.4.C.

2 Calor, qui fit in inferioribꝰ, fit propter motum corporum cæleſtium præſertim ſolis, quia motꝰ diſgregat, & ignit, ita ut ea, quæ ferunt, liqueſiant ſæpe.1. Meteor.C.4.F.

3 Calor eleuat partes ſubtiles & dulces a corporibus, relinqt uero amara & grauia. 2.Meteor.c.2.I.& de Sen.& Sen.c.2.H.

4 Calor naturalis efficit idem in animalium & plantarum nutritione, quod efficit in exterioribꝰ corporibꝰ calor ſolis, quia dulcia & ſubtilia eleuat ad partes ſuperiores, grauia uero & amara relinquit in inferioribꝰ. 2.Meteor.c.2.I.& de Sen. & Sen.c.4. H.

5 Calor terminat ea, quæ ſunt eiuſdem generis & alterius, copulat, tranſmutat, humectat, areſacit, indurat, & mollificat.4. Meteor.T.Co.1.

6 Calore egrediẽte, coagulatio fit, ergo illo ingrediẽte, ſolutionem fieri neceſſe eſt.4. Meteor.T.Co.36.

7 Calore naturali & alimẽto utitur anima uegetatiua ad nutritionem ut duplici inſtrumento.2, de Anima.T.Co.50.

8 Calor naturalis conſumit ſubiectũ in quo eſt, ſi non ſubminiſtretur alimẽtum, quod conſumat.de Lõgit.& Breuit.Vit.c.2.H.

9 Calori naturali ineſt uis primaria digerendi alimẽtũ.de Lõgit.& Breuit.Vit.c.2.H

10 Calore naturali digerũt omnia animalia. de Iuuent.& Senect.c.2.E.

11 Caloris naturalis principium eſt cor.de Iuuent.& Senect.c.2.E.

12 Calor naturalis duobus modis corrumpitur, aut marcedine, quando a ſe ipſo, aut extinctione, quando ab alio.de Iuuẽt,& Senect.c.3A.& de Reſpirat.c.4.C.

13 Caloris naturalis marcedo eſt ſenectus.de Iuuent.& ſenect.c.3.A.

14 Caloris naturalis extinctio ab alio mors uiolentia dicit̃.de Iuuẽt & Senect. c.3. A.

15 Calor naturalis calor extraneo collecto, corrumpitur.de Iuuent.& Senect.c.3. B.

16 Calor naturalis, ſi ſeruari debet, refrigerationem quandam in ſua origine accipere neceſſe eſt, quia ſicut carbones incenſi ſi obturati fuerint, præfocãtur, ſi uero mutatis uicibus crebo remoueatur operculum, longo tempore cõſeruantur, ſic calor naturalis frequẽti refrigeratione ſeruatur. de Iuuent & Senect.c.3.G. & de reſpirat.c.4.C.

17 ſine Calore naturali anima nõ poteſt eſſe in corpore.de Iuuent & Senect.c.3.D.

18 Calor naturalis cibo augetur. de Reſpirat.c.2.F.

19 Calor naturalis in carentibus ſanguine aut in exiguis conſeruatur, & refrigeratur per aerem aut aquam circumſtantem. de Reſpirat.c.4.C.✳.

CALVMNIA

Calumnia quibus pellatur, habes.3.Rhet. c.15.B.Quære Epicharmus.

CALVVS.

1 Calui non ſunt mutili, qa licet careant parte extrema, tamẽ illa habet rurſus generationem, mutila uero non habent.5. Metaphy.T.Co.32.✳.

CALX.Quæ arenæ commiſcet̃ ad ſtructuram ædificiorum.

1 Calx potentia habet caliditatem, quia aliquando ignita fuit.2.Meteor.c.3.Q.

2 Calcis naturam retinet terra, p quã flumina ſalſa aut fontes ſalſi tranſmiſſi colantur, quia aliqñ incaluit.2.Meteor.c.3.R.✳.

CAMARINA.Siciliæ urbs.

circa Camarinam Siciliæ defunctꝰ eſt Minos.2.Polit.c.8.B.

CANCER.Piſcis.

1 Cancri marini nõ recipiunt aquã intus ad refrigerandum, cum exiguum calorẽ habeãt, ſed ſimul cum cibo combibũt.de Reſpirat.c.5.C.✳.

CANICVLA. Sydus ſuo ortu æſtus inducens.Quære Accidens.41.✳.

CANIS.Latrabilis.

1 Canes lapidem Nili contritum & pinguedine demolitum ſi deuorarint, aiunt, eos latrandi uſum ilico amittere.de admirãd. Audit.17.

2 Canes non mordent eos, qui ſedent.2. Rhetor.c.3.B

3 Canes recenter ſoluti a uinculis etiã procidentes mordent,3.Rhet.c.4.A.

4 Canibus comparantur, qui mortuos ſpoliant, quia canes lapidem mordent, proiicientes non tangunt. Vt dixit Plato in ſua republica.3.Rhet,c.4.A.

5 Canibꝰ ſimilis eſt ira, qui priuſq̃ agnoſcãt, an amicus ſit, allatrant.7,Ethic.c.6.A.

6 Canis ſemp in eadẽ tegula dormitat, ut in puerbio dicit̃. Quod Empedocles expoſuit fieri ppt̃ ſimilitudinẽ, quæ cani eſt cũ tegula.2. Magnor. Mor.c.11.A. Quære Aetna.3.Orchomenii.✳.

CANOPICVM. unũ ex Nili oſtiis aliis orientalius

Canopicum Nili oſtium uidet̃ fluuii eſſe opus, cum cætera Nili oſtia manu facta uideantur.1.Meteor.c.14.E.

CANTHAROLETHRON.Locus a Scarabeorum interitu dictus.

Cantharolethron eſt locus in chalcidica, quem ingreſſi ſcarabæi intereunt.de Admirand.Audit.113.Quære Scarabeus.

CAPIBILIA.Quære Preſſatilia.

GAPILLVS.

1 Capillũ, dicũt qdã, nõ rũpi, ſi ex æquo tẽdatur in oĩbꝰ ſuis ptibꝰ.2.de Cæl.T.Co.93.

2 Capilli exhalatione fumoſa cõſtãt.4. Meteor.T.Co.48.

3 Capilli animalium non ſentiunt.1.de Anima.T.Co.79.✳.

CAPPADOCIA. Regio aſiæ finitima Armeniæ.

Cappadociæ metropolis ẽ Tyana. de Admitã.Audit.1.Quære Aq̃.90.Mula.Halys

CAPRA.CAPREA.

1 Capræ ſylueſtres in Creta, quæ tota illis abunudat, ubi ſe uulneratas a uenatoribus ſenſerint, ad dictamnum herbam recurrunt, qua tota inſula plena eſt, & eam depaſcũtur, & ubi paſtæ fuerint, infixam ſagittam ſtatim profundunt, & a cæde facile liberantur.de admirand.Audit.12.

2 Capreæ in Cephalenia inſula nõ pitiſſant per ſingulos dies, ſed conuerſæ in flantem uentum aperto ore hauſtu uenti ſitim depellunt.de Admirand.Audit.13.

3 Capra, quæ Ioui ſacrificabatur in Cariæ regione Pedaſia per ſtadia fere ſeptuaginta tripudians ibat ad locum, ubi mactanda erat, nec auerti poterat. de admirand. Audit.108.

4 Capra diis mactatur, ſed nõ duæ oues.5. Ethic.c.7,A.✳

CAPRAE.Impſſio ignita.Quære Aeges

CAPVT.

1 Capite carẽt multa aĩalia.Prædica.c.7.D.

2 Caput magnũ habẽtes ſomniculoſi ſunt, quia multum ſuperfluæ humiditatis continent in cerebro.de Somn. & Vigil.c.3.G.

3 Capitis ſanguis puriſſimus & tenuiſſimus eſt.de Somn.& uigil.c.3.N.

4 Capite ablato, animalia quædam uiuunt. de Iuuent.& ſenct.c.1.F.

5 Caput magnum hebentes hebetes ſunt, & referuntur ad aſinos.Minutulum fatui, mediocre bonum.de Phyſiognom.

6 Caput criſpicapillũ habentes timidi ſunt, erecti capillum timidi, denſicapillũ praui. de Phyſiognom.

7 Caput habentes cacuminatum inuerecũdi ſunt & iactatores, plani capillum ſimplices.de Phyſiognom.✳.

CARABVS.Id eſt Locuſta. Quære Locuſta teſtatum aquatile.

CARBO.CARBONATILE. Quod in carbones redigitur.

1 Carbo ignis eſt groſſior q̃ flãma aut lux 5.Topic.c.3.N.

2 Carbonum incenſorum halitu homines patiuntur grauedinẽ capitis, & quandoq; ſuffocantur.de Sen.&Sen.c.5.P.

3 Carbones incẽſi pfocant̃, & extingunt̃, ſi obturati fuerint, ſi uero crebro remoueat̃ operculũ, quo operiũtur, lõgo tpe ignem ſeruãt.de Iuuen& Senect.c.3.C.✳.

4 Carbonabilia ſunt, q̃cũq; talia ſunt, ut plꝰ cõtineãt terræ q̃ fumi.4.Mete.T.Co.48.

CARBVNCVLVS.

Carbunculus gemma non ſentit ignẽ.4. Meteor.T.Co.48.

CARCER.Quo noxii cuſtodiunt̃.

Carceris ædificãdi qui cauſa fuerit, is peccat.1.Rhet.c.14.B.

2 Carcere incluſi boni s uiris tradendi ſunt in cuſtodia & nõ prauis, cum praui magis indigeãt carcere & cuſtodia, q̃ ut ipſi alios cuſtodiant.6.Polit.c.8.D.

CARCHARODONTA. Acutos & ſerratos dentes habentia. Quære Dens. 3.Piſcis.21.

CARCINVS. Poeta tragicus. Quære Alope.

CARIA.Aſiæ minoris prouincia.

Cariæ Tyrannꝰ Mauſolus.Quære Mauſolus.✳.

CARMEN.

1 Carmine quæ ſcribuntur, mirabilia & iucunda uidentur, multaq; id faciunt, commodeq; ibi dicuntur, nõ autem ſic oratione ſoluta.3.Rhetor.c.2.B.

2 Carmina melius recordantur omnes q̃ ſolutam orationem, quia carmina habẽt numerũ, quo menſurantur.3.Rhetor.c.9.B. Quære Pes ut menſurat carmen.

3 Carmina ſoluto numero, gratiã perdunt. 3.Rhetor.c.4.B.

4 Carmen rem dulciſſimam eſſe mortalibus, dixit Muſæus..8.Politi.c.5.D. Quære Chæremon.Drama.

CARO.

1 Carne molles apti mẽte ſunt, duri uero carne inepti, qa tactus ſubtilitate ingenioſos a non ingenioſis diſcernimus.2. de Anima.T.Co.64.& de Phyſiognom.C.

2 Caro non ſentit tangibilia, ſed eſt mediũ ſentiendi.2.de Anima.T.Co.111.

3 Caro dura & corpulenta hebetes oſtẽdit, mollis uero bonam indolem ſed inconſtantem, niſi robuſtæ extremitates tali contingant.in Phyſiogno.

4 Caro ſpiſſa melioris habitudinis eſt q̃ rara.5.Ethic.c.1.B

5 Carnes leues ut auium, faciles ſunt, ut cõcoquãtur, & ideo ſanitatem inducunt.6.Ethic.c.7.C.

6 Carnibꝰ crudis ueſcũtur aliq circa Põtũ, aliqui etiam hũanis.7.Ethic.c.5.A.Quære Aſſum✳.

CARTHAGO. Ciuitas Aphricæ nobiliſſima. CARTHAGINENSES.Carthaginis ciues.

1 Carthaginenſes inſulam in mari Atlãtico ultra colũnas inuenerunt deſertam quidẽ hominibus, ſed adeo arborum & fluuiorũ nauigabilium & omnium rerum copia redundantem& ſalubri aere, ut capti amore illius mercatores Carthaginẽſes ibi ſedes figerẽt. Quã obrẽ Carthaginẽſes decreto publico ſanxerũt, morte ĩdicta, neq; illuc nauigaret, & eos, qui profecti fuerant, iuſſerũt interfici, ne fama illius inſulæ, perueniret ad alias nationes, & ſubderetur fortiori imperio in Carthaginenſiũ perniciem. Diſtãt aũt inſula hæc a cõtinenti pluriũ dierũ nauigatione. De admirand. Audit.74.

2 Carthaginẽſes Alcimedis ueſtẽ emerunt. de Admirã. Audit.84. Quære Alcimedis.

3 Carthaginenſium in regione mons eſt floribus ac arboribꝰ adeo refertus, ut in propinqua loca diffundat miram fragrãtiam. Ex eo uero fons mirabilis orit̃, qui liquorem oleo ſimilem effundit cedrinam fragrantiam redolentem. Ad quem ſi incorruptꝰ adoleſcens acceſſerit, liberius exhaurit. Eiq; fonti ſaxum ad hæret, quod æſtate flammas prope inextinguibiles emittat, & hyeme aquas frigidiſſimas niuibus pares, quæ res conſpicua eſt omnibus. de Admirand.Audit.101.

4 Carthaginem Phœnices cõdiderũt poſt Vticam conditam annis ducẽtis octoginta ſex.de Admirand.Audit.106.

5 Carthaginenſiũ reſpublica quibꝰ legibus cõſtaret, & quid bene, quid non bene cõtineret, oſtẽditur.2.Polit.c.5.per totum.

6 Carthaginenſium reſpublica multa continet recte inſtituta.2.Polit.c.9.A.

7 Carthaginenſium reſpublica comparatur rebuſpublicis Cretenſium & Lacedæmoniorum.2.Polit.c.9.per totum.

8 Carthaginenſes commercium & fœdera circa res importandas & pacta habebant cum Hetruſcis, & ſcripturas circa mutuã bellãdi ſocietatẽ, tanq̃ ſi ciues unius ciuitatis eſſent.3.Polit.c.6.B. Quære Hetruſci.

9 apud Carthaginenſes reſpublica reſpicit ad diuitias ad uirtutem & ad populum.4.Polit.c.7.B.

10 Carthaginenſium reſpublica populariter gubernabatur, & pecuniis ſtudebat.5.Politi.c.12.E.

11 apud Carthaginenſes, ferunt, ornatũ anulorum accipere pro numero expeditionũ, in quibus militauerint.7.Polit.c.2.C.

12 Carthaginenſes uino abſtinent, dũ in militia ſunt.1.Oeconom,c.5.A.

13 Carthaginenſes quomõ pecunias collegerint ex præda nauali, habes. Oeconom. Publi.D.Quære Hannon.

CASPIVM MARE. In Aſia maiore eſt, quod alio nomine Hircanum dicitur. Caſpium mare nõ commiſcetur oceano, & circumhabitatur a uariis gentibus.2.Mereor.c.1.D.

CASTIGARE.

Caſtigari qui digni ſint, & ꝓpter quas cauſas, habes.3.Ethic.c.c.12.B.

CASVS. Nominis ut genitiuus Datiuus &c.& uerbi tempora.

Caſus nois aut aut uerbi eſt ꝑ id, qđ ẽ huiꝰ aut huic aut huic aut ſimilia. Alit̃ uero ꝑ id quod eſt in uno aut in multis, ut homo hoĩs ambulauit ambulabit.Poet.c.7.C.

CASVS. Vt dicit deflexionem unius ab alio unus ex locis dialecticis.

a Caſibꝰ & cõiugatis loci ſunt maxime utiles, & ideo retinẽdi, & in prõptu habẽdi.2.Topic.c.2.F.&.3.Topic.c.4.D. Quære Locꝰ dialecticus Coniugata.

CASVS. Vna ex cauſis per accidens.

1 a Caſu nihil fieri, ſi oĩa ex neceſſitate ꝑueniunt, oſtenditur.1.Periher.c.8.A.

2 Caſus de numero cauſarũ eſt, quia multa dicunt̃ fieri a caſu.2.Phyſi.T.Co.39.42.

3 Caſus & fortũa an idem ſint, quæritur.2.Phyſic.T.Co.39.

4 Caſum non eſſe, aliqui dixerunt, q̃ eorũ, quæ a caſu fieri dicuntur, alia eſt cauſa determinata.2.Phyſic.T.Co.40.

5 Caſum nõ eſſe, dicunt aliqui, quia antiqui ſapiẽtes de caſu nil dixerunt, cũ de aliis rebꝰ multa tractauerint.2.Phyſi.T.Co.41, de Caſu nil tractaſſe antiquos, mirũ eſt.2.

6 Phyſic.T.Co.42.

7 Caſus faciẽda erat mẽtio antiquis, ſi dicebãt nihil fieri a caſu.2.Phiſic.T.Co.43.

8 a Caſu cõgregati aerem in loco, ubi eſt in hoc mundo, & in aliis mũdis nõ in eodem loco congregandum, dixit Empedocles, 2.Phyſic.T.Co.43.

9 a Caſu partes plurimas animaliũ fieri, dixit Empedocles.2.Phyſic.T.Co.43.

10 Caſum, quidam dixerunt, eſſe cauſam cæli & ſtellarum & cõuerſionis & motus & ordinis uniuerſi.2.Phyſic.T.Co.44.

11 a Caſu nihil fit in cælo.2. Phyſico. T. Co.46.

12 Caſus & fortuna quomodo ſint diuerſa, & in quas cauſas reducantur, oſtẽditur.2.Phyſic..T.Co.47.& ultra.

13 Caſus aliquid eſt, quia omnes dicunt, aliquid fieri a caſu.2.Phyſic.T.Co.48.

14 Caſus eſt in iis, quæ fiunt propter aliquid. 2.Phyſic.T.Co.51.

15 Caſus eſt cauſa ꝑ accidens in iis, quæ nec ſemper, nec frequenter fieri poſſunt, & eorum q̃ alicuiꝰ gr̃a fiũt.2.Phyſic.T.Co.57.

16 Caſus & fortuna differunt ſicut ſuperius & inferius, nam caſus ſuperius eſt.2. Phyſic.T.Co.57.

17 Caſus eſt in animatis & in inaĩatis.2.Phyſic.T.Co.60.

18 Caſus eſt in illis, quæ fiũt propter aliquid, non tamen euenit id, cuius gratia factum eſt, & eiꝰ cauſa ẽ extra.2.Phyſic.T.Co.61.

19 Caſus græco noĩe ipſum fruſtra ſignificat, unde nomẽ ipſum ſcilicet αυτόματον eſt. 2.Phyſic.T.Co.63.

20 Caſus maxime differt a fortuna in iis, quæ natura fiunt.2.Phyſic.Co.64.

21 a Caſu quæ fiunt, eorum cauſa eſt intrinſeca.2.Phyſic.T.Co.64.

22 Caſus eſt in iis, quorum eſt determinata multitudo.2.Phyſic.T.Co.65.

23 Caſus reducit̃ ad genus cauſæ, unde principium motus.2.Phyſic.T.Co.65.

24 Caſum dicere eſſe cauſam cæli, refellit̃.2.Phyſico.T.Co.67.

25 Caſus eſt cauſa poſterior intellectu & natura.2.Phyſic.T.Co.67.

26 a Caſu dixit Empedocles, eſſe partes animalium, nam quæ incidebant apte, conſeruabantur, quæ uero incidebant inepte peribant.2.Phyſic.T.Co.76.

27 Caſus eſt eorum, quæ fiũt præter ſemper & frequenter.2.Phyſic.T.Co.77.136.

28 a Caſu nõ poteſt fieri illud, quod ẽ incorruptibile & in gñabile.1.de.Cæl.T.Co.135.

29 Caſus & fortuna ſunt cauſa exteriorum bonorum.7.Polit.c.1.D.

30 Caſum, non eſt bonũ, ponere cauſam eſſe mũdi & ordinis uniuerſi.1.Metaphy.c.3.I.

31 Caſus & fortuna naturæ & artis priuationes ſunt.12.Metaphy.T.Co.13.

CATACLYSMVS. Interpretatur diluuium.

1 Cataclyſmus fit, cum ad hyemen ſuam aliqua regio peruenerit, nam ſicut anni ſunt tempora quattuor, uer, æſtas, autumnus, & hyems, ſic circa aliquas partes terræ euenit, ut ſit in illis ſua hyems, & fiat imber copioſus & grandis certa quadã naturali periodo, & hoc appellatur diluuium.1. Meteor.c.14.G.Quære Argiui.1.

2 Cataclyſmus factus eſt Deucalionis tempore in Græcia circa eam potiſſimum partem, quam antiquam Helladem appellãt, quæ eſt circa Dodonem & Acheloum fluuiũ.1.Meteor.c.14.G.✳.Diluuiũ.

CATARRHVS. Id eſt fluxio. Quære Fluxio.✳.

CATASYLLOGISMVS.

Cataſyllogiſmus quomodo fiat, habes.2.Prior.c,21.Quære Syllogiſmꝰ.Elenchus

CATANENSES. Ciues Catanæ ſiue Catinæ urbis in Sicilia.

Catanẽſibus leges dedit Charondas illorũ ciuis.2.Polit.c.10.d. Quære Charõdas.

CAVCASVS. Mons in aſia maiore.

1 Caucaſus mons maximus eſt eorũ, qui ad ortũ ſolis æſtiuũ uergũt.1.Meteor.c.13.F.

2 Caucaſum eſſe altiſſimũ, duo oſtendunt. Primũ, ꝙ cacumẽ illius cernit̃ ab iis, qui incolunt Bathea Ponti id eſt ꝓfunda Ponti, & a nauigantibus paludem. Secundum, ꝙ iuga illius illuſtrãtur a ſole uſq; ad tertiã noctis partem.1.Meteor.c.13.G.

3 Caucaſus ex hoc probatur magnitudinis ingentis eſſe, ꝙ multæ gentes in eo domicilia conſtruxerunt.1.Meteor.c.13.G.

4 ſub Caucaſo ſtagnum eſt, in quod cũ multa & magna flumina ingrediantur, nec ſtagnum habeat, quod fluat terram ſubit, & tandẽ iuxta Coraxos circa uocata Bathea Ponti erumpit.1.Meteor.c.13.L.

5 ſub Caucaſo ſtagnum eſt adeo profundũ, ut nullus qui tentauerit, terminum inuenire potuerit.1.Meteor.c.12.L.

CAVENDVM.

Cauendum illud maxime eſt, quod paulatim repit.5.Polit.c.8.A.

CAVPONARIA. Ars ſordida.& ꝑ muliere cauponariam exercente.

1 Cauponaria lucrum quærit a uolentibꝰ,

1 Oeconom.c.2.B

2 Cauponaria quædã.Quære Tabernaria.

CAVRVS. Ventus, qui & Corus & Argeſtes dicitur. Quære Corus.

CAVSA.

1 non Cauſa ut cauſa fallacia quomodo cõmittatur, habes.1.Elench.c.4.F.

2 Non cauſa ut cauſa fallacia quomõ ſoluatur, habes.2.Elench.c.5.G.

3 Cauſam quærit omnis quæſtio. 2. Poſter.T.Co.1.

4 Cauſa una eſt demõſtrabilis per aliam.2. Poſter.T.Co.8.

5 Cauſarũ aliquæ ſunt eædẽ ſuo cauſato ut materialis & formalis, aliæ uero nõ, ut finalis & efficiens.2.poſter.T.Co.8.

6 per Cauſam quancunq; poſſe fieri demõſtrationẽ, oſtendit.2.Poſter.T.Co.11.12.

7 Cauſa efficiẽs eſt, quæ primo aliquid mouet.2.Poſter.T.Co.11.

8 Cauſa finalis eſt, cuius gr̃a omnes aliæ demonſtrãt per mediũ.2. Poſter.T.Co.11.

9 per Cauſam materialem tanq̃ per mediũ poſſibile eſt aliquid demonſtrari. 2. Poſter.T.Co.11.

10 per Cauſam efficientẽ poſſibile eſt aliquid demonſtrari.2.Poſter.T.Co.11.

11 per Cauſam formalẽ poſſibile eſt aliquid demõſtrari.2.Poſter.T.Co.11.

12 p Cauſam finalem tanq̃ per medium poſſibile eſt demonſtrationem fieri, 2.Poſter. T. Co.11.

13 Cauſarũ quattuor ſunt ſpecies, ſcilicet materialis, efficiens, formalis & finalis.2. Poſter.T.Co.11.&.2.Phyſic. T.Co.27.28. & de Somn. & Vigil.c.2. F. &.1. Metaphyſic.c,3.A.

14 Cauſa & effectus cum nõ ſint ſimul tempore, an ſint in continuo tempore dubitatur, & ſoluit.2.Poſter.T.Co.13.& ultra.

15 Cauſa ſi una tantũ eſt unius effectus, cauſa ſequitur ad effectum, & econtrario.2. Poſter, T.Co.25.

16 Cauſa prius eſt eo, cuius eſt cauſa.2. Poſter.T.Co.25.

17 per Cauſam eſt demõſtratio ꝓpter quid. Si uero nõ eſt ꝑ cauſam, eſt demõſtratio quia.2.Poſter.T.Co.25.

18 Cauſæ plures ſi non ſunt eiuſdem effect9, tunc eſſe effectum, non ſequitur eſſe unius illarum cauſarum.2.Poſter.T.Co.25.

19 Cauſæ unitas per ſe ſequitur ad unitatem effectus per ſe.2.Poſter.T.Co.26.

20 Cauſa prima accipiẽda eſt illius, quod ſcire uolumus.2.Phyſic.T.Co.27.

21 Cauſarum conſyderatio ad philoſophum naturalem pertinet, quia eſt propter ſcientiam habendam.2.phyſic.T.Co.27.

22 Cauſa materialis eſt, ex qua fit aliquid, cũ inſit.2. phyſic.T.Co.28.

23 Cauſa formalis eſt ſpecies, ſeu quod quid erat eſſe.2.Phyſic.T.Co.28.

24 Cauſa efficiens eſt, unde primũ principiũ mutationis & quietis, 2.Phyſic.T.Co.29.

25 Cauſa finalis eſt, cui9 gratia aliquid fit.2. Phyſic.T.Co.29.

26 Cauſa finalis eſt potiſſima cauſarum. 2. Phyſico.T.Co.29.

27 Cauſas plures per ſe & non per accidens contingit eſſe unius & eiuſdem effectus. 2.Phyſic.T.Co.30.

28 Cauſæ ſibi inuicem ſunt cauſæ, ſed non eodem modo. Vt laborare eſt cauſa ſanitatis, & ſanitas eſt cauſa, ut aliquis laboret.2. Phyſi.T.Co.30.&.5.Metaphy.T.Co.2.

29 Cauſa eadẽ eſt contrariorum cauſa, ut gubernator præſens eſt cauſa ſalutis nauis, & ille idẽ abſens cauſa eſt naufragii.2.Phyſic.T.Co.30.&.5.Metaphyſic.T.Co.2.

30 Cauſæ plures ꝑ ſe q̃ndo cõcurrũt ad unũ, diuerſimode cõcurrũt.2. Phy.T.Co.31.

31 Cauſa finali nil intereſt, an ſit bona, an appareat bona.2.Phyſic.T.Co.31.

32 Cauſarum modi multi numero ſunt, ſi tamẽ reducantur in quædam capita, ad paucos redigentur.2. Phyſic. T. Co.32.&.5. Metaphy.T.Co.3.

33 Cauſarum alia eſt prior, alia poſterior.2. Phyſic.T.Co.32.

34 Cauſa omnis aliã cauſam continens prior eſt contenta.2.Phyſic.T.Co.32.

35 Cauſæ per accidens diuiduntur ſicut cauſæ per ſe.2.Phyſic.T.Co.33

36 Cauſarum per accidens aliæ ſunt magis ꝓpinquæ cauſis per ſe, aliæ uero magis remotæ, ut ſi albus & muſicus dicantur cauſa ſtatuæ.2.Phyſic.T.Co.33.

37 Cauſarum alia eſt in potentia, alia uero in actu.2.Phyſic.T.Co.34.

38 Cauſæ omẽs in quattuor ſpecies cauſarũ reducuntur.2. Phyſic. T.Co.35.&.5.Metaphyc.T.Co.3.

39 Cauſarum alia propinqua, alia remota.2. phyſic.T.Co.35.

40 a Cauſis ꝑ accidens q̃ ſunt, diuidũtur ſicut illa, quæ ſunt a cauſis ꝑ ſe. Phyſi.T.Co.35,

41 a Cauſis quæ ſunt, diſtinguuntur ſicut ſuæ cauſæ.2.Phyſic.T.Co.35.

42 Cauſæ per ſe cum cauſis per accidens quãdoq; accipiuntur complexe, ut ſtatuarius Polycletus.2.T.Co.36.&.5.Metaphy.T. Co.3.

43 Cauſarum modi ſex ſunt tota ſua multitudine, ſcilicet ſingulare, aut gen9, accidẽs, aut genus accidẽtis, complexum, aut ſimplex.2.Phyſic.T.Co.36,

44 Cauſarum omnes modi diſtinguuntur ꝑ actum & potentiam.2.Phyſic.T.Co.36.

45 Cauſa ſingularis in actu ſemper eſt cũ ſuo effectu, uel nõ eſt, ſi effectus nõ eſt.2.Phyſic.T.Co.37.&.5.Metaphy.T.Co.3.

46 Cauſa in potẽtia nõ ſemper eſt, uel nõ eſt, quando effectus eſt, uel non eſt.2.Phyſic. T.Co.37.

47 Cauſa ſumma quærẽda eſt in naturalib9, ſicut in aliis.2.Phyſic.T.Co.38.

48 Cauſæ uniuerſales ſunt effectuum uniuerſalium.2.Phyſic.T.Co.38.

49 Cauſæ ſingulares ſunt effectuũ ſingulariũ 2.Phyſic.T.Co.38.

50 Cauſa in potentia eſt effectus in potẽtia.2 Phyſic.T.Co.38.

51 Cauſa per ſe & cauſa per accidens eſt ſicut ens per ſe & ens per accidens.2. Phyſico. T.Co.50.

52 Cauſæ per accidẽs indeterminatæ ſunt. 2 Phyſic.T.Co.50.

53 Cauſa per ſe determinata eſt. 2. Phyſico. T.Co.50.

54 Cauſæ infinitæ ſunt eius, quod fit a fortuna.2.Phyſic.T.Co.53.

55 Cauſa per accidens nõ facit aliquid ſimpliciter.2.Phyſic.T.Co.54.

56 Cauſæ per accidẽs poſteriores ſunt cauſis per ſe.2.Phyſic.T.Co.66.

57 Cauſæ non ſunt plures q̃ quattuor, quæ aſſignãtur ab Ariſtotele.2.Phyſic.T.Co.68.

58 Cauſas omnes debet cõſyderare phyſic9, & per omnes demonſtrare, & reducere q̃ſtionem propter quid ad materiam ad formam ad agentem & finem.2.Phyſico.T. Co.70.74.

59 Cauſæ tres quandoq; cõcurrunt in unam. 2.Phyſic.T.Co.70.

60 Cauſa mouẽs eadem eſt ſpecie finali & formali.2.Phyſic.T.Co.70.

61 Cauſam finalem magis debet conſyderare Phyſicus q̃ materialem, licet utrãq; cõſyderet.2.Phyſic.T.Co.90.

62 a Cauſa aliq̃ quæ ſunt, in eadẽ cauſa ſunt 4.Phyſic.T.Co.23.

63 Cauſas eaſdem neceſſe eſt aſſignare in eiſdem rebus ad eoſdem effectus.2. de Cæl. T.Co.86.

64 Cauſa prima putanda eſt illa, unde omnibus eſt principiũ motus.1.Meteor.c.2.C.

65 Cauſæ contrariæ contrariorum effectuũ ſunt cauſæ.4.Meteor.T.Co.40.

66 Cauſas qui reddunt, ii maxime docent.1. Metaphy.c.2.C.

67 per Cauſas alia cognoſcuntur, & nõ econtrario.1.Metaphy.c.2.C.

68 Cauſam primã q̃ñ cognoſcimus, tunc putamus nos ſcire.1.Metaphy.c.3.A.

69 Cauſa formalis eſt, ad quam reducimus q̃ſtionem ultimam, quare aliquid eſt talis naturæ.1.Metaphy.c.3.A.

70 de Cauſis adducendæ ſunt opiniones antiquorum philoſophorum, quia aliqua de cauſis & ꝑncipiis dixerũt.1.Metaph.c.3.A

71 Cauſam materialem tantum cognouerũt antiqui philoſophi, quia ea eſt, ex qua uidetur eſſe principium rei, ex quo fiũt omnia primo, & in quod ultimo corrumpuntur.1 Metaphy.c.3.B.

72 Cauſam efficientem cognouerunt quidã ab ipſa ueritate coacti natura, cum nullum ſubiectum ſeipſum tranſmutet. Et cũ trãſmutationes rerum uiderent, induxerunt cauſam efficientem.1.Metaphy.c.3.G.H. Quære Anaxagoras.51.52.53.

73 Cauſa efficiens eſt, unde principium motus.1.Metaphy.c.3.G.

74 Cauſam efficientẽ quia neſcierunt aſſignare quidam, poſuerunt omnia eſſe unum & immobile.1.Metaphy.c.3.H.

75 Cauſam efficiẽtẽ mũdi, quidã dixerũt, eſſe intellectũ. Et qui hoc dixit, comparat9 ad ad alios ſobrius apparet.1.Metaphy.c.3.I.

76 Cauſam efficiẽtẽ Parmenides poſuit amorem.1.Metaphy.c.4.A.

77 Cauſas duas tantum ſcilicet materialem & efficientem attigerunt antiqui philoſophi, ſed obſcure & non dilucide.1. Metaphyſi. c.4.B.

78 Cauſam formalẽ nullus antiquorũ philoſophorum attigit.1. Metaphy.T. Co.10.

79 ſine Cauſa uerum neſcitur. 2. Metaphyſico.T.Co.4.

80 Cauſæ nõ procedũt in infinitum nec in rectum nec ſecundum ſpeciem. 2. Metaph. T.Co.5.& ultra.

81 Cauſæ efficientes aut materiales aut formales aut finales non poſſunt procedere in infinitum.2. Metaphy. T. Co.5. & ultra.

82 Cauſa nulla eſt, ubi nõ eſt aliquod primũ. 2.Metaphy.T.Co.6.

83 Cauſarũ oẽs modos cõtingit ineſſe uni & eidẽ cauſæ.3.Metaphy.T.Co.3.

84 Cauſam oportet eſſe præter rem, cuius eſt cauſa, & poſſibile eſt ſeparatam eſſe.3. Metaphy.T.Co.11

85 Cauſa & principiũ mutuo ſe conſequũtur ut ens & unũ.4.Metaphy.T.Co.3.

86 Cauſæ toties dicuntur, quoties principia. Metaphy.T.Co.1.

87 Cauſa quadrupliciter dicitur aut materia-

lis, ex qua fit aliquid, ut inſit, ut æs eſt cauſa ſtatuæ, & argentum phialæ. Alio modo dicitur cauſa formalis, quæ eſt ſpecies, exemplar, & ratio eiꝰ, & quod quid erat eſſe. Alio modo dicitur cauſa efficiens, unde principiũ motus aut quietis. Alio modo dicitur cauſa finalis, & eſt illa, cuius gratia cætera ſunt. 5. Metaphy. T. Co. 2.

88 Cauſæ plures poſſunt eſſe unius non ſecũdum accidens, ſed ſecundum ſe & nõ eodem modo. 5. Metaphy. T. Co. 2.

89 Cauſarum aliæ per ſe, aliæ per accidens, aliæ priores, aliæ poſteriores, aliæ propinquæ, aliæ remotæ, aliæ uniuerſales, aliæ ꝑticulares, aliæ in actu, aliæ in potẽtia. 5. Metaphy. T. Co. 3.

90 Cauſæ in potentia nõ ſemper ſunt, aut nõ ſunt cum ſuo effectu. 5. Metaphy. T. Co. 3.

91 circa Cauſas & principia uerſatur oĩs ſciẽtia intellectualis aut particeps intellectus. 6. Metaphy. T. Co. 1.

92 Cauſas oẽs ſeu cõmunes, neceſſe eſt eſſe perpetuas, & maxime illas, quæ ſunt ſeparatæ & immobiles. 6. Metaphy. T. Co. 2.

63 Cauſæ per accidens an reducantur ad cauſam materialem, aut finalem aut efficiẽtẽ, dubitatur. 6. Metaphy. T. Co. 8.

94 Cauſæ omnes, quæ poſſunt eſſe cauſæ alicuius, dicendæ ſunt, quando quæritur, q̃ ſit cauſa alicuius. 8. Metaphy. T. Co. 12.

95 Cauſæ proximæ ſemper aſſignandæ ſunt, cum cauſa quæritur. 8. Metaphy. T. Co. 12 Quære Anacharſis. 1.

96 Cauſa finalis & formalis aliqñ coincidunt. 8. Metaphy. T. Co. 12.

97 Cauſæ per accidens poſteriores ſunt cauſis per ſe. 11. Metaphy. T. Co. 7. F.

98 Cauſa mouẽs p̄cedit id, quod ab ea fit. 12. Metaphy. T. Co. 17.

99 Cauſæ formales ſimul incipiunt eſſe cum rebus, quarum ſunt formæ. 12. Metaphyſi. T. Co. 16.

100 Cauſæ & diuerſæ ſunt diuerſorum, & quodammodo omnium eædem. 12. Metaph. T. Co. 19. & nltra.

101 Cauſa prima eſt omnium cauſa. 12. Metaphy. T. Co. 24. ✳

CAVSA. Vt apud rhetores tractatur.

1 Cauſarum genera, circa quæ rhetor dicit, tria ſunt, ſcilicet deliberatiuũ, iudiciale, demonſtratiuum, & nec plura nec pauciora poſſe eſſe, oſtenditur. 1. Rhetor. c. 3. A.

2 Cauſarum de tribus generibus ſcilicet iudiciali, demonſtratiuo, deliberatiuo habes 2. Rhetor. c. 18. per totum. Quære Demõſtratiuum. Deliberatiuum. Iudiciale.

CECVS. Quære Cæcus,

CELLARE. CELLATIVA PROPOSITIO. Sophiſticæ quædam captiones, quibus reſpondens decipitur ab opponente.

1 Cellatiua propoſitio utilis eſt ad occultandam cõcluſionem. 8. Topic. c. 1. A.

2 Cellatiua ꝓpoſitio q̃uis ſit gratia certaminis & ſophiſtica, poteſt tamen dialecticus uti illa. 8. Topic. c. 1. B.

3 Cellari quomodo debeat propoſitum ab argumentante, Quære Interrogans. 16. uſq; 23.

CELTAE. Gallorũ populi. Quære Galli

CELVM. Quære Cælum.

CENA. Quære COENA.

CENSVPOTENTES. Reipublicæ lapſæ ſecunda ſpecies oppoſita optimatũ reipublicæ. Quære Cenſupoteſtas.

CENSVPOTESTAS.

Cenſupoteſtas reipublicæ ſpecies eſt tertia inter bonas, quæ ſolet immutari in popularem corruptellam, quæ eſt tertia ſpẽs rerumpublicarum corruptarum & lapſarum. 8. Ethico. c. 10. A. B. Quære Reſpublica.

CENSVS.

Cenſus quomodo partiendus ſit in populari ſtatu, oſtenditur. 6. Polit. c. 3. per totũ.

CENTAVRVS. Poema quoddã. Quære Chæremon.

CENTIPES. Quære Scolopendra. ✳.

CENTRVM.

Centro accidunt principium medium & finis magnitudinis circularis. 8. Phyſic. T. Co. 76.

CEPHALENIA. Inſula in mari Ionio. Quære Caprea. ✳

CERBES. Fluuius.

ex Cerbe flumine quæ biberint pecora, cãdida redduntur. de Admiran. Audit. 2.

CERCYON. Alopes pater.

Cercyon Carcini in Alope diu obluctatus continere ſe nõ potuit ſuperatus ab ingẽti uoluptate. 7. Ethi. c. 7. C. Quære Carcinꝰ

CEREBRVM.

1 in Cerebro odoratꝰ ſenſoriũ ſitũ eſt, qa cerebri materia actu frigida eſt, potẽtia uero calida. de Sen. & Sen. c. 2. M.

2 Cerebrũ frigidiſſimũ & humidiſſimũ ẽ oĩm ptiũ corporis. de Sẽ. & Sen. c. 2. M.

3 Cerebrũ ideo odoribꝰ iuuat, qa cũ natura frigidũ ſit, & ſanguis, qui in uenis cerebri eſt, licet ſit purus, ſit facile refrigerabilis, odores prohibent illius ſanguinis cõgelationem. de Sen. & Sen. c. 5. I.

4 Cerebri frigiditate euaporationes ciborũ conuertuntur in fluxiones ſeu rheumata, quod aliquando odores prohibẽt. de Sẽ. & Sen. c. 5. I.

5 Cerebrum maximum & humidiſſimum habet homo proportione reliquorum mẽbrorum inter omnia alia animalia. Et propterea odoribus gaudet, quia ſuo calore tẽperant cerebri frigiditatem. de Sen. & Sẽ. c. 5. M.

6 Cerebrum melius ualet, aſcendentibus odoribus ad ipſum, quia eorũ natura calida eſt. de Sen. & Sen. c. 5. L.

7 propter Cerebrum ſentire animalia, quibuſdam uidet. de Iuuẽt. & Senect. c. 2. C.

8 Cerebrum quidam dicunt eſſe, quod primo ſit in animalibus. 5. Metaphy. T. Co. 1. Quære Cor. Odor. ✳

CERES. Frugum dea poetica.

1 Cererem natam & educatam in agro Siculo circa Etnam recte fabulati ſunt propter ubertatem maximam & inſolitam tritici. de Admirãd. Audit. 72.

2 Cereris templũ in Eleuſina. Quære Athenienſes. 4. Aeſchylus. 4.

CERTAMEN.

Certamina & præmia qui propoſuerunt corporis uirtutibus, laudat Gorgias. Iſocrates uero uituperat, eo ꝙ prudentiæ certamina nõ propoſuerint & p̃mia. 3. Rhet. c. 14. B, Quære Sapientia. 3.

CERTITVDO.

1 Certitudo quærẽda eſt in oĩbus ſcd̃m ſubiectam materiam. 1. Ethic. c. 3. A.

2 Certitudo mathematica non eſt expetenda in omnibus, ſed in non habẽtibus materiam. 2. Metaphy. T. Co. 16.

CERVLEVS COLOR. Quære Cæruleus color.

CERVVS. Animal notiſſimum.

1 Ceruorum ſanguis non coagulatur, quia frigidus eſt & aquoſus, & ines, id eſt fibras non habet. Nam fibræ oſtẽdunt ſolidum & ſtabile in ſanguine. 4. Meteo. T. Co. 41

2 Cerui in Achaia quãdo mutare debẽt cornua, ad loca munitiſſima & uenatoribꝰ inuia cõfugiũt, q̃ſi ſpoliati armis. Vnde cornua ipſa ne a uenatoribꝰ ĩueniri poſſint, intra multam hederam abſcondunt. de Admirand. Audit. 40. Quære Illiria.

3 Cerui in Epiro dextrum cornu terræ infodiunt, quando cornua mutant, cum ſentiant illud rebus humanis utile. de Admirã. Audit. 65. ✳

CESTVS. Hoc eſt Veneris cingulũ ſeu Baltheus. Quære Venus. 7.

CETARIA. Marinæ belluæ quarum ſpecies multæ. Dicta aũt ſunt a cete cetaria.

Cetaria pulmonem habent, licet pedibus careant, & refrigerantur reſpiratione. Nã dormientia ſtertunt, & per ſumma pelagi fluitant, ut reſpirent, nec refrigerantur ſuſcipientes aquam. Nam aquã, quam euomunt, non excipiunt, ut refrigerentur, ſed cum cibo trãſmittunt. Euomũt autem eã non per branchias, ut piſces, ſed per fiſtulã quæ ante cerebrum ſita eſt. de Reſpirat. c. 5. A. B. Quære Balena

CHABRIAS. Dux Athenienſiũ inclytꝰ.

1 Chabrias dixit, magis qui geſſit peccare, q̃ qui cõſuluit. 1. Rhet. c. 7. E.

2 Chabrias Athenienſis quid conſilii dederit Thao Aegyptiorum regi, qui pecuniis indigebat ad bellum, habes. Oeconom. Publi. I.

CHAEREMON. Poeta quidam.

Chæremon plurima metrorũ genera miſcuit ſimul in Centauro. in Poe. c. 7. C. ✳.

CHALCIDENSES. Ciues Chalcidis ciuitatis, quæ eſt in Eubœa inſula.

Chalcidenſes equeſtri potentia excellebãt olim, & a paucorum potentia gubernabãtur. 4. Polit. c. 3. A. Quære Andromadas, Amphipolitæ. 2.

CHALYBS. Ferri quædam ſpecies.

1 Chalybem faciunt, ſi ferrum ſoluatur multa ignis copia, qa ſcoria & fex ſubſidet, & ſecernitur. 4. Meter. T. Co. 39.

2 Chalybem ideo non ſæpe faciunt fabri ferrarii, quia multum quantitatis & ponderis amittit ferrũ, ex quo fit chalybs. 4. Meteo. T. Co. 39.

3 Chalybs & amigenũ quomõ fiat aliter q̃ dictũ eſt, oſtẽdit. de Admirãd. Audit. 44.

CHAMAELON. Animal qd̃ a loco cui hæſerit, colorem accipit.

Chamæleõ uarius & mutabilis eſt. 1. Ethi. c. 10. B.

CHAONIA. Epiri regio ẽ. A q̃. CHAONES. Populi.

1 in Chaonia fons ẽ aq̃ ſalſiuſculæ, q nõ lõge ab ortu ſuo in amnẽ piſcibꝰ uacuũ influit. Nã ut aiũt, cũ illius loci incolæ ab Hercule redeunte ab Erithia, & uaccas abigẽte optionem acciperent, elegerũt ſalem pro piſcibus. Etenim fontis huiꝰ aquam decoctã quieſcere ſinũt, quæ frigefacta, ubi una cũ calore humor euaporauit, in ſalem dẽſum & grumoſum & cãdidũ laxũ & ſubtilẽ cõuertitur. 2. Meteor. c. 3. X.

2 in Chaonia ſal fit ex aqua decocta & frigefacta, euaporato humore. 2. Mete. c. 3. P.

3 Chaones ab Oenotriis orti ſunt.7.Politic.c.10.B.
4 Chaones incolebant eam partem Italiæ, q̃ ad Iapygiam & Ionium ptinet.7.Politi.c.10.B.Quære Syrtis.
CHAOS.Illa rudis & informis cõgeries, quam ante omnia factam aliqui dixerunt.
1 Chaos dixit Heſiodus factum principio tã q̃ corporum omnium receptaculũ.4.Phyſic.T.Co.6.&.1.Metaphy.c.4.A.
2 Chaos nõ ſemp fuit, ſi actus prior eſt potẽtia.12.Metaphy.T.Co.32.
CHARES.
contra Charetem Eubulus Platonis dictũ uſurpauit.1.Rhet.c.15.D.
CHARES.Alius.
Chares parius de agricultura ſcripſit.1.Politic.c.7.D.
CHARYBDIS.Vetula quam in mõſtrũ uerſam poetæ fabulantur, & nauigia ſorbere.Reuera loc⁹ eſt i freto ſiculo iuxta Taurominium, quo plerũq; naues periclitant.
Charybdim, dixit Aeſopus fabulator, bis ſorpſiſſe, & primo montes reddidiſſe manifeſtos, ſecũdo inſulas, tertio cum ſorpſerit, totum mare exſiccandum.2.Meteor.c.3.B.Quære Mare.35.
CHARICLES.Athenienſis uir.
Charicles triginta uiros circa ſe habebat Athenis.5.Polit.c.6.B.
CHARIDEMVS.
Charidemus Orites quibus dolis aliorum bona prædatus fuerit, habes.Oeconom.Publi.M.
CHARILAVS.Spartanorum rex Polibitæ filius.
Charilai regis Spartanorum tutelam ſuſcepit Lycurgus eius patruus, & tandem dimiſit.2.Polit.c.8.A.Quære Lycurgus.
CHARISIA.
Chariſia herba naſcitur in Hyſepto mõte, quam ſi puella ad collum detulerit, aiunt, omnes in illius amorem excitari.de Admirand.Audit.11.
CHARONDAS, Catanenſium urbis Siciliæ legiſlator.
1 Charondas appellat eos, qui domeſtica ſocietate tenẽtur, homoſypios, id eſt compenuarios.1.Polit.c.1.C.
2 Charondas legiſlator fuit Catanenſibus & cæteris ciuitatib⁹ Chalcidicis, quæ ſunt apud Italiam & Siciliam.2.Polit.c.10.V.
3 Charondæ nihil eſt proprium in ferendis legib⁹, niſi mulctæ falſorum teſtium.2.Polit.c.10.E.
4 Charondas mediocris ciuis fuit.4.Politi.c.11.E.
CHARTILAGINEA, Animalia quædam aquatilia, quæ cum ſpina & oſſib⁹ careant, habent tamen chartilaginem pro oſſibus aut ſpina.
1 Chartilaginea pulmonem habẽt, quia pariunt animal, quamuis nõ intra ſe.de Reſpirat.c.4.L.
2 Chartilaginea omnia branchias habẽt.de Reſpirat.c.4.M.✳
CHASMA.Id eſt hiatus.Quære Hiat⁹.
CHEREMON.Quære Chæremon.
CHILON.Vnus e ſeptem illis Græciæ ſapientibus lacedæmonius.
Chilonem e ſenibus fecerunt Lacedæmonii, quis ſtudioſi philoſophiæ nõ eſſent.2.Rhet.c.23.H.
CHII.Chii ciuitatis ciues.CHIVS.Ciuitas & inſula ad Ioniam.
1 Chii honorauerunt Homerum, quamuis illorum ciuis non fuerit.2.Rhet.c.23.H.
2 Chii quomodo pecunias collegerit, habes Oeconom.Publi.D.
3 Chios peſſundederũt Athenięſes.Quære Athenienſes.
4 in Chio multitudo mercatorum eſt.4.Polit.c.4.G.Quære Delphius.
CHIROTECNIS. Manu operarius. Quære Artifex.Architectus.
CHOASPES.Fluuius Parthiæ.
Choaſpes fluuius ex Paropãniſo Aſiæ mõte oritur.1.Meteor.c.13.G.
CHOERILVS.Poeta quidam ineptus, electus tamen ab Alexandro magno, qui res eius geſtas ſcriberet.
Choerilus ineptis ex emplis uſus eſt.8.Topi.c.2.A.Quære Exẽplũ.7.
CHOLERA.Interpretatur bilis, unus e quattuor humoribus humani corporis.
CHOLERICVS.Qui cholera abundat.
1 Cholerici maxime iraſcuntur & pro quouis, ſed cito deſiſtunt.4.Ethic.c.5.B.
2 Choleræ propria materia ſunt amara, aut alia huiuſmodi.8.Metaphy.T.Co.11.
CHOMDVS.
Chomdus Poeta poſterior ætate fuit Epicharmo.in Poet.c.1.A.
CHORDA.Pro fidicula ſeu fide, quæ tẽditur in muſicis inſtrumentis.
Chordæ harmoniæ ſeptem ſunt.4.Metaphy.c.6,C.
CHRATES.
Chrates apud Athenienſes primus comœdias incœpit, ommittens ſpeciei iambicæ in totum confingere orationes, in Poet.c.1.A.
CHRATIS.Fluuius.Quære Thurium 1.Sybaris fluuius.
CHREMETES.Fluuius Aethiopiæ.
Chremetes fluuius ex Aethiopicis montibus fluit, & in exterius mare effunditur.1.Meteor.c.13.I.
CHRYSAORIVS.Porphyrii auditor, cui Iſagogẽ dicauit.
ad Chryſaorium Porphyrius Iſagogẽ ſiue Prædicabilia ſcripſit.Prædicabil.Præfa.A
CHRYSOCHOLLA.Humor eſt in auriſodinis per uenam auri defluens, qui deinde induratur in pumicem, qui contuſus auri ſpeciem præbet in pictura.Dicta eſt autem chryſocholla quaſi auri glutẽ.
Chryſocholla, quæ naſcit i Demoneſo inſula Carthaginenſium a Demoneſo condita, ſi optima eſt, auri precio uenditur, & uenenum & labes oculorum eſt.de Admirã.Audit.53.
CYBELE.Deorum mater poetica.Quære Lapis.5.Metragyrtes.
CIBVS.
1 Cibus animalium nõ eſt, niſi mixtus ſit ex ſicco & humido.de Sen.& Sen.c.4.F.
2 Cibus nutrit, ſecundum q͂ guſtabilis eſt.de Sen.& Sen.c.4.G.
3 Cibi exceſſus aut defect⁹ ſanitatem corrũpit.2.Ethic.c.2.B.
4 Cibis paucum condimentum ſufficit.9.Ethic.c.10.A.
5 Cibus non eſt medicina, quia continue eo utimur.1.Oeconom.c.5.B.
9 Cibus ſeruorum merces eſt.1.Oeconom.c.5.A.Quære Balneũ.2.Febricitãs.4.Nutrimentum.
CICADA.Inſectum obſtreperum.
1 Cicadæ cantantes calidiores ſunt, & ſub p̃cinctu diuiſæ, nõ cantantes econtrario ſe habent.de Reſpirat.c.4.F.
2 Cicadæ eo tempore maxime obſtrepunt, quo maxime homines laboribus inſudãt, ut uideantur illos exhortari ad opera.de Admirand.Audit.58.✳
CYCLADES. Inſulæ plurimæ in mari Aegeo, dictæ q͂ in orbem ſitæ ſunt.
Cyclades exiguæ inſulæ ſunt.de Mundo ad Alexan.c.1.E.
CYCLOPES.Siciliæ mõſtroſi homines, ut in fabulis eſt, & fons eodem nomine.
1 Cyclopes Thraciæ fons eſt nitidiſſimus q̃dem, ſed ſi animal aliqđ ex eo biberit, ſtatim turbatur, & inficitur.de Admirand.Audit.117.
2 Cyclopum ritus pro maxime barbaro & immani dicitur.10.Ethic.c.9.D.
CICONIA.Inſtrumentum.Quære Puteus.4.
CYDIAS.
Cydiæ dictum ad Athenienſes.2.Rhetor.c.6.G.
CYGNVS.Quære Achilles.5.
CYGNVS.Id eſt olor.
Cygni tantum inter omnes aues lauantur in Aorno lacu.de Admirand.Audit.89.Quære Aornus.✳ Olor.
CYLINDRVS. Corpus teres. Quære Figura.29.
CYMON. Athenienſium dux inclytus Milciadis filius.
Cymonis filius ſegnis & ignauus fuit.2.Rhetor.c.15.A.
CYNADON.
Cynadon cõiuratione facta per tempora Ageſilai, ſpartiatas opprimere tentauit.5.Politic.c.7.A.
CINIS.
1 Cineris plenum uas tantum aquæ recipere, dicunt quidam, quantum ſi uacuum eſſet.4.Phyſic.T.Co.56.
2 per Cinerem tranſmiſſa aqua ſalſa reddit.2.Meteor.c.1.C.
3 Cinis potẽtia caliditatem habet, quia ignitus fuit.2.Meteor.c.3.N.
4 Cineris naturam retinet terra, per quam flumina, aut fontes ſalſi tranſmiſſi colant, quia terra illa aliquando incaluit.2.Meteor.c.3.R.
5 Cinis omnium combuſtorum amar⁹ eſt, quia quod potabile erat, exhalatum eſt ab illis.de Sen.& Sen.c.4.I.
6 Cinere ſi operiantur inſecta aqua ſuffocata, reuiuiſcunt.de Reſpirat.c.4.H.
7 Cinere Phrygio & æris flore utuntur medici ad oculorum curationem, de Admirand.Audit.54.✳.
CINNABARIS.Pigmentum foſſile rubrum, quod colore minium refert.
Cinnabaris ab exhalatione ſicca fit.3.Meteor.c.6.F.
CYPRESSVS.Arbor uulgo nota.
Cypreſſus longiſſimæ uitæ eſt.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.B.
CYPRVS.Inſula in mari Pamphilico.
2 in Cypro inſula apud Curium locũ genus quoddam ſerpentis eſt peſtiferum, ut Aſpis in Aegypto.Si tamen hyeme momorderit, eius morſus non lædit.de Admirãd.Audit.131.
2 Cyprus inſula una e maioribus eſt.de Mũdo ad Alexan.c.1.E.Quære Aes.2.Stella.43.✳

CYPSELLVS. Tyrannus Corinthiorũ.

CYPSELLIDAE. Poſteri Cypſelli, qui poſt Cypſellum tyrannidem tenuerũt Corinthi.

1 Cypſellus tyrãnus Corinthi. 5. Polit. c. 10. B

2 Cypſellidarum ſtatuæ factæ ſunt, ut plebis ocium & quies tollerentur, & paupertas induceretur, quod tyrannidi tuendæ cõferebat. 5. Polit. c. 11. C.

3 Cypſellus tyrannus Periandri tyranni pater fuit. 5. Polit. c. 12. B.

4 Cypſellidarum tyrannis apud Corinthum annos tres & ſeptuaginta & mẽſes tres durauit. Nam Cypſellus ipſe tyrannidem tenuit annis triginta. Periander quadraginta. Pſameticus reliquum. 5. Polit. c. 12. A.

5 Cypſellus Corinthius uouit Ioui, ſi dominus ciuitatis fieret, ſe oblaturum omnia, q̃ eſſent Corinthiorũ. Potitus uero ciuitate decimam partem bonorum a ſingulis ſuſcepit, permittens ut operarentur ex reliq̃s partibus, & ita effecit ſingulis ſeptem annis ſequẽtibus. Quo facto, & ipſe habuit omnia, q̃ ſacrificaturũ ſe promiſerat, & ciues nõ male mulctati ſunt. Oeconom. Pub. B

CIRCEVS. Mons in Campania Italiæ. Quære Venenum.

CIRCITES. Quære Circulus. 25.

CIRCVLVS. CIRCVLATIO. CIRCVLARIS LINEA.

1 Circuli falſa quadratura Bryſonis. 1. Phyſi. T. Co. 11.

2 Circuli pars non eſt circulus. 4. Phyſico. T. Co. 93,

3 Circulum, quidam dixerũt eſſe, res humanas & cætera, quæ corrumpuntur, quia tẽpore menſuratur, qđ uideť eſſe circulus q̃dam. 4. Phyſic. T. Co. 133.

4 Circularis linea nõ eſt comparabilis lineæ rectæ. 7. Phyſic. T. Co. 21. 22.

5 Circulus pfectior eſt linea recta. 1. de Cæl. T. Co. 12.

6 Circulus prior eſt linea recta. 1. de Cæl. T. Co. 12.

7 Circulus infinitus eſſe nõ poteſt. 1. de Cæl. T. Co. 39. & ultra.

8 Circulare corpus ſi eſſet infinitũ, nõ poſſet moueri circulariter. 1. de Cæl. T. Co. 6.

9 Circulare corpus quodammodo habet oppoſitionem per diametrum. 1. de Cæl. T. Co. 87.

10 Circulus una linea continetur. 2. de Cæl. T. Co. 22.

11 Circulus eſt prima figurarum planarũ. 2. de Cæl. T. Co. 22. 23.

12 Circulo nõ põt fieri additio. 2. de Cæl. T. Co. 23.

13 Circulus ſic ſe habet in planis, ſicut ſphæra in ſolidis. 2. de Cæl. T. Co. 23.

14 Circularis linea perfecta eſt. 2. de Cæl. T. Co. 23.

15 Circulo unitatem aſſignant, qui ordinem figurarum ſpeciebus numerorum aptant. 2. de Cæl. T. Co. 25.

16 Circuli duplex eſt motus, ſcilicet uel ꝙ terminus a quo ſit terminus ad quẽ, uel econtrario. 2. de Cæl. T. Co. 33.

17 in Circulis a longe uiſis apparet linea recta 2. de Cæl. T. Co. 76.

18 Circuli motus circulatio eſt. 1. de Anima T. Co. 48.

19 Circuli medium inuenire difficile eſt, non enim eſt cuiuſlibet ſed ſcientis. 2. Ethic. c. 9. A. & 1. Magnor. Mor. c. 9. B.

20 Circulus exhibet de ſe principium indagãti cauſas, cur pondera maxima minimo inſtrumento moueamus. Mechanic. c. 1. B.

21 Circulus a mobili & quieſcenti fit, quorum natura ſibi inuicem repugnant. Vnde fit, ut qui diligentius hæc animaduertunt, minus mirentur ea, quæ contraria circa huiuſmodi figuram quottidie obſeruamus Mechanic. c. 1. C.

22 Circuli lineæ latitudine carenti, quæ & ipſum claudit, quaſi contraria quædam uidẽtur ineſſe concauum & conuexum. Mechanic. c. 1. C.

23 Circulus eſt principium omnium miraculorum in figuris propter ea, quæ in ipõ dũ fit, uideñ cõtraria ſimul. Mechanic. c. 1. C.

24 ad Circulum referuntur omnia quæ ſunt libræ, ſicut omnia quæ ſunt uectis referũtur ad libram in machinalibus motionibꝰ. Mechanic. c. 1. D.

25 Circulus eodem tempore in diuerſa mouetur. Vnde quidam fabricantes efficiunt, ut una motione complures circuli fere in oppoſita ſimul agãtur, ut circites illi ferrei aut aerei, quos in templis inter donaria ponunt. Mechanic. c. 1. E.

26 Circulum moueri in oppoſita ſimul eodẽ tempore, demonſtrať. Mechanic. c. 1. E.

27 Circuli mirabilem naturam animaduertẽtes opifices inſtrumenta & machinamẽta componũt, atq; formant, ſuppreſſis principiis, ita machina conſtructa, ut illud tantum appareat, qđ pro miraculo haberi poſſit, cauſa uero deliteſcat. Mechanic. c. 1. E.

28 Circulis e duobus maior cur percurrit rotãdo lineam minori æqualem, cum ambo uni eidemq; centro innitantur, cum uero ſeorſum uterq; per ſe cõuertitur, ſicut ipſorum magnitudines ſe habent inuicem cõparatæ, ita etiam lineæ decurſæ certam inter ſe proportionem ſeruent, habes. Mechanic. c. 24. per totum.

29 Circulus tangit planum tantũ in puncto, licet in ſenſibilibus propter materiã pluſq̃ in puncto tangat. 3. Metaphy. T. Co. 8.

30 Circuli linea maxime eſt una inter omnes lineas, quia tota eſt atq; perfecta. 5. Metaphy. T. Co. 11. ✳.

CIRCVLARIS DEMONSTRATIO. Quære Demonſtratio. 15. 16.

CIRCVMLOCVTIO. Tropi ſpecies, quando nõ propriis uocabulis, ſed uerborum circuitu aliquid exprimimus.

1 Circumlocutio decipit, ſi crebra ſit. 3. Rhetor. c. 5. A.

2 Circumlocutionibꝰ uſus eſt Empedocles in ſuis carminibus. 3. Rhetor. c. 5. B.

CYRENNE. Ciuitas in Aphrica.

apud Cyrennem ſeditionis cauſa fuit nobilitas a populo irritata. 6. Politic. c. 4. G.

CYRVS. Perſarum rex.

1 Cyrus rex conſtitutus eſt, quia liberauit a ſeruitute populos. 5. Polit. c. 10. E.

2 Cyrus inſurrexit aduerſum Aſtyagem cernens illius copias conſenuiſſe, & ipſum in delitiis uitam agere. 5. Polit. c. 10. I

CYTHARISTICA. Ars cytharæ pulſandæ.

Cythariſtica ars imitatione conſtat. in Poet. c. 1. B.

CIVITAS.

1 Ciuitas eſt cõſtituta ad duo genera hominum ſine crimine conſeruanda, ſcilicet ad meliores & ad eos, qui ad prædictos cõducunt. 1. Rhetor. c. 4. E.

2 Ciuitatis ſalus in legibus ſita eſt. 1. Rhetor. c. 4. F.

3 Ciuitatum ſpecies quæ ſint, & a quibꝰ corrumpantur, habes. 1. Rhetor. c. 44.

4 Ciuitatis nobilitas ẽ habere indigenas aut uetuſtiſſimos, & pmos duces illuſtres, multoſq; & præclaros in iis rebus, quæ expetũtur. 1. Rhetor. c. 5. C.

5 Ciuitatum ſpecies quot ſint, & quis ſingularũ finis oſtẽditur. 1. Rhetor. c. 8. p totum.

6 Ciuitatis bona ſunt concordia, uires ad bellum, pecuniæ, prouẽtuum copia, ſociorum uirtus, atq; multitudo. Rhetor. ad Alexandr. c. 1. D.

7 Ciuitatis bonum bono particulari maiꝰ & perfectius eſt. 1. Ethic. c. 2. B.

8 Ciuitas tunc conſeruatur, cum retributio fit, ut poſtulat comparatio proportionũ. 5. Ethic. c. 5. A.

9 Ciuitati optimas leges habẽti, ſed non utẽti ſimilis eſt incontinens. 7. Ethic. c. 10. B.

10 Ciuitas nec conſtat ex qualicunq; ciuium numero, nec q̃ maximo numero, nam utroq; modo non eſt ciuitas, ſed ex medio horum conſtat. 9. Ethic. c. 10. A.

11 Ciuitas alicuius boni gratia conſtituta eſt, quia om̃is ſocietas boni alicuius gratia eſt, & inter omnes ſocietates maxima eſt ciuitas. 1. Polit. c. 1. A.

12 Ciuitas eſt ſocietas, quæ ex pluribus pagis cõficitur, ut totius ſufficientiæ uitã habeat, conſtituta gratia uiuendi, exiſtens autẽ bene uiuendi gratia. 1. Polit. c. 2. A.

13 Ciuitas natura eſt, quia principia eius ſcilicet domus & pagus, quorum ciuitas etiam eſt finis, natura ſunt. 1. Polit. c. 2. A.

14 ſine Ciuitate qui eſt nõ propter fortunam, ſed propter naturã, aut homo neq̃ eſt, aut potior q̃ homo. 1. Polit. c. 2. A.

15 Ciuitas prius eſt ſecundum naturam q̃ domus, quia totum natura priꝰ eſt q̃ ſuæ partes. 1. Polit. c. 2. B.

16 Ciuitatẽ qui primus inſtituit, maximorũ bonorum cauſa fuit. 1. Polit. c. 2. C.

17 Ciuitates pecuniis indigẽt magis q̃ domꝰ. Vnde in republica quidã acquirẽdis publicis pecuniis tãtũ intẽdũt. 1. Polit. c. 7. E.

18 Ciuitas q̃ eſt maxime una, non eſt ciuitas, nam domus magis una eſt q̃ ciuitas. 2. Polit. c. 1. C.

19 Ciuitas cõſtat ex multitudine hoĩm ſpecie differentium. 2. Polit. c. 1. C.

20 Ciuitas differt a gẽte, quãdo per pagos nõ ſit diuiſa multitudo, ſed quẽadmodũ Arcades. 2. Polit. c. 1. C.

21 Ciuitas non ſolũ cõſtat ex multitudine hominum, ut bellum, ſed ex multitudine hominum uiuentium certo uiuẽdi modo. 2. Polit. c. 1. D.

22 Ciuitates ꝙ nõ cõſeruet unitas Socratica, oſtendiť. 2. Polit. c. 1. C. D. E

23 Ciuitatem conſeruat æqualitas uiciſſitudinis gerẽdi magiſtratum. 2. Polit. c. 1. D. E.

24 Ciuitatis pfecte unitæ ſignũ eſſe, dicebat Socrates, ſi omnes ſimul dicãt meũ & non meũ, quod reprobať. 2. Polit. c. 2. A. B. C.

25 Ciuitas quouſq; debeat eſſe una, oſtẽdiť. 2 Polit. c. 2. D. E. F.

26 Ciuitati ſi quis aliquid utile repiſſet, honoribus eum affici, decreuit Hippodamus, lata lege. 2. Polit. c. 6. B.

27 Ciuitati q aliqd utile repit, nõ eſt lege honoribꝰ afficiẽdꝰ, ſed bono uultu tales audiẽdi ſunt ſolũ, cõtinet eñ calũnias, & motũ forſitan reipublicæ. 2. Polit. c. 6. F.

28 Ciuitas qd ſit, cõſyderare debet in primis, q de republica tractat, qa ea ſæpe ueniat in cõtrouerſia, cũ aliq dicãt factũ aliqd a ciuitate, aliqui dicãt nõ factũ, & uiri ciuilis & legiſlatoris negociũ totũ circa ciuitatẽ uerſari debet. 3. Polit. c. 1. A.
29 Ciuitas eſt multitudo ciuiũ, qui participes ſunt poteſtatis publicæ ac gerẽdi magiſtratũ, & ipſa ſimpliciter eſt ſufficiẽs ad uiuendum. 3. Polit. c. 1. A. B.
30 Ciuitas aliquãdo pro ciuib9 accipitꝭ, aliqñ ꝓ loco. Vnde facilis ſolutio ẽ, ſi q̃ratur, migrãtib9 ciuib9 & aliis ſubintrãtib9 eundẽ locũ, ſit ne ciuitas eadẽ an nõ. 3. Poli. C. 2. A
31 Ciuitas nõ dicitur eadẽ, quia eiſdẽ mœnibus cõtineatur. 3. Polit. c. 2. A.
32 Ciuitas non eſt eadẽ, ſi muteꝭ forma reipublicæ, licet iidẽ hoĩes maneãt, econtrario uero licet alii & alii ſuccedãt hoĩes, ſi reipublicæ forma non uarietur, eſt eadem ciuitas. 3. Polit. c. 2. B.
33 Ciuitatis idẽtitas aut diuerſitas a reipublicæ forma eadẽ uel diuerſa ſumenda eſt. 3. Polit. c. 2. per totum.
34 Ciuitatem gubernat ubiq;, quod principaliſſimum eſt. 3. Polit. c. 4. A.
35 Ciuitatum regimen & diuerſitas unde ſumenda ſit, habes. 3. Polit. c. 5. A.
36 Ciuitas non uiuẽdi tantũ gratia eſt, ſed bene uiuendi. Alioqui ſeruorũ & aliorũ animalium ciuitas eſſe poteſt. 3. Polit. c. 6. B.
37 Ciuitas, quæ ciues ſuos bonos efficere non conatur, nõ eſt reuera ciuitas, etiam ſi alia omnia inſint. 3. Polit. c. 6. D.
38 Ciuitatis finis eſt bñ uiuere. 3. Polit. c. 6. E
39 in Ciuitate plus iuris habẽt, qui plus conferunt, ut ciues bene uiuant. 3. Polit. c. 6. E.
40 Ciuitas non poteſt cõſtare ex pauperibus omnibus aut ſeruis. 3. Polit. c. 8. C.
41 Ciuitatis bene ordinatæ finis eſt cõmune bonum. 3. Polit. c. 8. A.
42 Ciuitatis diuerſæ partes ſunt. 4. Poli. c. 3. C
43 Ciuitas omnis plures partes habet. 4. Politic. c. 4. B.
44 Ciuitatis partes nouẽ ſunt. Prima agricolarum, quæ eſt circa alimenta. Secũda artificum. Tertia mercatorum. Quarta mercenariorũ. Quinta propulſatorum belli. Sexta ius dicentium. Septima opulentiũ, q magnis patrimoniis onera reipublicæ ſuſtinent. Octaua magiſtratuum. Nona cõſultorum. 4. Polit. c. 4. C. D. E. F.
45 Ciuitas ſi natura ſerua ſit, impoſſibile eſt ꝙ uocetur ciuitas, quia ciuitas eſt per ſe ſufficiens, ſeruus autem non eſt per ſe ſufficiẽs 4. Polit. c. 4. D.
46 Ciuitas honeſti gratia eſt conſtituta. 4. Polit. c. 4. D.
47 Ciuitatis uita quædam eſt reſpublica. 4. Polit. c. 11. A.
48 Ciuitatis cuiuſlibet partes ſunt tres, nam quidam excellunt admodum diuitiis, quidam paupertate nimia premuntur, quidã ſunt medii inter hos. 4. Polit. c. 11. B.
49 Ciuitates magnæ paucioribus ſeditionibus laborant, quia in iis multa eſt mediocrium hominũ multitudo, minores uero ciuitates in duas partes diuiduntur, ita ut nihil mediũ relinquatur. 4. Polit. c. 11. D.
50 Ciuitas maxime uult conſtare ex paribus & ſimilibus, quantum fieri poteſt, quia mediocritas ſeruat illas, exceſſus autem corrũpit. 4. Polit. c. 11. C. & deinceps.
51 Ciuitatis ſeditiones a quib9 & propter qd oriantur, oſtenditur. 5. Polit. c. 2. 3. ꝑ totũ.
52 Ciuitas ut perſtare poſſit, nulla illius pars creſcere aut augeri ultra proportionem debet, alioqui peribit, & corrũpetur illius reſpublica, ſicut ſi corpus aĩalis aliquod membrum habeat maxime excedens communem proportionem. 5. Polit. c. 3. C.
53 Ciuitas illa beata eſt, quæ eſt optima, & q̃ bene agit. 7. Polit. c. 1. D.
54 Ciuitatis nulla eſt actio bona ſine uirtute. 7. Polit. c. 1. D.
55 Ciuitatis uita beata eſt cum uirtute, in tantum adiuta externis bonis, ut actiones ſtudioſas efficere poſſit. 7. Polit. c. 1. D.
56 Ciuitatis felicitas & ſingulorum hominũ eadem eſt dicenda. 7. Polit. c. 2. A.
57 Ciuitates quædam habent pro fine præcipuo dominari finitimis, cum tamẽ bonas leges alias negligant. 7. Polit. c. 2. C. Quære Lacedæmonii. 21. 37.
58 Ciuitatem ita inſtituere, ut finitimis dominetuꝭ, abſurdum eſt. 7. Polit. c. 2. D.
59 Ciuitas una ſeorſum felix eſſe poteſt, ſi recte gubernetur. 7. Polit. c. 2. D.
60 Ciuitas magna & populoſa non eſt idem. Nam magnitudo ciuitatis non conſiſtit in multitudine quacunq;, ſed in multitudine quæ poſſit agere opus ipſius ciuitatis. 7. Politico. c. 4. B.
61 Ciuitas poploſa difficile eſt, aut forſan impoſſibile, ut optime gubernetur. 7. Polit. c. 4. B.
62 Ciuitatis magnitudo in ciuib9 q̃lis debeat eſſe, oſtenditur. 7. Polit. c. 4. ꝑ totum.
63 Ciuitas illa prima eſt, q̃ conſtat multitudine, quæ ꝑ ſe ipſam primo ſit ſufficiẽs ad uiuendum in ciuili ſocietate, & ut ciues inter ſe facile cognoſci poſſint. 7. Polit. c. 4. D.
64 Ciuitatis partes nõ ſunt oĩa illa, ſine quib9 cõſtare ciuitas nõ poteſt, ſicut nec entis naturalis. 7. Polit. c. 8. A.
65 Ciuitas eſt ſimiliũ coio grã uitæ optimæ, quoad fieri poſſit. 7. Polit. c. 8. A.
66 Ciuitati, ut ſit, neceſſaria ſunt hæc. Prĩo alimẽta. Scdo artes, qa multis inſtrumẽtis indiget uita. Tertio arma, qb9 coganꝭ rebelles parere magiſtratib9, & externi hoſtes ꝓpulſenꝭ. Quarto pecuniæ ad indigẽtias ꝓprias & ad bellũ. Quinto cultus deorũ. Sexto iudiciũ, qd̃ ſumme neceſſarium eſt ꝓ utilitate & iuſtitia contrahentium. 7. Polit. c. 8. B.
67 Ciuitas nõ eſt multitudo q̃cunq;, ſed illa, q̃ ad uitã ꝑ ſe ſufficiẽs ſit. 7. Polit. c. 8. B.
68 Ciuitatis partes quæ & quot ſint, habes. 7. Polit. c. 8. B. C.
69 Ciuitatis pars nõ eſt turba urbana & uiliũ miniſteriorũ. 7. Polit. c. 9. C.
70 Ciuitatis pars nõ eſt ille, qui nõ ſit effector uirtutis. 7. Polit. c. 9. C.
71 Ciuitas non põt dici felix reſpectu partis, ſed reſpectu totius. 7. Polit. c. 9. C.
72 Ciuitatis optimæ partes ſunt arma tenẽtes & cõſultantes. 7. Polit. c. 9. C.
73 Ciuitatem diſtingui ꝑ gña, & pugnatores aliud eſſe ab agricolis, notũ fuit apud priſcos philoſophãtes & apud Cretas & Aegyptios. 7. Polit. c. 10. A.
74 Ciuitatem eſſe ſtudioſam, nõ eſt fortunæ op9, ſed ſciẽtiæ & electiõis. 7. Polit. c. 13. D
75 Ciuitatẽ eſſe ſtudioſam, eſt ciues illius eſſe ſtudioſos, qui in republica uerſantur. 7. Politi. c. 13. D.
76 Ciuitas oĩs cõſtat ex imperãtibus & parentibus. 7. Polit. c. 14. A.
77 Ciuitas non eſt æſtimãda felix, qa dñatur finitimis, quin potius magnũ nocumentũ habet dñari finitimis. 7. Poli. c. 14. G.
78 a Ciuitate exterminãda eſt oĩs obſcœnitas uerborũ, nã ex licẽtia turpiter loquẽdi daꝭ audacia turpiter faciendi. 7. Polit. c. 17. C.
79 Ciuitatis totius unus eſt finis, & ideo oportet diſciplinã eſſe unã, & huius curã publicam eſſe & nõ priuatã. 8. Polit. c. 1. A.
80 Ciuitas eſt ſubiectum politicæ facultatis. 1. Oeconom. c. 1. A.
81 Ciuitas eſt multitudo domorum agro & pecuniis ſufficienter abũdans ad bene uiuẽdum. 1. Oecono. c. 1. A. Quære Ciuis. ✳

CIVIS.

1 Ciues ſolent eſſe fortes aut propter opprobria aut propter honores, qui ſunt ex legibus. 3. Ethic. c. 8. A.
2 Ciuis bonus & bonus uir fortaſſe nõ ſunt idem. 5. Ethico. c. 2. D. & 3. Politic. c. 3. per totum.
3 Ciuium egeſtas ſeditionẽ & maleficia parit. 2. Polit. c. 4. D.
4 Ciuis aliquis eſt in aliqua ſpecie reipublicæ, qui in alia ciuis non erit. 3. Politicor. c. 1. A. E.
5 Ciuem nõ facit habitatio, alioqui aduenæ & ſerui eſſent ciues. 3. Polit. c. 1. A.
6 Ciuem non facit ius fori atq; iudicii, cũ ii, qui ſimul cõtrahunt, forum ex cõtractiõe ſortiantur. 3. Polit. c. 1. A.
7 Ciues non ſunt pueri, quia imperfecti, nec ſenes uacantes a muneribus publicis, ſed ſunt ciues cũ addito ſcilicet ciues tranſacti 3. Polit. c. 1. B.
8 Ciuis nulla magis alia re diffinitur q̃ participatione poteſtatis publicæ iudicandi atq; gerendi magiſtratus. 3. Polit. c. 1. D.
9 Ciuis differt a ciue, ſicut reſpublica a republica, cuius eſt ciuis. 3. Polit. c. 1. D.
10 Ciuẽ aliqui dicunt debere eſſe ortũ utroq; parente ciue, alii etiam auos & proauos addunt & plures alios, quod refellitur. 3. Politico. c. 1. E. F.
11 Ciuis quis ꝓprie dicatur, & quomodo ſpecie differant ciues, ſicut & reſpublicæ, quarum ſunt, & de ciue multorum opiniones habes. 3. Politico. c. 1. per totum. Quære Gorgias. 2.
12 Ciues licet ipſi inter ſe diſſimiles in operibus ſint, una tamen eſt eorum uirtus ſcilicet reipublicæ & cõmunis ſocietatis cõſeruatio. 3. Polit. c. 3. B.
13 Ciuis uirtus ſpecie differt a uirtute, qua qs dicitur bonus uir. 3. Polit. c. 3. B.
14 Ciuis præclari uirtus eſt poſſe imperare & parere & utrũq; ſcire. 3. Polit. c. 3. D.
15 Ciues non omnes illi dicendi ſunt, quibus ciuitas carere nõ poteſt, ut pueri & opifices 3. Polit. c. 3. F.
16 Ciuium omnium non eſt eadem uirtus, q̃ boni ciues dicuntur. 3. Polit. c. 3. C.
17 Ciuium deſcriptio nõ ſolum in bello, ſed etiam in pace neceſſaria eſt. 6. Politicor. c. 8. D.
18 Ciues exercendi ſunt a pueritia tanq̃ ad ſignum, & aliæ ætates per diſciplinã ad utilia poſtponenda honeſtis, & ad pacem bello præferendam, & ad ocium præferendum negocio. 7. Politico. c. 4. E. Quære Ciuitas.
19 Ciuis optimus qui inſtitui debet, oportet, ꝙ habeat & ingenii acumen & animoſitatem. 7. Polit. c. 7. B.
20 Ciues, qui in republica uerſantur, ſi ſunt

ſtudioſi, & ciuitas illa ſtudioſa eſt.7.Politi. c.13.D.

CIVILIS FACVLTAS. *Scientia qua cognoſcimus, quæ reipublicæ ſunt neceſſaria, & qua reipublicæ conſulimus.*

1 Ciuilis facultas eſt finem humanorũ actionum cognoſcere, quia dñatur, & architectonica eſt.1.Ethic.c.2.A.

2 Ciuilis uitæ finis fere eſt honor. 1. Ethic.c. 5.A.

3 Ciuilis facultas maxīe conatur ciues ſuos bonos efficere, & hic eſt eius finis, quapropter maxime circa uirtutẽ laborat.1.Ethic. c.9.B.&.c.13.A.

4 Ciuilis facultas honorabilior eſt q̃ medicina, quia medicina circa corpus, ciuilis circa animæ uirtutes uerſatur.1.Ethi.c.13.A.

5 Ciuilis dignitas nõ eadem eſt in omnibus rebuſpublicis. Nã popularis ſtatus libertatem dicit eſſe dignitatem ciuilem, pauci potentes diuitias, optimates uero uirtutẽ, nõnulli nobilitatem.5.Ethic.c.3.A.

6 Ciuilis ſcientia eſſet nobiliſſima oĩm ſcientiarum, ſi homo eſſet optimũ eorum, quæ ſunt in mundo.6.Ethic.c.7.B.

7 Ciuilis facultas & prudẽtia licet ijdem ſint habitus, eſſe tamen eorum non eſt idem.6. Ethic.c.8.A.

8 Ciuilis facultas quædam eſt architectonica & ad leges ferendas, quædam circa ſingularia uerſatur.6.Ethic.c.8.A.

9 Ciuilis prudentia diuiditur in iudicialẽ & deliberatiuã.6.Ethic.c.8.A.

10 Circa ciuilem ſciẽtiam qui uerſatur, debet de uoluptate & dolore conſyderare, quia hæc ſunt præcipua, quibus malum & bonũ & cætera in republica metimur.7.Ethico.c.11.per totum.

11 Ciuilis ſocietatis partibus ſimiles ſunt aliæ ſocietates. Nam propter utilitatem aliquã homines ineunt ſocietatem.8.Ethicor. c.9.B.

12 Ciuilis ſocietas utilitatis alicuius gratia cõſtitui ab initio & permanere uidet.8.Ethico.c.9.B.

13 Ciuilis facultas nõ intẽdit præſentẽ utilitatem, ſed in totã uitã.8.Ethic.c.9.B.

14 Ciuiles actiones negocioſæ ſunt.10.Ethico.c.7.C.

15 Ciuilis facultatis pars eſt moralis diſciplia. 1.Magnor.Mor.c.1.A.

16 in Ciuili facultate nil poteſt fieri ſine uirtute.1.Magnor.Mor.c.1.A.

17 Ciuilis facultas optima eſt, & eius finis optimus.1.Magnor.Mor.c.1.C.

18 Ciuilis facultatis finem eſſe præſtantiſſimũ cæterarum facultatum, oſtenditur.3.Politic.c.8.per totum.

19 Ciuilis diſpenſatio circa q̃ uerſetur, oſtenditur.Oeconom.Publi.A.

CYZICENI. Ciues Cyzici urbis nobiliſſimæ in Propontide.

Cyziceni quomodo pecunias collegerint, habes.Oeconom.Pub.D.

CLAVIS.Pro inſtrumẽto quo oſtiũ clauditur, & pro uerticib⁹, qui e ſummo pectore in imam gulam exeunt, utraſq; em̃ Græci uocant τὰσ κλεῖσ, id eſt, claues.

Clauis æquiuocum nomẽ eſt, & ad eam q̃ oſtia claudit, & ad eam partem, quæ eſt ſub collo animalium.5.Ethic.c.1.B.

CLAVVS.

Clauus clauo, puerbialiter dr̃, quo oñdit̃, prauos ad praua utiles ẽẽ.5.Pol.c.11.D.

CLAZOMENII. Ciues Clazomenarũ urbis in Ionia.

Clazomenii quomodo pecunias collegerint, habes, Oecon.Publi.E.

CLEARCHVS.

Clearchus tyrannus adeo immanis & crudelis fuit, ut dubitetur, fuerit ne fera deterior.2.Magnor.Mor.c.6.I.

CLEOMENES.Spartanorum dux.

Cleomenes ſpartanus Argiuos prælio ingenti uicit.5.Poli.c.3.D.Quære Venenũ

CLEOMENES.Alius a ſuperiore.

Cleomenes Alexandrinus præfectus quibus dolis pecunias collegerit, oſtenditur. Oeconom.Publi.N.O.P.

CLEOPHON.Poeta tragicus.

Cleophon tragœdiam Mandrobulũ ſcripſit.1.Elenc.c.14.C.

CLEOTINVS.Amphipolitanus ciuis.

Cleotinus Amphipoli ſeditionem contra ciues fecit.5.Polit.c.6.C.

CLEPSYDRA.Vas, a quo aqua furtim diffluit per exigua & occulta foramina.

in Clepſydra motibus qui fiunt ab aqua & aere, comparat Empedocles reſpirationẽ animalium, de Reſpirat.c.3.C.D.✳

CLIDEMVS.Philoſophus.

Clidemus dixit, coruſcationem ſeu fulgur non eſſe, ſed apparere, ſicut ſi quis aquam uirga percutiat, apparet fulgor, cum tamẽ nõ ſit. Quod ideo dixit, quia non uerſatus fuerat in opinionibus, quæ de refractione ſunt.2.Meteor.c.9.H.

CLISTHENES.Ciuis Athenienſis.

Cliſthenes factitauit Athenis, ut popularem gubernationẽ augeret.6.Poli.c.4.E

CLISTHENES. Alius a ſuperiore.

Cliſthenes Sycioniorum tyrann⁹ rei militari aptus fuit, & populi gratiam acquiſiuit conuerſatione & uſu familiari, & iudicem coronauit, q illius uictoriæ cõtradixit. Vnde nõ facile cõtemnebatur a populo. Succeſſit autem Cliſthenis tyrãnis Myronis tyrannidi.5.Polit.c.12.A.D.

COACTVM.

Coacta non ſunt dicenda, q̃ qs delectationis cauſa opatur.1.Magno.Mor.c.15.16.17 Quære Violentũ.Inuitũ.Inuoluntariũ.

COAGVLARE. COAGVLATIO. COAGVLATVM.

1 Coagulatione cõſtant oĩa corpora naturalia.4.Meteor.T.Co.30.

2 Coagulãtur oĩa, quæ ex aqua cõſtant, aut aquæ ſpecies ſunt, aut aquea & terrea.4 Meteor.T.Co.35.

3 Coagulantur oĩa uel a calore uel a frigore. 4.Meteor.T.Co.36.

4 Coagulari aliqua uidentur ab aqua, cũ tñ nõ coagulẽtur ab aqua, ſed a frigore aquæ inſito.4.Meteor.T.Co.36.Quære Mel.

5 Coagulata ſoluũtur a cõtrario eius, a quo coagulata ſunt.4.Meteor.T.Co.36.

6 Coagulatio fit, calore ingrediente, ergo egrediente illo, ſoluunt̃ coagulata.4.Meteor.T.Co.36.

7 Coagulant̃ illa, q̃ ex aq̃ & terra ſiml' cõſtãt, a frigido & calido. A frigido dico, qa exprimit calidũ, cũ quo ſiml' hũidũ recedit, a calido uero, quia educit humorem.4.Meteor.T.Co.37.

8 Coagulantur oĩa mollia & nõ liqda, abeũte humore, nõ tñ inſpiſſant̃, ſed coagulãt̃ ut fictilia cocta.4.Meteor.T.Co.37.

9 Coagulãda a calido humeſcũt prius, ſi frigus ſpiſſa & dura reddiderat, ut cõtingit in fictilibus, dũ coquũtur, q̃ reddũt̃ molliuſcula, & ꝑpterea peruerti ſolẽt in caminis. 4.Meteor.T.Co.37.

10 Coagulantur a frigore, q̃ aqua & terra conſtant, portio tamẽ terræ in illis maior eſt, q̃ rurſus reſoluunt̃, calore ingrediẽte, ut cœnum.4.Meteor.T.Co.38.

11 Coagulata per refrigerationem, educto oĩ calido, nõ ſoluũtur niſi caloris copia. Molleſcere tñ ſolent, ut cornu, aut ferrum.4. Meteor.T.Co.39.

12 Coagulata quædã a calido & ſicco ſolui nõ poſſunt ab humido, ut fictilia.4.Meteor. T.Co.40.

13 Coagulata a frigido diſſoluũtur ab humido, ut ſal & nitrum.4.Meteor.T.Co.40.

14 Coagulata a frigido hũido ſoluunt̃ a calido ſicco, & ecõtrario.4.Meteo.T.Co.40

15 Coagulata q̃dã q̃ a quibuſdã ſolui, aut nõ ſolui poſſũt, ponunt̃.4.Meteo.T.Co.41.

16 Coagulari q̃ poſſunt, aut indurari, alia a calido ſiccãte humidũ coagulantur, alia a frigido calorẽ extrudẽte. Vnde q̃ a calido coagulant̃, abſentia humidi coagulant̃ a frigido, & q̃ a frigido, coagulãtur abſentia calidi.4.Meteor.T.Co.42.43.

17 Coagulata a calore humiditate ſoluũtur, niſi poſt coagulationẽ pori minores relicti fuerint, & hũor ĩgredi nõ poſſit, ut accidit ĩ fictibilib⁹. Quæ uero nõ hñt poros adeo cõſtrictos, humeſcũt humore, ut nitrũ & ſal.4.Meteor.T.Co.43.

18 Coagulari nõ poſſunt, q̃ humorẽ non hñt aquoſum, aut aquea non ſunt, ſed terrea, & plus caloris q̃ humoris retinẽt, & q̃ ſunt uelut feruẽtia.4.Meteor.T.Co.43.

19 Coagulari nõ poſſunt, q̃ plus aeris q̃ aquæ hñt.4.Meteor.T.Co.43.

20 Coagulari nõ poſſunt, q̃ lẽta & tenacia ſunt ut uiſcũ.4.Meteor.T.Co.43.

CODRVS.Atticæ rex.

Codrus bello cõſeruauit Athenıẽſes, ne in ſeruitutẽ redigerent̃.5.Polit.c.10.C.

COENA.Quære Deambulatio.1.

COGNOSCERE. COGNITIO. COGNOSCIBILE.

1 Cognoſcere cõtingit aliqua prius tp̃e aliq̃bus, aliq̃ uero ſimul tp̃e.1.Poſter.T.Co.3.

2 Cognitio in omnibus fit per prima.3. de Cæl.T.Co.30.

3 Cognoſcimus duab⁹ uirib⁹ ſcilicet ſenſu & intellectu.de Somn.c.1.A.

4 Cognoſcere quid ſibi utile ſit, ſpecies quædã eſt cognitionis humanæ, habet tñ differentiã magnã.6.Ethic,c.8.A.

5 Cognoſcibilia circa q̃ mẽs humana uerſat̃ contẽplando, præſtabiliſſima ſunt, qa mẽs noſtra eſt præſtantiſſima in nobis.10.Ethico.c.7.A.

6 Cognoſcere ſe ipſum difficilimũ eſt, ut quidã ſapiẽtes dixerũt.2.Magno.Mor.c.15.B

COIENS.

Coeũtia aĩalia multũ ocyſſime ſeneſcũt.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.E.✳

COLIOS.Id ẽ galgul⁹.Quære Gracul⁹.

COLLVM.

1 Collũ piloſum arguit liberalẽ, groſſum fortẽ, lõgũ timidũ, carnoſum iracũdũ, pbreue doloſum, moderatũ magnanimum, de Phyſiognom.Quære Philoxenus.✳

COLLVSSAE.Locus in Arcadia.Quære Mus.2.

COLOBON.interpretur Mutilum.

Colobõ mutilum ſeu mancũ qd ſit, habes 5.Metaphy.T.Co.32.Quære Mutilum

COLOPHON. Ciuitas in Ionia Aſiæ minoris prouincia.
In Colophone pplaris multitudo poſſidebat multa bona, anteq̃ bellũ gereret aduerſus Lydos.4.Polit.c.4.B.

COLOR.COLORATVM.
1 Colores ut albedo nigredo & ſimiles nõ dicunt paſſibiles qualitates, eo ꝙ aliqs ſenſus patiat ab eis, ſed qa ipi inaſcant ab aliq̃ paſſione, qa multæ colorũ mutatiões fiũt propter aliquã paſſionẽ, ut erubeſcẽtes rubei efficiũt, timẽtes pallidi. Prædicamẽ.c.8.E
2 Color ineſt hoib⁹ a natura talis, q̃lis ẽ paſſio, quã a natura aliqs habet. Prædicamẽt. c.8.E.F.
3 Coloratũ eſſe, prio ineſt ſupficiei, ex conſequẽti corporí.5.Topic.c.3.L.
4 Colorẽ, dixit Democrit⁹, fieri p uariatiõnẽ ſit⁹ & ordinis indiuiſibiliũ corporũ, & colorẽ non eſſe hoc aliquid in natura.1. de Gener.T.Co.7.
5 Color ruber cõmixtione ignei & cãdidi efficitur.1.Meteor.c.5.F.
6 Colores uarii ꝓptea apparẽt in aere, qa luce p dẽſiorẽ aerẽ trãſlucida refractionẽ ſuſcipit aer, & uarios colores reddit, pcipue uero puniceũ & rubrũ.1.Meteor.c.5.A.
7 Color albus nigro mixtus multas colorũ differẽtias efficit.1.Meteor.c.5.B.
8 Colores nõ apparẽt nocte, ꝓpter ſimilitudinem quã habẽt cũ tenebris, excepto puniceo colore.1.Meteor.c.5.C.
9 Colores aliquos aliorũ colorũ mixtura efficiunt pictores.1.Meteor.c.5.B.
10 Colores quoſdã nõ poſſũt efficere pictores aliorũ colorũ mixtura ut puniceũ uiridem & rubrũ.3.Meteor.c.2.C.
11 Colores ſplẽdidorũ corporũ ſplendidi aliqñ apparẽt, aliqñ tñ aliorũ colorũ referũt faciẽ, uel ꝙ miſceant cũ ſpeculi colore, uel ꝙ uiſus debilis ſit.3.Meteor.c.2.E.
12 Color Xãthus, id eſt flauus medi⁹ eſt inter puniceũ & uiridẽ.3.Meteor.c.2.B.
13 Colores maxime uarianf iuxta alios colores poſiti, ſicut in florib⁹ aut texturis expe rimur.3.Meteor.c.4.N.
14 Colores uariantur, ſi ad hoc uel ad illud lumen ponantur. Vnde uariatores ad lucernam operibus huiuſmodi conficiendis elucubrantes ſæpe fallũtur alios p aliis accipiẽtes.3.Meteor.c.4.N.
15 Colorem puniceũ facit fulgidũ uiſum p nigrũ aut in nigro.3.Meteor.c.4.D.H.
16 Color niger eſt uelut quædam negatio albi.3.Meteor.c.4.I.
17 Color non confert ad alimẽtum animalis, niſi per accidens.2.de Anima.T.Co.28. &.3.de Aia.T.Co.64.
18 Color eſt uiſibile q̃ddã, cuius perceptiuus eſt uiſus.2.de Aia.T.Co.66.
19 Color eſt uiſibile quoddam per ſe, non ratiõe abſoluta qua res eſt, ſed quia in ſe cauſam habet, ut ſit uiſibilis, eo ꝙ ois color eſt motiu⁹ diaphani.2.de Aia.T.Co.66.67
20 de Coloris ratiõe eſt, ꝙ ſit motiuus diaphani, quod ſit per lumen, quod eſt actus diaphani.2.de Aia.T.Co.66.73.
21 Color ſine lumine nõ eſt uiſibilis.2.de Aia T.Co.67.73.
22 Coloris ſuſceptiuũ ſine colore debet eſſe, 2.de Aia.T.Co.71.
23 Color illud tñ eſt, q̃d uideri poteſt in lumine.2.de Aia.T.Co.72.
24 a Colore non patitur potentia uiſiua, ſed a medio diaphano.2.de Aia.T.Co.73.
25 Color nõ nutrit.3.de Aia.T.Co.64.
26 Colore omnia corpora participant.de Sẽ. & Sen.c.1.F.
27 Color in extremitate ẽ, aut extremitas ẽ. de Sen.& Sen.c.3.C.
28 Colorẽ Pythagorici dixerũt eẽ epiphaniã, ideſt apparẽtiã in ſupficie.de Sẽ.Sẽ.c.3.C
29 Color eſt in extremitate corporis, ſed non eſt extremitas corporis, de Sẽ.& Sẽ.c.3.C
30 Coloris apparitio determinata eſt, niſi corpus continens aliquam faciat mutationẽ. de Sen.& Sen.c.3.D.
31 Color eſt extremitas perſpicui in corpore determinato. de Sen.& Sẽ.c.3.D.
32 Colores medios duob⁹ modis effici, dixerunt antiq. Vno modo cõmixtione albi & nigri, quorum unũquodq; propter ſuam paruitatem nõ ſentiebatur, & ſic colorem medium reſultare dicebãt, & alios & alios colores dicebant naſci proportiõe albi ad nigrum. Et horũ mediorum colorũ alios eſſe delectabiles, qui ſcilicet eſſent in proportione conuenienti, alios uero non eſſe delectabiles, q ſcilicet nõ eſſent in ꝓportione cõueniẽti. Queadmodũ in cõſonãtiis harmonicis illas ſolũ eſſe delectabiles, q̃ eſſẽt ꝓportionatorũ numerorũ. Alio mõ colores medios fieri dicebãt, colores colorib⁹ ſupaddendo, ut pictores faciũt, ſicut ſol, q cũ p ſe alb⁹ ſit, p fumũ cõſpectus apparet rubicũdus. Quorũ modorũ prim⁹ falſus ẽ, qa color alb⁹ & niger in certa quadã diſtãtia uiſibilis ẽ, quãtũuis paruæ ſit quãtitatis, nec mixtio dicẽda eſt fieri p aggregationẽ aut iuxta poſitionẽ. Scdus modus refellit, qa multi colores medii apparẽt, nullo colore ſuperinducto, de Sẽ.& Sẽ.c.3.F. & ultra
33 Colores eſſe defluxus a corporibus, dixerunt antiqui, quod eſt abſurdũ, quia uiſio fieret p cõtactũ corporũ, cũ melius dicaf fieri p mediũ alterationẽ. de Sẽ.& Sẽ.c.3.H
34 Colores medii fiunt pfecta & ꝓpric dicta mixtione colorũ. Nã ſicut corpora naturalia miſcent pfecta mixtiõe, ita ut totũ toti, pars parti miſceat, ſic colores, q ſunt corporum qualitates, pfecta mixtiõe miſcent, & ideo apparẽt multi medii colores, qa mixtio multiplex eſt. de Sen.& Sẽ.c.3.H.&.10 Metap.T.Co.22.23.& de Color.p totũ.
35 Colorũ ſpecies ſeptẽ ſunt, ſi qs liuidũ aut fuſcũ ad nigrũ referat. Et ex horũ mixtura oẽs alii fiunt. de Sen.& Sen.c.4.I.
36 Color flauus medius eſt, & eſt albi magis q̃ nigri. de Sen.& Sen.c.4.I.
37 Color puniceus medius eſt inter albũ & nigrum. de Sen.& Sẽ.c.4.I.
38 Color purpureus medius eſt inter albũ & nigrũ. de Sen.& Sen.c.4.I.
39 Color uiridis medius eſt inter album & nigrum. de Sen.& Sen.c.4.I.
40 Color cæruleus medius eſt inter albũ & nigrum. de Sen.& Sen.c.4.I.
41 Colores medii fiũt ex pmixtiõe albi & nigri, ſicut ſapores medii ex cõmixtiõe dulcis & amari. de Sẽ.& Sẽ. c.4.H.& de Colo.C.D.
42 Color fuſcus ad nigrũ refertur. de Sen.& Sẽ.c.4.I.& de Colorib.M.
43 Color ruber bonam natiuitatẽ ſignificat, quãdo in læui corpore accidit. de Phyſiog.
44 Colores omnes ex albo fieri uidentur.10. Metaphy.T.Co.7.
45 Color genus eſt.10. Metaphy.T.Co.23. Quære Facies.✳

COLVMNAE HERCVLIS. Quære Herculeæ Columnæ.

COMA. Pro crinibus.
Comã nutriebãt Lacones in ſignũ libertatis.1.Rhet.c.9.F.

COMBVSTIBILE. COMBVSTVM
1 Cõbuſtibilia ſunt, q̃cuq; tales poros hñt, ut ignẽ introrſum admittãt, & in poris rectis habeant humorẽ debiliorem ipſo igne.4. Meteor.T.Co.48.
2 Cõbuſtibilia nõ ſunt, q̃ nullũ humorẽ cõtinẽt itra poros, aut ſi cõtinẽt humorẽ, ẽ fortior ipſo igni, ut glacies.4.Mete.T.Co.48
3 Cõbuſtibilia nõ ſunt multũ uiridia.4. Meteor.T.Co.48.
4 Cõbuſtibilia ſunt, q̃cunq; in cinerẽ reſoluũtur.4.Meteor.T.Co.48.
5 Cõbuſtibiliũ q̃dã inflãmari poſſunt, ut illa q̃ ſunt hũida, & exhalationẽ emittũt. Quæ uero non emittunt, inflãmari nõ poſſunt. 4.Meteor.T.Co.48.
6 Cõbuſta oĩa nigra ſunt. de Colorib.B.

COMEDIA. Quære Comœdia.

COMESSATIO.
1 Comeſſatiões, q̃ in Creta cõſtitutæ ſunt, Minoe regnãte, prius iuſtitutæ ſunt ab Italo in Italia.7.Polit.c.10.A.
2 Comeſſatiões oportet eſſe in ciuitatib⁹ bene cõſtitutis, & oẽs ad eas admitti.7.Poli. c.10.C.
3 Comeſſationũ locus ubi collocãdus ſit, habes.7.Polit.c.12.A. Quære Lacedæmonii.19.23.24. Creta.9.11.

COMETA. Incenſio crinita.
1 Cometas eſſe ſymphaſim id ẽ coapparitionẽ ſiue iunctã imaginẽ ſtellarũ erraticarũ, q cũ ꝓprius acceſſerint, uidẽt ſe ſe mutuo tãgere, dixerũt Anaxagoras & Democritus.1.Meteor.c.6.A.
2 Cometã eſſe unũ ex planetis id eſt erraticis ſyderibus, ſed nõ apparere in cælo, niſi lõgo tpore interpoſito, dixerũt Pythagorici.1.Meteor.c.6.A.
3 Cometã eſſe unũ ex erraticis ſyderib⁹, ſed comã nõ ex ſe hr̃e, ſed aſſumere illã rõne loci, dũ errat, refracto nr̃o uiſu uerſus ſolẽ ab humore, quẽ trahit, dixerũt Hypocratẽ & Aeſchylũ ei⁹ diſcipulũ ſecuti.1.Mete.c.6.B
4 Cometã nõ apparere niſi poſt lõgũ tps, qa cõiunctus eſt ſoli, & obſcuraf a lumine illius, nec uideri niſi ab illo recedat, dixerũt Hypocrates & Aeſchylus.1.Meteor.c.6.B
5 Cometã ideo nõ uideri inter tropicos, qa pars illa deuſta eſt a ſole, & nõ habet humorẽ, in auſtrũ tñ deflectere, ſed illic nõ uideri cometã ꝓpter circuli breuitatẽ, q eſt ſup orizõtẽ illũ, i ſeptẽtriõe uero uideri cometã, qa circul⁹ ſup orizõtẽ eſt nobis magn⁹, & ẽ ibidẽ multa hũoris copia, quã trahit cometa, dixerũt Hipocrates & Aeſchyl⁹ ei⁹ diſcipulus.1.Meteor.c.6.B.
6 Cometas nõ eẽ aliqs erraticarũ ſtellarũ, ex eo cõſtat, ꝙ erraticæ ſtellæ i circulo zodiaco ſuos curſus pficiũt, cometæ uero ſæpe uiſi ſunt extra zodiacũ.1.Meteor.c.6.C.
7 Cometæ plures uiſi ſũt ſimł, ex quo cõuincit, cometas nullã eſſe erraticarũ ſtellarũ. 1.Meteor.c.6.C.
8 Cometa ſi crines accipit aliqñ, & aliqñ nõ, ergo uideri debuit aliqñ ſine coma, q̃d falſum eſſe ex pimẽto cõſtat.1.Meteo.c.6.C
9 Cometæ ſæpe apparẽt, oĩb⁹ ſtellis erraticis ſup orizõtẽ eleuatĩ, licet ꝓpter ꝓpinq̃tatẽ ſolis nõ uideaf. Ex quo oñdif, nõ poſſe cometã eſſe aliquã ſtellarũ erraticarũ, aut ex illarũ cõiunctione effici.1.Meteor.c.6.C.

10 Cometas fieri tm̃ in parte ſeptentrionali, falſum eſt, qa cometa ille magnus, q ortus eſt ante terræmotũ & ĩundationẽ Achaiæ, uiſus eſt ĩ occaſu æqnoctiali, & ſæpe cometæ uiſi ſunt ad auſtrũ. 1. Meteor. c. 6. D.

11 Cometa uiſus eſt ad ſeptẽtrionẽ, ſole exiſtẽte ad tropicũ Capricorni mẽſe Gameleone, id eſt Ianuario, cum Eucles Molonis rẽpublicam Athenienſem regeret. 1. Meteor. c. 6. D.

12 Cometæ oẽs, qui uiſi ſunt tꝑoribus Ariſtotelis, conſumpti ſunt paulatim, nec ex eis ſuꝑfuit aut ſtella una, aut multæ. Ex quo colligitur, nõ ideo nõ uideri, qa occidant heliace, id eſt occultentur a ſole, ſed qa cõſumuntur paulatim. 1. Meteor. c. 6. E.

13 Cometa Ariſtæo imperante, uiſus fuit. ſed mox occubuit. Lumẽ tñ ipſiꝰ ad tertiã uſqꝫ cæli partẽ inſtar ſaltus porrigebaẽ, & aſcẽdit uſqꝫ ad zonã Orionis, & ibi diſſolutum fuit. 1. Meteor. c. 6. E.

14 Cometæ ex ſtellis fieri nõ poſſunt. Nã q̃uis ſtellæ aliæ maiores, aliæ minores appareãt tñ ipſe indiuiſibiles uidenẽ, & ſicut indiuiſibile indiuiſibili additũ nõ facit maius, ſic nec ſtellæ cõiunctæ poſſent facere magnitudinem cometæ. 1. Meteor. c. 6. F.

15 Cometa fit exhalatiõe calida & ſicca circũducta a motu cæli. In quã exhalationẽ ſi inciderit principiũ igneũ, nec tã multum, ut ilico exhalationẽ totã exurere poſſit, nec tã debile, ut ſtatim extinguaẽ, ſed qđ diutius poſſit permanere, tunc fit cometa. 1. Meteor. c. 7. B.

16 Cometa ſi undiqꝫ ſimilis fuerit, appellaẽ cometa, id eſt crinitus. 1. Meteor. c. 7. B.

17 Cometa Pogonias, id eſt barbatus, fit, quãdo in longitudinem porrigitur in morem barbæ. 1. Meteor. c. 7. B.

18 Cometa ꝑ ſe exiſtẽs eſt, qñ ĩ inferiore loco exhalatio ſuccendiẽ, nec alicui ſtellæ fixæ uel erraticæ ſubdiẽ ꝑpẽdiculariter. 1. Meteor. c. 7. C.

19 Cometa aliqñ fit ſub ſtella uel fixa uel erratica, nõ ꝙ coma ſeu ardẽtes crines ſint in illa, ſed qa illius motu cogiẽ exhalatio ſub illa, & cũ tales crines apparẽt, uideẽ fieri ĩpẽ cometa, ut halo apparet circa lunã, cũ tñ in aere fiat, 1. Meteor. c. 7. C.

20 Cometa ſi factꝰ fuerit ꝑ ſe, nõ ſequiẽ ſtellæ alicuius erraticæ aut fixæ curſum, ſed ſi factus fuerit, cogẽte & coadunãte ſtella aliqua exhalationẽ, ſequiẽ illius ſtellæ motũ. 1. Meteor. c. 7 C.

21 Cometarũ cõſtitutionẽ igneã eſſe, eo argumẽto ꝓbaẽ, ꝙ ſi plures cometæ fiãt, manifeſtũ ꝑſagiũ faciũt uentorũ & ſquallorũ & ſiccitatis. 1. Meteor. c. 7. D.

22 Cometæ ſi plures fiãt, annus in quo fiũt, ad modũ ſiccꝰ & flatuoſus erit. 1. Mete. c. 7. D.

23 Cometæ ſi pauciores & exiguæ magnitudinis fiãt, annus nõ erit admodũ ſiccus & flatuoſus, tñ quidã exceſſus flatuũ uel ĩ duratiõe uel ĩ magnitudĩe erit. 1. Mete. c. 7. D

24 Cometa ab occaſu apparuit, qñ cecidit in Aegoſpotamũ, id eſt in capræ fluuiũ lapis ex aere a uento eleuatus. 1. Meteor. c. 7. E. Quære Aegos potamos.

25 Cometa ingẽti apparẽte, ſicca hyems & aqlonia facta eſt. 1. Meteor. c. 7. E.

26 Cometa uiſus eſt in æquinoctiali circulo, Nicomacho Athenis imperãte. Cuius exortu uẽtus, q circa Corinthũ debacchatus eſt, euenit. 1. Meteor. c. 7. E.

27 Cometas non fieri plures aut ſæpe, & fieri potius extra torpicos, in cauſa eſt ſolis & aſtrorũ latio, q̃ non mõ calidũ ſecernit, uerum etiam id ſegregat, quod cõſiſtit. 1. Meteor. c. 7. E.

28 Cometa nõ fit circa ſolẽ aut lunã, qa citius ſecerniẽ cõcretio, q̃ poſſit conſiſtere. 1. Meteor. c. 8. E.

29 Cometã eſſe refractionem nr̃i uiſus ad ſolẽ, quidã dixerũt. 1. Meteor. c. 8. E.

COMIS. Oppoſitꝰ ſcurrili & ruſtico. COMITAS. Virtus a qua Comis.

1 Comitas eſt mediocritas circa iocũditates in ioco, cui opponiẽ ſcurrilitas ꝑ exceſſum ruſticitas ꝑ defectũ. 2. Ethic. c. 7. D. & 4. Ethic. c. 8. per totum.

2 Comis ſeu urbanus eſt, q cũ moderatiõe iocatur. 4. Ethic. c. 8. A.

3 Comis ſic ſe habebit in ioco, quaſi ĩpẽ ſit ſibi ipſi. 4. Ethic. c. 8. C.

4 Comis urbanus & dexter dr̃. 4. Ethi. c. 8. C

5 Comitas mediocritas eſt in iocis, q ad uitæ requiẽ ꝑtinẽt. 4. Ethic. c. 8. per totum

COMITIALIS MORBVS. Epilepſiã græci, uulgus medicorũ caducũ morbum appellat. Quære Epilepſia. ✳

COMMASSABILIA. Quæ in eandem maſſam redigi poſſunt.

1 Cõmaſſabilia ſunt, q̃cũqꝫ hñt naturã fixã & ſtabilẽ, & capibilia ſũt. 4. Mete. T. Co. 47.

2 Cõmaſſabilia nõ ſunt, q̃ uel capibilia non ſunt, uel inconſtantẽ habẽt ꝑſſationẽ & capturam. 4. Meteor. T. Co. 47.

COMMENTATIO.

Cõmẽtatio qd ſit, & qbus cõſtet, & quomõ ea utendũ ſit, oñditur. Rhetor. ad Alexãd. c. 8. ꝑ totum. Quære Enthymena.

COMMERCIVM. Merciũ cõmutatio.

1 Cõmercia duplicia ſunt, q̃dam q̃ ſua ſponte hoies efficiunt, ut uẽditio, emptio, locatio, mutuatio &c. q̃dã uero, q̃ nõ ſua ſpõte hoies faciũt. 5. Ethic. c. 2. D.

2 in Cõmerciis uerſaẽ iuſtitia cõmutatiua. 5. Ethic. c. 2. D. Quære Cõmutatio. Iuſtitia. 22. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36.

COMMINVIBILE. Quod in minutiſſimas partes cõtundi põt.

1 Cõminuibilia q̃dam ſunt ſimul & frãgibilia, ut lapis. 4. Meteor. T. Co. 44.

2 Cõminuibile oẽ frangibile eſt, nõ tñ econtrario. 4. Meteor. T. Co. 44.

3 Cõminuibile differt a frãgibili, qa qđ cõminuitur, in partes exiguas redigiẽ, qđ autẽ frangiẽ, in partes magnas redigiẽ. 4. Meteor. T. Co. 44.

4 Cõminuibilia ſunt, q̃ ſic coagulata ſunt, ut habeant poros multos nec in directũ poſitos. 4. Meteor. T. Co. 44.

COMMISERATIO. Quã captat ab auditoribus orator.

1 Cõmiſeratio de quibꝰ ſit, & quomõ capteẽ, & a qbus, & quorũ cõmiſeremur, oñditur. 2. Rhet. c. 8. ꝑ totum.

2 Cõmiſeratio eſt dolor qdam ex apparenti malo corruptiuo ac dolorẽ inferẽte in nõ dignũ pati. 2. Rhet. c. 8. A.

3 Commiſerationi opponitur indignatio. 2. Rhet. c. 8. A.

COMMVNE. Vt oppomiẽ particulari.

1 Cõmune ſemꝑ eſt adunatiuum & collectiuum. Prædicab. c. 2. G.

2 Cõmunia prius tractãda ſunt q̃ propria. 3. Phyſic. T. Co. 2.

3 ex Cõmunibus faciẽda eſt fides apud multitudinẽ. 1. Rhet. c. 1. I. Quære Vľe. ✳

COMMVNITAS. Pro cõmunicatione & cõmunitate facultatum.

1 Cõmunitas rerũ oĩm & facultatũ reipublicæ Socraticæ reprobaẽ, & q̃ incõueniẽtia ex illa ſequãtur, oñdunẽ. 2. Polit. c. 3. ꝑ totũ

2 Cõitatem facultatẽ q inducũt, liberalitatẽ tollunt. 2. Polit. c. 3. D. Quære Socrates.

COMMVNITAS. Quinqꝫ prædicabilium inter ſe cõuenientia.

Communitates quinqꝫ prædicabilium in quibus conueniant, & differãt, habes. Prædicabil. c. 6. per totum.

COMMVNICANS. Pro participante.

Cõmunicantibus unum quid & cõmune eſſe debet, ſiue æquale, ſiue inæquale ſuſcipiant. 7. Polit. c. 8. A.

COMMVS. Tragœdiæ pars quædam.

Commus in tragœdia quid ſit, oſtenditur in Poet. c. 7. N.

COMMVTATIO. COMMVTABILE.

1 Commutatio ex diuerſis conſtat. 5. Ethic. c. 5. B.

2 Cõmutatio propter indigentiã fit. 5. Ethico. c. 5. C. D.

3 Cõmutatio ut bene fiat, res ipſas definitas eſſe oportet nũmis & precio. 5. Ethi. c. 5. D

4 ſine Cõmutatione nõ eſt ſocietas, nec commutatio ſine æqualitate, nec æqualitas ſine cõmuni mẽſura. 5. Ethic. c. 5. D.

5 Cõmutabilia oĩa cõparabilia inter ſe quodammodo eſſe, neceſſe eſt. 5. Ethic. c. 5. C.

6 Cõmutatio cœpta eſt ab initio ex eo, quod eſt ſcđm naturã, ꝙ alii hoies plura, alii pauciora haberẽt eorũ, q̃ ad uitã ſunt cõmoda & neceſſaria. 1. Polit. c. 6. A.

7 Cõmutatio nõ eſt neceſſaria in domo, q̃ eſt prima ſocietas. 1. Polit. c. 6. B.

8 Cõmutationẽ rerũ utiliũ tm̃ exercẽt q̃dam barbaræ nationes, & nihil amplius exercẽt lucri gratia. 1. Polit. c. 6. B.

9 Cõmutatio, q̃ eſt rerũ utiliũ ad uitã, nec eſt præter naturam, cũ ſit in ſupplemẽtum indigẽtiæ naturalis, nec eſt pars nũmulariæ, 1. Polit. c. 6. B.

10 ex Cõmutatione, q̃ eſt ſcđm naturã, ꝓceſſit nũmularia, quia cum a remotioribus q̃reretur auxilium importando illa, quibus indigebant, aut exportãdo illa, quibꝰ abũdabãt, neceſſario eſt introductus uſus nũmi, quia res ipſæ naturales, quæ ſunt neceſſariæ, non facile deferri poſſunt. 1. Politi. c. 6. B.

COMMVTATIVA IVSTITIA. Quære Iuſtitia. 1. 22. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36.

COMOEDIA. Fabula, in qua humiles ꝑſonæ inducuntur, & de rebus humilibus eſt, & pro comœdia priſca.

1 Comœdia & tragœdia in hoc differũt, ꝙ tragœdia meliores imitatur, comœdia deteriores. in Poet. c. 1. D.

2 Comœdiam ſibi uẽdicant Megarẽſes, tãq̃ apud ſe primum orto populari imperio. in Poet. c. 1. E.

3 Comœdiã ſiculi ſibi uẽdicant. Nã Epicharmus poeta ſiculus fuit. in Poet. c. 1. E.

4 Comœdia dicta eſt a comis, id eſt uiculis ſeu pagis, ubi fiebat. in. Poet. c. 1. E.

5 Comœdiæ figuras primus erexit Homerꝰ effingẽs dramaticũ genus. in Poet. c. 1. G.

6 Comœdiarũ ſcriptores euaſerũt aliq pro iambicis. in Poet. c. 1. H.

7 Comœdia prio in obſcuro fuit & neglecta, poſtq̃ uero aliquas dicẽdi figuras accepit, memorati ſũt illiꝰ poetæ. Quis tñ hiſtrionũ

multitudinem & prologos & cætera talia inuenerit, ignoratur. in Poet. c.1.A.
8 Comœdia eſt imitatio improborũ quidẽ, ſed nõ uſquequaq; ꝑ oẽm uitioſitatẽ, ſed eſt portio ridicula turpitudinis. 1 Poet. c.2.A.
9 Comœdias apud Athenięſes primus Crates incœpit. in Poet. c.3.A.
10 Comœdias ipſi poete pronunciabant, & nõ inductæ perſonæ. 3. Rhet. c.1.B.

COMPARATIO. COMPARABILE

1 Cõparatio ſcd̃m magis & minus annexa eſt accidenti. 1. Topic. c.4.D.
2 ad Comparationem tria requiruntur. Primum, ꝙ non ſint æquiuoca, quæ comparantur. Secundum, ꝙ ſit idem ſuſceptiuũ. Tertium, ꝙ non ſit diuerſa natura ſeu forma. 7. Phyſic. T. Co.24. & ultra.
3 Comparatio quædam eſt ſcd̃m uirtutem, quædam uero ſecundum quantitatem. 2 de Gener. T. Co.37.
4 in Comparabilibus omnib9 eſt ſemp unũ aliquid, quo mẽſurãtur, & hoc eſt illud, in quo comparantur. 2. de Gener. T. Co.37
5 Comparabilia non ſunt, quæ differũt genere. 10. Metaphy. T. Co.13.

COMPELLERE.

Compellamur licet ad quædam, puta ut parentes occidamus, potius mortem oppetere debemus, q̃ compellentibus aſſentire 3. Ethic. c.1.C.

COMPENVARIVS. Quære Homoſypius.

COMPLEXA. Oppoſita diuiſis.

Complexa ſunt aliqua, quæ dicuntur de complexis, ut hõ currit. Periherme. c.2.A.

COMPOSITIONIS FALLACIA. Vna ex illis ſex, q̃ ſunt in dictione.

1 Compoſitionis fallacia quomodo fiat, oñditur. 1. Elench. c.3.E.
2 Compoſitionis fallacia quomodo ſoluat̃, habes. 2. Elench. c.3.D.E.

COMPOSITIO. Quæ fit per intellectũ ex ſimplicibus conceptibus.

1 in Compoſitione uel diuiſione intellectus eſt ueritas, uel falſitas. 1. Periher. c.1.B.
2 Compoſitioni membrorum animalium Empedoclis comparat Ariſtoteles compoſitionem, quæ fit in intellectu, in qua eſt ueritas, uel falſitas. 3. de Aĩa. T. Co.21.
3 Compoſitio, id eſt affirmatio, aut diuiſio, id eſt negatio eſt in mente & non in rebus 6. Metaphy. T. Co.8.

COMPOSITVM. Vt opponitur ſimplici, COMPOSITIO. Realis.

1 Compoſita maiora ſunt q̃ ea, ex quibus cõponuntur. 1. Prior. c.33.A.
2 Compoſitũ ſcitur, quãdo ſcimus, ex quot & ex quibus cõponitur. 1. Phyſi. T. Co.35
3 Compoſitũ ex principiis infinitis impoſſibile eſt cognoſci. 1. Phyſic. T. Co.35.
4 Compoſitorum oppoſita non ſunt noĩata 1. Phyſic. T. Co.64.
5 Compoſitum eſt omne, cui attribuitur fieri. 1. Phyſic. T. Co.64.
9 Compoſitũ reſoluitur in ea, ex qb9 cõponitur. 3. Phy. T. Co.45. & 11. Metaph. c.9.E
7 Cõpoſitũ nihil eſſe põt ex iis, q̃ nõ ſunt. 4. Phyſic. T. Co.88.
8 Compoſitum ex finitis, finitum ſit, neceſſe eſt. 1. de Cæl. T. Co.34.
9 Compoſitũ oẽ poſterius eſt ſuis ſimplicib9 2. de Cæl. T. Co.22.
10 Cõpoſitionẽ quidã dixerũt, eſſe gñationẽ ex elementis. 3. de Cæl. T. Co.42.
11 Cõpoſita ex homiomeris, id eſt ſimilarib9, & quorũ gr̃a ſunt homiomera, notiora ſũt q̃ ipã homiomera. 4. Meteor. T. Co.54.
12 Cõpoſitum licet nõ ſit puſillũ, cõſtat tñ ex puſillis. 5. Polit. c.8.A.
13 Cõpoſitũ eſt magis ſubſtãtia q̃ materia, qa cõpoſito cõuenit illud, qđ eſt ſubſtãtiæ, ſcilicet eſſe ſeparabile, & eſſe hoc aliqd. 7. Metaphy. T. Co.8.
14 Compoſito prior eſt materia & forma. 7. Metaphy. T. Co.8.9.
15 Compoſitũ ex materia & forma ſubſtãtia manifeſta eſt. 7. Metaphy. T. Co.9.
16 Compoſitũ eſt, qđ gñatur ab agẽte. 7. Metaphy. T. Co.27.
17 Cõpoſitũ oẽ fit unũ ex multis, nõ ut aceruus, ſed ut ſyllaba. 7. Metaphy. T. Co.60.
18 Cõpoſitũ eſt, qđ cõſtat ex materia & forma, cui9 ſolius eſt gñatio & corruptio, & ẽ ſeparabile ſimpliciter. 8. Metaph. T. Co.3.
19 Cõpoſitum & cõpoſiti eſſe nõ eſt idem. 8. Metaphy. T. Co.8.
20 Cõpoſitum eſt, qđ gñatur aut efficit̃. 8. Metaphy. T. Co.8.
21 Cõpoſitũ ex materia & forma ſubſtãtia tertia eſt ab illis ſcilicet materia & forma. 12. Metaphy. T. Co.14. Quære Totũ.

CONCAVVM.

1 Cõcauũ & cõuexũ nõ ſolũ relatiue opponũtur, ſed etiã ſimul ſumpta opponuntur recto. 1. de Cæl. T. Co.25.
2 Cõcaua corpora ſonora ſũt, & plures ſonos ædũt ꝑpter aerẽ repcuſſum. Nã aer agitatus in cõcauis recte exire nõ põt. 2. de Aĩa T. Co.78.
3 Cõcauũ & cõuexũ idẽ ſunt re, differũt tñ rõne. 1. Ethic. c.13.B.
4 Concauum & conuexum cõtraria ſunt inter ſe ſicut magnum & paruũ. Mechanicorum. c.1.C. Quære Conuexum.

CONCENTVS. Quære Hormonia.

CONCEPTVS. Pro animæ notione.

1 Cõceptuum in anima uoces ſunt ſigna. 1. Periher. c.1.A.
2 Conceptus rerum idem ſunt apud oẽs 1. Periher. c.1.A. Quære Anima. Notio.

CONCLVSIO. Quæ ex præmiſſis ſequitur in ſyllogiſmo,

1 Concluſio omnis aut uera eſt aut falſa neceſſario. 2. Prior. c.2.A.
2 Cõcluſiones quæ, & quales, & quomõ debeant fieri in quibuſcũq; ſyllogiſmis, & in quibuſcũq; modis & figuris, uide in dictione Syllogiſmus
3 Concluſio quo ordine ſe habet ad præmiſſas in demoſtrationibus ſcilicet ꝙ prius tẽpore cognoſci poteſt maior concluſione, & ꝙ cognita minore, ſimul tẽpore cognoſcat̃ concluſio, oſtẽdit̃. 1. Poſter. T. Co.3.
4 Concluſio quodãmodo ſcitur, ante q̃ fiat inductio, aut ſyllogiſmus, quodammodo non ſcitur, quia ſimpliciter nõ ſcit̃, ſed ſcit̃ ſcd̃m quid. 1. Poſter. T. Co.3.
5 Cõcluſioni minus credere oportet q̃ principiis. 1. Poſter. T. Co.5.
6 Cõcluſio neceſſaria ſequitur ex medio neceſſario. 1. Poſter. T. Co.17.
7 Concluſio eſt, quæ demonſtratur. 1. Poſter. T. Co.22.
8 Concluſio ſi falſa eſt, ex falſis illata eſt. 1.
9 Concluſiones infinitæ ſunt. 1. Poſter, T. Co.43.
10 Cõcluſio per ſyllogiſmũ probata abſoluit ab interrogatione. 2. Poſter. T. Co.4.
11 Cõcluſiones ultimas faciles eſt ſuſtinere, difficile uero probare, 8. Topic. c.2.H.
12 Concluſionem qui colligere uolunt ex improbabilioribns, q̃ ſit ipſa concluſio, male colligunt. 8. Topic. c.3.H.
13 Concluſio quattuor modis poteſt inpediri a reſpondente, ne inferatur. Primo, ſi interimatur id, ex quo ſequitur. Secundo, in tellectum quærendo quæſtiones. Tertio, ſi fiant inſtantiæ ad interrogata. Quarto, ſi fiant inſtãtiæ ad ducendũ tẽpus, qui modus eſt peſſimus. Ex quibus quattuor modis primus eſt ſolutio recta, reliqui ſunt impedimenta concluſionum. 8. Topi. c.4.A.
14 Concluſio aliquando eſt probabilior præmiſſis, quãdo una præmiſſarum eſt altera probabilior. 8. Topic. c.4.H.
15 Concluſio ſi non eſt, nec præmiſſæ ſunt. 2 Phyſic. T. Co,89.
16 Concluſio & ſignum idem ſunt ſecũdum ueterem linguam. 1. Rhet. c.2.M.
17 Concluſione magis nota ſunt principia. 6 Ethic. c. c. A. Quære agibile. 9. ✳.

COMCOQVERE. CONCOCTIO. Quære Digeſtio. Auis. 6.

CONCORDIA.

1 Condordiam magis q̃ iuſtitiam curant legumlatores, cõcordia uero amicitia quædam eſt. 8. Ethic. c.1.B.
2 Concordia non eſt coopinatio ſeu unitas opinionis, nam poſſumus eiuſdem opinionis eſſe cum ignotis, concordia tamen ad amicitiam attinet, quæ non eſt cum ignotis. 9. Ethic. c.6.A.
3 Cõcordia eſt circa agibilia. 9. Ethic. c.6.A
4 Concordia uidet̃ eſſe amicitia ciuilis. 9. Ethic. c.6.B. Quære diſcordia. Seditio.

CONCVRRERE.

non Concurrere proprium eſt linearum paralellarum. 1. Poſter. T. Co,12.

COMCVPISCIBILIS. Vis animæ.

1 Coucupiſcibilis imperat rationali, quãdo anima fuerit uitioſa. 5. Topic. c.1.C.
2 Cõcupiſcibilis proprium ad aliud eſt obedire rationali, licet aliquando cõtrarium contingat. 5. Topic. c.1.C.
3 Concupiſcibilis uis ſiue potẽtia eſt in parte irrationali animæ. 3. de Aĩa. T. Co.42.

CONDALVS.

Condalus præfectus Mauſoli quo aſtu ex oblatis pecunias collegerit, oſtenditur Oeconom. Publi.

CONDEMNATVS. Quære Dãnat9.

CONDIMENTVN. Quære Cib9. 4.

CONDVCERE. Vt opponit̃ Locare,

Conducere ſi nõ eſt turpe, ne locare turpe erit. dixit Diomedon. 2. Rhetor. c.23.B.

CONFIDENTIA. CONFIDERE.

1 Confidere non oportet nimium in proſpera fortuna, ſed in iis, quæ in nobis ſunt. 2. 1. Rhetor. c.9.L.
2 Confidentia timori opponitur, qui uero ſint confidentes, & ex quibus, oſtendit̃. 2.
3 Confidere eſt hominis bene ſperantis, 3. Ethic. c.7. Quære Fortis.

CONFIRMATIO. Pars orationis rhetoricæ, qua confirmamus noſtra.

Confirmatio quibus conſtet, & quo mõ, & quãdo fieri debeat, oſtenditur. 3. Rhetor. c.17. per totum. & Rhetor. ad Alexandr. c.29. per totum.

CONFVTATIO. Qua aduerſarii dicta & probationes refellimus.

Confutatio quibus conſtet, habes. 3. Rhetor. c.17. per totum.

CONIECTATIO.

1 Coniectatio bona, quæ a quibuſdam ſolertia dicitur, eſt ſubtilitas medii inueniēdi in imperceptibili tēpore. 1. Poſter. T. Co. 45.

2 Coniectatio bona non eſt cōſultatio, quia coniectatio ſine inquiſitione rationis fit, conſultatio uero longo temporis ſpacio eget. 6. Ethic. c. 9. A.

CONIECTVRA. Qua aliquando non oīno manifeſtū ex ſignis qbuſdā colligimꝰ

Coniectura quid ſit, & quomō ea utendū ſit, & quid efficiat, oſtenditur. Rhetor. ad Alexādr. c. 7. per totum.

CONIVGIVM.

1 Coniugia illa cito ſoluuntur, ubi non interſunt liberi. 8. Ethic. c. 12. C.

2 Cōiugium eſt una inter eas cōmuniones, quæ proprie ſunt ciuitatis. 3. Polit. c. 6. D.

3 Cōiugia ita cōtrahenda ſunt, ut uterq; cōiugū ſuo munere fungat̃. 7. Polit. c. 16. A.

4 Coniugia fieri utroq; coniugum iam ætatis perfectæ prodeſt ad continētiam, nam puellæ ſi ueneri aſſueſcant, intēperatiores euadunt, & mares creſcere impediūtur. 7. Polit. c. 16. B. Quære Adoleſcens. 6.

5 Coniugia cōtrahēda ſunt ita, ut uir & mulier cōcurrant ætatibus, ut cū uir fuerit ſeptuagenarius, mulier ſit quinquagenaria. Quæ tpora ſūt fines gignēdi uiro & mulieri, ſcilicet annus ſeptuageſimꝰ uiro, mulieri quinquageſimꝰ. 7. Polit. c. 16. A. Quære Maritus. Vir. Vxor.

CONIVGATA. Quæ ab uno deſcēdētia uariis modis inflectūtur, locꝰ argumētationis dialecticæ & rhetoricæ a cōiugatis.

1 Coniugata dicuntur ſecundū eandē cōiugationē, ut iuſtitia iuſtus iuſtitiæ iuſte fortitudini fortia fortiter. 2. Topic. c. 3. L.

2 a Cōiugatis eſt locus maxime communis & opportunus. 3. Topic. c. 4. D.

3 Cōiugata duorum principalium ſunt idē inter ſe, ſi illa duo principalia ſint idē inter ſe. Vt ſi iuſtitia eſt idem fortitudini, iuſtus erit idē forti, & iuſtæ fortit. 7. Topic. c. 1. A

4 a Coniugatis loci utiles ſunt ad plura, & ideo retinendi ſunt & in prōptu habendi. 7. Topic. c. 2. F.

5 In Coniugatis neceſſe eſt, genera eſſe conſequētia generibus, & differētias differentiis. 7. Topic. c. 2. F. Quære Locus dialecticus. Locus rhetoricus.

CONIVNCTA. Vnde ſumitur locꝰ dialecticus & rhetoricus.

ad Cōiuncta a diuiſis ualet cōſequētia aliqñ, qñ ſcilicet ſe hñt ut determinatio & determinabile, ut ſi hō eſt aīal & bipes, ergo hō eſt aīal bipes. In quibꝰ uero nō ualeat, oſtēditur, 2. Periher. c. 2. B. & ultra.

CONIVNCTIO. Pars orationis

1 Cōiunctio eſt ſignificationis expers, q̃ nec impedit, nec facit uocē ullā ſignificatiuam ex uocibꝰ pluribꝰ cōflatā cōponi tā in extremo q̃ in medio, q̃ nō cōgruit poſita p ſe in principio orōnis. in. Poet. c. 7. B.

2 Coniunctio multa facit unū. 3. Rhet. c. 12. C. Quære Diſſoluta in orōne.

CONNASCENTIA. Quæ ſimul naſcuntur.

Connaſcētia differūt a tāgētibꝰ ſe, quia in tactu nihil aliud præter tactū neceſſe ē eē, in connaſcētibus uero eſt quoddā unū in ambobꝰ idē, qđ ꝓpter id ꝙ ſe cōtingat, facit, ut cōnaſcant̃, & unū ſint ſcđm cōtinuationem & quātitatem. 5. Metaph. T. Co. 5.

CONON. Dux Athenienſis.

Conō cū in calamitatē incidiſſet, relictis oībꝰ, ad Euagorā cōfugit. 2. Rhet. c. 23. L.

CONQVESTIO. Vt apud rhetores tractatur.

Conq̃ſtioni cōuenit uniuerſaliter dicere, quod uniuerſale nō eſt. 2. Rhetor. c. 21. D

CONSENTANEVM. Quære Icos.

CONSEQVENTIA. Argumētationis ſpecies ubi poſterius ſcilicet cōſequens ſequitur ex priori ſcilicet antecedēte.

Conſequentiarum quædā regulæ ponuntur. 1. Prior. c. 42. per totum. Quære Locus dialecticus. Syllogiſmꝰ.

CONSEQVENTIS FALLACIA. Quæ eſt una ex illis, q ſunt extra dictionē.

1 Conſequētis fallacia quomō comittatur, habes. 1. Elench. c. 4. E.

2 Cōſequentis fallacia quomodo ſoluatur, habes. 2. Elench. c. 5. F.

CONSEQVENS. Qđ ex ātecedēte infert̃ i cōſeq̃ntia bona. Quære Syllogiſmꝰ.

CONSEQVENS. Phyſicæ & realiter acceptum.

1 Conſequēs, id eſt cōſequēter ſe hñs ē illđ, qđ cū pmū ſolū ſit aut poſitione aut ſpecie aut aliquo ſic determinatorū, nullū mediū eſt eorū, q̃ ſunt in eodē genere, cuiꝰ conſequenter eſt. 5. Phyſic. T. Co. 25.

2 Cōſequens eſt quid ſuperius ad cōtiguū, 5. Pphyſic. T. Co. 28.

3 Conſequētia ſunt illa, quorum nullum eſt medium proximum, 6. phyſic. T. Co. 2.

4 Cōſeq̃nter ſe hñs ē id, int qđ poſt pricipiū aut poſitione aut forma aut aliquo alio definitū, & id ad qđ conſequēter eſt, nil capit eorū, q̃ in eodē genere ſunt, ut unitas ad unitatē linea ad lineā. 11. Metaphy. c. 11. B. Quære Cōtiguum. Continuum.

CONSILIVM.

1 Conſilium non eſt de fine, ſed de iis q̃ ſunt ad finem. 1. Rhetor. c. 6. A. & 3. Ethic. 3. B.

2 Conſilii rectitudo eſt rectitudo cōſultationis bonæ. 6. Ethic. c. 9. B. Quære conſulere Conſultare.

CONSONANTIA. Harmonica.

Cōſonātia eſt mixtio acuti & grauis. 8. Metaph. T. Co. 6. Quære Harmonia. Muſica.

CONSONANS. Littera diſtincta contra uocalem. Quære Littera. ✳.

CONSTANS. CONSTANTIA.

1 Cōſtans eſt, qui illos dolores ſuperat, a quibus multi uincuntur. 7. Ethic. c. 7. A.

2 Cōſtans opponitur molli. 7. Ethic. c. 7. B.

3 Conſtātia eſt in reſiſtēdo. 7. Ethic. c. 7. B.

4 Conſtantia non adeo bona eſt, ut cōtinentia, quia continentia uincit, conſtantia nō uincitur. 7. Ethic. c. 7. B.

5 Conſtantia minus expetibilis eſt q̃ continētia, quia nō æque bona. 7. Ethic. c. 7. B.

6 Conſtantia in reſiſtendo conſiſtit, ſicut cōtinentia in uincendo. 7. Ethic. c. 7. B.

7 Cōſtātia opus ē in negocio. 7. Polit. c. 15. A.

CONSTRVERE.

1 Conſtrui faciles & deſtrui difficiles, aut econtrario quæ propoſitiones ſint, habes. 1. Prior. c. 27. B. C.

2 Cōſtruere problemata difficilius eſt q̃ deſtruere. 1. Prior. c. 27. C. & 7. Topic. c. 3. per totum. Quære Locus dialecticus.

CONSVESCERE. CONSVETVDO, CONSVETVM.

1 Conſuetudo tanq̃ natura eſt. de Memo. & Remi. c. 2. L.

2 in Conſuetis frequentius fit error q̃ in naturalibus, quia conſuetudo eſt impfectior natura. de Memo. & Remi. c. 2. L.

3 Conſuetudine aliquid facimus, quia ſæpe illud fecimus. 1. Rhetor. c. 10. E.

4 Conſueta iucunda ſunt. 1. Rhet. c. 10. G.

5 Conſuetudo iucunda eſt. 1. Rhet. c. 11. G.

6 Conſuetū quaſi naturale eſt. 1. Ret. c. 11. A.

7 Conſuetudine fiunt iucūda, quæ iucunda nō ſunt. 1. Rhet. c. 9. 6.

8 Conſueſcere ſic uel ſic ab adoleſcentia, nō parum, ſed plurimum reffert ad uirtutes, imo totum. 2. Ethic. c. 1. C. Quære Aſſueſcere.

9 Conſuetudo ſimilis eſt naturæ, ideo difficile eſt ipſam mutare, facilius tamen mutatur q̃ natura, 7. Ethic. C. 10. B.

10 Conſuetudo in naturam quandam uertitur, ſi diu duret, ut Euenus Poeta dixit. 7. Ethic. c. 10. B.

11 Conſuetudine opus eſt ad uirtutem. 10. Ethic. c. 9. C.

12 Conſueta multo tempore, & quæ moribꝰ ſunt impreſſa, non poſſunt mutari, aut nō facile mutantur uerbis. 10. Ethic. c. 9. B.

13 Conſuetudine quæ proueniunt, facilius mutari ſolent, q̃ quæ a natura proueniūt, quia cōſuetudo ualida eſt, eo ꝙ naturæ ineſt. 2. Magnorum. Mor. c. 9. O.

14 Conſuetum eſt notius nobis. 2. MetaphyT. Co. 14.

15 Conſuetudo quantam uim habeat, leges oſtendunt, in quibus circa fabuloſa & puerilia cōſuetudo magis poteſt q̃ ueritas. 2. Metaphy. T. Co. 14.

16 Conſueta audimus libenter, quæ uero nō conſueuimꝰ, aliena & ignota uidentur. 2. Metaphy. T. Co. 14. ✳.

CONSVLERE. CONSVLTARE.

1 Conſulens de futuris conſulit. 1. Rhetor. c. 3. B. & 6. Ethic. c. 2. B.

2 Conſultare & deliberare de quinq; ut plurimum conſueuimus, ſcilicet de opibꝰ, de bello & pace, de cuſtodia regionis & locorum, de iis, quæ efferuntur, uel inferūtur, de legibus ferendis. 1. Rhetor. c. 4. B.

3 Conſultans de opibus quæ ſcire debet, habes. 1. Rhetor. c. 4. C. D.

4 Conſultatio non eſt impoſſibilium, aut neceſſariorum, ſed eorum, quæ fieri aut nō fieri poſſunt. 1. Rhetor. c. 2. H. L. & c. 4. A. B. & 3. Ethic. c. 3. A. & 6. Ethic. c. 5. A. & c. 4. A. & c. 7. c.

5 Conſultationis finis quis ſit, oſtenditur. 1. Rhetor. c. 5, per totum.

6 Conſulens praue magis peccat, q̃ qui praue conſultum agit ſecundum Leodamā. Cuius contrarium Chabrias dixit. 1. Rhetor. c. 7. E.

7 Conſulit nemo de re, de qua nulla ſpes apparet. 2. Rhetor. c, 5. E.

8 ad Conſulēdum inducit timor. 1. Rhetor. c. 5. E.

9 Cōſultatio de quibus ſit, & quomodo tractanda ſit oratori, oſtenditur. Rhetor. ad Alexandr. c. 2. per totū.

10 Cōſultans quærere uidet̃ ſicut reſoluens. 3. Ethic. c. 3. C,

11 Conſultatio de quibus ſit, & de quibus nō, oſtenditur. 3. Ethic. c. 3. per totum.

12 Cōſultatio nō eſt de iis, de quibꝰ inſipiens aut mente captus conſultat, ſed de iis, de quibus is, qui ſanæ mentis ſit, conſultat. 3. Ethic. c. 3. A.

13 Cōſultatio nō eſt de æternis. 3. Ethi. c. 3. A.

14 Conſultatio non eſt de iis, que ad nos nō

attinent.3.Ethic.c.3.A.

15 Conſultatio eſt de iis, quæ ſunt in noſtra poteſtate.3.Ethic.c.3.B.

16 Conſultatio non eſt circa exactas ſciẽtias.3.Ethic.c.3.B.

17 Conſultatio in iis præcipue uerſatur, quæ plerunq; quidem fieri poſſunt, incerta tamen ſunt, quo pacto eueniãt, & in quibus eſt indeterminatio.3.Ethic.c.3.B.

18 Conſultatio nõ eſt de fine, ſed de mediis, quæ ad finem ꝑducunt.3.Ethic.c.3.C.

19 Conſultatio de rebꝰ magnis facit, ut alios ad conſiliũ ſumamus diffidẽtes nobis met ipſis non ſufficientibus ad diſcernendum.3.Ethic.c.3.C.

20 Conſultatio non eſt quæcũq; inquiſitio.3.Ethic.c.3.C.

21 Conſulere bene eſt maxime opus prudentis.6.Ethic.c.7.C.

22 Conſulere bene ille poteſt, q coniectat, & quod eſt homini optimum eorum, quæ cadunt in actionem excogitando mente capere poteſt.6.Ethic.c.7.C.

23 in Conſulendo dupliciter errare cõtingit, aut circa uniuerſale aut circa particulare.6.Ethic.c.8.B.

24 Cõſulere debemꝰ cũ mora, agere uero celeriter, quæ deliberata ſunt.6.Ethic.c.9.A.

25 Conſultat nullus de iis rebus, quæ aliter ſe habere non poſſunt.6.Ethic.c.1.B.

26 Conſultamus nõ de iam factis, ſed de iis, quæ futura cõtingẽtia ſunt.6. Ethi.c.6.B.

27 Conſultare & quærere differũt, ſicut ſuperius & inferius, quia omne conſultare eſt quærere, nõ tñ ecõtrario.6. Ethic.c.9.A.

28 Cõſultatio nõ eſt infiniti.6.Ethic.c.7.C.

29 Conſultatio bona non eſt ſcientia, quia nemo cõſultat de iis, q̃ ſcit.6.Ethic.c.9.A.

30 Conſultatio bona non eſt bona coniectatio, quia bona cõiectatio ſine inquiſitione ratiõis & cito fit, cõſultatio uero lõgo tẽporis ſpacio indiget.6.Ethic.c.9.A.

31 Conſultatio bona & ſolertia diuerſa ſunt, quia ſolertia eſt quædam cõiectatio bona, coniectatio uero non eſt conſultatio.6. Ethic.9.A.

32 Conſultatio bona rectitudo quædam eſt, ſed non rectitudo ſcientiæ aut opinionis.6.Ethic.c.9.A.

33 Cõſultatio bona nõ ẽ opinio.3.Ethic.c.9.A

34 Conſultationis bonæ rectitudo eſt rectitudo conſilii.6.Ethic.c.9.A.

35 Conſultatio bona non quælibet rectitudo eſt, 6.Ethic.c.9.B.

36 Cõſultatio nõ eſt bona, licet aſſequamur finem propoſitum, ſi non aſſequamur per id, quod oportet.6.Ethc.c.9.B.

37 Conſultatio bona eſt, qua quis ratione cõducẽtis aſſequitur bonum, quod oportet, & ut oportet, & qñ oportet.6.Ethic.c.9.B.

38 Conſultatio ſimpliciter bona eſt, qua quis aſſequitur bonum, quod oportet, qui eſt abſolute finis, conſultatio uero bona quædam eſt, qua quis aſſequitur bonum quoddam.6.Ethic.c.9.B.

39 in Conſultationem quæ cadant, aut non, oſtenditur.1.Magnor. Mor.c.18.C.&.c.9. per totum.

40 Conſultatio libera eſt ad hoc & ad illud.1. 1.Magnor.Mor.c.19.A.

41 Cõſultamꝰ ea, quæ ſunt in poteſtate nr̃a, an agant, an nõ.1. Magnorũ.Mor.c.35.A.

42 Cõſultatio bona eſt circa eadem, circa q̃ & prudẽtia uerſatur.2.Magnor.Mor.c.3.A.

CONTACTVS.

Contactus in quibꝰ ſit, habes.5.Phyſic.T.Co.24.25. Quære Cõſequẽs. Cõtiguũ. Continuum. Tangere.

CONTEMPTVS. CONTEMNERE.

1 Contemnere aliquos quibus ex cauſis accidat, oſtẽditur.2.Rhetor.c.2.E.F.G.H.

2 Contẽptus eſt actus opinionis in id, quod nihili dignũ æſtimaẗ.2.Rhetor.c.2.B.

3 Contemptus ſignum eſt, ſi quis non animaduertat ea, quæ illi curæ ſunt, & non latent.2.Rhetor.c.2.H.

4 Cõtẽptꝰ tres ſpecies ſũt, ſcilicet deſpectꝰ, detractio, cõtumelia.2.Rhetor.c.2.B.

5 Contemptus æmulationi cõtrarius eſt.2.Rhetor.c.11.C.

6 propter Contemptum concitantur ſeditiones inter ciues.5.Polit.c.3.B.

7 propter Contemptum quãdoq; inſurgũt ſubditi aduerſus eos, qui præſunt, & dominãtur.5.Polit.c.10.D. Quære Pauſanias.

CONTEMPLATIO. CONTEMPLATIVVS.A.VM.

1 Contemplationis quia nõ ſunt participes beſtiæ, non ſunt felices.10.Ethic.c.8.C.

2 Cõtemplatio per ſe ipſam ſpecioſa eſt.10.Ethic.c.8.C.

3 Contemplationem quæ impediãt, & quæ iuuent, oſtẽditur.10.Ethic.c.8.B.C.D.

4 Cõtemplationis quantũ ineſt, tantũ ineſt & felicitatis cuicũq;.10.Ethic.c.8.C. Quære Deus. Felicitas. Intellectus. Intelligere. Speculatio.

5 Contemplatiua uita. Quære Vita.44.47.48.49.✳.

CONTENTIO. CONTENTIOSVS.

1 Contentio opponitur affabilitati per defectum.2.Ethic.c.7.D.&.4.Ethic.c.6. A.

2 Contentioſi ſunt, qui in omnibus aduerſantur, nec ullam curam habẽt, ſi dolorem aliis afferant.4.Ethic.c.6.A. Quære Frater.4. Odium.

CONTENTIOSA ORATIO.

Contẽtioſæ orones ſunt, q̃ conſtãt ex iis, q̃ apparent ꝑbabilia apparẽtes ſyllogiſticæ.1. Elẽch.c.2.B. Quære Interrogans. Orõ.

CONTIGVVM.

1 Contigua ſunt, quorum ultima ſunt unũ.5.Phyſic.T.Co.22.

2 Contiguum ſuperius eſt ad cõtinuum.5.

CONTINENS. Vt dicit uirtutem.

1 Continentes appetunt, & cupiunt, non tamen ſequuntur appetitum, nec mouẽtur ad ea, quæ appetitꝰ iubet, ſed intellectum ſequuntur.3.de Anima.T.Co.48.

2 Cõtinens idem eſt ꝙ perſeuerans in ratione.7.Ethic.c.1.B.

3 Continens non dicitur circa oĩa, ſed circa determinatã materiã, circa quã aliquis diciẗ tẽperatus.7.Ethic.c.3. A, &.c.4.A.

4 Continentem & temperatum eundem fere dicimus, quia ſunt circa eadem, licet nõ eodem modo.7.Ethic.c.4.B.

5 Continens eſt, qui ſuperat illas paſſiones uoluptarias, a quibus multi uincuntur.7. Ethic.c.7.A.

6 Continens opponitur in continenti.7. Ethic.c.7.B.

7 Continens non dicitur is, qui ꝑſtat in quacũq; ratione aut electione, ſed in electione ſecũdũ rectã rationẽ.7.Ethic.c.9.ꝑ totũ.

8 Continẽtes ſecundũ accidens ſunt, qui in quacunq; ratione ſiue electione bona ſeu mala ꝑſeuerant.7.Ethic.c.9.A

9 Continens medius eſt inter incontinẽtem per exceſſum & inſenſibilem per defectũ, quia delectatur uoluptatibꝰ, quantũ oportet, & ut oportet.7.Ethic.c.9.B.

10 Cõtinens & temperans idem dicũtur propter ſimilitudinẽ, cũ tamẽ nõ ſint idẽ. Nã cõtinens prauas cõcupiſcẽtias hẽt, quibus tẽperãs caret. Rurſus cõtinens delectatur præter rationẽ, nõ tamẽ duciẗ, tẽperãs uero non delectatur præter rõnẽ. Ideo oĩs tẽperãs eſt cõtinens, nõ tamẽ ecõtrario.7. Ethic.c.9.B.&.2.Magnor. Mor.c.6.O.

CONTINENS. Oppoſitus inſulæ. Quære Inſula.1.

CONTINENS. Phyſice.

Cõtinens ſemꝑ eſt maiꝰ eo, qđ cõtinet.4. Phyſic.T.Co.117. Quære Locꝰ cõtinens.

CONTINENTIA. Virtus.

1 Continentia non eſt uirtus, ſed ꝑmixta ex perturbatione & ratione.4.Ethic.c.9.E.

2 Continentia incontientiæ opponitur.7. Ethic.c.1.A.

3 Continentia & incõtinentia non differũt genere.7.Ethic.c.1.B.

4 Continentia eſt conſtãtia ſtudioſa & laudabilis.7.Ethic.c.1.B.

5 Cõtinẽtia eſt in ſuperãdo.7.Ethic.c.7. B.

6 Continentia melior eſt q̃ conſtantia, quia conſtantia non uincitur, continẽtia uero uincit.7.Ethic.c.7.B.

7 Continentia expetibilior eſt q̃ conſtantia, quia melior.7.Ethic.c.7.B.

8 Continentiæ uidetur opponi tantũ incõtinentia, licet etiam inſenſibilitas opponatur per defectũ. Sed quia raro inſenſibilitas accidit, ſola incõtinentia uidetur opponi continentiæ.7. Ethic.c.7.B. Quære Conſtantia.

CONTINGENS. Vt opponiẗ neceſſario. CONTINGERE. Vt opponitur neceſſario eſſe.

1 in Contingentibus futuris ſi altera pars determinate eſt uera, quæ in conuenientia ſequanẗ, mõſtrãẗ.1.Periher.c.8. A.B.C.D.

2 in Contingentibus futuris nulla pars contradictionis determinate ẽ uera aut falſa.1.Periher.c.8.A.

3 Cõtĩgẽtiũ futurorũ ſi altera pars ẽ detmĩnate uera, & altera falſa, neceſſario oĩa eueniũt, & nihil fiet a fortũa aut a caſu.1. Peri.

4 Contingẽtium futurorum altera pars determinate eſt uera non oportebit cõſultare aut negotiari.1.Periher.c.8.D.

5 Contingentium futurorum alteram partem non determinate & neceſſario eſſe ueram, probatur.1.Periher.c.8.E.

6 Contingẽtium alia ſunt ad utrumlibet, in quibus non magis affirmatio determinate ẽ uera q̃ negatio. Alia uero ſunt, in quibus frequentius affirmatio euenire ſolet. Alia in quibꝰ negatio frequẽtius euenire let.1.Periher.c.8.E.

7 Contingens & contingere eſt, quo non exiſtente neceſſario, poſito tamẽ in eſſe, nullum ſequiẗ impoſibile.1.Prior.c.12. A.

8 Contingere æquiuoce dicitur de neceſſario.1.Prior.c.12.A.

9 Cõtingere duobꝰ modis diciẗ. Vno mõ, quod in pluribus euenit, ut hominem caneſcere in ſenectute. Alio modo diciẗ contingens indeterminatũ, ut hominem ambulare.1.Prior.c.12.B.

10 Contingere nil differt ab eſſe in perpetuis.3.Phy.T.Co.32.

11 Contingens aliud eſt factibile, aliud agibile. 7.Ethic.c 4.A.
12 Cõtingentia nõ eſſent, ſi entis p accidens eſſent talia principia & cauſæ, quales ſunt entis p ſe.11.Metaphy.c.7.D.✳.Raro.

CONTINVVM.

1 Continuum omne eſt cõtiguum, ſed non econtrario.4.Top.c.2.F.
2 Cõtinuũ ẽ phyſicæ cõſyderationis, qa motus uideť eſſe cõtinuorũ.3.Phyſi.T.Co.1.
3 in Continuo apparet primo infinitum.3, Phyſic.T.Co.1.
4 Continuum q̃uis ſit unum, nõ tamen põt uno termino cõtineri.4.Phyſic.T.Co.91.
5 Continuorum ut talium non eſt minimũ. 4.Phyſic.T.Co.108.
6 Continuũ nõ dicitur paucum aut multũ, ſed breue aut lõgũ.4. Phyſic. T.Co.109.
7 Continua ſunt, quorũ ultima ſunt unũ.5. Phyſic.T.Co.26.&.6.Phyſic.T.Co.1.&. 11.Metaphy.c.11.B.
8 Continuum inferius eſt ad contiguum.5. Phyſic.T.Co.28.
9 Cõtinuũ ex indiuiſibilibꝰ cõponi nõ põt, quia reſolucreť in illa, cũ tñ oẽ cõtinuũ reſoluať in diuiſibilia.6.Phyſic.T.Co.1.3.
10 Cõtinuum ex indiuiſibilibꝰ componi nõ poteſt, quia indiuiſibilia nõ habẽt ultima, quæ ſint unum.6.Phyſic.T.Co.2.
11 Cõtinuum nõ poteſt componi ex indiuiſibilibus per modum eius, quod eſt conſequenter ſe habere.6.Phyſic.T.Co.2.
12 Continuum partẽ habet & partem.6.Phyſic.T.Co.2.
13 Continuum ſemper eſt diuiſibile in ſemp diuiſibilia.6.Phyſic.T.Co.3.&.1.Phyſico. T.Co.7.&.3.Phyſico.T.Co.69.&.1.de Cæl.T.Co.2.
14 Cõtinuum nullum eſt indiuiſibile.6.Phyſic.T.Co.22.
15 Continuum non poteſt ſe ipſum mouere. 8.Phyſic.T.Co.30.
16 Continua quomodo dicantur diuiſibilia in potentia, & quomodo non diuiſa actu, ponitur.1.de Gener.T.Co.9.
17 Continuum non poteſt pati a ſe ipſo, quia agens & patiens diuiſa eſſe debent, & non continua.1.de Gener.T.Co.78.
18 Cõtinuũ eſt diuiſibile in infinitũ, ſi partes ſint inæquales, ſi uero ſint æquales, non eſt diuiſibile in infinitũ.de Sen.& Sen.c.6.D.
19 ſine Continuo nõ eſt intelligere, quia intelligere nõ eſt ſine phãtaſmate, quod eſt ipiꝰ hic & nunc, nã eſt ſimilitudo ſingularis ſenſibilis.de Memo.& Remi.c.1.B.
20 in Continuo omni plus & minus & æquale reperitur.2.Ethic.c.6.A
21 Cõtinua quæ ſunt ab arte, minus cõtinua ſunt, q̃ q̃ ſunt a natura.5.Metaph.T.Co.8
22 Continuum eſt, cuius unꝰ eſt per ſe motꝰ, & nõ põt aliť eſſe.5. Metaphyſic.T.Co.8.
23 Cõtinua ſecũdũ ſe ſunt, quæcũq; nõ ſunt unum tactu.5.Metaphyſic..T.Co.8.
24 Cõtinuũ unũ dř per ſe & nõ p accidens, & illud maxime dř cõtinuũ, qđ eſt continuũ natura & non tactu aut ligamine, & huius motꝰ ẽ indiuiſibilior.10.Metaphy.T.Co.1
25 Cõtinuũ omne fortaſſe diuiſſibile eſt.10. Metaphy.T.Co.4.
26 Cõtinuũ eſt in illis, q̃ nata ſunt fieri unum ſecũdũ tactũ.11.Metaphy.c.11.C. Quære Magnitudo.

CONTRADICTIO. Maxĩa oppoſitio

1 Cõtradictio ẽ affirmatio & negatio oppoſiti nõ æquiuoce, & q̃cũq; cætera taliũ cõtra ſophiſticas importunitates determinauimꝰ. 1.Periher.c.4.C.
2 Contradictio eſt oppoſitio, cuius ſcđm ſe nõ eſt mediũ.1.Poſter.T.Co.5.
3 Contradictionis pars, q̃ aliqd de aliquo dicit, eſt affirmatio, q̃ uero aliqd ab aliquo ſignificat, eſt negatio.1.Poſter.T.Co.5.
4 Cõtradictionis alterã partẽ neceſſe eſt eſſe ueram.4.Metaphy.T.Co.29.
5 Contradictio eſt prima inter oẽs oppoſitiones.10.Metaphy..T.Co.15.
6 Contradictionis nullũ eſt mediũ.10.Metaphy.T.Co.15.&.11.Metaphy.c.11.B. Quære Contradictoriæ.

CONTRAPASSVM. Quære Repaſſio.T alio.

CONTRADICTORIAE. Enunciationes.

1 Contradictoriarũ alteram neceſſe eſt eſſe uerã, & alteram falſam.1.Periher.c.6.A.
2 Cõtradictoriæ ſunt, ĩ qbꝰ affirmatiõi uniuerſali negatio particl'aris opponiť, ut oĩs hõ albꝰ ẽ, nõ oĩs hõ albꝰ ẽ.1.Periher.c.8.B.
3 in Contradictoriis nõ eſt mediũ.5.Phyſi. T.Co.26.
4 Contradictoria non poſſe eſſe ſimul uera, oſtẽdiť.4.Metaphy.T.Co.10.& deinceps.
5 Cõtradictoriæ oĩes ſi ſimul ſunt ueræ, oĩa erunt unũ.4.Metaphy.T.Co.15.
6 Contradictorias ſimul ueras cõcedũt, q dicũt, uerũ eſſe qđ apparet, ut ſi hõ appareat alicui, qꝫ ſit triremis.4.Metaphy.T.Co.15.
7 Contradictorias omnes, qui dicũt, ueras eſſe, tollũt electionẽ & finem & bonum.4. Metaphy.T.Co,17.18.
8 Contradictoria ſimul eſſe uera, qui dicũt, non omnes eadem cauſa id dicũt. Et ideo nõ eadẽ diſputatio eſt ad oĩes, ſed alia ad alios.4.Metaphy.T.Co.19.20.
9 Contradictoria qui ſimul eſſe uera, dicũt, motum tollũt, quia ſi idem eſt, & quod eſt, & quod nõ eſt, nil mouebiť, cũ nil moueať ad id, quod iam eſt, 4. Metaph.T.Co.23.
10 Contradictoria qui ſimul eſſe uera, dicũt, tollũt non ſolum prædicata eſſentialia, ſed etiã neceſſaria.4. Metaphy.T.Co.25.
11 inter Cõtradictoria, impoſſibile eſt, aliqđ eſſe mediũ.4.Metaphy.T.co.27.& ultra.
12 inter Contradictoria qui dicunt, eſſe medium, aut hoc faciunt, quia ſophiſticas rationes, quæ hoc uidentur probare, nõ poſſunt ſoluere, aut quia omnium demõſtrationem & rationem quærunt.4. Metaphy.T.Co.28.
13 inter Contradictoria ponens aliquod mediũ, facit oĩa falſa.4. Metaphy.T.Co.28.
14 Contradictorie oppoſitorũ nullũ oĩo eſt mediũ.10.Metaphy.T.Co.22.
15 Contradictoria duo, qui dicunt, ſimul eſſe uera, uidẽtur hoc ſumpſiſſe aut ex opinionibus naturalium, aut quia idem apparet uni dulce, quod alteri cõtrariũ. Quæ opinio falſa eſſe conuincitur.11.Metaphy.c.5. per totum. Quære Oppoſita.

CONTRARIAE. Enunciationes.

1 Contrariæ enũciationes ſunt, quãdo ĩ uniuerſali uniuerſaliter quis dicat, quod eſt, aut nõ eſt, ut oĩs homo eſt albus, nullus homo eſt albus.1.Periher.c.5.A.
2 Contrarias enũciationes, impoſſibile eſt, ſimul eſſe ueras.1.Periher.c.6.A. Quære Oppoſita.

CONTRARIA. Dialectice & Phyſice.

1 Contrarium nihil eſt ſibi ipſi. Prædicament.c.6.E.
2 Cõtraria nihil ſimul ſuſcipit. Prædicamẽt. c.6.F.&.4.Metaphy.T.Co.9.
3 Contrariorum ſi unũ fuerit qualitas, & reliquum erit qualitas. Prædicamẽt.c.8.I.
4 Cõtrariorum ſex ſunt communitates ſeu proprietates. Prima bonum malo contrariũ eſt, ut ſanitati lãguor, iuſtitiæ iniuſtitia. Secunda malo aliquãdo cõtrariũ eſt ex neceſſitate bonum, ut fortitudini timiditas, aliquãdo aliud malum, ut timiditati audacia. Tertia ſi unum contrariorum eſt, alterum eſſe non neceſſe eſt. Vt ſi oĩa eſſent ſaña, non erit infirmitas. Quarta, impoſſibile eſt contraria ineſſe ſimul eidem. Quinta, cõtraria nata ſunt fieri circa idem ſuſceptibile, ut albedo & nigredo in genere coloris, aut in contrariis generibus, ut iuſtitia iniuſtitia, quorũ alterũ eſt ſub uirtute, alterũ ſub uitio, ut bonũ & malũ, q̃ ſunt cõtraria genera. Prædicamẽt.c.10.M.N.O.
5 Contrariorum ſi probabile eſt eandem eſſe diſciplinam, & ſenſum eundem probabile eſt eſſe contrariorum.1. Topic.c.8.B.&. c.12.A.
6 Contrariorum unum ſi oſtendatur ineſſe alicui, facile oſtenditur, & reliquũ ineſſe.2. Topic.c.2.N.
7 Contrariorum ſex ſunt cõbinationes, quattuor uero tantum faciunt contrarietatem ex illis ſex.2.Topic.c.3.A.B.
8 Contraria plura accidunt uni & eidem.2. Topi.c.3.B.
9 Cõtrariorum idẽ eſt ſuſceptiuum.2. Topi.c.3.D.
10 Contrariis quæ ſunt minus mixta, ſunt magis talia, ut albius eſt, quod eſt nigro impermixtius.3.Topic.c.4.C.
11 Cõtrarii unius diffinitio manifeſtatiua debet eſſe ſui contrarii.6. Topic.c.2.D.
12 Cõtrarium unum ſi cognoſcatur, cognoſcetur & reliquum.6.Topic.c.4.E.F.
13 Contraria neceſſe eſt, eſſe in eodem genere, ut naturalia, aut in diuerſis generibꝰ, ut moralia.7.Topic.c.2.D.
14 Contrarium petere. Quære Petere.
15 Contraria quædam priora ſunt quibuſdã contrariis.1.Phyſic.T.Co.50.
16 Cõtraria pati ab alterutris, impoſſibile eſt. 1.Phyſic.T.Co.67.
17 Contraria mutuo ſe ipſa corrumpunt.1. Phyſic.T.Co.81.
18 Contrariorum una eſt materia.4.Phyſic. T.Co.84.&.2.de Cæl.T.Co.18.
19 Contraria ſecundum locum ſunt, quæ maxime diſtant ſecundum lineam rectam.5. Phyſic.T.Co.24.&.2.Meteor.c.6.B.
20 Contrariorum eadem eſt ſcientia.8. Phyſic.T.Co.7.&.5.Ethic.c.1.A.&.4. Metaphy.T.Co.4.
21 Contraria corpora in contraria loca feruntur.1.de Cæl.T.Co.44.
22 Contrariorum ſi unum eſt determinatum & alterum determinatum eſt.1. de Cæl. T.Co.44.
23 Cõtrariorũ demõſtrationes ſunt dubitationes de ſuis cõtrariis.1. de Cæl.T.Co.101.
24 Contrariorum ſi unum eſt in natura, & alterum neceſſe eſt eſſe.2.de Cæl.T.Co.18.
25 Cõtrarii aliquam eſſe naturam neceſſe eſt. 2.de Cæl.T.Co.18.
26 inter Contraria, nil prohibet, eſſe unum uel plura media.4.de Cæl.T.Co.38.
27 Contraria omnia in eodem genere ſunt.1. de Gener.T.Co.51.

28 Contraria omnia faciunt, & patiuntur ad inuicem.1.de Gener.T.Co.51.
29 Cõtrariũ nõ eſt alteri⁹ cõtrarii ſubiectũ, ut calidũ frigidi, aut ecõtrario, ſed materia ẽ ſubiectũ cõtrariorũ.2.de Gener.T.Co.6.
30 Cõtrariæ primæ qualitates ſunt caliditas frigiditas ſiccitas & humiditas.2. de Gener.T.Co.8.
31 Cõtraria prima nõ reſoluuntur in alia, ſed alia in illa.2.de Gener.T.Co.15.
32 Contrariorum tranſmutationis mediũ eſt materia.2.de Gener.T.Co.34.
33 Contraria ſecũdũ ſpeciẽ ſunt, q̃ ſpecie plurimũ diſtant.2.Meteor.c.6.B.
34 Cõtraria impoſſibile eſt eſſe in eodem. de Sen.& Sen.c.7.F.
35 Cõtraria ſimul collata maxime apparẽt.3. Rhetor.c.2.D.
36 Contrariorũ contrarii ſunt effectus.5.Polit.c.8.A.
37 Contraria omnia reducũtur in unum primum.4.Metaphy.T.Co.2.6.
38 Cõtrariorũ altera ſeries eſt priuatio, qa oĩa reducuntur in ens aut in non ens.4. Metaphy.T.Co.6.27.
39 Contraria ſunt omnia entia aut ex contrariis.4.Metaphy.T.Co.6.
40 Contraria ſimul eiſdem ineſſe, impoſſibile eſt, quia alterũ contrariorũ eſt ut priuatio alterius.4.Metaphy.T.Co.9.27.
41 Cõtraria cõtingit ineſſe eidẽ ſimul in potẽtia, nõ tamẽ actu, 4. Metaphy. T.Co.20.
42 Cõtraria qnq; modis dicunť. Primo, q̃ nõ poſſunt ſimul eidẽ ineſſe. Scđo, q̃ plurimũ differũt, q̃uis in eodẽ genere ſint. Tertio, q̃ plurimũ differunt, q̃uis in eodẽ ſuſceptiuo ſint. Quarto, q̃ plurimũ differũt, cũ ſint eorũ, q̃ ſub eadẽ ſint potẽtia. Quinto, quorũ differẽtia maxima ẽ aut ſimpl'r aut ſcđm genus aut ſecũdum ſpeciem.5. Metaphy. T.qui eſt inter.15.&.16. qui non reſpondet ordini commentariorum.
43 Cõtraria etiã eadẽ dicunť, q̃ hẽnt habitudinẽ ad cõtraria.5. Metaphy. T.quo ſupra.
44 Contrarium multipliciter dicitur.5. Metaphy.T.quo ſupra,
45 Cõtraria fieri ex ſe inuicẽ, nõ eodẽ mõ intelligiť in oĩbus.8. Metaphy.T.Co.14.
46 Cõtrariũ per negationem oſtenditur, 9. Metaphy.T.Co.3.
47 Contraria non ſunt in eodem. 9. Metaphy.T.Co.4.
48 Contraria oĩa differũt, cõtrarietas eñ eſt differentia quædã.10.Metaphy.T.Co.13.
49 Contraria cũ multipliciť dicãtur, nõ omnis contrarietas erit perfecta differẽtia,10. Metaphy.T.Co.14.
50 Cõtraria ſunt, q̃ plurimũ differũt, ul' cõtraria ſunt, q̃ plurimũ differunt in eodẽ genere, uel q̃ plurimũ differũt in eodẽ ſuſceptibili, uel q̃ plurimũ differunt in eadẽ potentia.10.Metaphy.T.Co.14.
51 Contraria omnia a prima contrarietate, q̃ eſt priuatio & habitus, deriuãtur.10. Metaphy.T.Co.15.
52 Contrariorũ unũ eſt priuatio alteri⁹, licet diuerſimode.10.Metaphy.T.Co.17.
53 Contraria in eodem genere ſunt.10. Metaphy.T.Co.24.
54 Cõtraria quædã differunt ſpecie, aliq̃ uero nõ differũt ſpecie.10.Metaphy.T.Co.25.
55 Cõtraria, q̃ faciunt differre genere, q̃ ſint, habes.10.Metaphy.T.Co.26.
56 Contraria omnia ad unius ſciẽtiæ cõſyderationem pertinẽt.11.Metaphy.c.3.D.
57 inter Contraria oportet eſſe æqualitatẽ.11. Metaphy.c.11.E.
58 Contrariorum nullũ mutatur in aliud, ſed ſubiectũ eſt, qđ mutať.12. Meta.T.Co.7.
59 Contrariis ſubiectũ unũ ſubiici debet, qđ ab utroq; cõtrariorũ differat.12.Metaphy. T.Co.7.Quære Cõtrarietas.✳.

CONTRARIETAS.Phyſica.

1 Contrarietas una eſt in omni genere uno. 1.Phyſic.T.Co.50.56.
2 Contrarietates primas, impoſſibile eſt, eſſe plures.1.Phyſic.T.Co.56.
3 Contrarietates oẽs uidenť reduci in unã. 1.Phyſic.T.Co.56.
4 Cõtrarietatis cuiuſcũq; materia eſt una.4. Phyſic.T.Co.84.
5 Contrarietas ſecundũ locũ eſt triplex, ſurſum & deorſum, ante & retro, dextrum & ſiniſtrum.8.Phyſic.T.Co.64.
6 ſine Cõtrarietate non eſt corpus ſenſibile. 2.de Gener.T.Co.3.
7 Contrarietates nõ omnes faciũt principia & ſpecies corporis.2.de Gener.T.Co.7.
8 Cõtrarietates ſcđm tactũ ſunt hæc, calidũ & frigidũ, humidũ & ſiccũ, graue & leue, durũ & molle, lubricũ & aridũ, aſperũ & læue, groſſũ & ſubtile.2.de Gener.T.Co.8.
9 Contrarietas differentia quædã eſt.4.Metaphy.T.Co.4.&.10.Metaphy.T.Co.13.
10 Contrarietas eſt maxima differẽtia, quod inductione pbať.10.Metaphy.T.Co.13.
11 Cõtrarietas eſt perfecta differẽtia.10.Metaphy.T.Co.13.14.
12 Cõtrarietas prima eſt habitus & priuatio, non tamen omnis priuatio, ſed quæ perfecta fuerit, quia priuatio multipliciť diciť. 10.Metaphy.T.Co.15.

15 Cõtrarietas oĩs habet priuationẽ alterius cõtrarii.10.Metaphy.T.Co.16.
16 Cõtrarietas oĩs ad unũ & multa reducitur 10.Metaphy.T.Co.17.
17 Cõtrarietates oẽs ad unã primã reducunť 11.Metaphy.c.13.E. Quære Contraria.

CONTRARIETAS.Propoſitionis.

Cõtrarietas ſumi debet ex pte modi enũciandi, & nõ ex pte extremorũ, qđ multis rõnibus probať.2.Periher.c.4.B. Quære Propoſitio.

CONTVBERNALIS.Quære Homo capus.

CONTVMELIA.

1 Cõtumelia ps cõtempt⁹ ẽ.2.Rhet.c.2.B.
2 Cõtumelia eſt dãno aut dolore aliquẽ afficere ĩ iis, ĩ qb⁹ turpe ẽ pati.2.Rhet.c.2.C.
3 Cõtumeliã maxĩe inferũt iuuenes, & diuites, qa putãt excellere cõtumeliã inferẽdo. 2.Rhet.c.2.B.
4 Cõtumelias ferre & ſuos negligere ſeruile eſt.4.Ethic.c.5.B.
5 ppter Cõtumeliam excitantur ſeditiones in ciuitatibus.3.Polit.c.3.A.
6 ppter Cõtumeliã mutãť aliqñ reſpublicæ 5.Polit.c.6.B.
7 ppter Cõtumeliã illatã multi interfecti ſũt ab iis, qb⁹ eã intulerãt.5.Poli.c.10.F.Quære Decãnicus.Iniuria.Sophocles.1.

CONTVRBARE.

Cõturbat audientẽ, qđ frequẽter dř.5.Topic.c.2.D.Quære Multiplex.

CONVERTIBILIS PROPOSITIO.CONVERSIO.

1 Cõuerſio abſolutiuarũ ppoſitionũ quomõ fiat, habes.1.Pri.c.2.per totum.
2 Cõuertibiles ppoſitiões nõ ordinãť p modum ſupioris & inferioris.1.Poſter.T.Co. 4.Quære Propoſitio.

CONVENTVS.Hominum, Quære Homo.64.

CONVEXVM.Concauo oppoſitum.

Couuexũ & concauũ nõ ſolũ opponũť relatiue, ſed etiã ſimul ſumpta opponũť recto.1.de Cæl.T.Co.15.Quære Cõcauũ.

CONVIVERE.CONVICTVS.

1 Cõuiuere maxime ppriũ uideť eſſe amicorum.9.Ethic.c.12.A. Quære Amicus.34. 35.58.65.
2 Cõuictus oĩs difficilis eſt.2.Polit.c.3.B.

COPVLA.Propoſitionis.

Copulas abſtulit ppoſitionib⁹ Lycophrõ. 1.Phyſico.T.Co.20. Quære Propoſitio. Verbum.

COQVINARIA.Ars ſordida.

Cognaria ars nõ efficit uoluptatẽ, licet uideatur efficere, ſed potẽtia eſt, quæ efficit uoluptatem.7.Ethic.c.12.C.

COR.

1 Cordis ad refrigerationẽ data eſt reſpiratio aĩalibus.2.de Aĩa.T.Co.89.
2 Cor oponiť cerebro & ƒm ſitũ & ſcđm qualitatẽ.de Sen.& Sẽ.c.2.N.
3 Cor calidiſſimũ eſt oĩm partiũ corporis.de Sen.& Sen.c.2.N.
4 Cor eſt principiũ motus & ſenſus in habẽtibus ſanguinẽ.de Sõn.& Vigil.c.2.H.
5 Cor oĩa habentia ſanguinẽ habẽt.de Sõn. & Vigil.c.2.H.
6 Cordis pportionale eſt principiũ mot⁹ & ſenſus in aĩalibus ſanguine carẽtibus.Et in eo loco uideť qdã mot⁹ & ſpũs, quo ille locus deprimiť, & attolliť, ut facile eſt uidere in ueſpis & muſcis.de Sõn.& Vigil.c.2.L.
7 Cor eſt principiũ refrigeratiõis & ſpũs.de Somn.& Vigil.c.2.H.
8 Cor eſt initiũ uenarũ, qđ manifeſte patet, cũ corpora mortuorũ ſecanť.de Somn.& Vigil.c.3.A.& de Iuuẽt,& Senect.c.2. A.
9 Cor eſt principiũ ſanguinis.de Sõn.& Vigil.c.3.O.
10 Cor tres uẽtriculos habet.Quorũ medius recipit ſanguinẽ ab extremis duob⁹ uẽtriculis, & ĩ medio uẽtriculo fit ſanguinis diſcretio. Alii duo extremi uẽtriculi recipiũt ſanguinẽ ab utraq; uena maiori ſcilicet & aorta.de Sõn.& Vigil.c.3.O.
11 Corde detracto, uiuunt, & moueнť q̃dam aĩalia, ut teſtudines.de Iuuent.& Senect. c.1.H.
12 Cor aĩalium ſanguinẽ habentiũ oĩm membrorũ primũ gigniť, qđ ſe uidiſſe, dũ fieret aſſerit Ariſtoteles.de Iuuẽt.& Senect.c.1.I.
13 Cordis pportionale prĩo gñatur in carentibus ſanguine.de Iuuẽt.& Senect.c..1.I.
14 Cor potiſſimũ opatur digeſtionẽ, & ei finẽ imponit.de Iuuẽt.& Senect.c.1.A.
15 in Corde eſt principiũ ſenſitiuæ aĩæ & nutritiuæ in habentibus ſanguinẽ. de Iuuẽt. & Senect.c.2.A.
16 Cordis gr̃a opanť cætera mẽbra circa nutrimẽti digeſtionẽ.de Iuẽt.& Senec.c.2.A
17 ĩ Corde eſt principat⁹ oĩm ſenſuũ oĩb⁹ ſanguinẽ habẽtibus.de Iuuẽt.& Senec.c.2.B
18 ad Cor manifeſte tendunt guſtus & tact⁹. de Iuuẽt.& Senect.c.2.B.
19 in Corde collocatur uita aĩalibus oĩbus.de Iuuent.& Senect.c.2.C.
20 Cor principiũ eſt caloris naturalis aĩalium ſanguinẽ habentiũ, & cordis pportionale in nõ habẽtibus ſanguinẽ. de Iuuẽt. & Senect.c.2.E.& de Reſpirat.c.4.B.

21 Cordis calore infrigidato, corrũpit̃ cor, qd̄ in aliis ptibꝰ nõ accidit, qa cor ẽ principiũ caloris. de Iuuent. & Senec. c.2.E.

22 in Corde eſt aĩa tanq̃ ignita. de Iuuent. & Senec. c.2.E.

23 in Corde fit aĩalium corruptio. de Vit. & Mor. c.1.D.

24 Corde exẽpto, uiuũt, & mouẽt̃ inſecta & teſtudines, qa nõ bene cõpoſita eſt eorũ natura, & cõtinet multa principia uitæ in potentia. de Vit. & Mor. c.1.C.

25 Cordis tria accidẽtia ſũt, ſcilicet palpitatio pulſatio & reſpiratio. de Vit. & Mor. c.2.C

26 Cordis palpitatio eſt caloris ĩ corde exiſtẽtis cõpulſio ꝓpter refrigerationẽ, q̃ fit a materia ſupflua & inutili aut tabifica. Vt accidit in morbo, quẽ appellãt tremorẽ cordis de Vit. & Mor. c.2.A.

27 Cordis pulſatio, quã cor cõtinue facit, ſiliis eſt panorũ ſeu tuberculorũ motui, q efficit̃ cũ dolore, qa ſanguis pani cõuertit̃ in ſaniẽ & pus. de Vit. & Mor. c.2.D.

28 Cordis pulſationẽ facit tumefactio hũoris, q̃ ſemp e cibo aduenit, & ultimã tunicã cordis eleuat, & hoc ſemp ſine intermiſſiõe fit de Vit. & Mor. c.2.C.

29 Cor magis pulſat in iuuenibus q̃ in ſenibꝰ, qa maiorẽ euaporationẽ hñt iuuenes. de Vit. & Mor. c.2.C.

30 Cordis reſpiratio fit, calore augeſcẽte in ea pte, ubi uegetãdi pricipiũ eſt, qa illa ps maiore calore ĩdiget, eo ꝙ aliis eſt alimẽti cauſa. de Vit. & Mor. c.2.D.

31 Cordis figura ſimilis fere eſt pulmoni. de Vit. & Mor. c.2.D.

32 a Corde ꝓcedũt uenæ, & nõ ad cor tendũt de Reſpirat. c.4.B.

33 Cor uenarũ & ſãguinis pricipiũ ẽ, qa uenæ ſunt ꝓpter ſanguinẽ. de Reſpirat. c.4.B.

34 Cor pulmoni colligatꝰ ẽ. de Reſpira. c.6.I

35 Cor in oĩbꝰ aĩalibꝰ tã terreſtribꝰ q̃ aq̃tilibꝰ eodẽ mõ ſe habet in ſitu, qa in oibus cordis mucro uergit ad os. de Reſpirat. c.6.L.

36 Cor hñt q̃dã aĩalia, q̃ pulmone carẽt, ut piſces. de Reſpirat. c.6.I.

37 Cor, qdã dicũt eſſe, qd̄ prio fit in aĩalibus. 5. Metaphy. T. Co.1. ✳

CORAX. Rhetor ſiculus rhetoricæ artis ſcriptor antiquiſſimus.

Coracis ars ex qbꝰ compoſita ſit, habes. 2. Rhet. c.24.H.

CORAXI. Populi in Aſia Colchis finitimi, Quære Caucaſus.4.

CORCYRA. Inſula & ciuitas in mari Ionio Epiro propinqua.

apd̄ Corcyrã bellũ geſſit Timotheus Atheniẽſis. Oecono. Pub. H. Quære Delphius

CORICIVM ANTRVM. Specꝰ mirabilis ĩ Cilicia ſyluis amœnis & riuis & ſonis poſtremo ingẽti flumie & fragore horrẽdꝰ Coryciũ antrũ. de Mũdo ad Alexã. c.1.A.

CORDVLVS. Piſcis.

Cordulus inter oẽs piſces pedibꝰ nitit̃, & brãchias habet. de Reſpirat. c.4.M. ✳.

CORINTHVS. Vrbs Achaiæ metropolis in Iſthmo. CORINTHII. Corinthi ciues.

1 Corinthiorũ ignauiã taxat Simonides, dicẽs, nõ cõq̃ri de Corĩthiis Iliõ. 1. Rhe. c.6. F

2 Corinthi tyrannidẽ inuaſit Timophanes, cũ militibꝰ p̃fectus eſſet. 5. Polit. c.6.D.

3 Corinthiorũ tyrãni Cypſellus, Periãdrus, & Pſammeticus. Quære Cypſellus.4.

4 Corinthiorũ tyrãnus quo aſtu a ciuibꝰ oĩa bona abſtulerit, & uoto ſe abſoluerit. Quære Cypſellus.5. Cometa.26.

CORNIX, Auis.

Cornix ad cornicẽ cõgregat̃, ut de ſimilibus dr̃. 8. Ethic. c.1.C. ✳

CORNV.

Cornua hñtia aĩalia ſupioribꝰ dẽtibꝰ carẽt 1. Poſter. T. Co.24. Quære Ceruꝰ.23. ✳

CORONA. Conſtellatio nouem ſtellis conſtans.

Corona ſupra locũ nr̃æ zonæ habitabilis fert̃ qñ ipã mediũ cæli tenuerit, qa tũc ortꝰ eiꝰ eſt ſupra caput nr̃um. 2. Meteo. c.5.G.

CORONARE.

1 Corõnabant̃, q olympia uincebãt. 1. Rhetor. c.2.I.

2 Coronãtur in Olympiacis certaminibus, nõ q pulchri ſunt, ſed q bene decertant. 1. Ethic. c.8.C.

CORONIA. Ciuitas Bœotiæ. Quære Talpa.

CORPVS. Pro aĩato & inanimato.

1 Corpus cõtinuũ q̃ddã eſt. Nã poſſumus accipere cõmunẽ aliquẽ terminũ ſcilicet lineã aut ſupficiẽ, ad quẽ partes illius copulãtur. Prædicament. c.6.B.

2 Corporis partes poſitionẽ habent. Prædicament. c.6.C.

3 Corporis ꝓprium ad aliud eſt parere aĩæ, ſicut aĩæ ꝓprium eſt imperare corpori. 5. Topic, c.1.A.

4 Corpus naturale habet ſuperficies & ſolida longitudines & pũcta. 3. Phyſic. T. Co. 16.

5 Corpus eſt, quod ſuperficie terminatũ eſt. 3. Phyſic. T. Co.40.

6 Corpus infinitũ ſimiliũ partium aut ſemp mouebitur, aut ſemper quieſcet, 3. Phyſic. T. Co.48.

7 Corpus infinitũ an ſit, cõſyderat phyſicꝰ. De ĩfinito uero aut mathematico aut intelligibili q̃ſtio uniuerſalis eſt magis q̃ phyſica. 3. Phyſic. T. Co.39.

8 Corpus nec ſenſibile nec intelligibile põt eſſe infinitũ, ut rõnibus logicis ꝓbatur. 3. Phyſic. T. Co.48. & 1. de Cæl. T. Co.70. & ultra. & 3. de Cæl, T. Co.40.

9 Corpꝰ nõ poſſe eſſe infinitũ, rõnibꝰ phyſicis ꝓbat̃. 3. Phyſic. T. Co.42. & deinceps

10 Corpꝰ infinitũ nõ põt eſſe, ſi elemẽta finita ſunt. 3. Phyſic. T. Co.42.

11 Corpus infinitũ ubiq; erit diſtãs in infinitũ 3. Phyſic. T. Co.43.

12 Corpꝰ aliud ab elemẽtis ĩfinitũ faciũt aliq, ne ſi facerẽt aliqd̄ elemẽtorũ, corrũperent̃ alia elemẽta ab eo propter contrarietatem 3. Phyſic. T. Co.44.

13 Corpꝰ ĩfinitum diſſimiliũ ptiũ nõ eſt unũ corpus ſimplr̃, ſed unũ cõtactu. 3. Phyſic. T. Co.49.

14 Corpus infinitũ diſſimiliũ partiũ non põt eſſe. 3. Phyſic. T. Co.49.

15 Corpus omne ſenſibile natũ eſt alicubi eſſe. 3. Phyſic. T. Co.48.

16 Corpori cuilibet naturali locus eſt aliquis. 3. Phyſic. T. Co.48.

17 Corpora partialia ſi infinita ſunt, loci ſunt ĩfiniti, & elemẽta ĩfinita. 3. Phy. T. Co.49.

18 Corpꝰ & locꝰ æq̃lia ſunt, ita ut nõ ſit corpꝰ maiꝰ loco, aut ecõtrario. 3. Phy. T. Co. 49

19 Corpꝰ ſi maius loco ſit, erit ĩ uacuo. 3. Phyſic. T. Co.48.49.

20 Corpus differẽs ſcd̃m figuras & ptes, Democritꝰ dixit, eſſe principiũ oĩm ſcd̃m magnitudinẽ. 3. Phyſic. T. Co.29.

21 Corpus eſt, qd̄ eſt diuiſibile per oẽm dimẽſionẽ. 1. de Cæl. T. Co.2.

22 Corpus nullũ põt diuidi pluribꝰ dimẽſionibus q̃ tribꝰ, ſcilicet lõgitudine latitudie & profunditate. 1. de Cæl. T. Co. 2. & 4. Phyſic. T. Co.8.

23 Corpus eſt pfecta magnitudo ĩter oẽs magnitudines. 1. de Cæl. T. Co.3.

24 a Corpore nõ poſſumus trãſire in aliud genus magnitudinis. 1. de Cæl. T. Co.4.

25 Corpus oẽ partiale terminat̃ ad contiguũ corpus. 1. de Cæl. T. Co.4.

26 Corpus aliud ſimplex, aliud uero compoſitum. 1. de Cæl. T. Co.7.

27 Corpꝰ ſimplex eſt, qd̄ habet principiũ motus ſcd̃m naturã. 1. de Cæl. T. Co.7.

28 Corpꝰ infinitũ, ĩpoſſibile eſt eſſe, q̃uis illud antiquorum quidam poſuerint. 1. de Cæl. T. Co.33.46.

29 Corpꝰ ĩfinitũ ponere uel nõ, multũ refert ad cognitionẽ ueritatis. 1. de Cæ. T. Co.33

30 Corpus circulare nõ põt eſſe infinitũ. 1. de Cæl. T. Co.44. & ultra.

31 Corpus elemẽtare nõ põt eſſe infinitum. 1. de Cæl. T. Co.44. & ultra.

32 Corpus ſiue illud ſit graue, ſiue leue, non põt eſſe infinitũ. 1. de Cæl. T. Co.54.

33 Corpus oẽ aut finitũ, aut infinitũ, aut ſimilium partiũ, aut diſſimiliũ, aut ex infinitis ſpecie, aut ex finitis eſſe, neceſſe eſt. 1. de Cæl. T. Co.56.

34 Corporũ ſimpliciũ infinitas ſpẽs, ĩpoſſibile eſt, eſſe. 1. de Cæl. T. Co.57. & 3. de Cæl. Co.60.

35 Corporis infiniti q̃libet pars ĩfinita ſit, neceſſe eſt. 1. de Cæl. T. Co.57.

36 Corporis ptes ſi infinitæ ſunt, & loca earũ ſunt infinita. 1. de Cæl. T. Co.58.

37 Corporis ptes actu diuiſæ infinitæ eſſe nõ poſſunt. 1. de Cæl. T. Co.59.

38 Corpus infinitũ ſi ponat̃, erit infinitũ ſcd̃m oẽm dimenſionẽ. 1. de. Cæl. T. Co.60.

39 Corpus eſt, qd̄ undiq; dimenſionẽ habet. 1. de Cæl. T. Co.60.

40 Corpus infinitũ nõ põt pati a finito. 1. de Cæl. T. Co.63. & ultra.

41 Corpus infinitũ nõ põt agere incorpꝰ finitum. 1. de Cæl. T. Co.65.

42 Corpus infinitũ etiã tpore infinito nõ põt agere in corpus finitũ aut pati ab illo. 1. de Cæl. T. Co.65.

43 Corpꝰ ĩfinitũ nõ põt agere in infinitũ, nec pati ab infinito. 1. de Cæl. T. Co.66.

44 Corpus infinitũ, impoſſibile eſt, eſſe ſenſibile. 1. de Cæl. T. Co. 68.

45 Corpꝰ infinitũ cõſtãs ptibꝰ uacuo diſtinctis eſſe nõ põt. 1. de Cæl. T. Co.73. & ultra

46 Corpus ſi ponatur infinitũ cõſtare corporibus indiuiſibilibus, & illa oĩa ſint eiuſdẽ naturæ, tale corpus nec graue nec leue erit 1. de Cæl. T. Co.73.

47 Corpus infinitum nec habet mediũ nec principium nec finem nec ſupra nec infra 1. de Cæl. T. Co.74.

48 Corpora oĩa ſenſibilia in loco ſunt, & ſi aliqd̄ corpus ſit intelligibile, in loco erit. 1. de Cæl. T. Co.69.

49 Corpꝰ nullũ extra cælũ nec ſimplex nec cõpoſitũ põt eſſe. 1. de Cæl. T. Co.69. & ultra

50 Corpus, poſſibile eſt, eſſe in oĩni loco. 1. de Cæl. T. Co.99.

51 Corpus oẽ phyſicũ ſcd̃m ſeipſum mobile eſt ſcd̃m locũ. 1. de Cæl. T. Co.5.

52 Corpora ꝓbabiliter hñt tres motꝰ ſcilicet a medio ad mediũ & circa mediũ, ſicut tribꝰ dimẽſionibꝰ cõſtãt. 1. de Cæl. T. Co.6

53 Corporū ſimpliciū motus eſt ſimplex, cōpoſitorum uero mixtus.1.de Cæl.T.Co.7.23.57.&.3.de Cæl.T.Co.35.
54 Corpus cōpoſitū mouet̃ ſcd̃m p̃dominans ſimplex in eo.1.de Cæl.T.Co.7.12.
55 Corpus ſimplex neceſſario ponendū ē, qd̃ moueat̃ motu circulari.1.de Cæl.T.Co.8
56 Corporis prioris prior eſt motus natura.1.de Cæl.T.Co.12.
57 Corpora ſimplicia impoſſibile eſt eſſe plura, q̃ ſint ſimplices motus.1.de Cæl.T.Co.23.&.3.de Cæl.T.Co.41.
58 Corpus circulare infinitū nō pōt moueri.1.de Cæl.T.Co.35.& deinceps.
59 Corpora cōtraria ad loca cōtraria mouentur.1.de Cæl.T.Co.44.
60 Corpora ſimplicia nō poſſunt eſſe infinita, qa motꝰ ſimplices nō ſunt ĩfiniti.1.de Cæl.T.Co.57.&.3.de Cæl.T.Co.41.
61 Corpus infinitū nec ſcd̃m naturā nec uiolenter pōt moueri.1.de Cæl.T.Co.62.
62 Corpus infinitū ſimiliū partiū nō poſſe moueri, ꝓbat̃ rōnibus logicis.1.de Cæl.Co.70.& ultra.
63 Corporis infiniti nō eſt mediū, & ideo circa medium moueri non poteſt.1.de Cæl.T.Co.70.
64 Corpus infinitū moueri non pōt motu recto, qa oporteret eſſe locū infinitū, ad quē moueret̃.1.de Cæl.T.Co.70.
65 Corpꝰ ĩfinitū ſi moueret̃ motu recto, duo loca eſſent ĩfinita ponēda, alter ad quē moueretur ſcd̃m naturā, alter, ad quē moueret̃ uiolēter.1.de Cæl.T.Co.70.
66 Corpus infinitū ſi moueatur ab alio, neceſſe eſt, eſſe duo infinita, ſcilicet mouēs & motum.1.de Cæl.T.Co.71.
67 Corpus infinitum ſi moueatur a ſeipſo, oportet dicere eſſe animal infinitum.1.de Cæl.T.Co.72.
68 Corpus infinitū ſi ab alio moueat̃, duo infinita erūt differētia ſpecie & uirtute.1.de Cæl.T.Co.72.
69 Corpora naturaliter ad ꝓpria loca mouēt̃. Nec motus ad ꝓpria loca pōt impediri ꝓpter magnā uel paruā diſtantiā.1.de Cæl.T.Co.81.& ultra.
70 Corpora oīa eiuſdē ſpeciei ad eundē locū numero mouēt̃, puta ad hoc aliqd̃ mediū aut ad hoc aliquod extremū.1.de Cæl.T.Co.82.
71 Corpora oīa aliquo motu neceſſe eſt moueri.1.de Cæl.T.Co.82.
72 Corpora naturaliter mota nō mouent̃ in infinitum.1.de Cæl.T.Co.88.
73 Corpora naturaliter mota celerius mouētur in fine q̃ in principio ſui motꝰ, q̃ uero uiolēter mouent̃, tardius mouent̃ in fine.1.de Cæl.T.Co.88.89.
74 Corpora nō mouent̃ ad ſua loca ab exteriori & uiolēter, alioq maior ignis tardius moueret̃ ſurſum, & maior terra tardius deorſum.1.de Cæl.T.Co.89.
75 Corpus leue nō pōt eſſe ſub loco corporis grauis.1.de Cæl.T.Co.91.
76 Corpus graue aut leue non pōt eſſe extra cælum.1.de Cæl.T.Co.91.97.
77 Corpus oē nō eſt leue aut graue. Nā cælū corpus eſt, nō tñ leue aut graue.1.de Cæl.T.Co.17.
78 Corpora alia ſūt ſuprema, alia media, alia infima.1.de Cæl.T.Co.91.
79 Corpora q̃dam ſi ſunt cōpoſita, neceſſe eſt eſſe aliqua corpora ſimplicia, ex qbus illa cōponant̃.1.de Cæl.T.Co.97.
80 Corpori nulli ſimplici cōueniunt duo motꝰ naturales cōtrarii.2.de Cæl.T.Co.102
81 Corporis unius unus eſt motus naturalis.2.de Cæl.T.Co.102.
82 Corpori ſphærico duplex motus cōuenit ſcilicet uolutatio & circūgiratio.2.de Cæ.T.Co.48.
83 Corpora media inter primū cælum & elemēta pluribus motibus attingunt optimū 2.de Cæl.T.Co.66.
84 Corporis mediū aliud eſt a medio rei atq; naturæ. Nā aīalis mediū aliud eſt a medio corporis.2.de Cæl.T.Co.74.
85 Corpus optime ſe habēs nullo exercitio indiget, aliud uero leui ambulatione, aliud curſu lucta, aliud ꝑ q̃cunq; exercitia nō cōſequitur bonam diſpoſitiōem.2.de Cæl.T.Co.62.
86 Corpus primū eſt, qd̃ eſt in extrema mūdi circūferētia.2.de Cæl.T.Co.26.
87 Corpori prīo prīa figura ſcilicet ſphærica cōuenit.2.de Cæl.T.Co.26.
88 Corpora plana difficile mouent̃ a uētis ꝓpter reſiſtentiā.2.de Cæl.T.Co.81.
89 Corpus ſubtiliorū partiū maiorē occupat locū.3.de Cæl.T.Co.58.
90 Corpora naturalia ĩpoſſibile eſſet moueri, ſi nō habeāt inclinationem ad motū.3.de Cæl.T.Co.26.
91 Corporū naturalis motꝰ ē, quo nō uiolēter aut p̄ter naturā mouēt̃.3.de Cæ.T.Co.26
92 Corpora mouēt̃ uiolēter ad illū locū, ubi qeſcūt uiolēter, & mouēt̃ naturalit̃ ad illū locū, ubi qeſcūt naturalit̃.3.de Cæl.T.Co.19
93 Corpora q̃dam eſſe ſimplicia, ex ſimplicibus motibꝰ arguimꝰ, ſicut mixta ex mixtis motibus.3.de Cæl.T.Co.35.
94 Corpus unū ſi oīa ſunt, unus erit oīm motus.3.de Cæl.T.Co.51.
95 Corpꝰ mouebit̃ uiolēter, ſi nō habeat grauitatem aut leuitatē, quibꝰ ferat̃ naturalit̃ in ſuū locū.3.de Cæl.T.Co.27.
96 Corpora niſi grauitatē aut leuitatē habeāt, corpus nō hñs grauitatē mouebit̃ ꝑ æquale ſpaciū in tꝑore æquali, ſicut habēs grauitatem, quod eſt impoſſibile.3.de Cæl.T.Co.26.
97 Corpora ſi cōponant̃ ex ſupficiebꝰ, nullā habebūt grauitatē, qa pūcta nullā hñt grauitatē, nec lineæ, q̃ ex pūctis, nec ſupficies, q̃ ex lineis cōponunt̃.3.de Cæl.T.Co.4.& ultra.
98 Corpora indiuiſibilia ponētes tollūt ſuppoſitiones mathematicorū, & negāt ea, q̃ ſenſu uident̃, & q̃ cadunt ſub opinionē oīm.3.de Cæl.T.Co.38.
99 Corpꝰ oē poſſibile eſt tolli, ſi corpora componant̃ ex ſupficiebꝰ, qa corpora reſoluerentur in ſupficies, ſupficies ĩ lineas, lineæ aūt in puncta, & ſic ſola puncta manerent.3.de Cæl.T.Co.14.
100 Corpora ſi cōponantur ex ſuperficiebꝰ, ſequitur, lineæ partem non eſſe lineam.3.de Cæl.T.Co.5.
101 Corpora nō poſſe cōponi ex ſupficiebꝰ ꝓbatur.3.de Cæl.T.Co.4.& deinceps.
102 Corpora cōponi ex ſupficiebus, eſt cōtra mathematicas diſciplinas, quarū rōnes nō dimouendæ ſunt, niſi ꝓbabiliores afferantur.3.de Cæl.T.Co.4.
193 Corpora ſenſibilia aut oīa aut q̃dam grauitatē habēt.3.de Cæl.T.8.17.
104 Corpora nō oīa generāt̃, ſed aliqua generant̃, aliqua non generant̃, ut corpora cæleſtia.3.de Cæl.T.Co.29
105 circa Corpora uerſat̃ p̄cipue ſcientia naturalis, qa oēs ſubſtātiæ naturales aut corpora ſunt, aut cum corporibus & magnitudinibꝰ.3.de Cæl.T.Co.1.
106 Corporibus naturalibꝰ multa neceſſe eſt ineſſe, q̃ nō poſſunt eſſe in indiuiſibilibus.3.de Cæl.T.Co.7.
107 Corpus oē ſi gñatur, neceſſe eſt, eſſe aliqd̃ uacuū ſeparatū.3.de Cæl.T.Co.29.
108 Corpora naturalia oīa ĩncōueniētia ſequūtur, q̃ ſequunt̃ corpora mathematica, ſed nō ecōtrario, qa corpora naturalia ſe hñt ꝑ appoſitionē, corpora tñ mathematica ꝑ abſtractionē.3.de Cæl.T.Co.6.
109 Corpꝰ nullā hñs inclinationē ĩmobile & mathematicum erit, nec in loco erit.3.de Cæl.T.Co.55.
110 Corpus oē alteri corpori comparabile eſt quātitate.3.de Cæl.T.Co.47.
111 Corpus oē diuiſibile eſt, etiā ſi minimarū partiū ſit.3.de Cæl.T.Co.49,
112 Corpꝰ oē fit ex corpore in actu, ſi tñ illud qd̃ eſt in actu, habeat potentiā, ut ex illo aliud fiat.3.de Cæl.T.Co.29.
113 Corpꝰ aliqd̃ fieri nulla p̄exiſtēte magnitudine, impoſſibile eſt.3.de Cæl.T.Co.29.
114 Corpus non pōt fieri ex eo, qd̃ eſt tm̃ corpus in potētia, qa ſeq̃retur uacuū eſſe ſeparatum.3.de Cæl.T.Co.29.
115 Corpꝰ oē naturale habet ꝓprias paſſiōes & operatiōes & uirtutes, q̃ prius determinādæ ſunt, & ex iis ſumēdæ ſunt ꝓpriæ corporum differētiæ.3.de Cæl.T.Co.77.
116 Corpora oīa naturalia ſic ferūtur in ſua loca ꝓpria, ſicut alterabilia & augmētabilia ĩ ſuas formas & ſpecies perficientes.4.de Cæl.T.Co.22.
117 Corpora indiuiſibilia dicere eſſe corporū principia, q̃uis abſurdū ſit, abſurdius tñ ē dicere ſupficies eſſe principia corporum.1.de Gener.T.Co.7.
118 Corpora q̃dam indiuiſibilia, ex qbꝰ oīa fierent, poſuerūt Democritus & Leucippus 1.de Gener.T.Co.7.
119 Corpora naturalia reſoluere in ſupficies incōueniens eſt.1.de Gener.T.Co.7.
120 Corpus om̃e diuiſibile eſſe uel diuiſum nō refert dicere, omne enim corpus diuiſibile ē in qualibet parte & paſſibile, quia ſi nō eſſet paſſibile ĩ qualibet ꝑte, nō eſſet in q̃libet ꝑte diuiſibile.1.de Gener.T.Co.79.
121 Corpus unū & idē & continuū manēs, alteratur, ut nunc ſit fluidum, nunc coagulatum.1.de Gener.T.Co.80.
122 Corpora mouētur naturaliter & p̄ter naturam.2.de Gener.T.Co.43.
123 Corporis ſenſibilis formas ſeu ſpecies non faciunt omnes contrarietates, ſed illæ tantum, quæ ſunt ſenſibiles ſecundum tactū.2.de Gener.T.Co.7.
124 Corpus ſenſibile nō eſt ſine cōtrarietate.2 de Gener.T.Co.3.
125 Corpus illud maxime mouere pōt, qd̃ natū eſt lōgiſſime progredi, atq; uehemētiſſimū exiſtit, qualis ē ſpirituoſa exhalatio, q̃ ſua ſubtilitate maxīe penetrat & uehementiſſime ꝓpter uelocitatē.2.Meteor.c.8.B.
126 Corporū paſſiua principia ſunt humidū & ſiccū.4.Meteor.T.Co.28.
127 Corpus oē ꝓprio termino terminatum, neceſſe eſt, aut durū eſſe, aut molle, qa aut cedit, & ſic eſt molle, aut non cedit ſic eſt durum.4.Meteor.T.Co.30.

128 Corpora mixta oĩa cõſtant calido & frigido ut actiuis, humido & ſicco ut paſſiuis. 4.Meteor.T.Co.42.

129 Corpora homogenea in plãtis & in aĩalib9 terra & aqua maxime cõſtant.4.Meteor. T.Co.42.

130 Corpora mixta differũt inter ſe ꝓpriis differẽtiis, & in ordine ad ſenſum etiam differunt.4.Meteor.T.Co.42.

131 Corporũ mixtorũ differẽtiæ ſcd̃m potentiã ſunt decẽ & octo, & totidẽ ſcd̃m ĩpotentiã, q̃ differẽtiæ ponũt.4.Mete.T.Co.42

132 Corpora mixta homiomera, id eſt ſimilaria nõ ſolũ illis differẽtiis decẽ & octo conſtãt, ſed & odoribus & ſaporib9 & colorib9 4.Meteor.T.Co.48.

133 Corpus nõ quodcũq; unit aĩæ, cũ p̃ſertim nõ qd̃libet moueat qd̃libet, nec agat in qd̃libet, nec cuilibet iungat, ſed determinatũ in determinatũ & ſibi cõueniens. 1.de Aĩa T.Co.53.

134 ſine Corpore nõ ſunt aĩæ paſſiões, nec etiã intelligere.1.de Aĩa.T.Co.12.

135 Corpora naturalia principia ſunt corporũ artificialiũ.2.de Aĩa.T.Co.3.

136 Corpora illa dicũtur eſſe maxĩe ſubſtãtiæ, q̃ maxĩe naturalia ſunt.2.de Aĩa.T.Co.3.

137 Corpora uident maxime eſſe ſubſtantiæ. 2.de Aĩa.T.Co.3.

138 Corporũ alia uitã habẽt, alia nõ habent.2. de Aĩa.T.Co.3.

139 Corpora illa dicũtur habere uitã, q̃ p ſeipſa nutritionẽ augmentum & decrementũ habẽt.2.de Aĩa.T.Co.3.

140 Corpus, qd̃ aĩam abiecit, nõ eſt potẽtia uiuens, ſed illud qd̃ habet animam.2.de Aĩa T.Co.10.

141 Corp9 naturale p̃ticeps uitæ ſubſtãtia cõpoſita eſt.2.de Aĩa.T.Co.3.

142 Corp9 nõ eſt aĩa, qa nõ eſt de ratiõe eorũ, q̃ ſunt ĩ ſubiecto, ſed potius eſt ut ſubiectũ & materia.2.de Aĩa.T.Co.4.

143 Corpus & aĩa cur ſint unũ, nõ oportet q̃rere, ſicut nõ q̃rimus, cur cera & figura unũ ſunt.2.de Aĩa.T.Co.7.

144 Corporis & aĩæ coĩa ſunt ſenſus, ira, memoria, triſtitia, gaudiũ.de Sẽ.& Sẽ.c.1.A.

145 Corpora ſequũtur aĩæ, & patiunt ab eorũ motib9, qd̃ maxime manifeſtũ eſt in ebrietatibus & ægritudinibus.de Phyſiognom.

146 Corpora a paſſionib9 aĩæ patiũt, ut patet in amãtibus & timentibus.de Phyſiogno.

147 Corpus breue admodũ ingenioſos & acutos, ualde grãde tardos, mediũ bonos, in cõmenſuratũ aſtutos arguit.de Phyſiogn.

148 Corporis proceritas pars felicitatis eſt, 1. Rhetor.c.5.B.

149 Corporis bona ſunt robur, formæ dignitas, bona ualetudo.Rhet.ad Alexã.c.1.C.

150 Corporis bona an cõducãt ad felicitatẽ, & quo ordĩe. Quære Bonũ.17.45.58.66.68

151 Corpus ꝓpter aĩam eſt, & nõ ecõtrario.2. Magnor.Mor.c.16.A.

152 Corpori naturaliter ĩperat aĩa.1.Poli.c.3.E

153 Corpori nõ imperat aĩa in prauis hoĩbus, ſed paret.1.Polit.c.3.E.

154 in Corpus habet aĩa imperiũ, ut dñs in ſeruum.1.Polit.c.3.E.

155 Corporũ pulchritudinẽ diſcernere facilius eſt q̃ aĩarum.1.Polit.c.3.F.

156 Corporis ſcd̃m magnitudinẽ diuidũt magiſtratus in Aethiopia.4.Polit.c.4.A.

157 Corporis aĩalis mẽbra proportionẽ debẽt habere, alioq corrũpetur.5.Polit.c.3.B.

158 Corpus ſicut eſt minus p̃cioſum q̃ aĩa, ita illius diſpoſitiões aut affectiões ſunt minus p̃cioſæ q̃ aĩæ.7.Polit.c.1.C.

159 Corpora liberorũ hoĩm nec ita debẽt eſſe ut athletarũ, nec tñ imbecilla, ſed exercitata nõ uiolẽtis laborib9, nec tantum uno, 7 Polit.c.16.D.

160 Corpus exercitatiõe iuuat, ſicut mẽs tranquillitate.7.Polit.c.16.D.

161 Corpore ſimul & mẽte laborare nõ oportet, qa mutuo ſe impediũt.8.Polit.c. 4. B.

162 Corpus cõponebãt Platonici ex ꝓfundo ac humili.1.Metaphy.T.Co.42.

163 Corpora duo impoſſibile eſt eſſe in eodẽ loco.3.Metaphy.T.Co.9.&.13.c.2.A.

164 Corporũ principia ſunt elemẽta, ex qb9 cõſtãt.3.Metaphy.T.Co.10.

165 Corporis termini ut punctũ linea & ſupficies uident qbuſdã magis eſſe ſubſtãtia q̃ ipſum corpus.7.Metaphy.T.Co.5.

166 præter Corpora nullã aliã ſubſtãtiã eſſe, aliqui arbitrati ſunt.7.Metaphy.T.Co.5.

167 Corpora corruptibilia ut elemẽta imitant corpora cæleſtia & ꝑpetua ĩ hoc, ꝙ ſemꝑ agũt.7.Metaphy.T.Co.18.

168 Corpore corrupto, nil ꝓhibet intellectum manere.12.Metaphy.T.Co.17.

169 Corp9 prius eſt ſubſtãtia q̃ lõgitudo aut latitudo, licet ſit gñatione poſterius.13.Metaphy.c.2.G.✳

CORRVMPERE. CORRVPTIO.

1 Corruptio ſpẽs mot9 ẽ.Prædicamẽ.c.13.A

2 Corruptiõi contraria eſt gñatio. Prædicament.c.13.A.&.5.Phyſic.T.Co.51.

3 Corruptiões eædẽ ſunt eorũ, q̃ ĩter ſe ſunt eadẽ.7.Topic.c.1.A.

4 quod Corrũpitur, nõ in quodlibet corrũpitur, ſed in determinatũ niſi per accidẽs. 1.Phyſic.T.Co.44.

5 Corruptionẽ quidã inter antiquos philoſophos negabant.1.Phyſic.T.Co.71.

6 quod Corrũpitur, abit in materiam primã 1.Phyſic.T.Co.82.

7 Corruptio unius gñatio eſt alterius.3.Phyſic.T.Co.73.&.1.de Gener, T.Co.17.&.2 Metaphy.T.Co.7.

8 Corrũpit nihil, dũ eſt.4.Phyſi.T.Co.90.

9 Corruptiõis cauſa p ſe eſt tp̃s, gñatiõis uero ẽ cauſa p accidẽs.4.Phy.T.Co.117.128

10 Corruptio ſimpliciter ẽ mutatio de ſubiecto in nõ ſubiectum.5.Phyſic, T.Co.7.

11 Corruptio ſecundũ quid ẽ mutatio in oppoſitam negationẽ.5.Phyſic.T.Co.7.

12 Corruptio nõ eſt, nec poteſt eſſe motus.5. Phyſic.T.Co.8.

13 Corruptiones quædã ſunt natutales, q̃dã uiolentæ.5.Phyſic.T.Co.58.

14 Corruptio in ĩdiuiſibili fit.6.Phy.T.Co.45

15 Corruptiones q̃ dicãtur æque ueloces, oſtẽditur.7.Phyſic.T.Co.34.

16 Corruptio impoſſibilis eſt ſine motu.8.Phyſic.T.Co.1.

17 Corruptiões inter cõtraria ſunt.1.de Cæl. T.Co.20.

18 Corrumpuntur omnia, quæ generantur.1. de Cæl.T.Go.102.

19 Corrumpunt omnia a contrariis, ex quib9 conſtant.1.de Cæl.T.Co.140.

18 Corrũpũtur oĩa quæ generant.1.de Cæl. T.Co.102.

19 Corrumpunt oĩa a cõtrariis, ex quib9 cõſtant.1.de Cæl.T.Co.140.

20 Corruptionẽ auferebãt Parmenidẽ & Meliſſum ſecuti.3.de Cæl.T.Co.2.

21 Corruptionẽ, aliq dicebãt, eſſe ſecundum apparentiam ad nos.3.de Cæl.T.Co.2.

22 Corruptionẽ & generationẽ & alterationẽ idẽ eſſe, dixit Anaxagoras propriã uocem ignorãs.1.de Gener.T.Co.1.

23 Corruptionẽ, dicebãt Democritus & Leucippus, fieri p ſegregationẽ corporũ indiuiſibilium infinitarũ figurarũ.1.de Gene. T.Co.5.

24 Corruptionẽ, ut celerius fiat, iuuat ſegregatio. Vt aqua celeri9 corrũpit, q̃ ĩ partes minutulas ſegregat, q̃ q̃ cõgregata eſt, nõ tamẽ corruptio eſt ſegregatio.1.de Gene. T.Co.10.

25 Corruptio eſt ſolius ſubſtãtiæ, ſicut gñatio 1.de Gener.T.Co.11.

26 qd̃ Corrumpit, in nõ ens abit.1.de Gene. T.Co.16.

27 Corruptio ſimpliciter eſt corruptio ſubſtãtiæ, corruptio uero ſecundũ quid eſt entis ſecũdum quid.1.de Gener.T.Co.18.

28 Corruptio eſt, qñ totũ trãſmutat, nõ manẽte aliquo ſenſibili ut ſubiecto eodem.1.de Gener.T.Co.23.

29 Corruptiõis maxime ſubiectũ ꝓpriũ ſuſceptibile ẽ materia pr̃ia.1.de Gen.T.Co.24

30 qd̃ Corrũpitur ſimpliciter, nõ manet idẽ. 1.de Gener.T.Co.33.

31 Corruptio ſubſtãtiarũ naturaliũ nõ ẽ ſine ſenſibilib9 corporib9, id eſt elemẽtis.2.de Gener.T.Co.1.

32 Corruptionẽ fieri ex elemẽtis cõgregatis & ſegregatis & alteratis, dixit Empedocles.2.de Gener.T.Co.1.

33 Corruptio eſt eorũ, q̃ poſſunt eſſe uel non eſſe.2.de Gener.T.Co.51.

34 Corruptionẽ fieri p eiectionẽ formæ imp̃ſſæ ab idea in indiuiduo, dixit in Phædone Plato.2.de Gener.T.Co.52.

35 Corruptiõis & gñatiõis cauſa efficiẽs ẽ mot9 ſolis ĩ circulo ſignifero ſm acceſſũ ad nos aut receſſũ a nobis.2.de Gener.T.Co.56.

36 Corruptiõis naturalis tp̃s æquale eſt tp̃ori gñatiõis naturalis.2.de Gen.T.Co.57.58

37 Corruptionẽ fieri, recedẽte ſole a nobis in circulo obliquo, ſenſu percipimus, 2.de Gener.T.Co.58.

38 Corruptiões eſſe inæquales, ꝓuenit ꝓpter inæqualitatẽ & cõfuſionem materiæ.2.de Gener.T.Co.58.

39 Corruptio ſemp erit cõtinua, & nũq̃ deficiet.2.de Gener.T.Co.58.

40 Corruptio ſimpl'r & ſcd̃m naturã opus eſt q̃ttuor q̃litatũ p̃marũ.4.Meteo.T.Co.2.

41 Corruptio naturalis uia putrefactiõis ꝓcedit, ſi tñ eſt corruptio uiolẽta ſine putrefactiõe fieri põt. Vt ſi qs cõburat carnẽ aut oſſa aut qd̃cũq; aliud.4.Meteor.T.Co.3.

42 Corruptio fit, cũ id qd̃ terminat ob id qd̃ ambit, & cõtinet, dominãtius fuerit cõtento.4.Meteor.T.Co.5.

43 Corrũpi nõ põt, qd̃ caret cõtrario, de Lõgit.& Breuit.Vit.c.1.F.

44 Corruptio ꝓuenit oĩbus uiuẽtib9 defectu caloris naturalis.de Vit.& Mor.c.1.B.

45 Corruptionẽ, dixit Anaxagoras, eſſe ſegregationẽ infinitarũ partiũ ſimilium.1.Metaphy.c.1.F.

46 Corruptio aut gñatio nõ eſt niſi in elementis aut elemẽtatis.4.Metaph.T.Co.23.

47 Corruptio qd̃dã malũ ẽ.9.Meta.T.Co.19

48 Corruptio ẽ a ſubiecto in nõ ſubiectũ.11. Metaphy.c.10.C.

49 Corruptionẽ nõ eſſe motũ, ꝓbatur.11.Metaphy.c.10.C.✳

CORRVPTIBILE.

1 Corruptibilia omnia ſunt in tempore. 4. Phyſic. T. Co. 120.
2 Corruptibile tribus modis dicitur. 1. de Cæl. T. Co. 113.
3 Corruptibile habens potentiam ut non ſit tẽpore infinito, ſimul erit, & non erit actu. 1. de Cel. T. Co. 120.
4 Corruptibile & genitum mutuo ſe conſequuntur. 1. de Cæl. T. Co. 120. & ultra.
5 Corruptibilium prĩcipia corruptibia eſſe debent. 3. de Cæl. T. Co. 61.
6 Corruptibilium nullum unum idem numero permanere poteſt. Et ideo generãt, quia non poſſunt communicare ipſo ſemper eſſe diuino, & propterea imitant̃ illud diuinũ eſſe in ſpecie, quod non poſſunt in indiuiduo. 2. de Anima. T. Co. 35.
7 Corruptibile ſi in loco ponatur, ubi maxime conſeruari poteſt, licet ſit incorruptibile, id eſt difficulter corruptibile, eſt tamen corruptibile ſimpliciter, nec poteſt eſſe incorruptibile ſimpliciter. de Longit. & Breuit. Vit. C. 1. F. G. H.
8 Corruptibilium & in corruptibilium non ſunt eadẽ principia. 3. Metaphy. T. Co. 15.
9 Corruptibilia & generabilia, ſi cõparẽtur ad ea, quæ nec generantur, nec corrũpuntur, nullius fere quantitatis ſunt. 4. Metaphy. T. Co. 23.
10 Corruptibile eſt omne, quod eſt in potentia. 9. Metaphy. T. Co. 17.
11 Corruptibilibꝰ priora ſunt æterna. 9. Metaphy. T. Co. 17.
12 Corruptibile & ĩcorruptibile genere differunt. 10. Metaphy. T. Co. 26.

CORRVPTVM.

1 Corruptũ omne, neceſſe eſt, in aliquo nũc corrũpi. 4. Phyſic. T. Co. 90.
2 in Corrupto ſi maneat eadem paſſio, quæ fuit in genito, nõ eſt tranſmutatio ſecũdũ illam. 2. de Gener. T. Co. 2.
3 Corrupta quorum ſubſtantia deperit, impoſſibile eſt eadem numero redire, redeũt tamẽ eadem ſpecie. 2. de Gener. T. Co. 70. & 5. Phyſic. T. Co. 36

CORSICA. Inſula in mari Liguſtico, Corſica una e maioribꝰ inſulis eſt. de Mũdo ad Alexandr. c. 1. E.

CORTICATA. Aĩalia cortice intecta.

1 Corticata animalia maiora proueniunt in locis calidis q̃ in frigidis. de Longit & Breuit. Vit. c. 2. G. ✳.

CORRVSCATIO.

Corruſcationẽ, dixit Clidemus, non eſſe, ſed apparere, ſicut ſi quis aquam uirga percutiat, apparet fulgor, cum tamen non ſit, quod ideo dixit, quia non uerſatus fuerat in opinionibus, quæ de refractione ſunt, 2. Meteor. c. 9. H. Quære Fulgur.

CORVS. Ventꝰ eſt flans ab occaſu æſtiuo, qui & Caurus & argeſtes dicitur.

1 Corus ab occaſu æſtiuo flat, & opponitur uulturno. 2. Meteor. c. 6. E.
2 Corus ab aliis appellatur Argeſtes, ab aliis Sciron, ab aliis uero Olympia. 2. Meteor. c. 6. E.
3 Corus eſt unus ex uentis, qui alios ceſſare faciunt, quia de propinquo ſpirans repellit alios, & ſerenꝰ eſt, quia repellit nubes, ſi uero fuerit magis frigidus q̃ uehemens, non eſt ſerenus, quia prius gelat nubes, q̃ repellat, 2, Meteor. c. 6. L.
4 Corus ſiccus eſt. 2. Meteor. c. 6. M.

CORVVS.

1 Corui gemini ſemper ſunt in templo Iouis, quod eſt Pedaſiæ. de Admirand. Audit. 110. Quære Cranon. ✳,

COSMVS. Magiſtratus quidã apud Cretenſes, q̃lis ẽ apud Lacedæmonios Ephorus, & tribunus plebis apd̃ Romanos.

1 Coſmi magiſtratus erant apud cretẽſes talis poteſtatis, quales erant Ephori apud Lacedæmonios. 2. Polit. c. 8. B.
2 ad Coſmos tranſlata eſt regia poteſtas in bello, cum prius Cretenſes regem haberent. 2. Polit. c. 8. C.
3 Coſmi nõ æque bene cõſtituti ſunt apud Cretenſes ſicut aput Lacedæmonios. 2. Polit. c. 8. D. E.
4 Coſmi apud Cretas ſumebãtur ex certis familiis, & non ex omnibus. Et ſenatores eligebantur ex iis, qui coſmi prius fuerãt. 2. Polit. c. 8. D.
5 Coſmis licebat ſe abdicare magiſtratu. 2. Polit. c. 8. E.

COS. Inſula adiacens Cariæ.

apud Coũ popularis ſtatus interiit ob prauitatem eorum, qui populum ducebant, & nobilitas regimen ciuitatis arripuit, conſpiratione facta. 5. polit. c. 5. A. ✳.

COTABIA, Oppidũ. Quære Gelon, 1.

COTYS.

Cotys Thrax quõ pecunias collegerit, habes. Oeconom. Publi. L. Quære paron.

COVS IACTVS. Quære Aſtragalus.

COXAE.

1 Coxæ neruoſæ arguũt fortes, carnoſæ molles. de Phyſiognom. E. ✳

CRANNON. Oppidũ in in Theſſalia.

in Crannone Theſſaliæ duo tãtum corui reperiunt̃, nec ſteriles tñ, ſed qui percent, & poſt q̃ fœtum produxerint, abire dicuntur. de Admirand. Audit. 123.

CRASSVM. Quære Dẽſum. Groſſum.

CRASTONIA.

in Craſtonia iuxta Biſaltas lepores bina iecinora habent. Eſt & locus iugeris magnitudine, quem ſi beſtia intrarit, cõfeſtim interit. Eſt & templum Dionyſio dicatũ admirabile. de Admirand. Audit. 118.

CRATES. Poeta comicus.

Crates primus apud Athenienſes primas comœdias incœpit ommittens ſpeciei iãbicæ in totum cõfingere oratiões. in Poet. c. 3. A.

CRATEVS

Crateus Archelaum regẽ interfecit. 5. Politico. c. 10. F.

CRATHIS.

Crathis fluuius eſt, qui labitur apud Thurium ciuitatem Italiæ. Et qui eo perloti fuerint, flaui & pulchricomi reddunt̃. de Admirand. Audit. 20.

CRATYLVS, Philoſophus, cuius noĩe Plato dialogũ ſcripſit de recta noĩm rõne.

1 cum Cratylo cõuerſatus Plato ideas induxit. 1. Metaphy. T. Co. 5.
2 Cratylus increpabat Heraclitum, ꝙ diceret, non contingere bis eũdem fluuium ingredi, cũ ipẽ Cratylꝰ nec ſemel poſſe eũdẽ fluuiũ ĩgredi affirmaret. 4. Meta. T. Co. 22

CREDERE. Fidem alicui adhibere.

Credimus facilius & ſimpliciter probis. 1. Rhet. c. 2. B.

CREON. Thebanus, pater uxoris Oedipi, q legẽ tulit, ne Polynicẽ nepotẽ aliquis ſepeliret, quia patriæ bellum intulerit.

contra Creontis legem dicit Antigone ſe feciſſe, non tamen contra legem non ſcriptam, id eſt naturalem. 1. Rhetor. c. 15. A.

CRETA. Inſula nobiliſſima in mari Aegeo. CRETENSES. Cretæ incolæ.

1 in Creta nullus urſus, aut ſerpẽs, aut lupꝰ, aut fera eſt, quia Iuppiter in illa natꝰ ſit. de Admirand. Audit. 73.
2 Creta una e maioribus inſulis eſt. de Mundo ad Alexand. c. 1. E.
3 Cretenſium legiſlatores ſuos ciues bonos efficere maxime ſtudebant. 1. Ethic. c. 13. A
4 in Creta cõmeſſationum cõmunitas a legiſlatore inducta eſt. 2. Polit. c. 3. F.
5 Cretenſes armorum tantum poſſeſſionem & gymnaſia ſeruis uetuerunt, cum alia oĩa concederent. 2. Polit. c. 3. G.
6 Cretenſium duliæ nunq̃ aduerſus eos rebellarunt, quia quãuis gerant bella Cretẽſes inter ſe, nulla ciuitas rebelles adiuuat. 2 Polit. c. 7. A.
7 Creta inſula uidetur nata ad principatum Græciæ & præclare ſita, nam cũcto imminet mari, & fere omnes Græci circũ mare poſiti ſunt. Abeſt autem Creta modicum a Peloponneſo, & ab Aſia a loco, qui eſt circa Triopium & Rhodum. Vnde & minos rex Cretæ imperiũ maris obtinuit ꝑpter oportunitatem inſulæ Cretæ. 2. Polit. c. 8. B. Quære Minos.
8 Cretenſium reſpublica Lacedæmoniorũ reipublicæ ſimilis eſt, licet Cretenſium ſit minus nitida. 2. Polit. c. 8. A.
9 Cretenſes appellabãt ſuas comeſſationes Andria. 2. Polit. c. 8. B.
10 Cretenſes primo reges habuerunt, deinde bello regia poteſtas tranſlata eſt ad coſmos. 2. Polit. c. 8. C.
11 Cretenſium comeſſatiões melius ſe habẽt q̃ Lacedæmoniorũ, quia apud Cretas ex cõmuni fiunt, apud Lacedæmonios uero unuſquiſq; ſoluit taxatum in ſingula capita, & qui non ſoluit, pellitur lege a republica. 2. Polit. c. 8. C. D.
12 Cretenſium legiſlator de mulierum diuortiis & earum cum uiris congreſſu & cibi tẽperantia multa philoſophatus eſt. Et ne ſuperfluam pariant prolem, proſpexit, alio uſu ſed nephando inducto. 2. Polit. c. 8. D.
13 Cretenſium legum imbecillitatem patefecit bellum peregrinum, quod in inſulam irrupit. 2. Polit. c. 8. E.
14 Cretenſium reſpublica multa continet recte inſtituta. 2. Polit. c. 8. A,
15 Cretenſium reſpublica cõparatur ad reſpublicas Carthaginenſium & Lacedæmoniorum. 2. Polit. c. 9. per totum.
16 in Creta iuuentutis diſciplina & legũ multitudo ordinata eſt fere ad bellum. 7. Politic. c. 2. C.
17 apud Cretenſes Minos legẽ tulit, qua agricolarum genus diſtinguebatur a pugnatoribus. 7. Polit. c. 10. A. ✳

CRIBRVM. Inſtrumentum quo grana frumenti aceribus purgantur.

Cribro haurire aquam, prouerbialiter dicitur in eos, qui inanem operam inſumũt, & nihil agunt. 2. Oeconom. c. 6. A.

CRITIAS. Philoſophus cuiꝰ nomine Plato dialogum inſcripſit de bello Atlantico.

Critias animam dixit eſſe ſanguinem, qa ſentit, & uim ſentiendi animæ tribuit. 1. de Aĩa. T. Co. 32. Quære Leophron.

CRYSTALLVS, Glacies.

Cryſtallus ſeu glacies eſt aqua congelata. 1. Poſter. T. Co. 12. & 8. Metaphy. T. Co. 6. Quære Glacies.

CROCODILVS. Aial amphibiũ tã fluuiatile q̃ terreſtre. Terreſtris tamen crocodilus Scingus dicitur.
1 Crocodili uictum quærunt ex aquis, & ſpirant. de Reſpirat. c. 4. L.
2 Crocodili licet ſub aquis plurimo tẽpore degant, pulmonem tamen habent, & ſpirant. de Reſpirat. c. 4. L.
3 Crocodili in Indo fluuio reperiũtur, ſicut in Nilo. Quo argumento Artaxerxes cognomento ochus utrunq; fluuiũ eundem eſſe credidit. de Nilo. C. ✳
CROCVM.
Croci mira eſt copia in Adra ciuitate Sicyliæ, quam Peloridem appellant. de Admirand. Audit. 99.
CROESVS. Lydorum rex ditiſſimus.
Crœſo oraculum ambiguũ datum eſt. 3. Rhetor. c. 6. A. Quære Halys. Oraculũ.
CRVDVM. Vt opponitur cocto. CRVDITAS.
1 Cruditas fit per defectum caloris naturalis & improportionẽ ad humidũ, quod maturari debet. 4 Meteor. T. Co. 20.
2 Cruditas imperfectio quædã eſt, quia maturatio cui opponitur, perfectio quedam eſt. 4. Meteor. T. Co. 20.
3 Cruditas uel aerea eſt, uel aquea, uel eorum, quæ aere & aqua conſtant. 4. Meteor. T. Co. 20.
4 Cruditas alimẽti, qđ eſt in arborib⁹, maturatiõi cõtraria ẽ. 4. Meteor. T. Co. 20.
5 Cruda multipliciter dicũtur. Vnde urina animalium & purgamenta alui cruda dicuntur. 4. Meteor. T. Co. 22.
6 Crudorum ſuccus ſubtilis eſt, & frigidus potius q̃ calidus, & potui & eſui inutilis. 4. Meteor. T. Co. 22.
7 Cruda omnia dicuntur, quæ nõ uincunt̃ a calore. 4. Meteor. T. Co. 22.
8 Cruda etiam dicuntur, ſi nomine cruditatis latius utamur, ut fictilia & lac, & alia, q̃ a calore tranſmutari ſolent, ſi imperfecta maneant. 4. Meteor. T. Co. 23.
CRVSTATA. Aquatilia cruſta intecta.
Cruſtata ut locuſtæ, & cancri marini, non recipiunt aquam intus, ut refrigerẽtur, cũ habeãt exiguũ calorem, ſed cum cibo cõbibunt aquam. de Reſpirat. c. 5. C. ✳.
CVBILE.
Cubile cupit iuuenis atq; uigẽs, aut ait Homerus. 3. Ethic. c. 11. A.
CVBVS. Corp⁹ ſex laterũ.
Cubus implet locum in ſolidis, 3. de Cæl. T. Co. 66.
CVLEX. Inſectum.
Culices dicti muliones quomodo pcipiãt odorem, non eſt manifeſtũ. de Sen. & Sen. c. 5. L. ✳
CVMAE. Ciuitas maritima in Campania Italiæ.
1 Cumæ ciuitas eſt Italiæ, apud quam Sybillæ cumææ ſpelunca eſt. de Admirand. Audit. 83. Quære Aornus. Caceppa.
2 apud Cumas lex de cæde erat, ſi acuſator ex agnatis propriis inducat teſtes multos, reum illum eſſe cædis, contra quæm probatur. 2. Polit. c. 6. G.
3 apud Cumas popularis ſtatus euerſus eſt a Thraſymacho. 5. Polit. c. 5. B.
CVMAEA SYBILLA. Dicta a Cumis ciuitate. Quære Sybilla.
CVMINISECTOR.
Cuminiſector pro auaro tenaciſſimo prouerbialiter. dicit̃. 4. Ethic. C. 1. H. & 1. Magnor. Mor. c. 25. A. Quære Auarus.
CVNEVS. Ferreum illud inſtrumẽtum ſeu alteri⁹ materiæ, quo findimus.
Cuneo licet exiguo cur moles ſolidæ & maximi põderis diſcindunt̃, fit q; pſura uehemens, habes. Mechanic. c. 16. p totum.
CVPIDITAS. CVPIENS
1 Cupiditas appetit⁹ irrationalis eſt. 1. Rhet. C. 10. C.
2 Cupiditate aguntur, quæcunq; iucunda uidentur, nam cupiditas iucũdi appetitio eſt. 1. Rhetor. c. 10. G. & c. 11. B.
3 Cupiditates aliæ ſunt ratiõales, aliæ irratio nales. 1. Rethor. c. 11. B.
4 Cupientes ut plurimum iracundi eſſe ſolent. 2. Rhetor. c. 2. D.
5 Cupiditas rei abſentis eſt. 2. Rhet. c. 13. B.
6 in Cupiditatibus naturalibus pauci peccant. 3. Ethic. c. 11. A.
7 Cupiditas indigẽtiæ repletio eſt. 3. Ethico. c. 11. B.
8 Cupiditates aliæ ppriæ, aliæ communes ſunt. 3. Ethic. c. 11. A.
9 circa Cupiditates proprias plures hoĩm & multis modis peccant. 3. Ethic. c. 11. A.
10 Cupiditates oportet eſſe ſub imperio rationis, ſicut puerum oportet eſſe ſub pædagogo. 3. Ethic. C. 12. B.
11 Cupiditas magis iniuſta eſt q̃ ira, quia cupiditas agit occulte & per inſidias, ira uero aperte. 7. Ethic. c. 6. B.
12 Cupiditatis natura infinita eſt. 2. Polit. c. 5. F.
CVPPRESSVS. Quære Cypreſſus.
CVRA.
1 Curas ceſſare facit uinum, ut dixit Euripides. 8. Polit. c. 5. A.

2 Curam parem nemo habet alienorum ſicut ſuorum. 1. Oeconom. c. 6. A.
CVRIVM. Vrbs in Cypro inſula. Quære Cyprus. 1.
CVRRVS. Quære Plauſtrum.
CVRSOR.
1 Curſor eſt, q põt mõ quodã pedes citoq; ac lõge mouere. 1. Rhet. c. 5. H. ✳. Curſus.
CVRVVM. Vt opponitur recto.
Curuum ponebant Pythagorici, eſſe unũ e ſuis decem prædicamentis. 1. Metaphy. c. 5. Quære Obliquũ. Rectum.
CVSTOS.
Cuſtodes urbis non debent eſſe infeſti erga ignotos, ut quidã dicũt. 7. Polit. c. 7. B.
DAEDALVS. Athenienſis faber memoratiſſimus.
1 Dædalus ſtatuã Veneris fecit mobilẽ, argẽto uiuo in ea incluſo, ut Philippus comicus dixit. 1. de Anima T. Co. 44.
2 Dædali fuga, & ſtatuæ duæ ab eo factæ. de Admirand. Audit. 70.
3 Dædali filius Icar⁹. de Admirã. Aud. 70.
4 Dædali tripodes, ut ait poeta, ſua ſpõte in certamen pdierunt. 1. Polit. c. 3. C.
DAEMONIVM. A ſciẽtia nomẽ habet.
1 Dæmonia eſt natura, & nõ diuina. de Diuinati. per ſomn. c. 1. G.
2 Dæmonium nil aliud eſt niſi deus, aut dei opus. 2. Rhetor. c. 23. F.
3 Dæmonium cũ omnia dat, quid opus eſt amicis? ut dicitur. 9. Ethic. c. 9. A.
4 Dæmonia ſubſtãtiæ ſunt. 5. Methaphyſico. T. Co. 15.
DALVS. Torris ſeu titio ardẽs ſeu trabs incenſa impreſſio in ſublimi.
1 Dali eandem cauſam habẽt, ut fiant, quã ſtellæ currentes, & flãmæ accẽſæ, & æges, differunt tamen ſecundum magis & minus. 1. Meteor. c. 5. A.
2 Dali fiunt, qñ Hyppeccama, ideſt, fomes, hoc eſt, materia illa facilis ſuccẽdi ſcđm lõgitudinẽ tantũ incẽditur. 1. Meteor. c. 5. B.
3 Dalus uocatur, quando materia incenditur in longitudinem, & non emittit ſcintillas. 1. Meteor. c. 5. B.
4 Dali ex hiatibus impreſſionibus aliquando erumpunt, quia calidum pellitur a frigido. 1. Meteor. c. 5. G.
DADVCHVS. Interpretatur lampadẽ ferens. Quære Iphicrates. 6.
DAMNATVS. In iudicio.
Damnatorũ bona, meli⁹ eſt, ut ſint ſacra, & non in publicũ ſed in ſacrum referãtur, quia qui peccare uelint, non minus uerebuntur, & populus minus cupide dãnabit, ſi ſciant nihil utilitatis ad ſe rediturum ex damnatione. 6. Polit. c. 5. A.
DAMNVM.
1 Damnũ ex iis contractib⁹, quos ſua ſpõte hoĩes faciũt, nomẽ habet. 5. Ethic. c. 4. D.
2 Damnum pati dicuntur, qui emendo uẽdendo cæteraq; agendo, quæ lege cõceſſa ſunt, minus habent q̃ a principio, quia dãnũ min⁹ boni ẽ & pl⁹ mali. 1. Ethic. c. 4. D.
DANVBIVS. Fluui⁹ qui & Iſter. Quære Iſter.
DAPHNEVS.
Daphneus a dionyſio accuſat⁹ eſt. 5. Polit. c. 5. D. Quære Dionyſius. 5.
DARE.
1 qui Dat, gratia illũ ſequitur magis q̃ eum, qui accipit. 4. Ethic. c. 1. B.
2 Dandi actum, ut rectus ſit, quæ comitari debeant, habes. 4. Ethic. c. 1. C. Quære. Liberalitas. Liberalis.
DARIVS. Rex perſarum.
Darius rex cum comperiſſet Rubrum mare altius eſſe flumine Nilo, fodere ceſſauit alueum, quem nitebat̃ ducere a mari Rubro ad Nilum. 1. Meteor. c. 14. Quære Aes. 3. Artapanes.
DAVNIA. Regio Italiæ, q̃ & Appulia dr̃.
Daunia Italiæ pars dicta eſt a Daunio rege. de Admirand. Audit. 97.
DEAMBVLATIO.
1 Deambulatio poſt cœnam fit, ut cibus ſidat, & non emineat in ore ſtomachi. 2. Poſter. T. Co. 11.
2 Deambulatio cauſa eſt ſanitatis. 2. Poſter. T. Co. 11. ✳.
DEBITVM.
Debitum quando reddendum ſit, aut quãdo non reddendum & quibus potius, oſtẽditur. 9. Ethic. c. 2. per totum.
DECEPTIO.
Deceptione quæ fiunt, inuolũtaria ſunt. 1. Rhetor. c. 15. N.
DECAMNICHVS.
Decamnichus dux fuit inuaſionis aduerſus Archelaũ, quia Archelaus dederat illũ uerberandum Euripidi poetæ. Erat eñ Euripides infenſus Decamnicho ob male dictum iactatum in graueolentiã oris Euripidis. 5. Polit. c. 10. F.
DEDALVS. Quære Dædalus.

DEDVCTIO. Argumẽtationis ſpecies.

1 Deductio eſt, quãdo maior eſt manifeſta, & minor dubia, aut æque aut magis credibilis concluſione. 2. Prior. c. 25. A.

2 Deductio quando fiat, & quando non, aut quibus modis fiat, oſtẽditur. 2. Prior. c. 25. per totum.

DEFECTVS.

Defectus uirtutẽ corrumpit. 2. Ethic. c. 6. B. Quære Exceſſus. Virtus. ✳.

DEFENDERE. DEFENSIO. Accuſationi oppoſita in genere iudiciali.

1 Defenſio ex quibus conſtet, oſtenditur. Rhetor. ad Alexãdr. c. 3. D. E. F. & 1. Rhetor. c. 10. per totum.

2 Defenſio eſt delictorum & iniuriarũ, quæ in accuſationem uenerint, diſſolutio. Rhetor. ad Alexandr. c. 3. A.

3 Defenſio tribus præceptis cõſtat. Aut eñ defenſori oſtẽdẽdũ eſt, ſe nihil cõmiſiſſe eorum, de quibus accuſatur, aut ſi cõmiſſit, iuſte & legitime commiſiſſe, aut ſi hoc non poterit, culpã reiiciat in fortunã aut in imprudẽtiam. Rhetor. ad Alexãdr. c. 3. E. F.

DEFORMIS,

Deformis omnino non eſt idoneus ad felicitatem. 1. Ethic. c. 8. E.

DEGENER. Quære Generoſum. Diuinare. 5.

DELECTATIO. DELECTARI.

1 Delectari aliqui magis uolũt, q̃ deſiiſſe delectari, licet finis magis ſit egiſſe q̃ fieri. 6. Topic. c. 4. B.

2 Delectari eſt operari ipã medietate ſenſus ad bonum aut ad malũ, inquatum talia. 3. de Anima. T. Co. 29.

3 Delectari ipſum cõſequitur appetitus. 3. de Anima. T. Co. 29.

4 Delectatio uidetur ineſſe tantum animalibus, quæ ſenſum tactus habent. 3. de Anima. T. Co. 56.

5 Delectatio bonũ quoddã eſt, qa ei9 oppoſitũ dolor malũ eſt. 7. Ethi. c. 12. C. Quære Voluptas, in qua dictione inuenies, quicquid ad hanc pertinet.

DELIACVM CARMEN. Quod in tẽplo Apollinis erat in Lemno iuſula.

Deliacum carmen ſeparabat optimum & iucundiſſimum & pulcherrimũ, quod fieri non poteſt. 1. Ethic. c. 8. D.

DELIBERATIO. Cõſultatio eorũ, quæ agenda ſunt. DELIBERARE. In eadẽ ſignificatione.

1 Deliberare op9 rõnis ẽ. 3. de Aĩa. T. Co. 57

2 Deliberatiuum non habet appetitus. 3. de Anima. T. Co. 57.

3 Deliberatiuã phantaſiam non habent bruta. 3. de Anima. T. Co. 57.

4 Deliberans debet mẽſurare uno, quo utatur tanq̃ menſura & regula, ad quã menſuret, quid potius ſit agendum. 3. de Anima. T. Co. 57.

5 Deliberatio ſyllogiſm9 quidam eſt. de Memo. & Remi. c. 2. P. Q.

6 Deliberandi finis quis ſit, oſtenditur. 1. Rhetor. c. 5. per totum.

7 Deliberatio ſemp antecedit electionẽ. 5. Ethic. c. 8. B. Quære Cõſultãs, ubi reliq̃, q̃ ad hãc dictionẽ ptinẽt, iuenies. Deliberatũ

DELIBERATIVVM. Vnũ e tribus generibus dicendi oratorum.

1 Deliberatiua præceptio rhetorica utilior eſt ciuitatib9, q̃ iudicialis. 1. Rhetor. c. 1. E.

2 Deliberatiua oratio minus maliciæ habet q̃ iudicialis. 1. Rhetor. c. 1. E.

3 in Deliberatiua minus cõducit extra rem dicere q̃ in iudiciali. 1. Rhetor. c. 1. E.

4 Deliberatiuum genus iudicat. 1. Rhetor. c. 1. A.

5 Deliberatiuũ genus uerſatur circa ſuaſionẽ aut diſſuaſſionem. 1. Rhetor. c. 3. A.

6 Deliberatiuum gen9 futurum tempus reſpicit. 1. Rhetor. c. 3. B.

7 Deliberatiui generis finis utile aut inutile eſt. 1. Rhetor. c. 3. B. C.

8 Delibetatiuũ gen9 tractãti, q̃ ppoſitiones ſint neceſſariæ, habes. 1. Rhetor. c. 3. D. E.

9 Deliberatiuũ genus non eſſe de impoſſibilib9 aut neceſſariis, ſed de iis, quæ fieri uel nõ fieri a nobis poſunt. 1. Rhetor. c. 4. A. B

10 Deliberatinũ genus quomõ tractãdũ ſit, oſtẽditur. 1. Rhetor. c. 4. 5. 6. 7. A. p totum.

11 Deliberatiuo generi exempla ſunt aptiora. 1. Rhetor. c. 9. M.

12 Deliberatiuo generi q̃dã ſunt cõia cũ iudiciali & demõſtratiuo. 2. Rhet. c. 18. p totũ.

13 Delibetatiuũ gen9 quõ tractãdũ ſit, oſtẽditur. Rhetor. ad Alexã. c. 2. A. B. C. & ultra.

14 Deliberatiui generis exordium quibus cõſtare debeat, oſtenditur. Rhetor. ad Alexandr. c. 34. per totum.

DELIBERATVM. Pro decreto.

Deliberata celeriter agere debemus, ſicut conſulere cum mora, 6. Ethic. c. 9. A.

DELICATVS.

Delicat9 ſeu mollis dicitur, qui deficit aduerſus ea, quib9 multi reſiſtunt, & poſſunt. 7. Ethic. c. 7. B.

DELICIAE.

Deliciæ mollitudines quædam ſunt. 7. Ethic. c. 7. B. Quære Mollis ut dicit uitium. Mollicies.

DELPHICVS GLADIVS. Quære Natura. 91.

DELPHINVS. Piſcis.

1 Delphini pulmonem habẽt, q̃uis pedibus careant, & reſpiratione refrigerãtur. de Reſpirat. c. 5. A. B.

2 Delphini retib9 impliciti cito ſuffocãtur, qa reſpirare nõ poſſunt. de Reſpirat. c. 5. B. ✳

DELPHINVS. Sydus nouem ſtellis cõſtans.

Delphinus aliquãdo media nocte, aliquãdo diluculo oritur. 1. Meteor. c. 8. D.

DELPHIVS.

Delphius mons eſt inter Mentoricam & Iſtriã, ex quo collis unus altius erigitur, ad quem conuenire conſueuerunt Mentores & Iſtrii, & qui habitãt circum Adriaticum, quoties uolunt naues uenientes intueri. Et locus eſt in medio ſitus, in quo forum conſtituerunt, ad quod ſtatutis diebus conueniunt mercatotes ex Ponto & Adriatico & Leſbo ac Thaſia & Corcyra. de Admirãd. Audit, 90.

DEMADES. Ciuis Athenienſis. Quære Demoſthenes. 1.

DEMARATVS. Philoſophus.

Demaratus Timei Locrenſis diſcipulus quodam morbo laborans dies decem immotus & elinguis ac ſine ullo prorſus ſenſu pſtitit. Cũ uero reſipuiſſet, dixit, ſe illos dies cum ſumma iucunditate & animi delectatione pegiſſe. de Admirand. Audit. 3.

DEMOCRATES.

Democrates oratores cõparabat nutricibus, quæ deglutiẽtes cibum, ſaliua pueros inungunt. 3. Rhetor. c. 4. C.

DEMOCRATIA. Ideſt popularis ſtat9 ſeu reſpublica. Quære Popularis ſtatus. Reſpublica.

DEMOCRITVS. Inſignis philoſophus ex Abdera urbe Thraciæ ortus.

1 Democritus oĩa unum eſſe dixit, differre tamẽ figura & forma. 1. Phyſic. T. Co. 6.

2 Democritus parum attigit materiã & quiditatem rei. 2. Phyſic. T. Co. 22.

3 Democritus elemẽta poſuit infinita, id eſt infinita principia. 3. Phyſic. T. Co. 27. & 1. de Gener. T. Co. 1.

4 Democritus dixit, continuum infinitũ fieri tactu. 3. Phyſic. T. Co. 27.

5 Democrit9 dixit, unum principium ex altero non fieri. 3. phyſic. T. Co. 29.

6 Democrit9 uacuum poſuit inter corpora, ut diſtinguat ea. 4. Phyſic. T. Co. 52.

7 Democritus dicit, impoſſibile eſſe, omnia eſſe facta. 8. Phyſic. T. Co, 10.

8 Democritus poſuit infinitum corpus non cõtinuum ſed diſtinctum per interpoſitionẽ uacui. 1. de Cæl. T. Co. 73.

9 Democritus poſuit infinitum corpus conſtare corporibus indiuiſibilibus figura diſtinctis. 1. de Cæl. T. Co. 63.

10 Democritus dixit, prima corpora moueri in uacuo & i infinito. 3. de Cæl. T. Co. 20.

11 Democritus dixit, primas magnitudines eſſe infinitas ſecundũ multitudinem & indiuiſibiles ſecundum magnitudinem. 3. de Cæl. T. Co. 37.

12 Democritus dixit, multa nõ fieri ex uno, ſed fieri omnia complexione & complicatione. 3. de Cæl. T. Co. 37.

13 Democritus oĩa entia quodãmõ facit numeros, ſicut Platonici. 3. de Cæl. T. Co. 37.

14 Democritus prima corpora figuris differre dicebat, & qa figuræ infinitæ ſunt, ideo corpora prima infinita eſſe dicebat, 3. de Cæl. T. Co. 37.

15 Democritus elementorum figuras nõ determinauit. 3. de Cæl. T. Co. 37.

16 Democrit9 igni aſſignauit ſphærã, aerem uero & aquã magnitudine & paruitate diuiſit, quia natura eorũ eſt ſemẽ omniũ elementorum. 3. de Cæl. T. Co. 37.

17 Democritus tripliciter errauit ponens infinita principia. 3. de Cæl. T. Co. 38.

18 Democrit9 indiuiſibilia ponẽs principia tollit mathematicorũ ſuppoſitiones, & negat ea, q̃ ſenſu uidentur, & cadunt ſub opinionem omniũ. 3. de Cæl. T. Co. 38.

19 Democritus generationẽ dicens fieri per ſegregationẽ, appatentem & non uerã generationem induxit. 3. de Cæl. T. Co. 56.

20 Democrit9 dixit, ſphærã eſſe calefactiuã, quia tota angulus eſt. 3. de Cæl. T. Co. 72.

21 Democritus, quæ habent figuram latam q̃uis grauia, ideo dixit nõ deſcẽdere, quia calidi uapores ex aqua aſcẽdentes ſuſtinẽt lata, anguſta uero deſcendũt, quia pauca ſunt, quæ ipis obuiãt. 4. de Cæl. T. Co. 42

22 Democritus ῥοῦν appellat motum corporũ, q̃ feruntur ſurſum. 4. de Co. 43.

23 Democrit9, aliud eſſe generationẽ ab alteratione, dicere debet. 1. de Gener. T. Co. 1.

24 Democritus ſolus inter antiquos philoſophos de generatione corruptione alteratione augmentationeq; diſſeruit. 1. de Gener. T. Co. 5.

25 Democritus licet de generatione & corruptione & alteratione & augmẽtatione tractauerit, differenter tamen in modo, quo fiat. 1. de Gener. T. Co. 5.

26 Democritus dicebat, generationem fieri

per congregationem corporum indiuiſibibilum infinitarnm figurarum, corruptionem uero per ſegregationem eorundem corporum, alterationem uero per mutationẽ ſitus & ordinis eorũdem corporum .1. de Gener. T.Co.5.

27 Democritus corpora quædã indiuiſibilia poſuit eſſe principia, ex quibꝰ oĩa fiãt. 1. de Gener. T.Co.7.

28 Democriti opinio, qua dicebat cõponi ex corporibꝰ corpora, rationabilior eſt q̃ Platonis, qui ex ſuperficiebus componi dicebat. 1. de Gener. T.Co.7.

29 Democritus alterationem facit per diuerſum ſitum & contactum & ordinẽ atomorum. 1, de Gener. T.Co.7.

30 Democritus colorem & alias qualitates dicebat fieri per conuerſionem & uariationẽ ſitꝰ & ordinis corporum indiuiſibilium. 1. de Gener. T.Co.7.

31 Democritꝰ circa naturalia phyſicis & propriis ſermonibus utitur, propterea minus deceptus eſt q̃ Plato. 1. de Gener. T.Co.8.

32 Democritus dicebat, nõ eſſe poſſibile, corpus eſſe diuiſibile omnino, ſed quædam corpora eſſe indiuiſibilia, nam ſi diuiſibile dicit potentiã, nullum impoſibile ſequi, dicebat Democritus, ſi illa potentia reduceretur in actũ. 1. de Gener. T.Co.8.

33 Democriti rationes, quibus corpora componi ex indiuiſibilibꝰ conatur aſſerere, ponũtur. 1. de Gener. T.Co.9.10.11.

34 Democritus fallebatur paralogiſmo, quia credebat, illđ eſſe actu diuiſum, quod erat potentia diuiſibile, cum tamẽ ſint quædã, de quorum ratione eſt, ꝙ ſint in potẽtia. 1. de Gener. T.Co.9.

35 Democriti rationes de corporibus indiuiſibilibus ſoluũtur. 1. de Gener. T.Co.10.

36 Democritus dixit, actionem & paſſionem eſſe debere inter ea, quæ ſunt ſimilia omnino. 1. de Gener. T.Co.47.

37 Democritus cõpẽdioſe & ſcđm naturã determinauit de oĩbꝰ. 1. de Gener. T.Co.57.

38 Democritus dixit, cometam eſſe ſymphaſim, id eſt, coapparitionem ſiue iunctã imaginem ſtellarum erraticarum, quia cũ prius acceſſerint, uidentur tangere ſe mutuo. 1. Meteor. c.6. A.

39 Democritꝰ dixit, lacteũ circulũ eſſe lumẽ quorundã ſyderum nõ obſcuratũ obiectu terræ interpoſitæ inter ſydera illa & lumen ſolis. 1. Meteor. c.8. B.

40 Democritꝰ, mare decreſcere & defecturũ tãdẽ, dixit, q̄d a fabulis Aeſopi nil differre uideť. 2, Meteor. c, 3, A, Quære Aeſopꝰ. 1.

41 Democriti opinio de mari refellitur. 2. Meteor. c.3. B.C.

42 Democritus terræmotum fieri dixit, cum terra aqua plena ſit, & multam aquam pluuialem recipiat, & cum capi illa aqua cauernis terræ non poſſit, tranſire ad illa loca, & ſic terram quatere, & terræmotũ fieri. 2. Meteor. c.7. C.

43 Democritus animam dixit, eſſe ignem & calorem. 1. de Anima., T.Co.20.

44 Democritus cauſam & rationem uiuendi dixit eſſe reſpirationem, qua extrudũtur, & trahunť reciproce corpora atomalia. 1. de Anima. T.Co.21.

45 Democritus omnia, quæ ſenſibus ſentirentur, eſſe uera, dicebat, confundens animũ cum ſenſu. 1. de Anima. T.Co.23.

46 Democritus animam & mentẽ idem eſſe dixit. 1. de Anima. T.Co.30.

47 Democritus melius q̃ alii de anima dixit, cum cauſam redderet, quare oĩa ignis atomis conſtent. 1. de Aĩa. T.Co.30.

48 Democritus, ignem, dixit eſſe ſphæricæ figuræ, quia eſt nobiliſſima omnium figurarum. 1. de Anima. T.Co.30.

49 Democritus dixit, animam mouere corpus eiſdem motibus, quibus ipſa moueť. Quæ ſententia ſimilis eſt illi, qua Philippus comicus dixit, ſtatuã Veneris a Dædalo factam moueri, argento uiuo in eã infuſo. 1. de Anima, T.Co.44.

50 Democritus dixit, melius fieri uiſionem ꝑ uacuum q̃ per plenum, ita ut ſi formica in cælo eſſet, uideri poſſit a nobis, ſi uacuũ eſſet ſpacium, quod eſt inter cælum & terram. Quod falſum eſſe cõſtat, quia potentia uiſiua non patitur ab obiecto ſed a medio. 2. de Anima. T.Co.74.

51 Democritus uiſum dixit aquam, & recte in hoc. Videre autẽ ipſum eſſe apparẽtiã, non recte dixit. de Sen. & Sen. c.2. E.

52 Democritꝰ ſapores reduxit ad figuras. de Sen. & Sen., c.4. M.

53 Democritus, ſenſibilia oĩa, dixit, eſſe tãgibilia, de Sen. & Sen. c.4. L.

54 Democritus ſenſibilia propria reduxit ad cõmunia, ut album ad læue, nigrũ ad aſperum. de Sen. & Sen. c.4. M.

55 Democritus dicebat, ſomnia fieri, ſimulachris quibuſdam & de fluxibus corporum intrantibus ſenſus & futura nuntiantibus. de Diuinati. per ſomn. c.1. L.

56 Democritus nihil determinauit de animalibus pulmone carentibus, cum tamen dicat oĩa reſpirare. de Reſpirat. c.1. C.

57 Democritus reſpirationem fieri dixit, ne anima extrudatur.. de Reſpirat. ca.1. L.

58 Democritus dixit, animã & calidũ eſſe primas figuras ſphæricarũ. de Reſpirat. c.1. L

59 Democritꝰ dixit, corpora atomalia ſphærica eẽ in grãdi numero in aere, quæ appellabat intellectũ & mentẽ. de Reſpirat. c.1. L.

60 Democritus dixit, uitam & mortem conſiſtere in reciproca reſpiratione. de Reſpirat. c.1. M.

61 Democriti inconuenientia, quæ dixit de reſpiratiõe, ponũť. de Reſpirat. c.1. M.N.

62 Democritꝰ Leucippi familiares & collega uacuum & plenũ poſuit duo principia rerum. Quorũ plenum dicebat eſſe ens, uacuum uero non ens. 1. Metaphy. c.4. E.

63 Democritꝰ dixit, idem eſſe quod eſt, ſicut quod non eſt. 1. Metaphy. c.4. E.

64 Democritꝰ & Leucippus dicebãt diuerſa corpora conſtitui figura ordine & ſitu atomorum. 1. Metaphy. c.4. E.

65 Democritus & Leucippus motus mentionem omiſerunt propter negligentiam. 1. Metaphy. c.4. E.

66 Democritus dixit, uerũ aut nullũ eſſe, aut eſſe nobis ignotũ. 4. Metaphy. T.Co.21.

67 Democritus credebat, ſcientiã ſeu prudẽtiã eſſe ſenſum, quia idẽ eſſe ſenſum & intellectum putabat. 4. Metaphy. T.Co.21.

68 Democritus impoſſibile eſſe dixit, e duobus in actu fieri unũ, aut ex uno fieri duo. 7. Metaphy. T.Co.49.

69 Democritus uidetur exiſtimare tres eſſe rerum differentias, ſcilicet figuram ſitum & ordinem. 8. Metaphy. T.Co.5.

70 Democritus dicens oĩa eſſe in potẽtia, materiã tetigiſſe uideť. 12. Metaphy. T.Co.9

71 Democritus parũper attigit naturalia, & aliquatenus calidũ & frigidũ diffiniuit. 13. Metaphy. c.4. A. ✳.

DEMODOCVS.

Demodocus dixit, Mileſios non eſſe inſipiẽtes, agere tamen ea, quæ inſipientes faciunt. 7. Ethic. c.8. A.

DEMONIVM. Quære Dæmonium.

DEMONNESVS.

Demonneſus inſula Carthaginenſium a Demonneſo quodã ſuperiore condita. de Admirãd. Audit. 53. Quære Chryſocolla.

DEMONSTRARE. DEMONSTRABILE. DEMONSTRATIVVS DEMONSTATIO.

1 Demonſtrans ſyllogiſſat. 1. Prior. c.1. B.

2 Demõſtratiua ꝓpoſitio differt a ꝓpoſitiõe dialectica, q̄a demõſtratiua ẽ ſumptio alterius partis cõtradictionis, dialectica uero interrogatio cõtradictionis ẽ. 1. Prior. c.1. B.

3 Demõſtratio minus uniuerſalis eſt q̃ ſyllogiſmus, quia omnis demonſtratio eſt ſyllogiſmus, non tamẽ oĩs ſyllogiſmus demonſtratio eſt. 1. Prior. c.4. A.

4 Demõſtrationẽ oẽm, neceſſe ẽ, monſtrare aliq̄d ineſſe aut nõ ineſſe. 1. Prior. c.22. A.

5 Demõſtratio oĩs fit ꝑ aliquã triũ primarũ figurarũ. 1. Prior. c.23. B.

6 in Demõſtrationibꝰ cũ ſyllogiſſamꝰ, oportet mediũ, per quod fit ſyllogiſmus, minus eſſe ſemper, & non uniuerſaliter de prima extremitate. 1. Prior. c.32. A.

7 Demonſtratio ex prioribus & notioribus eſt. 2. Prior. c.18. A.

8 Demoſtratiua ꝓpoſitio eſt, quæ determinate alteram partẽ ſcilicet ueram enunciationis ſumit. 1. Poſter. T.Co.5.

9 Demonſtratio eſt ſyllogiſmꝰ ſcientialis, id eſt faciens ſcire. 1. Poſter. T.Co.5.

10 Demonſtratio eſt ex ueris & primis & immediatis & notioribus & prioribꝰ cauſisq; concluſionis. 1. Poſter. T.Co.5.

11 Demonſtrationem eſſe ex ueris, oſtenditur. 1. Poſter. T.Co.5.

12 Demonſtrationis ꝓpoſitiones eſſe cauſam concluſionis, oſtendiť. 1. Poſter. T.Co.5.

13 Demonſtrationis principium eſt propoſitio immediata. 1. Poſter. T.Co.5.

14 Demonſtrationis immediata principia q̃ ſint, oſtenditur. 1. Poſter. T.Co.5.

15 Demõſtratio circularis, impoſſibile eſt, ꝙ ſit in omnibus. 1. Poſter. T.Co.6.

16 Demõſtratio circularis ſi poſſibilis ẽ, præcipue fit in conuertibilibus terminis. 1. Poſter. T.Co.6.

17 Demõſtratio ẽ ſyllogiſmus ex neceſſariis. 1. Poſter. T.Co.7.

18 Demõſtratio eſt ipſius uniuerſalis per ſe, aliorum autem quodammodo & nõ ꝑ ſe. 1. Poſter. T.Co.11.

19 Demõſtrationẽ eſſe ex neceſſariis, a ſigno ꝓbatur. quia inſtamus cõtra aliquã demõſtrationem oſtendentes non procedere ex neceſſariis. 1. Poſter. T.Co.15.16.

20 Demõſtrationis prĩcipia, qui credunt eſſe propoſitiones probabiles, ſtulti ſunt. 1. Poſter. T.Co.16.

21 Demonſtrationis principiũ debet eſſe primum in illo genere, circa quod demõſtratur. 1. Poſter. T.Co.16.

22 Demonſtrationem eſſe ex primis, oſtẽditur. 1. Poſter. T.Co.16.

23 Demonſtratio per medium neceſſariũ habetur, & impoſſibile eſt, ꝙ per alium habeatur. 1. Poſter. T.Co.17.

24 Demõſtratio in primo modo dicendi per

ſe aut in ſecundo modo dicendi per ſe, impoſſibile eſt, ꝙ ꝓcedat in infinitum. 1. Poſter. T. Co. 18. 28.

25 Demõſtratio ſimpliciter non eſt corruptibilium. 1. Poſter. T. Co. 19.

26 Demonſtrans nõ debet trãſcẽdere de genere in genus. 1. Poſter. T. Co. 22.

27 in Demonſtratione tria ſunt ſcilicet cõcluſio, quæ demonſtratur, dignitates, ex quibus eſt demonſtratio, & ſubiectum, cuius paſſiones & per ſe accidentia oſtendit demonſtratio. 1. Poſter. T. Co. 22. 24.

28 in Demõſtratione neceſſe eſt ultima & media eẽ ex eodẽ genere. 1. Poſter. T. Co. 22

29 Demõſtratio ꝓpter quid & potiſſima nõ procedit ex cõmunibus, quia principia cõmunia nõ faciũt ſcire. 1. Poſter. T. Co. 23.

30 Demonſtrationes ꝓpter quid fiunt in ſciẽtia ſubalternante, in ſciẽtia uero ſub alternata fiunt demonſtrationes quia eſt. 1. Poſter. T. Co. 23. 24.

31 in Demonſtratione licet tria ſint, ſcilicet ſubiectum, dignitas, & paſſio, aliquando tamen iſta ſunt ita manifeſta, ut non egeãt narratione, præſupponuntur tamen ſemper. 1. Poſter. T. Co. 25.

32 Demonſtratio non eſt ad exteriorem, id eſt uocalem aut ſcriptam oratioem, ſed ad eam, quæ eſt in anima, ideſt ad mentalem orationem. 1. Poſter. T. Co. 25.

33 ad Demõſtrationem non eſt neceſſarium uniuerſale ſeparatum ſubſiſtens, quale ponebant Platonici, ſed uniuerſale, quod eſt in multis, & de multis dicitur non æquiuoce. 1. Poſter. T. Co. 25.

34 Demõſtratio nulla oſtenſiua recipit dignitatem negatiuam. 1. Poſter. T. Co. 25. 26.

35 Demonſtratio ad impoſſibile ducens accipit principium commune, ſcilicet affirmare aut negare de quolibet, & non hoc ſemper uniuerſaliter, ſed quantũ ſufficiens eſt in genere. 1. Poſter. T. Co. 26.

36 Demonſtrans non interrogat. 1. Poſter. T. Co. 27.

37 Demõſtratio quia & ꝓpter quid quomõ differant, oſtenditur. 1. Poſter. T. Co. 30.

38 Demonſtratio propter quid ſemper procedit ꝑ cauſam immediatam & ꝓximam, & nunq̃ per effectum. Cuius contrarium eſt in demonſtratione quia eſt, q̃ aliquãdo procedit per cauſam remotã notiorem tamen ipſo effectu, aliquando tamẽ per effectum ſiue conuertibilem cum ſua cauſa ſiue non, modo ſit notior ſua cauſa. 1. Poſter. T. Co. 30.

39 Demõſtratio quia eſt põt fieri ꝑ effectum non cõuertibilem. 1. Poſter. T. Co. 30.

40 Demõſtratio affirmatiue nõ fit ꝑ cauſam remotã, ſicut negatiue, quia cauſa remota eſt cõmunior effectu. 1. Poſter. T. Co. 30.

41 Demõſtratio quia & ꝓpter quid in ſciẽtia ſubalternãte & ſubalternata qnomõ differant, oſtenditur. 1. Poſter. T. Co. 30.

42 Demonſtratio propter quid aut ſemp aut frequenter fit per primam figuram. 1. Poſter. T. Co. 31.

43 Demonſtratio eſt ipſius uniuerſalis. 1. Poſter. T. Co. 33.

44 Demõſtratio aliqua, neceſſe eſt, ꝙ ſit reſolubilis ratione utriuſq; præmiſſarum. 1. Poſter. T. Co. 34.

45 in Demõſtrationib9 nõ cõtingit procedere in infinitũ aſcẽdẽdo a minore extremitate aut deſcendendo a maiore, nã extrema ſi finita ſunt, & media, neceſſe eſt, eſſe finita 1. Poſter. T. Co. 34.

46 ad Demonſtrationem nihil faciunt Platonis ideæ. 1. Poſter. T. Co. 35.

47 Demonſtratio non poteſt procedere in infinitum in prædicatis ſubſtantialibus ſurſum uel deorſum. 1. Poſter. T. Co. 35.

48 Demonſtratio in prædicatis eſſentialibus circulariter non procedit in infinitnm. 1. Poſter. T. Co. 35.

49 Demonſtrationis proceſſum non eſſe infinitũ rationibus analyticis probatur. 1. Poſter. T. Co. 36. & ultra.

50 Demonſtratio oĩs eſt ex illis, quæ ſunt per ſe. 1. Poſter. T. Co. 36.

51 Demonſtrationum principia ſunt immediatæ propoſitiones aut omnes aut uniuerſales. 1. Poſter. T. Co. 38.

52 Demõſtrationem uniuerſalem eſſe potiorem particulari demõſtratione ꝓbatur. Et ſi aliquæ rationes ſunt, quib9 uideat̃ demõſtrationem particularem potiorẽ eſſe uniuerſali, ponuntur, & ſoluuntur. 1. Poſter. T. Co. 39. & ultra.

53 Demõſtrationũ alia ꝑticularis, alia uniuerſalis, & harum alia affirmatiua, alia negatiua, alia oſtenſiua, alia ducens ad impoſſibile. 1. Poſter. T. Co. 39.

54 Demõſtratio illa potior eſt, ſecũdũ quam maxime ſcimus. 1. Poſter. T. Co. 39.

55 Demonſtrationis uirtus eſt, ut faciat ſcire. 1. Poſter. T. Co. 39.

56 Demõſtratio illa potior eſt, quæ elõgatior eſt ab opinione falſa, & quæ eſt eorũ, quæ ſunt ſecundũ naturã. 1. Poſter. T. Co. 39.

57 Demonſtratio uniuerſalis potior eſt particulari, quia facit ſcire unumquodq;, ſecundum ꝙ tale. 1. Poſter. T. Co. 39.

58 Demonſtratio uniuerſalis potior eſt particulari, quia de magis ente, nam uniuerſalia magis entia ſunt q̃ particularia, qa uniuerſalia incorruptibilia ſunt, particularia uero corruptibilia. 1. Poſterior. T. Co. 39.

59 Demõſtratio uĩs eſt potior particulari, qa elongatior ab errore. 1. Poſter. T. Co. 39.

60 Demonſtratio illa potior eſt, quæ eſt per magis cauſam. 1. Poſterior. T. Co. 39.

61 Demonſtratio uniuerſalis potior particulari eſt, quia eſt ꝑ magis cauſam. 1. Poſte. T. Co. 39.

62 Demonſtratio uniuerſalis eſt potior particulari demonſtratione, qa uniuerſalia ſunt ſcibiliora, quia finita, particularia uero ſciri non poſſunt, quia infinita. 1. Poſter. T. Co. 39.

63 Demonſtratio uniuerſalis eſt potior particulari, quia qui ſcit uniuerſalia, ſcit & particulare, & non ecõtrario. 1. Poſt. T. Co. 39

64 Demonſtratio uniuerſalis eſt potior, quia eſt ꝑ medium propinquum principio demonſtrationis. 1. Poſterior. T. Co. 39.

65 Demõſtratio uniuerſalis potior eſt q̃ particularis, quia particularis eſt de ſenſibili, uniuerſalis uero de intelligibili. 1. Poſter. T. Co. 40.

66 Demõſtratio affirmatiua potior eſt negatiua, cæteris parib9, qa procedit ex paucioribus q̃ſtionibus ſuppoſitionibus aut propoſitionibus. 1. Poſter. T. Co. 40.

67 Demonſtratio illa eſt potior aliis, quæ eſt ꝑ pauciora, cæteris paribus. 1. Poſterio. T. Co. 40.

68 Demõſtratio affirmatiua potior eſt negatiua, qa in augmẽto demõſtratiõis affirmatiuæ nulla negatiua requirit̃, in augmento uero negatiuæ demõſtrationis requirit̃ affirmatiua. 1. Poſter. T. Co. 40.

69 Demõſtratio affirmatiua prior eſt negatiua, qa pricipiũ demõſtratiõis affirmatiuæ eſt ꝓpoſitio affirmatiua, q̃ ẽ prior & notior negatiua. 1. Poſter. T. Co. 40.

70 Demonſtratio affirmatiua prior eſt negatiua, quia negatiua non eſt ſine affirmatiua, affirmatiua uero eſt ſine negatiua. 1. Poſter. T. Co. 40.

71 Demonſtratio oſtenſiua potior eſt demonſtratione ducente ad impoſſibile. 1. Poſter. T. Co. 41.

72 Demonſtratio oſtenſiua in hoc differt a demõſtratiõe ducente ad impoſſibile, qa demonſtratio oſtenſiua concludit neceſſariũ manifeſte, demõſtratio uero ad impoſſibile, cõcludit manifeſte ad impoſſibile. 1. Poſterior. T. Co. 41.

73 Demonſtratio oſtenſiua & ducens ad impoſſibile, ex ſimilibus terminis & figura & modo fiunt. Differũt tñ, quia ꝑ̃miſſæ oſtenſiuæ ſunt notiores concluſione, ad impoſſibile uero ducentis cõcluſio notior eſt in falſitate q̃ præmiſſa falſa. 1. Poſte. T. Co. 41.

74 Demonſtratio oſtẽſiua procedit modo naturæ, demõſtratio uero ad impoſſibile modo contra naturam. 1. Poſte. T. Co. 41.

75 Demonſtratio oſtẽſiua dignior eſt demõſtratiõe ducente ad impoſſibile, quia procedit ex credibilioribus & notioribus. 1. Poſterior. T. Co. 41.

76 Demonſtrationes plures poſſunt eſſe eiuſdem concluſionis. 1. Poſt. T. Co. 43.

77 Demonſtratio nõ eſt eorũ, q̃ ſunt a fortuna, quia nõ ſunt ut ſemp nec ut frequẽter. 1. Poſter. T. Co. 43.

78 Demonſtrationis cauſa mediũ eſt. 2. Poſt. T. Co. 1.

79 Demonſtratione ſcire & diffinitione ſcire non eſt idem. 2. Poſt. T. Co. 2.

80 quod Demonſtratur, uniuerſale & prædicatiuum eſt. 2. Poſterior. T. Co. 8.

81 Demonſtrari poteſt unus effectus ꝑ plures cauſas. 2. Poſter. T. Co. 12.

82 Demonſtrabile ſcitur, quando demonſtrationem ipſius habemus. 2. Poſt. T. Co. 2.

83 Demonſtrabile nõ omne eſt diffinibile. 2. Poſter. T. Co. 2.

84 Demonſtrabile non eſt ſubſtantia. 2. Poſterior. T. Co. 2.

85 Demonſtrabile impoſſibile eſt ſciri ſine demonſtratione. 2. Poſter. T. Co. 10.

86 Demonſtrare propter quid non cõtingit, niſi ſciamus quia eſt. 2. Poſt. T. Co. 8.

87 Demonſtrationem non idem ꝙ diffinitionem eſſe, aut econtrario, oſtenditur. 2. Poſterior. T. Co. 2.

88 Demonſtratio non omnis eſt affirmatiua & uniuerſalis. 2. Poſter. T. Co. 2.

89 Demonſtrationem habere eſt ſcire demõſtrabile. 2. Poſterior. T. Co. 2.

90 Demonſtrationum principia ſunt diffinitiones. 2. Poſter. T. Co. 2.

91 Demonſtratio non eſt illius, cuius eſt diffinitio. 2. Poſterior. T. Co. 2.

92 Demonſtrationes ſupponunt, & accipiũt quod quid eſt. 2. Poſt. T. Co. 2.

93 Demonſtratio omnis aliquid de aliquo demonſtrat, ut quia eſt, aut non eſt. 2. Poſter. T. Co. 2.

94 Demonſtratio non fit ꝑ inductionem. 2 Poſterior. T. Co. 4.

95 Demonſtratio unum tantum demonſtrat 2. Poſter. T. Co. 7.

99 in Demõſtrationibus ſupponit̃ qd̄ qd eſt, & nõ demonſtratur.2.Poſter.T.Co.7.
100 Demõſtratio qa eſt poteſt eſſe ſine demõſtratione propter quid eſt, nõ tñ ecõtrario 2.Poſter.T.Co.8.
101 Demõſtratio circularis eſt eorũ, q̃ in circulo gignũtur.2.Poſter.T.Co.15.
102 Demonſtrationem fieri per quodlibet genus cauſæ, oſtendit̃.2.Poſte.T.Co.11.
103 Demõſtratio quia eſt & ꝑpter qd eſt ſimul eſſe poſſunt.2.Poſter.T.Co.8.
104 Demõſtratio quorundã eſt, quorundã nõ eſt.2.Poſt.T.Co.19.&.3.Metap.T.Co.4
105 Demõſtratio quomõ fit in cauſis & cauſatis, q̃ nõ ſunt ſimul tempore, habes.2.Poſter.T.Co.13.
106 Demõſtratio circularis põt eſſe ĩ illis, q̃ circulo gignũtur.2.Poſter.T.Co.15.
107 Demõſtratio eorũ, q̃ ſunt ut frequẽter, nõ debet fieri ꝑ mediũ ut ſemp, ſed ꝑ mediũ, qd̄ eſt ut frequẽter.2.Poſter.T.Co.16.
108 Demonſtratio propter qd eſt per cauſam. 2.Poſter.T.Co.26.
109 Demonſtratio quia non eſt per cauſam.2. Poſter.T.Co.26.
110 per Demõſtrationẽ ſcire nõ cõtingit, non cognoſcẽtẽ principia.2.Poſter.T.Co.27
111 Demõſtrationis principium nõ eſt demõſtratio.2.Poſter.T.Co.27.
112 Demõſtratio eſt, quãdo ex ueris & primis ſyllogiſmus erit, aut ex talibus quæ per aliq prima & uera eius, quæ circa ipſa eſt cognitionis, principiũ ſumpſerit.1.Topic.c.1.A
113 Demonſtrationes rhetoricæ ex conſequẽtibus fiunt, ut adulterum aliquem demonſtrare uolẽtes cõptum eſſe, aiunt, & nocte errabundũ.1.Elench.c.4.E.
114 Demõſtrationũ oĩm ſi nõ eſt unus mod⁹, difficilior uia erit ad demonſtrandum, qa ad unamquãq; rem oportebit accipere, qs ſit modus proprius.1.de Aĩa.T.Co.5.
115 Demõſtrationis cuiuſlibet principiũ eſt qd̄ quid eſt.1.de Aĩa.T.Co.11.
116 Demõſtrationes ex principio ſunt, & hñt quodãmodo finem ſcilicet ſyllogiſmũ aut concluſionẽ.1.de Aĩa.T.Co.48.
117 Demonſtratio cauſa eſt, ut fides fiat apud auditores ab oratore. Tũc enim uehementer credimus, cum demonſtratũ eſt.1.Rhetor.c.1.G.
118 Demonſtratio non eſt eorũ, quorum principia aliter ſe habere poſſunt.6.Ethi.c.5.A
119 Demonſtratiõis principia immobilia ſunt 6.Ethic.c.11.B.
120 Demõſtrationis principia ad quam ſcientiam conſyderare pertineat, diſputatur.3. Metaphy.T.Co.4.
121 Demonſtrationis principia ſunt cõmunes cõceptiones ſeu opiniones oĩm, ut neceſſe eſt de quolibet affirmare uel negare, & impoſſibile eſt, idem ſimul eſſe & non eſſe.3. Metaphy.T.Co.4.
122 Demonſtrationẽ neceſſe eſt eſſe ex aliquo ſcilicet ex principiis, & circa aliqd̄ ſcilicet ſubiectum, & aliquorum ſcilicet paſſionũ. 3.Metaphy.T.Co.4.
123 Demõſtratio nõ uidet̃ eſſe ipſius quod qd eſt.3.Metaphy.T.Co.6.
124 Demonſtratiuæ ſcientiæ omnes utunt̃ dignitatibus.3.Metaphy.T.Co.4.
125 Demõſtratiua ſciẽtia oĩs ſpeculat̃ circa aliquod ſubiectum ꝑ ſe accidẽtia ex oĩbus cõceptionibus.3.Metaphy.T.Co.5.
126 Demõſtrationis principia cõſyderat metaphyſicus.4.Metaphy.T.Co.7.8.
127 Demõſtrationes oẽs reducuntur ad illud principium ſcilicet de quolibet eſſe uel nõ eſſe de nullo uero ambo, qd̄ eſt dignitas dignitatũ.4.Metaphy.T.Co.9.
128 Demõſtratio ſi eſſet oĩm, nulla eſſet demõſtratio, quia eſſet proceſſus in infinitum.4 Metaphy.T.Co.9.
129 Demõſtrationẽ oĩm aliqui q̃runt, ſed ſtulte.4.Metaphy.T.Co.26.
130 Demõſtratio nõ eſt principii demõſtrationis.4.Metaphy.T.Co.26.
131 Demonſtratio neceſſariorum eſt, quia nõ contingit aliter ſe habere, ſi ſimpliciter demonſtratum eſt.5.Metaphy.T.Co.6.
132 Demonſtrari non poteſt ſubſtantia.6.Metaphy.T.Co.1.
133 Demonſtrationẽ impoſſibile eſt eſſe eius, quod poteſt aliter ſe habere.7.Metaphyſi. T.Co.53.
134 Demonſtratiuæ ſcientiæ non eſt conſyderare de materia mathematicarum ſubſtantiarum.11.Metaphy.c.1.E.
135 Demõſtratio ſimpliciter nõ eſt principiorum, ſed poteſt eſſe demõſtratio ad hoĩem uel ſcd̄m quid.11.Metaphy.c.4.D.
136 Demõſtratio an ſit ſubſtantiarũ, an accidẽtium, an utriuſq; dubitatur.11.Metaphyſi. c.1.B.✳.

DEMONSTRATIVVM. Vnũ e trib⁹ generibus dicendi oratorum.
1 Demonſtratiuũ genus uerſatur circa laudẽ aut uituperationẽ.1.Rhet.c.3.A.
2 Demonſtratiui generis finis eſt honeſtũ uel turpe.1.Rhet.c.3.B.
3 Demonſtratiuum genus tractanti quæ ꝑpoſitiones ſunt neceſſariæ, oſtendit̃.1.Rheto.c.3.D.E.
4 Demonſtratiuum genus præſens tempus reſpicit.1.Rhetor.c.3.B.
5 Demonſtratiuum genus quomõ tractari debeat, oſtenditur.1.Rhet.c.9.ꝑ totũ.& Rhet.ad Alexãd.c.2.O.P.Q.R.S.
6 Demonſtratiuo generi amplificatio accõmodatior eſt.1.Rhet.c.9.M.
7 Demonſtratiuo generi quædam ſunt cõmunia cum iudiciali & deliberatiuo.2. Rheto.c.18.per totum.
8 Demonſtratiui generis exordium quibus conſtare debeat, oſtenditur.Rhet.ad Alexand.c.31.per totum.

DEMOSTHENES Athenienſis Orator inſignis.
1 Demoſthenis adminiſtrationẽ eſſe apud Athenienſes omnium malorum cauſam, dicebat Demades.2.Rhet.c.24.G
2 Demoſthenes dicebat. Plebẽ ſimilem eſſe nauſea laborantibus.3.Rhet.c.4.D.

DENARIVS.
Denarius numerus eſt perfectiſſimus.11. Metaphy.c.5.B.Quære Numerus.

DENOMINATIVA.
Denoĩatiua dicunt̃, q̃cunq; ab alio ſolo caſu differẽtia ſcd̄m nomẽ hñt appellationẽ, ut grãmaticus a grãmatica.Prædica.c.1.B

DENOMINARE.
Denominari unũquodq; a fine iuſtũ eſt.2. de Aĩa.T.Co.49.

DENSVM.
1 Denſi partes magis propinquæ ſunt q̃ rari Prædicament.c.8.E.
2 Dẽſi & rari eadẽ eſt materia numero, nec perdit aliqd, dum denſatur, aut dum rareſit.4.Phyſic.T.Co.84.
3 Dẽſum oẽ graue eſt.3.de Cæl.T.Co.10.
4 Denſum differt a raro, quia in mole æquali plura inſunt denſo q̃ raro.3.de Cæl.T. Co.10.
5 Dẽſum idẽ ẽ qd̄ craſſũ.3.de Cæ.T.Co.43
6 Denſum & rarũ quidã ponebant eſſe principia paſſionũ in materia.1.Metaphy.c.4. E.Quære Denſitas.Ferrum.1.Raritas.

DENSITAS. DENSATIO.
1 Denſatio põt fieri partib⁹ ſubtiliorib⁹ extruſis.4.Phyſic.T.Co.63.
2 propter Denſitatẽ & raritatẽ quidã putauerunt, uacuũ eſſe mixtũ corporibus.4.Phyſic.T.Co.79.
3 Denſationẽ ignorãtes moueri oĩa dicebãt, uno mobili moto.4.Phyſic.T.Co.79.
4 Denſatione & rarefactione poſitis, non eſt neceſſe intumeſcere cælum, aut eſſe æqualem ſemper corporum generationem.4. Phyſic.T.Co.83.
5 Denſitatẽ conſequitur grauitas.4.Phyſic. T.Co.85.
6 Dẽſitatẽ conſeq̃t̃ durũ.4.Phyſi.T.Co.85
7 Denſitas & raritas principia ſunt oĩm qualitatum.8.Phyſic.T.Co.55.
8 Dẽſitas & raritas ſunt cõgregatio & diſgregatio.8.Phyſic.T.Co.55.Quære Dẽſum

DENS.
1 Dẽtes anteriores acuti ſunt & apti ad inſcidendum cibũ.2.Phyſic.T.Co.76.
2 Dentes maxillares lati ſunt ad cõterendũ cibũ.2.Phyſic.T.Co.76.
3 Dentes habent acutos & ſerratos in morẽ pectinis omnia animalia branchias habentia.de Reſpirat.c.4.P.
4 Dẽtes cur medici facilius eximũt, ſuæ forcipis onere adiecto, q̃ ſola nudaq; manu, habes.Mechanic.c.21.per totum.✳

DEORSVM.
1 Deorſum eſt una ex ſex differentiis ſitus cuiuſlibet corporis ſenſibilis, & minus nobile eſt q̃ ſurſum.3.Phyſic.T.Co.54.&.2. de Cæl.T.Co.34.
2 Deorſum habet locus omnis.4.Phyſico. T.Co.30.
3 Deorſum habet omne corpus naturale.4. Phyſic.T.Co.30.
4 Deorſum non poteſt habere corpus infinitum, ſi daretur.1.de Cæl.T.Co.74.&.2. de Cæl.T.Co.89.
5 Deorſum tñ & ſurſum habent plãtæ.2.de Cæl.T.Co.7.12.
6 Deorſum & ſurſum manifeſta ſunt in aĩalibus.2.de Cæl.T.Co.7.
7 Deorſum & ſurſum quoddam principium ſunt.2.de Cæl.T.Co.8.
8 Deorſum & ſurſum longitudinis ſunt.2. de Cæl.T.Co.8.
9 Deorſum & ſurſum augmenti ſunt.2.de Cæl.T.Co.8.
10 Deorſum inuenitur in corporibus quibuſdam comparatione ad nos.2.de Cæl. T.Co.10.
11 Deorſum & ſurſum non minorẽ differentiam habẽt q̃ ante & retro, aut q̃ dextrũ & ſiniſtrum.2.de Cæl.T.Co.11.
12 Deorſum quidam non poſuerunt in cælo, quia totum eſt ſimilis figuræ.4.de Cæl.T. Co.4.
13 Deorſum nõ eſſe in cælo, abſurdũ eſt dicere.4.de Cæl.T.Co.4.Quære Cælum.
14 Deorſum moueri dicimus illa, quæ ad medium mouẽtur.4.de Cæl.T.Co.4.
15 Deorſum & ſurſum eſt in mũdo, qa eſt medium, qd̄ dicitur in cõparatiõe ad ſurſum deorſum.4.de Cæl.T.Co.5.

16 Deorſum & ſurſum nō in omĩbus idē ſunt 2. de Aia. T. Co. 38. Quære Ante. Retro. Dextrum. Siniſtrum. Surſum.

DEPOSITVM.

Depoſitum negare iniuſtitia eſt, 2. Rhet. c. 6. A. ✳

DERDAS.

Derdas Amyntam paruum interfecit, q̄a iactaret ſe illius ætate abuſum. 5. Poli. c. 10. F. Quære Pauſanias.

DESICCARI.

Deſiccari qbꝰ cōueniat, habes. 4. Meteo. T. Co. 31. 34. Quære Siccitas.

DESIDERABILE.

1 Deſiderabile mouet ut nō motũ. 12. Metaphy. T. Co. 36.

2 Deſiderabile eſt, qđ apparet bonũ. 12. Metaphy. T. Co. 36. Quære Animal. 70. Appetitus. Bonũ.

DERISOR. Quære Supercilium. 3.

DESPECTVS.

Deſpectus pars eſt contemptus, 2. Rhet. c. 2. B. Quære Contemptus.

DESPERANS.

Deſperās meticuloſus eſt, cũcta eñ formidat. 3. Ethi. c. 7. C. Quære Fortis. Timidꝰ.

DESTRVERE.

1 Deſtrui faciles & cōſtrui difficiles q̃ ꝓpoſitiones ſint, habes. 1. Prior. c. 27. B. C.

2 Deſtruere problemata ſeu ꝓpoſitiones facilius eſt q̃ cōſtruere. 1. Prior. c. 27. C.

3 Deſtruere diffinitiones gñа & ꝓpriũ & accidens facilius eſt q̃ conſtruere. 7. Topic. c. 3. per totum. Quære Locus dialecticus Problema.

DETERIVS.

1 Deterius ſemper eſt gratia melioris. 7. Polit. c. 14. C.

2 Deterius ſemꝑ eſt poſterius natura meliori. 3. Metaphy. T. Co. 11. Quære Melius.

DETRACTIO.

1 Detractio ps cōtēptus eſt. 2. Rhet. c. 2. B.

2 Detractio eſt, cũ alicuius uolũtati aliq̄s impedimento eſt, non ut ſibi quicq̃, ſed ut nō illi. 2. Rhet. c. 2. B.

DETRVNCABILE.

Detruncabilia ſunt, quorũ diuiſio nō anticipat diuidens, nec cōminui poſſunt. 4. Meteor. T. Co. 47.

DEVCALION. Rex Theſſaliæ. Quære Cataclïſmus. 2.

DEVS.

1 Deo occaſio quidē eſt, tempus autē opportunũ nō eſt, eo ꝙ nihil ſit deo cōferens aut utile. 1. Prior. c. 37. D.

2 Deũ nō cōtingit nocere, 1. Topic. c. 2. D.

3 Deos, q̄ dubitant, an oporteat honorare, pœna digni ſunt. 1. Topic. c. 9. C.

4 Dei genus nō poteſt aſſignari, qđ eſt differentia aialis. 4. Topic. c. 2. E

5 Deus pōt praua agere, nō tamē eſt prauꝰ, q̄a prauus nō dr̃, q̄ pōt, ſed ſecũdũ electionē & appetitũ. 4. Topic. c. 5. D.

6 Dei propriũ ſemꝑ eſt eſſe animal immortale. 5. Topic. c. 1. A.

7 Deũ eſſe exiſtimāt oēs homines tā Græci q̃ barbari. 1. de Cæl. T. Co. 22.

8 Deo immortali cælum locũ immortalē tribuunt oēs. 1. de Cæl. T. Co. 22.

9 Deum eſſe, ꝑ cōperto ponendum eſt. 1. de Cæl. T. Co. 22.

10 Deus nihil facit fruſtra. 1. de Cæl. T. Co. 32

11 Diis cælum tribuebāt antiqui. 2. de Cæl. T. Co. 2.

12 Dei operatio immortalis eſt, hæc aũt eſt uita æterna. 2. de Cæl. T. Co. 17.

13 Deo motum æternũ ineſſe, neceſſe eſt. 2. de Cæl. T. Co. 17.

14 Deo priora eſſe elemēta, dixit Empedocles 2. de Gener. T. Co. 41.

15 Deus cōpleuit quarundam rerũ perpetuitatem, q̃ multũ diſtāt a primo, per gñationem continuam, ut illa, q̃ ꝑpetua non poſſunt eſſe in ſe, in ſua ſpecie ꝑpetua cōſeruētur. 2. de Gener. T. Co. 59.

16 Diis omnia plena, dixit Thales, forte quia dicunt quidā, animā toti uniuerſo eſſe permixtam. 1. de Aia. T. Co. 86.

17 Deus nō immittit ſomnia, quia etiam bruta quædam, & ſtulti ſomniant. de Diuina. per ſomn. c. 1. G.

18 Deꝰ ſi ſomnia immitteret, potius immitteret illa ſapiētibus, q̃ indifferēter q̄buſlibet. de Diuinati. per ſomn. c. 1. B.

19 Deus ſi ſomnia nō immittit, nulla ſufficiēs cauſa diuinatiōis ꝑ ſomnium aſſignari poteſt. de Diuinati. per ſomn. c. 1. B.

20 Deus ſeruator omnium eſt. de Mundo. ad Alexan. c. 5. A.

21 Deus adeptus eſt ſummā ſedem. de Mundo. ad Alexand. c. 5. B.

22 Deo propinquiora maiorem utilitatem capiunt, remotiora minorem. de Mundo ad Alexand. c. 5. B.

23 Deus uniuerſi gubernationem habet. de Mundo ad Alexand. c. 5. F.

24 Deus acerrimus eſt uiribus, ſpecie eximiꝰ, uita immortalis, uirtute p̄ſtantiſſimus. de Mundo ad Alexand. c. 5. H.

25 Deus q̃uis non uideatur, ex ipſis tamē operibus ſatis perſpicitur, nam oẽe quod eſt, dici poteſt, eſſe opus dei. de Mundo. ad Alexandr. c. 5. I.

26 Deo ſummum locum tribuunt omnes, & ideo deprecantes ad cælum manus tollimus. De Mundo. ad Alexand. c. 5. L.

27 Deus eſt lex æquabiliter in nos fuſa, nec correctionem nec tranſpoſitionem ullam recipiens, præſtantior & firmior omnibus legibus, quæ deſcriptæ tabulis cōtinentur. De Mundo. ad Alexandr. c. 5. N.

28 Dei uariæ ſunt appellatiōes, licet ipē unus ſit. de Mundo ad Alexandr. c. 5. N. O

29 Deus opitulari creditur iniuriam paſſis. 2. Rhetor. c. 5. H.

30 Diis indignatio tribuitur. 2. Rhet. c. 9. A.

31 Deos qui dicunt factos, impii ſunt, dicebat Xenophanes, ſicut qui dicunt eos morituros, cũ ex utroq; ſequatur, deos aliquādo non eſſe. 2. Rhetor. c. 23. N.

32 Deus multis præſtat ingentes proſperitates, nō ex beneuolentia, ut dicitur. 2. Rhetor. c. 23. O

33 aduerſus Deos iudicare turpe eſt. 2. Rhetor. c. 23. I

34 Dii morerentur, ſi mors bona eſſet, dixit Sappho. 2. Rhetor. c. 23. I

35 Deus lumen intellectus accendit in anima 3. Rhetor. c. 10. E

36 a Diis ipſis rationi conſentaneum eſt felicitatem dari, quia felicitas eſt præſtabilius bonũ cæteris humanis bonis. 1. Ethic. c. 9. A. Quære Bonus

37 Deorum laudes cum ad homines referuntur, ridiculæ uidentur. 1. Ethic. c. 12. A

38 Diis maximum tribuimus. 4. Ethic. c. 3. B

39 apud Deos nihil ē mutabile. 5. Eth. c. 7. A

40 Diis non mactantur duæ oues, ſed capra. 5. Ethic. c. 7. A

41 Deus hoc ſolo priuari uidetur, ut factum quod eſt, infectum facere poſſit. 6. Ethic. c. 2. B. Quære Agatho. 2.

42 Dii fiũt ex hominibus, ut dicitur, propter uirtutis exuperationem. 7. Ethic. c. 1. A

43 Dii non habent uirtutem, ſed præſtabilius & excellentius uirtute. 7. Ethic. c. 1. A

44 Dei uoluptas unica & ſimplex eſt, q̄a illius natura unica & ſimpliciſſima eſt, & immobilis operatur. Nā uoluptates q̃ ſunt abſq; motu, maiores ſunt. 7. Ethic. c. 14. D

45 Dii ipſos mortales plurimum antecellunt bonis omnibus. 8. Ethic. c. 7. B

46 ad Deos amicitia hominum eſt ut ad optimos & excellentia præſtantes. 8. Ethic. c. 12. B

46 Diis nemo pōt reddere dignum. 8. Ethic. c. 14. C

48 Deus habet ſummum bonum, ſed eſt id, quod eſt ipſe. 9. Ethic. 4. B

49 Diis nullam uirtutem humanam ut iuſtitiam aut liberalitatem, aut temperantiā tribuimꝰ. Ridiculum enim eſſet circa tales operatiōes uerſari. Viuere tñ ipſos dicimus & operari, non eñ dormiētes degũt, ut de Endymione fabulantur. 10. Ethic. c. 8. C

50 Diis omnis uita beata & felix eſt. 10. Ethic. c. 8. C

51 Dii aliquam curam rerum humanarũ habent, ut exiſtimatur. 10. Ethic. c. 8. E

52 Diis immortalibus amiciſſimus eſt ſapiēs, quia intellectum honorat, quem dii maxime amant. 10. Ethic. 8. E

53 Deos qui non metuit, fortis non eſt, ſed demens. 1. Magnor. Morali. c. 5. B

54 Deus eſt præſtantior omni uirtute, & ideo nulla uirtus eſt in deo, nec ipſe eſt bonus uirtute, quia tunc uirtus eſſet melior deo. 2. Magnor. Mor. c. 5. A

55 Deus dominus eſt, ut bona malaq; pro meritis diſtribuat. Nec deꝰ eſt fortunæ bonæ diſpēſator, quia eſſet iniuſtus, quod nefas eſt dicere. 2. Magnor. Mor. c. 8. B

56 Deus non habet curam malorum. 2. Magnor. Mor. c. 8. B

57 ad Deum non eſt amicitia. 2. Magno. Morali. c. 11. B

58 Deus ſatis eſt ſibi, nec alio indiget. 2. Magnor. Mor. c. 15. A

59 Deos putant cuncti regem habere, q̄a homines ipſi partim nunc, partim olim regē habuerunt. 1. Polit. c. 1. D.

60 Deorum cultum & religionem qui curat princeps, creditur nihil facere contra leges, & in precio habetur. 5. Politico. c. 1. D.

61 Deorum cultui & eorum templis magiſtratus præfici debent, qui rem diuinam & templa curent. 6. Politico. c. 8. F. Quære Sacerdos.

62 Deus felix eſt ac beatus non per aliquod externorum ſed per ſe ipſum, quia talis ſit ſecundum naturam. 7. Politico. c. 1. C.

63 Deus non habet operationem extrinſecā, quæ ſit alia ab operatione ſua. 7. Politico. c. 3. C.

64 Deorum ſacerdos nō eſt deputandus aut artifex, aut agricola, aut uilium exercitiorum, quia honor eſt diis impendendus. 7. Polit. c. 9. C.

65 in Deorũ cultu cōmunes debēt eſſe ſumptus totius ciuitatis. 7. Polit. c. 10. C.

66 apud Deos quoſdam, quibus laſciuia tribuitur, picturæ turpes ꝑmitti debent. 7.

Polit.c.17.D.Quære Capra.4.

67 Deo teſte, cõtrahitur matrimonium inter uirum & uxorem.2.Oeconom.c.2.B.

68 Deus ſolus ſcdm Simonidẽ ſapientiam habet, & hanc inuidet hominibus ſcdm poetas, qui tamen multa mentiuntur, ut in ꝓuerbio dicit̃. Nã diuinã naturam, non conuenit, eſſe inuidã. 1.Metaphy.c.2.F.

69 Deus cauſa & principiũ quoddã uidet̃ eſſe omnibus.1.Metaphy.c.2.G.

70 Dei ſcientia qualis ſit, habes.1.Metaphyſi.c.2.E.F.G.

71 Deorum iuſiurandum aquam dixerũt antiqui, quam poetæ Stygiam paludẽ fabulãtur.1.Metaphy.c.3.D.

72 Deos quidam ponebant eiuſdem naturæ & ſpeciei cũ hominibus, differre tñ ab illis immortalitate.3.Metaphy.T.Co.7.

73 Deos poſuit Heſiodus, & antiqui theologi principium rerũ, & ab eis orta eſſe oia. Ea tñ, q̃ nectar nõ guſtarũt, facta fuiſſe omnia mortalia.3.Metaphy.T.Co.15.

74 Deus ſi alimento indiget, non poteſt eſſe ſempiternus.3.Metaphy.T.Co.15.

75 Deum, qui feliciſſimus eſt, minus ſapientẽ cæteris poſuit Empedocles.3.Metaphyſi.T.Co.15.

76 Deus ſempiternus optimus & uiuens eſt, quare uita & æuũ continuũ & æternũ deo ieſt, hoc eñ eſt deꝰ.12.Metaphy.T.Co.36

77 Deos plures ſimiles hominibus & aliis animalibus antiqui induxerunt, ſed fabuloſe ad multitudinẽ cõtinendã & ad leges ferẽdas.12.Metaphy.T.Co.50.

78 Deus ſeipſum intelligit, ſiquidẽ eſt oim optimum.12.Metaphy.T.Co.51.

79 Deus ſi non intelligit, ſed ita ſe habet, utq dormit, quid ipſius erit egregiũ aut excellens? Si aũt ſcdm aliũ intelligat, nõ erit ſua ſubſtantia intellectio, qđ eſt incõueniens. Et ad hoc reſpõdetur, ꝙ intelligit, & ipe eſt ſuũ intelligere.12.Metaph.T.Co.51.

80 Deus eſt totius uniuerſi bonũ ſeparatũ.12.Metaphy.T.Co.52.

81 Deus ſic ſe habet ad mundũ, ut Dux ad exercitũ, nã ordo exercitus eſt ꝓpter ducẽ, & nõ ecõtrario.12.Metaph.T.Co.52.Quære Cauſa.Diuinꝰ.a.um.Motor primꝰ.Pricipium primum.✳

DEXTRA MANVS DEXTRVM.

1 Dextrum & ſiniſtrũ poſuerunt in cælo Pythagorici.2.de Cæl.T.Co.7.

2 Dextrum & ſiniſtrum ſi ſunt in cælo, prius conueniunt ei priora iſtis, quæ tamen non poſuerũt Pythagorici.2.de Cæl.T.Co.7.

3 Dextrum & ſiniſtrum ponunt augures nõ reſpectu cæli. Quære Augur.

4 Dextrum & ſiniſtrum ꝓpria ſunt naturæ animalium, & manifeſte uidentur in illis.2 de Cæl.T.Co.7.11.

5 Dextrum & ſiniſtrum cum aliis differẽtiis ſitus conueniens eſt eſſe in perfectis corporibus.2.de Cæl.T.Co.8.

6 Dextrum & ſiniſtrum latitudinis ſunt.2.de Cæl.T.Co.8.12.

7 Dextrum & ſiniſtrum nõ eſt quærendum in oñi corpore, ſed in perfectis ſcilicet animatis habentibus in ſe ipſis principiũ motus.2.de Cæl.T.Co.9.

8 Dextrum eſt, unde incipit motus localis.2.de Cæl.T.Co.8.12.15.

9 Dextrum & ſiniſtrum habent quædã corpora non ſimpliciter, ſed comparatiõe ad nos.2.de Cæl.T.Co.10.

10 Dextrum ſecundum nos dicimus illud, quod opponitur noſtro ſiniſtro, ſiniſtrum uero oppoſitum noſtro dextro.2.de Cæl.T.Co.10.

11 Dextrum & ſiniſtrum ſimilia ſunt in figura, differũt tñ i uirtute.2.de Cæl.T.Co.11

12 Dextrum & ſiniſtrum plantæ non habent 2.de Cæl.T.Co.12.

13 Dextrum nobilius eſt ſiniſtro.2.de Cæl.T.Co.34.

14 Dextra manus ualidior eſt natura q̃ ſiniſtra.5.Ethi.c.7.B.&.1.Mag.Mor.c.34.G.

15 Dextrum ponebant Pythagorici unum e ſuis decem prædicamentis.1.Metaphy.c.5.c.Quære Scæua.✳.

DIAGORAS.

Diagoras euertit paucorum equitum gubernationem in Eretria, quia affectus iniuriis fuerat ex nuptiis.5.Politi.c.6.E.

DIALECTICA. DIALECTICVS.

1 Dialecticæ argumentationes ex præexiſtente cognitione fiunt.1.Poſter.T.Co.1.

2 Dialectica utitur omnibus communibus principiis omnium ſcientiarum.1.Poſter.T.Co.27.

3 Dialectica non eſt circa determinatum genus, ſicut aliæ ſcientiæ.1.Poſter.T.Co.27

4 Dialecticæ ratiocinationes augeri poſſunt in infinitum, licet non per media, ſed affirmando.1.Poſter.T.Co.29.

5 Dialecticus ſyllogiſmus, ſufficit, ꝙ fiat ex maxime probabilibus.1.Poſter.T.Co.34

6 Dialectica utilis eſt ad exercitatiões ad colloquia & ad diſciplinas, quæ ſunt ſecundũ philoſophiam.1.Topic.c.2.A.

7 Dialectica utilis eſt ad exercitationes, qa habentes methodum facile de propoſito argumentari poterimus.1.Topic.c.2.A.

8 Dialectica utilis eſt ad colloquia, quia multorum annumerantes opiniones, nõ ex extraneis ſed ex propriis doctrinis ſermonẽ habebimus ad eos, tranſmutãtes quicquid uidentur nobis non bene dicere.1.Topic.c.2.A.

9 Dialectica utilis eſt ad principia cuiuſcũq; diſciplinæ manifeſtãda, quia cũ nulla ſciẽtia ꝓbet ſua pricipia, dialectica manifeſtat illa ex ꝓbabilibus.1.Topic.c.2.B.

10 Dialecticæ ꝓprium & maxime peculiare eſt, cũ ſit inquiſitiua ad oĩm methodorum principia uiã habere.1.Topic.c.2.B.

11 Dialectica utilis eſt ad diſciplinas, q̃ ſunt ſcdm philoſophiã, qa potẽtes ad utraq; dubitare, facile in ſinglis intuebimur uerũ & falſum.1.Topic.c.2.A.

12 Dialecticã dicet̃ habere aliqs, etiã ſi nõ ſemper generet opinionẽ in reſpõdente, ſi tñ fecit, qcquid ars ipſa ꝑcipit.1.Topic.c.2.B

13 Dialectica diſputatio eſt ex termino, id eſt diffinitiõe aut ex ꝓprio aut ex gñe aut ex accidẽte.1.Topic.c.7.A.

14 Dialecticæ ꝓpoſitiões ſunt, & ea q̃ ꝓbabilibus ſimilia ſunt, & cõtraria iis q̃ uidet̃ eſſe ꝓbabilia ſcdm cõtradictionẽ ꝓtenſa, & q̃cũq; opiniões ſunt ſcdm artes inuentas.1.Topic.c.8.B.

15 Dialectica ꝓpoſitio eſt interrogatio ꝓbabilis aut oĩbus aut plurimis aut ſapiẽtibꝰ, nec inopinabilis.1.Topic.c.8.A.

16 Dialecticæ ꝓpoſitiões ſunt, q̃cũq; opiniões ſcdm artes ſunt.1.Topic.c.8.C.

17 Dialecticũ problema quid ſit. Quære Problema. Locus dialecticus.

18 Dialecticæ ꝓpoſitiões & problemata ſunt tñ illa, q̃ hñt aliqd difficultatis & dubitationis rõnabilis. Quæ uero ſunt dubia ꝓpter defectũ ſenſus, ut cæco, ſi nix ẽ alba, aut q̃ idigẽt pœna, ut dubitare ſi oporteat deos uenerari, nõ ſunt dialectica.1.Top.c.9.D

19 Dialectica ꝓblemata nõ ſunt, quorũ demõſtratio eſt ꝓpinqua, qa nõ hñt dubitationẽ nec illa, quorũ demonſtratio eſt remotiſſima, quia excedunt hanc facultatem.1.Topic.c.9.D.

20 Dialecticæ diſputatiõis ſpẽs ſunt duæ, ſcilicet ſyllogiſmꝰ & iductio.1.Topi.c.10.A.

21 Dialecticus non ſolum debet eligere propoſitiones probabiles, ſed etiam ſimiles ꝓbabilibus.1.Topic.c.12.A.

22 Dialecticus propoſitionem nõ uniuerſalẽ, ſi probabilis ſit, debet ꝓponere tanq̃ uniuerſalẽ, etiã ſi aliquã inſtantiã patiat̃, ſi tñ illud lateat reſpondentem.1.Topi.c.12.B

23 Dialecticus debet reſpicere ad diffinitiões & deſcriptiones eorum, de quibus eſt diſputatio.1.Topic.c.12.B.

24 Dialecticum problema peccare poteſt in duobus, aut in aſſummẽdo manifeſte falſum, aut in trãſgrediendo locutiõis modũ, ut ſi utatur metaphoris.2.Topico.c.1.C. Quære Metaphora.

25 Dialectici eſt inuenire locũ, unde ſit argumentandũ, & ordinare inuenta & interrogare.8.Topic.c.1.A.

26 Dialectica propoſitio eſt, ad quã in pluribꝰ ſic ſe habentem nõ eſt inſtantia.8.Topic.c.2.D.

27 Dialectica propoſitio non eſt oĩs ꝓpoſitio uniuerſalis, qa ꝓpoſitiones dialecticæ ſunt probabiles, neceſſariæ uero nõ ſunt dialecticæ, q̃uis ſint uniuerſales.8.Topic.c.2.F

28 Dialecticæ orationes ſunt, quæ ex ꝓbabilibus collectiuæ ſunt contradictionum.1.Elench.c.2.B.

29 Dialecticus ſcdm rẽ cõſyderat cõmunia.1.Elench.c.10.A.

30 Dialectica non eſt alicuius determinati generis, ſed circa cõmunia uerſatur.1.Elẽch.c.11.A,

31 Dialectica uti uidentur omnes illiterati.1.Elench.c.11.B.

32 Dialecticæ proprium eſt diſputare ex eis, quæ probabiliſſima ſunt.2.Elench.c.8.A.

33 Dialecticæ artis partem, quam nouam logicam appellant, nemo ante Ariſtotelem tradidit, ſed ſine arte dabant orationes. Vt ſi quis dicat, ſe artem tradere, ne pedes doleant, & non doceat ſutoriam, ſed det plurima calciamentorũ gñera.2.Elẽc.c.9.C

34 Dialecticæ diffinitiones in naturalibus uanæ ſunt oẽs.1.de Aia.T.Co.11.

35 Dialecticus aliter diffinit q̃ phyſicus. Nam dialecticus diffinit per formam & rationẽ, phyſicus uero per materiam.1.de Anima.T.Co.16.

36 Dialecticam & rhetoricam de eiſdem eſſe, oſtenditur.1.Rhet.c.1.per totum.

37 Dialecticæ æquipollet rhetorica, qa utraq; de eiſdẽ eſt, q̃ cognoſcere quodãmodo cõmuniter eſt, & nullius determinatæ ſciẽtiæ 1.Rhetor.c.1.A.&.c.2.D.

38 Dialecticã quodãmõ oẽs participant, qa omnes conantur tum q̃rere tum rationẽ reddere.1.Rhet.c.1.A.

39 Dialectica naturalis ad artẽ reduci poſſe, oſtenditur.1.Rhet.c.1.A.

40 Dialectica tñ & rhetorica poſſunt contraria pſuadere.1.Rhet.c.1.I.

41 Dialecticæ q̃dam propago eſt rhetorica.1.Rhetor.c.2.D.

42 Dialectica utitur ſyllogiſmo ex iis, quæ uidentur non omnibus, ſed iis cũ quibus diſputat.1.Rhet.c.2.H.

43 Dialecticam ignorauerunt antiqui philoſophi.1.Metaphy.T.Co.8.

44 Dialectica tentatiua eſt.4.Metaphyſi.T.Co.5.

45 Dialecticus & metaphyſicus & ſophiſta differunt, quia dialecticus diſputat de omnibus probabiliter, metaphyſicus demõſtratiue, ſophiſta apparenter.4.Metaphy.T.Co.5.

46 Dialecticus differt a Metaphyſico & philoſopho modo poteſtatis ſeu facultatis.4.

47 Dialectica uis nondum erat tẽporibus Socratis.13.Metadhy.c.4.B.

DIALYTON. Interpretatur diſſolutũ. Quære Diſſolutum in oratione.

DIAMETROS. Interpͥtatur dimetiens.

1 Diametrum eſſe cõmenſurabilẽ coſtæ quadrati, impoſſibile eſt.1.Prior.c.23.A.&.4.Phyſi.T.Co.120.&.5.Metaphy.T.Co.17

2 Diametrum eſſe cõmenſurabilem coſtæ, non eſt ſcibile, quia non eſt.1.Poſter.T.Co.5.

3 Diametrum eſſe incõmẽſurabilem coſtæ admirantur geometriæ ignari, geometra uero non miratur, immo maxime admiraretur, ſi eſſet commenſurabilis.1.Metaphy.c.2.H.✳

DIANA. Fabuloſa dea.

1 Diana dicta eſt Berecynthia a mõte Berecyntho, in quo eius ſacra celebrabantur.de Admirand.Audit.24.

2 Dianæ templum extat apud Picentum, in quo extat adhuc æneum cingulum inſcriptum huiuſmodi epigrãmate. Diomedes Dianæ. Quod cingulum cũ in Iouis tẽplo fuiſſet appenſum, ad Dianæ ſinum rediiſſe, fabulantur.de Admiran.Audit.98. Quære Daunia.Iſter.4, Taurus.

DIAPASON. Proportio dupla in Muſica.

Diapaſon eſt proportio duorum ad unũ. 2.Phyſic.T.Co.28.✳

DIAPHANVM. Id eſt perſpicuum trãſlucidum.

1 per Diaphana corpora ideo nos uidere, dixerunt quidam, quia habẽt poros inuiſibiles ꝓpter paruitatem, ſed tamen frequẽtes ac ordine diſpoſitos, & magis quæ magis diaphana ſunt.1.de Gener.T.Co.56.

2 Diaphanum actu mouet color.2.de Aĩa.T.Co.67.

3 Diaphanum eſt, quod eſt uiſibibile quidẽ, ſed non ſimpliciter ꝑ ſe, ſed ꝑ alienum colorem, ut aer, & aqua, & quædam ſolida, ut uitrum, cryſtallus, glacies.2.de Anima.T.Co.68.

4 Diaphana quædam ſunt, non ꝙ ſint aqua aut aer, ſed quia talis natura illis cõuenit.2.de Anima.T.Co.68.

5 Diaphani actus eſt lumen ſcd̃m ꝙ diaphanum eſt.2.de Aĩar T.Co.69.

6 Diaphanum eſt uelut materia & potentia luminis, in quo etiam tenebræ ſunt.2.de Aĩa.T.Co.69.

7 Diaphani quaſi quidam color eſt lumẽ, ſecundum ꝙ actu eſt diaphanũ ꝑ aliqd̃ corpus luminoſum.2.de Aĩa.T.Co.69.

8 Diaphanum actu ſimul cũ lumine eſt, qa diaphani actus lumen eſt.2.de Anima.T.Co.70.

9 Diaphanum luminis & tenebrarũ ſuſceptiuum eſt, alterius ſcilicet luminis ut habitus alteriꝰ ut priuatiõis.2.de Aĩa.T.Co.70.71

10 Diaphanũ ex ſua natura ſine colore eſt, tamen eſt coloris ſuſceptiuum.2.de Anima T.Co.71.

11 Diaphanũ ex ſua natura inuiſibile eſt, aut uix uiſibile ſicut tenebroſum.2.de Anima T.Co.71,

12 Diaphanum redactum in actum a colore, mouet uiſum, ut uideat colorẽ.2.de Anima.T.Co.73.

13 Diaphanum ſecundum ꝙ eſt in corporibus, facit permutari colores.de Sen.& Sẽ.c.3.D.

14 Diaphani neceſſe eſt eſſe aliquod extremum & ultimum.de Sen.& Sen.c.3.C.

15 Diaphanum non eſt proprium aeris aut aquæ aut alterius elementi, ſed eſt quædã cõmunis natura, quæ ſeparata quidem nõ eſt, eſt tamen in quibuſdam corporibus ſecundum magis aut minus.de Sen.& Sen.c.3.B.

16 Diaphani color non eſt in extremitate.de Sen.& Sen.c.3.E.

DIAPHRAGMA. Hoc eſt ſeptũ tranſuerſum. Quære Septũ trãſuerſum.

DICACITAS,

Dicacitas eſt caſtigata contumelia.2.Rhetor.c.12.D.

DICASTES. Interpͥtat̃ Iudex. Quære Iudex

DICEON. Iuſtum. Quære Iuſtum.

DICI DE OMNI. DICI PER SE.

1 Dici de omni eſt, quod non eſt in aliquo, & in aliquo eſt, nec aliquãdo quidẽ aliquãdo non, ſed in omnibus & ſemper eſt.1.Poſter.T.Co.8.

2 Dici per ſe quattuor modis contingit. Primo modo, in eo quod quid eſt, ut animal ineſt homini. Secundo modo, quãdo ſubiectum eſt diffinitio prædicati, ut rectum uel circulare ineſt lineæ, & numero par uel impar. Tertio modo, quando aliqua non ſunt in ſubiecto, & ſignificãt uel quale qd, uel hoc aliquid. Quarto modo, quãdo aliqua nec fiunt ꝓpter aliquid, nec in alio cõtinentur.1.Poſter.T.Co.9.

3 Dicit unuſquiſq; talia, qualis ipſe eſt.4.Ethic.c.7.B.

4 Dicere poteſt aliqs multa, quæ non putet eſſe uera. Vt Heraclitꝰ idẽ eſſe ſimul & nõ eſſe in eodem ſecũdũ idem, dixit, nõ tamẽ ſic eſſe putauit.4.Metaphy.T.Co.9.

5 Dicere bene ex nõ bene præſuppoſitis difficile eſſe, dicebat Epicharmus.13.Metaphy.c.9.H.

DICTAMNVS. Herbæ ſpecies. Quære Caprea.✳.

DICTIO.

1 in Dictione aut extra dictionem eſt om̃is redargutio.1.Elench.c.3.A.

2 in Dictione fallaciæ ſunt ſex. Aequiuocatio, Amphibolia, Cõpoſitio. Diuiſio, Accẽtus, Figura dictionis.1.Elench.c.3.A.

3 extra Dictionẽ fallaciæ ſunt ſeptẽ. Pͥa accidẽtis. Secunda in eo qnod eſt ſecũdum quid ad ſimpliciter. Tertia ſecũdum ignorantiam elenchi. Quarta fallacia cõſequẽtis. Quinta petitio principii. Sexta ſumere non cauſam ut cauſam. Septima plures interrogationes unã facere.1.Elẽch.C.4,A.

4 in Dictione fallacias omnes poſſe reduci ad ignorantiã elenchi, oſtẽditur.1.Elench.ca.5.per totum.

5 in Dictione quæ ſunt fallaciæ, quomõ ſoluantur, regula uniuerſalis ponitur.2.Elench.c.3.O.

6 extra Dictionẽ fallaciæ quomõ ſoluantur, habes.Elẽch.c.5.ꝑ totum. Quære Interrogans. Opponẽs. Sophiſta. & ſingulas fallaciarum dictiones.

DICTVM. Pro prolato.

Dictum quod eſt, amplius reſumi non poteſt.Prædicament.c.6.D.

DIDALES. Dux quidam Perſa.

Didales perſa quomodo per dolum eluſerit exercitum, dilata ſolutione, quia pecuniis carebat, habes Oeconom.Publi.I.

DIES.

1 Dies eſt ſolis latio ſuper terram.6.Topic.ca.3.F.

2 Dies unus non facit uer, ſicut nec una hirundo, ut in prouerbio dicitur.1.Ethic.ca.7.E. Quære Tempus.✳.

DIESIS. Dimidiũ ſemitoni in muſica.

1 Dieſis eſt minimum & ſimplex in mudulatione.1.Poſter.T.Co.38.

2 Dieſis non percipitur, dum cantant, propter ſuam paruitatem, q̃uis totus cãtus audiatur. Nã interuallũ cãtus inter extrema latere ſolet, quemadmodum qualitatũ ſenſibiliũ partes quædã ꝓpter paruitatem nõ ſentiũtur.de Sen.& Sen.c.6.D.

3 Dieſis eſt menſura in muſica.10.Metaphy.T.Co.4.

DIFFERENS. DIFFERENTIA.

1 Differẽtiam cognoſcere quid eſt, neceſſariũ eſt ad doctrinã prædicamentorũ, & ad aſſignationẽ diffinitionũ, & ad demõſtrationem & diuiſionẽ.Prædicab. Præfa.A.

2 Differentia differt a genere, quia differentia prædicatur de pluribꝰ in eo quod qualequid, genus uero in eo quod quid eſt. Prædicab.c.1.C.

3 Differẽtia dicitur communiter proprie & magis proprie.Prædicabil.c.3.A.

4 Differentia cõmunis eſt, qua aliqd differt ab aliquo quocunq; modo, uel a ſeipſo, ut Socrates a Platone quadã alteritate, ut idẽ puer a ſeipſo ſene.Prædicabil.c.3.A.

5 Differentia propria eſt, qua aliquid differt ab aliquo ſpecifica differentia, ut homo ab equo.Prædicabil.c.3.A.

6 Differentia propria eſt, qua aliquid differt ab aliquo accidente inſeparabili, ut ſimus ab aquilino.Prædicabil.c.3.A.

7 Differentiæ communes & propriæ faciũt alteratum ſemper, differentiæ uero magis propriæ ſpecificæ faciunt aliud.Prædicabil.c.3.B.

8 Differentia generi adueniens cõſtituit ſpeciem.Prædicabil.c.3.B.C.

9 Differentiæ diuidunt genera in ſpecies, & per differentias aſſignatur diffinitio.Prædicabil.c.3.B.

10 Differentiarum aliæ ſeparabiles, aliæ inſeparabiles, & inter inſeparabiles aliæ per ſe, ut rationale ab homine, aliæ ꝑ accidens, ut ſimum aut aquilinũ.Prædicabil.c.3.B.

11 Differentiæ diuiſiuæ ſunt, nam per eas genus in ſpecies diuidit̃.Prædicabil.c.3.D.

12 Differẽtiæ aliæ ſunt, ꝑ quas diuidimus genus, aliæ per quas ſpecificantur, quæ diuiſa ſunt.Predicabil.c.3.D.

13 Differentiæ diuiſiuæ generum completiuæ ſunt & conſtitutiuæ ſpecierum.Præcabil.c.3.D.

14 Differẽtia ſpecifica eſt, qua ſpecies ſupat genus.Prædicabil.c.3.F.

51 Differentias nullas habet actu genus, potẽtia uero omnes, Prædicabil.c.3.G.

16 Differentia eſt, quæ de pluribus & differẽtibus ſpecie in eo quod quale quid eſt prædicatur. Prædicabil.c.3.G.

17 Differẽtia habet ſe ad genus, ut forma ad materiã. Prædicabil.c.3.H.

18 Differentiã intime aſſignãtes id eſſe dicũt quod ad eſſe cõducit & qđ quid erat eſſe & eius rei pars eſt. Prædicabil.c.3.H

19 Differentiæ ad alia prædicabilia cõmunitates ſeu cõuenientiæ & differentiæ ponũtur. Prædicabil.c.6.per totum.

20 Differentiæ diuerſæ ſunt diuerſorum generum & non ſub alternatim poſitorum. Prædicament.c.3.A.

21 Differentias generũ ſubalternatorum nihil ꝓhibet eſſe eaſdem, quia ſuperiora prædicantur de illis, quæ ſub ipſis ſunt generibus. Prædicament.c.3.A.

22 Differentia quando eſt generalis, cum genere ordinanda eſt.1.Topic.c.3.A.

23 Differentiæ inueniũtur, ſi conſyderemus, quomodo differant ea, quæ ſub eodem genere ponuntur, ut iuſtitia & fortitudo ſub uirtute, aut conſiderando differentiam eorum, quæ ſub diuerſis generibus ponuntur.1.Topic.c.14.A.

24 Differentiæ eorum, quæ ſub diuerſis generibus ponũtur, ſi multũ diſtent inter ſe, facile aſſignantur.1.Topic.c.14.A.

25 Differẽtiis propriis alterum ſupereminet alteri.3.Topic.c.1.E.

26 Differentia ſi aſſignetur genus, non eſt bene aſſignatum, nulla enim differẽtia eſt genus.4.Topic.c.2.E.

27 Differẽtia nõ ſignificat quid eſt, ſed quale quid ẽ.4.Topic.c.2.E.&.6.Top.c.3.Q.

28 Differentia ſi aſſignaẽ ut ſpecies, male aſſignatur.4.Topic.c.2.F.G.

29 Differentia nõ uidetur participare genus, quia quod participat gen9, aut eſt ſpecies aut indiuiduum, differentia uero neutrũ horum eſt.4.Topic.c.2.F.

30 Differentia aut de æqualibus aut de pluribus dicitur q̃ ſpecies.4.Topic.c.2.F.

31 Differentia ſi nulla prædicatur de aſſignata ſpecie, nec genus prædicabitur. Vt ſi de anima nõ prædicatur par aut impar, ergo nec numer9 prædicabiẽ.4.Topic.c.2.G.

32 Differentiã ſi poteſt amittere ſpecies, male aſſignata eſt.4.Topic.c.2.G.

33 Diferentia ſi ponaẽ pro genere, aut genus ꝓ differẽtia, male aſſignaẽ.4.Top.c.5.E.

34 Differẽtia ſi aſſigneẽ illud, quod ſequiẽ ad om̃ia, male aſſignaẽ.4.Topic.c.6.A.

35 Differentia de paucioribus prædicatur q̃ genus.4.Topic.c.6.F.

36 Differentia ſemper ſignificat qualitatem generis.4.Topic.c.6.G.

37 Differentiis, quæ e diuerſo diuidunẽ, diuiditur omne genus.6.Topic.c.3.M.

38 Differentia ſpecifica cũ genere conſtituit ſpeciem.6.Topic.c.3.N.

39 Differẽtia prior ẽ ſpecie.6.Topic.c.3.D.

40 Differentia non eſt eorum, quæ ſecũdum accidens inſunt, quia non cõtingit alicui differẽtiã ineſſe & nõ ineſſe.6.Top.c.3.Q

41 Differentia poſterior eſt genere, prior tamen eſt ſpecie.6.Topic.c.3.S.

42 Differentia unaquæq; infert proprium genus.6.Topic.c.3.S.

43 Differentia una nõ poteſt eſſe duorum generum, niſi illa duo genera contineantur ſub uno genere proximo. Vt bipes differẽtia eſt greſſibilis & uolatilis, quorũ uterq; ſub animali continetur.6. Topico.c.3.T.

44 Differẽtia prædicatur in eo quod quid eſt 7.Topic.c.2.B.&.c.3.A.

45 Differentia contrarietas quædã & diuerſitas eſt.4.Metaphy.T.Co.4.

46 Differẽtia minus uniuerſalis eſt q̃ genus, quia cuicũq; ineſt differentia, ineſt & genus, non tamen econtario.5. Metaphyſi. T.Co.4.

47 Differentia dicũtur primo ea, quæ diuerſa ſunt, & ſi aliquomodo ſint eadem, modo non ſint eadem numero, ſed aut genere, aut ſpecie, aut ſimilitudine rationis. *Se*cundo ea, quorum genus diuerſum eſt.5. Metaphy.T.inter.15.&.16.qui non reſpondet ordini commentariorum.

48 Differentia eſt prima qualitas ſubſtãtiæ.5. Metaphy.T.Co.19.

49 Differẽtiarum multitudo nõ impedit unitatem diffinitionis, ſi cõuenientur differẽtiæ aſſignẽtur.7.Metaphy.T.Co.43.

50 Differentiæ plures quomodo ſumãtur in una diffinitione, oſtenditur.7. Metaphy.T.Co.43.

51 Differentiæ quamuis plurimæ ponãtur in una diffinitione, tota tamen diffinitio conſtituitur ex ultima differentia ſecũdum rectum.7.Metaphy.T.Co.43.

52 Differẽtias rerum tres tm̃ eſſe, uidetur dicere Democritus, ſcilicet figuram ſitum & ordinem.8. Metaphy.T.Co.5.

53 Differentiæ reducendæ ſunt ad aliqua prima genera, ſi uolumus cognoſcere principia eſſendi cuiuſlibet rei, qa rerũ principia ſunt differentiæ.8.Metaphy.T.Co.5.

54 ex Differentia quæ ſunt, pertinent ad formam, ſicut ex iis quæ inſunt ad materiã.8. Metaphy.T.Co.6.

55 Differẽtia & diuerſitas non ſunt idẽ, quia quæ ſunt diuerſa, ſe ipis poſſunt eſſe diuerſa & ꝑ aliud, quæ uero differũt, per aliquid aliud differunt.10.Metaphy.T.Co.11.12.

56 Differentia eſt maxima contrarietas.10. Metaphy.T.Co.13.& ultra.

57 Differẽtia maxima ponẽda eſt, qa ea quæ differunt, ſecundum magis & minus differunt.10.Metaphy.T.Co.13.

58 Differẽtia ꝑfecta finẽ habet, nã illa dicunẽ ꝑfecta, q̃ finẽ hñt.10.Metaphy.T.Co.14.

59 Differentia perfecta non eſt quælibet contrarietas, quia cõtraria multipliciter dicũtur.10.Metaphy.T.Co.14.

60 Differentia perfecta eſt duorum.10. Metaphy.T.Co.14.

61 Differentia perfecta plurimum differt.10. Metaphy.T.Co.14.✳.

DIFFICILE.

1 in Difficilibus oportet nos exerceri, ut facilius inueniamus, quæ minus difficilia ſunt.1.Topic.c.14.A.

2 Difficile quod eſt, ut acquiratur, amaẽ magis, cum poſſidetur.3.Topic.c.2.D.

3 Difficile eſt, quod aut cũ dolore aut multo tempore fit.1.Rhetor.c.6.G.

DIFFINITIO.DIFFINIRE.

1 Diffinitioni ſi nõ addatur aut eſt aut erit aut fuit, non eſt oratio enunciatiua.1.Periher.c.4.B.

2 Diffinitio unũ quoddam eſt, nõ quia partes eius ſunt propinquæ.1.Periher.c.4.B.

3 Diffinitionis rationem & unitatẽ tractare non eſt dialectici, ſed potius metaphyſici.1. Periher.c.4.B.

4 Diffinitio poſitio quædam eſt.1.Poſter. T.Co.5.

5 Diffinitio per uiã reſolutionis quomõ habeatur, oſtenditur.1.Poſter.T.Co.22.

6 Diffinitio eſt principium demonſtrationis, aut tota demonſtratio poſitione differens, aut concluſio quædam demonſtrationis.1.Poſter.T.Co.23.

7 per Diffinitionẽ poteſt aliquis aliquid ſcire non habens demonſtrationem.2. Poſter.T.Co.2.

8 Diffinitio eſt quædam ſubſtantiæ cognitio.2.Poſter.T.Co.2.

9 Diffinitiones ſunt principia demõſtrationum.2.Poſter.T.Co.2.

10 Diffinitiones q̃ ſunt principia demonſtrationum, ſunt indemonſtrabiles.2. Poſter. T.Co.2.

11 Diffinitio eſt ipſius quod quid eſt & ſubiecti.2.Poſter..T.Co.2.

12 in Diffinitione nihil alterum de altero prædicatur.2.Poſter.T.Co.2.

13 Diffinitio quid eſt, & quorum eſt, & quod diffinitio & demonſtratio nõ ſunt eiuſdẽ, oſtenditur.2.Poſter.T.Co.2.

14 Diffinitione ſcire & demonſtratione ſcire non ſunt idem.2.Poſt.T.Co.2.

15 Diffinitionem nõ oſtendi ſyllogiſmo, neq; ſumẽdo diffinitionẽ diffinitionis, neq; diffinitione cõtrarii, ꝓbaẽ.2.Poſt.T.Cõ.7.5.

16 Diffinitionem non poſſe ꝓbari de ſuo diffinito per ſyllogiſmum diuiſiuum, oſtenditur.2.Poſter.T.Co.4.

17 Diffinitionem non poſſe ꝓbari de ſuo diffinito per ſyllogiſmum reduplicatum, oſtẽditur.2.Poſter.T.Co.4.

18 Diffinitio non eſt ſyllogiſmus.2. Poſter. T.Co.4.

19 Diffinitio eſt ex eis, q̃ ſunt in eo quod quid eſt.2.Poſter.T.Co.5.6.

20 Diffinitio una poteſt probari per aliã, non tamen in eo quod quid eſt & conuertibiliter.2.Poſter.T.Co.5.6.

21 Diffinitio quid nominis poteſt eſſe eius, quod nõ eſt.2.Poſter.T.Co.7.

22 Diffinitio unum tantũ manifeſtat, ſcilicet quiditatem rei.2.Poſter.T.Co.7.

23 Diffinitionẽ quid nominis & quid rei eſſe eãdẽ, incõueniens eſt.2. Poſter.T.Co.7.

24 Diffinitiones quædam habent medium, quædam uero non habent.2.Poſterio.T. Co.9.

25 Diffinitiones quædam ſunt quid rei, quædam uero quid nois̃.2.Poſter.T.Co.9.

26 Diffinitio quæ dicit quid, & q̃ dicit ꝓpter quid, differunt.2.Poſter.T.Co.10.

27 Diffinitiones multis modis ſunt.2. Poſter.T.Co.10.

28 Diffinitio quomodo inueſtiganda eſt, oſtẽditur.2.Poſter.T.Co.17.

29 ad Diffinitionẽ ſpeciei ſpecialiſſimæ duo requiruntur, ſcilicet ꝙ quodlibet eorũ prædicatorum, quæ ingrediuntur diffinitionem, debet ſe habere in plus q̃ diffinitum, non tamen debet eſſe extra genus diffiniti, ſed prædicari de eo eſſentialiter, ſecũdũ ꝙ talia prædicata ſint in tãta multitudine, & ꝙ aggregatum ex eis conuertatur cum diffinito.2.Poſter.T.Co.17.

30 Diffinitio eſſentialis cõſtituitur, ſi accipiatur proprium genus & propria differentia eſſentialis diffinibilis.2.Poſter.T.Co.18.

31 Diffinitionis partes ponendæ ſunt in diffinitione ſecundum eſſentialem ordinẽ prædicamentalem.2.Poſter.T.Co.19.

32 Diffinitio non ſcitur per diuiſionem, ſi aliquid omittatur inter genus & ſpeciem dif-

finibilem.2.Poſter.T.Co.19.

33 Diffinitionem non poſſe inueſtigari per diuiſionem,refellit̃.2.Poſter.T.Co.20.

34 circa Diffinitionē, quæ datur per diuiſionem, tria obſeruanda ſunt.Primum, ꝙ ſumantur per diffinitionem tātum illa, quæ prædicantur eſſentialiter de diffinito. Secūdum, ꝙ illa ordinētur debite. Tertium, ꝙ nil omittatur eorum, quæ pertinent ad diffinitionem.2.Poſter.T.Co.21.

35 Diffinitio ipſius uniuerſalis eſt.2. Poſter. T.Co.22.

36 Diffinitiones nō debēt eſſe metaphoricæ, quia non oportet diſputare in metaphoris, eo ꝙ metaphora obſcura ſit.2.Poſter. T.Co.22.& 6.Topico.ca.2.B. Quære Metaphora.

37 Diffinitio eſt oratio quid erat eſſe rei ſignificans.1.Topic.c.4.A.

38 Diffinitio omnis eſt oratio quædam, non tamen econtrario omnis oratio eſt diffinitio.1.Topic.c.4.A.

39 circa Diffinitiones fit plurima immoratio, utrū ſit idē uel diuerſum. 1. Topic.c.4.A. ad Diffinitiones facile conabimur,ſi poſſimus circa idem & diuerſum diſputare.1. Topic.c.4.B.

40 Diffinitionem nō eſſe alicuius,oſtendi poteſt,ſi oſtēdatur,id eſſe diuerſum illi,cuius eſt diffinitio.Nō tamē hoc conuertit̃; quia licet oſtendatur, aliquid eſſe idem cum altero,nō tamē oſtenditur cōuenire illi diffinitionem alterius.1.Topic.c.4.B.

41 Diffinitioni annecti poſſunt omnia prædicata.1.Topic.c.5.A.

42 Diffinitio prædicatur cōuerſim de ſuo diffinito.1.Topic.c.7.A.

43 Diffinitio ex genere & ex differentiis eſt.1. Topic.c.7.B.

44 ad Diffinitiones ualet differentiarum inuentio, quia unumquodq; diffinitur per proprias differētias, quibꝰ ab aliis differt. 1.Topic.c.14.C.

45 Diffinitio prædicati ſi cōueniat ſubiecto, ſubiectiq; diffinitio ꝓdicato & diffinitioni prædicati,diffinitio ſubiecti ꝓblema docēs ſimplicē inhærentiam cōſtruendū eſt, ſed ſi non, eſt deſtruendū.2.Topic.c.2.C.

46 in Diffinitionibus loco termini minus noti debemus ponere magis notum.2. Topic.c.2.D.

47 ad Diffinitiones facilis eſt argumentatio. 2.Topic.c.2.L.

48 Diffinitionis quinq; defectus poſſunt eſſe, Primus,ſi diffinitio non prædicat̃ de quocunq;, de quo prædicatur nomē diffiniti. Secundus,ſi diffinitio ſit in genere,& diffinitum non ponatur in genere. Tertius,ſi non conuertitur cum diffinito. Quartus, ſi diffinitio non dicit eſſentialia diffiniti. Quintꝰ,ſi eſt obſcura,& nō facit clarā notitiam diffiniti.6.Topic.c.1.A.B.

49 Diffinitio pōt eē mala duobꝰ modis in generali.Primo,ſi ē obſcura,nā diffinitio clara eſſe debet,quia aſſignat̃,ut ꝑ illā cognoſcamꝰ.Secūdo,ſi plus dicat,q̄ par ſit, quia tunc eſt ſuperflua.6.Topic.c.1.B.

50 Diffinitio obſcura & uitioſa eſt, ſi aliquod æquiuocum aut multiplex in ea ponatur. 6.Topic.c.2.A.

51 Diffinitio, quæ fit ꝑ noīa ĩſueta & noua, obſcura eſt & uitioſa,quia oīe inſuetum obſcurum eſt.6.Topic.c.2.C.

52 Diffinitio, quæ dat̃ per nomina inſueta, minus congrua eſt, q̄ quæ datur per metaphoram.6.Topic.c.2.C.

53 Diffinitio unius contrarii, per quam non manifeſta eſt diffinitio alterius contrarii, obſcura & uitioſa eſt.6.Topic..c.2.D.

54 Diffinitione data, ſi non eſt manifeſtum, cuius eſt diffinitio, & obſcura & uitioſa diffinitio eſt.6.Topic.c.2.D.

55 Diffinitio illa ſuperflua eſt, quæ continet id, quod ineſt oībus uel oīno uel ſimpliciter exiſtentibus, uel omnibus ſub eodem genere poſitis.6.Topic.c.2.D.

56 Diffinitio illa ſuꝑflua eſt & uitioſa, in qua aliqd ponit̃, quo ablato, manet ꝓpria diffinitio, q̄ ſubſtātiā indicat.6. Topic.c.2.D.

57 Diffinitio ſuperflua eſt, ſi aliquid ponatur in ea,quod non conueniat omnibus contentis ſub diffinito.6.Topic.c.2.F.

58 Diffinitio ſuperflua eſt, ſi idem ſæpius ponatur.6.Topic.c.2.G.

59 Diffinitio illa ſuperflua eſt, in qua poſito uniuerſali,addit̃ ꝑticulare.6.Top.c.2.G.

60 Diffinitio, q̄ non datur ꝑ priora notioraq;, eſt uitioſa.6.Topic.c.3.A.B.C.D.

61 Diffinitio datur, ut cognoſcamus per eam diffinitum.6.Topic.c.3.A.

62 Diffinitio,qua unum oppoſitorū diffinit̃ per aliud,uitioſa eſt, quia unū oppoſitorū non eſt notius altero,& diffinitio ꝑ notiora eſſe debet.6.Topic.c.3.F.

63 Diffinitio correlatiuorum datur ꝑ ſua correlatiua.6.Topic.c.3.F.

64 Diffinitio ſi bona eſt, datur per genꝰ & differētiā. 6.Topic.c.3.C.

65 Diffinitio illa uitioſa eſt,in qua idem per ſe ipſum diffinitur, licet ſub alio nomine.6. Topic.c.3.G.

66 Diffinitio illa uitioſa eſt, in qua non ponitur genus diffiniti primo loco,cum ſit diffinitum in genere.6.Topic.c.3.H.

66 Diffinitio illa uitioſa eſt,in qua alterū diuidentium genus aliquod ponitur, quia nō datur per priora,cum illa quæ genus diuidūt,ſint ſimul natura.6.Topic.c.3.H.

67 Diffinitio uitioſa eſt, ſi non complectatur omne, ad quod & quale æqualiter diffinitum reſpicit.6.Topic.c.3.I.

68 Diffinitio uitioſa eſt, ſi non referatur ad melius,ad quod ſuum diffinitum dicitur. 6.Topic.c.3.I.

69 Diffinitio uitioſa eſt,quæ nō datur per genus cōueniens.6.Topic.c.3.L.

70 Diffinitio uitioſa eſt,quæ datur ꝑ tranſcēdens,ommiſſo proximo genere.6.Topic. ca.3.L.

71 Diffinitio uitioſa eſt,in qua aliquid ponit̃ pro differentia,quod non eſt alicuius differentia.6.Topic.c.3.M.

72 Diffinitio illa uitioſa eſt, in qua ponit̃ differentia,quæ nō habet aliam differentiam diuidentem genus ſecum ex oppoſito.6. Topic.c.3.M.

73 Diffinitio uitioſa eſt, in qua ponitur differentia, quæ generi addita non conſtituit ſpeciem.6.Topic.c.3.N.

74 Diffinitio uitioſa eſt, in qua ſpecies ponit̃ pro differentia.6.Topic.c.3.P.

75 Diffinitio uitioſa eſt,in q̄ negatio aut ꝓuatio ponit̃ loco differētiæ.6. Topic.c.3.N.

76 Diffinitio uitioſa eſt,in qua ponitur genus pro differētia.6.Topic.c.3.P.

77 Diffinitio uitioſa eſt, quæ ſignificat quid, non quale quid.6.Topic.c.3.Q.

78 Diffinitio uitioſa eſt,ĩ qua ponitur differētia ſecundū accidens.6.Topic.c.3.Q.

79 Diffinitio uitioſa eſt,in qua differētia prædicatur de genere uniuerſalit̃ ſumpto, aut ſpecies de genere, aut genus de differentia.6.Topic.c.3.R.

80 Diffinitio uitioſa eſt,ſi prior in ea ponatur ſpecies,q̄ differentia.6.Topic.c.3.R.

81 Diffinitio uitioſa eſt, in qua differentia alterius generis nec contenti nec continentis ponitur.6.Topic.c.3.S.

82 Diffinitio uitioſa eſt, in qua ponitur loco differentiæ alicubi eſſe.6.Topic.c.3.T.

83 Diffinitio in qua ponitur pro differentia paſſibilis qualitas aut affectus, uitioſa eſt. 6.Topic.c.3.V.

84 Diffinitio uitioſa eſt,in qua non ponit̃ differētia ad aliquid,ſi diffinitum eſt eorum, quæ ſunt ad aliud.6.Topic.c.3.V.

85 Diffinitio eorū,quæ ſunt ad aliquid, ſi nō contineat illa, ad quæ referuntur illa,quæ ſunt ad aliquid, aut ſecundū artem aut ſecundū naturā,uitioſa eſt.6. Topic.c.3.V.

86 Diffinitio uitioſa eſt,quæ paſſionem diffinit per alia ſubiecta q̄ per illa, quibus nata eſt ineſſe.6.Topic.c.3.X.

87 Diffinitio uitioſa eſt,ſi eſt eorum quæ ſunt ad aliquid,& illa dicant̃ ad unū per prius, & ad aliud per poſterius, ſi illud ad quod per prius dicunt̃,non contineatur in diffinitione.6.Topic.c.3.X.

88 Diffinitio ſi nō conuenit diffinito pro oīni tꝑore,uitioſa eſt.6.Topic.c.3.Y.

89 Diffinitio ſi poteſt dari per aliam rationē, q̄ magis cōueniat diffinito q̄ per illā,q̄ dat̃, talis diffinitio eſt uitioſa.6.Top.c.3.Y.

90 Diffinitio uitioſa eſt, quæ nō ſimul tēpore ſuſcipit magis aut minus ſicut ſuum diffinitum.6.Topic.c.3.Z.

91 Diffinitio illa uitioſa eſt,ſi diffinitum ſuſcipiat magis aut minus, & ipſa diffinitio nō ſuſcipiat, aut ecōtrario.6.Topic.c.3.Z.

92 Diffinitio uitioſa eſt, ſi propoſitis duabus diffinitionibus, diffinitū nō dicitur æqualiter illis,ſed alterum magis alterum minꝰ. 6.Topic.c.3.Z.

93 Diffinitio eius quod eſt ad aliquid uel ꝑ ſe uel ſecundū genus ſuum, ſi non contineat illud, ad quod ſuum diffinitū dicitur, eſt uitioſa.6.Topic.c.4.A.

94 Diffinitio uitioſa eſt,ſi ea,q̄ ſunt ad finem, ponantur pro fine.9.Topic.c.4.B.

95 Diffinitio uitioſa eſt,in qua circunſtantiæ diffiniti dicti ad aliquid non ſimpliciter, nō ponunt̃. Vt ſi qs dicat, ambitioſus eſt, qui honorem appetit, ſi nō addat aliquid, male diffiniuit, cū omnes appetant honorem.6.Topic.c.4.B.

96 in Diffinitione appetitus ſi non ponat̃ boni,quod uidet̃,aut apparet,uitioſa eſt diffinito, quia nihil mouet appetitū niſi apparens bonum.6.Topic.c.4.D.

97 Diffinitio illa uitioſa eſt,in qua unum contrariorum ponitur in diffinitione alterius, ſi utrunq; ſit poſitiuum.6.Topic.c.4.H.

98 Diffinitio illa uitioſa eſt,in qua priuatio, q̄ diffinitur,non aſſignat̃,cuius eſt priuatio. 6.Topi.c.4.H.

99 Diffinitio alicuius coniugatorū ſi nō aptatur aliis coniugatis & caſibus,uitioſa eſt.6. Topic.c.4.I.

100 Diffinitiones quædam aptari nō poſſunt ideis.6.Topic.c.4.I.

101 Diffinitio una ſi aſſignetur omnibus contentis ſub uno æquiuoco, uitioſa eſt.6. Topic.c.5.A.

102 Diffinitio complexorū uitioſa eſt,ſi ſubla-

ta altera parte tam a diffinitione q̃ a diffinito, reſidua pars diffinitionis nõ conuenit reſiduæ parti diffiniti. Si uero cõueniat, eſt bona diffinitio. 6. Topic.c.5.D.

103 Diffinitio æquimembris dicitur, quando tot ſunt nomina & uerba in illa, quot ſunt cõpoſita in diffinito, quæ diffinitio uitioſa eſt. 6. Topic.c.5.D.

104 Diffinitio, quæ fit per tranſmutationem, ſi fiat ꝑ nomina ignotiora & obſcuriora q̃ diffinitum, uitioſa eſt. 6. Topic.c.5.E.

105 Diffinitio quæ fit per nominũ tranſmutationem, ſi habeat nomina trãſmutata non ſignificãtia, quod ſignificat diffinitum, eſt uitioſa. 6. Topic.c.5.E.

106 Diffinitio ſicut eſt uitioſa, quando datur ꝑ non ens ſimpliciter, ſic etiã uitioſa eſt, quãdo datur per non ens ad propoſitum. 6. Topic.c.5.H.

107 Diffinitio illa aliis præferenda eſt, per quã manifeſtius fit, quod diffinitur. 6. Topic.c.5.I.

108 Diffinitio per ſe elegibilis ſi diffiniat elegibile propter aliud, non eſt bona diffinitio. 6. Topic.c.5.I.

109 Diffinitiones plures nõ ſunt unius diffinibilis. 6. Topic.c.6.H

110 Diffinitio illa uitioſa eſt, in qua licet ponatur res & ſubſtantia diffiniti, nõ tamen ponitur poteſtas & actus & bene eſſe. 6. Topic.c.6.H.

111 Diffinitio totius integralis tam reſpectu totius q̃ reſpectu partium quando ſit uitioſa aut bona, habes. 6. Topic.c.6. per totum.

112 Diffinitionem nulli aut pauci diſputantiũ probant, ſed omnes accipiunt eam tanq̃ principium. 7. Topicorum.c.2.A.

113 Diffinitio eſt oratio, quæ quid eſt eſſe rei indicat. 7. Topic.c.2.B,

114 in Diffinitione quæ ponuntur, oportet in eo quod quid eſt de re ſola prædicari. 7. Topic.c.2.B.

115 Diffinitio conſtat neceſſario ex genere & differentia. 7. Topic.c.2.B.

116 Diffinitio eſt propoſiti, ſi oppoſita eſt oppoſiti. 7. Topic.c.2.C.

117 Diffinitionem duorum eſſe, aut duas diffinitiones unius, impoſſibile eſt. 7. Topic. ca.2.F.

118 Diffinitionem difficilius eſſe conſtruere q̃ deſtruere, probaẽ. 7. Topic.c.3.A.B.

119 Diffinitiones illæ difficiles ſunt ad probãdum, quæ dantur per nomina æquiuoca & multiplicia, & illæ quas neſcimꝰ, an per propria an per metaphoram dentur. 8. Topic.c.2.H.

120 Diffinitione non inuenta, difficile eſt argumentari, imo fortaſſe impoſſibile. 8. Topic.c.2.I.

121 in Diffinitionibus eſſe prõptum & copioſum, maximi momenti eſt in diſputationibus. 8. Topic.c.5.F.

122 Diffinitio diuidit ſingulas partes totius. 1. Phyſic. T.Co.5.

123 Diffinitionem a quibus ſumant naturalia & artificialia, quando diffiniuntur, oſtẽditur. 2. Phyſic. T.Co.91.92.

124 Diffinitionis bonæ quattuor ſunt conſyderationes. Prima, ut aſſignetur, quid eſt ipſum diffinitum. Secunda, ut ſoluãtur ea, quæ dubitationem afferunt. Tertia, ut declarẽtur, quæ competunt diffinito. Quarta, ut per eam appareat cauſa difficultatis & dubitationum circa ipſum diffinitũ. 4. Phyſic. T.Co.31.

125 Diffinitionũ omniũ an ſit una uia, qua inueſtigari debeãt, dubitatur. 1. de Anima. T.Co.5.

126 per Diffinitiones omnes non contingit omnia accidentia cognoſcere. 1. de Anima. T.Co.11.

127 Diffinitiones dialecticæ in naturalibus uanæ ſunt omnes. 1. de Anima. T.Co.11.

128 Diffinitiones dialecticæ aliæ ſunt a diffinitionibus phyſicis, nã dialecticꝰ diffinit per rationem & formã, phyſicus per materiã. 1. de Anima. T.Co.16.

129 Diffinitiones omnes finitæ ſunt. 1. de Anima. T.Co.48.

130 Diffinitiones aliquæ ſunt ſicut concluſiones. 2. de Anima. T.Co.12.

131 Diffinitio nõ ſolum debet dicere quia eſt, ſed cauſam aſſignare ꝓpter quid eſt. 2. de Anima. T.Co.12.

132 Diffinitiones rhetoricæ, oportet, ut ita ſe habeãt, ut nec obſcuræ ſint, nec abſolutiſſimæ. 1. Rhetor.c.10.G.

133 Diffinitionem oportet referre eſſentiam rei. 1. Magnor. Mor.c.2.D.

134 Diffinitionem ſenſibilium communẽ poſſe dari, impoſſibile credidit Plato, quia ſunt in continuo fluxu, & propterea ideas induxit. 1. Metaphyſic. T.Co.6.

135 per Diffinitionem unumquodq; cognoſcitur. 3. Metaphyſic. T.Co.10.

136 Diffinitionis principia ſunt ipſa uniuerſalia. 3. Metaphyſic. T.Co.10.

137 Diffinitio rei eſt ratio, quã nomen ſignificat. 4. Metaphyſi. T.Co.28.

138 Diffinitio alicuius ſcientiæ quærenda eſt, ſi uolumꝰ cognoſcere differẽtiã illius ſciæ, ab aliis. 6. Metaphy. T.Co.2. & ultra.

139 Diffinitio in naturalibus non fit ſine motu. 6. Metaphyſic. T.Co.2.

140 Diffinitio omnis aut datur per materiam, aut per rationem & formam. 6. Metaphyſic T.Co.2.

141 Diffinitio eſt, non ſi nomen ſignificet idẽ ꝙ oratio, ſed ſi primi alicuius fuerit. 7. Metaphy. T.Co.13.

142 Diffinitio multipliciter diciẽ, ſicut & ipum quid eſt. 7. Metaphy. T.Co.14.

143 Diffinitionem eſſe primo ſubſtãtiæ, probatur. 7. Metaphy. T.Co.16.

144 circa Diffinitionem dubia duo ponũtur, & ſoluũtur. 7. Metaphy. T.Co.17. & ultra.

145 Diffinitio quodãmodo eſt ſolius ſubſtãtiæ, & ipſius quod quid erat eſſe, quodammodo etiam aliorum prædicamentorum. 7. Metaphy. T.Co.19.

146 Diffinitio omĩs ratio ſeu oratio eſt, & omnis oratio ꝑtes habet. Vt ſic ſe habeat tota oratio ad rem, ſicut partes orationis ad partes rei. 7. Metaphy. T.Co.33. & 8. Metaphy. T.Co.2.

147 in Diffinitione poni debent partes ſecũdũ ſpeciem. 7. Metaphy. T.Co.35.

148 Diffinitio eſt ſpeciei & uniuerſalis. 7. Metaphy. T.Co.37.

149 Diffinitio quomodo ſit una, licet conſtet ex partibus, declaratur, & quæ uidentur eſſe contraria, ſoluuntur. 7. Metaphyſi. T. Co.42. & ultra.

150 in Diffinitionibus nihil aliud eſt q̃ primũ genꝰ & differẽtia. 7. Metaphyſi. T.Co.43.

151 Diffinitio ratio eſt, quæ ex differentia conſtat. 7. Metaphyſi. T.Co.43.

152 Diffinitionis unitatem non impedit multitudo differentiarum, ſi recte ſumantur. 7. Metaphy. T.Co.43.

153 Diffinitio aut ſolius ſubſtãtiæ aut maxime eſt. 7. Metaphy. T.Co.50.

154 Diffinitio nõ eſt ſingularium ſenſibiliũ. 7. Metaphy. T.Co.53.

155 Diffinitio ꝑ multos terminos datur, quia per unum nomen ſeu terminum non poteſt dari, maneret enim ignotum & obſcurum, quod diffinitur. 7. Metaphyſic. T. Co.54.

156 Diffinitio eſt ratio quiditatis, ſeu quod q̃d erat eſſe. 8. Metaphy. T.Co.2.

157 Diffinitiones, quæ dantur per materiam & formam, Archytas approbat. 8. Metaphyſi. T.Co.6.

158 Diffinitionis partes, quæ ſumũtur ex differentiis, pertinent ad formam, quæ uero pertinent ad materiam, ſumuntur ex eis, quæ inſunt. 8. Metaphy. T.Co.6.

159 Diffinitio quæ datur per materiam tantũ, aut per formam tantum, imperfecta eſt, quæ uero datur per materiam & formam, ꝑfecta diffinitio eſt. 8. Metaphy. T.Co.6.

160 Diffinitio eſt ratio ſeu oratio longa. 8. Metaphyſic. T.Co.9.

161 Diffinitio diuiſibilis eſt, & ad aliqua indiuiſibilia terminatur, quia diffinitiones non procedũt in infinitũ. 8. Metaph. T.Co.10

162 Diffinitio licet ex pluribus conſtet, eſt tamen per ſe una ſicut numerus. 8. Metaphy. T.Co.10.

163 Diffinitiones, quocũq; addito, uel ablato, uariantur, ſicut numeri. 8. Metaphyſicor. T.Co.10.

164 Diffinitio quomodo ſit una, licet ex pluribus partibus conſtet, oſtenditur. 8. Metaphyſic. T.Co.15.16.

165 Diffinitio eſt una, non coniunctione, ſed quia unius. 8. Metaphyſic. T.Co.15.

166 Diffinitio uniuerſalis iure poteſt Socrati attribui. 13. Metaphyſic. c.4.B.

167 Diffinitiones uniuerſales licet Socrates induxerit, non tamen a ſingularibus ſeparauit. 13. Metaphyſi.c.9.I

DIFFINIBILE. DIFFINIRE. DIFFINITVM. DIFFINITIVVM.

1 Diffinibile omne nõ eſt demõſtrabile. 2. Poſter. T.Co.2.

2 Diffinibile omne ſi eſt demõſtrabile, ſequitur, demonſtrabilis eſſe ſcientiam ſine demonſtratione, quod eſt impoſſibile. 2. Poſter. T.Co.2.

3 Diffinibili quæ inſunt, quædã excedũt ipſum diffinibile, non tamen excedunt genꝰ eius, q̃dam tñ excedũt & diffinibile & eius genus. 2. Poſter. T.Co.17.

4 Diffinitur facilius minus uniuerſale q̃ magis uniuerſale. 2. Poſter. T.Co.22

5 Diffinibile omne aut diffinitur per materiã aut ſine materia. 6. Metaphy. T.Co.2.

6 Diffinire nõ poterimus, niſi ſciamus, quæ ſint partes ſpeciei. 7. Metaphy. T.Co.37.

7 Diffinitũ unũ eſt. 7. Metaphy. T.Co.42.

8 Diffinitiua ratio aliquid de aliquo ſignificat. 8. Metaphy. T.Co.9.

9 Diffiniri nihil poſſe, dicebant Antiſthenici. 8. Metaphyſic. T.Co.9.

10 Diffiniri quod debet, oportet, q̃d ſit compoſitum, ſiue ſit ſubſtantia intellectualis ſiue ſenſibilis. 8. Metaphy. T.Co.9. Quære Diffinitio. *

DIGESTIO. DIGESTVM.

1 Digeſta omnia nata ſunt conſtare, & craſſa eſſe. 2. Meteor.c.3.H.

2 Digeſtio opus eſt calidi. 4. Meteor. T. Cõm.14.

3 Digeſtionis ſpecies tres ſunt, ſcilicet Pepanſis, id eſt, maturatio. Hepſeſis, id eſt, elixatio. Opteſis, id eſt aſſatio. 4. Meteor. T.Co.14.

4 Digeſtionis contrariæ ſpecies nominibꝰ propriis carent, quanuis appellemꝰ maturationi contrariã Omoten, ideſt, cruditatem, elixationi contrariam molynſim, id eſt inquinationem, aſſationi contrariam ſtateuſim, id eſt, excaldationem. 4. Meteor. T.Co.14.

5 Digeſtio eſt ꝑfectio, quæ a naturali & proprio calido ex oppoſitis fit paſſiuis, q̃ propria unicuiq; materia exiſtunt. 4. Meteor. T.Co.15. & 19.

6 Digeſtionis perfectæ principiũ prouenit a caliditate propria, q̃uis ab externis auxilium habeat aliquando per balnea & alia, interior tamen calor principiũ occupat. 4. Meteor. T.Co.15. Quære Balneũ.2.

7 Digeſtum cum aliquid factum fuerit, perfectum eſt. 4. Meteor. T.Co.15.

8 Digeſta ſunt illa, quorũ materia & humiditas uicta fuit a caliditate intrinſeca. 4. Meteor. T.Co.15.

9 Digeſta oĩa calidiora ſunt & craſſiora, quia calidũ euincens humidum efficit illud melioris molis & ſiccius. 4. Meteor. T.Co.16.

10 Digeſtionis finis qbuſdã eſt natura, quã formam & ſpeciem dicimꝰ, aliis autem eſt finis ad ſubiectam quandam formam, ut humor qui elixabatur, uel torrebat̃, aut aliquo modo caleſit, & talis & tãtus fit. 4. Meteor. T.Co.16.

11 Digeſtio alimenti in corpore animalis elixationi ſimilis eſt, quia fit a calore corporis in humido. 4. Meteor. T.Co.28.

12 in Digeſtione nõ fiunt uermes, ſed in excrementis, quæ putreſcunt in aluo inferiori, & ab eo aſcendunt ſurſum. 4. Meteor. T.Co.28.

13 Digeſtione facta, expergiſcitur animal a ſomno, quia calor euicit. de Somn. & Vigil. c.3.N.

14 Digeſtionẽ operantur cætera mẽbra gr̃a cordis. de Iuuent. & ſenect. c.2.A.

15 Digeſtio nutrimenti primo fit in ore, ſed imperfecte, deinde in ſtomacho. de Iuuẽt. & ſenect. c.2.A.

16 Digeſtionem cor potiſſimum operatur, & ei finẽ imponit. de Iuuẽt. & Senect. c.2. A

17 Digeſtionẽ cõplent oĩa animalia calore naturali. de Reſpirat. c.4.A.

18 Digeſtio non fit ſine anima & calore naturali. de Reſpirat. c.4.A.

19 Digeri ſeu concoqui facile poſſunt auium carnes. 6. Ethic. c.7.C. ✳.

DIGITVS.

Digitis mutatis, unum duo uidẽtur, licet uiſus nõ fallatur & iudicet unum, ſicut eſt, tactus uero facilius decipitur, q̃ uiſus. de Somniis. c.2.N. Quære Manus. ✳.

DIGNITAS. Quam ἀξίωμα græci dicunt. Latini profatum aut affatum aut proloquium aut pronũciatum. Immediatam propoſitionem dicunt iuniores.

1 Dignitates ſunt, ex quibus eſt demonſtratio. 1. Poſter. T.Co.22.

2 Dignitas non eſt ſuppoſitio, nec petitio, quia dignitas eſt neceſſaria intelligibilis propter ſe, ſuppoſitio aut petitio non. 1. Poſter. T.Co.25.

3 contra Dignitatem non fit inſtantia. 1. Poſter. T.Co.26.

4 Dignitatem negatiuam nulla demonſtratio oſtenſiua recipit, niſi ſecundum accidens. 1. Poſter. T.Co.26.

5 Dignitatibus utuntur omnes ſcientiæ demonſtratiuæ. 3. Metaphyſi. T. Co.4.

6 Dignitates uniuerſaliter & maxime omniũ ſunt principia. 3. Metaphy. T.Co.4.

7 Dignitates, quæ ſunt principia in mathematicis, eſſe metaphyſicæ conſyderationis, probatur. 4. Metaphy. T.Co.7.

8 Dignitas omnium dignitatum eſt, de quolibet eſſe uel non eſſe & de nullo ambo ſimul. Ad quam reducuntur omnes demõſtrationes. 4. Metaphy. T.Co.9. Quære Demonſtratio. Principium.

DIGNITAS. Qua aliquis dignus eſt aliquo, ut magiſtratus honore.

1 Dignitas ad bona externa dicit̃. 4. Ethic. ca.3.B.

2 Dignitas ciuilis non eſt eadẽ apud omnes reſpublicas, ſed alia apd̃ alias. Vt apud populares libertas, apud paucos potẽtes diuitiæ, apud optimates uirtꝰ. 5. Ethic. c.3. B.

DIIOPEIA.

Diiopeia Muſæi uxor, aut Triptolemi mater. Quære Athenienſes.4.

DILIGENTIA

Diligentia omnibus rebus prodeſt. 4. Ethic. c.1.D.

DILVVIVM.

Diluuium quãdo, & quomodo fiat. Quære Cataclyſmus.

DIMENSIO. Corporis.

Dimenſiones, quibꝰ corpora diſtinguuntur, ſex ſunt, ſcilicet ſurſum & deorſum, dextrũ & ſiniſtrũ, ante & retro. de Cõm.

animali greſ. c.1.C. Quære Lõgitudo. Latitudo. Altitudo. Profunditas. Corpus. Dextrum. Siniſtrum. Surſum. Deorſum. Ante Retro. ✳

DIMINVTIO. Color rhetoricus. Quære Attenuatio.

DIMINVTIO. Vt opponitur augmentationi.

1 Diminutio ſpecies motus eſt. Prædicam. c.13.A.

2 Diminutio contraria eſt augmentationi. Prædicament. c.13. B. Quære Augmentatio.

DIMINVTVM. Quære Mutilum.

DINOTES. Aſtutus, habilis, callidus, Dinotica. Aſtutia. Habilitas. Calliditas. Quære Calliditas.

DIOCLES. Quære Philolaus.1.

DIOGENES. Philoſophus.

1 Diogenes appolloniates recte dixit, ꝙ ſi ex uno omnia non fierent, nequaq̃ poſſint uiciſſim agere aut pati, uerbi gratia calidum frigefieri, & idem rurſus calefieri. Non eñ calor & frigus in ſe ſe mutuo trãſeunt, ſed ipm̃ ſubiectum mutationem ſuſcipit. 1. de Gene. T.Co.43.

2 Diogenes ſicut & alii qdã dixit, aĩam ẽẽ aerẽ, qa dicebat aerẽ eſſe prĩcipiũ oĩm & ſubtiliſſimum, & animam mouere corpus, qa ſubtiliſſima eſt, & cognoſcere, quia prima. 1. de Aĩa. T.Co.32.

3 Diogenes dixit, omnia animalia ſpirare, & piſces etiam, quos dixit ſpirare, cũ euomũt aquam per branchias, ex eo humore, qui ori circũquaq; adiacet. Aerẽ opera uacui in ore exiſtentis trahere aſſeruit, quaſi quidam aer eſſet in aqua. de Reſpirat. c.1.D.

4 Diogenes dixit, ideo piſces extra aquam mori, quia attrahũt multum aeris. Quæ ratio ſtulta eſt, quia greſſibilia etiam interirẽt eo modo, cum tamen nullum greſſile aĩal ſuffocari uidetur, eo ꝙ uehementer ſpiret. de Reſpirat. c.1.H.

5 Diogenis appolloniatæ opinio de Nili augmento ponitur. de Nilo. B.

6 Diogenes aerem ponit priorẽ aqua, & maxime principium omnium rerum. 1. Metaphy. c.3.E. ✳

DIOMEDES. Rex Aetoliæ poetarũ fabulis notiſſimus, cum quo arma aurea pro æreis permutauit Glaucus. Quod ipm̃ in prouerbium abiit, quoties ſignificare uolumus inæqualem rerum permutationem. Et Diomedis aues, in quas Diomedis ſocios conuerſos poetæ fabulantur. Has alii cataractas, alii erodios uocant.

1 Diomedi ſua arma precioſiora tradidit Glaucus pro uilioribus. 5. Ethic. c.9.C.

2 Diomedis inſula in Adriatico ſinu poſita adiacet Italiæ. In q̃ ſacellũ dicatũ eſt Diomedi, ubi ſunt aues Diomedis, quæ oĩes laniant & diſcerpũt præter Græcos. de Admirand. Audit.69.

3 Diomedes ab Aenea fuit dolo interceptus de Admirand. Audit.69.

4 Diomedis arma & ſecures repoſitæ ſũt in templo Palladis Achaicæ. de Admirand. Audit.50.

DIOMEDON. Publicanus quidam.

Diomedon publicanorum princeps dixit. Si uobis locare turpe non eſt, nec nobis cõducere. Quo oſtenditur, ſi iuſte ac bene agere ineſt alteri, & pati inerit alteri. Et ſi imperaſſe iuſtum, etiam feciſſe iuſtũ. 2. Rhetor. c.23.B.

DION. Syracuſanus.

Dion interfectus eſt, licet Dionyſium poſteriorem tyrannide expulerit. 5. Politi. c.10.H.O. Quære Tyrannis.19.

DION. Alius a ſuperiori.

Dion. 1. Rhetor. c.12.H.

DIONYSIA. Bacchi ſacra. Quære Elis.1

DIONYSIVS. Syracuſanus tyrãnus, & eius filius DIONYSIVS.

1 Dionyſius præſidium petẽs per inſidias tyrannidem occupauit Syracuſis. Quod plures etiam feciſſe referuntur. 1. Rhet. c.2.O Quære Piſiſtratus.1. Theagenes.

2 Dionyſii ſuperioris filius furioſus fuit, cum pater ingenioſus fuerit. Nam frequẽter accidit, in uirorum generibus ut in agris, in quibus fertilitas aliquando eſt, aliquando ſterilitas. Et ingenioſi patres degenerãt in furioſos filios. 2. Rhet. c.15.A

3 Dionyſius tyrannus adeo immanis & crudelis fuit, ut dubitetur, fuerit ne fera deterior. 2. Magnor. Mor. c.6.N.

4 Dionyſius expulit Syracuſis quendam, q ferri monopoliam exercebat, ut inutilem ſuis rebus. 1. Politi. c.7.F.

5 Dionyſio poſtulante circa ſe habere aliquos cuſtodiæ cauſa, reſpondit quidam, tot eſſe etiam dandos Syracuſanis. 3. Polit. c.11.F.

6 Dionyſius accuſans Daphnæum & diuites tyrannidem meruit obtinere Syracuſis ꝑpter inimicitiam nobilitatis, præſtita ſibi fide a populo, quaſi popularis eſſet. 5. Politico. c.5.D.

7 Dionyſio tyrannidẽ parauit Hipparinus Syracuſis. 5. Polit. c.6.C.

8 Dionyſius tyrannus apud Syracuſas.5.Politic.c.10.B.
9 Dionyſius poſterior, qa ſemp ebrius erat, cõtemptui habitus eſt a Dione, & ideo pulſus fuit a Syracuſanorũ tyrannide.5.Polit.c.10.E.Quære Ebrius.8.
10 Dionyſius poſterior. Quære Dion Syracuſanus. Tyrannus.
11 Dionyſio tenẽte Syracuſas, in annis quinque conſumptæ ſunt ciuium facultates in ꝑendendis tributis.5.Polit.c.11.C.
12 Dionyſius quo aſtu & quibus dolis a ciuibus & aliis etiam a tẽplis ꝑecunias extorſerit, habes.Oecon.Publi.F.G.P.
13 Dionyſius bello cepit Rhegium. Oecon. Publ.Quære Alcimedes.
DIONYSIVS. Philoſophus.
DIONYSIVS. Poeta.
1 Dionyſius ſimiles ſcriptores imitatus eſt. in Poetic.c.1.D.
2 Dionyſius diffiniuit uitam eſſe motum generi nutriendi naturaliter inſeruientem.6 Topic.c.5.A.Quære Poeſis.17.
DYRRACHIVM.Quære Epidãnus.
DISCERE. DISCIPLINA. DISCIPLINABILE.
1 Diſciplina ois intellectiua ex præexiſtente cognitione fit, qđ inductiõe ꝓbatur in ſciẽtiis ſpeculatiuis & practicis.Nam & q̃ mathematicæ appellantur, hoc modo ꝑficiuntur, & unaquæq; reliquarum artium. Similiter etiam & circa diſputationes, quæ ꝑ ſyllogiſmos aut inductionem procedunt, euenire ſolet.Eodem modo & facultatis rhetoricæ orationes ex præexiſtente cognitione ſuadẽt. 1.Poſt.T.Co.1.
2 qđ Diſcit aliqs, cõtingit quodãmodo ſcire quodãmõ ignorare.Nam ſcit quidẽ in uniuerſali, ignorat in particulari.1.Poſterior. T.Co.4.
3 Diſciplina eadem eſt oppoſitorum.5.Topico.c.4.M.
4 Diſcẽtem oportet credere.1.Elen.c.2.B.
5 Diſcens quomodo mutetur.2.de Anima. T.Co.56.58.
6 Diſcere bis eandem rem cõtingit.de Memo.& Remi.c.2.C.
7 Diſcere iucundum eſt, nam in diſcendo reditus eſt in naturam.1.Rhet.c.11.H.&.3. Rhetor.c.10.A.
8 in Diſciplinis tradendis primo minus ꝑfecta & rudia tradenda ſunt, deinde expedire. Secundo non eſt feſtinandũ, ſed expectandum tempus. Tertio, ſecundum q; patitur materia tractare. Quarto, modus eſt ſeruandus, ut quouſq; tractanda ſit diſciplina, tradatur. Quinto, non eſt quærẽda cauſa propter quid in omnibus diſciplinis.1. Ethic.c.7.E
9 qui Diſcunt primo, orationes quidem nectunt, ſed non ſtatim ſciunt, at oportet, q; eorum mẽtibus inſideat, quod eget mora temporis.7. Ethic.3.D.
10 Diſciplinæ iuſtiſſime ſibi uendicant honorem.3. Polit.c.8. C.
11 Diſcere nõ minus difficile eſt quæ oblitus fueris, q̃ quæ non didiceris.4.Pol.c.1.C.
12 Diſciplinæ in duas ætates diuiduntur, alteram a ſeptimo anno uſq; ad pubertatẽ, alteram a pubertate uſq; ad uiceſimum primũ annum.7.Polit.c.17.D.
13 Diſciplina omnis uult implere id, quod deeſt naturæ.7.Polit.c.17.D.
14 Diſciplinabilia non poſſunt eſſe animalia auditu carentia, licet poſſint eſſe prudentia.1. Metaphyſi.c.1.B.Quære Apes.8.
15 Diſciplina omnis ꝑ ante nota fit.1.Metaphyſi.T.Co.48.
16 Diſciplina fit in omnibus per minus nota naturæ ad magis nota.7.Metaphyſicor. T.Co.10.✳
DISCORDIA.
Diſcordiæ eorum, qui multum ualent in republica, ſtatim diſſoluẽdæ ſunt, alioqui grande malum parient reipublicæ. Nam huiuſmodi diſcordiæ totam poſt ſe trahũt ciuitatem.5. Politicor.c.4.A. Quære Seditio.
DISPENSARE. Rem familiarem, & DISPENSATIO.
1 Diſpenſationes, quibus res familiares parari & conſeruari poſſint, ſunt Attica, Perſica, & Laconica.1.Oecon.c.6.A.
2 Diſpenſationes quattuor ſunt, ſcilicet regia, ſatrapica, quæ & præfectoria, ciuilis & priuata, de qbus habes. Oecon.Publ.A.
3 Diſpenſare qui aliqua debet, opus eſt ei, ut tria habeat. Primo, locorum cognitionẽ, circa quæ negociatur. Secundo, ut ſit laboris patiens. Tertio, ut ſit iuſtus.Oeconom. Public.A.B.
DISPOSITIO. Affectio quædam, ut differt ab habitu.
1 Diſpoſitio ad aliquid eſt, quia alicuius diſpoſitio.Prædicam.c.7.A.
2 Diſpoſitio in prima ſpecie qualitatis eſt. Prædicam.c.8.A.
3 Diſpoſitio minus ꝑmanens & minus diuturna eſt q̃ habitus. Vt ſcientiæ & uirtutes, quæ difficile tolluntur, ſi quis uel mediocriter ſumat ſciẽtiã, niſi grãdis ꝑmutatio facta ſit, uel ab ægritudie ul' ab aliquo hmõi.

Idem etiam dicendũ de uirtutibus. Diſpoſitiones uero facile mutari poſſunt, quia ſubiectũ tenuiter affectum eſt ab eis. Vnde habitus & diſpoſitio differũt ſecũdum difficultatem & facilitatem, a ſubiecto ut remoueãtur. Vnde habitus & diſpoſitiões ſunt, diſpoſitiones uero non neceſſe eſt habitus eſſe. Qui enim retinẽt habitum, quodammodo diſpoſiti ſunt ad ea quæ habẽt, qui autem diſpoſiti ſunt, non omnino retinent habitum. Prædicament.c.8.A.
4 Diſpoſitiones tanto ſunt nobiliores, quanto ſunt melioris ſubiecti.7.Politi.c.1.C.
5 Diſpoſitio dicitur tripliciter. Primo dicit ordo partium in loco. Secundo ordo partium ſecundum potentiam aut uirtutem. Tertio ordo partium ſecundum ſpeciem aut figuram.5. Metaphy.T.Co.24.Quære Accidens.Affectio.Qualitas.
DISPVTARE.DISPVTATIO.
1 Diſputare non conuenit in metaphoris, ſicut nec diffinire per metaphoras.2.Poſte. T.Com.22.
2 Diſputationum litigioſarum principia ſtatim apparent manifeſte falſa etiam iis, qui parua uidere poſſunt.1. Topic.c.1.B.
3 ad Diſputationem utilis eſt diffinitio æquiuoci.1. Top.c.14.C.
4 Diſputatio de nomine omnino eſt uitãda dialectico, niſi aliter non poſſit de propoſito diſſerere.1. Top.c.14.C.
5 Diſputatio dialectica poteſt in duob⁹ ꝑccare, aut in aſſumendo manifeſte falſum, aut in trãſgrediendo locutionis modum, & ſi utatur metaphoris.2. Top.c.1.C.
6 Diſputantium alterũ uincere, neceſſe eſt. 8.Topic.c.4.C.
7 Diſputatio aliquãdo praua eſt ex parte opponentis, aliquando ex parte reſpondẽtis, aliquando ex parte utriuſq;.8. Top.c.4.C
8 in Diſputationibus maximi momenti eſt, eſſe promptum & copioſum in diffinitionibus.8. Topic.c.5.F.
9 Diſputatio doctrinalis eſt, quæ ex ꝓpriis principiis cuiuſcunq; diſciplinæ & non ex illis, quæ uidentur, colligit.1.Elẽch.c.2.B.
10 Diſputatiõis ſpecies quattuor ſunt ſcilicet doctrinalis, dialectica, tentatiua, contẽtioſa.1.Elench.c.2.B.
11 Diſputatio iucunda eſt aſſuetis & potentibus, quia uictoria in diſputatiõe eſt.1.Rhetor.c.11.F.
12 Diſputare aufertur, nominibus nil ſignificantibus.4.Metaphy. T.Co.10. Quære Dialectica.Interrogans.Reſpondens. Sophiſta.✳.
DISQVISITOR.Quære Iudex.
DISSIMILE.DISSIMILITVDO.
1 Diſſimilia potius dicentur, quæ quãtitatẽ nõ habent, q̃ quanta. Nam de quantis dicimus æquale uel inæquale. Prædicamen. c.6.E.
2 Diſſimile & ſimile ſecundum ſolam qualitatem dicitur.Prædicament.c.8.L.
3 Diſſimilia omnino eſſe debere, inter quæ fiat actio & paſſio, quidam dixerunt.1. de Gener.T.Co.46.47.
4 inter Diſſimilia omnino nõ põt fieri actio aut paſſio per ſe, ſed per accidens.1. de Gener.T.Co.49.
5 propter Diſſimilitudinem ciuium, ut puta indigenarum & aduenarum oriuntur ſæpe ſeditiones.5.Polit.c3.E.
6 Diſſimile multipliciter dicitur, quia oppoſitum eius, ſcilicet unum, multipliciter dicitur.4.Metaphyſi.T.Co.4.
7 Diſſimilia tot modis dicũtur, quot modis dicuntur ſimilia, quia ſimile & diſſimile opponuntur.5. Metaphyſic. T. qui non habet Auerrois commentum & ſequitur.T. Co.15.
8 Diſſimile conſequitur multitudinem.10. Metaph.T.Co.10.Quære Simile.
DISSIMVLATIO. Vitium oppoſitum ueritati per defectũ. DISSIMVLARE.
DISSIMVLATOR. Qui diſſimulatiõis uitio laborat.
1 Diſſimulatio opponitur ueritati per defectum.2.Ethic.c.7.D.&.4.Ethi.c.7.A.& 1.Magnor.Mor.c.7.A.
2 Diſſimulare uel parua uel manifeſta delicti ſimulq; malitioſi eſt, & facile ſperni põt, atq; id ipm arrogãtia uidetur interdũ. Nã nimia defectio ad arrogãtiam pertinet.4. Ethic.c.7.C.
3 qui Diſſimulant ea, ꝓ quibus hoies laudantur, aut beati eſſe dicuntur, arrogãtes ſunt 4.Ethic.c.7.D.
4 Diſſimulator negare ſolet & imminuere, q̃ ſibi inſunt.4.Ethic.c.7.A.
5 Diſſimulator minus uituꝑabilis eſt q̃ arrogãs, licet uterq; uitioſus ſit & mẽdax, qa uerũ probum eſt & laudabile, mẽdacium improbum & uituperabile.4.Ethic.c.7.B
6 Diſſimulatores attenuãtes ſua elegãtiores moribus eſſe uidentur, quia nõ uidẽtur id facere lucri cauſa, ſed ut fugiant tumiditatem. Maxie aũt hi negãt ea, q̃ ſunt ꝑclara, ut Socrates faciebat.4. Ethic.c.7.C.
7 Diſſimulatio eſt min⁹ ſibi tribuere, q̃ adſit. 1.Magnor.Mor.c.7.A.
8 Diſſimulator opponit̃ ueraci ꝑ defectum,

& minora ſua eſſe ſimulat, q̃ ſint, & q̃ nouit diffitet, & occultat, q̃ cognoſcit. 1. Magno. Mor. c. 33. A. ✳. Supercilium. 3.

DISSOLVTA MEMBRA. Quæ græci paralytica dicunt. Quære Paralytica.

DISSOLVTA. In oratione q̃n uidelicet plures dictiones generis eiuſdẽ proferunt ſine cõiunctionibus, qui etiam articuli dicuntur a Cicerone.

Diſſoluta proprium quidam habent, in eodem enim tempore multa dicere uidẽtur. Nam cum coniunctio multa unum faciat, patet econtrario, ꝙ unum erit multa, ſi cõiunctio tollatur, quare amplificat. Vt ueni, dixi, ſupplicaui. 3. Rhet. c. 12. C.

DISSOLVTVS. Moribus.

Diſſolute uiuere dulcius eſt pleriſq;, q̃ uiuere modeſte. 6. Polit. c. 4. F.

DISSVASIO. Circa quam & ei oppoſitã ſuaſionem uerſatur genus deliberatiuum.

Diſſuaſio ſuaſiõi oppoſita eſt, & diſſuadẽs contraria ſuadenti dicere debet. Rhet. ad Alexã. c. 1. A. Quære Deliberatiuũ gen9.

DISTANTIA. Pro interuallo.

1 Diſtantiam magnã uel paruam impedire corpora a ſuo motu & inclinatione, abſurdum eſt dicere. 1. de Cæl. T. Co. 81.

2 Diſtantia maior uel minor non uariat ſpeciem motus. 1. de Cæl. T. Co. 81.

DISTINCTIO. Quære Materia. 49.

DISTINGVERE.

Diſtinguenda ſunt multiplicia reſpondenti. 8. Topic. c. 3. I.

DITARI. Diuitem fieri.

1 Ditari licet ſimpliciter nõ ſit melius, imo non æque bonum ut philoſophari, indigẽti tamen melius eſt ditari q̃ philoſophari. 3. Topic. c. 2. F.

2 Ditari facile eſt philoſophis, ſi uelint, ſed hoc non eſſe illis curæ, dixit Thales, & oſtẽdit re ipſa. 1. Polit. c. 7. E. Quære Diues. Diuitiæ. Thales. 9.

DITHYRAMBI. Hymni ſeu carmina in laudẽ Bacchi. Ipſe etiam Bacchus dithyrãbus dict9 παρὰ τὸ δύο θύρασ βῆμαι, hoc eſt ꝙ duplici porta prodierit, ſcilicet aluo matris & Iouis femore.

1 Dithyrãbi melo rhythmõ & carmine utuntur. in Poet. c. 1. C.

2 Dithyrambis conueniunt nomina dupla. in Poet. c. 7. L.

3 Dithyrambis perutilis eſt cõpoſita dictio, quia dithyrambi inflati ſunt. 3. Rhet. c. 3. C

4 Dithyrambus manifeſte uidetur eſſe Phrygiæ melodiæ conueniens. 8. Poli. c. 7. C.

5 Dithyrambis conuenire Phrygiam melodiam, uel ex hoc probatur, ꝙ Philoxenus aggreſſus facere dithyrãbos in fabulis dorice non potuit, ſed ad phrygiam melodiã tractus fuit. 8. Polit. c. 7. D.

DITHYRA. Id eſt biualuia. Quære Plãta. 44.

DIVERSVM. DIVERSITAS.

1 Diuerſum, aut idem licet dicatur genere aut ſpecie, propriiſſime tamen numero dicitur. 7. Topic. c. 1. A.

2 Diuerſum aut idem quando ſint aliqua, & q̃n nõ, habes. 7. Topic. per totum.

3 Diuerſa ſunt inter ſe, q̃ uni tertio non ſunt eadem. 7. Topic. c. 1. E.

4 Diuerſa ſunt, quæ non cõtinentur ſub eodem genere. 7. Topic. c. 1. E.

5 Diuerſa ſunt, quorũ unum ſuſcipit magis aut minus q̃ aliud. 7. Topic. c. 1. D.

6 Diuerſa ſunt, a q̃bus aliquo æq̃liter ablato aut addito, nõ manẽt eadẽ. 7. Top. c. 1. E.

7 Diuerſa ſunt, ex quorũ altero facta eadẽ hypotheſi, ſeq̃tur impoſſibile, ex altero uero nõ ſequitur. 7. Topic. c. 1. F.

8 Diuerſa ſunt, quorũ alterũ dici põt de aliquo, de quo alterũ dici nõ põt, aut de quorum altero aliquid dicitur, quod de altero dici nõ poſſit. 7. Topic. c. 1. F.

9 Diuerſa ſunt, quorũ alterũ ſine altero dici poteſt. 7. Topic. c. 1. F.

10 Diuerſum multipl'r dr̃, q̃a unũ, cui opponitur, multipliciter dr̃. 4. Metaphy. T. Co. 4.

11 Diuerſa dicũtur, quorũ aut ſpecies plures aut materiæ plures, aut rõ ſubſtãtiæ aliud. 5. Metaphy. T. inter. 15. & 16. qui nõ ſequitur ordinem cõmentariorum.

12 Diuerſum opponitur ei, quod dicit̃ idem. 5. Metaphy. T. quo ſupra.

13 Diuerſũ multipl'r dr̃. 5. Meta. T. quo ſupra

14 Diuerſum conſequit̃ multitudinẽ. 10. Metaphy. T. Co. 10.

15 Diuerſũ multis modis dr̃, q̃a idẽ, cui opponit̃, multipl'r dr̃. Nã diuerſũ dr̃, qđ ẽ aliud. Alio mõ dr̃, q̃n nõ ẽ una materia & una rõ. Alio mõ ſicut i mathematicis. 10. Metaphy. T. Co. 11.

16 Diuerſum aut idem nõ dicuntur in nõ entibus. 10. Metaphy. T. Co. 11.

17 Diuerſitas & differẽtia nõ ſunt idẽ, q̃a aliq̃ diuerſa ẽẽ poſſunt a ſe inuicẽ ſe ipſis, & nõ alio, q̃ uero differũt, ꝑ aliq̃d aliud a ſe ipſis differũt. 10. Metap. T. Co. 12. Quære Idẽ

DIVES.

1 Ditiores efficimur nõ ſolũ rerũ acceſſiõe, ſed ẽt expẽſarũ attenuatiõe. 1. Rhe. c. 4. E.

2 Diuitẽ eſſe, magis conſiſtit in utendo, q̃ in poſſidendo. 1. Rhet. c. 5. E.

3 Diuites contumeliam maxime inferũt, q̃a excellere putant. 2. Rhet. c. 2. C.

4 Diuites nuper facti magis alios perturbãt, q̃ ſi a maiorib9 diuitias accepiſſent. 2. Rhetor. c. 9. D.

5 Diuitum mores quales ſint, habes. 2. Rhetor. c. 16. per totum.

6 Diuites contumeliatores ſunt & ſuperbi, quaſi oĩa bona poſſideant. 2. Rhet. c. 16. A.

7 Diuites delicati ſunt, ſibiq; plurimũ arrogant. 2. Rhet. c. 16. A.

8 Diuites dignos ſe putant principatu. 2. Rhet. c. 16. B.

9 Diuitum mores amentis ſimul atq; felicis mores ſunt. 2. Rhet. c. 16. B.

10 Diues nuper fact9 habet diuitias uelut nõ caſtigatas. 2. Rhet. c. 16. B.

11 Diuites minus ſunt, q̃ maxime ſunt digni, ut diuites ſint, ſcilicet liberales. 4. Ethico. c. 1. D.

12 Diues non eſt, qui diligentiã nõ adhibet, ut fiat. 4. Ethic. c. 1. D.

13 Diuites digni cenſentur honore. 4. Ethic. c. 3. D.

14 Diuites maxime uidẽtur egere amicis. Nã quid prodeſt talis proſperitas, beneficentia ſublata, qua in amicos utaris? Nec conſeruari quidẽ ſine amicis poteſt talis proſperitas, nam quo pluribus abundant, hoc pluribus periculis ſubiacent. 8. Ethi. c. 1. A.

15 Diuitem fieri expetibile eſt, non tamen ex patriæ proditione. 10. Ethic. c. 3. C.

16 Diuites rationabiliter ſibi uendicant honores. 3. Polit. c. 8. C.

17 Diuites uidẽtur obtinere locum honeſtorum & bonorum apud plures. 4. Politico. c. 8. C.

18 ex Diuitibus nimium & pauperibus nimiũ non fit bona ciuitas, quia ſunt ut domini & ſerui. 4. Polit. c. 11. C.

19 Diuites nimium fiunt contumelioſi & delinquentes in rebus magnis. 4. Poli. c. 11. B

20 Diuites nimium nolunt imperium alicui9 pati. Quod etiã ineſt eis, qui in eorũ domibus naſcuntur, ut nec p̃ceptoribus in ſcholis obedire uelint. 4. Polit. c. 11. B.

21 Diuitum cupiditates plus habendi magis deſtruũt rempublicam, q̃ multitudinis cupiditates. 4. Polit. c. 12. C.

22 Diuitum mores ſunt ficti. 4. Polit. c. 12. C

23 Diuites plures reperiuntur q̃ nobiles. 5. Polit. c. 1. C. Quære Nobilis. 18.

24 Diuitibus ſi reſpublica excellentiam honorum tribuat, afficiunt alios iniuria. 5. Polit. c. 7. C.

25 Diuites neceſſarii ſunt, ut ciuitas conſtare poſſit. 7. Polit. c. 8. B. Quære Ditari. Diuitiæ.

DIVINARE. DIVINATIO.

1 Diuinatio futurorum eſt. de Memo. & Remi. c. 1. B.

2 Diuinatio per ſomnium nec facile eſt credenda, nec contemnenda, quia omnes uel plures exiſtimant, ſomnia habere aliquam ſignificationem, & experientia comprobatur. de Diuinati. per Somn. c. 1. A.

3 Diuinationis per ſomnium nulla ſufficiẽs cauſa aſſignari poteſt, ſi dicamus, deũ ſomnia non immittere, de Diuinati. per Sõn. c. 1. B.

4 Diuinare futura quidã dicuntur apud Boryſthenem & apud Herculeas columnas. Cuius rei cauſam reddere, captum humanæ mentis excedit. de Diuinati. per Sõn. c. 1. B.

5 Diuinant aliquando homines degeneres, & melancholici, quia eorum animus uariis imaginationibus & phantaſmatibus agitatur. Et ex multis phantaſmatibus cõtingit illos incidere in unum aliquod, quod futurum eſt, iuxta id quod ꝓuerbio dici ſolet. Si ſæpe iacias, aliud alias ieceris. de Diuinati. per Somn. c. 1. H.

6 Diuinant aliquando ecſtatici, id eſt, q̃ animo linquuntur, & extra ſe rapiuntur, quia non occupantur propriis motibus ſed extraneis, & eis qui procul ſunt. de Diuinati. per Somn. c. 1. N.

7 Diuinantes in genere dicunt, quia minor error cõmittitur, & difficilius mendacium deprehendit̃. 3. Rhet. c. 5. B. Quære Deus 17. 18. 19. Epimenides. 1.

DIVINVM.

1 Diuinum omne collocatum eſt in extremo cælo. 1. de Cæl. T. Co. 96.

2 Diuina omnia intrãſmutabilia eſſe, neceſſe eſt. 1. de Cæl. T. Co. 100.

3 Diuinum omne quia mouet omnia, & a nullo mouetur, intranſmutabile eſt. 1. de Cæl. T. Co. 100.

4 Diuinum omne nullius prauitatis eſt particeps, nec indiget alicuius alterius boni. 1 de Cæl. T. Co. 100.

5 Diuina omnia ſemper moueri, ut ſolẽ & lunam & aſtra & totum cælum, dixit Alcmæon. 1. de Anima. T. Co. 32.

6 Diuino & immortali eſſe ut participent, ſecundum ꝙ poſſunt, omnia generant ſimile ſibi, ut ſemper ſint in ſpecie. Nam oĩa quæ ſecundum naturam agunt, illud appetunt, & illius cauſa agunt, ut ſimilia ſint diuino eſſe. 2. de Aĩa. T. Co. 34.

8 Diuinum quid habent oĩa natura.7.Ethi.c.13.B.

9 Diuinæ potentiæ eſt bene ordinare ingentem multitudinem.7.Poli.c.4.C.

10 Diuina prouidentia generationis ꝑpetuitatem facit ꝑ conſeruationẽ ſpeciei, q̃uis intereant indiuidua.1.Oecono.c.3.B.

11 Diuinum ſi aliquid eſt, eſt ens immobile a materia ſeparatum.6.Metaphy.T.Co.2.

12 Diuinum aliquod cõtinere uniuerſam naturam, dixerũt aliqui.12.Metaphy.T.Co.50.Quære Deus.

DIVISA. Vnde ſumiť locus dialecticus. a Diuiſis ad cõiuncta ualet cõſequẽtia aliqñ, qñ ſcilicet illa ſe habẽt ut determinatio & determinabile, ut ſi hõ eſt aĩal & bipes, homo eſt aĩal bipes.2.Periher.c.2.B.

DIVISIBILE.

Diuiſibile aut diuiſum diciť multitudo.10 Metaphyſic.T.Co.9.Quære Indiuiſibile Multitudo.

DIVISIONIS FALLACIA. Vna ex illis ſex, quæ ſunt in dictione.

1 Diuiſionis fallacia quomodo fiat, oſtendiť 1.Elench.c.3.F.

2 Diuiſionis fallacia quomodo ſoluať, habes 2.Elench.c.3.D.E.

DIVISIO. Qua intellect⁹ negat aliquid de aliquo compoſitioni illius oppoſita.

1 in Diuiſione uel compoſitione intellectus eſt ueritas aut falſitas.1.Periher.c.1.B.

2 Diuiſio, id eſt negatio in intellectu eſt, & nõ in rebus.6.Metaphy.T.Co.8.Quære intellectus.55.56.57.58.

DIVISIO Qua inueſtigam⁹ diffinitionẽ

1 ad ea quæ in Diuiſione ſunt, neceſſarium eſt cognoſcere, quid ſit genus, ſpecies, differentia, proprium & accidens. Prædicabil. Præf.A

2 Diuiſio non ualet ad inueniẽdum mediũ ſyllogiſmorum, quia diuiſio eſt ſyllogiſm⁹ infirmus, & petens principiũ, uel non oſtẽdens propoſitum.1.Prior.c.32.per totũ.

3 Diuiſio non ualet ad concludendum diffinitionem de diffinito, quia aut petitur principium, aut concluditur aliud, quod eſt cõmunius intento.1.Prior.c.32.A

4 Diuiſio ſemper ſumit medium uniuerſali⁹ intento.1.Prior.c.32.A

5 per Diuiſionem non poſſe inueſtigari diffinitionem qui dicunt, refelluntur.2.Poſterior.T.Co.20.

6 Diuiſiones ualere plurimum ad inueniendum medium propter quid, oſtenditur.2 Poſterior.T.Co.22.✳

DIVITIAE.

1 Diuitiæ adeo a felicitate diſtant, ut nemo dubitet, an diuitiæ eligibiliores ſint q̃ felicitas.3.Topic.c.1.A.

2 de Diuitiis reipublicæ qui cõſulere debet, quid illum oporteat ſcire, habes.1.Rhetor.c.4.C.

3 Diuitiæ felicitatis pars ſunt.1.Rhet.c.5.B.

4 Diuitiarum partes ſunt nummi, agri, prædia, ſupellex, aĩalia bruta, mãcipia, multitudine magnitudine & pulchritudine excellentia, quæ omnia amœna & utilia & firma eſſe debent.1.Rhet.c.5.D.

5 propter Diuitias multi perierunt.1.Ethic.c.3.A.

6 Diuitias, aliqui poſuerunt eſſe felicitatem 1.Ethic.c.4.A.

7 per Diuitias tanq̃ per inſtrumẽtum multa agimus.1.Ethic.c.8.E.

8 Diuitiis bene & male uti poſſumus.4.Ethico.c.1.B.

9 Diuitiis bene utitur liberalis.4.Ethi.c.1.B

10 Diuitias illi magis profundunt, qui nõ acquiſiuerunt eas, q̃ qui ipſas acquiſiuerunt, qa unuſquiſq; amat opera ſua.4.Ethic.c.1.D

11 Diuitiæ propter honorem expetuntur.4.Ethic.c.3.D.

12 Diuitiæ cum uirtute honorabiles ſunt.4.Ethic.c.3.E.

13 Diuitias, dicunt pauci potentes, eſſe dignitatem ciuilem.5.Ethic.c.3.B.

14 Diuitias qui appetunt, pluſq̃ recta ratio dictat, non dicuntur ſimpliciter incontinentes, ſed cum addito ſcilicet incontinentes lucri uel diuitiarum.7.Ethic.c.4.A.

15 Diuitiæ auferendæ ſunt malis.2.Magno.Mor.c.3.D.

16 Diuitiarum acquirẽdarum null⁹ eſt finis, ut dixit Solon.1.Polit.c.5.E.

17 Diuitiæ aliæ ſcd̃m naturam putandæ ſunt q̃ nũmus.1.Polit.c.6.E.

18 Diuitiarum acquirẽdarum ex nũmularia nullus eſt finis, quia finis deſiderii in unaquaq; arte eſt in infinitum.1.Politi.c.6.D.

19 Diuitias ad corporis fruitionem quærunt, qui bene uiuere ſtudent.1.Politi.c.6.E.

20 Diuitiæ ſunt finis in republica paucorum potentium.4.Polit.c.8.B.

21 Diuitiæ mediocres optimæ ſunt, quia in illis facillime obedimus rationi.4.Politic.c.11.B.

22 Diuitias animoſitatis filias eſſe, dixit Orpheus.2.Oeconomic.c.1.C. Quære Carthaginenſes.9.10.Diues.Ditari.Facultas.

DIVVS.

Diuum appellant Lacones eũ uirũ, quem ualde admirantur.7.Ethic.c.1.A.

DOCERE. DOCTRINA. DOCTOR.

1 Doctrina oĩs intellectiua fit ex cognitione præexiſtente, quod inductione ꝓbatur in ſcientiis ſpeculatiuis & practicis.1.Poſter.T.Co.1.&.6.Ethic.c.3.A.

2 Doctor doctrinã operatur in diſcipulo.2.de Gener.T.Co.52.

3 Doctrina oĩs bonũ quoddam appetere uidetur.1.Ethic.c.1.A.&.c.4.A.

4 Doctrina omnis fit ſyllogiſmo aut inductione.6.Ethic.c.3.A

5 Docere ſcire ſapientis ſignum eſt.1.Metaphyſi.c.1.F

6 Docent ii, qui cauſas ſingulorũ aſſignãt.1.Metaphyſi.c.2.C

7 Doctrina exacta nõ placet multis.2.Metaphyſi.T.Co.15.

8 Doctrinales orationes ſunt, quæ ex propriis principiis cuiuſq; diſciplinæ, & non ex iis, quæ uidentur reſpondenti, colligit.1.Elench.c.2.B.Quære Diſciplina.Scientia.✳

DOCTVS.

Docti minus probãtur a uulgo q̃ indocti, quia indocti communia dicunt, quæ uulgus capere poteſt.2.Rhet.c.22.A

DODONE Sylua in Epiro. Quære Cataclyſmus.

DOLERE. DOLOR.

1 Dolor uoluptati contrarius eſt.1.Rhetor.c.11.A

2 Dolorem inferentia & triſtitiam ſunt contraria iucundis.1.Rhet.c.11.L

3 Dolor aut uoluptas conſequitur omnem affectum.2.Rhet.c.1.D

4 Dolorem maiorem inferunt, quæ præter opinionem eueniunt.2.Rhet.c.2.E

5 Dolor & uoluptas indicia & ſigna uoluntatis ſunt.2.Rhet.c.4.A

6 Dolere quibus oportet ab ipſa ſtatim adoleſcentia, plurimum refert ad uirtutem, dixit Plato.2.Ethic.c.3.A

7 Dolere & gaudere multum poſſunt circa omnes actus.2.Ethic.c.3.C.

8 Dolor aut uoluptas conſequitur quãlibet actionem humanam.2.Ethic.c.3.A

9 circa Dolores aut uoluptates uerſatur uirtus moralis. Nam aut propter uoluptatẽ agimus praua, aut propter dolorẽ omittimus honeſta.2.Ethic.c.3.A.&.7.Ethic.c.11.A.&.1.Magnor.Mor.c.6.A.&.8.A

10 Dolorem fugit multitudo tanq̃ malum.3.Ethic.c.4.B.

11 Dolores ferre difficilius eſt, q̃ uoluptatib⁹ abſtinere.3.Ethic.c.9.A.

12 circa Dolores eſt temperantia, licet nõ circa omnes.3.Ethic.c.10.A.B.

13 Dolor diſtrahit, & corrũpit naturam eius, in quo eſt.3.Ethic.c.12.A

14 Dolor licet non oẽ iudicium & exiſtimationem corrũpat, corrũpit tñ iudiciũ & exiſtimationem circa agibilia.6.Ethic.c.5.B

15 circa Dolores uoluptateſq; uerſantur conſtantes & molles, continentes & incontinẽtes.7.Ethic.c.4.A

16 Dolorem fugimus non ſolum exceſſiuũ, ſed etiam quencunq;.7.Ethic.c.14.A

17 Dolorem omnes fugiunt, & ideo illius oppoſitum uoluptas, quam omnes ſequunť, credita eſt ab Eudoxo ſummum bonum eſſe.10.Ethic.c.2.A.Quære Eudoxus.

18 Dolor opponitur uoluptati, ut bonũ malo.10.Ethic.c.2.C.✳

DOLVS. Quære Deceptio.

DOMINARI. DOMINIVM.

1 Dominari non permittimus hominẽ, ſed rationem & legem. Nam homo ſi dominari permittatur, ſua utilitate illud aget, & fiet tyrannus.5.Ethic.c.6.B

2 Dominari aliis quibuſdam uidetur naturale, quibuſdã uiolẽtũ & malũ.1.Pol.c.3.B.

3 Dominium illud eſt melius, quod eſt meliorum parentium.1.Polit.c3.D

4 Dñari & impare in ciuitate qs debeat, un⁹ an plures, pauci an multi, boni an mali, diuites an pauperes, an lex, in utrãq; partem obiicitur, & reſpondetur.3.Politico.c.7.per totum.

5 Dñari ſi debeat unus uirtute excellens ſuper cæteros, aut pauci boni, qui tñ nõ poſſunt numero implere ciuitatem, dubitať & ſoluitur.3.Politi.c.9.A

6 ſi Dominatur aliquis ſeditione aut ui, tyrãnus eſſe uidetur.5.Polit.c.10.L

7 Dñationes qui adepti ſunt, cũ nõ haberẽt, eas cõſeruauerũt, qui uero ab aliis acceperũt, omnes fere amiſerũt.5.Polit.c.10.N

8 Dñantes quidã, qui oppreſſi ſunt a ſubditis, aut propter metum aut contemptum aut contumeliam aut honorem aut gloriã aut diuitias, ponunť.5.Polit.c.10.ꝑ totũ.

9 Dñari finitimis plures ciuitates habẽt pro fine, reliqs bonis legibus neglectis.7.Poli.c.2.C.Quære Lacedæmonii.38.40.

10 Dñari aliis non eſt conandum, ſed illis dũtaxat, qui nati ſunt, ut ſeruiant.7.Politico.c.2.D.

11 Dñari quibus conueniat, & quid præſtare debeãt ſubditis, oſtenditur.7.Polit.c.3.B.

12 quod Dominatur, & libertatem ſeruat, & inuictum eſt, animus eſt. 7. Polit. c. 7. C.
13 Dominari plurimi hominum cupiunt, q̄a multa commoda fortunæ inde proueniũt. 7. Polit. c. 14. D. Quære Dominus. Imperare. Parere. Regnare. Regnum. Seruus.

DOMINVS.

1 Domini ad ſeruum iuſtum non eſt ciuile, ſed ſecundum quãdam ſimilitudinẽ, quia iuſtitia non eſt ad ſua ſimpliciter. 5. Ethic. c. 6. B.
2 Domini ad ſeruum tyrannicum eſt imperium, quia in ipſo agitur domini utilitas. 8. Ethic. c. 10. C.
3 Domini ad ſeruum non eſt amicitia, ea ratione qua ſeruus eſt, quia nil eſt illis cõmune, eſt tamẽ amicitia ad ſeruum, ut homo eſt. 8. Ethic. c. 11. B.
4 Domini ad ſeruum non eſt proprie iuſtũ. 1. Magnor. Moral. c. 34. E. F.
5 Domini gubernationem & rationem differre ſpecie a gubernatiõe regis & patriſfamilias, probatur. 1. Politic. c. 1. A. B. C. & c. 4. A. B. C.
6 Dominus naturaliter eſt, qui poteſt proſpicere & conſeruare alium. 1. Polit. c. 1. B.
7 Dominus eſt ſerui dominus, ſed dominus non eſt illius, ſed ſeruus eſt domini ſeruus & omnino illius. 1. Polit. c. 3. C
8 Dominos eſſe aliquos natura, oſtenditur. 1. Polit. c. 3. D.
9 Dominus ad ſeruum ſe habet, ut anima ad corpus. 1. Polit. c. 3. F.
10 Dominorum corpora natura debent eſſe recta & elegãtia, & ad labores ſeruiles ſubeundos inualida; utilia tamen ad uſum ciuilem ſcilicet belli & pacis. 1. Polit. c. 3. F.
11 Dominis ſæpe accidit, ut habeant corpora ſeruilia, & ſerui corpora dominorum. 1. Polit. c. 3. F.
12 Dominus ex lege non eſt aliquis ſecundũ ſcientiam, ſed quia poteſt dominari. 1. Politic. c. 4. D
13 Domini ſcientia alia eſt a ſcientia ſeruili. 1. Polit. c. 4. D
14 Domini ſciẽtia eſt, qua utitur ſeruis, nam dominus non eſt in poſſidendo ſeruos, ſed in utendo. 1. Polit. c. 4. D
15 Domini ſcientia nõ admodum magnum aut glorioſum quid continet, cum ſolum illa debeat præcipere, quæ ſeruum facere oportet. 1. Polit. c. 4. D
16 Dominus ſi uacare poteſt a labore, uicariũ ſubſtituat ad utendum ſeruis, & dominus ipſe in republica adminiſtranda uerſetur, uel in philoſophiæ ſtudiis, quia ſciẽtia quã habet in utendo ſeruis, non admodũ glorioſa eſt. 1. Polit. c. 4. D
17 Dominus domino præfertur, ſicut ſeruus ſeruo, ut in prouerbio dicitur. 1. Politico. c. 4. D
18 Domini uirtus alia eſt a uirtute ſerui. 1. Politic. c. 8. D. E
19 Dñi ad ſeruos leges ſunt undecim. Prima, ut paret ſeruos ſtudioſos. Secũda, ut inſtituantur & educentur ſic, ut poſſint libera etiam officia agere. Tertia, ut ſic uerſetur cum illis, ut non ſinat illos inſoleſcere, nec remiſſos eſſe. Quarta, ut nil aut parum uini illis indulgeatur. Quinta, ut cibo & opere & caſtigatione ſic illos moderetur, ut ne nimio cibo inſultent, nec paruo deficiant. Sexta, ut quietem & cibum augeat, aut minuat, prout expedire uiderit. Septima, ut eligat ſeruos nec feroces nimium, nec timidos, quia timidi non ferunt laborem, & ferocibus non commode imperatur. Octaua, ut libertatis tempus definiatur, quo alacrius ſeruiant. Nona, ut filios procreare pmittantur. Decima, ut eiuſdem gentis plures ſerui in eadem domo non habeantur. Vndecima, ut ſacra & largiores epulæ fiãt magis ſeruorum gratia q̃ liberorum. 1. Oeconom. c. 5. per totum.
20 Domini oculꝰ maxime pinguefacit equũ, ut dixit Perſa, ſicut etiam domini ueſtigia ſunt optimũ ſtercus agro, ut dixit Lybicꝰ, oſtendentes in hoc, domini præſentiam maximam utilitatem afferre rei familiari. 1. Oeconom. c. 6. A
21 Domini indiligentis, impoſſibile eſt uicarios diligentes eſſe. 1. Oeconom. c. 6. B
22 Dominus expergiſci prius debet q̃ ſerui, & cubitum ire poſterius, nec unq̃ domum incuſtoditam relinquere. 1. Oecono. c. 6 B. Quære Seruus.

DOMVS Pro familia.

1 Domus prima ſocietas eſt ex uiro & fœmina. 1. Polit. c. 1. C
2 Domus eſt ſocietas quotidiana ſecundũ naturam conſtituta. 1. Polit. c. 1. D
3 Domus ſocietate qui continentur, appellat Charõdas Homoſypios, id eſt, cõpenuarios, ſicut Epimenides appellat eoſdẽ Homocapos, id ẽ, cõtubernales. 1. Pol. c. 1. D
4 Domus ipſius quædam propagatio eſt pagus. 1. Polit. c. 1. D
5 Domus omnis regit̃ a ſeniore, & inde pagi propagati ſunt propter conſanguinitatem. 1. Polit. c. 1. D
6 Domus principium eſt ciuitatis, & ciuitas illius finis. 1. Polit. c. 1. D
7 Domo ciuitas prior eſt natura, quia domꝰ pars eſt ciuitatis, pars uero poſterior eſt natura toto. 1. Polit. c. 2. C. & c. 8. F.
8 ex Domibus cõſtituta eſt ciuitas omnis. 1. Polit. c. 3. A.
9 Domus principia prima & partes ſunt dominus & ſeruus, maritus & uxor, pater & filii. 1. Polit. c. 3. A.
10 Domus ab uno regitur. 1. Polit. c. 4. D.
11 Domus eſt prima ſocietas. 1. Polit. c. 6. B.
12 Domꝰ gubernator nõ facit ea, q̄bus eget, ſed utit̃ factis, ſicut reſpublica non facit homines, ſed utitur illis factis. 1. Polit. c. 7. A.
13 Domus partes tres ſunt, ſcilicet dominica, paterna, & coniugalis. 1. Polit. c. 8. A.
14 Domus magis eſt una q̃ ciuitas. 2. Polit. ca. 1. C.
15 Domus adminiſtratio alia eſt uiri, alia eſt mulieris, nã uiri eſt acquirere, mulieris eſt conſeruare. 3. Polit. c. 3. F.
16 Domus eſt ſubiectũ œconomiæ. 1. Oeconom. c. 1. A.
17 Domꝰ pars eſt ciuitatis. 1. Oecono. c. 1. A.
18 Domus partes, dixit Heſiodus, eſſe domicilium & mulierem & bouem aratorem. 1. Oeconom. c. 2. A.
19 Domus partes ſunt hõ & poſſeſſio, quorũ alterũ ſcilicet poſſeſſio ẽ ad uictũ, alterũ ſcilicet homo ad liberos. 1. Oeconom. c. 2. A.

DOMVS. Pro ædibus.

1 Domus eſt, ut ea, quæ in ea continentur, ſeruentur. 2. Poſter. T. Co. 11.
2 Domus ſi a natura fieret, eodem modo facta eſſet quo ab arte fit, & econtrario. 2. Phyſico. T. Co. 78.
3 Domus conſtituta eſt celandi aliquid gratia. 2. Phyſic. T. Co. 88.
4 Domus eſt tegumẽtum prohibens corruptiones a uentis & pluuiis & caloribus. Et hæc diffinitio dialectica eſt per rationem & formam & finem. Per materiã uero, ut domus eſt lapides ligna & lateres, phyſica diffinitio eſt. 1. de Anima. T. Co. 16.
5 Domum decẽter a ſe extructam oportet magnificũ habere, eſt enim quoddã ornamentum. 4. Ethic. c. 2. D.
6 Domos duas inhabitare, ſicut ſtatuit Socrates, difficile eſt. 2. Polit. c. 4. D.
7 Domorum priuatarum forma gratior eſt & commodior ſecundum recentiorẽ modum & Hippodamium. 7. Polit. c. 11. C.
8 Domorum ſtruẽdarum modus antiquus ad ſecuritatem & tutelam ciuitatis erat utilior, quia illæ domus habebãt inextricabiles aditus, ex quibꝰ uix euadere poterant, niſi cõſueti, & latebras inſcrutabiles, ſi quis aggrederetur. 7. Polit. c. 11. C.
9 Domus paranda eſt ad utilitatem rerum poſſeſſarum, ſeu fructuum & ueſtium & animatorum & inanimatorum ſeruorum & liberorum marium & fœminarum. 1. Oeconom. c. 6. C.
10 Domus ut ſalubris ſit, ædificãda eſt ſic, ut æſtate uẽtorum bonum afflatum recipiat, hyeme uero ſolem aptũ. Erit uero talis, ſi aduerſo Borea fuerit, nec æqualiter lata. 1. Oeconom. c. 6. C.
11 in Domibus magnis utilis eſſe uidetur ianitor, qui ſit ad cætera inhabilis pro obſeruatione exportatorum importatorũq;. 1. Oeconom. c. 6. C. ✳. Aedes.

DORICA. Harmonia, quam inueniſſe ferunt Tamyram thracem.

1 Doricam harmoniam & Phrygiam tantũ ponebant quidã eſſe. 4. Polit. c. 3. C.
2 Dorica harmonia maxime omnium efficit mediocritatẽ, & compoſitos reddit ſuos auditores. 8. Polit. c. 5. E.
3 Dorica melodia utendum eſt ad diſciplinam & mores. 8. Polit. c. 7. C.
4 Doricam melodiam omnes fatentur eſſe conſtantem ac firmam, & continere maxime morem uirilẽ, & ideo iunioribus diſcẽda eſt. 8. Polit. c. 7. C. Quære Muſica.

DORIENSES. Populi ſunt in Creta.

Dorienſes ſibi tragœdiã aſciſcũt. in Poet. ca. 1. E.

DORMIRE.

1 Dormiunt animalia, dum decoquitur alimentum. 8. Phyſic. T. Co. 51.
2 Dormire ſemper animal, impoſſibile eſt. de Somn. & Vigil. c. 1. D. F. G.
3 Dormientia animalia melius uegetãtur, augentur, & nutriuntur, q̃ uigilantia. de Somn. & Vigil. c. 1. L.
4 Dormiunt animalia omnia tam aquea q̃ aerea, & etiam quæcunq; oculos duros habent. de Somn. & Vigil. c. 2. H.
5 Dormiens animal, impoſſibile eſt, aliquo ſenſu ſentire. de Somn. & Vigil. c. 2. A. B.
6 Dormiẽtes mouentur aliquãdo, & faciũt operationes ſimiles operationibus uigilãtium, non tamen abſq; phantaſmate & aliquo ſenſu, nam inſomnia illa quædam ſenſamenta ſunt. Sed cum expergiſcũtur, meminerunt ſomniorum, non tamẽ illarum operationum. de Somn. & Vigil. c. 2. L.
7 Dormitantes caput non poſſunt erigere, nec palpebras attollere. de Somn. & Vigil. c. 3. D.
8 Dormientiũ multi ſunt motus. de Somn. & Vigil. c. 3. H.

9 Dormientium partes extrinſecæ frigent, intrinſecæ uero calidæ ſunt. de Somn. & Vigil. c. 3. I.

10 Dormientes non ſolum inſomnia uident, ſed etiam alia quædam. de Somniis. c. 1. C.

11 Dormientes, modico motu facto in auribus, arbitrãtur tonitrua fieri, & cadere fulmina. Et tenui phlegmate diſtillãte, ſe frui melle & optimis ſaporibꝰ. Et paruo calore excitato circa aliquas partes corporis, ambulare per ignẽ, quia ceſſantibus motibus exterioribus quilibet motꝰ interior, q̃uis exiguus, multũ ſentit. de Somniis. c. 1. D.

12 Dormientes putant ſe aliqua ſomniare, q̃ re uera ſentiunt, & non ſunt ſomnia, ut cãtus gallorum, & latratꝰ canum, quos uere audiunt. Vnde reſpondẽt ad interrogata, non ꝙ ſomnient, ſed ꝙ uere audiant, quia nec plene uigilant, nec perfecte dormiũt. de Somniis. c. 3. M.

13 Dormientes aliquando falluntur in ſomniis, quia organa ſenſuum mouentur a ſimulachris, & illud uidetur eſſe res, quod ſimilitudinem q̃uis modicã habet cum re. de Somniis. c. 3. F. G. H. I.

14 Dormiẽs nõ eſt felix, qa felicitas eſt operatio, & nõ habitꝰ. 10. Ethic. c. 6. A. & 1. Magnor. Mora. c. 4. B. Quære Somnus. ✳.

DORSVM.

Dorſum piloſum arguit inuerecũdos. de Phyſiognom. ✳

DOS.

Dotem aut nullam aut paruam aut mediocrem eſſe debere mulieribus, melius eſt. 2. Polit. c. 7. D. Quære Vxor. 3.

DOXANDRVS. Quære Timophanes.

DRACON. Athenienſis legiſlator.

1 Draconis leges duræ fuerunt. 2. Rhetor. c. 23. T.

2 Dracõ leges tulit, iã conſtituta republica. Propriũ aũt Draconis nil eſt, qđ ſit memoria dignũ, niſi rigiditas ꝑpter magnitudinẽ pœnarũ, quas cõſtituit. 2. Polit. c. 10. E

DRAMA. Poema, ubi nuſquam autor loquitur, ut in comœdiis. & tragœdiis.

1 Drama Poematis genꝰ eſt dictũ a quod ſignificat ago. in. Poet. c. 1. E.

2 Dramaticũ genus primus Homerus effinxit. in Poet. c. 1. G.

DRACHMA. Octaua unciæ pars.

Drachmas centũ continent mina ſeu mna de Admirand. Audit. D.

DVALITAS.

1 Dualitatem tribuũt triangulo, qui numeros figuris adaptant. 2. de Cæl. T. Co. 25.

2 a Dualitate prima dixit Plato, eſſe ſcientiã. 1. de Anima. T. Co. 27.

3 Dualitatem dicebãt Platonici, eſſe primã in genere numeri. 1. Metaphy. T. Co. 28. Quære Duo. Numerus.

DVBITARE.

1 Dubitare de ſingulis non eſt inutile. Prædicament. c. 7. M.

2 Dubitare debemus & inquirere, quouſq; nobis poſſibile ſit. 2. de Cæl. T. Co. 80.

3 Dubitationis ſolutio inuẽtio ueritatis eſt. 7. Ethic. c. 2. D.

4 qui Dubitat, & admiratur, uidetur ignorare. 1. Metaphyſic. c. 2. E.

5 Dubitare neceſſe habẽt, q cõſequi cupiũt ueritatẽ, qa inueſtigatio ueritatis eſt ſolutio prius dubitatorũ. 3. Metaphy. T. Co. 1.

6 Dubitans q̃diu dubitat, ſimile quiddam ligatis patitur. 3. Metaphyſic. T. Co. 1.

7 non Dubitans ueritatem, quam inquirit, ſimilis eſt illis, qui ignorant, quo uadant. 3. Metaphy. T. Co. 1.

DVCTILE. Metallum quod tẽdi poteſt, & in quãcunq; partem duci.

1 Ductilia quæ ſub terra generantur, a uapore fiunt. 3. Meteor. c. 3. G.

2 Ductilia quædam ſunt, ut æs, quædã non ſunt ductilia, ut lapis, aut lignum. 4. Meteor. T. Co. 47.

3 Ductilia ſunt, quorum ſuperficies in latus & in profundum transferri poteſt ſecundum partem. 4. Meteor. T. Co. 47.

4 Ductilia omnia impreſſibilia ſunt, non tamen impreſſibilia omnia ſunt ductilia. 4. Meteor. T. Co. 47.

DVLCE.

1 Dulce nimis nutritiuũ ẽ, & ſupernatat. Et ideo cũ illo miſcẽtur alii ſapores ſalſi, ne tãtũ nutriat. de Sen. & Sen. c. 4. H.

2 Dulci uel ſimplici uel cõmixto nutriũtur omnia, de Sen. & Sen. c. 4. H

3 Dulcia ſunt phlegmatis materia. 8. Metaphy. T. Co. 11. ✳.

DVLIAE.

1 Duliæ ſerui erãt Cretẽſium, & eorũ agrũ exercebant. 2. Polit. c. 3. G. & c. 8. B.

2 Duliæ Cretẽſium nõ rebellarũt aduerſus eos. Quãuis eñ inter ſe gererẽt bella Cretenſes, nulla tñ ciuitas rebelles adiuuat. 2. Politico. c. 7. A. Quære Cretenſes. 6. Ilotæ. 2.

DVO.

1 de Duobus dicitur ambo, & nõ omnes. 1. de Cæl. T. Co. 2.

2 Duo ſunt primum pauca ſimpliciter. 10. Metaphy. T. Co. 20. Quære Dualitas. ✳

DVRACIVM, Ciuitas in Macedonia.

Duraciũ quæ & Epidamnos dicitur. Quære Epidamnos.

DVRITIES. DVRVM.

1 Durũ in ſecũda ſpecie qualitatis eſt, quia eſt illud, quod habet potentiam, ut non facile ſecari poſſit. Prædicament. c. 8. C.

2 Durum conſequitur denſum. 4. Phyſic. T. Co. 85.

3 Durum & graue fere ſemper ſe conſequũtur. 4. Phyſi. T. Co. 85.

4 Durum & graue in plumbo diſcrepant a duro & graui in ferro. 4. Phyſico. T. Co. 85. Quære Ferrum. Plumbum.

5 Durum eſt cõtrarium molli ſecundum tactum. 2. de Gener. T. Co. 8.

6 Durum effectus ſicci eſt. 2. de Generatio. T. C. 13.

7 Durum coagulatum eſt. 2. de Gener. T. Co. 13.

8 Durum eſt, quod non cedit in ſeipſum ſecundum ſuperficiẽ. 4. Meteor. T. Co. 30

9 Durum ſimpliciter eſt, quod e ſua natura tale eſt, durum reſpectiue eſt, quod cõparatũ alteri durũ eſt. 4. Meteor. T. Co. 30.

10 Durum tactu determinamus, quia tactus eſt in medio temperamento mollis & duri. Excedens igitur illam mediocritatem durum, deficiens autem ab illa molle dicitur. 4. Meteor. T. Co. 30.

11 Durities & mollities primæ qualitatũ corporaliũ ſunt, nam corpora ex humido & ſicco conſtant. 4. Meteor. T. Co. 30.

DVX.

1 Duces nemo eligit iuuenes, eo ꝙ non conſtat eos prudentes eſſe. 3. Topic. c. 2. B.

2 Dux bonus præſentibus utitur caſtris ad bellum gerendum. 1. Ethic. c. 10. D.

3 Ducem peritum eligere debemus ad bellum potiꝰ q̃ probum, ſi utrumq; adeſſe nõ poſſit. 5. Polit. c. 9. B.

4 propter Ducem eſt exercitus ordo, & nõ econtrario. 12. Metaphy. T. Co. 52. Quære Bellum. Miles.

E

EBENVS. Arbor & lignum peregrinum. Quære Hebenus.

EBRIVS.

1 Ebrii ſomnia terribilia & mõſtroſa uidẽt, quia multitudo ſpirituum eleuata ad cerebrum perturbat ſimulachra & phantaſmata. de Somniis. c. 3. D.

2 in Ebriis maxime oſtenditur, animam pati a motibus corporis de Phyſiognom.

3 Ebrios peccantes maioribus pœnis puniẽdos eſſe, dixit Pittacus. 2. Rhetor. ca. 25. B. & 2. Polit. c. 10. E.

4 Ebrios duplici pœna puniũt leges, & quia in ipſis eſt principium, ut ignorent, quid facere debeant & propter ebrietatẽ. 3. Ethic. ca. 5. C. & 1. Magnor. Mor. c. 34. G.

5 Ebrii omnia ſibi ſucceſſura feliciter putãt 3. Ethic. c. 8. E.

6 Ebrii aliquando proferunt docta quædã, quæ tamẽ non intelligũt. 7. Ethic. c. 3. D.

7 Ebriis, qui exiguo uino iebriãtur, ſimiles ſunt incontinentes. 7. Ethic. c. 8. A.

8 Ebrius facile opprimi & cõtemni poteſt. 5. Polit. c. 11. I. Quære Dionyſius. 9. ✳

EBVLLITIO. Quære Feruor.

ECHIDNA.

Echidna piſcis eſt marinus, cũ qua Echis ſerpens nigris tinctus maculis plerũq; conſueuit coire, cuiꝰ caput echidna abſcindit, dum ipſo mulcentur complexu. Catuli uero in utero Echidnæ matris uentrem abſcindunt, quaſi patrem uindicaturi, & per media uiſcera erumpunt. Qua mortua, inter ſe catuli gratulantur quaſi patrem ulti. de Admirãd. Audit. 16. Quære Scythæ. 4.

ECHINA. Vipera. Quære Phucus.

ECHINVS. Herinacius.

Echinus dicitur toto anno plerumq; ſine cibo perſiſtere. de Admirand. Audit. 59.

ECHIS. Serpens. Quære Echidna.

ECHO. Sonus repercuſſus aut reflexus.

1 Echo fit, quando aer factus unus propter uas uel locum, qui eum aerem terminat, atq; reſolui prohibet, inde reſilit, ſicut pila, quæ obiectu ſolidi corporis ad iacientem reflectitur. 2. de Anima. T. Co. 80.

2 Echo ſemper fit, ſed non ſemper clare efficitur, quia non ſemper offendit loca læuigata & terſa, a quibꝰ reflectatur, ſed aliquãdo loca inæqualia & aſpera & prominẽtia in una parte & ſubſidentia in alia. Sicut lumen ſemp reflectitur, ſed nõ ſentitur illius reflexio niſi in corporibus læuigatis. Nã ſi lumẽ nõ reflecteretur, non eſſet claritas, niſi ubi ſolis radii eſſent. In aliis uero locis eſſet obſcuritas denſa, cuius contrarium experimur. 2. de Anima. T. Co. 80. Quære Sonus. ✳.

ECLIPSIS. Lunæ aut ſolis deliquium Quære Luna. 2. 3. 5. 11. 13. 14. 15. 19. 34. Sol. 7.

ECNEPHIAS. Id eſt procella. Quære Procella.

ECONOMICA. Quære Oeconomica.

ECONOMIA. Quære Oeconomia.

ECSTATICI. Qui mentis exceſſum patiuntur ſtupidi, attoniti.

Ecſtatici illa quæ dicunt, & imaginantur, dum tali morbo tenentur, non ſunt putanda ſomnia, quia qui ſomniant, dum expergiſcuntur, aliquando ſomniorum meminerũt, ecſtatici uero dum ſanitati reſtituũtur, non meminerũt eorum, quæ imaginati ſunt. de Somno. & Vigil. c. 3. B. C.

EDAX.

Edaces ſunt, quibꝰ quod eſt ab umbilico ad pectus, maius eſt. de phyſiognom.

EDEPSOS. Quære Aedepſos.

EDILITAS. Quære Aedilitas.

EDITVVS. Quære Aedituus.

EDVCATIO.

1 Educatio recta eſt, ſi homines aſſueſcãt ab ipſa ſtatim adoleſcentia gaudere & dolere, quibus oportet, ut dicit Plato. 2. Ethico. ca. 3. A.

2 Educatio bona maxime neceſſaria eſt in republica. Quam curare debẽt publicæ leges, & ſi leges non curent, unuſquiſq; tamẽ illã ſuis curare debet. Quã tñ Lacedæmoniorũ legiſlator curaſſe uidetur. 10. Ethico. c. 9. D.

Educatio filiorum in pluribus ciuitatibus neglecta eſt, ita ut Cyclopũ ritu, id eſt barbaro & immani liceat filios ſuos & uxorẽ regere. 10. Ethic. c. 9. D. Quære Filius Pater. Parens. Puer.

EFFECTVS.

1 Effectus unus demonſtrari poteſt per plures cauſas. 2. Poſter. T. Co. 12.

2 Effectus unius ſi eſt tantum una cauſa, effectus ſequitur cauſam, & econtrario. 2. Poſter. T. Co. 25.

3 Effectus eiuſdem ſi ſunt plures cauſæ, tũc eſſe effectus, non ſequitur eſſe unius illarũ cauſarum. 2. Poſter. T. Co. 25.

4 Effectus unitas per ſe ſequitur ad unitatẽ cauſæ per ſe. 2. Poſter. T. Co. 26.

5 Effectus idem ſunt eorum, quæ eadem inter ſe ſunt. 7. Topic. c. 1. A.

6 Effectuũ cõtrariorũ cõtrariæ ſunt cauſæ. 4. Meteor. T. Co. 40. & 5. Polit. c. 8. A.

7 Effectus ſimul eſt aut ſimul non eſt cũ ſua cauſa ſingulari agente in actu. 5. Metaphyſic. T. Co. 3. Quære Cauſa. ✳.

EGES. Quære Aeges.

EGESIPPVS.

Egeſippus in Olympo oraculo uſus, Delphis quoq; quæſiuit ab Apolline, an uideãtur illi, quæ patri. 2. Rhetor. c. 23. I.

EGESTAS. Quære Paupertas.

EGEVM. Mare. Quære Aegeum.

EGIALA. Quære Aegiala.

EGINA. Quære Aegina.

EGINETE. Quære Aeginetæ.

EGYPTVS. Quære Aegyptus.

EGYPTII. Quære Aegyptii.

EGON. Quære Aegon.

EGOS. Quære Aegos.

EGROTANS. Quære Aegrotans

ELECTIO.

1 per Electionem ſiue propoſitũ aliqua fiũt, aliqua uero non. 2. Phyſic. T. Co. 49.

2 Electio non fit abſq; mente. 2. Phyſico. T. Co. 52.

3 Electio ad finem refertur. 1. Rhetor. c. 8. C.

4 Electio om̃is bonum quoddam appetere uidetur. 1. Ethic. c. 1. A. & c. 4. A.

5 Electio uirtuti eſt familiariſſima, & magis uidetur iudicare mores q̃ ipſi actus. 3. Ethico. ca. 2. A

6 Electio fieri uidetur ſponte noſtra. 3. Ethico. ca. 2. A.

7 Electio inferius eſt ad uoluntarium, nam omnis electio quid uoluntarium eſt, non tamen econtrario. 3. Ethic. c. 2. A.

8 Electione non fiunt, quæ repẽte fiunt. 3. Ethic. c. 2. A.

9 Electione agunt cõtinẽtes. 3. Ethic. c. 2. A.

10 Electione non agunt incõtinentes. 3. Ethico. cap. 2. A.

11 Electionem, qui dicunt, eſſe iram, aut cupiditatem, aut uoluntatẽ, aut opinionem, non recte dicunt. 3. Ethic. c. 2. A.

12 Electioni aduerſatur cupiditas. 3. Ethico. ca. 2. A.

13 Electio non eſt moleſti nec iucũdi. 3. Ethico. cap. 2. A.

14 Electio non eſt ira, quia quæ per irã fiunt, non uidenť fieri electione. 3. Ethic. c. 2. A.

15 Electio non eſt uoluntas, licet ſit illi finitima, quia electio non eſt impoſſibilium, uolũtas uero eſt impoſſibilium &c. 3. Ethic. c. 2. A. B. C. & 1. Magnor. Mor. c. 8. A.

16 Electio eſt eorum, quæ circa ſe ipſum fieri poſſunt. 3. Ethic. c. 2. B.

17 Electio eſt eorum, quæ ſunt ad finẽ. 3. Ethico. cap. 2. B. & 1. Magnor. Mor. c. 18. A

18 Electio uerſatur circa ea, quæ in noſtra poteſtate ſunt. 3. Ethic. ca. 2. B. & 1. Magnor. Mor. cap. 18. B

19 Electio bono & malo diuiditur. 3. Ehico. cap. 2. B.

20 Electione bonorum aut malorũ boni aut mali ſumus. 3. Ethic. c. 2. C.

21 Electio eſt eorum, quæ uel capere uel fugere debeamus. 3. Ethic. c. 2. C.

22 Electio laudatur, quia recta uel bona, non quia uera. 3. Ethic. c. 2. C.

23 Electio eſt cum mente & ratione. 3. Ethico. cap. 2. C.

24 Electio eſt quid uoluntarium, non tamen omne, ſed id, cuius cõſultatio præceſſit. 3. Ethic. cap. 2. C.

25 Electione fiunt quædam uolũtaria, alia uero ſine electione. 5. Ethic. c. 8. B.

26 Electione fieri dicunť, quæcũq; antecedit deliberatio, ſine electione uero, quæ nõ antecedit deliberatio. 5. Ethic. c. 8. B.

27 Electio ut bona ſit, oportet, ꝙ appetitꝰ ſit rectus, & ratio uera, nam electio ſtudioſa eſt. 6. Ethic. c. 2. A.

28 Electio eſt appetitus deliberatiuꝰ. 6. Ethico. cap. 2. A.

29 Electio eſt actus principiũ, unde motꝰ, ſed non id gratia cuius. 6. Ethic. c. 2. B.

30 Electionis principium eſt appetitus & ratio, quæ eſt grã cuius. 6. Ethic. c. 2. B.

31 Electio nõ eſt ſine intellectu & mente nec ſine habitu morali. 6. Ethic. c. 2. B.

32 Electio eſt actus intellectus appetitiui. 6. Ethic. cap. 2. B.

33 Electio de futuris eſt. 6. Ethic. c. 2. B.

34 Electionem rectam facit uirtus. 6. Ethico. cap. 12. C.

35 Electio recta non eſt ſine uirtute & prudẽtia. 6. Ethic. c. 13. C.

36 in Electione cõſiſtit id, quod eſt præcipuũ uirtutis aut moris. 8. Ethic. c. 13. D.

37 Electio licet ſit magis neceſſaria ad uirtutẽ moralem, q̃ operatio circa materiam exteriorem, operatio tamẽ exterior neceſſaria eſt ad manifeſtationem uirtutis & perfectionem. 10. Ethic. c. 8. B.

38 Electio cum ratione eſt, & ideo nulli ineſt niſi habẽtibꝰ rationẽ, & ꝓpterea electio nõ eſt appetitus, qui etiam brutis ineſt. 1. Magnor. Mor. c. 18. A.

39 Electionem bonorum & fugam malorũ tollunt, qui, contradictorias omnes ſimul eſſe ueras, dicũt. 4. Metaphy. T. Co. 17. 18.

40 Electio aliquando imperat potẽtiis rationalibus, ut unum cõtrariorum, ad quæ ualent, agant. 9. Metaphy. T. Co. 10.

41 Electio nõ eſt ſine intellectu. 11. Metaphy. cap. 7. F. Quære Eligibile. ✳.

ELECTRAE. Inſulæ ſeu Electrides creditæ ſunt eſſe in Adriatico ſinu ab antiqs, cum nullæ tales illic ſint, nec fuerint.

Electræ inſulæ ſunt in Adriatico ſinu. de Admirãd. Audit. 71. Quære Eridanus.

ELECTRVM. Succinum uel gleſſum.

1 Electrum terreum eſt, a quo omne humidum euaporauit, & refrigeratione fit. 4. Meteor. T. Co. 50.

2 Electrum coagulatur ex molli in durum, quia beſtiolæ quædã interceptæ & incluſæ in eo uidentur. 4. Meteor. T. Co. 50.

3 Electri calor exiẽs rigore fluminis euaporare humidum facit, ſicut mel decoctum cum in aquam demiſſum fuerit. 4. Meteor. T. Co. 51.

4 Electrum ineliquabile eſt. 4. Meteor. T. Co. 51.

5 Electrum ex alnis arboribus fluit ad Eridani fluminis ripas, de Admirand. Audit. 71. Quære Electræ.

ELEMENTVM. ut ignis terra &c.

1 Elemẽta a natura ſunt. 2. Phyſic. T. Co. 1.

2 Elementum aliquod uel medium inter elementa ſubiiciunt infinito omnes naturaliť loquentes. 3. Phyſic. T. Co. 27.

3 Elementa qui ponunt finita, non ponunt infinitum. 3. Phyſic. T. Co. 27.

4 Elementa quidam faciũt infinita, ut Anaxagoras, & Democritus, & ii, infinitum tactu cõtinuũ eſſe, dicunt. 3. Phy. T. Co. 27.

5 Elementa ſi finita ſunt, nullum corpus elementatum eſt infinitum. 3. Phyſico. T. Co. 42.

6 Elemẽta plura eſſe neceſſe eſt, & æqualitatem inter contraria, ergo nullum illorũ poteſt eſſe infinitum. 3. Phyſic. T. Co. 42.

7 præter Elemẽta quattuor nullum eſt aliud corpus ſenſibile. 3. Phy. T. Co. 45.

8 Elementum unum ſi eſſet infinitum, illud eſſet omnia, & omnia conuerterentur in illud, quia infinitum om̃ia occupat. 3. Phyſic. T. Co. 46.

9 Elementa plurium mundorum ſi ponantur, erunt eiuſdem naturæ & inclinationis & motꝰ cum iſtis, quæ ſunt in hoc mũdo. 1. De Cæl. T. Co. 76. & ultra.

10 Elemẽtorum unumquodq; ſecundũ unũ motum dicitur. 1. de Cæl. T. Co. 78.

11 Elementa ubiq; ſunt eadem, ſi motus ſunt iidem. 1. de Cæl. T. Co. 79.

12 Elementa eundem ordinem ſeruabunt, quem nunc ſeruãt, ſi mũdus ſæpius generareť, & corrũpereť. 1. de Cæl. T. Co. 107.

13 Elementa media inter ignẽ & terrã ſunt, ſi terra & ignis ſunt. 2. de Cæl. T. Co. 18.

14 Elementorum nullũ, poſſibile eſt, eſſe ſempiternum, quia elementa agunt, & patiuntur mutuo propter contrarietatem. 2. de Cæl. T. Co. 18.

15 Elementum unumquodq; cōtrarietatem habet ad aliud.2.de Cæl.T.Co.19.

16 Elementa non ſunt continua, ſed contigua.2.de Cæl.T.Co.30.

17 Elementa quo plus remota ſunt a centro, eo perfectiorē ſphæricitatem habent.2.de Cæl.T.Co.32.

18 Elementorū quietem quærere, & non motum, nō eſt ſufficiens inquiſitio.2.de Cæl.T.Co.93.

19 Elementa quando mouetur naturali motu ad ſuum locum, nō mouetur totum elemētum ad unum punctum, ſed quælibet pars cuilibet parti ſibi ꝓportionatæ.2.de Cæl.T.Co.95.

20 Elementa oīa ſubſtantiæ ſunt, & quæ ex iis cōſtāt, & horum partes.3.de Cæl.T.Co.1.

21 Elemēta ſua uirtute ſunt cauſa mixtorū.3 de Cæl.T.Co.1.

22 Elemēta neceſſario debent habere aliquē motum naturalem.3.de Cæl.T.Co.18.

23 Elementorum quiete probatur motus naturalis eorum.3.de Cæl.T.Co.19.

24 Elementa neceſſe eſt quieſcere aut naturaliter aut uiolenter in aliquo loco.3.de Cæl.T.Co.19.

25 Elementa moueri inordinato motu, ante q̃ mundus factus eſſet, ſcripſit Plato in Timæo.3.de Cæl.T.Co.21.

26 Elementa ſi mouebantur ſecundum naturā, anteq̃ mundus factus eſſet, ut dicebat Plato, poterāt efficere mixta corpora, & ſic mundus erat, anteq̃ eſſet, ſi non poterant, non omnino inordinate mouebātur.3.de Cæl.T.Co.22.

27 Elementa ſegregata per litē conſtituerunt mundum, ut dixit Empedocles.3.de Cæl.T.Co.25.

28 Elementa ſunt prima eorum, quæ ſunt.3. de Cæl.T.Co.30.

29 Elemēta quæ ſint, & cur ſint, & quot ſint, & qualia ſint, ex cognitione naturæ elementi euadit manifeſtum.3.de Cæl.T.Co.31.

30 Elemētum eſt, in qđ alia corpora diuidūtur, in quibus eſt potentia aut actu.3.de Cæl.T.Co.31.

31 Elemēta an ſint uirtute, an actu ſeu formaliter in mixto, ambigit̄.3.de Cæl.T.Co.31

32 Elemētum uirtute eſt in carne & oſſe & cæteris naturalibus.3.de Cæl.T.Co.32.

33 in Elementis nō inueniūtur alia corpora, ſed elementa inueniūtur in aliis.3.de Cæl.T.Co.33.

34 Elemēta, dixit Empedocles eſſe quattuor, & ex iis cōſtare oīa.3.de Cæl.T.Co.34.

35 Elementa non eſſe infinita, probatur.3.de Cæl.T.Co.35.& ultra.

36 Elementum non eſt compoſitum.3. de Cæl.T.Co.37.

37 Elementum eſt, quod in differentia ſpecie diuidi non poteſt.3.de Cæl.T.Co.37.

38 Elemēta, dixit Anaxagoras, eſſe homiomera, id eſt ſimiliaria.3.de Cæl.T.Co.37.

39 Elementa facientes homiomera non neceſſario coguntur ponere ea infinita.3. de Cæl.T.Co.37.

40 in Elementa quattuor conatur Empedocles reducere cauſas omnium.3.de Cæl.T.Co.37.

41 Elementa melius eſt facere finita, q̃ infinita, & plura q̃ minima.3.de Cæl.T.Co.37.

42 Elementa finita ſunt, quia corpora finita ſunt, & corpora finita ſunt, quia corporū differētiæ finitæ ſunt.3.de Cæl.T.Co.37.

43 Elementa infinita ponentes multipliciter errauerunt.3.de Cæl.T.Co.38.

44 Elementa non ſunt infinita, quia eorum differētiæ finitæ ſunt.3.de Cæl.T.Co.38.

45 Elementa ſi indiuiſibilia ſunt, ut Democritus & Leucippus dicunt, impoſſibile eſt, aerem aut aquam aut terram differre magnitudine aut paruitate.3. de Cæl.T. Com.39.

46 Elementa finita ſunt, quia mot⁹ ſimplices finiti ſunt, nec ſunt plures duobus, & etiā loca finita ſunt.3.de Cæl.T.Co.41.

47 Elementum unum, ex quo omnia fierent, aliqui poſuerunt, quod dixerūt alii aerem, alii aquam, alii corpus quoddam medium inter aquam & aerem.3.de Cæl.T.Co.4.

48 Elementum unum qui ponunt, cælos omnes dicunt continere, quia eſt infinitum.3. de Cæl.T.Co.42.

49 Elementa ſi infinita ſunt, nil ex illis componi poteſt, quia unum illorū occuparet omnia.3.de Cæl.T.Co.42.& ultra

50 Elementum unum qui ponunt, & omnia dicunt generari ex illo per rarefactionem aut condenſationem, ignorant ſe facere aliud elemētum prius.3.de Cæ.T.Co.43

51 Elemēta tantum differre magnitudine & paruitate, dixerunt quidam, ad quod multa inconuenientia ſequuntur.3. de Cæl.T.Co.43.

52 Elementa ſi magno & paruo terminantur, nō erunt ad ſe, ſed ad aliud.3. de Cæl.T.Co.43.

53 Elementum qui unum tantum ponunt, & illud eſſe ignem, licet euadunt aliqua incōuenientia, in alia tamē incidāt, neceſſe eſt.3.de Cæl.T.Co.44.

54 Elementum unum tantum facientibus

communis error eſt uniuerſis, ꝙ faciunt omnium corporum eundem motum.3. de Cæl.T.Co.51.

55 Elementa cum ſenſu uideamus reſolui, in generabilia aut incorruptibilia nō ſunt.3. de Cæl.T.Co.52.

56 Elementorum generatio aut reſolutio ſi eſſet infinita, tempus eſſet infinitum, immo duo tempora infinita eſſent, unum cōpoſitionis, alterum reſolutionis.3.de Cæl.T.Co.52.

57 Elementa generabilia ſunt & corruptibilia.3.de Cæl.T.Co.52.

58 Elementa ſi ex non corpore generātur, uacuum generatur.3.de Cæl.T.Co.14.

59 Elementa ſi ex alio corpore generantur, aliud corpus eſt prius illis, quod eſt contra naturam & rationem elementi.3. de Cæl.T.Co.55.

60 Elementa non generari per ſegregationem, ut dicit Empedocles, & Democritus, nec per reſolutionem in figuras, ut dixit Plato, probatur.3.de Cæl.T.Co.56.& deinceps.

61 Elementa dicentes generari per ſegregationem, non ponūt generationem ueram, ſed apparētem, ſicut ſi elementa eſſent in uaſe, & ex eo educerentur.3.de.Cæl.T. Co.56.

62 Elementa ſi generentur per ſegregationē, maius corpus minorem locum occupat.3. de Cæl.T.Co.58.

63 Elementa ſi per transfigurationem generantur, ſunt indiuiſibilia, quia ſi ſint diuiſibilia, pars elementi non erit elemētum.3. de Cæl.T.Co.60.

64 Elementa non fiunt ex ſe inuicem per reſolutionem ſuperficierum.3. de Cæl.T. Co.61.

65 Elementa ſi per reſolutionem ſuperficierum generantur ex ſe inuicem, unum elementorum erit, quod nō tranſmutatur ſcilicet terra.3.de Cæl.T.Co.61.

66 Elementa omnia ad ſenſum uident tranſmutari in ſe mutuo.3.de Cæl.T.Co.61.

67 Elementa tria ſcilicet ignis aer aqua non generantur ex ſe inuicem poſt reſolutionē ad triangulos.3.de Cæl.T.Co.63.

68 Elementa ſi per reſolutionem ſuperficierum generantur, corpus generatur ex nō corpore.3.de Cæl.T.Co.64.

69 Elementum qui dicunt, eſſe figuram, & figuram eſſe elementorum ſubſtantiam, indiuiſibilia faciunt elementa.3.de Cæl. T.Co.65.

70 Elementa quibuſdam figuris cōſtare, qui dicunt, irrationabilia dicunt.3.de Cæl.T. Co.66.

71 Elemēta ſi conſtēt eiſdem figuris, quibus Plato illa conſtare dixit, uacuum ponēdū eſt.3.de Cæl.T.Co.66.

72 Elementa omnia eam figuram uidētur accipere, quæ eſt corporis continentis illa. Maxīe aūt aer & aqua.3. de Cæl.T.Co.67

73 Elementa ſi conſtāt determinatis figuris, ut dixit Plato, non poterunt figurā corporis cōtinētis accipere.3.de Cæl.T.Co.67.

74 Elementa ſi ſua eſſentia conſtēt figuris, figura mutata, non erunt illa elementa, quæ prius erant.3.de Cæl.T.Co.67.

75 Elemēta ſunt indifferentia ad omnes figuras, ſicut materia prima ad omnes formas. 3.de Cæl.T.Co.67.

76 Elementa ſi figuris conſtant, non poſſunt generari continua ex ipſis, quia continua non poſſunt generari ex non continuis.3. de Cæl.T.Co.68.

77 Elemēta non neceſſe eſt componi ex figuris, ut Platonici dicebant, nam figuræ nec ſunt neceſſariæ ad motum nec ad operationem elementorū.3. de Cæl.T.Co.69. &.4.de.Cæl.T.Co.42.

78 Elementa omnia erunt calefactiua, ſi ex figuris conſtant, quia habent angulos, & anguli calefaciunt, ut dicunt Platonici.3.de Cæl.T.Co.72.

79 Elemēta omnia calefactiua eſſe, falſum eſt manifeſte.3.de Cæl.T.Co.72.

80 Elementa non neceſſe eſt terminari figuris, quibus Plato illa determinat, nam frigido elemento non poteſt reddi figura elemento calido contraria, quia figura nō eſt figuræ contraria.3.de Cæl.T.Co.75.

81 Elementa, qui dicunt, conſtare figuris, ſibi ipſis contradicunt, quia dicunt, elementa ipſa magnitudine & paruitate differre.3. de Cæl.T.Co.76.

82 Elemēta quædam mouentur ſurſum, quædam deorſum, quia eorum motus ſimiles ſunt alterationibus, quæ fiunt ex determinatis in determinata, & non indifferenter in quæcunq;.4.de Cæl.T.Co.22.

83 Elementa mouentur in terminum corporis continētis ut in ſuam perfectionem.4. de Cæl.T.Co.23.

84 Elementorum locus eſt termin⁹ corporis continentis.4.de Cæl.T.Co.23.

85 Elementorū diuerſorum partes conſequēter ſe habētes ſimiles ſunt, ut ſuperficies cōcaua aeris ſimilis eſt aquæ, & ſuperficies aquæ ſimilis eſt terræ.4.de Cæl.T.Co.23.

86 Elementi medium non habet ſimilitudinē

ad cõſequens elementũ, in extremis uero partibus habet ſimilitudinem ad elementum conſequens.4.de Cæl.T.Co.23.

87 Elemẽtum ſuperius ſe habet ut forma ad inferius elementum ſub eo collocatum, inferius uero ſe habet ut materia.4.de Cæl. T.Co.23.35.

88 Elementa grauia cur deorſum, & elementa leuia cur ſurſum moueantur, quærere, eſt quærere, cur ſanabile moueatur in ſanitatem, quia eſt in proxima potentia ad illam, ut eſt perfectio eius. Sic elemẽta mouẽtur ad ſua loca ut ad proprias perfectiões, quia ſunt in potentia ad illas. 4. de Cæl.T.Co.24.

89 Elementorum endelechia & perfectio eſt locus, ad quem naturaliter mouentur.4. de Cæl.T.Co.25.

90 Elementa & partes eorum quanto maiora ſunt, tanto uelocius in ſua loca mouentur. 4.de Cæl.T.Co.26.

91 Elementa illa ſimpliciter leuia ſunt, quæ omnibus ſurſum latis ſupereminent.4.de Cæl.T.Co.26.

92 Elementa illa ſimpliciter grauia ſunt, quæ omnibus deorſum latis ſubſtãt.4.de Cæl. T.Co.26.

93 Elementa omnia præter ignem habẽt grauitatem in ſuis locis naturalibus, cuius ſignum eſt, ꝙ uter uento plenus plus grauitatis habet in aere q̃ uacuus.4. de Cæl.T. Co.30.

94 Elementorum locum quendam eſſe medium, in quem grauia ferũtur, quendam uero eſſe extremum, in quem feruntur elementa leuia, probatur.4. de Cæl.T.Co. 32.& ultra.

95 Elementa tantum eſſe quattuor, probatur.4. de Cæl. T.Co.34.& ultra.&.1.de Cæl.T.Co.18.&.2.de Gener. T.Co.34. &.4.Meteor.T.Co.1.

96 Elementorum materia una eſt, quæ eſt in potentia ad grauia & leuia.4. de Cæl.T. Co.35.37.

97 Elementorum materiæ particulares quattuor ſunt.4.de Cæl.T.Co.37.41.

98 inter Elementa contraria ſcilicet ignem & terram duo alia ponenda ſunt media ſcilicet aer & aqua.4.de Cæl.T.Co.37.

99 Elementa habentia leuitatem & grauitatem habẽt grauitatẽ in ſuis locis propriis, leuitatem uero nõ habẽt niſi in illis, quibus ſuperferuntur.4.de Cæl.T.Co.39.

100 Elementa, quæ habent grauitatem & leuitatem, mouẽtur ſurſum a ſuis locis per applicationem corporis planæ ſuperficiei, ita tamen ut utriuſq; fiat una ſuperficies, ſi illud ſubtrahatur,4.de Cæl.T.Co.39.

101 Elementa habentia leuitatem & grauitatẽ in propriis locis habent tantum grauitatẽ, niſi in iis, quibus ſuperferuntur.4.de Cæl. T.Co.39.

102 Elementorũ differentiæ æquales numero ſunt ipſis elemẽtis.4. de Cæl.T.Co.40.

103 Elementorum ſi tãtum eſſet una materia proxima, ut uacuum, aut plenum aut magnitudo, aut trianguli, omnia mouerẽtur uel ſurſum tantum, uel deorſum tantum, & ſic alius motus nõ eſſet, nec eſſet ſimpliciter leue. Et aliquæ partes intermediorũ elementorum eſſent terra grauiores.4. de Cæl.T.Co.40.

104 Elemẽtorum ſi eſt duplex materia, uel eorum differẽtiæ duæ ſunt, rarum ſcilicet & denſum, uel uacuum & plenum, intermedia elementa non poſſent facere, ut quælibet pars eorum ſuperferretur ſuo inferiori.4.de Cæl.T.Co.41.

105 Elementa ſi non generãtur ex ſe inuicem, nõ poteſt diſtingui generatio ab alteratione.1.de Gener.T.Co.1.

106 Elementa non generari ex ſe inuicem, ſed alia generari ex elementis, dixit Empedocles.1.de Gener..T.Co.2.

107 Elementa generari ex uno, dixit Empedocles.1.de Gener..T.Co.2.

108 Elementorum qualitates auferri poſſunt ab elementis, quia genitæ ſunt.1. de Gener.T.Co.2.

109 Elementa, q̃uis Empedocles dixerit, ex ſe mutuo non generari, tamen ex illius dictis ſequitur generata eſſe elementa, & non ſolum ex uno illo tũc, ſed ex ſe inuicẽ nunc. 1.de gener.T.Co.2.

110 Elementa qui dicunt, generari, utuntur actione & paſſione congregatione & ſegregatione.1.de Gener.T.Co.43.

111 ſine Elementis non eſt generatio aut corruptio ſubſtãtiarum naturalium.2. de Gener.T.Co.1.

112 Elemẽtorum materiam, quidam dixerũt, eſſe aerem, alii ignem, alii medium inter hæc.2.de Gener.T.Co.2.

113 ex Elemẽtis cõgregatis & ſegregatis & alteratis gñationẽ & corruptionẽ contingere, dixit Empedocles.2. de Gener.T.Co.2

114 Elemẽtorũ ſubiectũ, dixit Plato ĩ Timæo, ſic ſe hr̃e ad elemẽta, ſicut ſe habet aurũ ad ea, q̃ ex eo fiũt.2.de Gener.T.Co.4.

115 Elementa cũ ſolida ſint, Plato tamẽ dixit, eorum materiã reſolui uſq; ad ſuperficies. 2.de Gener.T.Co.5.

116 Elementa generãtur ex materia, quæ nõ eſt ſeparabilis ab illis, ſed ſemper eſt cũ contrarietate.2.de Gener.T.Co.6.

117 Elementa non faciunt quæcunq; qualitates, ut albedo aut nigredo, ſed contrarietates ſenſibiles ſecũdũ tactum.2.de Gener. T.Com.7.

118 Elementa oportet eſſe actiua & paſſiua mutuo, quia miſcẽtur, & tranſmutantur mutuo.2.de Gener.T.Co.8.

119 Elemẽta non poſſe eſſe plura q̃ quattuor, ex hoc probatur, ꝙ coniugationes ſeu cõbinationes primarum qualitatum ſex tantum eſſe poſſunt, quarum duæ cum impoſſibiles ſint, quattuor tantũ ſuperſunt.2. de Gener.T.Co.16.&.4.Meteor.T.Co.1.

120 Elementa quattuor eſſe & ſecundum rationem totidem, & non plura, probatur.2.de Gener.T.Co.16.& ultra.

121 Elementum qui unum tantum poſuerũt, duo principia ponunt ſcilicet rarum & dẽſum.2.de Gener.T.Co.16.

122 Elemẽta quidam poſuerũt eſſe quattuor, quidam tria, quidam duo, quidam uero unum tantum.2.de Gener.T.Co.18.

123 Elementa tantũ duo poſuit Parmenides. 2.de Gener.T.Co.18.

124 Elementa tria poſuit Plato.2.de Genera. T.Co.19.

125 Elementa quattuor poſuit Empedocles.2 de Gener.T.Co.16.

126 Elementa q̃ nos ſentimus, non ſunt ſimplicia, ſed mixta.2.de Gener.T.Co.20.

127 Elemẽta media minus ſyncera ſunt, q̃ extrema.2.de Gener.T.Co.22.

128 in Elemẽto unoquoq; dominatᷣ una ex primis contrariis qualitatibus, ut in terra ſiccitas, in aqua frigiditas, in aere humiditas, in igne caliditas.2.de Gene.T.Co.23.

129 Elementa habent adinuicem contrarietatem, quia differentiæ eorũ ſunt cõtrariæ, ſed alia elementa cõtraria ſunt in una qualitate tantum, ut aqua & aer, alia in ambabus, ut ignis & aq̃.2. de Gene.T.Co.24.

130 Elementa quõ ex ſe inuicẽ generẽtᷣ, & quæ facilius ex quibus, & q̃ difficiliꝰ oñditur.2. de Gener.T.Co.25.& ultra.

131 Elementa illa facilius ex ſe inuicem generantur, quæ habent ſymbolum, id eſt cognationem ſeu conuenientiã in altera qualitatum, quia facilius tranſmutatur, unum q̃ plura, illa uero elemẽta difficiliꝰ, quæ in neutra qualitate conueniunt.2. de Gene. T.Co.25.34.

132 ex Elemẽtis duobus quæ immediate ſunt, non poteſt generari tertium elementum, ſi in utroq; altera qualitas corrumpatur, quia qualitas, quæ remanet, aut eſt eadem aut contraria.2.de Generatione.T.Commen.27.

133 Elementorum materiam non poſſe eſſe aliquod elementum, aut aliquod corpus medium inter elementa, probatur.2. de Gener.T.Co.31.& ultra

134 Elementa quatuor ſunt principia omniũ corporum ſenſibilium, quia nullum ſenſibile corpus eſt prius elementis.2. de Gener.T.Co.33.

135 Elementa non tranſmutari, ſcripſit in Timæo Plato.2.de Gener. T.Co.33.

136 in Elementis eſſe ſtatum aſcendendo, probatur.2.de Gener.T.Co.35.

137 Elementorum tranſmutationem non procedere in infinitum, probatur.2. de Generat.T.Co.36.

138 in Elementis ſi eſt proceſſus in infinitum, qualitates erunt infinitæ etiam unius elementi.2.de Gener.T.Co.36.

139 Elementa ſi infinita ſunt, nec diffiniri, nec generari poſſunt.2.de Gener.T.Co.36.

140 Elementa ſi infinita ſunt, non tranſmutabuntur in ſe mutuo, quia impoſſibile eſt tranſire infinitas qualitates.2.de Gener. T.Com.36.

141 Elementa non tranſmutari in ſe mutuo, dixit Empedocles.2. de Generatione.T. Com.37.

142 Elementa, dixit Empedocles, eſſe comparabilia inter ſe, quod non poſſet eſſe, niſi eſſent in ſe inuicẽ tranſmutabilia.2. de Gener.T.Co.37.

143 Elementa ſi comparantur inter ſe, habent unum, in quo comparantur, quæ eſt illorũ materia. Quæ aliquãdo eſt ſub maiore, aliquãdo ſub minore quãtitate, ut ſi ex uno pugillo terræ fiant decem pugilli aeris.2. de Gener.T.Co.37.

144 Elementa ſi nõ tranſmutantur ad inuicẽ, non poſſunt augeri augmentatione proprie dicta, ſed augebuntur appoſitione.2. de Gener.T.Co.38.

145 Elementa ſegregat amicitia, & non lis ſecũdum Empedoclem.2.de Gen.T.Co.41.

146 Elementa ſunt priora deo ſecundum Empedoclem.2.de Gener.T.Co.41.

147 Elementa ſi unam habent materiam, neceſſe eſt generari ex ſe inuicem, & ſi generantur ex ſe inuicem, neceſſe eſt unam habere materiam.2. de Generatione. T. Commen.46.

148 ex Elementis inconueniens eſt animam ponere. 2.de Gener.T.Co.45.

149 Elementorum differentiæ contrariæ magis & minus ſuſcipiunt. 2. deGener. T. Co.48.
150 Elemento uno in actu altero uero in potẽtia exiſtentibus, non fit mixtio. 2. de Gen. T.Co.48.
151 Elementum unum quando nõ p̃dominat̃ alteri elemẽto, tunc generatur quoddam medium inter illa duo elementa.2.de Gener.T.Co.48.
152 Elemẽtum unum ſi p̃dominatur alteri, mixtum quod generatur ex eis, excedit una ſua qualitate aliam tanto, quãto elementũ unum ſua uirtute excedit aliud.2. de Gener.T.Co.48.
153 Elementa ſi nõ adæquant̃, non fit mixtio, ſed corruptio debilioris & augmentũ p̃dominantis.2.de Gene.T.Co.48.
154 Elemẽta oĩa ſunt in quolibet mixto, q̃a oĩa nutriuntur ex illis, ex q̃bus cõſtãt, & oĩa nutriuntur ex quattuor elementis, ergo ex iis cõſtant.2.de Gener.T.Co.49.& ultra
155 Elementa ſua generatiõe ad inuicem quodammodo imitãtur motum circularẽ cæli.2.de Gener.T.Co.59.
156 Elementa cum infinito tempore moueantur ad ſua loca, quærunt quidam, quomodo non ſunt collocata in ſuis locis. Ad q̃d reſpondetur, cauſam huius eſſe mutuam tranſmutationem eorum, q̃ fit propter motum duplicẽ circuli obliq̃, ſcilicet acceſſus & receſſus.2.de Gener.T.Co.60.
157 Elementa ſemel corrupta non redeunt eadem numero, magis tamen redeũt eadem numero, q̃ mixta.2.de Gener.T.Co.70.
158 Elemẽta quattuor præbent materiam, ex qua fiunt impreſſiões in ſublimi.1. Meteo. c.2.B.C.
159 Elemẽta oĩa finitis locis diſtant ab inuicẽ 1.Meteor.c.2.B.
160 Elementum unũquodq; continet aliud potentia, & econtrario.1.Meteor.c.3.A.
161 Elementa tria debere eſſe inter cælũ & terram, probatur.1.Meteor.c.3.E.
162 Elemẽta oĩa q̃uis ex ſe inuicẽ fiant, non t̃n ſcd̃m ſe tota. Ponẽda t̃n eſt uirtus in unoquoq; elementorũ, p̃pter quã nõ poſſit omnio ab alio elemẽto ſupari.1. Meteo.c.3.E.
163 Elementũ unũquodq; potentia eſt calidũ & ſiccum & humidum & frigidum. 1. Meteor.c.4.D.
164 Elementa habent tales uel tales qualitates a motu uel immobilitate.1.Meteor.c.4.D
165 Elementorũ ordo ponitur.1.Meteor.c.5.B.&.2.Meteor.c.2.C.
166 Elementorum quattuor qualitatum duæ ſunt actiuæ ſcilicet caliditas & frigiditas, duæ paſſiuæ humiditas & ſiccitas.4.Meteor.c.1.B.
167 Elementa omnia iudicem habuerunt præter terram, quia alia elementa aliqui dixerunt eſſe animam, terram uero nemo dixit animam eſſe, niſi qui dixerunt, animã conſtare ex omnibus elementis. 1. de Anima. T.Co.32.
168 Elementa quattuor ad ſenſus accõmodabant antiqui, ſed cũ ſenſus quinq; ſint dubii erant de quinto.de Sẽ.& Sẽ.c.2.A.
169 Elementa odore carent, quia humidũ uel ſiccũ elemẽtorum eſt ſine ſapido ſicco, niſi miſceantur.de Sẽ.& Sẽ.c.5.B.
170 Elementa ſibi inuicem ſunt cauſa generationis & corruptionis.de Longit. & Breui. Vit.c.1.D.
171 Elementa quattuor poſuit Empedocles, & dixit illa ſemper permanere, & nõ fieri, ſed mutari multitudine aut paucitate, cum in unum atq; ex uno congregãtur & ſegregãtur.1.Metaphy.c.3.F.&.T.Co.15.
172 Elementorum cauſas ponit Empedocles, eſſe litem & amicitiam, ut per litem generẽtur, per amicitiam corrumpantur.1. Metaphy.c.4.D.
173 Elementa quattuor primus omnium Empedocles poſuit.1.Metaphy.c.4.D.
174 Elementa alia præter terram antiqui ponebant principium, ſola uero terra iudice caruit.1.Metaphy.T.Co.14.
175 Elementa omnia ex ſe inuicem fiunt.1.Metaphy.T.Co.15.
176 Elemẽta quattuor poſuit Empedocles materiam rerũ oĩm.1.Metaphy.T.Co.15.
177 Elementa principia ſunt corporum ex ipſis conſtantium.3.Metaphy.T.Co.10.
178 Elementa ſola ponit Empedocles incorruptibilia.3.Metaphy.T.Co.15.
179 Elementa & elementata tantum generantur, & corrumpuntur. Quæ ſi comparentur ad ingenerabilia & incorruptibilia ut ad cælum, nullius fere quantitatis ſunt.4. Metaphy.T.Co.23.
180 Elemẽtum principium intrinſecum eſt.5. Metaphy.T.Co.1.
181 Elementum quadrupliciter dicitur. Primo, ex quo aliquid componitur, ita ut inſit. Secundo elementum dicitur, in quod aliquid reſoluitur, & illud ut tale, non reſoluitur in alia. Tertio elementum dicitur, demonſtrationum aut diagrãmatum, id eſt deſignationum geometricarum. Quarto elementum dicitur metaphorice, quod eſt unum & paruum & ad multa utile, & ideo elementum dicitur paruum ſimplex & indiuiſibile.5.Metaphy.T.Co.4.
182 Elementa illa dicuntur eſſe, quæ ſunt maxime uniuerſalia, quia elementum unum & ſimplex in multis aut in omnibus aut in quamplurimis exiſtit.5. Metaphyſicor.T. Com.4.
183 Elemento quocunq; modo accepto commune eſt, eſſe primum illius rei cui ineſt.5. Metaph.T.Co.4.
184 Elementa quidam dicunt eſſe naturam.5. Metaph.T.Cõ.5.
185 Elementum eſt, in quod inexiſtens diuiditur aliquid.7. Metaph.T.Co.60.
186 Elementa in hoc imitantur corpora ſempiterna, quia ſemper agunt.9. Metaphyſic. T.Co.18.
187 Elementum prius eſt eo, cuius eſt elementum.12.Metaph.T.Co.16.
188 Elemẽtum & principium aliud ſunt, licet utrumq; ſit cauſa.12.Metaphy.T.Co.23. Quære Elementatum.*
ELEMENTVM. Litera.
Elemẽtum, id eſt litera, eſt uox indiuidua non omnis, ſed ex qua intelligibilis uox fieri poteſt.in Poet.c.7.A. Quære Litera.
ELEMENTATVM.
1 Elementata quædã in uno elemẽto grauia uidentur, quæ ſunt leuia in alio. Quod cõtingit propterea, q̃ ſunt compoſita ex elementis non ſimpliciter leuibus aut grauibus. Vt lignum centum librarum grauius eſt plumbo unius libræ, in aqua tamen leuius eſt lignum librarum centum q̃ plumbum unius libræ.4.de Cæl.T.Co.29.
2 Elementatis multa inſunt, quæ non ſunt elementa.1.de Anim.T.Co.77.
3 Elementata neceſſe eſt participare naturã elementorum, in hoc quod eſt generari atque corrumpi.de Longit.& Breuit.Vit.c.1.D. Quære Elementum.
ELENCHVS. Ideſt redargutio.
1 Elenchus ſyllogiſmus contradictionis eſt. 2.Prior.c.20.C.
2 Elenchus ſi eſt, ſyllogiſmus eſt, non tamen econtrario.2.Prior.c.20.C.
3 Elenchus eſt contradictio non æquiuoca ex quibuſdam.2.Elench.c.2.A.
4 Elenchi peccantes in materia quomodo ſoluantur, habes.2.Elench.c.3.B.
5 Elenchi ignorantiæ fallacia, quomodo ſoluatur, habes.2.Elench.c.5.D.
6 Elenchus oppoſitorũ collectio eſt.3.Rhe. c.9.E. Quære Fallacia. Redargutio. Sophiſta.
ELENCTICVM. Enthymema, id eſt redargutorium enthymema. Quære Enthymema.
ELENCTICVS. Locus rhetoricus, unde redargui aduerſarius poteſt.
Elenctici plures ponuntur.2.Rheto.c.23. Q.R.S.T.V. Quære Enthymema. Locus rhetoricus.
ELEOPRORA. Quære Planta.6.
ELEPHANTVS.
1 Elephanti naſcũtur in terra proxima Herculis columnis, & in India proxima mari. Ex quo colligit̃, eas terras proximas eſſe. 2.de Cæl.T.Co.111.
2 Elephantus eſt longiſſimæ uitæ inter animalia ſanguinem habentia & greſſibilia. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.B.
3 Elephanti biennio geſtant uterum, anteq̃ pariant. Sunt tamen qui dicant, decimo octauo menſe ferre, & parere gemellos conſueuiſſe.de Admirand.Audit.29.
ELEVSINA. Ciuitas in Attica. Quære Athenienſes.4.
ELIAEA.
1 Eliæa Athenienſium magiſtratus.5.Politicor.c.1.C.
ELIGERE. ELIGIBILE. ELIGIBILIVS.
1 Eligendorum loci ponuntur.3.Topicor. per totum.
2 Eligenti de duobus unum non contingit dubitare inter ea, quæ multum inter ſe diſtant, ut diuitiæ & felicitas, ſed de illis, quæ propinqua ſunt, & de quibus dubitamus, utro oporteat apponere magis, eo q̃ nullã præeminentiam alterius ad alterum uideamus.3.Topic.c.1.A.
3 Eligibilius eſt, quod diuturnius & ſtabilius eſt, uel illud, quod eligunt prudẽtes, uel boni, uel ſtudioſi circa illud, aut lex recta, uel periti in unoquoq; genere, uel quod plures uel omnes.3.Topic.c.1.B.
4 Eligibilius ſimpliciter eſt, quod eſt ſecundum meliorem diſciplinam, eligibilius uero ſecundũ quid, quod eſt ſecundum propriam.3.Topic.c.1.B.
5 Eligibilius eſt, quod eſt bonũ ſimpliciter, q̃ quod eſt bonum alicui, ut ſanum fieri eligibilius eſt q̃ ſecari, ut fiat ſanum.3.Topicor.c.1.D.
6 Eligibili9 eſt, quod eſt per ſe, q̃ illud quod eſt per accidens.3.Topic.c.1.C.
7 Eligibili9 eſt, q̃d eſt natura, q̃ illud quod eſt non natura.3.Topic.c.1.D.
8 Eligibilius eſt, quod eſt proprium melio-

ris, q̃ quod eſt proprium peioris.3.Topic. c.1.E.

9 Eligibilius eſt, quod eſt ad uitæ finem ſcilicet felicitas, q̃ quod eſt ad aliquid aliud.3. Topic.c.1.E.

10 Eligibilius eſt poſſibile impoſſibili.3.Top. c.1.F.

11 Eligibilius eſt, ad quod maius bonum aut ſaltem minus malum ſequitur. Et illud bonum, quod cum uoluptate, q̃ quod eſt cũ triſtitia. Et quod eſt in ſuo tẽpore, q̃ extra ſuum tempus.3.Topic.c.2.A.B.

12 Eligibilius eſt, quod eſt ſemper utile, q̃ qđ aliqñ. Et illud, quo habito, nõ indigemꝰ alterius, q̃ ecõtratio.3.Topic.c.2.C.

13 Eligibilius eſt, quod ineſt meliori & honorabiliori.3.Topic.c.3.D.

14 inter Eligibilius aliquo tertio ſi bonum eſt eligibilius reſpectu tertii, illud ſimpliciter ẽ eligibilius.3.Topic.c.3.A.

15 Eligibilioris & melioris regulæ plures ponuntur.1.Rhet.c.7.per totum.

16 Eligens quæ ſunt ad finem, debet finem ipſum cognoſcere.1.Rhet.c.8.B.

17 Eligentes quæ facimus, omnia cognoſcimus, nemo eñ ignorat, quæ eligit.1.Rhetor.c.10.A.

18 Eligimus ea, quæ maxime ſcimꝰ eſſe bona 3.Ethic.c.2.C.

19 Eligibile non eſt id, quod iam factum eſt.6 Ethic.c.2.B.

20 Eligibile omne eſt uoluntarium, licet non omne uoluntarium ſit eligibile.1.Magno. Mor.c.18.A.

21 Eligere recte opus eſt ſcientis.3.Politico. c.7.F.

22 Eligibile & agibile idem ſunt.6.Metaphy. T.Co.1.

23 Eligibile propter ſe & bonũ in eadem coordinatiõe ſunt.12.Metap.T.Co.37.Quære Electio. Locus dialecticus. Melius.

ELIS. Ciuitas Achaiæ.

1 apud Elidem domum eſſe, dicunt octo fere ſtadiis ab urbe diſtãtem, in qua cum uelint Dionyſia, id eſt ſacra Bacchi cõficere, tres lebetes uacuos introcludũt, obſignatis a magiſtratibus foribus, & obſeruato, ne qs fraudem aliquam cõmittat, & tandem eos optimo uino repletos inueniunt.de Admirand.Audit.119.

2 apud Elidẽ ſunt aues, quæ ἴκτινοι, id ẽ milui appellantur, ſi quis carnes per forũ deferat, ruunt, & diripiunt. Sacerdotibus tñ portantibus non ſunt moleſtæ. de Admirand.Audit.120.

3 apud Elidem perpetui erant ſenatores.5.

Polit.c.6.D.

ELIXARE. ELIXABILE. ELIXVM ELIXATIO.

1 Elixationi ſimilis eſt digeſtio alimẽti in corpore animalis, quia fit a calido in humido. 4.Meteor.T.Co.23.

2 Elixatio eſt digeſtio a caliditate humida interminati exiſtentis in humido.4.Meteor. T.Co.23.

3 Elixatio fit ab igni, qui eſt i humore.4.Meteor.T.Co.24.

4 Elixorum humidũ trahitur exterius a caliditate humidi exterioris.4.Meteor.T. Co.24.

5 Elixabilia non omnia corpora ſunt, quia corpora, quæ nil humiditatis habent ut lapis, aut corpora, quæ humiditatem quidẽ habent, ſed illa humiditas non poteſt euinci, elixabilia nõ ſunt.4.Meteor.T.Co.25

6 Elixabilia quædam dicũtur per metaphoram, ut aurum, aut lignum, quia non ſunt impoſita nomina ad deſignandas operationes illas.4.Meteor.T.Co.26.

7 Elixari dicunt̃ liquida, ut lac, muſtum, quãdo ignis exterius circũdans ſaporẽ illorũ liquidorum in aliam ſpeciẽ ſaporis mutat. 4.Meteor.T.Co.27.

8 Elixari dicuntur pharmaca, ſed metaphorice.4.Meteor.T.Co.27.

9 Elixabilium omnium non eſt idem finis. *Nam alia elixantur ad eſum*, alia ad ſorbitionem, alia ad alios uſus.4.Meteor.T. Co.27.

10 Elixabilia ſunt, q̃ poſſunt fieri craſſiora, aut minora, aut grauiora, aut diuerſa.4. Meteor.T.Co.27.

ELOCVTIO. Rhetoricæ orationis.

1 Elocutio artificioſior debet eſſe q̃ pronunciatio.3.Rhetor.c.1.D.

2 Elocutio orationis rhetoricæ qualis eſſe debeat, & quibus conſtare, oſtẽditur.3.Rhetor.c.2.per totum.

3 Elocutio orationis nec debet eorum, de q̃bus agitur, dignitatem excedere, nec rurſus debet eſſe humilis, aut deiecta.3.Rhet. c.2.A.

4 Elocutionis decorum & amplitudinem faciunt, ſi fuerit affecta morata & rebus accommodata, quod fiet, ſi nõ ſit humilis in rebus magnis nec in paruis ampla, & cætera. De quibus habes.3.Rhetorico.c.7. per totum.

5 in Elocutione uidendum eſt, quis dicat, puer ne, an ſenex,, uir an mulier, Lacedæmonius, an Theſſalus.3.Rhetorico. c.7.B.

6 Elocutionis diuerſa ſunt genera. Nam alia eſt elocutio iudicialis, alia deliberatiua.3. Rhet.c.10.per totum.

7 Elocutiõis exquiſitæ minimum eſt, ubi plurimum eſt actionis, & maxime ubi magna uoce opus eſt.3.Rhet.c.12.D.

8 Elocutio non diuiditur in iucundã & magniſicam, ſed in dilucidam & decẽtem orõni, quoniam mediocris elocutio cõmoda eſt.3.Rhet.c.12.D.

ELOQVENTIA.

Eloquentia, quæ ſapientiæ coniuncta eſt, humanæ uitæ eſt gubernatrix. in Præfa. Rhet.ad Alexand.E. Quære Orator.

EMATHIA. Pars Macedoniæ, quæ priꝰ Pharſalia dicebatur.

in Emathia Macedoniæ, ſues unſiguli naſcuntur.de Admirand.Audit.61.

EMBRYON. Interpretatur fœtꝰ. Quære Fœtus.

EMENDVS.A.VM.EMPTIO.

1 Emendis aut uendendis rebus magiſtratꝰ aliqs p̃fici debet, cuius officium ſit intẽdere circa cõtractus & honeſtatẽ.6.Pol.c.8.A

2 Emptio & uenditio neceſſaria eſt fere cunctis ciuitatibus.6.Polit.c.8.A. Quære Cõmutatio. Iuſtitia. Mercator. Mercatura. Vendere. Venditio.

EMPEDOCLES. Philoſophus Agrigẽtinus.

1 Empedocles nil cõmune habet cũ Homero præter uerſum, nec enim poeta dici poteſt, ſed phyſiologus.in Poet.c.1.C.

2 Empedocles dixit, uinum eſſe aquã putrefactam in uite.4.Topic.c.5.H.

3 Empedocles multa principia rerum naturalium poſuit.1.Phyſic.T.Co.32.

4 Empedocles differt ab Anaxagora in mũdi factione, quia Anaxagoras ſemel factũ eſſe dixit, Empedocles tamen mũdi circulationẽ iduxit, ut uno corrupto, aliꝰ fieret, & illo corrupto, aliꝰ &c.1.Phy.T.Co.23.

5 Empedocles quattuor elementa poſuit rerum principia.1.Phyſic.T.Co.32.&.3.de Cæl.T.Co.34.&.1.Metaphy.T.Co.15.

6 Empedocles rerum principia finita ponẽs meliꝰ q̃ Anaxagoras dixit.1.Phyſi.T.Co. 41.50.&.1.de Gener.T.Co.1.

7 Empedocles parũ attigit formã & q̃dditatẽ rerum, 2.Phyſic.T.Co.22.

8 Empedocles a fortuna & caſu dixit aerem cõgregatũ i hoc loco, ubi eſt i hoc mũdo, ſed in aliis mundis, qui fiẽt, alio loco & aliter aerẽ congregandũ.2.Phyſi.T.Co.43.

9 Empedocles aĩalium partes plurimas a caſu & fortuna cõgregatas dixit.2.Phyſico.

T.Co.43.

10 Empedocles cum litem & amicitiam dicat cauſam eſſe neceſſitatis in rebꝰ, parũ tñ de neceſſitate dixit.2.Phyſi.T.Co.75.

11 Empedocles aĩalia quædã induxit, q̃ priore parte homines erant, poſteriore boues. 2.Phyſic.T.Co.76.

12 Empedocles p̃tes aĩalium a caſu factas eſſe dixit, & q̃ icidiſſent apte, cõſeruari, q̃ uero inepte, perire.2.Phyſic.T.Co.76.&.3.de Anima.T.Co.21.

13 Empedoclis mõſtra nõ perueniebant ad finem propter aliquod principiũ corruptũ. 2.Phyſic.T.Co.82.

14 Empedocles plures mundos dixit generari & corrũpi, quiete interpoſita, & tempore medio inter illos, nec inſtantanee corrũpi aut generari.8.Phyſic.T.Co.2.

15 Empedocles improbat̃, ꝙ motũ incœpiſſe dixerit.8.Phyſic.T.Co.13.14.

16 Empedoclis ratio, qua mundũ ſæpius fieri & corrũpi dixit, ponitur, & refellitur.1.de Cæl.T.Co.102.& ultra.

17 Empedocles dixit cælum manere in eodẽ ſitu tanto tempore p̃pter uelociſſimã ipſius uertiginem.2.de Cæl.T.Co.5.

18 Empedocles eos increpat, qui dicũt terrã infinitam a parte inferiori, & ideo quieſcere.2.de Cæl.T.Co.78.

19 Empedocles cæli uertigĩe dixit, q̃eſcere terrã in medio, ſicut aqua non cadit a cyathis ore deorſum uerſo p̃pter uelocitatẽ motꝰ, quæ alioq caderet.2.de Cæl.T.Co.85.87. &.3.de Cæl.T.Co.19.

20 Empedocles multa capita ſine collo orta eſſe dicit in amicitia elemẽtorũ.3.de Cæl. T.Co.22.

21 Empedocles in mũdi cõſtitutione amicitiã omiſit, & litẽ aſſumpſit. Nã elemẽta p̃ amicitiam cõgregata, nõ poterãt ſeparari niſi per litẽ.3.de Cæl.T.Co.25.

22 Empedocles ex ſeparatis elemẽtis mũdum facit.3.de Cæl.T.Co.25.

23 Empedocles gñationem fieri dicẽs p̃ ſegregationem, apparentẽ & nõ uerã gñationẽ induxit.3.de Cæl.T.Co.56.

24 Empedocles nil determinauit de graui & leui.4.de Cæl.T.Co.15.

25 Empedocles plures materias poſuit.1.de Gener.T.Co.1.

26 Empedocles, aliud eſſe gñationẽ a corruptione, dicere debet.1.de Gener.T.Co.1.

27 Empedocles ultra quattuor elementa duo principia mouẽtia poſuit, ſcilicet litem & amicitiam, ut in ſumma ſint ſex principia. 1.de Gener.T.Co.1.

28 Empedocles cū ex multis principiis rerū naturalium, quæ poſuit, generationem ab alteratione differre dicat, tamen ex iis, q̄ dicit, impoſſibile eſt ſic eſſe, ut aſſerit ipſe. 1. de Gener. T. Co. 2.

29 Empedocles dicit, elemēta ex ſe mutuo nō generari, ſed alia oīa ex elementis fieri. 1. de Gener. T. Co. 2.

30 Empedocles ſibi ipſi contraria dicit & contraria ſenſui. 1. de Gener. T. Co. 2.

31 Empedocles oīa oriri dicit ex uno. 1. de Gener. T. Co. 2.

32 Empedocles, excepta lite, omnia in unum cōferre dixit. 1. de Gener. T. Co. 2.

33 Empedocles, incertū eſt, an unum, an plura elementa ponat principia rerum naturalium. Nam dicit ex uno elementa fieri per litem, & oia fieri ex elementis. 1. de Gener. T. Co. 3.

34 Empedocles dixit, nō ſolū actionē & paſſionem fieri per poros, ſed etiā mixtionem bene fieri inter illa, quæ poros habeāt cōmēſurabiles. 1. de Gener. T. Co. 56.

35 Empedocles materiā rerū poſuit quattuor elementa, ſcilicet ignem aerem & aquā & terram. 2. de Gener. T. Co. 2.

36 Empedocles, generationem & corruptionem cōtingere, dixit, ex elemētis cōgregatis & ſegregatis & alteratis. 2. de Gener. T. Co. 2.

37 Empedocles opponit igni alia tria elementa. 2. de Gener. T. Co. 19.

38 Empedocles dixit, elemēta nō tranſmutari in ſe inuicem, quod refellitur. 2. de Gener. T. Co. 37. & ultra.

39 Empedocles ponit elemēta inter ſe cōparabilia. 2. de Gener. T. Co. 37.

40 Empedocles augmētationē & gn̄ationem aufert, cū dicat elemēta, in ſe inuicem non trāſmutari. 2. de Gene. T. Co. 38. & ultra

41 Empedocles, elemēta priora deo eſſe, dixit 2. de Gener. T. Co. 41.

42 Empedoclis opinio ꝙ oīa ex elemētis componant, improbat. 2. de Gene. T. Co. 41.

43 Empedocles inſufficienter de motu corporum tradit nullis rōnibus aut demōſtratiuis aut probabilibus uſus. 2. de Gener. T. Co. 42.

44 Empedocles q̄dam moueri a lite & amicitia a caſu etiā & a fortuna, dixit. 2. de Gen. T. Co. 44.

45 Empedocles, mundū eſſe a caſu & fortuna, dixit. 2. de Gener. T. Co. 44.

46 Empedocles dixit, mare eſſe terræ ſudorē & ꝑpterea ſalſum eſſe, q̄a ſudor ſalſus eſt. Quod q̄dē apte fortaſſis dixit ad poeſim, ad ueritatem tamen cognoſcendam parū apte. 2. Meteor. c. 3. E. F. H.

47 Empedocles dixit, fulgurationem eſſe ſolis radios nubibus interceptos, tonitru uero eſſe extictionē eorū. 2. Meteo. c. 9. E. F. G

48 Empedocles dixit, aīam ex oībus elemētis cōſtare, & eſſe unūquodq; illorū, & ideo elementa cognoſcere, quia illa eſt. 1. de Aīa. T. Co. 25.

49 Empedocles dixit ramos eſſe ſurſum, radices uero deorſum plantarū, cum tn̄ ecōtrario ſit. 2. de Aīa. T. Co. 38.

50 Empedocles, illuminationē fieri ſucceſſiue dixit, ſed latere nos. Q̄d experimēto falſum eſſe, oſtendit. 2. de Aīa. T. Co. 70.

51 Empedocles dixit, intelligere & ſentire idē eſſe. 2. de Anima. T. Co. 150.

52 Empedocles, cōpoſitionē mēbrorum aīalium, dixit, eſſe a caſu, qn̄ mēbrum mēbro cōueniēti cohærebat. *Si* uero nō cōueniebāt membra, nō cōſtabat aīal. Cui cōpoſitioni cōparat Ariſtoteles operationem intellectus, quæ eſt ſimplicium compoſitio. 3. de Aīa. T. Co. 21.

53 Empedocles, uiſionem fieri, dicit, egrediēte lumine, q̄d eſt in oculo ꝑ oculi tunicas, ſicut lumen laternæ incluſum. Aliqn̄ tamē idē Empedocles uiſionē fieri, dicit, de fluxibus corporum a uiſibilibus ad oculum. de *Sen.* & *Sen.* c. 2. E.

54 Empedocles dixit, oculum igneū eſſe. de *Sen.* & *Sen.* c. 2. C.

55 Empedocles manifeſti mendacii cōuincit, cum dicat, ſapores eſſe in minutis partib⁹ aquæ tm̄, cū uideamus arborū fructus decerptos ſoli uel igni expoſitos mutare ſapores, & ex dulcib⁹ amaros fieri, & ex amaris dulces. de Sen. & Sen. c. 4. B.

56 Empedocles dixit, oēs ſapores in aqua cōtineri actu, ſed eſſe inſenſibiles ꝑpter paruitatē partiū, in q̄b⁹ ſunt. de Sē. & Sē. c. 4. A.

57 Empedocles reſpirationem dixit eſſe, non tamen dicit cuius gratia data ſit animalibus, nec dicit, an aliqua animalia reſpirent, an omnia. de Reſpirat. c. 3. A.

58 Empedocles, reſpirationem fieri, dixit, in animalib⁹, eo ꝙ ſint quædam uenæ in eis, quæ habent quidem ſanguinem, non tamen plenæ ſunt illo, & cum ſanguis ille moueatur ſurſum & deorſum, talibus motibus reſpirationem fieri. de Reſpirat. c. 3. B. C. D. Quære Cleps̄ydra.

59 Empedocles dixit, aquatilia calidiſſima eſſe, & propterea conſeruari in aqua melius q̄ in aere, quod refellitur. de Reſpirat. c. 6. C. D. E. F.

60 Empedocles dixit, aquatilia orta eſſe ī terra, & a terra migraſſe in aquam ad calorē temperandum. de Reſpirat. c. 6. D.

61 Empedocles dixit, animalia nō licere interficere, idq; eſſe iure naturali. 1. Rhet. c. 13. A.

62 Empedocles circumlocutionibus uſus eſt in ſuis carminibus. 3. Rhet. c. 5. B.

63 Empedoclis carmina quidam proferunt nō intelligētes. 7. Ethic. c. 3. D.

64 Empedocles inter ſimiles amicitiam fieri, dixit. 8. Ethic. c. 1. C.

65 Empedocles dixit, ideo canē in eadem tegula dormitare ſemper, ut in prouerbio dicitur, quia ſimilitudinem quandam habet canis ad tegulam. 2. Magnor. Mor. c. 11. A.

66 Empedocles quattuor elemēta poſuit, & dixit illa ſemꝑ permanere, & nō fieri, ſed mutari multitudine & paucitate, cum in unū atq; ex uno cōgregantur, & ſegregātur. 1. Metaphy. c. 3. F.

67 Empedocles ætate poſterior fuit Anaxagora, operibus uero fuit multo ſuperior. 1. Metaphy. c. 1. I.

68 Empedocles ideo cauſas efficiētes introduxit litem & amicitiam, ſeu amorem & diſcordiam, quia uidebat in natura rerum nō ſolū bona, ſed etiam mala, pulchra, & turpia. Ita ꝙ cōcordiam ſeu amicitiā dixit cauſam bonorum, malorum uero cauſam inimicitiā. Quod ex mēte eius dicitur, ſi quis ad ſententiam eius aduertat, & nō ad uerba, quæ balbutiēdo dicit. 1. Metaph. c. 4. B.

69 Empedocles litem & amicitiam ponit cauſas generationis & corruptionis elementorum, ut per litem generentur, per amicitiā corrumpantur. 1. Metaph. c. 4. D. & 3. Metaphy. T. Co. 15.

70 Empedocles ignem poſuit cauſam efficiētem, & alia tria elemēta ut materiam. 1. Metaphy. c. 4. D.

71 Empedocles nō poteſt ponere alterationē 1. Metaphy. T. Co. 15.

72 Empedocles, ſimile ſimili cognoſci, dixit. 3 Metaphy. T. Co. 15.

73 Empedocles deum, qui feliciſſimus eſt, minus ſapientem cæteris dixit, ut colligitur ex illis, quæ ponit. 3. Metaphy. T. Co. 15.

74 Empedocles oīa ponit corruptibilia præt quattuor elemēta. 3. Metaphy. T. Co. 15.

75 Empedocles credebat, prudētiam ſeu ſciētiam eſſe ſenſum, quia nil diſtare credebat ſenſum ab intellectu. 4. Metaph. T. Co. 21

76 Empedocles ponēs litem & amicitiam ꝓcedere, oſtendit, actum priorem eſſe potētia. 12. Metaphy. T. Co. 32. ✳

EMVLATIO. Quære Aemulatio.

EMVLVS. Quære Aemulus.

ENARIA. Quære Aenaria.

ENEIA. Quære Aeneia.

ENCHYMVM. Id eſt ſiccum ſapidum. Quære Odorare. 21. Odor. 13. 14.

ENCOLPII VENTI. Id eſt qui a finib⁹ flant. Quære Vētus. 51.

ENDYMION. Qui primus lunæ curſum & rationem inuenit, quare captū amore lunæ poetæ fabulātur, & in Latmo mōte dormiētem uitam degere.

Endymionem dormientem degere uitam fabulātur poetæ, 10. Ethic. c. 8. C.

ENESIDEMVS.

Eneſidemus. 1. Rhetor. c. 12. F.

ENIGMATA. Quære Aenigmata.

ENIOCHI. Populi ſeptētrionales in Europa, alii etiam huius noīs ſunt in Aſia.

Eniochi ad cædes hominum & ad eorum cōmeſſationem inſultāt. 8. Polit. c. 4. A.

ENOTRIA. Quære Oenotria.

ENOTRII. Quære Oenotrii.

ENS. NON ENS.

1 Ens nō eſt oīm cōmune genus, quia ſi quis oīa entia dixerit, æquiuoce nūcupabit. Prædicabil. c. 2. E.

2 Ens ſi purum dixeris, nil tibi ſignificabit, cōſignificabit autem compoſitionem quādam, quam ſine compoſitis nō eſt intelligere. 1. Periher. c. 3. A.

3 nō Ens nō ſcitur. 1. Poſter. T. Co. 5. & 4. Metaphy. T. Co. 16.

4 Ens & unū de oībus prædicātur. 4. Topi. c. 6. A. & 10. Metaphy. T. Co. 6.

5 Ens ad oia ſequitur. 4. Topic. c. 6. B.

6 nō Ens nō eſt genus ſimpliciter, licet ſequatur ad oē, quod ſit. Nā quod ſit, nō eſt. 4. Topic. c. 6. G.

7 Ens multipliciter dicitur. 1. Phyſic. T. Co. 13. 16. 25. & 5. Phyſico. T. Com. 8. & 1. de Aīa. T. Co. 78. & 4. Metaphy. T. Co. 20. & 5. Metaphy. T. Co. 14.

8 non Ens quot modis dicatur, oſtenditur. 1. Phyſic. T. Co. 16.

9 nō Ens per ſe & ꝑ accidens dicitur. 1. Phyſi. T. Co. 74. 75. & 2. Phyſic. T. Co. 50. & 5. Metaphy. T. Co. 13.

10 Ens quoddam dicitur in actu, quoddam in potentia. 1. Phyſico. T. Co. 78. & 3. Phyſic. T. Co. 3.

11 Entium quædam ſunt naturalia, quædam propter alias cauſas. 2. Phyſico. T. Co. 1.

12 Entium quæ actu ſunt, alia ſunt hoc aliq̄d, alia in aliquo aliorum prædicamentorum. 3. Phyſic. T. Co. 3.

13 non Ens nec eſt quid, nec quantū, nec qua le, nec ubi, nec aliquod aliorū prædicamẽ torum.1.de Gener.T.Co.16.
14 Ens & nō ens aliqui ſic differre dicebāt, ut illud ſit magis ens, quod eſt ſenſibili⁹, illud uero non ens, quod eſt minus ſenſibile.1. de Gener.T.Co.19.
15 ex nō Ente generari aliquid, impoſſibile ē. 3.Metaphy.T.Co.12.
16 Ens & unū an ſint ſubſtātiæ rerū, difficilli mum eſt ſcire, maxime tamẽ neceſſarium ad ueritatem cognoſcendam. De quo etiā diſputatur.3.Metaphy.T.Co.16.
17 Ens & unū eſſe rerū ſubſtantiā, & nō adue nire alicui, dixerunt Pythagorici & Plato. 3.Metaphy.T.Co.16.
18 Ens nondum eſt, quod poſſibile eſt. 3. Metaphy.T.Co.19.
19 Ens inquātū ens, & ea, q̄ inſūt enti, cōſyde rat metaphyſic⁹.4.Metap.T.Co.1.& ultra
20 Ens inquantum ens, conſyderat metaphy ſica, quæ nō eſt aliqua particularium ſcien tiarum, q̄a nulla particularium ſcientiarū conſyderat ens.4.Metaphy.T.Co.1.&.6. Metaphy.T.Co.1.&.7.Metaphy.T.Co.1 &.11. Metaphy.c.6.A.
21 Ens multipliciter dicitur, ſed ad unū & ad unam quandā naturam, & non æquiuoce dicitur. Vt ſanū dicit̃ & de eo, q̄d cōſeruat ſanitatẽ, & de eo, q̄d efficit ſanitatem, & de eo, q̄d indicat ſanitatẽ, & de eo, q̄d recipit ſanitatẽ, ſic ens de multis dicit̃, ſed ad unū principiū.4.Metaphy.T.Co.2.&.5.Metaphy.T.Co.13.
22 Ens dicitur de ſubſtantia & de paſſionib⁹ ipſius, & de iis, quæ ſunt uia ad ſubſtantiā, ut priuationes, aut corruptiones, aut quali tates, aut effectiua ſubſtantiæ, aut genera tiua, aut ad ſubſtantiam dictorū, aut quorūdā horū negatiōes.4.Metaph.T.Co.2
23 Ens & unū idē ſunt, & una natura, q̄a mutuo ſe conſequuntur, ut principiū & cauſa, ſed nō una ratione oſtenſa.4.Metaphy.T Co.3.
24 Ens additū alicui nō facit aliquā diuerſitatem, ut idē eſt hō & ens homo.4. Metaph. T.Co.3.
25 Ens & unū quia idē ſunt, tot ſunt ſpecies entis, quot ſunt ſpecies unius, & ecōtrario 4.Metaphy.T.Co.3.
26 Ens & unū gn̄a cōtinua hn̄t, quare & ſcientiæ ſequunt̃ hæc.4.Metaphy.T.Co.4.
27 Ens habet aliqua ꝓpria, q̄ cōſyderāda ſunt metaphyſico, queadmodū leue & graue, mobile, aut aliud tale. Habet ēt aliq̄ ꝓpria q̄ phyſicus cōſyderat.4.Metaph.T.Co.5.
28 Entia omnia aut ſunt cōtraria, aut ex contrariis.4.Metaphy.T.Co.6.
29 Ens eſt gen⁹ ad oīa.4.Metaphy.T.Co.7.
30 nō Ens nō intelligit̃.4.Metaph.T.Co.16
31 ex Ente, qui dicūt, nō fieri ens, & fieri, quo dammodo uerū dicunt, quodāmodo nō, quia ex ente in potētia fit, & nō ex ente in actu.4.Metaphy.T.Co.20.
32 Ens per accidēs tripliciter dicit̃. Aut qn̄ ac cidens prædicatur de accidente, ut iuſtus eſt muſicus. Aut qn̄ accidēs prædicatur de ſubiecto, ut homo eſt muſicus. Aut qn̄ ſub iectum prædicatur de accidēte, ut muſic⁹ eſt homo.5.Metaphy.T.Co.13.
33 Ens ꝑ ſe dicit̃ illud, q̄d ſignificat ꝓdicationis figuras.5.Metaphy.T.Co.14.
34 Ens multipliciter dicit̃ ſcilicet de accidente. Secūdo de uero propoſitiōis. Tertio de ente cōtinente ſub ſe figuras prædicamentorum. Quarto de ente in actu aut in potentia.6.Metaphy.T.Co.4.
35 Ens per accidens nō cadit in cōſyderationem metaphyſici, nec alicuius ſciētiæ ſiue actiuæ ſiue factiuæ ſiue ſpeculatiuæ.6. Metaphy.T.Co.4.
36 Ens ꝑ accidens quodāmodo nō eſt ens, q̄a nō ē illius gn̄atio, cū aliorū entiū ſit gn̄atio & corruptio.6.Metaphy.T.Co.4.
37 Entia quædam ſemper ſunt & ex neceſſitate, quædam uero non ſemper ſunt & ex neceſſitate, ſed ut plurimum.6.Metaphy.T. Co.5.
38 Entis per accidens cauſa & principium eſt ens, quod nec ſemper eſt, nec ex neceſſitate, ſed ut plurimum.6.Metaphy.T.Co.5.
39 Ens per accidens qui tollebant, refellūtur 6.Metaphy.T.Co.7.
40 Ens pro uero, id eſt ueritate propoſitionis, quomodo dicatur, habes. 6.Metaphy.T. Co.8.
41 Ens ut ſignificat ueritatem propoſitionis, non conſyderatur a metaphyſico. 6. Metaphy.T.Co.8.
42 Entis ꝑ accidēs nō eſt ſciētia, q̄a ſciētia eſt eius, q̄d eſt ſemp aut in plurib⁹, quod uero eſt per accidens, nec eſt ſemp nec ut in pluribus.6.Metaphy.T.Co.16.
43 inter Entia omnia primum eſt quod quid eſt.7.Metaphy.T.Co.2.
44 Ens aliter de ſubſtantia dicit̃, aliter de aliis ꝓdicamentis.7.Metaphy.T.Co.2.
45 Ens q̄d p̄rio eſt, & nō ſc̄dm q̄d, ſed ſimpliciter, ſubſtantia eſt.7.Metaphy.T.Co.4.
46 Ens quando quæritur, quid eſt, de ſubſtantia quæritur apud quoſcunq; philoſophos. 7.Metaphy.T.Co.5.
47 Ens nec uniuoce nec æquiuoce dicitur de ſubſtātia & aliis prædicamētis. Nō uniuoce, inquam, quia non eſt eadem ratio, non æquiuoce, quia ad unum.7.Metaphyſico. T.Com.15.
48 Ens & unum eodem modo dicūtur de rebus.7.Metaphy.T.Co.57.
49 Ens & unum quia ſunt communia, & de quolibet dicuntur, non ſunt ſubſtātiæ.7. Metaphy.T.Co.57.
50 Ens & non ens dupliciter diuiditur, aut ſecundum decem prædicamenta, aut ſecūdum actum & potentiam.9.Metaphy.T. Co.21.
51 Ens non poteſt eſſe genus.1. Metaphyſic. T.Co.6.
52 Ens & unum æqualiter de omnibus dicūtur.10.Metaphy.T.Co.7.
53 Ens & unum quodammodo idem ſignificant.10. Metaphy.T.Co.8.
54 Ens an ſit genus, an commune analogum, dubitatur.11.Metaphy.T.Co.c.2.F.
55 Ens & unum aliqui poſuerūt principia prima.11.Metaphy.c.2.D.
56 Ens inquantum ens, non ſecundum partem conſyderat metaphyſicus.11.Metaphy ſic.c.3.A.
57 Ens multipliciter dicitur, & non ſecūdum unum, ſed ſi ſecūdum aliquid cōmune, cadet ſub unā ſcientiam.11. Metaphy.c.3.A.
58 Ens quomodo dicatur multipliciter ſecūdum aliquid commune, oſtēditur per exēpla.11.Metaphy.c.3.A. B.
59 Entium omnium fit reductio ad unum ali quid cōmune.11.Metaphy.c.3.C.
60 Entis accidentia & principia conſyderat phyſicus, ſed non inquantum entia.11.Metaphy.c.3.G.
61 Ens per accidens eſt unū ex iis modis, qui bus dicitur ens.11.Metaphy.c.7.A.
62 Entis per accidens nulla ſcientia præter ſophiſticam conſyderat.11. Metaphy.c.7.A.
63 Ens per accidens quid ſit, oſtendit̃.11.Metaphy.c.7.D.E.F.
64 Entis per accidens nō ſunt cauſæ nec principia talia, qualia ſunt entis per ſe.11.Metaphy.c.7.B.C.D.
65 Entis per accidens ſi talia eſſent principia & cauſæ ſicut entis per ſe, oīa neceſſario euenirent.11.Metaphy.c.7.D.
66 Ens per accidens, & ens ut ſignificat ueritatem enunciationis, nō ſunt proprie cōſyderatiōis metaphyſici.11.Metaphy.c.7.D.
67 Ens aliud actu, aliud potentia, aliud actu & potentia.11.Metaphy.c.8.A.
68 Entia nolūt male diſponi.12.Metaphy.T. Co.55. Quære Accidens. Subſtantia.

ENTHYMEMA. Argumētationis ſpecies, interpretatur commentatio.
1 Enthymema eſt ſyllogiſmus imperfectus ex icotibus & ſignis.2.Prior.c.27.A.&.1. Poſter.T.Co.1.&.1.Rhetor.c.1.G.
2 Enthymema, quæ eſt argumētatiōis rhetoricæ ſpecies, ex præexiſtente fit cognitione.1.Poſter.T.Co.1.
3 Enthymemata, quæ ſunt nerui ꝑſuaſionis, omiſerunt antiqui, q rhetorices p̄cepta ante Ariſtotelē tradiderunt.1. Rhetor.c.1.B
4 Enthymemata ille ſciet optime, qui nouit, ex quibus & quomodo fiat ſyllogiſmus.1. Rhetor.c.1.G.
5 Enthymema de illis eſt, quæ ut plurimum poſſunt aliter ſe habere.1.Rhetor.c.2.I.
6 Enthymemata fluunt ex probabilibus & ſignis.1.Rhetor.c.2.I.
7 Ethymematum differentiæ plures ſunt.1. Rhetor.c.2.P.Q.
8 Enthymemata aptiora ſunt iudidiali generi.1.Rhetor.c.9.N.
9 Enthymematum concluſiones ſententiæ fere omnes ſunt.2.Rhetor.c.21.A.
10 Enthymematum elementa atq; locum idē dico.2.Rhetor.c.22.F.
11 Enthymematum duæ ſunt ſpecies, nam aliud eſt approbatiuum, cū ex cōceſſis colligitur, aliud elencticum id eſt redargutorium, cum repugnantia colligūtur.2.Rhetor.c.22.F.
12 Enthymematum loci ponuntur.2.Rheto. c.23.24.ꝑ totū.
13 de Enthymematis habes.2. Rhetor.c.22. per totum.
14 Enthymematum loca ſeu elemēta quæ & quot ſint, habes.2.Rhetor.c.23.per totū.
15 Enthymematum ſolutiones docentur.2. Rhetor.c.25.per totum.
16 Enthymemata elenctica, id eſt redargutoria laudantur magis q̃ demōſtratiua. 2. Rhetor.c.23.V.
17 Enthymematum apparētium loci plures ponuntur.2.Rhetor.c.24.per totum.
18 Enthymematū alia ſunt, alia nō ſunt, ſed uidentur.2.Rhetor.c.24.A.
19 Enthymemata quando nō ſunt ſuccurrūt oranti, tunc morata oratione illi utendum eſt.3.Rheto.c.17.F. Quære Locus dialecticus. Locus rhetoricus. Syllogiſmus.

ENTHYMVS.
Enthymus.2.Rhetor.c.19.D.

ENTOMA. Id eſt iſecta. Quære Inſecta.

ENVNCIARE. ENVNCIATIO.
1 Enunciatio non eſt omnis oratio, ſed in q̃

est uerum uel falsum.1.Periherme.c.4.A.
2 Enũciatio ſimplex eſt uox ſignificatiua de eo, quod eſt, uel non eſt, queẽadmodum tẽpora diuiſa ſunt.1.Periherme.C.4.B.
3 Enũciationum alia affirmatiua, alia negatiua, alia una ſimpliciter, alia cõiunctione una.1.Periherme.c.4.B.
4 Enunciare contingit & quod eſt eſſe, & qđ non eſt, nõ eſſe, & quod eſt, non eſſe, & qđ non eſt, eſſe.1.Periherme.c.4.B.
5 Enunciatio plures eſt, ſi nomen unum plura ſignificet, ut canis.1.Periherme.c.7.A.
6 Enunciatio omnis aut eſt ex nomine, aut nomine infinito, aut ex uerbo uel uerbo infinito.2.Periherme.c.1.A.
7 Enũciationes quattuor ſunt, & oppoſitiones duæ, quando eſt ſecundum adiacens prædicatur, & ſubiectum uariatur penes finitum & infinitum.2.Periherme.c.2.B.
8 Enunciationes de ſubiecto infinito diuerſæ ſunt ab illis, quæ ſunt de ſubiecto finito, quia non ſe habent ad illas quantum ad cõſequentias.2.Periherme.c.1.B.
9 Enũciatio una non eſt, quando unum de pluribꝰ, aut plura de uno, uel plura de pluribus enunciantur, aut ſi ponatur aliquid æquiuocũ, niſi ſit unum aliquid, quod ex pluribus ſignificatur.2.Periherme.c.2.A.
10 Enunciatio plures eſt, quando unũ de pluribus, aut plura de uno, aut plura de pluribus enunciãtur, aut ſi ponatur aliqđ æquiuocum, niſi ſit unum aliquid, quod ex pluribus ſignificatur.2.Periherme.c.2.A.
11 Enunciationum uocalium contrarietas a contrarietate, quæ eſt in mente, ſumenda eſt.2.Periherme.c.4.B.
12 Enunciationes non dicuntur contrariæ, quia de rebus contrariis ſint, nam hæ. Bonum eſt bonum, & malum eſt malum non ſunt cõtrariæ, licet de rebus cõtrariis ſint, ſed ſunt contrariæ, quia contrario mõ enũciantur.2.Periherme.c.4.C.
13 Enunciatio uera non eſt alicui enunciationi ueræ contraria.2.Periherme.c.4.B.
14 Enunciare & quærere de omnibus aut magnæ ſtultitiæ aut multæ ꝓmptitudinis eſt.2.de Cæl.T.Co.34.
15 Enunciant facile ad pauca reſpicientes.1.de Gener.T.Co.7.Quære.Propoſitio.
EOLIAE.Inſulæ Quære Aeoliæ.
EPAGOGE. Id eſt inductio ſiue deductio.Quære Inductio. Deductio.
EPHESVS. Oppidum Ioniæ regionis.
EPHESII.Epheſi ciues.
1 Epheſi templũ fulmine, quod arges id eſt clarum dicitur, conflagrauit Ariſtotelis tẽporibus.3.Meteor.c.1.F.
2 Epheſii pecunias collegerunt, interdicta auri geſtatione mulieribus, & accepto mutuo auro, qđ habebãt.Oeconom.Publi.F.
EPHIALTES.
Ephialtes inhibuit Areopagitarũ iudiciũ.2.Polit.c.10.B.
EPHORVS.Magiſtratus apud Lacedæmonios, qualis apud Romanos Tribunus plebis.
1 Ephororum conſtitutio apud Lacedæmonios male ſe habet. Nã hic magiſtratus maximarum rerum poteſtatem apud illos habet.2.Polit.c.7.F.
2 Ephori apud Lacedæmonios ſumebantur ex plebe. Vnde cõtingebat aliquando ualde pauperes in illa poteſtate conſtitui, qui propter paupertatem uenales erant, nã aliqui eorum pecunia corrupti, quantum in ſe fuit, totam rempublicam euerterunt.2.Poſter.c.7.G.
3 ꝓpter Ephororũ maximam poteſtatẽ ac pene tyrãnicã reges fieri populares cõpulerũt apud Lacedæmonios.2.Polit.c.7.G
4 Ephori apđ Lacedæmonios mollit uiuũt, reliqui aſpere.2.Polit.c.7.H.
5 Ephori oẽs alios magiſtratus corrigebant, quod improbatur.2.Polit.c.7.H.
6 Ephori eandem habent poteſtatem apud Lacedæmonios, quã habẽt Coſmi apud Cretas, niſi ꝙ Ephori quinqꝫ ſunt, Coſmi uero decem.2.Polit.c.8.B.
7 Ephori melius conſtituti ſunt apud Lacedæmonios, q̃ apud Cretas Coſmi.2.Polit.c.8.D.E.F.
8 Ephoros tentauit tollere Pauſanias.5.Polit.c.1.C.
9 Ephoros addens Theopõpus apud Lacedæmonios minuit regiam poteſtatem autoritate, licet tempore auxerit.5.Polit.c.11.A.Quære Lacedæmonii.
EPICHARMVS.Poeta Syracuſanus.
1 Epicharmus poeta Siculus fuit ante Chõdum & Magnetem.in Poet.c.1.E.
2 Epicharmus primus fabulas comicas finxit.in Poet.c.3.A.
3 Epicharmus.1.Rhetor.c.7.M.
4 Epicharmus dixit eos, qui beneficiũ acceperunt, minus amare ſuos benefactores, q̃ illi eos ament, quia qui beneficium accipiunt, uelut debitores ſunt, qui ſuos creditores extare nollent.9.Ethic.c.7.A.
5 Epicharmꝰ dixit, difficile eſſe bene dicere ex non bene præſuppoſitis.13.Metaphy.c.9.H.✳.
EPICHIREMA, Interpretaẗ aggreſſio

ſeu conatus. Eſt autem argumentationis genus nõ multũ differens a ſyllogiſmo, & circa ꝓbabilia uerſatur magis q̃ neceſſaria. Epicherema eſt ſyllogiſmus dialecticus.8.Topic.c.4.H.
EPIDAMNVS. Ciuitas Epiri, quæ & Dyrrachium dicitur.
1 Epidamni reſpublica mutata fuit in parte.5.Polit.c.1.C.
2 Epidamni ſtatꝰ reipublicæ mutatꝰ eſt propter cuiuſdam nuptias.5.Polit.c.4.C.
EPIGLOTTIS. Id eſt ligula caruncula illa, quæ linguæ ſuperpoſita eſt.
1 Epiglottis non ineſt auibus, ſed concluſione arteriæ ſumũt cibos.de Reſpirat.c.4.P
2 Epiglottis ſuperponitur arteriæ, dum animalia ſumunt cibos.de Reſpirat.c.4.O.
Epiglottis data eſt animalibus ad operiendã arteriã uocalem.de Reſpirat.c.4.O.✳
EPIICIA.Aequitas. Quære Aequitas & Bonitas.
EPIICES.Aequus. Quære Aequus & Bonus.
EPILEPSIA.Comitialis morbus, quem uulgo caducum appellant.
1 Epilepſia frequentius ſolet inuadere dormientes q̃ uigilantes.de Sõ.& Vig.c.3.E.
2 propter Epilepſiam efficiũtur quidam beſtiales.7.Ethic.c.5.C.
3 Epilepſiæ ſimilis eſt incontinẽtia, quia nõ continua.7.Ethic.c.8.A.
EPIMENIDES.Philoſophus Cretenſis Phythagoræ contemporaneus.
1 Epimenides diuinationem futurorum reſpuebat, præteritorum tamen, quæ occulta erant, amplexabatur.3.Rhetor.c.17.C.
2 Epimenides appellat eos, qui domeſtica ſocietate tenentur, homocapos, id eſt contubernales.1.Polit.c.1.D.
EPITECTVS.
Epitectus.1.Rhetor.c.7.M.
EPITHETON. Id eſt appoſitum ſeu adiectiuum, quod multis de cauſis addi ſolet alicui nomini.
1 Epitheta decorem afferũt orationi.3.Rhetor.c.2.D.
2 Epitheta quæ ſint frigida, & quæ optima, habes.3.Rhetor.c.3.B.C.D.
3 Epithetis admodum frequentibus uti, frigidum eſt.3.Rhet.c.3.C.
EPOPEIA. Vt diſtinguiẗ a poemate, eſt uerſificatio, cui nil eſt commune cum poemate præter uerſum.
1 Epopeia tragœdiam imitata eſt ſola metri magnitudine.in Poet.c.4.A
2 Epopeia in quo differat a tragœdia, oſtenditur.in Poet.c.4.A.
3 Epopeia quibus cõſtet, oſtẽditur.in Poet.c.8.Quære Empedocles.1.
EPSESIS.Quære Digeſtio.Indigeſtio.
EQVALE.Quære Aequale.
EQVALITAS.Quære Aequalitas.
EQVITAS & Bonitas. Quære Aequitas & Bonitas.
EQVA.EQVVS.
1 Equus ſimilior eſt homini, ut homo eſt, q̃ ſimia, nam ſimia in ridiculis ſimilis eſt homini.3.Topic.c.6.D.
2 Equa apud Pharſaliam appellata iuſta pullos edebat ſimiles genitoribꝰ.2.Politicor.c.2.D.
3 Equabus ea natura eſt, ut ſimillimos genitoribus edant fœtus.2.Polit.c.2.C.
4 Equus breuioris uitæ eſt q̃ homo. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.A.& c.1.C.
5 Equos nutrire eorum eſt, qui magnas habent facultates.6.Polit.c.7.A.
6 Equum maxime pinguefacit domini oculus, ut Perſa dixit.1.Oeconom.c.6.A.
7 Equus præter naturã generat mulum, & ideo differũt ſpecie generans & generatũ.7.Metaphy.T.Co.28.✳.
EQVITATVS. EQVES.
1 Equitatu quæ ualebãt ciuitates, gubernabantur a paucorũ potentia.4.Polit.c.3.A.
2 Equitem eſſe nemo facile ſupportare poteſt, niſi qui ſit diues.4.Polit.c.3.A.&.6.Polit.c.7.A.
3 Equitatus potentia pollebant multæ Aſiaticarum ciuitatum.4.Polit.c.3.B.
4 in Equitatu habebaẗ olim robur belli, ante q̃ peditatus ordo & diſciplina eſſet.4.Polit.c.13.C.
EQVIVOCATIO.EQVIVOCVS A.VM.Quære Aequiuocatio.Aequiuocus.a.um.
EQVVM & BONVM.Quære Aequũ & Bonum.
EQVVS & BONVS. Quære Aequus & Bonus.
ERETHRIENSES.Ciues Erethriæ ciuitatis in Eubœa.
1 Erethrienſes equeſtri potentia excellebãt olim, & a paucorum potentia gubernabãtur.4.Polit.c.3.A.
2 Erethriẽſium reſpublica mutata eſt in popularem ſtatum.5.Polit.c.6.B. Quære Medi.1.
ERGOPHILVS. Quære Calliſthenes.
ERIDANVS.Italiæ fluuius, qui alio nomine dicitur Padus.
Eridanus fluuiꝰ Electridas inſulas perfun-

dit.In quo Phaeton fulmine ictus decidit, cuiꝰ ſorores in alnos uerſæ ſunt, quæ ripis Eridani proueniũt. Ex quibus lachrymæ profluũt, quæ durantur in electrũ. de Ad mirand. Audit.71. Quære. Electræ.

ERYTHIA. Inſula in Oceano occidẽtali iuxta Gades. Aliqui tamẽ Erythiã ipſas Gades putauerũt & proximas inſulas Gadibus. Quære Aeneia.

ERRARE. ERROR.

1 Error facilius fit in multis q̃ in paucis. 7. Topic.c.3.E.

2 Error paruus in principio maximus fit in fine.1.de Cæl.T.Co.33.

3 Error & deceptio magis proprium eſt animalibꝰ & per longum tẽpus q̃ ſcientia. 2. de Anima.T.Co.151.

4 Erroris cauſam in animalibus debent aſſignare, qui omnia ſimili cognoſci dicebãt. 2.de Anima.T.Co.151.

5 Error & ſcientia contrariorum ſunt. 2. de Anima.T.Co.151.

6 Error ſicut contingit in naturalibꝰ, ſic etiã imo frequentius in conſuetis.de Memo.& Remi.c.2.L.

7 in Errorem adducit, quod indeterminatũ eſt.3.Rhetor.c.14.C. Quære Multiplex.

8 Errare multis modis contingit, quia malum eſt infiniti, ut dicunt Pythagorici. 2. Ethic.c.6.D.

9 Error ſi committatur in principio, impoſſibile ẽ, ut nõ pariat aliqd mali ad extremũ 5.Polit.c.1.E. Quære Peccare Peccatũ.

ERVBESCENS.

Erubeſcentes rubei efficiuntur. Prædicament.c.8.E. Quære Alcæus.1.

ES.ERIS. Quære Aes.æris.

ESCHYLVS. Quære Aeſchylus.

ESYMNETAE. Quære Aeſymnetæ.

ESOPVS. Quære Aeſopus.

EST.ESSE.ESSE IN.

1 Eſt ſecundum adiacens quando prædicatur, uariato tamen ſubiecto penes finitum & infinitũ, duæ oppoſitiones fiunt, & quattuor enunciationes. ut homo eſt, homo nõ eſt, non homo eſt, non homo non eſt.1.Periherme.c.1.B.

2 Eſt uel potiꝰ ens ſi purum dixeris, nil tibi ſignificabit, conſignificabit tamen compoſitionẽ quandam, quam ſine cõpoſitis nõ eſt intelligere.1.Periherme.c.3.A.

3 omne quod Eſt, neceſſe eſt eſſe, quando eſt.1.Periherme.c.8.E.

4 quod non Eſt, neceſſe eſt non eſſe, quando non eſt.1.Periherme.c.8.E.

5 Eſt tertium adiacens quãdo prædicatur, duæ oppoſitiones fiunt, & quattuor enunciationes. Quarũ duæ negatiuæ ſequuntur ad affirmatiuas de prædicatis oppoſitis, & nõ econtrario, ut homo eſt iuſtus, homo nõ eſt iuſtus, homo non eſt nõ iuſtus. Eodẽ mõ de uniuerſalibus dicatur. Hoc tamẽ differunt uniuerſales ab indefinitis, ꝙ indefinitæ in hac oppoſitione poſſunt ſimul eſſe ueræ, uniuerſales non poſſunt ſimul eſſe ueræ.2.Periherme.c.1.B.

6 Eſt tertium adiacẽs quando prædicatur, ſubiecto uariato penes finitum & infinitũ fiunt duæ oppoſitiones & quattuor enunciationes. ut iuſtus eſt non homo, nõ eſt iuſtus nõ homo, nõ iuſtus eſt non homo, nõ eſt nõ iuſtus nõ hõ.2.Periherme.c.1.B.

7 Eſſe in toto alterum in altero & prædicari de omni alterum de altero idem ſunt.1. Prior.c.1.C.

8 Eſſe priꝰ eſt q̃ nõ eſſe.1.Poſter.T.Co.40.

9 Eſſe unum eſt unicuiq; eorum, quæ ſunt. 6.Topic.c.3.A.

10 Eſſe & poſſe non differũt, ſed idem ſunt in perpetuis.3.Phyſic.T.Co.32.

11 Eſſe in alio multipliciter dicitur. Vt totũ in partibꝰ. Vt ſpecies in genere. Vt genus in ſpecie. Vt forma in ſubiecto, ſiue ſit forma accidẽtalis, ſiue ſit eſſentialis. Vt effectꝰ in efficiẽte. Vt in fine. Vt in loco, qmodus eſt maxime ꝓpriꝰ eſſe in.4.Phyſic.T.Co.23.

12 Eſſe in aut eſt per ſe primo, aut ſecundum alterum.4.Phyſic.T.Co.25

13 Eſſe in aliquo dicitur, quando eſt in parte illius, ut ſcientia dicitur eſſe in homine, quia eſt in anima, quæ eſt pars hominis, & albũ in corpore, quia eſt in ſuperficie, q̃ eſt pars corporis.4.Phyſic.T.Co.25.

14 Eſſe aliquid in ſe ipſo per ſe primo, eſt impoſſibile, quia cõtinens erit contentum, & contentum cõtinens, cum tamen diuerſæ ſint rationes continentis & cõtenti.4.Phyſic.T.Co.26.

15 Eſſe in ſe ipſo per accidens, etiã eſt impoſſibile, quia ſequeret̃, duo corpora eſſe ſimul in uno loco.4.Phyſic.T.Co.27.

16 Eſſe cõmunicat̃ aliis clariꝰ, aliis uero obſcurius.1.de Cæ.T.C.100. Quære Cælũ.35.

17 quod Eſt ſemper, incorruptibile eſt.1. de Cæl.T.Co.120.

18 Eſſe melius eſt q̃ non eſſe. 2. de Gener.T. Co.59.

19 Eſſe eſt maximum omnium, quæ alicui tribui poſſent.8.Ethic.c.11.A.

20 Eſſe uidet̃ unuſquiſq; id, quo intelligit uel maxime.9.Ethic.c.4.B.

21 Sumus actu, nam uiuendo & agendo ſumus.9.Ethic.c.7.B.

22 Eſſe ipſum amabile & expetibile eſt in omnibus.10.Ethic.c.7.C.

23 ad Eſſe ſicut unũquodq; ſe habet, ſic & ad ueritatem.2.Metapyſic.T.Co.4.

24 Eſſe & non eſſe ſimul de eodem ſecundum idem, impoſſibile eſſe oſtenditur.4.Metaphy.T.Co.9.

25 Eſſe idem ſimul & non eſſe in eodem ſecũdum idem, impoſſibile eſt exiſtimare. 4. Metaphy.T.Co.9.

26 Eſſe uel nõ eſſe de quolibet, & de nullo ambo ſimul, eſt dignitas dignitatum, ad quã reducuntur omnes demonſtrationes. 4. Metaphyſi.T.Co.9.

27 Eſſe uel nõ eſſe de quolibet, & de nullo ambo ſimul, eſt maxime indemõſtrab'e inter omnia principia.4.Metaphy.T.Co.9.

28 Eſſe uel non eſſe de quolibet de nullo uero ambo, licet non poſſit demonſtrari, poteſt tamen redarguendo ad impoſſibile demõſtrari. Nã ſi demõſtrare illud principium niteremur, peteremus principium.4.Metaphy.T.Co.9.

29 Eſſe omnia & nõ eſſe ſimul, qui dicũt, omnia faciunt uera.4.Metaphy.T.Co.28.

30 Eſſe ipſum ſignificat uerũ, ſicut ipſum nõ eẽ ſignificat falſum.5.Metaphy.T.Co.14.

31 Eſſe & non eſſe idem ſecundum unũ & idẽ tempus, non cõtingit, quod principiũ eſt, ad qd̃ alia reducũtur.11. Metaphy.c.4.A.

ESSENTIA. Quære Subſtantia.

ESSENTIALITER.

in Eſſentialiter ordinatis ſi prius eſt, & poſterius etiam eſt.2.de Gener.T.Co.67.

ESTAS. Quære Aeſtas.

ETAS. Quære Aetas.

ETERNVM. Quære Aeternum.

ETEROGENEVM. Id eſt diſſimilium partium, totum ſcilicet cuiꝰ partes ſunt inter ſe diuerſi generis ſeu rationis. Quære Aqua. Ignis. Pars. Totum.

ETESIAE. Venti, qui flant determinato anni tempore a ſeptentrione, interpretantur anniuerſarii.

1 Eteſiæ poſt ſolſtitium æſtiuum & caniculæ ortũ flare ſolent, & nõ cum ſol accedit, aut recedit.2.Meteor.c.5.C.

2 ad Eteſiarum uſq; flatum ab ortu orionis tranquillitas eſt omnium uẽtorum.2. Meteor.c.5.A.

3 Eteſiæ die flãt, nocte deficiũt, qa ſol die uiget, & exhalationẽ eleuat.2.Meteor.c.5.C.

4 Eteſiæ ſeptentrionales ideo flant poſt ſolſtitiũ æſtiuale, quia ueniunt a locis aquarum & niuis plenis, quibus a ſole liquatis, flant uenti poſt æſtiuũ ſolſtitiũ, quia tunc maxime ſol ſuo calore infeſtat.2.Meteor.c.5.D

5 Eteſiæ non flant a tropico æſtiuali, quia ille locus non habet aquas aut pabula, quæ ſua liq̃factione eteſias faciãt.2.Meteor.c.5.L.

6 Eteſiæ a ſeptentrionibus mutãtur in Thraſcias, Cauros & Zephyros illis, qui habitãt ad ſeptentrionem.2.Meteor.c.6.O. Quære Ventus.72. ✳

ETHIOPIA. Quære Aethiopia.

ETHOLIA. Quære Aetholia.

ETNA. Quære Aetna.

ETHRVSCI. Populi Italiæ, qui Ethruriam regionem incolunt. Quære Carthaginenſes.8. Tyrrheni.

EVAGORAS. Rex Cypri.

1 ad Euagoram confugit Conon in ſuis calamitatibꝰ, reliq̃s relictis.2. Rhetor.c.23.L.

2 Euagoras Cyprium eunuchum interfecit 5.Polit.c.10.F.

EVASES.

Euaſes præfectus Aegyptiorum quomõ ex mortuis redditis pecunias conflauerit, oſtenditur. Oeconom. Publi.N.

EVBOEA. Inſula eſt Bœotiæ adiacens.

1 in Eubœa fiũt frequẽter terræmotus, quia terra eſt ſpõgioſa, & cauernis plena, & mare quaſi quibuſdam fiſtulis terrã ſubintrat. 2.Meteor.c.8.E.

2 Eubœa una e maioribus inſulis eſt. de Mũdo ad Alexandr.c.1.E.

EVBVLVS.

1 Eubulus aduerſus Chareta Platonis dictũ q̃uis recentis auctoritatis uſurpauit.1.Rhetor.c.15.D.

2 Eubulus obſidionem Atarneæ prætermittere fecit, cum iuberet Autophradatẽ conſyderare, quanto tempore & quantis pecuniis opus eſſet ad illam obſidionem.2. Polit.c.5.F.

EVBVLIA. interp̃tat̃ Bona conſultatio. Quære Conſultatio bona.

EVCLES. Athenienſium princeps.

Eucles Molonis filius cum Atheniẽſium rempublicam regeret, cometa factus fuit, ſole exiſtente circa ſolſtitium hyemale. 1. Meteor.c.6.D.

EVCTEMON.

Euctemõis cauſam cũ Sophocles ageret, Euctemõ contumeliã non ferens ſe ipſum interemit.1. Rhetor.c.14.B. Quære Sophocles.1.

EVDOXVS. Gnidius aſtrologus inſignis Socratis auditor.

1 Eudoxꝰ uoluptatem, dixit, eſſe ſummum bonum.1.Ehic.c.12.B.

2 Eudoxus uoluptatem dicebat eſſe ſummũ bonum, quia omnia ipſam appetant tã rationalia ꝗ irrationalia.10.Ethic.c.2.A.

3 Eudoxus illud dicebat eſſe ſummũ bonũ, quod omnia appetunt.10.Ethic.c.2.A.

4 Eudoxus creditꝰ eſt, cum diceret uoluptatem eſſe ſummũ bonũ, magis propter morum probitatẽ; fuit enim ualde modeſtus, ꝗ propter ſententiam ipſam, nõ enim credebat amicus uoluptatis.10.Ethic.c.2.A.

5 Eudoxus ex contrario uoluptatis, qui eſt dolor, quem omnes fugiunt, credidit uoluptatẽ eſſe ſummũ bonũ.10.Ethic.c.2.A.

6 Eudoxꝰ dixit, formas ſeu ſpecies ſeu ideas permiſceri materiæ, quod facile ꝓbatur eſſe falſum.1. Metaphy.T.Co.31.

7 Eudoxi opinio de motu ſolis & lunæ & de multiplicitate orbium cæleſtiũ ponitur.2. Metaphy.T.Co.45.46.

EVENVS.

1 Euenus poeta dixit, conſuetudinem in naturam quandam uerti, ſi diu duret.7.Ethico.c.10.B.

2 Euenꝰ dixit neceſſarium rem triſtem eſſe. 5.Metaphy.T.Co.6.

EVFORTVNIVM.

Eufortuniũ eſt, qñ aliquod bonũ magnũ euenit.2.Phyſic.T.Co.56.Quære Fortũa.

EVGNOME. Id eſt ſentẽtia bona. Quære Sententia.

EVPHRATES. Fluuiꝰ a latere occiduo Meſopotamiæ.

circa Euphratem fluuium ſerpentes quidam ſunt, qui mõ in alteram ripam, mõ in alterũ ſe trãſferãt, & peregrinos infeſtẽt, indigenis nil noceãt. de Admirã. Audit.138.

EVPHRON. Lapis quidam.

Euphron lapis, qui gignitur in Meandro fluuio, qui Aſiam interſecat, ſi alicui in ſinum coniiciatur, in furorem uertitur. de Admirand.Audit.18.

EVRIPIDES. Poeta tragicus.

1 Euripidem qui reprehẽdunt, ꝙ de uetuſtiſſimis rebus tragœdias componeret, falluntur. in Poet.c.6.P.

2 Euripides in aliquibus non utitur œconomia concinna, eſt tamẽ, ut ita dixerim, tragiciſſimus. in Poet.c.6.P.

3 Euripidis reſponſum Syracuſanis.2.Rhetor.c.6.G.

4 Euripides primꝰ mõſtrauit ex cõſuetis eligens orationẽ cõponere.3.Rhetor.c.2.B.

5 Euripidis auctoritate quidam dicunt, eos tantum prudẽtes eſſe, qui ſua cõmoda curant.6.Ethic.c.8.A.

6 Euripidis carminibus uidetur, amicitiam ex contrariis fieri.8.Ethic.c.1.C.

7 Euripidis teſtimonio probatur, uirtutẽ boni ciuis differre a uirtute, qua uir bonus dicitur.3.Polit.c.3.C.

8 Euripidis os male olebat, & quia exprobratum hoc illi fuit a Decamnico, Euripides illum uerberauit traditũ ab Archelao.5.Polit.c.10.G. Quære Archelaꝰ. Decãnicus.

9 Euripides dixit, potum curas ceſſare facere, 8.Polit.c.5.A.

EVRIPVS. Anguſtum mare ſeu fretum qualis Eubœicus aut Taurominitanus.

1 Euripi reciprocis fluctibꝰ comparatur euaporatio ciborum, quæ ſomnum efficit. de Somn. & Vigil.c.3.C.

2 Euripo prauorũ uolũtates ſiles ſũt, ita ut cõtinua agitatiõe moueant̃.9.Ethi.c.6.B.✳

EVRVS. Qui & Vulturnꝰ. Ventꝰ flans ab oriente. Quære Vulturnus.

EVTHYCRATES. Quære Phocẽſes.

EVTION.

Eution dãnatus eſt apud Eracliã falſo accuſatus de adulterio.5.Polit.c.6.F.

EVRITVS.

Euritus ordinabat numeros eẽ cauſas ſubſtantiarũ ut terminos.14.Metaphy.c.5.D.

EVROPA. Tertia orbis terræ pars.

1 Europæ mõtes qdã & flumina enumerant̃ 1.Meteor.c.13.H. Quære Flumẽ. Mõs.

2 Europa terminat̃ Herculeis colũnis mari Hyrcano & Põto Euxino de Mundo. ad Alexandr.c.1.G.

3 Europam qui incolũt, minus æquo animo ꝑferũt ſeruitutẽ, ꝗ Aſiani.3.Polit.c.10. C.

4 Europã qui habitãt, animo quidẽ abũdãt, artis uero & ingenii parum habent, exceptis Græcis, quibꝰ utrumq; adeſt, quia mediam regionem ſortiti ſunt inter frigidũ & calidum.7.Polit.c.7.A.B.✳.

EVSTOCHIA. Bona cõiectatio. Quære Coniectatio.

EVTHIMIVS. Quære Iſocrates.2.

EVTRAPELOS. Comis. Vrbanus. Quære Comis.

EVTRAPELIA. Comitas. urbanitas. Quære Comitas.

EVXINVM MARE. Quære Pontus Euxinus.

EXAGGERATIO. Apud oratores.

Exaggeratio magnũ oſtendit exceſſum.1. Rhet.c.7.N.

EXANGVE, Aĩal qđ ſanguine caret, ut inſecta. Quære Inſectũ. Cor.13.20. Pulmo.4. Sanguis.✳.

EXCALDATIO. Oppoſita aſſationi.

Excaldatio aſſatiõi oppoſita eſt, quæ fit aut propter caloris exterioris paucitatem, aut propter copiam humoris, qui eſt in re aſſanda.4.Meteor.T.Co.28. Quære Aſſare.

EXCELLERE. EXCESSVS.

1 Excellẽs omne diuiditur in exceſſum ipm̃ & in id, qđ exceditur.4.Phyſic.T.Co.71.

2 Excellens ſeu excedens eſt, quod tantum & amplius eſt.1.Rhetoric.c.7.A.

3 Excedentis & exceſſi regulæ ponuntur.1. Rhetor.c.7.B.C.D.E.

4 Exceſſus generum & eorum, quæ in generibus maxima ſunt, proportionabiliter ſe habent.1.Rhetor.c.7.B.

5 Exceſſus uirtutem corrumpit.2.Ethicor. c.6.B.

6 Exceſſus omnis uituperabilis eſt, uituperabilior uero, quo magis recedit a medio.4. Ethic.c.5.C.

7 Excellens bonum honore dignum eſt.4. Ethic.c.3.E.

8 Excellere ſecundum uirtutẽ aut unus aut pauci poſſunt, multitudinem uero excellere, difficille eſt.3.Polit.c.5.B. Quære Multitudo.1. Virtus.✳

EXECVTOR. Magiſtratus, qui iudicũ ſententiam exequitur.

Executores magiſtratꝰ eſt maxime neceſſarius reipublicæ, & difficillimus ut gerat̃. Verſatur autẽ circa executiones eorum, qui dãnati ſunt, & ꝓpoſitorum ſecundum inſcriptiones atq; cuſtodias corporum.6. Polit.c.8.C.

EXEMPLVM. Species argumentationis rhetoricæ, cum aliquod factum aut dictum proponitur in particulari.

1 Exempla ponimus, non ꝙ ita ſint ſemper. ſed ut diſcẽtes inſtruant̃.1. Prior.c.39.C.

2 Exemplum ẽ, quãdo extremum oſtẽditur ineſſe medio per id, quod eſt ſimile tertio. 2.Prior.c.24.A.

3 Exemplum eſt argumentatio, in qua antecedens ſe habet ad conſequens, non ſicut pars ad totũ, nec ſicut totũ ad partem, ſed ſicut pars ad partem, ſimile ad ſimile.2. Prior.c.24.B.&.1.Rhetor.c.2.O.

4 de Exẽplo argumentationis ſpecie habes. 2.Prior.c.24.per totum.

5 Exemplũ differt ab inductione, quia inductio procedit ab omnibus ſingularibus ad uniuerſale, exemplum uero non. Secũdo differunt, quia inductio oſtẽdit maiorem extremitatem de medio per minorẽ, exẽplum uero oſtendit maiorem extremitatẽ de medio per ſimile minori extremitate.2 Prior.c.24.B.

6 Exemplum argumẽtationis rhetoricæ ſpecies eſt.1.Poſter.T.Co.1.

7 Exempla conducunt ad claritatem orationis, talia tamen, qualibus uſi ſunt uiri præſtantiſſimi, ut Homerus, & nõ talia, qualia Chœrilus ineptus poeta adduxit.8.Topic.c.2.A.

8 Exemplum eſt rhetorica inductio.1.Rhetor.c.2.E.

9 Exemplum eſt de iis, quæ ut plurimũ poſſunt aliter ſe habere.1.Rhetor.c.2.I.

10 Exemplares ſunt quædã orões, ſicut aliæ enthymematicæ.1.Rhetor.c.2.E.

11 Exempla deliberatiuo generi ſunt aptiora.1.Rhetor.c.9.M.

12 de Exẽplo habes.2.Rhetor.c.20.ꝑ totũ.

13 Exemplorum principium eſt inductio.2. Rhetor.c.20.A.

14 Exemplum inductioni ſimile eſt.2. Rhetor.c.20.A.

15 Exempli ſpecies duæ ſunt, altera, ſi res præteritas narres, altera, ſi ipẽ fingas, quorum primum eſt ſimilitudo, alterum apologus. 2.Rhetor.c.20.A.

16 Exempla ex quibus conſtent, & quomodo illis uti debeamꝰ, & unde ſumẽda ſint, oſtẽditur. Rhetor. ad Alexandr.c.6.ꝑ totum.

17 Exemplum hoc differt a probabili, ꝙ probabilis aliquam cognitionem habent auditores ipſi, exemplum uero ex cõtrariis aut ſimilibus fieri poteſt. Rhetor. ad Alexand. c.12.A.

18 Exemplis nõ obſcuris utendum eſt ſed manifeſtis, quando obſcura aperiẽda ſunt.2. Ethic.c.2.B.&.1. Magnor.Mor.c.1.G.

19 Exempla ſumpta ex ſenſibilibus ſunt maxime manifeſta, quibus uti debemus, quãdo intelligibilia oſtendenda ſunt.1. Magnor. Mor.c.1.G.

20 per Exempla niſi oſtẽdatur ueritas, aliqui non credunt propter conſuetudinem.2. Metaphy.T.Co.15.

EXERCITVS.

Exercitus ordo eſt propter ducem, & nõ dux propter exercitum.12. Metaphy.T. Co.52. Quære Dux.

EXERCITIVM. EXERCITATIO. Qua ingenium exercetur, & corpus.

1 Exercitatio, qua redditur quis promptus & expedtus in opponẽdo & reſpondendo & inquirendo, quattuor iuuari poteſt & acquiri. Primo, ſi quis utatur ſyllogiſmo. Secundo, poſitione, & ꝙ ſic & ꝙ non ſic argumentum conſyderare, & ſtatim ſolutionẽ quærere. Tertio ſcire orationes ad ea problemata, quæ ſæpiſſime incidunt, & id ma

xime de primis poſitionibꝰ. Quarto, inſpicere quæ pro utraq; parte contradictionis dici poſſunt. 8. Topic. c. 5. G.

2 Exercitationi dialecticæ quæ conducant, habes. 8. Topic. c. 5. F. G. H. I. L.

3 Exercitatione nulla q̄dā corpora bene ualēt, q̄dā uero leui, alia multa exercitatione indigent, ut ualeant bene, alia nulla exercitatione poſſunt conſequi ſanitatem. 2. de Cæl. T. Co. 62.

4 Exercitatio ſanitatē efficit. 1. Rhet. c. 6. B.

5 Exercitatio nimia in adoleſcētia uires & robur adimit. 8. Polit. c. 4. B. Quære Olympia. 2. Sanitas. 4. Deambulare.

EXHALATIO. Vt diſtinguit̃ cōtra uaporem.

1 Exhalationis natura calida eſt & ſicca. 1. Meteor. c. 4. D.

2 Exhalatio eſt ignis in potentia. 1. Meteor. c. 4. D.

3 Exhalatio eleuat̃ a terra uirtute ſolis, quæ in altum maxime eleuatur, & incēditur. 1. Meteor. c. 5. A.

4 Exhalatio eſt cauſa materialis omnium impreſſionum ignitarum, quæ fiunt in ſublimi. 1. Meteor. c. 5. E.

5 Exhalatio fertur aliquando ſurſum, aliquādo deorſum ſecundum latitudinem, aut ꝓfunditatem ſitus, ſed præcipue fertur in latus, quia duobus motibus mouetur ſcilicet naturali ſurſum & uiolento deorſum. 1. Meteor. c. 5. E.

6 Exhalatio aliquādo eſt ſimilis exuſtioni aliquādo proiectioni. Nam quando incēditur a calore ignis ſuperioris, eſt ſimilis exuſtioni, quādo uero proiicitur a frigiditate, eſt ſimilis ꝓiectioni. 1. Meteor. c. 5. D.

7 Exhalatio ſicca & calida eſt circa terram, qua circūducta a motu cæli & ignita, fiūt impreſſiones & cometæ. 1. Meteor. c. 7. A.

8 Exhalatio eleuatur a terra. 2. Meteor. c. 3. G. & c. 9. A.

9 Exhalatio ſicca nomine caret, appellat̃ tamen cōi noīe fumus. 2. Meteor. c. 4. A.

10 Exhalatio humida nō eſt ſine ſiccitate, nec ſicca ſine humiditate, appellatur tamen ſicca, aut humida a prædominante qualitate. 2. Meteor. c. 4. A.

11 Exhalatio ſicca principium eſt uentorum & flatuum omnium. 2. Meteor. c. 4. B.

12 Exhalationes multæ generantur in terra madefacta a pluuia a ſole & igni, qui intra terram eſt. Et eas aliquādo emittit foras, aliquādo intꝰ recondit, aliquādo in utrāq; partem diuidit. 2. Meteor. c. 8. A. B.

13 Exhalatio maxime mouere poteſt īter alia corpora, quia ſubtilis eſt, & maxime penetrat, & uehemens eſt, & progredi multum poteſt. 2. Meteor. c. 8. B.

14 Exhalatio calida & ſicca ſi fuerit ſparſim diffuſa & tenuis, tonitrua & fulguratione̅ efficit, ſi uero fuerit conferta, excuſſa τὸν ἐκνεφίαν, id eſt procellam efficit. 3. Meteoro. c. 1. A.

15 Exhalatio ſicut duplex ſupra terram eleuatur, & altera illarum facit impreſſiones quaſdam & effectus quoſdam, altera uero alios effectꝰ, ſic etiā intra uiſcera terræ alia quædam fiunt ab exhalatione ſicca, alia uero a uapore. 3. Meteor. c. 6. F.

16 Exhalatio calida & ſicca efficit intra terrā foſſilia omnia, ut lapidum genera, & quæ ſunt illiquabilia, ut ochram, minium, ſulphur etiam & alia foſſilia. 3. Meteor. c. 6. F. Quære Lapis.

17 Exhalatio eſt ſegregatio cōmunis ſicci & calidi, quæ ſimul a calido uſtiuo fieri ſolet. 4. Meteor. T. Co. 48.

18 Exhalatio lignei corporis fumus eſt. 4. Meteor. T. Co. 48.

19 Exhalatione fumoſa conſtant pili & oſſa & huiuſmodi, & plumæ uolucrum, & ſquammæ piſcium, & arborum frondes. 4. Meteor. T. Co. 48.

20 Exhalatio corporis unctoſi nidor eſt. 4. Meteor. T. Co. 48.

21 Exhalatio corporis pinguis fuligo eſt, aut graueolentia. 4. Meteor. T. Co. 48.

22 Exhalabilia ſunt corpora, quæ intra ſe humorem continent, ſi tamen illum humorē habeāt talē, ut euaporare nō poſſint, niſi ignitis applicentur. 4. Meteor. T. Co. 48.

EXORDIVM. Prima pars orationis rhetoricæ.

1 Exordium eſt orationis initiū, ſicut in poeſi præfatio, in lyræ pulſatione præludium. 3. Rhetor. c. 14. A

2 Exordia orationum demonſtratiuarum fluunt ex laude aut uituperatione. 3. Rhetor. c. 14. A.

3 Exordia iudicialia breuia & dilucida ſunt. 3. Rhetor. c. 14. C.

4 Exordio nō eſt utendum, ſi uel res de qua dicturi ſumus, aperta eſt, aut parua. 3. Rhetor. c. 14. D.

5 Exordiis quomodo poſſimus facere attentum docilem & beneuolum auditorē, oſtēditur. 3. Rhetor. c. 14. per totum,

6 Exordium eſt oratio quædam, quæ rebus illis de quibꝰ utendum eſt, ſummatim expoſitis, ad attentionem idonee, & quo ad fieri dicēdo poteſt, beneuolentiā nobis cōparat. 1. Rhetor. ad Alexād. c. 24.

7 Exordiū in gn̄e deliberatiuo qbꝰ cōſtare debeat, oſtenditur. Rhet. ad Alexā. c. 24. per totum.

8 Exordiū in gn̄e demōſtratiuo, qbꝰ cōſtet, & quomō eo ſit utēdū, oſtēdit̃. Rhetor. ad Alexand. c. 31. per totum.

9 Exordiū iudiciale quomō tractādū ſit, oſt̄ditur. Rhet. ad Alexād. c. 33. per totum.

EXPERIENTIA. EXPERIMENTVM. EXPERTVS.

1 Experimentū fit ex pluribus memoriis. 2. Poſter. T. Co. 27.

2 Experimentū unū ſunt multæ memoriæ numero. 2. Poſter. T. Co. 27. & 1. Metap. c. 1. D.

3 ex Experimēto fit uľe quieſcens in aīa præter multa. 2. Poſter. T. Co. 27.

4 Exp̄ti q ſunt pericula, cōfidentes ſunt. 2. Rhet. c. 5. G. & 3. Ethic. c. 8. B. D.

5 Exp̄ti magis idonei ſunt ad actiōes q̄ ſciētes, qa actiōes ſingulariū ſunt. 6. Ethic. c. 7. C. & 10. Ethic. c. 9. E.

6 Experientiā efficit t̄poris longinquitas. 6. Ethic. c. 8. B.

7 Experientia multū cōfert ad gubernationem reipublicæ. 10. Ethic. c. 9. F.

8 Experti in ſingulis iudicāt recte opera. 10. Ethic. c. 9. G.

9 Expertorū iudicio nō minus credimus, q̄ ſcientiū iudicio. 3. Poli. c. 7. F. Quære Prudens. 11.

10 ꝑ Experientiā fit ars & ſcientia hominibus 1. Metaphy. c. 1. C.

11 Experiētia particulariū eſt. 1. Metap. c. 1. D

12 Experiētia nil uidet̃ differre ad agēdum ab arte. 1. Metaphy. c. 1. D.

13 Experiētia inferior eſt arte quantū ad cognitionē. 1. Metaphy. c. 1. E.

14 Experimenti parum participant bruta. 1. Metaphy. c. 1. B.

15 Experimentū & ars & ſciētia ſimiles fere eſſe uidentur. 1. Metaphy. c. 1. C.

16 Exp̄tus nō docet, artifex tn̄ docet. 1. Metaphy. c. 1. F.

17 Exp̄tos magis cōſeq uidemꝰ, qđ intēdūt, q̄ eos, q artē abſq; exp̄iētia tenēt, qa actiōes ſunt particulariū, quorū eſt experiētia, ars uero eſt uniuerſaliū. 1. Metaphy. c. 1. D.

18 Exp̄ti ſciūt ip̄m qa eſt, neſciūt tn̄ ꝓpter qđ eſt. 1. Metaphy. c. 1. E. Quære Inexp̄tus.

EXPERGISCI.

Exp̄giſcitur aīal a ſomno, qn̄ digeſtio facta fuerit, & calor euicerit circūſtantē frigiditatem, & ſanguis purus ſeparatus fuerit ab impuro & feculento. 8. Phyſic. T. Co. 51 & de Somn. & Vigil. cap. 3. N. Quære Surgere.

EXPETIBILE.

Expetibilius ſemꝑ eſt, qđ eſt ſummum. 7. Polit. c. 14. D. Quære Eligibile.

EXSPIRATIO. Inſpirationi contraria. Quære Reſpiratio.

EX QVO.

1 Ex quo fieri aliquid, quot modis dicatur, habes. 1. Phyſic. T. Co. 58.

2 Ex quo eſſe ſex modis dicit̃. Primo, ut ex materia, ut ſtatua ex ære. Scđo, ut ex mouente & principio. Tertio, ſicut ex toto. Quarto, ut ex p̄te ſpecies, ut homo ex bipede. Quinto, ut ex patre & matre filius, quia ex aliqua eorū parte. Sexto, ut ex die nox, ex ſerenitate tēpeſtas, ex Iſthmiis ludis Olympiaci. 2. Metaphy. T. Co. 7. & 5. Metaphyſico. T. Co. 29. & 8. Metaphyſic. T. Co. 11.

EXTRA.

Extra ſemꝑ dicit locum. 1. de Cæl. T. Co. 69.

EXTREMITAS. EXTREMVM.

1 Extrema ſi finita ſunt, media, neceſſe eſt, finita eſſe. 1. Poſter. T. Co. 34.

2 Extremum unum ſi eſt, & aliud eſſe neceſſe eſt. 2. de Gener. T. Co. 49.

3 Extremitas maior & minor quid ſit in ſyllogiſmis. Quære Syllogiſmus.

4 Extrema cōtendunt de medio loco, ſi medium eſt innominatū. 2. Ethi. c. 7. C. Quære Medium.

5 Extrema uitia inter ſe quodammodo opponuntur. 2. Ethicor. cap. 8. A. Quære Vitium

6 Extrema fugere Homerico uerſu admonemur. 2. Ethic. c. 9. B.

7 Extrema maxime inter ſe diſtant. 10. Metaphyſicor. T. Co. 13.

8 Extrema tantū duo ſunt unius interualli. 10. Metaphy. T. Co. 14. Quære Finis. Terminus.

EXVL. Quære Antiſſæi. Antiphon poeta. Pittacus. 4.

EXVRGERE. A loco, quo ſedemꝰ, aut iacemus.

Exurgunt cur quicunq; feminis ſuram in acutioris anguli ſpeciem ſupplicantes, erigunt ſe in pedes, itidem & pectore femoribus applicato. Quod ſi minus id agatur, neutiq̄ fieri poſſit, ut ſurgant, habes. Mechanic. c. 3. per totum.

F.

FABER.

Faber fabro inuidet, ut in prouerbio dicit̃ de iis, qui circa idem uerſantur. 2. Rheto. c.10.C. Quære Artifex. Dædalus.

FABVLA. FABVLOSVS.A.VM.

1 Fabula poetica qualis eſſe, & ex quibus cõſtare debeat, oſtenditur. in Poet.c.6.D.& ultra.

2 Fabula nõ debet eſſe nimis breuis, nec incipere unde contigerit, nec terminari ubicunq;. in Poet.c.6.E.

3 Fabula unde dicit̃ una, oñditur. in Poet. c.6.E.

4 Fabulæ deteriores ſunt Epiſopides. in Poet.c.6.H.

5 Fabularum aliæ ſimplices, aliæ permixtæ ſunt. in Poet.c.6.H.

6 in Fabulis fortuita mirificentiſſima ſunt. in Poet.c.6.H.

7 Fabula quia conſtat ex admirandis, ideo philoſophus quodãmodo eſt amator fabularum. 1.Metaphy.c.2.E.

8 Fabuloſa aliqñ credunt̃ eſſe uera ꝓpter cõſuetudinem. 2. Metaphy. T.Co.14.

9 Fabuloſe qui philoſophati ſunt, nõ ſunt digni ſeria cõſyderatiõe. 3. Metap. T.Co. 15.

10 Fabulæ quæ ſint audiendæ pueris. Quære Puer. 32. Poeta.

FACETVS. FACETIAE.

1 Facetus & querulus cõtrarii ſunt. 2. Rhet. c.13.D.

2 Facetiis quando utendũ ſit, & quomõ, & quibus cõſtẽt, habes Rhetor. ad Alexãd.c. 21.per totũ.&.4.Ethic.c.8.B.C.

3 Facetiæ cõuitia q̃dã ſunt.4.Ethic.c. 8. C.

4 Faceti nõ amantur, qa ſunt tales, ſed qa afferunt uoluptatẽ.8.Ethic.c.3.A.

5 Faceta ſiue urbana. Quære Vrbana. Iocus. Sales.

FACERE. FACIENS.

1 Facere recipit contrarietatẽ & magis & minus. Prædicament.c.9.A.

2 Facere & pati nõ poſſunt ꝓprie, q̃ nõ poſſunt ſe mutuo tangere. 1. de Gener. T. Co.43.52.

3 Faciens & patiens quomõ dicant̃ ſimilia, habes.1.de Gener.T.Co.50.51.

4 Faciens minus coniunctũ eſt facto, q̃ generans generanti.8.Ethic.c.12.A.

5 Facere & agere ſpecie differũt.1.Pol.c.3.C

6 Facere ſuperius eſt ad bñfacere.9.Metap. T.Co.4.Quære Agẽs. Factum. Patiens. Factio.

FACIES.

Facies ualde nigra arguit timidũ, ualde alba timidũ, fuſca fortẽ, flaua aioſum, ruffa aſtutum, rubea ingenioſum, flammea iracundum. de Phyſiogno. ✳

FACILE.

Facile eſt, quod uel ſine dolore, uel breui tẽpore fit.1.Rhet.c.6.F. Quære Difficile.

FACTIO. FACTIVVS.A.VM. FACTVM.

1 Factum eſſe ad fieri comparatur.2.Poſte. T.Co.14.

2 Facto attributa.1.Phyſic.T.Co.45.55. & 4.Phyſic.T.Co.84.&.6.Phyſic.T.Co.59 &.7.Metaphy.T.Co.27.

3 Factione in oi ſemp ſubiicit̃ aliqd, ſcilicet id, quod fit.1.Phyſic.T.Co.60.

4 Factiõe in qualibet ſunt tria, ſcilicet ſubiectum, terminus factionis, & eius oppoſitũ 1.Phyſic.T.Co.64.

5 Factum qđ eſt, nõ cõtingit nõ factũ eſſe, etiã p dei potentiã.6.Ethic.c.2.B.

6 Factio & actio differũt, nec altera altera cõtinetur.6.Ethic.c.4.A.

7 Factio eſt eorũ, q̃ trãſeunt in materiã exteriorẽ, & manẽt.1.Magnor.Mor.c.34.B.

8 Factiuarũ artium principium aut intellectus, aut ars; aut aliqua potẽtia eſt in faciẽte.6.Metaphy.T.Co.1.Quære Ars.

9 Factiões oẽs aut ſunt ab arte aut a poteſtate aut a mente. Harũ autẽ q̃dam a caſu aut fortuna fiunt, ſicut in iis, q̃ a natura fiũt.7. Metaphy.T.Co.22.Quære Actio.

FACVLTAS. Pro externis bonis.

1 Facultates cui deſunt, nõ facile eſt, ut ille præclaras res agat.1.Ethic.c.8.D.

2 Facultatũ inæqualitas ſeditionũ cauſa eſſe ſolet, & ideo cõuenit facultates æquari in prĩcipio cõſtituendæ reipublicæ. Quod ſi tũc nõ fiat, poſſunt tñ æquari poſtea, ſi pauperes accipiãt dotẽ, & diuites dẽt, & nõ accipiant.2.Polit.c.5.A.B.

3 Facultatũ qui modũ imponit, debet imponere modũ numero filiorũ.2.Poli.c.5.B.

4 Facultates alienare lege cauetur apud aliquas reſpublicas, ut apud Locros, niſi euidentem oſtenderit calamitatem.2.Politi. cap.5.C.

5 Facultates minus expedit adæquari, niſi p leges prohibeantur cupiditates.2.Polit.c. 5.C. Quære Diuitiæ.

FALLACIA. Qua reſpondens decipitur ab opponente.

1 Fallacia ſcđm opinionẽ fit, ſi cõtingat idẽ pluribus principaliter ineſſe, & hoc latere aliquẽ, & putare nulli ïeſſe.2.Prior.c.21.A

2 Fallacia ſcđm opinionẽ quid ſit, & in quibus, & quot modis contingat, oſtendit̃.2. Prior.c.21.per totum.

3 Fallaciæ aliqñ melius ſoluũtur apparẽter q̃ uere.1.Elench.c.2.A.

4 Fallaciæ in dictione ſex ſunt, ſcilicet Aequocatio. Amphibolia. Cõpoſitio. Diuiſio. Accẽtus. Figura dictionis.1.Elench.c.3.B

5 Fallacias in dictiõe nõ eſſe plures aut pauciores q̃ ſex, inductione & ſyllogiſmo ꝓbatur.1.Elench.c.3.B.C.D.

6 Fallacia æquiuocatiõis quomõ fiat, oſtenditur.1.Elench.c.3.C.

7 Fallacia amphiboliæ quomõ fiat, oſtendit̃ 1.Elench.c.3.D.

8 Fallacia cõpoſitionis quomõ fiat, oſtẽdit̃ 1.Elench.c.3.E.

9 Fallacia accentus quomõ cõmittatur, oſtẽditur.1.Elench.c.3.F.

10 Fallacia diuiſionis quomõ fiat, oſtenditur 1.Elench.c.3.F.

11 Fallacia figuræ dictiõis quomõ fiat, oſtẽditur.1.Elench.c.3.G.

12 Fallaciæ extra dictionem ſunt ſeptem. Prima accidẽtis. Secũda in eo quod quid eſt ſcđm qd ad ſimpliciter. Tertia ſcđm ignorationem elenchi. Quarta fallacia cõſequẽtis. Quinta ꝑtitio principii. Sexta ſumere non cauſam ut cauſam. Septima plures interrogationes unã facere.1.Elench.c.4.A

13 Fallacia accidentis quomõ cõmittatur, oñditur.1.Elench.c.4.A.

14 Fallacia a ſcđm qd ad ſimpliciter quomõ cõmittatur, oñditur.1.Elench.c.4.B.C.

15 Fallacia ignorãtiæ elẽchi quomõ cõmittatur, habes.1.Elench.c.4.D.

16 Fallacia ꝑtitiõis principii quomõ cõmittatur, habes.1.Elench.c.4.E.

17 Fallacia nõ cauſa ut cauſa quomõ cõmittatur, oñditur.1.Elench.c.4.F.

18 Fallacia propter id qđ eſt plures interrogationes facere unã, quomodo cõmittatur, habes.1.Elench.c.4.G.

19 Fallacia ſcđm quid ad ſimpliciter quomõ cõmittatur, habes.1.Elench.c.4.C.

20 Fallaciæ accidẽtis quomõ ſoluant̃, habes. 1.Elench.c.4.per totum.

21 Fallaciæ extra dictionẽ quomõ ſoluantur, habes.1.Elench.c.5.per totum.

22 Fallacias omnes tã in dictione q̃ extra dictionem poſſe reduci ad ignorantiam elenchi ſiue redargutionis, oſtẽditur.1. Elẽch. c.5.per totum.

23 Fallacia ſcđm quid quomõ ſoluatur, habes 2.Elench.c.5.A.B.C.D.

24 Fallacia ignorationis elenchi quomodo ſoluatur, habes.2.Elench.c.5.D.

25 Fallacia amphiboliæ quomõ ſoluatur, oſtẽditur.2.Elench.c.5.D.

26 Fallacia æquiuocationis quomõ ſoluatur, oſtenditur.2.Elench.c.3.C.D.

27 Fallacia cõpoſitionis quomõ ſoluatur, habes.2.Elench.c.3.D.E.

28 Fallacia diuiſionis quomõ ſoluatur, oſtenditur.2.Elench.c.3.D.E.

29 Fallacia accẽtus quomõ ſoluatur, oſtendit̃ 2.Elench.c.43.F.G.

30 Fallacia figuræ dictiõis quomõ ſoluatur, habes.2.Elench.c.3.H.I.L.M.

31 Fallaciæ in dictiõe quomõ ſoluãtur, regula uniuerſalis ponitur.3.Elench.c.3.O.

32 Fallacia cõſequentis quomodo ſoluat̃, oñditur.2.Elench.c.5.F.

33 Fallacia interrogationis, qñ plures interrogationes una fiũt, quomodo ſoluat̃, habes 2.Elench.c.5.G.H.

34 Fallacia nugationis quomõ ſoluatur, oſtẽditur.2.Elench.c.6.A.

35 Fallacia ſolœciſmi quomõ ſoluatur, habes 2.Elench.c.6.B.C.D.E.

FALLERE.

Fallitur apud ſe ſæpiſſime, qui ab alio facile fallitur.2.Elench.c.1.A.

FALSITAS. FALSVM.

1 Falſitas non eſt eorum, quæ incõplexe dicuntur. Prædicament.c.4.A.

2 Falſum uel uerum eſt circa compoſitionẽ uel diuiſionem intellectus.1.Periherme.c. 1.A.&.3.de Aĩa.T.Co.22.

3 Falſo poſito & nõ impoſſibili, quod ex eo ſequit̃, falſum erit, non impoſſibile.1.Prio. c.14.C.&.1.de Cæl.T.Co.120.

4 Falſum non ſequitur ex ueris. 2. Prior. c.2.A.

5 Falſum non propter hoc accidere, ꝙ ſemper ſolem⁹ in diſputationibus dicere, præcipue habet locum in illis ſyllogiſmis, qui appellantur ad impoſſibile, & quot modi eius ſint, oſtenditur.2. Prior.cap.19.per totum.

6 Falſum nunq̃ ſequitur ex uero, licet aliqñ uerum ſequatur ex falſo.1.Poſter. T.Co. 43.&.8.Topic.c.4.H.

7 Falſum eſt unus ex iis finibus, ad quos ſophiſta conatur inducere reſpondentem.1 Elench.c.3.A.

8 Falſum & impoſſibile non ſunt idem.1.de Cæl.T.Co.119.

9 Falſum aliud ſimpliciter, aliud ex ſuppoſitione.1.de Cæl.T.Co.119.

10 Falſum ſupponi, & ĩpoſſibile ſupponi, nõ eſt idem.1.de Cæl.T.Co.119.

11 a Falſo cito diſcrepat uerum.1.Ethi.c.8.A

12 Falſi cauſam etiã oportet aſſignare, & nõ ſolũ uerum dicere, hoc enim ad faciendã fidem conducit.7.Ethic.c.14.B.

13 Falſa & uera ſimul omnia erunt, ſi omnia, quæ apparẽt, ſint uera.4.Metap.T.Co.19

14 Falſum eſt, aut dicere id quod eſt, non eſſe, aut id quod non eſt, eſſe.4.Metaphyſi.T.Co.27.

15 Falſa omnia eſſe, qui dixerunt, refelluntur 4.Metaphy.T.Co.28.29.

16 Falſum dicitur quadrupliciter. Primo, ut res falſa. Secundo, quæ ſunt entia, ſed nõ ſunt nata uideri, qualia ſunt umbra & inſõnia. Tertio, ratio, id ẽ diffinitio falſa. Quarto, ut homo falſus, qui falſas rationes eligit.5.Metaphy.T.Co.34.

17 Falſum aut uerum nõ eſt in reb⁹, ſed in intellectu.6.Metaphy.T.Co.8.&.9.Metaphy.T.Co.21.22.

18 Falſum aut uerum ex exiſtẽtia rei eſt, & nõ ex noſtra cogitatione.9.Metaphyſicor.T.Co.21.

19 Falſum aut uerum quomodo ſit in ſimplicibus, oſtenditur.6.Metaphy.T.Co.22.

20 Falſum aut uerum dicitur ſcd̃m actum.9.Metaphy.T.Co.25. Quære Verum.

FAMA.

Fama, quam populi uoce frequentãt, non omnino poteſt uana eſſe, 7.Ethic.c.13.B. Quære Nobilitas.4.

FAMES.

Fames eſt cupiditas calidi & ſicci.2.de Aĩa T.Co.28.

FAMILIA.

Familiæ dño carẽti ſimilis eſt popularis ſtatus.8.Ethic.c.10.C.11.B. Quære Domus pro familia. Pater familias.

FANTASIA. FANTASMA. FANTASTICA. Quære Phantaſia. Phantaſma. Phantaſtica.

FATVVS. Quære Ecſtatici Melancholicus. Stultus.✳.Delirium.

FAVONIVS. Ventus qui & Zephyrus. Quære Zephyrus.✳

FEBRICITANS.

1 Febricitantes aliquando putant ſe uidere animalia ex leui ſimilitudine linearum, q̃ ductæ ſunt in parietib⁹, ꝙ ſi nõ uehemẽter ægrotent, falli ſe intelligũt, qa aliter iudicat intellectus, q̃ apprehẽdit phantaſia, de Sõnis.c.2.L.

2 Febricitantes terribilia & monſtroſa ſomnia uident, quia paſſio illa ſpirituoſa eſt, & multitudo ſpirituũ phantaſmata pturbat, & ſic diſtorta apparent ſomnia. de Somniis.c.3.D.

3 Febricitantes ſiti oppreſſi memoriæ habẽtes ꝙ biberũt, & ſperãtes ſe bibituros, gaudent.1.Rhet.c.11.D.

4 Febricitãti ut plurimũ cõfert abſtinentia a cibo, & quies.1.Ethic.c.9.D.

5 Febricitantibus utile eſt ut plurimum melicratum.6.Metaphy.T.Co.6.

FEL.

Felle tincta aurea uidentur, cũ tñ non ſint 1.Elench.c.1.A.✳.

FELICITAS.

1 Felicitas adeo diſtat a diuitiis, ut nemo dubitet, an diuitiæ eligibiliores ſint q̃ felicitas.3.Topic.c.1.A.

2 Felicitas actio q̃dã eſt.2.Phyſic.T.Co.58.

3 Felicitas eſt bona operatio.2.Phyſico.T.Co.58.

4 Felicitas & eius partes eſt finis oĩm actionum tam priuatarum q̃ publicarũ.1.Rhetor.c.5.A.

5 Felicitas eſt bona operatio cũ uirtute, uel per ſe ſufficientia uitæ, uel uita tuta, & iucundiſſima, uel poſſeſſionũ facultas, & corporis uires cum factiua conſeruatione amplificatiuaq; horum uirtute. Oẽs eñ fere unum quiddã iſtorũ aut plura felicitatem eſſe fatentur.1.Rhet.c.5.A.

6 Felicitatis partes ſunt nobilitas, multorum bonorum gratia, diuitiæ, boni liberi, ſenectus cõmoda, & corporis bona, ut ſanitas, pulchritudo, uires, pceritas, robur ad certandum, gloria, honor, proſpitas, & uirtutes, potẽtia, & fortuna.1.Rhet.c.5.B.

7 Felicitatem omnes dicunt bonum ſupremum.1.Ethic.c.4.A.

8 Felicitatẽ licet oẽs appellẽt eſſe ſũmũ bonũ, & in noĩe oẽs cõueniant, qd ſit uero felicitas, aut in quo cõſiſtat, nõ oẽs cõueniunt.1.Ethic.c.4.B.&.c.8.A.B.C.

9 Felicitatem alii poſuerunt honores, alii diuitias, alii ſanitatem, alii uoluptatẽ, alii ſciẽtiam, & unus idem diuerſa.1.Ethic.c.4.A.

10 de Felicitate tres opiniones præcipuæ excellunt omnes alias. Prima, quæ ponit illã in uoluptate. Secunda, quæ ponit in idearum contemplatione. Tertia in honorib⁹ 1.Ethic.c.5.A.

11 Felicitas pprium qd eſt, & tale, qđ non facile auferri queat.1.Ethi.c.5.A.

12 Felicitatẽ nõ eſſe honorẽ, pbať.1.Ethi.c.5 B. Quære Honor.8.9.11.12.13.15.

13 Felicitatem non eſſe uirtutem, probatur.1.Ethic.c.5.B. Quære Virtus.

14 Felicitatem nõ conſiſtere in diuitiis, oñditur.1.Ethic.c.5.B. Quære Diuitiæ.

15 Felicitatem qui poſuerunt in bono ideali & ſeparato, refelluntur.1.Ethico.c.6.per totum.

16 Felicitas finis perfectus ſimpliciter eſt, qa propter ſe ipſam expetitur, & ſufficiens eſt 1.Ethic.c.7.B.C.

17 Felicitas ſola p ſe eſt expetibilis maxime, & cum aliis eſt multo expetibilior.1.Ethi.c.7.C.D.

18 Felicitas hominis propria actio eſt.1.Ethico.c.7.D.E.

19 Felicitas in uita rationali actu cõſiſtit, quæ habitu atq; uirtute operatur.1.Ethi.c.7.E

20 Felicitas eſt operatio ſcd̃m uirtutem optimam in uita pfecta.1.Ethic.c.7.E.

21 Felicitas nõ eſt uno die aut in exiguo tp̃e. Nam iuxta prouerbiũ, uer nec dies unus, nec una facit hirundo.1.Ethic.c.7.F.

22 Felicitatis diffinitionem, quam tradit Ariſtoteles, eſſe cõſentaneam iis, quæ de felicitate ab aliis dicuntur, probatur.1.Ethic.c.8.per totum.

23 Felicitas an in habitu, an in operatione, an in uſu, an in poſſeſſione conſiſtat, multum intereſt ſcire.1.Ethic.c.8.C.

24 Felicitas eſt optimum quid, pulcherrimũ & iucũdiſſimum. Nec iſta tria ſeparari ab inuicem poſſunt, ſicut Deliacũ carmẽ ſeparabat.1.Ethic.c.8.D.

25 Felicitas bonis externis indiget, nec enim facile eſt, ut ille p̃claras res agat, cui deſunt facultates.1.Ethic.c.8.D.

26 ad Felicitatem non ſatis idoneus eſt omnino deformis, aut ignobilis, aut ſolitarius.1.Ethic.c.8.D.

27 Felicitatem quidã dicunt, eſſe fortunæ pſperitatem, quidã uirtutem.1.Ethic.c.8.E

28 Felicitas an acquiratur diſciplina, an aſſuetudine, an exercitio, an aliqua diuina ſorte, an a fortuna proueniat, dubitatur, & ſoluitur.1.Ethic.c.9.per totum.

29 Felicitatem dari a diis hominibus, rationi cõſentaneum eſt, quia felicitas eſt præſtabilius bonum cæteris humanis bonis.1.Ethic.c.9.A.

30 Felicitas & ſi non immittitur a deo, ſed diſciplina uirtute & exercitio comparatur, eſt tamen quid diuinum.1.Ethic.c.9.A.

31 Felicitatis non ſunt capacia bruta, quia nõ poſſunt eſſe capacia operationis cum uirtute, & quia non ſunt capacia contemplationis. Pueri etiam felicitatis capaces non ſunt.1.Ethico.c.9.B.&.10.Ethico.c.8.C. Quære Puer.11.

32 Felicitas nõ eſt a fortuna.1.Ethic.c.9.A.B. Quære Fortuna.60.62.63.

33 Felicitas bonũ cõmune erit, ſi acqriť uirtute exercitio & diſciplina.1.Ethi.c.9.A.B

34 Felicitatem comitantur alia bona.1.Ethico.c.9.B.

35 Felicitas mutari & impediri põt, ſi aliquis in magnas calamitates incidat in ſenectute.1.Ethic.c.9.B. Quære Priamus.

36 Felicitatem non eſſe poſt mortem, cũ poſt mortem nulla ſit operatio, oñditur ex Ariſtotelis ſententia.1.Ethic.c.10.per totum.

37 Felicitatem bonum ſtabile eſſe, pbatur.1.Ethic.c.10.B.C.

38 Felicitas bonum honorabile eſt, & nõ laudabile.1.Ethic.c.12.per totum.

39 ad Felicitatem quomodo, & in quibus cõducat ſapiẽtia & prudẽtia, oñditur.6.Ethico.c.12.per totum.

40 Felicitas eſt operatio nõ impedita. Vnde nil obſtat, ꝙ felicitas ſit uoluptas aliqua, cũ uoluptas ſit operatio nõ impedita.7.Ethico.c.13.A.

41 Felicitati qui coniungunt uoluptatem, nõ abſq; rõne id faciunt.7.Ethic.c.13.A.

42 Felicitas operatio perfecta eſt.7.Ethico.c.13.A.

43 Felicitas & fortunæ pſperitas, ideo aliquibus idem eſſe uidentur, quia felix fortuna indiget.7.Ethic.c.13.B.

44 Felicitas non eſt qualitas, cum ſit operatio 10.Ethic.c.3.A.

45 Felicitas opatio q̃dam eſt, q̃ non eſt pp̃ter aliud, ſed p ſe expetẽda.10.Ethi.c.6.A.

46 Felicitas finis eſt humanarũ rerũ.10.Ethico.c.6.A.

47 Felicitas nõ eſt habitus, ſed operatio, qa nõ ineſt dormiẽti, nec in plãtis, nec ĩ maximis calamitatibus cõſtituto.10.Ethi.c.6.A.

48 Felicitas nullius rei indiget, ſed eſt ex ſeſe ſufficiens.10.Ethi.c.6.A.

49 Felicitas non cõſiſtit in ludo aut ioco.10.Ethi.c.6.B.

50 Felicitatẽ nemo tribuit mancipio, niſi tribuat ei uitã ſtudioſã.10.Ethi.c.6.C.

51 Felicitas ſi eſt opatio ſcd̃m uirtutẽ, erit ſm uirtutẽ optimã, q̃ eſt ei⁹ qđ eſt optimũ, ſiue illud ſit intellect⁹, ſiue aliqd aliud, qđ uidetur dñari & impare ſcd̃m naturã, ſiue qđ ẽ in nobis diuiniſſimũ.10.Ethi.c.7.A.

52 Felicitas eſt opatio cõtẽplatiua ſeu ſpeculatiua intellectus.10.Ethi.c.7.A.

53 Felicitas eſt magis continua inter omnes operationes, quia eſt contemplatio ſeu ſpe

culatio ueritatis, in qua perſeuerare poteſt homo diutius q̃ in alia. 10. Ethic. c. 7. A.
54 Felicitas cum uoluptate eſt. 10. Ethicor. c. 7. A.
55 Felicitas habet per ſe ſufficientiam in contemplatione. 10. Ethic. c. 7. B.
56 Felicitas ipſa uidetur in ocio eſſe. 10. Ethi. c. 7. B. C.
57 Felicitatis nil eſt imperfectum. 10. Ethico. c. 7. C.
58 Felicitas, quæ eſt ſpeculatio intellectus, ſeparata eſt & diuina. 10. Ethic. c. 8. A.
59 Felicitas ſpeculatiua minus indiget bonis externis, q̃ moralis felicitas. 10. Ethicor. c. 8. A.
60 Felicitas moralis ſeu actiua magis indiget bonis externis, q̃ ſpeculatiua. 10. Ethico. c. 8. B.
61 Felicitatem contemplatiuam eſſe perfectã ex hoc patet, ꝙ illã diis tribuimꝰ, quos maxime felices & beatos exiſtimamꝰ. 10. Ethico. c. 8. C.
62 Felicitas ſpeculatiua fere impeditur per exteriora bona, utitur tamen illis ad operationes uirtutum moralium, quia homo cum pluribus uiuit. 10. Ethic. c. 8. B.
63 Felicitas humana cõſiſtit in imitatione felicitatis diuinæ, quæ eſt contemplatio. 10. Ethic. c. 8. C.
64 Felicitatis tãto plus ineſt alicui, quãto plus ineſt contẽplationis intellectualis. 10. Ethico. c. 8. C.
65 Felicitas contemplatio quædã eſt, & per ſe precioſa. 10. Ethico. c. 8. D.
66 Felicitatis opinio, quam Ariſtoteles ponit, conſentanea eſt opinionibus antiquorum ſapientum. 10. Ethic. c. 8. D.
67 Felicitas eſt finis ꝑfectus. 1. Magnor. Mor. c. 2. C.
68 Felicitas ex multis bonis conſtat. 1. Magn. Mor. c. 2. C.
69 Felicitas eſt in bene agendo & bene uiuẽdo. 1. Magnor. Mor. c. 3. A.
70 Felicitas in uirtutibus & in uiuendo eſt, qa in uſu & actione conſiſtit. 1. Magnor. Mor. c. 4. A.
71 Felicitas finis eſt. 1. Magnor. Mor. c. 4. B.
72 Felicitas in ætate perfecta eſt, & nõ in puero. 1. Magnor. Mor. c. 4. B.
73 Felicitatem omnes arbitrantur eſſe aut uoluptatem, aut uitam delectabilem, aut non ſine uoluptate. 2. Magnor. Mor. c. 7. A.
74 Felicitatem multi arbitrãtur, nõ poſſe eſſe niſi ſit fortunata. 2. Magnor. Mor. c. 8. A.
75 Felicitas eſt operatio ſecundum uirtutem non impedita. 4. Polit. c. 11. A.

76 Felicitatis tantum unicuiq; cõtingit, quantum & uirtutis atq; prudentiæ. 7. Politi. c. 1. A. B. C.
77 Felicitas eſt cum uirtute in tantum adiuta bonis externis, ut actiones ſtudioſas efficere poſſit. 7. Polit. c. 1. D.
78 Felicitas ſiue in gaudio poſita ſit, ſiue in uirtute, ſiue in ambobꝰ, magis inexiſtit in hominibus ornatis moribus & excellentia intellectus, & in mediocria poſſidentibus, q̃ in iis, qui cũ deficiãt intellectu, excedũt tñ in bonis externis. 7. Polit. c. 1. C.
79 Felicitas eadẽ dicẽda eſt uniuſcuiuſq; & totius ciuitatis. 7. Politic. 2. A.
80 Felicitas actio eſt. 7. Polit. c. 3. A.
81 Felicitas in bene agendo ponenda eſt. 7. Politi. c. 3. C.
82 Felicitas optimum quid eſt ſcd̃m uirtutẽ ꝑfectam &c. 7. Polit. c. 8. A.
83 Felicitas impoſſibile eſt, ut ſit ſine uirtute. 7. Polit. c. 9. A.
84 Felicitas eſt operatio, ut uſus perfectus uirtutis. 7. Polit. c. 13. B.
85 Felicitas cum uoluptate eſt, & non cum dolore, hãc tñ uoluptatẽ alii aliter poſuerunt. 8. Polit. c. 3. B.
86 Felicitas in operatione cõſiſtit, & eſt uita q̃dam. 9. Metaphy. T. Co. 17. Quære Felix.

FELIX.

1 Felix nullus eſt omnibus in rebus. 2. Rhet. c. 21. A.
2 Felix nõ eſt, qui ignobilis eſt. 1. Ethi. c. 8. D
3 Felicem nemo dicit illum, qui uitã miſerabili exitu claudit. 1. Ethic. c. 9. B.
4 Felix ut aliqs dici poſſit, expectãdꝰ eſt uitæ finis ſcd̃m Solonis ſentẽtiã. 1. Ethic. c. 10. A
5 Felix nullo modo fortunam ſequi debet. 1. Ethic. c. 10. C.
6 Felix fortunam pulcherrime fert. 1. Ethic. c. 10. C.
7 Felix nũq̃ fiet miſer, qa nunq̃ improba faciet, & quacunq; fortuna ſiue proſpera ſiue aduerſa utitur bene. 1. Ethic. c. 10. C.
8 Felix eſt, q ꝑ uirtutẽ operat̃ perfectã, & bonis externis ſatis abundat, nõ quouis tp̃e ſed in uita perfecta. 1. Ethic. c. 10. D.
9 Felices dimidio uitæ non differunt a miſeris. 1. Ethic. c. 13. C. Quære Dormiẽs. 14.
10 Felix indiget bonis corporis & externis & fortuna, ut non impediatur. 7. Ethico. c. 13. A. &. 7. Polit. c. 1. D.
11 Felicem, qui dicunt, eſſe eum, qui in rota torquetur, & maximis calamitatibus premitur, nil dicunt. 7. Ethic. c. 13. B. Quære Priamus.
12 Felix nõ idiget amicis utilibꝰ. 9. Ethi. c. 9. B

13 Felici cum omnia tribuamus bona, abſurdum eſt amicos non tribuere, quod eſt maximum externorum bonorum. 9. Ethicor. c. 9. B.
14 Felicem facere ſolitarium, abſurdum eſt. 9 Ethic. c. 9. B.
15 Felix habet omnia illa, quæ natura bona ſunt. 9. Ethic. c. 9. B.
16 Felix non indiget amicis uoluptariis. 9. Ethic. c. 9. B.
17 Felix appetit maxime uitam. 9. Ethicor. cap. 9. D.
18 Felix ſi non habet, quod eſt optabile, non eſt felix, ſed egens in illa parte. 9. Ethicor. cap. 9. E.
19 Felix uita in uirtute uidetur cõſiſtere, quæ eſt in feriis & non in ioco. 10. Ethic. c. 6. C.
20 Felix opus habet bonis externis, quia homo eſt, & indiget corpore ſano & alimentis & reliquo famulatu, non tamen multis & magnis bonis externis eget. 10. Ethicor. cap. 8. D.
21 Felicẽ Anaxagoras nõ uidetur ſenſiſſe eũ, qui locuples & potens eſt. 10. Ethi. c. 8. D.
22 Felicem dicũt multi, in multo tempore iudicandum, & non in exiguo tẽpore. 1. Magnor. Mor. c. 4. B.
23 Felix nõ eſt aliquis, quandiu dormit. 1. Magnor. Mor. c. 4. B.
24 Felix non eſt, niſi cui adſunt bona externa & bona corporis & bona animi. 7. Politic. cap. 1. A.
25 Felicem eſſe, & bene agere idem eſt. 7. Politic. c. 3. A.
26 Felices eſſe omnes cupiunt, ſed aliis eſt poteſtas adipiſcendi, aliis uero non, aut propter naturam, aut propter fortunã. 7. Poli. c. 13. B. Quære Beatitudo. Vita beata. Felicitas.
27 Feliciſſima uita. Quære Vita. 3. 45. 46.

FEMINA. Quære Fœmina.

FFMINEVM. Quære Fœmineum.

FEMVR. Quære Exurgere. ✳

FENERATOR. Quære Fœnerator.

FENERATIO. Quære Fœneratio.

FENVS. Quære Fœnus.

FERA. Quære Brutum. Creta. 1. Melani montes. ✳

FERITAS. Quære Beſtialitas.

FERRI. A Fero fers.

1 Ferri quæ proprie dicantur, habes. 5. Phyſ. T. Co. 18. & . 3. de Cæl. T. Co. 23. & . 4. de Cæl. T. Co. 24.
2 quod Fertur, ſecundum ſe totum uariat locum. 1. de Gener. T. Co. 25. Quære Latio Motus.

FERRVM.

1 Ferrum cum ſit plumbo durius, non eſt tamen grauius, ſed plumbum grauius eſt, q̃uis fere ſemꝑ illud grauiꝰ ſit, quod eſt durius, & econtrario. 4. Phyſic. T. Co. 85.
2 Ferrum quia coagulatum eſt, egreſſo om̃i calido, non poteſt ſolui niſi caloris exuperantia, ſolet tamen molleſcere. 4. Meteor. T. Co. 38. 39. 40.
3 Ferrũ ſi multa ignis copia ſoluatur, fit chalybs, quia ſcoria & fex ſubſidet, & ſecernitur. 4. Meteor. T. Co. 39. 40.
4 Ferrum liqueſcere poteſt elaboratũ multa ignis copia, & rurſus congelari. 4. Meteoror. T. Co. 38.
5 Ferrum illud præſtantius eſt, quod habet minus excrementorum. 4. Meteoror. T. Commen. 39.
6 Ferrum ideo artifices non ſoluũt, aut chalybem raro ex illo faciunt, quia multũ quãtitatis & ponderis amittit. 4. Meteoror. T. Com. 39. 40.
7 Ferrũ trahitur a magnete lapide. 1. de Aĩa. T. Co. 32. Quære Magnes.
8 Ferrũ odorẽ habet. de Sen. & Sen. c. 5. C.
9 Ferrum, quod appellãt chalybem ſeu amigenum, quale ſit, habes. de Admirand. Audit. 43.
10 Ferrũ Demoneſi inſulæ. Quære Apollo.
11 Ferrum facilius q̃ aurum inuenitur. 1. Rhetor. c. 7. E.
12 Ferrum quoddam miſceri ſtatim a genitura animis illorum, qui naſcũtur ad agriculturam & opificium, dixit Plato. 2. Politic. cap. 3. H.
13 Ferrum niſi exerceatur, ſplendorem amittit. 7. Polit. c. 14. G. Quære Sonus. 2. ✳

FERVOR.

Feruor eſt, quãdo humor copia caloris inflammatur. de Vit. & Mor. c. 2. B.

FETVS. Quære Fœtus.

FIBRAE. Sanguinis. Quære Sãguis. 2. 6

FICTILE.

1 Fictilia ꝑuerti ſolent in caminis, qa cũ prius durata fuerint a frigido, molliũtur a calido, priuſq̃ concreſcant, & indurentur. 4. Meteor. T. Co. 37.
2 Fictilia nõ poſſunt ſolui ab igni, quia ignis illa indurauit, & coagmẽtauit. Nec etiam ſolui poſſunt ab aqua, qa pori, ꝑ quos uapor egreſſus ẽ a fictilibꝰ cõſtrictiores ſunt, & aqua ingredi nõ põt. 4. Meteo. T. C. 42

FIDES. Pro aſſenſu facto ꝑ aliqua probabilia alicui.

1 Fides uidetur eſſe uehemens opinio. 4. Topic. c. 5. E.

2 Fides quibus inſit, & cui inhæreat, & quid ſequatur, oſtenditur. 2. de Aïa. T. Co. 157

3 Fidem faciunt oratores apud auditores demonſtratione. 1. Rhet. c. 1. F.

4 Fides ex communibus facienda eſt. 1. Rhetor. c. 1. G.

5 Fidem facimus non ſolum rationibus, ſed etiam oratione affecta & morata. 1. Rheto. c. 8. B.

6 Fidem faciunt omnes demonſtrando, uel exempla dicendo, uel enthymemata. Ac p̃ter hæc pene nil. 1. Rhet. c. 2. F.

7 Fides, quã inartificialẽ dicimus, ex quinq; fieri, oſtenditur, ſcilicet ex legibus ex teſtibus ex pactis ex iureiurando & quæſtionibus. 1. Rhet. c. 15. per totum.

8 Fidem faciunt quædam, quæ ponũtur. 2. Rhet. c. 1. per totum.

FIERI.

1 Fieri & factum eſſe in quibus ſint, & quomodo, & qualiter in eis fiat ſyllogiſmus, habes. 2. Poſte. T. Co. 13. 14.

2 Fieri in ſucceſſiuis & permanentibus quomodo dicatur, habes. 1. Phyſi. T. Co. 61. & 1. de Cæl. T. Co. 58.

3 Fieri quorum ſit, habes. 1. Phyſi. T. Co. 61.

4 Fieri quodlibet ex quolibet non poteſt, ſed determinatum ex determinato, niſi ſit p accidens. 1. Phyſic. T. Co. 43.

5 Fieri aliud ex alio dicimus ſimpliciter aut compoſite. 1. Phyſic. T. Co. 58.

6 Fieri aliquid dupliciter dicitur, ſcilicet aut hoc fit hoc, aut ex hoc fit hoc. 1. Phyſic. T. Co. 58.

7 Fieri ſimpliciter quattuor modis dicit̃, ſcilicet tráſfiguratiõe, appoſitione, detractiõe, cõpoſitione. 1. Phyſic. T. Co. 63.

8 Fieri aliquid ex aliquo multipliciter dicit̃. 1. Phyſic. T. Co. 48. 49.

9 Fieri aliquid dupliciter contingit, ſcilicet p ſe aut per accidens. 1. Phyſic. T. Co. 73.

10 Fieri impoſſibile eſt, quod non contingit factum eſſe. 1. de Cæl. T. Co. 58. & 3. Metaphy. T. Co. 12.

11 Fiunt omnia ex ente in actu. 3. de Anima. T. Co. 23.

12 Fieri aliquid ſine principio & cauſa, impoſſibile eſt. 1. Rhet. c. 7. D.

13 Fiunt aliqua a nobis propter diuerſa, ſcilicet aut prop̃ iram, aut propter rationem, aut fortunam, aut cupiditatem aut errorẽ, aut naturam, aut uim. 1. Rhetoric. c. 10. per totum.

14 Fiunt aliqua a nobis cum electione, aliqua ſine electione. 5. Ethic. c. 8. B.

15 Fieri aliquid ex non ente, impoſſibile eſt. 3. Metaphy. T. Co. 12.

16 quæ Fiũt, aut ſiunt a natura aut ab arte aut a caſu. 7. Metaphy. T. Co. 22.

17 quod Fit, ab aliquo fit, & ex aliquo, & fit aliquid. Aliq̃d autẽ dico in unoquoq; prædicamẽtorum. Nam aut hoc, aut quantũ, aut quale. 7. Metaphy. T. Co. 22.

18 Fieri aliquid ex aliquo dupliciter dicitur, ſcilicet aut ex priuatiõe aut ex ſubiecto ſcilicet materia. 7. Metaphy. T. Co. 25.

19 Fieri aliquid ex aliquo dicitur, quia fit aliquando ex materia illius, ut acetum ex uino, quia ex materia uini. 8. Metaphyſico. T. Co. 14.

20 quod Fit, fit ex principiis indiuidualibus. 8. Metaphy. T. Co. 8.

21 Fieri ex ente omne quod fit, & non ex nihilo, cõmune dogma eſt omnium, qui de natura tractauerunt. 11. Metaphy. c. 1. F.

22 Fieri aliquid dicimꝰ quodammodo ex nõ ente, quodammodo ex ente, quia ex nõ ente in actu, ex ente tamen in potẽtia. 12. Metaphy. T. Co. 8. ✳

FIGVRA. Dictionis fallacia una ex illis ſex, quæ ſunt in dictione.

1 Figuræ dictiõis fallacia quomodo fiat, oſtẽditur. 1. Elench. c. 3. G.

2 ad Figuræ dictionis fallaciá quomodo poſſit interrogás ducere reſpondentem, oſtenditur. 1. Elench. c. 13. D.

3 Figuræ dictiõis fallacia quomodo ſoluat̃, habes. 2. Elench. c. 2. H. I. L. M.

FIGVRA. Syllogiſtica.

1 Figuræ ſyllogiſmorum quæ & quot ſunt, & alia ad eas pertinẽtia. Quære Syllogiſmus.

2 Figura ſyllogiſtica medii poſitione cognoſcitur, quota ſit, & quæ ſit. 1. Prior. c. 24. A.

3 per Figuram primam ſolum poſſumus uenari ſcientiam ipſius quod quid eſt. 1. Poſt. T. Co. 31.

4 in quibus Figuris propoſitiones aut ueræ aut falſæ, negatiuæ, aut affirmatiuæ, mediate uel immediate, p̃miſſis ambabus aut altera exiſtente falſa, quomodo poſſimus ſyllogizare, oſtenditur. 1. Poſter. T. Co. 31.

5 Figura prima non indiget aliis figuris, ſed aliæ figuræ indigent illa, quia ad ipſam reducuntur. 2. Poſterior. T. Co. 31. Quære Syllogiſmus.

FIGVRA. Corporis terminus.

1 Figura eſt in quarta ſpecie qualitatis. Prædicament. c. 8. F.

2 Figura non eſt planum, aut econtrario. 2. Poſter. T. Co. 2.

3 Figurá non eſſe naturam, dixerunt quidá 2. Phyſic. T. Co. 13.

4 Figura omnis plana aut rectilinea eſt aut circularis. 2. de Cæl. T. Co. 22.

5 Figura rectilinea pluribus lineis continetur. 2. de Cæl. T. Co. 22.

6 Figura circularis unica linea continetur. 2. de Cæl. T. Co. 22.

7 Figurarum prima circulus eſt. 2. de Cæl. T. Co. 22.

8 Figuras qui adaptant numeris, dualitatem tribuunt triangulo. 2. de Cæl. T. Co. 25.

9 Figura prima primi corporis eſt. 2. de Cæl. T. Co. 26.

10 Figuras oẽs ſolidas ex pyramidibus conſtare, dicebant Democritus & Leucippus. 3. de Cæl. T. Co. 40.

11 Figuræ tres ſcilicet hexagonus tetragonꝰ trigonus uidentur implere locum in planis. 3. de Cæl. T. Co. 66.

12 Figuræ duæ ſolum uidentur implere locũ in ſolidis, ſcilicet pyramis & cubus. 3. de Cæl. T. Co. 66.

13 Figuræ nihil ẽ cõtrariũ. 3. de Cæ. T. Co. 75

14 Figura nõ eſt cauſa motꝰ ſurſum aut deorſum, ſed eſt cauſa, ut celerius aut tardius corpora moueantur motu locali. 4. de Cæl. T. Co. 42.

15 Figura lata quæ conſtant, cum ſint grauiora, quia maiora, dixit Democritꝰ ſupernatare fluitareq; in aqua, quia multi uapores ab aqua eleuati obuiát corpori lato, & illud ſuſtinent, ne mergatur. Illa uero, quæ ſunt alterius figuræ, merguntur, quia pauci uapores illis obuiant. 4. de Cæl. T. Co. 42.

16 Figura lata quæ conſtát, ideo ſupernatát, & fluitant in aqua, quia occupát magnam partem corporis diuiſibilis, & difficilius diuidi poteſt. Quæ uero ſunt alterꝰ figuræ, facilius diuidunt ſuppoſitũ corpus, & ideo merguntur. 4. de Cæl. T. Co. 45.

17 Figura lata quæ conſtant, ſi excedát in ſua grauitate grauitatẽ corporis ſuppoſiti deſcendunt. 4. de Cæl. T. Co. 45.

18 Figuras infinitas in principiis rerum ideo induxerũt aliqui, ut ex iis rõ infinitarũ opinionũ poſſit accipi. 1. de Gener. T. Co. 5.

19 Figura omĩs ſimul & eſſe figura, & omĩ ex parte diuidi poſſe, uidet̃. 3. Meteor. c. 2. E

20 Figurarum omnium nobiliſſimá eſſe ſphæricá, dixit Democritꝰ. 1. de Aïa. T. Co. 30.

21 Figuræ diffinitio licet communis ſit omnibus figuris, ut figuræ ſunt, non tamen propria eſt alicui illarum. 2. de Aïa. T. Co. 30.

22 Figuræ priores continẽt̃ in cõſequentibꝰ, ut triangulus in quadrangulo. 2. de Anima. T. Co. 31.

23 Figura magnitudo quædam eſt. 2. de Anima. T. Co. 33.

24 Figura ſenſibile cõmune eſt. 2. de Anima. T. Co. 64. & de Sen. & Sen. c. 4. N.

25 Figuræ non uidetur contraria alia figura. de Sen. & Sen. c. 4. N.

26 Figuræ in infinitum procedere poſſunt. de Sen. & Sen. c. 4. N.

27 ad Figuras deducit ſapores Democritus, quod refellitur. de Sen. & Sen. c. 4. N.

28 Figurarum omniũ maxime admirabilis ẽ circulus p̃pter illa cõtraria, quæ in ipſo uidẽtur. Mechanic. c. 1. C.

29 Figura terete ſeu orbiculari quæ ſunt, cur aptius & facilius mouentur, habes. Mechanic. c. 7. per totum. Quære Cælum. 66. 67. 68. 71. Sphæra.

FIGVLVS.

Figulus figulo inuidet, ut in prouerbio dicitur, & dixit Heſiodus. Quo ſignificatur, eiuſdem artis homines inter ſe odia exercere. 2. Rhetor. c. 4. D. & c. 10. C. & 8. Ethic. c. 1. C. & 5. Politic. c. 10. L. Quære Faber.

FILIVS.

1 Filii boni & multi ſint, oportet, ut pars felicitatis cenſeantur. 1. Rhetor. c. 5. C.

2 Filios furioſos generant aliquãdo ingenioſi parentes, quieti uero parentes generant filios ſegnes & ignauos. 2. Rhetor. c. 15. A. Quære Alcibiades. 2. Cymõ. Dionyſiꝰ. 2. Pericles. 2.

3 Filios nimium erudire in ſapientia non eſt prudentis uiri, nam ad otium quod habẽt, pernitioſam ſibi hominum inuidiam contrahunt. 2. Rhetor. c. 21. A.

4 Filii ad patrem non eſt iuſtum ciuile, ſed ſecundum quandam ſimilitudinem, quia non eſt iuſtitia ad ſua ſimpliciter, & filius paruulus & nõ ſeparatus patris pars eſt. 5. Ethic. c. 6. B. & 1. Magnor. Mor. c. 34. E. F

5 Filios comedendos in conuiuiis dant mutuo aliqui circa Pontũ. 7. Ethic. c. 5. A.

6 Filiis pater eſt cauſa eſſendi & nutritionis & eruditionis. 8. Ethic. c. 11. A.

7 Filios ſuos diligunt parentes tanq̃ quiddã ſuum, filii uero parẽtes ut aliquid ex illis. 8. Ethic. c. 12. A.

8 Filiorum procreatio eſt finis aliorũ animalium ab homine. 8. Ethic. c. 12. C.

9 Filii minus ſciunt ſe genitos a parẽtibus, q̃ econtrario. 8. Ethic. c. 12. A.

10 Filios amant parentes, ſtatim ut nati ſunt filii, at uero parentes ipſos amant filii ſucceſſione tp̃is & cognitione. 8. Ethic. c. 12. A

11 Filio non licet abdicare patrem, bene tamen econtrario. 8. Ethic. c. 14. B.

12 Filius ſemper debet patri, quãtumuis etiã faciat, & obſequatur. 8. Ethic. c. 14. B.
13 Filii uident potiꝰ parẽtibus debere ſuccurrere in alimẽtis q̃ ſibiipſis. 9. Ethic. c. 2. C.
14 Filios magis amant matres, quia generatio laborioſa eſt, & magis ſciunt eſſe ſuos. 9. Ethic. c. 7. C.
15 Filii facile obtẽperãt natura parẽtibꝰ, quia affectione deuincti ſunt. 10. Ethic. c. 9. E.
16 Filiꝰ quaſi membrum patris eſt, donec ad uirilem peruenerit ætatem. 1. Magnor. Mor. c. 34. F.
17 Filii boni generantur ex bonis parentibꝰ, licet plærũq; ſecus accidat. 1. Polit. c. 4. C. & 1. Rhetor. c. 9. I.
18 Filiis præeſt pat dñio regio. 1. Polit. c. 8. A.
19 Filios cõmunes induxit Socrates in ſua republica apud Platonem, quod reprobat, 2. Polit. c. 2. per totum.
20 Filios partiuntur ſecundum ſimilitudinẽ, licet uxores habeãt cõmunes, quidã populi, qui ſunt in Lybia ſupiori. 2. Polit. c. 2. C.
21 Filiorum cõmunitatẽ quæ inconueniẽtia ſequantur, oſtẽditur. 2. Polit. c. 2. D.
22 Filios eorum, qui pro patria in bello occubuiſſẽt, ex publico alẽdos, lege ſanxit Hippodamus. Quod etiam Athenis lege iubebatur. 2. Polit. c. 6. B.
23 Filios qui genuerat tres apud Lacedæmonios, immunis erat a cuſtodia, q uero quattuor, immunis erat ab oĩbus. 2. Polit. c. 7. F
24 Filii nec nimis debent diſtare a parentibus ætate, quia ſi nimium diſtent, non poſſunt referre gratiam ſenioribus, nec ipſi parentes poſſunt filiis alimẽta præbere. Nec rurſus debent nimis accedere proxime ad parentum ætatẽ, quia horũ filiorũ minor eſt reuerẽtia ad parẽtes. 7. Polit. c. 16. A.
25 ad Filiorũ procreationem improba eſt cõiunctio adoleſcentiũ, quia partus adoleſcẽtium imperfecti ſunt. 7. Polit. c. 16. B
26 Filiorum procreandorum cauſa congredi debent coniuges hyeme, & borealibus uẽtis flantibus magis q̃ auſtralibus. 7. Polit. c. 16. C.
27 Filii, qui a ſenioribꝰ procreantur, imbecilli ſunt & corpore & intellectu. 7. Poli. c. 16. E.
28 Filiis procreandis indulgere debemus eo tempore, quo magis intelligentia uiget in nobis, hoc eſt circa annũ quinquageſimũ. 7. Polit. c. 16. E.
29 Filios ſtatim ut nati ſũt, flumine gelido immergunt barbaræ quædam nationes. 7. Polit. c. 17. A. Quære Celtæ. 4.
30 Filios non modo procreant parentes, ut tributum naturæ perſoluant, ſed ut multas utilitates ab ipſis reportent, ut ſicut aluerunt imbecillos, ſic ipſi imbecilli a filiis alãtur. 1. Oeconom. c. 3. B.
31 Filium erudire eſt patris, ſicut nutrire matris. 1. Oeconom. c. 3. B.
32 Filios pcreare ex optima laudabiliſſimaq; muliere, nil poteſt eſſe ſanctius, aut circa quod magis ſtudere debeat uir ſanæ mentis. 2. Oeconom. c. 2. B.
33 Filii paſtores ſunt ſenectutis parentum & optimi & reuerẽtes cuſtodes, ac totius domus cõſeruatores. 2. Oeconom. c. 2. A.
34 Filii exẽplũ bñ uiuẽdi a parẽtibꝰ accipere debẽt, alioq excuſationis cauſam illis relinquũt, ac timendũ eſt, ne cõtẽpti a filiis, q̃ſi male uixerit, reliquant. 2. Oecon. c. 2. A.
35 Filiorũ ſucceſſiõe acq̃rũt immortalitatẽ parentes, cũ ſint mortales. 2. Oecono. c. 2. B.
36 Filios q negligit pcreare & ad uirtutẽ inſtituere, uidet deũ negligere, quo teſte, ĩ matrimoniũ ſe tradidit uxori. 2. Oeconom. c. 2. B. Quære Mater Pater Parens. ✳.

FINIS.

1 Finis eſt, ante quem eſt aliud, & poſt quẽ non eſt aliud. in Poet. c. 6. D.
2 propter Finem non fiunt, quæ fiunt a fortuna. 2. Poſter. T. Co. 12.
3 Finis eligibilior eſt iis, quæ ſunt ad finem. 3. Topic. c. 1. E.
4 Fini quod eſt ppinquius medium, eſt eligibilius & melius. 3. Topic. c. 1. A.
5 Finis in unoquoq; eſt, quod optimũ eſt, & eius gratia alia ſunt. 6. Polit. c. 4. A.
6 Finis magis ẽ factũ eẽ, q̃ fieri. 6. Poli. c. 4. B
7 Finis eſt natura. 2. Phyſic. T. Co. 23.
8 Finis nõ eſt ultimum quemodocunq;, ſed id, quod optimum eſt. 2. Phyſic. T. Co. 23.
9 Finis dicit mors ridicule a poeta quodã. 2. Phyſi. T. Co. 23.
10 Finis omnium quodammodo nos ſumꝰ. 2. Phyſic. T. Co. 24.
11 Finis gratia aliqua fiunt, aliqua uero non. 2. Phyſic. T. Co. 49.
12 Finis gratia ſunt, quæcũq; fiunt a natura, uel intellectu. 2. Phyſic. T. Co. 50.
13 Finis gratia operari naturam, probatur. 2. Phyſic. T. Co. 75. & ultra.
14 Finis in quibuſcunq; eſt, & id q̃d prius & id quod conſequenter agitur, propter finem eſt. 2. Phyſi. T. Co. 78.
15 Finis gratia operantur bruta & plantæ. 2. Phyſic. T. Co. 80.
16 Finis ſi eſt, neceſſe eſt, ea eſſe, quæ ĩſunt ad finem. 2. Phyſic. T. Co. 88.
17 Finis habet rationem neceſſitatis. 2. Phyſic. T. Co. 89.

18 Finis nõ eſt talis, quia materia eſt talis, ſed potiꝰ materia eſt talis, quia finis eſt talis. 2. Phyſic. T. Co. 91.
19 Finis eſt terminus. 3. Phyſi. T. Co. 64. & 2 Metaphy. T. Co. 9.
20 Finis quia continet ea, quæ ſunt ad finem, eſt melior contento. 4. Phyſic. T. Co. 23.
21 Finis facilius acquirit paucioribus mediis q̃ pluribus. 2. de Cæl. T. Co. 63.
22 Finem optimũ attingere maxime optimũ eſt omnibus. 2. de Cæl. T. Co. 66.
23 Finis dicitur agere & mouere metaphorice. 1. de Gener. T. Co. 55.
24 Finis differt ab efficiẽte, quia efficiens realiter agit, finis uero agit metaphorice. 1. de Gener. T. Co. 55.
25 Finis eſt qdã habitꝰ. 1. de Gener. T. Co. 55.
26 Finis duplex eſt ſcilicet ut quod & ut cui. Vt quod eſt finis pricipalis, ut cui eſt finis ſub fine ideſt minus principalis. 2. de Anima. T. Co. 37.
27 a Fine, iuſtum eſt, omnia appellari. 2. de Anima. T. Co. 49.
28 Finis eſt optimum quid. de Somn. & Vigil. c. 2. G.
29 Finis actionum tam priuatarum q̃ publicarum eſt felicitas. 1. Rheto. c. 5. A.
30 Finis bonum eſt. 1. Rhetor. c. 6. E. & 1. Magnor. Mor. c. 2. B.
31 Finis cognoſcẽdus eſt eligẽti ea, quæ ſunt ad finem. 1. Rhetor. c. 8. B.
32 Finis ille eſt magis expetibilis, qui non eſt propter alium, & ille minꝰ, qui eſt propter alium. 1. Ethic. c. 1. A.
33 Finis multiplex eſt. 1. Ethic. c. 1. A.
34 Finis ille, quem uolumus propter ſeipſum & non propter aliud, nõ ſolum eſt bonus, ſed etiam optimus. 1. Ethic. c. 2. A.
35 Finis aliquis bonus & optimus eſt in rebus humanis, quod ſi nõ ſit, ſequetur, eſſe proceſſum in infinitũ in deſiderabilibus & agibilibus, quod eſt abſurdũ. 1. Ethic. c. 2. A.
36 Finem cognoſcere magnã opem affert ad uitã humanã, nã ut ſagittarii ſignũ, magis attingimus id, q̃d oportet. 1. Ethic. c. 2. A.
37 Finem humanarum actionum cognoſcere ciuilis facultatis eſt, q̃ uelut dominatur, & architectonica eſt. 1. Ethic. c. 2. A.
38 Finis grã omnia operãtur. 1. Ethic. c. 7. A.
39 Finis eſt bonũ rerũ agẽdarũ. 1. Ethi. c. 7. A.
40 Fines oẽs non ſunt perfecti, ut illi, qui ſunt propter alios. 1. Ethic. c. 7. A.
41 Finis optimꝰ pfectiſſimꝰ ẽ. 1. Ethi. c. 7. A. B.
42 ad Finem quæ ſunt media, ſunt eligibilia & uoluntaria. 3. Ethic. c. 5. A.
43 Finem talem ponimus, quales ipſi ſumus. 3. Ethic. c. 5. C.
44 a Fine ſortitur aliquis actus nouam ſpeciẽ malitiæ, ut qui committit adulteriũ, ut lucretur, iniuſtus potius q̃ adulter per ſe loquendo dicetur. 5. Ethic. c. 2. A.
45 Finis principiũ eſt in actibus, pinde ac ſuppoſitiones in mathematicis. 7. Ethi. c. 8. C.
46 propter Finem particularem & determinatum operatur, qui operatur, & nõ propter finem indeterminatum & uniuerſalem. 6. Ethic. c. 2. B.
47 Finis cuiuſq; facultatis eſt bonus, & ille eſt optimus finis, qui eſt optimæ facultatis. 1. Magnor. Mor. c. 1. C.
48 Finis ille eſt melior, qui & perfectior, perfectior uero eſt, quo adepto, non alio indigemus, imperfectior autem, quo adepto, adhuc alio egemus. 1. Magnor. Mor. C. 2. B.
49 Finis perfectꝰ nil aliud eſt q̃ felicitas. 1. Magnor. Mor. c. 2. C. Quære Felicitas.
50 Finis deſiderium in unaquaq; arte eſt in infinitum. 1. Polit. c. 6. D.
51 ad Finẽ quæ ſunt, finita ſunt. 1. Polit. c. 6. D.
52 Finis quandoq; bonus intenditur, aberrat autem in mediis. 7. Polit. c. 13. A.
53 ad Finem quandoq; omnia bene diriguntur, ſed quia ipſe finis eſt praue poſitus, fit error. 7. Polit. c. 13. A.
54 in Fine & in mediis ſimul fit error quandoq;. 7. Polit. c. 13. A.
55 Fine differunt magis actiones quædã, q̃ ſe ipſis. 7. Polit. c. 14. C.
56 Finis in unoquoq; & in oĩ natura eſt ſummũ & optimũ. 1. Metaphy. c. 2. D.
57 Finis bonum eſt, & una eſt cauſarũ. 1. Metaphy. c. 2. D.
58 Finis nõ eſt alterius gratia, ſed cætera ſunt illius gratia. 2. Metaphyſic. T. Co. 8. & 3. Metaphyſic. T. Co. 3.
59 Finis ſi non ſit, nemo conabitur quicq̃ agere. 2. Metaphy. T. Co. 89.
60 Finis grã agit, quicquid habet intellectũ. 2 Metaphy. T. Co. 9.
61 Finem tollunt, qui, contradictorias eſſe ueras, dicunt. 4. Metaphy. T. Co. 15. & ultra.
62 Finis extremum quoddam eſt. 5. Metaphy. T. Co. 21.
63 Finis in malis deterior eſt q̃ potẽtia. 9. Metaphy. T. Co. 19.
64 Finem habentia dicũtur perfecta. 10. Metaphy. T. Co. 13.
65 Finis eſt, qui primum mouet. 11. Metaphyſic. c. 1. C. Quære Bonum. Cauſa. Infinitum. Terminus. ✳.

FINITVM.

1 Finita ſunt, quæcunq; ſunt in medio duo-

rum terminorum.1.Poſter.T.Co.38.
2 ex Finitis generationem fieri, melius eſt & cōueniētiꝰ q̃ ex infinitis.1. Phy.T.Co.50.
3 Finitum quantumcunq̃ uirtutis fortis ponatur, conſumet ab infinito etiam debilis quãtumcũq; uirtutis.3. Phyſic. T.Co.42.
4 Finitum omne conſumitur, quocunq; finito ſemper accepto.3.Phyſic.T.Co.59.
5 Finitũ nõ eſt ad aliqd.3.Phyſic.T.Co.74.
6 Finiti ad finitum nulla eſt ꝓportio.8.Phy. T.Co.15.&.1.de Cæl.T.Co.52.
7 Finitum melius ponitur in iis, quæ natura ſunt, q̃ infinitum.8.Phyſic.T.Co.48.
8 Finitũ infinitas uires habere non põt, imo finitæ ſunt uires finiti.8.Phyſi.T.Co.79.
9 ex Finitis compoſitum finitum eſt. 1. de Cæl.T.Co.34.
10 Finitum quantuncunq; ſit, inæquale eſt in finito.1.de Cæl.T.Co.47.
11 int Finita ordo aliqs ẽ.3.de Cæl.T.Co.23
12 Finitum unum e ſuis decem prædicamentis ponebãt Pythagorici.1.Metaphy.c.5.C
13 Finitum nullũ habet potẽtiam infinitã.12. Metaphy.T.Co.41.Quære Infinitum.

FISSILE.

1 Fiſſile eſt, quod ampliorem diuiſionem accipere poteſt, q̃ ea, quæ fit a diuidente.4. Meteor.T.Co.47.
2 Fiſſilia non ſunt mollia ſimpliciter.4. Meteor.T.Co.47.

FLAMMA. Impreſſio in ſublimi, & pro flamma ignis apud nos.

1 Flamma media eſt inter prunam & lucẽ.5. Topic.c.3.N.
2 Flammæ accenſæ eãdem cauſam habent, quam Dali, & Aeges, & ſtellæ tranſcurrentes. Differunt tamen ſecundum magis & minus.1.Meteor.c.5.A.
3 Flãma eſt ſicci ſpũs ardor.1.Meteor.c.5.B.
4 Flammæ accenſæ fiunt, quãdo Hyppeccama, id eſt materia facilis ſuccendi latitudinem & longitudinem habet, ueluti in area ardentibus ſtipulis.1.Meteor.C.5.B.
5 Flãma ſpũs aut fumꝰ ardẽs eſt.4. Meteor. T.Co.48.&.2. de Gener.T.Co.28.✳.

FLAVVS.

Flauꝰ color albi eſt, ſicut pingue dulcis. de Sen.& Sen.c.4.I.

FLETVS. Quære Amans.5.Luctus.

FLEXIO. FLEXVM. FLEXIBILE.

1 Flexibilia ſunt & dirigibilia, q̃ poſſunt mutari ex circumferentia in rectũ & ex recto in circumferẽtiam.4.Meteor.T.Co.44.
2 Flexio eſt motio ad deuexitatem aut cõuexitatem, ſeruata longitudine.4. Meteo. T.Co.44.

3 Flexum impoſſibile eſt, eſſe rectũ.4.Meteor.T.Co.44.

FLOS.

Florum odores delectant per ſe.de Sen.& Sen.c.5.G.Quære Odoı.Aetna.3.

FLVCTIO. Morbus qui græce rheumatiſmos eſt.

Fluctiones morbidæ fiũt infrigidatis euaporatiõibꝰ ciborũ a frigiditate cerebri. de Sen.& Sen.c.5.I.& de Som.& Vigil.C.✳

FLVVIVS.

1 de Fluuiis quæ tradita ſunt ante Ariſtotelem, talia ſunt, quæ uel contemptiſſimus quiſq; dicere poſſit.1.Meteor.c.14.C.
2 Fluuii abſorbentur a terra, quia cum ualles repletæ fuerint, & non pateat fluxꝰ in mare, deorſum terram excauant.1. Meteor. c.13.L.Quære Arcadia.1.
3 Fluuios omnes, quidã dixerunt, fluere ex quadã terræ aluo, aut alium ex alia aluo, in quam aqua colligitur ex pluuia, & nullã aquam fieri, ſed colligi intra receptaculum illud, & ideo fluuios maiores fluere hyeme q̃ æſtate.1.Meteor.c.13.B.
4 Fluuios illos eſſe ꝑpetuos, qui habent grande receptaculum, quod non poſſit exhauriri uſq; ad hyemem ſequentem, in qua imber iterum cadat, illos uero non eſſe perpetuos, quorum receptaculũ exiguum eſt, & exhauriri ante q̃ cadat imber hyemis, dixerunt quidam.1.Meteor.c.13.C.
5 Fluuios nõ poſſe fluere ex aquis ab imbre & pluuia collectis, ex hoc colligitur, quia ſi aquæ quãtitas, quæ fluit per anni ſpacium in fluminibꝰ, comparetur, maior erit fere q̃ tota terræ magnitudo.1.Meteor.c.13.C
6 Fluuios fieri ex aqua generata ex aere uaporato in antris terræ propter frigiditatẽ, ſicut fit in media aeris regione, ꝓbatur.1. Meteor.c.13.C.E.F.G.
7 Fluuiorũ principia ſunt ſcaturigines quædam, confluẽtibus exiguis ſtillis in grandẽ aquæ copiam, ſicut ſuper terram uidemꝰ fieri, ut ex minutiſſimis guttis pluuia copioſa confluat.1.Meteor.c.13.D.
8 Fluuios fieri ex aquis, quæ ex aere uaporato generantur, ex hoc probatur, quod qui aquæductus extruũt foſſis & cuniculis aquã deducunt, ſicut ſi terra ſudet ab excelſis locis.1.Meteor.c.13.D.
9 Fluuii ex montibus fluũt, & maximi ex altiſſimis montibus, quia montana loca alta ſunt & ſpongioſa, in quibꝰ multa aqua generari propter frigiditatem cauernarum poſſit.1.Meteor.c.13.D
10 Fluuii maximi & frequẽtiſſimi oriũtur ex

Paropãniſo Aſiæ mõte.1.Meteor.c.13.E.
11 Fluuii aliquot ſuis nominibus, & ex quibus fluant montibus & regionibus, deſcribuntur.1.Meteor.c.13.E.& ultra.
12 Fluuius Bactrus in Aſia.1.Meteor.c.13.E. Quære Bactrus.
13 Fluuius Choaſpes in Aſia.1. Meteor.c.13. E.Quære Choaſpes.
14 Fluuius Araxes.1. Meteor.c.13.F. Quære Araxes.
15 Fluuius Tanais.1.Meteor.c.13.F. Quære Tanais.
16 Fluuius Indus.1. Meteor.c.13.F. Quære Indus.
17 Fluuius Phaſis.1. Meteor.c.13. F. Quære Phaſis.
18 Fluuius Iſter.1. Meteor. c.13.F. Quære Iſter.
19 Fluuiꝰ Tarteſſus.1.Meteor.c.13.G.Quære Tarteſſus.
20 Fluuius Aegon.1. Meteor.c.13.G.Quære Aegon.
21 Fluuiꝰ Nyſes ſiue Onyſes.1.Meteor.c.13. G. Quære Niſes.
22 Fluuius Chremetes.1. Meteor. c.13. H. Quære Chremetes.
23 Fluuius Nilus.1.Meteor.c.13.H. Quære Nilus.
24 Fluuius Inachus.1. Meteor.c.13.I. Quære Inachus.
25 Fluuius Hebrus.1.Meteor.c.13.I. Quære Hebrus.
26 Fluuius Neſtus.1.Meteor.c.13.I. Quære Neſtus.
27 Fluuius Strymon.1.Meteor.c.13.I. Quære Strymon.
28 Fluuius Achelous. 1. Meteor.ca.13.I.&.c. 14.H.&.2.de Anima.T.Co.87. Quære Achelous.
29 Fluuii multi oriuntur ex Rhodope mõte. 1.Meteor.c.13.I.
30 Fluuii, qui ex paludibus fluunt, ex montibus oriuntur, nam paludes omnes montibus aut eminẽtioribus locis ſubditæ ſunt. 1.Meteor.c.13.L.
31 Fluuii ex fontibus oriuntur fere.1.Meteor. ca.13.L.
32 Fluuii quidam a terræ uoraginibus & hiatibus abſorbentur.1. Meteor.c.13.L.
33 Fluuios quoſdam ideo eſſe ꝑpetuos, alios uero non, quidam dixerunt, cauſam eſſe, quia fiũt in altis locis ſpiſſis & frigidis, quæ multam aquam contineant, & gignant, & operiant.1.Meteor.c.14.G.
34 Fluuii cum ſiccari omnino debent, nã qui nunc fluunt, quondam ſicci fuerunt, & ſicci nunc, aliquando fluxerunt, & fluent, primo ex magnis parui fiunt propter defectum fontiũ, deinde tollũtur oĩno. Quod accidit ex motu ſolis inducente aliã & aliã diſpoſitionem in terra.1.Meteor.c.14.C.

35 Fluuiis exſiccatis, quibꝰ mare augebatur, aridam fieri, neceſſe eſt.1.Meteor.c.14.C.
36 Fluuios quoſdam eſſe perpetuos, alios uero non, quidam dixerunt, cauſam eſſe ampla receptacula & uoragines ingẽtes, quæ aquã multã contineant.1.Meteor.c.14.G.
37 Fluuios quoſdam non eſſe perpetuos, cauſa eſt, ꝙ gignuntur in humilibus montibꝰ, & fungoſis & argilloſis, & ubi parũ aquæ gignitur.1.Meteor.c.14.G.
38 Fluuii non ſemper fluent iidem, nam loca, unde nũc fluunt, aliquando arida erunt, & erant, anteq; fluerẽt.1.Meteor.c.14.L.
39 Fluuios egredi a mari, & in ipſum iterum fluere, quidã dixerunt.2. Meteor.c.2.B.
40 Fluuios colari ſub terra & ſic amittere ſaporem ſalſum, & potioni aptos reddi, dixerunt quidam.2.Meteor.c.2.B.
41 Fluuii cum tot & tanti mare influant, ideo mare non augetur, quia in latiſſimum locum diffuſi cito exſiccantur, ac ſi quis ſupra latiſſimam mẽſam aquæ cyathum fundat, ipſo cernente, qui effudit, euaneſcit. 2. Meteor.c.2.H.
42 Fluuios dixit Plato in Phædone, oriri ex Tartaro, quẽ dicebat eſſe principiũ & fontem aquarum omniũ.2.Meteor.c.2.I.
43 Fluuios ſurſum uerſus impoſſibile eſt fluere. Vnde de rebus impoſſibilibus prouerbium dicitur. Flumen ſurſum fluit.2. Meteor.c.2.L.
44 Fluuii nulli terminantur niſi ad mare, qui autem ſe condunt in terra, rurſus ſolent emergere.2.Meteor.c.2.L.
45 Fluuii minuuntur æſtate, creſcunt hyeme. de Nilo.A.Quære Aqua.Nilus.8.
46 Fluuium eundem eſſe dicimus, quia eſt eadem identitas loci continentis, licet alia & alia aqua fluat.3.Polit.c.2.B. Quære. Celtæ.4.✳.

FOELICITAS. Quære Felicitas.

FOELIX. Quære Felix.

FOEMINA. FOEMINEVM.

1 Fœminas omnes appellant pueri matres. 1.Phyſic.T.Co.5.
2 Fœmina appetit uirũ.1. Phyſic.T. Co.81.
3 Fœminæ breuioris uitæ ſunt q̃ maſculi in eadem ſpecie, quia minus calidæ ſunt. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.F.
4 Fœmina inferiora habet maiora, ſuperiora uero graciliora. de Phyſiognom.C.

5 Fœmina minor & debilior eſt maſculo ſecundũ oẽs uirtutes. de Phyſiognom.C.
6 Fœminæ inter feras mãſuetiores ſunt. de Phyſiognom. C
7 Fœminæ & maris coniunctio generationis cauſa non eſt ex electione, ſed naturale deſiderium relinquendi alterum ſibi ſimile.1.Polit.c.1.B.Quære Filius.
8 Fœmina & ſeruꝰ natura diſtincta ſunt, cũ ſeruꝰ, ut ſeruiat, ſit a natura, fœmina uero non.1.Polit.c.1.B.& c.8.B.C.
9 Fœmina naturaliter obedire & ſubdi debet maſculo, quia maſculus præſtãtior eſt. 1.Polit.c.3.E.
10 Fœmina naturaliter eſt minus principalis q̃ maſculus.1.Polit.c.8.A.
11 Fœmina ſe habet ad uirum ut patiens. 1. Metaphy.T.Co.9.
12 Fœmineũ ponebãt Pythagorici unum e ſuis decẽ p̃dicamentis.1. Metaphy.c.5. C.
13 Fœmina & uir non differunt ſpecie, q̃uis maſculinum ſit contrariũ fœminino, quia differentia inter uirum & fœminam non eſt ſecundum ſubſtantiam, ſed in materia, & ideo ex eodem ſemine fit maſculus aut fœmina. 1. Metaphy. T. Co.25. Quære Mas.Filius.Mulier.Vir.Vxor.✳.
FOENERATOR.FOENERATIO FOENVS.
1 Fœneratores auari ſunt, q̃a dãt parua pro magnis, & accipiũt, uñ nõ oportet, & ꝓpt̃ turpe lucrũ ꝓbra ſuſtinẽt.4. Ethic.c.1.H.
2 Fœneratio eſt una ex partibus acquirendi pecunias.1.Polit.c.7.B.
3 Fœneratio eſt maxime præter naturã, & ideo improbanda.1.Polit.c.7.B.
4 Fœnꝰ maiorem facit nũmum, nam in fœnore nũmus nũmum parit.1.Polit.c.7.D.
5 Fœnus græce τόκοσ dictum eſt ἀπὸ τοῦ τίκτειν, id eſt a pariẽdo, quia nũmus nummum parit.1.Polit.c.7.B.
FOETOR.Quære Odor.
FOETVS.Qui Græcis eſt Embryon.
1 in Fœtu eſt aĩa uegetatiua.1.Ethic.c.13.C
2 Fœtus nutriuntur a matre continente, ſicut ea, quæ ſiunt a terra, nutriuntur ab ea. 7.Polit.c.6. D.Quære Aborſus.✳.
FOLIVM.Pro frõde.Quære Frons.dis
FOLLIS.Inſtrumentum, quo uentus cõcipitur, & redditur.
Follibꝰ fabrorũ cõparaẽ reſpiratio aĩaliũ. Hoc tñ differt, ꝙ folles nõ emittũt eodẽ loco aerẽ, quo ſuſcipiũt, animalia uero eodẽ loco inſpirãt, & expirant.de Reſpirat.c.3. F.Quære Reſpiratio.
FOMES.Quære Aeges. Dali. Flamma. Hyppeccama.Impreſſio in ſublimi.
FONS.
1 Fontes in quibus locis, & quomodo fiant, habes.1.Meteororum.c.13.E.F.
2 Fõtium omnium aquæ fluxibiles ſunt. 2. Meteor.c.1.D. Quære Aqua. Chaonia. Fluuius.Lyncus.Mare.Syracuſæ.
3 Fons aſbameus.Quære Aqua.90.
4 Fontis cuiuſdam in Sicilia miranda natura eſt, qui cũ ſit exiguꝰ, inũdat tñ magnis fluctibꝰ, ſi e regiõe turbo aliq̃s flauerit. de Admirã.Audit.51. Quære Scotuſſæ.
5 Fons Acadinus.Quære Palici.
6 Fontis cuiuſdã in Thracia aqua cũ lucida ſit & perſpicua, ſi quis tñ ex ea biberit, inficitur, & ꝑturbatur. de Admir. Audit.117.
FORES.
in Foribꝰ hoc eſt ἐν θύρα, ul' in fera hoc eſt ἐν θήρα, quis delinquet? 2. Metaphyſi. T. Co.1. Quære Veritas.25.
FORMA. Altera pars compoſiti.
1 Forma eſt unum e tribus principiis.1.Phyſic.T.Co.60.& deinceps.
2 Forma eſt principium eſſendi & fiẽdi per ſe.1.Phyſic.T.Co.65.
3 Forma opponitur priuationi.1. Phyſic. T.Co.69.74.
4 Forma eſt quoddam diuinum optimum & appetibile.1.Phyſic.T.Co.81.
5 Forma appetiẽ a materia, ſicut a fœmina uir.1.Phyſic.T.Co.81.
6 Formale p̃ncipiũ utrũ unũ ſit an plura, metaphyſici ẽ cõſyderare.1. Phyſi. T.Co.83.
7 Formæ naturales q̃ oriunẽ, & occidũt, phyſicæ ſunt cõſyderatiõis.1.Phyſi.T.Co.83.
8 Formas eſſentiales, aliqui dixerunt, eſſe accidẽtia.2.Phyſic.T.Co.9.
9 Forma differt a materia ſecundũ rationẽ. 2.Phyſic.T.Co.12.
10 Forma magis natura eſt, q̃ materia.2.Phyſic.T.Co.12.
11 Forma dicitur natura.2. Phyſic. T. Co. 13.14.81.& 5. Metaphy.T.Co.5.& 7. Metaphy.T.Co.22.
12 Forma de priuatione dicitur, q̃a priuatio quodãmõ eſt forma.2. Phyſic.T.Co.15.
13 Formæ naturales minꝰ abſtrahibiles ſunt, q̃ mathematicæ formæ.2.Phyſi.T.Co.19
14 Formã cõſyderare debet phyſicus nõ ſine materia.2.Phyſic.T.Co.21.
15 Formã & materiã cõſyderare eiuſdẽ ſcientiæ eſt.2.Phyſic.T.Co.22.& ultra.
16 Formam quouſq; debet conſyderare phyſicus, habes.2.Phyſic.T.Co.26.
17 Formam cõſyderat phyſicꝰ ut in materia, 2.Phyſic.T.Co.26.
18 Formas ſeparatas cõſyderat metaphyſicꝰ. 2.Phyſic.T.Co.26.
19 Formam debet cõſyderare, qui generationem cõſyderat.2.Phyſic.T.Co.74.
20 Forma eſt finis, & cuiꝰ gratia cætera fiunt. 2.Phyſic.T.Co.74.81.
21 Formam debet conſyderare phyſicus, etiã inquantum eſt finis.2. Phyſic.T.Co.75.
22 Forma ſiue ſpecies materiam continet.3. Phyſic.T.Co.67.
23 Forma ſiue eſſentialis ſiue accidentalis eſt in ſubiecto.4.Phyſic.T.Co.25.
24 Formæ eſt continere.4.Phyſic.T.Co.35. &.4.de Cæl.T.Co.35.
25 Forma non eſt locus, quia q̃uis forma contineat, ut locus, q̃uia locus eſt terminꝰ corporis, cuiꝰ eſt locus, forma uero eſt terminus rei.4.Phyſic.T.Co.35.36.
26 Forma aliud eſt ſecundum ſeipſam, aliud forma in materia.1.de Cæl.T.Co.92.
27 Forma quando occupat totam materiam poſſibilẽ, idem eſt ſingulare & uniuerſale, ut cælũ, & hoc cælũ.1.de Cæl.T.Co.92.93
28 Formam habentium in materia poſſunt eſſe plura indiuidua, ſi tamen una forma totam materiam nõ occupauit.2.de Cæl. T.Co.92.
29 ſecundum Formam quædam ſunt partes. 1.de Gener.T.Co.35.
30 Formã non habẽtia in materia omnia impaſſibilia ſunt.1.de Gener.T.Co.54.
31 Formã habentia in materia paſſibilia ſunt. 1.de Gener. T.Co.54.
32 Forma nõ dicitur miſceri materiæ, ſed materia efficitur, ut ſit in actu per formam.1. de Gener.T.Co.83.& ultra.
33 Forma eſt, cuius gratia mouens mouet.2. de Gener.T.Co.51.
34 Forma eſt ratio uniuſcuiuſq; ſubſtãtiæ.2. de Gener.T.Co.51.
35 Formæ parũ eſt, ubi multum eſt materiæ. 4.Meteor. T.Co.54.
36 Forma ſubſtantia eſt, ſecũdum quã dicitur iam hoc aliquid.2.de Aĩa.T.Co.2.
37 Forma actus eſt & endelechia, id eſt perfectio.2.de Anima.T.Co.2.
38 Forma & materia quare ſint unum, non oportet quærere.2.de Anima.T.Co.7.
39 Formam unius ſpeciei, impoſſibile eſt, informare corpus alterius ſpeciei. de Phyſiognom.
40 Formæ ex parte unitatem poſuit Plato, dualitatem uero ex parte materiæ.1.Metaphyſic.T.Co.9.
41 de Forma nil dixerunt antiqui, & ſi dixerunt, non tamen ut forma eſt.1. Metaphyſic.T.Co.10.
42 Formæ priores ſunt magis formæ q̃ poſteriores.2.Metaphy.T.Co.10.
43 Forma prior eſt, & magis ens q̃ materia, & q̃ compoſitum ex ea.7. Metaphyſic.T. Co.7.
44 Formarum priuationes inſunt materiæ ſecundum accidens.7.Metaphy.T.Co.8.
45 Formæ conuenit eſſe ſeparabilem & hoc aliquid, & ideo eſt magis ſubſtãtia q̃ materia.7.Metaphy.T.Co.8.
46 Forma eſt minus manifeſta, q̃ totum compoſitum.7.Metaphyſic.T.Co.9.
47 Formarum, quæ ſunt in ſenſibilibus, generationem non eſſe ab ideis, oſtenditur.7. Metaphy.T.Co.21.& ultra.
48 Formæ ſeu ſpecies in anima quomõ differãt a formis ſeu ſpeciebus, quæ ſunt in materia, oſtẽditur.7.Metaphy.T.Co.23.
49 Formæ ſeu ſpecies, q̃ ſunt in anima ſunt cauſa formarum artificialium.7. Metaphy.T.Co.23.
50 Forma generati pars eſt.7. Metaphy.T. Co.24.
51 Forma non generatur ab agente niſi per accidens.7.Metaphy.T.Co.26.27.
52 Forma eſt, quæ cũ ſit quod quid actu, ratione ſeparabile eſt.8. Metaphy.T.Co.3.
53 Forma & ratio diuerſa eſt diuerſarum materiarũ, nam alia eſt mixtio, alia cõpoſitio, alia aliquid aliud.8.Metaphy.T.Co.6.8.
54 Forma & formæ eſſe idem ſunt, ut anima & animæ eſſe.8.Metaphy.T.Co.8.
55 Forma aliud eſt a partibꝰ materiæ.8.Metaphy.T.Co.8.
56 Formam nullus facit, aut generat.8. Metaphy.T.Co.8.&.12.Metaphy.T.Co.12.
57 Formæ omnes rerum ſenſibilium ſi ſint ſeparabiles, dubium eſt. Quarundã tamen rerum formæ non ſunt ſeparabiles, quæ ſcilicet eſſe non poſſunt ſine ſua materia, ut domus aut uas.8.Metaphy.T.Co.8.
58 Formæ artificialium non ſunt ſubſtãtiæ, nec aliquid per ſe.8.Metaphy.T.Co.8.9.
59 Formæ omnes ſine hoc ꝙ generẽtur, ſunt. 8.Metaphy.T.Co.14.
60 Formæ, quæ ſunt ſine materia, ſtatim ut ſunt, ſe ipſis unũ ſunt.8.Metaphy.T.Co.16
61 Forma unũ eſt ex principiis ſubſtãtiæ ſenſibilis.12.Metaphy.T.Co.12.
62 Formæ ſimul incipiunt eſſe cũ rebus, quarum ſunt formæ.12.Metaphy.T.Co.12.
63 Forma ſubſtantia eſt.12. Meta.T.Co.14.
64 Formæ artificiales non ſunt ſeparabiles a materia.12.Metaphy.T.Co.14.
65 Formas quaſdam manere poſt corruptio-

nem eorum, quorũ erant formæ, nil prohibet. 12. Metaphy. T. Co. 17. Quære cauſa Compoſitum. Materia. ✳.

FORMABILIA. Seu formatilia.

Formabilia ſunt, quæcũq; manu facile imprimi poſſunt, & manent impreſſa. 4. Meteor. T. Co. 45.

FORMICA.

Formicæ phantaſia carẽt. 2. de Anima. T. Co. 156. ✳.

FORMIDO. Quære Timor.

FORTIS.

1 Fortes ſunt & homines, & animalia duros pilos habentia. de Phyſiognom. D.

2 Fortes maxime laudantur, quia utiles ſunt hominibus in bello. 1. Rhetor. c. 9. B.

3 Fortis eſt, qui pericula ſubit gaudens, aut ſaltem non dolens. 2. Ethic. c. 3. A.

4 Fortis non uidetur eſſe circa omnia, quæ timentur. 3. Ethic. c. 6. A.

5 Fortis non debet timere illa, quæ nec ſunt a uitio, nec a ſe ipſo proueniunt, ut morbum. 3. Ethic. c. 6. B.

6 Fortis non eſt, qui timenda forti nõ timet. 3. Ethic. c. 6. A. B.

7 Fortis non uidetur eſſe circa omne genus mortis, ut circa mortem, quæ eſt in mari aut in morbis. 3. Ethic. c. 6. B.

8 Fortis uerſatur circa mortem pulcherrimam, qualis eſt in bello. 3. Ethic. c. 6. B.

9 Fortis eſt, q interritus uerſat̃ circa mortẽ honeſtam, & circa ea omnia, quæ repente eueniunt, & mortẽ afferũt. 3. Ethic. c. 6. B.

10 Fortis intrepidus eſt in maris periculis, nõ tamen ut nautæ, nã de ſua ſalute deſperat, & moleſte fert tale genus mortis. 3. Ethic. c. 6. B.

11 Fortis timet ea, quæ timenda ſunt, ſed ut oportet, & ut dictat ratio, tolerabit honeſtatis cauſa, quæ eſt ipſius uirtutis finis. 3. Ethico. c. 7. A.

12 Fortis timet ea, quæ oportet, & gratia cuiꝰ oportet, & ut oportet, & quando oportet, & confidit ſimiliter. 3. Ethic. c. 7. A.

13 Fortis tam agit, q̃ patitur, ut ipſa ratio iubet. 3. Ethico. c. 7. B.

14 Fortis honeſti cauſa agit, & ſubit ea, quæ ad ipſam fortitudinẽ ptinẽt. 3. Ethic. c. 7. B

15 Fortes in ipſis fortitudinis operibus feruidi ſunt, antea uero quieti. 3. Ethic. c. 7. C.

16 Fortes qui uidentur propter ſpem, qa multos uicerunt, nõ ſunt fortes. 3. Ethi. c. 8. E.

17 Fortes qui ſunt, quia ignorant, quid aggrediantur, non ſunt fortes, quia cognito periculo, fugiunt. 3. Ethic. c. 8. E.

18 Forti uiro moleſta eſt mors & uulnera, ſed fert propter honeſtatem. 3. Ethic. c. 9. B.

19 Fortis quo magis fortis & felicior eſt, eo magis propter ſuam mortem dolet, quia maxime dignus eſt uita, & magnis bonis priuatur, perpetitur tamẽ propter honeſtatem. 3. Ethic. c. 9. B.

20 Fortes, nil ꝓhibet, non eſſe præſtãtiſſimos milites. 3. Ethic. c. 9. B.

21 Fortis uir non deſeret locum in acie, non fugiet, nõ abiiciet arma. 5. Ethi. c. 1. D.

22 Fortis non eſt dicendus, qui adeo intrepidus eſt, ut non metuat deos, ſed potius demens eſt talis. 1. Magnor. Mor. c. 21. A. B.

23 Fortis non eſt, ſed furens, qui non timet ea, quæ ſupra hominem ſunt, ut non timere fulmina. 1. Magnor. Mor. c. 21. per totũ. Quære Celtæ. 1.

24 Fortes quidam ſunt ab experientia, ut milites, qui ſciunt, in tali tẽpore aut loco nocere illis hoſtes non poſſe, ſed tales nõ proprie fortes dicendi ſunt, ſed fortes ab experientia. 1. Magnor. Mor. c. 21. B. Quære Argiui. 3.

25 Fortes aliqui ſunt, quia ſunt inexperti, & periculũ non intelligunt, qui tamẽ proprie fortes non ſunt. 1. Magnor. Mor. c. 21. B.

26 Fortes quidam ſunt propter perturbationem, ut furentes & lymphatici, qui tamen fortes dicendi non ſunt, quia deſinente perturbatione illa, deſinunt fortes eſſe, cum tamen fortis perpetuo fortis ſit. 1. Magnor. Mor. c. 21. B.

27 Fortes fortitudine ciuili nõ proprie ſunt fortes, quia propter pudorẽ exercẽt actus fortitudinis. 1. Magnor. Mor. c. 21. C.

28 Fortes quidam ſunt propter ſpem boni acquirendi, qui tamen proprie fortes non ſunt. 1. Magnor. Mor. c. 21. C.

29 Fortis non eſt, cui nil eſt horrẽdum, nam etiam nil eſt horrẽdum inanimatis. 1. Magnor. Mor. c. 21. D.

30 Fortes quidã ſunt, quia timenda pericula abſunt, quæ tamen ſi adeſſent, metu morerentur, & ideo fortes non ſunt. 1. Magnor. Mor. c. 21. D. Quære Fortitudo. ✳.

FORTITVDO.

1 Fortitudo non eſſet neceſſaria, ſi omnes eſſent iuſti, iuſtitia tamen eſſet neceſſaria, ſi omnes eſſent fortes. 3. Topic. c. 2. C.

2 Fortitudo eſt, per quam actiui bonarum rerum ſumus in periculis, ut leges iubent. 1. Rhetor. c. 9. B.

3 propter Fortitudinem quidam perierũt. 1. Ethic. c. 3. A.

4 Fortitudo ẽ mediocritas circa timores & fiducias. 2. Ethic. c. 7. A. &. 3. Ethic. c. 6. A.

5 Fortitudini opponit̃ audacia ꝑ exceſſum, timiditas per defectum. 2. Ethic. c. 7. A.

6 Fortitudo quid ſit, & circa quæ uerſetur, & quomõ ab audacia & timiditate differat, oſtẽditur. 3. Ethic. c. 6. 7. 8. 9. ꝑ totum.

7 Fortitudinis, q̃ uidet̃, cũ tñ non ſit, quinq; ſunt modi, de qbus hẽs. 3. Ethi. c. 8. ꝑ totũ.

8 Fortitudinem ſciẽtiam eſſe, putauit Socrates. 3. Ethic. c. 8. A.

9 Fortitudo quæ experientia conſtat, qualis eſt militaris, non eſt fortitudo, licet uideatur. 3. Ethic. c. 8. B. C.

10 Fortitudo, quæ ob irã euenit, nõ eſt fortitudo, licet uideatur. 3. Ethic. c. 8. C. D.

11 Fortitudo licet uerſet̃ circa fiducias & metus, magis tamen uerſatur circa res formidandas. 3. Ethic. c. 9. A. B.

12 Fortitudo laudatur, quia dolores tolerat. 3. Ethic. c. 9. A.

13 Fortitudinis finis iucundus eſſe uidetur, uerum ab imminentibꝰ doloribus obfuſcatur. 3. Ethic. c. 9. A.

14 Fortitudo circa partes animæ irrationales uerſatur. 3. Ethic. c. 10. A.

15 Fortitudini magis opponitur timiditas q̃ audacia. 1. Magnor. Mor. c. 9. A.

16 Fortitudinem locupletat mediocris metus. 1. Magnor. Mor. c. 21. B.

17 Fortitudo circa quæ uerſetur, oſtẽditur. 1. Magnor. Mor. c. 21. per totum.

18 Fortitudinẽ eſſe ſcientiã factã per experiẽtiã conſuetudinis tolerãdi, dicebat Socrates, ſed nõ recte. 1. Magnor. Mor. c. 21. B.

19 Fortitudinis eſt parare fiduciam animi, & non diuitias. 1. Polit. c. 6. E.

20 Fortitudo uiri alia eſt a fortitudine mulieris, quia uir timidus eſſet, ſi ſic eſſet fortis, ut mulier, & mulier uideretur inhoneſta, ſi eſſet fortis, ut uir. 3. Polit. c. 3. D.

21 Fortitudo potius reperit̃ in illis hoĩbus, q ſũt mãſuetioribꝰ & leoninis moribꝰ, q̃ in efferatis. 8. Polit. c. 4. A. Quære Fortis. ✳

FORTVNA. FORTVITA.

1 Fortuita in fabulis ſunt mirificentiſſima. in Poet. H.

2 Fortuitorũ nõ eſt ſcia. 1. Poſter. T. Co. 43.

3 a Fortuna quæ ſunt, non poſſunt demonſtrari, quia nec ſunt ut ſemper, nec ut frequenter. 1. Poſt. T. Co. 43.

4 Fortuna per accidens eſt cauſa bonorum. 3. Topic. c. 1. D.

5 Fortuna de numero cauſarũ eſt, quia aliqd a fortuna fieri dicit̃. 2. Phyſic. T. Co. 39.

6 Fortuna & caſus an idem ſint, proponitur. 2. Phyſic. T. Co. 39.

7 Fortunam non eſſe, aliqui dixerunt, quia eorum, q̃ a fortuna fieri dicũtur, aliæ ſunt cauſæ determinatæ. 2. Phyſic. T. Co. 40.

8 Fortunã nõ eſſe, aliqui dicũt, quia antiqui cauſas generatiõis & corruptiõis tractãtes nil de fortuna dixerũt. 2. Phyſic. T. Co. 41.

9 a Fortuna nil fieri, opinabantur antiqui. 2. Phyſic. T. Co. 41.

10 a Fortuna & caſu multa fiunt. 2. Phyſico. T. Co. 42.

11 de Fortuna nil antiquos determinaſſe, mirabile eſt. 2. Phyſic. T. Co. 42.

12 Fortunæ mentionem debuiſſent antiqui philoſophi facere, ſi uolebant probare, ꝙ nil fit a fortuna. 2. Phyſic. T. Co. 43.

13 Fortunam antiqui philoſophi non arbitrabãtur eſſe ut amicitiã, aut litẽ, aut ignẽ, aut intellectum. 2. Phyſic. T. Co. 43.

14 Fortunam antiqui abſurde omiſerũt, ſiue putarent eam eſſe, ſiue nõ, cũ præſertim illa aliquãdo utantur. 2. Phyſic. T. Co. 43.

15 a Fortuna congregari aerem in loco, ubi nunc eſt, & in aliis mundis non congregãdum in loco, ubi nunc eſt, dixit Empedocles. 2. Phyſic. T. Co. 43.

16 a Fortuna animalium partes ortas eſſe, dixit Empedocles. 2. Phyſic. T. Co. 43.

17 a Fortũa nihil fit in cælo. 2. Phy. T. Co. 46.

18 Fortuna maxime ponenda eſt in iſtis inferioribus, unde excluditur ab aliquibus philoſophis. 2. Phyſic. T. Co. 46.

19 Fortuna aliquibus uidetur eſſe cauſa, immanifeſta tamen humano intellectui tanq̃ quid diuinũ & felix. 2. Phyſic. T. Co. 47.

20 Fortuna & caſus quid ſint, an diuerſa, an idem, & quomodo reducantur ad cauſas determinatas, habes. 2. Phy. T. Co. 47. & ultra &. 2. de Cæl. T. Co. 136.

21 Fortuna non eſt eorum, quæ ſunt ſemper aut frequenter. 2. Phyſic. T. Co. 48. 77.

22 Fortuna aliquid eſt, quia oẽs dicunt aliquid a fortuna fieri. 2. Phyſic. T. Co. 48.

23 a Fortuna quæ fiũt, ſunt extra ſemper & frequenter & extra ordinem. 2. Phyſic. T. Co. 48. 77. &. 2. de Cæl. T. Co. 136. &. 2. de Gener. T. Co. 39. &. 1. Rhetor. c. 10. F. &. 2. Magnor. Mor. c. 8. A.

24 Fortuna eſt in iis, quæ fiunt propter aliquid. 2. Phyſic. T. Co. 51

25 Fortuna eſt cauſa ſecundum accidens in iis, quæ per electionẽ alicuius gratia fiunt. 2. Phyſico. T. Co. 52.

26 Fortuna & intellectus circa idem uerſantur. 2. Phyſic. T. Co. 52.

27 a Fortuna quod eſt, habet infinitas cauſas. 2, Phyſic. T. Co. 53.

28 Fortũa idefinita cauſa uidet̃ eſſe & imma

nifeſta homini.2.Phyſi.T.Co.53.& ultra.

29 a Fortuna nil fieri,quodãmõ eſt uerũ dicere,quia quod eſt cauſa ꝑ accidẽs, nõ facit aliqua ſimpliciter.2.Phyſic.T.Co.54.

30 Fortuna recte dicĩ eſſe aliqd extra rõnẽ, quia ratio eſt eorũ,q̃ ſemꝑ ſunt aut frequẽter,fortuna uero nõ.2.Phyſic.T.Co.55.

31 Fortuna alia dicitur bona,alia uero mala. 2.Phyſic.T.Co.56.

32 Fortuna bona dicitur,quando bonũ aliquod euenit.2.Phyſic.T.Co.56.

33 Fortuna dicitur mala,quando aduerſi aliquid euenit.2.Phyſic.T.Co.56.

34 euFortunium eſt,cum aliquod bonũ magnum euenit.2.Phyſic.T.Co.56.

35 diſFortunium eſt,cum aliquod magnum malum euenit.2.Phyſic.T.Co.56.

36 Fortuna eſt cauſa ꝑ accidẽs in iis,quæ nec ſimpliciter nec frequẽter fieri poſſunt,atq; eorũ,q̃ alicuiꝰ grã fiũt.2.Phyſi.T.Co.57.

37 Fortuna & caſus differũt ſicut ſupius & inferius,nã quicquid eſt a fortuna,eſt a caſu & nõ econtrario.2.Phyſic.T.Co.57.

38 Fortuna inuenitur in iis,quæ poſſunt fortunata euadere,& quibꝰ omnino competit actio.2.Phyſic.T.Co.58.

39 Fortũa circa practica ẽ.2.Phy.T.Co.58.

40 Fortuna aut idẽ eſt quod felicitas,aut prope.2.Phyſic.T.Co.58.

41 a Fortuna non contingit aliquid eſſe in illis, quæ uoluntarie nõ poſſunt agere.2. Phy.T.Co.58.

42 a Fortuna nõ agũt inaniatũ,aut puer,aut bellua,quoniã electionẽ nõ habẽt.Et ſi dicantur a fortuna agere,erit per quandã ſimilitudinem.2.Phyſic.T.Co.59.

43 a Fortuna pati poſſunt inanimata, & bellua,& pueri.2.Phyſic.T.Co.59.

44 a Fortuna fit,quãdo aliquid accidit in habentibꝰ propoſitum.2.Phyſic.T.Co.61.

45 Fortuna maxime differt a caſu in iis, quæ a natura fiunt,in quibus fortuna nõ habet locum,ſed caſus.2.Phyſic.T.Co.64.

46 Fortuna quæ fiunt, non eſt eorum cauſa intrinſeca.2.Phyſic.T.Co.64.

47 Fortuna reducitur ad genus cauſæ,unde eſt principiũ motus.2.Phyſic.T.Co.65.

48 Fortuna eſt eorũ, quorum multitudo eſt indeterminata.2.Phyſic.T.Co.65.

49 Fortunã dicere cauſam cæli, refellitur.2. Phyſic.T.Co.66.67.

50 Fortuna eſt poſterior intellectu & natura. 2.Phyſic.T.Co.67.

51 Fortuna eſt de numero cauſarum ſecundum accidens.2.Phyſic.T.Co.85.

52 a Fortuna nõ fiunt incorruptibilia aut ingenerabilia.1.de Cæl.T.Co.134.

53 a Fortuna non fit,quod ubiq; & in omnibus eſt.2.de Cæl.T.Co.45.

54 Fortuna eſt cauſa quorundam, quorum etiam artes,& multorum inartificialium, quæ q̃q̃ a natura ſunt,poſſunt etiam præter naturam eſſe.1.Rhetor.c.5.I.

55 in Fortuna proſpera non oportet conſidere nimium, ſed in iis,quæ in ſe ipſo ſunt. 1.Rhetor.c.6.L.

56 Fortunæ illa bona ſunt,in quibus eſt inuidia.1.Rhetor.c.5.I.

57 Fortuna eſt eorum bonorum,quæ præter rationem accidũt.1.Rhetor..c.5.I.

58 a Fortuna quæ ſint mala, oſtenditur.2. Rhetor.c.8.C.

59 a Fortuna non eſt felicitas.1.Ethic.c.9.A. B.& c.10.B.

60 Fortunæ attribuere quod eſt maximum & pulcherrimum, erroneum eſt.1. Ethico.ca.9.A.

61 Fortunam fert felix pulcherrime.1. Ethico.cap.10.C.

62 a Fortuna quæ eueniunt, ſi parua ſunt, non obſtant, nec adiuuant felicitatem, ſi uero magna ſunt,aut iuuant,ſi bona ſint, aut impediũt,ſi mala.1.Ethic.c.10.D.

63 Fortuna accuſatur, ꝙ homines, qui maxime digni ſunt diuitiis,illas nõ habeãt.4. Ethic.cap.1.D.

64 Fortuna indiget felix,ut nõ impediatur. 7.Ethic.c.13.B.

65 Fortunæ proſperitas & felicitas ipſa idem eſſe aliquibus uidetur,licet non ſit.7.Ethico.cap.13.B.

66 Fortuna domina eſt bonorum externorum.2.Magnor.Mor.cap.8.A.&.7. Polit.cap.13.D.

67 Fortunæ bonæ diſpenſator non eſt deus, quia eſſet iniuſtus,quod nefas eſt dicere. 2.Magnor.Mor.c.8.B.

68 Fortunam bonam neceſſariam,dicũt, ad felicitatem.2.Magnor. Mor.c.8.A.

69 Fortunæ ibi minimũ eſt, ubi multum rationis, & econtrario, 2. Magnor. Mor. cap.8.A.

70 Fortuna bona eſt in iis,quæ in nobis non ſunt, nec quorum nos domini ſumus.2. Magnor.Mor.c.8.B.

71 Fortuna minimum dominatur in artibꝰ, quæ ſunt artificioſiſſimæ.1.Polit.c.7.D.

72 Fortuna & caſus ſunt cauſa bonorum externorum.7.Polit.c.1.D.

73 a Fortuna aut ꝓpter fortunam nemo eſt iuſtus aut temperans.7.Polit.c.1.D.

74 Fortunæ eſt euenire, ſicut uoti dicere.7. Polit..c.12.B.

75 a Fortuna plurima commoda proueniũt ex dominatione.7.Polit.c.14.E. Quære Dominari.13.

76 Fortunam ponere eſſe cauſam mundi aut ordinis uniuerſi,non probe ſe habet.1.Metaphyſic.c.3.I.

77 Fortuna eſt in iis,quæ fiunt propter aliqd ſed ſcd̃m accidens.11.Methaphy.c.7.A.

78 Fortuna in iis eſt, in quibus eſt intellectꝰ. 11.Methaphy.c.7.F.

79 Fortuna incerta eſt humanæ cognitioni, quia cauſæ,quæ ſunt a fortuna,ſunt infinitæ.11.Metaphy.c.7.F.

80 Fortuna dicitur bona, quando euenit aliquod bonum fortuito,mala uero dicitur, quando euenit aliquod malum fortuito. 11.Metaphy.c.7.F.

81 Fortuna non poteſt eſſe cauſa prima rerũ, quia fortuna eſt cauſa per accidẽs,& quod eſt per accidens,eſt poſterius eo, quod eſt per ſe.11.Metaphy.c.7.F.

82 Fortuna quarumdam generationum cauſa eſt.12.Metaphy.T.Co.13.

83 Fortuna & caſus naturæ & artis priuationes ſunt.12.Metaphy.T.Co.13.

FORTVNATVS.

1 Fortunati abſq; bonis honorabilibus quandoq; contemnuntur.2.Rhetor.c.11.C.

2 Fortunatus ille appellari poterit,cui cũ ratio deſit, quæ conſyderat,quod optimum eſt, eueniunt bona præter conſultationẽ. 2.Magnor.Mor.c.3.A.

3 Fortunatum proprie dicimꝰ eum,qui bonũ capit,q̃uis & aliqñ fortunatũ dicimꝰ eũ qui malũ euitauit.2.Magnor.Mor.c.8.B.

FORTVITVM.

Fortuita in fabulis mirificentiſſima ſunt. in Poet.c.6.H.

FORVM.Rerum uenalium.

Forum rerũ uenalium debet eſſe ſitum in tali loco,ut ſit facilis congreſſus,& quo a terra & a mari facilis ſit omniũ rerum importatio.7.Polit.c.12.B.

FORVM.Iudiciale.

Fori contentiones iucundæ ſunt aſſuetis & potentibus,quia ubi certatio, ibi uictoria,quæ inter iucunda numeratur.1.Rhetorico.cap.11.F.

FOSSILIA.

1 Foſſilia omnia fiunt a ſicca exhalatione.3. Meteor.c.6.F.

2 Foſſilia maxima ex parte alia puluis coloratꝰ,alia lapis ſunt,qui tamen lapis ex tali cõpoſitione factus eſt.3.Meteor.c.6.F.

FRANGIBILE.

1 Frangibilia quædam ſunt & comminuibilia ſimul,ut lapis,alia frangibilia & non comminuibilia, ut lignum.4. Meteor. T.Co.44.

2 Frangibilia differunt a cõminuibilibus, quod fractio eſt in magnas partes,comminutio in paruas.4.Meteor.T.Co.44.

3 Frangibilia ſunt,quæ longe porrectos hñt poros.4.Meteor.T.Co.44.

4 Frãgibilia & comminuibilia ſunt, quæ habẽt poros multos & directe poſitos.4.Meteor.T.Co.44.Quære Lignum.5.

FRATER.

1 Fratribus oĩa communia ſunt.8.Ethic. cap.9.A.

2 Fratres ſi multum differant ætate inter ſe,non eſt in eis fraterna amicitia.8.Ethi. c.10.C.& c.11.B.Quære Amicitia.

3 Fratres mutuo ſe diligunt, quia ab eiſdẽ orti ſunt.8.Ethic.c.11.B.

4 Fratrum contentiones & iræ ſunt acerbiſſimæ,quia quo plus ſe amant,eo amplius ſe odio habent, ſi diſſideant.c.7.C. Quære Amicitia.Odium.Pater.Phœniſſæ. ✳

FRAVS.FRAVDVLENTVS.Quære Deceptio.Planta pedis.

FRENEFACTIVA ARS. Quære Militaris.2.

FRIGIDITAS. FRIGIDVS.A.VM. FRIGVS.

1 Frigiditas prima qualitas contraria & actiua eſt.2. de Gener.T.Co.8.

2 Frigiditas congregat ea,quæ ſunt alterius generis& eiuſdem generis. 2. de Generatione.T.Co.8.

3 Frigiditatem qualitatem eſſe actiuam,probatur inductione.4.Meteor.T.Co.1.

4 Frigiditas congregat tã ea,quæ ſunt eiuſdem generis q̃ alterius,terminat, tranſmutat,humectat,arefacit, indurat, & mollificat.4.Meteor.T.Co.1.

5 Frigiditas actiua eſt,quia congregãdi uim habet.4.Meteor.T.Co.1.

6 Frigido & calido agit agens in paſſum.4. Meteor.T.Co.30.

7 Frigidum paſſiuorum eſt, quia aquam & terram, quæ paſſiua ponimus, frigere dicimus.4.Meteor.T.Co.30.

8 Frigus actiuum eſt, ut corruptiuum, & ſecundum accidens urit, & calefacit, nõ tamen ſicut calor, ſed quia congregat & circumobſiſtit calido. 4. Meteoror. T.Com.30.

9 Frigus non ſolum cogit,& deſiccat,ſed incraſſat, ut aquam & aerem. 4. Meteor. T.Co.40.

10 In Frigidis locis humiditas animalium eſt aquoſior. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. G.

11 Frigidas regiones incolẽtes animo quidẽ abundant, ingenii uero & artificii parũ habẽt. Cuius contrarium accidit habitantibus calidas regiones. 7. Polit. cap. 7. A. Quære Græci. 8.

12 Frigori aſſueſcere a pueritia utile eſt & ad ſanitatem & ad res bellicas. 7. Poli. c. 17. A. Quære Celtæ. 4.

FRIGIDA. Illepide & inſulſe dicta in oratione.
Frigida quæ ſint tam compoſitione q̃ epithetis q̃ tranſlationibus, oſtenditur. 3. Rhetorico. c. 3. per totum.

FRONS. TIS.
Frons parua indocilem arguit, longa adulatorem, rotunda hebetem, demiſſa triſtẽ, ſeuera audacem. de Phyſiognom. D. ✳.

FRONS. DIS.
Frondes arborum exhalatione fumoſa cõſtant. 4. Meteor. T. Co. 48. ✳.

FRVCTVS.
Fructus arborum oſtendunt ineſſe ſaporẽ terræ. de Sen. & Sen. c. 4. D. ✳.

FRVGES.
poſt Frugum perceptionem fiebant uetuſta ſacrificia & conuentus hominum. 8. Ethic. c. 9. C. ✳.

FRVI.
quibꝰ Fruimur, nil magni ex illis præter uſum conſequimur. 1. Rhetor. c. 5. D.

FRVSTRA.
Fruſtra uel uanum eſt, quod aptum natũ eſt eſſe propter aliud, cum nõ efficit illud, cuius cauſa erat aptum natum. 2. Phyſic. T. Co. 62. Quære Caſus. 19.

FVCVS. Quære Phucus. ✳.

FVGIBILE.
Fugibilius eſt, quod per ſe eſt cauſa mali, q̃ quod per accidens, ut uitium eſt cauſa mali per ſe, fortuna cauſa mali per accidens. 3. Topic. c. 1. D.

FVGITIVVM. Potẽtia, quæ aliquid fugiendum dictat.

FVGA. FVGERE.

1 Fugitiuum nõ eſt aliud ab appetitiuo, ſed differt ab illo ratione. 3. de Aia. T. Co. 29.

2 Fuga conſequitur triſtari ipſum. 3. de Anima. T. Co. 29.

3 Fuga ſic ſe habet in appetitu, ſicut in intellectu negatio. 6. Ethic. c. 2. A.

4 Fugimus aliquid, aut quia turpe, aut quia inutile, aut quia moleſtum. 2. Ethic. c. 3. B.

FVLGVR. FVLGVRARE. FVLGVRATIO.

1 Fulgurationes faciunt Thraſcias & Meſes & Aparctias uenti, quia prope flant, & frigidi ſunt & ꝓpter frigiditatẽ coeũt nubes, & ſegregatẽ fulgur. 2. Meteor. c. 6. N.

2 Fulgur fit, qñ ſpũs ſiue exhalatio ignit, & incenditur exiguo igni, & id eſt, quod fulgur appellamus, qa exhalatio colore ignis ſuffuſa excidit. 2. Meteo. c. 9. D.

3 Fulguratio poſt ictũ & tonitru fit, ſed qa uiſus ꝓuenit auditũ, prior nobis apparet, ſicut in remigatione triremiũ oſtenditur, cũ iã remiges remos iterum referãt, qñ ſonus primus remigii ad aures peruenit. 2. Meteor. c. 9. D.

4 Fulgur, dixit Empedocles, radios ſolis eẽ nubibus interceptos. 2. Meteor. c. 9. D.

5 Fulgur, dixit Anaxagoras, eſſe ignem ex æthere deorſum latũ. 2. Meteor. c. 9. E.

6 Fulgur dicere eſſe ignẽ deorſum latũ ab æthere, irrationabile eſt, quia prius dicendum erat Anaxagoræ, cur deſcendit ille ignis, & ſemper fit nubilo cælo & non ſereno. 2. Meteor. c. 9. F.

7 Fulgurationem quidam dixerunt, ut Clidemꝰ, non eſſe, ſed apparere, ſicut aq̃ maris nocte percuſſa fulget, ſic in nube humida mota apparet fulgur, quod reprobatur. 2. Mete. c. 9. H.

8 Fulgur fit, quando exhalatio tenuis excutitur. 3. Meteor. c. 1. A.

FVLIGO.
Fuligo eſt exhalatio corporis pinguis. 4. Meteor. T. Co. 48.

FVLMEN.

1 Fulmina proiiciuntẽ deorſum ab aere denſato frigore. 1. Meteor. c. 5. D.

2 Fulmina q̃uis nata ſint ſurſum ferri, quia calida ſunt, deorſum tamen feruntur repercuſſa a nube frigida & denſa, ſicut nuclei a digitis expreſſi exiliunt, & q̃uis graues ſint, ſurſum uerſus tñ feruntur. 2. Meteor. c. 9. B.

3 Fulmen eſt exhalatio ſeu ſpiritus multus & tenuis & expreſſus e nube incenſus & ignitus. 3. Meteor. c. 1. F.

4 Fulmẽ ſi tenue adeo fuerit, ut nõ adurat, eſt illđ, qđ poetæ uocãt Arges, id ẽ clarũ, qđ fulmẽ ſolida maxime diſſipat. Per rara uero ut ueſtes & ligna & corium ſine nocumento penetrat, nec adurit. Ita ut æs, quo ſcutũ integebatur, liquefactũ fuerit, lignũ uero paſſum ſit nil, quia ſpũs põt ſua ſubtilitate penetrare. Quo fulmine tẽplũ Epheſinũ cõflagrauit. 3. Meteor. c. 1. F.

5 Fulmen minꝰ adurens ſed fumidum Pſoloem apellant. 3. Meteor. c. 1. G.

6 Fulmina ſemper præcedit ſpiritus, ſed nõ cernit, quia ſine colore ẽ. 3. Meteor. c. 1. H.

7 Fulmine quæ percutiuntur, prius quatiũtur, & afflantur, q̃ percutiantẽ, quia ſpiritus ocyor eſt fulmine. 3. Meteor. c. 1. H.

8 Fulminum differentiæ ponuntur. de Mũdo. ad Alexandr. c. 2. E. F.

9 Fulmina non metuens non eſt fortis, ſed furens. 1. Magnor. Mor. c. 21. A.

FVMVS.

1 Fumus ex aere & terra eſt. 2. de Gener. T. Co. 84.

2 Fumus flamma ardens eſt. 2. de Gener. T. Co. 28.

3 Fumꝰ communi nomine appellatur exhalatio ſicca, quia nomen proprium non habet. 2. Meteor. c. 4. A.

4 Fumꝰ calidꝰ & ſiccꝰ eſt. 2. Meteor. c. 4. C.

5 Fumus ſpiritus ſeu exhalatio incenſa & ardens eſt. 3. Meteor. c. 1. G.

6 Fumus ex lignorum exhalatione ꝓuenit. 4. Meteor. T. Co. 48.

7 Fumoſa exhalatione conſtant frondes arborum, ſquammæ piſcium, pili animaliũ. 4. Meteor. T. Co. 48.

8 Fumus ſunt exhalationes a corporibꝰ animaliũ, ex quibus conſtant plumæ, & ſquãmæ & pili. 4. Meteor. T. Co. 28. Quære Exhalatio.

9 Fumus, qui exhalatur a corporibꝰ pinguibus, nigerrimus eſt, quia pinguia maxime cõburuntur, & continuitate faciunt. de Colorib. B. Quære Exhalatio. ✳.

FVNDA.
Funda cur lõgius iacimꝰ tela q̃ manu, habes. Mechanic. c. 1. per totum.

FVR
Fures auari & illiberales ſunt, quia turpi lucro ſeruiunt, & maxime pericula ſubeunt, ut furentur. 4. Ethic. c. 1. H. ✳.

FVRIOSVS.
Furioſi aliquando proferũt docta quædã, quæ tamen nõ intelligũt. 7. Ethic. c. 3. C. Quære Eſtatici. Melancholici.

FVTVRVM.

1 Futurorum non eſt memoria, ſed ſpes aut opinio. de Memo. & Remi. c. 1. B.

2 Futura ſperamus. 1. Rhetor. c. 11. C.

3 Futurorum ſpes bona afficit uoluptate. 9. Ethic. c. 4. B. Quære Bacchides. Conſilium. Conſultatio. Contingens. Electio. Tempus. ✳.

G

GADES. Inſula & ciuitas in oceano adiacẽs Bæticæ ꝓuinciæ. Gades olim Phœnices incoluerunt. de Admirã. Audit. 109. Quære Phœnices. 3.

GAEOMETRIA. GAEOMETRA.

1 Gæometriæ principia propria ſunt puncta & lineæ. 1. Poſter. T. Co. 24.

2 Gæometra non ſupponit falſa, ut quidam dicunt. 1. Poſter. T. Co. 25.

3 Gæometria ſubalternat ſibi perſpectiuã. 1. Poſter. T. Co. 30.

4 Gæometria poſterior & minus certa eſt q̃ arithmetica, quia eſt ex appoſitione. 1. Poſter. T. Co. 42.

5 Gæometra non debet argumentari contra deſtruentem ſua principia. 1. Phyſico. T. Co. 8.

6 Gæometra ſoluere poteſt rationes Bryſſonis, Antiphonis uero non poteſt. 1. Phyſico. T. Co. 11.

7 Gæometria phyſicã lineam cõſyderat, ſed non ut phyſicam. 2. Phyſic. T. Co. 20.

8 Gæometria circa paſſiones, quæ magnitudinibus accidunt, uerſatur. 1. Rhetorico. c. 2. A.

9 Gæometria minꝰ certa eſt q̃ arithmetica, quia gæometria non procedit ex primis nec ex tam paucis q̃ arithmetica. 1. Metaphy. c. 2. B.

10 Gæometria non cõſyderat, quid ſit cõtrariũ aut pfectũ aut ens aut idem aut diuerſum, niſi ex ſuppoſitione. 4. Metaphy. T. Co. 6. Quære Iuuenis. 31.

GALAXIA. Lacteus circulus. Quære Lacteus circulus.

GALEOTA. Animal.
Galeotæ ſenectutem exuunt, ſicut ſerpentes, & epilepticis medentur. de Admirandis. Audit.

GALLICVM TOXICVM. Quære Toxicum.

GALLINA. GALLVS.

1 Gallus animoſus eſt & grauem uocem habet. in Phyſio. E.

2 Gallinæ in Illyria bina aut terna oua quotidie pariũt. de Admirand. Audit. 125. ✳.

GALLI. Notiſſimæ Europæ prouinciæ populi, qui Græcis Celtæ dicuntur.

1 Galli non timent terræmotus aut fluctus. 3. Ethic. c. 7. B.

2 Galli nefandam uenerē palam receperūt,
& bellicoſi ſunt.2.Polit.c.7.C.
3 apud Gallos honoratur potētia bellica.7.
Polit.c.2.D.
4 Galli parua ueſte amiciūt pueros filios.7.
Polit.c.17.A.Quære Stanū.3.Puer.28.
GARGARIA.Italiæ regio.
in Gargaria templū Palladis erat.de Ad-
mirand.Audit.96.
GAVDERE.GAVDIVM.
1 Gaudium cōmune eſt omnibus animali-
bus.de Sen.& Sen.c.1.A.D.
2 Gaudere quibꝰ oportet ab ipſa ſtatim ado-
leſcentia, maximum momentū hahet ad
uirtutem,ut dixit Plato.2.Ethic.c.3.A.
3 Gaudere & dolere multum poſſunt circa
omnes actus. 2. Ethico. ca.3.C. Quæ-
re Lætitia.
GELON.Syracuſanus Tyrannus.
1 ad Gelonē ſcripſit Aeneſidemꝰ ſe oppidū
cepiſſe Cotabiam,quod prædæ & iniuriæ
expoſitum erat, ſeq; Gelonē præueniſſe.
1.Rhetor.c.11.G.
2 Gelon tyrannus.1. Rhetor.c.12. F.&.5.
Polit.c.3.B.
3 Gelon ſyracuſanorum tyrānus cum ſeptē
annis tyrānidem exercuiſſet, octauo deſū
ctus eſt.5.Polit.c.12.B.
GEMINI.Cōſtellatio.Quære Iupiter.2
GENERATIO.GENERARE.GE-
RABILE.
1 Generatio ſpecies motus eſt. Prædicamē.
c.13.A.
2 Generationi cōtraria eſt corruptio.Prædi
cament.cap.13.B.
3 Generatiōes quorum ſunt bonæ,& ipſa bo
na ſunt,& quorum generationes malæ,&
ipſa mala ſunt.2.Topic.c.3.L.
4 Generationē,quidā alterationē eſſe, dixe
runt, quidā uero congregationē & ſegre-
gationē.1.Phyſic.T.Co.33.
5 Generatio melius fit ex finitis,quam ex in
finitis.1.Phyſic.T.Co.50.
6 Generationem antiqui philoſophi nega-
bant.1.Phyſic.T.Co.71.
7 Gñatio ē uia ad naturā.2.Phyſi.T.Co.14
8 Generationem conſyderātes debent con-
ſyderare materiam formam & mouētem.
2.Phyſic.T.Co.72.
9 in Generatiōibꝰ infinitis q̃ accipiunt̃,cor-
rumpuntur, licet non deficiat gñatio.3.
Phyſic.T.Co.58.
10 Generatio ne deficiat, non eſt ponendū
infinitum actu.3.Phyſic.T.Co.73.
11 Generatio unius corruptio eſt alterius, &
econtrario.3.Phy.T.Co.73.&.1.de. Ge-
ne.T.Co.16.17.&.12.Metaphy.T.Co.7.
12 Generabilia omīa ſunt in tempore.4.Phy-
ſico.T.Co.120.
13 Generatio eſt mutatio de nō ſubiecto in
ſubiectum.5.Phyſic.T.Co.7.
14 Generatio alia ſimpliciter, alia ſecundum
quid.5.Phyſic.T.Co.7.
15 Gñatio nō pōt eſſe motꝰ.5.Phyſi.T.Co.8
16 Generatio quomō eſt cōtraria corruptio
ni,oſtēditur.5.Phyſic.T.Co.51.
17 Generationes quædā naturales ſunt,quæ
dam uiolentæ.5.Phyſic.T.Co.56.57.
18 Generationes quæ dicūtur æque ueloces,
oſtēditur.7.Phyſic.T.Co.34.& ultra.
19 Generatio impoſſibilis eſt ſine motu. 8.
Phyſic. T.Co.1.&.1.Metaphy.T.Co.20.
20 Generans a forma ſiue ſpecie generat. 8.
Phyſic.T.Co.40.
21 Generationem tollunt,qui dicunt,nil mo
ueri.8.Phyſic.T.Co.24.
22 Generationem impoſſibile eſt, eſſe primā
omnium motuum.8.Phyſic.T.Co.57.
23 Generatione quod poſterius eſt, prius eſt
natura.8.Phyſic.T.Co.58.
24 Generationis terminus eſt eſſe.8. Phyſic.
T.Co.62.
25 Generationes in contrariis fiunt.1.de Cæ.
T.Co.20.
26 quæ Generantur, omnia corrumpuntur.
1.de Cæl.T.Co.102.
27 Generatū tribus modis dicitur.1.de Cæl.
T.Co.112.
28 Generatum quod eſt,poſſibile eſt, quodā
tempore non eſſe.1.de Cæl.T.Co.121.
29 Generatum & corruptibile mutuo ſe con
ſequūtur.1.de Cæl.T.Co.112.& ultra.
30 Generationem eſſe, neceſſarium eſt, quia
elemēta cōtraria ſunt,& agunt,& patiun-
tur mutuo.2.de Cæl.T.Co.20.
31 Generatio ſi neceſſaria eſt,lationes plures
eſſe in cælo oportet.2.de Cæl.T.Co.20.
32 Generatio aut omnino non eſt,aut eſt in
elementis & in iis,quæ ex elementis con-
ſtant.3.de Cæl.T.Co.2..
33 de Generatione qui ante Ariſtotelem phi
loſophati ſunt,inter ſe differunt,& ab iis,q̃
ab Ariſtotele dicūtur. 3.de Cæl.T.Co.2.
34 Generari omnia, aliqui dixerunt, & nil eſ-
ſe,quod nō generetur.3.de Cæl.T.Co.2.
35 Generari omnia,qui dicebant,aliqua dice
bāt incorruptibilia, poſtq̄ generata ſunt,
alia uero corrumpi.3.de Cæl.T.Co.3.
36 Generari oīa,quidā dixerūt,& tamen eſſe
in cōtinuo fluxu omīa,& nil ꝑmanere,niſi
unum quoddā ſolum.3.de Cæl.T.Co.3.
37 Generari corpora ex ſuperficiebus,quidā
dixerunt.3.de Cæl.T.Co.3.
38 Generationem facere ex diſtantibꝰ & mo
tibꝰ irrationabile eſt.3.de Cæl.T.Co.25.
39 Generationem ex elemētis quidam com-
poſitionem dicunt.3.de Cæl.T.Co.43.
40 Generationem,antiquorum quidā,altera
tionē eſſe,dixerunt.1.de Gener.T.Co.1.
41 Generationem & alterationem non idem
eſſe,neceſſe eſt dicere illos, qui omnia ex
uno generant.1.de Gener.T.Co.1.
42 Generationē,antiquorū quidā,aliđ eſſe ab
alteratione,dixerūt.1. de Gener.T.Co.1.
43 Generationē & alterationē non eſſe idē,
neceſſe eſt illos dicere,qui plures materias
ponūt, ut Empedocles,Anaxagoras,Leu
cippus,Democritus.1. de Gener.T.Co.1.
44 Generari & corrumpi & alterari idē eſſe,
dixit Anaxagoras propriam uocem igno
rans.1.de Gener.T.Co.1.
45 de Generatione inſufficient̃ tractauit Pla-
to,quia tantū de elementorum generatio-
ne diſſeruit.1.de Gener.T.Co.5.
46 Generationem dicebant Democritus &
Leucippus fieri per congregationem cor
porum indiuiſibiliū infinitarū figurarū.1.
de Gener.T.Co.5.Quære Democritꝰ.9.
11.14.26.27.29.32.33.35.44.47.59.64.
47 Gñatio diuerſa uidetur ab alteratione om
nibꝰ fere philoſophis.1.de Gener.T.Co.6
48 Generationem dicere eſſe congregationē
multa impoſſibilia ſequunt̃.1. de Gener.
T.Co.6.
49 Generationē, ſi dicamus non eſſe congre
gationem, rationes nō faciles ut ſoluant̃,
occurrunt.1.de Gener.T.Co.6.
50 Generatio non eſt congregatio.1.de Ge-
ner.T.Co.10.
51 Generatio eſt tranſmutatio ex hoc in hoc
totum.1.de Gener.T.Co.10.
52 Gñationē iuuat cōgregatio aut ſegrega-
tio,ad hoc ut celeriꝰ fiat, ſed nō eſt cōgre-
gatio,aut ſegregatio gñatio, ut ſi aqua di-
uidat̃ in minutulas ꝑtes,faciliꝰ gñat̃ ex ea
aer,q̃ ſi ſit coadunata.1.de. Ge.T.Co.10.
53 Gñatio ſimpliciter ſi eſt, ex nō ente ſimpli-
citer gñabit̃ aliquid.1.de Gene.T.Co.11.
54 Generatio ſimpliciter quodammō ex nō
ente eſt,quodammō ex ente ſemper, quia
ſubiectum ipſum potentia eſt ens,actu nō
ens.1.de Gener.T.Co.11.
55 Generatio ſolius ſubſtantiæ eſt,ſicut & cor
ruptio.1.de Gener.T.Co.11.
56 Gñatio ꝑpetua eſt,qa cauſa efficiēs ſcilicet
unde principiū motus,& cauſæ materiales
ſunt ꝑpetuæ.1.de Gen.T.Co.14.& ultra.
57 Generationē eſſe ꝑpetuā,& materiā finitā
eſſe, abūde magnū dubiū affert, qa quod
corrūpitur,in non ens abit, & ſic uidet̃ in
nil redigendam materiā,qđ tñ nō fit,quia
corruptio unius generatio eſt alterius. 1.
de Gener.T.Co.16.17.
58 Generationē nō deficere, quia qđ gñatur
ſemper eſt minus,non eſt dicendum.1.de
Gener.T.Co.16.
59 Generatio ſimpliciter eſt in ſimplicit̃ ens.
1.de Gener.T.Co.18.
60 Gñationē ſimplicit̃ & ſcđm qd aliq differ-
re dicebāt ſcđm ꝑfectionē & impfectionē
ſuarū differētiarū.1. de Gener. T.Co.18.
61 Generationē ſimplicit̃ & ſecūdū qd aliqui
differre dicebāt ſecūdū magis ſenſibile &
minꝰ ſenſibile.1.de Gener.T.Co.19.
62 Generatio eſt, quando totū trāſmutatur,
non manente aliquo ſenſibili ut ſubiecto
eodem.1.de Gener.T.Co.23
63 Gñatio maxime dicit̃,qñ fit aliq̄ trāſmuta
tio ex aliquo minꝰ ſenſibili in aliqđ magis
ſenſibile aut tactu aut oībꝰ ſenſibus,ut qñ
ex aere aq̄ generat̃.1.de Gene.T.Co.24.
64 in Generato ſi maneat eadē paſſio, q̄ fuit
in corrupto,non eſt tranſmutatio ſecūdū
illam.1.de Gener.T.Co.24.
65 Gñatio eſt,qñ nec remanet paſſio,nec ac-
cidēs corrupti.1.de Gener.T.Co.24.
66 Gñatiōis maxime ſubiectū ꝓpriū ſuſcepti
bile ē materia ꝑma.1.de Gene.T.Co.24
67 Gñatio ē trāſmutatio ex ſubſtātia in potē-
tia in ſubſtātiā in actu.1.de Ge.T.Co.25.
68 Generat̃ aliqd ab aliquo actu exiſtēte aut
eiuſdem generis aut eiuſdem ſpeciei.1. de
Gener.T.Co.30.
69 quod Generatur ſimpliciter, non manet
idem.1.de Gener.T.Co.33.
70 Generatiōis & augmētatiōis differētia po
nitur.1.de Gener.T.Co.39.
71 in Generatione nō generatur aliquid uni-
uerſale,ſed hoc uniuerſale aut hoc ſingu
lare.1.de Gener.T.Co.40.
72 Gñatio differt a mixtione,quia forma nō
miſcetur materiæ,aut econtrario.1.de Ge-
ner.T.Co.83.
73 Generatio ſubſtātiis natura ſubſiſtentibus
non eſt ſine ſenſibilibus corporibus, id eſt
elementis.2.de Gener.T.Co.1.
74 Generationem fieri, dixit Empedocles,
ex elementis cōgregatis & alteratis. 2.de
Gener.T.Co.2.
75 Generatio eſt in contraria & ex contrariis.
2.de Gener.T.Co.24.
76 Generatio nō erit, ſed alteratio,ſi unū oīa
ſunt.2.de Gene.T.Co.30.
77 Generationem tollit Empedocles,quia di-

cit, elementa in ſe inuicē nō tranſmutari. 2. de Gener. T. Co. 40.

78 Generatio in eis contingit, quæ ſunt circa medium locum. 2. de Gener. T. Co. 51.

79 ad Generationem tria requirũtur, ſcilicet materia & forma & efficiens, nam duo nō ſufficiũt. 2. de Gener. T. Co. 52. & ultra.

80 Generatio eſt eorum, quæ poſſunt eſſe & non eſſe. 2. de Gener. T. Co. 51.

81 Generationis cauſam efficientem, omnes antiqui ſomniauerunt, nullus tamen eorũ expreſſit. 2. de Generatione. T. Co. 52.

82 Generatiōis cauſam, dixit ĩ Phædone Plato, eſſe ſpecies ſeparatas, quas dicit ideas. Quarum ſuſceptione quaſi impreſſiōe aliqua fiunt actu entia, & generantur, extruſione uero talis formæ corrumpuntur illa, quæ actu prius fuerant generata. 2. de Gener. T. Co. 52.

83 Generationis cauſam nō poſſe eſſe ideas, ex iis probatur, quia cum ipſæ ſemp ſunt, ut dixit Plato, cur non ſemper generant? Præterea alia agentia uidemus, ut medicũ operari ſanitatem, & doctorem doctrinā. 2. de Gener. T. Co. 52.

84 Generationis cauſam efficiētē quidā dixerunt, eſſe materiā. 2. de Gener. T. Co. 53.

85 Generationis cauſam efficientē, qui dicũt eſſe materiā, magis ſecũdũ naturā loquũtur, q̃ ii, qui ideas ponũt eſſe cauſam generationis. 2. de Gener. T. Co. 53.

86 Generationis cauſa eſt alterans & tranſformans. 2. de Gener. T. Co. 53.

87 Generationis cauſam non eſſe materiam, ex hoc probatur, ꝙ pati & moueri eſt materiæ, agere uero & mouere eſt alterius potētiæ. 2. de Gener. T. Co. 53.

88 Generatio ꝑpetua eſt, quia motus cæli perpetuus eſt. 2. de Gener. T. Co. 55. & ultra.

89 Generatio ſemper erit, & nunq̃ corruptio, aut econtrario, ſi cæli motus unus tantum eſt. 2. de Gener. T. Co. 55. & ultra.

90 Generatio & corruptio ſi ſunt, neceſſe eſt plures & contrarios eſſe cæli motus. 2. de Gener. T. Co. 56.

91 Generationis & corruptiōis cauſa eſt motus circuli obliqui, nā accedente ad nos ſole in circulo obliquo, fiũt generatiōes, corruptiones uero, recedēte a nobis ſole. 2. de Gener. T. Co. 56. & 1. Meteor. c. 9. A.

92 Generationis continuitas eſt a motu primi orbis. 2. de Gener. T. Co. 56.

93 Generationis naturalis temp⁹ æquale eſt tēpori corruptionis, & ecōtrario. 2. de Gener. T. Co. 57. & ultra.

94 Generationes & corruptiones eſſe ex motu ſolis in circulo obliquo, ſenſu percipimus. 2. de Gener. T. Co. 58.

95 Generationes inæquales eſſe, accidit propter materiæ inæqualitatem & confuſionem. 2. de Gener. T. Co. 58.

96 Generatio & corruptio cōtinua erit, & nũq̃ deficiet. 2. de Generatione. T. Co. 58.

97 Generationē continuā deus efficit, ut oĩa cōſeruētur ꝑpetua in ſpecie, quia q̃dā ſunt adeo diſtātia a p̃mo, ut p ſe nō poſſint eadē numero manere ꝑpetua, cōtinuāt autem ſuũ eſſe p gñatiōes. de Gñatiōe. T. Co. 59.

98 Generationes omnes an neceſſario fiant, quærit. Ad quod reſpondet, quædā generari neceſſario, poſitis quibuſdā, ut ſi terra madefit, neceſſe eſt uaporē emittere, quædā uero nō neceſſitate fiunt, ſed contingit non eſſe, ut illa, quæ non habēt cauſam determinatā, ut q inceſſurus eſt, pōt nō incedere. 2. de Gener. T. Co. 63. & ultra.

99 Generant quædā neceſſario, quibuſdā poſitis, non tamē cōuertitur, ut ſi domus eſt, neceſſario fundamentum eſt, non tamen cōuertitur, quia in eſſentialiter ordinatis, ſi poſterius eſt, & prius eſſe, neceſſe eſt. 2. de Gener. T. Co. 66. & ultra.

100 Generatio perpetua eſt ſecundum circulum & ſpeciē, non autē ſecũdum rectũ & indiuidua. 2. de Gener. T. Co. 69.

101 Generatio ſimpliciter opus eſt q̃tuor qualitatũ primarũ. 4. Meteor. T. Co. 2.

102 Generatio ſimplex & naturalis eſt ꝑmutatio, q̃ fit a q̃tuor primis qualitatibus, cũ ex ſubiecta materia ad quancunq; naturā habeant rationē. 4. Meteor. T. Co. 2.

103 Generationi ſimplici cōtrarium maxime cōmune ē putrefactio 4. Meteor. T. Co. 3

104 Generare ſibi ſimile eſt naturaliſſimũ int opa uiuētiũ in illis, quæ pfecta ſunt & nō orbata, aut habētia generationē ſpōtaneā, ut illa, q̃ ex putrefactiōe generātur, ut participēt diuino & immortali eſſe, ſecũdum ꝙ poſſunt, dum ſemper ſunt in ſpecie. Nā omnia, quæ ſecundũ naturā agũt, illud appetunt, & illius cauſa agunt, ut ſimilia ſint diuino eſſe. 2. de Anima. T. Co. 34.

105 Gñationis effectiuũ eſt alimentũ, nō illius qđ alitur, ſed alteri⁹. 2. de. Aĩa. T. Co. 47.

106 Generat nil ſeipſum, ſed conſeruat. 2. de Anima. T. Co. 47.

107 Generatio eſt p̃ma participatio aĩæ uegetatiuæ in calido. de Vit. & Mort, c. 1. E.

108 Generatio cōmunis eſt omnibus animalibus. de Vit. & Mort. c. 1. A.

109 in Generatione primum eſt illud, quod eſt ultimũ in reſolutione. 3. Ethic. c. 3. C.

110 Generatio omnis uel eſt bona ſimpliciter, uel bona alicui. 7. Ethic. c. 12. A.

111 Generatum coniunctius eſt ipſi genitori, q̃ factum factori. 8. Ethic. c. 12. A.

112 Generatum proprium eſt eius, a quo genitum eſt, ut dens & capillus. 8. Ethicor. cap. 12. A.

113 Generans magis coniunctum eſt generanti, q̃ faciens facienti. 8. Ethic. c. 12. A.

114 Generatur unumquodq; ex eo, in quod reſoluitur, & non ex quouis fit quoduis. 10. Ethic. c. 3. B.

115 Generata gignentibus ſimilia ſunt. 1. Politico. c. 7. B.

116 Generandi ultimus terminus uiri eſt fere annus ſeptuageſimus, ſicut mulieris ann⁹ quinquageſimus. 7. Polit. c. 16. A.

117 Generatis omnibus educatio eſt a matre. 1. Oeconom. c. 2. A.

118 Generationis æternitatem facit diuina ꝓuidentia per conſeruationem ſpeciei, q̃uis intereant indiuidua. 1. Oecon. c. 3. B.

119 Generari aliquid ſimpliciter negabant philoſophi antiqui, quia ſolā cauſam materialem cognoſcebant. 1. Metaphy. c. 1. C.

120 Generationes omnes circa ſingulare ſunt 1. Metaphy. c. 1. D.

121 Generationis cuiuſlibet finis eſt bonum. 1. Metaphy. c. 3. A.

122 Generationem, dixit Anaxagoras, eſſe p congregationem infinitarum partiũ ſimilium. 1. Metaphy. c. 3. F.

123 in Generatione qđ eſt poſterius, eſt prius ſecundum naturā. 1. Metaphy. T. Co. 14.

124 Generari aliquid ex non ente, impoſſibile eſt. 3. Metaphy. T. Co. 12.

125 Generari non eſt poſſibile, quod impoſſibile eſt eſſe. 3. Metaphy. T. Co. 12.

126 Generabilia & corruptibilia ſi comparentur ad ea, quæ nec generantur, nec corrũpuntur, nullius fere quātitatis ſunt. 4. Metaphy. T. Co. 23.

127 Generatio aut corruptio non eſt niſi in elementis & elementatis. 4. Metaphyſicor. T. Co. 23.

128 Generationes naturales ſunt, quæ a natura ſunt. 7. Metaphy. T. Co. 22.

129 Generans dicitur natura ſecũdum ſpeciē, quæ tamen non eſt in generato numerice 7. Metaphy. T. Co. 22.

130 Generati partes ſunt materia & forma. 7. Metaphy. T. Co. 24.

131 Generatum ſimile eſt in quibuſdam generanti, nō tamen numero, ſed ſpecie, q̃uis aliquando cōtingat, generatum nō eſſe in ſpecie ſimile, ut quando equus mulũ generat. 7. Metaphy. T. Co. 28.

132 Generans ſufficiens eſt, ut forma ſit in materia ſine ideis ſeparatis. 7. Metaphyſicor. T. Co. 28.

133 Generatum quando eſt ſimile generanti, aut quando non, oſtenditur. 7. Metaphyſi. T. Co. 30. & ultra.

134 ſine Generatione aut corruptione quædā ſunt, & aliquando non ſunt, ut puncta. 8. Metaphy. T. Co. 14.

135 Generationē tollunt Megarici ſua opinione de potentia. 9. Metaphy. T. Co. 6.

136 Generatione poſteriora priora ſunt ſpecie & ſubſtantia, ut uir puero. 9. Metaphyſic. T. Co. 15.

137 Generatio eſt mutatio a nō ſubiecto ĩ ſubiectum. 11. Metaphy. c. 10. C.

138 ad Generationem nō eſſe motum, probat 11. Metaphy. c. 10. C.

139 Generatio eſt ſubſtantiæ. 12. Metaphyſic. T. Co. 7.

140. Generatio ex non ente fit, nō ex non ente ſimpliciter, ſed ex non ente tali, ſed potentia tali. 12. Metaph. T. Co. 11.

141 Generati ſubſtantia ſimilis eſt ſubſtantiæ generanti naturaliter. 12. Metaphyſicor. T. Co. 13.

142 Generatio ſi futura ſemper eſt aut corruptio, oportet, ꝙ ſit aliquid actu ſemp, qđ agat. 12. Metaphy. T. Co. 33.

143 Generatio non eſt, ſi non ſint aliæ ſubſtantiæ præter ſenſibiles. 12. Metaphyſicor. T. Co. 56. ✳

GENEROSVM.

1 Generoſum & nobile hoc differunt, ꝙ generoſum eſt, quod nō recedit a natura, nobile uero eſt, ꝙ eſt ſecundum uirtutem generis. 2. Rhet. c. 15. A.

2 Generoſiſſimum eſſe illum, qui optimus ſit, dixit Iphicrates. 2. Rhet. c. 23. F. ✳

GENITVRA. Quære Semen. ✳

GENIVS. Quem nobiſcum naſci, & nos tueri fabulata eſt antiquitas.

Genium uniuſcuiuſq; eſſe animam ſtudioſam, dixit Xenocrates. 2. Topic. c. 2. N.

GENS.

1 Gentis nobilitas quæ ſit. Quære Nobilitas. 3.

2 Gentes ſub regib⁹ ſunt, quia proceſſerũt ab iis, qui ſuberant regno ſcilicet a domo, quæ regitur a ſeniore. 1. Polit. c. 1. D.

3 Gens differt a ciuitate, quia gens diuiſa eſt per pagos, ciuitas uero non. 2. Politic. cap. 1. D.

GENV.

Genu tibiæ propinquius eſt, prouerbialiter dictum, quo oſtẽditur, ea nos maxime amare, quæ propinquiora a nobis ſunt. 9. Ethic.c.8.A.✳.

GENVS. Logicum phyſicum & metaphyſicum.

1 Genus cognoſcere quid ſit, neceſſarium eſt ad doctrinam prædicamẽtorum, & ad aſſignationem diffinitionum, & ad demõſtrationẽ & diuiſionẽ. Prædicabil. p̃fat.A.

2 Genus tripliciter dicitur. Primo, collectio aliquorum quodammodo ſe habẽtium, ut Romanorum, aut Atheniẽſium. Scd̃o dicitur genus pricipium uniuſcuiuſq; g̃nationis, uel ab eo, qui genuit, uel a loco, in quo quis genitus eſt. Tertio dicitur genus, cui ſupponitur ſpecies. Nã cõtinet ſub ſe multitudinem ſpecierũ. Prædicabil.c.1.A.

3 Genus licet tripliciter dicatur, apud philoſophos tamẽ de illo eſt ſermo, quod prædicatur de pluribus differẽtibus ſpecie in eo quod quid. Prædicabil.c.1.B.

4 Genus differt ab iis, quæ de uno ſolo prædicãtur, quia de pluribus prædicatur. Ab iis differt, quæ de pluribus puta ſpeciebus prædicantur, quia licet ſpecies de pluribꝰ prædicẽtur, nõ tamẽ de pluribus differẽtibus ſpecie. A p̃prio differt, quia propriũ de una ſola ſpecie, cuiꝰ eſt, ut riſibile de homine, genus uero prædicatur de pluribus ſpeciebus. A differẽtia differt genus, quia differẽtia prædicatur in quale quid, genꝰ in eo quod quid. Prædicabil.c.1. C.D.E.

5 Genus per ſpeciem diffinitur, & ecõtrario Prædicabil.c.2.A.

6 Genus generaliſſimum eſt, quod cum ſit genꝰ, nõ poteſt eſſe ſpecies, & ſupra qđ nõ eſt aliud ſupueniẽs genꝰ. Prædicab.c.2.B

7 Genera generaliſſima decem ſunt. Prædicabil.c.2.B.

8 Genus plura colligit in unã materiã, q̃ ſpecies. Prædicab.c.2.G.

9 Genus ſemp in plures ſpecies diuiditur. Prædicab.c.2.H.

10 Genus prædicatur, de quocũq; prædicat̃ ſpecies. Prædicab.c.2.I.

11 Genus quoddam totum eſt. Prædicabil. cap.2.L.

12 Genus prædicatur de ſpecie & de indiuiduo. Prædicab.c.2.I.

13 Genus per differẽtias diuiditur in ſpecies. Prædicabil.c.3.B.

14 Genus nullas differẽtias actu habet, poteſtate uero oẽs. Prædicab.c.3.G.

15 Genus habet ſe ad differẽtiam, ſicut materia ad formã. Prædicab.c.3.H.

16 Generis ad alia p̃dicabilia cõitates ſeu differẽtiæ ponũtur. Prædicab.c.6. per totum

17 Generũ diuerſorum & nõ ſubalternatim poſitorum diuerſæ ſunt ſpecies & differẽtiæ. Prædicamẽt.c.3.A.

18 Generum ſubalternatorum, nil prohibet, eaſdem eſſe differẽtias. Prædicamẽ.c.3.A.

19 Genera & ſpecies dicũtur ſubſtãtiæ ſcd̃æ, in quibus inſunt primæ. Prædicamento. cap.5.A.

20 Genus minus ſubſtãtia eſt q̃ ſpecies, quia remotius eſt a primis ſubſtãtiis. Prædicamẽt.cap.5.C.

21 G̃na priora ſunt ſpeciebꝰ. Prædic.c.12.A

22 G̃na & ſpecies nõ cõuertũtur, ut ſi aquatile ſit animal, nõ neceſſe eſt, ſi animal eſt, eſſe aquatile. Prædicamẽt.c.12.B.

23 in Genere latẽt magis æquiuoccatiões q̃ in ſpeciebus. 2. Poſter. T.Co.22.

24 Genus difficilius diffinitur q̃ ſpecies. 2. Poſter. T.Co.22.

25 Genus eſt, quod de pluribus & differentibus ſpecie in eo quod quid prædicatur. 1. Topic.c.4.C.

26 Generi accommodatum eſt, utrum in eodem genere aliud ali, an in altero ſit. 1. Topic.c.4.C.

27 Genꝰ diffinitiõi annectitur. 1. Top.c.5.A

28 Genere eadẽ ſunt, quæcũq; ſub eodẽ g̃ne ſunt. 1. Topic.c.6.A.B.

29 G̃na aliq̃n aſſignãtur ineſſe ſuæ ſpeciei ut accidẽs, ſed eſt mala aſſignatio, quod accidit, quia habet cõuenientiam magnam cũ accidẽte. 2. Topic.c.2.A.

30 Genus uniuoce prædicatur de ſuis ſpeciebus. 2. Topic.c.2.A.

31 Generis nomẽ & rationẽ ſuſcipiũt ſpecies 2. Topic.c.2.A.

32 Generi q̃ nõ inſunt, nõ poſſunt ieſſe ſpẽi, ſed aliqua inſunt g̃ni, q̃ nõ inſunt ſpeciei. 2. Topic.c.2.I.

33 Genus quæcũq; habẽt, denoĩatiue dicunt̃ ab illo. 2. Topic.c.2.I.

34 Generis p̃blemata q̃n cõſtruenda aut deſtruenda ſunt, ponuntur loci dialectici. 4. Topic. per totũ. Quære Locus dialecticus

35 Genꝰ & propriũ ſunt elemẽta, q̃ p̃tinẽt ad diffinitiões. 4. Topic.c.1.A.

36 Genꝰ nõ bene aſſignat̃ aliquorũ, niſi p̃dicet̃ de illis in eo qđ qd. 4. Top.c.1.B.

37 Genꝰ ſi aſſignat̃ aliquorũ, & de aliquo illorũ nõ p̃dicat̃, nõ eſt bona aſſignatio generis. 4. Topic.c.1.A.

38 ad Generis aſſignationẽ maxime inſpiciẽdum eſt in accidẽtis diffinitiõe, ſi aptatur ad ipſum. 4. Topic.c.1.B.

39 Genus & ſpecies ad idem prædicamentũ pertinere debent. 4. Topic.c.1.C.

40 Generis rationem debent participare ſpecies, non tamen genus rationem ſpecierũ. 4. Topic.c.1.C.

41 Genus prædicatur, de quocũq; ſpecies p̃dicatur. 4. Topic.c.1.D.

42 Genus ſi de pluribus dicatur q̃ de iis, quorum aſſignatum eſt genꝰ, male aſſignatur. 4. Topic.c.1.D.

43 Genus non poteſt poni illius, quod prædicatur de tot aut de pluribus ſicut ipſum. 4. Topic.c.1.E.

44 Genus ſi aſſignetur alicuius ſpeciei, uidẽdum eſt, an omnia genera illius generis p̃dicentur de illa ſpecie in eo quod quid, qa ſi non prædicantur in eo quod quid, non eſt bene aſſignatum genus. 4. Topicor. cap.2.A.

45 Genera eiuſdem ſpeciei ſubalternata eſſe oportet. 4. Topic.c.2.B.

46 Genus ſi participat ſpeciem, non eſt bene aſſignatum, quia nullum ſuperius participat, quod inferius eſt. 4. Topic.c.2.C.

47 Genus participant ſpẽs aut indiuiduũ, nõ aũt differentia. 4. Topic.c.2.F.

48 Generũ rationes neceſſe eſt p̃dicari de ſpecie & de iis, quæ participant ſpeciem. 4. Topic.c.2.E.

49 Genus & differentia ſequuntur ſpeciem, quandiu eſt. 4. Topic.c.2.G.

50 Genus eſt male aſſignatum, ſi ſpecies põt illud amittere. 4. Topic.c.2.G.

51 Genus male aſſignatur, ſi ſpecies cõmunicet aliquid, quod non conuenit contentis ſub genere, ut ſi anima uitam communicat, & impoſſibile eſt aliquem numerum uitam cõmunicare, anima nõ erit ſpecies numeri. 4. Topic.c.3.A.

52 Genus quodcunq; plures habet ſpecies. 4 Topic.c.3.A.

53 Genus ſequitur ad ſpeciem, ſed nõ ecõtrario. 4. Topic.c.5.B.

54 Genus, ſi nõ ſit in illo ſpecies, male aſſignatum eſt. Nam in quo eſt album, eſt color, in quo grammatica, eſt diſciplina. 4. Topico.c.5.B.

55 Genus nõ participatur a ſpecie ſcd̃m qd. 4. Topic.c.5.C.

56 Genus ſi ponatur pro differẽtia, aut econtrario, male ponitur. 4. Topic.c.5.E.

57 Genus tunc eſt nullius ſpeciei, quãdo illa, quæ ipſum participant, nõ differũt ſpecie 4. Topic.c.5.A.

58 Genus ſi aſſignetur illud, quod ſequitur ad omnia, ut ens aut unum, male aſſignat̃. 4. Topic.c.6.A.

59 Genus ſi ſit æquiuocũ ſuis ſpeciebus, male aſſignatur, quia genus uniuoce de ſuis ſpeciebus prædicatur. 4. Top.c.9.C.

60 Genus de pluribus prædicatur q̃ differentia. 4. Topic.c.6.F.

61 Generis qualitatem ſignificat differẽtia, & nõ ecõtrario. 4. Topic.c.6.G.

62 Genus difficile eſt negare eſſe illud, quod ſemper ſequitur ad aliquid, & nõ cõuertitur cum eo, ut quies ſemper ſequitur tranquillitatem, non tamen conuertitur. 4. Topico.c.6.G.

63 Genus proximum qui dicit, etiam ſuperiora genera dicit, non tamen econtrario. 4. Topic.c.3.L.

64 Genera ſuperiora de inferioribus prædicantur. 6. Topic.c.3.L.

65 Genus omne differentiis diuiditur. 6. Topic.c.3.M.

66 Genus prædicatur in eo quod quid eſt. 7. Topic.c.2.B.&.c.3.A.

67 in Genere uno tãtum eſt una cõtrarietas. 1. Phyſic. T.Co.50.

68 Genus eſt in ſpeciebus, & ſpecies in genere. 4. Phyſic. T.Co.23.

69 in Genere multa latent. 7. Phyſi. T.Co.31

70 in Generibus uirorum eſt fertilitas quædam, ſicut in agris aliquando, ita ut aliq̃n ex bono genere procreẽtur uiri præſtãtes, aliquando non procreentur. 2. Rhetor. cap.15.A.

71 Genera ĩgenioſa deueniũt in furioſos mores, ut q̃ p̃uenerũt ab Alcibiade & a Dionyſio ſuperiori, quieta uero g̃na in ſegnitiem, ut quæ a Socrate Pericle & Cymone 2. Rhet.c.15.A.

72 Genus omnium, impoſſibile eſt, eſſe unũ. 3. Metaphy. T.Co.10.

73 Genus, impoſſibile eſt, prædicari de propriis differentiis ſine ſuis ſpeciebus. 3. Metaphy. T.Co.10.

74 Genera impoſſibile eſt eſſe præter ſingularia. 3. Metaphy. T.Co.12.

75 Generis unius quæ ſunt, unũ dicũtur eſſe 5. Metaphy. T.Co.10.

76 Generis cuiuſlibet menſura eſt, quo aliqđ cognoſcimus primo. 5. Metaph. T.Co. 12

77 Genere unum ſunt, quorum eadem eſt p̃dicationis figura. 5. Metaphy. T.Co.12.

78 Genere diuerſa duobus modis dicuntur. Primo illa, quorum primũ ſubiectum diuerſum eſt, & alterum in alterum non reſoluitur, nec ambo in idem, ut forma & materia differunt genere. Secundo, quæ ſecũdum diuerſam prædicationis figuram di-

cuntur, ut quid & quale. 5. Metaphyſicor. T.Co.33.

79 Genus dicitur quattuor modis. Primo, generatio eorum, quæ eandem ſpeciem habent. Secundo a quo primo ali qui ſunt, ut Græci a Græco, Iones a Ione. Tertio, ut ſuperficies eſt genus figurarum ſuperficia lium, quod eſt proprium ſubiectum accidentium ſpecie differentium. Quarto, qđ primo ponitur in diffinitione. 5. Metaph. T.Co.33.

80 Genus unum & idem eſt in pluribus ſpeciebus. 7. Metaphy. T.Co.51.

81 in Genere quocunq; eſt aliqua natura, de qua dicitur unum, non tamen ipſa natura per unum, ſed unum dicitur de ea. 10. Metaphy. T.Co.7.

82 Genere differunt, quorum materia nõ eſt communis, nec mutua generatio. 10. Metaphy. T.Co.12.

83 Genere differunt, quæcunq; ponuntur in diuerſis prædicamentis. 10. Metaphyſi. T.Co.12.

84 Genere differẽtia nõ ſunt comparabilia. 4. Metaphy. T.Co.13.

85 Genere differentia non mutantur in ſe inuicem, niſi per accidens, ut color in figuram non mutatur, niſi per accidẽs. 10. Metaphy. T.Co.22.

86 Genus dicitur, quod eſt unum & idẽ ſpeciebus, non ſecundum accidens differentiam habens, ſiue ſit ut materia ſiue aliter. 10. Metaphy. T.Co.24.

87 Generis differentia eſt diuerſitas, quæ ipm genus diuerſum facit. 10. Metaphyſicor. T.Co.24.

88 Genera omnia diuiduntur per oppoſita. 10. Metaphy. T.Co.24.

89 in Genere eodem quæ ſunt, non ſunt idẽ ſpecie. 10. Metaphy. T.Co.24.

90 Genere differẽtia plus differũt, q̃ q̃ differũt ſpecie. 10. Metaphy. T.Co.26.

91 Genus dicitur, ſecũdum ꝙ ambo dicunt̃ ſcđm ſubſtãtiam differẽtia. 12. Metaphyſi. T.Co.12. Quære Differentia. Locus dialecticus. Species. ✳.

GEOMETRA. Quære Gæometra.

GEOMETRIA. Quære Gæometria.

GERYON. Quære Eneia.

GERMANIA. Regio Europæ. Quære Rhenus.

GIGAS. Quære Aegiala.

GYMNASTICA. Ars qua corpora exercentur.

1 Gymnaſtica cõſyderare debet, qualis exercitatio quali corpori cõueniat, & quæ ſit optima, quæ ſcilicet corpori optime diſpoſito cõuenit. 4. Polit. c.1. A.

2 Gymnaſtica cõfert ad fortitudinẽ. 8. Poli. cap.3. A.

GYMNESIAE. Inſulæ duæ in mari Iberico, q̃ & Baleares dicũtur. Appellatæ autẽ ſunt Gymneſiæ, eo ꝙ a nudis hominibus incolebãtur.

Gymneſiæ inſulæ circa Iberiam ſunt ſitæ, ex quibus nõ ſolum ex oliua oleum fit, ſed maxime ex Terminthoquod optimũ eſt. Sunt præterea homines illarum inſularũ adeo mulierum amatores, ut pro una fœmina tres mares tradant mercatoribus, & quoties a Carthaginenſibus conducti in Aphrica militant, nil aliud aſportãt in patriam pro mercede præter mulieres. Nec licet apud eos aurum aut argentum poſſidere ob id potiſſimum, ꝙ dicant, Herculẽ olim in Iberiam propter diuitiarum abundantiam cum exercitu irrupiſſe. de Admirand. Audit. 78.

GLACIES.

1 Glacies eſt coagulatio frigidi & humidi. 2. de Gener. T.Co.21.

2 Glacies omnis aquæ eſt. 4. Meteor. T.Co.43.

3 Glacies eſt aqua congelata. 8. Metaphy. T Co. 6. Quære Chryſtallus. Pontus euxinus. 2.

GLADIVS DELPHICVS. Quære Natura. 91.

GLAVCVS. Lyciorum dux, qui in bello Troiano arma aurea pro æreis permutauit cum Diomede.

Glaucus apud Homerum arma ſua precioſa pro uilioribꝰ tradidit Diomedi. 5. Ethico. c.9. C.

GLAVCVS. Teius rhetor.

Glaucus Teius pronunciationem orationis rhetoricæ tractauit. 3. Rhet. c.1. B.

GLOBVS. Quære Sphæra.

GLORIA.

1 Gloria pars felicitatis eſt. 1. Rhet. c.5. B.

2 Gloria eſt, cum aliquis uirtute præditus a multis exiſtimatur, aut id habere credit, quod omnes, uel plures, uel probi, uel prudentes expetunt. 1. Rhet. c.5. E.

3 Gloria inter iucundiſſima cenſetur. 1. Rhetor. c.11. F.

GNOME. Quære Sententia.

GNOMON, Omnis parallelogrammi loci eorũ, qui circa diametrum illius ſunt unũquodq; cum binis ſupplementis Gnomon uocatur.

Gnomõ cum quadrato circumpoſitus eſt, aliquando alia fit ſpecies, aliquando una. 3 Phyſic. T.Co.26.

GORGIAS. Leontinus rhetor.

1 Gorgiæ dictum in hirundinem habes. 3. Rhet. c.3. D.

2 Gorgias auditoribus illudebat. 3. Rhetor. cap.7. C.

3 Gorgias in oratiõe olympiaca eos laudat, qui ſolennes ludos & celebres inſtituerũt. 3. Rhetor. c.14. B. Quære Iſocrates. 4.

4 Gorgias, nunq̃ deeſſe ſibi orationem, dicebat. 3. Rhet. c.17. D.

5 Gorgias poetarum dictionẽ imitatus eſt, q̃uis rhetor. 3. Rhet. c.1. G.

6 Gorgias partim fortaſſe dubitans partim ludens dixit, eos eſſe ciues, qui progeniti ſunt a ciuibus, ſicut mortaria illa dicunt̃, quæ facta ſunt ab artificibus mortariorũ, quod refellitur. 3. Polit. c.1. D.

GRAECIA. Europæ regio, a q̃ GRAECI.

1 in Græcia factum fuit diluuium ſub Deucalione maxime circa Helladem antiquã. 1. Meteor. c.14. G.

2 Græci primo Selli ſiue Solloe appellati ſunt, nunc autem Helles appellantur. 1. Meteor. c.14. G.

3 Græci honorantur ab incolis, qui ſunt in itinere, quod eſt ab Italia ad Galliã & Iberiam, nec ulla prorſus ab aliquo afficiũtur moleſtia. De Admirand. Audit. 75.

4 Græci iniquo animo ferunt ſeruitutem. 3. Polit. c.10. C.

5 in Græcia popularis ſtatus olim fuit, aut paucorum potentia. 4. Polit. c.11. G.

6 apud Græcos prima reſpublica eſt conſtituta ex iis, qui bellum gerebant, poſtq̃ regna deſierunt. 4. Polit. c.13. C.

7 Græcorum ciuitates bene gubernari paſſim dicuntur. 7. Polit. c.7. A.

8 Græcorum genus mediam regionem inter calidã & frigidam ſortitũ eſt, & ideo animoſum eſt & ingenioſum, q̃uis inter ipſos ſint, qui magis aliis abundent ingenio, alii animoſitate. 7. Polit. c.7. A.

9 Græcorum legũlatores non reſpexerunt ad optimum finem, nec ad oĩes uirtutes, ſed declinauerunt ad illas, quæ ſunt utiles, & plus habere faciunt. 7. Polit. c.14. E.

10 Græci a Græco dicti ſunt, a quo primo ſunt geniti. 5. Metaphyſic. T. Co. 33.

GRAECITAS. Græci ſermonis proprietas.

Græcitas orationis quibus conſtet, oſtenditur. 3. Rhetor. c.5. per totum.

GRACVLVS. Auis.

Graculus graculo aſſidet, ut eſt in prouerbio, quo oſtenditur ſimilia ſimilibus coniungi. 2. Magnor. Mor. c.11. A. ✳

GRANDO.

1 Grando in eodem loco fit, ubi nix & pluuia. 1. Meteor. c.11. A.

2 Grandini non reſpondet aliquid inferiꝰ, ſicut pluuiæ ros, niui pruina. 1. Meteor. cap.11. B.

3 Grando glacies eſt. 1. Meteor. c.12. A.D.

4 Grãdines uere & autumno potiſſimũ fieri ſolent tempore prouentus fructuum, aliquando æſtate, rarius autẽ hyeme, quãdo non admodum magnum fuerit frigus. 1. Meteor. c.12. A.F.

5 Grandines locis temperatioribus fiunt. 1. Meteor. c.12. A.

6 Grando maior non efficitur ex minori, nam congelata non copulantur, ut liquida. 1. Meteor. c.12. B.

7 Grandinem, quidam, generari, dixerunt, cum nubes propulſa fuerit in altiorem locum, qui frigidus eſt, quia reflexiones radiorum non illuc attingunt, ueniens illuc ergo nubes, in aquã coagulatur, & in glaciem uertitur, & ſic grandinem fieri, dixerunt. 1. Meteor. c.12. F.

8 Grando in excelſis locis nõ fit, ex quo colligitur, illos non uera dicere, qui eã ex eleuata in altiſſimum nube fieri, dixerunt. 1. Meteor. c.12. C.

9 Grando circa terram fit, & non in excelſis partibus aeris, ut experimento cognoſcimus. 1. Meteor. c.12. D.

10 Grando fit, quando nubes deſcenderit in aerem calidum, & propter antiperiſtaſim calido circunſtante frigidum, & maxime cum maxime, & ſic fit grando, 1. Meteor. cap.12. E.

11 Grando quando congelatur, ut fiat ex aqua, citius frigus uehemens congelat, q̃ aqua ipſa deſcendat a loco frigido. 1. Meteor. c.12. F.

12 Grandines eo maiores cadũt, quo propinquior terræ fit cõgelatio. 1. Meteo. c.12. F.

13 Grandinat æſtate minus q̃ uere aut autũno, magis tamen q̃ hyeme, quia æſtate ſiccior eſt aer, uere humidus, autumno iam humeſcit. 1. Meteor. c.12. F.

GRATIA.

1 Gratiæ habendæ ſunt inuentoribus artis alicuius. 2. Elench. cap.9. C. & de Cæl. T.Com.34.

2 Gratia eſt, per quã dicuntur roganti gratis aliquid facere, nõ pro re aliqua, nec ut ſibi quicq̃ qui faciũt, ſubueniant, ſed ut cui

faciunt. Magna uero gratia erit, aut quia rogantes egeant nimium, aut quia magna & difficilia rogant, aut in tali tempore, aut quia ſolus, aut primus, aut maxime 2.Rhetor.c.7.A.

3 Gratia per prædicamenta decem poteſt conſyderari, quia hæc, uel talis, uel tanta, 2.Rhetor.c.7.B.

4 Gratia ex quibus conſtet, & unde comparetur, & a quibus, oſtenditur. 2. Rhetorico.c.7.B.

5 Gratia dantem ſequitur, & non eum, qui accipit.4.Ethic.c.1.B.

6 Gratiarum templum in media ciuitate cōſtituitur, ut retributio ſit, quod eſt gratiæ proprium.5.Ethic.c.5.B.

7 Gratiæ habendæ ſunt iis etiam, qui ſuperficie tenus aliquid dixerunt in diſciplinis. 2.Metaphy.T.Co.2.

GRAVE. Oppoſitum acuto in ſono.

1 Graue conſonat acuto, quia habent rationem numerorum acutum & graue.2.Poſter.T.Co.1.

2 Graui in uoce cōtrarium eſt acutū.1.Topic.c.13.B.

3 Graue mouet ſenſum in multo tempore parum.2.de Anima.T.Co.86.

GRAVIDA. Mulier. Quære Prægnās.

GRAVE. Oppoſitū leui. GRAVITAS Oppoſita leuitati.

1 Graui in magnitudine contrarium eſt leue, in ſono uero acutum.1.Topic.c.13.B.

2 Graue multipliciter dicitur, quia ſuū contrarium multipliciter dicitur.1. Topico. cap.13.B.

3 Grauia mouentur tardius aut uelociꝰ aut propter medii diſpoſitionem, aut propter maiorem aut minorem grauitatem. 4. Phyſic.T.Co.71.

4 Grauitas conſequitur denſum quaſi ſemper.4.Phyſic.T.Co.85.

5 Graue & durum in ferro & plumbo diſcrepant.4.Phyſico.T.Com.85. Quære Ferrum.1.

6 Grauia uiolenter mouenť ſurſum.8.Phyſico.T.Co.28.32.

7 Grauia natura mouētur deorſum.8.Phyſico.T.Co.28.32.

8 Grauia non poſſunt ſe ipſa mouere, quia ſunt continua.8.Phyſic.T.Co.30.

9 Graue quærere quare moueať deorſum, eſt quærere, quare eſt graue.8. Phyſico. T.Com.32.

10 Grauia mouentur per accidens a remouente impedimentum, per ſe uero mouētur a generante.8.Phyſic.T.Co.32.&.4.de Cæl.T.Co.25.

11 Grauia habēt in ſe ipſis principium motꝰ paſſiuū, non actiuum.8.Phyſic.T.Co.32.

12 Graue eſt, quod natum eſt ferri ad medium.1.de Cæl.T.Co.17.

13 Grauiſſimum eſt, quod omnibus ſubſtat deorſum latis.1. de.Cæl.T.Co.17.

14 Grauitas ſi eſt infinita, & leuitas eſt infinita.1.de Cæl.T.Co.47.88.

15 Grauitas non eſt infinita, nec corpus graue eſt infinitum.1.de Cæl.T.Co.46.88.

16 Grauitas impoſſibile eſt, ꝙ ſit īfinita.1. de Cæl.T.Co.47.

17 Grauitas finita non poteſt eſſe infiniti corporis.1.de Cæl.T.Co.47.

18 Grauitas corporis finiti, impoſſibile eſt, ꝙ ſit maior q̃ corporis infiniti.1. de Cæl.T. Co.48.& ultra.

19 Grauis motus ad tempus cōparatus, quāto grauius ſit graue, tantum temporis minuitur.1.de Cæl.T.Co.51.

20 Graue & tempus habēt proportionem reſpectu motus grauis.1.de Cæl.T.Co.51.

21 Grauitas finita mouet per finitam magnitudinem.1.de Cæl.T.Co.52.

22 Grauitatem infinitam ponentibus ſequētur duæ contradictoriæ ueræ.1. de Cæl. T.Co.52.

23 Grauitatem non omnia habēt.1.de Cæl. T.Co.75.&.4.de Cæl.T.Co.31.

24 Grauitas per priuationem leuitatis diciť. 2.de Cæl.T.Co.18.

25 Grauia feruntur ad medium non propter cæli uertiginem, ut dicebat Empedocles, q̃ nō attingit ad nos.2.de.Cæl.T.Co.87.

26 Grauia motu naturali feruntur ad centrū mundi, & per accidens ad cētrum terræ, quia accidit, centrum terræ eſſe in centro mūdi.2.de Cæl.T.Co.99.100.106.107.

27 Grauia ſurſum proiecta iterum feruntur ad eundem locum per lineā rectam, q̄uis in infinitum uirtꝰ illa proiiciat.2.de Cæl. T.Co.101.& ultra.

28 Grauia oīa ſuo motu naturali nata ſūt ferri ad ſimiles angulos.2.de Cæl.T.Co.108

29 Graue corpus non poteſt eſſe, ſi illa, quæ ipſum componunt, non habent grauitatem.3.de Cæl.T.Co.8.

30 Graue omne grauius eſt ſed non econtrario, ſcilicet ꝙ omne grauiꝰ neceſſe eſt eſſe graue.3.de Cæl.T.Co.9.

31 Graue denſum eſt. 3. de Cæl. T.Co.10. Quære Ferrum.1.

32 Graue omne neceſſe eſt eſſe molle aut durum.3.de Cæl.T.Co.11.

33 Graue eſſe non poteſt, quod ex nō grauibus componitur.3.de Cæl.T.Co.12.

34 Graue quod eſt, grauitate eſt graue.3. de Cæl.T.Co.12.

35 Grauitatem habere uidentur corpora naturalia.3.de Cæl.T.Co.17.

36 Grauitatē habere neceſſe eſt corpora quædam, qua ad ſuum locum ferantur. 3. de Cæl.T.Co.27.28.

37 Grauis conſyderatio eſt propria ſermonibus de motu.4.de Cæl.T.Co.2.

38 Graue dicimus, quia aliquo motu naturali moueri poſſit.4. de Cæl.T.Co.2.

39 Grauis operationi nomen non eſt impoſitum.4.de Cæl.T.Co.2.

40 Grauia habent in ſeipſis quædam ſuſcitamenta motus.4.de Cæl.T.Co.2.

41 Grauis uirtute philoſophi quidā uſi ſunt, ſed ꝑpauca de eo tractauerunt.4. de Cæl. T.Com.2.

42 Graue dupliciter dicitur, aut graue ſimpliciter aut comparatione ad aliud. 4. de Cæl.T.Co.3.

43 de Grauibus ſimpliciter nil tractauerunt antiq ante Ariſtotelē.4.de Cæl.T.Co.3.

44 Graue ſimpliciter eſt, quod ſimpliciter fertur ad medium.4.de Cæl.T.Co.6.

45 de Graui in comparatione ad aliud, & nō de graui ſimpliciter antiqui philoſophi dixerunt.4.de Cæl.T.Co.7.

46 Grauiꝰ diffiniuit Plato ī Timæo eē illđ, qđ ex eiſdē pluribꝰ cōſtat.4.de Cæl.T.Co.8

47 Grauius, quidā determinauerunt, id eſſe, cui minus uacui inſit & plus ſolidi. 4. de Cæl.T.Com.13.

48 Graue determinantes ꝑ uacuū aut ſolidū refelluntur, & quæ ſequātur incōueniētia, ponuntur, 4.de Cæl.T.Co.13.& ultra.

49 de Graui nihil determinauit Anaxagoras, aut Empedocles.4. de Cæl.T.Co.15.

50 Grauis motiuū deorſum eſt agens grauis factiuum, mobile uero eſt graue in potentia.4.de Cæl.T.Co.22.

51 Grauia quærere q̄re moueātur deorſum, eſt quærere, quare id, ꝙ eſt in potētia proxima ad perfectionē aliquam acquirendā, mouetur ad illā. Nā locꝰ deorſum eſt perfectio grauium, ad quem mouentur, ut acquirant illam.4.de Cæl.T.Co.24.

52 Grauia habent in ſe principium ſui motꝰ, quia materia eorum eſt ꝓpinquiſſima ſubſtantiæ eorum.4.de Cæl.T.Co.24.

53 Grauium motus eſt abſolutorum & perfectorum, quia quod ultimum generatur, eſt motus localis.4.de Cæl.T.Co.24.

54 Grauia ilico ut facta ſunt talia, deorſum mouentur, & non amplius mouentur.4. de Cæl.T.Co.25.

55 Graue ſimpliciter eſt, quod omnibꝰ deorſum latis ſubſtat.4.de Cæl.T.Co.26.

56 Graue ſcđm quid eſt, qđ aliquibꝰ ſubſtat, aliquibꝰ ſupeminet.4.de Cæl.T.Co.27.

57 Grauitatē omnia elementa habent in ſuis locis præter ignem.4.de Cæl.T.Co.29.

58 Grauitatem non omnia habēt, nam ignis ſimplr̃ eſt leuiſſimꝰ.4.de Cæl.T.Co.32.

59 Grauia ut talia, nec actiua nec paſſiua ſūt. 2.de Gener.T.Co.8.

60 Grauitatis & uelocitatis eadem eſt menſura cum menſura longitudinis latitudinis & profunditatis.10.Metaphy.T.Co.3.

61 Graue conſyderari poteſt dupliciter, aut ut tale, cuius inclinatio eſt ferri deorſum, aut ut eius motus cōparať ad aliū minus aut magis tardum.10.Metaphy.T.Co.3.

62 Grauis eſt aliqua celeritas, ſicut celeris aliqua grauitas. 10. Metaphyſico. T.Co.3. Quære Leue.✳.

GRAVIS. Vt dicit uirtutem moralem.

GRAVITAS. Virtus moralis.

1 Grauitas eſt media inter moroſitatem & adulationem.1.Magnor.Mor.c.29.A.

2 Grauis nec erga omnes conſueſcit, nec erga neminem, ſed erga meritos.1.Magnor. Mor.c.29.A.

GRECIA. GRECI. Quære Græcia. Græci.

GRECITAS. Quære Græcitas.

GRESSIBILE.

1 Greſſibilia uitæ longioris ſunt q̃ aquatilia, quia minus in ſe continent humiditatis aquoſæ. de Longit. & Breuit. Vit.c. 2.H. Quære Vita.✳.Greſſile.

GROSSVM.

1 Groſſum eſt contrarium ſubtili ſecūdum tactum.2.de Gener.T.Co.8.

2 Groſſum eſt effectꝰ ſicci.2. de Gener.T. Co.10. Quære Denſum.

GRVS. Auis uulgo nota.

Gruis collo longius collum optabat Philoxenus Erixiꝰ, quia tactu delectabatur.3. Ethic.c.10.D.✳.

GRVS. Inſtrumentum ligneū ad hauriēdam aquam e puteis. Quære Puteus.4.

GVBERNATIO. GVBERNARE.

1 Gubernare multitudinem ingētem diuinæ potentiæ eſt.7.Polit.c.4.C.

2 Gubernatio reipublicæ. Quære Pauci potentes. Populus. Regnū. Reſpublica. Rex.

GVLOSVS.

Guloſi furentes circa uentrem dicuntur, quia pluſq̃ oporteat, ipſum impleant, atq; refertiant.3.Ethic.c.11.A.

GVMMI.

Gummi terræum eſt, & refrigeratiõe coagulatur.4.Meteor.T.Co.50.

GVRGES.Quære Medium.61.

GVSTABILE. GVSTARE. GVSTVS.GVSTATIO.

1 Guſtui neceſſaria eſt lingua.2.de Anima.T.Co.88.

2 Guſtus neceſſarius eſt ad eſſe animalibus, & ideo pluribus ineſt.2.de Aia.T.Co.88.

3 Guſtus ipſius ad odores eſt analogia quædam, quia odores saporũ nomine appellamus.2.de Anima.T.Co.93.

4 Guſtus certior eſt odoratu, qa guſtus quidam tactus eſt, & tactus certiſſimꝰ eſt ſenſuum in homine.2.de Anima.T.Co.94.

5 Guſtabile eſt quoddam tangibile, & ideo guſtabilia non ſentiuntur per medium corpus extraneum a corpore animalis. 2. de Anima.T.Co.101.

6 Guſtabile eſt in humido ſicut in materia. 2.de Anima.T.Co.101.

7 Guſtabilia quando percipiuntur in aqua, non percipiuntur per medium extraneũ, quia ille ſapor aquæ miſcetur, & ſic ſe ipſo & non per medium immutat potentiam. 2.de Anima.T.Co.101.

8 Guſtabile nil eſt ſine humiditate aut in actu, ut in ſaporibꝰ humidis & liquidis, aut in uirtute, ut ſal, qui licet actu ſit ſiccus, uirtute tamen humidus eſt.2. de Anima.T.Co.102.

9 Guſtus eſt guſtabilis & inguſtabilis ſicut uiſus uiſibilis & inuiſibilis.2. de Anima. T.Co.103.

10 inGuſtabile dicitur, uel quod praui guſtus eſt, uel quod excellentis & uehementis & deſtruẽtis guſtum, uel quod nullius eſt guſtus.2.de Anima.T.Co.103.

11 Guſtus inſtrumentum tale debet eſſe, ut nec humidum ſit actu, nec tale, ut humectari non poſſit, quia guſtabile humidum eſt actu, & guſtus inſtrumentum non poterit reduci in actum, ſi in actu eſt, nec ſi repugnantiam habet ad talem actum. Cuius ſignum eſt, ꝙ nec lingua guſtamus, ſi ſit ualde ſicca aut humida uehementer. 2.de Anima.T.Co.104.

12 Guſtus organum eſt in potentia ad ſaporẽ & ad ſpecies eiꝰ, guſtabile uero in actu. 2.de Anima.T.Co.105.

13 Guſtum alium eſſe a tactu argumento linguæ colligitur, qua & tangimus, & guſtamus, nam ſi guſtus non differret a tactu, omnibus partibus ubi caro eſſet, guſtaremus.2.de Anima.T.Co.112.

14 Guſtus quicquid eſt, eſt tactꝰ quidam, ſed non econtrario. 2. de Anima.T.Co.112. &.3.de Ania.T.Co.64. & de Sen.& Sen. c.2.N.& c.4.A.

15 Guſtus differt a uiſu & auditu & odoratu ex parte medii in hoc, ꝙ medium guſtus eſt connaturale ſcilicet caro, aliorum ſenſuum uero extraneum eſt, ſcilicet aer. Secundo quia alii tres duabus immutationibus immutãtur, ſcilicet medii & ſenſus, guſtus uero unica immutatione immutatur cum ſuo medio, ſicut miles & clypeus ſimul percutiẽ.2.de Anima.T.Co.114.115.

16 Guſtabilia agere poſſunt in ea, quæ guſtum non habent, nõ tamen ut guſtabilia, ſed ut tangibilia.2.de Anima.T.Co.126.

17 Guſtabilis & guſtus non uterqꝫ actus eſt nominatus, ſed tantum actus potentiæ, ſaporis uero actus nomine caret.2. de Anima.T.Co.140.

18 Guſtus neceſſariꝰ eſt animali, quia eſt ſenſus uegetatiui & nutritiui.3.de Anima.T. Co.64.

19 Guſtum habet animal propter delectabile & triſte, ut ſentiat alimentum, & concupiſcat, & moueaẽ.3. de Anima.T.Co.68.

20 Guſtus omnibꝰ animalibus ineſt propter cibum, quia animal diſcernit guſtu delectabile & triſte, ut hoc fugiat, illud ſequatur.de Sen. & Sen.c.1.E. & de Somn.& Vigil.c.2.A.

21 Guſtus organum terræ attribuitur, quia guſtus eſt quidam tactus. de Sen. & Sen. cap.2.N.

22 Guſtus ſenſorium iuxta cor eſt. de Sen.& Sen.c.2.N.

23 Guſtum meliorem habemus q̃ odoratũ, quia guſtus quidam tactus eſt, & tactum excellentiorem habemus q̃ animalia cætera.de Sen.& Sen.c.4.A.

24 Guſtatio fieret, ſicut nunc fit odoratio, ſi in humido degeremus, & remotius ſentiretur guſtabile, q̃ nunc ſentimus odorabile.de Sen.& Sen.c.6.L.

25 Guſtum ad cor tendere, manifeſte uidemus.de Iuuent.& Senect.c.2.B.

26 Guſtus nõ tendit ad locum ſuperiorem. de Iuuent.& Senect.c.2.B.

27 Guſtus officium eſt iudicare ſapores.3. Ethic.c.10.C.

28 Guſtu quæ percipiuntur uoluptates, ſeruiles & beluinæ ſunt.3. Ethic.c.10.C.✳.

GVTTA.Pluuiæ.

1 Guttæ grãdiores cadũt & crebriores, quo magis propinqua terræ fuerit coagulatio. 1.Meteor.c.12.F.

2 Guttæ grandiores cadunt calidioribus tẽporibus q̃ hyeme.1.Meteor.c.12.E. Quære Arabia.Pluuia.5.

GVTTVR.Quære Philoxenus.✳

H

HABERE.

1 Habere multipliciter dicitur.Prædicamẽt. c.14.per totum.

2 Habere quattuor modis dicitur.Primo, cũ quis ſecundum ſuam naturam aut ſecũdũ ſuum impetum agat, ut febris habet hominem, tyrannus ciuitatem, indutus ueſtém. Secundo, in quo quid tanq̃ in ſuſceptiuo eſt, ut corpus habet ægritudinem. Tertio ut continens habet ea, quæ cõtinet. Quarto illud, quod continet aliquid ſecundum ſuum impetum moueri aut agere, ut colũnæ onera ſuper impoſita.5. Metaphy. T. Co.28.Quære Habitus.

HABILITAS.

1 Habilitas ſeu induſtria eſt potẽtia, qua aliquis poteſt agere & attingere ea, quæ ad intentionem conducunt.6.Ethic.c.12.C.

2 Habilitas eſt, ſi finis & propoſitum eſt bonum, ſi uero malũ, diciẽ uerſutia. 6. Ethico.c.12.C.

3 Habilitas in opinatiuo eſt. 6. Ethicor. cap.13.B.

4 Habilitas non eſt prudẽtia, ſed ſimilis prudentiæ.6.Ethico.c.13. A. Quære Coniectatio.

HABITVS.In prima ſpecie qualitatis.

1 Habitus ad aliquid eſt.Nam ſi habitus, alicuius habitus eſt.Prædica.c.7.A.

2 Habitus differt a diſpoſitione, quia habitꝰ permanẽtior & diuturnior q̃ diſpoſitio eſt. Prædicament.c.8.A.

3 Habitꝰ eſt in prima ſpecie qualitatis. Prædicament.c.8.A.

4 Habitus nõ poteſt poni genus actus, aut econtrario.4.Topic.c.5.A.

5 Habitus & bonum impertinenter ſe habẽt 6.Topic.c.3.P.

6 Habitibus præſentibus, motor quieſcit.1. de Gener.T.Co.55.83.

7 Habitus non miſcetur ſubiecto.1. de Gener.T.Co.83.

8 Habitus non exiens in actum ſomno ſimilis eſt.2.de Aia.T.Co.5.

9 Habitus aut ſunt uitia aut uirtutes.2.Rhetor.c.12.A.

10 Habitus poteſt eſſe, & nullum bonum efficere, ut in dormiente.1.Ethi.c.8.C.Quære Somnium.40.

11 Habitus laudabiles uirtutes ſolemus appellare.1.Ethic.c.12.D.

12 Habitus omnes ex ſimilibus operationibꝰ fiunt.2.Ethico.c.1.C.&.9. Metaphyſicor. T.Co.14.

13 Habitus omnis circa illa uerſatur, quæ uel bonum, uel malum efficiunt. 2. Ethicor. cap.3.B.

14 Habituũ generatorum in nobis ſignum eſt ea delectatio aut dolor, q aduenit actionibus.2.Ethi.c.3.A.

15 Habitus medius in uniuerſis eſt laudabilis.2.Ethic.9.C.

16 Habitus fieri ex actibꝰ, qui ignorat, nimiũ hebes eſt.3.Ethic.c.5.C.

17 Habitus malos non eſt in noſtra poteſtate ſtatim deponere, quando iam generati ſunt, licet fuerit in noſtra poteſtate, anteq̃ fierent.3.Ethic.c.5.D.E.

18 Habitus unus contrarius non ſic ſe habet ad contraria, ſicut potẽtia aut ſcientia una eſt contrariorum, ſed per unum habitum bonum bona tãtum operamur, & per malum mala.5.Ethic.c.1.A.

19 Habitus unus aliquando cognoſcitur per ſuum contrarium.5.Ethic.c.1.A.

20 Habitus aliquãdo cognoſcitur ex ſuo ſubiecto.5.Ethic.c.1.A.

21 Habitus actiuus & factiuus diuerſi ſunt, nec alter altero continetur. 6. Ethicor. cap.4.A.

22 Habitus, quibus uerum dicimus, ſunt ars, ſcientia, ſapientia, prudentia, intellectus.6. Ethic.c.6.A.

23 Habitus omnis ordinatur ad bonum, aut ad bonum ſimpliciter, aut ad bonum alicui.7.Ethic.c.12.A.

24 Habitu præſtantior eſt uſus in iis, quorum eſt uſus & habitus.1.Magnor.Mor.c.3.A.

25 Habitus quadrupliciter dicitur. Primo habitus dicitur quaſi quidam actus habentis & habiti.Secundo, ut habentis ueſtem & ueſtis habitæ eſt medius habitus. Tertio, dicitur diſpoſitio, qua bene uel male aliquid diſponitur.Quarto dicitur, ſi particula talis diſpoſitionis ſit. 5. Metaphyſic. T.Co.25.

26 ad Habitum prius ſe habet materia q̃ ad priuationem. Nam per habitum ſe habet ad priuationem.8.Metaphy.T.Co.14.

27 Habitꝰ & priuatio perfecta eſt prima cõtrarietas.10.Metaphy.T.Co.15.

28 ad Habitum non eſſe motum, probatur. 11. Metaphy. c. 10. E.

HABITVM. Siue hærens.

Habitum ſiue hærens eſt, quod cõſequenter eſt cum tangat. 5. Phy. T. Co. 26. & 11. Metaphyſi. c. 11. B.

HAERENS. Quære Habitum.

HALIAETVS. Aquila piſcatoria ſeu marina.

Haliaetus generatur ex aquila, & generat Phænas, & nõ haliaetos, & ex Phænis milui generantur, qui potiſſimum nigris intincti ſunt maculis. de Admirand. Audit. 55. Quære Aquila. 18. ✳.

HALYS. Fluuius per capadociam fluẽs.

Halyn cum traiecerit Crœſus magnũ perdet imperium, reſpondit oraculum Crœſo. 3. Rhetorico. c. 6. A. Quære Crœſus. Oraculum. 2.

HALO. Area ſeu corona circa lunã aut ſolem aut aliud aſtrum.

1 Halo eandem cauſam habet, quam habẽt iris & parelii, id eſt ſolis imagines, & uirgæ. 3. Meteor. c. 2. A.

2 Halo cernitur circul⁹ integer ſub ſole ſub luna ſub quolibet aſtro ſplendido. 3. Meteor. c. 2. A.

3 Halo ſemper uidetur circulus integer. 3. Meteor. c. 2. A.

4 Halo nocte cernitur & die, ſero & meridie, diluculo uero & circa occaſum min⁹. 3. Meteor. c. 2. A.

5 Halo differt ab iride & pareliis & uirgis modis, quibus fit refractio, & a quibus fit, & quomodo ad ſolem uel ad aliquid lucidum. 3. Meteor. c. 2. D.

6 Halo fit, refracto uiſu ad aerem condẽſatum ſub ſole uel luna uel aliquo aſtro, qui ſit paruarum partium & planæ ſuperficiei. 3. Meteor. c. 3. A.

7 Halo ſi conſiſtat, & coloris atri ſit, pluuiã deſignat, quia multum uaporis eleuatum oſtendit. 3. Meteor. c. 3. B.

8 Halo ſi diſſipatur, & diſtrahitur, uentum ſignificat futurum, quia uentus illic eſt, licet a nobis non ſentiatur. 3. Mete. c. 3. B

9 Halo ſi lente euaneſcat, ſerenitatem futuram deſignat. 3. Meteor. c. 3. B.

10 Halo non fit ex oppoſito lunæ aut alicui⁹ aſtri ſicut iris, quia refrangitur a caligine uiſus, quæ circa ſolem aut lunam cõſiſtit. 3. Meteor. c. 3. C. & c. 4. E.

11 Halo ideo circulus integer apparet, quia uiſus æqualiter refrangitur ab omni parte, eo ꝙ lineæ æquales ab eodem puncto ad idem punctum ductæ ſemper ſupra circuli lineam franguntur. 3. Meteororum cap. 3. C.

12 Halo demonſtratur mathematicis probationibus. 3. Meteor. c. 3. D.

13 Halo colorem habet candidum, nam ſol eſt, qui in ſingulis partibus aeris denſati, quæ uidentur, ſpeculum apparet. 3. Meteoror. c. 3. E.

14 Halo prope terram fit, quia eſt locus quietior & tranquillior. 3. Meteor. c. 3. E.

15 Halo non fit, uigentibus uentis, quia condenſatio conſiſtere non poteſt. 3. Meteor. cap. 3. E.

16 Halo iuxta colorem candidum nigrã circumferentiam habet, quæ nigrior apparet, propterea ꝙ iuxta poſita ſit candido. 3. Meteor. c. 3. E.

17 Halo frequentius circa lunam q̃ circa ſolem fit, quia ſol cum ſit calidior, diſſoluit aeris conſiſtentiam. 3. Meteor. c. 3. E.

18 Halo fit circa aſtra alia a ſole & luna, ſed non ſignificat futuram aeris diſpoſitionẽ, quia exiguas conſiſtentias ſignificat. 3. Meteor. c. 3. E.

19 Halo non poteſt conſiſtere ſub ſole tanto tempore, quanto iris. 3. Meteor. c. 4. E.

HAMMOMIA. Quære Aphrica. 2

HANNON. Dux Carthaginenſium.

Hannon ciuis potens apud Carthaginenſes ſolus in republica dominari uolebat. 5. Polit. c. 7. B.

HARMODIVS. Athenienſis ciuis, qui cum Ariſtogitone Piſiſtratidarum tyrannidem ſuſtulit, Hipparcho tyranno occiſo. Quære Ariſtogiton.

HARMONIA. Interpretatur conſonantia.

1 Harmoniam fieri latione orbium cæleſtium, illam tamen propter conſuetudinem non ſentiri a nobis, dixerunt quidam. 2. de Cæl. T. Co. 52.

2 Harmoniam, quidam dixerunt, eſſe animam, quod refellitur. 1. de Anima. T. Co. 54. uſq; 59.

3 Harmonia non eſt nata mouere. 1. de Anima T. Co. 55.

4 Harmonia ratio compoſitorum, aut cõpoſitio eſt. 1. de Anima T. Co. 55.

5 Harmoniam dupliciter dicere conſueuimus. Aut quando aliqua magnitudo ita ẽ compoſita, ut nihil eiuſdem generis ſuſcipere poſſit, ut lapides coaptati & commiſſi artificioſo applicitu. Aut dicitur harmonia, quando in uno aliquo contraria commixta ſunt, ita ut nulla repugnãtia uel exceſſus ſit. 1. de Aia. T. Co. 57.

6 Harmoniam, dixit Heraclitus, fieri ex cõtrariis. 8. Ethic. c. 6. C.

7 In Harmoniis duas ſpecies tantum quidã poſuerunt ſcilicet Doricam & Phrygiam, reliquas uero ſpecies referebant ad has. 4. Polit. c. 3. C.

8 Harmoniam eſſe rem dulciſſimam, dixit Muſæus. 8. Polit. c. 5. D.

9 cum Harmonia maxima eſt nobis cognatio. Vnde quidam ſapientes animam dixerũt eſſe harmoniam, aut habere harmoniam. 8. Polit. c. 5. G.

10 Harmoniarũ genera quæ ſint, quæ aliter & aliter afficiant animos, & quæ reiicienda, & quæ admittenda ſint, quæ diſcenda pueris, & quæ inſtrumenta tractanda, & quæ non, oſtenditur. 8. Politicor. c. 5. 6. 7. per totum.

11 Harmonia morali utendum eſt ad doctrinam. 8. Polit. c. 7. B.

12 Harmonia quadam utebãtur olim ad purificandos animos & deuotos & ſupplices reddendos homines. 8. Polit. c. 7. B.

13 Harmonias remiſſiores improbauit Socrates quaſi uinolentas, in quo merito reprehenditur a quibuſdam muſicis. 8. Polit. c. 7. D. Quære Muſica. Sonus harmonicus.

HARVNDO. Quære Sal. 2. ✳

HARVSPEX.

Haruſpices cum aliqua futura prædicũt, non determinant quando. 3. Rhet. c. 5. B

HEBDOMIS. Quære Argiui. 5.

HEBENVS. Arbor & lignũ peregrinũ.

Hebenus nigra ſola inter ligna non fluitat, aut ſupernatat in aqua, ſed mergitur, quia aer euaporauit, & difflatus eſt ab illa. 4. Meteor. T. Co. 42.

HEBETVDO.

Hebetudo oppoſita eſt ſagacitati. 6. Ethico. c. 10. A.

HEBRVS. Thraciæ fluuius.

Hebrus fluuius ex monte Scombro fluit. 1. Meteor. c. 3. I.

HECTOR. Priami filius Poetis cantatiſſimus.

Hector apd̃ Homerũ heroicis uirtutib⁹ ornatus inducitur. 7. Ethi. c. 1. A.

HEDERA. Arbor nota. Quære Ceruus. 2. ✳

HEGEMON. Poeta ex Thaſo inſula.

Hegemon Thaſius primus parœdias fecit. in Poet. c. 1. D.

HELENA. Omnium poetarum carminibus decantata.

1 Helenam Iſocrates pulcherrimã eſſe ſcribit, quia Theſeus talem iudicauit. 2. Rhetor. c. 23. I.

2 Helenam rapuit Alexander ſeu Paris. 2. Rhetoricor. c. 24. F.

3 ad Helenam ut ſe habuerunt Troianorum ſenes, ſic nos debemus habere erga uoluptatem. 2. Ethic. c. 9. C.

4 Helena apud Theodecten ex diis utraq; parte prognata fert̃ ſtirpe. 1. Poli. c. 4. B.

HELIAEA. Quære Eliæa.

HELLESPONTVS. Mare anguſtum inter Aſiam & Europam ſeptem ſtadiis tãtum patens in latum. A quo proxima regio dicitur Helleſpontus.

In Helleſponto frequentes terræmotus fiunt, quia terra ſpongioſa eſt & cauernis abũdans, & mare quaſi quibuſdam fiſtulis ſubintrat. 2. Meteor. c. 8. E. ✳

HELOTAE. Quære Ilotæ.

HEMIPHAERIVM. Interpretat̃ ſphæræ ſeu globi dimidium.

1 Hemiſphærium ſuperius eſt ad polum antarcticum. 2. de Cæl. T. Co. 16.

2 Hemiſphærium inferius eſt ad polum arcticum. 2. de Cæl. T. Co. 16.

3 Hemiſphæriorum differentiam in polis uidemus. 2. de Cæl. T. Co. 16.

4 Hemiſphærium noſtrum inferius eſt, & apud ſiniſtram cæli. 2. de Cæl. T. Co. 16.

5 Hemiſphærium noſtrum ſuperius & dextrum dixerunt Pythagorici, aliud uero hemiſphærium inferius dixerunt & ſiniſtrũ. 2. de Cæl. T. Co. 16.

6 Hemiſphærium noſtrum dextrum eſt & ſuperi⁹ reſpectu motus planetarum, aliud uero deorſum & ſiniſtrũ, quia motus planetarum contrarius eſt motui primi mobilis. 2. de Cæl. T. Co. 16.

7 Hemiſphærium noſtrum reſpectu motus planetarum in principio eſt, & aliud hemiſphærium in fine. 2. de Cæl. T. Co. 16.

8 Hemiſphærium unum tantum eſſe, quidam putauerunt. 4. de Cæl. T. Co. 5.

HENETI. Paphlagoniæ populi.

apud Henetos aues quædam magno numero aduenire dicũtur, quas Græci κολιοὔσ, id eſt galgulos uocant, & Henetorũ ſata diripiunt. Cõcurrunt aũt hoies uaria ſemina ſpargentes, quæ ſi aues deguſtauerint, intelligũt homines, placatas illas eſſe, ſin minus regionem eorum deuaſtaturas. de Admirand. Audit. 115.

HEPSESIS. Id ẽ elixatio. Quære Elixatio

HEPTAGONA. Inſtrumenta quædam muſica interpretantur ſeptangula.

Heptagona inſtrumẽta muſica reprobata

ſunt ab antiquis.8.Polit.c.6.D.

HERACLEA. Ponti ciuitas. HERACLEOTAE. Heracleæ ciues.

1 apud Heracleam Ponti factus eſt terræmotus, qui non ceſſauit, donec ſpiritus incluſus exiuit tanq̃ Ecnephias, id eſt procella.2.Meteor.c.8.H.

2 apud Heracleã popularis ſtatus oppreſſus eſt poſt coloniarum emiſſionem.5.Polit.c.5.B.

3 Heracleotarũ ciuitas, q̃uis exigua ſit, multas tamen triremes implet.7.Politicorum cap.6.C.

4 Heracleotæ quomodo pecunias collegerint, hẽs.Oec.Publ.C. Quære Piſcis.29.

HERACLEODORVS.

Heracleodorus aſſumptus ad maximam dignitatem paucorum gubernationẽ trãſtulit ad popularem ſtatum apud Horeũ.5.Polit.c.3.C. Quære Horeum.

HERACLIDES. Quære Paron.

HERACLITVS.Philoſophus Epheſiꝰ.

1 Heraclitus dixit, omnia ſemper moueri.1.Topic.c.9.B.& 8.Phyſi.T.Co.21.& ultra

2 Heraclitus bonum & malum idem eſſe dicebat.1.Phyſi.T.Co.19.

3 Heracliti opinio abſurda eſt, nec digna cõtra quam ſapiens diſputet..1.Phyſicorum T.Com.9.

4 Heraclitus dixit, omnia aliquãdo ignem fieri.3.Phyſicor.T.Co.46.& 11.Metaphyſico.c.9.E.

5 Heracliti opinio, ꝙ omnia ſemper moueantur, refellitur.8.Phyſicor.T.Com.23.& ultra.

6 Heraclitus Epheſius dixit, mũdum ſæpiꝰ generari & corrũpi.1.de Cæl.T.Co.102.

7 Heracliti poſitio de mundo ſæpius generãdo & corrumpendo refellitur.1.de Cæl.T.Com.107.108.

8 Heraclitus Epheſiꝰ generari omnia dixit, & tamen eſſe in continuo fluxu, & nihil permanere, niſi unum ſolum.3.de Cæl.T.Comen.3.

9 Heraclitusdixit, ſolem quottidie nouum eſſe.2.Meteor.c.2.D.

10 Heraclitus dixit, animam eſſe uaporem, quem ponebat principium rerum, & animam ideo cognoſcere, dixit, quia principium eſt, & ideo mouere, quia uapor fluxibilis eſt.1.de Anima.T.Co.3.

11 Heraclitus dicebat, ꝙ ſi omnia entia conuerterentur in fumũ, nares omnia entia cognoſcerent. Oſtendens per hoc, odorẽ eſſe fumalem euaporationem. de Senſu.&.Sen.c.5.D.

12 Heraclitus cognomento obſcurus dictus eſt.de mundo ad Alexan.c.3.A.

13 Heracliti ſcripta obſcura ſunt, quia indiſtincta, eo ꝙ non patet, priori ne an poſteriori quicq̃ accommodetur in ſua oratione.3.Rhet.c.5.C.

14 Heraclitus dixit, difficilius eſſe repugnare uoluptati q̃ iræ.2.Ethic.c.3.C.

15 Heraclitus dixit, amicitiam gigni ex contrariorum concurſu.8.Ethic.c.1.C.

16 Heraclitus dixit, harmoniam fieri ex contrariis.8.Ethic.c.1.C.

17 Heraclitꝰ dixit, aſinum magis optare ſtramina q̃ aurum. Docens per hoc animaliũ uoluptates differre inter ſe, ſicut ipſa animalia.10.Ethic.c.5.D.

18 Heraclitus Epheſius ſic adhærebat ſuis opinionibus, ſicut alii ſuæ ſcientiæ.2.Mag.Mor.c.6.E.

19 Heraclitus dixit, durum eſſe contra iram pugnare, quia uita emitur.5.Polit.c.11.M.

20 Heraclitꝰ Epheſius dixit, ignem eſſe principium materiale rerum.1.Metaph.c.3.E.

21 Heracliti opinionibus imbutus Plato induxit ideas.1.Metaph.T.Co.5.

22 Heraclitum Cratylus increpabat, ꝙ diceret, non contingere eundem fluuium bis ingredi, cũ Cratylus nec ſemel quidẽ cõtingere poſſe, diceret.4.Metaphy.T.Co.22.

23 Heracliti ſententia dicẽs omnia eſſe & nõ eſſe facit oĩa uera.4.Meta.T.Co.28.

24 Heracliti opinio, qui duo contradictoria concedebat, quomodo refellatur, habes.11.Metaphy.c.4.D.

25 Heraclitus dixit omnia ſenſibila ſemper fluere.13.Metaphy.c.4.A.✳.

HERCVLES. Poetis & hiſtoricis cantatiſſimus.

1 Herculis columnæ. Quære Herculeæ columnæ.

2 Herculis arcus & ſagittæ. Quære Philotectes.

3 Herculis iter quod uocabant ex Italia in Galliam & Hiſpaniam, tutiſſimum erat Græcis illud iter agentibus.de Admiran.Audit.75.

4 Hercules in Iberiam cum exercitu irrupit propter diuitiarum abundantiam, quam Iberi habebant.de Admirand.Audit.78.

5 Hercules cum gigantibus dimicauit circa ſũmitatẽ Iapigiæ. In quo loco adeo fœtidus liquor fluit, ut nauigantes ab eo diuertere faciat. Extantq; plurima monumẽta per uniuerſam Italiam, Herculem quondam eam peragraſſe, præcipue circa Pandoſiam ciuitatem.de Admirand.Aud.85.

6 Hercules ab argonautis, ut tradũt fabulæ, relictus eſt, quia non una cum illis nauem regere uoluiſſet, & nimium ſuperexcellẽs eſſet inter eos.3.Polit.c.9.E. Quære Tarẽtini.2. Eneia. Sardus.✳

HERCVLEAE COLVMNAE. Quarum altera in Hiſpania, altera in Aphrica eſt fretum Gaditanum complexæ. Alii tñ aliter illas ſtatuunt.

1 Herculearum columnarum littora proxima eſſe littoribus Indiæ, qui dicunt, non ſuſpicantur incredibilia, argumentum ſumentes ex elephantibus, qui utrobiq; naſcuntur.2.de Cæl.T.Co.3.

2 apud Herculeas columnas quidam eſſe dicũtur, qui futura diuinent. Cuius rei rationem reddere captum humanæ mentis excedit.de Diuinat.per Som.c.1.B.

3 trans Herculeas colũnas, ſcribit Annonꝰ, eẽ loca quædã, quorũ quædam noctu ſemper ardẽt, quædam uero ſemper interdiu.de Admirand.Audit.36.

4 Herculeæ colũnæ lõgiſſime abſunt a Græcia.3.Rhet.c.10.B. Quære Oceanus.2.

HERCINII. Montes in Germania, quæ & Hircina ſylua dicitur.

ex Herciniis montibus, qui altitudine & latitudine maximi habentur, flumina multa & magna fluũt ad ſeptentrionem.1.Meteor.c.13.H.

HEREA. Ciuitas Arcadiæ.

in Herea mutata eſt reſpublica ſine ſeditione propter uerecũdiam, cum in homines pudendos & turpes electiones caderent.5 Polit.c.3.C.

HERENS. Quære Habitum.

HERMAEVM. Locus in Coronea Bœotiæ.

apud Hermæum milites, urgente periculo, fugerunt, urbanæ uero copiæ interierũt 3.Ethic.c.8.C. Quære Miles.7.

HEREDITAS.

1 Hereditates ueteres non uendere ſed cõſeruare, lege cautum erat apud Locros.2.Polit.c.5.C.

2 Hereditatem primam nõ uẽdere lege cautum erat in multis ciuitatibus.6.Polit.c.4.C. Quære Diuitiæ. Facultas.

HERINACEVS. Quære Echinus.

HERMIAS. Quære Mentor.2.

HERMOTIMVS, Philoſophus.

Hermotimus Clazomenius dixit etiã ante Anaxagoram, intellectum ſeu mentem cauſam eſſe mundi & ordinis uniuerſi.1.Metaphy.c.3.I.

HERODICVS.

Herodicus corpore ſanus fuit, ſed non ea ſanitate, quæ ps felicitatis eſt. Abſtinebat enim ab omnibus fere, quibus homines utuntur, ut ſanus eſſet.1.Rhetoric.5.G.

HERODOTVS. Hiſtoricus notiſſimꝰ, & pro patre Bryſſonis rhetoris, & pro Herodoto Heracleota, quem Herodorũ aliq codices dicũt. Nã uariãt ẽt græci codices.

1 Herodotꝰ fabuloſus ẽ auctor.de Nilo C.

2 Herodoti opinio de Nilo ponitur.de Nilo.G. Quære Nilus.✳

3 Herodotus Thurius priſca & pendenti cõpoſitione uſus eſt, qua omnes priores uſi ſunt, nunc uero non multi utuntur.3.Rhetor.c.9.A.

HEROICVS.A.VM.HEROS.

1 Heroica uirtus & diuina maxime uidetur opponi beſtialitati.7.Ethic.c.1.A.

2 Heroicæ uirtutis apud Homerũ exẽplar ponitur Hector ex Priami ſentẽtia.7.Ethicor.c.1.A.

3 Heroicis uirtutibus excellens non ſubiicitur legibus.3.Polit.c.9.A.

4 Heroicis uirtutibus excellentes ppetui reges debent eſſe in ciuitatibus.3.Politic.cap.9.D.

5 Heroicis tpibꝰ reges belli impiũ habebãt, & rei diuinæ cultum exercebant, niſi talia eẽnt ſacrificia, q̃ ſacerdotiũ reqrẽt.3.Poli.cap.10.D. Quære Beſtialis. Sardus. Virtus.✳.

HEROICVM CARMEM. Quo heroum geſta ſcribuntur.

1 Heroicis conueniunt linguæ, quæ ſunt nominis ſpecies.in Poet.c.7.L.

2 Heroicum carmen ab experientia concinnamus, & maxime ſtatarium eſt, & tragœdiſſimum.in Poet.c.8.E.

3 Heroicus numerus amplius & elegans eſt, & cui orationi rhetoricæ cõueniat, habes 3.Rhet.c.8.B.

HESAINVS. Quære Bolynthus.

HESIODVS. Poeta antiquiſſimꝰ ex Aſcra uico Bæotiæ.

1 Heſiodus recte dixit, in principio factum eſſe chaos tanq̃ corporum receptaculum, & poſtea factam eſſe terram.4.Phyſicor.T.Comment.6.& .1.Metaphyſicorum cap.4.A.

2 Heſiodus dixit, generari omnia, & tamen poſt generationem aliqua incorruptibilia permanere, aliqua uero corrũpi.3.de Cæl.T.Com.3.

3 Heſiodi carmina, quibus oſtẽditur, quis optimus aut inutilis ſit ad moralem diſciplinam, ponuntur.1.Ethico.c.4.B.

4 Heſiodus dixit, domũ eſſe uirum & uxorem & bouem aratorem.1.Polit.c.1.D.& 1.Oeconom.c.2.A.

5 Heſiodus dixit, figulum figulo inuidere, oſtendẽs inter eos inuidiam naſci, qui circa idem uerſantur.5.Polit.c.10.G.

6 Heſiodus primus uidetur poſuiſſe cauſam efficientem mundi & ordinis uniuerſi.1.Metaphy.c.4.A.

7 Heſiodus dicit, amorem fuiſſe poſt chaos & terram.1.Metaphy.c.4.A.

8 Heſiodus, terram eſſe primam inter omnia corpora, dixit.1.Metaphy.T.Co.14.

HESTIAEA. Oppidũ in Eubœa inſula. apud Heſtiæam propter duorum fratrũ contentionem ſeditio eſt nata.5.Politico.cap.4.A.

HETHRVSCI. Hethruriæ regionis Italiæ populi. Quære Carthaginenſes.8.

HEXAGONVS. Interpretatur ſexangulus.

Hexagonus replet locum in planis.3.de Cæl.T.Co.66. Quære Angulus.

HIATVS. Impreſſio in ſublimi, Græce Chaſma.

1 Hiatus in cælo & per ſerenũ nocte cernũtur.1.Meteor.c.5.F.

2 Hiatus cauſa eadem eſt, quæ & aliarum impreſſionum, quæ in aere fiũt.1.Meteo.cap.5.F.

3 Hiatus propter lumen interruptum interuentu obſcuri & nigri uidetur habere aliquam profunditatem.1.Meteor.c.5.G.

4 ex Hiatibus aliquando uidẽtur torres excidere, quia calidum a frigido pellitur.1.Meteor.c.5.G.

HIBERIA. Quære Iberia.

HIBERI. Quære Iberi.

HYDRIA. Aquarium uas.

Hydria ſeu urceus in ianua, prouerbialiter dicitur, ſignificaturq; uilia in propatulo eſſe.1.Rhetor.c.6.E.

HYDROPISIS. Morbus, a latinis aqua intercus appellatur.

Hydropiſi ſimile eſt uitium, quia continuum.7.Ethico.c.8.A.

HYDRVS. Serpens aquaticus.

Hydri reſpirant. De Reſpirat.c.4.L.

HYEMS.

1 Hyeme minus grandinat q̃ aliis anni temporibus.1.Meteor.c.12.F.

2 Hyeme pluuiæ crebriores ſunt q̃ aliis temporibus propter receſſum ſolis a nobis.2.Meteor.c.4.B.

3 Hyeme rari terræmotꝰ fiũt qa, gelida ẽ, & gelu aerẽ imobilẽ pſtat.2.Meteor.c.8.C

4 Hyems eſt habitantibus in altera temperata zona, quando æſtas nobis eſt, & econtrario. de Nilo.F.

5 Hyeme aptius contrahuntur nuptiæ, qđ & obſeruant plures.7.Polit.c.16.C. Quære Cataclyſmus.✳

HYENA, Fera quædam.

Hyenarum genus quoddã eſt in Arabia, quæ ubi præuiderint hominem aut feram aduentare, ad locum umbroſum & contectum ſe recipiunt, & uocem occultant, & tantã præ ſe ferũt formidinẽ, ut nõ poſſint loco moueri. De Admirãd. Audit.133.✳.

HIERA. Vna Aeoliarũ inſularum iuxta Siciliam.

in Hiera inſula, q̃ una eſt ex iis, quæ Aeoliæ uocantur, terræmotus factus eſt, nec quieuit quouſq; erumpente exhalatione, multus ſpũs prodiit, qui ſcintillã & cinerẽ ſubſtulit, & Lipareorum urbem, q̃ nõ procul erat, totam cinere oppleuit, & ad quaſdã Italiæ urbes acceſſit, atq; iſto etiã tẽpore qua erupit, manifeſtũ eſt.2.Meteor.c.8.H

HIERON. Tyrãnus Syracuſarum.

1 Hieron exploratores ſeu delatores ſubmittebat, ubicunq; congregatio aliqua, aut conuerſatio hominũ erat, ut explorarent, quid quiſque diceret.5.Polit.c.11.C.

2 Hieron decem annis tyrãnidem exercuit 5.Polit.c.12.B. Quære Simonides.2.

HILOTAE. Quære Ilotæ.

HYMBER. Quære Imber.

HYMERAEI. Ciues Hymeræ urbis in Sicilia.

Hymeræi Phalarĩ imperatorẽ eligẽtes Steſichori apologo ꝓhibebãt.2.Rhet.c.20.B

HYPERBOLE. Interpretatur exceſſus.

Hyperbolici ſermones non congruunt ſenibus.3.Rhet.c.11.H. Quære Ira.25.

HYPOSTASIS. Ideſt ſedimẽtum quarũdam rerum liquidarũ. Quære Sedimẽtũ.

HYPOTHESIS. Interpretat̃ ſuppoſitio.

Hypotheſi utens facit problema particulare uniuerſale.3.Topic.c.4.G.

HYPPARINVS. Syracuſarũ quidam.

Hypparinus cum prodigaliter patrimonium conſumpſiſſet, res nouas molitus tyrannidem Dyoniſio parauit Syracuſis.5.Polit.c.6.D.

HYPPASVS. Philoſophus Pythagoricꝰ ex Metaponto oppido in ſinu Tarentino.

Hyppaſus Metapõtinus ignem dixit eſſe principiũ materiale rerũ.1.Metaph.c.3.E.

HYPPATA. Locus in Aeneia Italiæ parte. Quære Aeneia.

HYPPECCAMA. Fomes ſeu matia facilis ſuccendi.

Hyppecama, id eſt ſuccẽſio illa & materia, unde ignitæ impreſſiones fiunt, quomodo incẽdatur, habes.1.Meteor.c.5.B. Quære Aeges. Dali. Impreſſio in ſublimi, Exhalatio. Fumus.

HYPPIAS.

Hyppias Athenienſium tyrannus quomodo pecunias extorſerit a ciuibus per adulterinæ monetæ percuſſionem & magiſtratuum uenditionem, habes Oeconom. Publi.C.

HIPPO. Philoſophus.

1 Hippo animam dixit, eſſe aquam, quia ſemen humidum eſt.1.de Aĩa.T.Co.32.

2 Hippo redarguit eos, qui animam ſanguinem eſſe dicunt.1.de Aĩa.T.Co.32.

3 Hipponem nemo dignabitur ponere inter antiquiſſimos philoſophos propter intellectus illius uilitatẽ.1.Metaphy.c.3.D.

HIPPOCRATES. Medicꝰ celeberrimꝰ ex Co inſula, & alius philoſophꝰ & mathematicus eiuſdem nominis.

1 Hippocrates circulum quadrauit per lunulas.1.Elench.c.10.A.

2 Hippocrates dixit, cometam eſſe unũ ex ſyderibus erraticis, & comã nõ habere ex ſe, ſed aſſumere ratione loci, dũ errat, uerſus ſolem refracto noſtro uiſu ab humore, quem trahit.1.Meteor.c.6.B.

3 Hippocrates medicus.7.Polit.c.4.A.

HIPPODAMVS. Mileſius legiſlator.

1 Hippodamꝰ Euriphõtis Mileſius ciuitatũ diuiſionem inuenit, & Piræum incidit. Et cum eſſet in cætera uita moroſus propter gloriæ cupiditatem, a quibuſdam uitæ ſuperfluæ uiſus eſt capillorum prolixitate, & ornatu ſumptuoſo. Veſtitu uſus ẽ frugali quidem ſed calido admodum non ſolum hyeme ſed etiam æſtate. Primus etiam inter eos, qui in republica uerſati nõ eſſent, aliquid de optimo ſtatu ciuitatis aggreſſus eſt dicere.2.Politi.c.6.A.

2 Hippodamus conſtituit ciuitatem decem milium uirorum, quos in tres partes diuiſit, ſcilicet in artifices agricolas & belli propulſatores. Regionem uero diuiſit in partes tres, quarum una erat ſacra. Secunda publica. Tertia priuata.2.Poli.c.6.A.

3 Hippodamus conſtituit, ut iudices ferant ſententiam, in ſcripta tabella, ſi cõdemnarent, aut uacua, ſi abſoluerent, ſi uero partim condemnarẽt, partim abſoluerent, id ipſum ut ſcriberẽt, diffiniuit.2.Politic.cap.6.F.

4 Hippodamus legem tulit, ut qui aliquid utile ciuitati reperiſſent, honoribus afficerentur.2.Polit.c.6.B. Quære Ciuitas.27

5 Hippodamus legem tulit, ut filii, quorum patres in bello occubuiſſent, ex publico alerentur.2.Polit.c.6.D.

6 Hippodamius modus ſtruendarum ædiũ melior eſt q̃ antiquus.7.Polit.c.11.C.

HIPPOLOCHVS.

Hippolochus primus laudatus eſt publice Athenis.1.Rhet.c.9.M.

HYPSETVS. Mons. Quære Chariſia.

HYRCANVM MARE. In Aſia, quod & Caſpium dicitur.

Hyrcanum mare nõ cõmiſcetur oceano, & circumhabitatur a uariis gentibus.2.Meteor.c.1.D. Quære Aſia.

HIRCINA SYLVA. Quære Hercinii montes.

HIRVNDO. Auis uulgo nota.

1 in Hirundinem Gorgiæ dictum habes.3.Rhetor.c.3.D.

2 Hirundo nõ una, nec unus dies facit uer, ut eſt in prouerbio.1.Ethic.c.7.E.✳.

HISPANIA. Quære Iberia.

HISTORIA.

1 Hiſtoria diligenter conſcripta utilis eſt ad publica conſilia.1.Rhet.c.4.F.

2 Hiſtorica dictio eſt, quæ maxime propria eſt.3.Rhet.c.12.A.

HOMERVS Poeta celebratiſſimus.

1 Homeri poema nihil habet cõmune cũ Empedocle præter uerſum, quo ambo cõſtant. in Poet.c.1.C.

2 Homerus primus poema, ut poema eſt, inuenit, & conſcripſit. in Poet.c.1.G.

3 Homeri opus eſt Margites. in Poet.c.1.G.

4 Homerus primus imitationes effinxit ritu dramatico, & ſic primus comediæ figuras erexit. in Poet.c.1.I.

5 Homerus ſicut in aliis omnibus excellit alios poetas, ſic in fabularum modo ordine & menſura. in Poet.c.6.F.

6 Homerus laudatiſſimus & optimus eſt inter omnes poetas. in Poet.c.8.E.

7 Homerus in propria perſona pauca loquitur. in Poet.c.8.E.

8 Homerus exemplis optimis uſus eſt ad orationis claritatem.8.Topi.c.2.A. Quære Exemplum.7.

9 Homerus eo tempore floruit, quo tota Aegyptus tantum una urbs Thebæ erat.1.Meteor.c.14.E. Quære Thebæ.

10 Homeri teſtimõio ꝓbat Democritꝰ, uerũ ẽẽ id, qđ uidet̃, & cõtradictoria ſimul uera

cum dicat Homerus, Hectorem propter uulnus amentẽ ſapere, licet alia, quæ non prius ſapiebat. 1. de Anima. T. Co. 23. &. 4. Metaphy. T. Co. 21.
11 Homeri teſtimonio aſſerebant antiqui, intelligere eſſe corporis, ſicut & ſentire. 2. de Anima. T. Co. 150. 151.
12 Homeri ſententia cælum quale ſit, oſtenditur. de Mundo ad Alexan. c. 5. L.
13 Homeri teſtimonio probatur, illa eſſe utilia alicui, quæ eius inimici aduerſa ſibi credunt. 1. Rhetor. c. 6. D.
14 Homerꝰ dixit, iram multo dulciorem eſſe defluente melle. 1. Rhetor. c. 11. D.
15 Homeri teſtimonio uſi ſunt Athenienſes de Salamine 1. Rhetorico. c. 15. C. Quære Salamina. Athenæ. 6.
16 Homerus, ſurdam terram mortuos eſſe, dixit. 2. Rhet. c. 3. E.
17 Homerum honorauerunt Chii, q̃uis ciuis illorum non fuerit. 2. Rhetor. c. 23. H.
18 Homerus ſæpius utitur metaphora ab animatis ad inanimata. 3. Rhet. c. 11. A.
19 Homeri teſtimonio oſtenditur, antiquiſſimis temporibus reges renunciare ſolitos populo ea, quæ ipſi elegiſſent. 3. Ethicor. cap. 3. D.
20 Homeri Margites nec arare nec fodere ſciebat, nec ad rem ullã utilis erat. 6. Ethi. cap. 7. A.
21 Homerus uirtutem heroicam in Hectore oſtendit, cum induceret Priamum dicẽtem. Hector iam non mortalis filius uidebatur, ſed diuino ſemine natus. 7. Ethico. cap. 1. A.
22 Homerus Veneri cingulũ tribuit, cui etiã fraudem ineſſe dicit, oſtendens cupiditatẽ dolis & inſidiis agere. 7. Ethi. c. 6. B.
23 Homerus regem nominat paſtorẽ populorum. 8. Ethic. c. 11. A.
24 Homerus Iouem patrẽ appellat, quia omnium curam gerit, ut pater filiorum. 8. Ethico. c. 10. C.
25 Homerus fortitudinis ciuilis exẽplum inducit in Hectore uerente, ne alius primus in agmine eſſet. 1. Magnor. Mor. c. 21. C.
26 Homeri teſtimonio oſtenditur, ciuitates ex pagis, & pagos ex domibus cõſtitutos 1. Polit. c. 1. D.
27 Homerus ꝑ contumeliam increpat eũ, qui ſine iure eſt ſine tribu ſine domo. 1. Politi. c. 2. B.
28 Homeri auctoritate probatur, muſicam eſſe inductam oblectationis tantum cauſa. 8 Polit. c. 3. C.
29 Homeri teſtimoniis oſtenditur, ſocietatẽ inter uirum & uxorem debere eſſe uerecũdam & cum pudore & unanimem. 2. Oeconom. c. 3. per totũ. Quære Odyſſea. ✳.

HOMO.

1 Hominibus maxime naturale eſt a pueritia imitari, & in hoc ab aliis animalibus differunt, quod maxime imitantur. in Poet. cap. 1. F.
2 Homines ſumꝰ principia multorum, quæ poſſunt, uel non poſſunt fieri a nobis. 1. Perihermé. c. 8. D.
3 Homines ut plurimum praui ſunt, pauci uero boni. 2. Topic. c. 2. R.
4 Homini, ut homo eſt, ſimilior eſt equus, ſimia uero ſimilior homini in ridiculis. 3. Topic. c. 2. D.
5 Hominis proprium quod eſt ꝑ ſe, eſt, ꝙ ſit animal mortale, diſciplinæ ſuſceptiuũ. 5 Topic. c. 1. B.
6 Homo ex homine fit. 2. Phyſic. T. Co. 13.
7 Homo eſt quodammodo finis omnium. 2. Phyſic. T. Co. 24.
8 Homo generat hominẽ ex materia, & ſol. 2. Phyſic. T. Co. 26. 70.
9 Homo actu facit ex homine in potẽtia hominem in actu. 3. Phyſic. T. Co. 17.
10 Homo eſt minor mundus. 8. Phyſicor. T. Co. 17.
11 Hominis actiones multæ ſunt, quia multa bona conſequi poteſt. 2. de Cæl. T. Co. 63
12 Homo multa agit gratia aliorũ. 2. de Cæl. T. Co. 63.
13 Hominis actiones plures ſunt q̃ aliorum aĩalium. 2. de Cæl. T. Co. 64.
14 Homo ſuis operationibꝰ, unum eſt, quod conſequi poteſt. 2. de Cæl. T. Co. 64.
15 Hominum reliquorumqꝫ animatorum generatio in rectum eſt, & non circularis, ut elementorum. 2. de Gener. T. Co. 70.
16 Hominibus ineſt intellectus & illis, q̃ ſunt p̃ſtabiliora aut honorabiliora, ſi qua ſunt. 2. de Aĩa. T. Co. 29. 32.
17 Homo habet ultimum & minimum inter partes ſeu differentias animæ, ultimum, quia intellectiuum alia includit, minimũ, quia paucioribus cõuenit intellectus. 2. de Aĩa. T. Co. 32.
18 Homo praue odorat inter alia animalia. 2. de Aĩa. T. Co. 92.
19 Homo nil odorat ſine uoluptate aut triſtitia. 2. de Aĩa. T. Co. 92.
20 Homo certiſſimum ſenſuum habet tactũ, & ſuperat in hoc omnia animalia, in aliis uero ſenſibus a pluribus animalibus ſuperatꝰ. 2. de Aĩa. T. Co. 93.
21 Homo animalium prudentiſſimus eſt, quia tactu cũcta ſuperat animalia. 2. de Anima. T. Co. 64.
22 Homines carne molles apti mẽte ſunt, duri uero carne inepti, quia tactus ſubtilitate quæ in mollicie cõſiſtit, differt ingenioſus ab inepto. 2. de Aĩa. T. Co. 94.
23 Homo non odorat ſine reſpiratione, & ꝓprium illius eſt. 2. de Aĩa. T. Co. 98.
24 Hominis inſtrumentum ad odorandum differt ab inſtrumento odorandi aliorum animalium. Nam ſicut oculi quorundam animalium, quia duri ſunt, non teguntur, aliorum uero quia molles, teguntur palpebris aut aliquo tegmine, ſic inſtrumẽtũ olfactꝰ in nõ ſpirãtibꝰ ſine opculo eſt, in ſpirãtibꝰ uero ut in hoĩe operculo tegitur. 2. de Aĩa. T. Co. 100.
25 Homines multi ſequuntur phantaſiam, p̃termiſſa ſcientia intellectus. 3. de Anima. T. Co. 48.
26 Homo maximum cerebrum habet & humidiſſimum inter alia animalia proportione corporis, & ideo florum & aliarum rerum odoribus gaudet, quia calor odorum reſpondet frigiditati cerebri. de Sẽ. & Sẽ. cap. 5. L.
27 Homines prunarum halitu grauedinem patiuntur, & nonnũqꝫ ſuffocantur. de Sẽ. & Sen. c. 5. P.
28 Homo ſolus inter animalia reminiſcitur, quia reminiſci ſyllogiſmus eſt, & inquiſitio non ineſt niſi illis animalibus, quæ habent deliberationem. Nam deliberare ſyllogiſmus quidam eſt. de Mem. & Remi. c. 2. N
29 Homo longioris uitæ eſt q̃ equus. de Longit. & Breuit. Vit. c. 1. C. &. c. 2. A.
30 Homo longiſſimæ uitæ eſt inter animalia ſanguinem habentia & greſſibilia. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. B.
31 Hominis pars ſuperior ad uniuerſi ſupremum erecta eſt. de Iuuen. & Senect. c. 1. D & de Reſpirat. c. 6. B.
32 Homines refrigerantur, nutrimento ſũpto. de Iuuent. & Senect. c. 3. D.
33 Homo pulmonem habet ſanguine referti ſſimum. de Reſpirat. c. 6. B.
34 Homo ideo erectiſſimus animalium incedit, quia plurimum & puriſſimum ſanguinem habet, & ideo ſuperiorem partem erectam habet ad mundi ſupremum. de Reſpirat. c. 6. B.
35 Hominis mores quomodo poſſint ex lineamentis corporis ex colore & facie præſertim dinoſci, habes. in Phyſiognom. per totum.
36 Hominis mores quidam iudicabant ex cõſtitutione uultus, quam oſtendebat, cũ aliqua perturbatione teneretur. in Phyſiognom. B.
37 Hominis magis propriũ eſt ratione q̃ corpore parare ſibi præſidium. 1. Rhet. c. 1. H
38 Homo maxime diligit ſua opera. 1. Rheto. cap. 11. L.
39 Homines ſatis ad ueritatem nati ſunt, & ut plurimum ueritatem conſequuntur. 1. Rhetor. c. 1. H.
40 Homines quæ agunt, ſeptem cauſis agũt, ſcilicet fortuna, ui, natura, conſuetudine, ratione, ira, cupiditate. 1. Rhet. c. 10. D.
41 Homines iniuſta faciunt ut plurimum, ſi poſſunt. 2. Rhet. c. 5. D.
42 Homo nullus eſt liber. Nam aut diuitiis aut fortunæ ſeruit, ut eſt communis ſentẽtia. 2. Rhet. c. 21. B.
43 Homo oratione maxime præſtat cæteris animalibus. in Præfat. Rhetor. ad Alexand. E.
44 Homo natura ciuilis eſt. 1. Ethi. c. 7. C.
45 Hominis propria actio eſt felicitas. 1. Ethic. 7. D. E.
46 Homini commune eſt cum plantis & brutis uiuere. 1. Ethic. c. 7. E.
47 Hominis propria operatio eſt cum ratiõe, aut non ſine ratione. 1. Ethic. c. 7. E.
48 Homines iubet Plato, ſtatim ab ipſa adoleſcentia ita inſtitui oportere, ut gaudeant, & doleant, quibus oportet. Eſt enim hæc eruditio & educatio recta. 2. Ethi. c. 3. A.
49 Homines eſſe dominos & principium ſuorum actuum, ex hoc liquet, quoniam legiſlatores eos puniunt, qui contra leges aliqd faciunt, ſi non faciunt inuiti. 3. Ethico. c. 5. B. & 1. Magnor. Mor. c. 12. A.
50 Homo ſolus uoluptatem capit per odoratum & uiſum & auditum. 3. Ethic. c. 10. B.
51 Homini, ut homo eſt, non accidit uoluptas ſenſuum, ſed ut animal eſt. 3. Ethicor. cap. 10. D.
52 Homo, qui omnino uoluptatibus aut cupiditatibus non gaudet, lõge ab homine diſtat, tale autem uitium nomine caret, quia non facile fit. 3. Ethic. c. 11. C.
53 Homo non permittitur dominari, ſed ratio, quia in ſuam utilitatem agit, & fit tyrãnus. 5. Ethic. c. 6. B.
54 Homine multa ſunt præſtantiora & diuiniora natura, ut hæc manifeſtiſſima, ex quibus ipſe conſiſtit mundus. 6. Ethic. c. 7. B.
55 Homines ad quaſdam uirtutes uidentur magis idonei a natura q̃ ad alias. 6. Ethic. cap. 13. A.
56 ex Hominibus dii fiunt, ut dicitꝰ, propter

uirtutis excellentiam.7.Ethic.c.1.A.

57 Hominis uitium maius malum eſt q̃ brutorum feritas, quia in brutis non eſt corruptum optimum, quod a natura habent, in homine uero prauo corruptum eſt.7.Ethico.c.6.C.

58 Homo malus millies plura mala q̃ fera facere poteſt.7.Ethic.c.6.C.

59 Homines magis ad deteriores habitus declinant.7.Ethic.c.7.A.

60 Homines ſequuntur uoluptatem.7.Ethico.c.13.B.

61 Hominis natura non eſt ſimplex, & ideo nulla una uoluptate ſemper delectatur.7.Ethico.c.14.C.

62 Homo prauus facile eſt mutabilis.7.Ethico.c.14.D.

63 Homo omnis naturaliter amicus & familiaris eſt homini.8.Ethic.c.1.B.

64 Hominum conuentus fieri olim ſolebant poſt frugum perceptionem.8.Ethicor.cap.9.C.

65 ad Hominem quẽcunq;, qui cõmunicare ſecundum legem & pactionem poteſt, iuſtitia & amicitia eſt omni homini.8.Ethic.cap.11.B.

66 Hominum amicitia eſt ad deos, ut ad optimos & excellentes.8.Ethic.c.12.B.

67 Homo magis eſt animal coniugale q̃ ciuile.8.Ethic.c.12.C.

68 Homo non ſolum eſt coniugale propter ꝓcreationem prolis, ſed etiã propter alia.8.Ethic.c.12.C.

69 Homo uidetur eſſe mens.9.Ethic.c.4.B.

70 Homo animal ciuile natura eſt, & aptum cum aliis una uiuere.9.Ethic.c.9.B.&.1.Polit.c.8.D.&.3.Polit.c.4.B.

71 Hominis uiuere determinatur per ſentire uel intelligere.9.Ethic.c.9.D.

72 Homines dicuntur ſimul uiuere, nõ ut pecora ſimul paſci, ſed uerba & mẽtẽ cõmunicando.9.Ethic.c.9.E.

73 Hominis pars excellentior eſt intellectus.10.Ethic.c.7.C.D.

74 Homo quoad fieri poteſt, conari debet ad immortalitatẽ. Nec audire eos, qui monẽt homines, cum ſint mortales, tantum mortalia curare debere.10.Ethic.c.7.D.

75 Homo maxime eſt intellectus, quia intellectus præſtabiliſſimum eſt in homine, & illud maxime aliquid eſt, quod in ipſo eſt p̃ſtantiſſimum.10.Ethic.c.7.D.

76 Hominum uoluntates obſcuræ ſunt, & ſimulant ſe multi iuſta uelle, cum nõ ſint iuſti.10.Ethic.c.8.B.

77 Homines priuati magis uidentur agere ſecundum uirtutem, q̃ in maximis poteſtatibus conſtituti, ut etiam Soloni uiſum eſt 10.Ethic.c.8.D.

78 Homo, qui eſt abſq; ciuitate non propter fortunam ſed propter naturã & ſolitarius, aut neq̃ eſt, aut plus q̃ homo eſt.1.Politic.cap.2.A.

79 Homo magis eſt ſociale animal, q̃ omnes apes, aut omne gregatile animal.1.Politi.cap.2.B.

80 Homo inter cuncta animantia ſermonem habet ad oſtendendum damnum aut utilitatem iuſtũ & iniuſtum, ut ſic ciuitas cõſtituatur.1.Polit.c.2.B.

81 Homo optimum eſt omnium animalium perfectiõe ſuſcepta. Alienus uero a legib9 eſt peſſimum animaliũ, quia eſt iniuſtitia armata per innatam prudẽtiam, quæ ſunt hominis arma.1.Polit.c.2.C.

82 Homines præſtantes aliis imperare debẽt, alii uero ſubdi & parere illis.1.Polit.c.3.F. Quære Heroicus.3.4.

83 Hominum uiuendi modi diuerſi ſunt ex ratione diuerſitatis acquirẽdi uictum. Nã alii paſtoriciam uitam, alii uenaticam, alii piſcatoriam exercent. Maxima pars tamẽ hominum ex terra uiuit & fructibus non ſylueſtribus.1.Polit.c.5.C.

84 Hominum gratia ſunt animalia cætera, ut manſueta propter utilitatem & cibum, fera propter alia adiumẽta ut ueſtes, aliqua etiam propter cibum.1.Polit.c.5.E.

85 Hominum cõmunitas & conuictus difficilis eſt, quod in iis, qui una iter agunt, oſtenditur, qui ſæpe de paruis & uilibus rebus diſſident inter ſe.2.Polit.c.3.B.

86 Homines primi ſiue ex terra geniti ſunt, ſiue ex corruptione aliqua, ignari & imprudentes fuerunt.2.Polit.c.6.F.

87 Hominum uoluntas non eſt ſecura regula.2.Polit.c.8.E.

88 Homo uiuẽdi cupiditate multa aſpera tolerat, quia in uita eſt quædam proſperitas & naturalis dulcedo.3.Polit.c.4.B.

89 Homines ab honoribus excluſi nõ ceſſant res nouas moliri, quouſq; & ipſi honorẽt.5.Polit.c.6.A.

90 Homines non ſunt uenandi ad uſum cibi, aut ad ſacrificandum.7.Polit.c.2.D.

91 Hoĩes frigidas regiões incolẽtes aĩoſi ſunt, ſed parum habent artis aut ingenii, qui uero calidas regiones incolunt, animoſitatẽ non habent, arte tamen & ingenio ualẽt.7.Polit.c.7.A.

92 Homo ſolus inter cuncta animalia uiuit & ſecundũ mores & ſecundũ rationẽ, qua ſol9 prædit9 eſt. Vnde multa præter naturã & mores agunt hoĩes, ſi perſuaſum habẽt, meli9 eſſe aliter agere.7.Polit.c.13.D.

93 Hominum corpora puſilla gignuntur, ubi adoleſcentes mares & puellæ conſueuerũt matrimonio copulari.7.Polit.c.16.B.

94 Homines omnes natura ſcire deſiderant. Quod a ſigno probat, quia diligimus ſenſus, eo quod per ipſos cognoſcimus, & illũ ſenſum ſcilicet uiſum magis inter oẽs, qui plures differentias rerum cognoſcendarũ nobis oſtendit.1.Metaphy.c.1.A.

95 Hominũ genus arte & rationibus uiuit, q̃uis alia animalia imaginationibus & memoriis uiuant.1.Metaphy.c.1.B.

96 Hominibus fit experimentum ex multis memoriis.1.Metaphy.c.1.C.

97 Hominibus ars & ſcientia efficitur per experientiam.1.Metaphy.c.1.C.

98 Homines infortunati ſunt, qui quærunt ſapientiam, cum deus illam hominibus inuiderit, & ab illis abſcõdat propter inuidiã, ut dicunt poetæ, ſed non illis credendum eſt.1.Metaphy.c.2.F.

99 Hoĩs natura in plæriſq; ſerua eſt, & ideo ſapientia non putabitur humana poſſeſſio, quia ſapientia libera eſt, cum ſit ſui ipſius gratia.1.Metaphyſic.c.2.F.

100 Hominis cauſa materialis eſt ſanguis mẽſtruus, cauſa efficiens ſeu mouens ſemen, cauſa formalis quod quid erat eſſe.8.Metaphyſi.T.Co.12.

101 Hominem, dixit Protagoras, eſſe menſuram omniũ, ac ſi diceret ipſum ſcientẽ atq; ſentientem.10.Metaphy.T.Co.5.

102 Hominem, dicebat Protagoras, eſſe oĩm rerum menſuram, nil aliud per hoc dicens niſi ea eſſe talia, qualia cuilibet apparent.11 Metaphy.c.4.F.

103 Homo hominem generat naturaliter.12.Metaphy.T.Co.13. Plura de homine quære in omnibus fere dictionibus. Nam cum homo omniũ fere finis ſit, nulla propemodum eſt dictio, quæ nõ contineat aliquid, quod ad hominem pertineat.

HOMOCAPVS.

Homocapos, id eſt contubernales, appellat Epimenides eos, qui domeſtica ſocietate tenentur.1.Polit.c.1.D.

HOMOGENEVM. Id eſt ſimilare, totum ſcilicet cuius partes ſunt eiuſdem generis ſeu ratiõis. Quære Pars. Anaxagoras

HOMOSIPYVS.

Homoſipyos, id eſt compenuarios, appellat Charondas eos, qui domeſtica ſocietate tenentur.1.Polit.c.1.D.

HONESTAS. HONESTVM.

1 Honeſtum eſt, quod cum bonum ſit, circa iucundum eſt.1.Rhetor.c.9.A.

2 Honeſtum uirtus eſt.1.Rhetor.c.9.A.

3 Honeſta, de quibus ciuilis facultas conſyderat, tantam differentiam & errorem habent, ut lege & non natura conſtare uideãtur.1.Ethic.c.3.A.

4 Honeſtas eſt finis uirtutis.3.Ethic.c.7.A.

5 Honeſtum non eſt, quod præter naturam eſt.7.Polit.c.3.B.

6 Honeſta utilibus ſunt præferenda.7.Polit.ca.14.D.

7 Honeſtorum gratia ſunt utilia & neceſſaria.7.Polit.c.14.D.

HONOR. HONORARE. HONORATVS. HONORABILE.

1 Honorem omnes appetunt.6.Topic.c.4.B.&.8.Ethic.c.8.A.

2 Honoratiora non ſunt eadem apud omnes, ſed alia apud alios.1.Rheto.c.5.F.

3 Honor pars felicitatis eſt.1.Rhetoricor.cap.5.B.

4 Honor eſt benefactiuæ gloriæ ſignum ſeu indicium. Honorantur enim maxime, qui beneficia contulerunt, deinde qui conferre poſſunt.1.Rhet.c.5.E.

5 Honorem multi adepti ſunt, q̃uis exigua beneficia contulerint, ſed modus atq; occaſio profuit.1.Rhet.c.5.E.

6 Honoris partes ſunt ſacra, memorationes, decantationes carminum, aut ſolutæ orationis ad laudem recitatio, primi conſeſſ9 ſepulchra, imagines, publici uictus. Vltra hæc etiam illa barbara inclinari, loco cedere, munera quoq;.1.Rheto.c.5.F.

7 Honor inter iucundiſſima cẽſetur.1.Rhetorico.c.11.F.

8 Honores aliqui poſuerunt eſſe felicitatẽ.1.Ethic.c.4.A.

9 Honorem ponũt felicitatem eſſe, qui ſunt elegantes, & idonei ad agendum.1.Ethic.c.5.A. Quære Diſciplina.10.

10 Honor finis eſt fere uitæ ciuilis.1.Ethicor.cap.5.A.

11 Honor ciuilis non eſt felicitas, quia felicitas eſt in habente felice ut proprium quid, quod non facile auferri queat. Honor uero potius eſt in illo, qui honorem exhibet, q̃ in illo cui exhibetur.1.Ethic.c.5.A.

12 Honor non eſt felicitas, quia honor expetitur, ut boni credantur, & ſic propter aliũ, ergo nõ eſt felicitas, cum felicitas propter ſe ſit.1.Ethic.c.5.B.

13 Honor magis habet rationem felicitatis q̃ diuitiæ, licet nõ ſit felicitas. 1. Ethic. c. 5. B.

14 Honorabile & laudabile quo differant, habes. 1. Ethic. c. 12. per totum.

15 Honor eſt maximum bonorum externorum. 4. Ethic. c. 3. B.

16 Honor uirtutis præmium eſt, & bonis tribuitur hominibus. 4. Ethic. c. 3. D. & 8. Ethic. c. 14. A.

17 propter Honorem expetuntur diuitiæ & poteſtas. 4. Ethic. c. 3. D.

18 Honore digni cenſentur, qui in poteſtatibus ſunt conſtituti, & diuites. 4. Ethicor. cap. 3. A.

19 Honore reuera ſolus bonus dignus eſt. 4. Ethic. c. 3. E.

20 Honoris uacuitas opponitur modeſtiæ p̃ defectum. 4. Ethic. c. 4. B.

21 Honor eſt merces & præmiũ magiſtrat⁹, cui uero honor non ſufficit, tyrãnus eſt. 5. Ethic. c. 6. B.

22 Honorari aliqui appetunt non propter honorẽ, ſed per accidens. Vt honorari a potẽtibus non propter honorem, ſed ut honor ille ſit ſignum beneficii ſuſcipiẽdi. Et a uiris ſtudioſis honorem appetunt, ut ipſi etiam boni credantur. 8. Ethic. c. 8. A.

23 Honorari minus præſtabile eſt q̃ amari. 8. Ethic. c. 8. A.

24 Honor & pecuniæ nulli ſimul tribuuntur in republica. 8. Ethic. c. 14. C.

25 propter Honorum inæqualitatem ſeditiones oriuntur in ciuitatibus, præſertim inter præſtantes uiros. 2. Polit. c. 5. D. & 3. Polit. c. 2. 3. A.

26 Honori incumbit tam ignauus q̃ bonus, ut in prouerbio dicitur. 2. Polit. c. 5. D.

27 Honores rationabiliter ſibi uendicant nobiles, ingenui, & opulenti. 3. Politicor. c. 7. C. D.

28 ab Honoribus excluſi homines nõ ceſſãt res nouas moliri, quouſq; & ipſi honorentur. 5. Polit. c. 6. A.

29 Honore ſi priuẽtur uiri fortes & magnanimi, ſeditiones concitant. 5. Polit. c. 7. A

30 propter Honoris cupiditatem quidã oppreſſere aut reges ſuos, aut tyrannos, aut principes, qui tamen rari ſunt, ſi comparẽtur illis, qui propter diuitias, aut contemptum, aut contumeliam, aut metum idem fecerunt. 5. Polit. c. 10. L.

31 Honorem illæſum conſeruare uolunt omnes. 5. Polit. c. 11. I.

32 Honori præferunt lucrum quidam. 6. Polit. c. 4. A. ✳

HOREVM. Ciuitas in Eubœa.

apud Horeum paucorum gubernatio trãſlata eſt ad popularem ſtatum per Heracleodorum ad maximam dignitatem aſſumptũ, quia inimicus erat gubernationis paucorum. 5. Polit. c. 3. E.

HORRESCERE.

1 Horreſcimus, urina reddita, quia ſpiritus uniuerſus intro reconditur ab extrinſeco. 2. Meteor. c. 8. H.

2 Horreſcũt, qui aqua calida aſperſi ſunt. de Som. & Vig. c. 3. I.

HOSPITALITAS.

Hoſpitalitatis optimum præceptũ eſt, quo dicitur. Hoſpite ne careas, hoſpes nec pluribus eſto. 9. Ethic. c. 10. A. ✳ Hoſpes.

HVMANVS. A. VM.

1 Humanas res quidam circulum eſſe dixerunt, quia tempore menſurantur, quod uidetur eſſe circulus quidam. 4. Phyſicor. T. Commen. 133.

2 Humanorum actuum eſt aliquis finis bonus & optimus. 1. Ethic. c. 2. A.

3 Humanarum actionum finem cognoſcere ciuilis facultatis eſt, quæ eſt architectonica & uelut dominans. 1. Ethic. c. 2. A.

4 Humanum uitium ſeu malitia genere differt a uitio brutorum. 7. Ethic. c. 1. A.

5 Humanis carnibus ueſcuntur quidam circa Pontum. 7. Ethi. c. 5. A. Quære Caro.

6 Humano generi maxime familiaris eſt uoluptas. 10. Ethic. c. 1. A.

7 circa Humanas actiones magis creduntur opera q̃ uerba. 10. Ethic. c. 1. B.

8 Humana non poſſunt continuo operari. 10. Ethic. c. 4. D.

9 Humanorum actuũ regula eſt uir bonus, & illi actus & operationes boni ſunt, qui tales uiſi fuerint uiro bono. 10. Ethic. c. 5. D. & cap. 6. B.

10 Humanarum rerum finis eſt felicitas. 10. Ethic. c. 6. A.

11 Humanarum operationum finem eſſe iocum aut ludum, abſurdum eſt dicere. 10. Ethic. c. 6. B. C.

12 Humanæ uitæ finis, impoſſibile eſt, ꝙ conſiſtat in ioco. 8. Polit. c. 3. A.

HVMECTABILE.

Humectabilia ſunt, quæ cũ terra & aqua ſint duriora, poros habẽt ampliores q̃ moles partium aquæ. 4. Meteor. T. Co. 43.

HVMIDITAS. HVMOR. HVMECTATIO. HVMIDVM.

1 Humidi corporis proprium eſt in omnẽ figuram duci. 5. Topic. c. 2. H.

2 Humida ſunt omnium corporũ maxime miſcibilia. 1. de Gener. T. Co. 89.

3 Humidum eſt bene terminabile, ſi non ſit uiſcoſum. 1. de Gener. T. Co. 89. & 4. Meteor. T. Co. 28.

4 Humiditas eſt prima cõtrarietas paſſiua. 2. de Gener. T. Co. 8.

5 Humidum eſt difficulter terminabile proprio termino, bene autem termino alieno. 2. de Gener. T. Co. 10. 9.

6 Humidum in hoc differt ſcd̃m tactũ a molli, quia humidum tranſmutat tangens ſcilicet humectando, molle uero, ut tale nõ trãſmutat. 2. de Gener. T. Co. 13.

7 Humidũ dicit̃ de humido ꝓprie, ideſt interius humiditatem habente, & de madẽte ſiue de habente humiditatem exterius in ſuperficie, quorũ unũ opponitur ſicco proprie dicto, aliud ſicco concreto ſiue coagulato. 2. de Gener. T. Co. 14. 15.

8 Humidorũ oĩm mare putatũ eſt principium a quibuſdam. 2. Meteor. c. 2. B.

9 Humores omnes quando reſoluuntur per exhalationem, & rurſum concreſcunt, cõuertuntur in aquam. 2. Meteor. c. 3. O.

10 Humiditas qualitas paſſiua eſt, & facile terminabilis. 2. Meteor. T. Co. 21.

11 Humidum nullum maturum fit ſine arido. 4. Meteor. T. Co. 21.

12 Humidum principium eſt paſſiuorũ corporũ. 4. Meteor. T. Co. 28.

13 Humidorum quædam ſunt actu humida, ut humores, quædam potentia, ut liquabilia. 4. Meteo. T. Co. 28.

14 Humidum ſicco cauſa eſt, ut terminetur, ſiccum uero humido cauſa eſt, ut conſtet. Atq; ſic iſta duo ſe habent, ut alterũ alteri glutinis uice ſit. 4. Meteor. T. Co. 28.

15 Humidum propriiſſime aquæ attribuitur 4. Meteor. T. Co. 29.

16 Humidum aut ſiccum aut mixtũ ex iis eſt omne, quod patitur. 4. Meteor. T. Co. 30.

17 Humidum omne aqua conſtat, quia aqua maxime paſſiua eſt. 4. Meteor. T. Co. 30.

18 Humectatio dupliciter ſit, aut cũ aliquid in aquam conſiſtit, aut cum liquefit coagulatum, ſeu quod concreuerat. 4. Meteoror. c. 34.

19 Humida omnia præter aquam a calore inſpiſſantur. 4. Meteor. T. Co. 37.

20 Humida quæ euaporare queunt, aquæa ſunt, q̃ uero non euaporant, terræa ſunt, uel aquæa & terræa & aerea. 4. Meteoro. T. Co. 48.

21 Humidum nõ nutrit abſq; ſicco. de Sen. & Sen. c. 4. F.

22 Humidum in quo uita longa conſiſtere debet, nõ debet eſſe facile deſiccabile. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. C.

23 Humidum non quodcunq; eſt cauſa uitæ, ſed humidum, quod ſit multæ quantitatis & qualitatis ꝓportionalis ad calidũ. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. D.

24 Humiditas calori cõiuncta uitæ cauſa eſt. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. G.

25 Humidum aquæũ facile corruptibile eſt, quia frigidum eſt, & facile congelabile. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. H.

26 Humiditas animalium frigidarum regionum aquoſa eſt. de Longit. & Breuit. Vit. ca. 2. G. ✳.

HVMILITAS.

Humilitate ira ſedatur. 2. Rhetoric. c. 3. B Quære Canis. 2.

I

IACTANTIA. Vitium.

Iactantiæ eſt plura ſibi arrogare, q̃ ſint. 1. Magnor. Mor. c. 7. A Quære Arrogãs. Arrogantia. Diſſimulatio. 4.

IACTVS. Mercium in mare. Quære Merx.

IAM. Temporis aduerbium.

Iam ſignificat tẽpus, quod eſt propinquũ præſenti indiuiſibili nunc, ante, aut poſt. 4. Phyſic. T. Co. 126.

IAMBICVM. Carminis genus, a iambi pedis frequentia dictum.

1 Iambicum metrum ſermocinationibus aptum eſt. in Poet. c. 1. I.

2 Iambicum a conuitiis dictum eſt, eo ꝙ inter ſe conuitientur. in Poet. c. 1. G.

3 Iambicis conueniũt metaphoræ. in Poet. cap. 7. L.

4 Iambicum carmen rebus agendis idoneũ eſt. in Poet. c. 8. A.

5 Iambico carmine uſi ſunt loco tetrametri, quia iambicum eſt orationi ſimillimũ. 3. Rhet. c. 1. E.

6 Iambicus numerus quib⁹ orationibus aptus eſt, habes. 3. Rhet. c. 8. B.

7 Iamborum ſectatores non permittantur eſſe, qui iuuenes ſunt, donec comeſſationibus una cum aliis cõmunicare poſſint. 7. Polit. c. 17. D.

IANITOR.

Ianitor utilis eſſe uidetur in magnis domibus, qui ad cætera ſit inhabilis, pro obſeruatione exportatorum importatorũq;. 1. Oeconom. c. 6. C.

IANVARIVS. Menſis. Quære Come-

ta.11.
IAPYGENES.Populi Iapygiæ regionis.
IAPYGIA.Regio Appuliæ.
1 Iapygiæ circa ſummitatē fons adeo fœtidus manat, ut nauigātes diuertāt ab eo.de Admiran.Audi.85.Quære Chaones.4.
2 Iapygienſes Tarentinos prælio ſupauerūt, īterfecta magna nobiliū pte.5.Poli.c.3.C.
IASON.
1 Iaſon Teſſalus dixit, opus eſſe iniuriam facere quibuſdā, ut iure quoq; multa poſſis facere.1.Rhetor.c.12.H.
2 Iaſon dicebat, ſe grauiter laturum, ſi non regnaret, neſciret eñ priuatus eſſe, qa doctus erat, quæ regis ſunt.3.Politic.c.3.C. Quære Iſter.4.
IBERIA.Europæ prouīcia q̄ & Hiſpania dicitur.IBERI.Hiſpani.
1 Iberiæ fluui9 quē Ariſtoteles græce appellat Theodorū forte Tag9 auri multū euomit, idq; circa eius ripas inuenit.de Admiran.Audi.43.
2 in Iberia ſylua quædam arſit, igne a paſtoribus iniecto, nec multo poſt ingenti terræ motu tantū fluxit argenti liquati, ut Maſſilienſibus maximam utilitatem attulerit.de Admir.Aud.76.Quære Maſſilienſes.
3 in Iberiam irrupit Hercules propter diuitiarum abundantiā, quā Iberi poſſidebant de Admirā.Audit.78.Quære Gymneſiæ
4 circa Iberiā inſulæ plures ſunt, ſed paruæ.de Mundo ad Alexā.c.1.F.
5 apd̄ Iberos pugnacē gentē mos eſt, tot obeliſcos circa ſepulchrū alicui9 erigere, quot homines ex nūero hoſtiū ille necauerit.7.Polit.c.2.C.Quære Græci.3.Hercules.3.
ICHNVSA.Inſula, q̄ & Sardinia dicitur Quære Sardinia.
ICOS.Argumētatio, q̄ ex cōſentaneo ꝓcedit, interp̄tat̄ autē cōſentaneū, ueriſile.
1 Icos eſt ꝓpoſitio ꝓbabilis.2.Prior.c.27.A.
2 Icos quo differat a ſigno, oſtenditur.2.Prior.c.27.A.
ICTVS.
Ictu paruo cur potius q̄ magno pōdere diducere poſſumus & penetrare dura corpora, habes Mechanic.c.18.per totum.
IDEA.Interpretatur ſpēs ſeu forma, quales poſuit Plato ſeparatas.
1 Idea ſeu ſpēs eſſe unū aliquid extra multa non eſt neceſſe, ad hoc ꝙ demonſtratio ſit 1.Poſter.T.Co.25.
2 Ideæ Platonis τερετίσματα.i.cātilenæ fallaces appellāt ab Ariſtotele.1.Poſt.T.C.3.
3 Ideas qui ponunt, dicūt eas immobiles & intelligibiles eſſe.2.Topic.c.3.C.
4 Ideæ ſi ſunt in nobis, impoſſibile eſt immobiles eas eſſe, nā motis nobis, neceſſe ē omnia, quæ in nobis ſunt, ſimul moueri.2.Topic.c.3.C.
5 Ideæ ſi in nobis ſunt, neceſſe eſt, eas eſſe ſēſibiles.2.Topic.c.3.D.
6 Ideas ponentes unum genus numero eſſe dicunt.6.Topic.c.3.O.
7 Ideas qui ponunt, nō poſſunt diffinire appetitum, qui eſt apparentis boni. Nā quod apparet, non habet cauſam extra eum, cui apparet.6.Topic.c.4.D.
8 Ideis quædam diffinitiones aptari nō poſſunt.6.Topic.c.4.I.
9 Ideas ponentibus contingit diffinire formas naturales abſtractas a materia.2.Phyſic.T.Co.19.
10 Ideas qui poſuerunt, non intellexerūt abſtractionem intellectus.2.Phy.T.Co.19.
11 Ideas ponentes ſeparant formas naturales.2.Phyſi.T.Co.19.
12 Ideas poſuit Plato non eſſe in loco.3.Phyſic.T.Co.25.
13 in Ideis poſuit Plato infinitum.3.Phyſicor.T.Co.25.
14 Ideas Plato in loco ponere debet, quia pticipantur a materia, q̄uis ipſe dicat eas nō eſſe in loco.4.Phyſico.T.Com.18.Quære Participare.
15 Ideas cauſam eſſe generatiōis ſua impreſſiōe in indiuiduis, & talis formæ impreſſæ electionē cauſam eſſe corruptiōis, dixit in Phædone Plato.2.de Gener.T.Co.52.
16 Ideas non eſſe generationis cauſam, probatur ex eo, ꝙ cum ipſæ ſemper ſunt, ut dicit Plato, non tamen ſemper generant, alia etiam agentia uidemus generare, & non ideas.2.de Gener.T.Co.52.
17 Ideas non ponebant Platonici in iis, quæ habent prius & poſterius.1.Ethic.c.6.A.
18 Ideam numerorum non ponebant Platonici.1.Ethic.c.6.A.
19 Idearum in contemplatione non eſſe felicitatem, oſtenditur.1.Ethic.c.6.per totum
20 Idea inanis res eſt.1.Ethic.c.6.D.
21 Idearum poſitio refellitur.1.Ethic.c.6.p totum.&.1.Metaphy.T.Co.25.& ultra. & 13.Metaphy.c.7.8.9.10.
22 Ideæ inutiles ſunt ad artes & diſciplinas. 1.Ethic.c.6.E.
23 Ideas Plato introduxit. Nam imbutus opinionibus Heracliti & Cratyli omnia in cōtinuo fluxu eſſe, dixit, nec diffiniri poſſe, & ideo uniuerſale in ſenſibilibus non inueniri, & propterea ideas excogitauit, quarū participatione ſingularia ſenſibilia ſunt, & dicuntur.1.Metaph.T.Co.5.
24 Ideas ponentes peccant in hoc, quod cum cauſam rerum ſenſibilium quærant, alias res inducunt alterius generis.1.Metaphyſi.T.Co.25.& ultra.
25 Ideas qui ponunt, non neceſſario id colligūt, nec ꝓbāt ſyllogiſmo.1.Meta.T.C.27
26 Ideæ ſi ponuntur ad ſcientiam ſaluandā, etiam debent poni ideæ negatiuæ, ſicut affirmatiuæ, quia aliquæ demōſtrationes ſunt concludentes propoſitionem negatiuam.1.Metaph.T.Co.27.
27 Ideas qui ponunt, etiā ponere debēt ideas eorū q̄ ſunt ad aliqd.1.Metap.T.Co.28.
28 Ideas qui ponunt, etiam ponere debent ideas corruptibilium, ut corruptibilia ſūt. 1.Metaph.T.Co.28.
29 Idearum eſſe minus eſt ſecundū Platonicos, q̄ ſpecierum.1.Metaphy.T.Co.28.
30 Ideas qui ponunt ſubſtantiarum tantum falluntur, cum etiam poni debeāt ideæ accidentium, quia ſcientiæ non ſolum ſunt ſubſtantiarū, ſed etiam aliorum.1.Metaphy.T.Co.29.
31 Ideas, illud maxime oſtendit, ſuperflue poni, ꝙ non uidentur aliquid conferre ſenſibilibus.1.Metaph.T.Co.31.
32 Ideæ non ſunt cauſa motus aut mutationis ſenſibilibus.1.Metaph.T.Co.31.
33 Ideæ non proſunt ad ſcientiam ſenſibilium, quia cum cognitio cuiuſlibet perficiatur per cognitionem ſubſtantiæ eius, ſenſibilium ſubſtantiæ non ſunt ideæ, & ſic earum cognitio nil conducit ad ſenſibilium ſcientiam, cum ſint alterius generis.1.Metaphy.T.Co.31
34 Ideas dicere eſſe exēplaria, & cætera eas participare, uaniloquium eſt, & metaphoris poeticis ſimile.1.Metaphyſicorum.T.Comment.32.
35 Ideis non uidemus res naturales uti tanq̄ exemplaribus.1.Metaph.T.Co.32.
36 Ideæ ſi ſunt exemplaria ſenſibilium, etiam erunt ipſarum idearum exemplaria ſcilicet genera, cum ipſæ ſint ſpecies.1.Metaphyſi.T.Co.33.
37 Ideæ non conferunt ſenſibilibus ad eorū fieri.1.Metaph.T.C.34.
38 Ideæ ſicut non ponuntur rerum artificialium cauſæ, ita nec poni debent rerum naturalium cauſæ.1.Metaphyſicorum T.Commen.34.
39 Ideæ non poſſunt eſſe cauſæ ſenſibilium, quia ſunt numeri, & ſenſibilia ſecundum Platonem non ſunt numeri.1.Metaph.T.Co.35.& ultra.
40 Idea ſi eſt numerus, ſequitur, ex multis ideis fieri poſſe unā ſpeciem, quod eſt impoſſibile, nam ex multis numeris fit unus numerus.1.Metaph.T.Co.37.
41 Ideas non eſſe cauſas ſcientiæ nobis, oſtēditur.1.Metaphyſicorum.T.Comment. 48.& ultra.
42 Ideæ cum ſecundum Platonicos ſint formæ rerum, per ipſas non poſſumus habere ſcientiam materiæ.1.Metaphyſicorū. T.Co.49.
43 Idearum ſcientia ſi eſt inſita nobis, ut dicebant Platonici, mirū eſt, quomodo nos lateat.1.Metaph.T.Co.49.
44 Ideæ an ſint principia rerum, diſputatur. 3.Metaph.T.Co.18.& ultra.
45 Ideas non eſſe cauſam generationis formarum, quæ ſunt in ſenſibilibus, oſtenditur.7.Metaph.T.Co.22.& ultra.
46 Ideæ ſi ponantur præter ſingularia, non ſunt utiles ad generatiōes atq; ſubſtātias, & ideo nō ſunt ponendæ ſeparatæ.7.Metaphy.T.Co.28.
47 Ideæ ſi ponantur ſeparatæ, non poſſe illas diffiniri, oſtenditur.7.Metaph.T.Co. 53.& ultra.
48 Ideas qui ponunt, partim recte ponunt, partim non recte, recte quidem, quia dicunt eas ſubſiſtentes, cum ponāt ipſas ſingulares, nō recte autem, eo ꝙ dicunt unā ideam ſingularem eſſe in multis.7.Metaphy.T.Co.58.
49 Ideas eiuſdem ſpeciei ponebant Platonici cum iis inferioribus, uolentes per hoc dicere, eſſe ſubſtantias ſeparatas.7.Metaph.T.Com.58.
50 Ideas ſubſtantias eſſe, dicunt Platonici.8 Metaph.T.Co.1.&.13.c.1.B.
51 Ideas dicunt aliqui eſſe præter ſenſibiles ſubſtantias.8.Metaph.T.Co.2.
52 Ideas ſeparatas, quales poſuit Plato, impoſſibile eſt eſſe.10.Metaphyſicorum.T.Commen.26.
53 Ideæ non ſunt.11.Metaphyſi.c.1.C.
54 Ideæ nihil conferunt ad ſempiternitatem motus.12.Metaph.T.Co.30.
55 Ideæ nullius rei cauſæ eſſe poſſunt.2.Metaphy.T.Co.56.
56 Ideas nullius rei cauſas eſſe, & nil conferre, oſtenditur.13.Metaphyſicorum cap. 3.per totum.
57 de Ideis opinio nil habet conſortii cū natura numerorum.13.Metaphy.c.4.B.
58 Ideas qui poſuerunt, moti ſunt ex opinione Heracliti, qui dicebat ſenſibilia omnia ſemper fluere, & cum ſcientia & pruden-

tia ſint permanentium, alias naturas ſeparatas permanẽtes introduxerũt, quas appellauerũt ideas.13.Metaphy.c.4.A.

59 Ideas qui poſuerũt, appellabãt uniuerſalia 13.Metaphy.c.4.B. Quære Vniuerſale.

60 Ideas qui poſuerũt, quo inducti ſunt, ut illas ponerẽt, & q̃ incõuenientia ſequãtur, ſi ideæ ponũtur, oſtẽditur.13. Metaphyſi.c.4.per totum.

61 Ideæ quodammodo ponẽdæ ſunt, & quodammodo nõ ſunt ponẽdæ.13. Metaphy.c.7.8.9.10.

IDEM IDENTITAS.

1 Idem multipliciter dicitur ſcilicet genere, ſpecie & numero.1.Poſter.T.Co.45.&.1.Topic.c.6.A.&.5.Topic.c.3.H.&.5.Metaphy.T.Co.15.

2 circa Idem & diuerſum potẽtes diſputare facile poſſunt conari ad diffinitiões.1.Topico.c.4.B.

3 Idem & diuerſum eſt annexum diffinitioni.1.Topic.c.4.A.

4 Idem numero dicit̃, quãdo noĩa ſunt plura, res uero una, ut indumẽtum ueſtis.1.Topic.c.6.A.

5 Idem genere dicitur, quicquid eſt ſub eodem gñe, ut hõ & equus.1.Top.c.6.A.

6 Eadẽ ſpecie dicũt̃, q̃ cũ plura ſint, nõ tñ differũt ſpecie.1.Topic.c.6.A.

7 Idẽtitas nõ poteſt eſſe niſi triplex, ſcilicet numeri, & ſpeciei, & generis. Nã aqua fontis licet habeat maiorem cõuenientiam accidẽtalem cum alia aqua eiuſdẽ fontis q̃ cum aqua alterius fontis, tñ eiuſdẽ ſpeciei ſunt.1.Topic.c.6.A.

8 Idem licet dicatur gñe aut ſpecie, propriiſſime tñ dicitur idẽ aut diuerſum numero.7.Topic.c.1.A.

9 Idẽ ſi aliq̃d ſit alicui, & eorũ cõiugata idẽ erũt inter ſe.7.Topi.c.1.A.

10 Idem aut diuerſum quomodo ſint, aut nõ ſint aliqua, aut qñ, habes.7.Top.p totum

11 Idẽ q̃ ſunt uni tertio, inter ſe ſunt idem.7.Topi.c.1.D.

12 Idem inter ſe nõ ſunt, q̃ uni tertio nõ ſunt idem.7.Topi.c.1.D.

13 Idẽ q̃ ſunt numero, eadẽ accidẽtia habẽt.7.Topi.c.1.D.

14 Idem nõ eſt, quod nõ cõtinetur ſub eodẽ gñe p̃dicamẽti.7.Topic.c.1.E.

15 Idẽ nõ ſunt, quorũ differẽtiæ ſunt diuerſæ, licet ſint ſub eodẽ gñe.7.Topi.c.1.F.

16 Idẽ nõ ſunt diffinitiõe & noĩe, quorũ unũ ſuſcipit magis uel minus q̃ aliud.7.Topico.c.1.E.

17 Idem nõ ſunt, a quibus æqualiter aliquid aufertur, aut additur, & nõ manẽt eadem 7.Topi.c.1.C.

18 Idẽ nõ ſunt, ex quorũ altero ex hypotheſi aliquid ſequitur, & ex altero nõ ſequit̃, facta eadem hypotheſi.7.Topi.c.1.F.

19 Idẽ nõ ſunt, quorũ alterum dici poteſt de aliquo, de quo alterum dici nõ poſſit, aut de quorum altero aliquid dici poteſt, & de altero dici nõ poteſt.7.Topic.c.1.F.

20 Idẽ quæ ſunt gñe aut ſpecie, nõ oportet eſſe idem numero.7.Topic.c.1.F.

21 Idẽ nõ ſunt, quorũ unũ ſine altero eſſe poteſt.7.Topi.c.1.F.

22 Identitatem ibi dicimus, ubi non eſt differentia, non autem ubi eſt.4. Phyſicor. T.Co.134.

23 Idem ſimpliciter ſe habens ſemper idem innatum eſt facere.2.de Gener.T.Co.56.

24 Idem eidem non eſt cauſa cõtrarii per ſe.4.Meteor.T.Co.36.

25 Idem dicitur propter locum cõtinentem, licet cõtentum aliud & aliud ſit, ut flumẽ idem, q̃uis alia & alia fluat aqua.3. Politic.cap.2.B.

26 Eadem dicũtur aliqua per accidens trib9 modis. Primo, ut accidentia, quæ inſunt uni ſubiecto. Secundo, quando prædicatũ dicitur idem ſubiecto, inquantum de eo prædicatur, ut cum dicitur homo eſt muſicus. Tertio, quando ſubiectum dicitur idem eſſe accidenti, quaſi de eo prædicatum, ut cum dicitur muſicus eſt homo.5. Metaphy.T.inter.15.&.16. qui non ſequit̃ ordinem cõmentariorum.

27 Eadem per ſe dicũtur tot modis, quot modis dicitur unum per ſe.5. Metaphyſi.T.quo ſupra.

28 Idem conſequitur ipſum unum.10. Metaphyſi.T.Co.10.

29 Idem tripliciter dicitur. Primo numero. Secundo ratione & numero, ut idem ſibi ipſi. Tertio quando ratio ſubſtãtiæ eſt una, licet ſuppoſitum non ſit idem.10.Metaphy.T.Co.10.

IEIVNIVM. Inedia.

Ieiunium calefacit, & ſitim inducit, quia aer immotus manens ſemper calefit. de Iuuent.& Seneƈt.c.3.D. ✳ . Ieiunus.

IERNA. Inſula in mari Britannico, quæ & Hybernia dicitur.

Ierna inſula ampliſſima eſt in Oceano ſeptẽtrionali, circa quam plures inſulæ ſunt, ſed paruæ. de Mundo ad Alexand.c.1.F.

IGNAVIA. Quære Segnities.

IGNIS. IGNITVM.

1 Ignis tres ſpecies ſunt, ſcilicet lux, flãma,

& pruna ſeu carbo, quorum ſubtiliſſima eſt lux, carbo groſſius, flamma media.5. Topic.c.3.N.

2 Ignis magis eſt flamma q̃ lux.6. Topico. cap.3.Z.

3 Ignem aliqui poſuerunt principium omnium rerum.1. Phyſic.T.Comment.32.

4 Ignis calidus eſt.3.Phyſic.T.Co.44.

5 Ignem aliquando omnia fieri, dixit Heraclitus.3.Phyſic.T.Co.46.

6 Ignem nullus phyſicorũ facit infinitum, quia locus eius eſt determinatus & manifeſtus.3.Phyſic.T.Comment.49.

7 Ignis extrema ſuperficies locus eſt aeris. 4.Phyſic.T.Comment.46.

8 Ignem continens locus eſt ſuperficies cæli extrema.4.Phyſic.T.Cõment.46.

9 Ignis mot9 ſurſum ẽ.1.de Cæl.T.Co.12.&.2.de Gener.T.Comment.22.

10 Igni repugnat circulariter moueri motu naturali, ſicut repugnat, ferri deorſum. 1.de Cæl.T.Comment.15.

11 Ignis in quocunq; mundo ponatur, ſi plures mũdi ſint, eiuſdem naturæ & inclinationis erit cum igne alterius mundi. 1.de Cæl.T.Comment.78.

12 Ignis mouebit̃ ad medium, ſi plures mundi ponãtur. 1.de Cæl.T.Cõment.79.80.

13 Ignis unius mundi mouebitur ad ignem alterius mundi, ſi plures mundi ponãtur. 1.de Cæl.T.Comment.79.80.

14 Ignis eſt, ſi terra eſt, quia ſi unum contrariorum eſt in natura, & alterum erit.2.de Cæl.T.Comment.18.

15 Ignis & terra ſi ſunt, & elementa intermedia ſunt.2.de Cæl.T.Co.19.

16 Ignis circa aerem collocatur. 2.de Cæl. T.Comment.30.

17 Ignem poſuerunt in medio mundi Pythagorici, qui in Italia habitabant.2.de Cæl. T.Comment.72.

18 Ignẽ eſſe in medio mũdi, ex hoc probãt Pythagorici, quia centrũ eſt extremũ & finis, ideo finis mediis nobilior ẽ, & ſic igni corpori nobiliori q̃ terra conuenit locus nobilior, q eſt cẽtrũ.2. de Cæl.T.Co.73.

19 Ignẽ ideo in centro mundi poſuerũt Pythagorici, quia cum ignis ſit unum præcipuũ, in loco conſeruationi præcipuo collocari debuit.2.de Cæl.T.Co.73.

20 Ignis locum in medio Iouis carcerem appellabãt Pythagorici.2.de Cæl.T.Co.73

21 Ignis ſi natus eſt aliquo naturaliter ferri, & terra etiã aliquo naturaliter ferri nata eſt. 2.de Cæl.T.Comment.88.

22 Ignis non fertur ſurſum propter cæli conuerſionem.2.de Cæl.T.Co.89.

23 Igni conuenit naturaliter locus extrem9. 2.de Cæl.T.Comment.93.

24 Ignis ſi poneret̃ in medio, ferretur ad extremum, non tamen totum ad unam partem, ſed quælibet pars ad quamlibet partẽ ſibi proportionatam.2.de Cæl.T.Co.95.

25 Ignis ſubſtantia eſt.3. de Cæl.T.Co.1.

26 Ignem ætherem appellauit Auaxagoras. 3.de Cæl.T.Comment.34.

27 Igni tantum ſphæram aſſignauerunt Democrit9 & Leucipp9.3.de Cæl.T.Co.37

28 Ignem tantum qui faciunt elementũ, unde omnia generant̃, q̃uis effugiant aliqua incõuenientia, in alia incidere eos neceſſe eſt.3.de Cæl.T.Comment.44.

29 Igni figuram pyramidalẽ tribuũt aliqui, q̃a eſt acutiſſima figuratũ, & ignis eſt acutiſſimus corporum.3.de Cæl.T.Co.44.

30 Ignis figuram aliqui non poſuerũt, ſed ipſum faciunt ſubtiliſſimarum partium, & ipſo igne coeunte, fiũt corpora.3.de Cæl. T.Comment.46.

31 Ignem eſſe tantum elementum, ex quo fiant alia, & ipſum indiuiſibile, quæ incõuenientia ſequantur, habes.3. de Cæl.T. Comment.47.

32 Ignem indiuiſibile eſſe elementum, non eſt naturaliter dictũ.3. de Cæl.T.Co.47.

33 Ignis q̃uis diuiſibilis ponatur, ſi tamen determinetur pyramide, ut dicũt, pars ignis non erit ignis, quia pars pyramidis, pyramis non eſt.3.de Cæl.T.Co.48.

34 Ignis ſi pyramide ſit determinatus, ſequitur, non omne corp9 aut elementum eſſe aut elementatum.3.de Cæl.T.Co.48.

35 Ignis tantum ſi ponatur, & non aliud elemẽtum, omnia ſurſum celerrime mouebuntur.3.de Cæl.T.Co.51.

36 Ignis duobus modis corrumpitur, aut a contrario, aut ipſe in ſeipſo marceſcens. 3.de Cæl.T.Comment.52.

37 Ignem, quia calefactiuus eſt, & facile mobilis, alii ſphæram fecerunt, alii pyramidẽ. 3.de Cæl.T.Comment.69.

38 Igni non debet attribui p̃pter motũ figura aut ſphærica aut pyramidalis, quia q̃uis hæ figuræ aptæ ſint motui, nõ tñ ignis motui.3.de Cæl.T.Co.70. & ultra,

39 Igni tribuere figurã pyramidalẽ ad diuidẽdũ tãtũ, ridiculũ ẽ.3.de Cæl.T.Co.74.

40 Ignis naturale magis eſt congregare q̃ diuidere.3. de Cæl.T.Comment.74.

41 Ignis ſegregat ea, quæ non ſunt eiuſdem generis, & congregat ea, quæ ſunt eiuſdẽ generis.3.de Cæl.T.Comment.74.

42 Ignis congregat per ſe, ſegregat autē per accidens, ad hoc enim ſegregat, quæ non ſunt eiuſdem generis, ut cōgreget ea, quæ ſunt eiuſdē generis. 3. de Cæl. T. Co. 74. &. 2. de Gener. T. Co. 8.

43 Igni debebatur una figura ad diuidendum, & alia ad cōgregandum, aut ſi una tantum, potius ea, quæ ad congregandū, q̃ quæ ad ſegregādum tribui oportebat. 3. de Cæl. T. Co. 74.

44 Ignis figura ſi pyramis eſt, non erit cauſa caloris, ſed frigiditatis. 3. de Cæl. T. Comment. 76.

45 Ignis quanto maior fuerit, tanto uelocius fertur ſurſum, & quanto minor, tanto uelocius deorſum, & econtrario. Ex quo abſurdum eſt dicere, leuius eſſe, quod ex eiſdem paucioribus conſtat, ut ſcripſit in Timæo Plato. 4. de Cæl. T. Co. 9.

46 Ignis eſt leuiſſimus, quia omnib⁹ ſurſum latis ſupereminet. 4. de Cæl. T. Co. 27.

47 Ignis, neceſſe eſt, ꝙ feratur ad extremum regionis, in qua fit motus, quia illud, quod omnibus ſubſtat, fertur ad medium. 4. de Cæl. T. Co. 34.

48 Ignis non deſcendit ſua ſponte, etiam ſi ſubtrahatur aer, qui ſub eo eſt, quia nullā grauitatem habet etiam in ſuo loco. 4. de Cæl. T. Co. 39.

49 Ignem dixit Parmenides, eſſe ens, terram uero non ens. 1. de Gener. T. Co. 18.

50 Ignis magis ſubſtantia eſt q̃ terra. 1. de Gener. T. Co. 18.

51 Ignis calidum habet in materia. 1. de. Gener. T. Co. 55.

52 Ignis calidus eſt & ſiccus. 2. de Gener. T. Comment. 16.

53 Ignis ſurſum mouetur & a medio. 2. de Gener. T. Co. 22.

54 Ignis ſyncerius elementum eſt q̃ aer aut aqua, quia extrema elementa ſynceriora ſunt mediis. 2. de Gener. T. Co. 22.

55 Ignis magis eſt calidus q̃ ſiccus. 2. de Gener. T. Comment. 23.

56 Ignis cōtrarius eſt aquæ in ambabus qualitatibus ſcilicet calido & ſicco. 2. de Gener. T. Comment. 24.

57 Ignis quomodo generetur ex aliis elemētis facilius, & ex aliis difficilius, oſtēditur. 2. de Gener. T. Co. 25. 26. 27.

58 Ignis generatio magis manifeſta eſt. 2. de Gener. T. Co. 28.

59 Ignis omnibus mixtis & compoſitis naturalibus ineſt, quia eſt aquæ contrarius, & ſi unum contrariorum eſt, & alterum neceſſe eſt eſſe, & quia generationes miſcibilium ex contrariis ſunt. 2. de Gener. T. Comment. 49.

60 Ignis ſolus eſt maxime ſpecies ſeu formalis. 2. de Gener. T. Co. 50.

61 Ignis ſolus inter alia elemēta uidetur nutriri, quia eſt magis formalis. 2. de Gener. T. Comment. 50.

62 Ignis maxime natus eſt in ſuum locum ferri. 2. de Gener. T. Co. 50.

63 Ignis ſolus ſi eſſet inter cælum & terram, alia eo eſſent conſumpta propter inæqualitatem proportionis ad alia. 1. Meteor. cap. 3. E.

64 Ignis non eſt illud corpus, quod eſt contiguum orbi lunæ, ſed uocam⁹ illud ignē propter conſuetudinem, cum tamen ſit quidā exceſſus calidi, & uelut feruor quidam. 1. Meteor. cap. 4. D.

65 Ignis ambiens aerem ſpargitur frequēter, & fertur deorſum. 1. Meteor. cap. 4. F.

66 Ignis id eſt calidum & ſiccum collocatur poſt orbem lunæ, nam cum illud non habeat nomē, appellatur a nobis ignis, quia maxime ſuccēdi & conflagrare poteſt. 1. Meteor. c. 5. B.

67 Ignis circa ſphæram aeris ordinatus eſt. 2. Meteor. cap. 2. C.

68 Ignis nullum recipit alimētum ab aquis, quas calefacit. 2. Meteor. c. 2. D.

69 Ignita quæcunq; fuerūt, habent aliquid caliditatis in potentia, ut calx, & cinis. 2. Meteor. cap. 3. N.

70 Ignis ſub terra gignitur propter ſpirituū colliſionem, diſcerpto prius aere in exiguas particulas. 2. Meteor. c. 8. M.

71 Ignem non poſſe fieri in nubibus, quidam dixerunt. 2. Meteor. c. 9. E.

72 Ignis ſolus inter omnia non putreſcit, aer aūt & terra & aqua putreſcunt, quia ſunt materia igni. 4. Meteor. T. Co. 5.

73 Ignis ſubtiliſſimarum partium eſt, & magis incorporeus q̃ alia elementa. 1. de Anima. T. Comment. 29.

74 Ignem ſphæricæ figuræ eſſe, quia nobiliſſima figurarum omniū eſt ſphærica, dixit Democritus. 1. de Anima. T. Co. 30.

75 Ignem, dixerunt quidam, cauſam eſſe alimēti & augmēti in animalibus, quia ignis inter oīa corpora elementata maxime nutriri & augeri uidet̄. 2. de Aīa. T. Co. 40.

76 Ignem non eſſe cauſam augmenti & nutritionis, ex hoc probatur, ꝙ ignis in infinitum augeri poteſt, ſi ſemper combuſtibile ſit, ſed corpora naturalia terminum habent ſui augmenti & decrementi. 2. de Anima. T. Comment. 41.

77 Ignis alitur ſuo modo aqua, & non ecōtrario. 2. de Anima. T. Co. 43.

78 Ignis in tenebris uidet̄, & in lumine, quia in tenebris poteſt illuminare diaphanū, & in lumine non obſcurari, eo ꝙ habet in ſe lumen ſufficiens, quod a maiori lumine nō obſcuretur. 2. de Anima. T. Co. 74.

79 Ignis aut nulli⁹ ſenſus eſt ſcilicet in ſua excellentia, aut communis eſt omnibus ſenſibus, quia ſine calore nihil eſt ſenſitiuum. 2. de Anima. T. Co. 130.

80 Ignis natura ſicc⁹ eſt, q̃uis caliditas ignis ſit propria. de Sen. & Sen. c. 4. E.

81 Ignis duobus modis extinguitur marcedine ſcilicet aut extinctione. de Iuuent. & Senect. cap. 3. A.

82 Ignis poſt lunæ ſphæram collocatur. de Mundo. ad Alexan. c. 1. D.

83 Ignis Medorum. Quære Medi. 2.

84 Ignis e quibuſdam terris ſemper exit. de Mundo. ad Alexan. c. 3. A.

85 Ignem eſſe principium materiale rerum, dixerunt Hippaſus Metapontinus, & Heraclitus Epheſius. 1. Metaphy. c. 3. E.

86 Ignem tanq̃ cauſam motiuam ponebant quidam, qui plura principia ponebant. 1. Metaphy. c. 3. H.

87 Ignē poſuit Empedocles cauſam efficientem, & alia tria elementa ut materiam. 1. Metaphyſic. c. 4. D.

88 Ignis calidiſſimus eſt, eſt enim cæteris cauſa caliditatis. 2. Metaphy. T. Co. 4.

89 Ignis Aetnæ montis. Quære Aetna. 1.

90 Ignis Pſitacenæ. Quære Pſitacena.

91 Ignis Perſidis. Quære Perſis. 1.

92 Ignis Pamphiliæ. Quære Pamphilia. ✳.

IGNORANS. IGNORANTIA. IGNORANTER FACTA.

1 Ignorantes in cognoſcēda ueritate ſunt, ſicut qui alonge ſpeculantur. 1. Elench. cap. 1. B.

2 Ignorantia quædam eſt ſecundum negationem, alia ſecundum diſpoſitionem. 1. Poſter. T. Co. 32.

3 Ignorātia diſpoſitionis eſt deceptio facta per ſyllogiſmum, quæ contingit circa ea, quæ inſunt primo, aut non inſunt. Quæ contingit dupliciter, aut cum ſimpliciter accipiat eſſe uel non eſſe, aut cum accipiat opinionem per ſyllogiſmum. Sed ignorātia, quæ facta eſt non per argumentationem, ſimplex eſt, quæ uero per ſyllogiſmum, multiplex. 1. Poſter. T. Co. 32.

4 Ignoranter facta quando inuoluntaria, & quando uoluntaria dicantur, culpabilia, aut digna uenia, oſtenditur. 3. Ethico. cap. 1. D. E. F.

5 Ignorantiam puniunt leges, quando aliquis cauſa fuit ſuæ ignorantiæ, aut quando ignorat, quæ legibus contineantur. 3. Ethic. cap. 5. C. Quære Ebrius. 4.

6 Ignorans maiorem curam debet adhibere, ut ſciat ueritatem, quam neſcit. 4. Metaphy. T. Co. 8. Quære Scientia.

IGNOBILIS. Quære Nobilis.

IGNOSCERE.

Ignoſcere quibus debeamus, & quæ ſint ignoſcenda, habes. 5. Ethic. c. 8. D.

IGNOTVS.

in Ignotos aliqui beneuoli ſunt, quia putant ipſos uiros bonos eſſe. 8. Ethico. cap. 2. A.

ILEX. Arbor. Quære Pericles. 3.

ILLIBERALITAS. ILLIBERALIS.

1 Illiberalitas eſt liberalitati cōtraria. 1. Rhetor. cap. 9. B.

2 Illiberalitatis indicia ſunt, nō opitulari pecunia, cum poſſis, aut minus q̃ poſſis, aut iuuari ab iis, quibus minus eſt, & cætera huiuſmodi. 2. Rhetor. c. 6. B.

3 Illiberalitas opponitur liberalitati per defectum. 2. Ethic. c. 7. A.

4 Illiberalis in capiēdis pecuniis exuperat, in erogando deficit. 2. Ethic. c. 7. A.

5 Illiberalitas eſt defectus circa pecunias. 4. Ethico. cap. 4. A. Quære Auaricia. Liberalis. Pecunia.

ILLYRIA. Seu Illyris Dalmatiæ pars eſt. in Illyria, ferunt, pecora conſueuiſſe bis parere, & ceruos tres aut q̃tuor fœtus, & pecora tria mulctra lactis implere quotidie, & gallinas nō ſemel ſed bina aut terna oua edere quotidie. de Admirād. Audit. 125. ✳. Illyrii.

ILLVMINATIO.

1 Illuminationem eſſe inſtantaneam, probatur experimento, nam totū ſpacium, quod eſt ab oriente in occidentem, inſtantanee illuminari uidemus. Etenim ſi ſucceſſiue illuminaretur, illa ſucceſſio perciperetur in tāto ſpacio, licet in exiguo ſpacio nō percipiat̄. 2. de Anima. T. Co. 70. & de Sen. &. Sen. cap. 6. H.

2 Illuminationem fieri ſucceſſiue, dixit Empedocles, ſed latere nos. 2. de Anima. T. Co. 70. & de Sen. & Sen. c. 6. H.

ILLVSIO.

Illuſio ex contemptu proficiſcitur. 2. Rhetoric. cap. 2. H.

IMAGINATIO.

1 Imaginatio ſenſus quidam debilis eſt. 1. Rhetor. cap. 11. B.

2 Imaginationem tantũ ſingularium habẽt bruta.7.Ethic.c.3.E.Quære Brutum.
3 Imaginationem maxime ſequuntur melãcholici.7.Ethic.cap.7.C. Quære Melãcholici.Ecſtatici.
4 Imaginationibus & memoriis uiuũt bruta.1.Metaphy.c.1.B. Quære.Phantaſia.
IMAGO. Pro ſimilitudine rei. & IMAGO.Vt oratores utuntur,quæ eſt formæ ad formam collatio quadam ſimilitudine laudis aut uituperationis cauſa.
1 Imago illud eſt,cuius generatio eſt p imitationem.6.Topic.c.2.C.
2 Imago ſeu aſſimilatio quomodo exornet orationem, & quo a metaphora differat, oſtenditur.3. Rhetor.c.4.per totum.
3 Imago quædam tranſlatio eſt.3. Rhetor. c.4.A.Quære.Lynx.2.
IMBER.
1 Imber eſt,cum pluuia maioribꝰ guttis cadit.1.Meteor.c.9.D.
2 Imbres fiunt calidioribus potius tẽporibus q̃ hyeme.1.Meteor.c.12.E.
ILOTAE. Lacedæmoniorũ ſerui, q̃les Cretẽſiũ Duliæ,& Theſſalorũ Peneſtiæ.
1 Ilotæ ſerui erant Lacedæmoniorum. 2. Polit.cap.3.G.
2 Ilotæ aduerſus Lacedæmonios inſurrexerunt,& in caſibꝰ eorum aduerſis nunq̃ inſidiari deſtiterũt.2. Polit.c.7. A.& c.8. C.Quære Duliæ.2.
IMITARI.IMITATIO.
1 Imitari maxime naturale ẽ hoĩ a pueritia, & ĩ hoc ab aliis aĩalibꝰ differt.in Poet.c.1.F
2 Imitatione q̃ conſequimur,iucunda ſunt, quia imitari eſt diſcere.1.Rhetor.c.11.I.
IMMANITAS.Quære Beſtialitas.Phalaris.2.Dionyſius.3.
IMMATERIALE.Quære Materia.
IMMOBILE.
1 Immobile ponentes primum principium materiale non phyſice locuti ſunt.1.Phyſicor.T.Comment.8.
2 Immobile eſſe non eſt de ratione infiniti. 1.Phyſic.T. Co.24.
3 Immobile dicitur,& quod impoſſibile eſt moueri, & quod multo tempore uix mouet̃, & q̃d tarde incipit moueri, & q̃d cũ aptũ natũ ſit moueri nõ mouet̃, aut q̃ndo aptum natum eſt moueri, aut ubi natũ eſt moueri.5.Phyſi.T.Co.20.
4 Immobile unum omnia ponentes refellũtur.8.Phyſic.T.Co.25.
5 Immobilium aliud eſt mouens, aliud uero nihil mouens.8.Phyſic.T.Co.43.
6 Immobilem aliquam naturã ponere, neceſſe eſt.4.Metaphy.T.Co.23. Quære Mobile.Motor.1.✳.
IMMORTALE.IMMORTALITAS
1 Immortale differentia eſt animalis,non genus dei.4.Topic.cap.2.E.
2 Immortalibus ineſt ſemper moueri,ut ſoli & aſtris.1.de Anima.T.Co.32.
3 ad Immortalitatem maxime conari homo debet.10.Ethico.cap.7.D. Quære Aeternum.Homo.74.
IMPAR.
1 Impar differentia numeri eſt.4. Topic. cap.2.F.
2 Impar & par dicebãt Pythagorici numeri principium eſſe.1.Metaphy.c.5.C.
3 Impar unum e ſuis decem prædicamentis ponebãt Pythagorici.1.Metaph.c.5.C. Quære Numerus.
IMPARTIBILE.Quære Indiuiſibile.
IMPASSIBILE.
Impaſſibilia ſunt, quæcunq; formam habent non in materia.1.de Gener.T.Co. 54.Quære Pati.Paſſibile.
IMPERARE. IMPERANS. IMPERIVM.
1 Imperium omne aut gratia imperãtis eſt aut gratia ſubiectorum,quorum primum eſt ſeruorum,ſecundum uero liberorum. 1.Polit.c.1.B.&.7.Polit.c.14.B.
2 Imperare aliud & parere aliud inuenitur in omnibus, quæ fiunt unum commune ex pluribus ſiue ſeparatis ſiue coniunctis. 1.Polit.c.3.D.
3 Imperare aliud & aliud parere, nõ ſolum eſt neceſſariũ,ſed etiã utile.1.Polit.c.3.D.
4 Imperare & parere inuenitur etiã in inanimatis.1.Polit.c.3.D.
5 Imperãdi & parẽdi æqualitas aut uiciſſitudo nimiũ nocent.1.Polit.c.3.F.
6 Imperare præſtantiora debent, & parere minus præſtantia.1.Polit.c.3.E.
7 Imperans,nõ neceſſe eſt,ut illa ſciat facere,quæ imperat,ſed ſciat,quæ decent imperantem.3.Polit.c.6.D.
8 Imperantes aliquando ſcire debent ea, q̃ imperant ſubditis, quæ appellatur ciuilis præſidentia,ut præfectus equitum,& dux exercitus.3.Polit.c.3.E.
9 Imperare & parere qui ſcit,laudabilis eſt. 3.Polit.c.3.D.
10 Imperantis ſeu eius,qui præeſt, ꝓpria uirtus eſt prudentia.3.Polit.c.3.F.
11 Imperare bene nemo poteſt, niſi qui priꝰ bene ſub imperio fuerit, quod intelligitur in ciuili præſidentia.3. Politic. cap.3. E.&.7.Polit.cap.14.B.

12 Imperandi & parendi omnes ciues debẽt eſſe participes in optima republica, quia non facile inueniuntur homines,qui excellãt alios,& Heroes,aut dii, quibꝰ cõmitti poſſint alii,& ſoli impent.7.Polit.c.14.A.
13 Imperare alios, alios uero parere, natura diſtinctũ eſt.7.Polit.c.14.B. Quære Dominans.
IMPERFECTVM.
Imperfectum eſt,quod indiget aliquo uel pluribus. 1. Prior.c.1.Quære Perfectum.
IMPERITVS.Quære Ignorans.
IMPOSSIBILE.
1 Impoſſibile eſt unus ex quattuor modis propoſitionum modalium.2. Periherme. cap.3.per totum.
2 Impoſſibile dicitur,& quod non eſt ſimpliciter poſſibile, & quod non eſt facile.1. de Cæl.T.Co.111.114.115.
3 Impoſſibile quod eſt non eſſe, determinatum tempus habeat,neceſſe eſt,in quo nõ ſit.1.de Cæl.T.Cõment.118.
4 Impoſſibile aliud ſimpliciter,aliud ex ſuppoſitione.1.de Cæl.T.Co.119.
5 ex Impoſſibili ſequitur impoſſibile. 1. de Cæl.T.Co.119.
6 Impoſſibile & falſum non idem ſignificãt. 1.de Cæl.T.Co.119.
7 ad Impoſſibile nihil mouetur. 4.de Cæl. T.Co.33.
8 Impoſſibile ſicut nullum eſt,ſic nec fit.4. de Cæl.T.Co.119.
9 Impoſſibilia nemo ſibi uidetur expetere. 2.Rhetor.c.2.A.
10 Impoſſibilium nullum incipit fieri.2.Rhetor.c.19.per totum.
11 Impoſſibilia nemo amat,aut cupit ut plurimum.2.Rhetor.c.19.B.
12 Impoſſibilia quomodo ſe habeãt, & quæ ſint,& in quibus,oſtenditur.2. Rhetoric. cap.19. per totum.
13 de Impoſſibilibus non eſt conſultatio.3. Ethic.c.3.A.
14 Impoſſibile quot modis dicitur,oſtẽditur. 5.Metaphyſic.T.Co.17.
15 Impoſſibile non ſequitur ex poſſibili.9. Metaphy.T.Co.8.✳.
IMPOTENTIA.Pro imbecillitate.IMPOTENS.Imbecillus.
1 Impotẽtiæ ſeu imbecillitates in animalibꝰ præter naturam ſunt.2.de Cæl.T.Co.37.
2 Impotẽtia ẽ priuatio potẽtiæ, & talis principii ſublatio.Et tot modis dr̃ quot modis dr̃ potẽtia,cui opponit̃.5.Met.T.Co.17.
3 Impotentia,ut opponitur potẽtiæ uniuoce acceptæ, priuatio eſt illius potentiæ.9. Metaphyſic.T.Co.2.Quære Potentia.
IMPOTENS.Vt dicit Vitium.
Impotentis mores conſyderandi ſunt ex oppoſito ad mores diuitis.2. Rhetor. cap.17.A.
IMPRESSIBILE.Corpꝰ in quo aliquid imprimi poteſt,ut in cæra.
1 Impreſſibilia ſunt, quorum ſuperficies in profundũ cedit,quod fit aut pulſione aut ictu, ſed in totum tactu fit. 4.Meteor.T. Comment.45.
2 Impreſſibilia nõ ſunt,quæ aut ualde dura ſunt,aut adeo liquida, ꝙ cedat eorum ſuperficies in latera prementis & nõ in profundum, ut aqua cedit.4. Meteor. T. Comment.45.
3 Impreſſibilium quædam dura ſunt ut æs, quædam mollia, ut cæra.4. Meteor.T. Comment.45.
IMPRESSIO. In ſublimi,ut Cometæ, Dali,Halo,& cætera huiuſmodi.
1 Impreſſiones,quæ fiunt in ſublimi, ut Cometæ.Phaſmata & alia,fiũt ſecundum naturam minus tamen ordinatam.1. Meteor.cap.1.A.
2 Impreſſiones,quæ fiunt in ſublimi, euenire maxime ſolent circa locum propinquũ lationi aſtrorum.1.Meteor.c.1.B.
3 Impreſſiones fiunt in mundo elemẽtari. 1.Meteor.c.2.B.
4 Impreſſionum cauſa materialis ſunt elementa, ut ex his fiunt uapor aut exhalatio,cauſa uero efficiens eſt cælum & aſtra. 1.Meteor.c.2.C.
5 Impreſſiones aliquando aſſimilantur iaculationi magis q̃ exuſtioni, quia aer denſatus ꝓpter refrigerationem elidit,& repellit exhalationẽ incẽſam.1. Meteor.c.5.C.
6 Impreſſiones ignitæ ſereno aere cadere uidentur in mare & in terram,quia denſatus frigore aer proiicit illas in inferiora.1. Meteor.cap.5.D.
7 Impreſſiones,quæ fiunt in ſublimioribus, fiunt ab exhalatione exuſta, q̃ uero fiunt in inferioribus, ab exhalatione frigidiore fiunt.1.Meteor.c.5.E.
8 Impreſſiones feruntur ſurſum aut deorſum ſecundum diuerſitatem ſitus,ſed frequẽtiſſime in latus feruntur & in obliquũ, quia duobus motibus mouentur, ſcilicet naturali ſurſum & uiolẽto deorſum.1.Meteor.cap.5.E.
9 Impreſſionũ,quæ fiunt in ſublimioribus, cauſa eſt motus ſuperiorum corporũ, aut aer coagulatus.1.Meteor.c.5.E.
10 Impreſſiones omnes fieri ſub orbe lunæ,

ſignum eſt uelocitas motus eorum, nam ſi longe a nobis mouerentur, non adeo uelociter motu moueri uiderentur ſed tardo, ſicut uidentur moueri ſol luna & aſtra. 1. Mete. c. 5. E. Quære Aeges. Bothyni. Cometa. Dali. Halo. Stella. Phaſma. Parelii & cæteras impſſionū in ſublimi dictiones.

IMPROBITAS.

Improbitas cauſam quærit, ut in prouerbio eſt. 1. Rhetor. c. 12. F.

IMPVDENTIA. IMPVDENS.

1 Impudentia eſt contemptus atq; deſpectus, & impudentiæ eſt negare manifeſta. 2. Rhetor. c. 3. A.

2 Impudens ſic ſe habet ad eum, quem impudēter uexat, ſicut ſaxum ad Siſyphum. 3. Rhetor. c. 11. B.

3 Impudentia opponitur uerecundiæ per exceſſum. 2. Ethico. c. 7. E. Quære Inuerecundia. ✳.

INACHVS. Fluuius Argiuorum.

Inachus fluuius ex Pindo monte oritur. 1. Meteor. c. 13. I.

INAEQVALE.

1 Inæquale conſequitur multitudinem. 10. Metaphy. T. Co. 10.

2 Inæquale contrarium eſt æquali. 10. Metaphy. T. Co. 10. Quære Aequale.

INANIMATVM.

1 Inanimata nullum principium motus aut quietis in ſeipſis habent. 2. Phyſicor. T. Cōment. 2.

2 Inanimata pati poſſunt a fortuna, cum aliquod agens a fortuna agat circa ea. 2. Phyſic. T. Co. 59.

3 Inanimata nil poſſunt agere a fortuna, niſi ſecundum ſimilitudinem quandam. 2. Phyſico. T. Co. 59.

4 in Inanimatis eſt caſus. 2. Phy. T. Co. 60.

5 Inanimatis nil eſt terribile aut formidabile. 1. Magnor. Mor. c. 1. D.

6 Inanimatis uiolētia inferri poteſt, ut cum ex proprio loco pelluntur. 1. Magnor. Mor. c. 15. A.

7 Inanimata inter ſe habent quandam harmoniam & concētum, ut alia ſubſint, alia imperent quodammodo. 1. Polit. c. 3. D.

INCOMMENSVRATI. Quære Corpus. 147.

INCOMPLEXA.

1 Incomplexa ſunt aliqua, quæ dicūtur de complexis ut homo. Prædicamēt. c. 2. A.

2 Incomplexa nec uera ſunt nec falſa. Prædicament. cap. 4. B.

INCONTINENS. Vt dicit uitium. **INCONTINENTIA.**

1 Incontinentes cōtradicunt intellectui practico præcipienti, malum eſſe fugiēdum, bonum uero proſequēdum, & appetitum ſequuntur, ut medici, qui licet artem ſanādi habeant, tamen illam non ſequētes minime ſanantur. 3. de Anima. T. Co. 47.

2 Incontinentibus inutilis eſt diſciplina moralis. 1. Ethic. c. 3. B.

3 Incontinentis appetitus ad contraria mouetur, q̄ ratio dictet, ut paralytica mēbra ſi ad dextram mouere uelis, in ſiniſtrā mouētur. 1. Ethic. c. 13. D.

4 Incontinentes, qui ob intēperātiam pecunias profundunt, prodigi uocantur, & flagitioſiſſimi tales uidētur, multa namq; uitia ſimul habent. 4. Ethic. c. 1. A.

5 Incōtinens idem eſt quod rationem egrediens. 7. Ethic. c. 1. B.

6 Incontinens ob perturbationem agit improba, quæ ſcit improba eſſe. 7. Ethico. cap. 1. B.

7 Incontinentes non ſolum dicuntur circa uoluptates, ſed etiam circa honores & irā & lucrum. 7. Ethic. c. 1. B.

8 Incontinētia & continentia non differūt genere. 7. Ethic. c. 1. B.

9 Incontinentia eſt mollitudo praua atq; uituperabilis. 7. Ethic. c. 1. B.

10 Incontinēter agere eum, qui ſciens eſt, & rectam exiſtimationem habeat, impoſſibile putabat Socrates. 7. Ethic. c. 2. A.

11 Incontinens obnoxius eſt illi prouerbio, quod dicit. Quid opus eſt inſup bibere, cum ſtrangulat aqua? 7. Ethic. c. 2. D.

12 Incontinens non dicitur circa omnia, ſed circa determinatam materiam, circa quā aliquis dicitur intemperans. 7. Ethicor. cap. 3. A.

13 Incontinentes licet aliquando proferant ſententias optimas circa ſingularia agibilia, nō tn̄ habent habitū ſolutum ſed ligatum, ut ebrii, aut furentes, qui aliquando docta quædam proferunt cum tamē non intelligant. 7. Ethic. c. 3. C.

14 Incontinentes ſic dicunt docta & ſcientifica, ſicut hiſtriones poemata recitant. 7. Ethico. c. 3. D.

15 Incontinentes quomodo trahantur a cupiditate, oſtenditur. 7. Ethic. c. 3. D. E.

16 Incōtinens quomodo praue agat, præſente ſcientia, & quomodo non agat, oſtenditur. 7. Ethic. c. 3. F.

17 Incontinens & intemperatus non eodem modo ſe habēt circa eādem materiam. 7. Ethic. cap. 3. B.

18 Incontinens nō exiſtimat oportere ſequi

uoluptatem præſentem, tamē illam ſequitur. 7. Ethic. c. 3. B.

20 Incontinentes ſic ſe habent ut dormientes, aut ebrii, aut furioſi circa ſingularia agibilia. 7. Ethic. c. 3. C.

21 Incontinēter agere quomodo quis ſciens poſſit, & quomodo non poſſit, oſtēditur. 7. Ethic. c. 3. per totum.

22 Incontinentes & molles circa uoluptates & dolores uerſantur. 7. Ethic. c. 4. A.

23 Incontinentes ſimpliciter non dicūtur ii, qui excedūt in honore aut lucro aut diuitiis aut reliquis expetendis, quæ uoluptatem efficiunt, pluſq̄ ratio recta dictat, ſed dicentur incontinētes cum addito ſcilicet incōtinentes honoris & lucri. Cuius ſignū eſt, quia tales nō uituperātur ut mali, ſed ut peccantes. 7. Ethic. c. 4. B.

24 Incōtinēs ſimpliciter dicitur, qui ſequitur uoluptatum corporearum exuperationes non ex electione, ſed præter rationem rectam. 7. Ethic. c. 4. B.

25 Incontinentem & intemperantem eundē fere dicimus, quia ſunt circa eadē, licet nō eodem modo. 7. Ethic. c. 4. B.

26 Incontinentes cū addito dicunt̃ propter ſimilitudinē, ſicut malū medicū aut malum hiſtrionem dicimus. 7. Ethic. c. 4. D.

27 Incontinentia non ſolum uituperatur ut peccatum, ſed ut malitia. 7. Ethic. c. 4. B.

28 Incontinentia innaturalis non dicitur ſimpliciter, ſed cum addito puta incōtinētia beſtialis. 7. Ethic. c. 5. C.

29 Incontinentia circa uoluptates turpior eſt q̄ iræ incontinentia, quia ira quodammodo rationē audit, incontinentia uero non. 7. Ethic. c. 6. A.

30 Incōtinēter agere an poſſit aliquis ſciens & exiſtimationem rectam habens, dubitatur in utramq; partem. 7. Ethico. cap. 7. per totum.

31 Incontinens eſt, qui ſuperat̃ ab illis paſſionibus uoluptariis, quas multi uincunt. 7. Ethic. cap. 7. A.

32 Incontinens opponitur continēti. 7. Ethico. cap. 7. B.

33 Incontinentes alii temeritate peccāt, quia non conſiſtunt iu iis, quæ ſtatuerāt, alii uero infirmitate, cum uoluptate uincantur. 7. Ethic. c. 7. C.

34 Incontinentes maxime ſunt incontinentia temeraria acuti ſeu celeres, & melācholici, quia illi ob uelocitatem, melancholici propter uehementiam non expectant rationem, quia ſunt imaginatiōis ſequaces. 7. Ethico. c. 7. C.

35 Incontinētes ſimiles illis ſunt, qui exiguo uino inebriantur. 7. Ethic. c. 8. A.

36 Incontinentes licet nō ſint iniuſti, iniuſta tamen faciunt. 7. Ethico. c. 8. A.

37 Incontinens non habet perſuaſum uoluptates eligendas eſſe, quia bonæ ſint, ſed uincit̃ ab illis, quas non bonas eſſe credit, & ideo facile curari poteſt. 7. Ethi. c. 8. B.

38 Incontinens non eſt prauus ſimpliciter, ſed ſecundum quid, & facile pœnitet, & melior eſt intemperante, & conſeruatur in ipſo optimum ſcilicet principiū agibiliū. 7. Ethic. cap. 8. B.

39 Incontinens omnis facilis eſt ad pœnitentiā, & ideo curabilis eſt. 7. Ethico. c. 8. A.

40 Incontinentia epilepſiæ ſimilis eſt, qa non continua. 7. Ethic. c. 8. A.

41 Incontinentia non eſt proprie uitium, niſi aliqua ex parte fortaſſe, nam incontinētia eſt ſine electione, uitium uero cum electione. Habent tamen quandam ſimilitudinem in actionibus incontinentia & uitium. 7. Ethico. cap. 8. A.

42 Incontinentia genere differt a uitio, quia uitium latet, incontinentia non latet. 7. Ethico. cap. 8. A.

43 Incontinens & intemperans idem eſſe uidentur, ſed nō ſunt, quia incontinens ducitur uoluptate illicita, ſaluo principio iudicatiuo circa finem, intēperans uero peruerſum habet illud iudiciū. 7. Ethi. c. 9. B.

44 Incontinentia tantum uidetur opponi cōtinentiæ, cū tamen duo uitia continentiæ opponātur ſcilicet incontinentia & inſenſibilitas, quod ideo accidit, quia raro inſenſibilitas inuenitur, frequentiſſime uero incontinentia, & ideo hæc ſola uidetur cōtinentiæ opponi. 7. Ehic. c. 9. B.

45 Incontinens ille dicitur, qui perſtat in uoluptate & electione non quacunq;, ſed in non recta. 7. Ethic. c. 9. per totum.

46 Incontinens ſimilis eſt ciuitati, quæ decernit omnia, quæ ſunt agenda, & leges habet bonas, non tamen eis utitur. 7. Ethico. cap. 10. B.

47 Incontinentes aſſuetudine facilius curari poſſunt a ſua incontinentia, q̄ incontinentes natura, & incontinentes propter melancholiam facilius q̄ incontinentes, qui conſultant, & non perſiſtunt in ſententia. 7. Ethic. c. 10. B.

48 Incontinens peccat quidem ut uolens, ſcit namq; quodammodo, quid facit, & cuius gratia facit, malignus tamen non eſt, ſed ſemimalignus, & non iniuſtus, nec inſidiator. 7. Ethic. c. 10. A.

49 Incontinentes ſimul & prudentes aliqui uidētur, ſed non ſunt, ſed ſunt habiles, qui ſimiles ſunt prudentibus ratione, differũt tamen electione. 7. Ethico. c. 10. A.
50 Incontinens dicitur, quando mens uincitur, & paret irrationali. 9. Ethico. c. 8. C.
51 Incontinentes mala ꝑpetrant, etiã ſi ſciãt illa mala eſſe. 2. Magnor. Mor. c. 6. E.
52 Incontinens ſcientiam habet bonorum, ſed non exercet illam. 2. Magnor. Mor. cap. 6. E.
53 Incontinentes facilius a ſuis uitiis curãtur q̃ intẽperantes, quia intemperans quid faciat ignorat, incontinens uero ſcit mala ſe agere, ſed uincit̃. 2. Magnor Mor. c. 7. M
54 Incontinentiam eſſe, negabat Socrates, qa dicebat, neminẽ mala agere, q ſciret eſſe, mala. 2. Magnor. Mor. c. 7. A.
55 Incontinentia duplex eſt, una quæ erũpit improuiſa, & rationẽ præuenit, alia uero, quæ eſt uelut quædam imbecillitas, quæ cũ ratione inſurgit auertẽte. Quarum poſterior eſt magis reprehenſibilis. 2. Magnor. Mor. c. 7. N. Quære Cõtinens Intẽperãs.
INCONVENIENS.
1 Inconueniens unũ ſi detur, plura ſequunt̃ 1. Phyſic. T. Co. 10.
2 Incõueniens paruum cõniuẽdo tranſitur, magnũ uero in oculis hæret. 6. Poli. c. 4. D
INCORRVPTIBILE.
1 Incorruptibilia omnia eſſe, dixerũt antiq maxime Parmenidem & Meliſſum ſecuti. 3. de. Cæl. T. Co. 2.
2 Incorruptibilium & corruptibilium non ſunt eadẽ principia. 3. Metaphy. T. Co. 15.
3 Incorruptibilia aut non habent materiam, aut ſi habent, non eſt talis, qualis materia corruptibiliũ, ſed ſolum ſecundũ potentiã ad motum localem. 8. Metaphy. T. Co. 12.
4 Incorruptibile eſt omne, quod non eſt in potentia. 9. Metaphy. T. Co. 17. Quære Aeternum. Corruptibile.
INDEFINITA. propoſitio
1 Indefinitæ enunciationes ſunt, quãdo de uniuerſalibꝰ ſubiectis aliquid affirmatur, aut negatur non uniuerſaliter, illa tamen quæ ſignificantur contraria ſunt. 1. Perihermе. cap. 5. B.
2 Indefinitas enunciationes contingit ſimul eſſe ueras. 1. Periherme. c. 6. A.
3 Indefinita propoſitio eſt, quæ aliquid ineſſe aut non ineſſe ſignificat ſine uniuerſali aut particulari. 1. Prior. cap. 1. A. Quære. Propoſitio.
INDEFINITVM. Pro indeterminato.
Indefinitæ rei indefinita ẽ regula. 5. Ethi. cap. 10. C. Quære Indeterminatum.
INDETERMINATVM.
Indeterminatum quod eſt, in errorem adducit. 3. Rhet. c. 14. C. Quære Multiplex.
INDI. Populi Aſiæ, orientales longe lateq́ patentes.
Apud Indos differunt reges a populis tãtum, quantum Heroes & dii ab hominibus. 7. Polit. cap. 4. A.
INDICVM. Mare quod Indiam regionem alluit a meridie.
Indicum mare eſſe unũ cum mari, quod eſt ad herculeas columnas, qui dicũt, non omnino incredibilia ſuſpicantur. 2. de Cæl. T. Co. 111.
INDIGENTIA.
1 propter Indigẽtiam fit permutatio, quæ alias nõ eſſet. 5. Ethic. c. 5. C. D.
2 Indigẽtiam docuiſſe, quæ ſunt neceſſaria ad uitæ uſum, rationi conſentaneũ eſt. 7. Polit. cap. 10. B.
INDIGESTIO. INDIGESTVM.
1 Indigeſta ſubtiliſſima ſũt. 2. Meteor. c. 3. H
2 Indigeſtiſſimum ſalſum & amarum eſt. 2. Meteor. c. 3. H.
3 Indigeſtio & molynſis, id eſt inquinamentum fit, quando calor & frigus non euincunt materiam. 4. Meteor. T. Co. 2.
4 Indigeſtio frigidi opus eſt. 4. Meteor. T. Co. 14.
5 Indigeſtiõis ſpecies tres ſunt, ſcilicet omotes, id eſt cruditas, molynſis, ideſt inquinamentum, ſtateuſis, ideſt excaldatio, ſeu leuis concoctio. 4. Meteor. T. Co. 14.
6 Indigeſtionis ſpecies nominibus propriis carent, quibus ſignificentur. 4. Meteor. T. Co. 14.
7 Indigeſtio imperfectio eſt propter indigẽtiã ꝓpriæ caliditatis. 4. Meteor. T. Co. 17.
8 Indigeſtio alimenti in corpore animalis ſimilis eſt inquinationi. 4. Meteor. T. Co. 28. Quære Digeſtum.
INDIGNATIO. Quæ commiſerationi opponitur. Nemeſin appellat Ariſtoteles & ad bonos mores pertinere credidit.
1 Indignans eſt, q triſtat̃ de malorũ proſperitatibus. 2. Topic. c. 2. C.
2 Indignari eſt dolere, ꝙ alicui proſpera indigne contingant. 2. Rhetor. c. 9. C.
3 Indignatio commiſerationi opponitur. 2. Rhetor. c. 9. A.
4 Indignatio paſſio eſt bonorum morum 2. Rhetor. c. 9. A.
5 Indignatio quibus conſtet, & quibus maxime inſit, & propter quid oſtenditur. 2. Rhetor. C. 9. per totum.
6 Indignatio mediocritas eſt ſeu medium inuidiæ & maleuolẽtiæ, & uerſatur circa dolorem & uoluptatem ex iis, quæ proximo accidunt, cui opponitur per exceſſum inuidia, & per defectum maleuolentia. 2. Ethicorum. c. 7. E. Quære Deus. 30.
INDIVIDVVM.
1 Indiuiduorum, cum infinita ſint, non eſt ſcientia, & ideo ad illa iubebat Plato non deſcendere. Prædicabil. c. 2. F. & 1. Rhetor. c. 2. F.
2 Indiuiduum duplex eſt, ut Socrates, & hoc album. Prædicabil. c. 2. I.
3 Indiuiduum eſt, quod conſiſtit in proprietatibus, quarum collectio nunq̃ in alio eadem erit. Prædicabil. c. 2. I.
4 Indiuiduum continetur ſub ſpẽ, quia pars eius eſt. Prædicabil. c. 2. I. L.
5 Indiuidua quæ ſunt, de ſubiecto nullo dicũtur. Nil tamen prohibet in ſubiecto aliquo eſſe. Prædicament. c. 2. B.
6 Indiuidua participãt genus & ſpecies. 4. Topic. c. 1. D. & c. 2. F.
7 in Indiuiduis nõ eſt hoc prius, illud uero poſterius natura. 3. Metaphy. T. Co. 11.
8 Indiuidua eiuſdẽ ſpeciei diuerſa ſunt propter materiã. 7. Metaphy. T. Co. 8. Quære Singulare. ✳.
INDIVISIBILE
1 Indiuiſibile non poteſt eſſe quantum nec quale. 1. Phyſic. T. Co. 18.
2 Indiuiſibile finis eſt, non tamen eſt finitũ. 1. Phyſic. T. Co. 18.
3 ex Indiuiſibili nihil poſſe componi, oſtenditur. 6. Phyſic. T. Co. 1. & ultra.
4 Indiuiſibile non poſſe moueri per ſe, aut aliquid per indiuiſibile, aut in indiuiſibili non poſſe moueri, probatur. 6. Phyſico. T. Co. 6. & ultra.
5 Indiuiſibile ſecundũ quantitatem nõ mouetur niſi per accidens, ſcilicet moto eo, in quo ipſum eſt. 6. Phyſico. T. Co. 86. & 1. de Anima. T. Co. 69.
6 in Indiuiſibili diuiſibile eſſe non poteſt. 3. de Cæl. T. Co. 7.
7 Indiuiſibili multa nõ poſſunt ineſſe, quæ inſunt naturalibus corporibus. 3. de Cæl. T. Co. 7.
8 Indiuiſibilia ſeu atomos eſſe principia, implicat contradictionem. 1. de Gener. T. Co. 64. & ultra.
9 Indiuiſibilia corpora impaſſibilia eſſe, neceſſe eſt. 1. de Gener. T. Co. 64.
10 Indiuiſibile nec calidum eſt nec frigidũ. 1. de Gener. T. Co. 64.
11 Indiuiſibile additum indiuiſibili non facit ipſum maius. 1. Meteor. c. 6. F. & 3. Metaphy. T. Co. 16. & de Lineis indiuiſib. c. 4. A
12 Indiuiſibile tripliciter dicitur. Aut quod actu non eſt diuiſum, eſt tamẽ diuiſibile, ut magnitudo. Aut quod nec actu nec potentia diuidi poteſt, ut punctum, & talia indiuiſibilia monſtrantur intellectui ut priuationes. Tertio modo ꝙ non eſt diuiſibile ſecundum ſpeciem, ut modus. 3. de Anima. T. Co. 23. & ultra.
13 Indiuiſibile nullum eſt ſenſibile. de Sen. & Sen. c. 7. P.
14 Indiuiſibile omne aut eſt indiuiſibile ſecũdum quantum, aut ſecundum ſpeciem, prius autem ſecundum ſpeciem. 3. Metaphyſic. T. Co. 11.
15 Indiuiſibile nullum fit, aut corrumpitur. 3. Metaphyſic. T. Co. 17.
16 Indiuiſibile non omne eſt eodem mõ indiuiſibile, nam aliud eſt indiuiſibile ſimpliciter, aliud ad ſenſum eſt indiuiſibile. 10. Metaphyſic. T. Co. 4.
17 Indiuiſibile aut indiuiſum dicit̃ unũ. 10. Metaphy. T. Co. 9. Quære Linea. Nunc. Punctum. Superficies.
INDOCTVS.
1 Indocti magis probantur apud uulgus q̃ docti, quia communia dicũt, quæ uulgus capere poteſt. 2. Rhetor. c. 22. A.
2 Indoctus pertinax eſt. 7. Ethic. c. 9. A.
INDVCERE. INDVCTIO.
1 Inductione aut ſyllogiſmo om̃ia credimꝰ. 2. Prior. c. 23. A.
2 Inductio quodammodo opponitur ſyllogiſmo, nam ſyllogiſmus manifeſtat primũ de tertio per medium, inductio uero primũ de medio per tertiũ. 2. Prior. c. 23. B.
3 ex Inductiõe q fit ſyllogiſmꝰ, ꝑmæ & immediatæ ꝓpoſitionis eſt. 2. Prior. c. 23. B.
4 Inductio fit per om̃ia ſingularia. 2. Prior. c. 23. B. & 1. Poſter. T. Co. 33.
5 Inductio immediatarum propoſitionum eſt. 2. Prior. c. 23. B.
6 Inductio clarior ẽ quoad nos ſyllogiſmo, ſyllogiſmus tamen notior eſt natura inductione. 2. Prior. c. 23. B.
7 Inductio differt ab exemplo. Primo quia inductio procedit ab omnibus ſingularibꝰ ad uniuerſale, exemplum uero non. Secũdo differunt, quia inductio oſtendit maiorem extremitatem de medio per minorem, exemplum uero oſtendit maiorem extremitatem de medio per ſimile minori extremitati. 2. Prior. c. 24. B.
8 Inductio ex præexiſtente fit cognitione. 1. Poſter. T. Co. 1.

9 Inductio uniuerſale mõſtrat per iam cognitum ſingulare.1.Poſter.T.Co.1.
10 Inducere impoſſibile eſt ſine ſenſu,qa ſenſus eſt ſingularium.1.Poſter.T.Co.33.
11 per Inductionem non fit demõſtratio.2.Poſter.T.Co.4.
12 Inductio licet non demonſtrat aliquid,tamen manifeſtat.2.Poſter.T.Co.4.
13 Inductio fit per ea,quæ ſunt manifeſta ſenſui.2.Poſter.T.Co.6.
14 Inductio eſt una ſpecies diſputationis dialecticæ,& eſt a ſingularibus ad uniuerſalia acceſſio.1.Topic.c.10.A.
15 Inductio eſt ueriſimilior & clarior & ſecũdum ſenſum notior & pluribus communior q̃ ſyllogiſmus.1.Topic.c.10.A.
16 Inductio a ſingularibus in uniuerſale eſt propter aliquam ſimilitudinem,quam habent ſingularia inter ſe,non enim eſt facile inducere ignorantibus ſimilia. 1. Topic.cap.12.C.
17 Inductio ad inquirendum uniuerſale utilis eſt.8.Topic.c.1.B.
18 Inductione uti debemus,quando non cõceditur ꝓpoſitio intenta.8. Topic.c.2.C.
19 Inductione utendum eſt ad rudem multitudinem, ſicut ſyllogiſmo apud dialecticos.8.Topic.c.2.A.
20 Inductione utimur facile, quando eſt aliquod nomen uniuocum impoſitum, ad quod reſpiciunt omnia ſingularia, quãdo uero nõ eſt unum commune impoſitum, eſt difficile inducere.8.Topic.c.2.B.
21 Inducẽti quãdo poſſimus inſtare,aut quãdo nõ poſſumus,habes.8.Topic. c.2.C.
22 Inducẽti opponenti concedenda ſunt ſingularia uera & probabilia,facienda tamen eſt inſtãtia per aliquod ſingulare non priꝰ inductum.8.Topic.c.3.L.
23 Inductio eſt unum ex iis, quibus probamus.1.Rhetor.c.2.D.
24 Inductio nec eſt ut totum ad totum,neq; ut pars ad totum, nec ut totum ad partẽ, ſed ut pars ad partem,ſimile ad ſimile.1.Rhetor.cap.2.M.
25 Inductio nõ eſt idonea orationi oratoriæ præterq̃ in paucis.2.Rhetor.c.20.D.
26 Inductiõe aut ſyllogiſmo fit omnis doctrina.6.Ethic.c.3.A.
27 Inductio principium eſt ipſiꝰ uniuerſalis.6.Ethic.c.3.A.
28 Inductiua oratio iure põt Socrati attribui, cuiꝰ propria fuit.13.Metaphy.c.4.B.
INDVLGENTIA.
Indulgentia opponitur amicitiæ per exceſſum.2.Ethic.c.7.E.
INDVS.Aſiæ fluuius,a quo India dicta.
1 Indus fluuius,qui inter omia flumina maximum agmen aquarum uoluit,ex Paropaniſſo Aſiæ monte oritur.1. Meteor. cap.13.F.
2 Indus creſcit,luna decreſcẽte. de Nilo.E
3 Indum & Nilum eundem eſſe,putauit Artaxerxes cognomẽto Ochus,qa in utroq; crocodili ſunt, ſed in hoc deceptus eſt. de Nilo.E.
INDVSTRIA.Quære Admirari.1.
INEDIA.Quære Ieiunium.
INEQVALE.Quære Inæquale.
INESSE.
1 ab Ineſſe ad eſſe non ſemper ualet conſequentia in prædicatis accidentalibus. 2. Topic.cap.1.B.
2 Ineſſe quæ magis uideantur aut minus. Quære Locus dialecticus.Eſſe in.
INEXPERTVS.
Inexperti confidentes ſunt.2.Rhetor.c.5.G.Quære Expertus.
INFENSVS.
1 Infenſos eos eſſe dicimus,qui iraſcuntur, pro quibus non oportet,& quibus non oportet,& pluſq̃ oportet,& ſine ultione uel pœna non reconciliantur.4.Ethic.c.5.C.
2 Infenſi difficiliores ſunt ad uitam ſimul agendam.4.Ethic.c.5.C.
3 Infenſos aliquando appellamus uiriles & aptos ad dominandum.4.Ethic.c.5.C.
INFERIVS.Quære Superius.
INFESTVS.
Infeſtum eſſe apud ignotos,nõ bene ſe habet,nec magnanimi eſt.7.Polit.c.7.B.
INFINITVM.Nomen.
Infinitũ nomẽ ut non homo nec orõ eſt nec negatio,& æqualiť dicit̃ de eo qđ eſt, & de eo quod nõ eſt,ut nõ homo dicit̃ de equo & de chimæra.Prædicamẽt.c.2.B. &.2.Periherme. c.1.E. Quære Nomen.
INFINITVM.
1 Infinita,qui dixerunt,non poſſe pertranſiri,recte dixerunt.1.Poſter.T.Co.6.
2 Infinita ſi prædicantur de aliquibus,talia non poſſunt diffiniri.1.Poſter.T.Co.35.
3 Infiniti ratio quantitati congruit.1. Phyſico.T.Co.15.
4 Infinitum non ſequitur neceſſario immobilitas.1.Phyſic.T.Co.24.
5 Infinitum,ut infinitum,ignotum eſt.1.Phyſic.T.Co.35.&.3.Phyſic.T.Co.65.
6 Infinitũ non eſt ſcibile.1.Phyſi.T.Co.50.
7 Infinita uni accidunt.2.Phyſic.T.Co.50.
8 Infinitum phyſicæ conſyderationis eſt.3. Phyſic.T.Co.1.24.

9 Infiniti ratiõe ſæpe indiget diffiniens cõtinuum.3.Phyſic.T.Co.1.
10 Infinitum ſi totum quieſcit,quia eſt in ſe, & quælibet pars illius quieſcit, quia eſt in ſe.3.Phyſic.T.Co.5.
11 Infinitum aut finitum non omne eſt, ut punctum,quod nec finitum eſt,nec infinitum.3.Phyſic.T.Co.24.
12 de Infinito eſſe propriam conſyderationẽ philoſophiæ naturalis,ex hoc probatur, ꝙ omes,qui philoſophiam tetigiſſe putãtur, de infinito mentionem fecerunt.3. Phyſico.T.Co.25.
13 Infinitum per ſe exiſtens poſuerũt Plato & Pythagorici.3.Phyſic.T.Co.25.
14 Infinitum ponunt Pythagorici in ſenſibilibus,& nõ ſeparatũ.3.Phyſi.T.Co.25.
15 Infinitum poſuit Plato in ideis & in ſenſibilibus.3.Phyſic.T.Co.25.
16 Infinitum extra cælum eſſe,dicebãt Pythagorici.3.Phyſic.T.Co.25.
17 Infinita duo ſcilicet magnum & paruum poſuit Plato.3.Phyſic.T.Co.25.
18 Infinitum ponunt omes philoſophi tanq̃ principium quoddam eorum, quæ ſunt. 3.Phyſic.T.Co.25.
19 Infinitum non ponunt,qui elementa finita faciunt.3.Phyſic.T.Co.27.
20 Infinitum cõtinuũ fit tactu ſecundũ Anaxagorã & Democritũ.3.Phyſi.T.Co.27.
21 Infinito ſubiiciunt naturales ſemper quãdam naturam eorum,quæ dicitur elemẽta, ut aquam uel aerem uel medium corpus inter hæc.3.Phyſi.T.Co.27.
22 Infiniti non eſt principiũ,eſſet enim ipſius finis.3.Phyſic.T.Co.30.
23 Infinitum eſſe principium,ingenitum, incorruptibile,omia cõtinens,& gubernans, diuinũ & immortale rationabiliter omes antiqui poſuerunt.3.Phyſic.T.Co.30.
24 Infinito utuntur mathematici.3. Phyſico. T.Co.31.
25 Infinitũ eſſe aliqs credere põt ex quinq;, ſcilicet ex tempore,ex diuiſione magnitudinũ,ex perpetuitate generationis & corruptionis,ex finiti corporis terminatione ad aliud corpus,ex intellectus apprehẽſione.3.Phyſic.T.Co.31.32.
26 Infinitum an ſit ſubſtãtia, an accidens, an neutrum horum, dubitatur. 3. Phyſico. T.Co.33.
27 Infinitum ſi ponatur eſſe, multa impoſſibilia ſequuntur,ſi uero non ponatur eſſe, multa quoq; impoſſibilia ſequũtur.3.Phyſic.T.Comment.33.56.
28 Infinitum dicitur, aut quod nõ eſt natum tranſiri,aut quod trãſitum habet ſed incõſumabilem,aut tranſitum habens,nondũ tamen trãſitum,aut tranſitum habens ſed difficilem,aut appoſitione uel ſubtractione,aut utroq; modo.3. Phyſic.T.Co.34. &.11.Metaphy.c.9.A.
29 Infinitum ſeparatum eſſe non poſſe, probatur.3.Phyſic.T.Co.34.& ultra.
30 Infinita magnitudo ſẽſibilis ſi ſit, maxime eſt phyſici conſyderare.3. Phy.T.Co.34.
31 Infinitum ſeparatum ſi ponatur, ſubſtantia indiuiſibilis erit,& ſic non erit infinita niſi priuatiue.3.Phyſic.T.Co.35.
32 Infinitum priuatiue non ponunt Platonici,nec de illo eſt diſputatio, cum quærit̃, an infinitũ ſit ſeparatũ.3.Phyſi.T.Co.35.
33 Infinitũ ſi ponatur accidens,non erit principium.3.Phyſic.T.Co.36.
34 Infinitum paſſio eſt magnitudinis.3.Phyſico.T.Co.36.
35 Infiniti partes ſi ponãtur,erit infinita quælibet earum.3. Phyſico. T.Co.37.&.1.de Cæl.T.Co.57.
36 Infinitum ſi ſubſtãtia eſt,idem erit infinitũ & infiniti eſſe.3.Phyſic.T.Co.37.
37 Infinitũ in actu non poteſt eſſe impartibile,quia omne infinitũ eſt quantũ,& omne quãtum eſt partibile.3.Phyſic.T.Co.37.
38 Infinitum in actu aut ſubſtantia per ſe exiſtens poni non poteſt.3. Phyſic.T.Co.37.
39 Infinitum ponũt Pythagorici eſſe ſubſtãtiam & partibilem.3.Phyſic.T.Co.38.
40 Infinitum ſi ponatur accidens in ſubſtantia,nõ eſt principium,ſed illud,cui accidit ipſum infinitum.3.Phyſic.T.Co.38.
41 Infinitũ an ſit in mathematicis,an in intelligibiliꝰ, magis uniuerſalis eſt quæſtio, q̃ pertineat ad phyſicum.3.Phyſi.T.Co.39.
42 Infinitum eſſe non poſſe,probatur rationibus logicis.3.Phyſic.T.Co.40.
43 Infinitum corpus nõ poſſe eſſe, probatur rationibus phyſicis.3. Phyſic. T.Co.42. & ultra.
44 Infinitum,impoſſibile eſt,eſſe compoſitũ. 3.Phyſic.T.Co.42.
45 Infinitum quantumcunq; ponatur debilis uirtutis in agendo,conſumet finitum,quãtumcunq; ponatur fortis uirtutis.3. Phyſico.T.Co.42.
46 Infinitum corpus ubiq; diſtans erit in infinitum.3.Phyſi.T.Co.43.
47 Infinitum non poteſt eſſe aliquod elementorum,nec aliquod corpus medium inter elementa.3.Phyſic.T.Co.44.
48 Infinitum corpus nõ poteſt eſſe diſſimiliũ partiũ aut ſimiliũ.3.Phyſic.T.Co.48.49.

49 Infinitum corpus ſi ponatur, aut ſemper mouebitur, aut ſemper quieſcet. 3. Phyſico. T. Co. 48.
50 Infinitum, Anaxagoras abſurde dixit, ſe ipſum fulcire. 3. Phyſic. T. Co. 50.
51 Infinitum immobile eſſe, rationes Anaxagoræ, quæ probare uidentur, refellũtur. 3. Phyſic. T. Co. 51. & ultra.
52 Infinitum ſi quieſcit, & fulcit ſe, nõ proptera ꝙ ſit infinitum, quieſcit, & fulcit ſe, ſed propter aliã cauſam. 3. Phyſic. T. Co. 51.
53 Infinitum corpꝰ ſi eſt in rerum natura, impoſſibile eſt, ꝙ ſit aliquis locus proprius. 3. Phyſic. T. Co. 53.
54 Infinitum non poteſt eſſe uniuerſum. 3. Phyſic. T. Co. 53.
55 Infinitam magnitudinem eſſe, impoſſibile eſt. 3. Phyſic. T. Co. 53.
56 Infinitum non habet medium nec ultimũ nec ſurſum nec deorſum. 3. Phy. T. Co. 53
57 Infinitum quodãmodo eſt, quodammodo non eſt. 3. Phyſic. T. Co. 56.
58 Infinitum aliud diuiſione, ut magnitudo, aliud additione, ut numerus. 3. Phyſic. T. Cõment. 56.
59 Infinitum potentia tantum ponitur, & nõ dicitur in potentia, quia aliquando tale infinitũ reducatur in actum, ſed ex eo, quia fit aliud & aliud ſemp, ut dies, & agon. 3. Phyſi. T. Co. 57. & 1. de Gener. T. Co. 19.
60 Infinitũ aliter in hominibus, aliter in diuiſione magnitudinũ manifeſtatur. 3. Phyſico. T. Co. 57.
61 Infinito in potẽtia uniuerſaliter cõuenit, ut aliud & aliud ſemper accipiatur. 3. Phyſico. T. Cõment. 57.
62 Infinitum in potentia non eſt accipiendũ ſicut aliquod totum ſimul exiſtens, ſed ſicut dies & Agon. 3. Phyſic. T. Co. 58.
63 Infiniti quod accipitur in magnitudinibꝰ, permanet, quod uero accipitur in tempore, corrumpitur. 3. Phy. T. Co. 58
64 Infinitum per additionem quodammodo eſt idem cum infinito per diuiſionem, quia fit contrario modo. 3. Phy. T. Co. 59.
65 Infiniti partes licet ſint eiuſdem rationis, non tamen ſunt eiuſdẽ quantitatis. 3. Phyſico. T. Co. 59.
66 Infinitum in potentia ſecũdum diuiſionẽ ſimul eſt in potentia & in actu, ut dies & Agon. 3. Phyſic. T. Co. 59.
67 Infinitum ſecundum appoſitionem ſic eſt in potentia, ſicut infinitum ſecũdum diuiſionẽ, quia ſemper contingit aliquid aliud accipere apponendo. 3. Phyſic. T. Co. 60.
68 Infinitum ſecundum diuiſionem excedit omnem determinatam paruitatem in minus. 3. Phyſic. T. Co. 60.
69 Infinitum eſt, cuius ſemper aliquid eſt extra. 3. Phyſic. T. Co. 62.
70 Infinitum male definieruut quidam dicẽtes, infinitum eſſe, cuius nil eſt extra. 3. Phyſico. T. Co. 62.
71 Infinitum non copulatur cum toto & uniuerſo, ſicut linum lino, ut dicitur in puerbio. 3. Phyſic. T. Co. 64.
72 Infinitum magis habet rationem partis q̃ totius. 3. Phyſic. T. Co. 63.
73 Infinitum inquantum eſt in potentia, eſt ſicut materia reſpectu pfectionis magnitudinis. 3. Phyſic. T. Co. 65.
74 Infinitum continetur, ſicut materia. 3. Phyſico. T. Co. 67.
75 Infinitum ſecundum appoſitionem non excedit omnem determinatam magnitudinem. 3. Phyſic. T. Co. 67.
76 Infinitum in numeris datur ſecundum minimum, & non ſecundum maximum. 3. Phyſico. T. Co. 68.
77 Infinitum in magnitudine contrario modo ſe habet ad infinitum in numeris, quia datur maxima quantitas, ſed nõ minima. 3. Phyſic. T. Co. 68. 69.
78 Infinitum, ut infinitum, non continet, ſed continetur. 3. Phyſic. T. Co. 69.
79 Infinitum in magnitudine etiam in potentia nõ exceder quamcunq; magnitudinẽ datam. 3. Phyſic. T. Co. 69.
80 Infinitum nõ eodem modo eſt in magnitudine & in motu & in tẽpore. 3. Phyſi. T. Comment. 70.
81 Infinitum prius dicitur de magnitudine, & quia eſt in magnitudine, reperitur in tẽpore, & quia eſt in tempore, reperit̃ in motu. 3. Phyſic. T. Co. 70.
82 Infinito in actu non utuntur mathematici, ſed tantam lineam poſtulant, quãta eis neceſſe ſit. 3. Phyſic. T. Co. 71.
83 Infinitam magnitudinẽ non ponere, non tollit mathematicorum contemplationem 3. Phyſic. T. Co. 71.
84 Infinita an finita ſit magnitudo, non multum intereſt ad mathematicas demonſtrationes, ſed ad eſſe rei multum intereſt. 3. Phyſic. T. Co. 71.
85 Infinitum eſt cauſa, ſicut materia non ſub forma, ſed ſub priuatiõe. 3. Phy. T. Co. 72.
86 Infinitum ſubiectum eſt continuum ſenſibile. 3. Phyſic. T. Co. 72.
87 Infinitum facere contines & non potius contentũ, incõueniẽs eſt. 3. Phy. T. Co. 72
88 Infinitum in actu rationes quæ probant, aliquæ nõ cõcludũt de neceſſitate, aliq̃ uero cõcludunt ex parte. 3. Phy. T. Co. 73.
89 Infinitum in actu non eſt ponendum, ut generationes non deficiant, quia generatio unius corruptio eſt alterius. 3. Phyſico. T. Comment. 73.
90 Infinitum eſſe & tãgere diuerſa ſunt, quia quod tangit, ad aliquid eſt, finiri tamẽ eſt ad ſe. 3. Phyſic. T. Co. 73.
91 Infinitum in actu eſſe, quia omne corpus ad aliud finitur, & ſic in infinitum, refellitur. 3. Phyſic. T. Co. 74.
92 Infinitum eſſe in actu, quia imaginari poſſumus infinitum, aut quia tempus eſt infinitũ, aut quia magnitudo, rationes, q̃ probant, refelluntur. 3. Phyſic. T. Co. 35.
93 Infinitum & uacuum differunt, quia infiniti nõ eſt ſurſum nec deorſum, uacui uero ſurſum & deorſum non differunt, cum ſit nõ ens & priuatio. 4. Phyſi. T. Co. 64.
94 Infinitum dupliciter dicit̃, ſcilicet diuiſione & ultimis. 6. Phyſic. T. Co. 19.
95 Infinitum finito tempore tranſiri non poteſt, aut econtrario. 6. Phyſic. T. Co. 19.
96 Infinitum ſi reperitur in magnitudine, ergo in tempore, & in motu, & ecõtrario. 6. Phyſic. T. Co. 26.
97 Infinita duo tempora eſſe non poſſunt. 1. de Cæl. T. Co. 18.
98 Infinitũ corpus an ſit poſſibile, quæritur. 1. de. Cæl. T. Co. 33.
99 Infinitum corpus antiqui philoſophi poſuerunt. 1. de Cæl. T. Co. 33.
100 Infinitum ponere aut non ponere, multũ refert ad cognitionẽ ueritatis. 1. de Cæl. T. Comment. 33. & ultra.
101 Infinitum eſſe non poteſt, quod ex finitis compoſitum eſt. 1. de Cæl. T. Co. 34.
102 Infinitum pertranſiri non poteſt. 1. de Cæl. T. Comment. 35.
103 Infinitum moueri nõ poteſt. 1. de Cæl. T. Comment. 36.
104 Infinitum corpus nec graue nec leue poteſt eſſe. 1. de Cæl. T. Co. 44. & ultra.
105 Infinitum finito inæquale eſt. 1. de Cæl. T. Comment. 47.
106 per Infinitum ſpacium nil moueri poteſt. 1. de Cæl. T. Co. 45. 46.
107 Infiniti ad finitum nulla eſt proportio. 1. de Cæl. T. Co. 52. 54.
108 ad Infinitum nihil mouetur. 1. de Cæl. T. Co. 58. & 4. de Cæl. T. Co. 33. & 2. Metaphyſic. T. Comment. 8.
109 Infinitum non poteſt pati a finito. 1. de Cæl. T. Comment. 63. 64.
110 Infinitũ corpus nõ poſſe eſſe, rationibꝰ logicis ꝑbatur. 1. de Cæl. T. Co. 70. & ultra.
111 Infinitũ corpꝰ nõ mouebit̃ nec circa mediũ, nec in rectũ, quia nõ habet mediũ, & oporteret, locũ infinitũ eſſe, ad quẽ moueretur. 1. de Cæl. T. Co. 70. & ultra.
112 Infiniti uires ſunt infinitæ. 1. de. Cæl. T. Comment. 71.
113 Infinitũ corpus ſi ponat̃ moueri ab alio, erunt duo infinita. 1. de Cæl. T. Co. 71.
114 Infinito tpe habẽs potẽtiã ad plura, nõ habet illa plura unũ alio tempore, aliud alio, ſed ſimul oĩa. 1. de Cæl. T. Co. 140.
115 Infinitũ ſi eſt, ſurſum & deorſum eſſe nõ poſſunt. 2. de Cæl. T. Co. 89.
116 Infinitum nec iucũdum nec cognoſcibile eſt. 3. Rhetor. cap. 8. A.
117 Infiniti non eſt cõſultatio. 6. Ethic. c. 7. C.
118 Infinitũ unũ e ſuis decẽ prædicamẽtis ponebãt Pythagorici. 1. Metaphy. c. 5. C.
119 Infinitũ ponebãt Italici philoſophi materiã. 1. Metaphy. T. int. 15. & 16. qui non ſequitur ordinem commentatiorum.
120 Infiniti partes omnes mediæ ſunt. 2. Metaphyſic. T. Co. 6.
121 Infinitum qui faciũt, ipſius boni naturã auferunt. 2. Metaphy. T. Co. 8.
122 Infinitũ qui ponũt, tollũt ſciẽtiã, qa infinita intelligi nõ poſſunt. 2. Meta. T. Co. 11.
123 Infinitum additione, impoſſibile eſt, ꝙ in tpe finito trãſeamꝰ. 2. Metaphy. T. Co. 13.
124 Infinitorũ nõ ẽ ſcia. 3. Metaphy. T. Co. 11.
125 Infinitum in potẽtia nunq̃ deducetur in actũ, ſed actꝰ & potẽtia diſtinguunt̃ rõne & cognitiõe in infinito. 9. Meta. T Co. 11.
126 Infinitum in potẽtia dicitur ablatione aut poſitione. 11. Metaphy. T. Co. 9. A.
127 Infinitum actu eſſe non poſſe, probatur. 11. Metaphy. c. 9. B. C. & ultra.
128 Infinitũ actu eſſe non poteſt, qa numerus aut magnitudo, quorũ eſt paſſio infinitũ, nõ ſunt actu ĩfinita. 11. Metaphy. c. 9. B.
129 Infinita mlta eẽ nõ poſſũt. 11. Meta. c. 9. B.
130 Infinitũ actu nec ut ſubſtãtia nec ut accidens eſſe poteſt. 11. Metaphy. c. 6. C. D.
131 Infinitũ actu ſenſibile eſſe nõ poſſe, probatur rõnibus phyſicis. 11. Metaphy. c. 9. D.
132 Infinitũ nec põt eſſe corpus cõpoſitũ, nec ſimplex. 11. Metaphy. c. 9. E.
133 Infinitũ corpus nõ eſſe actu, rõnibus loci & locati ꝑbat̃. 11. Metaphy. c. 9. F. G. H.
134 Infinitũ corpꝰ ſi actu ſit, q̃ incõueniẽtia ſequãtur, habes. 11. Metaphy. c. 9. F. G. H. ✳

INFIRMITAS. Pro ægritudine.

1 Infirmitas non inuenitur niſi in habentibus uitam. de Sen. & Sen. c. 1. C.
2 Infirmitatum principia & omnium rerum

parua eſſe oportet. de Diuinatio. per Somn.cap.1.F.
3 Infirmitas ſanitatis abſentia cognoſcĩt.7. Metaphy.T.C.23. Quære Aegrotans. Morbus.
INFIRMVS. Quære Aegrotans.Inſalubres.Valitudinarius.
INFLAMMARI.
Inflammari poſſunt, quæcunq; non ſunt humida,& tamẽ exhalationem emittunt, ut pix,oleũ,cæra,quæ uero exhalationem non emittunt,inflãmari nõ poſſunt.4.Meteor.T.Comment.48.
INFORTVNIVM.INFORTVNATVS.
1 Infortuniũ eſt, cũ aliquod magnum malum euenit.2. Phyſic.T. Comment. 56. Quære Fortuna.
2 Infortunati mores conſyderandi ſunt ex oppoſito ad mores ipius fortunati.2.Rhetor.c.17.A. Quære Potentes.Fortunatus.
INGENITVM.INGENERABILE.
1 Ingenitum corrumpi poſſe, aliquibus uidetur.1.de Cæl.T.Co.109.
2 Ingenitum dicitur tribꝰ modis.1.de Cæl. T.Comment.111.112.
3 Ingenitũ & incorruptibile cõuertuntur.1. de Cæl.T.Comment.120.& ultra.
4 Ingenerabilia omnia eſſe,dixerũt antiqui, maxime qui Parmenidẽ & Meliſſum ſecuti ſunt.3.de Cæl.T.Co.2. Quære Aeternum. Cælum. Genitus.Generatio.Generatũ. Generabile.Generare.
INGENIVM.INGENIOSVS.
1 Ingenium uere bonum eſt,quod poteſt bene eligere uerũ, & diffugere falſum.8. Topic.cap.5.F.
2 Ingenia generoſa deueniunt in furioſos ſi liorum mores.Vt qui prouenerunt ab Alcibiade & a Dionyſio ſuperiori.Quieta uero ingenia in ſegnitiem, ut qui a Socrate & Cymone.2.Rhetor.cap.15.A. Quære. Filius.✳.Ingenioſus.
INHAERENTIA.
Inhærentiæ ſimplicis loci quadraginta tam intrinſeci q̃ extrinſeci q̃ medii ponuntur,& explicantur.2. Topicor. cap. 2. & cap.3& cap.4.per totũ.Quære Accidens. Locus dialecticus.
INIMICITIA.INIMICVS.
1 Inimicitiæ eſt diſgregare.8.Phy.T.Co.14
2 Inimici quos laudibus ornant, bonos eos eſſe, conſtat.1.Rhetor.c.6.E.F.
3 Inimicis præbere nos formidabiles, utile eſt.1.Rhetor.c.6.E.
4 Inimici noſtri quod optant,huius contrarium nobis utile eſt.1.Rhetor.c.6.E.
5 Inimicitiam quæ efficiãt,habes.2.Rhetor. cap.4.F.G.
6 Inimicitia opponitur amicitiæ per defectum.2.Ethic.c.7.E.
7 cum Inimicis ne in uia quidem communicare homines uolunt.4.Polit.c.11.C.
8 Inimiciſſimi qui fuerunt, cogit eos in unũ communis metus.5. Polit.c.5.A. Quære Amicus.Amicitia.✳.
INIQVVS.INIQVITAS.
1 Iniquitas eſt cõmune quid ad omnem iniuſtitiã,& eſt legum tranſgreſſio.5. Ethic. cap.1.C.D.
2 Iniquitas non eſt pars uitii,ſed totum uitium eſt.5.Ethico.c.1.D.
3 Iniquus eſt legum tranſgreſſor.5. Ethico. cap.1.C.
INIVRIA.INIVRIARI.
1 Iniuriam facere, qui dicunt eſſe minus malum q̃ pati,inopinabile dicunt.8. Topico.cap.3.M.
2 Iniuriam non pati cõmune magnanimorum eſt.2.Poſter.T.Co.22.
3 Iniuriari eſt ſponte præter leges officere.1. Rhetor.cap.10.A.
4 Iniuria quibus de cauſis, & quomodo inferatur,oſtẽdĩt.1.Rhet.c.10.A.B.C.D.E
5 Iniuria quibus fiat,& quare aliqui ad iniuriam inferendam moueãtur,& unde,oſtẽditur.1.Rhetor.c.12.per totum.
6 Iniuriam facere quibuſdam opꝰ eſt,ut iure quoq; multa poſſis facere, ut dixit Iaſon Theſſalus.1.Rhetor.c.12.H
7 Iniuriari uolũtarium eſt.1.Rhetor.c.13.B.
8 Iniuriam pati eſt, cum a uolentibus iniuſta feruntur.1.Rhetor.c.13.B.
9 Iniuria ſumma eſt,ſiquis lædat benemeritũ de ſe.1.Rhetor.c.14.C.
10 Iniuriam facere maior iniuſtitia eſt q̃ pati.5.Ethicor.c.5.E.
11 Iniuriam faciens non ſemper eſt iniuſtus, ut pote ſi non electione faciat.5. Ethicor. c.6.A.
12 Iniuria quomodo differat ab iniuſto, oſtẽditur.5.Ethic.c.7.B.
13 Iniuria fit, cum ſponte fit. 5. Ethicorum cap.8.A.
14 Iniuriam an aliquis uolens patiatur, dubitatur,& ſoluitur, ꝙ nemo ſcilicet ſua ſponte patitur iniuriam.5.Ethic.c.9.A. B.C.
15 Iniuriam non uidetur facere,qui lædit eũ, qui illum læſit.5. Ethic.c.11. B.
16 Iniuriam facere aut pati, prauũ eſt, quia alterum eſt plus,alterum eſt minus habere.5.Ethic.c.11. B.
17 Iniuriam facere peius eſt q̃ pati,& uituperabile eſt cum uitio.5.Ethic.c.11.C.
18 Iniuriam pati, ſine uitio & ſine iniuſtitia eſt.5.Ethic.c.11.C.
19 Iniuriam pati licet per ſe ſit minus malum, poteſt tamen eſſe maius malum per accidens.5.Ethico.cap.11.C.
20 Iniuriam ſibiipſi nullus facere poteſt. 5. Ethic.cap.11.A.B.
21 Iniuriam ſponte facit,qui ſcit eum, cui facit,& modum,quo facit.5.Ethic.c.11.A.
22 Iniuria infertur quandoq; per dolum,quãdoq; per contumeliam.4.Polit.c.11. B.
23 propter Iniuriam concitantur ſeditiones inter ciues.5.Polit.c.2.A.&.c.3.A.Quære Iniuſtum.Iniuſtitia.Contumelia.
INIVSTITIA.INIVSTVS.A.VM.
1 Iniuſtitia eſt,per quam aliena cõtra leges retinentur.1.Rhetor.c.9.B.
2 Iniuſtum eſt aliquid ſecundum naturam. 1.Rhetor.c.13.A.
3 Iniuſta quæ ſint,oſtenditur.1. Rhetorico. cap.13.per totum.
4 Iniuſtus potens timendus eſt.2. Rhetor. cap.5.A.
5 Iniuſtum tot modis dicitur, quot iuſtũ. 5.Ethic.cap.1.B.
6 Iniuſtus eſt,& qui a legibus exorbitat, & qui plus capit q̃ debeat.5.Ethic.c.1.C.
7 Iniuſtitia, quæ eſt iniquitas, hoc eſt,quæ a legibus exorbitat,non pars eſt uitii,ſed totum uitium.5.Ethic.cap.1.D.
8 Iniuſtitia quædam particularis eſt, quædam quæ opponitur iuſtitiæ legali, quæ eſt omnis uirtus.5.Ethic.c.2.A.
9 Iniuſtitia extremorum eſt.5. Ethic.c.5.E.
10 Iniuſtum & iniuria quomodo differant, oſtenditur.5.Ethic.cap.7.B.
11 Iniuſtum fit,cum ſponte fit.5.Ethic.c.8.A
12 Iniuſtum quod fit timore aut ignoranter, non dicetur fieri iniuſtum per ſe, ſed per accidens.5.Ethico.c.8.B.
13 Iniuſtus aut iuſtus quibus actionibus, & quis dicatur, oſtenditur.5. Ethic.cap.8. per totum.
14 Iniuſtum,neceſſe eſt,ꝙ ſit inter plures.5. Ehico.c.11.B.
15 Iniuſtitia arma tenens ſæuiſſima eſt.1.Polit.c.2.C.Quære Iuſtus.Iuſtitia.
INOPINABILE.
1 Inopinabile multipliciter dicitur. Nam inopinabile eſt,ex quo abſurda ſequuntur, aut quod dicit peioris moris eligenda,aut quæ ſunt contraria conſiliis,aut conſuetudini bonæ.8.Topic.c.3.M.
2 Inopinabile eſt unus ex iis finibꝰ,ad quos ſophiſta conatur perducere reſpondentem.1.Elench.c.3.A.Quære Opinio.
INORDINATIO.
1 Inordinatio naturalis non eſt ex eo,ꝙ nõ omnia ferantur in idem,ſed ex eo,ꝙ ea, quæ ſunt eiuſdem generis,non ferãtur in idem.3.de.Cæl.T.Co.23.
2 Inordinate aliquid fieri, eſt fieri præter naturam. 3. de Cæl.T. Comment.24. Quære Ordo.
INQVINATIO.Indigeſtionis ſpecies, græce Molynſis.
1 Inquinatio indigeſtionis ſpecies eſt.4.Meteor.T.Co.14.
2 Inquinatio digeſtioni contraria eſt.4.Meteor.T.Comment.28.
3 Inquinatio eſt inconcoctio indeterminati in corpore exiſtentis propter defectum caloris,qui eſt in humido circumfuſo. 4. Meteor.T.Comment.28.
4 Inquinationem paſſa duriora fiunt q̃ illa, quæ elixa ſunt.4.Meteor.T.Co.28.
5 Inquinatio contraria eſt elixationi.4.Meteor.T.Comment.28. Quære Digeſtio.
INSALVBRES. Valitudinarii.
Inſalubres facile patiuntur a quibuſlibet accidentibus.Prædicament.c.8.C.Quære Herodicus.Infirmitas.Morbus.
INSANIA.INSANVS.
1 Inſanus eſt, qui nihil omnino timet.3.Ethic.cap.7.B.
2 propter Inſaniam efficiuntur quidam beſtiales.7.Ethic.cap.5.C.
3 Inſani nonnunq̃ ſibi capillos uellunt, & terram & carbones & ungues comedunt. 7.Ethico. cap.5.A. Quære Eçſtatici. Stultus.
INSECTA.Animalia inſciſſa,ſic dicta ꝙ inſciſſuris quibuſdam corpus eorum præcingitur,ut apes.
1 Inſectorum partes, q̃uis quælibet habeat animam,diu tamen uiuere non poſſunt, quia non habent debita organa, quibus naturam ſuam conſeruẽt. 1.de Anima. T.Comment.93.94.
2 Inſecta abciſſa uiuunt eadem anima ſpecie licet non numero,qua uiuebãt,anteq̃ inſcinderentur.1.de Anima.T.Co.93.
3 Inſecta cum inſcindũtur,uiuũt, quia anima una eorum eſt multæ animæ in potentia.2.de Anima.T.Co.20.
4 Inſectorum pars quælibet ſi habet phantaſiam,habet etiam appetitum & triſtitiam & lætitiam & deſiderium.2. de Anima. T.Comment.20.
5 Inſecta plurima non plus uiuunt q̃ anno.

de Longit.& Breuit.Vit.c.2.A.
6 Inſecta in hoc ꝙ diuiſa uiuunt, aſſimilantur plantis,& in hoc ꝙ ex uno multa fiũt. Differunt tamẽ, ꝙ inſecta diutius uiuere non poſſunt, plantæ uero diutius uiuere poſſunt, quia ubiꝗ habent germen. de Lõgit.& Breuit.Vit.c.3.B.& de Iuuẽt.& Seneɛt.c.1.G.
7 Inſecta uiuunt, ablato capite,& ea parte, q̃ cibos continet. de Iuuẽt.& Seneɛt.c.1.F.
8 Inſectorum uegetatiuum & ſenſitiuum licet actu unum ſit utrumꝗ illorum, potentia tamen plura ſunt, quia diuiſis inſectis, omnes p̃tes uiuunt,& ſentiunt. de Iuuent.& Seneɛt.c.1.G.
9 Inſecta etiam detracto corde, uiuunt diu,& mouẽtur, quia eorum natura non bene compoſita eſt. de Vit.& Mort.c.1.B.
10 Inſecta non reſpirant, quia in multas partes diuiſa uiuunt. de Reſpirat.c.1.I.
11 Inſecta omnia ſanguine carent. de Reſpir.c.4.E.
12 Inſecta refrigerãtur per membranam ſub tilem, quam habent. de Reſpirat.c.4.E.
13 Inſecta ut cicadæ, ſcarabæi, uel galerucæ efficiũt ſuos bombos, attrito ſpũ ad membranam, ſicut pueri ædunt ſonos per arundines, ſuperimpoſita tenui membrana. de Reſpiratio.c.4.F.G.
14 Inſecta, quæ bombos non ædunt, diuiſa ſunt. de Reſpirat.c.4.E.F.
15 Inſecta non reſpirare, ſignũ eſt, ꝙ diutiſſime natant ſub aquis. de Reſpirat.c.4.G.
16 Inſecta breui temporis ſpatio uitã finiũt,& quia quantitate exigua conſtãt,& quia modicum caloris naturalis continent. de Reſpirat.cap.4.D.
17 Inſecta ſuffocari dicuntur, cum uenter eorum aqua plenus ſit. de Reſpirat.c.4.G.
18 Inſecta ſi ſuffocata fuerint aq̃, reuiuiſcunt, ſi cinere operiantur per aliquam moram. de Reſpirat.c.4.H.✳.

INSENSATVS. Seu inſenſibilis ut dicit uitium. INSENSIBILITAS.
1 Inſenſatus & agreſtis fit, qui cunctas uoluptates fugit.2.Ethic.c.2.B. Quære Inſenſibilis.
2 Inſenſibilitas opponitur temperantiæ per defectum.2.Ethic.c.7.A.
3 Inſenſibilis minus delectaĩ uoluptatibus, q̃ oportet.7.Ethic.c.9.B.
4 Inſenſibiles raro reperiuntur,& ideo ſoli incontinentes uidentur opponi continentibus.7.Ethic.cap.9.B.
5 Inſenſibilitas, quæ eſt per defectũ, minus opponitur temperantiæ, q̃ intemperãtia, q̃ eſt p̃ exceſſum.1. Magnor.Mor.c.9.A. Quære Beſtialitas.

INSENSIBILE. Quod ſentiri non poteſt. Quære Senſibile.

INSIMVLATIO.
Inſimulationib⁹ circa rem & circa orationem quando utẽdum,& quomodo, oſtẽditur. Rhetor.ad Alexãd.c.23.25.p totũ.

INSPIRATIO.
1 Inſpirationis nullam prorſus mentionem fecerunt Democritus Diogenes & Anaxagoras. de Reſpirat.C.1.E.
2 Inſpiratio attractio ſpirit⁹ prior eſt exſpiratione, quia moriẽtes ultimo exſpirãt, ergo uiuentes primo inſpirãt, cum mors uitæ contraria ſit. de Reſpirat.c.2.D.
3 Inſpiratio cauſa eſt & uitæ & mortis. de Reſpirat.c.2.D. Quære Reſpiratio.

INSTANS. Pro urgente. Quære Interrogans.

INSTANS. Pro tempore indiuiſibili. Quære Nunc. Tempus.

INSTANTIA. Quæ fit ab opponente.
1 Inſtãtia quid ſit,& a quib⁹ differt,& cõtra q̃d ferat, habes.2. Prior.c.26.& 8.Topic.c.2.3.4.& 1.Poſter.T.Co.26.
2 Inſtantia eſt argumẽtum ad poſitionem.2.Topic.c.2.D. Quære Interrogans.

INSTRVMENTVM.
1 Inſtrumentũ, quo aliquid moueĩ, neceſſe eſt moueri & mouere.8.Phyſi.T.Co.37.
2 Inſtrumẽtis determinatis utiĩ ars, ſicut aĩa determinato corpore.1.de Aĩa.T.Co.53.
3 Inſtrumẽta in diuerſis ſpecieb⁹ & ſimilia ſunt & diſſimilia, diſſimilia in natura, ſimilia in opationibus, ut caput & os in hoĩe,& radix in arbore.2.de Anima.T.Co.38.
4 Inſtrumẽtũ unũ ad unã opationẽ naturalem ſufficiens eſt. de Reſpirat.c.4.N.
5 Inſtrumẽta optime ꝑficiũt, ſi ſingula non multis ſed uni deſeruiant.1.Polit.c.1.C.
6 Inſtrumenta propria neceſſe eſt, ſubeſſe cuiꝗ arti ad opus ſuum efficiendum.1.Polit.cap.3.C.
7 Inſtrumentorum alia ſunt animata, alia inanimata..1. Polit.c.3.C.
8 Inſtrumẽta quædam actiua, quædam factiua ſunt.1.Polit.c.3.C.
9 Inſtrumenta actiua differunt a factiuis ſicut agere & facere.1.Polit.c.3.C.
10 Inſtrumenta quãdoꝗ ſubminiſtrat ars arti, ut pectinaria textoriæ.1.Polit.c.5.A.
11 Inſtrumentum nullius artis eſt infinitum.1.Polit.cap.5.E.
12 Inſtrumentum finitum & limitatum eſſe debet.7.Polit.c.1.C.

13 Inſtrumentis multis indiget uita.7.Politicor.c.8.B.
14 Inſtrumenta, quorum uſus eſt quotidianus, ſeparanda ſunt ab illis, quæ raro ſunt uſui.1.Oecon.c.6.C.
15 Inſtrumentorum domeſticorũ faciẽda eſt inſpectio, ut nõ lateat, quid ſaluum ſit, aut quid perierit.1.Oecon.c.6.C.
16 ad Inſtrumentorum rectũ uſum illud Laconicũ ualet, ut ſingula ſuo loco iaceant. Sic eñi parata non requiruntur.1. Oecono.c.6.C. Quære Locus dialecticus.81.✳

INSVETVM. In ſermone.
Inſuetũ omne obſcurũ eſt.6.Topicorum .c.2.C.

INSVLA.
1 Inſulæ quo diſtantiores ſunt a littore, eo minus quatiuntur terræmotu, quia copia maris refrigerat exhalationẽ,& mare ſuo etiã pondere obſtat, ut non concutiantur,& exhalationes ueniunt a mari & non ad mare,& moueri tales inſulæ non poſſunt ſine toto mari. Inſulæ uero littoribus proximæ pars ſunt cõtinentis,& nullas uires habent propter paruitatẽ.2. Mete.c.8.T.
2 Inſularum alia eſt æque grandis, ut hic orbis, qui a nobis incoliĩ, aliæ ſunt maiores reſpectu minorũ ut Sicilia, aliæ minores ut Cyclades. de Mund.ad Alex.c.1.F.
3 Inſulas quaſdam beatorum tradunt poetæ.7.Polit.c.15.A.
4 Inſula Diomedis. Hanc unam credit Ariſtoteles, alii duas, alii plures. Quære Diomedes.2.

INTELLECTVS. INTELLIGERE. INTELLIGIBILE. INTELLECTVALE.
1 Intellectus primorum principiorũ eſt ſimplex uel minimũ in demõſtratione uel ſciẽtia.1.Poſter.T.Co.38.
2 Intellectus pricipiorum nõ eſt ſcientia.1.Poſter.T.Com.44.
3 Intellectus principiorum ſemper eſt uer⁹.1.Poſter.T.Co.44.& 2.Poſte.T. Com.27.& 2.de Anima.T.Co.157.
4 Intellectus principiorum certior eſt ſcientia.2.Poſter.T.Co.27.
5 Intellectus ipſius uniuerſalis eſt.1. Phyſicorum.T.Com.49.
6 ab Intellectu quæ fiunt, propter aliquid fiunt.2.Phyſic.T.Co.49.
7 Intelligere ꝓpriũ uideĩ eſſe ſolius animæ, ſed ſi intellectus aut phantaſia eſt, aut nõ eſt ſine phantaſia, nõ contingit intelligere ſine corpore.1.de Aĩa.T.Co.12.
8 Intellectum & animam idem eſſe, dixit Democritus.1.de Aĩa.T.Co.23.
9 Intellectus ſecundum prudentiam dict⁹ nõ omnib⁹ animalibus ineſt, ſed nec omnibus hominibus.1.de Aĩa.T.Co.24.
10 Intellectũ ſiue mentẽ ineſſe oĩbus aĩalib⁹ nobilibus & ignobilibus magnis & paruis dixit Anaxagoras.1.de Aĩa.T.Co.24.
11 Intellectum id eſt animam mundi Plato circulum dixit.1. de Aĩa. T. Co.48.
12 Intellectus ipſius motio intelligentia eſt.1.de Anim.T.Co.48.
13 Intellectum non eſſe circulum, probatur contra Platonẽ, quia cuiuſlibet aut intellectiõis practicæ aut ſpeculatiuæ finis eſt, circuli uero nõ eſt finis neꝗ principium.1.de Anima.T.Co.48.
14 Intellectus ſi eſſet circulus, ut Plato dixit, oportet idem ſæpius intelligere.1.de Aĩa.T.Co.48.
15 Intellectus non eſt circulus, quia intelligẽtia ſimilior eſt quieti q̃ motui.1. de Anĩ.T.Co.48.
16 Intellectum melius eſſe ſine corpore, ſolet dici,& multis etiam idem uidetur.1.de Anim.T.Co.49.
17 Intellectus uidetur inſieri aut innaſci ſeu aduenire ſubſtantia quædam exiſtens,& non corrumpi.1.de Aĩa.T.Co.65.
18 Intellectus uidetur aduenire,& ſubſtãtia quædam eſſe,& nõ corrumpi, quia ſi corruptibilis eſſet, maxime corrumperetur ſenectute, quod non fit. Nam ſenex ſi oculum iuuenis haberet, eodem modo uideret, quo iuuenis.1.de Anim. T.Co.65.
19 Intellect⁹ fortaſſis aliquid diuinum & impaſſibile eſt.1.de Aĩa.T.Co.66.
20 Intelligere & contemplari marceſcit, interiore aliquo corrupto.1. de Anim. T.Cõment.66.
21 Intellectum eſſe nobiliſſimum & diuinũ natura, rationi maxime conſentaneũ eſt.1.de Aĩa.T.Co.82.
22 Intellectus omnibus hominibus ineſt,& illis quæ ſunt præſtabiliora & honorabiliora hominibus, ſi qua ſunt.2.de Anima.T.Co.29. Quære Homo.54.
23 Intelligere in poteſtate animæ eſt, cũ uelit, quia ſcientia uniuerſalium eſt,& uniuerſalia certo quodam modo ſunt in anima.2.de. Anima.T.Co.60.
24 Intelligere in hoc differt a ſentire, ꝙ intelligere nullo exteriori p̃ſente, fieri poteſt, ſentire uero non poteſt, niſi ſenſibilibus præſentibus.2.de Aĩa T.Co.60.
25 Intelligere uidetur eſſe quoddam ſentire, quia in utriſꝗ anima aliquid iudicat,&

cognoſcit.2.de Aīa.T.Co.150.

26 Intelligere & ſentire idem eſſe antiqui dicebant,ut Empedocles & Homerus.2.de Aīa.T.Co.150.

27 Intelligere antiqui putabāt eē corporis, ſicut & ſentire,qa ſĩĺia ſĩĺibus ſentianť,& cũ corpora intelligamus,nr̃m intelligere corpus eē, dicebāt.2.de Aīa.T.Co.151.

28 Intellectus nulli ineſt,cui non inſit ratio.2 de Aīa.T.Co.152.

29 Intelligere & ſentire non eē idē, ꝓbať,qa cōtingit recte & nō recte intelligere,ſentire uero ſemper recte cōtingit.2. de Ani. T.Co.152.Quære Senſus.13.47.58.

30 Intelligere recte contingit aut ſecundum ſcientiā, aut ſecũdũ prudentiā, aut ſecundũ opinionem.2.de Aīa.T.Co. 152.

31 Intellectus ſemper eſt uerorum.2.de Aīa. T.Com. 157.

32 Intelligere ſi eſt ſicut ſentire,aut erit qđdā pati ab ipſo intelligibili,aut aliquid aliud tale.3.de Anima.T.Co.2.

33 Intellectus ſi intelligere debet,oportet, ꝙ nō ſit in actu illiꝰ,qđ intelligere debet,ſed in potētia,& ſit ſuſceptiuꝰ ſpēi, & potētia talis,ut ſe habeat ad intelligibilia, ſicut ſēſus ad ſenſibilia.3.de Aīa.T.Co.3.

34 Intellectũ, qa oīa intelligit,neceſſe eſt eſſe immixtũ. Hinc Anaxagoras immixtũ intellectũ dixit,ut ſuperet,& imperet,& uincat,id ē ut cognoſcat, qa intus apparēs ꝓhibet,& obtrudit extraneum.3.de Anima T.Com.4.

35 Intellectus ipſius natura non eſt ulla earum,quas intelligit, niſi hæc, ꝙ poſſibilis eſt.3.de Aīa.T.Co.5.

36 Intellectꝰ uocatus aīæ,id ē quo aīa intelligit,& opinať,nihil ē actu eorũ ,q̄ ſunt,anteq̄ intelligat.3.de Aīa.T.Co.5.

37 Intellectũ eſſe corpori mixtũ,nō eſt rationi conſonum.3.de Anim.T.Co.6.

38 Intellectiua pars aīæ tm̃ eſt locus ſpērum intelligibilium.3.de Aīa.T.Co.6.

39 Intellectũ non eodē modo pati ab intelligibili,ſicut ſenſus a ſenſibili in organis ſēſuũ,manifeſtũ eſt,quia ſenſus corrũpitur ab excellēti ſenſibili,intellectus uero ab excellenti intelligibili iuuať. Et poſtq̄ perfectiora intellexerit,melius intelligit minus perfecta. Cuius contrariũ in ſenſu accidit, nam ineptus redditur ab excellenti ſenſibili.3.de Anim.T.Co.7.

40 Intellectꝰ dř eē in in actu,cũ receperit ſpecies intelligibiles,qđ tũc fit, qñ ipſe intellectus per ſeipſum operari poteſt .3.de Anima.T.Com.8.

41 Intellectus receptis etiam ſpeciebus intelligibilibus , eſt quodammodo in potentia, non tamen in ea potētia,qua erat ante receptionem ſpecierum.3. de Aīa.T.Co.8.

42 Intellectus in actu factus, pōt intelligere ſeipſum.3.de Anima.T.Co.8.

43 Intellectus qdditatē & rationē rei intelligit. Nā cũ aliud ſit caro, aliud carnis eſſe, ſenſitiuo iudicat intellectꝰ accidētia, ītellectiuo aut ſeparato aut aliter ſe habēti intelligit,& diſcernit qdditatē rei & eſſe illiꝰ.3. de Anima.T.Co.10.11.

44 circa Intellectũ ſe habent res,ut ſunt ſeparabiles a materia.3.de Anima.T.Co.11.

45 Intellectꝰ cũ ſimplex ſit & impaſſibilis, & nil habeāt cōmune cũ aliqua re,quomodo intelligit? Ad quod reſpōdeť,ꝙ intellectꝰ eſt potentia ad intelligibilia, ſicut tabula, in qua nihil eſt ſcriptũ,ad ea quæ ſcribuntur in ea, & ſic intellectus dicitur pati, inquantum eſt in potentia ad intelligibilia. 3.de Anima.T.Co.12.14.

46 Intellectꝰ,& id qđ ītelligiť,idē ſunt in iis, q̄ ſunt ſine materia.3.de Aīa.T.Co.15.

47 Intellectus ipſe intelligibilis eſt , ſicut alia intelligibilia,quia in iis quæ ſunt ſine materia,idem eſt intellectus, & quod intelligitur.3.de Anim.T.Co.15.

48 Intellectus alius poſſibilis,alius agens.Nā ſicut in quacunq; natura aliud eſt materia unicuiq; generi,quod eſt potentia omnia illa,aliud uero cauſa & efficiēs,ſic & in anima aliud eſt,quo eſt omnia fieri,quod eſt intellectus poſſibilis,aliud eſt,quo eſt omnia facere , quod eſt intellectus agens.3. de Anima.T.Co.17.

49 Intellectus agens eſt ſicut habitus quidā & lumē,quia facit actu intelligibilia, quæ ſunt potentia intelligibilia.3.de Anima. T.Co.18.

50 Intellectꝰ agēs ſeparabilis eſt & immixtꝰ & ſubſtātia actu ens, & ideo honorabilior & præſtantior eſt intellectu poſſibili,quia agens ꝑſtantius eſt patiēte,& principium materia.5.de Aīa.T.Co.19.

51 Intellectus ſeparatus eſt ſolum hoc ꝙ uere eſt,& hoc ſolum immortale & perpetuum.3.de Aīa.T.Co.20.

52 Intellectus paſſiuus corruptibilis eſt, & ſine hoc nihil intelligit anima.3.de Anima. T.Com.20.

53 Intellectu agente non reminiſcimur,quia impaſſibilis eſt .3.de Aīa.T. Co.20.

54 Intellectus in actu ſemp intelligit,nō autē aliquando intelligit, aliquando non intelligit.3. de Aīa.T.Co.20.

55 Intellectus duplex operatio eſt , altera q̄ eſt ſimplicium apprehenſio , altera eſt compoſitio,in qua eſt aut ueritas aut falſitas,& eſt compoſitio illa, ſicut quando ex multis fit unum.3.de Anima.T.Co.21.

56 Intellectus operatio,qua componit , ſimilis eſt compoſitioni membrorum,quam induxit Empedocles. Sicut em̃ non omne membrum cuiq; membro copulatũ facit animal,ſic nō omnis congregatio rerum intellectarum aut notionum facit hanc intellectus compoſitionem . 3 . de. Anima. T.Co.21.

57 Intellectꝰ ſecunda operatio,quæ eſt cōpoſitio , quandoq; eſt uera,ut quando componit illa,quæ in re ſic ſe habēt,ut diametrum eſſe incōmenſurabilem coſtæ, quādoq; falſa,ut quando cōponit ea,quæ in re non ſic ſe habēt,ut diametrum eſſe cōmenſurabilem coſtæ . 3. de Anima . T. Co.12.22.

58 Intellectus compoſitio quādoq; eſt de præſenti,quandoq; de præterito, quādoq; de futuro, quia tēpus ſiml' intelligitur in cōpoſitione intellectus.3.de Anima.T.Cōment.22.

59 Intellectum nil prohibet, intelligere in tēpore indiuiſibili ea,quæ ſunt diuiſibilia ut magnitudinem , quia non intelligit illa ut diuiſibilia,ſed ut indiuiſibilia.3.de Anim. T.Com.23.

60 Intellectus dictio omnis,qua dicit aliquid de aliquo aut uera eſt aut falſa .3. de Aīa. T.Com.26.

61 Intellectus in prima operatione, q̄ eſt ipſius quid eſt, ſecundum hoc quod aliquid erat eſſe, ſemper eſt uerus , ſicut ſenſus ſui proprii ſenſibilis . In ſecunda tamen operatione aliquādo eſt uerus , aliquando falſus.3.de Anima. T.Co.26.

62 Intellectus intelligens formas ſine materia,ſemper eſt uerus.3.de Anima. T.Cōment.26.

63 Intellectus practicus bonum proſequitur, malum autem fugit , ut affirmans aut negans.3.de Anima . T.Com. 29 .& ultra.

64 Intellectus practicus in phantaſmatibꝰ inuenit, quid proſequi aut fugere debeat , & in illis & in mentis conceptibus ratiocinatur,& deliberat futura aut præſentia.3. de Anima.T.Co.33.

65 Intellectus practicus ſic ſe habet ad bonũ & ad malum,ſicut intellectus ſpeculatiuus ad uerum & ad falſum.3 .de Anima. T. Com.34.

66 Intellectus abſtracta intelligit & mathematica ſine materia,q̄uis ſine materia res ipſæ non ſint, quas abſtrahit.3. de Anima. T. Com.35.36.

67 Intellectus actu intelligens eſt res ipſæ intellectæ.3.de Aīa.T.Co.36.

68 Intellectus an intelligat ſeparatorum ſubſiſtentium aliquid,non eſt phyſicæ cōſyderationis , nec ad libros de anima pertinet. 3.de Aīa.T.Co.36.

69 Intellectus eſt ſpecies ſpecierum,ſicut manus organum organorum. 3. de Anima. T.Cōm.38.

70 Intellectus noſtri intelligibilia ſunt in ſpeciebus ſenſibilibus ſecũdũ eſſe,& ideo ſine ſenſu non poteſt aliquis intelligere aut addiſcere.3.de Aīa.T.Co.39.

71 Intellectꝰ complexio , qua intelligibilia cōplectitur,differt a complexione phātaſiæ, quia in complexione intelligibiliũ eſt aut uerum aut falſum,in phantaſia uero non eſt.3.de Anima.T.Co.39.

72 Intelligentem neceſſe eſt phantaſma aliquod ſpeculari,quia ſine ſenſu præcedente nil poteſt intelligere intellectus.3.de Anim.T.Co.39.

73 Intellectus ſpeculatiuus nō eſt cauſa motꝰ localis aīalium, quia tm̃ cōſyderat ea,quæ ſunt ſpeculabilia,& non ea,quæ ſunt agibilia,& ideo nil præcipit fugiēdum aut proſequendum.3.de Aīa.T.Co.46.

74 Intellectus ſpeculatiuus quādo ſpeculatur aliquod terribile aut iucundum , nō iubet fugere aut ꝓſequi,ſed cor,aut aliqua corporis pars mouetur.3.de Anima. T.Cōment.46.

75 Intellectus practicus non eſt cauſa motus localis animalium,nam licet ipſe præcipiat aliquid fugiendum ut malum, aut proſequendum ut bonum, non tamē animal mouetur ad id,quod intellectus dictat,ut patet in incontinenti,& in medico habente artem medendi in ſe, qui tamen non ſanatur,quia non facit quod ars præcipit.3. de Aīa.T.Co.47.

76 Intellectus practicus & appetitꝰ ſunt principia motus localis animalium, ita tamen ut ſub intellectu phantaſia contineatur .3. de Anima.T.Co.48.49.

77 Intellectꝰ practicꝰ alicuiꝰ gr̃a rōcinať, & nō tm̃ ut ratiocinetur.3.de Aīa.T.Co.49

78 Intellectus practicus differt ab intellectu ſpeculatiuo fine,quia intellectus practicus ſpeculatur ueritatē propter operationē, ſpeculatiuus uero ſpeculať ueritatem propter ſeipſum.3.de Aīa.T.Co.49.

79 Intellectus practici principium motus eſt

appetibile.3.de Anim. T.Co.49.

80 Intellectus practicus & appetitus mouent animalia motu locali ut unum mouens ſpecifice.3.de Anima. T.Commen.49.

81 Intellectus omnis principiorum ſemper eſt rectus. 3. de Anima. T. Commen. .51.

82 Intellectus futurum proſpiciens retrahit inordinatum appetitum ab appetibili nociuo, in quod appetitus inordinatus fertur ſecundum præſens .3. de Anima. T.Cōment.53.

83 Intellectus practici duplex eſt ratio, quædam uniuerſalis, quædam particularis, & particularis eſt, quæ mouet, & uniuerſalis non mouet. Si uero utraq; moueat, uniuerſalis mouet ut quieſcens, particularis ut non quieſcens. 3.de Anima. T.Comment.58.

84 Intelligere non eſt ſine phantaſmate. Nā ſicut in geometricis figuris deſcribendis neceſſario deſcribimus alicuius quantitatis figuras, q̄uis geometra non utatur aliqua determinata quantitate, ſic intelligēs & ſi non intelligat quantitatem, proponit ſibi quantum. De Memoria & Reminiſc.c.1.E.

85 Intelligere non contingit ſine continuo, & ſine tempore, quia phantaſma eſt ipſius hic & nunc, eo ꝙ ſit rei ſingularis, nec ſine phantaſmate contingit intelligere.de Memo.& Remin.c.1.E.

86 Intellectus lumen accendit deus in anima.3.Rhet.c.10.E.

87 Intellectiuæ uirtutes ex doctrina generationem habent & incrementum, quapropter experientia indigent & tempore.2.Ethic.c.1.A.

88 Intellect⁹ eſt unum ex iis principiis, quæ ſunt in anima, ut dominetur operationibus.6.Ethic.c.2.A.

89 in Intellectu ſic ſe habet affirmatio & negatio, ſicut proſecutio & fuga in appetitu. 6.Ethic.c.2.A.

90 Intellectus ſpeculatiui bonum aut malū eſt, uerum uel falſum. 6. Ethicorum. cap.2. A.

91 Intellectus practici bonum eſt conueniēs cum appetitu recto.6.Ethic.c.2.A.

92 Intellectus ſpeculatiuus non mouet ad actionem.6.Ethic.c.2. B.

93 Intellect⁹ practicus ē, qui mouet ad aliquā actionem, & qui facit gratia finis particularis.6.Ethic.c.2. B.

94 Intellectus ſpeculatiui opus eſt ueritas.6. Ethic.c.2.B.

95 Intellectus eſt una ex uirtutibus intellectualibus, quibus anima affirmando aut negando dicit uerum.6. Ethic.c.3.A.

96 Intellectuales uirtutes ſunt habitus, quibus anima affirmando aut negando dicit uerum.6.Ethic.c.3.A.

97 Intellectuales uirtutes, quibus anima affirmando aut negando dicit uerū, ſunt numero quinq;, ſcilicet ars, ſcientia, prudentia, ſapientia, & intellectus .6. Ethicorum. cap.3. A.

98 Intellectus habitus eſt principiorum, quia cum principiorum non ſit ars, nec ſciētia, nec ſapientia, nec prudentia, relinquitur, ꝙ eſt intellectus, cum iſti tantum ſint habitus, quibus uerum dicimus .6. Ethicor. cap.6.A.

99 Intellectui, qui eſt habitus principiorum, opponitur prudentia.6.Ethic.c.8.B.

100 Intellectus habitus principiorum, ſcilicet ſcientia, prudentia, & ſagacitas in idem tēdunt.6.Ethic.c.11.A.

101 Intellectus habitus principiorum eſt terminorum extremorum, a quibus ratio incipit, & ipſe intellectus non eſt ratio .6.Ethicor.c.11.A.

102 Intellectus principiorum tam ſpeculabilium demonſtrationum q̄ agibilium eſt.6. Ethic.c.11.B.

103 Intellectus principiorum ſingularium eſt, nam ex ſingularibus accipitur uniuerſale. 6.Ethic.c.11. A.

104 Intellectus principiorū a natura eſt, quia ætatem conſequitur.6.Ethic.c.11.B.

105 Intellectus principiorum ſingularium agibilium & principium & finis eſt, quia demonſtrationes ex ipſis & de ipſis fiunt.6. Ethic.c.11.B.

106 Intellectuales uirtutes quibus rebus utiles ſint, oſtenditur.6.Ethic.c.12. per totum.

107 quo Intelligit, uidetur eſſe unuſquiſq; uel maxime.9.Ethic.c.4. B.

108 Intelligere poſſumus nos intelligere.9. Ethicor.c.9.E.

109 Intellectus operatio & uoluptas licet non ſint idem omnino, inſeparabiles tñ ſunt. 10.Ethic.c.5.C.

110 Intellectus eſt optima uirtus, ſecundum quam eſt operatio, quæ eſt felicitas .10. Ethicor.c.7. A.

111 Intellectus eſt præſtantiſſimum eorum, q̄ in nobis ſunt, & ea, circa quæ ipſe uerſatur, ſunt præſtantiſſima inter omnia cognoſcibilia.10.Ethic.c.7.A.

112 per Intellectus ſpeculationem oīa inſunt, quæ ſolent tribui beato.10.Ethic.c.7.C

113 Intellectus operatio tanto eſt excellentior operatio hominis, ſecundum ꝙ homo id eſt, compoſitum eſt, quanto ipſe intellectus, qui ineſt, eſt excellentior, quia eſt qd diuinum reſpectu hominum.10.Ethicor. cap.7.D.

114 Intellectus eſt præſtantiſſimum in homine, & ideo homo uidetur eſſe intellectus, ab eo quod eſt in illo præſtantiſſimum.10. Ethico.c.7.D.

115 Intellectus licet paruū ſit mole, eſt tamē uirtute maximum.10.Ethic.c.7.D.

116 ab Intellectu quæ manat uita, diuina eſt reſpectu uitæ hominis.10.Ethic.c.7.D.

117 Intellectus operatio, quæ eſt felicitas, ſeparata eſt & diuina.10.Ethic.c.8.A.

118 Intelligibilia declarari poſſunt exemplis ſumptis a ſenſibilibus, quæ ſunt maxime manifeſta.1.Magnor.Mor.c.1.G.

119 Intellectus ſeu mens habet imperium ciuile & regium in appetitum.1.Polit.c.3.E.

120 Intellectus uiget in nobis circa annū quinquageſimum.7.Polit.c.16.B.C.

121 Intellectum, poſuerunt quidam, eſſe mūdi & totius ordinis cauſam. Et qui hoc dixit comparatus ad illos, qui omnia unum eſſe dixerunt, quaſi ſobrius apparet.1.Metaphy.c.3.M. Quære Anaxagoras.

122 Intellectus animæ noſtræ ſic ſe habet ad manifeſta naturæ, ſicut oculus ueſpertilionum ad lucem diei.2.Metaphy.T.Co.1.

123 Intelligi aliquid non poteſt, niſi fiat ſtatus in aliquo.2.Metaphy.T.Co.11.

124 Intellectum qui habet, ſemper agit, ꝑpter finem.2.Metaphy.T.Co.9.

125 Intellectum & ſenſum, quidam ut Democritus & Empedocles & Parmenides, idē eſſe crediderunt.4.Metaphy.T.Co.21.

126 Intellectus omnis aut eſt actiuus aut factiuus aut ſpeculatiuus.6.Metaphy. T.Co.1

127 in Intellectu eſt uerum aut falſum, & non in rebus.6.Metaphy.T.Co.8.

128 in Intellectu & non in rebus eſt compoſitio, id eſt affirmatio, & diuiſio, id eſt negatio.6.Metaphy.T.Co.8.

129 Intellectus act⁹ eſt.9.Metaphy.T.Co.20

130 Intellectū hominis manere, corrupto corpore, nil prohibet.12.Metaphy.T.Co.17.

131 Intelligibile eſt mouens non motum.12. Metaphy.T.Co.36.

132 Intelligibilia habent ſuam coordinationē ſicut mouentia & mota.12.Metaphyſico. T.Co.37.

133 in Intelligibilium coordinatione primum eſt ſubſtātia ſimplex & act⁹. 12. Metaphy. T.Co.37.

134 Intellectus ab intelligibili mouetur .12. Metaphy.T.Co.37.

135 Intellectus intelligit ſeipſum aſſumptione intelligibilis.12. Metaphy.T.Co.39.

136 Intellectus eſt ſuſceptiuus intelligibilis & ſubſtantiæ, operatur autem habēs.12. Metaphy.T.Co.39. Quære Anīa. Mens. ✳.

INTEMPERANS. INTEMPERANTIA.

1 Intemperantes quidam agunt utilia, ſed non propter utilitatem, ſed propter uoluptatem.1.Rhetor.c.10.F.

2 Intēperans eſt, qui omni uoluptate potitur & nullam reſpuit.2.Ethic.c.2.B.

3 Intemperans eſt, qui moleſte fert, ſi careat uoluptatibus.2.Ethic.c.3.A.

4 Intemperantia opponitur tēperantiæ per exceſſum.2.Ethic.c.7.A.

5 Intēperantis tactus nō eſt circa totum corpus, ſed circa aliq̄s ipſi⁹ ꝑtes.3.Ethi.c.10.D

6 Intemperās dicitur peccare circa dolores, quia plus dolet, quā debeat, ſi caret uoluptatibus.3.Ethic.c.11.B.

7 Intemperantia magis comparatur uoluntario, quam timor, quia intemperantia fit ob uoluptatem, timor uero ob dolorem. 3.Ethic.c.12.A.

8 Intemperantiæ nomen ad puerilia etiam delicta referre ſolemus.3.Ethic.c.12.A.

9 Intemperantia, quæ græce dicitur ἀκολασία, an a puero dicta ſit, an puer ab intēperantia, parum refert, attamē dicimus uitium illud eſſe puerile.3.Ethic.c.12.A.B.

10 Intemperantia tantum uerſatur circa uoluptates humanas.7.Ethic.c.6.C.

11 Intemperantia non eſt in brutis niſi metaphorice.7.Ethic.c.6.C.

12 Intemperans eſt, qui proſequitur in electione exceſſum uoluptatum, & ob nil aliud niſi ob ipſas. Vnde intemperans eſt incurabilis, quia non pœnitet.7.Ethic.c.7.A.

13 Intemperans incontinente deterior eſt.7. Ethic.c.7.A.

14 Intemperans non pœnitet, quia in electione perſiſtit.7.Ethic.c.8.A.

15 Intemperans perſuaſum habet, ꝙ uoluptates ſunt eligendæ ut bonæ, quia propter habitum, quē habet, ſic eſt diſpoſitus, & ideo non facile curari poteſt, quia nō pœnitet.7.Ethic.c.8.B.

16 Intemperans deterior eſt incontinente, quia principium circa agibilia non manet in eo conſeruatum.7.Ethicorum cap.8.B.

17 Intemperans pluſq̄ oportet, delectatur uoluptatibus.7.Ethic.c.9.B.

18 Intemperás & incõtinens idẽ eſſe uidenť, ſed nõ ſunt, quia incontinẽs ducitur uoluptate illectus, ſaluo prĩcipio iudicatiuo circa finẽ, intẽperans ꝑuerſum habet tale principium. 7. Ethi. c. 9. B.

19 Intemperantia uerſatur circa uoluptates guſtus & tactus. 1. Magnor. Mor. c. 22. B.

20 Intemperans peior eſt incontinente, quia intemperans mala agit, ſimulq; aſtipulatur ratio, incontinens uero oppugnat ratione uoluptates, licet non uincat. 2. Magnor. Mor. c. 6. O.

21 Intemperans malum agit, nec tamẽ ratio in illo reſiſtit, in incontinẽte tamẽ oppugnat ratio, licet uincatur a cupiditatibus. 2. Magnor. Mor. c. 6. O. Quære Incontinẽs.

INTENTIO. Quære Actio. 30.

INTERFICERE.

1 Interficere ſeipſum nulla lex iubet, & iniuſtum eſt. 5. Ethic. c. 11. A.

2 Interficientem ſeipſum ciuitas mulctat, & ignominia quædam adiuncta eſt aduerſus interficiẽtem ſe, tanq̃ aduerſus eum, q ciuitati iniuriam facit. 5. Ethic. c. 11. A.

INTERROGANS. Pro opponente in argumentando. INTERROGARE. INTERROGATVM. INTERROGATIO.

1 Interrogatum in ſingularibus ſi eſt uerum negare, etiam affirmare uerum eſt. 2. Periherme. c. 1. E.

2 Interrogatio plures non eſt interrogatio dialectica, quia interrogatio dialectica eſt alterius partis contradictionis, ad quam una reſpõſio datur, interrogatio uero plures eſt interrogatio plurium partium, nec poteſt reſponderi ad illam unica reſponſione. 2. Periherme. c. 2. A.

3 Interrogatio qd eſt, nõ ẽ interrogatio dialectica, qa iterrogatio dialectica debet eẽ talis, cuiꝰ alterá quá uelit partẽ reſpõdens poſſit eligere. Sed ad interrogationẽ quid eſt homo determinate uni parti reſpondere debet, ſcilicet ꝙ eſt animal ratiõale &c. 2. Periherme. c. 2. C.

4 Interrogans ſyllogiſſat. 1. Prior. c. 1. B.

5 Interrogatio dialectica cõtradictionis eſt. 1. Prior. c. 1. B.

6 Interrogationes proprias habet quælibet ſcientia. 1. Poſter. T. Co. 27. & ultra.

7 Interrogatio nulla una eſt omnium ſcientiarum. 1. Poſte. T. Co. 27.

8 Interrogationis ſuæ ſcientiæ qlibet in illa peritus rationem reddit, non tamen reddit rationem principiorum. 1. Poſterio. T. Com. 27.

9 ad Interrogationem quãlibet non reſpõdendum eſt perito in aliqua ſcientia, niſi interrogatio ſit illius ſcientiæ. 1. Poſterio. T. Co. 27.

10 Interrogare non debemus in aliqua ſcientia, niſi interrogatio ſit illius ſcientiæ. 1. Poſter. T. Co. 27.

11 Interrogationes ſeu propoſitiones oppoſitæ interrogationibus ſeu propoſitionibꝰ ueris alicuius ſcientiæ, an ſint illius ſcientiæ an non, dubitatur, & ſoluitur. 1. Poſter. T. Co. 28.

12 Interrogans ſiue opponens debet uti æquoco ut uniuoco, ſi æquiuocum lateat reſpondentem. 6. Topic. c. 5. B.

13 Interrogás primo debet inuenire locos, unde ſit argumentandum. Secundo interrogare & ordinare ſingula apud ſeipſum. Tertio dicere eadem ad alterum. 8. Topi. cap. 1. A.

14 Interrogantem ſeu opponentem, quæ inſtruant, habes. 8. Topic. C. 1. per totum.

15 Interrogantem oportet proponere illas ꝑpoſitiones, quæ ualde manifeſtæ ſunt. Nã illæ quæ minus manifeſtæ ſunt, in receſſu eſſe debent. 8. Topic. c. 1. C.

16 Interrogans ſi celare uult propoſitum nõ ſtatim debet proponere præmiſſas principales, ſed debet proſyllogiſſare maiorem & minorem ſyllogiſmi proſyllogiſſandi. 8. Topic. c. 1. C.

17 Interrogans uolens celare propoſitum nõ ſtatim debet concluſionem, quam intẽdit, dicere, aut ſyllogiſſare ꝑ imediatas principales præmiſſas, ſed ꝑ remotas & diſtantes a propoſito, ex quibus tanq̃ ex lõginquo medio inferat concluſionem principalem. 8. Top. c. 1. D.

18 Interrogás nõ debet ponere ꝓprias p̃miſſas cũ cõcluſiõe, ſed ꝑmutatim, ut facilius poſſit reſpondentem latere ꝓpoſitũ. 8. Topic. c. 1. D.

19 Interrogás ſi uult celare ꝓpoſitũ, debet diffinitionẽ ꝓpoſiti ſumere, qa locꝰ a diffinitiõe efficax ẽ ad cõcludẽdũ. 8. Top. c. 1. D

20 Interrogás ſi celare uult ꝓpoſitũ, debet ꝓponere id, quod uult concludere tanq̃ grã alterius. 8. Topic. c. 1. D.

21 Interrogans ſi uult celare propoſitũ, nõ debet ꝓponere illud in ꝓpria forma, ſed ſub forma ſui oppoſiti, qa reſpõdẽs facilius cõcedit ꝓpoſitũ. 8. Topic. c. 1. F.

22 Interrogás ſi uult celare ꝓpoſitũ, nõ debet ꝓponere illud in propria forma, ſed in ſuo ſimili, qa in ſimili magis latet uniuerſale. 8. Topic. c. 1. F.

23 Interrogans ſi uult celare propoſitum, debet ſibi inſtantias facere, ut non habeat illum ſuſpectum reſpondens. 8. Topicor. cap. 1. G.

24 Interrogans debet dicere, id quod proponit, eſſe conſuetum. Nam reſpondens nõ facile negat, quod conſuetum eſt concedi 8. Topic. c. 1. G.

25 Interrogans non debet urgere reſpondentem, quia reſpondens maxime renititur & negat, quando urgetur, & interrogans ꝑperat. 8. Topic. c. 1. G.

26 Interrogans non debet ultimo interrogare reſpondentem, quod maxime uult ſumere. 8. Topic. c. 1. H.

27 Interrogans non debet uti ſyllogiſmo ad impoſſibile ducente, ſed oſtenſiuo. 8. Topico. c. 2. E.

28 Interrogans proponere debet propoſitiones ut in pluribus ueritatem habentes, q̄ & ſi inſtantias habeant, ſunt tamen occultæ. 8. Topic. c. 2. E.

29 Interrogans non debet interrogare cõcluſionem intentam ſub concluſionis intẽtione. 8. Topic. c. 2. F.

30 Interrogans non debet frequenter eandẽ propoſitionem interrogare, quia aut negatur, aut non habet ſyllogiſmum. 8. Topic. c. 2. G.

31 Interrogãtis eſt ſic deducere orationem, ut faciat reſpondentem dicere inopinabiliora q̃ ea, quæ propter poſitionem ſunt neceſſaria. 8. Topic. c. 3. A.

32 Interrogata quædam ſiue ſint probabilia, ſiue improbabilia, ſiue neutra, quomodo debet concedere reſpondens, aut quæ nõ 8. Topic. c. 3. F. G. H. I.

33 Interrogãtis culpa oratio & diſputatio uitioſa eſt. 8. Topic. c. 4. B.

34 Interrogationis fallacia quãdo plures una fiunt, quomodo ſoluatur, habes. 1. Elench. cap. 5. G.

35 Interrogans etiam ſi non celet propoſitũ, quod intendit, debet tamẽ circa illud multa interrogare, ut reſpondens facilius peccet. 1. Elench. c. 12. A.

36 Interrogans ſi uideat negari, quæ proponit, nec facile poſſit illa probare, debet ſe transferre ad materiam, in qua magis poſſit abundare argumentis. Trãſlatio tamẽ debet eſſe ſenſim & caute & p habitudines propinquas. 1. Elench. c. 12. A.

37 Interrogans ut facilius poſſit reſpondentẽ fallere, debet dicere, ſe interrogare, ut diſcat, ut reſpondens minus caute incidat in aliquod inopinabile. 1. Elench. c. 12. B.

38 Interrogans maxime poteſt reſpondentẽ ad inopinabilia ducere ꝑ locum ab eo, ꝙ quæ ſunt ſecundum naturam legi contraria ſunt. 1. Elench. c. 12. E.

39 Interrogans debet ducere reſpondentem ad inopinabilia multitudini, ſi dicat reſpõdens conformia ſapiẽtibus, aut ſi dicat cõformia multitudini, debet ducere ad inopinabilia ſapientibus. Quod fit, ſi interroget illa, quæ utrinq; habent inopinabilem reſponſionem. 1. Elench. c. 12. D. E.

40 Interrogans ſi fallere debet reſpõdentem, non debet interrogare de aliquo determinato propoſito, q̃uis aliquid tale intẽdat, quia tunc reſpondẽs uage facile peccabit. 1. Elench. c. 12. A.

41 Interrogans ut facile redarguat reſpondẽtem, debet feſtinanter interrogare. Nam tardiores dum acrius urgenť, minus præuident, & facilius decipiuntur. 1. Elench. cap. 14. A.

42 Interrogans ad iram debet concitare reſpondentem, & ꝑmutatim interrogationem facere. 1. Elench. c. 14. A.

43 Interrogans ſi uult decipere reſpondentẽ facile, debet ꝑmutatim interrogationẽ facere. 1. Elench. c. 14. A.

44 Interrogans ſi uult decipere reſpondentẽ debet oppoſitum illius, quod intendit interrogare, aut duo ex æquo, ut reſpondens non facile intelligat, quid uelit interrogans. 1. Elench. c. 14. B.

45 Interrogans non debet interrogare uniuerſale, ſi reſpondens conceſſit particularia aliqua, ſed inferre illud. Nam audiens & reſpondens propter inductiõis memoriam putant omnia ſingularia conceſſa a reſpondente. 1. Elench. c. 14. B.

46 Interrogans debet concluſionem inferre, dato ꝙ non ſequatur, ſi reſpondens non ſtatim poteſt ꝑcipere, ſi ſequatur ex præmiſſis an non. 1. Elench. c. 14. D.

47 Intetrogans commendare debet reſpondentem, ſi aliquod inopinabile propoſuit, ut facilius decipiatur. 1. Elencho. cap. 14. D.

48 Interrogans obſeruare debet, ſi reſpondens contradicat ſibiipſi, an non. 1. Elencho. cap. 14. E.

49 Interrogans debet dicere ſe ſumpſiſſe in ſenſu, quem conceſſit reſpondens, ſi diſtinxit. 1. Elench. c. 14. E.

50 Interrogans debet ſe transferre ad aliam materiam, ſi reſpondens abundet ſolutionibus in illa, quam tractat. 1. Elencho. cap. 14. F.

51 Interrogans non debet in ſpeciali aperire propoſitum ſuum reſpondenti, etiam ſi reſpondens petat, ſed tantum in genere aperiat.1.Elench.c.14.F.

52 Interrogans prius cognoſcẽdus eſt, quid interroget, & quã ob cauſam interroget, q̃ ſit ei reſpondendũ.2.de.Cæl.T.Co.34.

53 Interrogare quando debeamus aduerſarium, & qua occaſione, oſtẽditur.3. Rhet. c.18.per totum.

INTERVALLVM.

Interualli unius tantum ſunt duo extrema.10.Metaphyſico.T.Co.14. Quære Diſtantia.

INTRA.

Intra ſemper dicit locum.1. de Cæl. T. Com.69.

INTVS.Vt opponitur foris.

Intus exiſtens ſeu apparens prohibet extraneum, & obtrudit.3.de Anima.T.Co. 4.Quære Intellectus.34.

INVENIENS.INVENTOR. Artis aut alicui9 utilis & laude digni.INVENTVM.

1 Inuentoribus artium uenia danda eſt, ſi quid omiſerunt, & gratiæ habendæ ſunt propter ea, quæ inuenerunt. 2. Elencho. cap.9.C.

2 Inuenta paulatim incrementa ſumunt ab illis, qui poſtmodum accipiunt. Quæ aũt a principio comperiũtur, paruũ incremẽtum imprimis accipiunt maximum tamẽ eſt inuenire, quia principiũ mole exiguũ, poteſtate ualidiſſimum eſt. 2. Elencho. cap.9.A.

3 Inueniẽtibus difficiliores neceſſitates gratiæ habendæ ſunt.2.de Cæl.T.Co.34.

4 Inuenta hominum infinities facta ſunt.7. Polit.c.10.B.Quære Opinio.

5 Inuentis utendum eſt, & conandum ut q̃ deficiunt, inueniañt.7.Poli.c.10.B. Quære Ciuitas.26.27.

6 Inuẽtorem alicuius artis nõ ſolũ propter utilitatem ſed propter excellentem ſupra cæteros ſapientiam homines admirabañt 1.Metaphy.c.1.G.

7 Inuẽtores artium licet pauca inuenerint, multum tamen conferunt, ut per illa aliq multo maiora addañt.2.Metaph.T. Co. 2.Principium.42.

INVERECVNDIA.

1 Inuerecũdia eſt contemptus quidam, atq; impaſſibilitas eorum, quæ infamiam inferunt.2.Rhet.c.6.A.

2 Inuerecundia quæ ſit, & circa quæ uerſeñ, & ex quibus, & apud quos, oſtenditur. 2. Rhet.c.6.per totum. Quære Verecũdia.

INVIDERE.INVIDIA.INVIDVS.

1 Inuidia eſt triſtitia in apparẽti proſperitate alicuius proborum.2.Top.c.2.C.

2 Inuidus eſt, qui triſtañ de bonorũ proſperitatibus.2.Topic.c.2.C.

3 Inuidia & indignatio contrariæ ſunt. 2. Rhetor.c.9.B.C.

4 Inuidere inter ſe maxime ſolent, qui circa idẽ contendunt, & circa idem uerſañt. 2.Rhetor.c.10.C.Quære Heſiodus.5.

5 Inuidere maxime ſolent proximi loco tẽpore ætate gloria. Vnde in prouerbio dicitur. Propinquitas maxime inuidet. 2. Rhet.c.10.B.

6 Inuidia quibus conſletur, & qui maxime inuideant, & propter quid, oſtenditur. 2. Rhet.c.10.per totum.

7 Inuidia eſt dolor quidam, quoniam ſimiles aliquid boni adepti uideantur, non ut aliquid ſibi, ſed propter illos. 2. Rhetoric. cap.10.A.

8 Inuidus & æmulus in hoc differunt, quia inuidus proximis impedimento eſt, æmulus autem concitatur ad bona aſſequenda 2.Rhet.c.11.A.Quære Aemulus.

9 Inuidia opponitur indignationi per exceſſum.2.Ethic.c.7.E.Quære Superciliũ.✳

INVISIBILE.

Inuiſibile dicitur aut quod ſimpliciter uideri non poteſt, aut quod difficulter, quia exiguum, aut quia nõ lucidum.2.de Aia T.Co.103.Quære Viſibile.

INVITVS.Pro coacto.

Inuitus nemo eſt beatus.3.Ethico.c.5. A. Quære Inuoluntarium.Violentum.

INVOLVNTARIVM.

1 Inuoluntaria ſunt, quæ ui uel deceptione fiunt.1.Rhet.c.15.M.

2 Inuoluntarium eſt illud, quod aliquis facit uel per ignorantiam aut uiolentiam.3. Ethic.c.1.A.

3 Inuoluntaria multa uidentur, quæ ſimpliciter uoluntaria dicenda ſunt, ut iacere merces in mare.3.Ethi.c.1.B.

4 Inuoluntarium tractandum eſt conſyderanti de uirtutibus, atq; etiã legiſlatoribus ad præmia pœnaſq; inſtituendas.3. Ethi. cap.1.A.

5 Inuoluntariorum alia ſunt, in quibus uenia locum habet, alia in quibus non habet 5.Ethic.c.8.E.Quære Violentum.

INVSITATVM.

Inuſitata admirabilia ſunt.3.Rhet.c.1. A.

IOCARI.IOCVS.

1 Ioco ſe recreant homines in uita, qui eſt quædam uitæ requies. 4. Ethicor. cap.8. per totum.

2 Ioci non iidem decent ſapientes & ſeruos, ſenes & iuuenes, ſed alii aliorum ſunt. 4. Ethic.c.8.B.

3 ad Iocum qui propenſior eſt, uidetur eſſe intemperans, eſt tamen mollis. Nam ioc9 relaxatio eſt, ſiquidem requies eſt.7.Ethico.c.7.D.

4 in Iocis ſic ſe habebit uir gratioſus, quaſi ipſe ſit ſibiipſi lex.4.Ethi.c.8.C.

5 Iocus in uita neceſſarius eſt. 4. Ethicor. cap.8.C.

6 Iocum eſſe finem humanarum actionũ, abſurdum eſt dicere, nec felicitas in ioco conſiſtit.10.Ethic.c.6.C.

7 Iocus quieti ſimilis eſt.10.Ethic.c.6. C. & 8.Polit.c.3.A.

8 Iocari ut ſtudeas, bonum eſt ſecundum Anacharſidem, non tamen econtrario. 10 Ethico.c.6.C.

9 Ioco potius utendum eſt in negotio q̃ in ocio, quia iocus eſt quies, & relaxatio quædam, qua indigent laborantes.8.Politico. cap.3.A.

10 in Ioco, impoſſibile eſt, ꝙ cõſiſtat finis humanæ uitæ.8.Polit.c.3.A.

11 Iocus gratia q̃etis eſt.8.Polit.c.3.C.Quære Faceta.Serium.Vrbana.

IOCVNDVM.Quære Iucundum.

IOLAVS. Iphiclis filius, qui Sardiniam tenuit.Quære Sardinia.✳.Iphicles.

IONES.Populi Ioniæ regionis in minori Aſia.

Iones a Ione dicti ſunt, a quo primo ſunt geniti.5.Metaphy.T.Co.33.✳

IPHICLES.Quære Sardinia.✳

IPHICRATES.Athenienſis.

1 Iphicrates ſeipſum laudabat.1. Rhetoric. cap.7.O.

2 Iphicratis dictũ ad Ariſtophonta.2. Rhetor.c.23.E.

3 Iphicratis dictum de pueris longis.2.Rhetor.c.23.N.

4 Iphicratis dictum pro Harmodio.2. Rhetor.c.23.D.

5 Iphicrates dixit, illum generoſiſſimũ eſſe, qui optimus ſit.2.Rhet.c.23.F.

6 Iphicrates non appellauit Calliam metragyrtem ſed daduchum, cum primum in ſacris ſit laudabile, ſecundum licet ſit, in ſacris illaudabile tñ eſt.3.Rhet.c.2.F.Quære Daduchus.Metragyrtes.

7 Iphicrates Atheniẽſis quomodo pecunias collegerit, habes.Oeconom.Publi.L.

IRA. IRASCI. IRASCIBILIS POTENTIA.IRATVS.IRACVNDVS IRACVNDIA.

1 Iraſcibilis proprium ad aliud eſt obedire rationali, licet aliquando contrarium contingat, cum anima hominis fuerit flagitioſa.5.Topic.c.1.C.

2 Ira eſt appetitus uindictæ, diffinitione data dialectice per rationem & formam.1.de Anima.T.Co.16.

3 Ira eſt feruor ſanguinis circa cor, diffinitione data phyſice per materiam.1.de Anima.T.Co.16.

4 Iraſci non poteſt anima ſine corpore.1.de Anima.T.Co.12.62.& ultra.

5 Iraſcibilis poſita eſt in irrationali potentia 3.de Aia.T.Co.42.

6 Ira cõmunis eſt omnibus animalibus. de Sen.& Sen.c.1.A.D.

7 Ira quæ fiunt, fiunt, ut ulciſcamur.1. Rhetor.c.19.F.

8 Ira appetitus irrationalis eſt. 1. Rhetoric. cap.10.C.

9 Iraſcitur nullus illis, quos ulciſci putat impoſſibile.1.Rhetor.c.11.D.

10 Iram, dixit Homerus, defluẽte melle multo dulciorem eſſe.1.Rhet.c.2.A.

11 Ira eſt apparentis ultionis appetitus cum dolore propter apparentem immerito uel in ſe uel in ſuos contemptum.2. Rhetor. cap.2.A.

12 Ira quid ſit, & qui facilius iraſcantur, & ꝓpter quid, & qui ſint iracundi, habes. 2. Rhetor.c.2.per totum.

13 Iracundi ſolent eſſe & amantes, & ægrotãtes, & pauperes, & cupientes.2. Rhetoric. cap.2.D.

14 Iratus poſſibilia ſibi expetit. 2. Rhetoric. cap.2.A.

15 Iræ opponitur manſuetudo.2. Rhetoric. cap.3.A.

16 Ira ſedatur humilitate. 2. Rhetor.c.3.B. Quære Canis.2.

17 Ira non eſt ſine dolore.2.Rhet.c.3.C.

18 Iram tempus ſedat.2.Rhet.c.3.D.E.

19 Ira non naſcitur in iis, quæ iure fiunt. 2. Rhet.c.3.E.

20 Iraſci & timere ſimul ĩpoſſibile eſt.2. Rhetor.c.3.B.

21 Ira non eſt in ſpeciem, ſed in ſingularia. 2.Rhetor.c.4. F.&.cap.2.A.

22 qui Iraſcitur, cognoſci uult, ſecus tamen ſe habet, qui odit.2.Rhet.c.4.F.

23 Iræ imponit finem ultio, & pro dolore uo

luptatem affert.4.Ethic.c.5.B.

24 Iram immortalem,cum ſis mortalis,non ſerues.2.Rhet.c.21.C.

25 Irati hyperbolicis ſermonibꝰ maxime utū tur.3.Rhet.c.7.B.&.c.11.F.

26 Iræ uacuitas opponitur manſuetudini p defectum.2.Ethicor.c.7.C.&.4.Ethicor. cap.5.A.

27 Iram,multa ſunt,quæ faciunt & diuerſa. 4.Ethic.c.5.A.

28 Iracundi cito iraſcuntur,& quando non oportet,& pro quibus non oportet,& ma gis q̄ oportet,ſed cito deſiſtunt.4.Ethico. cap.5.B.

29 Iracundia opponitur mãſuetudini per ex ceſſum.2.Ethicor.c.7.C.&.4.Ethicor. cap.5.A.

30 Iracundi ideo cito deſiſtunt ab ira, quia reddunt illam,& non retinent.4.Ethico. cap.5.B.

31 Iracundi & celeres ſunt bilioſi ſeu cholerici,& ſummæ bilis homines appellãtur.4. Ethic.c.5.B.Quære Frõs.Sãguis.75.✳

32 qui non Iraſcuntur,ut oportet,& quando oportet,& quomodo oportet,fatui eſſe ui dẽtur,& non ſentire nec dolere.4. Ethic. cap.5.A.

33 Iraſci pro quibus oportet,& quãdo oportet,& ut oportet,& quanto tempore oportet,non eſt facile determinare,quando ſit uitium aut uirtus.4.Ethic.c.5.C.

34 Ira quæ fiunt,non iudicantur deliberatione fieri,non enim incipit,qui facit,ſed qui prouocauit ad iram.5.Ethico.c.8.C.

35 Ira quæ fiunt,quomodo habent rationem iniuſti,oſtenditur.5.Ethic.c.8.C.

36 Ira ob apparentem iniuſtitiam oriri ſolet. 5.Ethic.c.8.C.

37 Iræ incontinentia minus uituperabilis eſſe probatur q̄ incontinentia,quæ eſt circa uoluptates & tactus.7.Ethic.c.6.A.B.

38 Ira rationem uidet audire aliqua ex parte ſed imperfecte.7.Ethic.c.6.A.

39 Ira ſimilis eſt canibus,qui anteq̄ conſyderent,ſit ne amicus,ſi tantum oſtium pulſa uerit,latrant,ſimilis etiã eſt miniſtris prae uelocibus,qui anteq̄ totum,quod dicitur, audiant,excurrunt.Sic & ira propter caliditatem & celeritatem naturæ,audita ratione,non audito tamen præcepto, ad ultionem properat.7.Ethic.c.6.A.

40 Ira magis naturalis eſt,q̄ uoluptatum ex uperantiæ.7.Ethic.c.6.B.

41 Ira non agit per inſidias ſed aperte,& ideo minus uituperabilis eſt q̄ cupiditates,q̄ in ſidiis agunt.7.Ethic.c.6.B.

42 Ira ideo minus turpis eſt q̄ uoluptas,quia qui per libidinem agit,gaudet,qui uero p iram,dolet.7.Ethic.c.6.B.

43 Ira pars quædam odii eſt,& efficacior eſt interdum q̄ odium,quia minus audit rationi.5.Polit.c.10.H.

44 Ira maxime illos exagitat,qui affecti fuerunt contumelia.5.Polit.c.10.H.

45 contra Iram pugnare durum eſt, dixit Heraclitus,quia uita emitur.5. Politicor. cap.11.I.

46 Iraſcimur magis contra amicos & familiares,ſi contemni nos putemus.7.Polit.c.7. B.C.Quære Cholericus.1.

IRIS.Arcus cæleſtis in nube apparens.

1 Iris eandem cauſam habet, quam habet Halo,& Virgæ,& Parelii.3.Meteo.c.2.A

2 Iris nunq̄ apparet circulus completus, nec maior ſemicirculo.3.Meteor.c.2.A.

3 Iridis maxima portio minimi circuli apparet,oriente aut occidente ſole,eleuato tamen ſole,apparet minor portio circuli maioris.3.Meteor.c.2.A.

4 Iris quacunq; hora diei fit poſt autumnale æquinoctium diebus breuioribus.3.Meteor.c.2.B.

5 Iris non fit æſtate circa meridiem.3.Meteor.c.2.B.

6 Irides non fiũt ſimul plures q̄ duo.3.Meteor.c.2.B.

7 Iris tricolor eſt,& eoſdem colores habet unaquæq;,quando duæ fiunt ſcilicet puniceum & uiridem.3.Meteor.c.2.B.

8 Iridis colores,qui in exteriore parte ſunt, obſcuriores ſunt,& ordine contrario poſiti alterius iridis colores.Nam duarum iridum interior primam circũferentiam, q̄ maxima eſt,punicei coloris habet,exterior uero iris,quæ minima eſt,ultimã circũferentiã eiuſdẽ coloris habet,atq; reliquas proportionabiliter.3.Meteor.c.2.B.

9 Iris differt ab Halo & Virgis & Pareliis modis quibus fit,& a quibus fit,& quomodo fit refractio ad ſolem uel ad aliquod lucidum.3.Meteor.c.2.D.

10 Iris frequentiſſime fit die,nocte tamen aliquando fit a luna ſed raro.Antiqui uero dicebant nocte non fieri,quod ideo eos latebat,quia raro fit,& quia colores non adeo clare cernuntur nocte,& quia non fit niſi in plenilunio,quando nocte fit.3.Meteor.c.2.D.

11 Iris facta eſt nocte bis tantum temporibꝰ Ariſtotelis in annis ſupra quinquaginta.3. Meteor.c.2.D.

12 Iris ex oppoſito ſolis fit.3.Meteor.c.3.C.

13 Iris fit nube iam rorida,nondum tamen in pluuiam effuſa,ſi ex oppoſito nubis ſit ſol,aut aliquod corpus ſplendidum,ita ut nubes ſit loco ſpeculi,ut refractio fiat ad lucidum,ex oppoſito fit apparitio coloris & non figuræ propter paruitatem nubis roridæ,quæ partes ſe habent ut quædam ſpecula minima,ea uero magnitudinis cõtinuitas colorem facit apparere,quia ſpeculum totum,quod ex omnibus conſtat, colorem ſuum tribuit.Ita ut quoties ſol & nubes ſic ſe habuerint,& nos medii fuerimus inter ſolem & nubem,fiet talis apparitio propter refractionem . 3 . Meteor. cap.4.D.

14 Iris eſt refractio uiſus ad ſolem,& ꝓpterea ex oppoſito ſemper fit.3.Meteor.c.4.D.

15 Iris differt ab Halo in hoc,q; iris ex nigra aqua & ex longinquo fit.Halo uero ex aere,qui ſua natura calidus eſt,& fit Halo in propinquo.3.Meteor.c.4.D.

16 Iridis color puniceus efficitur,fulgido uiſo per nigrum,ſicut ignis puniceus apparet uiſus per fumum,& ſol puniceus etiã uidetur per fumum uiſus . 3 . Meteor. cap.4.E.

17 Iris maiore tempore conſiſtere poteſt ex oppoſito ſolis,q̄ Halo.3.Meteor.c.4.E.

18 Iridis integer circulus apparet circa ſolẽ, ſi caligo denſaretur talis,qualis fieri ſolet ex aqua,aut ex alia re nigra,ſicut apparet iridis integer circulus circa lucernas.Nã arcus iridi ſimiles,qui fiũt circa lucernas, illis præcipue apparent,quibus oculi humidi ſunt,& cito propter debilitatem refranguntur.Talis autem reflexio fit ex ipſo aere humido & fuligine a flãma lucernæ emiſſa,quæ permiſcetur . 3 . Meteor. cap.4.F.

19 Iris,quæ fit a remis,quando eos referunt e mari remiges,ſitu ſimilis eſt ei iridi,quæ fit in nube,colore uero ſimilior eſt ei,quæ fit ad lucernam,quia non habet puniceũ ſed purpureum colorẽ.3.Meteor.c.4.G.

20 Iris fit etiam,ſi quis conſpergat tenuibus rorationibus locum,qui ſit ſoli oppoſitus, ita ut ex una parte ſol illuſtret,ex alia uero umbra ſit.Apparebit ergo in tali loco iris ea parte,qua radii permutantur.3.Meteor.c.4.G.

21 Iris ternario colorum numero conſtat,ut plæraq; alia,nec alius color apparet.Nam aliorum colorum mutatio inſenſibilis eſt. 3.Meteor.c.4.M.

22 Irides quando duæ apparent,colores ſiti ſunt oppoſito modo.Nam prior iris exteriorem circumferentiam, quæ maxima eſt,puniceam habet,quia uiſus plurimus incidit in ſolem a maxima circumferẽtia. Secunda uero proportionẽ ſeruat.3.Meteor.c.4.M.

23 Iridis colores tres tantum ſunt,puniceus, flauus,& uiridis,flauus uero medius eſt inter puniceum & uiridẽ.3.Meteor.c.4.M.

24 Iris quando fit a luna,alba apparet,quia apparet in nocte & in obſcura nube.3. Meteor.c.4.N.

25 Iridis color xanthus,id eſt ruber ideo apparet,quia uariatur propter iuxta poſitionem colorum.3.Meteor.c.4.N.

26 Iris perfectiſſime repræſentatur in nigerrima nube.3.Meteor.c.4.M.

27 Irides duæ quando ſimul apparent,illa,q̄ aliam cõtinet,obſcuriores habet colores, quia uiſus longe procurrens debilior eſt, & iris continens remotior eſt a uiſu.3.Meteor.c.4.O.

28 Irides duæ,quando ſimul apparent,oppoſito modo ſitos habent colores,quia uiſus deſinit a minori circumferentia ad maiorem.3.Meteor.c.4.P.

29 Irides tres aut plures nunq̄ uiſæ ſunt.Nã quando duæ apparent, ſecunda iris obſcurior eſt, & tertius color eiuſdem ualde debilis eſt,nec ad ſolem peruenire poteſt.3.Meteor.c.4.P.

30 Iridem non poſſe excedere ſemicirculũ, & minimam fieri meridie,& maximam ſole exiſtente in oriente uel in occidente, & quanto ſol eleuatior fuerit,tanto minores fieri irides,& quod non contingit,iridem fieri in meridie poſt tropicum æſtiuum, mathematicis demonſtrationibus oſtenditur.3 . Meteor.c. 5. per totum.✳. Arcus cæleſtis.

IRONIA.Interpretatur ſimulatio.

Ironia,quam tũm ſimulandi tum diſſimulandi cauillationem uocamus,eſt cũ aliud dicimus,& aliud dicere ſimulamus.Rhet. ad Alexãd.c.20.A.Quære Diſſimulatio. Veritas.

ISOCRATES.Rhetor clariſſimus.

1 Iſocrates cum laudare aliquem uellet,maxime utebatur comparatione ad alios.1. Rhetor.c.9.M.

2 Iſocratis dictũ de ſe & Enthymio habes. 2.Rhetor.cap.19.D.

3 Iſocrates,Helenam pulcherrimam fuiſſe, ſcribit,quia Theſeus & Alexander ſeu Paris idem iudicauerunt.2.Rhet.c.23.I.

4 Iſocrates eos uituperat,qui in certaminibus præmia poſuerunt uirtuti corporis,

prudentiæ uero nullum certamen poſuerunt.3.Rhet.c.14.B.

ISTER. Germaniæ fluuius, qui & Danubius dicitur. Oritur ex Arnoba monte, nõ ex Pyrene.

1 Iſter fluuius orit̃ ex Pyrene mõte in Celtica, & totam interfluens Europam in Põtum Euxinũ infunditur.1.Meteor.c.13.G

2 Iſter maximus eſt fluuiorum, qui influunt mediterraneum mare, quia longo curſu plures amnes ſecum conuehit.2.Meteor. cap.2.M.

3 Iſter fluuius eſt Germaniæ in Boream fluẽs, qui Pæonas lambit. Adeo uero frigore gelatur hyeme, ut tutiſſimum iter equitibus præbeat, æſtate autẽ nauigabilis eſt. de Admirand.Audit.19.

4 Iſter fluuius in Hircinis rupibus naſci a quibuſdam traditur, & altera eius pars ad Euxinum excurrit, altera ad Adriaticum ſinum, quod oſtẽditur ex itinere Iaſonis, qui in Adriaticum ſinum ingreſſus eſt, cuius extant ueſtigia, & templum Dianæ in inſula Adriatici maris a Medea conditũ tunc fuit. De Admirã.Audit.92.✳.

ISTHMII LVDI. Quos Corinthii in honorem Neptuni quotannis celebrabãt. Dicti Iſthmii ab Iſthmo Peloponneſiaco. Quære Ex quo.2.Olympia.4.

ISTRIA. Europæ regio. Quære Mentorica.

ITAGENES.

Itagenes eſt unus e præcipuis uentis flantibus a meridie.2. Meteor.c.6.H.

ITALIA. Regio clariſſima in Europa.

ITALI.

1 Italiam Herculem peragraſſe, oſtendunt manifeſta ueſtigia.de Admirãd.Audit.85

2 Itali honorauerunt Pythagoram.2.Rhet. cap.23.H.

3 Italia, quæ eſt inter Lameticum & Scyllaticum ſinũ, q̃ diſtant inter ſe iter ſemidiei, prius uocata fuit Oenotria, deinde ab Italo rege dicta eſt Italia.7.Politic.c.10. A

4 Italiæ partem, quæ ad Tyrrheniam uerſa eſt, incolebant Opici, qui poſtea Auſonii dicti ſunt, alteram uero partem, quæ ad Iapygiam pertinet, incolebant Chaones.7. Polit.c.10.B. Quære Italus. Syrtis.✳.

ITALICI. Philoſophi, qui illam Italiæ partem incoluerunt, quæ quondam magna Græcia dicta eſt, Pythagoram præcipue ſunt ſecuti.

1 Italicorum philoſophorum de principiis opinio ponitur.1. Metaphy.T.Co.25.

2 Italici philoſophi infinitum materiam faciunt.1.Metaphy.T.Co.10.

ITALVS. Italiæ rex.

Italus rex Oenotriæ, quæ poſtea Italia dicta eſt ab eo, prim⁹ docuit Oenotrios ſeu Italos agriculturam, cum prius eſſent paſtores uagi & paltes, comeſſationes etiã prim⁹ inſtituit.7.Polit.c.10.A. Quære Italia

ITER.

Iter qui agunt una, ſæpe de rebus paruis & uilibus diſſident inter ſe, quia omnis cõmunitas & conuictus difficilis eſt.2.Polit. c.3.B. Quære Græci.✳.

ITERATIO. Admonitio eorum, quæ dicta ſunt.

1 Iteratio eſt breuis admonitio. Rhetor. ad Alexand.c.19.A.

2 Iteratione quando utẽdum eſt, & quomodo, oſtenditur. Rhetor. ad Alexand.c.19. per totum.

IVCVNDVS.A.VM.

1 Iucundum eſt, quod uoluptatem efficit.1. Rhet.c.11.A.

2 Iucunda quæ ſint, & a quibus ſint, & quomodo, oſtenditur.1.Rhetor.c.11.per totũ.

3 Iucunda omnia uel ſunt in ſentiendo præſentia, uel recordando præterita, uel in ſperando futura.1.Rhet.c.11.C.

4 Iucunda ſunt, quæ nos gaudio afficiunt. Rhetor.ad Alexand.c.1.D.

5 Iucundus qui ſtudet eſſe, ut alium oblectet & non ob aliud, placidus uocatur.4. Ethic.c.6.B.

6 Iucundum amabile eſt.8.Ethic.c.2.A.✳

IVDEX. IVDICARE.

1 Iudices ſententiam ferre non debent, niſi iis auditis, quæ in controuerſiam uenitit, & neminem condemnare debent, indicta cauſa.1.de Cæl.T.Co.101.

2 Iudices ueros arbitros eſſe oportet & non aduerſarios.1.de Cæl.T.Co.101.

3 Iudicem, non oportet, ut flectamus in miſericordiam aut iram aut inuidiam. Nam qui hoc agunt, ſimiles ſunt illis, qui regulam, qua uſuri ſunt, prius inflectunt.1.Rhetor.c.1.C.

4 Iudex per ſeipſum ſcire debet, quid ſit iuſtum aut rectum, magnum aut paruum, & non accipere a litigantibus.1.Rhetor. cap.1.C.

5 Iudici minimum debẽt relinquere determinandum leges rectæ, ſed ipſæ oia determinare debent.1.Rhet.c.1.C.

6 Iudicare iuſtum difficillimum omniũ eſt, quia cum iudices ament, aut oderint, & ſua cuiq; utilitas connexa ſit, non poſſunt iuſta perſpicere, ſed propria uoluptas, aut dolor ſua iudicia obumbrat.1.Rheto.c.1. D. &.2.Rhet.c.1.C.

11 Iudex & ara idẽ ſunt, ut dixit Archytas, quoniam ad utrũq; cõfugit, qui iniuriam patitur.3.Rhetor.c.11.B.

12 Iudicat unuſquiſq; bene ea, quæ cognoſcit, & eorum bonus eſt iudex.1.Ethicor. cap.3.B.

13 Iudex conatur æquare inæqualitatem iniuſti, quod eſt iniquum.5.Ethicorum cap.4.A.

14 ad Iudicem confugitur, quoties res in cõtrouerſia eſt.5.Ethic.c.4.B.

15 ad Iudicem ire, eſt ire ad ipſum iuſtum.5. Ethic.c.4.B.

16 Iudex iuſtum eſt animatum ſuapte natura.5.Ethic.c.4.B.

17 Iudicem multi uocant mediatorem, eſt enim quoddam medium.5.Ethic.c.4.B.

18 Iudicant recte opera, qui ſunt in ſingulis experti.10.Ethic.c.9. G.

19 Iudicare de artibus aut ſcientiis maximũ eſt.10.Ethic.c.9. G.

20 Iudices colloqui inter ſe de ſententia ferẽda quidam legiſlatores prohibent.2. Politico.c.6. D.

21 Iudicare ſecundum quod iudici uidetur, & non ſecundum leges periculoſum eſt.2 Polit. c.8. C.

22 Iudices multi difficile corrumpuntur.3. Polit.c.11. D.

23 Iudex quidam, quia contradixit Cliſthenis tyrãni uictoriæ, ſub quo erat, ab eodẽ tyranno coronatus eſt. Cuiusadhuc ſtatua fertur ſedere in foro.5.Politic.c.12.A. Quære Cliſthenes.

24 Iudices neceſſarii ſunt, ut ciuitas conſtare poſſit.7. Polit.c.8.B.

25 Iudicare ille melius ſcit, qui omnes oppoſitas rationes tanq̃ aduerſarios prius audit.3.Metaph.T.Co.1. Quære Areopagita. Hippodamus. Iudicium.✳

IVDICIALE. Genus dicẽdi unum ex illis tribus apud oratores.

1 Iudicialis oratio minus utilis eſt ciuitatib⁹ q̃ deliberatiua.1.Rhet.c.1.E.

2 Iudiciale genus uerſatur circa accuſationem aut defenſionem.1. Rhetoricorum cap.3.A.

3 Iudiciale genus præteritum tempus reſpicit.1.Rhet.c.3. B.

4 Iudicialis generis finis eſt iuſtum aut iniuſtum, alia uero ad hæc aſſumit.1.Rhetor. cap.3. B. C.

5 Iudiciale genus tractanti quod propoſitionum genus eſt neceſſarium, oſtenditur.1. Rhetor.c.3.D.E.

6 Iudiciale genus quomodo tractãdum ſit, oſtenditur.1.Rhetor.c.10.per totũ.& Rhetor. ad Alexand.c.10.per totum.

7 Iudiciali generi cauſarum quædam ſunt communia cum demonſtratiuo & deliberatiuo.2.Rhet.c.18.per totum.

8 Iudicialis generis exordiũ, & reliqua quibus conſtare debet, & quomodo tractanda ſint, oſtenditur. Rhetor. ad Alexand. cap.33.per totum. Quære Iuſiurandum. Iudicium.

IVDICIVM. Quod a iudice exercetur.

1 Iudicium iudicatio eſt iuſti & iniuſti.5.Ethic.c.6.B.

2 Iudiciorum publicorũ octo ſunt ſpecies. Prima, repoſcere rationes. Secunda, ſi publice alicui iiuria facta ſit. Tertia, quæ ad ſtatum ciuitatis pertinet. Quarta, ex magiſtratibus ex hominibus quæcũq; circa pœnas uerſantur. Quinta, de priuatis contractibus habentibus magnitudinem. Sexta, iudicatiua homicidiorum. Septima, de diſceptatione peregrinorum. Octaua, de paruis commutationibus.4. Politicorum.ca. 16. A. B.

3 Iudiciorum publicorum ſpecies, & modi quot, & qui ſint, oſtenditur.4. Politicor. c.16.per totum.

4 Iudicia & ſentẽtiæ nil proſunt, niſi ſit, qui executioni ea mandet.6. Polit.c.8.C.

5 Iudicium ſumme neceſſarium eſt ciuitati.7.Politico.c.8.B. Quære Areopagita. Iudex.✳

IVGVLVS. Iuguli duo ſunt in homine mento ſuppoſiti in latera.

Iuguli uenæ ſi ualide comprehendantur, animal priuatur ſenſu.de Somn. & Vig. cap.2.E.✳

IVNCVS. Quære Sal.2.

IVPPITER. Fabuloſus deorũ atq; hominum pater.& IVPPITER. Planeta.

1 Iouis carcerem appellabant Pythagorici locum centri, ubi ignem ponebant.2. de Cæl.T.Co.73.

2 Iouis ſtellam bis uidit Ariſtoteles ſubiiſſe unam earum, quæ ſunt in geminis.1.Meteor.c.6.G.

3 Iupiter natus eſt in Creta inſula, ideo Creta rapacibus feris caret. de Admirand. Audit.73.

4 Iouis ſtella poſt Saturnum collocatur uerſus terram. de Mundo ad Alexandrum cap.1. C.

5 Iouem appellat Homerus patrem deorũ & hominum.1.Poli.c.2.A. Quære Aqua.

39. Capra.3. Coruus.

IVS.

1 Iure facta, aut iure non facta, quæ ſint, oſtenditur.1.Rhetor.c.13.per totum.
2 Ius & iuſtum quomodo differant, oſtenditur.5.Ethic.c.7.B.
3 Ius naturale eſt, quod ubiq; eãdem habet uim, non ꝙ ſic uideatur, aut non. 5. Ethicor.c.17.A
4 Ius eſt iuſti iudicium & ordinatio ciuilis ſocietatis.1.Polit.c.2. C. Quære Iuſtum.

IVSIVRANDVM.

1 Iuſiurandum, dixit Xenophanes, nõ eſſe paruam prouocationem impii ad pium.1 Rhetor.c.5.M.
2 Iureiurando quomodo uti poſſimus in genere iudiciali, oſtenditur.1.Rhetor.c.15.L M.N.
3 Iuſiurãdum eſt unum ex iis, quæ fidem faciunt in iudiciali genere cauſarum, quod quadrifariam diuidimus.1.Rheto.c.15.A
4 Iuſiurandum eſt cum diuina ueneratione dictio, quæ probari non poteſt. Rheto.ad Alexand.c.5.A.
5 Iureiurando quomodo, & quando uti cõueniat, habes. Rhetor. ad Alexandrum. c.5.per totum.
6 Iuſiurandum honorabiliſſimum eſt.1.Metaph.c.3.D.Quære Palici. Styx.

IVSTITIA.

1 Iuſtitia melior eſt fortitudine, quia iuſtitia ſemper eſt utilis, fortitudo aliquãdo.3.Topicor.c.2.C.
2 Iuſtitia neceſſaria eſſet, etiam ſi omnes eſſent fortes, non tamen fortitudo eſſet neceſſaria, ſi oẽs eſſent iuſti.3.Topic.c.2.C.
3 Iuſtitia ſuſcipit magis & minus.4.Topicor.c.6.D.
4 Iuſtitiam qui ſeruat ſolummodo ſecundũ leges ſcriptas, uituperandus eſt.1. Rhetor. cap.14.C.
5 Iuſtitia melior eſt q̃ muſica.2.Rhetorico. cap.6.E.
6 Iuſtitia mediocritas quædã eſt, ſicut aliæ uirtutes.5.Ethic.c.1.A.
7 Iuſtitia eſt habit⁹, quo homines apti ſunt ad res iuſtas agendas, & quo iuſta agunt, & uolunt iuſta.5.Ethic.c.1.A.
8 Iuſtitia pluribus modis dicitur, ſed quia æquiuocatio eius eſt propinqua, latet multiplicitas.5.Ethic.c.1. B.
9 Iuſtitia legitima præclariſſima uirtutum eſſe uidetur, & nec heſper⁹, nec lucifer eſt ita admirabilis.5. Ethic.c.1.D.
10 Iuſtitia omnes uirtutes continet, ut in prouerbio dicitur.5.Ethic.c.1.D.
11 Iuſtitia maxime perfecta eſt, quia non ad ſe tantum eſt, ſed ad alium.5.Ethic.c.1.D
12 Iuſtitia plures utuntur in propriis, ad aliũ uero non poſſunt iuſtitia uti. Vnde recte dixit ſententia illa Biantis. Magiſtratus uirum oſtendit.5.Ethic.c.1.D.
13 Iuſtitia inter omnes uirtutes bonum alienum eſſe uidetur, quia agit ea, quæ aliis conducunt.5.Ethic.c.1.D.
14 Iuſtitia non eſt pars uirtutis legitimæ, ſed tota uirtus.5.Ethic.c.1.D.
15 Iuſtitia legalis differt ratione a iuſtitia particulari uirtute, licet idem ſint re.5.Ethic. cap. 1.D.
16 Iuſtitia quædam particularis eſt, quæ differt a legali, quæ eſt omnis uirtus. Quod a ſigno probatur, quia ſi aliis uitiis quis peccat, nõ appellatur iniuſtus, ſed ſi peccet in plus capiendo iniuſtus appellatur.5.Ethi. cap.2.A.
17 Iuſtitia particularis eſt circa honores & pecunias uel ſalutem corporis.5.Ethicorum cap.2.B.
18 Iuſtitia particularis uniuoca eſt cum iuſtitia legali, quia conuenit in diffinitione ſecũdum genus cum illa, eo ꝙ utraq; eſt ad alterum.5.Ethic.c.2.B.
19 Iuſtitia legalis circa omnia illa uerſatur, in quibus uir ſtudioſus uerſatur .5. Ethicor. c.2.B.
20 Iuſtitia alia diſtributiua, alia commutatiua.5.Ethic.c.2.D.
21 Iuſtitia diſtributiua uerſatur circa honores & pecunias & cæteras res diuidendas, quæ ſunt in ciuili ſocietate.5. Ethicorum cap.2.D.
22 Iuſtitia commutatiua uerſatur circa commercia.5.Ethic.c.2.D.
23 Iuſtitiæ diſtributiuæ medium conſiſtit in proportionalitate quadam.5.Ethicorum. cap.3.A.
24 Iuſtitiæ diſtributiuæ medium accipitur ſecũdum proportionalitatem geometricã. 5.Ethic.c.3.B.
25 Iuſtitiæ diſtributiuæ proportio nõ poteſt eſſe continua, quia non eſt unus communis termin⁹, ad quem partes copulentur. 5.Ethic.c.3.B.
26 in Iuſtitia commutatiua quomodo medium accipiatur, oſtenditur .5. Ethicorum. c.4.per totum.
27 Iuſtitia commutatiua uerſatur circa emẽdanda commercia tam uoluntaria q̃ inuoluntaria.5.Ethic.c.4.A.
28 Iuſtitia commutatiua differt ſpecie a iuſtitia diſtributiua.5. Ethic.c.4.A.
29 Iuſtitia cõmutatiua eſt æquale quoddam. 5.Ethic.c.4.A.
30 Iuſtitia cõmutatiua proportione arithmetica conſtat.5.Ethic.c.4.A.
31 in Iuſtitia cõmutatiua quomodo accipiatur medium, quod eſt directiuum & emẽdatiuum cõmutationis, oſtenditur.5.Ethicorum.c.4. B.C.
32 Iuſtitia medii eſt, id eſt æqui, & non mediocritas, ſicut uirtutes aliæ.5.Ethi.c.5.E.
33 Iuſtitia eſt, qua iuſtus eſt actiuus iuſti electione & ad ſe & ad aliũ.5.Ethic.c.5.E.
34 Iuſtitia non eſt ad ſua ſimpliciter.5. Ethicor.c.6.B.
35 Iuſtitia commutatiua non eſt repaſſio ſiue talio.5.Ethic.c.5.A.
36 Iuſtitia diſtributiua non eſt repaſſio.5.Ethic.c.5.A.
37 Iuſtitia non eſt ad ſeipſum, quia nemo ſe ipſum uult lædere.5.Ethic. c.6.B.
38 Iuſtitia non poteſt dici alicuius ad ſeipſum, niſi ſecundum tranſlationem & ſimilitudinem quandam.5.Ethic.c.11. C.
39 Iuſtitia minus neceſſaria uidetur q̃ amicitia, quia ſi omnes eſſent amici, non opus eſſet iuſtitia, ſi uero omnes eſſent iuſti, adhuc opus eſſet amicitia, & id quod maxime iuſtum eſt, ad amicitiam uidetur pertinere.8.Ethic.c.1.B.
40 Iuſtitia eſt homini cuilibet ad omnem hominem, qui communicare ſecundũ legẽ & pactionem poteſt.8.Ethic.c.11.B.
41 Iuſtitia non eſt numerus pariter par, ut dixit Pythagoras.1. Magnor.Mor.c.1.B.
42 Iuſtitia ad alium mediocritas quædã eſt inter exceſſum & defectum & inter multum & paucum .1. Magnor. Moralium cap.34.B.
43 Iuſtitia ciuile quiddam eſt, nam ius ordinatio eſt ciuilis ſocietatis .1. Politicorum. cap.2. C.
44 ſine Iuſtitia non poteſt ciuitas ſtare.3.Polit.ca.8.C.
45 Iuſtitiam dicim⁹ eſſe ſocialem uirtutem, quam cæteræ uirtutes neceſſario conſequuntur.3.Polit.c.8.D.
46 propter Iuſtitiæ tranſgreſſionem maxime ſoluuntur reſpublicæ.5. Politicorum. c.7.B.C.
47 Iuſtitia opus eſt in ocio & negocio.7.Polit.ca.15.A.

IVSTVM.IVSTE.

1 Iuſtum aliquod eſt ſecundum naturam.1. Rhetor.c.13.A.
2 Iuſta iure facta lege communi uel ꝓpria determinantur.1.Rhetor.c.13.A.
3 Iuſtum a natura eſt, quod omnes uaticinantur, etiam ſi nulla pactio ſit.1.Rhetori. c.13.A.
4 Iuſtum naturale ſemper eſt, ut Antigone apud Sophoclem dixit.1.Rhetor.c.13.A.
5 Iuſtum, id eſt iure factum quid ſit, oſtenditur .1. Rhetor.c.13. per totum.
6 Iuſta quæ ſint, oſtenditur.1.Rhetoricor. c. 13.per totum.
7 Iuſtum naturale eſt conſuetudo non ſcripta, ut honorare parentes. Rhetoricor. ad Alexand.c.1 .B.
8 Iuſti ſimile eſt non nocere illis, a quibus nil mali acceperis. Rhetoricor. ad Alexandrum.c.1.F.
9 Iuſta, de quib⁹ ciuilis facultas cõſyderat, tantam differentiam & errorem habent, ut lege & non natura conſtare uideantur. 1.Ethic.c.3.A.
10 Iuſtum tot modis dicitur, quot modis dicitur iniuſtum.5. Ethic.c.1. B.
11 Iuſtum eſt quoddam æquale ſeu mediũ. 5.Ethic.c.3.A.
12 Iuſtum commutatiuum mediũ eſt inter lucrum quoddam & damnum.5. Ethico. cap.4.C.
13 Iuſtum ſimpliciter dicebant Pythagorici eſſe repaſſionem ſeu talionem, quando ſi licet quis talia patitur, qualia intulit.5. Ethic.c.5.A.
14 Iuſte agere mediũ eſt inter pati & agere iniuriam.5.Ethic.c.5.E.
15 Iuſtum ciuile in eis eſt, qui in libertate uiuunt, & æquales ſunt.5.Ethic.c.6.A.
16 Iuſtum ciuile non eſt inter dominum & ſeruum, aut inter patrem & filium, quia iuſtitia nõn eſt ad ſua ſimpliciter.5. Ethicor. cap.6.B.
17 Iuſtum ciuile eſt omnibus in illis, in quibus eſt æqualitas imperandi aut parendi. 5.Ethico.c.6.B.
18 Iuſtum ciuile eſt in iis, in quibus lex eſſe poteſt.5.Ethic.c.6.B.
19 Iuſtum naturale ubiq; eandem uim habet, & non quia uidetur, uel non uidetur. 5.Ethic.c.7.A.
20 Iuſtum legitimum, nil refert, ſic an ſic ſe habeat, anteq̃ poſitum ſit, ſed tota eius uis ex impoſitione pendet.5.Ethic.c.7.A.
21 Iuſtum & ius differunt, & quomodo differant, oſtenditur.5.Ethic.c.7.A
22 Iuſtum poſitiuum non eſt idem apud omnes, ſed menſuris tritici aut uini ſimile eſt quæ pro qualitate regionum mutantur.5. Ethico.c.7.Quære Menſura.9.
23 Iuſtum quod ſit timore, non dicetur fieri

Iuſtũ p ſe, ſed per accidens.5. Ethic.c.8. B.

24 Iuſtum tunc aliquis agit, cum ſpõte & uoluntario agit.5.Ethic.c.9.A.

25 Iuſti quomodo, & quando, & quantum, & cui tribuendum ſit, difficile eſt cognoſcere.5.Ethic.c.9.D.E.

26 Iuſtũ quomodo differat a bono & æquo, oſtenditur.5.Ethic.c.10.A.

27 Iuſti legitimi emẽdatio eſt bonum & æquum.5.Ethic.c.10.A.

28 Iuſtum, qui dixerunt, eſſe alicuius ad ſe, reſpexerunt animæ partes, in quibus eſt alicuius agere, & alicuius pati.5.Ethicorum. cap.11. C.

29 Iuſtum aut iniuſtum neceſſe eſt, ꝙ ſit inter plures.5.Ethic.c.11.B.

30 in Iuſtis eſt æquale, primo pro dignitate, ſecundo pro quantitate, econtrario tamẽ eſt in amicitiis.8.Ethic.c.7.B.

31 Iuſtum aliquod uidetur eſſe in omni ſocietate.8.Ethic.c.9.A.

32 Iuſtum & amicitia circa eadem, & in eiſdem eſſe uidentur.8. Ethic.c.9.A.

33 Iuſtum diuerſum eſt, & ſecundum diuerſas ſocietates.8.Ethic.c.9.A.B.

34 Iuſtum & amicitia ſimul augẽtur, & ſimul minuuntur, quia in eiſdem ſunt, & æque ſe extendunt.8.Ethic.c.9.A.

35 Iuſti tãtum eſt in unaquaq; republica quãtum & amicitiæ.6.Ethic.c.11.A.

36 Iuſti nil eſt inter eos, quibus nil eſt cõmune.8.Ethic.c.11.B.

37 Iuſtum non eſt ad inanimata. 8.Ethicorũ. c.11.B.

38 Iuſtum multiplex eſt.8.Ethic.c.12.C.

39 Iuſtum aliud ſine ſcripto, aliud legitimũ. 6.Ethic.c.13.B.

40 Iuſtum duplex eſt, alterum legitimũ ſeu qđ lege conſtat, alterum iuſtũ ad aliud.1. Magnor.Mor.c.34.A.B.

41 Iuſtum ad alium æquale quoddam eſt. 1. Magno.Mor.c.34.B.

42 Iuſtum repaſſum ſeu cõtra paſſum ſeu talio licet ſit, non tamen tale, quale putabãt Pythagorici, qui dicebãt tale iuſtum in talione cõſiſtere.1.Magnor.Mor.c.34.E.

43 Iuſtum quod a natura eſt, præſtantius eſt iuſto legitimo.1.Magnorum. Moralium. c.34. F.G.

44 Iuſtum eſt bonum ciuile, quæ eſt communis utilitas.3.Politic.c.8.A.

45 Iuſtum popularis ſtat⁹ eſt habere æquale ſecundum numerum, & non ſecundum dignitatem.6.Politic.c.2.A.

IVSTVS.

1 Iuſti ſi omnes eſſent, non eſſet neceſſaria fortitudo, q̃uis non econtrario.3. Topicorum.capit.2.C.

2 Iuſti maxime laudantur, quia utiles ſunt in pace hominibus.1.Rhetoricorum .cap. 9.B.Quære Fortis.2.

3 Iuſtus eſt, qui ſecũdum legem facit, & qui æquus eſt.5.Ethic.c.1.C.

4 Iuſtus eſt actiuus iuſti electiõe, atq; diſtributiuus & ſibi ipſi & ad alium.5.Ethicorũ cap.5.E.

5 Iuſtus aut iniuſtus quibus actionibus quis dicatur, oſtenditur5.Ethic.c.8.per totum.

6 Iuſtus non eſt ſemper, qui iuſta agit, nam poteſt illa facere inuitus, aut neſciens, ſed quia operatur ex electiõe, & ipſorum gratia, quæ aguntur. 6. Ethicorum. c.12. C. Quære Iuſtitia.Iuſtum.

IVVENIS.

1 Iuuenes ideo nemo elegit duces, quia nõ conſtat eos eſſe prudẽtes .3. Topicorum. cap.2. B.

2 Iuuenũ uirtutes ſunt, ſi ualeant commodis corporis, ut proceritate, forma, uiribus, robore certandi. Tum animi uirtutibus, ut temperantia, & fortitudine.1.Rhetor.c.5. C.

3 Iuuenis pulchritudo eſt, ſi habeat corpus ad ſubeundos labores curſus & uiolẽtiæ, ſitq; aſpectu iucundo . 1. Rhetoricorum. cap. 5. G.

4 Iuuenibus ablatis, talẽ, dixit Pericles, manere ciuitatem, qualis manet annus, ablato uere.1.Rhet.c. 7.N.

5 Iuuenes maxime contumeliam inferunt, quia excellere putant . 2. Rhetoricorum cap.2. C.

6 Iuuenum affectus & habitus qui, & quales ſint, & unde, oſtenditur. 2. Rhetorico. c.12.per totum.

7 Iuuenes aptiſſimi ſunt ad cupiendum, & potentes facere quæcunq; cupiant.2.Rhetor.c.12.A.

8 Iuuenes inter omnes cupiditates maxime uenereas ſectantur .2.Rhetoricorum. capit. 12.B.

9 Iuuenes uehementer cupiunt, cito uero ceſſant, quia uoluntates acutas habent, nõ tamen magnas .2.Rehtoricorum . capit. .12. B.

10 Iuuenes facile iraſcuntur. 2. Rhetoricor. cap.12.B.

11 Iuuenes ambitioſi ſunt & cõtentioſi, quia excellere cupiunt. 2 . Rhetoricorum . capit.12.B.

12 Iuuenes non ſunt ſtudioſi pecuniarum, quia nõdum experti ſunt inopiam.2.Rhetor.cap.12.B.

13 Iuuenes ſimplices ſunt, & non malitioſi, quia nondum experti ſunt uerſutias. 2. Rhetor.c.12.B.

14 Iuuenes creduli ſunt, quia nõdum in multis decepti ſunt.2.Rhetor.c.12.B.

15 Iuuenes ſpei pleni ſunt, ſicut & ebrii, quia nondum in multis aberrarunt. 2. Rhetor.cap.12.C.

16 Iuuenes facile decipi ſolent. 2. Rhetor. cap.12.C.

17 Iuuenes uerecundi ſunt, nondum enim alia honeſta exiſtimant, ſed legibus ſolum caſtigati.2.Rhetor.c.12.D.

18 Iuuenes magnanimi ſunt, quia nunq̃ uita ipſos deiecit, ſed periculorum expertes ſunt.2.Rhetor.c.12.D.

19 Iuuenes in agendo potius eligũt honeſta q̃ utilia, quia morib⁹ potius q̃ ratiocinatione uiuũt, & ratiocinatio utilis eſt, ſicut uirtus eſt honeſti.2.Rhetor.cap.12.D.

20 Iuuenes ſtudioſi ſunt amicorum & ſodalium, quia gaudent in conuiuendo, nondum enim aliquid ad utilitatem iudicant. 2.Rhetor.cap.12.D.

21 Iuuenes omnia agunt nimis . 2.Rhetor. cap.12.D.

22 Iuuenes omnia ſe ſcire putant . 2.Rhetoric.cap.12.D.

23 Iuuenes iniuriam faciunt non in malignitate ſed in contumeliam . 2 . Rhetoric. cap.12.D.

24 Iuuenes ad commiſerationẽ parati ſunt, quia oẽs bonos arbitrãtur, ſua enim ſimplicitate alios metiuntur.2.Rhet.c.12.D.

25 Iuuenes riſui ſtudent, & dicaces ſunt.2. Rhetor.cap.12.E.

26 Iuuenis non eſt idoneus auditor moralis diſciplinæ, quia eſt ignarus actuum uitæ. Et cum paſſiones ſequatur, licet audiat, uane tamen audiet, cum finis huius doctrinæ non ſit cognitio, ſed actio, nihil tamẽ differt ætate an moribus iuuenis ſit. 1.Ethic.c.3.B.

27 Iuuenes proni ſunt ad amores, q̃propter amant cito, & cito deſiſtunt, eadẽ die propoſitum ſæpe mutantes.8.Ethic.c.3.B.

28 Iuuenes uolunt tota die ſimul uerſari, & ſimul uiuere, ſic enim fit ipſis, quod per amicitiam ſuam affectant.8. Ethic.c.3.B.

29 Iuuenes uerecundia prohibentur peccare.4.Ethic.c.9.A.

30 Iuuenes uerecundos laudamus. 4.Ethicor.cap.9.B.

31 Iuuenes non poſſunt eſſe prudentes, quia nondum experti ſunt multa ſingularia, quibus acquiritur prudentia.Poſſunt tamen eſſe ſapientes, & geometræ, & mathematici.6.Ethic.cap.8.B.

32 Iuuenibus conferunt amici ad compeſcẽda peccata.8.Ethic.c.1.A.

33 Iuuenes cito fiunt amici, & cito deſiſtunt, quia cum ob uoluptatem eorum amicitia conſtet, cum mutatur, alia fiunt ipſis iucunda, & ſic cum uoluptate amicitia mutatur.8. Ethic.c.3.B.& cap.6.A.

34 Iuuenibus non eſt iucundũ modeſte continenterq; uiuere.10.Ethic.c.9.C.

35 in Iuuenibus uires ſunt, ſicut prudentia in ſenibus.7.Polit.cap.9.C.

36 Iuuenes niſi recte inſtituantur a legiſlatore, magnum detrimentum affertur reipublicæ.8.Politic.cap.1.A.

37 inIuuentute magis neceſſaria eſt cum fortitudine operatio q̃ cum prudẽtia.3. Topicor.cap 2.B.

38 Iuuentus communis eſt omnibus animalibus.de Sen.& Sen.c.1.B.

39 Iuuentus eſt augmẽtatio primæ partis refrigerabilis.de Vit.& Mort.c.1.E.

40 Iuuentus ad uoluptatem procliuis eſt propter augmentum.7.Ethic.c.14.C.

41 Iuuentuti quæ attribuantur . Quære Senex. & in Lib . de Iuuent.& Senect. per totum.Nil enim ſpeciatim in eo occurrit, quod in indicem ſub dictione Iuuentus redigeretur.

IXION.Qui ſecundum fabulas apud inferos rotæ alligatus torquetur.

Ixioni rotæ alligato ſimilis eſſet anima, quæ cælum mouet, ſi cogeret illud cõtra ſuam naturam.2,de Cæl.T.Co.6.

M

LABOR. LABORIOSI. LABORARE.

1 Labor ſomnum inducit, quia colliquatiuus eſt, & colliquamentũ habet indigeſti rationẽ.de Somn. & Vigil.cap.3.E

2 Labor deſiccat, de Longit. & Breuit.Vit. cap.2.F.

3 Laborioſi ſeneſcunt citius, quia labor deſiccat, & ſenectus ſicca eſt. de Longit. & Breuit.Vit.cap.2.F.

4 cum Labore quæ facta ſunt, magis diligimus. 9. Ethic. cap. 7. C.

5 Laborare ſemper non poteſt animal. 10. Ethic. cap. 6. C. ✳.

LABRA. Oris.

Labra ſubtilia & mollia magnanimum arguunt, ſubtilia & dura immundũ, groſſa ſuperius ſtolidum. de Phyſiognom. ✳.

LABROTERAE. Nymbi ſeu pluuiæ uehementiores.

1 Labroteræ magis fiũt temporibus calidioribus q̃ hyeme propter celeritatem cõgelationis, quæ fit per antiperiſtaſim. 1. Meteor. cap. 12. E.

2 Labroteræ maiores fiunt, quo ꝓpinquior terræ facta fuerit congelatio. 1. Meteor. cap. 12. F. Quære Pluuia. Pſecas.

LAC.

1 Lac ex aqua & terra maxime conſtat, ſed plus terræ continet. 4. Meteor. T. Comment. 41.

2 Lac ſi parum aut nil habet caſei, ad aquã ſpectat, & nõ nutrit. 4. Meteor. T. Co. 41.

3 Lac dulce eſt & candidum. de Memo. & Remi. cap. 2. I.

4 Lac appellamus nutrimentum illud, quod habent in ſe illa animalia, quæ pariunt uiuum animal ad educationẽ prolis. Tãdiu aũt habẽt, quandiu acquirere ſibi poſſit genitum animal uictum. 1. Politicor. cap. 5. C.

5 Lactis nutrimentum maxime proprium eſt corporib9, abſq; uino quidẽ magis propter ægritudines. 7. Polit. c. 17. A. Quære Illyria. Nutrix. ✳.

LACEDAEMON. *Ciuitas & regio Lacedæmoniorũ.* Vnde LACEDAEMONII. *Sunt* autẽ in Peloponneſo.

1 Lacedæmonii malas habent mulieres. 1. Rhetor. c. 5. D.

2 Lacedæmones comam nutriunt in ſignũ libertatis. 1. Rhetor. c. 9. F.

3 Lacedæmonii e ſenibus fecerunt Chilonem, q̃uis ſtudioſi philoſophiæ nõ eſſent. 2. Rhetor. c. 23. H.

4 Lacedæmoniorum legiſlatores ſuos ciues maxime ſtudebant bonos efficere. 1. Ethicor. cap. 13. A.

5 in Lacedæmonios cũ incidiſſent Argiui putantes ſe in Sicyonios incidiſſe, primo fortiter agere cœperunt, tandem cognitis Lacedæmoniis, fugerunt. 3. Ethic. c. 8. D.

6 Lacedæmonii ſuo ueſtitu tenui & paupere arrogantes erãt potius q̃ frugi. 4. Ethico. cap. 7. C.

7 Lacedæmonii eum uirum, quẽ ualde admirantur, diuum appellãt. 7. Ethic. c. 1. A.

8 Lacedæmoniorum legiſlator curam habuiſſe uidetur circa educationẽ adoleſcẽtium. 10. Ethic. c. 9. D.

9 Lacedæmonii ſeruis communibus utuntur uiciſſim tanq̃ propriis. 2. Polit. c. 3. C.

10 Lacedæmoniorum reſpublica a quibuſdam laudatur, ꝙ conſtet ex omnibus generibus gubernationis. 2. Polit. ca 4. F.

11 Lacedæmonii finitimos omnes inimicos habebant, ſcilicet Argiuos, Meſenios, Arcades, & ideo eorum Ilotiæ aduerſus eos frequenter inſurrexerunt. 2. Polit. c. 7. A.

12 Lacedæmoniorum reſpublica multam licentiam mulieribus permittebat, nam cũ Lacedæmoniorum legiſlator uoluerit, totam eorum ciuitatem eſſe duram ac laborum patientem, in uiris id feciſſe conſtat, in mulieribus tamen omiſit, quia molliter uiuunt & in omnem licentiam diſſolutæ. 2. Polit. c. 7. C.

13 in Lacedæmoniorum reſpublica mulieres multa adminiſtrabant. 2. Polit. c. 7. D.

14 Lacedæmoniorũ mulieres audaces erant, fruſtra tamen, quod oſtenſum eſt in Thebanorũ aduentu contra Lacedæmonios. 2. Polit. c. 7. D.

15 Lacedæmonii quia multo tempore abſentes in bello fuerũt, eorum mulieres nimia indulgentia in effuſam & mollem licentiã proruperunt. 2. Polit. c. 7. D.

16 apud Lacedæmonios qui tres pueros genuerat, immunis erat a cuſtodia, qui uero quattuor, immunis erat ab omnibus. 2. Polit. ca. 7. E.

17 Lacedæmoniorum Ephori. Quære Ephori.

18 Lacedæmoniorum magiſtrat9 non recte eligebantur. 2. Polit. c. 7. F.

19 Lacedæmoniorum comeſſationes non recte conſtitutæ erant. 2. Polit. c. 7. H.

20 Lacedæmoniorum mulieres ad leges deducere conatus Lycurgus, ubi repugnare eas uidit, abſtinuit tandem. 2. Politico. cap. 7. D.

21 Lacedæmoniorum reipublicæ conſtitutio tota contendebat ad bellicam. Nil enim ſciebant præſtabilius q̃ rem militarem, nam ſi rerum potiebantur, peribant, in bello uero ſeruabantur. 2. Polit. cap. 7. per totum.

22 Lacedæmoniorum reſpublica ſimilis eſt Cretenſium reipublicæ, nam Lycurgus, qui leges Lacedæmoniis dedit, in Creta diutius diuerſatus eſt apud Lyctios. 2. Politic. cap. 8. A.

23 Lacedæmonii ſuas comeſſationes appellabant prius Andria, ſicut Cretenſes, deinde appellauerunt eas Phiditia. 2. Politic. cap. 8. B.

24 Lacedæmoniorum comeſſationes minus bene ſe habent q̃ Cretenſium, cum apud Cretas ex communi fiant, apud Lacedæmonios uero uiritim ſoluũt taxatum, alioqui lege pelluntur a republica. 2. Politic. cap. 8. C. D.

25 Lacedæmoniorum reſpublica multa continet recte inſtituta. 2. Polit. cap. 9. A.

26 Lacedæmoniorum reſpublica comparatur ad reſpublicas Cretenſium & Carthaginenſium. 2. Polit. c. 9. per totum.

27 apud Lacedæmonios Ephori cognoſcũt de contractibus, de cæde uero ſenatus. 3. Polit. cap. 1. D.

28 in Lacedæmoniorum republica uidetur poteſtas regia eſſe maxime ſecundum leges, quia non habet omnium poteſtatem, ſed cum egreditur extra regionem, habet poteſtatem omnium, quæ ad bellum pertinent. Sacrificia etiam deorum & cerimoniæ illi commiſſa ſunt. 3. Polit. c. 10. A.

29 Lacedæmoniorum rempublicam quidã dicunt eſſe popularem. 4. Polit. c. 9. C.

30 apud Lacedæmonios Lyſander tentauit tollere regiam poteſtatem. 5. Polit. ca. 1. C

31 Lacedæmonii exhauſti Meſenenſi bello agros diuidendos æqua portione cenſebant. 5. Polit. c. 7. B.

32 Lacedæmonii miſerunt in coloniam Tarentum eos, qui Partheniæ appellabantur, quia deprehenſi erant res nouas moliri. 5. Politic. cap. 7. A. Quære Partheniæ.

33 Lacedæmonii multas tyrannides euerterunt. 5. Polit. c. 10. N.

34 Lacedæmoniorum reges conſtituti ſunt, quia regionem acquiſierunt. 5. Politic. cap. 10. C.

35 apud Lacedæmonios ideo longo tempore durauerunt reges, quia ſtatim ab initio regia poteſtas diuiſa fuit in duas partes, & omnis poteſtas quanto pauciorum eſt, tanto eſt diuturnior, quia qui regunt, minus ferociunt, & qui reguntur minus inuident. 5. Polit. cap. 11. A.

36 apud Lacedæmonios olim fuit lex, ut qui nullum hoſtem interfeciſſet, capiſtro cingeretur. 7. Polit. c. 2. C.

37 in Lacedæmone diſciplina iuuentutis, & legum multitudo eſt ordinata ad bellum. 7. Polit. cap. 2. C.

38 Lacedæmoniorum rempublicam quidã cõmendãt, & laudãt, quia oĩa in illa uergãt ad potentiã & bellũ. 7. Polit. c. 14. E.

39 Lacedæmoniorum legumlatorem laudat Thrybon, quia propter exercitationem eorum ad pericula multorum dominationem ſibi compararunt. 7. Polit. c. 14. F.

40 Lacedæmonii non habebant dominationem temporibus Ariſtotelis. Ex quo colligitur, illorum legiſlatorem bonum non fuiſſe, nec eos felices, cum per eorum leges non ſunt adepti, quod cupiebant, ſcilicet dominari. 7. Polit. c. 14. F.

41 Lacedæmonii laudari poſſunt in hoc, ꝙ plurimam curam habent circa pueros & quidem publice. 8. Polit. c. 1. A.

42 Lacedæmonii licet non errent in exercendis adoleſcentibus, tamen reddũt eos efferatos. 8. Polit. c. 4. A.

43 Lacedæmonii non uincebant, quia exercebantur, ſed quia cõtra inexercitatos pugnabãt, quod poſtea experimento compertum eſt. 8. Polit. c. 4. B.

44 Lacedæmonii cum nõ diſcant muſicam, poſſunt tamen, ut ipſi dicunt, recte iudicare, q̃ ſit bona melodia. 8. Polit. c. 5. B.

45 Lacedæmoniorum diſpẽſatio utilis eſt ad tuendã rem familiarẽ. 1. Oeconom. c. 6. A.

46 Lacedæmonii ieiunates diem unum quicquid expenſuri erant, *Samiis* erogauerunt. Oeconom. Publi. Quære Ephorus. Laconica dicta.

LACERTA. Animal exiguum uulgo notum.

Lacertæ uenenoſæ ſũt in *Sicilia* & ĩ Italia uicina *Siciliæ*. de Admirã. Audit. 136. ✳.

LACERTVS. Aĩal uulgo notum.

1 Lacerti calidorum locorum maioris magnitudinis ſunt q̃ locorum frigidorum. de Longit. & Breuit. Vit. c. 2. G.

2 Lacerti pulmonẽ hñt. de Reſpir. c. 4. L. ✳

LACHRYMARI. Quære Luctus. ✳. Lachryma.

LACONES. Quære Lacedæmonii, iidẽ enim omnino ſunt.

LACONICA DICTA. Breuitate & prudentia cõmendabantur, quibus Lacedæmonii uſi ſunt.

Laconica dicta ſententiis accommodabãtur. 2. Rhetor. c. 21. D.

LACTEVS. Circulus, græce Galaxia.

1 In Lacteo circulo plurimum exhalationis congregatur. 1. Meteor. cap. 7. E.

2 Lacteum circulum Pythagorici uiã eſſe, dixerunt, alii cuiuſdam aſtri de cælo lapſi uiã iuxta cæli conflagrationẽ, quã dicunt, accidiſſe ſub Phaetonte. 1. Meteor. c. 8. A.

3 Lacteũ circulum factum eſſe, quia ſol aliquando per illum locum circumuectus fuerit, & propterea arſiſſe olim, quidam dixerunt. 1. Meteor. c. 8. A.

4 Lacteus circulus ſi dicatur aduſtus, quia olim per illum ſol circumlatus eſt, abſurdum eſt, quia magis aduſtus deberet eſſe zodiacus, per quẽ non modo ſol, ſed etiá erraticæ ſtellæ feruntur. 1. Meteor. c. 8. B.

5 Lacteum circulum eſſe lumen quorundã ſyderum non obſcuratum a ſole propter interpoſitionem terræ inter lumẽ illorum ſyderum & ſolem, dixerunt Anaxagoras, & Democritus. Quod falſum eſſe probatur, quia lacteus circulus ſemper apparet ſub eiſdem aſtris, quod non eſſet, ſi ex ſole prouenirer, cũ ſol ſemper uarietur, & mutato ſole, neceſſe eſſet lacteum circulum mutari in alium locum. Præterea neceſſe eſt omnes ſtellas fixas illuminari a ſole, quia cuſpis umbræ terræ non pertingit ad ſtellas fixas propter maximam diſtantiam, & ſic omnes ſtellæ facerent lacteum circulum. 1. Meteor. c. 8. B. C.

6 Lacteum circulum eſſe refractionem nr̃i uiſus ad ſolem, quidam dixerunt. 1. Meteor. cap. 8. D.

7 Lacteum circulum non eſſe refractionem noſtri uiſus ad ſolem, ex hoc probatur, ꝙ ſemper apparet nobis in eodem loco, ꝙ eſſet impoſſibile, ſi fieret ex refractione, ſicut imago non apparet in eadem parte ſpeculi, ſi uel ſpeculum, aut illud cuius eſt imago, mutet locum. Sed cum ſol & aſtra moueantur, & uarient ſitum, neceſſe eſſet lacteum circulum mutari. Præterea idẽ lacteus circulus apparet noctu in aqua & in aliis ſimilibus ſpeculis, quo tempore uiſus noſter nequaq̃ reflectitur ad ſolem. 1. Meteor. c. 8. D.

8 Lacteus circulus maximus eſt, & ita ſitus, ut multũ excedat tropicos. 1. Mete. c. 8. E.

9 Lacteus circulus plenus eſt ſyderibus maximis & fulgidiſſimis, & inſuper plen⁹ ſtellis, quas ſporadicas, ideſt ſparſas appellant 1. Meteor. c. 8. E.

10 Lacteus circulus fit exhalatione eleuata a multitudine ſtellarum, q̃ ſunt in ea parte cæli, in qua recipitur, & illorum lumen in ea refrangitur, & ſic fit circulus magnus & albus. 1. Meteor. c. 8. L.

11 Lacteum circulum fieri eleuata exhalatione a ſtellis, ex hoc probatur, ꝙ in altera illius parte, quæ candorem in duplo maiorem præfert, maiores & denſiores ſtellæ apparent. 1. Meteor. c. 8. E.

12 in Lacteo circulo ſtellæ quædã ſporadicæ id eſt ſparſæ nõ poſſunt in ſphæram ordinari, quia nullam habent poſitionem manifeſtam, q̃ oculis notari poſſit, nam intermedia in hoc circulo, ſtellis plena ſunt, in aliis autem circulis deficiunt manifeſte. 1. Meteor. c. 8. F.

13 Lactei circuli figura deſcriptione oſtenditur. 1. Meteor. c. 8. E.

14 Lacteus circul⁹ coma eſt circa omnes ſtellas, q̃ in ipſo ſunt, ſicut coma circa unam aliquã ſtellam, ita ut lacteus circulus ſit coma maximi circuli. 1. Meteor. c. 8. F.

LACVS. Quære Aornus. Maſſilienſis. 1. Sicilia. ✳

LAEDERE. LAESIO.

1 Lædere nemo uult ſeipſum. 5. Ethicorum cap. 6. B. Quære Iniuria. Iniuriari.

2 Læſio quæ fit præter uoluntatem & electionem, infortunium dicitur. 5. Ethic. c. 8. C.

3 Lædimus aliquem tripliciter, aut per ignorantiam, aut ſine electione licet neſcientes, aut uoluntarie & cum electione. 5. Ethic. c. 8. B. C.

LAETANS.

Lætãs quieſcit, & quieſcens transmutatur. 1. Poſter. T. Co. 4. Quære Gaudere. ✳.

LAEVE. Pro terſo.

1 Læue eſt, cuius partes iacent in rectitudine, nec una eminet, & alia depreſſa eſt. Prædicament. c. 8. H.

2 Læuia id eſt polita ſeu terſa nata ſunt fulgere in tenebris, licet propter paucitatem fulgoris nõ poſſint illuſtrare, de. Sẽ &. Sen. cap. 2. B.

LAMETICVS. Sinus in Italia. Quære Italia. 3.

LAMPSACENI. Lampſaci oppidi in Helleſponto incolæ.

1 Lampſaceni magnifice ſepelierunt Anaxagoram q̃uis peregrinum, & adhuc uenerãtur. 2. Rhetor. c. 23. H.

2 Lãpſaceni quomodo pecunias a mercatorib⁹ acceperint, oſtẽditur. Oeconõ. Publi. C. Quære Mus. 2.

LANA.

1 Lana etiam nec in potentia ſonare poteſt 2. de Anima. T. Co. 77. ✳.

LAPIDICINAE.

ad Lapidicinas Lydiæ cũ cõfugiſſent opifices propter ingruentem belli impetum, & in ſpecũ intraſſent, ſaxum ingens ſpecus aditũ clauſit, ita ut egredi nõ poſſent. Poſt multũ uero tpis cũ ſpecus illa aperta fuiſſet, inuẽta ſũt hoĩm illorũ corpora, & uaſa adeo obduruiſſe, ut oĩa in lapidem ipſum

fuiſſent cõuerſa. de Admirãd. Audit. 48.

LAPIS.

1 Lapides, ex quibus aræ conſtant, fortunatos eſſe, dixit Protarchus, quia honorantur. 2. Phyſic. T. Co. 69.

2 Lapides ſub terra fiunt ab exhalatione ſicca. 3. Meteor. c. 6. G.

3 Lapides molares adeo liqueſcũt, ut fluãt. 4. Meteor. T. Co. 40.

4 Lapides quia inſipidi ſunt, non habẽt odorem. de Sen. & Sen. c. 5. C.

5 Lapis quidam dicit reperiri apud Sypilũ montem, quẽ ſi adoleſcentes impii aduerſus parentes inuenerint, & ad Cybeles templum tulerint, nunq̃ amplius impii ſunt aduerſus parentes. de Admirand.

6 Lapis quidam in Nilo reperitur fabæ ſimilis, qui ſi contritus & demolitus aliqua pinguedine a canibus comedatur, ferunt eos ſtatim latrandi uſum amittere. Idem lapis ſi fuerit naribus admotus eius, qui a dæmone uexatur, liberatur. de Admirand. Audit. 17.

7 Lapis in Tmolo monte naſcitur, qui ſingulis quaternis diebus colorem permutat, conſpici autẽ non poſſe, dicunt, niſi a uirginibus, quæ nondum ad pubertatis annos peruenerint. de Admirand. Audit. 25. Quære Fluuius. Pontus.

7 Lapides ardẽtes in Thracia. de Admirã. Audit. 111.

9 Lapis ſpinus. Quære Spinus.

10 Lapis Machæra. Quære Machæra. ✳.

11 Lapides ſeu ſcrupuli ſiue calculi paſſim in littoribus offuſi cur rotunda ſunt figura, licet e lapidibus ſeu teſtis principio oblongis fiant, habes. Mechanic. cap. 14. per totum.

LARISSA. Oppidum in multis locis ut in Theſſalia, Macedonia, Locride, Argolide.

1 apud Lariſſam nobilitas plebem colebat, quia magiſtratuum electio per plebẽ fiebat. 5. Polit. c. 6. B.

2 Lariſſa. 5. Polit. c. 6. E.

LATERNA. Quære Lumen. 1. Empedocles. 53.

LATIO. Motus localis.

1 Latio eſt eorum, quæ inuoluntarie mouentur a loco in locum, ut inanimtaa. 4. Topic. cap. 2. F.

2 Lationem diffiniuit Plato, eſſe loci mutationem, cum tamen non omnis mutatio loci ſit latio, ſed ea tãtum, quæ eſt eorum, quæ ſunt inanimata. 4. Topic. c. 2. F.

3 Latio quid ſit, & in quo prædicamẽto ſcilicet ubi, oſtenditur. 5. Phyſic. T. Co. 18.

4 Latio nõ poteſt nominari ſecundum proprium aut commune. 5. Phyſic. T. Co. 18.

5 Latio etiam dicitur eorum, quæ ſemper feruntur, nec ſtare loco poſſunt. 5. Phyſico. T. Comment. 18.

6 Lationes non omnes ſunt comparabiles. 7. Phyſic. T. Comment. 30.

7 Latio eſt primus motus omnium. 8. Phyſico. T. Comment. 56. 60. 61. &. 2. de Gener. T. Comment. 54.

8 Latio ſola poteſt eſſe infinita inter omnes motus. 8. Phyſic. T. Co. 56.

9 Latio eſt prior omnib⁹ motibus perfectione. 8. Phyſic. T. Co. 58.

10 Latio eſt ultimum, quod inuenit in omnibus generabilibus. 8. Phyſic. T. Co. 58.

11 Latio nil remouet a ſuo ſubiecto, & ideo eſt perfectior omnibus aliis. 8. Phyſico. T. Comment. 59.

12 Latio eſt, quando fit mutatio contrarietatis ſecũdum locũ. 1. de Gener. T. Co. 24.

13 Latio prius tempore fit in propinquum q̃ in diſtans. de Sen. & Sen. c. 6. L.

14 Latio eſt mutatio ſecundum locum. 12. Metaphyſic. T. Co. 7.

Reliqua quære in dictione Motus, nam illic plura q̃ hic inuenies. Quæ uero ſub dictione Latio poſita ſunt, id circo poſita ſunt, ne uideremur huius non facere mẽtionem, illius tamen abſoluta traditio in dictione Motus pleniſſime continetur.

LATITVDO. Vna ex dimenſionibus.

LATVM.

1 Latitudinis principium eſt dextrum. 2. de Cæl. T. Comment. 12.

2 Latitudo poſterior eſt longitudine. 2. de Cæl. T. Co. 12. &. 13. Metaphy. cap. 2. F.

3 Latitudo ẽ magnitudo diuiſibilis ex duabus partibus. 5. Metaphy. T. Co. 18.

4 Latitudo tantum ſuperficies eſt. 5. Metaphyſico. T. Comment. 18. Quære Figura. 15. 16. 17.

LATVS. ERIS.

Latus eſt, quod eſt præter ſeu iuxta ſurſum & deorſum. 2. de Cæl. T. Com. 14.

LAVDABILE. LAVDARE. LAVDATIO. LAVS.

1 Laudabile non eſt illud, quod non eſt bonum. 1. Rhetor. c. 6. F.

2 in Laudando quibus amplificationibus uti debeamus, oſtẽditur. 1. Rhet. c. 9. L. M.

3 Laudare ſi debeamus aliquid, conſyderandum eſt, apud quos laudamus, & illa laudemus, quæ ſunt in p̃cio apud illos, apud quos laudamus. 1. Rhetor. c. 9. H.

4 Laudabilia magis ſunt, quorum eſt honor præmium, q̃ quorũ eſt pecunia præmium.1.Rhetor.c.9.D.

5 Laudabilia magis quæ ſint, oſtenditur.1. Rhetor.cap.9.D.E.F.G.

6 Laudatio uerſatur circa uirtutes laudandas.1.Rhetor.c.9.A.

7 Laudatio quomodo,& ex quibus ſumenda ſit, habes.1.Rhetor.c.9.per totum.

8 Laus eſt oratio magnitudinẽ uirtutis oſtẽdens.1.Rhetor.c.9.S.

9 Laus ex propriis eius, quẽ laudamus, aſſumenda eſt.2.Rhetor.c.22.C.D.E.

10 Laudabile aliqua qualitate affectum eſt, ut laudabile ſit.1.Ethic.cap.12.A.

11 Laus ad aliud eſt.1.Ethic.c.12.A.B.

12 Laudabile & honorabile quo differant, habes.1.Ethic.c.12.per totum.

LECTVS. Pro diſcubitorio,& quo dormimus.

Lecti cur fieri ſolent laterum alteris duplicato maioribus, partim ſcilicet longitudine ſenum pedum aut paulo plus, partim uero ternum, & cur etiam per diametrũ intexti non ſunt, habes. Mechanic.c.25. per totum.

LEDERE. Quære Lædere.

LEGISLATOR.

1 Legiſlatores bonos & prudentes paucos inuenire poſſumus.1.Rhetor.c.1.C.

2 Legiſlatores de uniuerſalibus & futuris leges ferunt.1.Rhetor.c.1.D.

3 Legumlatores Cretenſium & Lacedæmoniorum ſuos ciues bonos maxime ſtudebant efficere.1.Ethic.c.13.A.

4 Legiſlatori opus eſt conſyderare de uolũtario & inuoluntario ad præmia pœnaſq; inſtituendas.3.Ethic.C.1.A.

5 Legumlatores magis curare debent ciuiũ amicitiam q̃ iuſtitiam, nã concordia, quá ipſi legumlatores maxime curant, amicitia quædam eſt.8.Ethi.c.1.B.

6 Legumlatores debent prouocare & inuitare ad uirtutem honeſtatis gratia eos, qui probi ſunt, contra inobedientes uero & eos, qui hebetiores ſunt, caſtigationes & pœnas inſtituere.10.Ethic.c.9.C.

7 Legum latores debent a republica pellere eos, qui curari & emẽdari nõ poſſunt. 10.Ethic.c.9.C.

8 Legiſlator maximam curam adhibere debet circa leges de educatione adoleſcentium.10.Ethic.c.9.D.

9 Legiſlator quis optimus ſit, oſtenditur.10. Ethic.c.9.G.

10 Legiſlator mulctam infligit delinquentibus,& præmia bonis.1. Magnor. Mor. cap.9.D.

11 Legiſlator in ferenda lege debet reſpicere ad homines,& ad regionem,& ad uicina loca.2.Polit.c.4.B.

12 Legiſlatorem primum quidã putant, fuiſſe Onomacritum.2.Polit.c.10.C.

13 Legumlatores antiqui qui fuerunt apud diuerſas nationes & urbes, habes.2.Polit. cap.10.per totum.

14 Legiſlatoris totum negotium circa ciuitatem uerſatur.3.Politi.c.1.A.

15 Legiſlator in ferendis legibus an debeat reſpicere ad meliorum an ad plurium utilitatem, dubitatur,& ſoluit.3.Politi.c.8.H.

16 Legiſlatorem non debet latere, quæ ſit optima reſpublica ſimpliciter, & optima ex ſuppoſitione.4.Polit.c.1.B.

17 Legumlatores optimi ex mediocribus ciuibus fuerunt.4. Polit.cap.11.E. Quære Solon.13.

18 Legiſlator reſpicere debet ad utilia & honeſta, ad ocium & negociũ, ad bellum & pacẽ, ad partes animæ & ad illarum actiones, magis uero ad ea, quæ meliora ſunt & fines.7.Polit.c.14.D

19 Legiſlator non eſt putãdus bonus qui doceat uincere & dominari finitimis, quia hoc magnum continet nocumentum. Nã manifeſtum eſt, ꝙ id aget aduerſus ciues, ſi poterit.7.Polit.c.14.G.

20 Legiſlator curare debet, ut ſuos ciues bonos efficiat.7.Polit.c.14.C.

21 Legiſlator prius debet curam habere corporis q̃ animæ,& appetitus q̃ mentis, quia prius eſt appetitus q̃ mens,& corpus q̃ anima, corporis tamen cura debet eſſe propter animam, & appetitus propter mentem.7.Polit.c.15.C.

LEGITIMVM.

Legitimi ſimile quomodo tractãdum ſit, oſtenditur. Rhetor.ad Alexandr. c.1.F. Quære Iuſtum. Lex.

LENO.

Lenones auari ſunt, qa accipiũt unde nõ oportet,& propter turpe lucrũ probra & turpia ſuſtinent.4.Ethico.c.1.H.

LENS. Legumen uulgo notiſſimum.

Lenti, dum coquitur, non eſt admiſcendum unguẽtum, ut in prouerbio dicitur. de Sen.& Sen.c.5.G.

LENTITVDO. Vitium, a qua LENTVS.

1 Lentitudo opponitur magnanimitati per exceſſum.2.Ethic.c.7.B.

2 Lẽtitudo minus opponitur magnanimitati q̃ puſillanimitas. 4.Ethic.c.3.H.

3 Lentus eſt, qui cum indignus ſit, dignum ſe magnis putat.4.Ehic.c.3.A.

4 Lentus opponitur magnanimo per exceſſum, puſillanimus per defectum.4.Ethic. cap.3.A.

5 Lenti ſtolidi ſunt,& ſeipſos neſciũt,& proſperitates ſuas oſtentant.4.Ethic.c.3.H.

LEO.

Leo fortiſſimus eſt,& ideo durum pilũ habet.de Phyſiognom.C. Quære Fortitudo.21.Leontophonon.✳.

LEODAMAS.

Leodamas ad Calliſtratũ dixit, eum, qui conſuluit, magis peccaſſe, q̃ qui fecit, quia non eſſet factum, niſi conſultum fuiſſet.1. Rhetor.c.7.E.

LEONINI MORES.

Leonini mores quales dicantur, habes.8. Polit.c.4.A. Quære Fortitudo.21.

LEONTOPHONON.

Leõtophonõ animal eſt in Syria ex eo uocatum, ꝙ leonem interficiat, quem leo nõ inſectatur, etiam ſi illum uideat, quoniam uideatur intelligere ſe interiturũ, ſi ex carnibus eius comederit. Verumtamen uenatores captum leontophonon uehementer decoquunt,& ei9 carnes cõtuſas in maſſam quandã redigunt,& leones illã guſtãtes interimit.de Admirand.Audit.134.

LEOPHRON.

Leophrõ in Critiam uſus eſt Solonis elegiis.1.Rhetor.cap.15.D.

LEPVS. Quære Antiſthenes. Craſtonia.✳.

LESBOS. Inſula iuxta Troadem, a qua LESBII. Illius incolæ dicti.

1 Leſbos inſula e maioribus inſulis eſt. de Mundo, ad Alexand.c.1.E.

2 Leſbiæ ædificationis regula plũbea erat, & ad lapides aptabatur,& nõ lapides ad ipſam.5.Ethic.c.10.C. Quære Aequum & Bonum.10.

3 Leſbii peſſundati ſunt ab Athenienſibus contra fœderis æquitatem, poſtq̃ imperium in eos adepti ſunt.3. Polit.cap.9.C. Quære. Delphius.✳. Auſter. Oſtrea.

LESIO. Quære Læſio.

LETANS. Quære Lætans.

LETHARGVS. Morbus, qui ueternus latinis dicit̃, hoc ẽ inexpugnabilis ſopor.

Lethargus ſomno premit, quia prouenit ex nimia humidi & calidi ſuperfluitate. de Somn.&.Vigil.c.3.E.

LEVCAS. Inſula iuxta Epirum & urbs. apud Leucada alienatio patrimonii & antiquarum hereditatum effecit eorum popularem ciuitatem.2.Polit.c.5.C.

LEVCIPPVS. Philoſophus Eleates.

1 Leucippus uacuum poſuit inter corpora, ut uacuũ diſtinguat ea.4.Phyſi.T.Co.52

2 Leucippus poſuit corpus infinitum non continuum ſed diſtinctum uacuo.1. de. Cæl.T.Co.73.

3 Leucipp9 dixit primas magnitudines eſſe infinitas ſecundum numerum, indiuiſibiles uero ſecundum magnitudinem.3. de. Cæl.T.Co.37.

4 Leucippus dixit multa non fieri ex uno, ſed omnia fieri complicatione & complexione primorum corporum.3. de Cæl. T.Co.37.

5 Leucippus omnia entia facit quodammodo numeros, ſicut Platonici.3.de Cæl.T. Co.37.

6 Leucipp9 dicebat, prima corpora differre figuris,& quia figuræ ſunt infinitæ, ideo corpora prima dicebat eſſe infinita.3.de. Cæl.T.Co.37.

7 Leucippus nõ determinauit elementorũ figuras.3.de Cæl.T.Co.37.

8 Leucippus igni tantũ ſphæram aſſignauit, reliqua uero elementa magnitudine & paruitate diuiſit.3.de Cæl.T.Co.37.

9 Leucippus dixit prima corpora moueri in uacuo & infinito.3.de Cæl.T.Co.20.

10 Leucippus ponens infinita principia, multipliciter errauit.3.de Cæl.T.Co.38.

11 Leucipp9 faciẽs corpora indiuiſibilia, mathematicarum diſciplinarum pricipia tollit,& negat ea, quæ ad ſenſum uidentur. 3.de Cæl.T.Comment.38.

12 Leucippus, generationem non eſſe idem cum alteratione, dixit, q̃uis poſuerit infinita principia, rerũ naturalium.1.de Gene.T.Comment.1.

13 Leucippus corpora indiuiſibilia poſuit eſſe principia, ex quib9 omnia fiant.1.de Gener.T.Comment.7.

14 Leucippus dicebat generationem fieri per congregationem indiuiſibilium corporum infinitarum figurarum,& corruptionem per ſegregationem eorundẽ corporum,& alterationem per uariationem ſitus & ordinis eorundem corporum.1.de Gener.T.Comment.7.

15 Leucippus compendioſe maxime determinauit de omnibus.1. de Gener. T. Comment.57.

16 Leucippus dixit conformia iis, quæ ſenſui apparent, nec generationem nec multitudinẽ rerũ tollit.1.de Gener.T.Co.60

17 Leucippus in hoc cõuenit cum Parmenide & Meliſſo, quod dicit, motum non eſſe, ſi uacuum non eſt, uacuum tamen eſſe dixit, & ideo motum poſuit. 1. de Gener. T. Comment. 60.

18 Leucippus dixit, fieri generationem per congregationem atomorum, corruptionem uero per earundem diuiſionẽ, actionem & paſſionem per earum undiq; contactũ, augmentationem per earũ penetrationem, dũ una aliam ſubintrat, alterationem per mutationem ordinis earum. 1. de Gener. T. Comment. 60.

19 Leucippus dixit, animã eſſe ignem cõflatum ex atomis. 1. de Anima. T. Co. 20.

20 Leucippus cauſam & rationem uiuendi, dixit, eſſe reſpirationem ad attrahẽda corpora atomalia reciproce. 1. de Anima T. Cõment. 20. 21.

21 Leucippus Democriti familiaris, uacuũ & plenum duo eſſe principia rerum poſuit, quorum plenum ens eſſe, dicebat, uacuũ uero non ens. 1. Metaphy. c. 4. E.

22 Leucippus, idem eſſe, dicebat, quod eſt, ſicut quod non eſt, quia duo principia ponebat ſcilicet uacuũ & plenum, quorum alterum eſt ens, alterum non ens. 1. Metaphy. cap. 4. E.

23 Leucippus & Democritus dicebãt, diuerſa corpora conſtitui atomorum figura ordine & ſitu. 1. Metaphy. c. 4. E.

24 Leucippus & Democritus motus mẽtionem non fecerunt propter negligentiam. 1. Metaphy. cap. 4. E.

LEVCONOTI.

Leuconoti uenti oppoſito tempore flant q̃ Eteſiæ. 2. Meteor. c. 5. D.

LEVCOPHYLVS.

Leucophylus arbuſcula eſt naſcens in flumine Phaſidis, q pl abit Scythiã. Cuiꝰ ramũ ſi quis zelotypus detraxerit, & ad uxoris lectum pertulerit, aiũt, deinde immaculatam fidem ſibi inuicem ſeruare, & ſuſpitionem illam omnino delere. de Admirand. Audit. 6.

LEVCOSIA. Inſula prope Cumas Italiæ. Quære Syrenuſſæ.

LEVE. Pro terſo. Quære Læue.

LEVE. LEVITAS.

1 Leuitas conſequitur raritatem, & contraria eſt grauitati. 4. Phyſic. T. Co. 85.

2 Leuia cum mouentur ſurſum, non uidentur moueri ab alio. 8. Phyſi. T. Co. 28. 29.

3 Leue uiolenter mouetur deorſum. 8. Phyſico. T. Comment. 28. 29.

4 Leue naturaliter mouetur ſurſum. 8. Phyſico. T. Comment. 29.

5 Leuia non poſſunt moueri a ſeipſis, quia ſunt continua. 8. Phyſic. T. Co. 30.

6 Leuia ab alio mouenẽ. 8. Phyſi. T. Co. 31.

7 Leue fit ex graui, ut ex aqua aer. 8. Phyſico. T. Comment. 32.

8 Leue quærere cur moueatur ſurſum, eſt quærere, q̃re eſt leue. 8. Phy. T. Co. 32. 33.

9 Leuia mouẽtur per accidens a remouẽte impedimentũ, per ſe uero mouentur a generante. 8. Phyſic. T. Comment. 32. 33.

10 Leuia habent in ſeipſis principium motus paſſiuum, non tamen habent actiuum. 8. Phyſic. T. Comment. 32. 33.

11 Leue eſt, quod natum eſt ferri a medio. 1. de Cæl. T. Comment. 17.

12 Leuiſſimũ eſt, quod omnibus ſurſum latis ſuperfertur. 1. de Cæl. T. Co. 17.

13 Leue corpus infinitum eſſe non poteſt. 1. De Cæl. T. Co. 45. & ultra.

14 Leuitas infinita eſt, ſi grauitas infinita eſt. 1. de Cæl. T. Comment. 45.

15 Leuitas nõ poteſt eſſe finita in corpore infinito, aut ecõtrario. 1. de Cæl. T. Co. 46.

16 Leuitas ſi nõ eſt infinita, nec grauitas eſt infinita. 1. de Cæl. T. Co. 46.

17 Leuitas infinita eſſe non poteſt. 1. de Cæl. T. Comment. 46. 47.

18 Leuitatis puatione dicitur aliquid graue. 2. de Cæl. T. Comment. 18.

19 Leuitatem nullam habent indiuiſibilia. 3. de Cæl. T. Comment. 7. 8. & ultra.

20 Leue omne leuius eſt, ſed non neceſſe eſt, leuius eſſe leue. 3. de Cæl. T. Cõment. 9.

21 Leue rarum eſt. 3. de Cæl. T. Co. 10.

22 Leuitatem habere corpora naturalia, oſtẽditur. 3. de Cæl. T. Co. 17.

23 Leuitatem, neceſſe eſt, habere quædam corpora, qua inclinentur ad ſua loca. 3. de Cæl. T. Comment. 27. 28.

24 Leue dicimus, quia aliquo motu naturali moueri poteſt. 4. de Cæl. T. Commẽt. 2.

25 Leuis conſyderatio accommodata eſt ſermonibus de motu. 4. de Cæl. T. Co. 2.

26 Leuis operationi non eſt impoſitum nomen. 4. de Cæl. T. Comment. 2.

27 Leue habet in ſe quædam fomẽta & ſuſcitamenta motus. 4. de Cæl. T. Co. 2.

28 Leuis uirtute uſi ſunt philoſophi quidam, ſed de ipſo leui pauca tractauerunt. 4. de Cæl. T. Comment. 2.

29 de Leuis motu & natura habes q̃ plurima. 4. de Cæl. per totum.

30 Leue dupliciter dicitur, aut leue ſimpliciter, aut cõparatiue ad aliud. 4. de Cæl. T. Comment. 3.

31 de Leui ſimpliciter nil tractauerunt antiq ante Ariſtotelem. 4. de Cæl. T. Co. 3. 7.

32 Leue ſimpliciter eſt, quod ſurſum fertur & ad extremum. 4. de Cæl. T. Co. 6. 31.

33 Leuius ad aliud dicitur, quod duobus habentibus leuitatem, aliquo uelociꝰ ſurſum fertur. 4. de. Cæl. T. Co. 6.

34 Leuius illud eſſe, quod ex eiſdem paucioribus cõſtat, diffiniuit Plato in Timæo. 4. de Cæl. T. Co. 8.

35 Leuius, aliqui dixerunt, eſſe illud, cui ineſt plꝰ uacui & minꝰ ſolidi. 4. de Cæl. T. C. 13

36 de Leui nil determinauerunt Anaxagoras aut Empedocles. 4. de Cæl. T. Co. 15.

37 Leue mouetur aut tardius aut uelociꝰ aut propter medii diſpoſitionem, aut propter mobilis maiorem aut minorem leuitatem ſi cætera paria ſint. 4. Phyſic. T. Co. 71. & 4. de. Cæl. T. Co. ultimo.

38 Leuius dicẽtes eẽ illud, cui plꝰ inſit uacui & minꝰ ſolidi, refellunẽ, & incõueniẽtia, q̃ ſequanẽ, ponunẽ. 4. de Cæl. T. Co. 22.

39 Leuia quærere quare moueãtur ſurſum, eſt quærere, quare quod eſt in potentia ad aliquam perfectionem, moueatur ad illam, nam leuia ſunt in potẽtia ad perfectionẽ localem ſurſum, ubi conſeruantur, & ideo ſurſum mouentur. 4. de Cæl. T. Co. 24.

40 Leuia habent in ſe principium motus, q̃a materia eſt ꝓpinquiſſima ſubſtãtiæ eorũ. 4. de Cæl. T. Co. 24.

41 Leuium motus eſt perfectorum & integrorum, quia motus localis eſt ultimus generatione. 4. de Cæl. T. Co. 24.

42 Leuia q̃ primũ fiunt, mouentur ſurſum, & ampliꝰ nõ mouẽtur. 4. de Cæl. T. Co. 25.

43 Leue ſecundum quid eſt, quod ſubſtat aliquibus, aliquibus uero ſupereminet. 4. de Cæl. T. Co. 26.

44 Leuitatẽ habẽt omnia elemẽta in ſuo loco præter terrã. 4. de Cæl. T. Co. 29. 32. 39.

45 Leuia ut talia, nec actiua ſunt, nec paſſiua 2. de Gener. T. Commẽt. 8. Quære Graue. Ignis.

LEX.

1 Lex melior abrogat deteriorem. 6. Topic. cap. 6. I.

2 Leges cõtrarias eẽ naturæ, ex Calliclis ſententia ſcripſit in Gorgia Plato, & ueteres omnes arbitrati ſunt. 1. Elench. c. 12. C.

3 Leges quæ recte poſitæ ſunt, cuncta determinare debent, & minimum relinquere iudici. 1. Rhetor. c. 1. C.

4 in Legibꝰ ſita eſt ſalus ciuitatis. 1. Rhetor. cap. 4. F.

5 ad Leges ferendas neceſſarium eſt ſcire rerum publicarũ genera. 1. Rhet. c. 4. F.

6 ad Leges ferendas quid cõducat, oſtẽdiẽ. 1. Rhetor. c. 4. F. G.

7 Legibꝰ qui ſemper obtemperarũt, optimi ſunt, & rerum potiuntur in Ariſtocratia. 1. Rhetor. c. 8. B.

8 Lex duplex eſt, alia ꝓpa, qua ſcripta ciues utuntur, alia cõmunis, qua aliqua uidẽtur ualere apud omnes, etiam ſi ſcripta non ſint. 1. Rhetor. c. 10. A.

9 Lex altera propria, altera cõmunis, ꝓpria eſt quæ ſingulis inter ſeipſos determinata eſt, & hæc uel ſcripta eſt uel non, cõmunis uero lex eſt, quæ ſecundum naturam eſt. 1. Rhetor. c. 13. A.

10 Lex ſi alicuius cauſa ponatur, ille talis pecunia mulctaẽ apud Argiuos. 1. Rhe. c. 14. B.

11 Leges ſunt unum ex iis, quæ fidem faciũt in iudiciali genere cauſarũ. 1. Rhet. c. 15. A

12 Legibus quomodo uti debeant ſuadẽtes, aut diſſuadẽtes, aut accuſantes, aut defendentes, oſtenditur. 1. Rhetor. c. 15. A. B.

13 Legum uallum ac foſſam appellat Alcidamas philoſophiam. 3. Rhetor. c. 3. D.

14 Lex eſt oratio quædam, q̃ communi ciuitatis conſenſu definita, iubet, quo pacto unumquodq; agẽdum ſit. in Præfat. Rhetor. ad Alexandr. B.

15 Legũ conſultatio totius ciuilis ſtatus quomodo tractanda ſit, oſtenditur. 1. Rhetor. ad Alexandr. c. 2. F. G. H.

16 Legũ trãſgreſſor eſt iniquus, & omnis iniuſtitia eſt leges tranſgredi. 5. Ethic. c. 1. C.

17 Leges de omnibus dictant coniectantes aut communem utilitatem, aut optimorum, aut principũ uel uirtute uel aliquo modo. 5. Ethic. c. 1. C.

18 Leges præcipiunt ea, quæ pertinẽt ad omnem uirtutem ut fortitudinem temperantiam & manſuetudinem. 5. Ethic. c. 1. D.

19 Lex iubet uiuere ſecundum omnem uirtutem, & prohibet uiuere ſecũdum uitiũ. 5. Ethico. cap. 2. C.

20 Lex fertur pro æqualibꝰ & in libertate uiuentibus, & lex dominari debet, & nõ homo. 5. Ethic. cap. 6. A.

21 Lex omnis uniuerſalis eſt, & ideo de aliquibus particularibꝰ poteſt nõ bene præcipere. 5. Ethic. cap. 10. B.

22 in Lege non eſt peccatum, ſed in ipſa rei natura. 5. Ethic. c. 10. B.

23 Lex quantumuis uniuerſalis, non poteſt omnia complecti, quæ circa ſingulares actus contingere poſſunt. 5. Ethic. c. 10. B.

24 Lex habet uim cogẽtem. 10. Ethic. c. 9. C.

25 Lex eſt ſermo ab aliqua prudentia ac mẽ-

te profectus.10.Ethic.cap.9.C.
26 Lex iubens non eſt odioſa, ſicut homines, qui etiam bona iubent.10.Ethic.c.9.C.
27 Leges ſimiles ſunt publicis operibus.10.Ethic.cap.9.G.
28 Leges optimæ a quibus & quomodo ferri poſſunt, & q̃ ſunt neceſſaria ad illas ferendas, oſtenditur.10.Ethic.cap.9.G.
29 Lex quæ iubet, iuſta eſſe, dicunt.1. Magnor.Mor.cap.34.A.
30 Lex quæ iubet, ut bello capta eorum ſint, qui ceperunt, a quibuſdam reprehenditur, ut iniuſta, quibuſdam uero iuſta uidetur.1.Polit.cap.4.A.
31 Leges patrias an cõueniat mutari, ĩ utrãq; partem obiicitur.2.Polit.cap.6.E.F.G.
32 Leges antiquiſſimæ rudes nimium & barbaræ erant.2.Polit.c.6.F.
33 ſecundum Legem non iudicare, ſed ſecũdũ quod iudici uidetur, periculoſum eſt.2.Polit.cap.8.D.
34 Legem, dixit Lycophrõ ſophiſta, eſſe fidei iuſſorem iuſtorũ inuicem.3. Polit.c.6.D.
35 Leges bene poſitæ ſunt, quæ dominari in republica debent, ille uero, qui præeſt reipublicæ, ſiue ſit unus, ſiue plures, in illis debet hr̃e poteſtatẽ, de q̃bus leges exacte cauere non poſſunt, quia non facile eſt ſingulos caſus generali ſermone comprehendere.3.Polit.c.7.H.
36 Lex an debeat dominari, an homo, diſputat̃ in utrãq; partẽ.3.Polit.c.11.B.C.D.E.
37 Lex ẽ mẽs abſq; appetitu.3.Polit.c.12. B.
38 Legem, qui iubet, dominari, iubere uidet̃ deũ & legẽ dominari.3.Polit.c.12.B.
39 Leges accõmodãdæ ſunt ad rempublicã, & non reſpublica ad leges.4. Polit.c.1.C.
40 Lex Aphytalorum.6. Polit.c.4.C.
41 Lex ordinatio quædã eſt.7.Polit.c.14.C.
42 Leges, in quibus circa fabuloſa magis ualet conſuetudo q̃ ueritas, oſtendunt, quantam uim habeat conſuetudo.2. Metaphy.T.Comment.14.
43 ad Leges ferendas induxerunt aliqui plures deos.12. Metaphyſic.T.Cõment.50.
LIBERALITAS.LIBERALIS.
1 Liberalitas eſt pecuniis benefactiua.1.Rhetor.cap.9.B.
2 Liberales maxime laudant̃.1.Rhet.c.9.B.
3 Liberalitas eſt mediocritas circa dandas pecunias & capiẽdas.2.Ethic.c.7.A.
4 Liberalitati opponitur prodigalitas ſecundum exceſſum, illiberalitas per defectum.2.Ethic.c.7.A.&.1.Magnor.Mor.c.24.
5 Liberalis differt a magnifico, quia liberalis circa parua uerſatur, magnificus circa magna.2.Ethic.c.7.B.
6 Liberalis optime utitur diuitiis.4. Ethico.cap.1.B.
7 Liberalis eſt dare potius, quibus oportet, q̃ capere unde oportet, & non capere unde non oportet.4.Ethic.c.1.B.
8 Liberales omnium ſtudioſorum maxime amantur, quia proſunt dando.4.Ethico.cap.1.B.
9 Liberalis cauſa honeſtatis dare debet.4.Ethico.cap.1.B.
10 Liberalitas uidetur mediocritas circa pecunias, quia liberalis non laudatur in bellicis reb⁹, nec in iis, quibus temperans, nec in iudiciis, ſed in dãdis & capiẽdis pecuniis, & magis in dandis.4.Ethic.c.1.A.
11 Liberalis dat ſine ullo dolore, immo cũ uoluptate, quia actus uirtutis cum uoluptate fit, aut ſaltem ſine dolore.4.Ethic.c.1.C.
12 Liberalis non eſt, qui pecunias honeſtis actibus anteponit.4.Ethic.c.1. C.
13 Liberalis nõ facile accipere debet, nec unde non oportet.4. Ethic.c.1.C.
14 Liberalis non debet ſuas diuitias negligere, quia per illas cupiat ferre opem aliquibus.4.Ethic.cap.1.C.
15 Liberalis pauciora retinere ſibi debet, q̃ aliis dare, eſt enim liberalis non reſpicere ad ſeipſum.4.Ethic.c.1 D.
16 Liberalis actio non conſiſtit in multitudine rerum, quæ dantur, ſed in habitu dantis.4.Ethic.c.1.D.
17 Liberalis magis poteſt eſſe, q minora dat, q̃ qui maiora, ſi dãti minora minores ſuperant facultates.4. Ethic.c.1.D.
18 Liberales magis eſſe uidentur, qui non cõpararunt ſibi diuitias, ſed ab aliis acceperunt, quia non experti ſunt indigentiam.4.Ethic.cap.1.D.
19 Liberalis non facile diues eſt, quippe cum non ſit ad capiendum & conſeruandum procliuis, ſed ad largiendũ.4.Ethi.c.1.D.
20 Liberalis pro facultatibus ſuis erogat.4.Ethic.cap.1.E.
21 Liberalis eſt ſocius lenis in rebus pecuniariis.4.Ethic.c.1.E.
22 Liberalis magis moleſte fert, ſi non erogauerit, quãdo oportuit, q̃ dolet, ſi quid erogauit, cum non oportuit.4.Ethic.c.1.F.
23 Liberalis Simonidis ſententiam non probat.4.Ethic.c.1.F.
24 Liberalis eſt ſuperior ad magnificum, nã omnis magnificus eſt liberalis, nõ tamen econtrario.4.Ethic.c.2.A.
25 Liberalitas ſuperatur a magnificentia magnitudine ſumptuum, licet utraq; ſit circa pecunias.4.Ethic.c.2.A.
26 Liberalitas eſt media inter auaritiam per defectum & prodigalitatẽ per exceſſum.1.Magnor.Mor.c.23.A.
27 Liberalis non eſt pecuniam conquirere.1.Magnor.Mor.c.25.A.
28 Liberalitatem tollunt, qui inducunt facultatum communitatem.2.Polit.c.3.D.
LLBER.Oppoſitus ſeruo.
1 Liber nullus homo eſt, nam aut fortunæ aut diuitiis ſeruit, ut eſt communis ſententia.2.Rhetor.c.21.B.
2 Liberorum gubernatio tãtum diſtat a gubernatione ſeruorum, quantum diſtat natura liber a natura ſeruo.7. Polit.c.3.A.
3 Liberorum corpora nec ita debent eſſe robuſta ut athletarum, nec rurſus imbecilla nimium, ſed media habitudine & exercitata laboribus non uiolentis, nec uno tantum.7.Polit.c.16.D.
LIBERI.Pro filiis.Quære Filius.
LIBERTAS.
1 Libertatem, dicunt populares, eſſe dignitatem ciuilem.5.Ethic.c.3.A.
2 Libertas eſt finis popularis reipublicæ.6.Politic.c.2.A.
3 Libertatis opus, dicit ſtatus popularis, eſſe uiuere, ut uelis.6.Polit.c.2.A.
LIBYA.Aphrica, uel Aphricæ pars.
1 in Libya ſal eſt, ex quo ad ſolem durato lapides fiunt, ex q̃bus ut e marmore uaſa & ſtatuæ ſculpũtur.de Admirã. Audit.106.
2 in Libya ſuperiore quidam populi eſſe dicunt̃, quibus uxores ſunt cõmunes, filios tamen partiuntur ſecundum ſimilitudinẽ.2.Polit.c.2.C. Quære Aphrica Vitis.2.
LIBS. Ventus qui & aphricus. Quære Aphricus.
LIBYCVS.
1 Libycus apologos ſcripſit.2. Rhetor.cap.19.C.
2 Libycus rogatus, quod ſterquiliniũ foret agro optimum, domini ueſtigia reſpõdit.1.Oeconom.c.6.A.
LIBONOTVS.Vẽt⁹.Quære Vẽt⁹.52.
LIBRA.Qua pẽſamus aliquid ad dignoſcendum pondus.
1 Libræ omnia quæ ſunt, referuntur ad circulum, ſicut om̃ia quæ ſunt uectis, referũtur ad libram in machinariis motionibus.Mechanic.c.1.D.
2 Libræ maiores exactius oſtendunt pondera penſanti q̃ minores. Mechanic.c.2.D.
3 Libra maior exactior eſt q̃ minor, quia cũ linea diſtãtior a centro magis moueatur, & uelocius ea, quæ centro proximior eſt, & in libra librametũ habeat rationẽ cẽtri, & ſcapi qui utrinq; p̃minẽt, fungãtur uice linearũ, quo lõgiores fuerint ſcapi exacti⁹ præbent penſanti pondera dignoſcẽda q̃ breuiores, in quibus quædam põdera ſenſui minus apparent, quæ conſpicua ſunt eorum motu in magnis librarum ſcapis, quod demoſtratur. Mechanic. cap.2.E. & deinceps.
4 Libra qui penſant, impoſturam faciunt, ſi examen ad medium non aptant, plumbũq; altrinſecus libramento infundũt, uel ligni partem, quæ radici prior eſt, quo uolunt ſpectare faciunt. Quod efficiunt, qui purpuram uendendam in quæſtu habẽt.Mechanic.c.2.G.
5 Libra uacans pondere quare facilius moueatur, q̃ ſi habeat pondus, habes. Mechanic.cap.9.per totum.
LIBRAMENTVM. Libræ mediũ quo dignoſcimus, quo pondus uergat.
Libramentum ſi penſile ſit, & ſuperne ſcapũ attingat, cur lanx depreſſa amoto pondere feratur iterum in ſublime, ſi uero ſit inſtar ſubliceæ cuiuſdam fulturæ, non redeat ſurſum, ſed in imo deprimat̃, atq; ſubſiſtat, demonſtratur. Mechanic.c.3.A. & deinceps.
LYCARMVS.Fons quidam.
iuxta Lycarmi fontem hærba quædam naſcitur, quæ caliginem repellit ab oculis, & lucem clariſſimam reddit.de Admirand.Audit.22.
LICENTIA.
Licentia agendi unicuiq;, quod uelit, non poteſt cuſtodire ingenitã unicuiq; prauitatẽ.6.Polit.c.4.C. Quære Loqui.2.
LYCIA. Regio minoris Aſiæ, y Pãphiliæ contermina.
in Lycia ignis perpetuo ardens erumpit e terra, de Admirand. Audit.124.✳.
LICOPHRON.Sophiſta.
1 Lycophron copulas detraxit propoſitionibus.1.Phyſic.T.Co.20.
2 Lycophron ſophiſta dixit, legem eſſe fidei iuſſorem inuicem iuſtorũ.3.Polit.c.6.C.
3 Lycophron dixit, ſcientiam eſſe medium inter ſcire & ipſam animam.8. Metaphyſic.T.Comment.16.
LICTII.Ciues Licti urbis in Creta.
1 Lictii colonia ſunt Lacedæmoniorum in Creta.2.Polit.cap.8.A.
2 Lictii comas nutrire gaudebant.1.Oeconom.Publi.D.
LYCVRGVS.Spartanorum legiſlator.
1 Lycurgi legibus q̃diu uſi ſunt Lacedæ-

monii, beati fuerunt. 2. Rhetor. c. 23. I.

2 Lycurgus conatus reducere mulieres Lacedæmoniorũ ad leges, ubi eas repugnare uidit, abſtinuit tandem. 2. Polit. c. 7. D.

3 Lycurgus apud Lictios, quæ erat Lacedæmoniorũ colonia in Creta, diuerſatus eſt poſt dimiſſam Charilai regis tutelam. Vnde ex Cretẽſium republica leges ſumpſit, quas Lacedæmoniis dedit. 2. Polit. c. 8. A.

4 Lycurgus non modo leges tulit, & rempublicam gubernauit, ſed etiam rempublicam conſtituit. 2. Polit. c. 10. A.

5 Lycurgus mediocris ciuis fuit, & nõ rex. 4. Polit. cap. 11. E.

LYDIA. Muſicæ ſpecies quædam.

1 Lydia mixta reddit auditores flebiles, & molles & effœminatos. 8. Polit. c. 5. G.

2 Lydia melodia uidetur omnium maxime doctrinam & ornamentum facere, & ideo pueri in illa exercẽdi ſunt. 8. Polit. c. 7. D.

LYDIA. Regio minoris Aſiæ. Quære Lapidicinæ. LYDI. Colophon. ✳.

LYGDAMIS.

Lygdamis Naxiorum tyrannꝰ, quomodo profugorum bona occupauerit, habes. Oeconom. Publi. B. Quære Naxii. 1.

LIGIA. Inſula iuxta Cumas. Quære Sirenuſſæ.

LIGNVM.

1 Ligna ex terra & aere maxime cõſtant, & propterea non ſunt liquabilia, nec molliſicabilia. 4. Meteor. T. Co. 42.

2 Ligna omnia, quæ ex aere & terra cõſtãt, ſupernatant præter ebenũ nigram, a qua aer euaporauit. 4. Meteor. T. Co. 42.

3 Ligna continuum habent humidum. 4. Meteor. T. Co. 48.

4 Ligna odorabilia ſunt & ſapida, & illa minus odorabilia ſunt, quæ plus humiditatis continent. de Sen. & Sen. c. 5. C.

5 Lignum eiuſdem quantitatis cur facilius ad genu defringatur, ſi æquabilit utrinq; extrema tenens in aduerſum te brachia reducas, q̃ ſi admodum prope genu æque manus admoueas. Item humi obfirmatum premens pede inſiſtas, manuq; admota lõge potius q̃ ꝓpe incũbas ad fracturã, habes. Mechanic. c. 10. per totũ. ✳.

LIGVRIA. Italiæ pars inter amnes Varum & Macrã. LIGVR. Incola Liguriæ.

1 in Liguſtico agro fluuius non minor rhodano abſorbetur a terra, & iterum alio loco erumpit. 1. Meteor. c. 13. L.

2 in Liguria lapidum multitudo terræmotu erupit, quod fit, quãdo terræmotus eſt ut ſuccuſſatio, ita ut terra ſæpe attollatur, & ſidat. 2. Meteor. c. 8. T.

3 inter Ligures quædã gentes eſſe dicũtur adeo peritæ iaculandi funda, ut cũ aduolãtes ſimul aues uiderint, mutuo inter ſe cõtendãt, quã quis ſit percuſſurus, atq; præparaturus cœnæ. de Admirãd. Audit. 80.

4 Ligurum fluuius quidã adeo plærumq; extollitur, ac celeri rapitur curſu, ut qui uehuntur, non poſſint facile conſpicere. de Admirand. Audit. 80.

5 Liguſticæ mulieres quõmõ pariãt. Quære Mulier.

LYNCVS. Vrbs Epiri.

circa Lyncum fons eſt, cuius aqua acida eſt. 2. Meteor. c. 3. X.

LINEA.

1 Linea cõtinuum quoddã eſt, quia ſumere poſſumus cõmunẽ terminum, ad quem partes illius copulentur, ſcilicet pũctum. Prædicament. c. 6. B.

2 Lineæ partes poſitionem habent in continuo. Prædicament. c. 6. C.

3 Linea cõmunis terminus eſt ſupficiei & corporis, qa ad illã copulãtur partes ſupficiei aut corporis. Prædicament. c. 6. B.

4 Linearum parallelarum ꝓpria paſſio eſt non concurrere. 1. Poſter. T. Co. 12.

5 Lineas conſyderat phyſicus ut terminos corporis, mathematicus uero non. 2. Phyſico. T. Comment. 18.

6 Lineam phyſicam conſyderat geometra, ſed non ut phyſicam. 2. Phyſic. T. Co. 20.

7 Lineam mathematicam conſyderat pſpectiuus, ſed non ut mathematicam, ſed ut phyſicam. 2. Phyſic. T. Cõment. 20.

8 Lineas indiuiſibiles nõ eſt difficile deſtruere. 3. Phyſic. T. Comment. 56.

9 Linea non excellit punctum, niſi componatur ex punctis. 4. Phyſic. T. Co. 71.

10 Lineæ pars non eſt punctum, ſed linea. 4. Phyſic. T. Co. 107.

11 Linea minima multitudine dari poteſt, magnitudine uero non poteſt, quia linea ſemper eſt diuiſibilis. 4. Phyſi. T. Co. 108.

12 Linea ſemper eſt media inter duo pũcta. 5. Phyſic. T. Comment. 29.

13 Linea recta non eſt comparabilis circulari. 7. Phyſic. T. Comment. 21. 22.

14 Linea eſt longitudo diuiſibilis ſine latitudine. 1. de Cæl. T. Comment. 2.

15 Linea circularis perfectior eſt recta. 1. de Cæl. T. Co. 12. & 2. de Cæl. T. Co. 23.

16 Linea recta nulla eſt perfecta. 1. de Cæl. T. Comment. 12.

17 Linea infinita impoſſibilis eſt. 1. de Cæl. T. Comment. 39.

18 Lineis pluribus continetur figura plana rectilinea. 2. de Cæl. T. Comment. 22.

19 Linea una tantum cõtinetur figura circularis. 2. de Cæl. T. Comment. 22.

20 Lineæ rectæ ſemper poteſt fieri additio. 2. de Cæl. T. Comment. 23.

21 Lineæ circulari nõ poteſt fieri additio. 2. de Cæl. T. Comment. 23.

22 Linea cõponitur ex punctis, ſi corpus cõponitur ex ſupficiebus. 3. de Cæl. T. Co. 5.

23 Linea ſi cõponat̃ ex pũctis, nõ eſt neceſſe, partem lineæ eſſe lineã. 3. de Cæl. T. Co. 5.

24 Lineas qui faciunt indiuiſibiles, multa impoſſibilia ponunt in corporibus naturalibus, 3. de Cæl. T. Comment. 6.

25 Linea lineæ dupl'r põt cõiungi aut ꝑ lõgitudinẽ aut ꝑ latitudinẽ. 3. de Cæl. T. Co. 13

26 Linea grauitatẽ habet, ſi corpꝰ cõponitur ex ſuperficiebus. 3. de Cæl. T. Co. 14.

27 Linea ſic ſe habet ad ſuperficies, ſicut ſupficies ad corpus. 3. de Cæl. T. Co. 14.

28 Linearum aliæ erunt graues, aliæ leues, ſi corpora componãtur ex ſuperficiebus. 3. de Cæl. T. Co. 14.

29 Linea non poteſt poni materia augmentationis. 1. de Gener. T. Co. 29.

30 Lineam fieri ex puncto moto, dicunt quidam. 1. de Anima. T. Co. 68.

31 Lineæ quõ dicant̃ indiuiſibiles, & quomõ non, & φ ſupficiẽ non cõponãt, & plæraq; alia, & quorũdã opiniones de lineis referũtur, & refellunt̃. de Lineis indiuiſib. ꝑ totũ

32 Lineã q̃ magis diſtat a cẽtro, moueri uelocius linea, quæ ꝓpinquior cẽtro ſit, demõſtrat̃. Mechanic. c. 2. A. B. C. & deinceps.

33 Lineas dicebãt Platonici, cõponi ex breui & longo & ex magno & paruo. 1. Metaphyſic. T. Comment. 42.

34 Lineæ an ſubſtãtiæ ſint, an non. an principia rerũ, diſputat̃. 3. Metaphy. T. Co. 17.

35 Lineæ ſenſibiles nõ ſunt tales, quales dicit geometra. 3. Metaphy. T. Co. 8.

36 Linea ſi cõtinua ſit, etiam ſi curua ſit, una dicitur. 5. Metaphy. T. Comment. 8.

37 Linea circularis eſt maxime una, quia tota eſt atq; perfecta. 5. Metaphy. T. Co. 11.

38 Linea eſt diuiſibile quid ſecundum unam dimenſionem. 5. Metaphy. T. Co. 12.

39 Linea eſt magnitudo, quæ ex una parte continua eſt. 5. Metaphy. T. Co. 18.

40 Linea & reliqui corporis termini, quibuſdam uidẽtur eſſe magis ſubſtãtia, q̃ ipſum corpus. 7. Metaphy. T. Comment. 5.

41 Lineas, quidam poſuerunt, rerũ eſſe principia. 11. Metaphy. c. 2. E.

42 ex Lineis nihil poteſt componi. 13. Metaphyſic. T. Comment. cap. 2. H.

LINGVA. Qua guſtant animalia, & loquuntur homines.

1 Lingua data ẽ aĩalibꝰ ad guſtũ, q eſt neceſſariꝰ ſimpl'r ad eẽ aĩalis. Data ẽ etiã lingua ad locutionẽ, q̃ eſt neceſſaria ad bñ eẽ aĩalis. 2. de Aĩa. T. Co. 88. & de Reſp. c. 4. N.

2 Lingua ſi ualde arida ſit, nõ guſtamus, qa qđ guſtare debet, oportet humidũ eſſe in potẽtia ꝓpinqua. Nec etiã ſi ualde hũida lingua ſit, guſtamꝰ, qa guſtabile ẽ actu hũidũ, & debet reducere inſtrumẽtũ guſtus in actũ, quod facere nõ poteſt, ſi iam actu humida lingua ſit. 2. de Aĩa. T. Co. 104.

3 Lingua ægrotantiũ quia humido cholerico humectata eſt, omnia illis uidẽtur amara, nec alii ſapores in actum reddere illam poſſunt, cum eo tempore non ſit in potentia ad ipſos. 2. de Anima. T. Co. 104.

4 Lingua & ſentit ut tactus res tangibiles, & ut guſtus ſapores. 2. de Anima. T. Co. 112.

5 Linguam habet animal, ut aliquid ſignificet alteri. 3. de Anima. T. Co. 68. ✳.

LINGVA. Qua heroicorum ſcriptores utuntur.

Lingua nomẽ qd ſit, habes. 1 Poet. c. 7. D.

LINGVLA. ſeu LIGVLA. Quære Epiglottis. ✳.

LINVM.

Linum lino copulatur, ut in ꝓuerbio dicitur. 3. Phyſic. T. Co. 64.

LYNX.

1 Lynx aĩal acutiſſimi uiſus ẽ, unde dictꝰ eſt lynceus uiſus. 1. de Gener. T. Co. 86.

2 Lynces urinã, quã reddũt, obtegere arenis dicunt̃, cũ uideant̃ intelligere, eã quæri ab hoibꝰ ad priuatã utilitatẽ, & potiſſimũ ad formãdas imagines, & ad annulos decorãdos & ſcalpẽdos. de Admir. Audit. 67. ✳.

LYPARA. Inſula una ex ſeptẽ Aeoliis uicina Siciliæ. LYPAREI. Lyparæ incolæ.

1 Lypareorum urbs cinere oppleta fuit, qui eruperat terræmotu Hieræ inſulæ. 2. Meteor. cap. 8. N.

2 in Lypara inſula circa Siciliam terrã quãdam eſſe, ſcribunt aliqui, cui ſi olla tecta & quauis materia plena infodiatur, ita ebullire & decoqui, ac ſi ignis ſuccẽderetur. de Admirand. Audit. 33.

3 Lyparæ incẽdia deficere aliquãdo, ſcribit Xenophanes, & ſeptimo anno põt inſtaurari. de Admirand. Audit. 37.

4 in Lypara una e ſeptem inſulis Aeoliis circa Siciliam ſpecus inſtar ſepulchri eſt, & plurima horrenda & mirabilia illic uidentur, ſed illud præcipue, quod periculoſum

eſt, ipſam noctu adire. Inde enim audiuntur ſonit⁹ quidam quaſi tympanorum, & miram quaſi citharizantium harmoniam agentium feſtos ludos cum ingẽti riſu & uoce crotalorum ac motu. Ad cuius oſtiũ cum quidam ebrius nocte ueniſſet, obdormiuit, cũq; poſt triduũ ab amicis q̃reret, & inuentus fuiſſet, ſublatus eſt tanq̃ mortuus, qui experrectus narrauit multa iucũdiſſima, quæ ei acciderãt toto eo tp̃e, quo obdormiuerat. de Admirand. Audit. 88.

LIQVABILIA.

1 Liquabilia q̃ ſint, & quæ non, & a quibus ſoluantur, & a quibus coagulentur, & quæ facilius, quæ uero difficilius, habes. 4. Meteor. T. Co. 35. & ultra.

2 Liquabilium quædam ſunt humectabilia, q̃dã uero nõ ſunt. 4. Meteor. T. Co. 43.

3 Liquabilia ſunt ab aqua, q̃cũq; habent poros p̃ totũ cõmeãtes. 4. Meteor. T. Co. 43

4 Liquabilia igni aquoſiora ſunt, q̃ uero liq̃bilia ſunt aq̃, terræa ſunt, q̃ uero nec aqua nec igni liquari poſſunt, aut terræa ſunt, aut ex utroq; cõſtãt. 4. Meteor. T. Co. 52.

5 Liquabilia omnia aqua & aere conſtant. 5. Metaphy. T. Comment. 9.

LIQVOR.

Liquores omnes aqua & aere conſtant. 4. Meteor. T. Co. 31. & 5. Metaphy. T. Co. 9.

LYSANDER. Lacedæmoniorũ dux.

1 Lyſander Lacedæmonius fuit. 2. Elench. cap. 2. G.

2 Lyſander apud Lacedæmonios tentauit regiam poteſtatem tollere. 5. Polit. ca. 1. C. Quære Lacedæmonii. ✳.

LITHARGYRVM. Argenti ſpuma.

Lithargyrum argẽtum eſſe uidetur, cum tamen non ſit. 1. Elench. c. 1. A.

LITIGARE. Quære Iudex. Iudiciale genus.

LITTERA.

1 Littera eſt uox indiuidua, non tamen omnis, ſed ex qua uox intelligibilis fieri põt. in Poet. cap. 7. A.

2 Litterarum ſpecies ſunt uocalis, ſemiuocalis, & muta. in Poet. c. 7. A.

3 Litteræ differunt inter ſe figuris oris & locis, craſſitate & tenuitate, longitudine & breuitate, acumine & grauitate, & medio. in Poet. c. 7. A.

4 Litteræ non ſunt eædem apud omnes, ſicut nec uoces. 1. Periherme. c. 1. A.

5 Litteras addiſcunt pueri, quia ualde utiles ſunt ad uitam. 8. Polit. c. 3. A.

6 Litterarum uariationi ſimilis eſt mutatio atomorum in ordine ſitu & figura ſecundum Democritum. 1. Metaphyſico. c. 4. E. Quære Conſonans. Vocalis. ✳.

LITTVS. Quære Lapis. 11.

LIXIVIVM. Aqua p̃cineres tranſmiſſa.

Lixiuium fit flammeo & nigro colorante aquam. de Colorib. A. ✳.

LOCARE. Conducentibus.

Locare non eſſe turpe, quod non eſt turpe conducere, dixit Diomedon publicanorum princeps. 2. Rhetor. c. 23. B.

LOCRI. Populi ſunt Locridis regionis conterminæ Phocidi. Sunt & alii in Italia in ea parte, quæ magna Græcia dicitur.

1 apud Locros lege cautum erat, nequis patrimonium alienare poſſet, niſi euidentem calamitatem oſtẽdiſſet ſuperueniſſe, ut antiquæ hereditates conſeruarentur. 2. Polit. cap. 5. C.

2 apud Locros occidẽtales Zaleucus legiſlator fuit. 2. Polit. c. 10. D.

3 Locrorum ciuitas propter magnam nobilitatis licẽtiam interiit ob affinitates Dionyſii. 5. Polit. c. 7. D. Quære Steſichor⁹. 2.

LOCVS DIALECTICVS. Vnde argumenta petenda ſunt.

1 Locus de accidẽte male aſſignato, cũ accidens ſit, aut genus aut proprium. 2. Topico. cap. 2. A.

2 Locus problematum ſimplicis inhærentiæ a diffinitione. 2. Topic. cap. 2. C.

3 Locus a partibus in quãtitate ad ſuum totum, in quo docet determinare problemata ſimplicis inhærentiæ per locos extrinſecos. 2. Topic. c. 2. B.

4 Locus ab inſtantia, de eo quod eſt ineſſe omnibus, uel nulli. 2. Topic. c. 2. D.

5 Locus a communi ſignificatione uocis, ſiue ab eo quod eſt loqui ut plures ad conſtruendum problema ſimplicis inhærentiæ accidentis. 2. Topic. c. 2. D.

6 Locus a multipliciter dicto ignoto reſpondenti, ꝙ ſit multiplex. 2. Topic. c. 2. E.

7 Locus a mulpliciter dicto nõ latẽte reſpõdentem. 2. Topic. c. 2. E.

8 Locus a multipliciter amphibologico dicto. 2. Topic. c. 2. E. Quære Multiplex.

9 Locus a tranſſumptione obſcurioris dictionis in clariorem. 2. Topic. c. 2. H.

10 Locus a concomitantibus ſubſtantiam. 2. Topic. cap. 2. H.

11 Locus ab eo quod neceſſarium eſt, ſi genus prædicatur de aliquibus, & ſpeciem aliquam prædicari, ut ſi de aliquo prædicatur diſciplina, muſica uel alia ſcientia prædicabitur. 2. Topic. c. 2. I.

12 Locus ab eo, ꝙ opponens deducat reſpõdentem ad propoſitum. 2. Topic. c. 2. L.

13 Locus ab eo, qd̃ unũ quoduis multa cõſequãtur, ut qui dicit hoiem, dicit aial & bipedẽ & diſciplinæ capacẽ. 2. Topic. c. 2. N

14 Locus ab eo, qd̃ ſi unum cõtrariorũ ineſt ſubiecto, facile eſt aliud ineſſe oſtendere, aut ſi non ineſt alterum, alterũ non ineſſe. 2. Topic. c. 2. N.

15 Locus ab eo, qd̃ eſt trãſferre nomẽ in orationem, quando melius eſt orationem q̃ nomen poni, ut ſi magnanimus dicatur magnum habens animum, & fidens bona ſperans. 2. Topic. c. 2. N.

16 Locus ab eo, qd̃ eſt, quædã eſſe ex neceſſitate, quædam ut in pluribus, quædam ad utrumlibet. 2. Topic. c. 2. O.

17 Loc⁹ ab eo, qd̃ eſt, idem ſibiipſi accidere. 2. Topic. c. 2. P.

18 Locus a cõplexione cõtrariorũ põt fieri ſexcupliciter. 2. Topic. c. 2. A. B.

19 Locus ab eo, qd̃ ſi aliquid eſt, puta antecedens, neceſſe eſt, & conſequens eſſe, ſi antecedens ex neceſſitate eſt. 2. Topi. c. 2. L.

20 Locus ſophiſticus ab eo, qd̃ eſt ducere reſpõdentẽ ad id, ad qd̃ plurimã habemus argumẽtorũ facultatẽ. 2. Topic. c. 2. M.

21 Locus ab eo, qd̃ ſi alicui ſubiecto aſſignetur aliquod prædicatum, quod habet contrarium. 2. Topic. c. 3. C.

22 Loc⁹ a priuatiue oppoſitis. 2. Top. c. 3. G

23 Loc⁹ a relatiue oppoſitis. 2. Topic. c. 3. H.

24 Locus a coniugatis & caſibus. 2. Topic. cap. 3. H.

25 Locus a generationibus. 2. Topic. c. 3. L.

26 Locus ab eo, qd̃ eſt, ſi aliquod prædicatũ aſſignetur ineſſe alicui ſubiecto, & illud prædicatũ habet cõtrariũ. 2. Topic. c. 3. D.

27 Locus ab oppoſitis contradictorie. 2. Topic. cap. 3. E.

28 Locus a ſimilibus, ut ſi uiſum habere eſt uidere, auditum habere erit audire. 2. Topic. cap. 3. L.

29 Locus a magis & minus. 2. Topic. c. 4. A.

30 Locus ab eo, qd̃ eſt. Si id quod magis uidetur ineſſe, non ineſt, nec id quod minus, & ſi id ꝙ min⁹ uidetur ineſſe, ineſt, ergo id quod magis. 2. Topic. c. 4. B.

31 Locus ab appoſitione, quando ſcilicet aliquid appoſitũ alteri facit ip̃m tale, quale prius non erat. 2. Topic. c. 4. D.

32 Locus ab appoſitione, quãdo aliq̃d appoſitum facit illud, cui apponitur, nõ diuerſum ab eo, quod erat, ſed magis tale, quale prius erat. 2. Topic. c. 4. D.

33 Locus ab eo, ꝙ aliquid nõ dicitur magis tale propter additum, niſi pri⁹ fuerit tale, ut malum nõ dicitur magis uel minus bonum. 2. Topic. cap. 4. E.

34 Locus ab eo, quod eſt ſecundum quid, aut ubi, aut qñ, ut ſi ſm̃ qd contingit, & ſimplr̃ cõtingit, & quod ſimplicit̃ impoſſibile eſt, nec ſecundum quid, nec alicui nec aliquo tempore poteſt eſſe. 2. Topic. cap. 4. F.

35 Locus ab eo, ꝙ eſt, illud eligibilius eſſe, qd̃ eſt cauſa boni per ſe, q̃ id quod eſt cauſa boni per accidens, ut uirtus per ſe eſt cauſa bonorum. 3. Topic. c. 1. D.

36 Loc⁹ ab eo, qd̃ eſt, illd̃ eſſe eligibilius, qd̃ eſt diuturni⁹ & ſtabilius. 3. Topic. c. 1. B.

37 Locus ab eo, qd̃ illud eſt eligibili⁹, quod eligunt uel prudentes, uel boni, uel ſtudioſi circa illd̃, uel lex recta, uel periti in unoquoq; genere, uel quod plures, uel omnes. 3. Topic. cap. 1. B.

38 Locus ab eo, qd̃ eſt, alid̃ eſſe ſimplicit̃ eligibili⁹, qd̃ ſcilicet eſt ſecũdũ meliorẽ diſciplinã, aliud ſecũdũ quid eligibilius, quod eſt ſecundum propriam. 3. Topic. c. 1. B

39 Locus ab eo, qd̃ eſt, illud eſſe melius & eligibilius, quod eſt in genere, q̃ illud quod non eſt in genere. 3. Topic. c. 1. B.

40 Locus ab eo, qd̃ eſt, illd̃ eſſe eligibilius, qd̃ eſt propter ſe eligendum, q̃ illud, quod eſt propter aliud. 3. Topic. c. 1. C.

41 Loc⁹ ab eo, qd̃ eſt, illd̃ eſſe fugibili⁹, qd̃ eſt p̃ ſe tale, q̃ qd̃ eſt p̃ accidẽs. 3. Topic. c. 1. C

42 Locus ab eo, qd̃ eſt, illud eſſe fugibilius, ꝙ eſt cauſa per ſe mali, q̃ illud, quod eſt per accidens. 3. Topic. c. 1. D.

43 Loc⁹ ab eo, qd̃ eſt, illd̃ eſſe eligibili⁹, quod eſt bonum ſimpliciter, q̃ quod eſt bonum alicui, ut ſanum fieri magis eligibile eſt, q̃ ſecari, ut ſanus fiat. 3. Topic. c. 1. D.

44 Locus ab eo, eligibilius eſt, id quod natura eſt, q̃ id quod nõ eſt natura. 3. Topi. c. 1. D

45 Locus ab eo, ꝙ illud eſt melius & eligibilius, quod eſt in melioribus, ut robur quod eſt in ſiccis & humidis, q̃ pulchritudo, q̃ uidetur quædam commenſuratio ſeu proportio membrorum. 3. Topic. c. 1. E.

46 Locus ab eo, quod finis eſt eligibilior iis, q̃ ſunt ad finem. 3. Topic. c. 1. E.

47 Locus ab eo, ꝙ illa q̃ ſunt ad uitæ finem ſcilicet felicitatem ſunt eligibiliora iis, quæ ſunt ad quodcunq; aliud. 3. Topic. c. 1. E.

48 Locus ab eo, ꝙ illud eſt eligibilius, quod eſt proprium melioris, q̃ quod eſt propriũ peioris. 3. Topic. c. 1. E.

49 Locus ab eo, quod poſſibile eſt eligibilius impoſſibili. 3. Topic. c. 1. F.

50 Locus ab eo, ꝙ ſi duo ſint effectiua, illd̃ eſt meli⁹, cui⁹ finis melior eſt. 3. Topic. c. 1. F.

51 Locus ab eo, ꝙ ſi inter duo effectiua, finis unius magis excedat finem alterius, q̄ iſta excedit ſuum effectiuũ, tunc effectiuũ primi eſt meliꝰ fine ſecũdi. 3. Topic. c. 1. F

52 Locus ab eo, qđ melius eſt, qđ eſt propter ſe, q̄ quod eſt ꝓpter aliud. 3. Topic. c. 1. F.

53 Locus ab eo, qđ ſi duo bona fuerint adeo ſimilia, ut non poſſimus præeminentiam aliquam cõſpicere alterius ad alterum, uidendũ eſt, quid ex quocunq; iſtorũ ſequatur, nam cui conſequens eſt maius bonũ, illud eſt eligibilius, uel illud cui cõſequens eſt minus malum. 3. Topic. c. 2. A.

54 Locus ab eo, quod plura bona eligibiliora ſunt, q̄ pauciora, dũ tamen illa nõ ordinẽtur ad unũ finem, quia ubi unum ꝓpter aliud, utrobiq; tantũ unũ. 3. Topic. c. 2. B.

55 Locꝰ ab eo, ꝙ illa bona eligibiliora ſunt, quæ ſunt cum uoluptate, q̄ cum triſtitia, 3. Topic. cap. 2. B.

56 Locus ab eo, ꝙ unumquodq; bonum eligibilius eſt in ſuo tempore, ubi magis prodeſt, quod extra ſuũ tempus, ut prudẽtia eligibilior eſt in ſenectute q̄ in iuuẽtute. 3. Topic. c. 2. B.

57 Locus ab eo, ꝙ illud eſt eligibilius, quod eſt ſemper utile, q̄ quod eſt aliquando. 3. Topic. cap. 2. C.

58 Locus ab eo, ꝙ eligibilius eſt illud, quo habito, nõ indigemus, q̄ illud, quo habito, adhuc alio indigemus. 3. Topic. c. 2. C.

59 Locus a corruptionibus generationibus abiectionibus & contrariis & ſumptionibus. 3. Topic. cap. 2. C.

60 Locus ab eo, quod illud eſt melius, & eligibilius, quod eſt propinquius bono. 3. Topic. cap. 2. C.

61 Locꝰ ab eo, qđ eligibiliꝰ ẽ, qđ ẽ bono ſimilius, & meliori bono meliꝰ. 3. Top. c. 2. D.

62 Locus ab eo, ꝙ illud magis amamus, qđ difficilius acquiſiuimus. 3. Topic. c. 2. E.

63 Locus ab eo, ꝙ illud eſt melius eſſe propriũ bonũ boni cõmunis. 3. Topic. c. 2. E.

64 Locus ab eo, ꝙ illud eſt melius, quod impermixtius moleſtiis. 3. Topic. c. 2. E.

65 Locꝰ ab eo, ꝙ illud eſt optimũ melius, qđ eſt optimũ melioris, ut hõ optimus melior eſt optimo equo. 3. Topic. cap. 2. E.

66 Locus ab eo, ꝙ illa q̃ uolumꝰ amicos participare, ſunt eligibiliora, q̄ q̃ nõ uolumꝰ amicus participare. 3. Topic. c. 2. E.

67 Locus ab eo, ꝙ illa ſunt eligibiliora, quæ ad amicos agere uolumus, q̄ quæ ad quẽlibet. 3. Topic. c. 2. E.

68 Locus ab eo, qđ q̃ ſunt ex circũſtãtia, eligibiliora ſunt, q̄ q̃ ſunt neceſſaria, ut meliꝰ eſt bene uiuere q̄ uiuere. 3. Topic. c. 2. F.

69 Locus ab eo, qđ melius eſt, qđ nõ q̃rit̃ ab alio, q̄ qđ ab alio quæritur. 3. Topic. c. 2. F.

70 Locus ab eo, qđ melius eſt, qđ ſine alio eligẽdũ eſt, q̄ qđ cũ alio, ut poteſtas ſine prudentia nõ eligẽda eſt, prudentia uero ſine poteſtate eſt eligenda. 3. Topic. c. 2. F.

71 Locus ab eo, qđ e duobus alterũ negamꝰ, ut reliquũ uideatur nobis ineſſe, illud eligibiliꝰ, quod uolumꝰ uideri ineſſe nobis, ut laborem nos eligere negamus, ut ingenioſi uideamur. 3. Topic. c. 2. F.

72 Locus ab eo, quod duorum bonorũ illud eſt eligibilius, cuiꝰ amiſſione moleſtius ferimus increpari. 3. Topic. c. 2. F.

73 Locus ab eo, quod eligibiliꝰ & melius eſt, quod ineſt honorabiliori & meliori, ut qđ deo q̄ homini. 3. Topic. c. 3. D.

74 Locus ab eo, qđ illud eſt melius & eligibilius, qđ eſt ſimiliꝰ meliori. 3. Topic. c. 3. D.

75 Locus ab eo, qđ eorũ, q̃ ſunt ſub eadẽ ſpecie, eligibilius eſt id, qđ habet ꝓpriã uirtutem, q̄ id qđ nõ habet, & ſi utrũq; habeat, quod magis habet. 3. Topic. c. 3. A.

76 Locus ab eo, qđ eligibiliꝰ eſt illud, qđ facit bonũ illđ, cui ineſt, q̄ id qđ nõ facit, ut calidiꝰ eſt, qđ calefacit, q̄ qđ nõ. 3. Top. c. 3. A

77 Locꝰ ab eo, qđ eligibiliꝰ eſt illđ, qđ magis facit bonũ, q̄ id qđ nõ facit. 3. Top. c. 3. A.

78 Locus a caſibꝰ & actionibꝰ & uſibꝰ & opibus, & quæ ab illis, nam cõſequũtur ſe inuicem, ut ſi iuſtitia eſt eligibilior q̄ fortitudo, eligibilius eſt iuſte facere q̄ fortiter. 3. Topic. cap. 3. A.

79 Locus ab eo, qđ ſi aliq̃ ſunt eligibiliora, & unũ illorũ eſt magis eligẽdũ reſpectu tertii, illđ eſt ſimplr̃ eligibilius. 3. Top. c. 3. A.

80 Locus ab eo, ꝙ cuius eſt ſupabũdantia eligibilior, ipſum ſit eligibiliꝰ, ut ſi ſuperabũdantia amicitiæ eſt eligibilior, q̄ ſuperabũdantia pecuniarum, amicitia eſt eligibilior pecuniis. 3. Topic. cap. 3. B.

81 Locus ab eo, ꝙ eligibilior eſt illud, qđ appoſitũ alteri facit totum eligibilius. Quæ regula patitur inſtantiam in inſtrumentis fabrilibus. 3. Topic. c. 3. C.

82 Locus, qđ illđ eſt meliꝰ & eligibiliꝰ, qđ eſt ꝓpter ſe eligẽdũ q̄ ꝓpt̃ aliđ. 3. Top. c. 3. C.

83 Locus ab eo, qđ ex ſimilitudine mõſtrari poteſt, quid potius eligendum aut ſugiendum. 3. Topic. cap. 3. C.

84 Loci dialectici, quibus oſtenditur aliquid eſſe eligibiliꝰ alio, aut meliꝰ alio, aut magis fugiẽdũ, ſublata cõparatione & ꝑeminẽtia, tales loci ſunt utiles ad oſtẽdendum illa talia eẽ utilia, aut fugiẽda, aut eligẽda, niſi ita ſe habeant illa duo, ut ſtatim cõparata alterum illorum ſit fugiẽdum, alterũ eligendum. 3. Topic. cap. 4. A.

85 Loci ſecundum magis & minus ſunt maxime utiles, & trãſmutata noĩatione eorũ, poſſunt fieri uniuerſales. 3. Topic. c. 4. A.

86 Locus ab eo, ꝙ naturalia ſunt magis talia, q̄ non naturalia. 3. Topic. cap. 4. B.

87 Locus ab eo, ꝙ illud eſt magis tale, qđ additum alicui facit ipſum magis tale, q̄ qđ non facit, & ſi utrũq; facit, illud eſt magis tale, quod facit magis. 3. Topic. c. 4. C.

88 Loci ab eo, ꝙ magis uel minꝰ tale aliquid ſit. 3. Topic. cap. 4. C. D.

89 Loci maxime communes & oportuni ſunt, qui ſunt ex oppoſitis & coniugatis & caſibus. 3. Topic. c. 4. D.

90 Locus a generationibꝰ & corruptionibus eſt maxime oportunus & communis. 3. Topic. cap. 4. E.

91 Locus ab eo, ꝙ maxime tale eſt, nõ ſolum ualet ad deſtruendum ex alio genere, ſed etiam ex eodem genere. 3. Topic. c. 4. F.

92 Locus a ſuppoſitione ſeu hypotheſi. 3. Topic. cap. 4. G.

93 Locus ab eo, ꝙ ſi aliquid aſſignatur genus aliquorũ, & de aliquo illorũ nõ prædicat̃, eſt mala aſſignatio gñris. 7. Topic. c. 1. A.

94 Locus ab eo, ꝙ genus nõ bene aſſignatur alicuius, de quo non prædicat̃ in eo quod quid, ſed ut accidens, ut ſi album aſſignetur genus niuis, cum nix nõ ſit ipſum qđ quid eſt album eſſe. 4. Topic. c. 1. A.

95 Locus ab eo, ꝙ genus & ſpecies ſi pertineant ad idem prædicamentum, aut ad diuerſa, ut cygnus nõ eſt ſpecies albi, quia albũ eſt de prædicamento q̃litatis, cygnus de ꝓ̃dicamẽto ſubſtãtiæ. 4. Topic. c. 1. C.

96 Locus ab eo, ꝙ ſpecies debent participare rationem generis, non tamen genus rationem ſpecierũ. 4. Topic. cap. 1. C.

97 Locus ab eo, ꝙ nil poteſt poni genus alicuius, quod prædicatur de æqualibus aut pluribus, ſicut illud, quod ponebat̃ genus & ens, non genus ad unum, quia unum de omnibꝰ prædicatur, ſicut & ens prædicatur. 4. Topic. cap. 1. E.

98 Locus ab eo, ꝙ ſi genus ponatur alicuius ſpeciei, uidendum eſt ad omnia genera aſſignati generis ſi prædicãtur de illa ſpecie in eo quod quid, quia ſi prædicantur, eſt bene aſſignatum, ſi uero non prædicãtur in eo quod quid, nõ eſt bene aſſignatum. 4. Topic. cap. 2. A.

99 Locus ab eo, ꝙ ſi genus participet ſpẽm, nõ eſt bene aſſignatum. 4. Topic. c. 2. B.

100 Locꝰ ab eo, ꝙ genera eiuſdẽ ſpeciei ſubalternata eſſe oportet. 4. Topic. cap. 2. B.

101 Locus ab eo, ꝙ ſi aliquod ponatur genus alicuius ſpeciei, ſi tale & omnia ſuperiora genera non prædicãtur in eo quod quid eſt de illis, de quibus ſpecies prædicatur, genus non eſt bene aſſignatum. 4. Topic. cap. 2. D.

102 Locus ab eo, ꝙ ſi rationes generum aptãtur ad aſſignatam ſpeciem & ad participãtia ſpeciem, quia neceſſe eſt generũ rationes prædicari de ſpecie & de iis, quæ participant ſpeciem. 4. Topic. c. 2. E.

103 Locꝰ ab eo, ꝙ ſi differẽtia aſſignat̃ ꝓ gñe, eſt male aſſignatũ genꝰ. 4. Topic. c. 2. E.

104 Locꝰ ab eo, ꝙ ſi differẽtia aſſignet̃ ſpecies, nõ eſt bene aſſignata, q̃a differẽtia nõ participat genus, quod eſt propriũ ſpeciei & indiuidui. 4. Topic. c. 2. F.

105 Locus ab eo, ꝙ ſi genus ponat̃ ſub ſpecie, eſt male aſſignatũ. 4. Topic. cap. 2. F.

106 Locus ab eo, ꝙ ſi differẽtia ponit̃ ſpecies, male aſſignatur. 4. Topic. c. 2. G.

107 Locus ab eo, ꝙ ſi differẽtia ponitur genꝰ, male aſſignatur. 4. Topic. cap. 2. G.

108 Locus ab eo, ꝙ ſi nulla differẽtia gñis prædicatur de aſſignata ſpecie, nec genꝰ prædicabitur. Vt ſi de anima non prædicatur par aut impar, ergo nec numerꝰ prædicabitur, cum par aut impar differentiæ numeri ſint. 4. Topic. cap. 2. G.

109 Locus ab eo, ꝙ ſi ſpecies eſt prior natura genere, interimit genus, & ſic male aſſignatur. 4. Topic. c. 2. G.

110 Locus ab eo, ꝙ ſi ſpecies poteſt amittere genus uel differẽtiam, genus eſt male aſſignatum. ꝙ. Topic. c. 2. G.

111 Locus ab eo, ꝙ genus male aſſignat̃, ſi nõ habet niſi unã ſpeciẽ. 4. Topic. c. 2. A.

112 Locus ab eo, ꝙ ſi contrariũ ſpẽi aſſignatæ ſub nullo gñe ſit, ſed ipm̃ ſit genus aliorũ, talis ſpẽs nõ eſt ſpẽs, ſed genꝰ aliorum. 4. Topic. c. 2. B.

113 Locus ab eo, ꝙ ſi ſpẽs participat cõtrariũ illi generi, cuius aſſignata ẽ illa ſpẽs, male aſſignatũ ẽ illud genus, q̃a ſeq̃t̃, idẽ ſimul cõtraria ꝑticipare. 4. Topic. c. 4. A.

114 Locꝰ ab eo, ꝙ ſi ſpẽs cõmunicet aliq̃d, qđ nõ cõuenit cõtẽtis ſub gñe, male eſt aſſignatũ genꝰ, ut ſi aĩa cõmunicet uitã, & nullꝰ nũerus põt uitã cõmunicare, nũerꝰ nõ erit genus animæ. 4. Topic. c. 4. A.

115 Locus ab eo, ꝙ genꝰ male aſſignatũ eſt, ſi æquiuocũ ſit ad ſuas ſpẽs. 4. Topic. c. 3. A

116 Locus ab eo, ꝙ ſi genus aſſignatur metaphorice, male aſſignatur, ut ſi conſonan-

tia appelletur temperantia per metaphorā. 4.Topic.c.3. A.

117 Locus ab eo,ꝙ ſi contrarium ſpeciei aſſignatæ ſub aliquo genere non ſit contrarium ſub genere aſſignato, male aſſignatᷣ tale genus,quia contraria in eodem genere eſſe oportet.4.Topic.c.3.B.

118 Locus ab eo,ꝙ ſi aliquod medium ſit generum,& ſpecierum etiam,& ſi ſpecierum eſt genus & generum.4.Topicorum. capit.3. C.

119 Locus ab eo,ꝙ ſi extrema ſunt, & mediū eſt in genere.4.Topic.c.3.C.

120 Locus ab eo,ꝙ ſi genus eſt cōtrarium alicui,ſpecies uero nulli, tale genus eſt male aſſignatum.4.Topic.c.3.C.

121 Locus a coniugatis & caſibus, ꝙ ſi unus caſus ineſt,inerunt & alii, & ſi unum e cōiugatis,& alia,& econtrario,ſi unus nō ineſt,nec alii.4.Topic.c.4.A.

122 Locus ab eo, ſi aliqua ſimiliter ſe habent, & unum ſit genus alterius,& aliud erit genus alterius,ut ſuaue ſic ſe habet ad uoluptatem,ſicut utile ad bonum.4.Topico. cap.4.A.

123 Locus ab eo,ꝙ ſi concretum eſt genus cōcreti,& abſtractum erit genus abſtracti.4 Topic.c.4.A.

124 Locus ab eo,ꝙ ſi in generatiuis & corruptiuis & in potentiis & uſibus, unum eſt genus alterius,& reliquum erit alterius ut ſi corruptiuum eſt diſſolutiuum,& corrūpi erit diſſolui, & ſi generatiuum eſt effectiuum,generari erit effici.4.Topicorum cap.4.D.

125 Locus ab eo,ꝙ ſi priuatio ſpeciei aſſignatæ ſit in genere aſſignato, genus eſt male aſſignatum.4. Topic.c.4.C.

126 Locus ab eo,ꝙ ſi priuatio opponatur generi & ſpeciei,ſi talis ſpecies non ſit in priuatione generis,nec aſſignata ſpecies erit in aſſignato genere.4.Topic.c.4.C.

127 Locus ab eo,ꝙ ſi priuatio ſpeciei ſit in priuatione generis,propoſita ſpecie erit in ꝓpoſito genere. Vt ſi cæcitas ſit inſenſibilitas,uiſus erit ſenſus.4.Topic.c.4.C.

128 Locus ab eo,ꝙ ſicut ſe habet propoſitum in propoſito,ſic ſe habet oppoſitum in oppoſito.4. Topic.c.4.C.

129 Locus ab eo,ꝙ ſi affirmatio ſit genus alicuius affirmationis,ſic negatio generis eſt ſpecies ad negationem ſpeciei. Vt ſi bonū eſt genus ſuauis, non ſuaue erit genus ad non bonum.4. Topic.c.4.C.

130 Locus ab eo,ꝙ ſi ſpecies eſt ad aliquid,& genus erit ad aliquid,ſed non econtrario 4.Topic.c.4.D.

131 Locus a relatiue oppoſitis, quæ ſunt in triplici differentia.Nam quædam neceſſario inſunt illis,ad quæ dicuntur, ut habitus in habente,diſpoſitio in diſpoſito. Quædam non neceſſario,ſed contingenter,ut ſcientia in ſcibili. Quædam non contingit illis, ad quæ dicuntur,ut contrarium in cōtrario.4.Topic.c.4. H.

132 Locus a correlatiuis.4.Topicorum. cap. 4.E.F.G.

133 Locus ab eo, ꝙ ſi quis ponat actum genꝰ habitus,aut habitum genus actus,peccat. Vt ſi quis ponat ſenſum eſſe motum per corpus,nam ſenſus habitus eſt,motus uero actus.4.Topic.c.5.A.

134 Locus ab eo,ꝙ male aſſignatur potentia, ad quam ſequitur habitus genus eſſe habitus,ut ſi quis dicat, manſuetudinē eſſe abſtinentiam iræ.4.Topic.c.5.A.

135 Locꝰ ab eo, ꝙ ſi ſpecies ſequatur ad genꝰ aſſignatum illius ſpeciei,genus eſt male aſſignatum, quia genus ſequitur ad ſpeciē, & non econtrario. 4. Topic. cap.5. B.

136 Locus ab eo , ꝙ ſi ſpecies ſit in aliquo,in quo non eſt genus, genus eſt male aſſignatum,quia in quo eſt album,eſt color,& in quo eſt grāmatica, eſt diſciplina.4. Topic.c.5. B.

137 Locus ab eo , ꝙ ſi ſpecies participet genus ſecundum quid,genus eſt male aſſignatū, nam homo non eſt animal ſecundum qd. 4.Topic. c.5.C.

138 Locus ab eo, ꝙ ſi pars integralis ponatur pro genere,eſt male aſſignatum,ut ſi quis ponat corpus genus animalis.4. Topic. c.5.D.

139 Locus ab eo, ꝙ ſi quis ponat pro genere potentiam uituperabilium aut fugiendorum,ut pro genere ſophiſtarum, qui poſſunt decipere,& ꝓ gn̄e latronū,q̄ poſſunt aliena latenter ſurripere,tūc genus eſt male aſſignatū.4.Topic.c.5. D.

140 Locus ab eo, ꝙ ſi poteſtas uel poſſibilitas uel effectiuum ponatur genus alicuius honorabilis aut eligibilis,male aſſignatur.4. Topic.c.5.E.

141 Locus ab eo,ꝙ ſi aliquid eorum, quæ ſūt in duobus generibus uel pluribus, ponatur tantum alterum, male aſſignatū eſt. 4.Topic.cap.5.E.

142 Locus ab eo, ꝙ ſi quis ponat differentiā pro genere,aut genus pro differētia,male ponitur.4.Topic.cap.5.E.

143 Locus ab eo,ꝙ ſi quis ponat paſſionē eſſe genus ſubiecti,cuiꝰ eſt paſſio,male ponit,

ut ſi quis dicat, uentum eſſe aerem motū. 4.Topic.c.5.H.

144 Locus ab eo,ꝙ ſi aſſignetur genus, quod nullius ſpeciei eſt genus,male aſſignatur. 4.Topic.c.6.A.

145 Locus ab eo,ꝙ ſi illa quæ ponūtur ſub aliquo genere,non differunt ſpecie,tale nullius talium eſt genus.4.Topic.c.6.A.

146 Locus ab eo,ꝙ ſi aſſignetur genus uel differentia, quod ſequitur ad omnia ut unū aut ens,male aſſignatur.4.Top.c.6.A.

147 Locus ab eo,ꝙ ſi aſſignetur genus, quod ſit in ſpecie aſſignata,ſicut accidēs in ſubiecto,male aſſignatur,ut ſi niuis genus aſſignetur album.4.Topic.c.6. A.

148 Locus ab eo,ꝙ ſi genus ſit æquiuocū ſuis ſpeciebus,male aſſignatum eſt, nam genꝰ uniuoce prædicatur de ſuis ſpeciebus.4. Topic.c.6.C.

149 Locus ab eo,ꝙ ſi peiori generi ſubiiciatur melior ſpecies,peccatur.4.Topic.c.6. C.

150 Locus ab eo,ꝙ ſi genus ſuſcipit magis & minus,& ſpecies non ſuſcipit,genꝰ eſt male aſſignatum.4.Topic.c.6.D.

151 Locus ab eo,ꝙ ſi id,quod uidetur magis genus eſſe,q̄ genus aſſignatum,nō eſt genus,nec id,quod minus.4.Top.c.6.D.

152 Locus ab eo,ꝙ ſi genus prædicatur in eo quod quid, eſt bene aſſignatum.4.Topicor.c.6.E.

153 Locus ab eo,ꝙ difficile eſt ſeparare, quod illud quod ſemper ſequitur aliud,nō ſit genus,& non conuertitur cum eo.4.Topic. cap.6.G.

154 Locus quadruplicis aſſignationis proprii. 5.Topic.c. 1.A.

155 Locus ꝓprii per ſe.5. Topic.c.1.B.

156 Locus ꝓprii ad aliud.5.Topic.c.1.B.

157 Locus proprii aliqñ.5.Topic.c.1.B.

158 Locus proprii ad aliud dupliciter accipitᷣ. 5.Topic.c.1. C.

159 Locus ab eo,ꝙ ſi illa priora ſunt maxime logicalia,quæ ſunt aut per ſe,aut ſemper, aut ad aliud.5.Topic.c.1. C.

160 Locus ꝙ ꝓpriū nō bene aſſignatᷣ,ſi nō aſſignetur ꝑ notiora,& ꝙ ſi ꝑ notiora aſſignatur,eſt bene aſſignatū.5.Topic.c.2.B.

161 Locꝰ ab eo,ꝙ ſi aſſignetur propter quod dicitur multipliciter,non eſt bene aſſignatum.5.Topic.c.2.C.

162 Locus ab eo,ꝙ dicta frequenter obſcurū faciunt,quod dicitur,& nugari uidentur. 5.Topic.c.2.E.

163 Locus ab eo , ꝙ ſi aſſignetur propriū, id quod omnibus ineſt,eſt male aſſignatum. 5.Topic.c.2.E.

164 Locum unde ſit argumentandum inuenire,dialectici eſt.8. Topic.c.1.A.

Loci dialectici cum ſint etiam alii,conſulto tamen a nobis prætermiſſi ſunt,partim quia hi ſunt inſigniores,& qui ad manum & in numerato haberi debent, partim ꝙ in ſingulis quibusq; dictionibus ſparſa ſūt, quæ in locis propria habentur, ut in dictionibus Genus.Species.Differētia.Propriū. Accidens.Quære Locus rhetoricus.

LOCVS RHETORICVS.

1 Locos dico,qui ſimiliter omnibus cōmunes ſunt.1. Rhetor.c.2.N.

2 Locus eſt elementum enthymematum.2. Rhetor.c.22.F.

3 Locus a contrariis.2. Rhetoricor.c.23.A

4 Locus a ſimilibus. 2. Rhetoricorum .capit.23.A.

5 Locus ex eo quod magis & minus.2.Rhetor.c.23.D.

6 Locus a conſyderatione temporis.2.Rhetor.c.23.D.

7 Locus ex iis,quæ ſunt ad inuicem.2.Rhetor.c.23.B.

8 Locus ex iis,quæ in dicentem reiiciūtur. 2.Rhetor.c.23.E.

9 Locus a diffinitione.2.Rhet.c.23.F.

10 Locus ex eo quod multipliciter.2. Rhet. cap.23.G.

11 Locus a participatione.2. Rhetoricorum. cap.23.G.

12 Locus ex iudicato.2.Rhet.c.23. G.

13 Locus ab eo quod pluribꝰ accidit.2. Rhetor. c.23.L.

14 Locus a ꝑtibus.2.Rhetor.c.23.L.

15 Locus de duobus oppoſitis.2. Rhetoric. cap.23.M.

16 Locus a diuerſa laude.4. Rhetoricorum. cap.23.M.

17 Locus eorum,quæ præter opinionē ſunt. 2.Rhetor.c.23.M.

18 Locus a conſequenti.2. Rheto.c.23.N.& c.24. E.

19 Locus ab eo,ꝙ non idem ſemper eligitur. 2.Rhetor.c.23.O.

20 Locus ex cōmuni.2.Rhet.c.23.P.

21 Locus ex iis quæ fieri uidentur.2.Rheto. cap.23.P.

22 Locus ex proportione.2. Rhetoricorum. cap.23.M

23 Locus penes dictionem.2.Rhetoricorum cap.24.A.

24 Locus penes æquiuocationem.2.Rhetor. cap.24.B.

25 Locus a diſiunctis & coniunctis.2.Rhet. cap.24.C.

27 Locus eſt, in quem multa incidunt enthymemata. 2. Rhet. c. 26. A.
28 Locus amplificationis a cõfirmatione, uel confutatione. 2. Rhet. c. 24. D.
29 Locus a ſigno. 2. Rhet. c. 24. D.
30 Locus ab eo, quod eſt per accidẽs. 2. Rhetor. c. 24. E.
31 Locus penes non cauſam ut cauſam. 2. Rhetor. c. 24. E.
32 Locus penes defectũ. 2. Rhet. c. 24. E.
33 Locus ſi cuius gratia factũ aliquid nõ eſt, eius gr̃a dicatur factum. 2. Rhet. c. 24. P.
34 Locus a nomine. 2. Rhet. c. 23. T.
35 Loci plures ponũtur ad ſoluendã calũniã. 3. Rheto. c. 15. per totũ. Quære Locꝰ dialecticus, nam hæc mutuo ſe iuuant.

LOCVS. Continens.

1 Locus cõtinuũ quoddã eſt, quia poſſumꝰ accipere aliquẽ cõmunẽ terminũ, ad quẽ ptes illius copulant̃. Prædicam. c. 6. B.
2 Locus maxime inter omnes quantitates uidetur recipere contrarietatem, nã locus ſurſum contrarius eſt loco deorſum. Prædicament. c. 6. H.
3 Locus conſequitur motũ, ideo ẽ phyſicæ cõſyderationis locus. 3. Phyſi. T. Co. 2.
4 Locus idẽ eſt totius & partis, ut unius glebæ & totius terræ. 3. Phyſi. T. Co. 48.
5 Loca ſi finita ſunt & totum uniuerſum finitum eſt. 3. Phyſic. T. co. 49.
6 Locũ & corpus in eo locatum, impoſſibile eſt non æquari. 3. Phyſic. T. Co. 49.
7 Locus ubi aliquid eſt, nõ ſemper eſt locꝰ, ubi natũ eſt illud eſſe. 3. Phyſi. T. Co. 50.
8 Loci ſpecies ſeu differentiæ ſunt ſex, ante & retro, ſurſum & deorſum, dextrum & ſiniſtrum. 3. Phyſic. T. Co. 54.
9 Loci differentiæ non ſunt in corpore infinito. 3. Phyſic. T. Co. 54.
10 Loci differentiæ totius uniuerſi non ſunt quoad nos, ſed determinatæ ſunt ſimpliciter. 3. Phyſic. T. Co. 54.
11 Locus infinitus ſi non eſt, nec corpus infinitum poſſibile eſt eſſe. 3. Phyſicorum. T Comment. 55.
12 Loci quælibet ſex differentiarum eſt finis quidam, ut leuium ſurſum grauium deorſum. 3. Phyſico. T. Co. 55.
13 Locus an ſit, & quid ſit, phyſicæ conſyderationis eſt. 4. Phyſic. T. Co. 1.
14 in Loco eſſe ea, quæ ſunt, omnes opinantur. 4. Phyſic. T. Co. 1.
15 in Loco non eſt, quod non eſt. 4. Phyſic. T. Co. 1.
16 ſecundum Locum eſt motus maxime cõmunis & propriiſſimus. 4. Phyſi. T. Co. 1.
17 Locus quid ſit, non eſt facile noſſe, & habet multas dubitationes. 4. Phyſicorum. T. Co. 2.
18 Loci proprietates non inducũt in eandẽ ſententiam de loco. 4. Phyſi. T. Co. 2.
19 Locus quid ſit, nec bene dubitauerũt, nec bene diſquiſierunt antiqui. 4. Phyſicorum T. Co. 2.
20 Locum eſſe, rationes, quæ oſtendunt, ponuntur. 4. Phyſi. T. Co. 3. & ultra.
21 Locus eſt receptaculũ diuerſũ ab utroq; locatorum, & eſt terminꝰ localis a quo & in quem. 4. Phyſi. T. Co. 3.
22 Locum eſſe, ex corporum trãſmutatione patere uidetur. 4. Phyſi. T. Co. 4.
23 Locum eſſe, oſtendit motus localis corporum naturalium ſimplicium. 4. Phyſicor. T. Comment. 4.
24 Locum habere quandam uirtutem & potentiam, oſtendũt corpora naturalia & elemẽta, qa unũquodq; fertur in ſuum locũ, & quieſcit in illo. 4. Phyſi. T. Co. 4.
25 Locus mirabilem habet uirtutẽ & primã omniũ, ſi oĩa ſunt in loco, ut quidam dixerunt. 4. Phyſi. T. Co. 7.
26 Locum non eſſe, rationes, quæ uidentur probare, ponuntur. 4. Phyſicor. T. Commen. 8. & ultra.
27 Locus ſi aliquid eſt, oportet, ꝙ ſit corpus, & tres dimenſiones habeat, ſcilicet longitudinem & profunditatem. 4. Phyſicor. T. Commen. 8.
28 Locꝰ ſi corpꝰ eſt, duo corpora erũt ſimul, ut dicũt, qui locũ tollunt. 4. Phy. T. Co. 8
29 Locus ſi uere eſt aliquod receptaculũ corporis, erit & receptaculũ ſupficiei, & aliorũ terminorũ. 4. Phyſi. T. Co. 9.
30 Locus non eſt, ad quem non eſt motus. 4. Phyſic. T. Co. 16.
31 in Loco eſſe eſt modus maxime proprius, quo aliqua ſũt in aliquo. 4. Phy. T. C. 23.
32 Locus cõtinet illud, cuius eſt locus, & nil eſt illius contenti. 4. Phy. T. Co. 30.
33 Locus nec maior eſt locato nec minor. 4. Phyſic. T. Co. 33.
34 Locus ſeparatus eſt a locato. 4. Phyſicor. T. Comment. 30.
35 in Loci inquiſitionem localis motus nos induxit. 4. Phyſic. T. Co. 32.
36 Locus maior acquirit̃ p augmentũ & minor p decrementum. 4. Phyſi. T. Co. 32.
37 in Loco aliquo dicimus eſſe aliquid, ut in cælo in aere, quia eſt in aliqua illius parte, licet non ſit in toto illo. 4. Phyſicorum. T. Comment. 33.
38 Locus primus non eſt corpus locans, nec locus communis. 4. Phyſicorum. T. Cõment. 34.
40 Locum neceſſe eſt, eſſe unum ex iis quattuor, ſcilicet aut formam, aut materiam, aut ſpacium medium inter extrema, aut extrema corporis continentis. 4. Phyſico. T. Comment. 35.
41 Locus forma eſſe uidetur, quia continet, quod tñ non eſt. 4. Phyſic. T. Co. 36.
42 Locus & forma licet ſint termini, differenter tamen, quia locus eſt terminus corporis continentis, forma uero eſt terminus quidditatis rei. 4. Phyſic. T. Co. 36.
43 Locus ſi eſſet, ſpacium intra extremitates contentum, loci eſſet locus, & duo loca eſſent ſimul. 4. Phyſic. T. Co. 37.
44 Locus eſt terminus corporis continentis. 4. Phyſi. T. Co. 39.
45 Locus quid ſit, difficile & magnum eſt accipere. 4. Phyſi. T. Co. 40.
46 Locus quia non tranſmutatur, eſt uas immobile, & uas eſt locus mobilis. 4. Phyſic. T. Co. 41. 42.
47 Locus ſurſum eſt ſuperficies concaua orbis lunæ. 4. Phyſi. T. Co. 42.
48 Locus deorſum eſt ſuperficies corporis in medio uniuerſi conſtituti. 4. Phyſicor. T. Comment. 42.
49 Locus ſimul eſt cum locato, quia ipſi fines ſeu termini ſunt ſimul. 4. Phyſico. T. Commen. 42.
50 in loco dicitur eſſe illud corpus, extra qd̃ eſt aliud corpus continens ipſum, quod uero nõ ita ſe habet, nõ eſt in loco. 4. Phyſic. T. Co. 43.
51 in Loco quomodo dicatur eſſe cælũ, oſtẽditur. 4. Phyſic. T. Co. 43. & deinceps.
52 Locum mutant ſecundum ſe & ſuas partes illa, quæ non mouentur circulariter. 4. Phyſico. T. Com. 43.
53 in Loco quædam ſunt actu, quædam potentia. 4. Phyſic. T. Com. 44.
54 in Loco ſecundum potentiam ſunt partes cõtinui homogenei. 4. Phyſic T. Co. 44.
55 Locum non eſſe, rationes, quæ probare uidentur, ſoluũtur. 4. Phyſicorum. T. Co. 47. & ultra.
56 Locum augeri, aucto corpore contento, non eſt neceſſe, quia locus eſt terminus, & termino non conuenit augeri. 4. Phyſicorum. T. Com. 47.
57 in Locum proprium feruntur omnia naturaliter, & non uiolenter. 4. Phyſicorum. T. Comen. 48.
58 Locus nõ eſt quoddã ſeparatum, in quo mobile fertur. 4. Phyſi. T. Com. 65.
59 Loca contraria ſunt corporum contrariorum. 1. de Cæl. T. Com. 44.
60 Locus ſi finitus eſt, & corpus locatum finitum eſt. 1. de Cæl. T. Co. 44.
61 Locus infinitus ponendus eſt, ſi corpus infinitum moueatur motu recto. 1. de. Cæl. T. Comen. 70.
62 Loca duo ſunt corporis naturalis, unus ad quẽ mouetur motu naturali, alius, ad quem mouetur motu uiolento. 1. de Cæl. T. Co. 70. & ultra.
63 Loca duo infinita ponerentur, ſi eſſet corpus infinitum, & moueretur motu recto. 1 de Cæl. T. Co. 70.
64 Locus ſi non eſt, motus ad locum nõ eſt. 1. de Cæl. T. Co. 74.
65 Locus contra naturam alicui, eſt naturalis alteri, & ecõtrario. 1. de Cæl. T. Co. 75.
66 Locus ſurſum opponitur loco deorſum. 1. de Cæl. T. Co. 86.
67 Loca tm̃ tria aſſignantur tribus corporibus ſimplicibus. 1. de Cæl. T. Co. 91.
68 Locus non eſt, nec poteſt eſſe extra cælũ. 1. de Cæl. T. Co. 99.
69 in Loco eſſe non ſunt nata, quæ ſunt extra cælum. 1. de Cæl. T. Co. 100.
70 ad Locum proprium cum uenerint oĩa, quieſcunt. 1. de Cæl. T. Co. 100.
71 Locus ſurſum diuinior & nobilior eſt loco deorſum. 2. de. Cæl. T. Co. 34.
72 in Loca propria unumquodq; ferri, ſic eſt naturale, ſicut circa alias generationes & corruptiones. 4. de Cæl. T. Co. 22.
73 ad Locũ ſuũ moueri quodcũq;, eſt ferri ad ſuam ſpeciem, id eſt pfectionem. 4. de Cæl. T. Co. 22.
74 Locus continens unumquodq; elementũ eſt terminus corporis continentis, & hic locus eſt ſpecies, id eſt perfectio corporis contenti. 4. de Cæl. T. Co. 22.
75 in Locum proprium ferri, eſt ferri ad ſimile. 4. de Cæl. T. Co. 23.
76 Locꝰ ad quẽ aliquid mouet̃, ẽ endelechia & perfectio eius. 4. de Cæl. T. Co. 25.
77 Loca multũ diſtãtia contraria ſunt loco, ſicut ſpẽ multũ diſtãtia cõtraria ſunt ſpecie. 2. Meteo. c. 6. B. & 11. Metaphyſic. c. 11. A.
78 Loca illa plurimũ diſtãt ſm locũ, q̃ poſita ſunt contra ſe inuicem ſecundum diametrum. 2. Meteor. c. 6. B.
79 Locus aliquãdo corrumpit contẽtum, aliquando cooperatur ad corruptionem. de Longitu. & Breuit. Vit. c. 1. H.
80 Loca propria maxime naturã conſeruant de Reſpir. c. 6. E. F.
81 Locus proprius attributus eſt ſingulis in-

animatis.1.Mag. Mor.c.15.A.

82 propter Loci continentis identitatem dicimus aliquid eſſe idem, licet contentum aliud & aliud accedat, ut flumen.3.Polit. cap.2.B.✳

LOCVSTA. Cruſtatum aquatile.

Locuſtæ marinæ parum caloris naturalis habent, nec recipiunt aquam intus ad refrigerationem, ſed ſimul cum cibo combibunt.de Reſp.c.5.B.✳

LOCVSTA.Inſectum.

Locuſtarum quoddã genus eſt, quas Græci ſcorpiomachas appellant, ꝙ cum ſcorpionibus pugnent, quarum pugna cum ſcorpionibus deſcribitur. de Admirand. Audit.128.Quære Talpa.✳

LOLIVM.Hærba ſegetibus noxia.

Lolium ſomnum inducit, quia multã euaporationem euehit ad caput. de Somn.& Vigil.cap.5. D.

LONGITVDO.

1 Longitudinis principium eſt ſurſum. 2. de Cæl.T.Co. 12.

2 Lõgitudo prior eſt latitudine.2.de Cæl. T.Co.12.&.13.Metaph.c.2.F.

3 Lõgitudo tantum linea eſt.5. Metaph. T. Co.18.Quære Corpus. Latitudo.

LOQVI.LOCVTIO.

1 Loquendum eſt ut plures, id eſt uti nominibus debemus ut plures. De rebus uero ipſis ſentiendum eſt ut pauci. Vt ſalubre accipiendum eſt in ea ſignificatione, qua plures utuntur, quid autem ſalubre ſit, ſentiendum ut peritus medicus.1. Topicor. cap.2.D.

2 Locutio ad bene eſſe data eſt animalibus, ſicut ſpiratio ad eſſe.2.de Anima. T.Cõmen.88.

3 Loquendi turpiter licentia etiam turpiter faciendi cauſam dat..7.Politicor.c.17.D. Quære Licentia.✳

LVBRICVM.

1 Lubricum contrarium eſt arido ſecundũ tactum.2.de Gener. T.Co.8.

2 Lubricum effectus humidi eſt.2. de Gener.T.Co.11.

LVCRARI.LVCRVM.

1 Lucrari dicuntur, qui emendo uendendo cæteraq; agendo, quæ lege conceſſa ſunt, plus habent q̃ ſuum, quia lucrum plus boni & minus mali eſt.5.Ethic.c.4.C.

2 Lucrum ex iis cõtractibus, quos homines ſua ſponte agunt, nomen accepit.5.Ethic. cap.4.C.

3 propter Lucrũ concitãtur ſeditiones inter ciues.5.Polit.c.2.&.3.A.

4 Lucrum plæriq; præferunt honori.6.Politicor.c.4.A.

5 Lucrum quærit cauponaria & mercenaria artes a uolentibus, ſicut bellica a nolentibus.1.Oeco.c.2.B. Quære Aleator.

LVCTATOR.

1 Luctator eſt, qui premere atq; retinere poteſt.1.Rhetor.c.5.E.

2 Luctari extremis manibus.3.Ethic.c.1.F. ✳.Luctans.

LVCTVS.

ad Luctum non ſunt propenſi, qui uiriles ſunt.9.Ethic.c.11.B.Quære Amans.

LVDVS.

1 Ludi omnes iucundi ſunt, quorum alii illico iucundi ſunt, alii conſuetudine. Sunt autem iucundi, quia in ipſis uictoria eſt.1. Rhetor.c.11F.

2 Ludos iucundos propter ſe expetimus.10. Ethic.c.6.A.

3 In Ludo non conſiſtit felicitas.10.Ethico. cap.6.C.

4 Ludi puerorum quales eſſe debeãt.Quære locus.Puer.30.33.

LVMBRICVS.

Lumbrici diuiſi uiuunt.de Iuuent. & Senect.c.1.F.✳

LVMEN.

1 Lumen apparet per laternam, quia lumen habet partes tenuiores, q̃ ſint pori laternæ.2.Poſter.T.Co.12.

2 Lumen maius prohibet uidere minus.2. Meteor.c.9.H.

3 Lumen eſt actus diaphani, ſecundum qđ diaphanum eſt.2.de Anim. T.Co.69.73.

4 Lumen eſt ut color diaphani, ſecundũ qđ diaphanũ ẽ factũ diaphanũ ab aliquo corpore lucido.2.deAnim.T.Com.69.& de Sen.& Sen.c.2.I.

5 Lumẽ nõ eſt ignis, nec corp9, nec alicui9 corporis deflux9, qa ſi eſſet alicui9 corpis defluxus, eſſet etiã corpus, quod fieri non põt. Eſſent nãq; duo corpora ſimul, quod eſt impoſſibile.2. de Aia.T.Co.99.

6 Lumen opponitur tenebris, ſicut habitus priuationi.2.de Aia.T.Co.70.

7 Lumen ſimul eſt cum diaphano, quia eſt actus eius, & ſic lumen non eſt corpus, qa diaphanum, cũ quo ſimul eſt, corpus eſt. 2.de Aia.T.Co.70.

8 Lumen præſentia lucis eſt.2.de Anima. T.Com.70.

9 Lumen non illuminat ſucceſſiue, ſed inſtãtanee. Quod experimẽto probatur, nã eodem inſtanti, quo illuminatur pars oriẽtalis, illuminatur & occidentalis. Quæ illuminatio ſi ſucceſſiua eſſet, q̃uis in paruo ſpacio lateret nos, in tam ingẽti tamẽ ſpacio, quantum eſt inter orientem & occidẽtem, non lateret nos.2.de Aia.T. Co.70

10 Lumen ſucceſſiue illuminare, dixit Empedocles, ſed latere nos, quod refellitur.2. de Aia.T.Co.70.

11 ſine Lumine non eſt uiſibilis color.2. de Aia.T.Co.73.

12 Lumen reflectitur, alioqui tenebræ denſæ eſſent extra locum, ubi radii ſolis ſunt. Licet autẽ ſemper reflectatur, non tñ ſemper eius reflexionem percipimus, ſed quãdo reflexio eſt magna, ut a corporib9 terſis & læuigatis.2.de Anim.T.Co.80.

13 Lumen potentia colores facit actu colores.3.de Aia.T.Co.18.

14 Lumen eſt color diaphani ſecundum accidens.de Sen.& Sen.c.3.B.

15 Lumen eſt præſentia lucidi in diaphano. de Sen.& Sen.c.3 .B.

16 Lumẽ eſt naturaliter in determinato diaphano.de Sen.& Sen.c.3.C.

17 Lumen eſt in medio non per motum, ſed per id quod eſt eſſe aliquid.de Sen.& Sẽ. cap.6. I.

18 Lumen uidere facit.de Sen.& Sen.c.6.L.

19 Lumen ponebãt Pythagorici unum e ſuis decem prædicamentis.1.Metaphy. c.1.C. Quære Illuminatio.

LVNA.

1 Luna non eſt circularis, quia accipit talia augmenta lucis, ſed quia eſt circularis, accipit talia augmenta.1. Poſteriorum. T. Comment. 30.

2 Lunæ eclipſis non ſciretur a nobis, ſi eſſemus ſuper lunam, ſed ſentiretur.1.Poſter. T.Co.43.&.2.Poſter.T.Co.2.

3 Luna ſplendorem habet a ſole.1. Poſter. T.Com. 44.

4 Luna eclipſatur propter interpoſitionem terræ inter ipſam & ſolem: 2. Poſterior. T.Com.18.&.2.de Cæl.T.Com109.&. 8.Metaphy.T.Co.12.

5 Lunam eſſe circularem, demonſtratur demonſtratione quia, per hoc ꝙ augmenta lucis circulariter recipit.2.Poſteriorum. T.Commen.1.

6 Lunæ eclipſis priuatio luminis eſt.2. Poſterior.T.Co.80.

7 Lunæ quæ uocatur facies, ſemper uidetur eadem nobis.2.de Cæl. T.Co.49.

8 Lunæ motu ſonum fieri, quidam putauerunt.2.de Cæl.T.Co.52.

9 Lunam eſſe ſphæricam, probatur ex figuris, quas oſtẽdit in augmento & decremẽto.2.de Cæl.T.Co.59.

10 Luna paucioribus motibus mouetur, q̃ alii planetæ, cum tamen alii planetæ proximiores ſint primo mobili, quod unicũ tantum motũ habet.2.de Cæl.T.Co.70.

11 Luna ſub orbe Martis eſt, quod Ariſtoteles ipſe expertus eſt uidẽs lunã ipſam ſubintrare Martis ſtellã.2.de Cæl.T.Co.60.

12 Lunæ eclipſes plures fieri q̃ ſolis, quidã dixerũt, quia ſint plures terræ, q̃ opponunẽ uni lunæ, & una tantum luna, quæ opponitur ſoli.2.de Cæl.T.Co.75.

13 Luna quotocunq; mẽſe fit recta & curua ex utraq; parte & concaua.2. de Cæl. T. Comen.109.

14 Luna in eclipſibus ſemper habet curuam lineam.2.de Cæl.T.Co.109.

15 Luna quando patitur eclypſim, ex terræ circumferentia habet talẽ figuram. 2. de Cæl.T.Co.109.

16 circa Lunam non fit coma, quia citius diſſoluitur concretio, q̃ poſſit cõſiſtere.1. Meteoro.c.4.E.

17 Luna tardo motu uidetur nobis moueri, quia lõge a nobis diſtat.1.Meteor.c.5.E.

18 Lunæ motus tardus eſt, & ideo non efficit tãtum caloris in inferioribus.1. Meteorotum.c.8.E.

19 circa Lunæ eclipſim fiunt aliquãdo terræmotus, quia ſubtrahitur calor, quem luna efficiebat ſuo lumine, & exhalatio repellitur a frigore intra terram, & ſic fit aliquando terræmotus.2.Meteor.c.8.A.

20 Lunæ eclipſim præcedunt uenti, ut ſi diluculo fieri debeat eclipſis, uenti fiunt media nocte, ſi uero media nocte futura eſt eclipſis, fiunt uenti in principio noctis, quia calor, quem luna efficit ſuo lumine, remittitur.2.Meteo.c.8.O.

21 Luna ultima collocatur poſt omnes planetas uerſus terram. de Mundo ad Alexandrum.c.1.C.

22 Lunæ orbium multiplicitas & motus ponitur ſcđm opinionem Eudoxi & Callippi.12.Metaphy.T.Co.45.46.✳.

LVPVS.Animal.

Lupi nõ ſunt in Creta inſula. De Admiran.Audit.73.✳.

LVTVM.

Lutum eſt terra humido tẽperata.4. Topic.c.5.G.

LVX.

Lux ignis ſpecies eſt, & eſt ſubtiliſſima.5. Top.c.3.N.Quære Lumen.✳

M

MACEDONIA. Europæ regio. MACEDONES. Populi Macedoniæ.
1 In Macedonia aurifodinas eſſe, aiunt, ex quibus ſcrobes erutæ augentur paulatim, & denuo aurum generatur, idq; manifeſtũ eſſe traditur. de Admiran. Aud. 39
2 Macedonum reges conſtituti ſunt, quia regionem acquiſierũt. 5. Polit. c. 10. C. Quære Archelaus. Emathia. ✳

MACHAERA.
Machæram lapidem, qui in monte Berecyntho naſcit̃, ſi quis inuenerit, ex iis præcipue qui Hecates ſacra in illo monte celebrant, inſaniam & furorem, aiunt, incidere. de Admirand. Audit. 24.

MACHINARIA. Ars ſtruendarũ machinarum. MACHINA.
1 Machinaria ſubalternata ẽ ſtereometriæ. 1. Poſter. T. Co. 30. Quære Stereometria.
2 Machina eſt id, quod ab arte & induſtria profectum opitulatur nobis ad aliquid faciendum, quod natura facere non poſſumꝰ. Vnde Antiphõ poeta cecinit. Quod præualet natura, id arte uincimus. Mechanic. cap. 1. A.
3 Machinaria arte minora maioribus plus poſſunt, & parui momenti res mouẽt põdera prope immenſa. Mechan. c. 1. A.
4 Machinaria nec admodum naturalibus coniũcta eſt, nec penitus diuiſa, ſed & mathematicis & phyſicis diſputationibus pariter communis eſt. Mechan. c. 1. A.

MAEANDER. Fluuius Mæoniæ uel Phrygiæ.
Mæander fluuiꝰ Aſiam interſecat. de Admirand. Audit. 18. Quære Euphron.

MAEOTIS PALVS. Euxino mari coniuncta a ſeptentrione.
1 In Mæotidem paludem influit Tanais fluuius. 1. Meteor. c. 13. F.
2 In Mæotidem paludem tantum terræ cõuehunt flumina, ut minora nauigia innatent nũc quæſtus gratia, q̃ abhinc anno ſexageſimo. 1. Meteor. c. 14. I.
3 Mæotis fluit in Pontum Euxinum, quia Pontus eſt profundior & demiſſior. 2. Meteor. c. 1. E.
4 In Mæotidem plura flumina influunt, q̃ in alia maria ſecundum proportionem. 2. Meteor. c. 1. F.
5 Mæotis eſt ultimus receſſus Ponti Euxini. de Mundo ad Alexandr. c. 1. F. ✳.

MAGIS.
1 Magis tale eſt illud, propter quod unumquodq; eſt tale. 1. Poſter. T. Co. 5.
2 Magis quod uidetur alicui ineſſe, ſi non ineſt, ergo nec id, quod minus. 2. Topico. c. 4. B. & 2. Rhetor. c. 23. C.
3 Magis & minus ad cõſtruẽda aut deſtruẽda problemata quomodo ualeant, habes 2. Topic. c. 4. B. C.
4 Magis talia aut minꝰ talia quæ ſint, habes 3. Topic. c. 4. per totum.
5 Magis & minus quomodo conſyderẽtur in aſſignatione generis, habes. 4. Topico. c. 6. D. E.
6 Magis & minus recipiunt illa, quæ ſunt diuerſarum ſpecierum, ſi adinuicem comparentur reſpectu generis. 8. Ethicor. c. 1. C. Quære Locus dialecticus. Minus.

MAGISTRATVS.
1 Magiſtratus non eſt eligendus ſorte, quod Socrates ſimilitudinibꝰ prohibuit duabꝰ 2. Rhetor. c. 20. B.
2 Magiſtratus uirum oſtẽdit, ut dixit Bias. Declarãs per hoc, multos eſſe iuſtos ad ſe, qui ad alios iuſti non ſunt. 5. Ethic. c. 1. D.
3 Magiſtratus cuſtos eſt iuſti & æqui. 5. Ethicorum. c. 6. B.
4 Magiſtratus aliis laborat, non ſibi. 5. Ethicorum. c. 6. B.
5 Magiſtratus merces eſt gloria & honor. 5. Ethic. C. 6. B.
6 Magiſtratus, cui pro præmio non ſufficit honor & gloria, tyrãnꝰ eſt. 5. Ethic. c. 6. B.
7 In Magiſtratu qui conſtituti ſunt, licet alternis ſubſint, & præſint, requiritur tamen differentia habitus honoris & ſermonis erga illum, qui eſt in magiſtratu. 1. Politico. cap. 8. A.
8 Magiſtratuum gerendorum æqualitas uiciſſitudinis conſeruat ciuitatem. 2. Polit. cap. 1. D.
9 Magiſtratum melius eſſet geri ſemper ab uno, q̃ uiciſſim gerere, ſi poſſibile eſſet, ſed quando fieri non poteſt, quoniam omnes natura æquales ſunt, melius uiciſſim geritur. 2. Polit. c. 1. D.
10 Magiſtratum ſi ſemper iidem gerant, periculoſum eſt, & ſeditionis cauſa etiam apũ illos, qui excellentes non ſunt, quid ergo apud animoſos & bellicoſos uiros? 2. Politic. c. 3. G.
11 Magiſtratum petere ipſum, qui eligendꝰ eſt, non recte ſe habet. Oportet eñ & uolentem & nolentem ad magiſtratum aſſumere, ſi dignus ſit eo magiſtratu. 2. Politicor. c. 7. H.
12 Magiſtratum nemo petit, niſi honoris ſit affectator. 2. Polit. c. 7. I.
13 Magiſtratum bene gerere eũ, qui egenus ſit, impoſſibile eſſe, dicebant Carthaginẽſes. 2. Polit. c. 9. C.
14 Magiſtratus maximos eſſe uenales, prauum eſt. 2. Polit. c. 9. D. E.
15 Magiſtratus plures ab uno homine geri, prauum uidetur. 2. Polit. c. 9. E.
16 Magiſtratus conſtituit Solõ eligi ex nobilibus & locupletibus. 2. Polit. c. 10. C.
17 Magiſtratus alii ſunt determinati ſecũdũ tẽpus, ita ut non liceat illum niſi ſemel gerere, alii uero ſunt indeterminati. 3. Politicorum. c. 1. C.
18 Magiſtratus ciuitatis cui excellẽtiæ tribui debeant, an diuitibus, an nobilibus, dubitatur, & ſoluitur. 3. Polit. c. 8. per totum.
19 Magiſtratus in Aethiopia ſecundum magnitudinem corporis diuiduntur. 4. Politicorum. c. 4. A.
20 Magiſtratus eſſe breuioris temporis, expedit republicæ, quia in tempore breui non eſt ſimiliter machinari. 5. Polit. c. 8. B.
21 Ex Magiſtratibꝰ, maxime cauendum eſt, ne lucra proueniãt, quod eſt apprime utile reipublicæ. 5. Polit. c. 8. E.
22 Magiſtratus præcipuos adeuntes quales debent eſſe, & quibus pollere, oſtenditur. 5. Polit. c. 9. per totum.
23 Magiſtratum qui optime gerere debent, oportet Primo, ut præſentem ſtatum ciuitatis ament. Secundo, ut potentiam maximam habeant ad exequenda ea, quæ magiſtratus requirit. Tertio, ut habeant uirtutem & iuſtitiam in unaquaq; republica. 5. Politicor. c. 9. A.
24 Magiſtratum qui adire debet, ſi non concurrant in eo omnia, quæ debẽt, quid potius eligendum aut reſpuendum in eo uiro ſit, declaratur. 5. Polit. c. 9. A. B.
25 Magiſtratum ad rempublicam gubernandam nemo gerit apud Thebanos, niſi qui a ſordidis opificiis certum tempus deſtiterit. Et apud Maſſiliam iudicio facto, qui digni ſunt ad magiſtratum reipublicæ. 6. Polit. c. 7. B.
26 Magiſtratus alii ſunt neceſſarii, ſine quibꝰ ciuitas eſſe nõ poteſt, alii uero ſunt ad cultum & ornatum pertinentes, ſine quibus non poteſt ciuitas bene habitari. 6. Politicor. c. 8. A.
27 Magiſtratus ædilitas. Quære Aedilitas.
28 Magiſtratus Quæſtores & Receptores. Quære in ſuis dictionibus.

29 Magiſtratus pauciores debent eſſe in ciuitatibus paruis q̃ in magnis. 6. Politico. cap. 8. A.
30 Magiſtratus memorialis eſt, apud quem perſcribi oportet priuatos contractus iudicum, apud quem etiã poſtulationes, & uocationes in ius ſcribi debent. 6. Politicor. cap. 8. C.
31 Magiſtratus, qui repetat ratiões aliorum, & corrigat, ipſe uero nihil aliud agat, neceſſarius eſt. 6. Polit. c. 8. F.
32 Magiſtratus, qui tractant ea, quæ ad deorum cultum & templa pertinent, ut ſacerdotes, & æditui, neceſſarii ſunt in ciuitate. 6. Polit. c. 6. F. Quære Deus. 63. 64. Sacerdos.
33 Magiſtratus qui magis neceſſarii, & qui minus ſint, & qui magiſtratus quam rem gerere debeant, & quomodo, oſtenditur. 6. Polit. c. 8. per totum.
34 Magiſtratuum præſentia gignit ueram reuerentiam, uerum & liberalem pudorem. 7. Polit. c. 12. A.
35 Magiſtratus qui gerunt, quodammodo ſunt idem cum illis, quibus præſunt, quodammodo non ſunt, & quomodo id ſit, oſtenditur. 7. Polit. c. 14. A. B.
36 Magiſtratus uirtus eadem eſt, quæ & optimi uiri. 7. Politicor. c. 14. C. Quære Poteſtas pro magiſtratu. Princeps. Rex. Et reliqua magiſtratuum nomina.

MAGNANIMITAS. MAGNANIMVS.
1 Magnanimitas eſt uirtus magnorum beneficiorum effectiua. 1. Rhetor. c. 9. B.
2 Magnanimitas eſt mediocritas circa honorem & eius oppoſitum. 2. Ethicorum. cap. 7. B.
3 Magnanimitati opponitur lentitudo per exceſſum, puſillanimitas per defectum. 2. Ethico. c. 7. B.
4 Magnanimitati minus oppoſita eſt puſillanimitas q̃ lentitudo. 4. Ethic. c. 3. H.
5 Magnanimitas ipſo nomine dicit, ꝙ uerſatur circa magna. 4. Ethic. c. 3. A.
6 Magnanimitas in magnitudine eſt, ſicut pulchritudo in corpore magno. 4. Ethic. cap. 3. A.
7 Magnanimitas uidetur tanq̃ uirtutum ornamentum. 4. Ethic. c. 3. I.
8 Magnanimitas uirtutes efficit maiores, & illis ipſa non fit. 4. Ethic. c. 3. D.
9 Magnanimus uidetur eſſe, qui magnis eſt dignus, & dignum ſeſe magnis eſſe cẽſet. 4. Ethic. c. 3. A.
10 Magnanimus nõ eſt, qui parua meretur,

& illis ſeſe dignum cenſet.4. Ethicorum cap.3.A.

11 Magnanimus eſt magnitudine quidem extremus, ratione tamen eius, quod oportet, medius.4. Ethic.c.3.B.

12 Magnanimo opponitur lentus per exceſſum, puſillanimus per defectum.4.Ethic. cap.3. A.

13 Magnanimus uerſatur, ut oportet, circa honores & inhonorationes.4. Ethicorum cap.3.B.

14 Magnanimus optimus eſſe debet, cum ſit dignus magnis.4. Ethic.c.3.C.

15 Magnanimus nec periculo terreri debet, nec iniuriam facere.4. Ethic.c.3.C.

16 Magnanimus ſi bonus non eſt, ridiculus uidebitur, & ſi prauus eſt, honore indignꝰ eſt, quia honor uirtutis præmium eſt, ut bonis hominibus tribuitur.4. Ethicorum cap.3.D.

17 Magnanimum eſſe, difficile eſt, non enim aliquis magnanimus eſt, niſi omnes uirtutes habeat.4.Ethic.c.3.D.

18 Magnanimus lætabitur moderate pro honoribus, qui ei a bonis offerũtur, quia maiora offerri non poſſunt. Cõtemnet autẽ illos honores, quos etiam paruis & quibuſlibet homines tribuunt. 4. Ethicorum. cap.3.D.

19 Magnanimus non ſolum circa honores, ſed etiam circa diuitias & poteſtatem & proſperitatem & aduerſitatẽ fortunæ moderate ſe geret. Nec uehemẽter in proſperitate lætabitur, nec uehementer in aduerſitate dolebit.4.Ethic.c.3.D.

20 Magnanimi contemptores eſſe uidẽtur. 4.Ethic.c.3.E.

21 Magnanimi non ſunt ſine uirtute.4.Ethicor.cap.3.E.

22 Magnanimus nõ ſubit parua pericula, nec periculorum eſt cupidus, ſed cum in periculis uerſatur, uitæ ſuæ nõ parcit.4. Ethicor.cap.3.E.

23 Magnanimum pudet beneficia ſuſcipere, confert autem libẽter beneficium.4.Ethicor.cap.3.E.

24 Magnanimus ſi beneficium accepit, maius tribuere cogitat.4.Ethic.c.3.E.

25 Magnanimus uidetur meminiſſe eorum, quibus beneficia contulit, magis q̃ eorum a quibus accepit.4. Ethic.c.3.F.

26 Magnanimi eſt nullius indigere, & prompte aliis ſubminiſtrare.4.Ethic.c.3.F.

27 Magnanimi eſt eſſe magnum ad eos, qui in dignitatibus ſunt conſtituti, & in proſperitatibus fortunæ. Ad eos autẽ qui mediocres ſunt, mediocrem eſſe.4.Ethicor. cap.3.F.

28 Magnanimi eſt non ſe ingerere, ubi alii primas occuparũt, & ipſius eſt non parua agere, ſed magna.4.Ethic.c.3.F.

29 Magnanimi eſt odiſſe aut amare aperte, nam metuentis eſt occultare animum.4. Ethic.c.3.F.

30 Magnanimi eſt uirtutem magis q̃ opinionem curare, & aperte loqui & agere, utitur enim libertate.4. Ethic.c.3.F.

31 Magnanimus uerax eſt, niſi diſſimulatione utatur, qua utitur ad multitudinem, & non poteſt ad aliud uiuere, niſi ad amicũ. 4.Ethic.c.3.G.

32 Magnanimus non eſt procliuis ad admirandum, quia nil apud ipſum eſt magnũ. 4.Ethic.c.3.G.

33 Magnanimi eſt, non eſſe memorem mali illati, ſed potius deſpicere. 4. Ethicorum. cap.3.G.

34 Magnanimi eſt, nec de ſeipſo loqui, nec de aliis, nec curare, quid de ipſo dicatur. 4.Ethic.c.3.G.

35 Magnanimus non eſt laudator, nec maledicus, etiam in inimicos.4.Ethic.c.3.G.

36 Magnanimus non eſt querulus de neceſſariis uel paruis rebus.4. Ethic.c.3. G.

37 Magnanimi motus tardus eſt, & uox grauis, & locutio tarda.4.Ethic.c.3.G.

38 Magnanimitas eſt media inter inſolentiã & puſillanimitatem, de qua habes.1.Mag. Mor.c.26.per totum.

39 Magnanimi non ſunt infeſti, niſi contra iniuriantes.7.Polit.c.7.C.

MAGNES.

Magnes lapis ferrum trahit, & ideo Thales dixit, magnetem animam habere, quia mouet ferrum 1.de Aia.T.Co. 32.

MAGNESII. Populi Magneſiæ, Macedoniæ partis.

1 Magneſii finitimi ſunt Theſſalis.2. Politicor.c.7.A.

2 Magneſii equeſtri potentia excellebant olim, & a paucorum potentia gubernabãtur.4.Polit.c.3.A.✳.Magneſia.

MAGNETES.

Magnetes poeta poſterior ætate fuit Epicharmo.in Poet.c.1.E.

MAGNIFICVS. MAGNIFICENTIA.

1 Magnificẽtia eſt uirtus magnitudinis ſumptuum effectiua.1. Rhetor.c.9.B.

2 Magnificentia eſt mediocritas circa pecunias, cui opponitur puſillitas & ruditas. 2.Ethic.c.7.B.

3 Magnificus in hoc differt a liberali, ꝙ liberalis circa parua uerſatur, magnificus circa magna.2.Ethic.c.7.B.

4 Magnificus habet ſe ſicut quid inferius ad liberalem, nam omnis magnificus eſt liberalis non tamen econtrario.4. Ethico. cap.2.A.

5 Magnificus ſcienti ſimilis eſt, nam decorũ ipſum contemplari poteſt, & magnos cõcinne facere ſumptus.4. Ethic.c.2. A.

6 Magnifici ſumptus ſunt, ſi opus ſumptui, & ſumptus operi reſpondeat. 4. Ethicor. cap.2.B.

7 Magnificus cum uoluptate efficit ſumptus, & ſine parcitate erogando, nam exacta impenſarum ratio ad puſillitatem attinet.4.Ethic.c.2.B.

8 Magnificus potius debet cõſyderare, quomodo ipſum opus ſit pulcherrimũ & decens, q̃ quanti conſtiterit.4.Ethic.c.2.B

9 Magnificus non poteſt eſſe, qui pauper ẽ, cum non habeat ea, ex quibus multos ſũptus faciat.4.Ethic.c.2.C.

10 Magnifica q aggreditur, cum ſit pauper, fatuus eſt.4.Ethic.c.2.C.

11 Magnifica opera qui aggrediuntur, oportet, ꝙ magnas facultates habeant, aut a maioribus aut a ſeipſis. 4. Ethicorum. cap.2.C.

12 Magnifici eſſe debemꝰ in nuptiis, & in iis, quæ raro aut ſemel in uita fiunt.4.Ethic. cap.2.D.

13 ad Magnificum pertinet, domum extructam decenter habere, eſt enim quoddam ornamentum.4.Ethic.c.2. D.

14 Magnificus in iis debet maximos ſumptꝰ facere, quæ diuturno tempore duratura ſunt, quia hæc ſunt maxime pulcherrima. 4.Ethic.c.2.D.

15 Magnifici ſumptus inter ſe differunt. Nõ enim eſt idẽ ſumptus templi & ſepulchri. 4.Ethic.c.2.D.

16 Magnifici eſt, in quocunq; genere faciat, magnifice facere..4. Ethic.c.2.E

17 Magnificẽtia exuperat magnitudine ſumptuum liberalitatem, licet utraq; circa pecunias uerſetur.4.Ethic.c.2 . A.

18 Magnificentia uidetur eſſe uirtus quædã circa pecunias, non tamen circa omnes actus pecuniarios, ſed tantum circa ſumptꝰ. 4.Ethic.c.2.A.

19 Magnificẽtiæ opponitur puſillitas per defectum, ſordiditas uero per exceſſum. 4. Ethic.c.2. E.

20 Magnificentia eſt media inter iactationẽ, & paruificentiam, de qua habes.1 .Magn. Mor.c.27.per totum.

21 Magnificentiæ quædam dicuntur per trãſlationem, & non proprie .1. Magnor. Moralium.c.27.A.

MAGNITVDO.

1 Magnitudo finita aut infinita ſit, neceſſe eſt.3.Phyſic.T.Co.24.

2 Magnitudo infinita an ſit, maxime eſt phyſici conſyderare.3.Phyſic.T.Co.34.

3 Magnitudo non poteſt ſeparari ab eo, cuius ẽ, & per ſe exiſtere.3.Phyſic.T.Co.36.

4 Magnitudinis paſſio quædam eſt infinitũ. 3.Phyſic.T.Co.36.

5 Magnitudo actu infinita non eſt, diuiſione tamen eſt.3.Phyſic.T.Co.36.

6 Magnitudinis deciſiones infinitæ ſunt potentia, & ex illarum infinita diuiſione conſurgit infinitum in numero. 3.Phyſicorũ. T.Cõmen.68.

7 Magnitudo ſenſibilis infinita eſſe nõ oportet, ideo non contingit quacunq; data magnitudine aliam maiorem dari.3.Phyſicorum.T.Co.69.

8 Magnitudine infinita non utũtur mathematici, ſed tanta, quanta eis neceſſe eſt. 3. Phyſicorum.T.Co.71.

9 Magnitudinem infinitam qui tollit, non tollit mathematicorum cõſyderationem. 3.Phyſic.T.Co.71.

10 Magnitudinem eſſe infinitam uel finitam ad demõſtrationem parum reffert, ad eſſe rei multum intereſt.3.Phyſic.T.Co.71.

11 Magnitudo nec diuiſione nec intelligibili augmẽtatione infinita poteſt eſſe.3.Phyſicorum.T.Co.75.

12 Magnitudo quia eſt continua, tempus eſt continuum, quia motus conſequitur magnitudinem, & tempus conſequitur motum.4.Phyſic.T.Com.99.

13 Magnitudo non poteſt componi ex indiuiſibilibus.6.Phyſic.T.Com.4.

14 Magnitudo condiuiditnr motui & tempori & ipſi moueri.6.Phyſicorum.T.Cõment.37.39.

15 Magnitudo conſequitur motum & tẽpus & ipſum moueri in infinitate uel finitate. 6.Phyſic.T.Co.39.

16 Magnitudo infinita non poteſt pertranſiri in tempore finito, aut econtrario.6.Phyſic.T.Co.60.& ultra.

17 Magnitudo finita non poteſt eſſe uirtutis infinitæ, aut econtrario.8. Phyſic. T.Cõ. 79.& ultra.

18 Magnitudo nulla poteſt diuidi præterq̃ tribus diuiſionibus, ſcilicet longitudine latitudine & profunditate.1.de Cæl.T.Cõ

ment. 2.

19 Magnitudo omnis mobilis eſt ſecundum locum.1.de Cæl.T.Co.5.

20 Magnitudines ſimplices ſunt tantum recta & circularis.1. de Cæl. T. Co.5.

21 Magnitudo & eius leuitas aut grauitas ꝑportionantur.1.de Cæl.T.Comment.46 & ultra.

22 Magnitudinis maioris maior eſt grauitas, & minoris minor, & infinitæ infinita .1.de Cæl.T.Co.47.& ultra.

23 Magnitudinem omnem poſſibile eſt auferri, ſi corpus componatur ex ſuperficiebus.3.de Cæl.T.Co.14.

24 Magnitudine nulla præexiſtente, impoſſibile eſt corpus generari.3.de Cæl.T.Cõment.29.

25 Magnitudines proportionem habẽt inter ſe.3.de Cæl.T.Co.47.

26 Magnitudines indiuiſibiles quidam poſuerunt, ut Zeno.3.de Cæl.T.Co.65.72.& 1.de Gener.T.Co.8.& de Lineis indiuiſibilib c.1.B.

27 Magnitudinem aliquam eſſe indiuiſibilẽ, uel diuiſibilem, quæ ſit principium aliarũ rerum, multum intereſt ſcire.1.de Gener. T.Commen.7.

28 Magnitudo ſenſibile commune eſt. 2.de Aia.T.Co.64.133.

29 Magnitudo motu ſentitur. 2.de Anima. T.Co.133.

30 Magnitudo nulla eſt inuiſibilis de ſe, ſed defectu uiſus.de Sen.& Sen.c.6.A. B.C.

31 Magnitudo om̃is uidetur, q̃uis aliqua nõ uideatur tanta, quanta ſit, ut patet de ſole, quem uidemus minoris magnitudinis, q̃ ſit.de *Sen.*& *Sen.*c.7.L.

32 Magnitudo eadem parte animæ ſcilicet ſenſitiuo communi cognoſcitur, qua & tẽpus & motus.de Memor.& Reminiſcẽ. cap.1.E.

33 Magnitudinem intelligit anima, nõ extra mittendo, aut fundendo & applicando ſe magnitudini intelligendæ, ſed intelligit ſimilitudine magnitudinis maioris aut minoris, ut uoluerit. Magnitudinibus em̃ diuerſis diuerſæ reſpondent notiones in anima, nam ſi anima non intelligeret magnitudinem, niſi applicando ſe illi realiter, ſequeretur, animam nullam magnitudinẽ poſſe intelligere, niſi q̃ actu exiſtit, quod eſt abſurdum. de Memor.& Reminiſcen. cap.2.M.

34 Magnitudo ad aliquid eſt. 4. Ethicorum. cap.2.A.

35 Magnitudo eſt, quæ eſt diuiſibilis in continua.5.Metaph.T.Co.2.8.

36 Magnitudo actu infinita eſſe non poteſt. 11.Metaphy.c.9.B.

37 Magnitudo imperfecta generatione prior eſt, ſubſtantia uero eſt poſterior.13. Metaphyſi.c.2.E.

MAGNVM.

1 Magnum nil dicitur, niſi ad aliud. Prædicament.c.6. E.

2 Magnum non eſt per non contrariũ. Prædicament.c.6. F.G.

3 Magnum ex quibuſdam paruis componitur.de Lin.Indiuiſ b.c.1. A.

4 Magnum & paruum poſuit Plato materiam rebus.1.Metaph.T.Co.8.

5 Magno & paruo opponitur æquale ut negatio priuatiua.10.Metaphyſico.T.Comment..9.

6 Magnum & paruum quomodo opponãtur æquali, oſtenditur.10.Metaph. T.Co. 17.18.19. Quære Quantitas.✳

MAGVS.

Magi primum ens optimum ponunt.14. Metaph.c.4.C.

MAIORES.Aetate aut dignitate.

1 Maiores, iuſtum eſt, non contemni a minoribus.2.Rhetor.c.2.G.

2 Maiori cõcedere nemo dedignatur.7.Polit.c.14.B.Quære Senex.

MAIOR SYLLOGISMI. Quære Demonſtratio.Syllogiſmus.

MAIVS.

Maioris & minoris regulæ quædã traduntur.1.Rhetor.c.7.B.C.D.E.

MAIORA ANIMALIA. Quære Animal.1.94.118.

MALEVOLENTIA.

Maleuolẽtia opponitur indignationi per defectum .2. Ethicor. cap. 7. E. Quære Odium.

MALIENSES.

apud Malienſes magiſtratus creabantur ex iis, qui arma exercuerant.4. Politicor. cap.13.C.

MALIGNVS.

Malignus ſimilis eſt ciuitati, quæ legibus quidem utitur, ſed prauis.7 . Ethicorum. cap.10.C.

MALITIA.

Malitia in peiorem partem cunctaſuſpicatur.2.Rhet.c.13.A.✳.

MALLEATOR.Ferri.Quære Sonus.2

MALLEOLI.Oſſa illa in inferiore parte tibiæ utrinq; eminentia.

Malleoli neruoſi fortes arguunt, carnoſi molles.de Phyſiogn.G.✳

MALVS. Moribus.

1 Malorum punitione non dolent boni, ſed potius gaudent.2.Rhetor.c.9.C.

2 Mali ſeipſis non gaudent, niſi utilitas aliqua proueniat.8.Ethic. c.4.A.

3 Mali ſtabilitatem non habent, cum nec ſibiipſis ſimiles perſeuerent.8.Ethic.c.8. C.

4 Mali pœnitentia referti ſunt .9. Ethicor. cap.4.C.

5 Mali peiores ſunt malorum conſuetudine 9.Ethic.c .12.A.

6 Malis auferendum eſt imperium, opulentia, & ſimilia.2. Magnor.Moral.c.3.D.

7 Malus nequaq̃ poteſt ſibi eſſe amicus .2. Magnor.Mor.c.11.M.

8 Mali ipſi ſibi ſunt iucundi, ut ait Euripides.2.Magn.Mor.c.11.E.

9 Mali ad mala utiles ſunt.Vnde prouerbi aliter dicitur.Clauus clauo.5. Polit.c.11. D.Quære Bonus.Homo.55.57.59.60.76 Prauus. Iniuſtus.

MALVM.

1 Mala non ſunt facienda, ſed ſcienda, ut caueamus illa.1.Rhet.c. 1.I.

2 Malum qui aliis ſtruit, ſibiipſi malũ fabricatus eſt.3.Rhetor.c.9.D.

3 Malorum minima eligenda ſunt, ut dicũt in ſecunda nauigatione, quæ ſcilicet eſt, quando nautæ uento deſtituti remis nauẽ impellunt.2.Ethic.c. 9.B.

4 Malum ſeipſum deſtruit, & ſi integrũ undiquaq; ſit, intolerabile eſt.4.Ethicorum. cap.5.B.

5 nõ Malum quodammodo bonum eſt.7. Ethic.c.14.A.

6 Malum bono contrarium eſt. 7. Ethicor. cap.14.A.

7 Malum malo contrarium eſt.10.Ethicor. cap.2.C.

8 Malorum cauſam, dixit Empedocles, eſſe diſcordiam ſeu litem.1. Metaphyſicorum. cap.4.E.

9 Malum ponebãt Pythagorici unum e decem prædicamentis.1. Metaphyſicorum. cap.5.C.

10 Malum non eſt aliqua natura præter res, & poſterius eſt potentia.9. Metaphyſicor. T.Co.19.

11 Malum non eſt in perpetuis.9. Metaphy. T.Commen.19.Quære Bonum.Prauus. Peſſimus.

MANCIPIVM.

Mãcipio nemo tribuit felicitatem, niſi tribuat uitã ſtudioſam.10.Ethic.c.6.C.Quære Felicitas.Seruus.

MANDRAGORA. Hærba quædam ſoporifera.

Mandragora ſomnum inducit. de Somn. & Vigil.c.3. D.

MANIFESTVM.

Manifeſta negare impudentia eſt.2.Rhetorico.c.3.A.

MANSVETVDO. MANSVETVS Vt dicit uirtutem moralem.

1 Manſuetudo iræ opponitur.2.Rhetoric. cap.3.A.

2 Mãſuetudo eſt ſedatio atq; depreſſio iræ 2.Rhetor.c.3.A.

3 Manſuetus quis ſit, & quomodo, & quib9 & quas ob res, oſtenditur .2. Rhetoricor. c.3.per totum.

4 Mãſuetudo eſt mediocritas circa iram, cui opponitur iracũdia per exceſſum, iræ uacuitas per defectum.2. Ethicorũ. c.7. C.& 4.Ethic.cap.5. A.

5 Manſuetus eſt, qui iraſcitur pro quibus oportet, & quibus oportet, & ut oportet, & quando oportet, & quanto tempore oportet.4.Ethic.c.5.A.

6 Manſuetus perturbatione caret, & nõ ducitur affectu, ſed iraſcitur, ut ratio iubet.4 Ethicor.c.5.A.

7 Manſuetus non eſt uindex, ſed potius clemens, & ad ueniam dandam propenſior. 4.Ethic.c.5.A.

MANTINIA.Arcadiæ urbs.

1 apud Mantiniam aliquando fuit popularis gubernatio.6. Polit.c.4.B.

2 apud Mantiniam & ſi non eligit populus magiſtratus, conſultandi tamen & deliberandi habent poteſtatem .6. Polit.c.4.B. Quære Argiui.6.

MANVOPERARIVS.Qui Ariſtoteli eſt χειροτέχνης.

Manibus operãtes ignobiles ſunt, & ſe habent ſicut inanimata reſpectu architectorum.1.Metaphy.c.1.E.

MANVS.

1 Manus eſt inſtrumentum inſtrumentorũ 3.de Aia.T. Co.38.

2 Manus habens digitos copulatos immundum arguit, curtos & craſſos temerariũ. de Phyſiognom.G.

3 Manus dextra natura eſt ualidior q̃ ſiniſtra.5.Ethic.c.7.B.✳

MARATHON. Locus celebris in Attica.Quære Athenienſes.7.✳.Spina piſcis

MARE.

1 de Mari quæ tradita ſũt a philoſophis ante Ariſtotelem, talia ſunt, qualia uel contẽptiſſimus quiſq; dicere poſſit.1.Meteoror. cap.13.A.

2 Mare nõ ſemper in eiſdem locis eſt, quia aliquãdo erit, ubi prius non erat, aut ecõtrario. 1. Meteor. c. 14. A.

3 Maris mutationes propterea minus compertæ ſunt nobis, quia prius gentes, quæ illic habitant, pereunt, q̃ illæ mutationes fiant a principio uſq; ad finem, & tales mutationes longiſſimæ ſunt, reſpectu humanæ uitæ. 1. Meteo. c. 14. D.

4 Mare rubrum Nilo flumine altius eſt, qđ comperientes Seſoſtris & Darius Aegypti reges a deducendo aluco ex ipſo mari ad Nilum deſtiterunt, ne aqua Nili corrumperetur. 1. Meteor. c. 14. M.

5 Maris fontes eſſe, dicunt antiqui, qui circa theologica uerſati ſunt. 2. Meteo. c. 1. A

6 Mare & terrã eſſe maximã & principaliorem ptẽ uniuerſi, dixerũt antiqui tragœdiæ inſtar, tanq̃ quid ſublime. 2. Meteor. cap. 1. A.

7 Mare eſſe humorem, quo prius tota terra erat operta, & deinde ſolis & lunæ conuerſionibus & uentis exſiccatam terram, & quod ſupereſt eſſe mare, quod tandem exſiccandum eſt, dicunt antiqui, qui humana ſapientia antecellunt. 2. Meteoror. cap. 1. B.

8 Maris ſalſedinem quidam eſſe dixerunt, quia illi immixta ſit terra talis, ſicut aqua tranſmiſſa per cinerem ſalſa redditur. 2. Meteor. c. 1. C.

9 Mare quidam dixerunt, eſſe ſudorem terræ, & ideo eſſe ſalſum, quia ſudor ſalſus ẽ. 2. Meteor. cap. 1. B.

10 Maris fontes impoſſibile eſt eſſe, quia nec ipſum mare fluit, nec manufactũ eſt, quorũ alterũ fontes paſſi ſunt, & quia complura ſunt maria non commixta adinuicem, ſed circundata undiq; terra, & habitata in circuitu, ut Caſpium mare, cuius fontes ſi eſſent, non laterent. 2. Meteororum. c. 1. D. E. F. G.

11 Mare non fluit, ſed uidetur fluere, cum ex amplo loco in anguſtum coarctatur, ꝑpterea ꝙ ſæpe ultro citroq; libraẽ, qui motus minus percipitur in uaſto mari. 2. Meteor. c. 1. D. E. F.

12 Mare rubrum paulum uidetur miſceri cũ eo, quod eſt extra columnas. 2. Meteoro. cap. 1. D.

13 Mare uidetur etiã fluere, qa altiora maria fluũt ad ꝓfundiora. Nã mare, qđ eſt intra Meotidem & columnas Herculis, ſemper uidetur fluere a Mæotide columnas uerſus. Vt Mæotis fluat in Pontum, Pontus in Aegeum, Aegeum in Siculum, Siculum in Sardoum & Tyrrhenum, quæ ſũt profũdiſſima maria mediterranei maris. 2. Meteor. c. 1. E. F.

14 Maria extra columnas breuia ſunt, id eſt non profunda propter lutũ, & flatib⁹ non ſollicitantur, quia in cauo ſunt. 2. Meteor. cap. 1. E. F.

15 Mare Euxinum. 2. Meteoror. cap. 1. G. Quære Euxinum.

16 Mare Aegeum. 2. Meteor. c. 1. G. Quære Aegeum.

17 Mare Thyrrenum. 2. Meteoror. cap. 1. G. Quære Thyrrenum.

18 Mare Sardoum. 2. Meteororũ. cap. 1. G. Quære Sardoum.

19 Mare Siculum. 2. Meteororum. cap. 1. G. Quære Siculum.

20 Mare Hircanum. Quære Hircanum.

21 Mare Caſpium. Quære Hircanum.

22 Mare, quidam dixerunt, eſſe elementum aquæ, quia ſicut ignis, & terræ & aeris eſt locus ille, ubi magna copia huiuſmodi inuenitur, ita & aquæ locum dicunt mare, quia nullibi tanta aquæ copia inuenitur. 2. Meteor. c. 2. A.

23 a Mari egredi omnia flumina, & in mare fluere, dixere quidam. 2. Meteororum. cap. 2. B.

24 Mare per terram colari, quando flumina ab eo exeunt, & ſic amittere ſalſedinem, & aquam fluuiorum reddi aptam potui, dixerunt quidam. 2. Meteoror. c. 2. B.

25 Mare omnis aquæ & omnium humidorũ principium putatum eſt a multis. 2. Meteoror. c. 2. B.

26 Mare ideo ſalſum ẽ, quia ſubtile & dulce, quod in ipſo eſt, propter ſuam leuitatem eleuaẽ a ſole & aliis ſtellis. Quod uero ſupereſt, ſubtus manet propter grauitatem, & ſalſum eſt. Sicut uidem⁹ in animalibus, ꝙ leuia & dulcia ſurſum tolluntur, & conuertuntur in carnes & alias partes, grauia uero ſubſidunt, & amara ſunt. 2. Meteor. cap. 2. F.

27 Maris loc⁹, incõueniens eſt credere, ꝙ nõ ſit receptaculũ aquarum dulcium & ſubtilium, ſicut amararum. 2. Meteororum. capit. 2. G.

28 Mare locum concauum poſſidet. 2. Meteoror. c. 2. G.

29 Mare non augetur tot fluuiis & tantis ipſum ingredientibus, quia aqua fluuiorum ex anguſto in latum diffunditur, & exſiccatur latenter. 2. Meteor. c. 2. H.

30 Maria omnia e tartaro originem habere, ſcripſit in Phædone Plato. 2. Meteoror. cap. 2. L.

31 Mare aliquando conſumendum, putauerunt quidam. 2. Meteor. c. 3. A.

32 Mare omnes dicũt factum ſeu genitum, ſicut & mundum totum. 2. Meteororum. cap. 3. A.

33 Mare perpetuum eſt, ſi mundus perpetuus eſt. 2. Meteor. c. 3. A.

34 Mare defecturum cenſet Democritus, qđ a fabulis Aeſopi nil differre uidetur. 2. Meteororum. cap. 3. A.

35 Mare dixit Aeſopus fabulator abſorbendum a Charybdi, ſi tertio ſorpſerit, decorum perſonæ ſeruans, cum irato in nautã talia congruerent, ueritatem uero inueſtiganti non conueniant. 2. Meteoror. c. 3. B. Quære Charybdis.

36 Mare cur ſalſum ſit, non poſſunt cauſam reddere, qui ipſum generatum ponunt. 2. Meteor. c. 3. D.

37 Mare ſalſum eſſe, aliqui dixerunt, quia flumina conuehunt in mare terræ ſalſedinem, & ſic ſalſum mare reddũt. Quod ſalſum eſſe, ex eo probatur, ꝙ flumina ipſa ſalſa magis deberent eſſe q̃ mare, qđ contra eſt, & tantillum terræ non ſufficeret tãtam maris molem ſalſam reddere. 2. Meteoror. c. 3. E.

38 Maris ſalſedinem, dixit Empedocles, eſſe ſudorem terræ, & mare ipſum ſudorem eſſe terræ. 2. Meteor. c. 3. F.

39 Mare idem manens ſecũdum ſpeciem & quantitatem mutatur ſecundum partes. 2. Meteor. c. 3. G.

40 Mare ſalſum eſt ex admixtione exhalationis ſiccæ & uſtæ eleuatæ a ſole & aliis aſtris, quæ exhalatio per mare tranſit, & in ipſum relabitur, & hic redditur ſalſum ut aqua, per quam colantur cineres & ſedimẽta indigeſta ut urina. 2. Meteororum. c. 3. G. H. I. L.

41 Mare ideo ſalſum eſſe, aliqui dixerunt, ꝙ terra aliquando combuſta fuit, & illum ſalſum reddidit. 2. Meteor. c. 3. I.

42 Mare ſalſum eſſe ex admixtione ſiccæ & calidæ exhalationis, oſtendunt pluuiæ auſtrales & autumnales, quæ propter huiuſmodi admixtionẽ ſalſiuſculæ ſunt. 2. Meteor. c. 3. N.

43 Mare ſalſum eſſe ex admixtione terreſtrium partium combuſtarum, ex hoc etiam oſtẽditur, quod ei⁹ aqua cæteris aquis calidior ſit, quia quod ignitum fuit, potentia calidum eſt. 2. Meteor. c. 3. N.

44 Maris aqua, quæ in uaporem cõuertitur, potabilis euadit, nõ enim amplius retinet naturam maris. 2. Meteor. c. 3. O.

45 Mare non deficit, niſi ſecundum loca quædam, nã quod a mari eleuatur, rurſum cadit in illud. 2. Meteor. c. 3. P.

46 Maris ſalſedinem eſſe ex mixtura terreſtrium partium deuſtarum, ex hoc colligitur, ꝙ ſi quis immergat in mare uas cereũ undiq; clauſum, aqua, quæ per ceræ poros ingrediẽ, potabilis erit & nõ ſalſugioſa, qa terreſtre admixtum ſegregatum eſt a cera. 2. Meteor. c. 3. P.

47 Maris aqua craſſior eſt & ſpiſſior propter ſalſedinem, unde naues magnæ ſupernatant, nã mare fere cœnum eſt & lutum. Si enim quis multo ſale infecerit aquam, oua ſupernatabunt, etiam ſi plena ſint. 2. Meteoror. c. 3. Q.

48 Mare totum nunq̃ putreſcit, quia eius calor & frigus maiora ſunt, q̃ calor extrane⁹ circũſtans, pars uero a mari ſeparata cito putreſcit, quia minorem calorem & frigus habet, q̃ ſit calor circumſtans. 4. Meteor. T. Com. 13.

49 Mare non eiuſdem coloris apparet, ſi longe ſpectetur, & ſi prope. de Senſ. & Senſ. cap. 3. D.

50 Mare odorem habet, quia permixtionem ſapidi & ſicci habet. de Sen. & Sen. c. 5. B.

51 Mare inter Siciliam & Italiam, cõſtat, creſcente luna, creſcere, decreſcente luna, decreſcere. de Admirand. Audit. 50.

52 Mare, quod eſt inter Siciliam & Italiã, tanto feruore tumeſcit, irruẽte æſtu ex Thyrreno mari, ut nemo præ timore intueri audeat. Nam cum ex lato pelago in fretum anguſtiſſimũ deferatur, horribiles fluctus extollit. de Admirand. Aud. 101.

53 Mare mediterraneum primo arctatur ad Herculis colũnas, unde ab oceano terras irrumpente ſit, deinde panditur, & iterum in anguſtum coit, rurſusq; dilatatur, & rurſus coarctatur. de Mundo ad Alexandrũ. cap. 1. F.

54 Mare mediterraneum ab Herculis colũnis nauigantibus bipartito ſinuatur, dextrorſum in Syrtes, ſiniſtrorſum tria maria cõſtituit, Gallicum, Sardoum, Adriaticũ. Et poſt hæc Siculum, Creticum, Aegyptium, Pamphylicum, Syriacum, Aegeum, & Myrtoum. de Mundo ad Alexandrum cap. 1. F.

55 Mare poſt aerem collocatur. de Mundo ad Alexand. c. 1. D.

56 Maris communio habenda eſt ciuitati ꝓpter multa commoda, quæ aliter haberi non poſſent, & ſi qua incommoda uiden-

tur ex commerciis maritimis prouenire, uitari facile poſſunt.7.Polit.cap.6.per totum.✳.

MARGITES. Inſignis quidam fatuus. Eſt & Homeri opus ab eo dictum.

1 Margites Homeri opus eſt. in Poetic. cap.1.G.

2 Margites nec arare,nec fodere norat,nec ad rem ullam utilis erat.6.Ethic.c.7.A.

MARITHA.Lapis.

Maritha ſi conteratur, incenditur,& ſi in puluerem redigatur,& aſpergatur aqua, iterum flammas emittit. de Admirand. Audit.37.

MARITVS.

Mariti ad uxorem magis eſt iuſtum ciuile q̃ patris ad filium,aut domini ad ſeruū. 5.Ethic.cap.6.B.

2 Mariti ad uxorem amicitia eſt excellẽtiæ, in quo uero conſiſtat,oſtenditur. 8.Ethicor.cap.7.A.

3 Maritus ſi in omnibus dominetur, ſimilis eſt paucorum potentiæ,nam maritus præter dignitatem hoc facit, & non ea ratione, qua eſt præſtabilior.8. Ethicor. cap.10.C.

4 Mariti uirtus alia eſt a uirtute uxoris.1. Politic. cap. 8. D. E. Quære Mas.Vir. Vxor.

MARS.Planeta.& pro deo Poetico.

1 Martis ſtella uiſa eſt ab Ariſtotele ſubintrare lunam dimidia parte lucidam,& occultata fuit,deinde egreſſa eſt per partem lucidam. Ex quo,ſuper lunam eſſe,colligitur.2.de Cæl.T.Commẽt.60.

2 Martis ſtella poſt Iouem uerſus terram collocatur. de Mundo.ad Alexãd.c.1.C.

3 Martis clypeus illius phiala apte dicetur, ſi Bacchi phiala illius clypeus eſt.3.Rhetor.cap.4.D.Quære Venus.9.

MASCVLVS.

1 Maſculus omnis ſecundum naturam longioris uitæ eſt q̃ fœmina,quia in quocũq; genere calidius animal maſculus eſt fœmina.de Longit. & Breuit. Vit. c.2.F

2 Maſculorum ſuperiora maiora ſunt q̃ fœminarum, quia calor occupat ſuperiora in maſculis. de Longit. & Breuit. Vit. cap.3.D.

3 Maſculus maior & fortior eſt q̃ fœmina, & oẽs corporis extremas partes maiores & groſſiores habet.de Phyſiognom.D.

4 Maris & fœminæ copula cauſa generationis non eſt ex electione,ſed eſt naturale deſiderium relinquendi alterum ſibi ſimile.1.Polit.cap.1.B.

5 Maſculus fœminæ imperare debet ſecũdum naturam,quia præſtatior eſt maſculus fœmina.1.Polit.cap.3.F.

6 Maſculus principalior eſt q̃ fœmina natura.1.Polit.cap.8.A.

7 Marium corpora non permittuntur creſcere,ſi aſſueſcant uenereis intempeſtiue. 7.Polit.c.16.B.

8 Mares contrahere debent coniugium circa ætatem annorum ſeptem & triginta. 7.Politic.cap.16.C. Quære Fœmina. Maritus. Vir. Vxor. Matrimonium.

9 Maſculinum dicebant Pythagorici, unum eſſe e ſuis decem prædicamentis.1.Metaphyſic.c.5.C.

10 Maſculus ſe habet ad fœminam ut agens. 1.Metaphyſic.T.Co.9.✳.

MASSILIA. Vrbs maritima in Gallia narbonenſi a qua.MASSILIENSES.

1 Maſſilienſium lacus eſt in collimitio Liguriæ,qui plerũq; adeo ebullit,ut effundete aquas uideatur. Nam flantibus Eteſiis, tantum limi ab imo ad ſuperficiem euomit, ut aqua non uideatur, tantumq; piſcium euomit,ut fidem excedat. Quod intuentes uicini confracta tribus locis illius cute,piſces tot hauriunt, quot uoluerint. de Admirand. Audit. 79. Quære Iberia.2.

2 apud Maſſiliam nemo admittitur ad rempublicam gubernandam,niſi prius facto iudicio,an dignus ſit.6.Politic.c.7.B.

MATER.

1 Matres appellant omnes fœminas pueri.1.Phyſic.T.Comment.5.

2 Matrem mactauit quidam ob inſaniam, & comedit.7.Ethic.c.5.A.

3 Matres amant filios,etiam ſi ab ipſis non amentur,amant tamen ipſos,& gaudent, ſi illis bene ſit,etiã ſi illi matres non agnoſcãt. 8. Ethicor.cap.8.A.

4 Matres filios ſuos amãt,& una dolent,& gaudent,& bona ipſis uolunt ipſorũ gratia.9. Ethic.cap.4.A.

5 Matres magis amant filios, quia generatio laborioſa eſt, & magis ſciunt eſſe ſuos.9.Ethic.c.7.C.

6 a Matre eſt omnibus genitis educatio.1. Oeconom.c.2.A.

7 Matris eſt filios nutrire ſicut patris erudire.1. Oeconom.c.2.A. Quære Filius. Parens.✳.

MATERIA. & MATERIA PRIMA.

1 Materiam neceſſe eſt eſſe,cum forma ſit. 2.Poſter.T.Comment.11.

2 Materia prima cognoſcitur in analogia ad formam.1.Phyſic.T.Co.69.

3 Materiam primam ſubiici oportet.1.Phyſicorum.T.Comment.71.

4 Materiam quidam philoſophi,ut Parmenides,non diſtinguebant a priuatione.1. Phyſic.T.Comment.79.

5 Materia & priuatio diſtinguuntur. 1.Phyſicorum.T.Comment.79.

6 Materia eſt non ens per accidens. 1.Phyſicorum.T.Comment.79.

7 Materia eſt prope ſubſtantia, & res.1. Phyſic.T.Comment.79.

8 Materia cum forma eſt cauſa generatorum ſicut mater.1.Phyſic.T.Co.80.

9 Materia non appetit formam,ut eſt ſub illa,nec ut ſub cõtrario eſt.1.Phyſicorum. T.Comment.81.

10 Materia nõ eſt fœmina,nec turpe per ſe, ſed p accidẽs,appetit autem formã,ut fœmina uirum.1.Phyſic.T.Co.81.

11 Materia ingenerabilis & incorruptibilis eſt.1.Phyſic.T.Comment.82.

12 Materia quodammodo corrumpitur, & quodammodo non corrumpitur.1.Phyſicorum.T.Comment.82.

13 Materia corrumpitur ſecundum qđ in ea eſt priuatio.1.Phyſic.T.Comment.82.

14 Materia prima eſt primum ſubiectum unicuiq;,ex quo fit aliquid,cum inſit nõ ſecundum accidens.1.Phyſic.T.Co.82.

15 in Materiam primam corrumpitur,omne quod corrumpitur.1.Phyſic.T.Co.82.

16 Materia eſt ſuſcipiẽs pmanẽs,ſiue patiẽs continue.2.Phyſic.T.Comment.7.

17 Materia ẽ natura.2.Phyſic.T.Co.7.8.81. &.7.Metaphyſic.T.Co.22.

18 Materiam primam,quidam dixerũt, eſſe terram,quidã aerem,alii ignem,alii aquã, alii aliquod horum, uel omnia ſimul.2. Phyſic.T.Comment.9.

19 Materia minus eſt natura q̃ forma.2.Phyſic.T.Comment.12.

20 Materiam cõſyderare debet phyſicus,ſed non ſine forma.2.Phyſic. T.Comment. 21.& deinceps.

21 Materiam tantum conſyderauerunt antiqui.2.Phyſic.T.Comment.22.

22 Materiam & formam conſyderare eiuſdẽ ſcientiæ eſt.2.Phyſic.T.Comment.22.

23 Materiam faciunt quædam artes,quædã uero præparant.2.Phyſic.T,Co.24.

24 Materia ineſt phyſicis omnib9.2.Phyſic. T.Comment.23.25.

25 Materiam facimus propter opus in artificialibus.2.Phyſic.T.Comment.25.

26 Materia eſt eorum,quæ ſunt ad aliquid. 2.Phyſic.T.Comment.26.

27 Materiam debet conſyderare,qui generationem conſyderat.2.Phyſic.T.Co.72.

28 Materiam conſyderat phyſicus. 2.Phyſicorum.T.Comment.74.

29 Materiam, ponebant antiqui, eſſe, unde proueniebat neceſſitas in naturalibus. 2. Phyſic.T.Comment.75.

30 ꝓpter Materiæ neceſſitatẽ licet nõ fiat talis uel talis diſpoſitio,nõ tamẽ fit ſine materialibus principiis. 2. Phyſicorum. T.Comment.88.

31 Materia in naturalibus ex neceſſitate ſuppoſitionis ponitur ſicut in artificialib9.2. Phyſic.T.Comment.88.

32 Materia non quia talis eſt,talis finis ponẽdus,ſed quia eſt talis finis,talis materia ponenda eſt.2.Phyſic.T.Comment.88.

33 in Materia eſt neceſſitas,ratio uero neceſſitatis in fine.2. Phyſic.T.Comment.88.

34 Materia ſpeciem non habet. 3.Phyſicorum.T.Comment.65

35 Materia pars eſt totius, ſicut æs ſtatuæ 3.Phyſic.T.Comment.66.

36 Materia continetur a forma. 3.Phyſic.T. Comment.67.

37 Materia uidetur eſſe locus,quia ſicut materia recipit uarias formas manens eadẽ, ſic loc9 diuerſa locata. 4.Phyſicorum.T. Comment.38.

38 Materia non eſt ſeparabilis a re, cuius eſt materia,nec continet,ideo non eſt locus,cum locus & ſeparari a locatis poſſit, & locata contineat.4.Phyſic.T.Co.38.

39 Materiam,quidam dixerunt,eſſe uacuũ. 4.Phyſic.T.Commẽt.59.

40 Materia nõ eſt ſeperabilis a corporibus. 4.Phyſic.T.Comment.59.

41 Materia eadem eſt contrariorum.4.Phyſicorũ.T.Co.84.&.2.de Cæl.T.Co.18.

42 Materia non eſt ſeparabilis a contrariis, eſt tamen diuerſa ab eis ratione.4.Phyſicorum.T.Comment.84.

43 Materia una numero eſt ſub diuerſis cõtrariis.4.Phyſic.T.Comment.84.

44 Materia eadem numero nunc ſub magna quantitate,nunc ſub parua reperiẽ, ut ſi ex aqua fiat aer,aut econtrario. 4. Phyſic.T.Comment.84.

45 Materia non perdit, aut acquirit aliquas partes,quãdo eadẽ fit ſub diuerſis quãtitatibus nunc parua nũc magna,ſed nata eſt utrũq; ſubire.4.Phyſic.T.Co.84.

46 Materia eiuſdem rari & denſi una eſt. 4.Phyſicorum.T.Comment.84.

47 Materiæ eſt cõtineri.2.de Cæl.T.Co.74. &.4.de Cæl.T.Comment.35.

48 in Materia eſt, quicquid eſt ſenſibile.1.de Cæl.T.Co.92.

49 a Materia prouenit,ut ſint multa indiuidua in eadem ſpecie.1.de Cæl.T.Co.92. &.7.Metaphy.T.Comment.28.

50 in Materia q̄ habent eſſe, non contingit eſſe, niſi materia ſit. 1.de Cæl: T.Comment..94.

51 Materiam omnem occupauit hic mũdus 1.de Cæl.T.Co.95.

52 Materia cauſa eſt,ꝙ aliqua aliquando nõ ſint,aliquando ſint.1.de Cæl.T.Co.136.

53 Materia prima,quod eſt ſubiectum generationis,quodammodo non eſt ens ſimpliciter,quodammodo eſt,quia nõ eſt ens in actu, eſt tamen ens in potentia.1.de Gener.T.Co.11.

54 Materia prima quia perpetua eſt,eſt cauſa,ut perpetua ſit generatio.1.de Gener.T.Co.14.15.16.

55 Materia prima non eſt infinita,ideo dubium ſatis magnum eſt,cum illa,q̄ corrumpuntur,abeant in non ens,quomodo materia non eſt omnino redacta in nihilum, quod tamen non fit,quia corruptio unius generatio eſt alterius, & econtrario.1.de Gener.T.Co.16.

56 Materiam primam non ideo dicendum non deficere,quia ſemper eſt min⁹, quod generatur.1.de Gener.T.Co.17.

57 Materia prima eſt maxime ſubiectum quidem proprium generationis & corruptionis ſuſceptibile, ſed quodammodo etiam ſubiicitur aliis tranſmutationibus. 1. de Gener.T.Co.24.

58 Materia non poteſt ſeparari a forma & a paſſionibus.1.de Gener.T.Co.29.31.32.

59 Materia corporea eſt & talis corporis eſt.1. de Gener.T.Co.3.

60 ſecundum Materiam q̄dam partes ſunt, q̄dam ſecundum formam.1.de Gener.T. Comment.35.

61 Materiã unã,neceſſe eſt, eſſe ſubiectam iis, quibus competit actio.1.de Gener.T.Cõment.43.

62 Materiã unã non habent ſubiectã omnia, ſed quibus competit actio & paſſio.1.de Gener.T.Co.43.

63 in Materia formam habentia omnia paſſibilia ſunt.1.de Gener.T.Co.54.

64 in Materia formam non habentia omnia ſunt impaſſibilia.1.de Gener.T.Comment..54.

65 Materia eſt cuilibet oppoſitorũ ut gen⁹. 1.de Gener.T.Co.14.

66 Materia,ut materia,paſſiuum quid eſt. 1.de Gener.T.Co.8.

67 Materia non dicitur miſceri formæ, ſed effici,ut ſit in actu per formã.1.de Gener. T.Comment.83.

68 Materia quorum non eſt una eadem,non poſſunt mutuo pati.1.de Gene.T.Co.87.

69 Materiam,alii poſuerunt,eſſe aerem. Alii ignem.Alii medium corpus inter hæc,qđ erat corpus & ſeparabile.Alii duo elemẽta Alii tria.Alii quatuor, ut Empedocles.2. de Gener.T.Co.2.

70 Materiam corpoream ſeparabilem qui faciunt,errant,quia impoſſibile eſt, ꝙ hoc corpus, quod materiam ſeparabilem faciunt,ſine contrarietate ſit, nam aut graue aut leue aut calidum aut frigidũ neceſſe eſt eſſe.2.de Generatio.T.Com.3.

71 Materiam primam,impoſſibile eſt, eſſe ſuperficies.2.de Gener.T.Co.5.

72 Materia una eſt omnium corporum ſenſibilium,& non ſeparabilis,ſed ſemper cũ contrarietate,ex qua generantur uocata elementa.2.de Generatio.T.Co.6.

73 Materia ſubiectum eſt contrariorum.2. de Generatio.T.Com.6.

74 Materia corpus ſenſibile eſt potẽtia.2.de Gener.T.Comment.6.

75 Materia inſenſibilis & inſeparabilis eſt medium tranſmutationis contrariorum.2.de Gener.T.Comment.34.

76 Materia cauſa eſt, quare aliqua poſſunt eſſe uel non eſſe,quia eſt in potentia.2. de Gener.T.Comment.51.

77 Materiam,quidam dixerunt,eſſe cauſam efficientem generationis. 2.de Generation.T.Comment.52.

78 Materiam, qui dicunt, eſſe cauſam efficientem generationis, magis ſecundum naturam loquuntur, q̄ ii,qui dicunt,ideã eſſe cauſam generatiõis.2.de Generatio. T.Comment.53.

79 Materiam non eſſe cauſam efficientem generationis,ex eo probatur,ꝙ materiæ eſt moueri & pati,agere uero & mouere alterius eſt potentiæ. 2. de Generatio. T.Comment.53.

80 Materiam qui dicunt, cauſam eſſe efficiẽtem generationis,tollunt principialiorem cauſam, quod eſt eſſe & formam. 2.de Gener.T.Comment.53.

81 Materiam,qui dicebant,eſſe cauſam efficiẽtem generationis, quædam abſona ponebant, quæ referuntur, & refelluntur.2. de Gener.T.Comment.54.55.

82 Materiam appellare ſolemus ſubiectum patiens.1.Meteor.cap.2.B.

83 Materia eſt,in quam unumquodq; reſoluitur.1.Meteor.c.3.A.

84 circa Materiam duæ cauſæ uerſari ſolent, agens,unde principium motus,& paſſio, ut ſpecies.4.Meteor.T.Comment.30.

85 Materia ubi plurimum eſt,formæ parum eſt.4.Meteor.T.Comment.54.

86 Materia nihil aliud eſt q̄ materia. 4.Meteor.T.Comment.54.

87 Materia ſubſtantia eſt,non tamen eſt hoc aliquid.2.de Anima.T.Co.2.

88 Materia potentia eſt,cuius actus & perfectio eſt forma.2.de Anima.T.Co.2.

89 Materia & forma cur ſint unum,nõ oportet quærere.2.de Anima.T.Comment.7.

90 ſine Materia ſuſcipit ſpecies ſenſus. 2. de Anima.T.Comment.12.138.

91 Materia omnis quodammodo habet illico contrarium. de Longit. & Breuit. Vit.cap.1.G.I.

92 Materiam habenti impoſſibile eſt,non exiſtere aliqualiter contrarium.de Longit.& Breuit.Vit.c.1.I.

93 Materiã ſubminiſtrat ars arti quandoq;.1. Polit.cap.5.A.

94 Materiam ſubeſſe cuicunq; artifici, neceſſe eſt,& tanto perfectius & melius operabitur artifex, quanto materia melior fuerit.7.Polit.c.4.A.

95 Materiam tantum cognouerunt antiqui philoſophi,quia ea eſt,ex qua uidetur eſſe principium rei,ex quo omnia fiũt primo, & in quod ultimo corrumpũtur. 1.Metaphyſicorum.c.3.B.

96 Materiam aliqui ponebãt unã,aliqui plures.1.Metaphy.c.3.C.

97 Materiam primam, aliqui dixerunt,eſſe aquã,ut Thales,& antiq poetæ,alii ignẽ, ut Hippaſus, & Heraclitus, alii aerem,ut Anaximenes,& Diogenes.1.Metaphyſicorum.c.4.D.E.

98 Materiæ ex parte dualitatem poſuit Plato,unitatem uero ex parte formæ.1.Metaphy.T.Co.9.

99 Materiam neceſſe eſt intelligere in eo,qđ mouetur.2.Metaphy.T.Comment.12.

100 Materiam in habentibus non eſt quærenda certitudo mathematica. 2.Metaphyſicorum.T.Comment.16.

101 Materiam habet forte natura quælibet.2. Metaphy.T.Comment.16.

102 Materia poſterior eſt,& minus ens,q̄ forma.7.Metaphy.T.Comment.7.

103 Materia ſubſtantia eſt,& ſola manet,cæteris ſublatis.7.Metaphyſicorum. T.Co.8.

104 Materia ſecũdũ ſe nec eſt quid,nec quãtũ, nec aliquid aliorũ generũ,quibus ens determinatur. 7. Metaphy.T.Comment.8.

105 Materiæ inſunt per accidens priuationes. 7.Metaphyſicorum.T.Co.8.

106 Materia minus ſubſtãtia eſt q̄ forma aut cõpoſitũ,quia cõuenit formæ eſſe ſeparatam,& eſſe hoc aliquid,quod nõ conuenit materiæ,& ideo minus ſubſtãtia eſt q̄ forma.7.Metaphy.T.Co.8.

107 Materia eſt, ex qua aliquid fit.7. Metaphyſicorum.T.Co.22.

108 Materiã habẽt oĩa,quæ fiũt ab arte aut a natura.7.Metaphy.T.Comment.22.

109 Materia in unoquoq; ẽ illđ,qđ eſt in potẽtia ad eſſe & nõ eſſe.7.Metaph.T.Co.22

110 Materia pars eſt generati,quia ineſt,cum fiat.7.Metaphy.T.Co.24.

111 Materia nõ generatur ab agẽte,niſi per accidens.7.Metaphyſi.T.Comment.26. 27.&.12.Metaphy.T.Co.12.

112 Materia quodãmodo dicit̃ alicui⁹ pars, quodammõ nõ.7.Metaph.T.Co.34.

113 Materia duplex eſt,alia ſenſibilis,ut lignũ, alia intelligibilis ut mathematica.7.Metaphyſicorum.T.Comment.35.

114 Materiã habent omnes ſubſtantiæ ſenſibiles.8.Metaphy.T.Co.3.

115 Materia alio modo dicitur ſubſtãtia q̄ forma,aut totũ cõpoſitũ.8.Metaph.T.Co.3.

116 Materia dicit̃,q̄ cũ nõ ſit qđ quid in actu, potẽtia tñ eſt qđ quid.8.Metaph.T.Co.3.

117 Materia ſubiicit̃ in om̃i mutatione & alteratione & augmẽtatione & generatiõe & corruptione.8.Metaphy.T.Co.4.

118 Materiã eſſe ſubſtãtiã,quæ ſubiicitur,probatur inductiõe in oĩbus ſpecieb⁹ motus & mutationis.8.Metaphy.T.Co.4.

119 Materiam omnes antiqui cognouerunt.8. Metaphy.T.Co.5.

120 Materiarũ diuerſarũ diuerſæ ſunt formæ & rationes,nã aliorum forma eſt mixtio, aliorum compoſitio,aliorũ aliquid aliud. 8.Metaphy.T.Co.6.

121 Materiæ plures poſſunt eſſe uni⁹,quãdo una materia eſt materia alterius materiæ. 8.Metaphy.T.Co.11.

122 Materia licet ſit una omnium generabilium & corruptibilium,eſt tamen aliqua propria cuiuſlibet,ut phlegmatis propria materia ſunt dulcia aut pinguia. 8.Metaphy.T.Comment.11.

123 ex Materia una diuerſa fiunt propter diuerſitatem cauſæ agentis ſeu mouentis.8. Metaphy.T.Co.11.12.

124 propter Materiæ diuerſitatem in artificialibus non fit quodlibet ex quolibet, ut ex lana ſerra. 8. Metaphy. T. Commēt. 11. 12.
125 Materia in perpetuis aut forſan non eſt in quibuſdam, aut non eſt talis, qualis materia corruptibilium, ſed ſolum ſecundū potentiam ad motum localem. 8. Metaphyſicorum. T. Co. 12.
126 Materia non eſt eorum, quæ ſunt, uel nō ſunt ſine tranſmutatione. 8. Metaphyſicorum. T. Comment. 14.
127 Materia an eodē modo ſe habeat ad cōtraria, quæritur. Ad quod reſpondetur, ꝙ ſi contraria ſe habeant ut priuatio & habitus, prius ſe habet ad habitum q̄ ad priuationem, & ad priuationem ſe habet per habitum. 8. Metaphyſicorum. T. Comment. 14.
128 ex Materia alicuius quia fit aliquid, dicitur fieri illud ex illo, ut acetum dicitur fieri ex uino, quia fit ex materia uini. 8. Metaphy. T. Comment. 14.
129 ex Materia & forma quare fiat unum, ultima reſponſio eſt, quia hoc eſt actus, ſcilicet forma, & hoc eſt potentia, ſcilicet materia. 8. Metaphy. T. Co. 15.
130 Materiam quæ nō habent nec intellectualem nec ſenſibilem, ſtatim unumquodq; eorum eſt unum aliquid. 8. Metaphy. T. Comment. 16.
131 a Materia, quæ eſt in potentia ad actum, denominatur, quod ex ea conſtat. 9. Metaphy. T. Comment. 12.
132 Materia potentia eſt, donec ueniat ad ſpeciem, & tūc eſt in actu, cum habet ſpeciē. 9. Metaphy. T. Comment. 16.
133 Materia negatione oſtenditur. 10. Metaphy. T. Comment. 24.
134 Materia cum potentia ſit & non actu, inconuenienter ponitur principium primū rerum. 11. Metaphy. c. 2. C.
135 Materia eſt in potentia ad utrunq; contrariorum. 12. Metaphy. T. Comment. 7.
136 Materiā uidentur tetigiſſe Anaxagoras Empedocles Anaximander & Democritus. 12. Metaphy. T. Cōmment. 9
137 Materia unum eſt e principiis ſubſtātiæ ſenſibilis. 12. Metaphy. T. Cōment. 12.
138 Materia ſubſtantia eſt. 12. Metaphyſicorum. T. Comment. 14.
139 Materiam habent omnia, quæ mutantur. 12. Metaphyſic. T. Comment. 30.
140 Materia nō mouet ſeipſam, ſed uirt⁹ opifex mouet illam. 12. Metaphyſicorum. T. Comment. 30.
141 Materiam non habentib⁹ idem eſt, quod intelligitur & intelligentia. 12. Metaphyſicorum. T. Comment. 51. Quære Abſtracta.
142 Materiam non habens indiuiſibile eſt. 12. Metaphyſico. T. Comment. 51. ✳.

MATHEMATICA. MATHEMATICVS.

1 in Mathematicis min⁹ decipimur, & facilius eſt reſoluere in iis q̄ in aliis diſciplinis. 1. Poſterior. T. Comment. 29.
2 Mathematicæ circa ſpecies uerſantur, nō enim ſunt de ſubiecto aliquo, nā ſi de aliquo ſubiecto ſunt, non tamen ſecundum quod de ſubiecto ſunt. 1. Poſterior. T. Comment. 30.
3 Mathematicæ ſcientiæ ꝑ primam figurā ſuas demōſtrationes faciunt. 1. Poſterior. T. Comment. 31.
4 Mathematicæ demonſtrationes accipiūt, & ſupponūt quod quid eſt, ut quid eſt unitas. 2. Poſter. T. Comment. 2.
5 Mathematicus ſuperficies ſolida longitudines & pūcta conſyderat. 2. Phyſicorū. T. Comment. 16. 20.
6 Mathematicus differt a phyſico. 2. Phyſicorum. T. Comment. 16. 18.
7 Mathematicus conſyderat ſuperficies & longitudines & puncta, non ut ſunt accidentia corporis. 2. Phyſicorum. T. Comment. 18.
8 Mathematicus abſtrahit a motu & materia lineas & ſuperficies & puncta. 2. Phyſicorum. T. Comment. 18. &. 6. Ethicorum. cap. 8. C.
9 Mathematicus abſtrahens non mentitur. 2. Phyſicorum. T. Comment. 18. &. 13. Metaphyſicorum. cap. 3. C. D.
10 Mathematici infinito utuntur. 3. Phyſicorum. T. Comment. 31.
11 Mathematicorum conſyderationem non tollit, qui magnitudinem infinitam tollit. 3. Phyſicorum. T. Comment. 71.
12 Mathematici non utuntur infinito in actu, ſed aliqua linea utuntur finita, tanta ſcilicet, quanta eis neceſſe eſt. 3. Phyſicorum. T. Co. 71.
13 ad Mathematicam demonſtrationem parum reffert, an magnitudo ſit finita uel infinita, multum tamē intereſt ad eſſe rei. 3. Phyſic. T. Co. 71.
14 Mathematici demōſtrant motus planetarum. 2. de Cæl. T. Co. 58.
15 Mathematicas rationes dimouere non debet, qui ꝓbabiliores nō attulerit. 3. de Cæl. T. Co. 4. & de Lineis indiuiſibil. c. 3. A.
16 Mathematica corpora quæcunq; incōuenientia ſequuntur, ſequuntur & corpora naturalia, quia mathematica corpora dicuntur per abſtractionem, naturalia uero per appoſitionem. 3. de Cæl. T. Co. 6.
17 Mathematici ſemper ſumunt principia finita aut quantitate aut ſpecie. 3. de Cæl. T. Comment. 37.
18 Mathematicorum principia tollunt, qui indiuiſibilia corpora ponunt. 3. de Cæl. T. Comment. 38.
19 Mathematica corpora calefacerent, ſi anguli ſunt calefactiui, quia habent angulos indiuiſibiles. 3. de Cæl. T. Comment. 72.
20 Mathematica corpora habent tactū communiter acceptum, quia poſitionem & locum habent, ſiue ſint ſeparata, ſiue non. 1. de Gener. T. Comment. 44.
21 Mathematicus cōſyderat de iis, quæ licet ſeparabilia non ſint a materia, tamen non diffiniuntur, aut conſyderantur ut in materia. 1. de Anima. T. Comment. 17.
22 Mathematica intelligit intellectus, tanꝗ ſi ſeparata ſint, cum tamen non ſint ſeparata. 3. de Anima. T. Comment. 35. 36.
23 a Mathematico qui ꝑſuaſionem petit ad probandum, & ab oratore demonſtrationem exigit, ineptus eſt. 1. Ethic. c. 3. B.
24 Mathematicæ diffinitiones non ſunt obſcuræ. 6. Ethic. c. 8. B.
25 Mathematicæ inuētæ ſunt in Aegypto a ſacerdotibus, quibus permiſſum eſt uacare. 1. Metaphyſicorum. c. 1. G.
26 Mathematica poſuit Plato media inter ſenſibilia & ideas, quia mathematica multa ſimilia ſunt, in quo differunt ab ideis, & incorruptibilia, in quo differunt a ſenſibilibus. 1. Metaphyſic. T. Comment. 6. & 11. Metaphyſic. cap. 1. D.
27 Mathematice niſi ꝓbetur, quod dicitur, non credunt aliqui propter conſuetudinem. 2. Metaphy. T. Comment. 15.
28 Mathematica omnia ſine motu ſunt præter aſtrologiam. 1. Metaphy. T. Co. 19.
29 Mathematica, quæ ſecundum Platonem media ſunt inter ſenſibilia & ideas, ſi ſunt numeri, tertius numerus ponendus eſt. 1. Metaphyſic. T. Cōment. 38.
30 Mathematica certitudo non eſt quærenda in omnibus. 2. Metaphyſicorum. T. Comment. 16.
31 Mathematicæ demonſtrationes nec per motum, nec per melius eſſe aut peius poſſunt fieri. 3. Metaphy. T. Comment. 3.
32 Mathematicas ſpernebant ſophiſtæ quidam, & in illas inuehebantur, quia in illis nil dici poteſt eſſe melius, uel deterius. 3. Metaphyſicorum. T. Commēt. 3. Quære Ariſtippus.
33 de Mathematicis ſunt demonſtrationes, non tamen ut ſenſibiles ſunt. 3. Metaphyſicorum. cap. 3. A. B.
34 Mathematica qui ponebant media inter ideas & res ſenſibiles, refelluntur. 3. Metaphyſico. T. Comment. 7. & ultra.
35 Mathematica an ſint principia rerum, an non, diſputatur. 3. Metaphyſicorum. T. Comment. 7.
36 Mathematica in ſenſibilibus non ſunt talia, id eſt tam exacta, qualia tradunt mathematici, propter imperfectionem materiæ. 3. Metaphyſic. T. Comment. 8.
37 Mathematicas diſciplinas uolebat deſtruere Protagoras, quia in ſenſibilib⁹ nil tam exactum reperitur, ut tradunt mathematicæ. 3. Metaphy. T. Comment. 8.
38 Mathematica quidam ponebant media inter ideas & ſenſibilia, non tamen ſeparata a ſenſibilibus, ad quam opinionem impoſſibilia, quæ ſequātur, longum eſſet recenſere, quædam tamen enumerantur. 3. Metaphy. T. Co. 9.
39 Mathematicarum ſunt principia, elementa, & cauſæ. 6. Metaphy. T. Co. 1.
40 Mathematica conſyderat, qui conſyderat, inquantum immobilia & inſeparabilia. 6. Metaphy. T. Co. 2.
41 Mathematica conſyderatio differt a phyſica & metaphyſica, quia metaphyſica uerſatur circa ſeparabilia & immobilia, phyſica uero circa inſeparabilia & mobilia, mathematica uero circa immobilia, non tamen ſeparabilia. 6. Metaphy. T. Co. 2.
42 Mathematica ſeparata poſuit Plato eſſe magis entia, quam ipſa corpora. 7. Metaphyſico. T. Comment. 5.
43 Mathematica habent materiam intelligibilem & non ſenſibilem. 7. Metaphyſicorum. T. Comment. 35.
44 in Mathematicis quomodo ratio partis differat a ratione totius, oſtenditur. 7. Metaphyſic. T. Comment. 39.
45 Mathematica, quidam dicunt, eſſe ſubſtātias. 8. Metaphyſicorum. T. Comment. 1.
46 Mathematicæ non uerſantur circa ſenſibilia corpora, ut ſenſibilia ſunt. 11. Metaphyſicorum. cap. 1. D.
47 Mathematicæ diſciplinæ quomodo a naturali ſcientia differant, oſtenditur. 11. Metaphyſicorum. cap. 6. C.
48 Mathematicas quidam dicunt eſſe ſubſtātias, ut numeros, lineas, & huiuſmodi. 13. Metaphy. cap. 1. B.

49 Mathematica nõ ſimpliciter ſunt, ſed quodã modo.13.Metaphyſic.c.z.I.

50 Mathematicas, qui dicunt, nihil dicere de bono uel pulchro, falſum dicunt. 13. Metaphyſic.cap.3.D.

51 Mathematica qui ponunt ſeparata, partim dicunt bene, partim non dicunt.13. Metaphy.cap.9.H.

52 Mathematica ſi ſeparata eſſent, non ineſſent corporibus paſſiones eorum.14.Metaphy.c.3.A. Quære Iuuenis.31.Puer✳.

MATRIMONIVM.

1 Matrimonia contrahẽda ſunt, muliere nata annos circiter decem & octo, uiro uero nato annos circiter ſeptem & triginta. 7.Polit.cap.16.C.

2 Matrimonium contrahitur inter uirum & uxorem, deo teſte.z.Oeconom.c.z.B. Quære Maritus. Mulier. Vir. Vxor.

MATVRATIO. Quæ πέπανσις græce dicitur, a qua maturos fructus &c. dicimus.

1 Maturatio digeſtio quædam eſt, nam digeſtio alimenti uel ſucci, qui eſt in arborum fructibus, maturitas quædam eſt. 4.Meteor.T.Comment.18.19.

2 Maturatio tunc perfecta eſt, quando ſemina, quæ ſũt in fructuũ genere, poſſunt efficere aliud tale, qualia ipſa ſunt, qa hoc dicimus perfectum.4. Meteor.T.Co.19.

3 Matura quædã dicuntur per tranſlationẽ a fructibus ſumptam, quia propria nomina nõ ſunt impoſita.4.Meteor.T.Co.19.

4 Matura omnia ſi aerea ſunt, aquea reddũtur, ſi aquea, terrea efficiunt, & tenuia craſſa redduntur.4.Meteor.T.Co.19.

5 Maturatio phlegmatis & ſimiliũ eſt digeſtio humidi inexiſtentis a calido naturali. 4.Meteor.T.Co.19.

6 Maturationi fructuum, qui in arboribus ſunt, contraria eſt cruditas, quæ eſt indeterminatus humor.4. Meteor.T.Co.zo.

7 Maturatio perfectio quædam eſt.4. Meteor.T.Comment.zo.

MAVSOLVS.

Mauſolus Cariæ tyrannus collegit grandem pecuniam, ſubmiſſis, qui pollicerentur ei petenti, quo factum eſt, ut ditiores aut metu aut pudore multum pollicerentur, & ſoluerent. Oeconom.Publi.D.

MAXIMVM. Vt opponitur minimo.

MAXIMVM. Vt dicit excellentiam.

1 Maximum & minimum contrario modo dantur in magnitudine & numero, quia in magnitudine maximum datur, & non minimum, in numero minimum & non maximum.3.Phyſic.T.Comment.68.

2 Maximũ quod poteſt, determinat potentiam.1.de.Cæl.T.Co.116.

3 Maximum eſt, quod potẽtiam terminat, & ſi aliquid uidetur cõtrarium, refellitur. 1.de Cæl.T.Comment.116.

4 Maximum poteſt conſyderari uel ſecundum potentiam uel ſecundum rem. 1. de Cæl.T.Comment.117.

5 Maximum id eſſe omnes dicunt, quod tribuimus diis, & quod maxime affectant homines, qui ſunt in dignitate.4.Ethicorum cap.3.B.

6 Maxima meretur optimus, cũ ſit dignus bonis.4.Ethic.c.3.C.

7 Maximum eſt, cuius non eſt exceſſus.10. Metaphy.T.Comment.13.

8 Maximum in unoquoq; genere perfectũ eſt.10.Metaphy.T.Co.13.

MEANDER. Quære Mæander.

MECHANICA. Opus Ariſtotelis.

Mechanica Ariſtotelis eſſe opus, ex eo liquet, ꝙ ipſe in Mechanicis meminit libro rũ, quos de Cælo ſcripſit. Mechanic.c.1.D

MEDAEA. Oetæ regis Colchorum filia poetarum fabulis celebratiſſima. Quære Iſter.

MEDICINA. MEDICAMENTVM MEDICVS.

1 Medicus & ſi non ſanet ægrotum, ſi tamen nil omiſit eorum, quæ in arte medicinæ præcipiuntur, dicetur tamen medicinam habere.1.Topic.c.z.B.

2 Medici eſt ſanitatem cognoſcere & ea, in quibus eſt ſanitas.z.Phyſic.T.Co.zz.

3 Medicina nil patitur a ſanato, dum ſanitatem facit.1.de Gener.T.Co.53.

4 Medicina eſt ut primum agens, ultimum autem cibus.1.de Gener.T.Co.53.

5 Medicorum plurimi, qui artem medendi docte perſequi & tractare ſtudent, incipiunt medicinalem operationem a naturalibus, hoc eſt phyſicis diſciplinis cognitis.de Sen.& Sen.c.1.C.

6 Medici periti dicunt, attendenda eſſe ſomnia diligenter eius, qui ægrotat. de Diuinat.per Somn.c.1.C.

7 Medicina circa ſanabile & ægrotabile uerſatur.1.Rhetoric.c.z.A.

8 aduerſus Medicum non confert cauillari in morbis.1.Rhetoric.c.15.C.

9 Medicæ artis bonum præcipuum eſt ſanitas.1.Ethic.c.7.A.

10 Medicina minus honorabilis eſt quam ciuilis facultas, quia illa circa corpus, hæc uero circa animã uerſatur.1.Ethic.c.13.A.

11 Medici doctiores multa tractãt circa corporis cognitionem.1.Ethic.c.13.B.

12 Medicamenta per contraria fiunt.z.Ethicor.cap.13.B.

13 Medicũ eſſe, difficile eſt.5.Ethic.c.9.E.

14 Medici non fiunt ex ſola librorum lectione.10.Ethicor.cap.9.G.

15 Medici optimi quidam uidẽtur ſibiipſis, qui tamen nulli ali poſſunt opus afferre. 10.Ethic.cap.9.G.

16 Medicinæ finis eſt ſanitas.1. Polit.c.6.E.

17 Medicina an ſit rei familiaris pars, cum oporteat familiam ſanam eſſe, dubitatur. Tandem dicitur, ꝙ medicina quodam modo pertinet ad rem familiarem, ſcilicet ut medicus conſulatur, quodammodo pertinet, ſcilicet ut utatur illa ipſe pater familias, & eam conſyderet.1.Politic. cap.7.A.

18 Medicinam mutare utile aliquãdo eſt. z. Polit.cap.6.F.

19 Medicus apud alios medicos debet ſuæ medelæ rationem reddere. 3.Politicor. cap.7.E.

20 Medicis in Aegypto non licet niſi ſuo periculo mouere, id eſt purgatorium pharmacum præbere niſi poſt tertium diem. 3.Polit.cap.11.C.

21 Medici ſufficiẽter oſtẽdunt tẽpora opportuna corporibus.7.Polit.cap.16.C.

22 Medicinalia non ſunt, quibus utimur ſemper, ut cibus.1.Oeconom.cap.5.A.

23 Medicus artem tenens experiẽtia carens ſæpe in medendo peccabit, nam ſingulare eſt, quod eſt curabile .1.Metaphy.c.1.F. Quære Deus.4.✳.

MEDI. Populi Aſiæ maioris.

1 Medi Athenienſibus bellum intulerunt, quia Athenienſes cum Eretriis cõtra Sardes irruerunt.z.Poſter.T.Co.11.

2 apud Medos ignis cõtinue ardens eſt, nõ tamen multus.de Admirand. Audit.34.

3 Medi uicti ſunt ab Athenienſibus nauali prælio.z.Politic.cap.10.C.

4 Medos ſæpe contriuit Perſarum rex. 3. Politic.cap.9.C.

5 Medi Græciam inuaſerunt.5.Polit.c.3.D.

6 Medorum reges per alios obeunt regia munia.8.Polit.cap.5.B.

MEDIOCRITAS. MEDIOCRIS.

1 Mediocritas uirtutem conſeruat. z.Ethicor.cap.6.B.

2 Mediocritas ſemper laudabilis eſt.z. Ethicor.cap.7.D.

3 Mediocribus multa optima ſunt.4.Polit. cap.11.C. Quære Medium. Virtus.

MEDIVM REI. MEDIVM VIRTVTIS. MEDIVM DEMONSTRATIONIS. MEDIVM SYLLOGISMI.

1 Medium in ſyllogiſmis quid ſit in quacũq; figura. Quære Syllogiſmus.

2 Medii poſitione cognoſcimus, in qua figura ſit ſyllogiſmus.1.Prior.cap.14.A.

3 Medium inueniendi ad quodlibet genus ſyllogiſmorum ars traditur.1. Prior.cap. z8.z9.30.31.

4 Medium ſyllogiſmorum quomodo inueniri poteſt. Quære Syllogiſmus.

5 Medium ſyllogiſmorum non ſemper eodem modo ſumendum eſt, ſed aliter ad concludendum particulariter, aliter ad concludendum uniuerſaliter. 1. Prior. cap.31.B.

6 Medii ſyllogiſmorum ars, licet ſit generalis ad omnem diſciplinam, tamen ſufficit ad probanda alicuius ſcientiæ principia.1.Prior.cap.31.C.

7 Mediũ ſyllogiſmi neceſſe ẽ poni in utriſq; propoſitionibus.1.Prior.cap.34.A.

8 Medium ſyllogiſmi ſi ſubiiciatur in una, & prædicetur in alia, reducitur ad primam figuram, ſi uero medium bis prædicatur, reducitur ad ſecũdam figuram, ſi uero bis ſubiicitur, reducitur in tertiam figuram.1.Prior.cap.34.A.

9 Medium quando non eſt ſumptum, non eſt ſyllogiſmus.1.Prior.cap.34.

10 Media neceſſe eſt, eſſe finita, ſi extrema ſunt determinata.1.Poſter.T.Comẽt.34. per totum.

11 Medium per accidens non facit ſcire propter quid.z.Poſter.T.Comment.8.

12 per Medium per ſe ſeu eſſentiale ſimul ſcitur quia eſt & propter quid eſt .z.Poſter.T.Comment.8.

13 Medium ſi ſit accidentale, non ſcimus ſimul quia eſt & propter quid eſt. z.Poſter.T.Comment.8.

14 Medii eſſe omnem quæſtionem, probatur.z.Poſter.T.Comment.z.

15 Media inter mouens & finem ſunt fines, alia enim ſunt aliorum fines. z.Phyſicor. T.Comment.z9.

16 Media inter mouens & finem differunt, quia alia ſunt opera, alia uero inſtrumenta.z.Phyſic.T.Comment.z9.

17 Mediũ, per quod aliquod mobile fertur, eſt cauſa uelocitatis aut tarditatis mobilis.4.Phyſic.T.Comment.71.

18 Medium ſi feratur motu contrario motui mobilis, maxime impedit, ſi quieſcit nus impedit, & inter quieſcentia

illud magis impedit, quod craſſius eſt.4. Phyſic.T.Co.71.
19 Medium habet rationem extremi comparatum alteri extremo.5.Phyſi.T.Co.6.
20 Medium eſt id, in quod aliquid natum eſt uenire priuſq̃ in ultimũ.5.Phyſic.T.Co.22.52.&.10.Metaphyſi.T.Co.22.&.11.Metaphy.c.11.A.
21 Medium ad minus eſt in tribus, licet in pluribus reperiatur, quia inter duo extrema poſſunt eſſe plura media.5.Phyſicor.T.Co.22.
22 Mediũ nõ eſt in contradictoriis.5.Phyſi.T.Co.16.&.10.Metaphyſic.T.Co.22.
23 Medium unum eſt numero, ratione uero duo.8.Phyſi.T.Co.65.
24 Medium mundi determinatum eſt.1.de.Cæl.T.Co.44.
25 Medium inter contraria loca determinatum eſt.1.de.Cæl.T.Co.44.45.
26 Medium ſi infinitum eſt, non mouebitur aliquid per illud.1.de.Cæl.T.Co.45.
27 Medium non habet corpus infinitum.1.de Cæl.T.Co.74.
28 Medium unum ponere debent diuerſorũ mundorum, ſi eiuſdem rationis ſunt elementa cum noſtris, quod tamen abſurdũ eſt.1.de.Cæl.T.Co.80.
29 Medium unum tantũ, id eſt centrum ponendum eſt, & unum extremum id eſt circũferẽtia uniꝰ mũdi.1.de.Cæl.T.Co.80.
30 Media quo pauciora ſunt, eo facilius finis acquiritur.2.de Cæl.T.Co.63.
31 Medium non ſimpliciter, nec uno modo dicitur, aliud enim eſt medium magnitudinis, aliud medium rei atq; naturæ.2.de Cæl.T.Co.74.
32 Mediũ in animalibus nõ eſt idẽ cũ medio corporis & aĩalis.2.de Cæl.T.Co.74.
33 Medium rei atq; naturæ eſt principium & precioſum.2.de Cæl.T.Co.74.
34 Medium loci ſiue magnitudinis magis ſimile eſt extremo q̃ principio.2.de Cæl.T.Co.74.
35 Mediũ magnitudinis terminatur, & continetur, & ideo minus nobile, quia quod continetur, minus nobile eſt q̃ continens.2.de Cæl.T.Co.74.
36 ad Medium moueri dicuntur, quæ deorſum mouentur.4.de Cæl.T.Co.4.
37 a Medio dicuntur moueri, quæ ſurſum mouentur.4.de.Cæl.T.Co.4.
38 Medium mundi contrarium eſt extremo.4.de Cæl.T.Co.34.
Media plura poſſunt eſſe inter contraria, ...oribus & elementis, & inter ignem & terrã ſunt duo media aqua & aer.4.de Cæl.T.Co.38.
40 Medium multipliciter dicitur.4.de Cæl.T.Co.38.
41 Medium fit multipliciter & nõ uno modo tantum.2.de Gener.T.Co.48.
42 Medium iudex eſt extremorum, fit enim alterum ex extremis ad alterum illorum comparatũ.2.de Anima.T.Co.118.
43 Medium aliud eſt ex pte rei, aliud ex pte noſtri. Medium ex parte rei eſt, quod æq̃liter diſtat ab utroq; extremo, eſtq; apud omnes unum & idẽ. Medium uero ex pte noſtra eſt, quod nec exuperat, nec deficit.2.Ethic.c.6.B.
44 Medii ipſius uirtutis eſt coniectatrix.2.Ethic.c.6.C.
45 Medium uirtutis non eſt ſumendum ex parte rei, ſed ex pte noſtra.2.Ethi.c.6.B.
46 Medium quod eſt uni, erit exuperatio aut defectus ali.2.Ethic.c.6.B.
47 Medium ſuum unaquæq; ars, & ſcientia, & uirtus reſpiciens bene perficit opus ſuum.2.Ethic.c.6.B.
48 Medium eſt duorum uitiorum, unius per exceſſum, alteriꝰ per defectũ.2.Ethi.c.6.D
49 Medium non ſuſcipit omnis actus, nec omnis affectus.2.Ethic.c.6.E.
50 Medium ſuum quærit, & expetit ars omnis.2.Ethic.cap.6.B.
51 Medium ſi eſt innominatũ, extrema certant de medio loco.2.Ethic.cap.7.B.&.4.Ethic.cap.4.B.
52 Medium uirtutis opponitur extremis uitiis.2.Ethic.cap.8.A.
53 Medium ut dicit uirtutem, difficile eſſe tenere, oſtenditur.2.Ethic.c.9.per totum.
54 Medium ipſum uirtutis facile aſſequemur, ſi nunc ad exceſſum, nunc ad defectum declinemus.2.Ethic.c.9.C.
55 Medium uirtutis accipiẽdum eſt, ut recta ratio dictat.6.Ethic.c.1.A.
56 Medium appetit omnis appetitꝰ, quia bonum eſt.8.Ethic.c.8.C.
57 Medium tenere in unoquoq; difficile eſt.1.Magnor.Mor.cap.9.A.
58 Medium æquale quoddã eſt.1.Magnor.Mor.cap.34.B.
59 in Mediis quãdoq; eſt error, etiam ſi finis recte ſit poſitus, quandoq; in fine, licet media bona ſint.7.Politic.cap.13.A.
60 Medium extremorum laudamus, ſumendumq; eſt.8.Polit.cap.7.D.
61 a Medio ſeu centro quæ diſtant, celerius mouentur.Mechanic.c.1.D.
62 in Mediũ cur prorepunt, quæcunq; feruntur gurgite uorticoſo, & ibi tandem ferri omnia deſinunt, habes.Mechanic.c.35.
63 Media omnia ſunt in eodẽ genere, in quo ſunt illa, quorum ſunt media.10.Metaphyſic.T.Co.22.✳.
MEDVLLA.
Medullã appellauit Plato ὀστεόγενεσ id eſt oſſigeniũ, eo ꝙ in oſſe gignatur, uel ꝙ os gignat.6.Topic.c.2.C.✳.
MEGACLES
Megacles apud Mytilenem aggreſſus cũ amicis interfecit Penthalidas circumeuntes & claua pulſantes.5.Polit.c.10.G.
MEGALA.
apud Megalã Peloponneſi ciuitatẽ ignis perpetuo ardens erumpit e terra.de Admirand.Audit.124.
MEGARA. Atticæ ciuitas.Eſt & alia in Sicilia.
1 Megarenſes ſibi uendicant comœdiam, tanq̃ apud ſe primum genito populari imperio.in Poet.c.1.E.
2 Megaris tyrãnidẽ inuaſit Theagenes præſidium petens.5.Politic.cap.5.D.&.1.Rhetor.cap.2.M.
3 apud Megarenſes popularis ſtatus interiit propter ductorũ malitiã.5.Polit.c.5.D.
MEGARICI.Philoſophi Euclidis ſectatores, qui Megarenſis fuit.
1 Megarici dicebant, tunc aliquid poſſe, ſeu eſſe in potentia, cum agat, ſeu ſit in actu. Cum uero non agat, non poſſe agere. Vt ædificans tunc poteſt ædificare, quando ædificat, ſi uero non ædificat, non poteſt ædificare. Quam opinionem quæ incõuenientia ſequantur, ponuntur, & illa refellitur.9.Metaphy.T.Co.5.& ultra.
2 Megarici dicẽtes tunc aliquid poſſe, cum actu agat illud, generationem & motum tollunt.9.Metaphy.T.Comment.6.✳.
MEL.
1 Mel decoctũ coagulari uidetur ab aqua, ſed non coagulatur niſi ab aquæ frigore.4.Meteor.T.Co.36.
2 Mel terreum magis q̃ aqueum eſt.4.Meteor.T.Co.41.
3 Mel quia multum caloris obtinet, & uelut feruens eſt, & non habet humorem aqueum, ideo coagulari non poteſt.4.Meteor.T.Co.43.✳.
MELANCHOLIA. Id eſt atra bilis humor unꝰ e quattuor corporis humoribꝰ.
MELANCHOLICVS.
1 Melancholia frigida eſt, & nutrimẽti loca frigida reddit, & quæcũq; alia loca, in quibus ſit.De Somn.& Vigil.c.3.H.
2 Melancholici ſomniculoſi non ſunt, quia locus interior regriferatus eſt, & non fit euaporatio multa ad cerebrũ.de Somn.& Vigil.c.3.G.Quære Vena.
3 Melancholici edaces ſunt, quia cum aridi ſint, eorũ corpora nulla re frui uidẽtur, eo ꝙ frigida ſint.de Somn.& Vigil.c.3.H.
4 Melancholici terribilia ſomnia & mõſtroſa uident, quia cum ſint ſpirituoſi, perturbantur ſimulachra & phantaſmata a ſpirituoſa euaporatione.de Somniis.c.3.D.
5 Melancholici diuinant per ſomnia, quia animus eorum uariis & multis phãtaſmatibus & imaginationibus agitatur, & contingit, illos aliquando incidere in illa ſomnia, quæ ſunt rerum futurarum, ſicut in ꝓuerbio dicitur.Si ſæpe iacias, alias aliud iacies.de Diuinat.per Somn.c.1.H.
6 Melancholici propter uehementiam naturæ ſuæ bene coniectant, & ab uno ſimili in aliud facile tranſeunt, nec illorum motus ab alio motu turbari aut elidi poteſt. Quorum motus ſimiles ſunt Philegidis poematibꝰ.de Diuinati.per Somn.c.1.O. Quære Philegides.
7 Melancholicos phantaſmata maxime mouent.de Memo.& Remi.c.2.Q.
8 Melancholici maxime ſunt incõtinentes incontinentia temeraria, quia propter uehementiã non ſpectant rationem, ſed imaginationis ſunt ſequaces.7.Ethic.c.7.C.
9 Melancholici intemperãtes & praui ſunt, quia cum corpus eorum cõtinue propter complexionem mordeatur, ſemper ſunt in appetitu uehemẽti, & uoluptatibus maxime ducũtur, ideo eorum corpora medicamẽto ſemper egẽt.7.Ethic.c.14.C.✳.
MELANI.Montes.
in Melanis montibus cũ multæ feræ ſe uenatoribus offerant, canibus inſectantibꝰ, feræ confugiunt ad rupis cuiuſdam cacumen, ad quod cũ canes peruenerint, perſequi feras deſiſtũt, & ad dominos mœſti reuertuntur.de Admirand.Audit.5.
MELANCHRENA. Sibylla. Quære Sibylla.
MELEAGER.Quære Vrbs.1.
MELICRATVM.Id eſt aqua mulſa.
Melicratum, id eſt aqua mulſa utile eſt ut plurimum febricitantibus.6.Metaphyſicor.T.Comment.6.
MELISSVS. Philoſophus Parmenidis auditor.
1 Meliſſus dixit, omnia eſſe unum ens.1.Topic.cap.6.B.
2 Meliſſus unum principium & immobile

poſuit.1.Phyſic.T.Comment.6.

3 Meliſſi ratio in forma & materia peccat, dum unum & immobile principium facit.1.Phyſic.T.Comment.10.

4 Meliſſi ratio ineptior eſt q̃ Parmenidis.1.Phyſicor.T.Comment.10.

5 Meliſſus licet non naturaliter loquatur, tamen quia dubitationes naturales attigit, refelli poteſt.1.Phyſic.T.Commēt.12.

6 Meliſſus unum illud, quod omnia dixit eſſe, infinitum poſuit.1.Phyſic.T.Co.15.

7 Meliſſi paralogiſmus in probādo unum, quod omnia facit, infinitum, oſtenditur.1.Phyſic.T.Comment.23.

8 Meliſſus uniuerſum infinitum appellat.3.Phyſic.T.Comment.64.

9 Meliſſus nil moueri dicebat, quia uacuū non eſt, ſine quo motum fieri minime putabat.4.Phyſic.T.Comment.54.

10 Meliſſum ſecuti philoſophi generationē & corruptionem auferebāt, & generari & corrumpi dicebant uideri nobis ſecundū apparentiam.3.de Cæl.T.Cōment.2.

11 Meliſſus & Parmenides, omnia unum eſſe & immobile, ſic probāt. Multa nō poſſunt eſſe, niſi ſit aliquod diuidens ea, ſed diuidens nō eſt, niſi uacuum ſit, & uacuū non eſt, ergo multa ſegregata eſſe nō poſſunt, & ſic omnia unum ſunt. Quod autē ſit immobile, ſic probant. Motus nō eſt, niſi ſit uacuum, ſed uacuū non eſt, ergo motus nō eſt, ergo unum quod eſt, eſt immobile.1. de Gener.T.Commēt.57.& ultra.

12 Meliſſus tranſcendens & contemnens ſenſum, omnia unum immobile eſſe dixit.1.de Gener.T.Comment.58.

13 Meliſſus omnia unum dicens, pluſq̃ demens eſſe deprehenditur, nullus enim in tantam dementiam egreſſus eſt, ut ignem & glaciem unum eſſe dicat.1.de Gener.T.Comment.59.

14 Meliſſus unum attigiſſe uidetur ſecundū materiam, & illud infinitum poſuit.1.Metaphyſic.cap.5.E.

15 Meliſſus reiiciēdus eſt tanq̃ rudis & agreſtis in iis, quæ de principiis rerum dixit.1.Metaphy.cap.5.E.

MELIVS. Natura & moribus..

1 Meliorū loci ponuntur.3.Topic.ꝑ totū.

2 Melius eſt, quod eſt ſtabilius & diuturniꝰ.3.Topic.cap.1.B.

3 Melius eſt, quod eligunt prudētes, uel boni, uel ſtudioſi circa illud, uel lex recta, uel plures, uel omnes, q̃ econtrario.3.Topic.cap.1.B.

4 Melius eſt, quod eſt in genere, q̃ illd̄ quod non eſt in genere.3.Topic.cap.1.B.

5 Melius e duobus illis ſimilibꝰ illud eſt, ad quod maius bonum ſequitur, aut minus malum. Et illud eſt meliꝰ, quod eſt in ſuo tempore, & quod eſt cum uoluptate, q̃ qd̄ eſt cum triſtitia.3.Topic.c.1.A.B.

6 Melius eſt illud, quod eſt ſimilius meliori, ſi tamē illa ſimilitudo ſit melioris, ut equꝰ melior eſt ſimia, quia equus ſimilior eſt homini in melioribꝰ, ſimia uero in ridiculis.3.Topic.cap.2.D.

7 Meliora non ſemper ſunt eligibiliora, ut licet melius ſit philoſophari q̃ ditari, melius eſt tamē indigenti neceſſariis ditari q̃ philoſophari.3.Topic.cap.3.E.

8 Melius eſt, quod eſt optimo propinquius.2.de Cæl.T.Comment.66.

9 Melioris & eligibilioris regulæ plures ponuntur.1.Rhetor.cap.7.per totum.

10 Meliores maiora merent.4.Ethic.c.3.C.

11 propter Melius eſt deterius, & non ecōtrario.2.Magnor.Mor.c.10.A.

12 a Melioribus quod perficitur, melius eſt opus.1.Polit.cap.3.D.

13 Melius & peius ubi ſunt, ſemper eſt meliꝰ prius natura peiore.3.Metaphy.T.Co.11.

MELODIA. Suauis cantus.

1 Melodiis & rhythmis conſtat muſica.8.Polit.cap.7.A.

2 Melodiarum aliæ ſunt morales, aliæ effectiuæ, aliæ abſtractiuæ, quæ hoīm animos abſtrahunt, & rapiunt.8.Polit.c.7.B.

3 Melodia quadam utebantur olim ad expurgādos animos, & deuotos & ſupplices reddendos homines.8.Polit.cap.7.B.

4 Melodiæ quæ ſunt ingenuis hominibꝰ diſcendæ, & quæ abiiciendæ, & quæ aliter & aliter afficiant animos, & quæ uituperabiles, & quæ laudabiles ſint, oſtenditur.8.Polit.c.7.D. Quære Harmonia. Muſica.

MELOS. Inſula una ex cycladibꝰ in mari Aegeo.

In Melo inſula ſi terra effodiatur in aliqua parte, inquiūt, ibi ſtatim renaſci, & foueas illas ſine ulla prope humana ope prorſus ſponte repleri.de Admirand.Audit.41.

MEMINISSE.

1 Meminiſſe illa animalia tantum poſſunt, quæ ſentiunt, & percipiunt tempus.de Memo.& Remi.cap.1.D.

2 Meminit quis, dum ſentit, ſe prius uidiſſe aut audiſſe aut didiciſſe. de Memo.& Remi.cap.1.F.

3 Meminimus illarum rerum, quarum eſt phātaſia.de Memo.& Remi.cap.1.G.

4 Meminimꝰ rei abſentis, qa affectio quædā per ſenſum impreſſa eſt in anima, aut in parte corporis habente animā. Quæ affectio ſimilis eſt picturæ, cuius habitus memoria eſt. Nam ille motus, qui fit a ſenſibilibus in ſenſu, imprimit quaſi figuram quādam ſenſionis, quæ manet, remoto etiam ſigillo.de Memo.& Remi.c.1.H.

5 quando Meminimus rei abſentis, intuemur phātaſmata ſeu ſpecies impreſſas, nō ut res ſunt, ſed ut ſigna rerum aliquando ſenſatarum, & ut talia repræſentant nobis abſentia, & non ſe ipſa. Quādo uero ipſa phantaſmata non ut ſigna, ſed ut res intuemur, non recordamur abſentis, ſed præſens cognoſcimus.de Memo.& Remi.c.1.L.M.N.

6 Meminimus aliquando rei præteritæ, & dubitamus, an ſit memoratio rei præteritæ, an alio modo ſecundum ſenſationem proueniat. Quod accidit, quia phantaſma occurrit ut imaginabile.de Memo.& Remi.c.1.N.

7 Meminerunt aliqui facilius eorum, quæ ſemel uiderunt propter conſuetudinem aut ſimilitudinem illiꝰ rei uiſæ.de Memo.& Remi.c.2.D.

8 Meminiſſe eſt poſſidere intus aliquam potentiam ſeu facultatem mouentē.de Memo.& Remi.c.2.E.

9 Meminimus, quando coniungimus & tp̄s & rem geſtam in illo. Quod ſi rem geſtam & tempus, in quo geſta eſt, non coniungimus, putamus nos meminiſſe, & tamen fallimur quātum ad tempus, nam qui meminit, temporis non tamen certi, meminiſſe dicitur, ſed non perfecte. Vn̄ uulgo dicitur. Memini huius rei, ſed tempus, in quo geſta eſt, neſcio.de Memo.& Remi.c.2.O

10 qui Meminit, impoſſibile eſt, ut eum lateat, ſe meminiſſe, quia id ipſum eſt meminiſſe.de Memo.& Remi.c.2.O. Quære Memoria. Reminiſci.

MEMNON. Rhodius Lampſaci dominus.

Memnon quibus dolis pecunias collegerit, & quomodo milites ſtipēdiis fraudauerit, habes. Oeconom. Publi.M.

MEMORIA.

1 Memoria fit ex ſenſu.2.Poſt.T.Co.27.

2 ex Memoria fit experimentum.2.Poſterior.T.Comment.27.

3 Memoriæ multæ numero ſunt unum experimentum.2.Poſter.T.Comment.27.&.1.Metaphy.cap.1.B

4 Memoria eſt paſſio communis corporis & animæ.de Sen.& Sen.cap.1.A.

5 Memoria communis eſt omnibus animalibus.de Sen.& Sen.c.1.A.&.E.

6 Memoria per ſenſum fit. de Sen.& Sen.cap.1.D.

7 Memoria præcellūt multi, qui reminiſcētia non pollēt.de Memo.& Remi.c.1.A.

8 Memoria quarum rerum ſit, ſæpe contingit, ut fallat, quia non eſt in prōptu id cognoſcere.de Memo.& Remi.c.1.A.

9 Memoria nō eſt futurorū, ſed aut opinio aut ſpes.de Memo.& Remi.c.1.B.

10 Memoria nō eſt præſentium, ſed ſenſus.de Memo.& Remi.c.1.B.D.

11 Memoria præteritorum tantum eſt. de Memo.& Remi.cap.1.B.D.&.2.Rhetor.cap.2.C.

12 Memoria nec eſt ſenſus, nec exiſtimatio, ſed alicuius horum habitus, aut paſſio, cū tempus factum fuerit. de Memo.& Remi.cap.1.D.

13 Memoria oīs poſt aliquod tempus intermedium eſt.de Memo.& Remi.c.1.D.

14 Memoria, quæ eſt intelligibilium, non eſt ſine phātaſmate.de Memo.& Remi.c.1.E

15 Memoria eſt intellectiuæ partis per accidens, per ſe autem eſt paſſio ſenſitiui primi.de Memo.& Remi.cap.1.E.

16 Memoria quæ eſt paſſio ſenſitiui primi, aliis animalibus ab homine ineſt. de Memo.& Remi.cap.1.E.

17 Memoria ſi ponenda eſſet in parte intellectiua, non inueniretur in aliquibus animalibus irrationalibus, imo forte nulli mortalium ineſſet.de Memo.& Remi.c.1.E.

18 Memoria in ea parte animæ poſita eſt, in qua & phātaſia.de Memo.& Remi.c.1.G.

19 Memoria non ualent illi, qui propter ætatem aut paſſionem motu multiplici agitātur, ut ebrii, timentes, irati, infirmi, & pueri, quia non poſſunt continere ſpecies. Sicut ſi aliquis in fluētem aquam ſigillum imprimeret. Alii etiam memoria non ualent propter duritiem aut frigiditatem, in quibꝰ impreſſio fieri nō poteſt, ut in ueteribus ædificiis.de Memo.& Remi.c.1.H.

20 Memoria parum ualent, qui nimis ueloces & præceleres ſunt, quia humidiores ſunt, q̃ neceſſe ſit, & non poſſunt ſeruare ac retinere impreſſionem. De Memo.& Remi.cap.1.L.

21 Memoria parum ualent multum tardi & & præduri & ſtupidi, quia propter duritiē non poſſunt impreſſionem recipere. de Memo.& Remi.c.1.L.

22 Memoria parū ualent pueri, & ſenes. Pueri quia ſunt in quodā fluxu ꝓpter augmē-

tum,& ſenes propter decrementũ, & non poſſunt retinere impreſſionẽ. de Memo. & Remi.cap.1.I.

23 Memoria conſeruatur incolumis aſſiduis meditationib9,quod nil aliud eſt,quã ſpeculari ſæpe phantaſmata ut imaginem, & non ut in ſe phantaſmata ſunt.de Memo. & Remi.cap.1.O.

24 Memoria tunc dicitur eſſe,quando factus fuerit habitus aut paſſio,& ideo memoria non fit ſimul cum effectu aut paſſione. de Memo.& Remi.cap.2.A.

25 Memoria non eſt in primo inſtãti,in quo iam facta eſt notitia ſiue per modum habitus ſiue per modũ paſſionis,ſed poſt tantũ tẽpus.de Memo.& Remi.c.2.B.

26 Memoria reminiſcentiam ſequitur,& reminiſcentia memoriam.de Memo.& Remi.cap.2.C.

27 Memoriam ſingularium tantum habent bruta.7.Ethic.cap.3.E.

28 Memoria nõ fit quibuſdã animalibus ex ſenſu, aliis uero non innaſcitur, aliis innaſcitur. 1. Metaphyſic.cap.1.A.

29 Memoriam habentia animalia,quædam prudentia ſunt, quædam magis diſcere poſſunt.1.Metaphyſic.cap.1.A.

30 Memoriam cum auditu habentia diſciplinabilia ſunt.1.Metaphyſic.cap.1.B.

31 Memoriis & phantaſiis uiuunt bruta.1. Metaphy.c.1.B. Quære Meminiſſe.✳.

MEMORIALIS.

Memorialis magiſtratus eſt,apud quem oportet perſcribi priuatos cõtractus iudicum,& poſtulationes in ius. 6.Politicorũ. cap.3.C.

MEMPHIS.Aegypti urbs.

Memphis Homeri tempore aut non erat, aut exigua erat.1.Meteor.c.14.E.

MENALOPVS.

Menalopus a Calliſtrato ſacrilegii accuſatus eſt.1.Rhetoricorum.cap.14.A. Quære.Calliſtratus.

MENDACIVM.

Mendacium improbum eſt per ſe & uituperabile.4.Ethic.c.7.B. Quære Mentiri.

MENS.

1 Mens ſic ſe habet in anima,ſicut oculus in corpore.1.Topic.c.14.A.&.1.Ethic.c.6.D

2 Mens uidetur eſſe homo. 9.Ethic.c.4.B.

3 Mentis dianœas,hoc eſt ſentẽtiæ ſeu prudentiæ habitualis ſenectus eſt ſicut & corporis.2.Politic.c.7.H.

4 Mens in trãquillitate proficit,ſicut corpus in exercitatione.7.Polit.c.16.D.

5 Mentẽ & corpore ſimul laborare nõ oportet,quia motuo ſe impediũt.8.Polit.c.4.B

6 Mente utitur Anaxagoras tanq̃ machina ſeu arte ſeu artifice ad mundi generationem. Vel utitur mente,ſicut tragici poetæ diis utuntur in ſcena, quando res in anguſtum deducuntur. 1.Metaphyſicorum. cap.4.C.

7 Mentem nõ recte poſuiſſe Anaxagoram diſtinguentem omnia,& omnia fuiſſe mixta & confuſa,mentem uero ſolam ſeparatam,probatur.1.Metaphyſic.T.Co.16.17.

8 Mẽtis exceſſus. Quære Ecſtatici. Anima.Intellectus.✳.

MENSTRVA.

1 Menſtrua patientes mulieres ſi inſpiciant in ſpecula,inficiũt ea macula quadam ſanguinea,quia oculi infecti ſunt, eo ꝙ menſtrua inflãmatione ſanguinis proueniant. Oculi uero quia uenarum pleni ſunt, facile immutantur a tali commotione & inflãmatione ſanguinis.de Somniis.c.2.F.

2 Menſtrua non mouent ſe,ſed ſemen mouet illa.12. Metaphy.T.Commẽt.30.✳.

MENSVRA.

1 Menſura uidetur eſſe mẽſuratum, ut cum multa eiuſdem rationis menſurat.4.Phyſicorum.T.Comment.133.

2 Mẽſura finita debet eſſe & minima.5.Phyſicorum.T.Comment.24.

3 Mẽſura in unoquoq; eſt illud,quod eſt minimũ in illo genere.2. de Cæl.T.Co.28.

4 Menſuram & regulam unam debet habere deliberans,ad quam menſuret,quid potius ſit agendum. 3.de Anima. T.Co.57.

5 Menſura indiuiſibilis eſt.de Lineis indiuiſibil.c.1.B.&.14.Metaphy.c.1.E.

6 ſine Menſura communi non poteſt eſſe æqualitas.5.Ethic.c.5.D.

7 Menſura res ipſas redigit ad æqualitatẽ. 5.Ethic.cap.5.D.

8 Menſuris uini & tritici ſimile eſt ius poſitiuum,quod pro qualitate regionum & rerumpublicarum uariatur. 5. Ethicorum. cap.7.B.

9 Menſuræ pro qualitate regionum mutantur,nam ubi emunt maiores ſunt, ubi autem uendunt, minores.5.Ethic.c.7.B.

10 Menſura operationũ humanarum eſt uir bonus,tales enim illæ ſunt,quales uiro bono uiſæ fuerint. 10.Ethic.c. 5.D.& c.6.B.

11 Mẽſura prima cuiuſlibet generis eſt illud, quo primo illud cognoſcimus.5.Metaphyſicorum.T.Comment.12.&.10.Metaphyſicorum.T.Comment.3.

12 Menſura alicuius generis indiuiſibile & ſimplex quid eſt aut ſecundum quantitatem aut ſecundum ſpeciem.5.Metaphyſicorum.T.Comment. 12.&.10.Metaphyſicorum.T.Cõment.3.

13 Menſuram eſſe maxime cõuenit uni.10. Metaphy.T.Comment.2.

14 Menſura eſt id,quo cognoſcitur quantũ. 10.Metaphy.T.Comment.2.

15 Menſura una,& principium unum eſt in quolibet,& illud eſt indiuiſibile. 10.Metaphyſic.T.Comment.3.

16 in Menſura maiori magis latet certitudo. 10.Metaphy.T.Comment.3.

17 Menſuram numeri imitantur aliquæ mẽſuræ,qa eſt unitas,cui nil poteſt addi aut auferri.10.Metaphy.T.Comment.3.

18 Menſura conſiſtit in eo,quod eſt eſſe primũ uniuſcuiuſq; generis,& maxime proprie eſt quantitatis,& hinc ad alia uenit. 10.Metaphy.T.Comment.2.

19 Mẽſura certa eſt,ubi nil poteſt auferri aut addi,ut numerus. 10.Metaphy.T.Co.3.

20 Mẽſura ſemper eſt eiuſdem generis cum menſurato,ut magnitudinis magnitudo, longitudinis longitudo,latitudinis latitudo,uocis uox.10.Metaphy.T.Co.4.

21 Menſura unũ eſt,quia unum eſt,ad quod diuiſio terminatur.10. Metaphyſicorum. T.Comment.4.

22 Menſura non ſemper eſt numero una,ſed aliquando duo unum menſurant,ut duæ dieſes.10.Metaphy.T.Co.4.

23 Menſura principium eſt.14. Metaphyſicorum.c.1.E.

24 Menſuræ non eſt menſura.14.Metaphyſicorum.cap.1.E.

25 Menſura indiuiſibilis eſt.14.Metaphyſicorum.cap.1.E.

MENTIENS.MENTIRI.

1 Mentiri non eſt ſapientis,de quib9 nouit, ſed mẽtientẽ manifeſtare.1.Elẽch.c.2.A.

2 Mentiens nullius rei cauſa,uanus eſt magis q̃ malus. Qui uero propter lucrum mentitur,turpior eſt, qui autem propter honorem,non nimium eſt uituperandus. 4.Ethic.c.7.C.

3 Mẽtitur minus,qui proximius accedit ad ueritatem.4.Metaphyſico.T.Cõment.18. Quære Mendacium.

MENTOR.

1 Mentor aſtutus & ſagax fuit,prudens uero non fuit.1.Magnor.Mor.cap.35.E.

2 Mentor filius quo aſtu Hermiæ curatores expilauerit, habes. Oeconom. Publi.L.

MENTORICA.Regio Europæ.

inter Mentoricam & Iſtriam mons eſt,in quẽ cõueniũt mercaturæ gratia ex Adriatico,& Corcyra,Leſbo, Thaſia, & Chio. de Admirand. Audit.90.

MENTVM.Sedes barbæ.

Mentum acutum arguit fidum. de Phyſiognom.✳.

MEOTIS.Quære Mæotis.✳.

MERCATOR.MERCATVRA.

1 Mercaturæ partes tres ſunt,nauigatio,deuectio,negociatio.Quæ partes differũt inter ſe,ut aliæ ſint ſecuriores,aliæ fructuoſiores.1.Polit.c.7.C.

2 Mercatura eſt potiſſima pars acquirendarum pecuniarum.1.Polit.c.7.C.

3 Mercatores nõ erant apti ad honores reipublicæ ſuſcipiendos apud Thebanos,niſi per annos decem deſtitiſſent a mercatura.3.Polit.cap.3.H.

4 Mercatorum multitudo eſt in Chio. 4. Polit.cap.4.G.

5 Mercatores non ſunt pars optimæ reipublicæ,quia eorum uita uilis eſt. 7.Politic. cap.9.B.✳.

MERCENARIVS. MERCENARIA.

1 Mercenaria duplex eſt,altera uiliũ artiũ, altera,quæ ſolo corpore miniſtrat ſine arte.1.Polit.cap.7.D.

2 Mercenariorum uita praua eſt.6. Politic. cap.4.D.

3 Mercenarii ſunt una e quattuor partib9, quibus cõſtat popularis multitudo.6.Polit.cap.7.A.

4 Mercenariæ artes lucrum quærunt a uolẽtibus.1.Oeconom.c.2.B.

MERCVRIVS.Planeta.

Mercurius poſt Martem collocatur uerſus terram.de Mundo,ad Alexand.c.1.C. Quære Actus.31.

MERGERE.

Mergi in aqua quæ facilius & quæ difficilius poſſint. Quære Figura.15.16.17.

MERIDIES. Pro regionibus ad meridiem uergentibus.

1 a Meridie flant uenti præcipue hi. Auſter, Lybs, ſeu Aphricus. 2.Meteor.c.2.H.

2 a Meridie plurimi flant uenti,quia multũ exhalationũ eleuatur a ſole in eo loco.2. Meteor.cap.4.F.

3 ad Meridiem qui habitant,timidi ſunt,& ideo pilos habẽt tenues.de Phyſiognom. &.7.Polit.c.7.A.✳.

MEROPE.

Merope filium hoſtem eſſe putauit.3.Ethicorum.cap.1.G.

MERX.

Mercſũ iactus in mare non fit ſponte ſimpliciter,ſed propter uitæ cõſeruationem. Vnde eſt uolũtarium ſecũdũ quid, inuolũtarium uero ſimpliciter.3.Ethic.c.1.B.

MESENII.
Meſenii finitimi ſunt Lacedæmonis.2.Politicorum.cap.7.A.

MESES. Vẽtus flans inter ſeptentrionẽ & orientem æſtiuum.
1 Meſe uento nullus uentus opponitur.Flat autem inter Boream & Cæciam.2.Meteor.c.6.F.
2 Meſes uentus eſt e principaliſſimis uentis flantibꝰ a ſeptẽtrionibꝰ.2.Meteor.c.6.G
3 Meſes niuoſus eſt.2.Meteor.c.6.M.

MESOPOTAMIA.Syria inter Tigrim & Euphratẽ fluuios,q̃ interãna latinis dicitᷓ In Meſopotamia Syriæ ſerpenticuli quidã ſunt,qui alienigenas omnes infeſtãt morſu,indigenis uero nihil noceãt.de Admirãd.Audit.137.

METALLVM, METALLICVS.A.VM.
1 Metallica omnia fiũt ab exhalatione uaporoſa,nam cum uaporoſa exhalatio includitur,& in lapidibus præcipue conſtringitur,ob eorũ ſiccitatem cõdenſatur,& cõglutinatᷓ,& metallica fiũt.3.Meteor.c.6.G
2 Metallica quædam partim ſunt ut aqua, partim non,quia materia,unde fiunt,potentia erat aqua.3.Meteor.c.6.G.
3 Metallica omnia præter aurum uruntur, & igniuntur.3.Meteor.c.6.H.
4 Metallica continent in ſe terram,quia exhalationẽ ſiccam cõtinẽt.3.Meteor.c.6.H.
5 Metalla & ea,quæ ex ipſis uel ab exhalatione incluſa fiunt,ex aqua & terra cõſtãt.4 Meteor.T.Comment.42.
6 Metallorum ſcoriæ,id eſt recrementa inodorabiles ſunt,quãdo humor omnis exuſtione cõſumptꝰ eſt.de Sen.& Sen.c.5.C.

METAPHYSICA. METAPHYSICVS.
1 Metaphyſica ſic ſe habet ad ea principia, quæ ſunt cõmunia omnibus ſciẽtiis,ſicut ſe habet quælibet particularis ſcientia ad ſua principia,& ea conſyderat,& eſt domina omnium ſcientiarum,& ſcit cauſata ex cauſis,& eſt maxime ſcientia.1.Poſter.T.Comment.23.
2 Metaphyſica utitur omnibus principiis communibus omnium ſcientiarum. 1.Poſter.T.Comment.27.
3 Metaphyſica communis facultas dicitur.1.Phyſicorum.T.Comment.8.
4 Metaphyſici eſt arguere contra negantes principia phyſici.1.Phyſic.T.Cõment.8.
5 Metaphyſica poteſt contra illos arguere, qui non naturaliter locuti ſunt.1.Phyſicorum.T.Comment.12.
6 Metaphyſicæ diſciplinæ eſt determinare, an principium formale ſit unũ, an plura. 1.Phyſicorum.T.Comment.33.
7 Metaphyſicus conſyderat formas ſeparatas.2.Phyſicorum.T.Comment.26.
8 Metaphyſici eſt conſyderare, ſi ſint aliqua ingenita & incorruptibilia.3.de Cæl.T.Comment.2.
9 Metaphyſici eſt tractare de primo motore immobili.1.de Gener.T.Commẽt.14.
10 Metaphyſicus conſyderat ſubſtãtias ſeparatas,& ut tales ſunt.1.de Ania.T.Co.17.
11 Metaphyſica ꝙ ſit ſciẽtia omiũ,quæ ſunt, ut contingit,& ꝙ ſit ſcientia difficiliũ,eo ꝙ ſit certiſſima,& ꝙ aſſignet cauſas circa omnem ſcientiam, & ꝙ propter ſeipſam ſit,& ꝙ ſit principaliſſima,& maxime libera, habes.1.Metaphy.c.2.per totum.
12 Metaphyſicam omnes cauſas cõſyderare, & diuerſas cauſas ad hãc ꝑtinere,licet ipſa una ſit,oſtẽditur.3.Metaphy.T.Co.3.
13 Metaphyſica conſyderat ens inquantum ens,& quæ inſunt enti per ſe.4.Metaphy.T.Comment.1.& ultra.
14 Metaphyſica nõ eſt aliqua particularium ſcientiarũ.4.Metaphy.T.Co.1.
15 Metaphyſici eſt primo & principaliter cõſyderare de ſubſtãtiis,quia eſt illius cõſyderare de ente,& ſubſtantia eſt primũ inter omnia entia.4.Metaphy.T.Co.2.
16 Metaphyſici eſt conſyderare de uno, ſicut de ente,quia idem ſunt.4. Metaphyſico.T.Co.3. et ultra.
17 Metaphyſicæ tot ſunt partes, quod ſunt partes ſubſtantiæ.4.Metaphyſi.T.Co.4.
18 Metaphyſici eſt conſyderare pluralitatem, quia pluralitas opponitur uni,cuius conſyderatio eſt metaphyſici.4.Meta.T.Co.4.
19 Metaphyſici eſt conſyderare,q̃ opponunᷓ uni,ut diuerſum ſiue alterum,diſſimile,& multa,quia eiuſdẽ ſcientiæ eſt conſyderare oppoſita.4.Metaphyſic.T.Co.4.
20 Metaphyſicus & dialecticꝰ & ſophiſta differunt,quia metaphyſicus diſputat de omnibus demonſtratiue,dialecticus ꝓbabiliter, ſophiſta apparenter.4.Metaphy.T.Co.5.
21 Metaphyſici eſt prima principia & dignitates conſyderare.4.Metaphy.T.Co.7.
22 Metaphyſici eſt cognoſcere certiſſime & firmiſſime principia prima. 4. Metaphyſicorum.T.Comment..8.
23 Metaphyſica ſola eſt,quæ tractat de ente ſimpliciter,ut ens eſt.6.Metaph.T.Co.1.&.11.Metaphy.c.3.G.
24 Metaphyſica theologia dicitur, quia eſt de ente immobili & ſeparato,& q̄a eſt honorabiliſſima ſciarũ. 6.Metaph.T.Co.2.
25 Metaphyſica nõ eſt de ente ꝑ accidens. 6.Metaphy.T.Comment.4.
26 Metaphyſicus nõ conſyderat ens, ut ens ſignificat ueritatem propoſitionis.6.Metaphyſicorum.T.Comment.8.
27 Metaphyſica,dubitatur,an conſyderet de omnibus ſubſtantiis,an non,& ſi non de omnibus,difficile eſt aſſignare,de quibus conſyderat,& de quibus non,& ſi de omnibus,obſcurũ eſt, quomodo una ſciẽtia ſit de omnibus.11.Metaphy.c.1.B.
28 Metaphyſica an omnes cauſas cõſyderet, & præcipue finalem,dubitatur.11.Metaphyſicorum.cap.1.B.
29 Metaphyſica,dubitatur,an conſyderet tãtum ſenſibiles ſubſtantias an ſeparatas.11.Metapyſicorum.cap.1.C.
30 Metaphyſicæ eſt conſyderare, circa quæ uerſenᷓ mathematicæ. 11.Metaphy.c.1.F.
31 Metaphyſica,dubitatur,an ſit circa principia intrinſeca rerum, quæ a quibuſdam uocantur elementa. 11. Metaphy.c.1.F.
32 Metaphyſici eſt quærere, an ſint aliquæ ſubſtantiæ ultra ſenſibiles,utrum ſcilicet ſint alii homines ab iis,an alii equi &c.& an illæ ſubſtantiæ ſeparatæ ſint alterius rationis,& cuius.11.Metaphy.cap.2.A.B.
33 Metaphyſici eſt conſyderare de omnibus entibus reductis ad unum.11.Metaphyſicorum.c.3.D.
34 Metaphyſici eſt conſyderare de accidentibus entis, inquantum ens eſt.11. Metaphyſicor.c.3.E.
35 Metaphyſici eſt conſyderare de primis principiis demõſtrationis. 11.Metaphyſicorum.cap.3.F.G.
36 Metaphyſica quomodo differat a mathematicis & naturalibus, oſtenditur. 11.Metaphyſicorum.c.6.E.F.G.
37 Metaphyſica eſt nobiliſſima ſcientiarum. 11.Metaphyſicorum.cap.6.F.
38 Metaphyſica nõ ſolũ conſyderat ens inquãtũ ens,ſed etiã ut ſeparabile.11.Metaphyſic.c.6.F.Quære Sapiens. Sapientia.

METAPHORA.Id eſt tranſlatio.
1 Metaphora eſt nominis alicui accõmodatio,aut a genere ad ſpeciẽ,aut a ſpecie ad genus, aut a ſpecie ad ſpeciem, aut iuxta proportionem, quorum omnium exempla ſubduntur.in Poet.c.7.D.E.F.
2 in Metaphoris nõ oportet diſputare nec diffinire.2.Poſter.T.Cõment.22.
3 per Metaphoram quod dicitur,obſcurum eſt.6.Topic.cap.2.B.
4 Metaphora utentes ſecundum aliquam ſimilitudinẽ ea utuntur.6.Topic.c.2.C.
5 Metaphora facit quodammodo notum, quod deſignatum eſt per ſimilitudinem 6.Topic.cap.2.C.
6 Metaphora poetis amica eſt.2.Meteor.cap.3.E.
7 Metaphoræ congruæ ſolutæ orationi cõueniunt.3.Rhetoricorum.c.2.C.
8 Metaphora multum decoris affert orationi.3.Rhetor.c.2.D.
9 Metaphora a melioribus ducenda eſt , ſi laudare uelis,ſi uero uituperare,a peioribus.3.Rhetor.cap.2.D.
10 Metaphora per non ſignificantes uoces friuola eſt.3. Rhetoricorum.c.2.F.
11 Metaphoras congruas inuenire poſſumꝰ in ænigmatibus comprobatis.3.Rhetoricorum.cap.2.F.
12 Metaphoræ conueniunt orationibus ænigmaticis.3.Rhetoricorum.c.2.F.
13 Metaphora quomodo differat ab imagine ſeu a ſimilitudine, oſtenditur. 3.Rhetoricorum.c.4.A.B.C.
14 Metaphora cum quadruplex ſit,illa maxime laudatur, quæ ſecundum proportionem eſt.3.Rhetoricorum.c 10.C.

METEORORVM LIBRI.METEOROLOGIA.
1 Meteororum libri quid contineant, & quo ordine ſequantur ad reliquos philoſophiæ naturalis libros, habes. 1.Meteor.cap.1.A.B.
2 Meteorologiam uocauerunt antiqui philoſophi ſcientiam eorum,quæ in ſublimi fiunt.1.Meteor.c.1.A.

METRAGYRTES. Qui Phrygiæ deæ ſacris initiatus, ſtipem colligebat Cybeles matris deorum tympanum geſtans.Quære Iphicrates.6.

METRVM.Poeticum.Quære Carmẽ. Iambicum.Heroicum.Trochæus.Pes.

METRVM.Pro menſura.Quære Menſura.

METVS.
1 Metus eſt expectatio mali.3.Ethicorum. cap.6.A.
2 Metus mediocris fortitudinem locupletat.1.Magnor.Mor.cap.21.B.
3 propter Metum ſeditiones concitantur inter ciues. 5. Politicorum. cap. 2.A.& cap.3.B.
4 Metus cõmunis cogit in unum eos etiã,

qui inimiciſſimi erãt.5.Politicor.cap.5.A.

5 propter Metum aliquando inſurgũt ſubditi aduerſus eos,qui dominantur.5.Politicor.cap.10.D.

6 propter Metum qui inſurrexerunt aduerſus eos,qui dominabantur, referũtur. 5. Politicorum.cap.10.H.✳.

MYCENAEI.Ciues Mycenarum oppidi in Peloponneſo.

Mycenæorum regio multos alere poterat temporibus troianis,& in honore erat,cuius cõtrarium temporibus Ariſtotelis fuit. 1.Meteor.c.14.D.

MIDAS.Rex Phrygum ditiſſimus.

Midas,ut in fabulis eſt,inter nũmorum abundantiam fame peribat,cui propter inſatiabilem auri cupiditatem quicquid apponebatur,fiebat aurũ.1. Polit.c.6.D.

MYDES.

1 Mydes,id eſt mures fluuiatiles fungoſum habent pulmonem,& ideo diutius ſub aquis pſeuerãt.Qui tamẽ ſi uiolẽter ſub aquis longo tempore contineantur, ſuffocantur,& intereunt, quia non admittunt aquã more piſcium.de Reſpirat.c.1.B.

2 Mydes reſpirãt.de Reſpirat.c.4.L.✳.

MILES.MILITARIS.MILITIA.

1 Militiam deſerens iniuriam facit patriæ.1. Rhetor.cap.13.B.

2 Militari arti ſubalternatur frenefactiua,& cæteræ om̃es artes equeſtrium inſtrumẽtorum effectrices.1.Ethic.c.1.A.

3 Militaris ars ciuili facultati ſubeſt, & ei⁹ finem continet.1.Ethic.c.2.A.

4 Militaris facultas ſummis honoribus afficitur.1.Ethic.cap.2.A.

5 Militaris præcipuum bonum eſt uictoria.1.Ethic.c.7.A.B.

6 Milites non eſſe fortes,nullum eſt inconueniens,imo minus fortes eſſe ſolent, & parati ſunt prodigere uitam pro exiguo emolumento.3.Ethic.c.3.B.

7 Milites licet fortes uideãtur propter periciam rei militaris, non tamen ſunt, nam cum periculum excreſcit,fugiunt, & inferiores ſunt urbanis copiis,ut apud Hermeum accidit. 3. Ethicorum. cap.8.C. Quære Hermeum.

8 Milites fortes ſunt ab experientia, quia ſciunt tali loco aut tempore hoſtes illis non poſſe nocere,non tamen ſunt dicẽdi fortes ſimpliciter, ſed ab experientia. 1.Magnor.Mor.cap.21.B.

9 Militaris rei finis eſt uictoria. 1. Politic. cap.6.E.

10 Militares & bellicoſi proni in uenerem ſunt.2.Politicorum. cap. 7.C. Quære Galli.2.

11 Militaris uita multas partes uirtutis continet.2.Politic.C.7.D.

12 Militum ordines interrumpit foſſarum tranſitus, etiam ſi paruæ ſint. 5.Politicorum.cap.3.E.

13 Milites neceſſari ſunt,ut ciuitas conſtare poſſit.7.Polit.c.8.B.

14 Militum qui ſunt domini,etiam ſunt domini ſtatus & mutationis reipublicæ. 7. Polit.cap.9.B.

15 Milites quibus fraudibus quandoq; fraudati ſunt ſtipendiis a ſuis ducibus & tyrannis, habes in libro, qui inſcribitur Oeconomicarum publicarum pluribus locis.

MILESII. Ciues Mileti urbis in Ionia.

MILETVS.

1 Mileſios,dixit Demodocus,non eſſe inſipientes, ea tamen agere, quæ inſipientes faciunt.7. Ethic.c.8.A.

2 in Mileto olei emptionem fecit Thales olei penuriam præuidens.1.Politicorum. cap.7.E.Quære Thales.6.

3 Mileti prætores propter nimiam potentiam tyrannidem inuaſerunt. 5. Politicorum.cap.5.C.

MILO. Athleta crotoniata robuſtiſſimus.

Milo fuit athleta exercitatiſſimus.2. Ethicorum.cap.6.B.

MILVVS.Auis uulgo nota.

1 Milui generantur ex phœnis,& generant eos,qui dicunt maiores,qui ſine prole cõ ſeneſcunt, quod facile conſtat,quia nullus eorum nidos inuenire potuit. de Admirand.Audit.55.

2 Milui cum in omnes,qui carnes ferant, ruant,& diripiant in Elide urbe Achaiæ, ſacerdotibus tamen carnes portantibus nõ ſunt moleſti.de Admirã. Audit.120.

3 Milui exanimantur,& corrumpũtur unguentorum odore,ſi quis eos inunxerit, aut ad ueſcendum dederit,quod unguẽtum tetigit.de Admirand.Audit. 135.✳.

MINERVA. Quæ & Pallas dicitur, quam ſcientiarum deam poetæ fabulantur.

Mineruæ attributa eſt ſcientia, & ideo bene dixerunt antiqui,Mineruam offenſam oris deformitate abieciſſe tibiam, quia tibialis muſica mentem & rationem impedit, & non iuuat. 8. Politicorum. cap.6.D. Quære Gargaria. Phidias. Vlyſſes.1.

MINIMVM.

1 Minimum datur ſecundum multitudinẽ, non autem ſecundum magnitudinem.4 Phyſ. T.Co.108.

2 Minima naturalia conuertuntur in continentia,& diſſoluuntur,ut minimus ſapor mari infuſus conuertitur in naturam maris.de Senſ.& Senſat.capit.6.E. Quære Maximum.

MINISTER.

1 Miniſtri præueloces errãt in agẽdo,quia anteq̃ totum id,quod dicitur, audierint, excurrunt,quibus ira ſimilis eſt.7.Ethic. cap.6.A.

2 Miniſter in artibus locum inſtrumẽti obtinet.1.Polit.c.3.C.

3 Miniſtris illis maxime iraſcimur, quibus utimur ad circularem famulatũ. 2.Polit. c.3.B.Quære Seruus.

MINIVM.Pigmentum quoddam foſſile uulgo notum,quo pictores utuntur.

Minium ab exhalatione calida & ſicca fit. Quæ omnia foſſilia facit,quæ partim lapis, partim puluis coloratus ſunt. 3.Meteor.c.6.G.

MINORES.

Minores iuſtum eſt, ut non contemnant ipſos maiores.2. Rhetoricorum.capit. 2.G.

MINOR.Syllogiſmi.Quære Syllogim⁹.

MINOS.Cretæ rex.

1 Minos imperium maris obtinuit,& inſularum alias ſubegit,alias dudum incultas habitari fecit,tandem Siciliam aggreſſus circa Camarinam defunctus eſt. 2.Polit.c.8. B.Quære Creta.7.

2 Minos legem tulit apud Cretenſes, qua agricolarum genus diſtinguebatur a pugnatoribus.7.Polit.c.10.A.

3 Minos in Creta multis temporibus fuit, poſtq̃ Seſoſtris regnauit in Aegypto. 7. Politicorum.c.10.B.

MINVS.

1 Minus quod uidetur ineſſe, ſi ineſt. ergo quod magis.2.Topic.c.4.B.

2 Minus & magis quomodo ualeant ad cõſtruenda problemata uel deſtruenda, habes. 2.Topicorum. cap.4.B.C. Quære Magis.

3 Minoris & maioris quædam regulæ ponuntur.1.Rhetoricorum.ca.7.B.C. Quære Plus.✳.

MIRABILE.Quære Admirari.

MYRON.

Myron Sicyoniorum tyrannus.5.Politic. c.12.D.Quære Cliſthenes.

MYRRHA. Qua mortuorum corpora condiuntur.

Myrrha terrea eſt, & refrigeratione coagulatur. 4. Meteororum. T. Comment.50.

MISCERI. MIXTVM. MIXTIO. MISCIBILE.

1 Mixtum illud dicitur manere & dans eſſe,cuius ſubſtantia præcipue manet,ut ſi quis parum aquæ multo miſceat uino.1. de Gener.T.Co.34.

2 Mixtum illud dicitur manere & dominans, quod facit operationem ſimilem ſuæ ſpeciei,ut ſi uinum aquæ mixtum calefaciat,& confortet,facit operationem uini & non aquæ uniuerſa mixtura. 1. de Generat.T.Co.34.

3 quæ Miſcentur,mutuo ſe tangant, neceſſe.1. de Generatione. T. Comment. 43.

4 Mixtionem bene fieri inter ea, quæ habent poros commenſurabiles, dixit Empedocles.1. de Generatione. T. Comment.56.

5 Mixtionem impoſſibilem eſſe,quidam dicunt,quia quando miſcibilia ueniunt in mixtionem, aut ipſa manent, & ſic ſunt conſequenter ſe habentia, aut alterum manet, altero non manente,& ſic eſt illius corruptio, & alterius conſeruatio, aut utraq; corrumpuntur,& tũc nõ erit mixtio,quia non entia non miſcentur. 1. de Gener.T.Co.82.

6 Mixtio ſi eſt,oportet eam differre a generatione & corruptione.1.de Generatione T.Comment.83.

7 Miſceri non poſſunt, quæ non contingit ſeparari & per ſe exiſtere.1.de Generatio. T.Co.83.

8 Mixta omnia fuiſſe aliquando, qui dixerunt, non recte dixerunt,quia non quodlibet eſt cuilibet miſcibile.1.de Generat. T.Comment.83.

9 Miſceri paſſiones non poſſunt,quia ſeparari & actu per ſe exiſtere nõ poſſunt.1. de Gener.T.Com.83.

10 Mixta poſtquam mixta ſunt,quodammodo ſunt quodammodo non ſunt, quia ſunt potentia & non actu.1.de Generat. T.Comment.84.

11 Mixta ambo non corrumpuntur, nec alterum illorum, quia uirtus eorum ſaluatur.1. de Generatione. T. Commen. 84.

12 Mixtionem quidam poſuerunt eſſe, quando miſcibilia ſunt diuiſa in corpora tā minima, ut ſenſu non poſſint percipi. 1. de Gener. T. Co. 85.

13 Mixtionem, quidam dixerunt, eſſe, quando mixtorum quæcūq; particula eſt iuxta aliam poſita, ut ordeum tritico miſceť, quando quodcūq; granum ordei eſt iuxta aliud granum tritici. 1. de Generat. T. Comment. 85.

14 Mixtionem non poſſe fieri per iuxtapoſitionem, etiam minimorum, quæ nō percipiuntur ſenſu, probatur. 1. de Gener. T. Comment. 86.

15 Mixti quælibet pars eſt mixta. 1. de Gener. T. Co. 86.

16 Mixtum debet eſſe eiuſdem rationis in parte & in toto. 1. de Gener. T. Co. 86.

17 Mixtio ſi eſſet compoſitio ſecundum minima, eſſet mixtum ſecundum ſenſum. 1. de Gener. T. Co. 86.

18 Mixtio ſi eſſet coagmentatio ſecundum minima, alicui uidereť mixtio, alicui nō, ſecūdum quod plus aut minus acie oculorum ualerent. 1. de Generatione. T. Comment. 86.

19 Mixtio non eſt inter ea, quæ non conueniunt in materia, nec agunt, & patiuntur mtutuo. 1. de Generatione. T. Cōmen. 87.

20 Mixtio non eſt, ſi alterum conuertitur in prædominans, quando unum ex miſcibilibus excedit multum aliud miſcibile, ut ſi uini gutta mille amphoris aquæ miſceať. 1. de Gener. T. Co. 88.

21 Miſcibilia ſunt, quando adæquātur in uirtute, & unumquodq; tranſmutatur ex ſui ipſius natura, & non corrumpitur, ſed generatur unum medium cōmune, & ſunt de numero agentium & patientium. 1. de Gener. T. Co. 89.

22 Miſcibilia faciliter ſunt, quādo parua miſcentur paruis, quia talia citius tranſeunt in ſe inuicem. 1. de Gener. T. Co. 89.

23 Miſcibilia bene, ſunt bene terminabilia, quia hæc in parua facilius diuiduntur. 1. de Gener. T. Co. 89.

24 Miſceri nō poſſunt illa, quorum alterum agit uehementer, & alterum patitur uehementer, ut ſi æri liquefacto modicum ſtāni infundatur. 1. de Generatione. T. Comment. 90.

25 Miſcibilia ſunt, quæ ſunt ab inuicem paſſiua & bene terminabilia & bene diuiſibilia. 1. de Gener. T. Co. 90.

26 Mixtio eſt miſcibilium alteratorum unio. 1. de Gener. T. Co. 90.

27 Mixta ex elementis generātur, aut media inter utrūq; elemētorum, ſi elementum alterum non prædominetur alteri, aut in duplo aut in triplo in una qualitate excedentia, ſi elementum unum excedat aliud in duplo aut triplo in actione. 2. de Gener. T. Co. 48.

28 in Mixtione aut compoſitione, qua ex multis fit unum, obſcurant ſe multa illa mutuo. de *Sen.* & *Sen.* c. 7. A. B.

29 Mixtiouem & entium permutationem, dixit Empedocles, eſſe naturam rerum. 5. Metaphyſicorum. T. Commen. 5. Quære Elementum.

MISERATIO.

Miſeratio. Quære Commiſeratio.

MISERABILE.

1 Miſerabilia quæ ſint, & quorum, oſtenditur. 2. Rhetoricor. ca. 8. per totum.

2 Miſerabiliores efficiunt, uox, ueſtis, corporis motus. 2. Rhetor. c. 8. E.

MYSORVM PRAEDA. Prouerbium natum a Myſis populis Myſiæ regionis, quos prædabantur impune finitimi Telepho rege peregre agente.

Myſorum præda prouerbialiter dictum in eos, qui a multis affecti iniuria non curarunt de ultione. 1. *Rhet.* c. 12. F.

MYTILENE. Ciuitas in Leſbo inſula.

MYTILENEI. Illius ciues.

1 Mytilenei *Sappho* honorauerunt, q̄uis fœmina fuerit.. 2. Rhetorico. c. 23. H.

2 Mytilenei Pittacum elegerūt ducem ſeu regem aduerſus exules ſuos. 3. Politicor. cap. 3. D.

3 Mytileneorum exulum Alcæus dux fuit contra Mytileneos ipſos. 3. Politicorum. cap. 10. D.

4 Mytilene ciuitas capta eſt a Pachete Athenienſium duce. 5. Politico. c. 4. B.

5 in Mytilene ſeditio exorta multorum malorum cauſa fuit. 5. Politicorum. capit. 4. B. Quære Antimenides poeta. Megacles

MITHRIDATES.

Mithridates aduerſus Ariobarzanem inſurrexit propter contemptum & lucrum. 5. Polit. c. 10. L.

MIXOLIDIA. Id eſt Lidia mixta: Quære Lidia mixta.

MNA. Quære Mina:

MNASEA. Phocenſis quidam. Quære Phocenſes.

MNEDEI.

1 Mnedei quomodo pecunias collegerunt, oſtenditur. Oecon. Publ. G.

2 Mnedei bellum contra Olynthios geſſerunt. Oecon. Publ. H.

MNESON. Phocenſis quidam. Quære Phocenſes.

MOBILE.

1 Mobilium alia ſunt incorruptibilia, alia corruptibilia. 2. Phyſ. T. Co. 71.

2 Mobile & mouens ſimul actu eſſe oportet. 3. Phyſ. T. Co. 18.

3 Mobilium excellentia maiore aut minore leuitate aut grauitate motus fit tardior aut uelocior, modo eadem figura ſit utriuſq; mobilis. 4. Phyſicorum. T. Comment. 74.

4 propter Mobile cognoſcitur motus, quia mobile eſt hoc aliquid permanens, motus uero non. 4. Phyſi. T. Co. 104.

5 Mobile aliud & aliud eſt ſecūdum rationem, & propterea diſtinguit priorem & poſteriorem partem motus. 4. Phyſicor. T. Com. 105.

6 Mobile quia unum eſt, motus localis unꝰ eſt. 4. Phyſ. T. Co. 105.

7 Mobilia multiplicantur ſecundum diuerſas ſpecies motus. 5. Phyſicorum. T. Comment. 1.

8 Mobile comparatur ad duos terminos. 5. Phyſ. T. Co. 4.

9 Mobile eſt, quod mouetur, & non termini, aut forma, quæ acquiritur, aut locus, aut tempus. 5. Phyſ. T. Co. 4. 5.

10 Mobile eſt, quod dicitur proprie quieſcere. 5. Phyſ. T. Co. 20.

11 Mobile omne diuiſibile eſſe, oſtenditur. 6. Phyſic. T. Co. 32.

12 Mobile dum mouetur, partim eſt in termino a quo, partim in termino ad quem, quia aliquid acquiſiuit unius, & perdidit alterius. 6. Phyſicor. T. Co. 32.

13 Mobilia quæ uiolentia mouentur, a quo moueantur. Quære Proiecta. Motus.

14 Mobile quando eſt in altero terminorū perfecte, nec ſecundum ſe nec ſecundum partes mouetur. 6. Phyſic. T. Co. 32.

15 Mobilis nō eſt accipere primū, quod mutetur. 6. Phyſ. T. Co. 49.

16 in Mobili inuenitur finitum aut infinitum, ſicut in tempore & in magnitudine. 6. Phyſ. T. Co. 63. & ultra.

17 Mobile quod mouetur, impoſſibile eſt, ꝙ ſit unum & idem illius rei, in qua eſt motus. 6. Phyſ. T. Co. 74.

18 Mobile ſecundum locum eſt ſimul cum motore. 7. Phyſ. T. Co. 10.

19 Mobilia aliquando quieſcere, aliquando moueri, neceſſe eſt. 8. Phyſ. T. Co. 17.

20 Mobilium per ſe alia mouentur a ſeipſis, alia ab aliis, alia naturaliter, alia uiolenter. 8. Phyſicorum. T. Comment. 27. Quære Motus. Moueri. Mutatio. Mutabile. Proiecta.

21 Mobile dum mouetur, non eſt neceſſe, ꝙ moueat. 8. Phyſ. T. Co. 37.

22 ſicut Mobile ponitur, quod mouetur, & non mouet, ſic poni debet mouens, quod nō moueatur, ſicut ponitur mobile & mouens medium inter iſta duo. 8. Phyſicor. T. Com. 37.

23 Mobilia & mota an ſint perpetua, non cōſyderat phyſicus. 8. Phyſicorum. T. Comment. 46.

24 Mobile primum inceſſabili motu mouet, quia idem eſt locus in quo incipit, & in quo deſinit. 1. de Cæl. T. Comment. 100. Quære Motor primus.

25 Mobile nullum eſt perpetuum, cuius nō eſt motus perpetuus. 2. de. Cæl. T. Co. 20.

26 Mobilium actus & endelechia eſt locus, ad quem naturaliter mouentur. 4. de Cælo. T. Co. 24. 25.

MODALIS. Quære Modus.

MODAN.

Modan lapis candidiſſimus eſt, qui oritur in fluuio Tigri, qui Aſſyriam inundat, quem ſi quis manu continuerit, ferunt, non poſſe ab aliqua fera uiolari. de Admirand. Aud. 7.

MODESTIA.

1 Modeſtia eſt mediocritas circa honores, cui ambitio opponitur per exceſſum, honoris uero uacuitas per defectum. 2. Ethicorum. ca. 7. B. &. 2. Magnor. Moralium. cap. 2. A.

2 Modeſtia ſic ſe habet ad magnanimitatē ſicut liberalitas ad magnificentiam. 4. Ethicor. c. 4. A.

3 Modeſtia uirtus eſt, quæ eſt mediocritas in honoribus appetendis. 4. Ethic. c. 4. B.

4 Modeſtia quæ ſit, & circa quæ uerſetur, exponitur. 4. Ethicorum. capit. 4. per totum.

5 Modeſtia uerſatur circa ea, quæ legiſlator omiſit. 2. Magn. Mor. c. 2. A.

MODVS. A quo Modalis propoſitio.

1 in Modalibus propoſitionibus an addenda ſit negatio copulæ, ut in aliis propoſitionibus de ineſſe, an copulæ & modo, dubitatur. 2. Periherm. c. 3. A.

2 Modi propoſitionum modaliū ſunt, poſſibile, impoſſibile, contingens, & neceſſarium. 2. Periherm. c. 3. A.

3 in Modalibus ſi non feratur ad copulam & modum ſimul negatio, duæ contradictoriæ erunt ſimul ueræ.2. Perihermе. c.3. B.C.
4 Modalium conſequentiæ & æquipollentiæ ponuntur.2.Periherme.cap. 3.D.E.G.Q.
5 de Modalibus habes .2. Perihermenias. cap.3.per totum.
MOECHARI. Quære Adulter.
MOENIA.Quære Murus.Vrbs.4.
MOLARIS.Lapis ex quo molæ fiunt.
Molares lapides adeo igni colliqueſcunt, ut fluant.4.Meteor.T.Co.40.
MOLYNSIS. Inquinatio, indigeſtionis ſpecies quædam. Quære Digeſtio. Inquinatio.
MOLLE. MOLLITIES.
1 Molle eſt,quod facile ſecari poteſt,& eſt in ſecunda ſpecie qualitatis.Prædicamẽ. cap.8.C.
2 Molle conſequitur rarum .4. Phyſicorũ. T.Comment. 85.
3 Molle eſt, quod in ſeipſum cedit .3. de Cæl.T.Co.11.& .2.de Gener. T.Co.13.
4 Molle duro oppoſitum eſt ſecundum tactum.2.de Gener.T.Co.8.
5 Molle eſt effectus humidi .2. de Gener. T.Co. 13.
6 Molle in hoc differt ab humido,quia humidum tranſmutat tangens ſcilicet humectando,molle autem ut tale,non tráſmutat.2.de Gener.T.Co.13.
7 Molle eſt, quod in ſe cedit non reſiſtendo aut circumſtando,ut aqua,quæ non ẽ mollis,quia comprimenti non cedit,ſed diuiditur,& circumſtat.4. Meteororum. T.Com.30.
8 Mollitiem & duritiẽ,neceſſe eſt, primas eſſe inter paſſiones corporum,quia corpora humido & ſicco conſtant .4. Meteor. T.Com.30.
9 Molle ſimpliciter & reſpectiue dicitur. Simpliciter molle dicitur, quod ſimpliciter eſt tale.Ad alterum molle,quod reſpectu alterius molle eſt.4.Meteo.T.Co.30
10 Molle tactu determinamus,quia tactus ẽ in medio temperamento duri & mollis, exceſſum igitur illius temperamenti dicimus durum,defectum uero molle.4.Meteor.T.Co. 30.
MOLLIA.Aquatilia,quæ nec ſquamma, nec cute,nec cruſta aut teſta integuntur, ut ſepiæ.
1 Mollia ſanguine carent,& annuo tempore uiuunt.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.A
2 Mollia breuis uitæ ſunt.de Longitud.& Breuit. Vit.c.2.A.
3 Mollia non recipiunt aquam intus,ut refrigerentur,cum parum caloris naturalis habeant,ſed ſimul cum cibo combibunt. de Reſp.c.5. C.✳
MOLLIFICABILE.
Mollificabilia ſunt,quæcunq; non cõſtãt ex aqua ut glacies,ſed quæ terræa magis ſunt, necdum omnis humor ſiccatus eſt. 4.Meteo.T. Co.43.
MOLLITIES.Vitium ſtrenuitati ac cõſtantiæ oppoſitum.Quære Mollitudo.
MOLLIS.Vt dicit uitium. MOLLITVDO.A qua mollis.
1 Mollitudinis eſt laborioſa fugere.3.Ethi. cap.7.C.
2 Molles circa uoluptates & dolores uerſantur.7.Ethic.c.4.A.
3 Mollis eſt qui ſuperatur ab illis dolorib9, quos multi uincunt.7. Ethic.c.7.A.B.
4 Mollis opponitur conſtanti. 7.Ethicorũ. cap.7.B.
MOLON.Athenienſis quidam. Quære Eucles.
MOLOSSI.Populi in Epiro.
1 Moloſſorum reges conſtituti ſunt, quia regionem acquiſierunt.5.Polit.c.10.C.
2 apud Moloſſos ideo longo tempore durauerunt reges,quia ſtatim ab initio diuiſa fuit regia poteſtas in duas ptes. Om̃is em̃ poteſtas quanto pauciorum eſt, tanto eſt durabilior,quia qui regunt,minus ferociunt,& qui reguntur,minus inuident.5.Polit.cap.11.A.
MONARCHIA.
Monarchia eſt reſpublica,in qua unus eſt omnium dñs,quod nomẽ ipſum oſtendit. Quæ ſi ordine quodá conſtituta eſt, regnum dicitur, inordinata uero tyrannis.1. Rhetor.c.8.B.Quære Regnum.Tyránis.
MONEPVS. Beſtia quæ & bolynthus dicitur. Quære Bolynthus.
MONOPOLIVM .Eſt, quando penes unum tantũ eſt uendendi poteſtas.
Monopolia id ẽ, qñ ſolus aliquis uendit, eſt modus uniuerſalis,quo quis ditetur ,& pecunias acquirat.1.Polit.c.7.E . Quære Dionyſius Syracuſanus.4.
MONS.
1 in Montibus excelſis non fit ros,nec pruina.1.Meteor.c.10.C.
2 ex Montibus flumina oriuntur , & maxima ex altiſſimis montibus, quia loca alta ſunt & ſpongioſa , ubi multa aqua ex aere generari poſſit , propter cauernarum multitudinem & frigiditatem. 1.Meteor.c.13. D.
3 Montes aliquot Aſiæ Aphricæ & Europæ,& quæ præcipua flumina ex illis oriantur, habes.1.Meteororum.cap.13.E. F. G. H. I. L.
4 Mons Paropanniſus in Aſia.1. Meteor.c. 13.E.Quære Paropanniſus.
5 Mons Caucaſus.1. Meteor.c.13.F.Quære Caucaſus.
6 Mons Pyrene in Celtica .1. Meteor.c.13. G.Quære Pyrene.
7 Montes Hercinii ad ſeptẽtrionem.1. Meteor.c.13.G.Quære Hercinii.
8 Montes Ripæ ſiue Riphæi.1.Meteor.c.13 G. Quære Riphæi.
9 Montes Aethiopici. 1. Meteororum . capit.13.H.
10 Mons argenteus, unde Nili fluentis primus ortus ducitur.1.Meteo.c.13.H. Quære Argenteus mons.
11 Mons Aetna in Sicilia. Quære Aetna.
12 Mons Pindus in Græcia.1.Meteor.c.13.I Quære Pindus.
13 Mons Scombrus in Græcia.1. Meteor.c. 13.I.Quære Scombrus.
14 Mons Rhodope.1.Meteor.c.13.L. Quære Rhodope.
15 Montes Melani. Quære Melani. Cælum. 129.
MONSTRVM.
1 Monſtra ſunt peccata ſeu errata naturæ. 2.Phyſ. T.Co.82.
2 Monſtra Empedoclis non perueniebãt ad finem propter aliquod principium corruptum.2.Phyſicorum.T.Com.82. Quære Empedocles.
3 Monſtra quædam cõtingunt ſeminis corruptione.2. Phyſic.T.Co.82.✳
MORALIS.E.Ad mores pertinens.
1 in Morali diſciplina non eſt expetenda certitudo exacta, ſed ut materia poſtulat .1. Ethicorum. cap. 3. A .& .2. Ethicorum. cap.2.A.
2 Moralis diſciplinæ nõ eſt auditor idoneus iuuenis,quia eſt ignarus actionum uitæ,& ſequitur paſſiones,& licet audiat,uane tamẽ audit,quia huius diſciplinæ finis non eſt cognitio,ſed actio. Nihil tamẽ intereſt,iuuenis ætate ſit an moribus.1.Ethicorum.cap.3.B . & capit. 4. B . Quære Iuuenis.
3 Moralis diſciplinæ auditor eſt idone9,qui ſuos appetitus rationi ſubiicit,& cum ratiõe agit.1. Ethic.c.3.B.
4 Moralis diſciplinæ rationes a notioribus ad minus nota procedunt .1. Ethicorum. cap.4.B.
5 Moralis philoſophiæ quis eſt idoneus auditor,& quis inutilis, Heſiodi carminibus oſtenditur.1.Ethic.c.4.B.C.
6 Moralis uirtus cõſuetudine comparatur, unde nomen habet tale. Græce qppe ἤθοσ mos ſeu cõſuetudo dicitur, unde ἠθικόσ, id eſt moralis. Et latine a more hoc eſt cõſuetudine moralis dicitur.2. Ethic. c.1.A. &.1.Magnor.Mor.c.6.A.
7 Moralis philoſophia non eſt ut ſciamus, ſed ut operemur.2.Ethic.c.2.A.
8 in Moralibus eſt difficile iudicare,quid p quo ſit agendum,& quale pro quali.3. Ethicor.c.1.D.
9 Morales ſermones habent determinationem ſecũdum illam proximam materiá, de qua ſunt.9.Ethic.c.2.B.
10 Moralia Socrates tractauit, nec de naturalibus quicq̃ attigit.1.Metaph. T.Co.5. Quære Mos. Virtus.✳
MORBVS.
1 a Morbis,quibus ſoliti ſunt aliqui inuadi, cauent.1.Rhetor.c.12.B.
2 Morbo utitur bonus uir laudabiliter. 7. Politicorum.cap.13.C.Quære Infirmitas Medicus.✳
MOROSVS. Vt dicit uitium.
Moroſus eſt,qui nullius cõuerſatione aut colloquio capitur,ſed ut nomen ipſum indicat,a ſuo more. Nam moroſus quaſi aliorum mores improbans,& ſibi placẽs eſt nominatus.1. Magno..Mor.c.29.A.
MORS. MORIENS. MORTALIS. MORTVVM.
1 Mortalem ſi quis admittat,fieri immortalem,non dicemus eum aſſumere aliam uitam,ſed aliquod accidens,uel paſſionem, quæ illi aduenit.4. Topic.c.5. G.
2 Mortem,dixit ridicule poeta quidam,eſſe finem.2.Phyſ. T.Co.23.
3 Mortui partes uidentur eſſe magis, quæ ſint homogeneæ, q̃ eterogeneæ,quia operationes uiuentis erant magis in partibus eterogeneis .1. de Generatione. T. Comment.37.
4 Mortuus homo æquiuoce de homine dicitur.4.Meteor.T.Co.54.
5 Mortui pars ut man9 æquiuoce manus dicitur.4.Meteor.T.Co.54.
6 Mortuum frigidum & ſiccum eſt.de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.C.
7 Mortua omnia frigida ſunt. de Iuuent. & Senect.c.2.E.
8 Mors uiolenta dicitur extinctio caloris

naturalis ab alio. de Iuuentut.& Senectu. cap.3.A.

9 Mors cõmunis eſt omnibus animalibus. de Vit.&.Mor.c.1.A.

10 Mors altera uiolenta, altera naturalis eſt. de Vit.& Mort. c.1.A.

11 Mors uiolenta eſt, cum principium extra aduenerit. de Vit.& Mort.c.1.A.

12 Mors naturalis eſt, quando in ipſo animali eſt, & particulæ conſtitutio eſt talis, qualis a principio erat, nec aliqua paſſio superuenit. de Vit.& Mort.c.1.A.

13 Mors omnibus perfectis uiuentibus fit eodem modo, imperfectis uero fit, ſed alio modo. de Vit.& Mort.c.1.B.

14 Mors ſenũ ſine dolore eſt, quia nulla paſſio uiolenta contingit, immo aliquãdo inſenſibilis fit animæ a corpore receſſus. de Vit.& Mor.c.1.D.

15 Mors naturalis eſt naturalis caloris extinctio facta propter temporis præteriti longitudinem. de Vit.& Mor.c.1.E.

16 Mors uiolẽta eſt extinctio & marcedo caloris naturalis. de Vit.& Mor.c.1.E.

17 Mors, quæ per ſuffocationem reſpiratiõis prouenit, non omnibus animalibus cõtingit, ſed ſpirantibus tantum. de Reſpiratio. cap.2.A.

18 Morientia animalia exſpirant ultimo, qa uiuentia primo inſpirant. de Reſpiratio. cap.2.D.

19 Mortuis non iraſcimur, quaſi paſſi iam ultima, nec dolituris nec cognituris, quod irati cupiunt.2.Rhet.c.3.E.

20 Mortuum ſurdam terram eſſe, dixit Homerus.2.Rhet.c.3.E.

21 Mortuos qui ſpoliant, ſimiles ſunt canib⁹ qui lapides proiectos mordent, proiicientes non mordent.3. Rhetoricorum. capit.4.A.

22 in Mortuos qui amorem retinent, laudantur.2.Rhetor.c.4.E.

23 Mortuo auferre, prouerbialiter dictum in rapaces & eos, qui undecunq; lucra quærunt.2.Rhetor.c.6.A.

24 cum Mortuis nemo contendit.2.Rhetor. cap.16.E.

25 Mortalia mortalem curare oportet, ut eſt uetus ſententia.2.Rhet.c.21.C.

26 Mortalis cum ſis, iram immortalem non ſerues.2.Rhetor.c.21.C.

27 Mortem malum eſſe, dixit Sappho, nam ſi mors bonum eſſet, dii morerentur.2.Rhetor.c.23.I.

28 Morte dignum non eſt committendum, ſed potius moriendum anteq̃ committamus dignum morte.3. Rhetoricorum. capit.11.D.

29 Mortuos licet quodammodo uideãtur cõtingere felicitates aut infelicitates uiuentium amicorum, non tamen ut mortui propter hoc felices aut infelices fiant.1.Ethicor.c.11.A.

30 Mortuis nil boni aut mali poſſe accidere, uidetur.3.Ethic.c.6.B.

31 Mors maximum eſt omniũ terribilium, quia eſt uitæ ultimum.3. Ethicorum. capit.6.B.

32 Mors non quælibet eſt, circa quam fortis uerſatur, ſed circa mortem honeſtiſſimam ut in bello.3. Ethic.c.6.B.

33 Mortem ſibi inferre ob fugienda mala, nõ eſt fortis uiri, ſed potius timidi eſt. Mollitudinis enim eſt laborioſa fugere.3. Ethico. cap.7.C.

34 Mortem ſibi conſciſcunt ualde praui, cũ nefanda multa perpetrauerint.9. Ethicor. cap.4.C.

35 Mortis contemptores maxime formidandi ſunt aduerſariis.5. Politicorum. cap.11.L.

36 Mors illa maxime laudatur, quã quis oppetit, ut tueatur ſua.2. Oeconomicorum. cap.2.A.

37 Mors dicitur finis metaphorice.5. Metap. T.Co.21.✳

MOS.

1 a More dicta eſt moralis uirtus.2.Ethico. cap.1.A. &.1. Magnorum Moralium.capit.6.A.

2 Mores corrumpuntur per exceſſum aut per defectum.2.Ethic.c.2.B.

3 Mores alicuius ſuis motibus diſcernũtur, ſicut & corpora.4.Ethic.c.8.A.

4 circa Mores tres ſunt ſpecies eorum, quæ fugienda ſunt, ſcilicet uitium, incontinentia, & beſtialitas. 7.Ethicorum. capit.1.A.

5 Moris præcipuum in electione conſiſtit.8 Ethic.c.13.B.

6 Mos eſt unum ex illis tribus, per quæ boni efficimur. 7.Politicorum.cap.13.D.& cap.15.B.

7 Mores meliores ſemper ſunt cauſæ melioris reipublicæ.8. Polit.c.1.A.

8 Mores cuiuſq; puta diuitis, ſenis, iuuenis, potentis, pauperis. Quære in ſuis dictionibus, ubi plura de ſingulorum moribus inuenies.

9 Mores leonini. Quære Fortitudo.21.

MOSYNOECON AES. Quære Aes.

MOTOR. MOTOR PRIMVS.

1 Motor primus & motus primus pouend⁹ eſt.7.Phyſic.T.Co.3.

2 Motor primus ſi non ponatur, eſt proceſſus in infinitum, cum omne, quod mouet, moueatur ab alio.7.Phyſ.T.Com.4.5.& deinceps.

3 Motus primus eſt impartibilis & immixtus, & ſic immobilis ex auctoritate Anaxagoræ.8.Phyſ.T.Co.37.

4 Motorem primum perpetuum & immobilem eſſe, neceſſe eſt.8.Phyſ.T.Co.45.& 12.Metaphy.T.Com.35.& de Motu Animal.cap.1.A.

5 Motor primus immobilis eſt ſimpliciter & ſecundum accidens.8.Phyſ.T.Co.46.

6 Motor primus ꝑpetuus & unus eſt.8.Phyſic.T.Co.47.48.

7 Motores primi ſi plures ſunt, plura perpetua ſunt.6.Phyſ.T.Co.47.48.

8 Motor primus congruentius ponitur un⁹ q̃ plures.8.Phyſ.T.Co.48.

9 Motor unus primus arguitur ab unitate motus, & unitas a continuitate motus.8. Phyſicor.T.Com.49.83.

10 Motor primus ſi eſt immobilis, & tamen mouetur per accidẽs, nõ poteſt facere motum perpetuum.8.Phyſicorum. T.Comment.52.

11 Motor primus non poteſt moueri per accidens.8.Phyſ.T.Co.52.

12 Motor primus partibus caret, & nullã habet magnitudinem quantitatiuam.8.Phyſic.T.Co.78.

13 Motorem primum uacare partib⁹, & eſſe infinitæ uirtutis, probatur.8.Phyſ.T.Cõment.ultimi.

14 Motor cæli ingenitus eſt & incorruptibilis, primus, & ſimplex, & intranſmutabilis magis q̃ ipſum cælum.2.de Cæl.T.Comment.36.

15 Motor cæli cum non ſit corpus, magis habet optimas conditiones q̃ cælum ipſum, quod eſt corpus.2.de Cæl.T.Co.36.

16 Motor primus non mouet per uiolẽtiam, ſed ſecundum naturam.3.de Cæl.T.Cõment.20.

17 Motor primus ſi non ponatur mouere ſecundum naturam, ſed uiolenter, erit proceſſus in infinitum.3.de Cæl.T.Co.20.

18 de Motore primo immobili determinare metaphyſicæ eſt conſyderationis.1.de Gener.T.Co.14.

19 Motorẽ eſſe neceſſe eſt, ſi mot⁹ eſt.2.de Gener.T.Co.61.

20 Motor perpetuus eſt, ſi motus perpetuus ẽ. 2.de Gener.T.Co.61.

21 Motore uiolento non ſequente mobile, fertur nihilominus ipſum mobile. de Sõnis.cap.2.B.

22 Motorum uiolenter motus languidus eſt, & deficit in fine. Mechanic. c.4.A.

23 Motores primos inconueniens eſt ponere plures.1.Metaph.T.Co.15.

24 Motor primus eſt ſubſtãtia, quæ eſt act⁹. 12.Metaph.T.Co.30.35.

25 Motor primus ſine materia eſſe debet.12. Metaph.T.Co.30.

26 Motor primus mouet ut intelligibile & deſiderabile.12.Metaphyſicorum. T.Cõment.36.

27 Motor prim⁹ mouet ut amatum, & id q̃d primo mouetur, cætera mouet.12.Metaphyſic.T.Co.38.

28 Motor prim⁹ immmobilis perpetuo degit optime.12.Metaphyſic.T.Co.39.

29 Motor prim⁹ impoſſibile eſt, quod habeat magnitudinem diuiſibilẽ, ſed indiuiſibilis eſt & impartibilis.12. Metaphy.T.Co.41.

30 Motor primus immobilis eſt, & per ſe & ꝑ accidens, & perpetuus, & unus, mouetq; motu perpetuo.12.Metaphy.T.Co.43.

31 Motor primus eſt bonum ſeparatum toti⁹ uniuerſi.12.Metaphy.T.Co.52.

32 Motor ſemper mouens & agens ponẽdus eſt, ſi motus eſt perpetuus.12.Metaphſico. T.Commen.30. Quære Deus. Mouens. Principium.

MOTIVVM.

Motiuum ad generationem aut alterationem aut ad locum non quodlibet eſt, ſed alteratiuum alterabilis, augmentatiuũ augmentabilis, eodem modo motiuum mobilis.4.de Cæl.T.Co.22. Quære Motor Mouens. Motus.

MOTVS.

1 Motui quies eſt ſimpliciter contraria. Prædicament.c.13.B.

2 Motui ſecundum locum quies ſecundum locum oppoſita eſt, & etiam motui ſecundum locum maxime oppoſitus eſt motus in contrarium locum. Vt motui ſurſum motus deorſum. Prædicamentorum. capit.13.B.

3 Motus ſpecies ſunt generatio, corruptio, augmentum, decrementum, alteratio, loci mutatio. Prædicamentor.cap.13.A.& 8.Phyſicorum.T.Comment.55.&.7.Phyſicor.T.Comment.10.& .3. Phyſicor.T. Co.4.&.5.Phyſ.T.Comment.9.18.&.1. de Anima.T.Co.39.&.11.Metaphyſicor. cap.10.D.

4 Motus actus eſt.4.Topic.c.5.A

5 Motum negabat Zeno.8.Topicorum.capit.3.L.

6 Motum negantes non naturaliter loquũtur.1.Phyſic.T.Co.8.

7 Motum eſſe uel in omnibus uel in pluribus, ſupponitur in phyſicis.1.Phyſicorum.T.Co.11.

8 Motus principio intrinſeco differunt naturalia ab artificialibus.2.Phyſicorum.T Comment.1.

9 Motus continui finis quid ſit, oſtenditur.2.Phyſi.T.Co.23.

10 Motu ignotato, naturã ignorare neceſſe eſt.3.Phyſic.T.Co.1.

11 Motum conſyderare debet phyſicus, quia natura eſt principium motus.3.Phyſicor.T.Com.1.

12 Motum conſequentia etiam a phyſico tractanda ſunt, ut continuum, locus, infinitũ, uacuum, & tempus.3.Phyſicorum.T.Cõment.1.2.

13 Motus uidetur eſſe continuorum.3.Phyſic.T.Co.1.

14 Motus ſpecies tot ſunt, quot ſunt termini, ad quos eſt motus.3.Phyſi.T.Co.4.

15 Motus eſt duplex in quocunq; trium praedicamentorum, ut in ſubſtantia forma & priuatio, in quantitate perfectum & imperfectum, in qualitate album & nigrum, in ubi hoc quidem ſurſum aliud deorſum.3.Phyſi.T.Co.5.

16 Motus eſt actus entis in potentia, ſecundũ quod huiuſmodi eſt.3.Phyſicorum.T Comment.6.

17 Motus ad quantitatem non habet unum cõmune nomen.3.Phyſi.T.Co.6.

18 Motus diffinitio explicatur, 3. Phyſic.T.Com.7.& ultra.

19 per Motum ens aliquod eſt in actu.3.Phyſic.T.Co.7.

20 Motum eſſe actum entis, probatur.3.Phyſic.T.Co.8.

21 Motum eſſe actum entis in potentia, declaratur.3.Phyſ.T.Co.9.

22 Motus eſt entis in actu & in potentia exiſtentis.3.Phyſi.T.Co.9.

23 Motus non eſt actus entis, anteq̃ mobile moueatur, nec poſtq̃ motum eſt, ſed dum mouetur.3.Phyſ.T.Co.11.

24 Motus diffinitionem, quam dat Ariſtoteles, bonam eſſe, probatur ex duobus, ſcilicet ex errore diffinitionis aſſignatæ ab aliis, & ex eo, ꝙ motus non poteſt collocari in alio genere, q̃ in genere actus exiſtentis in potentia .3. Phyſicorum.T.Comment.12.

25 Motum aliqui alteritatem, aliqui inæqualitatem, aliqui non ens dixerunt.3. Phyſic.T.Co.12.&.11.Metaph.c.8.E.

26 Motum aliter diffiniẽtes q̃ Ariſtoteles, reprobantur.3. Phyſicorum. T.Comment.12.& ultra.

27 Motus non magis diffinitur per alteritatẽ inæqualitatem aut non ens, q̃ per ſua oppoſita.3.Phyſ.T.Co.13.

28 Motum diffinire per alteritatem aut inæqualitatem, aut non ens, coegit antiquos, quia motus uidetur eſſe indeterminatus.3.Phyſic.T.Co.13.

29 Motus ideo a philoſophis quibuſdam int indeterminata ponit, quia nec poteſt poni ſub potentia nec ſub actu.3. Phyſicor.T.Com.14.

30 Motus actus eſt imperfectus & impfecti.3.Phyſicor. T.Comment.15.&.3.de Aĩa.T.Co.28.

31 Motus quid ſit difficile eſt accipere propter ſuam imperfectionem .3.Phyſicorum.T.Com.15.

32 Motus & quies circa idem ſubiectũ ſunt.3.Phyſ.T.Com.16.

33 Motus eſt actus mobilis, ut mobile eſt.3.Phyſ.T.Co.16.

34 Motus eſt in mobili ut in ſubiecto, quia ẽ motus factus in eo a mouente.3.Phyſ.T.Com.18.& ultra.

35 Motus idem numero eſt actus mobilis & motiui.3.Phyſ.T.Comment.18.&.11.Metaphy.c.8.E.

36 Motus unus numero eſt in mobili & motiuo, ſicut unius ſpacii aſcenſus & deſcenſus, ratione uero diuerſa ſunt.3. Phyſicor.T.Co.18.

37 Motus diffinitione in generali habita, facillime unaquæq; ſpecierum ipſiꝰ determinabitur.3.Phyſ.T.Co.23.

38 Motus, ut notius dicatur, quid ſit, eſt actꝰ potentiæ actiui & paſſiui.3. Phyſicorum.T.Com.23.

39 Motus finitus ſit aut infinitus, neceſſe eſt.3.Phyſ.T.Com.24.

40 Motum incœpiſſe, Anaxagoras dixit.3.Phyſ.T.Com.28.

41 Motus infinitus eſt.3.Phyſicorũ.T.Cõment.75.

42 Motus continuitatem apprehendit intellectus.3.Phyſ. T.Co.75.

43 Motus localis eſt maxime communis & ꝓpriiſſimus.4.Phyſic.T.Co.1.

44 Motus localis ducit nos in inquiſitionem loci.4.Phyſ.T.Co.32.

45 Motum localẽ non poſſe fieri ſine uacuo, quidam dicebant, exiſtimãtes corpora nõ poſſe moueri per plenum, aut dabatur penetratio dimenſionum.4.Phyſicorũ.T.Comment.53.

46 Motus ſine uacuo fieri poteſt, nam alteratio loco non eget, & loci mutatio ſucceſſione corporum fieri poteſt, & continua moueri ſine loci mutatione poſſunt, ut aquæ partes in aqua.4.Phyſ.T.Co 62.

47 Motus omnis aut naturalis eſt, aut præter naturam.4.Phyſ.T.Co.67.

48 Motus uiolentus & præter naturam ſi eſt, eſt & naturalis.4. Phyſicorum. T. Comment.67.

49 Motus naturalis eſt prior motu præter naturam.4.Phyſ.T.Co. 67.

50 Motus naturalis ſi nõ eſt, nec aliquis motus præter naturam eſſe poteſt.4. Phyſic.T.Co.67.

51 Motus proiectorum uel eſt propter antiperiſtaſim, uel ab aere pulſo, qui mouet uelocius proiecta, q̃ ipſa ferantur in proprium locum.4.Phyſ.T.Co.68.

52 Moueri tardius aut uelocius aliquod graue aut leue, contingit aut propter medii diſpoſitionem, per quod fertur, aut propt mobilis grauitatem, aut leuitatem maiorẽ aut minorem, cæteris paribus.4.Phyſ.T.Comment.71.

53 Motus, qui fit per uacuum, ut quidam dicunt, nullam proportionem habet ad motum, qui fit per plenum.4.Phyſicor.T.Cõment.72.73.

54 Motus omnis ad alium motum eſt ꝓportio, quia motus omnis fit in tempore.4.Phyſic.T.Co.73.

55 Motu æque ueloci mouentur grauia & leuia, ſi per uacuum dicatur fieri motus. 4.Phyſic.T.Co.74.

56 Motus aut eſt in eo, qđ mutatur, aut ubi eſt id quod mutatur, & propterea non poteſt eſſe tempus, quod ubiq; & apud omnia ſe habet ſimiliter.4.Phyſicor.T.Comment.95.

57 Motus non eſt tempus, tamen tempus nõ eſt ſine motu.4.Phyſicor.T.Comment.97.98.

58 Motus conſequitur magnitudinem in continuitate, & motus eſt continuus, quia magnitudo continua eſt.4.Phyſicor.T.Cõment. 99.113.

59 Motus quia continuus eſt, & tempus continuum eſt.4.Phyſ.T.Co.99.

60 Motus primus quantus eſt, tantum eſt & tempus.4.Phyſ.T.Co.99.

61 in Motu prius & poſterius neceſſe eſt eſſe 4.Phyſic.T.Co.99.

62 in Motu eſt prius & poſterius ut alterũ a motu ſecundum rationem .4.Phyſicor.T.Comment.99.

63 Motum ſequitur tempus, ut motus ſequitur magnitudinem.4.Phyſicor.T.Comment.104.

64 Motꝰ cognoſcitur per id, quod mouetur, quia mobile eſt hoc aliquid, motus uero non.4.Phyſ.T.Co.104.

65 Motus localis cognoſcitur per id, quod fertur, quod eſt hoc aliquid .4. Phyſicor.T.Comment.104.

66 Motus localis, & id quod fertur, ſimul ſũt, ſic & numerus eius, quod fertur, ſimul eſt cum motu locali .4. Phyſicor.T.Comment.105.

67 Motus ſuam unitatẽ habet ab unitate mobilis, quod eſt unum in toto motu.4.Phyſic.T.Com.105.

68 Motus tempore menſuratur, & menſurat tempus, quia a ſeſe inuicem diffiniuntur.4.Phyſ.T.Co.112.133.

69 Motus, & quod mouetur, menſurantur tẽpore.4.Phyſ.T.Co.114.

70 Motum mẽſurari tempore, eſt ipſum motum, & eius eſſe in tempore eſſe. 4.Phyſi.T.Com.104.

71 Motus qualis eſt, tale eſt tempus.4.Phyſ.T.Com.125.

72 Motus omnis, & mutatio, neceſſe eſt, ut fiat in tempore, quia omnis mutatio & motus eſt uelox, uel tardus, quæ determinantur tempore.4.Phyſ.T.Co.129.

73 Motus & tempus ſimul ſunt ſecundum actum & ſecundum potentiam, ut actus actui reſpondeat, potentia potẽtiæ.4.Phyſic.T.Co.130.

74 Motꝰ localis eſt primus & magis ſimplex q̃ alii.4.Phyſ.T.Co.133.

75 Motus circularis eſt ſimplicior & prior aliis motibus.4.Phyſ.T.Co.133.

76 Motꝰ circularis primi mobilis, quia eſt maxime regularis, eſt menſura omnium motuum.4.Phyſ.T.Co.133.

77 Motus localis eſt magis uniformis.4.Phyſic.T.Co. 133.

78 Motus ſpecies tres ſunt, ſecundum accidens, ſecundum partem, ſecundum ſe totum.5.Phyſ.T.Co.1.

79 ad Motum quinq; requirũtur, mobile, mouẽs, tempus in quo, terminus a quo, & ad quem.5.Phyſ.T.Co.3.

80 ad Motum in fieri tria ſunt requiſita, ſcilicet mobile, & duo termini.5. Phyſicor.T.Comment.4.

81 Motum magis denominat terminus ad quem, q̄ a quo, quia finis eſt. 5. Phyſicor. T. Commen. 4.
82 Motus non eſt formæ ſeu paſſibiles qualitates, ne detur motus terminus motus. 5. Phyſ. T. Co. 5.
83 Motus diuiditur ex parte termini ad quē ea diuiſione, qua diuiditur mobile & mouens. 5. Phyſ. T. Co. 5.
84 Motus per accidens non poteſt ſub certis regulis tractari, quia omniū eſt & in omnibus. 5. Phyſi. T. Co. 6.
85 Motus in mediis quomodo inuenitur. 5. Phyſ. T. Comment. 6.
86 Motus eſt a ſubiecto in ſubiectum, & in hoc differt a mutatione. 5. Phyſicorum. T. Comment. 8.
87 Motus non poteſt eſſe generatio. 5. Phyſi. T. Comment. 8.
88 Motus non eſt ad ſubſtantiam. 5. Phyſico. T. Comment. 10.
89 Motus non eſt ad prædicamentum ad aliquid. 5. Phyſ. T. Co. 18.
90 Mot⁹ non eſt ad prædicamentum actionis aut paſſionis. 5. Phyſicorum. T. Comment. 18.
91 Motus eſt tantum ad tria prædicamenta. 5. Phyſ. T. Co. 18.
92 Motus ad qualitatem dicitur alteratio. 5. Phyſ. T. Co. 18.
93 Motus ad quantitatem augmentum dicitur aut decrementum. 5. Phyſicorum. T. Comment. 18.
94 Motus ad locum latio dicitur. 5. Phyſic. T. Comment. 18.
95 Motus, qui eſt ſecundū magis aut minus, reducitur ad alterationem. 5. Phyſicor. T. Comment. 18. 19.
96 Motus continuitas ſumitur ex continuitate temporis, licet aliquid intermittat rei. 5. Phyſ. T. Co. 23.
97 Motus unitas & diuerſitas ſumitur ex modis unius. 5. Phyſ. T. Co. 31.
98 Motus dicitur unus ſpecie, unus numero, unus genere. 5. Phyſicorum. T. Commēt. 31. & deinceps.
99 Motus differt genere a motu, ſi pertineāt ad diuerſa prædicamenta, ita ut alteratio differat genere a latione, & augmētum & decrementum ab utroq;. 5. Phyſicorum. T. Comment. 31.
100 Motus differunt non ſolum ſpecie & genere, ſed ſpecie ſpecialiſſima. 5. Phyſico. T. Comment. 31.
101 Motus qui dicantur idem ſpecie ſpecialiſſima, habes. 5. Phyſ. T. Co. 31.
102 Motus circularis a recto differt ſpecie ſpecialiſſima. 5. Phyſ. T. Co. 33.
103 Motus a motu differt ſpecie, ſi ſubiectum mobile ſpecie differat a ſubiecto. 5. Phyſi. T. Comment. 33.
104 Motus unus numero quid ſit, habes. 5. Phyſic. T. Comment. 34.
105 Motus dicitur unus numero, ſi mobile, ſiue ſubſtantia, quæ mouetur, una numero ſit, ſi uero non, non dicitur unus numero motus. 5. Phyſ. T. Com. 34.
106 ad Motus unitatem tria requiruntur, unū per ſe, quod mouetur, unus locus, in quo mouetur, uel ſpecies ad quam mouetur, & tempus ſine interpellatione. 5. Phyſicor. T. Comment. 35.
107 Motum unum non facit ſubiectum unū per accidens. 5. Phyſ. T. Co. 35.
108 Motus ſpeciei ſpecialiſſimæ in eodem ſubiecto ſi ſit unus diuerſis temporibus, dubitatur. 5. Phyſ. T. Co. 36.
109 Motus omnis non omni motui continuatur, ſed quorum ultima unum ſunt, uel eſſe poſſunt, ut linea non cōtinuatur ambulationi. 5. Phyſ. T. Co. 39.
110 Motus unitas a continuitate ſumitur. 5. Phyſ. T. Co. 39.
111 Motus non eſt unus, ſi ſubiectum non ſit unum. 5. Phyſ. T. Co. 39.
112 Motus perfectus dicitur unus, quia perfectum & unum idem ſunt. 5. Phyſicorū. T. Comment. 42.
113 Motus regularis eſt magis motus, q̄ irregularis. 5. Phyſ. T. Co. 43.
114 Motus irregularis differt a regulari, ſicut magis & minus. 5. Phyſ. T. Co. 43.
115 Mot⁹ regularis & irregularis quid ſint, habes. 5. Phyſ. T. Co. 43.
116 in Motu quolibet regularitas & irregularitas reperit, ut in alteratione latione & augmento. 5. Phyſ. T. Co. 43.
117 Motum regularem, impoſſibile eſt, eſſe in non regulari magnitudine. 5. Phyſico. T. Comment. 44.
118 Motus irregularitas prouenit a duobus, uel ex parte rei, in qua ſit motus, uel ratione modi ut celeritate uel tarditate. 5. Phyſ. T. Comment. 44.
119 Motus uelocitas uel tarditas non ſunt grauitas & leuitas. 5. Phyſicorum. T. Comment. 44.
120 Motus irregularis unde dicitur unus, hēs. 5. Phyſ. T. Co. 45.
121 Motus ſpecie diuerſi non poſſunt continuari. 5. Phyſ. T. Co. 45.
122 Motus contrarius eſt alicui motui quinq; pliciter, & ex quinq; modis tres tantū utiles, duo inutiles, quartus modus contrarietatis excluditur. 5. Phyſicor. T. Co. 46.
123 Motus contrarietas non ſumitur ex parte terminorū ex quibus. 5. Phyſicor. T. Comment. 48.
124 Motus contrarietas accipitur penes cōtrarios terminos ad quos. 5. Phyſicorum. T. Comment. 48.
125 Motus quæ ſit propria ratio ſcilicet mutari a ſubiecto in ſubiectum, oſtenditur. 5. Phyſico. T. Co. 49.
126 Motus contrarietas inductione monſtratur in omni ſpecie motus. 5. Phyſicorū. T. Comment. 50.
127 Motus contrarietas accipitur ſecundum acceſſum & receſſum ab eodem termino in illis, in quibus non eſt contrarietas, ut in ſubſtantiis. 5. Phyſ. T. Co. 51.
128 Motus dicuntur contrarii ex parte medii. 5. Phyſ. T. Co. 52.
129 Motus motui contrarius eſt ſimpliciter, motus uero quieti priuatiue. 5. Phyſicor. T. Com. 53.
130 Motus alii naturales, alii uiolenti. 5. Phyſi. T. Com. 56.
131 Motus localis & uiolentus eſt & naturalis. 5. Phyſ. T. Co. 56.
132 Motus & quies quomodo contraria ſint, oſtenditur. 5. Phyſ. T. Co. 59.
133 Motus ex indiuiſibilibus non cōponitur 6. Phyſic. T. Co. 4.
134 Motus magnitudini & tempori proportionatus eſt. 6. Phyſic. T. Co. 6.
135 Motus ſi componatur ex indiuiſibilibus, ſequitur, q̄ aliquid eſt motum non motū 6. Phyſic. T. Co. 8.
136 Motus non poteſt eſſe in nunc, quia ſequeretur, q̄ nunc eſſet diuiſibile. 6. Phyſicorum. T. Co. 29.
137 Motus dupliciter diuiditur, aut ſecundum tempus, aut ſecundum partes mobilis. 6. Phyſic. T. Co. 33.
138 Motus quomodo diuidatur ex parte mobilis, oſtenditur. 6. Phyſic. T. Co. 33.
139 Motus omnis alicuius mobilis eſt. 6. Phyſi. T. Co. 34.
140 cum Motu quinq; diuiduntur, ſcilicet motus, tempus, ipſum moueri, mobile quod mouetur, & loc⁹, in quo eſt mot⁹, uel qualitas, uel quantitas. 6. Phyſicor. T. Co. 37. &. 11. Metaph. T. Co. 10. A.
141 Motus & moueri ſimul diuiduntur. 6. Phyſic. T. Co. 38.
142 Motus conſequitur magnitudinem, tempus, & ipſum moueri in finitate uel in infinitate. 6. Phyſ. T. Co. 39.
143 ad Motum tria requiruntur, ſcilicet mobile, & tempus, & in quod mutatur. 6 Phyſi. T. Com. 49.
144 Motum negans Zenonis rō q̄dā reſellit. 6. Phyſic. T. Comment. 75. & deinceps.
145 Mot⁹ quis poteſt eſſe infinitus, & quis nō, oſtenditur. 6. Phyſ. T. Co. 94.
146 Motus tardior eſt in partibus ſphæræ centro propinquioribus. 6. Phyſicorum. T. Comment. 86.
147 Motus, qui eſt ab alio ſecundum locum, quadruplex eſt, ſcilicet pulſio, tractio, uectio, uertigo. 7. Phyſ. T. Co. 10.
148 Motus pulſio eſt duplex, aut impulſio, cū mouens non deſerit mobile, aut expulſio, cum deſerit. 7. Phyſ. T. Co. 10.
149 Motus uectio fundatur in pulſione tractione, uertigine, ſicut quod eſt per accidens fundatur in eo, quod eſt per ſe. 7. Phyſico. T. Com. 10.
150 Motus tractio quid. 7. Phyſicorum. T. Comment. 10.
151 in Motu tractione trahens mouetur uelociori motu, q̄ id quod trahitur. 7. Phyſico. T. Co. 10.
152 Motus uertigo compoſitus eſt ex tractione & pulſione. 7. Phyſicorum. T. Comment. 10.
153 Motus omnis localis reducitur ad impulſum & tractionem. 7. Phyſicorum. T. Comment. 10.
154 Motus pulſus diffinitur. 7. Phyſicorum. T. Commen. 10.
155 Motus proiectionis tandiu durat, quādiu aer mouetur ueloci⁹, q̄ moueatur ſuo motu naturali. 7. Phyſi. T. Co. 10.
156 Motus non omnis omni motui eſt cōparabilis. 7. Phyſ. T. Co. 21.
157 Motus circularis non comparatur recto. 7. Phyſ. T. Co. 21. 22.
158 Motus qui debent comparari, tria debent habere. 7. Phyſ. T. Co. 29.
159 Motus ſpecie diuerſi non ſunt comparabiles, ut alteratio & latio. 7. Phyſicor. T. Comment. 30. 31.
160 Motus non omnes lationes ſunt comparabiles. 7. Phyſ. T. Co. 30.
161 Motus ſpecie differentes quid ſint, oſtenditur. 7. Phyſicor. T. Co. 31. & ultra.
162 Motus nec incipit, nec deſinit. 8. Phyſico. T. Co. 1.
163 Motus ſic ſe habet ad ea, quæ natura ſūt, ſicut uita. 8. Phyſ. T. Co. 1.
164 Motum eſſe in rebus, ſupponendum eſt, & omnes naturaliter loquētes motum ſup

ponunt eſſe.8.Phyſ. T.Co.1.

165 Motum ponũt ſemper eſſe, etiam qui plures mundos generari & corrumpi poſuerunt.8.Phyſic.T.Co.1.

166 Motum ſemper eſſe negant, qui ponunt unum eſſe mundum, & tamen nõ eſſe ſempiternum.8.Phyſ. T.Co.2.

167 Motus æternitatem uel non æternitatem conſyderare non ſolum conducit ad contemplationem phyſicam, ſed etiam ad ſcientiam de primo principio.8.Phyſico.T.Comment.3.

168 Motus eſt actus mobilis & endelechia, ſecundum quod eſt mobile.8.Phyſicor.T.Comment.4.

169 Motus ſi æternus eſt, mobilia æterna eſſe neceſſe eſt.8.Phyſicor.T.Commen.4.

170 Motus eſt actus mobilis imperfectus.8.Phyſicor.T.Co.4.

171 Motus primus eſt neceſſario continuus & unus.8.Phyſ. T.Co.4.5.

172 Motum eſſe æternum probatur.8.Phyſi.T.Co.6.& deinceps.

173 Motus ſemper eſt, ſi tempus ſemper eſt.8.Phyſic.T.Co.10.

174 Motum non eſſe perpetuum implicat.8.Phyſ. T.Co.2.

175 Motum incœpiſſe, dicere, eſt ſimul figmẽto.8.Phyſ.T.Co.13.

176 Motus omnis ab aliquo in aliquod eſt.8.Phyſicorum.T.Commen.16.

177 Motum eſſe ſemper, negantes rationes ſoluuntur.8. Phyſicorum. T.Commen.16.& ultra.

178 Motus circularis continuus & perpetuus eſſe poteſt.8.Phyſic.T.Co.18.

179 Motus animalium quomodo eſt a ſeipſis, & quomodo non, oſtenditur.8.Phyſicor.T.Com. 20.

180 Motum negare nõ ſolum eſt contra phyſicos, ſed contra omnes ſcientias.8.Phyſ.T.Co.22.

181 Motus localis arguit contra Heraclitum, non omnia ſemper moueri.8.Phyſicor.T.Comment. 24.

182 Motum negantes refelluntur.8. Phyſico.T.Comment.26.

183 in Motu tria inueniũtur, mobile, mouẽs, & inſtrumentum, quo mouens mouet.8.Phyſic.T.Commen.37.

184 Motum non eſſe, impoſſibile eſt.8.Phyſic.T.Commen. 45.

185 Motus per accidens in corruptibilibus tãtum inuenitur.8. Phyſicorum.T.Comment.52.

186 Motus primus perpetuus eſt.8.Phyſicor.T.Commen.53.

187 Motum primum eſſe perpetuum, ex generationibus & corruptionibus arguitur.8.Phyſicor.T.Comment.53.

188 Motus localis præcedit alterationẽ & augmentum.8.Phyſ.T.Co.55.

189 Motus localis neceſſario eſt primus omnium motuum.8.Phyſicorum. T.Comment.55.56.

190 Motus ſempiternus magis ſaluatur, ſi cõtinuus ſit, q̃ ſi conſequens.8.Phyſicorum.T.Com.56.

191 Motum localem ſolum poſſe eſſe infinitũ ſupponitur.8.Phyſic. T.Commen.56.

192 Motus localis eſt prior prioritate temporis omnibus motibus.8.Phyſicorum. T.Com.57.60.61.

193 Motus localis prior omnibus eſt perfectione.8.Phyſic.T.Co.58.

194 Motus localis ultimum eſt in generabilibus.8.Phyſic.T.Co.58.&.4.de Cæl.T.Cõment.24.

195 Motus localis nil remouet a ſuo ſubiecto.8.Phyſic.T.Co.59.

196 Motus omnis præter localem remouet aliquid a ſuo ſubiecto.8.Phyſic.T.Co.59.

197 Motus omnis eſt ab oppoſito in oppoſitũ.8.Phyſic.T.Co.62.

198 Motus localis ſolus continuus & unus & perpetuus eſſe poteſt.8.Phyſic.T.Co.64.

199 Motus circularis poteſt eſſe perpetuus.8.Phyſic.T.Co.64.

200 Motus omnis localis aut rectus eſt, aut circularis, aut mixtus ex iis.8.Phyſicorum.T Co.64.et.1.de Cæl.T.Co.5.

201 Motus mixtus nõ poteſt eſſe perpetuꝰ.8.Phyſic.T.Co.64.

202 Motus rectus non poteſt eſſe infinitus.8.Phyſic.T.Co.64.

203 Motus reflexus impoſſibile eſt, ꝙ ſit continuus.8.Phyſic.T.Co.64.

204 Motus unus & continuus quid habet de intrinſeca ratione, oſtenditur.8.Phyſic.T Cõment.64.

205 Motus reflexus non poteſt eſſe continuus nec infinitus.8. Phyſic.T. Co.65.70.71.

206 Motus reflexus non poteſt eſſe cõtinuus, ſiue reflectatur per lineam rectam ſiue circularem.8.Phyſic.T.Co.65.

207 Motus ſuper rectam lineam perpetuus eſſe non poteſt.8.Phyſic.T.Co.67.

208 Motus ſtatu interceptus motus unus non poteſt eſſe.8.Phyſic.T.Co.70.

209 Motus ſecundum locum eſſe primum omniũ, etiã ex antiquorũ opinionibus oſtẽditur.8.Phyſic.T.Co.77.

210 Motus perpetuus eſt, & principium motꝰ & motor primus, & immobilis.8. Phyſic.T.Co.77.& ultra.

211 in omni Motu tria ſunt, quod mouet, qđ mouetur, & tempus.8.Phyſ.T.Co.78.

212 Motus infinitus non poteſt fieri a finita potentia.8.Phyſicorum.T.Commen.78.

213 Motus proiectio a quo eſt, & proiecta ipſa a quo ferantur, oſtenditur.8.Phyſic.T Comment.82. & de Somniis.cap.2. B. Quære Proiecta.

214 Motus proiectionis non eſt continuus, q̃uis appareat eſſe.8.Phyſicor.T.Com.82.

215 Motus proiectionis non poteſt eſſe per antiperiſtaſim.8.Phyſicorum.T.Cõmen.82

216 Motus regularis eſt a motore immobili.8.Phyſicorum.T.Commen.83.

217 Motus primus ubi eſt, oſtenditur.8.Phyſicorum.T.Commen.84.

218 Motus circularis eſt circa medium.1.de Cæl.T.Comment.5.

219 Motus rectus eſt, qui eſt a medio uel ad medium.1.de Cæl.T.Co.5.

220 Motus ſurſum eſt a medio.1.de Cæl.T.Comment.5.

221 Motus ſimplex eſt a medio uel ad medium.1.de Cæl.T. Co.5.6.

222 Motus deorſum eſt ad medium.1.de Cælo.T.Comment.6.

223 Motus ſimplex eſt corporis ſimplicis.1.de Cæl.T.Co. 7.8.&.57.

224 Motus circularis eſt motus ſimplex.1.de Cæl.T.Co.8.

225 Motus uiolentus contrarius eſt motui naturali.1.de Cæl.T.Co.10.

226 Motus circularis eſt primus omnium motuum.1.de Cæl.T.Co.12.

227 Motus prior eſt prioris natura corporis.1.de Cæl.T.Co.12.

228 Motus circularis neceſſe eſt alicuius ſimplicium corporũ eſſe.1.de Cæl.T.Co.12.

229 Motus omnis ſimplex aut eſt ſecundum naturam, aut præter naturam.1.de Cæl.T.Co.14.

230 Motus, qui eſt præter naturam uni, eſt naturalis alteri.1.de. Cæl.T.Co.14.&.3.de Cæl. T.Co.18.

231 Motus circularis cum reſpectu aliquorum ſit præter naturam, neceſſe eſt, ꝙ alicui ſit naturalis.1.de Cæl.T.Co.14.

Motui circulari non eſt alius motus circularis contrarius.1.de Cæl.T.Co.14.30.31.&.2.de Cæl.T.Co.17.33

Motum circularem eſſe contra naturam, dicere eſt irrationabile, cum ſit perpetuus.1.de Cæl. T.Co.15.

234 Motus idem conuenit toti & parti.1.de Cæl.T.Co.19.

235 Motus ſunt contrarii contrariarum rerũ.1.de.Cæl.T.Co.20.

236 Motui circulari nullus motus eſt contrarius.1.de Cæl.T.Co.20.

237 Motui circulari ſi aliquis poteſt eſſe cõtrarius, eſt rectus.1.de.Cæl.T.Co.24.25.

238 Motus recti inter ſe oppoſiti ſunt propter loca contraria.1.de Cæl.T.Co.26.

239 Motus circularis partes non eſſe cõtrarias, probatur.1.de Cæl.T. Co.28.& ultra.

240 in Motu circulari non eſt contrarietas ſecundum eundem ſemicirculum.1.de Cælo.T.Co.28.

241 in Motu circulari non eſt contrarietas ſecũdum utrumq; ſemicirculum.1. de Cæl.T. Comment.29.

242 in Motu circulari non eſt contrarietas ſecundum totum circulum.1.de Cæl. T.Comment.30.

243 Motus rectus infinitus eſſe non poteſt.1.de Cæl.T.Co.44.& ultra.

244 Motus ſurſum & motus deorſum contrariæ lationes ſunt.1.de Cæl. T.Co.44.

245 Motus nullus eſſet, nec aliquid moueretẽ per infinitum ſpacium.1.de Cælo.T. Cõment.45.46.

246 Motus grauis qua proportione ſe habeat ad tempus, oſtenditur.1.de Cæl.T.Co.51 & ultra.

247 Motus primi ſi ſunt finiti, & corpora ſimplicia ſunt finita.1.de Cæl.T.Co.57

248 Motus ſimplices finiti ſunt.1.de Cæl. T.Comment. 57.

249 Motum aliquem impoſſibile eſt fieri, quo non eſt poſſibile peruenire, quia ad infinitum non eſt motus.1. de Cæl.T.Comment. 58.

250 Motum eſſe eiuſdem rationis corporũ poſitorum in aliis mundis, ſi ponerentur, oſtenditur.1.de Cæl.T.Co.79.

251 Motus ſi iidem ſunt in diuerſis mundis, & elementa eadem erunt.1. de Cæl. T.Comment.79.

252 Motus omnium corporum eiuſdem ſpeciei neceſſe eſt ad unum numero locum eſſe.1.de Cæl.T. Co.82.

253 Motuum termini ſpecie differũt.1.de Cælo.T.Co.86.

254 Motus circularis quodammodo habet oppoſitionem, quæ eſt ſecundum diametrum.1.de Cæl.T.Co.87.

255 Motus circularis finitus eſt.1.de Cæl.T.Comment.87.

256 Motus naturalis ꝙ non in infinitum fera

tur ,probatur a ſigno, ſcilicet ꝙ corpora mota naturaliter, uelocius mouentur in fine ꝗ in principio.1.de Cæl.T.Co.88.
257 Motus uiolentus tardior eſt in fine.1. de Cæl.T.Co.89.
258 Motus non poteſt eſſe ſine phyſico corpore.1.de Cæl.T.Co.99.
259 Motum,quidam dicunt,non poſſe generari.1.de Cæl.T.Co.111.
260 Motum talem habet cælū,ut nullus ſit finis ipſius.2.de Cæl.T.Co.2.
261 Motus cæli eſt finis omnium aliorum motuum.2.de Cæl.T.Co.2.
262 Motus circulationis cæli perfectus exiſtēs omnes imperfectas circulationes, & habētes terminum & quietem continet.2. de Cæl.T.Co.2.
263 Motus cæli aliorum eſt cauſa principii, & aliorum ſuſcipit quietem.2. de Cæl.T. Comment.2.
264 ex Motu animalium probantur differentiæ ſitus. 2.de Cæl. T.Co.9.
265 Motus principium non habentia in ſe ipſis,non poſſunt habere ſex differentias ſitus.2.de Cæl.T. Co.9.
266 Motꝰ unde,ſurſū eſt.2.de Cæ.T.Co.12.
267 Motus a quo,dextrum eſt.2.de Cæl.T. Comment.12.
268 Motꝰ ad quod,ante eſt.2.de Cæl.T.Cōment.12.
269 Motus localis principium eſt dextrum.2. de Cæl.T.Co.15.
270 Motus circulares plures cur ſint in ſphæris cæleſtibus,non eſt facile cauſam reddere ,non tantū quia longe a nobis diſtent, ſed quia accidentia illorum pauca cadunt ſub noſtrum ſenſum.2.de Cæl.T.Co.17.
271 Motus perpetuꝰ neceſſario ponitur ineſſe deo.2.de Cæl.T.Co.17.
272 Motuum omnium cæli motus eſt mēſura, quia eſt continuus, regularis, ſempiternus.2.de Cæl.T.Co.28.
273 Motus minimus eſt ,qui eſt uelociſſimus. 2.de Cæl.T.Co.28.
274 Motus circularis dupliciter eſſe poteſt,ut terminus a quo ſit terminus ad quem , uel econtrario.2.de Cæl.T.Co.33.
275 Motꝰ,quo itur uerſus anteriora,eſt nobilior.2.de Cæl.T.Co.34.
276 Motus omnis irregularis habet intenſionem & remiſſionē ſtatum ſiue uirtutem 2.de Cæl.T.Co.35.
277 Motus ſtatus ſiue uirtus inuenitur aut in principio aut in medio aut in fine.2.de Cæl.T.Co.35.
278 Motus uelocitas maxima ſiue ſtatus ſiue uirtꝰ inuenit̄ in fine in iis,ꝗ natura ferūt, in iis ꝗ contra naturam mouentur, inuenitur uerſus terminum a quo,in proiectis inuenitur circa mediū.2.de.Cæl.T.Co.35.
279 Motus irregularitas ſit propter intenſionem & remiſſionem.2. de Cæl.T. Comment.35.
280 Motus irregularitas ꝓuenit uel a mouēte uel a moto uel ab utroq;.2.de.Cæl.T.Cōment.36.
281 Motus omnis habet determinatum tempus,in quo fiat.2.de Cæl.T.Co.39.
282 Motus natus ē ignire ligna lapides & ferrum.2.de Cæl.T.Co.42.
283 Motus duplex cōuenit corpori ſphærico ſcilicet uolutatio & circumgiratio.2 .de Cæl. T.Co.48.
284 Motus naturalis ſi nullꝰ eſt,nec uiolentus eſſe poteſt.2.de Cæl.T.Co.83.
285 Motus naturalis neceſſarius eſt corporibꝰ ſimplicibus.3.de Cæl.T.Co.18.
286 Motus uiolentus & præter naturam idem ſunt.3.de.Cæl.T.Co.18.
287 Motus naturalis unius corporis unus eſt. 3.de Cæl.T.Co.18.
288 Motus uiolentus multiplex eſſe poteſt.3. de Cæl.T.Co.18.
289 Motus inordinatio non eſt ex eo, ꝙ non omnia ferantur in idem,ſed ex eo, ꝙ non omnia eiuſdem generis feruntur in idem. 3.de Cæl.T.Co.23.
290 Motus inordinatus non poteſt eſſe infinitus.3.de Cæl. T.Co.24.
291 Motus neceſſarius eſt corporibus,ꝗ tamen impoſſibile eſt moueri,ſi non habent inclinationem.3.de Cæl.T.Co.26.
292 Motꝰ naturalis ſumitur ex eo,ꝙ principium eſt intra mobile.3.de.Cæl.T.Co.28.
293 Motus uiolenti principium ſumitur ex eo ꝙ uirtus mouens eſt extra motū & in alio ſecundū ꝙ aliud eſt.3.de Cæl.T.Co.28.
294 Motus naturalis iuuari poteſt,ut ſit celerior per potentiam ſiue uirtutem , quæ eſt principium motus uiolenti.3.de Cæl.T. Comment.28.
295 ad Motum naturalem & uiolentū aer eſt ut inſtrumentum.3.de Cæl.T.Co.28.
296 Motum uiolentum ſurſum facit aer leuis, cum principium ſumpſerit a uirtute motoris uiolenti.3.de Cæl.T.Co.28.
297 Motum uiolentum deorſum facit aer grauis,cum principiū ſumpſerit a uirtute motoris uiolenti.3.de Cæl.T. Co.28.
298 ex Motibus ſimplicibus corpora quædā ſimplicia eſſe arguimus.3. de Cæl.T.Cōment.35.
299 e Motibus mixtis corpora quædam eſſe mixta arguimus.3.de Cæl. T.Co.35
300 Motus alii ſunt ſimplices, alii mixti.3 .de Cæl.T. Co.35.
301 Motꝰ ſimplices finiti ſunt, nec plures duobus eſſe poſſunt.3.de Cæl.T. Co.41.
302 Motum ſuum habet unumquodq; corpꝰ. 3.de Cæl.T.Co.51.
303 Motum unum eſſe, neceſſe eſt, ſi omnia unum ſunt.3.de Cæl. T.Co.51.
304 Motus naturalis celerior eſt, quo maius erit corpus.3.de Cæl.T.Co.51.
305 Motus conſyderatio coniuncta eſt cum conſyderatione grauis & leuis.4.de Cælo.T.Com.2.
306 Motus cōſyderatio ad phyſicum pertinet 4.de Cæl.T.Co.2.
307 Motus quædam fomenta & ſuſcitamenta habent in ſe graue & leue.4.de Cæl.T.Cōment.2.
308 Motus tres ſpecies,ſcilicet ad magnitudinem,ad formam,ad locum,non ex quolibet in quodlibet , ſed ex determinato in determinatum fiunt.4.de Cæl. T.Comment. 22.
309 Motus alterationis & augmentationis in hoc differt a motu locali grauium & leuium,quia mobile naturaliter ſecundum locum habet in ſe principium motus talis, alterabilia & augmentabilia non ſemper habent.4.de Cæl.T.Co.24.
310 Motꝰ localis eſt integrorū & perfectorū. 4.de Cæl.T.Co.24.
311 Motus omnis ſemper eſt ex aliquo in aliquod.1.de Gener.T. Co.11.
312 Motū negabant Parmenides & Meliſſus, quia dicebant motum non fieri niſi in uacuo,& uacuum non eſſe.1. de Generat. T.Co.17. 58.
313 Motus ſi perpetuus eſt, etiam motor perpetuus eſt.2.de Gene. T.Co.61.
314 Motus ſi continuus eſt, motor unus eſt. 2.de Gener. T. Co.61.
315 Motus circularis ſi multiplex eſt,multi ſūt motores,ordinati tamen ſub uno principio.2.de Gener.T.Co.61.
316 Motum cōtinuum eſſe,probatur ex temporis continuitate.2.de Gener.T.Comment.61.
317 Motus cæli eſt continuus,quia id , quod mouet,eſt continuum, & non quia locus eſt continuus,in quo mouetur.2. de Gener.T.Co.62.
318 Motus circularis maxime continuus & ꝑpetuus eſt.2.de Gener.T.Co. 62.
319 Motus aliquis continuus eſt aut propter loci ,in quo mouetur continuitatem, aut mobilis continuitatem,aut propter paſſionem,ad quam eſt motus.2. de Generat. T.Comment. 62.
320 Motus poteſt aerem ſegregare & ignire, ita ut quæ feruntur, ſæpe liqueſcant.1.Meteor.c. 4.F.
321 Motus corporis ſolidi maxime diſgregat. 1.Meteor.c.4.F.
322 Motu & ſenſu uidentur differre animata ab inanimatis .1. de Animæ.T.Co.19.
323 Motus ſenſibile commune eſt.2. de Aīa. T.Com.64.
324 Motus tactu & uiſu percipitur.2.de Aīa. T.Comment.64.
325 Motus ,quo ſenſus mouetur, alterius rationis eſt a motu proprie dicto,quia motus ſenſus eſt ſine contrarietate, & perfectio, alii uero inter contraria,& ſunt actus imperfecti.3.de Aīa.T. Co.28.
326 Motꝰ localis in animalibus non eſt cauſa intellectus practicus.Nam licet ipſe oſtendat aliquid fugiendum ut malum,aut proſequendum ut bonum,non tamen mouetur ad illud animal,ſed ad contrarium aliquando,ut patet in incontinentibus.3.de Aīa.T.Co.43.
327 Motus localis animalium non ſit a uegetatiua,quia animalia quando mouētur ut animalia,mouentur ut appetentia, aut ut fugientia. Quod non poteſt eſſe ſine phantaſia,aut appetitu,quo caret uegetatiua , alioqui plantæ mouerentur motu locali , & haberent organa ad motum localem. 3.de Aīa.T.Co.44.45.
328 Motus localis in animalibus non eſt principium ſenſitiua,quia aliqua animalia,quibus ineſt ſenſus, non habent talem motum,nec habent organa ad talem motū. Nec eſt dicendum deeſſe illis inſtrumenta ad talem motum,quia natura non deficit in neceſſariis,nec fruſtra aliquid facit. 3.de Aīa.T.Co. 45.
329 Motus localis in animantibus non eſt cauſa intellectꝰ ſpeculatiuus,quia uerſatur tātum circa intelligibilia ,& non circa agibilia,ideo non præcipit aliqua proſequenda aut fugienda.3.de Anima.T.Co. 46.
330 Motus localis animalium non eſt cauſa appetitus, quia continentes licet appetant & cupiant,non tamen mouentur ad ea , quæ appetitus iubet,ſed ſequuntur intellectum.3.de Aīa.T.Co.48.
331 Motus in animalibus principia ſunt intellectus practicus & appetitus, ſi quis etiam ſub intellectu phantaſiam comprehēdat,

3.de Aĩa.T.Co.48.49.
332 in Motu animalium locali hæc ſunt, ſcilicet mouens immobile ſcilicet obiectũ, & mouens motum ut appetitus, & inſtrumẽtum, quo animal mouetur, quod eſt aliqđ corporeum, & animal quod mouetur .3. de Aĩa.T.Co.54.
333 Motus omnis ab aliquo in aliquod eſt, & ideo neceſſe eſt, ut ſit tempus in motu.de Sen.&.Sen.c.6.G.
334 Motus maior minorem repellit, unde fit, ut timentes, aut meditantes aliquid uehementer, aut ingentem ſonitum audientes non uideant delata ante oculos.de Sen.& Sen.c.7.A.
335 Motus in animalibus ea parte oritur, qua ſenſus, quæ pars eſt media inter caput & uentrem.de Somn.& Vigil.c.2.A.
336 Motus localis animalium non eſt ſine aliqua intenſione uirium, de Somn.& Vigil.c.2.L.
337 Motus eadẽ parte animæ ſcilicet ſenſitiuo communi cognoſcitur, qua & magnitudo & tempus.de Memo.&. Reminiſc. cap.1.E.
338 in Motu ſemper omnia ſunt, & propterea aut generãtur, aut corrumpuntur.de Lõgit.& Breuit.Vit.c.1.I.
339 Motus tardus arguit mollem in alterutrum, uelox uero calidum.de Phyſiog.E
340 abſq; Motu quæ ſunt uoluptates, maiores ſunt.7.Ethic.c.14.C.
341 Motui omni conuenit tarditas aut uelocitas, non per ſe, ſed ad aliud .10. Ethicor. cap.3.B.
342 Motus omnis in tẽpore fit, & ad aliquẽ finem determinato tẽpore peruenit.10. Ethico.c.4. A.
343 Motus ſpecies non perficitur in qualibet parte temporis, ſed in toto tempore, quo ad finem mouetur.10.Ethic.c. 4.A.
344 Motus totus localis differt ſpecie a ſingulis ſuis partibus . 10 . Ethicorum . capit. .4 . B.
345 Motus cuiuſlibet finis eſt bonum.1. Metaphyſic.c.3.A.
346 Motus mentionem omiſerunt Democritus & Leucippus propter negligentiam. 1.Metaphy.c.4.E.
347 Motum ponebant Pythagorici eſſe unum e ſuis decem prædicamentis.1. Metaphyſicorum.cap.5.C.
348 in Motu ſunt omnia ſenſibilia.3.Metaph. T.Comment.12.
349 Motus nullus eſt infinitus.3.Metaphyſic. T.Comment. 12.
350 Motus multitudinis eſt, quia quod mouetur, multipliciter ſe habet.4.Metaphyſic. T.Comment.6.
351 Motum tollunt, qui contradictorias omnes ſimul eſſe ueras, dicunt.4. Metaphyſic.T.Co.18.
352 Motus unus eſt, qui indiuiſibilis eſt, indiuiſibilis uero ſecundum tempus.5. Metaphyſic.T.Co.8.
353 Motus eſt in eo, quod mouetur.9.Metaphyſic.T.Com.16.
354 Motus ſempiternus, aut motũ aliquid ſempiternum nunq̃ eſt in potentia, ſed ſemp in actu . 9. Metaphyſicorum . T . Comment.17.
355 Motus corruptibilium ideo non eſt perpetuus, quia corruptibilia ſunt in potentia ad moueri, & non moueri, & ideo in motu fatigantur.9.Metaphyſicorum. T.Cõment.17.
356 Motus non eſt aliud præter res.11. Metaphyſic.c.8.A
357 Motus & mutatiõis tot ſunt ſpecies, quot entis.11.Metaphyſic.c.8. B.
358 Motus eſt actus in potentia ut in potẽtia, quæ diffinitio per ſingulas particulas declaratur. 11. Metaphyſicorum . capit.8.B. C.D.
359 Motus diffinitionem, ſcilicet ꝙ ſit actus entis in potentia, eſſe bonam, probatur ex teſtimonio eorum, qui aliter motũ diffinierunt, & quia non facile alia diffinitio dari poteſt.11. Metaphyſicorum . capit. 8. D. E.
360 Motus eſt in moto, quia eſt actus eius a motiuo.11.Metaph.c.8.E.
361 Motus eſt mutatio a ſubiecto in ſubiectũ 11.Metaph.c.10. C.
362 Motum non eſſe ad prædicamẽtum ſubſtantiæ, aut ad aliquid , aut ad quando , aut ad actionem, aut paſſionẽ, aut ad habitum, aut ad ſitũ, probatur.11.Metaphy. cap.10.D.E.F.G.
363 Motum impoſſibile eſt incipere aut corrumpi. 12 . Metaphyſicorum .T. Comment.29.
364 Motus localis circularis tantum eſt continuus & ſempiternus.12.Metaphyſicorum T.Comment.29.
365 Motus ſi æternus eſt, neceſſe eſt ponere ſubſtantiam ſemper mouentem. 12. Metaphyſicor.T.Commen.30.
366 Motus ſempiterni principium immateriale eſſe oportet, & eſſe actum.12. Metaph. T.Commen. 30.
367 Motum ſemper fuiſſe dicentes, actum, dicunt eſſe priorem potentia . 12.Metaphyſicorum.T.Comment.32.
38 Motus primus eſt localis, & circularis.12. Metaphyſicorum.T.Comment.38.
39 Motus omnes poſteriores ſunt motu locali.12.Metaphyſi.T.Co.41.Quære Mobile.Mouere.Mouens.✳.

MOVERE.MOVERI.MOVENS.

1 Moueri ſemper omnia, dixit Heraclitus.1. Topic.cap.9.B.
2 Moueri ſimul omnia, quæ in nobis ſunt, motis nobis, neceſſe eſt.2.Topic.c.3.C.
3 Moueri uel oĩa, uel plæraq;, inductione oſtenditur.1.Phyſic.T.Comment.11.
4 Moueri non eſt neceſſarium inæqualia, aut altera, aut nõ entia.3.Phyſi.T.Co.12.
5 Mouetur ueloci⁹ illud, quod prius uenit ad id, ad qđ pergit, modo ſit idem ſpaciũ uniformiſq; motus. 3. Phyſic.T.Co.129.
6 Moueri aliqd dupliciter dicitur, aliud per ſe actu, aliud per accidens.4.Phyſicorum. T.Comment.32.
7 Moueri per accidens duplex eſt, aut quæ per accidens mouentur, moueri poſſunt per ſe, ut partes corporis, aut ſemper per accidens ut albedo, & ſcientia.4.Phyſicorũ.T.Comment..32.
8 Moueri tardius aut uelocius aliqđ graue aut leue, cõtingit aut ꝓpter medii diſpoſitionem, ꝑ qđ fertur, aut ꝓpť mobilis grauitatem aut leuitatẽ maiorẽ aut minorẽ, cæteris paribus.4.Phyſic.T.Co.71.
9 omne quod Mouetur, a quodam in quiddam mouetur.4.Phyſic.T.Co.99.
10 quod Mouetur in tẽpore mouetur, & ex quodam in quiddã.6.Phyſic.T.Co.6.74.
11 Moueri per ſe indiuiſibile non poteſt, niſi per accidẽs. 6.Phyſic.T.Co.6.7.&.ultra.
12 quod Mouetur, non eſt ſimul moueri, & motum eſſe.6.Phyſic.T.Co.8.
13 ante omne Moueri eſt mutatum eſſe, & econtrario ante omne mutatum eſſe eſt moueri.6.Phyſic.T.Comment.54.55.
14 Mouetur ab alio, omne quod mouetur. 7.Phyſicorum.T.Comment. 1.2.3.&.8. Phyſicorum. T.Comment.33.28.&.2.de Cæl.T.Comment.36.&.12.Metaphyſicorum.T.Comment.43.
15 oĩe quod Mouetur, diuiſibile eſt.7.Phyſicorum.T.Comment.2.
16 Moueri ſemper, aut quieſcere ſemper, aut aliquando quieſcere, aliquãdo moueri, ponendum eſt.8.Phyſic.T.Comment.21.
17 Moueri omnia ſemper, licet ſit cõtra phyſicum, minus tamen repugnat, q̃ dicere omnia quieſcere.8.Phyſic.T.Co.23.
18 Moueri omnia quidam dixerunt, ſed nõ ſentiri a nobis.8.Phyſic.T.Co.23.
19 Moueri aliqua ſemper, & aliqua ſemper quieſcere, abſurdum eſt dicere.8 . Phyſicorum.T.Comment.24.
20 Moueri aliqua ſemper, & aliqua quieſcere ſemper, qui dicunt, tollunt augmentationem, motum localem, generationẽ, & corruptionem, & uniuerſaliter omnem motum.8.Phyſic.T.Comment.24.
21 Mouentur quædam non ſemper, ſed aliquando.8.Phyſic.T.Comment.25.
22 Moueri omnia ſemper, aut alia ſemper moueri, & alia ſemp quieſcere, impoſſibile eſt.8.Phyſico.T.Comment.26.
23 Mouentur naturaliter illa, quorum principium motus eſt in ſeipſis.8.Phyſicorũ. T.Comment.27.
24 quæ Mouentur ab alio, aliqua mouentur natura, aliqua extra naturam . 8.Phyſicorum.T.Comment.28.
25 Moueri ab alio id omne, quod mouetur, habet difficultatem in grauib⁹ & leuibus. 8.Phyſic.T.Comment.28.
26 Mouere ſeipſum proprium eſt habentiũ uitam & animantium . 8.Phyſicorum.T. Comment.29.
27 Mouent quæcũq; ſunt actu illa, quæ ſunt in potentia.8.Phyſic.T.Comment.31.
28 Mouens, aliud per unum medium mouet, aliud per plura.8.Phyſic.T.Co.33.
29 oĩe quod Mouetur, eſt diuiſibile in ſemper diuiſibilia. 8.Phyſic.T.Cõment.40.
30 Mouere ſeipſum, ita ut ab utroq; moueatur utrumq;, impoſſibile eſt. 8.Phyſicorũ. T.Comment.41.
31 Mouẽtur quædam ſemper, & quædam non ſemp, oſtenditur.8.Phyſic.T.Co.53.
32 Mouẽtur celerius, quæ proximiora ſunt mouenti.8.Phyſic.T.Comment.84.
33 Mouetur omne corpus ſecũdum prædominans ſimplex in eo.1.de.Cæl.T.Co.7.
34 Moueri aliquid poteſt non ſuo motu, ſed hoc erit uiolenter.1.de Cæl.T.Co.9.
35 Mouetur nil in infinitum.1 . de Cæl.T. Comment.58.
36 Mouentur omnia aut ſecundũ naturam, aut uiolenter.1.de Cæl.T.Comment.76
37 Mouentur omnia ſecũdum naturam ad locum, in quo nõ uiolenter manent. 1.de Cæl.T.Comment.76.
38 Moueri quod non eſt natum, impoſſibile eſt moueri uiolenter.1. de Cæl.T.Co.82.
39 Moueri aliquo motu corpora, neceſſe eſt.1.de Cæl.T.Comment.82.
40 Mouẽtur omnia corpora aliorũ mundo-

rum,ſi ſint,ad eundem locum numero.1. de Cæl.T.Comment.83.

41 Mouentur omnia corpora natura ad illũ locum,a quo uioléter pellũtur. 1.de Cæl. T.Comment.89.

42 quæ Mouentur, quieſcunt, cum ad propriũ locũ uenerint.1.de Cæl.T.Co.100.

43 quod Mouetur contra ſuam naturam,tãto laborioſius eſt, quãto magis perpetuũ. 2.de Cæl.T.Comment.3.

44 Mouentur quædam corpora uno motu, ut ignis ſurſum.2.de Cæl.T.Co.9.

45 Moueri uiolenter neceſſe eſt,qđ mouet,ſi nõ moueť naturaliť. 3.de Cæl.T.Co.18.

46 Mouentur quædam a medio,alia ad medium.4.de Cæl.T.Comment.4.

47 Moueri ſurſum dicimus, quæ a medio, moueri deorſum,quæ ad medium. 4.de Cæl.T.Comment.4.

48 Moueri in ſuum locum unumquodq;, eſt ad ſuam ſpeciem,id eſt perfectionem ferri.4.de Cæl.T.22.

49 Moueri unumquodq; ad ſuum ſimile, ut dicebant antiqui, eſt unũquodq; in ſuũ locum ferri.4.de Cæl.T.Co.22.

50 Mouetur totũ naturaliter motu eo, quo una pars illius nata eſt ferri. 4.de. Cæl. T.Comment.22.

51 quod Mouetur motu naturali, mouetur ad acquirendam aliquam perfectionẽ determinatam,& non ad quancunq;, ſed ad illam, ad quam eſt in potentia proxima. 4.de Cæl.T.Comment.22.

52 Moueri ad infinitum aut ad impoſſibile nil poteſt.4.de Cæl.T.Comment.33.&. 1.de Cæl.T.Comment.58.

53 Mouent,& mouentur omnia fere,quæ in cõſpectu nřo ſunt.1.de Gene.T.Co.45.

54 Moueri & mouere dupliciter diciť, ſicut agere & pati, ſcilicet mouens primum,in quo eſt principium motus,& mouens ultimum, quod mouet per aliud, & poſt quod nõ eſt aliud,quod moueat,ſed illud quod mouetur tãtũ.1.de Gener.T.Co.53

55 Moueri omnia ab anima, quidam dixerunt.1.de Anima.T.Comment.22.

56 Moueri omne quod mouet, quidam dixerunt.1.de Anima.T.Co.22.36.

57 quod Mouetur, aut per ſe aut per aliud mouetur, ꝑ ſe ut nauis,ꝑ aliud,ut qđ ad nauis motũ mouetur.1.de Aia.T.Co.36.

58 quæ Mouentur, ab eo quod eſt in actu, mouentur.2.de Anima.T.Co.54.

59 Mouentur animalia omnia, facto aliquo ſenſu proprio,uel extraneo in ſenſu communi.de Somn.& Vigil.cap.2.L.

60 Mouemus aliquid aut attrahẽtes,aut pellentes, aut eleuantes,aut deiicientes, aut comprimentes.1.Rhetor.c.5.G.

61 Moueri omnia, qui dicũt, & cum hoc dicunt cõtradictoria ſimul eſſe uera, magis dicũt oĩa qeſcere ꝙ moueri,qa ad illđ qđ eſt,nihil mutatur.4.Metaphy.T.Co.23.

62 Mouentia quæ mouentur,cõſyderare debet phyſicus.2.Phyſicorũ.T.Cõment.71.

63 Mouentia immobilia conſyderare nõ debet phyſicus.2.Phyſicorum.T.Co.71.

64 Mouẽtia immobilia nõ habent in ſe principium motus,ſed immobilia ſunt.2.Phyſicorum.T.Comment.71.

65 Mouentẽ cauſam debet conſyderare, qui generationem conſyderat. 2. Phyſicorũ. T.Comment.72.

66 Mouẽtia prima duo ſunt,ſcilicet phyſicũ & non phyſicum.2.Phyſic.T.Co.73.

67 Mouens omne aut mouet ad ſubſtantiã, aut ad quantitatem,aut ad aliquod aliud prædicamentum.3.Phyſicorum.T.Co.6.

68 Mouens in actu eſt,quãdo mouet.3.Phyſicorum.T.Comment.6.

69 Mouens omne nõ oportet moueri.3.Phyſicorum.T.Comment.8.

70 Mouens omne phyſicum mouetur, cum ſit potentia mobile.3.Phyſic.T.Co.16.

71 Mouens mouetur, non quia mouet, ſed quia tactu mouet,quod eſt agere. 3.Phyſicorum.T.Comment.16.

72 Mouens phyſicum ſimul agit, & patitur. 3.Phyſicorum.T.Comment.16.

73 Mouentẽ moueri eſt per accidens.3.Phyſicorum.T.Comment.17.

74 Mouens aliquid tripliciť mouet illud, ſecundum accidens, ſecundum partem,ſecundum ſe totum.5.Phyſic.T.Co.2.

75 Mouens & motum ſunt ſimul.7.Politicorum.T.Comment.9.

76 Mouens proiectione quomodo ſit ſimul cũ moto,habes. 7.Phyſic.T.Commẽt.10.

77 Mouens alterans ſimul eſt cum alterato. 7.Phyſicorum.T.Comment.11.

78 Mouens localiter ſemper mouet aliquod mobile,& in aliquo tẽpore, & uſq; ad aliquam quãtitatẽ.7.Phyſic.T.Commẽt.35.

79 Mouentis uirtus eſt,quæ facit proportionem in motu reſpectu ſpacii & temporis & mobilis.7.Phyſic.T.Co.36.

80 Mouens naturaliter, ut diſtinguitur contra mouentẽ per intellectum,ſemper uno modo mouet.8.Phy.T.Comment.7.

81 Mouens per intellectum, ut diſtinguitur contra naturam,diuerſis motibus mouet. 8.Phyſicorum.T.Comment.17.

82 Mouens aliud per ſe,aliud per accidens. 8.Phyſicorum.T.Comment.27.

83 Mouentia ſeipſa poſſunt ſibi eſſe cauſa quietis.8.Phyſicorum.T.Comment.29.

84 Mouentia ſe,non determinant ſibi unũ tantum motum. 8.Phyſicorum.T.Comment.29.

85 Mouens neceſſe eſt ſeparari,id eſt non eſſe continuũ mobili, quia continua nõ poſſunt ſeipſa mouere.8.Phyſicorum.T. Comment.30.

86 Mouẽtia quædam mouent per ſe, quædam per accidens.8.Phyſic.T.Co.31.

87 Mouens licet dicatur de primo & de ultimo, quod mouet, tamen magis dicitur primum mouere ꝙ ultimum. 8.Phyſicorum.T.Comment.33.

88 Mouens primum ubi ſit,oſtẽditur.8.Phyſicorum.T.Co.84.

89 Motiuum ad generationem aut alterationem aut ad locum non quodlibet eſt, ſed alteratiuum alterabilis, augmẽtatiuũ augmentabilis, eodem modo motiuum mobilis.4.de Cæl.T.Comment.22.

90 Mouens primum mouetur a ſe,& nõ ab alio.8.Phyſicorum.T.Comment.34.

91 in Mouentibus & motis non eſt dandus proceſſus in infinitũ. 8.Phyſic.T.Co.34.

92 Mouens non omne mouetur. 8.Phyſicorum.T.Comment.36.37.41.

93 Mouens non neceſſario mouetur,nec eadem ſpecie motus,qua mouet, nec alia. 8.Phyſicorum.T.Comment.38.39.

94 Mouens ſeipſum, impoſſibile eſt,ſe totũ mouere.8.Phyſicorũ.T.Co.40.

95 Mouens per ſe aliud,non neceſſe eſt ipſm moueri. 8.Phyſicorum.T.Cõment.41.

96 Mouentis ſeipſum pars ſeipſam non mouet.8.Phyſicorum.T.Co.42.

97 Mouens pars non mouetur a mota,nec a ſeipſa.8.Phyſic.T.Co.42.

98 Mouens aliud mouet, & mouetur, aliud eſt immobile.8.Phy.T.Co.43.

99 Mouens ſe qua ratione aliquid dicatur, habes.8.Phyſicorum.T.Comment.43.

100 Mouens primũ neceſſe eſt ponere immobile.8.Phyſicorum.T.Comment.43.

101 Mouentia immobilia quodammodo tangunt ea, quæ mouent,quia per uirtutẽ, quodammodo nõ tangunt, quia nõ per ſua ultima. 1.de Generatione. T.Comment.45.

102 Mouens primum eſt,in quo eſt principiũ motus.1.de Gener.T.Comment.53.

103 Mouens primum in tali genere & ordine nil prohibet,eſſe immobile,in quibuſdam tamen eſt neceſſarium eſſe immobile.1.de Gener.T.Comment.53.54.

104 Mouens ultimum ſemper eſt motum.1. de Gener.T.Co.53.

105 Mouens non omne mouetur,ſed quoddam eſt mouens motum,quoddam mouens immobile.1.de Gener.T.Co.45.

106 Mouens nõ quodlibet mobile mouet,ſed determinatum,& inter quæ ſit aliqua cõmunitas.1.de Anima.T.Comment.52.

107 Mouens non neceſſario mouetur. 3. de Anima.T.Comment.139.

108 Mouens prius eſt natura eo,quod mouetur.4.Metaphy.T.Comment.25.

109 Mouens primũ ipſum immobile eſt. 4. Metaphy.T.Comment.29.

110 Mouens mouet tripliciter,aut per accidens,aut ſecundum partem,aut ſecundũ ſe totum.11.Metaphy.cap.10.A.

111 Mouens oĩa eſt principium omnium. 12.Metaphyſic.T.Comment.24.

112 Mouens non motũ ponendum eſt,quod eſt ſubſtantia & actus, quemadmodum ponimus mouens motum. 12.Metaphyſicorum.T.Comment.35.✳.

MVLA.

Mulæ in Cappadocia pariũt,& fœt9 procreant.de Admirand.Audit.61.✳.

MVLIER.

1 Mulieres omnes pueri appellant matres. 1.Phyſic.T.Comment.5.

2 Mulier menſtrua patiens ſi inſpicit ſpeculum,nube quadã ſanguinea inficitur ſpeculum,quia illi9 oculi infecti ſunt ſanguine menſtruo,cum uenarum ſint pleni.de Somniis.cap.2.E.Quære Mẽſtrua.

3 Mulieres Vmbriæ ꝓuinciæ fœtoſæ ſunt, & multos uno partu pariunt,rariſſime uero unum.de Admirand.Audit. 70.Quære Vmbria.

4 Mulieres Ligurum dum pariunt,non lecto quieſcunt,ſed inter laborandum,nullo præmiſſo gemitu,fœtum effundũt. Natum uero infantem ſcalpunt,& fricant,& undis abluunt, nec interim a cæteris domeſticis operibus uacant. de Admirand. Audit.89.

5 Mulieres quibus non ſunt bonæ, ii media parte felicitatis priuantur. 1.Rhetor. cap.5.D.

6 Mulieres Lacedæmoniorum malæ ſunt. 1.Rhetor.cap.5.D.

7 Mulieris bona ſunt forma,corporis ꝓceritas,pudicitia,operandi ſtudium abſq; illiberabilitate.1.Rhetor.cap.5.D.

8 Mulier quædam ferebatur grauidarum

uteros reſcindere, & earum fœtus deuorare.7.Ethicorum.c.5.A.

9 Mulieris naturale eſt pati uenerem,& nō agere.7.Ethic.c.5.B.

10 Mulieres,& qui parum uiriles ſunt,ſolatium capiunt,ſi quis illis condoleat in aduerſis, quod cōtra accidit illis,qui uiriles ſunt.9.Ethic.cap.11.B.

11 Mulier deterior eſt uiro.1.Magnor.Mor.cap.34.F.

12 Mulier habet deliberandi arbitrium,ſed inualidum.1.Polit.cap.8.C.

13 Mulieris & uiri non eſt eadē uirtus.1.Politicorum.cap.8.D.E.

14 Mulieres media pars ſunt liberorum hominum.1.Politicorum.cap.8.F.

15 Mulieri decus affert taciturnitas,ut dixit poeta.1.Polit.cap.8.E.

16 Mulieres etiam pugnare,cēſuit Socrates.2.Polit.cap.4.A.

17 circa Mulieres in quacunq; republica eſt male prouiſum,in ea putandum eſt male ordinatam eſſe medietatem ciuitatis.2.Politicorum.cap.7.B.

18 Mulieres Lacedæmoniorū molliter uiuūt,& in omnem licentiam diſſolutæ.2.Politicorum.cap.7.B.

19 Mulieres,nil intereſt,an gubernēt,an qui gubernant,a mulieribus gubernentur.2.Politicorum.cap.7.B.

20 Mulieris fortitudo alia eſt a fortitudine uiri, quia mulier inhoneſta uideretur, ſi eſſet fortis ut uir, & uir timidus eſſet,ſi eſſet fortis ut mulier.3.Polit.cap.3.F.

21 Mulieris domeſtica adminiſtratio eſt ſeruare acquiſita a uiro,ſicut uiri eſt acquirere, & ideo differunt in domeſtica adminiſtratione.3.Polit.cap.3.F.

22 Mulierum propter contumelias multæ tyrannides perierunt.5.Politicorū.c.11.I.

23 Mulieres parere deſinūt anno quinquageſimo.7.Politicorum.c.16.A.

24 Mulieres euadūt intēperatiores,ſi aſſueſcant uenereis,dū puellæ ſunt in ætate intempeſtiua.7.Politicorum.c.16.B.

25 Mulieres prægnantes non debent ocioſæ eſſe & pigreſcere,nec uti alimēto ſubtili,ſed præcipi debet illis a legiſlatore,ut certum quoddam iter faciant quottidie ad deorum ſacra.7.Politicorum.c.6.D.

26 Mulier in oībus, q̄ foris ſunt,ſequi debet ſentētiā uiri, & intelligere non tā turpe eſſe uiro,ſcire res domeſticas,q̄ mulieri ſcire ea,q̄ foris ſunt.1.Oeconom.c.2.A.

27 Mulier imbecillior ē uiro, ut ſit cautior, ut cum uagari extra propter imbecillitatem non poſſit,parta domi conſeruet,& nutriat prolem.1.Oeconom.c.3.B.

28 Mulier proba dominari debet omnibus, quæ intra domum ſunt,& curam habere omnium ſecundum præſcriptas leges.2.Oeconom.cap.1.A.

29 Mulier proba neminē permittere debet ingredi ſine uiri præcepto,& ueteri maxime debet uerba,quæ de mulierū corruptela circumferūtur.2.Oeconom.c.1.A.

30 Mulier domina impenſarum debet eſſe ad dies feſtos,quos uir pmiſerit.3.Oeconom.cap.1.A.

31 Mulier proba uti debet minori ueſtium ſumptu,q̄ pmittāt leges ciuitatis.2.Oeconom.cap.1.A.

32 ad Mulieris laudem magis ualet,ſi honeſte decoreq; uiuat & cū modeſtia,q̄ oīs ſplēdor ueſtiū,& ornatꝰ cū formæ elegātia,aut magnitudo auri.2.Oecon.c.1.A.

33 Mulier nō ſeruet memoriā, ſi uir aliquid deliquerit,ſed aſcribat aut ignorātiæ aut ægritudini.2.Oeconom.c.1.B.

34 Mulier multo magis obtemperare debet uiro,q̄ ſi empta ueniſſet in domum,quia magno præcio empta fuit,ſcilicet ſocietate uitæ & procreatione liberorum, quibꝰ nihil eſt maius aut ſanctiꝰ.2.Oeconom.cap.1.B.

35 Mulier clarior redditur aduerſitatibus uiri,ſi non deſit uiro, q̄ uiri proſperitatibꝰ, quod exemplis oſtenditur.2.Oeconom.cap.1.C.Quære Alceſtis.Penelope.

36 Mulier unanimis debet eſſe uiro non ſolum in proſperis,ſed etiam in aduerſis,ſiue corporis morbo ſiue mentis alienatione uir laboret.Si tamen uir aliquid turpe ſuadeat,non debet obſequi.2.Oeconomi.cap.1.B.

37 Mulier tanto magis curabit ſe præſtare bonam uiro ſuo,quanto ipſe eam magis uidebitur amare,& pluris illam facere.2.Oeconom.cap.2.B.✳.

MVLTIPLEX. *Seu.* MVLTIPLICITER DICTVM.

1 Multipliter ſi aliquid dicatur, aut nō, cognoſcitur aut ex conſyderatione contrarii,aut ſub eodem nomine,aut ſub diuerſis nominibus, aut mediis contrarii, aut ex cōſyderatione cōtradictorii,aut ex cōſyderatione priuatiue oppoſiti,aut ex cōſyderatione caſuum & cōiugatorum,aut reſpectu diuerſorum generum prædicamentorum,aut ex parte generis ſubalterni, aut ex parte diffinitionis & partium eius.1.Topicorum.cap.13.per totum.

2 Multipliciter dicti diſtinctio utilis eſt.Primo ad claritatem,ſi manifeſtetur multipliciter dictum.Secundo ad diſputationem, ne interrogans & reſpondens ad diuerſos ſenſus ferant intellectū,& ſic fiat ſyllogiſmus non ad rem,ſed ad nomen. Tertio ut non decipiatur,& poſſit decipere, nam qui ſcit multiplicis diſtinctionem,nō facile decipitur.1.Topic.c.14.B.

3 Multiplex æquiuocum ſi lateat reſpondētem,tunc problema poteſt conſtrui ſecundum unum ſenſum,& deſtrui ſecundum alium.2.Topic.c.2.E.

4 Multiplex ſi nō lateat reſpōdentē,diſtinguendum eſt.2.Topic.c.2.E.

5 Multiplex ſi eſt amphibologicum, debet diſtingui,& tunc conſtrui problema ſecūdum uerum ſenſum,& deſtrui ſecundum falſum.2.Topic.c.2.F.

6 Multipliciter dictum obſcurū facit,quod dictum eſt.2.Topic.c.5.C.D.

7 Multiplex ſi in utraq; ſignificatione uerū eſt,debet cōcedi,ſi in utraq; falſum,debet negari,ſi in una uerum,debet in illa tātū concedi.8.Topic.c.3.I.

8 Multiplicis elenchi quomodo ſoluantur, oſtenditur.2.Elēch.c.3.C.D.E.

9 Multipliciter dictum confuſum reddit intellectum.1.de Cæl.T.Co.110.

10 Multiplex niſi diſtinguat, impoſſibile eſt, ipſius principia inuenire.1.Methaphy.T.Co.47.Quære Aequiuocum.Locus dialecticus.Interrogans.

MVLTITVDO.

1 Multitudo difficile excellit ſecundum uirtutem,niſi ſecundum bellicam uirtutem.3 Politic.c.5.B.

2 Multitudo ingens non poteſt bene ordinari,niſi per diuinā potentiā.7.Politic.c.4.B

3 Multitudo eſt,q̄ eſt diuiſibilis in nō continua.5.Metaphy.T.Co.18.

4 Multitudo dicitur, quod aut eſt diuiſum aut diuiſibile.10.Meta.T.Co.9.

5 Multitudo prior eſt uno ſecundum ſenſum.10.Metaphy.T.Co.9.

6 Multitudinem cōſequitur diuerſum, diſſimile,inæquale.10.Metaphy.T.Co.10.

MVLTVS.A.VM.

1 in Multis q̄ in paucis facilius eſt errare.7.Topic.c.3.E.Quære Locus dialecticus.

2 Multis prius natura eſt unū in unoquoq; genere.2.de Cæl.T.Co.22.

3 Multa agere recte,aut multa ſæpe,difficile eſt.2.de Cæl.T.Co.63. Quære Aſtragalus.

4 Multa,ex quibus unum aliquid componitur,aut miſcetur,ſe inuicem obſcurant.de *Sen.*& *Sen.*c.7.A.B.

5 Multa pro uno ponere conſueuerunt poetæ.3.Rhetor.c.6.A.

6 Multos eidē placere, difficile eſt.8.Ethic.cap.6.A.

7 Multi melius iudicant, q̄ unus.3.Polit.cap.7.C.&.cap.11.D.

8 in Multa aut in unum reducuntur omnia.4.Metaphy.T.Co.6.

9 Multa per oppoſitum dicuntur ad unum, & ideo tot modis dicuntur multa, quot unum dicitur.5.Metaphy.T.Co.12.&T.inter.15.&.16.qui non ſequitur ordinem commentariorum.

10 Multa & unum q̄uis multis modis opponātur,ſpecialiter tamē opponūtur,ut diuiſibile & indiuiſibile.10.Metaph.T.Co.9.

11 ad Multa & unum reducitur omnis contrarietas.10.Metaphy.T.Co.17.

12 Multa & unum quomō opponantur dubitatur,& ſoluitur,& oſtenditur,q; unum & multa opponūtur relatiue,ut menſura menſurabili.10.Metaphy.T.Co.20.21.

MVLVS.

1 Mulus ex equo & aſino procreatur. Et plus temporis uiuit, q̄ equus aut aſinus, quia minus coit. de Longit. & Breuit.Vit.cap.2.F.

2 Mulus generatur ab equo præter naturam, & non eſt ſimilis ſpecie generanti.7.Metaphy.T.Co.28.Quære Mula.✳.

MVNDVS.

1 Mundum non ſemper eſſe,ponunt Anaxagoras,& Empedocles.Diuerſimode tamen, quia Anaxagoras dicit, mundum ſic incœpiſſe, ut nunq̄ antea fuerit. Empedocles uero ſic incœpiſſe,q; aliquando non fuerit, tamen ante illud tempus,in quo non erat,olim fuiſſe.1.Phyſicorum.T.Co.32.&.8.Phyſic.T.Co.2.

2 Mūdū motū, & cælum quidā Philoſophi a caſu dixerunt eſſe.2.Phyſic.T.Co.44.

3 Mūdi ordinem a caſu eſſe,quidam dixerunt.2.Phyſicorum.T.Co.44.

4 Mundū dicere a caſu factum, admiratione dignū eſt.2.Phyſic.T.Co.45.

5 Mundi infiniti poſſunt eſſe,ſi corpus infinitū eſt extra cælum.3.Phyſic.T.Co.32.

6 Mundus quomodo dicitur eſſe in loco, habes.4.Phyſic.T.Co.43.&. ultra

7 Mundus ſiue uniuerſum in loco non eſt ſecūdum ſe totum,partes uero quædam ſunt in loco actu,quædam potentia,quædam per ſe,quædam per accidens.4.Phyſicorum,T.Comment.46.

8 Mundos plures poſuere multi philoſophi.8.Phyſic.T.Co.1.
9 Mundum incœpiſſe,non eſt opus naturæ, quia non eſt opus rationis,cum nulla ratio reddi poſſit, cur magis nunc, q̃ tunc, q̃ olim.8.Phyſic.T.Co.15.
10 Mundus minor dicitur homo. 8.Phyſicorum.T.Comment.17.
11 Mundi perpetuitas arguitur ex immobilitate primi principii. 8.Phyſicorum. T.Comment.52.
12 Mundus ſiue uniuerſum perfectum eſt. 1.de Cæl.T.Comment.4.
13 Mundi medium determinatum eſt.1.de Cæl.T.Comment.44.
14 Mundi an plures eſſe poſſint,habes.1.de Cæl.T.Comment.55.& ultra.
15 Mundos plures eſſe non poſſe, oſtenditur.1.de Cæl.T.Co.76.& ultra.
16 Mundi ſi plures eſſent,terra unius ad alterius terram ferretur,aut ſecundum naturam aut uiolenter.1.de Cæl.T.Comment.77.
17 Mundi ſi plures ſunt,neceſſe eſt ex eiſdẽ corporibus eſſe,& illa corpora eiuſdem naturæ eſſe cum iſtis.1.de Cæl.T.Comment.78.
18 Mundi ſi plures ſunt, & conſtant corporibꝰ æquiuoce dictis ab iſtis,quæ ſunt apud nos,totus ille alius æquiuoce dicetur,& per conſequens iam non plures.1. de Cæl.T.Comment.78.
19 Mundorum plurium elementa eiuſdem motus erunt, ut alia a medio, alia ad medium moueantur. 1. de Cæl. T. Comment.78.
20 In pluribus Mundis,ſi ponantur, eadem ſunt elementa,ſi motus iidem ſunt.1. de Cæl.T.Comment.79.
21 Mũdi ſi plures ſunt,partes unius ad partes alterius mouebuntur, & ſic ignis feretur ad medium,& terra a medio propter poſitionem mundorum inter ſeſe. 1.de Cæl.T.Comment.80.
22 Mundi ſi plures ſunt,aut ponendi ſunt conſtare corporibus æquiuoce dictis, aut unum medium, & unum extremum omnium ponere debemus, quod eſt ab ſurdum.1.de Cæl.T.Comment.80.
23 Mundi unius partes non moueri ad alias alterius mundi propter diſtantiam magnam uel paruam,irrationabile eſt dicere.1.de Cæl.T.Comment.81.
24 Mundi unitas oſtenditur rationibus metaphyſicis. 1.de Cæl.T.Comment.90. & ultra.
25 Mundũ eſſe unũ,ex corporis cæleſtis motu probatur.1.de Cæl.T.Comment. 92.
26 Mundum eſſe unum,probatur ex triplici corpore, & loco triplici horum corporum.1. de Cæl.T.Co.92.
27 Mundos eſſe plures,impoſſibile eſſe probatur,& ꝙ ſit ingenitus & incorruptibilis.1.de Cæl.T.Comment.92.& ultra.
28 Mundos poſſibiles eſſe plures, ſi aliquæ rationes uidentur probare,ponuntur, & ſoluuntur. 1. de Cæl. T.Comment.92. & ultra.&.12.Metaphyſic.T.Co.49.
29 Mundus iſte occupauit uniuerſam materiam.1.de Cæl.T.Comment.95.
30 Mundus appellatur cælum.1.de Cæl.T. Comment.96.
31 Mundus conſtat ex omni corpore ſenſibili.1.de Cæl.T.Co.97.
32 Mundum genitum fuiſſe,qui philoſophi dicant, & eorum rationes ponuntur, & refelluntur.1.de Cæl.T. Comment.100. &.ultra.
33 Mundum omnes antiqui genitum dicũt. Differũt tamen,quia alii incorruptibilẽ, alii corruptibilem,ut cætera natura conſtantia,alii ſæpius generandum & corrũpendum.1.de Cæl.T.Comment.102.
34 Mundum dicere genitum, & tamen incorruptibilem,impoſſibile eſt. 1.de Cæl. T.Comment.102.
35 Mundus ſi conſtat ex impoſſibilibꝰ aliter ſe habere, non eſt factus, ſi factus eſt,ergo illa aliter ſe poſſunt habere, ex quibus factus eſt,& ſic corrumpetur.1.de Cæl.T.Comment.103.
36 Mundum aſſerẽtes dici genitum & corruptibilẽ,nõ quia ſit genitus,ſed doctrinæ gratia,refelluntur. 1.de Cæl.T.Co.104.
37 Mundũ dicentes fieri ſæpius & corrumpi,ut Empedocles,& Heraclitus,refelluntur.1.de Cæl.T.Comment.107.
38 Mundum fieri & corrumpi dicere,idem eſt,ac ſi dicant corrumpi ſecundum diſpoſitionem, manente ſubſtantia perpetuo.1.de Cæl.T.Co.107.
39 Mundum eſſe factum,& totaliter corrũpendum abſq; regreſſu impoſſibile eſt. 1.de Cæl.T.Comment.108.
40 Mundum eſſe genitum,& tamen incorruptibilem, impoſſibile eſſe, probatur.1. de Cæl.T.Comment.140.
41 Mundus ſi corruptibilis eſt,ergo genitꝰ, ſi ingenitꝰ,ergo incorruptibilis.1.de Cæl. T.Comment.120.& ultra.
42 Mundi latera ſunt,quæ ſunt iuxta polos. 2.de Cæl.T.Comment.14.
43 Mundi pars quælibet non eſt ſicut cælum.2.de Cæl.T.Comment.17
44 Mundi aliqua pars neceſſario eſt immobilis & in medio.2.de Cæl.T.Co.18.
45 Mundum ſphæricum eſſe, neceſſe eſt.2. de Cæl.T.Comment.26.& ultra.
46 Mundus ſphæricus eſt atq; adeo diligenter tornatus,ut nil manu factũ,nec quod oculis uidetur,ſit æque ſphæricum.2.de Cæl.T.Comment.32.
47 Mundo quæ continentur,nil eorum poteſt habere tam perfectam ſphæricitatẽ, q̃ habet totus mundus. 2. de Cæl.T. Comment.32.
48 Mundum qui dicunt finitum,terram in medio eſſe aſſerũt.2.de Cæl.T.Co.72.
49 Mundi medium aliud eſt a medio naturæ rei.2.de Cæl.T.Comment.74.
50 Mundi ordo perpetuus eſt. 2.de Cæl. T.Comment.96.
51 Mundus hunc ordinem habet,ut mobilia in ſuis locis quieſcant,& grauia ad medium,leuia a medio moueantur.3.de Cæl.T.Comment.21.
52 Mundum ex immobilibus facit Anaxagoras.3.de Cæl.T.Co.25.
53 Mundũ conſtituens Empedoclea omiſit amicitiam, & litem tantum poſuit, quia ex congregatis per amicitiam,mundus fieri ſecundum illum non potuiſſet, niſi per litem,qua omnia congregata ſeparantur.3. de Cæl. T.Co.25.
54 Mundus ex congregato ſecundum Empedoclem factus eſt, & lis ſeparauit mundi partes. 3. de Cæl. T. Comment.25.
55 Mundus conſtitutus eſt ſecundum Empedoclem ex ſegregatis elementis. 3.de Cæl.T.Comment.25.
56 Mundi ſurſum aut deorſum nõ eſſe,quidam putauerunt.4.de Cæl.T.Co.4.
57 Mũdi ſurſum eſt & deorſum.4.de Cæl. T.Comment.5.
58 Mundi medium eſſe & extremum,probatur.4.de Cæl.T.Co.33.& ultra.
59 Mũdi medium contrarium eſt extremo. 4.de Cæl.T.Comment.34.
60 Mundus elemẽtaris eſt,in quo fiunt impreſſiones,quæ uidẽtur in ſublimibus.1. Meteor.c.2.B.
61 Mundus elementaris & inferior contiguus eſt lationibus cæleſtium corporũ, ut inde gubernetur omnis uirtus ipſius. 1.Meteor.cap.2.B.
62 Mundi anima. Quære Anima. 106. 107.108.109.110.
63 Mundũ dicere generatũ,quia aliqua terræ aut maris pars mutata eſt, riduculũ eſt.1.Meteor.c.14.F.
64 Mundi uniuerſi mutationes neceſſe eſt fieri,cum nunc una pars mutetur,nunc alia.Non tamen dicere debemus ipſum generari aut corrumpi. 1.Meteororum. cap.14.H.
65 Mundum factum omnes uiſi ſunt confiteri.2.Meteor.c.6.A.
66 Mundus eſt coagmentatio ex cælo & terra & reliquis rebus, quarum natura illis cõtinetur.de Mũdo. ad Alexã.c.1.A.
67 Mundus eſt rerum omnium ordo,ornataq; deſcriptio, quæ tum a diis, tum per deos cuſtodiatur. de Mundo. ad Alexand.cap.1.A.
68 Mundus q̃uis ex diuerſis & contrariis conſtet, pulchritudinem tamen miram & ordinem ex illa uarietate & diuerſitate habet. de Mundo: ad Alexandr. cap.4.per totum.
69 Mundus nõ habet operationem extrinſecam,quæ ſit alia ab operationibus ſuarum partium.7.Polit.c.3.C.
70 Mundi cauſam Anaxagoras mẽtem ſeu intellectũ poſuit.Nec eũ fortunã, aut caſum ponere cauſam mundi & ordinis uniuerſi ꝑbe ſe habet.1.Metaphyſi.c.3.I.
71 ad Mũdi factionẽ utit̃ Anaxagoras mẽte 1.Metaph.c.4.Quære Anaxagoras.51.52.
72 Mundus habet bonũ ſeparatum ſcilicet primũ mouens.12.Metaphy.T.Co.52.
73 Mundus habet bonum ordinis, qui ordo eſt,ſicut ordo exercitus,nã exercitus eſt propter ducem,& non dux propter exercitum.12.Metaphy.T.Co.52.
74 Mundi ordo qualiter conſtet, oſtẽditur. 12.Metaphy.T.Comment.52.
75 Mundi bonũ & ordinẽ quidã male aſſignarũt, quorũ opinio ponitur, & refellitur.12.Metaphy.T.Co.53.& ultra.✳.

MVNVS.
Munus eſt rei alicuius donatio,& honoris ſignum.1.Rhetor.c.5.F.

MVRVS.Quo urbs cingitur.
1 Muris,qui dicũt, urbes debere carere, ſi ciues uirtutem poſſideãt,nimiũ priſce loquũtur,& per experientiam probarũ eſt in iis ciuitatibus,quæ id ſibi ad gloriam iactabant.Cũ præſertim ſi hoſtiũ multitudo ſit,muros oportet eẽ munitiſſimos, ſi ſalui uolũt eẽ ciues,& iniuriis nõ affici,hoc præſertim tpe,in quo machinæ, & bellica tormẽta ad obſidiones urbiũ cũ ſubtilitate inuenta ſunt.7.Polit.c.11.D.

2 Muris ſi cincta ſit ciuitas,licet ciuibus uti illis,aut etiã nõ uti.Quod tñ nõ licet illis, quorũ urbs muris caret.7.Polit.c.11.D.
3 Muri non ſolum conſtruendi ſunt ad bellicas oportunitates, ſed etiam ad ornatũ ciuitatis.7.Ethic.c.11.D.
4 Muri ſunt muniendi quibuſdam præſidiis & turrib9 per oportuna loca interpoſitis.7.Politic.c.12.A.

MVSAEVS.Inſignis & antiquiſſim9 muſicus fuit.
Muſæus dixit,carmẽ eſſe rem dulciſſimã mortalibus.8.Polit.c.5.C.

MVS.Pro mure aquatili & terræſtri
1 Mures aquatiles.Quære Mydes.
2 Mures terræſtres procreantur in fonte in Coluſſis Arcadiæ,& in eo fonte natantes ut ranæ die noctuq; uictitant,idem euenire in Lampſaco, affirmant. de Admirand.Audit..122.
3 Mures quidam in Italia & Sicilia inueniũtur, qui ſi hominem momorderint,interimunt.de Admirand.Audit.136.✳.

MVSCA.
Muſcæ quomõ odorẽt,nõ eſt manifeſtũ. de Sen.& Sen.c.5. L.Quære Ordeũ.✳.

MVSICA.MVSICVS.
1 Muſica ſubalternata eſt arithmeticæ.1. Poſter.T.Comment.30.
2 Muſica minus abſtracta eſt q̃ arithmetica.1.Poſter.T.Co.42.
3 Muſica magis eſt ſcientia naturalis q̃ mathematica.2.Phyſic.T.Co.20.
4 Muſica contrario ordine ſe habet q̃ geometria in ſua conſyderatione.2.Phyſicorum.T.Comment.20.
5 Muſicus eleganti cantu delectatur,offenditur autem prauo.9.Ethic.c.6.G.
6 Muſicam multi addiſcũt uoluptatis gratia.8.Polit.cap.3.A.
7 Muſicam antiqui collocauerũt inter diſciplinas,non tanq̃ utilem aut neceſſariam, ſed tanq̃ delectabilem.8.Polit.cap.3.A.B.
8 in Muſica inſtituuntur illi,qui putant ſe uicturos uita ingenuorum hominum.8. Polit.cap.3.C.
9 Muſicam eſſe tantum oblectamenti cauſa,Homeri auctoritate probatur. 8.Politicorum.cap.3.C.
10 Muſica cui9 cauſa ſit,& q̃ ſit muſica ingenuis hominibus & pueris diſcenda,& q̃tenus,& quæ illius inſtrumẽta reiiciẽda, & quæ admittenda,q̃ præterea modulationes aliter & aliter afficiant animos,& q̃ uituperabilis muſica ſit,& q̃ laudabilis, oſtenditur.8.Polit.c.5.6.7.p totum.
11 Muſica habet naturalem uoluptatem, p quã illius uſus cũctis ætatibus & cũctis moribus eſt acceptus.8.Polit.c.5.D.
12 Muſicã qui exercent,ut alios delectẽt,uiles homines & ſordidi ſunt.8.Polit.c.6.D
13 Muſica utimur ad tria.Primo gr̃a doctrinæ. Scdo gr̃a purificationis. Tertio gr̃a ocii degẽdi & remiſſionis.8.Polit.c.7.B.
14 Muſicæ auditores duplices ſunt, ſcilicet docti, & ingenui, alteri uiles & indocti, ut opifices;& turba urbana,& ideo utendum eſt muſica ſecundum auditoris qualitatem.8.Politicorum.c.7.C.
15 Muſica melodiis & rhythmis conſtat.8. Politicorum.c.7.A.
16 Muſica uarianda eſt ſecũdũ ætatẽ,ut alia pueris,alia iuuenib9,alia ſenib9 cõueniat. 8.Pol.c.7.D.Quære Harmonia.Melodia

MVTA.Littera.
1 Muta ſpecies litteræ eſt. in Poet.c.7.A.
2 Muta eſt,q̃ cũ per ſe nullã uoce habeat, cũ litteris tamẽ habẽtib9 aliquã uocẽ fit audibilis.in Poet.c.7.A.Quære Littera.

MVTABILE.
Mutabilia omnia naturam habent.12.Metaphy.T.Co.10.Quære Mobile.

MVTARI.
Mutatur aliquid aut p accidens tantũ,aut ſecũdũ partẽ,aut p ſe primo.11.Metaphy. c.10.A. Quære Motus.Mouens.Moueri.

MVTATIO.
1 Mutatio ſemper eſt ex aliquo in aliquod. 4.Metaphy.T.Co.29.
2 Mutatio quæ nõ eſt per accidens,nõ eſt in omnibus, ſed aut in contrariis,aut in mediis,aut in contradictione,ut inductione patet.10.Metaphy.c.10.B.
3 Mutatio eſt aut a ſubiecto in ſubiectum, aut a nõ ſubiecto in ſubiectũ,aut a ſubiecto in nõ ſubiectum. 11. Metaphy.c.10.B.
4 Mutatio nulla poteſt eſſe a non ſubiecto in non ſubiectũ.11.Metaphy.c.11.B.Quære Generatio.Motus.✳.

MVTILVM.
1 Mutilum nullum debet in republicã optima educari. 7.Polit.c.16.E.
2 Mutilum ſeu diminutum ſeu mancum ut aliquid dicatur, ſeptem requiruntur. Primũ,ꝙ ſit totum quantum in partes diuiſibile. Secundum, ꝙ habeat diſtinctionem partium integralium. Tertium, ꝙ ablato reſiduũ ſit maius. Quartum,ꝙ nõ ſit numerus.Quintũ,ꝙ habeat partes diſſimiles. Sextum,ꝙ poſitio faciat differentiam.Septimum,ꝙ ſit continuum.5.Metaphy.T.Comment.32.

MVTVS.
Mutis natis ſapientiores ſunt , qui cæci naſcuntur.de Sen.& Sen.c.1.G.✳.

MVTVVM.
Mutuum reddendum eſt potius,cui debeas,q̃ dandũ ſoladi.9.Ethic. c.2.C.✳.

N

NANVS. Pumilio.
1 Nani ſõniculoſi ſũt, quia multũ ſupfluæ humiditatis ad eorũ cerebrũ effertur. de Somn.& Vigil.c.3.F
2 Nani male memoratiui ſũt.de Memo.& Remi.c.2.S.✳.

NARES.NASVS.
1 per Nares non fit reſpiratio, niſi fiat ex pectore per arteriam.de Reſpirat.c.3.A.
2 per Nares quæ fit , reſpiratione etiam ſi deſtituãtur animalia,nihil mali patiũtur. de Reſpirat.c.3.A.
3 per Nares q̃ fit reſpiratio,ex abundanti ea utitur natura ad olfactum . de Reſpirat. cap.3.B.
4 Narium non eſt propria reſpiratio, ſed per canalẽ,qui circa guttur eſt,qua parte palatum deſinit, perforatis naribus altera pars ſpiritus excurrit, altera p os.de Reſpirat.c.3.F.
5 Naſus rotundus arguit magnanimum, acutus iracundum,ſimus luxurioſum,patens iracũdum,aquilinus magnanimum. de Phyſiognom.
6 Naſo ſimilis eſt popularis ſtat9,& in quo ſit ſimilis,habes.1.Rhetor.c.4.F.✳.

NARRATIO.Oratiõis rhetoricæ pars ſecunda.
1 Narratio qualis eſſe debeat, & quando illa uti debemus,& quando non, oſtenditur.3.Rhetor.c.16.per totum.
2 Narratio quid continere debeat,oſtenditur.3.Rhetor.c.16.D.E.F.
3 Narratio non eſt in genere deliberatiuo. 3.Rhetor.c.16.H.

NASCENTIAE.Quære Panus.

NASCI.
1 Naſci ex bonis bonos,ueriſimile eſt.1.Rhetor.cap.9.I.
2 Naſci ex melioribus meliores, conſentaneum eſt rationi.3 .Polit.c.8.D. Quære Filius. Nobile.
3 Naſci dicuntur,q̃cunq; habent incrementum per aliud, aut tangendo,aut cõnaſcẽdo,ſiue copulata,aut adnaſcendo. 5.Metaphy.T.Comment.5.✳.

NATVRA.NATVRALE.
1 Naturas animaliũ poſſibile eſt cognoſcere,ſi quis cõcedat,paſſiones naturales tranſmutare animam & corpus. 1.Prior.cap. ultimo.A.
2 Naturæ quædã ſunt notiora,q̃ ſunt minus nota nobis.1.Poſter.T. Co.5.&.1.Phyſic. T.Comment.2.
3 Naturalis proceſſus eſt a confuſioribus & uniuerſalioribus procedere , & primo cõmunia dicere,deinde propria ſpeculari.1. Phyſic.T.Co.2.57.
4 Naturalia entia quærunt phyſici,ſint ne unum,an plura,finita,an infinita.1.Phyſi. T.Comment.7.
5 Naturaliter loquẽtes philoſophi de principiis rerũ bipartiti ſunt.1.Phy.T.Co.32.
6 Naturalia omnia determinatam habent quantitatem ad maximum & minimum. 1.Phyſic.T.Co.36.
7 Naturalia omnia ſunt aut contraria , aut ex contrariis.1.Phyſic.T.Co.46.& ultra.
8 Naturalia differunt ab artificialibus , quia naturalia habent in ſe motus principium, & quietis, artificialia uero non habent.2. Phyſi.T .Co.1.&.6.Ethic.c.4.A.
9 Naturalia omnia mouentur motu locali, uel alterationis,uel augmenti & decremẽti.2.Phyſic.T.Co.1. Quære Motus.
10 Natura eſt principium alicuius, & cauſa mouendi & quieſcẽdi in quo eſt,principium dico per ſe, & non ſecundum accidens.2.Phyſicorum.T.Comment.3. &.3.de Cæl.T.Comment. 28.&.12.Metaphy.T.Comment.13.
11 Naturæ diffinitio explicatur . 2.Phyſicorum.T.Comment.3.
12 Naturalis res eſt, quæ habet in ſeipſa principium ſui motus . 2 . Phyſicorum . T.Comment.4.
13 ſecundum Naturam dicuntur & ſubſtãtia & eius proprietates.2. Phyſicorum. T.Comment.5.6.
14 ſecũdum Naturam nec ſunt natura,nec habent naturam,ſed a natura, aut ſecũdum naturam.2.Phyſicorum.T. Comment.6.
15 Naturam eſſe, uelle oſtendere , ridiculum eſt.2.Phyſicorum.T.Cõment.6.
16 Natura dicitur materia . 2.Phyſicorum. T.Comment.7.10.
17 Natura dicitur forma . 2. Phyſicorum. T.Comment.11.12.

18 Natura dicitur,quod ſecundũ naturã,& naturale eſt.2.Phyſic.T.Co.11.

19 Natura nõ dicitur de iis,quæ ſunt in potẽtia,ut ſunt forma talia,antea q̃ habeãt formam.2.Phyſic.T.Comment.11.

20 Natura dicitur de generatione. 2.Phyſicorum.T.Comment.14.

21 Natura denominatur ab eo in quo,non ab eo ex quo.2.Phyſic.T.Co.14.

22 Natura dicitur de forma & de priuatione.2.Phyſic.T.14.15.

23 Natura finis eſt,& cuius gratia aliquid fit.2.Phyſico.T.Comment.23.

24 a Natura q̃ fiũt,ppt̃ finẽ fiunt.2.Phyſic.T.Co.49.& ultra.&.3.de Aĩa.T.Co.60.& de Reſpirat.c.1.I.

25 Natura eſt ex illis cauſis,quæ agũt ppt̃ finem.2.Phyſic.T.Co.75.& ultra

26 Naturam non agere propter finem, rationes, quæ uidẽtur probare,ponũtur,& refellũtur.2.Phyſic.T.Co.76.& ultra.

27 a Natura quæ fiunt,fiunt aut ſemp, aut frequenter ſic.2. Phyſic.T.Co.77.

28 in Natura alterum eſt propter alterum. 2.Phyſic.T.Co.78.

29 Naturaliter aliquid ſic agitur, ut aptum natum eſt agi,& econtrario ſic aptũ natum eſt agi,ut fit,niſi impediatur. 2.Phyſicorum.T.Comment.78.85.

30 Naturalia ſi ab arte fierent,ſic fierent,ſicut a natura fiunt.2.Phyſic.T.Co.78.

31 in Naturalibus priora & poſteriora ſic ſe habent, ſicut in artificialibus. 2.Phyſicorum.T.Comment.79.

32 a Natura quæ non poſſunt pfici,ab arte perficiuntur.2.Phyſic.T.Co.79.

33 Naturam imitatur ars in aliquibꝰ,quæ facit.2.Phyſic.T.Comment.22.79.

34 in Naturalibus contingit error,ſicut & in artificialibus, & ſic ſunt monſtra. 2.Phyſicorum.T.Comment.82.

35 Naturalia non in quemcunq; finem,nec a quocunq; principio mouentur, ſed a determinatis principiis ad determinatos fines, niſi impediantur. 2.Phyſicorum.T.Comment.84.

36 Naturam deſtruit,qui illã agere propter finem negat.2.Phyſic.T.Co.84.

37 Natura quæ cõſtãt,ab aliquo principio intrinſeco mouentur,quouſq; perueniant ad aliquem finem. 2. Phyſicorum. T. Comment.84.

38 Natura non ideo putanda eſt non agere propter finem,quia non deliberat.2.Phyſic.T.Comment.86.

39 Natura differt ab arte,qa ars habet principiũ operandi extrinſecum,natura uero intrinſecum.2.Phyſicorum.T.Co.86.

40 Naturales res ſimilitudinem quandam habent cum ſyllogiſmo in diſciplinis.2.Phyſic.T.Comment.89.

41 Naturalium rerum & diſciplinarum differentia duplex eſt.2.Phyſic.T.Co.89.

42 Natura principium motus & mutationis eſt.3.Phyſic.T.Co.1.

43 Natura omnibus eſt cauſa ordinis.8.Phyſic.T.Co.15.

44 Natura q̃ fiunt,nõ uacant ordine. 8. Phyſic.T.Comment.15.

45 Naturã eſſe principium motꝰ & quietis, ſupponitur a phyſico. 8.Phyſicorum.T.Comment.22.23.

46 Naturalia habent in ſe principium non mouendi nec faciẽdi,ſed patiendi.8.Phyſicorum.T.Comment.32.

47 in Natura ſemper ponimus digniꝰ,ſi eſt poſſibile.8.Phyſic.T.Comment.56.

48 Natura conſtantium hæc quidem ſunt corpora & magnitudines,hæc autem habent corpora & magnitudines,quædam autem ſunt principia habentiũ.1.de Cæl.T.Comment.1.

49 contra Naturam entia citiſſime corrumpuntur.1.de Cæl.T.Comment.15.

50 Naturale prius eſt q̃ id,quod eſt contra naturam.2.de Cæl.T.Co.18.

51 Natura ſemper facit,quod optimum eſt eorum,quæ fieri poſſunt. 2. de Cæl.T.Comment.34.

52 Natura de nobilioribus maiorem curam habet.2.de Cæl.T.Comment.50.

53 Natura nihil facit abſq; ratione aut fruſtra. 2. de Cæl.T.Comment. 50.&.3.de Anima.T.Comment.45.&.de Reſpirat.cap. 4.N.&. 1.Politicorum.cap.2.B.& cap.5.E.

54 Natura quale facit unumquodq;, tale oportet dicere, & non quale fit aut uiolentia, aut præter naturam. 2. de Cæl.T.Comment. 108.&.2. de Generatio.T.Comment.41.

55 Natura quæ ſunt,aut ſubſtãtiæ ſunt,aut operationes, & paſſiones earum. 3. de Cæl.T.Comment.1.

56 Naturam quidam componũt ex numeris, ut Pythagoricorum aliqui. 3.de Cæl.T.Comment.16.

57 Naturale quodcunq; uno modo ſe habet,quod uero eſt præter naturam multis modis.3.de Cæl.T.Co.18.

58 Naturalia non fiunt a caſu aut a fortuna. 3.de Cæl,T.Comment,24

59 præter Naturam eſt, quod inordinatũ eſt.3.de Cæl.T.Comment.24.

60 Natura eſt ordo ſenſibilium.3.de Cæl.T.Comment.24.

61 Natura rerum eſt illa,quam habent plura,& plurimo tpe. 3. de Cæl.T.Co.24.

62 Naturalis ſciẽtiæ finis ẽ iudicare ex iis, q̃ ad ſenſum uident̃.3.de Cæl.T.Co.61.

63 ſecundum Naturam quæ generantur, aut ſemper fiunt aut frequenter. 2.de Gener.T.Cõmen.39.

64 Natura bonum eſt et optimum. 2. de Gener.T.Comment.41.

65 Natura ſemper deſyderat, quod melius eſt.2.de Gener.T.Comment.59.

66 Natura eſt,quam uelut formã eſſentiãq; dicimus.4.Meteor.T.Co.16.

67 Naturam ars imitatur. 4. Meteor. T. Comment.28.

68 Naturaliſſimũ opꝰ uiuẽtis eſt gñare ſibi ſimile in iis,quæ perfecta ſunt,& nõ orbata,aut habẽtia generationẽ ſpontaneã, ut illa,quæ per putrefactionẽ generãtur, ut pticipẽt diuino eſſe,ſcd̃m qd̃ poſſunt, dũ ſemp ſunt in ſpecie. Nã oia,quæ ſecũdũ naturã agũt, illud appetũt, & illius cauſa agunt, ut ſimilia ſint diuino eſſe, quantũ poſſunt. 2.de Anima.T.Co.34.

69 Natura conſtantium omnium certus eſt terminus,& ratio augmenti & magnitudinis.2.de Anima.T.Comment.41.

70 Natura non deficit in neceſſariis. 3. de Anima.T.Comment.45.

71 Natura dæmonia eſt,non diuina.de Diuinati.per Som.cap.1.G.

72 Natura facit ex poſſibilibus,quod optimum eſt.de Iuuent.& Senect.cap.2.D.

73 Natura in propriis locis ſeruatur.de Reſpirat.cap.6.D.

74 Natura quæ fiunt,cauſam ordinatam habent in ſeipſis, nã aut ſemper, aut ut plurimũ eueniunt.1.Rhetor.cap.10.F.

75 ſecundũ Naturam quæ ſunt, iucunda ſunt.1.Rhetor.cap.11.A.

76 Natura cõſuetudini ſimilis eſt.1.Rhetor.cap.11.A.& de Memo.& Remi. c.2.L.&.7.Ethic.cap.10.B.

77 Naturalia non aſſueſcunt aliter, q̃ ſunt, etiam ſi ſæpius cogantur.Vt ſi lapis millies ſurſum iaciatur,non aſſueſcit ſurſum ferri.2.Ethic.cap.1.A.

78 a Natura quæ ſunt,habent ſe,q̃ optime poſſunt.1.Ethic.cap.9.A.

79 Natura præſtantior eſt & exactior arte quacunq;.2.Ethic.cap.6.C.

80 propter Naturalia nemo uituperat̃, aut laudatur.3.Ethic.ca.5.D.E.

81 Naturalia plura ſcientes agimus, aut patimur, quorũ nihil nec ſpõte,nec inuiti facimus,ut ſeneſcere,mori.5.Ethic.c.8.B.

82 Naturale iuſtum ubiq; eandem uim habet.5.Ethic.cap.7.A.

83 Naturalia quædam mutabilia ſunt, licet non omnia.5.Ethic.c.7.B.

84 Naturales appetitus ſequens ſi quis peccat, minus eſt uituperandus, q̃ econtrario.7.Ethic.cap.6.B.

85 Naturæ ſimilis eſt conſuetudo, difficiliꝰ tamen natura mutatur q̃ conſuetudo.7.Ethic.cap.7.B.Quære Conſuetudo.

86 Natura omnis ad aliquid bonum ordinatur,ſiue ad bonum ſimpliciter,ſiue ad bonum alicui.7.Ethic.cap.12.A.

87 Natura ſimplex unica uoluptate ſemper delectatur.7.Ethic.c.14.C.

88 Natura praua & imperfecta & non ſimplex uiciſſitudine gaudet propter imperfectionem.7.Ethic.cap.14.A.

89 Natura maxime uidetur moleſtiam fugere, oblectamenta autem affectare. 8. Ethic.cap.5.A.

90 Natura om̃is talis eſſentiæ eſt operatrix, qualis eſt ipſa.1.Magnor.Mor.c.10.A.

91 Natura quæ ſunt,aliquando immutationem ſubeunt.Vt q̃uis dextra manus habilior ſit ad iaculãdum natura q̃ ſiniſtra, tamen nimio uſu ſiniſtra utentes pro dextra aliqui euadunt ſcæuæ.1.Magnor.Mor.cap.34.F.

92 Natura non facit unũ ad multos uſus quemadmodum faciunt fabri gladium delphicum, ſed facit unum ad unum.1.Politicorum.cap.1.C.

93 Natura uniuſcuiuſq; talis eſt, quale unũquodq; eſt generatione perfecta. 1. Politicorum.cap.2.A.

94 Naturale non eſt accipiendum in corruptis,ſed magis in iis,quæ ſe habent ſecundum naturam.1.Polit.c.3.E.

95 Natura nihil facit imperfectum aut fruſtra.1.Polit.cap.1.C.

96 præter Naturã quod eſt,non poteſt eſſe honeſtum.7.Polit.cap.3.C.

97 Natura eſt unum ex illis tribus, per quæ boni efficimur.7.Polit.c.13.D.&.c.15.B.

98 in Naturalibus deterius eſt ſemper gratia melioris.7.Polit.cap.14.

99 Naturæ quod deeſt,implere uult omnis diſciplina,& omnis ars.7.Polit.c.17.E.

100 Natura non ſolum quærit uerſari recte in negotio, ſed etiã laudabiliter in ocio. 8.Politicorum.cap.3.A.

101 Naturæ opera,quorum cauſa nobis nō liquet,& ea quæ præter naturæ legē in uſus hominum induſtria & arte comparātur,admirari ſolemus.Mechanic.c.1.A.

102 Natura non ſemper hominū utilitati cōſulit,quia ſemp uno eodemq; mō ſe natura habet,uſus uero ipe multifariā ſubinde immutari cōſueuit.Mechanic.c.1.A.

103 in Natura non ſolum inuenitur ordo & pulchrū,ſed inordinatio & turpe,& plura mala q̄ boua,& turpia q̄ honeſta, & ideo aliqui,ut Empedocles,amorē & diſcordiam ſeu litem & amicitiam introduxerunt.1.Metaphy.c.4.B.

104 Naturalis philoſophus nō probat ea,quæ ſunt ſuæ doctrinæ,per certitudinem mathematicam.2.Metaphyſicorum.T.Comment.16.Quære Phyſicus.

105 Natura principium intrinſecum eſt.5.Metaphy.T.Comment.1.

106 Natura quincupliciter dicitur.Primo natura dicitur generatio naſcentium, ut ſi quis producta uoce dicat.Y.Secundo natura dicitur id,ex quo aliquid generatur primo,ita ut ſit.Tertio natura dicitur,unde principiū motus in unoquoq; eorū, quæ natura ſunt.Quarto natura dicitur, ex quo primum inordinato ſeu informi & immobili ex ſua potentia aut eſt, aut ſit aliquid eorum,quæ natura ſunt,ut lignū dicitur natura eorū,quæ ex ligno fiūt. Quinto natura dicit̃ ſubſtātia eorū, quæ natura ſunt.5.Metaphy.T.Co.5.

107 Naturā non dicimus habere illud, quod ſpeciem nō habet,ſed quod ex materia & forma conſtat,naturam dicimus habere.5.Metaphy.T.Comment.5.

108 Naturam nullius entis eſſe,ſed ens nihil aliud eſſe,q̄ mixtionem,& mixtorum permutationem,dixit Empedocles.5.Metaphyſicorum.T.Comment.5.

109 Natura dicitur de materia prima & de forma.5.Metaphy.T. Co.5.

110 Natura eſt ſubſtantia illorum,quæ natura ſunt.5.Metaphy.T.Comment.5.

111 Natura primo & proprie dicitur ſubſtātia eorum,quæ habent in ſe principium motus & quietis.5. Metaphy.T.Co.5.

112 Naturæ minus nota aliquando ſunt magis nota nobis,& econtrario.7. Metaphyſicorum.T.Comment.10.

113 a Natura quæ ſunt,omnia habent materiā.8. Metaphy.T.Comment.22.

114 Natura dicitur de materia,de forma,de generante, ſed de generante dicitur natura ſecundum ſpeciem,quod nō eſt in generato numerice. 7.Metaphyſicorum. T.Comment.22.✳

NAVTA. NAVTICVS. NAVALIS.

1 Nautæ cur ueli ſinum,qui ſpectat in magiſtrum contrahunt, eū uero qui proræ imminet,pedem facientes relaxant, cum uolunt uti aura ſecūda ad curſum tenendum,licet ipſa in puppim nō ſpiret,oſtenditur.Mechanic.cap.6.per totum.

2 Nautæ quia ſæpius experti ſunt pericula,& euaſerunt,nō timent in marinis periculis.3.Ethic.cap.6.C.

3 Nautæ licet inter ſe officiis differant, unus tamen eſt omnium finis,ſcilicet ſalus & conſeruatio nauigantium.3.Politicorum.cap.3.A.

4 Nautica turba pars eſt una ex quattuor utilibus ad bellum.6.Polit.c.A.&.7.Politicorum.cap.6:per totum.

5 Naualis potentia neceſſaria eſt ciuitati ad multa.7.Politicorum.c.6.C.

6 Nautica turba nō eſt pars ciuitatis,ideo ſeparata a ciuitate poteſt degere.7.Politicorum.cap.6.C.

NAVIGATIO SECVNDA. Quære Malum.3.

NAVIS.

1 Nauem cur maxime pellunt,qui ad medium remigant,demōſtratur. Mechanic. cap.3.per totum.

2 Nauis moles cur moueatur exiguo motu gubernaculi in poſtremo nauigio poſiti unius tantum hominis niſu, demonſtratur.Mechanic.cap.4.per totum.

NAXII.Populi Naxi inſulæ.Sunt etiam in Sicilia huius nominis populi.

1 Naxiorum tyrannidem inuaſit Lygdamis.5.Polit.cap.6.A.

2 Naxiorum tyrannus Lygdamis quemodo profugorum bona occupauerit, habes. Oeconomi.Publicarum.B. Quære Naxos.✳.Naxus.

NAXOS.Vna ex Cycladib⁹ in Aegeo mari.Quære Phucus.✳.

NECESSARIVM. NECESSITAS.

1 Neceſſitate ſi omnia eueniant,quæ incōuenientia & impoſſibilia ſequantur,oſtēditur.1.Periherme.cap.8.D.&.6.Metaphyſicorum.T.Comment.7.

2 Neceſſitas duplex eſt, altera ſimpliciter, altera ex ſuppoſitiōe.1.Periherme.c.8.F.

3 de Neceſſario dicitur contingens æquiuoce.1.Prior.cap.12.A.

4 Neceſſarium ex non neceſſariis eſſe poteſt.1.Poſter.T.Comment.17.

5 Neceſſarium non contingit aliter ſe habere.1.Poſteriorum.T.Commēt.44.&.2.de Gener.T.Comment.51.

6 Neceſſitas duplex eſt,una ſecundū naturam & aptitudinē,alia uero uiolēta & cōtra aptitudinē.2.Poſter.T.Co.12.

7 Neceſſarium,aliqui dixerunt,in natura prouenire a materia,quorum rationes ponuntur,& refelluntur. 2.Phyſicorum.T.Comment.75.& deinceps.

8 Neceſſitas unde proueniat in rebus naturalibus,habes. 2.Phyſicorum.T.Comment.75.& deinceps.

9 Neceſſarium aliud ſimpliciter, aliud ex ſuppoſitione.2.Phyſicorum.T.Co.87.

10 Neceſſarium ex ſuppoſitione ponitur ad materiam,ſed ratio neceſſarii ad finem. 2.Phyſicorum.T.Comment.88.

11 Neceſſarium in naturalibus & in doctrinis quodammodo ſunt ſimilia. 2. Phyſicorum.T.Comment.89.

12 Neceſſitate an contingentia omnia eueniāt,quæritur.Ad quod reſpōdetur,quædam neceſſario eſſe, quibuſdam poſitis, quædam uero contingenter.2.de Gener. T.Co.63.& ultra.

13 In Neceſſariis nō deficit natura.3.de Anima.T.Comment.45.

14 Neceſſitas triſtis res eſt,ut dixit Euenus. 1.Rhetor.c.11.A.&.5.Metaphy.T.Co.6.

15 Neceſſaria ſunt,quæ ut fiāt, non eſt arbitrii noſtri, ſed tanquam ex diuina & humana neceſſitate ommnino ſunt.Rhetor. ad Alexan.cap.1.D.

16 de Neceſſariis nemo conſultat.3.Ethic.c.3.A.&.cap.5.A.

17 Neceſſaria q̄ pars animæ contempletur, habes.6.Ethic.c.1.B.

18 Neceſſario q̄ ſunt,æterna ſunt omnia.6. Ethic.c.3.A.

19 Neceſſariorū non eſt ars.6. Ethic. c.4.A.

20 Neceſſitas quæ ſit, & quibus contingat, oſtēditur.1.Magnor Mor.cap.16.per totū.

21 Neceſſaria gratia honeſtorum fiunt. 7. Politicorum.c.14.D.

22 Neceſſarium dicitur quincupliciter. Primo modo neceſſarium dicitur, ſine quo non contingit uiuere,tanquam cum cauſa,ut reſpirare,& alimentum eſt neceſſarium animali. Secundo mō neceſſarium dicitur,ſine quo non poteſt fieri bonum aliquod,aut uitari aliquod malum,ut potio medicata,ut non ægrotet aliquis.Tertio dicitur neceſſarium uiolentum,hoc autem eſt,quod præter propoſitum & electionem obſtat,& prohibet. Quarto dicitur neceſſarium,quod non contingit aliter ſe habere. Quinto neceſſariū dicitur demōſtratio,quia nō poteſt alit̃ ſe habere.5.Metaphyſicorum.T.Comment. 6.&.12.Metaphy.T.Comment.38.

23 Neceſſariū proprie eſt,quod eſt ſimplex, hoc enim nō poteſt multipliciter ſe habere.5.Metaphy.T.Comment.6.

24 Neceſſaria quædā ſunt ꝑpter ſeipſa,q̄dā uero propter alia.5. Metaphyſicorum.T. Comment.6.

25 Neceſſitas res ineuitabilis eſt,ut dixit Sophocles.5.Metaphy.T.Comment.6

26 ex Neceſſitate omnia euenire, qui dixerunt, refelluntur. 6.Metaphyſicorum.T. Comment.6.

27 Neceſſaria non poſſunt eſſe in potentia. 9.Metaphy.T.Comment.16.

28 Neceſſario omnia eſſent,ſi entis per accidens eſſet talia principia,qualia ſunt entis per ſe.11.Metaphy.T.Co.7.D.

29 Neceſſarium trib⁹ modis dicitur,ſcilicet. Violentum. Secūdo neceſſarium dicitur, ſine quo aliquid aut non eſt, aut non bene eſt.Tertio neceſſarium eſt, ꝙ non poteſt alit̃ ſe habere.12.Metaphy.T.Co.38. Quære Aeternum.✳.

NECTAR.Quod potum deorum fabubulantur poetæ.

Nectar quæ non guſtauerunt,facta ſunt mortalia.3.Metaphy.T.Co.15.

NEGARE.NEGATIO.

1 Negatio oratio negatiua eſt, & non eſt negatum.Prædicament.c.10.E.

2 Negatio eſt enūciatio alicuius ab aliquo. 1.Periherme.cap.4.C.

3 Negationi omni oppoſita eſt affirmatio. 1.Periherme.cap.4.C.

4 Negare contingit, quod non eſt, eſſe,& quod eſt,nō eſſe.1.Perihermenias.c.4.C.

5 Negare contingit, quod quis affirmauerit, & affirmare, quod quis negauerit.1. Periherme.cap.4.C.

6 Negatio una eſt uni⁹ affirmationis,quia idē oportet negationē negare,quod affirmatio affirmauit.1.Perihermenias. c.6.B.

7 Negatio non negans quod affirmatio affirmauit,non eſt illi oppoſita, ſed diuerſa.1.Periherme.c.6.B.

8 Negatio una eſt, quæ unum de uno ſignificat, ſiue uniuerſaliter ſiue non uniuerſaliter.1.Perihermenias.c.7.A.

9 Negatio non eſt una,ſed plures, quando unum nomen duobus aut pluribus poſitum eſt, ut ſi tunica hominem & equum ſignificet.1.Periherme.cap.7.A.

10 propter Negare noſtrũ nulla in re ipſa fit mutatio.1.Periherme.cap.8.D.
11 Negatio nulla poteſt eſſe ſine uerbo.2.Periherme.cap.1.A.
12 Negatio non eſt addenda ſignis, ſed cathegoreumatibus.2.Periherme. c.1.C.
13 Negationes nominum infinitorum non ſunt negationes,nam omnis negatio uerũ uel falſum ſignificat,illæ uero nec uerum nec falſum ſignificant,ut non homo non magis ſignificat uerum uel falſum q̃ homo.2.Periherme.cap.1.E.
14 Negatio eſt altera pars cõtradictionis aliqd ab aliquo ſignificãs. 1.Poſter.T.Co.5.
15 Negatio eſt cauſa negationis,ſicut affirmatio affirmationis.4.Topic.cap.4.D.
16 Negare manifeſta impudẽtia eſt.2.Rhetoricor.cap.3.A.
17 Negatio ſic ſe habet in intellectu,ſicut in appetitu fuga.6.Ethic.cap.2.A.
18 Negationẽ conſyderare debet,qui unum conſyderat .4.Metaphy.T.Comment.4.
19 Negatio abſentia alicuius eſt,in priuatione uero ſubiecta quædam fit natura,de qua dicit̃ priuatio.4.Metaphy.T.Co.4.
20 Negatio duplex eſt,aut ſimplicit̃,quæ dicitur extra genus,aut in genere.4.Metaphyſicorum..T.Comment.4.
21 Negare aut affirmare de quolibet,neceſſe eſt.4.Metaphyſic.T.Co.27.
22 Negatio ideſt diuiſio in intellectu eſt, & non in rebus.6.Metaphyſicorum.T.Cõmẽt.8.Quære Affirmatio.Affirmare.

NEGATIVA PROPOSITIO. NEGATVM.

1 Negatum non eſt negatio,quia oratio negatio eſt, negatum uero non eſt oratio. Prædicament.cap.10.E.
2 Negatiuæ enunciationes ſequũtur affirmatiuas,& econtrario in propoſitionibus cõtradictoriis, prædicato uariato penes finitum & infinitum. Idemq; euenit in contrariis & ſubcontrariis & in ſingularibus.2.Periherme.c.2.C.Quære Enunciatio.Propoſitio.

NEGLIGENTIA.

1 Negligentia contemptus quidam eſt.2.Rhetor.c.2.H.
2 propter Negligentiam ſeditiones,& rerũ publicarũ mutationes fiunt.5.Polit.c.3.E.

NEGOCIVM.

1 Negocia gerimus,ut otium habeam9.10.Ethic.c.7.C.&.7. Polit.c.14.D.&.15.A.
2 in Negocio uirtutibus opus eſt.7.Polit.cap.15.A.
3 ad Negocium fortitudine & conſtantia opus eſt,ut iuſtitia & temperantia.7.Politic.cap.15.A.
4 in Negotio recte uerſari debemus, ſicut laudabiliter in otio.8.Polit.c.3.A.
5 in Negotio ioco utendum eſt,quia ioc9 relaxatio quædam eſt,qua indigent laborantes.8.Politic.c.3.A.
6 in Negotio natura uult uerſari recte.8.Polit.cap.13.A.
7 Negotium qui recte cõficere uult,oportet,ut ſit gnarus locorum , ubi geritur, & ſit laboris patiens & iuſtus.Oeconom Publi.A.

NEGOCIATOR.

Negotiatores ſunt una e quattuor partibus,quibus conſtat popularis multitudo.6.Polit.c.7.A.Quære Mercator.

NELEVS.

e Neleo flumine quæ biberint pecora,nigra redduntur.de Admirãd.Audit.21.

NEMESIS.Quære Indignatio.

NEOPTOLEMVS. Pyrrhus Achillis filius.

Neoptolemus non perſtitit in ſententia, qua iubebatur mentiri ab Vlyſſe apud Sophoclem in Philotecte.7.Ethic.c.9.B.

NERVVS.Quære Tetanus.

NESCIENS.

Neſcientes experti aliquãdo ſunt magis idonei ad actiones quam ſcientes , quia actiones ſingulariũ ſunt,quod eſt magis experientia q̃ ſcientia.6.Ethic. cap.7.C.Quære Indoctus.Ignorans.

NESTVS.Fluuius Thraciæ.

Neſtus fluuius ex Scombro monte oritur 1.Meteor.c.13.I.

NICOCHARES.Poeta.

Nicochares Deliada fecit.in Poet.c.1.D.

NICOMACHVS. Atheniẽſis prĩceps.

Nicomacho Athenis imperante, exortus cometa circa æquinoctialem circulum in gentem uentum circa Corinthum excitauit.1.Meteor.cap.7.D.

NIDOR.

Nidor exhalatio eſt corporis unctoſi.4.Meteor.T.Co.48.

NIGREDO.NIGRVM.

1 Nigredo eſt in corporibus,ſicut tenebræ in diaphano.de Sen.& Sen.c.3.E.
2 Nigrum dixit aſperum Democritus. de Sen.&.Sen.c.4.M.
3 Nigrum priuatio eſt albi, ſicut amarum priuatio dulcis.de Sen.& Sen.c.4.I.&.10 Metaphy.T.Co.7.
4 Nigrum aliquid uidetur tripliciter. de Colorib.A.
5 ex Nigro & albo fieri uidẽtur omnes colores.10.Metaphy.T.Co.7.
6 Nigrum congregat uiſum.10.Metaphy.T.Comment.23.

NIHIL.

1 ex Nihilo nihil fit,cõmunis philoſophorũ ſentẽtia eſt.1.Phyſic.T.Co.34.&.11.Metaphyſic.c.5.A.
2 Nihili ad numerum nulla eſt proportio.4.Phyſic.T.Comment.71.
3 Nihil nimis, uetus & uulgata ſententia eſt.2.Rhetor.c.21.F.
4 ex Nihilo aliquid fieri, impoſſibile eſt.7.Metaphy.T.Comment.23.

NILVS. Fluuius Aegypti maxim9 & celebratiſſimus.

1 Nilus affluit aquis,menſe decreſcente. 2.Poſteriorum.T.Comment.24.
2 Nili fluentis primus ortus ducit̃,a monte,qui dicitur Argyrus, ideſt argenteus.1.Meteor.cap.13.M.
3 Nili oſtia omnia,excepto Canopico,manu addita & non a flumine facta eſſe uidentur.1.Meteor.cap.14.E.
4 Nilus depreſſior eſt q̃ mare rubrum. 1.Meteor.c.14.M.Quære Rubrũ mare.1.2
5 Nilus nõ ſemper fluxit,nam locus,unde oritur,aliqñ aridus fuit.1.Meteor.c.14.L.
6 Nilus maximus eſt fluuiorũ,qui influunt in mediterraneũ mare,qa lõgo curſu plures ſecũ amnes uehit.2.Meteor.c.2.O.
7 Nilus mediam Aegyptum influit.de Admirand.Audit.17.
8 Nilus creſcere incipit circa ſolſtitiũ æſtiuale, quando alia flumina minuuntur, & ita creſcit,ut Aegypti urbes tantum appareant,ſicut inſulæ.de Nilo.A.
9 Nilus ſecũdum Thaletem creſcit æſtate, quia eteſiæ,quæ flant a ſeptentrione e regione Nili,fluuiũ retroagũt. de Nilo.A.
10 Nilus æſtate creſcit,ſecundum quoſdam aut quia hyẽs eſt illic,unde uenit, aut qa ſol terræ propinquior hyeme fontem ei9 ſiccat,æſtate quia remotior,non ſiccat.de Nilo.B.F.
11 Nilus nõ poteſt creſcere a niuibus liquatis e mõtib9 Aethiopiæ aut Aphricæ,qa ſũt regiones calidiſſimæ,& inhabitabiles ꝑpter æſtũ,& niues nõ habẽt.de Nilo.C.
12 Nilũ,dixit Anaxagoras, æſtate creſcere, quia niues liquatæ a montibus infunduntur in eũ. Quod nõ uidet̃ uerũ,quia maioribus aquis fertur Nilus,q̃ poſſint ſuppeditare niues liquatæ, creſcit eñ aliquãdo ſupra triginta cubitos.de Nilo.C.
13 Nilũ & Indũ eũdẽ eſſe,putauit Artaxerxes cognomẽto Och9,qa in utroq; crocodili ſunt,ſed in hoc decept9 eſt.de Nilo.E
14 Nilus nõ fluit a mari rubro. de Nilo.C.
15 Nilus per totam Aphricam fluit,ut quidã dicunt.de Nilo.E.
16 Nilus ab Herculeis columnis ſcilicet a Mauritania fluere dicitur a quibuſdam. de Nilo.E.
17 Nilum, quidam dixerunt, creſcere, quia ſol recedit a fontib9 ei9 æſtate,& ad ſeptẽtrionem accedit.de.Nilo.E.
18 Nilus ideo æſtate creſcit, quia ſupra illius originem tunc maxime pluit, & Eteſiæ multas nubes impellũt illuc.de Nilo.F.G
19 Nilũ,dixit Nitagoras Cyprius,ideo creſcere,quia illic,ubi oritur, tunc eſt hyems. de Nilo.F.
20 Nili quidam lapis. Quære Lapis.6. ✳.

NYMBVS.Quære Labroteiæ.

NIMIS.

Nimis nihil,uetus & uulgata ſententia eſt 2.Rhetor.c.21.F.

NIOBE.Amphionis uxor,quæ filios ſuos Dianæ & Apollini prætulit.

Niobe aduerſus deos contendebat. 7.Ethic.cap.4.D.

NIRAEVS.Aglaia & Charope genitus.

Niræus formoſiſſim9 apud Homerum. 3.Rhetor.c.12.C.

NYSES. Fluuius Aethiopiæ. Alii Onyſen appellãt,quam differẽtiã effecit ὁ qui etiam articulus præpoſitiuus eſſe poteſt.

Nyſes fluuius inter celebratos maximus ex montibus Aethiopicis naſcitur. 1.Meteor. cap.13.H.

NITAGORAS.Scriptor quidam.Quære.Nilus.19.

NITRVM.Terræ ſpẽs ſali ſimilimum.

1 Nitrum coagulatum ſolui poteſt ab humido non quolibet ſed frigido.4.Meteor.T.Comment.40.
2 Nitrum plus terræ quam aquæ habet, quia concreſcere & cogulari poteſt.4.Meteor.T.Co.40.41.
3 Nitrum coagulatur a calido exſiccante humidum,ſed ſoluitur ab humido, quia pori tam grandes derelicti ſunt, ut poſſit humidũ ſubintrare .4.Meteor.T.Co.43.
4 Nitrum quia terroſius eſt q̃ ſal,ideo min9 olet.de Sen.& Sen.c.5.C.✳.

NIX.

1 Niuis ipſum quod quid eſt non eſt eſſe album.4.Topic.c.1.A.B.
2 Nix eſt aqua congelata.4.Topic.5.H.
3 Nix in eodẽ loco fit,ubi grando,& aqua, differunt tamen hæc tria intenſione & re

miſſione.1.Meteor.c.11.A.

4 Nix & pruina idem ſunt, differunt tamen ſcdm locum maiorem & moram longiorem, in qua fiunt.1.Meteor.c.11.B.

5 Nix emergit, cum nubes congelatur.1. Meteor.c.11.B.

6 Nix ſignum eſt temporis frigidi aut regionis frigidæ, quia nubes, in qua adhuc multus eſt calor, non congelaſceret, niſi frigus dominaretur.1.Meteor.c.12.A.

7 Niuem excelſis maxime locis fieri uidemus, grādinē uero nō.1.Mete.c.12.D.✳.

NOBILIS. NOBILE. NOBILITAS.

1 de Nobilioribus maiorem curam habet natura.2.de Cæl.T.Co.50.

2 Nobilitas pars felicitatis eſt.1.Rhet.c.5.B.

3 Nobilitas gentis & ciuitatis eſt, indigenas aut uetuſtiſſimos & primos duces illuſtres multoſq; ex ea gente in rebus, q̃ expetūtur, præclaros extitiſſe.1.Rhetor.c.5.C.

4 Nobilitas priuata aut eſt a uiris, aut a mulieribus legitimaq; ab ipſis procreatio. Et ut in ciuitate, ſic in priuata quoq; nobilitate aut uirtute aut diuitiis aut alia re laudata primos claros fuiſſe, multos quoq; famoſos ex ea gente uiros & mulieres, iuniores ac ſeniores.1.Rhetor.c.5.C.

5 Nobilium mores quales ſint, oſtenditur. 2.Rhetor.c.15.per totum.

6 Nobiliores qui ſunt, ambitioſiores ſunt.2. Rhetor.c.15.A.

7 Nobiliores parati ſunt ad contemnēdos maiorum ſuorum ſimiles, nam antiquiora honorabiliora ſunt q̃ nuper geſta. 2. Rhetoricorum.cap.15.A.

8 Nobilibus contingit ut plurimum eſſe generoſos, quia non recedūt a natura.2. Rhetor.c.15.A. Quære Generoſum.

9 Nobiles multi ſunt humiles, atq; multi deiecti.2.Rhetor.c.15.A.

10 Nobile & generoſum hoc differunt, ꝙ nobile eſt ſecundum uirtutem generis, generoſum eſt, quod non recedit a natura.2.Rhetor.cap.15.A.

11 Nobilitas quædam claritas eſt maiorum. 2.Rhetor.cap.15.A.

12 Nobilitate carens non eſt omnino felix.1. Ethic.cap.8.E.

13 Nobilitas apud omnes in honore eſt.3. Polit.cap.8.D.

14 Nobilitas eſt uirtus generis, quia conſentaneum eſt rationi, ex melioribus meliores naſci.3.Polit.cap.8.D.

15 Nobiles rationabiliter ſibi arrogant honores.3.Polit.cap.8.C.D.

16 Nobilitas eſt antiquæ diuitiæ, & uirtus. 4.Politicorum.cap.8.C.

17 Nobiles illi eſſe uidentur, quorum maiores uirtute & diuitiis præditi fuerunt.5. Polit.cap.1.B.

18 Nobiles reuera qui ſunt, in nulla republica centum reperiuntur.5.Polit.c.1.E.

19 Nobilitatem omnes uſurpant in uerbis. 5.Polit.cap.1.D.

20 Nobiles inſurrexerūt contra plebē apud Rhodios metu iudiciorum, quæ aduerſus illos parabantur.5.Polit.cap.3.B.

21 Nobiles, cōiuratiōe facta, regimē ciuitatis arripuerūt apud Coum.5.Polit.c.5.A.

22 Nobilitas magnam licentiam habet faciē di, quod libet.5.Polit.cap.7.D.✳.

NODVS. In plantis.

1 Nodus in plantis principium eſt rami, & eſt medium quoddam. de Iuuent. & Senect.cap.1.H.

2 Nodum arborū auferūt, qui inſerere uolūt, aut in eo indūt, quod inſerere uolūt. de Iuuent.& Senect.cap.1.H.

NODVS. Quo aliquid ligatur.

Nodus ſi ignoretur, non poteſt ſolui, q̃d ligatum eſt.3.Metaphy.T.Co.1.

NOMEN.

1 Nomen aliud ſimplex, aliud compoſitū. in Poet.cap.7.D.

2 Nomen proprium uocatur, quo ſinguli utuntur.in Poet.cap.7.D.

3 Nomen proprium & lingua quemodo differant, oſtēditur.in Poet.cap.7.D.

4 Nomen fictitiū eſt, quod a nullo prorſus nuncupatum eſt, ſed ipſe poeta fingit.in Poet.cap.7.G.

5 Nomen protenſum eſt, cui fit additio ſyllabæ uel litteræ uel temporis. in Poet. cap.7.G.

6 Nomen ſubtractum eſt, cui fit ablatio ſyllabæ uel litteræ uel temporis.in Poet. cap.7.G.

7 Nomina, quæ ad conuertentiā dicuntur, ſi non ſunt impoſita, tunc optime formari poſſunt ab iis, quæ prima ſunt, & ab iis, ad quæ conuertuntur, ut ab ala alatū, a remo remitum. 1.Prædicament.c.7.E.

8 Nomina ſimilia ſunt ei intellectui, qui ſine compoſitione uel diuiſione eſt, ut homo.1.Periherme.cap.1.B.

9 Nomen eſt uox ſignificatiua ad placitū, cuius nulla pars ſeparata eſt ſignificatiua, ut in hoc nomine equiferus ferus nihil ſignificat.1.Perihermenias.cap.2.A.&. in Poet.cap.7.C.

10 Nominum compoſitorum partes in hoc differūt a partibꝰ nominū ſimpliciū, quia

in compoſitis partes uidentur ſignificare, non tamen ſignificant, in ſimplicibus nec ſignificāt, nec ſignificare uidētur.1. Periherme.c.2.A.

11 Nomina ſignificāt ad placitum, & nullum nomen ſignificat naturaliter, niſi quando imponitur ad ſignificandum.1.Perihermenias.cap.2.A.

12 Nomina infinita, ut non homo, non eſt oratio, nec negatio, & æqualiter dicetur de eo, quod eſt, & de eo, quod non eſt, ut non homo dicitur de equo & de chimera. 1.Periherme.c.2.A.

13 Nomina obliqua ut Catonis Catoni non ſunt nomina, ſed caſus nominum.1.Perihermenias.c.2.A.

14 Nomina obliqua, & ſi eādem habeant rationem eſſentialem ſignificandi, ſicut ſuus rectus, differunt tamen a rectis, quia obliqui cum uerbis præſentis præteriti aut futuri, non faciunt orationem ueram, aut falſam, nomina uero recta faciunt, nam Catonis eſt nec uerum nec falſum ſignificat.1.Periherme.c.2.B.

15 Noīe finito uel infinito & uerbo uel uerbo infinito cōſtat omnis enunciatio, qa enūciat aliquid de aliquo.2. Perihermen.ca. 2.A.

16 Nomina tranſpoſita idem ſignificāt, ut eſt albus homo, & eſt homo albus, alioqui multæ negationes eſſent unius affirmationis.2.Periherme.c.2.E.

17 Nominibus infinitis negationes, q̃ præponuntur, non ſunt negationes, quia omnis negatio uerum uel falſum ſignificat, huiuſmodi uero infinita nomia nec uerū nec falſum ſignificāt.2.Perihermenias.capit.1. E.

18 quid Nominis oportet cognoſcere in aliquibus, in aliquibus uero, quia ſunt, & quid nominis etiam.1.Poſteriorum. T. Comment.2.

19 Nominibus utendum eſt, ut plures utuntur, de rebus uero ipſis ſentiendum & opinandum ut pauci. Vt ſaluber accipiēdum eſt in ea ſignificatione, qua plures utuntur, quid uero ſaluber ſit, ſentiendum eſt, ut medicus ſentit, & non ut plures.2. Topic.cap.2.D.

20 Nominibus utimur ut ſignis pro rebꝰ ipſis, cum fieri non poſſit, ut res ipſas ferentes diſputemus.1. Elench.c.1.B.

21 Nomina finita ſunt, & rationes finitæ, res uero infinitæ, & ideo unum nomen plura ſignificat.1.Elench.c.1.B.

22 Nominum ſignificationes ignorantes facile decipiuntur.1. Elenchorum. c.1.B.

23 ad Nomen eſſe quaſdam orationes, alias uero ad intellectū, dixerūt antiqui, q̃d ab Ariſtotele refellitur.1.Elenchorum.cap.9. per totum.

24 de Nominibus, ſunt quidam, qui ratiocinātur nihil intelligentes.2.Phyſicorum. T.Comment.6.

25 Nomen multipliciter dictum confuſum reddit intellectum.1.de Cæl.T.Co.110.

26 Nomina fere omnia dicuntur multipliciter.1.de Gener.T.Co.44.

27 Nomina notionū quarūdam animæ ſymbola ſunt.de Sen.& Sen.c.1.G.

28 Nominibus inſuetis exornabant priſci poetæ ſua poemata, quod ſequens ætas neglexit.3.Rheto.c.1.E.

29 Nominibus fictitiis & priſcis & compoſitis & iteratis raro & paucis in locis utendum eſt.3.Rhetor.c.2.C.

30 Nomina generum diſtribuebat Protagoras.3.Rhetor.c.5.C.

31 Nominis turpitudo aut pulchritudo aut in ſignificato eſt, aut in ſono.3.Rhetoricorum.cap.2.F.

32 Nomina diminutiua. Quære Ariſtophanes.2.

33 Nomen infinita ſignificans aut non unū ſignificans, nihil ſignificat.4.Metaphyſicorum.T.Comment.10.

34 Nominibus nihil ſignificantibus, perit omnis diſputatio.4. Metaphy. T.Co.10.

35 Nomen ſpēi ſi ſignificet aliquādo formā tantū, aliquando materiam & formam, non dicetur uniuoce de utriſq;, ſed ad unum.8.Metaphy.T.Co.7.✳.

NON ENS. Quære Ens.13.14.30.

NOTIVS. A noto.

1 Notiora ſunt aliqua ſimpliciter, alia uero quo ad nos.1. Phyſicorum. T. Comment.2.&.1.Ethicor.cap.4. B.&.1.Poſterior.T.Co.5.

2 a Notioribus nobis ſemper eſt inchoandum.1.Phyſicorum.T. Comment.2.&.1. Ethicor.c.4.B.

NOTVM Per ſe. Quære Per ſe notū.

NOVVM.

Noua delectant, quia mens intēdit, & operatur circa noua. Deinde ſucceſſu temporis non delectant, quia non adeo intēſe operatur mens circa ea, & ſic non conſequitur uoluptas.10.Ethicor.c.4.D.&.7 Polit.c.17.

NOX.

1 Nox umbra terræ eſt.1.Meteor.c.8.C.

2 Noctu plures fiūt pluuiæ q̃ interdiu, pp-

ter ſolis abſentiã uaporibus infrigidatis, ſed magis latent nos, q̃ pluuiæ diurnæ. 2. Meteor. c. 4. C.

3 ex Nocte oĩa eſſe generata, dicunt theologi. 12. Metaph. T. Comment. 30. Quære Iris. 10. 11. ✳.

NVBES.

1 Nubium congregationes in ea parte fieri ſolent, ubi radii reflexi deſinunt, propterea ꝙ radii effundantur, & diſpergant in uaſtum aerem. 1. Meteor. c. 4. B.

2 Nubes ideo in ſupremo aeris loco nõ cõſiſtunt, quia non eſt aer ſolum, ſed magis ignis, & quia motus cæli prohibet eas cõſtare in ſuperiori loco. 1. Meteor. c. 4. E.

3 Nubes eſt uapor ſeu halitus, qui ex aere in aquã mutari ſolet. 1. Meteor. c. 9. B.

4 Nubes quando congelatur, fit nix. 1. Met. cap. 11. B.

5 in Nube multus eſt calor, qui illam a terra ſuſtulit. 1. Meteor. c. 11. B.

6 Nubes cum ex alto deſcenderit in locũ calidum, congelatur propter antiperiſtaſim, & maxime cum maxime, & tunc fit grando. 1. Meteororum. cap. 12. E. Quære Grando.

7 Nubium percuſſione ab exhalatione fiũt tonitrua. 2. Meteor. c. 9. C.

8 Nubes denſiores fiunt in ſuperiori loco, ubi calor deficit. 2. Meteor. c. 9. A.

9 Nubi ſpiſſæ & frigidæ illiſa fulmina & ecnephiæ feruntur deorſum. 2. Meteoror. c. 9. B.

10 in Nubibus non poſſe ignem fieri, quidã dixerunt. 2. Meteor. c. 9. E.

11 Nubes nigriores uidentur illis, qui eas inſpiciunt in aqua q̃ in ſeipſis, quia propter refractionem uiſu exiguo uidentur. 3. Meteor. c. 4. I.

12 Nubes ſi prope ſolem ſit, & aliquis illam intueatur, nullum colorẽ habet, ſed alba apparet. Si uero in aquam eandem nubẽ aſpiciat, colorem habet aliquẽ eorũ, quos in iride uidemus. 3. Meteor. c. 4. L.

13 Nubes ſi per directum aſpiciantur, nullo colore tinctæ apparent, cum uero aſpiciũtur in aqua, uirgis plenæ apparent. 3. Meteor. c. 6. A.

NVGATIO.

1 Nugatio fit, quando idem frequenter dicitur ſine cauſa. 5. Topic. c. 2. E. & 1. Elench. c. 3. A.

2 Nugatio eſt unus ex iis finibus, ad quos ſophiſta conatur reſpõdentem perducere 1. Elench. c. 3. A.

3 ad Nugationẽ uerã aut apparẽtem quomõ interrogãs poſſit ꝑducere reſpõdẽtẽ, habes. 1. Elench. c. 13. ꝑ totum.

4 Nugatio maxime contingit in iis, q̃ ſunt ad aliquid. 1. Elench. c. 13. B.

5 Nugationis fallacia, quomodo ſoluatur, habes. 2. Elench. c. 6. A.

NVMERARE. NVMERVS.

1 Numerus quantitas diſcreta eſt, quia nullus eſt terminus communis partiũ numeri, ad quem copulentur. Prædicam. c. 6. A

2 Numeri partes non habent poſitionem in continuo. Prædicam. c. 6. A.

3 Numerus licet non conſtet ex partibus poſitionẽ habentibus in continuo, habet tñ quendam ordinem partium, eo ꝙ habet aliquid pri9 & aliquid poſterius. Prædicament. c. 6. D.

4 Numero eadem ſunt, quorum nomina ſunt plura, res autem una, ut ueſtis indumentum. 1. Topicor. c. 6. A.

5 Numero idem eſt maxime idem. 1. Top. c. 6. B. Quære Idem.

6 Numerum ſemper ſequitur diuiſibile. 4. Top. c. 6. G.

7 Numeri differentiæ ſunt par & impar. 6. Topic. c. 3. G.

8 Numerum non ſeparatum a ſenſibilib9, dixerunt Pythagorici, in infinitum eſſe, & ponebant extra cælum. 3. Phyſicorum. T. Comment. 25.

9 Numero pari infinitatem tribuũt Pythagorici. 3. Phyſ. T. Co. 26.

10 Numerus par comprehenditur ab impari numero. 3. Phyſ. T. Co. 26.

11 Numerus non poteſt ſeparari & per ſe exiſtere. 3. Phyſ. T. Co. 36.

12 Numeri paſſio eſt infinitum. 3. Phyſ. T. Comment. 36.

13 Numerus non poteſt eſſe ſeparatus aut infinitus. 3. Phyſ. T. Co. 41.

14 Numerus quia eſt numerabilis, infinitus eſſe non poteſt. 3. Phyſ. T. Co. 41.

15 Numerus non erit infinitus, ſi infinitum non eſt quodammodo. 3. Phyſicorum. T. Comment. 56.

16 Numeri ſpecies nõ uariantur niſi uſq; ad decem, nam poſt decem redimus ad unitatem ſecundum Platonem. 3. Phyſic. T. Comment. 61.

17 in Numeris nõ eſt dandus maximus numerus, ſed minimus poteſt dari. Cuius contrarium accidit in magnitudinibus. 3. Phyſicor. T. Co. 64.

18 Numerus eſt uno plura. 3. Phyſicor. T. Comment. 68.

19 Numerus omnis denominatur ab uno. 3. Phyſic. T. Co. 68.

20 Numero quocunq; dato alius maior dari poteſt, qa magnitudo diuiditur in infinitum. 3. Phyſic. T. Co. 68.

21 Numerus infinitus non datur in actu. 3. Phyſic. T. Comment. 68. & 11. Metaphyſi. cap. 9. B.

22 Numerus non eſt ſeparabilis a deciſione magnitudinis. 3. Phyſic. T. Co. 68.

23 Numerus non eſt infinitus ſicut permanens, ſed ſicut in fieri. 3. Phyſic. T. Comment. 68.

24 Numerus temporis nõ eſt infinitus actu, ſed fit ſemper. 3. Phyſicorum. T. Co. 68.

25 in Numeris Pythagorici primũ ponebãt uacuum. 4. Phyſic. T. Co. 56.

26 Numerus alicuius rei eſt illud, per quod rem ipſam iudicamus maiorem aut minorem. 4. Phyſic. T. Co. 102.

27 Numerus dupliciter dicitur, nam alius eſt numerus numeratus, alius numerus numerans. 4. Phyſic. T. Co. 102.

28 Numerus unius poteſt eſſe multorum, ut denarius hominum equorum & lapidum, terminus uero unus eſt tantum eorum, quorum eſt terminus. 4. Phyſicorũ. T. Co. 107. 110.

29 Numerus minimus eſt dualitas. 4. Phyſi. T. Comment. 108.

30 Numerus dicitur paucus aut multus, non breuis aut longus. 4. Phyſic. T. Co. 109.

31 Numerus, quo numeramus, nullus dicitur uelox aut tardus. 4. Phyſic. T. Comment. 109.

32 Numerum per numerabilia cognoſcim9 4. Phyſic. T. Co. 112.

33 in Numero eſſe aliquid, dupliciter dicitur, aut quia eſt aliquid numeri, ut binarius in quaternario, & aliqua paſſio, ut par & impar, aut quia numeratur numero. 4. Phyſic. T. Co. 115.

34 in Numero eſſe, eſt eſſe quẽdam numerũ rei, & eſſe illius rei, quæ eſt in numero, eſt menſurari numero, in quo eſt. 4. Phyſicorum. T. Comment. 118.

35 Numerare nihil poteſt præterq̃ anima & animæ mens. 4. Phyſic. T. Co. 131.

36 Numerus ſi non eſt, nec numeratum eſſe poteſt. 4. Phyſic. T. Co. 131.

37 Numeratur unũquodq; uno quodã proximo ſui generis, ut unitates unitate, equi equo. 4. Phyſic. T. Co. 133.

38 Numerus rerum etiam ſpecie differentium unus & idem eſt, ſi illi inter ſe ſint æquales numero, ut decem oues & decem homĩes, ſed aliud eſt denarius hominum aliud ouium, quia non eadem ſunt homines & oues. 4. Phyſicorum. T. Commẽt. 134.

39 Numeros qui adaptant figuris, dualitatem tribuunt triangulo. 2. de Cæl. T. Comment. 25.

40 Numerus unitatis additione aut ſubtractione uariatur ſpecifice. 1. de Anima. T. Comment. 68.

41 Numerum, qui dicũt, eſſe animam, irrationabilia dicunt. 1. de Anima. T. Commẽt. 67. & ultra.

42 Numerus ſenſibile cõmune eſt. 2. de Aĩa. T. Comment. 64.

43 Numerus ſentitur negatione continui & propriis. 2. de Anima. T. Co. 133.

44 Numero omnia termĩnãtur. 3. Rhetoricorum. cap. 8. A.

45 Numerus orationis rhetoricæ quibus cõſtet, & quo differat a carmine, oſtenditur. 3. Rhetor. c. 8. per totum.

46 in Numero abſoluto ſeu monadico non ſolum inuenitur proportionalitas, ſed etiã in quocunq; numero. 5. Ethic. c. 3. B.

47 Numero ſeptenario metiuntur poetæ hominum ætates. 7. Polit. c. 16. E.

48 Numeros putauerunt Pythagorici eſſe ſubſtantias rerum & principia, quia ſunt principia mathematicarũ. 1. Metaphyſic. cap. 5. A.

49 Numeri principium, dicebant Pythagorici, eſſe par & impar. 1. Metaphy. c. 5. C.

50 Numerorum imitatione Pythagorici dixerunt, q̃ ſunt eſſe. 1. Metaphy. T. Co. 6.

51 Numerum poſuit Plato abſtractum a ſenſibilibus. 1. Metaphy. T. Co. 7.

52 Numerum, dicebant Pythagorici, eſſe res ipſas. 1. Metaphy. T. Co. 7.

53 Numerus unus fit ex multis numeris. 1. Metaphy. T. Co. 37.

54 Numerus unitates eſt. 3. Metaphyſicorũ. T. Comment. 17.

55 Numeri principium eſt unitas ſeu unum, quia unum eſt prima menſura numeri. 5. Metaphy. T. Co. 12.

56 Numeri principium & menſura eſt unum ſiue unitas. 5. Metaphyſicorum. T. Comment. 20.

57 Numeri licet aliquo modo ſint ſubſtantiæ, non tamen ſicut ponebãt quidam. 8. Metaphy. T. Co. 10.

58 Numerus diuiſibilis eſt, non tamen in ſemper diuiſibilia, nam ad aliqua indiuiſibilia terminatur. 8. Metaphy. T. Co. 10.

59 Numeri ſpecies uariantur per additionem aut ablationem quamcunq;. 8. Metaphy.

T.Comment.10.
60 Numerus non ſuſcipit magis aut minus. 8.Metaphy.T.Co.10.
61 Numerus cum ex pluribus conſtet, quomodo ſit unus, oſtenditur.8.Metaphyſicorum.T.Commen.15.
62 Numero aut uno cognoſcitur quãtum, ut quantum eſt.10.Metaphyſi.T.Co.2.
63 Numer⁹ omnis cognoſcit, & menſuratur uno.10.Metaphyſi.T.Co.2.
64 Numeri, ut numerus eſt, principium eſt unũ ſiue unitas.10.Metaphyſi.T.Co.2.
65 Numerus eſt certiſſima mẽſura, quia nõ eſt auferre uel addere.10.Metaphyſicorum.T.Com.3.
66 Numeri menſuram imitantur omnes aliæ menſuræ, quia eſt ipſa minima, & cui nihil addi aut auferri poteſt.10.Metaphyſicorum.T.Com.3.
67 Numeri certiſſima eſt mẽſura, ſcilicet unitas, quia nihil poteſt ei addi aut auferri. 10.Metaphyſi.T.Co.3.
68 Numer⁹ eſt multitudo unitatum.10.Metaphyſic.T.Co.4.
69 Numerus eſt multitudo mẽſurabilis uno. 10.Metaphyſi.T.Co.20.
70 Numeri ſeparati, qui ponuntur ab aliquibus, nulli⁹ eſſe cauſa poſſunt.12.Metaphyſicorum.T.Com.56.
71 Numerum mathematicum, quidã poſuerunt, eſſe pricipium in rebus. 12.Metaphyſicorum.T.Com.56.
72 Numeros ſeparatos eſſe non poſſe, probatur.13.Metaphyſi.c.2.D.E.F.
73 Numeros ſeparatos quomodo poſuerunt aliqui, & quot modis cõtingat de eis dici, oſtendit.13.Metaphyſi.c.6.per totum.
74 Numerum mathematicum Pythagorici poſuerunt, non tamẽ ſeparatum, & ex eo conſtare ſubſtantias ſenſibiles dixerũt.13. Metaphyſi.c.6.D.
75 Numeros ſepatos eſſe non poſſe, nec ſubſtantias cõſtare ex ipſis, probatur.13.Metaphyſi.c.7.8.9.10.
76 Numeros non eſſe ſubſtãtiarum cauſas, oſtenditur.13.&.14.Metaphy.c.5.D. ✳.
NVMMVLARIA. Ars, qua nummi acquiruntur. NVMMVS.
1 Nũmus uenit in uſum hominum, ut in illo diuerſa cõparentẽ. Mẽſurat enĩ oĩa, & minimum & paruũ.1.Ethic.c.5.C.
2 Nũmus omnia adæquat, & inuentus eſt propter adæquationem eorũ, quæ cõmutantur.5.Ethic.c.5.C.
3 Nummus græce nomen habet ſcilicet νόμισμα, eo ꝙ lege & non natura conſtet.5.Ethic.c.5.C.
4 Nummum inutilẽ reddere in hominum poteſtate eſt, quia lege & non natura cõſtat.5.Ethic.c.5.C.
5 Nummus eſt quidam fideiuſſor.5.Ethi. cap.5.D.
6 Nũmus ut mẽſura res ipſas metiẽdo ad æqualitatem redigit.5.Ethic.c.5.D.
7 Nummus nõ mẽſurat res ipſas ſecundũ uirtutem ſuæ naturæ, ſed ex impoſitione 5.Ethicor.c.5.E.
8 Nummus inuentus eſt, ut permutatio fiat æqualis, & ciuilem commutationẽ contineat.1.Magnor.Mor.c.34.D.
9 Nummus introductus eſt, quia res ipſæ naturales neceſſariæ nõ facile deferri poſſunt.1.Politicorum.c.6.B.
10 Nummus facilem uſum habet commutandi ea, q̃ ſunt ad uitã.1.Politicor.c.6.C
11 Nummus primo diffinitus eſt pondere, deinde ſigno impreſſus fuit, ut a labore ponderandi liberarẽtur, nam ſignum impreſſum in nummo quantitatem illius oſtẽdit.1.Polit.c.6.C.
12 Nummo reperto, emerſit nummularia.1. Polit.c.6.C.
13 Nummorũ multitudinẽ, quidam ponũt, eſſe diuitias.1.Politic.c.6.D.
14 Nummos quidã non reputant diuitias, quia nummus cũ non ſit ſecundum naturam, mutatis iis, qui utuntur, nullius eſt utilitatis aut precii, & nũmis locuples penuriã patietur neceſſarii alimenti. Ideoq; putant abſurdum eſſe, illas diuitias eſſe credere, quibus abundantes fame perire poſſunt.1.Politicorum.capit.6.D. Quære Mydas.
15 Nummus eſt primũ & ultimum in commutatione.1.Polit.c.6.D.
16 Nummorum congregandorum non eſt finis.1.Polit.c.6.E.
17 Nummularia non eſt ſecundũ naturã, nã permutatio ſatis erat ad ea, quæ ſunt neceſſaria ad uitam.1.Politic. c.6.A.
18 Nummularia proceſſit ex commutatione ſecundum naturam, quia cum a remotioribus quæreretur auxilium importando illa, quibus indigebant, aut exportando illa, quibus abundabant, neceſſario eſt introductus nummus, quia res ipſæ naturales neceſſariæ nõ facile deferri poſſunt.1.Polit.c.6.B.
19 Nummularia primo ſimpliciter cœpta ẽ, repto nũmo, deinde artificioſior. Vñ uero, & quomodo faciat plurimum lucrũ, habes. 1. Politicorum.c.6.C.
20 Nũmularia maxime uidetur uerſari circa quæſtũ nummorũ. Opus autem illius eſt diſcernere, unde proueniat multitudo pecuniarum, quia effectiua eſt pecuniarũ & diuitiarum.1.Polit.c.6.C.
21 Nummularia acquiſitio, quomodo nõ ſit ſecundum naturam, & quomodo differat a cura rei familiaris, habes.1. Polit.cap.6. per totum.
22 Nummus inductus eſt ad cõmutationẽ. Male tñ utitur nũmo, qui nummum nũmo acquirit fœnore, ubi nũmus nummũ parit.1.Polit.c.7.B.
23 Nũmularia ars, qua acqritur pecunia pecuniis & propter pecunias, uituperabilis eſt, quia nõ ſecũdũ naturã, ſed ab hominib⁹ acquirit, & ideo merito odio habet, qa acqſitionẽ facit a nũmo, & non ad qđ inductus eſt nummus.1.Politicor.c.7.B. Quære Diuitiæ. Pecunia.
NVNC.
1 Nunc non eſt pars temporis, quia nõ cõponitur tempus ex ipſis nunc.4. Phyſic. T.Co.89.
2 Nũc quod uidetur diſtinguere præteritũ & futurũ, non eſt facile ſcire, an pmaneat ſemper unũ & idem, an ſit aliđ atq; aliđ. 4.Phyſicor.T.Co.90.
3 Nunc unũ nõ poteſt corrũpi ab alio, qa non eſt in illo.4.Phyſ. T.Co.90.
4 Nũc aliud & aliud nõ eſt poſſibile eſſe in tempore.4.Phyſ.T.Co.90.
5 In Nunc uno q̃ ſunt, dicuntur ſimul eſſe tempore.4.Phyſ.T.Co.92.
6 Nũc aliud & aliud ſi nõ eſſet, tẽpus non eſſet.4.Phyſic.T.Co.97.
7 Nunc terminus eſt tẽporis, & tempus cõtinuat.4.Phyſ.T.Co.121.
8 Nũc unũ eſt ſubiectũ in toto tpe, ratiõe uero diuerſum.4.Phyſ. T.Co.103.104.
9 Nunc ſe habet ad tempus, ut punctum ad lineam.4.Phyſ.T.Co. 104.
10 Nunc ſequitur ipſum mobile, ſicut tẽpus ſequitur motũ.4.Phyſic.T. Co.104.
11 Nũc mẽſurat tẽpus, qa in tpe nũc eſt maxime notũ.4.Phyſ. T. Co.104.
12 Nũc quodãmõ eſt idẽ in toto tpe, quodãmõ nõ eſt idem.4.Phyſ.T.Com.104.
13 Nunc ſi nõ eſt, nec tempus eſt, & econtrario.4.Phyſ.T.Co.104.
14 Nũc cõparatur ad id, qđ fertur, ſicut unitas numero.4.Phyſic.T.Co.105.
15 Nunc continuat & diſtinguit tẽpus, ſicut punctũ lineã. Differenter tñ, nam pũctũ permanet, & bis accipi poteſt, nunc ipſum non eſt permanens, ſed aliud atq; aliud ratione, licet unum ſit ſubiecto. 4.Phyſ. T.Co.105.106.121.
16 Nunc nõ eſt pars tẽporis, ſicut nec pũctũ pars lineæ.4.Phyſi.T.Co.107.
17 Nunc diuidit tempus, inquantum conſyderatur ipſum nunc ut multa in potentia.4.Phyſ. T. Co.121.
18 Nunc aliquando accipitur non pro termino copulãte præteritum & futurum, ſed p tẽpore ꝓpinquo. Vt dicim⁹ uenit nũc, quia uenit hodie.4.Phy.T.C.122.
19 Nũc eſſe, uel fieri, uel facta eſſe, non dicimus ea, q̃ a præſenti tempore remota ſunt, ſed dicimus tũc.4.Phyſic.T.Co.123
20 Nunc plura non poſſunt componere tẽpus.6.Phyſ.T. Co.2.
21 Inter duo Nũc mediat tempus.6.Phyſ. T.Co.2.
22 Nunc dupliciter accipitur, aut per ſe, aut ſecundum aliquid.6.Phyſ. T.Co.24.
23 Nunc unum eſt in omni tempore.6. Phyſ. T.Co.24.
24 Nunc indiuiſibile eſſe, oſtendiẽ.6.Phyſic. T.Co.25.
25 Nunc idẽ eſt utriuſq; tẽporis, ſcilicet futuri & præteriti.6.Phyſ. T.Co.26.
26 Nunc duo impoſſibile eſt eſſe, alterum præteriti, alterum futuri temporis. 6.Phyſicor.T.Co.26.
27 Nunc ſi diuiſibile ſit, aliquid idẽ factum futurũ eſt, & futurum factum, quod implicat.6.Phyſ. T.Co.29.
28 Nunc ſi diuiſibile eſt, nõ eſt nũc ſimpliciter, ſed ſecũdũ alterũ.6.Phy.T.Co.28.
29 Nunc ſi diuiſibile eſt, ſequitur ꝙ idem ẽ præteritum & futurum.6.Phyſicorũ. T. Com.28.
30 Nunc indiuiſibile eſſe oportet, cum nullum aliud indiuiſibile ponatur in tempore.6.Phyſ. T.Co. 29.
31 In Nũc non põt eẽ motus, qa ſequereẽ ipſum nunc diuidi.6.Phyſ. T.Co.29.30
32 In Nunc ſi mouereẽ aliquid, quieſceret, & ecõtrario.6.Phyſ.T. Co.31.
33 In Nunc non eſt quies, quia quod quieſcit, habet ſe ſimiliter nũc & prius, & ſecundum ſe & ſuas partes, ſed nunc nõ habet prius nec partes.6.Phyſ.T. Co.32
34 Nunc eſt quoddam medium, quod habet rationem finis temporis præteriti, & initium futuri.8. Phyſicorum. T.Comment.11.
35 Nunc eſt ſolum, quod poteſt accipi in tempore.3.Phy.T. Co.11.
36 Nunc in tempore ſic ſe habet, ut pũctũ in linea.3.de Cæl.T.Co.15.

37 Nunc ſi componat tempus, poſſibile eſt nunc ipſum manere, & oio tolli tempus. 3.de Cæl.T.Co.15. Quære Sardinia.1.

NVNCIVS.

Nunciis malorum iraſcimur, quia doloré inferunt.2.Rhetor.c.2.H.

NVPTIAE.

1 in Nuptiis magnifici eſſe debemus.4.Ethicor.c.2.D.

2 Nuptiarum tempus aptius eſt per hyemem, ut multi obſeruant, & flantibus boreis q̃ auſtralibus uentis.7.Polit.c.16.C. Quære Matrimonium.

NVTRIMENTVM. NVTRIRE. NVTRITIVVM. NVTRITIVA POTENTIA.

1 Nutritio differt ab augmentatione, quia quod aduenit nutribili, eſt potentia tale, & nõ tantum, id eſt ad maiorem quantitatem. Quod uero aduenit augmẽtabili, eſt in potentia ad utrunq; ſcilicet ad tale & tantum. 1.de Gener.T.Co.39. & ultra.

2 Nutritur tandiu animal, q̃diu uiuit, & ſeruatur, licet diminuatur. Nõ tamen augetur ſemper.1.de Gener.T.Co.41.

3 Nutrimentum materia eſt eius, quod nutritur, & id quod nutritur, forma eſt & ſpecies reſpectu nutrimenti.2.de Gener.T. Comment.50.

4 Nutriuntur omnia ex illis, ex quibus conſtant, & cum omnia ex quattuor nutriantur elementis, ex iis conſtant.2.de Gene. T.Com.50.

5 Nutriuntur multis, quæ uno tantum uidentur nutriri.2.de Gener.T.Co.50.

6 Nutriuntur omnia uiuẽtia calido & frigido, humido & ſicco.2. de Anima.T.Cõment.28.

7 Nutritur nihil, niſi quod communicat uita.2.de Aïa.T.Co.37.

8 Nutritionis cauſam ignem eſſe, quidam dixerunt, quia ipſe maxime inter omnia corpora & elementa nutriatur, & augeat̃. 2.de Anima.T.Co.40.

9 Nutrimentum contrariũ eſt ei, quod nutritur. Et nutrimentum debet eſſe tale cõtrarium, ex quo nutritum augeri poſſit, quia contraria quædam ſunt, quæ fiunt ex aliis, non tamen ex illlis augmentum ſumere poſſunt, ut ſanum fit ex ægro, nõ tamen ex illo ſumit augmentum aut nutrimentum. Et quod nutritur, alimentum in ſuã naturam conuertere debet, & non econtrario .2.de Anima.T.Co.43.

10 Nutriri contrario, dixerunt quidam, q̃a nutrimentum mutatur in id, quod nutritur, & nihil mutatur, niſi in contrarium, uel in medium, quod habet contrarii rationem, & agens & paſſum contraria ſunt, ergo a diſſimili & contrario fit nutritio. Alii dicunt, a ſimili fieri nutritionem, quia in naturam aliti conuertitur nutrimentum. Quorũ utriq; ex parte uerum dicunt, nam alimentum inquantum non eſt decoctum contrarium eſt, inquantũ uero eſt coctum ſimile eſt, & ſic nutritio fit a ſimili & a diſſimili. 2. de Anima.T. Co.44.& ultra.

11 Nutritur nihil, niſi animatum, nam quod anima caret, non nutritur.2.de Anima. T.Comment.46.

12 Nutrimentum alia ratione auget, alia nutrit, quia auget, ut ipſum animatum quantum eſt, nutrit ſecundum quod ſubſtãtia, & hoc aliquid eſt, quia cõſeruatur ſubſtãtia, q̃diu nutritur.2.de Aïa.T.Co.47.

13 Nutrimentum efficit generationem, non illius quod nutritur, ſed alterius in ſpecie ſimilis.2.de Aïa.T.Co.47.

14 Nutritur aliquid ſecũdum quod eſt ſubſtantia, & hoc aliquid, quia ſaluat ſubſtantiam, quouſq; nutritur .2. de Anima. T. Comment.47.

15 in Nutritione tria cõcurrũt. Quod alit̃, ſcilicet corp9, quo alitur, ſcilicet nutrimẽtum, & quod alit, ſcilicet anima uegetatiua.2.de Aïa.T.Co.49.

16 Nutritio duplici inſtrumento fit, ſcilicet alimento, quod eſt tanq̃ inſtrumentũ motum, & calore naturali, quod eſt tanq̃ inſtrumentum non motum & mouẽs, ſicut nauim gubernat nauta manu & temone 2.de Aïa.T.Co.50.

17 Nutrimentum corp9 eſt, quod tactu percipitur.3.de Aïa.T.Co.63.

18 Nutriuntur omnio dulci uel ſimplici uel commixto.de Sen.& Sen.c.4.G.

19 Nutrimentum augmentatur, & præparatur a calido, & quod leue eſt trahit̃, amarum uero & ſalſum propter grauitatẽ relinquitur.de Sen.& Sen.c.4.G.

20 Nutrimentum debet eſſe compoſitum, quia quæ nutriuntur, non ſunt ſimplicia. de Sen.& Sen.c.5.R.

21 Nutrimentum eſſe compoſitum, ex hoc colligitur, ꝙ omnis nutrimẽti ſunt aliquæ ſuperfluitates & excremẽta aut intra animalia aut extra, ut in plãtis.de Sen.& Sẽſat.c.5.R.

22 Nutriuntur melius animalia, qñ dormiũt q̃ qñ uigilant.de Som.& Vigil.c.1.I.

23 Nutrimẽtum nõ ſuſcipientia corrũpũt̃, quia calor naturalis cõſumit materiam, in qua eſt.de Longit.& Breu.Vit.c.2.H.

24 Nutritiuum animalium quorundam, licet actu unum ſit, potentia tamen eſt plura, & ideo talia animalia uiuunt diuiſa. de Iuuent.& Seneċt.c.1.F.

25 Nutritiua in medio animalis eſt.de Iuuẽ. & Senect.c.2.D. Quære Anima.

26 Nutrimentum duobus locis digeritur, ore ſcilicet, quæ ẽ imperfecta quædam digeſtio, & ſtomacho.de Iuuent.&. Senect. cap.2.A.

27 Nutrimentum refrigerationem animalibus facit.de Iuuent.&.Senect.c.3.D.

28 Nutrimento indiget animal, ut ſeruetur, de Reſpirat.c.4.N.

29 Nutrimenti cupiditas naturalis eſt.3. Ethicor.c.11.A.

30 ſine Nutrimento nõ eſt animalium uita. 1.Polit.c.5.B.

31 Nutrimentorum differentiæ faciunt differentes animalium uitas. Nam alia ſunt gregalia, alia ſoliuaga, prout illis conducit ad nutrimentum acquirendum.1. Politic. cap.5.B.

32 Nutrimẽtum præbere genitis naturæ opus eſt.1.Polit.c.7. A.

33 Nutrimẽtum quale ſit, maxime reffert ad robur corporis.7.Polit.c.17.A.

NVTRIX.

1 Nutricibus puerorum uina non cõferũt, quia uinum omne ſpirituoſum eſt, maxime nigrum. Et pueri in cerebro & ſuperioribus partibus multum ſuperfluitatis habẽt. Nihil aũt reffert, an nutrices, an pueri bibãt illud.de Som.& Vigil.capit.3. F. Quære Democrates.

NVX. Teſtæ durioris fructus.

Nuces cur abſq; ictu facile admodum frãguntur machinamento illo, quod nonnulli ad eãs comminuendas facere conſueuerunt, cum præſertim plurimum roboris adimatur una cum ipſo motu. Mechanic. cap.22.per totum.

O

OBIECTVM.

Obiecta priora ſunt actibus & operationibus potentiarum. 2. de Aïa.T.Co.33.34 Quære Intellectus. Scientia. Senſus. Potentia.

OBLIQVVM Nomen. Quære Nomẽ

OBLIQVVM. Vt opponitur recto.

Obliquum nec iudex ſui eſt nec recti.1. de Aïa.T.Co.85. Quære Rectum.

OBSCVRVM. Vt intelligatur.

Obſcura quãdo tractantur, claris indiciis & exemplis illuſtranda ſunt.2. Ethic.c.2. B.&.1.Mag.Mor.c.1.G. Quære Diffinitio 51. Aenygma. Aequiuocum. Metaphora.3. Multiplex.6.

OCEANVS. Mare continẽtẽ noſtrũ ambiens.

1 Oceanum, qui circa terram fluit, fortaſſis antiqui dixerunt perpetuum curſum uaporum aſcendentium & deſcendentium per aquam in terram.1.Meteor.c.9. C.

2 Oceanus ore anguſto inter colũnas Herculis ingreditur, deinde coarctatur, deinde rurſus dilatatur, & rurſus coarctatur. de Mund.ad Alexand.c.1.F. Quære Herculeæ columnæ. Mare.

OCHRA. Pigmentum foſſile, quo uulgo pictores utuntur.

Ochra ab exhalatione calida & ſicca fit.3. Meteor.c.6. G.

OCCIDERE.

Occidere ſeipſum. Quære Interficere. Tyrannus.

OCCVLTVM.

1 Occulta ſic ſunt, acſi facta nõ ſint.2.Rhetor.c.6.E.

2 Occulta reuelant, & qui iniuriam perpeſſi ſunt, & maledici .2.Rhetor.c.6.E.

OCIVM.

1 Ociũ inter iucunda cenſetur.1.Rheto. cap.11. L.

2 Ocium ut habeamus, negocium gerimus 10.Ethic.c.7.B.&.7.Polit.c.14. &.15.A.

3 Ocium præferendum eſt negocio.7.Politic.c.14.& .15.A.

4 Ocium ut adſit nobis, oportet multa neceſſaria adeſſe.7.Polit.c.15. A.

5 in Ocio utilis ẽ uirtus, & opus eſt philoſophia & tẽperãtia & iuſtitia.7.Pol.c.15.A.

6 Ocium cum pace petulãtes homines reddit.7.Polit.c.15.A.

7 Ociũ nullũ eſt ſeruis.7.Polit.c.15.A.

8 in Ocio laudabiliter uerſari, ſicut in negocio recte, natura expetit. Minus tñ utendũ eſt ioco in ocio q̃ in negocio, q̃a ioc9 q̃es eſt, q̃ indigẽt laborãtes.8.Polit.c.3.A.

9 Ociũ uidetur uoluptas & felicitas & uita beata.8.Polit.c.3.A.

10 ad Ociũ degẽdũ neceſſe ẽ erudiri diſciplinis.8.Pol.c.3.B. Quære Febricitans.4.

OCVLVS.

1 Oculus ſic ſe habet in corpe, ſicut mẽs in

anima.1.Topic.c.12.A.&.1.Ethic.c.6.D.
2 Oculum appellauit Plato ὀφρυόσκιον id eſt ciliumbre, eo ꝙ cilium umbram faciat in oculo.6.Topic.c.2.C.
3 Ocul⁹ iuuenis ſi aptaretur ſeni, ſenex uideret, ut iuuenis.1. de Anima.T.Co.65.
4 Ocul⁹ ſi animal eſſet, eius anima eſſet ipſe uiſus, id eſt uirtus uiſiua.2.de Anima.T. Comment.9.
5 Oculi ſubſtantia, quæ ſe habet ut ratio ipſi⁹ oculi, uiſus eſt.2.de Anima.T.Co.9.
6 Oculus materia eſt uiſus, quo deficiente, iam non erit oculus, ſed æquiuoce, ut oculus pictus aut lapideus.2.de Anima. T.Comment.9.
7 Oculos duros aialia habẽtia, ut cicadæ, non omnes colores percipiunt, ſed eos, qui uehementes ſunt & terrentes aut cõuenientes.2.de Anima.T.Co.93.
8 Oculi quibus ſunt duri, non habent tegmen aut palpebras, quib⁹ molles ſunt, uelãtur aliquo tegmine aut palpebris.2.de Anima.T.Co.100.
9 Oculo conſtricto & moto, uidetur ignis lucere. Quod ideo accidit, qa nigrũ oculi læue & terſum ſiue politum eſt, & omne tale natum eſt fulgere in tenebris, non tamẽ illuſtrare. Moto uero oculo, propter celeritatem motus unum duo uidentur, ita ut aliud uidens & aliud uiſum eſſe credatur. de. Sen & Sẽ.c.2.A.B. Quære Quærcus. Squamma.
10 Oculus ſi igneus eſſet, ut Empedocles & Plato in Timæo poſuerũt, in tenebris etiam uideret, ſicut lumen ex laterna exiens. de Sen. & Sen.c.2.C.
11 in Oculo ideo rerum imagines apparẽt, qa ocul⁹ læuis politus & terſus eſt ꝑpter refractionem, quam ignorabat Democritus.de Sen.& Sen.c.2.E.
12 Oculus ſol⁹ uidet inter omnia corpora, in quibus ſit refractio, & in eo apparent idola.de Sen.& Sen.c.2.F.
13 Oculum aqueum eſſe, experientia conſtat. Nam aqua uidetur fluere oculis ſauciatis, & in fœtibus nuper formatis oculi ſplendent, & fulgent. Et animalia ſanguinem habentia albuginem habẽt pinguẽ & craſſam, ut oculi humor non congeletur.de Sen.& Sen.c.2.G.
14 Oculus inter oẽs ptes corpis nõ riget frigore, nec ulli unq̃ frixit propter pinguedinem & craſſitudinẽ albuginis circumſtãtis aqueum humorem.de Sen. & Sen. cap.2.G.
15 Oculi animalium ſanguine carẽtium dura tunica ambiuntur, quæ defendit eos a frigore.de Sen.& Sen.c.2.G.
16 Oculi pars interior aquæa eſt, quia aqua perſpicua & diaphana eſt, & illam partem oculi interiorem neceſſe eſt eſſe luminoſam. Nam ſicut exteri⁹ medium debet eſſe illuminatum, ſic & interius, quia ſenſoriũ animæ nõ eſt in exteriori parte, ſed interius.de Sen.&.Sen.c.2. L.
17 Oculi intimam partem capacem luminis eſſe & perſpicuam, experimento cognoſcitur. Nam uulnere accepto in bello circa tempora, ita ut oculorum meatus & pori conciſſi & rupti ſint, tenebris ſuffundi uidebantur, ac ſi lucerna eſſet, qa abſciſſa fuit perlucida pars oculi uocata pupilla, ſicut laterna quædam. de Senſ.& Senſat. cap.2.L.
18 Oculi partem, quæ facultatem uidẽdi habet, ex aqua conſtare exiſtimandum eſt. de Sen.& Sen.c.2 .M.
19 Oculi generatio ex cerebro conſtat, quia aquæa eſt.de Sen.& Sen.c.2. N.
20 Oculus ſeu inſtrumentum uiſus aqueus eſt, non tamen uidet ut aqueus, ſed ut diaphanus eſt.de Sen.& Sen.c. 2.F.
21 Oculus licet ſit diaphanus, quod eſt cõmune aeri & aquæ, aqueus tamen eſt, & non aereus, quia aqua facilius retineri & comprehendi poteſt, q̃ aer.de Sen.& Sẽ. cap.2.F.
22 Oculi ſine palpebris, obiecto uiſibili indebita diſtantia, ilico uident. de Senſ.& Senſat.c.5. O.
23 Oculis duobus uiſa uno modo uident. de Sen.& Sen. c.7.M.
24 Oculos habentia animalia dormiunt.de Somn.& Vigil.c.1.H.
25 Oculorum durorũ animalia, ut cicadæ, dormiunt, ſed exiguo ſomno egent, ita ut lateat, utrum ſomno participent, an nõ. de Som.& Vigil.c.1. H.
26 Oculus menſtrua patientium inficit ſpeculum, quia ipſe eſt infectus inflammatione ſanguinis menſtruorum, eo ꝙ uenarũ plenus eſt. de Somniis.capit. 2. F. Quære Menſtrua.
27 Oculi rubentes parum, arguunt uerecundum. Humidi lucidi hilarem. Lippientes temulentũ & ſomniculoſum. Exigui timidum, ualde magni tardum. Concaui malitioſum. Prominentes fatuum. Nutãtes timidũ. Lucentes luxurioſum. de Phyſiognom.D.
28 Oculorum caliginem depellit, & lucẽ clariſſimam reddit hærba quædam, quæ propter fontem Licarmum naſcitur.de Admirand.Aud.22.

29 ad Oculorũ curationẽ æris flore & phrygio cinere multũ utuntur medici.de Admiran.Audit.54.
30 in Oculis eſt uerecundia, ut in prouerbio dicitur.2.Rhetor.c.6.E.
31 ante Oculos ponere quid ſit. Quære Ponere ante oculos.
32 Oculo ſi quis digitum ſupponat, unum duo uidebuntur.11.Metaphy.c.5.C. Quære Viſus. ✳.

ODYSSEA. Homeri opus.

1 ex Odyſſea & Iliade facta eſt tragœdia. in Poet.c.7.B.
2 Odyſſeam appellauit Alcidamas pulcherrimum uitæ ſpeculum.3. Rhetoricorum. c.3.D. Quære Homerus.

ODISSE. ODIVM.

1 Odiens minus uult inferre dolorem, ſed potius affligere, nec cognoſci uult.2.Rhetor.c.4. F.
2 Odium poteſt eſſe in ſpeciem ut in furẽ, ira tamen in indiuiduum.2.Rhetoricor. cap.4. F.
3 Odium non ſanatur tempore.2.Rhetor. cap.4.F.
4 Odii & iræ differentia oſtenditur.2.Rhetor.c.4.F. G.
5 Odiſſe debemus tanq̃ amaturi, & non amare tanq̃ oſuri contra Biantis ſententiam.2.Rhetor.c.21 .F.
6 Odio aut contemptu maxime pereũt tyranni.5. Politicorum. capit. 10. Quære Ira.37.✳.

ODORARE. ODORATVS. ODORABILE.

1 Odorare nõ poſſunt aialia terreſtria, nec etiam homo ſine reſpiratione.2. de Aia. T.Com.76.
2 Odorat homo praue inter cũcta aialia.2. de Aia.T.Co.92.
3 Odorat homo nihil ſine triſtitia aut uoluptate.2.de Aia.T.Co.92.
4 non Odorabile dicitur, & quod nullum poteſt habere odorem, aut quia paruum odorem, aut malum.2.de Anima.T.Comment.96.
5 Odorabilis & non odorabilis eſt cognoſcitiuus odoratus, quia eadẽ potentia eſt oppoſitorum.2.de Anima.T.Commen. 96.
6 Odorant tam habentia ſanguinem q̃ nõ habentia.2.de Anim. T.Co.97.
7 Odoratio omnis per mediũ aliquod fit, ut per aerem aut per aquam. Nam uidemus, ꝙ aquatilia, & quæ in aere degunt, percipiunt a longe odorem alimenti, & ad ipſum mouentur.2.de Anima.T.Cõment.97.
8 Odoratio fit per medium extraneum.2 de Aia.T.Co.97.
9 Odoratus ſenſus an ſit in animalibus omnibus ſicut in homine, id eſt an ea potentia, qua alia animalia ab homine percipiunt odorem, ſit odoratus uel aliud, dubitatur, quia cum homo attrahendo ſpiritum odoret, aliqua uero non, ut piſces, qui non reſpirant, uidetur, ꝙ illa potentia non ſit odoratus ſeu olfactus, ſicut in homine. Ad quod reſpõdetur, ꝙ cum idẽ obiectũ odorabile percipiant animalia non reſpirantia, ſicut homo, ut male olẽtia & bene, & a talib⁹ odoribus animalia non reſpirãtia corrumpantur, ſicut homo, ſequitur ꝙ animalia non reſpirantia habeant olfactũ, ſicut reſpirantia. Eſt tamen differentia ex parte modi inſtrumenti olfactus, quia reſpirantia habent operculum, & ideo niſi per inſpirationem attollatur operculũ illud, nõ odorant. Animalia uero quæ nõ reſpirant, non habent operculum.2. de Aia.T.Co.98.& ultra.
10 Odorat homo inſpirans & non exſpirãs, nec ſpiritũ retinẽs.2.de Anima.T Co.98.
11 Odorare nõ poſſunt in aqua animalia, q̃ reſpirant.2.de Anima.T.Co.100.
12 Odoratus differt a tactu, quia tactus medium habet connaturale ſcilicet carnem, odoratus uero medium habet extraneum ſcilicet aerem. Secundo, quia odorat⁹ duplici immutatione ſentit, ſcilicet immutatiõe medii & ſenſ⁹, tact⁹ uero unica mutatione mutat̃ ſimul mediũ & ſenſus, ut ſimul miles & clypeus unica percuſſione percutitur. 2.de Anima.T.Co.114.& ultra.
13 Odorabilia non agunt in ea, q̃ non ſunt odorantia.2.de Anima.T.Co.125.
14 Odoratus nõ ineſt omnibus animantib⁹, ſed illis ſolum, quæ motu proceſſiuo mouentur, ut non ſolum cominus tactu ſentiant, ſed etiam eminus, ut conſeruentur, cui rei ſeruit odoratus.3.de Aia T.Comment.64.
15 Odorat⁹ ineſt animalibus ſalutis gratia, ut moueantur ad alimenta, & fugiãt quæ corruptiua ſunt, rationalibus ultra hoc ineſt, ut multas differentias annuncient rerum, tam agibilium q̃ contemplabilium. de Sen.& Sen.c.1.E.
16 Odoratus ſenſorium igni attribuitur. de Sen.& Sen.c.2.M.

17 Odoratꝰ quod eſt actu,hoc potẽtia odoratiuum eſt.de Sen.& Sen. c.2.M.

18 Odoratus ſenſorium in cerebro ſitũ eſt, quia materia frigida eius potentia calida eſt.de Sen.& Sen.c.2.M.

19 Odoratum peiorem habemus q̃ cætera animalia,& ideo odorum genꝰ minus manifeſtum eſt nobis q̃ ſaporum. de Sen. & Senſat.cap.4.A. &.2.de Anima.T.Comment.92.

20 Odorabilia quæ ſint, & quæ non,habes. de Sen.& Sen.c.5.A.B. Quære Aes.Argentum. Aer. Aqua. Elementum. Mare. Nitrum. Lignum.

21 Odorabile non eſt,ſecundũ quod eſt diaphanum, ſed ſecundum quod eſt lauatiuum aut mundatiuum enchimæ,id eſt ſapidæ ſiccitatis. de Senſ. & Senſat, capit. 5.A.

22 Odorabile nutritiuorum eſt quædã paſſio.de Sen.& Sen.c.5.Q.

23 Odorant animalia non reſpirantia, protinus ut odorabile obiicitur indebita diſtantia,ut animalia,quæ nullas palpębras habent,uident uiſibilia obiecta indebita diſtantia. Reſpirantia uero etiam admoto proxime odorabili,non odorant,niſi reſpirent,ſicut animalia,quæ palpebris oculos tegunt,nõ uidẽt etiam uiſibilia iuxta poſita,niſi palpebras attollãt de Sen. & Sen. cap.5.O.

24 Odoratus ſenſus medius eſt inter eos ſenſus,qui tactu funguntur,ut ſunt tactus & guſtꝰ,& inter eos qui medio extraneo ſentiunt,ut ſunt uiſus & auditus. de Senſ. & Sen.c.5.P.

25 Odoratio non ſolum fit in aere, ſed etiã in aqua,quod manifeſtant piſces,& animalia teſtata. de Sen.& Sen.c.5.B.

26 Odoratio,quæ fit in hominibus & animalibus ſanguinem habentibus,fit pęr inſpirationem.de Sen.& Sen.c.5.L.O.

27 Odoratio in aere & in aqua fit. de Sen. & Sen.c.5.Q.

28 Odoratus ſenſibilia non ſunt corpus, ſed corporis qualitates. de Senſ.& Senſato. cap.6.I.

29 Odoratio ſucceſſiue fit.de Sen.& Senſa. cap.6.H.

30 Odoratu participãt omnia animalia,ſed non habẽt idem organum odorandi.de Reſpirat.c.3.B.✳.

ODOR.

1 Odor non confert ad alimentum animalis,niſi per accidens.2.de Anima.T.Cõment.28.

2 Odor non mouet immediate potentiam odoratiuam,ſed medium eſt,quod immediate mouet illam.2.de Anima.T.Comment.75.

3 Odoris medium innominatum eſt.2.de Anim.T.Co.76.

4 de Odore & odorabili minus bene determinari poteſt,q̃ de audibili & uiſibili, quia minus notũ eſt nobis,qualis ſit odor q̃ ſonꝰ,aut color,aut lũmẽ.Cauſa aũt eſt, quia ſenſum odoratus peiorem habemus multis animalibus.2. de Anima. T.Comment.92.

5 Odorum non omnes differentias homo ſentit,ſed quæ ſunt uehementes,ſicut animalia,quæ habent oculos duros,non percipiunt omnes colores,,ſed qui ſunt uehementes.2.de Aĩa.T.Co.93.

6 Odorum differentiæ analogiam id ẽ proportionẽ quãdã uidentur habere ad ſapores,quia odores ſaporum nomine appellamus.2.de Aĩa T.Co.93.

7 Odorum nomina quia nõ ſunt nota nobis,odores appellamus nominibus ſaporum,qui ſunt noti nobis,& habent quandam conuenientiam cum illis,ut dulcem, amarum,acrem hebetemq;.4.de Aĩa. T. Co.65.& de Senſ.& Senſ.c.5.E.

8 Odores quidam corrumpunt animalia.2 de Anima. T. Comment. 99. Quære Sulphur.

9 Odor ſicci eſt.2.de Anima. T.Commẽ. 100.

10 Odor non nutrit.3.de Anima.T. Comment. 64.

11 Odor fumea exhalatio eſt,quæ eſt ignea de Sen.& Sen.c.2.M.

12 Odor & ſapor eadẽ fere paſſio,id eſt paſſibilis qualitas eſt.de Sen.& Senſat.capit. 4. A.

13 Odores ſic fiunt a ſicco & enchimo id ẽ ſapido in aere & aq̃,ſicut ſapores a ſicco terreſtri inhumido.de Senſ.& Senſat. capit.5. A.

14 Odor ẽ natura enchimi id eſt ſapidi ſicci impreſſa acri aut aquæ,& illđ, quod habet talem naturam,eſt odorabile.de Sẽ. & Sen.c.5.B.

15 Odorem,aliqui dixerunt,eſſe euaporationem fumalem communem terræ & aeri, & propterea Heraclitus dixit,ꝙ ſi omnia entia conuerterẽtur in fumum, nares poſſent illa cognoſcere.de Senſ.& Senſat.capit.5.C.

16 Odor tunc percipitur,cum aer aut aqua patitur a ſicco ſapido.de Sen.& Sẽ.c.5.E.

17 Odores proportionales ſunt ſaporibus, quia ſic operatur enchimum ſiccum in aere & aqua,ſicut tereſtre ſiccum in humido ad ſapores efficiendos.de Sen.& Sen. cap.5.E.

18 Odor nec uapor nec exhalatio uideť eſſe,quia uapor ad aquam pęrtinet,exhalatio uero ad fumida,quæ in aqua fieri nõ poteſt.Cum ergo uapor ad aquam,exhalatio ad aerem referatur, non erit odor uapor,aut exhalatio.de Senſ.& Senſat.capit.5. D.

19 Odores male olentes ſic cum difficultate haurimꝰ,ſicut ſapores amaros difficulter tranſglutimus.de Senſ.& Senſato,capit.5.E.

20 Odor id eſt in aere,quod ſapor in aqua. de Sen.& Sen.c.5. F.

21 Odorum in uniuerſali duæ ſunt ſpęcies, una per conuenientiam ad ſaporem, alia ſecundum ſe.de Sen.& Sen.c.5.G.

22 Odores ciborum non ſunt delectabiles ſaturis & repletis. de Sen. & Senſato. capit.5.G.

23 Odores ciborũ delectabiles ſunt per accidens.de Sen.& Sen.c.5.G.

24 Odores aliqui pęr ſe delectant, ut qui e floribus ſpirant,quia non inuitant magis aut minus ad edendum,immo aliquãdo obſunt ad edendum, ſicut Stratis Comicus illudens Euripidi dicebat. Nõ inſundas unguentum,dum lentem coquis. de Sen.& Sen.c.5.G.

25 Odores delentur frigore,quia frigus delet calorẽ,qui habet uim mouendi & creandi.de.Sen.&.Sen.c.5.F.

26 Odores qui miſcent potionibus,uim faciunt delectationi,quouſq; fiat oblectatio quaſi una duobus ſenſibus. de Sen.& Sẽſat.c.5. H.

27 Odores ſecundũ ſe delectabiles ſunt hominibus. Illi uero odores,qui ſaporibus reſpondent,delectabiles etiã ſunt aliis animantibus.de.Sen.& Sen.c.5.H.

28 Odoris ſecundum accidens delectabilis ſpęcies diuiduntur ſecundum ſpęcies ſaporum.de Sen.& Sen.c.5.H.

29 Odor tunc percipitur,cum aer,aut aqua patitur a ſicco ſapido. de Sen .& Senſat. cap.5.E.

30 Odor,qui ſecundum ſe eſt delectabilis, non diuiditur in ſpęcies,quia natura ipſius ſecundum ſeipſam eſt iucunda aut moleſta.de Sen.& Sen.c.5. H.

31 Odores per ſe delectabiles ideo hominẽ delectant, quia cerebri frigiditatem temperant.Nam cum cerebrum ſua natura frigidum ſit,& ſanguis,qui circa ipſum ẽ in uenis anguſtis,tenuis ſit & purus,ſitq; facile congelabile,odores conferũt auxilium ad ſanitatem tuendam, cum prohibeant congelari ſanguinem cerebri. Nã euaporatio ciborum propter cerebri frigiditatem fluxiões morbidas facit.de Senſ. & Senſat.c.5. I.

32 Odoris nulla alia utilitas ẽ, niſi ꝓhibere gelationem ſanguinis in uenulis cerebri contenti.de Sen &.Sen.c.5.I.

33 Odores ad cerebrum aſcẽdunt propter leuitatem caloris,qui in ipſis eſt,quia natura odoris calida eſt. de Sen. & Senſat. cap.5.L.

34 Odorem quomodo ſentiant animalia nõ reſpirãtia,ut piſces,formicæ,culices dicti muliones,non eſt manifeſtum.de Sen.& Sen.c.5.M.

35 Odorem ſentiunt non reſpirantia, ſicut & reſpirantia,ſed non eodem modo. de Sen.& Sen.c.5.N.

36 Odores peſſimi ut ſulphuris necant homines & etiam animalia.de Sen.& Sen. cap.5.P.

37 Odor rationabiliter dicitur tinctura quædam per tranſlationem. de Sen.&.Senſ. cap.5.Q.

38 Odoribus nutriri animalia quædam,dixerunt Pythagorici. de Senſ.& Senſato.capit.5.R.

39 Odores non nutriunt,quia quod nutrire debet,compoſitum & corpꝰ ſolidum eſſe neceſſe eſt.de Sen.& Sen. c.5.R.

40 Odor ſic ſe habet ad ſanitatem, ſicut ſapor ad nutritionem.de Sen & Sen.c.5.R.

41 Odores oẽs numero finitos eſſe, neceſſe eſt, quia non ſunt diuiſibiles in infinitũ ſecundum ſpęciẽ, nam habentia extrema & pęr conſequens media, infinita eſſe nõ poſſunt.de Sen.& Sen.c.6.C.D.E.F.

42 Odor prius tempore mouet medium q̃ ſenſum,quia non ſentitur,ut eſt, indiget tamen motu ut aere lato.de Sen.& Sen. cap.6.H.

43 Odore non gaudent bruta,niſi per accidens.3.Ethic.c.10.B.

ODORATIVA POTENTIA.Quære.Odor.Odorabile.Odoratio.Odoratꝰ.

OECONOMIA.Seu OECONOMICA.Rei familiaris adminiſtratio & diſpẽſatio.

1 Oeconomicæ ſubiectum eſt domus.1.Oecono.c.1.A.Quære Domus pro familia. Filius.Frater.Maritus.Paterfamilias. Vir.

Vxor.
2 Oeconomiæ ē parare domū, & illa uti.1.Oeconom.c.1.A.
3 Oeconomiæ quatuor ſunt ſcilicet Regia Præfectoria.Ciuilis, & Priuata,& circa q̄ unaquæq; harum uerſetur,habes. Oeconom.Publ.A.
OENOTRIA.Italiæ pars inter Scyllaticum & Lameticum ſinum . OENOTRII. Oenotriæ incolæ.
1 Oenotria,q̄ poſtea dicta eſt Italia. Quære Italia.
2 ab Oenotriis orti ſunt Chaones.7.Polit.c.10.B. Quære Itali.
OLEVM.
1 Oleum ipſum per ſe non elixatur , quia nihil eorum patitur,quæ elixationem cō ſequuntur . 4. Meteororum . T.Comment.27.
2 Oleum propter tenacitatem ſeu uiſcoſitatem hypoſtaſim,id eſt ſedimentum non habet.4.Meteor.T.Co.32.
3 Olei natura,dubium eſt, an plus terræ q̄ aquæ habeat,nam ſi plus haberet aquæ, cōcreſceret in modum glaciei a frigido, ſi uero plus terræ haberet, ab igni dureſceret,ut fictile.4.Meteor.T. Co.40.
4 Oleum inſpiſſatur a frigore,quia aere refertum eſt,& frigus aquam facit ex ſpiritu,qui in oleo eſt,& ubi aqua & oleum permixta fuerint,fit ambobus ſpiſſius ab igni,quia tractu tēporis euaporata aqua albeſcit,deinde ingroſſatur propterea qđ marceſcente calido,ex aere fit aqua. 4. Meteor.T.Co.40.
5 Oleum aere plenum eſt,& propterea ſupernatat.4.Meteor.T.Co.40.
6 Oleum ſiccari non poteſt,nec a frigore, nec a calore ſolis, quia non ſolum uiſcoſum & lentum eſt,ſed etiam aereum .4. Meteor. T.Co.40.
7 Oleum aere & aqua conſtat.4.Meteoro. T.Co.41.
8 Oleum q̄uis aqueum ſit,tamen quia pl⁹ aeris q̄ aquæ continet,coagulari non poteſt.4.Meteor.T.Co.43.
9 Oleum non eſt euaporabile, nec craſſeſcit,dum coquitur,quia exhalabile eſt. 4. Meteor.T.Co.45.
10 Oleum min⁹ ſubtile eſt q̄ aqua, q̄uis pl⁹ diſtendi poſſit q̄ aqua, quia uiſcoſum & lentum eſt,& propterea facilius manu cō tineri poteſt q̄ aqua.de Sen . & Senſato. cap.4.C.
11 Oleum rerum proxime locatarum ſaporem recipit. de Somniis.c.2.H.
12 Oleum ac ſal emi oportere, prouerbialiter dictum in eos,qui aut uera aut adulatoria loqui debēt,aut in eos,qui pro tempore cōtrariis remediis utuntur. Nam ſal acer eſt,oleum autem lene.2 . Rhetor.c.23.M.Quære Oliua. ✳.
OLIGARCHI. Pauci potentes . OLIGARCHIA . Secunda ſpecies reipublicæ lapſæ. Quære Paucorum potentia.
OLIM.
Olim tempus importat,quod eſt remotū a memoria noſtra.4.Phyſicorum T.Cōment.127.
OLYMPIA. Ludi in honorem Iouis,qui publico Græciæ conuentu quinto quoq; anno celebrabātur apud Burim & Elidē Achaiæ oppida.
1 Olympiacis certaminibus qua oliua coronētur athletæ.Quære Oliua.
2 In Olympiacis coronantur, non qui ſunt pulchri , ſed qui bene decertant.1.Ethic. c.8.C.&.1.Rhetor.c.2.I.
3 Olympia & celebres ſolennitates qui inſtituerunt,laudat Gorgias.Iſocrates uero eos uituperat,qui corporis uirtutibus certamina & præmia propoſuerunt , prudentiæ uero non propoſuerunt certamina neq; præmia.3. Rhetoricorum . cap. .14 . B .
4 Olympia qui uicerunt,duo aut tres tantum inuenti ſunt,qui iidem adoleſcētes & uiri ſint uictoriam conſecuti,quia exercitatio nimia in adoleſcentia robur & uires adimit.8.Polit.c.4.B.
5 Olympiaci ludi poſt Iſthmios celebrabā tur. 1. Metaphyſicorum. T. Commen.7. Quære Iſthmii.
OLYMPVS. Aedificium ſeu templum Athenis.
Olympi ædificatio facta eſt a Piſiſtratidis,ut plebis ocium & quies tolleretur, & paupertas induceretur,quod tyrānidi cō ferebat.5.Polit.c.11.C.
OLYMPVS.Pro Cælo.Quære Cælum .129 .
OLYMPVS.Muſicus inſignis.
Olympi modulatio abſtrahit animam,atq; rapit.8.Polit.c.5.C.
OLYNTHII . Ciues Olynthi urbis Thraciæ.
contra Olynthios bellum geſſere Mnedei,& Timotheus Athenienſis. Oecono. Publ.H.Quære Scarabæus.
OLIVA.Quære Olea.
1 Oliuæ ram⁹ Athenis ſacer.Quære Athenæ. 3:
2 Oliua quædam fuit in Pātheio nata miræ naturæ,cuius frondes colore erant in uerſo ab aliis oliuis,& rami in morem coronæ inflectebantur. de Admirand. Audit.47.
3 Oliua oleo indiget pro condimēto, q̄uis oleum ex oliua fluat. 2.Rhetoricorum.c.23.O.
OMNE.
Omne & totum quomodo differant,oſtēditur.5.Metaphyſicorum.T. Commē.31. Quære Dici de omni.Totū
OMOTES.Cruditas.Quære Cruditas. Digeſtio.
ONYSES.Quære Nyſes.
ONOMACRITVS.Locrus legiſlator.
Onomacritum,quidam putant,fuiſſe primum legiſlatorem.2.Politic.c.10.C.
ONOMARCHVS.Phocenſis quidam. Quære Phocenſes.
ONVS.
1 Onera cur uehuntur facilius phalangaribus tragulis q̄ plauſtris,habes. Mechanic. c.9.per totum.
2 Onus idem cur ſi lōgitudinem habeat nimiam egregius humero portetur, tamen ſi quis id medium ſuſtineat quaſi breuiori ſit figura, habes.Mechanicorum.c.27. per totum.
3 Onus par cur ſi duo homines phalanga aut ligno aut aliquo eius generis portent, non pro rata parte apprimuntur, ſi pondus a medio recedens alterutram in partem declinat,uerum id pondus tanto magis urget, quanto ferentem propius accedit,habes.Mechanicorū.c.29.per totum. Quære Pondus.
OPES.Quære Diuitiæ.
OPERATIO.
1 Operationes quorum ſunt manifeſtiores, ipſa,quorum ſunt , manifeſtiora ſunt. 4. Meteor.T.Co.54.
2 Operatiōes,quæ ſunt propter aliqua opera,minus nobiles ſunt q̄ ipſa opa.1. Ethicorum.c.1.A.
3 Operationis finis eſt , qui accomodatur habitui.3.Ethic.c.7.B.
4 Operatio nulla perfecta eſt , ſi impedit. 7.Ethic.c.13.A.
5 Operatio non ſolum eſt in motu,ſed etiā in quiete, ut operatio dei,qui eſt immobilis.7.Ethic.c.14.D.
6 Operatio perfectiſſima eſt,quando potentia eſt in optima diſpoſitione,& obiectum eſt optimum.10.Ethic.c.4.C.
7 Operatio pfectiſſma eſt delectabiliſſima. 10.Ethic.c.4.C.
8 Operationem perficit, & ſequitur uoluptas,& ceſſante operatiōe, ceſſat uoluptas. 10.Ethic.c.4.D.
9 Operationes differunt ſpecie,ſi a potētiis ſpecie differētibus fiāt.10. Ethic.c.5.A.B.
10 Operatio, quæ cū uoluptate maiore fit, excludit illam, quæ fit cum minore , & q̄ cum maxima, maxime excludit. 10.Ethicorum.c.5.B.
11 Operationes quædam ſunt fugiēdæ,quædam expetēdæ,quædam neutræ.10.Ethicorum.c.5.C.
12 Operatio,& uoluptas ſenſus & intellectus licet ſeparabiles nō ſint,non tamen ſunt omnino idem.10.Ethic.c.5.C.
13 Operationes quædam ſunt expetibiles, a quibus nihil præter ipſas quæritur. 10. Ethico.c.6.A.
14 Operatio ab opere dicit, & ad perfectionem tendit.9.Metaphyſi.T.Co.16.
OPHELAS.Olynthiorum tyrannus.
Ophelas Olynthius qua fraude pecunias collegerit,habes.Oeconom.Publi.O.
OPICI.Quære Auſonii.
OPIFEX.Quære Artifex.
OPINABILE.
1 Opinabile quomodo differat a ſcibili, habes.1.Poſter.T.Co.44.
2 Opinabilia ſunt multa, quæ non ſunt entia.4.Topicorum.c.1.D.
OPINARI.OPINIO . OPINATIVVM.
1 Opinio differt a ſciētia.1.Poſteriorum.T. Comment.44.
2 Opinio eſt circa uerum aut falſum.1.Poſterio.T.Com.44.
3 Opinio & ſcientia non ſunt eiuſdem obiecti.1. Poſter.T.Com.44.
4 Opinio aliquando eſt falſa.2.Poſteriorū. T.Commen.27.
5 de Opinionibus oīm curam habere,ſtultū eſt.1.Topico.c.9.B.
6 ſi Opinioni alicui contrariam habemus rationem,nō debemus curare talem opinionem.1.Topico.c.9.C.
7 Opiniones ſingulorum philoſophorū annotandæ ſunt dialectico.1.Topic.c.12.B.
8 Opinio motus quidam eſt.8.Phyſicorum T.Comment.26.
9 Opiniones eædem infinities redibunt. 1. de Cæl.T.Com.22.&.1.Meteor.c.3.C.
10 Opinionem, dixit Plato,eſſe a prima trinitate.1.de Anima.T.Com.27.
11 Opinio non eſt eadem cum phantaſia,qa opinari nō eſt in nobis ſitum, ſed neceſſe

eſt, opinantem aut ueram aut falſam exiſtimatiōem habere. Phantaſia tamen ſemper eſt in nobis, cum uolumꝰ ea uti, nam licet nobis fingere quicquid uolumus, ut ii faciūt, qui in artificioſæ memoriæ diſpoſitis locis imagines fingentes collocant. 2. de Anima. T. Co. 153.

12 Opinio licet non ſit phantaſia, non tamē eſt ſine ea, ſicut nec phātaſia ſine ſenſu. 2. de Anima. T. Com. 153.

13 Opinio non eſt phantaſia, quia cum opinamur aliquid mali, pturbamur, aut gaudemus & cōfidimus, ſi opinemur aliquid læti. Quando uero utimur phantaſia, perinde nos habemus, ac ſi illa in ſpeculo ſpectaremus. 2. de Aia. T. Co. 154.

14 Opinio ad intellectum pertinet. 2. de Anima. T. Com. 155.

15 Opinionem non ſequitur ſemper fides, id eſt aſſenſus, quia contingit non credere iis & aſſentire, de quibꝰ habeas opinionem. 2. de Anima. T. Co. 157.

16 Opinio tunc eſt falſa, cum res mutata latet. 2. de Aia. T. Com. 159.

17 Opinio eſt futurorum. de Memo. & Remi. c. 1. B.

18 Opinio falſo & uero diuiditur, non bono & malo. 3. Ethic. c. 2. B.

19 Opinio nō ſolum eſt eorum, quæ ſunt in noſtra poteſtate, ſed etiam æternorum & impoſſibilium. 3. Ethic. c. 2. B.

20 Opinamur illa, quæ non nimium ſcimus. 3. Ethicorum. c. 2. B.

21 Opinio nō eſt eorum, quæ ſcimus. 3. Ethicorum. cap. 2. C.

22 Opinio eſt in parte rationali animæ, & ē eorū, quæ aliter ſe habere poſſunt. 6. Ethicorum. cap. 5. C.

23 Opinio non eſt conſultatio bona. 6. Ethicorum. c. 9. A.

24 Opinionis rectitudo ueritas eſt. 6. Ethicorum. cap. 9. A.

25 In Opinatiuo eſt prudētia & habilitas. 6. Ethicorum. cap. 13. B.

26 Opinionibus falſis quidam non minus aſſentiūt, q̄ alii ſciētiæ ſuæ. 7. Ethi. c. 3. B.

27 Opininionis eiuſdem eſſe, non eſt idem, quod eſt, eſſe concordes, quia opinionis eiuſdem poſſumus eſſe cum ignotis, concordia uero ad amicitiam attinet, quæ nō poteſt eſſe cū ignotis. 9. Ethic. c. 6. A.

28 Opiniones contrariæ ſunt, q̄ contradictoriæ aduerſantur. 4. Metaphyſi. T. Co. 9.

29 Opinans magis debet curare, ut ſciat ueritatem, q̄ qui ſcit, nam opinans ſi ad ſciētem comparetur, nō diſpoſitus eſt ad ueritatem. 4. Metaphyſi. T. Co. 18.

30 Opiniones omnes nō ſunt æqualiter ueræ, nam medicꝰ aliter opinatur de futura ſanitate ægroti, aliter qui ignarus eſt medicinæ. 4. Metaphyſi. T. Co. 24.

31 Opinio eſt de eo, quod aliter ſe poteſt habere. 7. Metaphyſicorum. T. Commē. 53.

Quære Poſitio pro opinione. ✳.

OPPONI.

Opponi alterum alteri dicitur quadrupliter ſcilicet, relatiue, priuatiue, contrarie, contradictorie, ut duplum dimidio, malū bono, cæcitatem uiſioni, ſedet non ſedet. Prædicament. c. 10. A. Quære Oppoſita.

OPPONENS. Vt diſtinguitur contra reſpōdentem in argumentando.

Opponens quomodo celare debeat propoſitum, & quomodo fallere poſſit reſpōdentem. Quære Interrogans, ubi, quibus inſtrui debet opponens, copioſe leges.

OPPOSITA. Quacunq; oppoſitione.

1 Oppoſita relatiue oppoſitorum dicūtur, uel quomōlibet aliter ad ipſa, ut duplum dimidii hoc ipſum quod eſt, ad alterum dicitur. Prædicament. c. 10. A.

2 Oppoſita contrarie nullo modo ad ſe inuicem dicuntur, quia malum non dicitur boni, ſed cōtrarium bono, & in hoc differūt a relatiue oppoſitis. Prædicam. 10. B.

3 Oppoſita contrarie alia immediate ſunt, quorum alterum neceſſe eſt eſſe, & inter q̄ nō eſt medium. Inter oppoſita uero cōtrarie mediate aliquod medium ē. De primis, ut oīs numerus neceſſe eſt q; ſit par aut ipar. De ſecūdis, ut nō oīe corpꝰ neceſſe eſt eſſe album uel nigrum, nam pōt eſſe medio colore coloratū, quorum non neceſſe ē alterū ineſſe. Prædicam. c. 10. B.

4 Oppoſita priuatiue dicuntur circa idem, ut uiſus & cæcitas circa oculum. Prædicament. cap. 10. B.

5 Oppoſita priuatiue differunt ab oppoſitis relatiue, quia oppoſita relatiue dicuntur ad aliquid, priuatiue uero oppoſita non dicuntur ad aliquid, nec enim uiſio eſt cæcitatis uiſio. Secundo, quia relatiue oppoſita dicuntur ad conuertentiam, priuatiue uero oppoſita non dicſitur ad conuertentiam. Prædicament. cap. 10. F.

6 Oppoſita priuatiue differunt ab oppoſitis contrariis, tam mediatis q̄ immediatis. Ab immediatis, quia neceſſe eſt in talibus alterum eorum ineſſe ſuo ſuſceptibili exiſtenti, ut ſi animal eſt, neceſſe eſt ipſum ſanum uel ægrum eſſe, ſed priuatorū non eſt neceſſe niſi tempore determinato a natura. A mediatis differt, quia in talibus nū q̄ neceſſe eſt eſſe in ſubiecto, ut non eſt neceſſe hominem eſſe album uel nigrum, ſed in priuatiue oppoſitis neceſſe eſt alterū ineſſe tempore determinato. Præterea in omnibus contrariis, niſi alterum inſit a natura, poteſt fieri regreſſus ab uno ad aliud, ſed in priuatiue oppoſitis non fit regreſſus de priuatione ad habitum. Prædicament. c. 10. G. H. I. L.

7 Oppoſita contradictorie etiam differunt ab aliis oppoſitis, quia in contradictorie oppoſitis, neceſſe eſt, alterū eſſe uerū uel falſum, ſed in aliis non eſt neceſſe, cū alia ſint, in quibus nec ueritas, nec falſitas reperitur, in contradictorie oppoſitis ſemper ē cōplexio. Prædicament. c. 10. M.

8 Oppoſita contradictorie etiam differunt ab aliis oppoſitis, ſi alia dicantur ſecundū cōplexionem, quia in aliis non eſt neceſſe alteram partem eſſe ueram, & alteram falſam, in contradictoriis uero ſemper hoc eſt neceſſe. Prædicament. c. 10. M. N.

9 ab Oppoſitis eſt locus maxime oportunꝰ & cōmunis. 3. Topi. c. 4. D.

10 Oppoſitum ſic ſe habet in oppoſito, ſicut propoſitū in propoſito. 4. Topic. c. 4. C. Quære Locus dialecticus.

11 Oppoſitorum eadem eſt diſciplina. 5. Topicorum. c. 4. M.

12 Oppoſitorū oppoſita ſi ſint idē inter ſe, & oppoſita inter ſe ſunt idem. 7. Topic. c. 1. A. Quære Locus dialecticus.

13 Oppoſita compoſitorum ſunt innominata. 1. Phyſico. T. Co. 45.

14 Oppoſita nulla potentia habet ſimul tempore. 1. de Cæl. T. Co. 119.

15 Oppoſita priuatiue nata ſunt fieri circa idem ſuſceptibile. de Som. & Vigil. c. 1. C.

16 Oppoſitorum unum ſi multipliciter dicitur, & aliud multipliciter dicit̄ ut in pluribus. 5. Ethic. cap. 1. B.

17 Oppoſita dicuntur quattuor modis, ſcilicet, contradictorie, contrarie, relatiue, priuatiue. 5. Metaphyſic. T. inter. 15. & . 16. qui non ſequitur ordinem commentariorū.

18 Oppoſita cognoſcuntur aut ratione motus, ut illa dicuntur oppoſita, a quibus, & in quæ fit motus. Secundo modo cognoſcuntur comparatione ad ſubiectum, ut illa dicuntur oppoſita, quæ non poſſunt ſimul ineſſe eidem ſubiecto. 5. Metaphyſic. T. quo ſupra.

19 Oppoſita nō contingit ſimul eſſe. 10. Metaphy. T. Co. 17. ✳.

OPPOSITIO. Propoſitionum.

1 Oppoſitiones duæ & quattuor enunciationes ſumuntur, quando eſt ſecundum adiacēs prædicatur, ſubiecto tamen uariato penes finitum & infinitū, ut eſt homo, nō eſt homo, eſt non homo, non eſt non homo. 2. Periherm. c. 1. B.

2 Oppoſitio licet quadruplex ſit, triplex tamen eſt ſecundum ueritatem, nā ſubcontrariæ opponuntur ſecundum locutionē, non tamen ſecundū ueritatem. 2. Prior. cap. 15. A.

3 Oppoſitiones quattuor ſunt, ſcilicet contrariæ, contradictoriæ, priuatiuæ, relatiuæ 10. Metaph. T. Co. 9. 15.

4 Oppoſitionis quadruplicis prima eſt contradictio. 10. Metaphyſicorum. T. Comment. 15.

OPTESIS. Id eſt aſſatio. Quære Aſſatio Digeſtio.

OPTIMATES. Reipublicæ bonæ ſpecies ſecunda.

1 Optimates dignitatem ciuilem, dicunt, eſſe uirtutem. 5. Ethic. c. 3. A.

2 Optimatum poteſtas ſpecies eſt ſecunda rerumpublicarum bonarum, quæ ſolet in paucorum potentiam, quæ eſt corruptæ reipublicæ ſpecies illi oppoſita, mutari. 8. Ethicor. c. 10. A. B. & . 3. Politicor. c. 5. B. & 4. Polit. c. 2. C.

3 Optimatum reſpublica uocatur, quando plures uno gubernant ad communē utilitatem. Quæ ideo optimatū dicitur, uel quia optimi præſunt, uel qa præſunt ad optimum ciuitati, & iis quibus præſunt. 3 Polit. c. 5. A.

4 Optimatum reipublicæ cōgruēs eſt multitudo, quæ nata ſit ad ferendam gubernationem eorum, qui ſunt primarii ſecundum uirtutem. 3. Polit. c. 12. G.

5 Optimatum gubernationis ſpecies ponūtur. 4. Politicorum. c. 7. per totum.

6 Optimatum ſtatus finis eſt uirtus. 4. Politic. c. 8. B.

7 Optimatum gubernationi apta ſunt crebra loca fortia. 7. Politicor. c. 11. B. Quære Pauci potentes. Popularis ſtatus. Regnū. Reſpublica Tyrannis.

OPTIMVM.

1 Optimum habet aliquid, & particeps eſt ipſius, aliud autem ipſum optimum attigit per paucos motus, aliud per plures. 2. de Cæl. T. Co. 64.

2 ad Optimū aliqua ſunt, q̄ nō poſſunt peruenire etiam multis actionibus, ſed ſatis eſt, ſi prope ipſum perueniant. 2. de Cæl. T. Com. 64.

3 Optime ſe habenti non eſt opus aliqua
actione,ſed ipſum eſt finis aliorum .2.de
Cæl.T.Co.64.
4 Optimo propinquius eſt meliꝰ.2.de Cæ
lo.T.Co.65.
5 Optimū uno motu confeſtim primū cæ-
lū aſſequitur.2.de Cæl.T.Co.66.
6 Optimum generoſiſſimū eſſe,dixit Iphi-
crates.2.Rhetor.c.23.F.
7 Optimus maxima meretur.4.Ethicorū.
cap.3.C.
8 Optimus eſt,qui non ad ſe, ſed ad alios
utitur ipſa uirtute.Hoc enim eſt difficile.
5.Ethicor.c 1.D.
9 Optimo peſſimum eſt contrariū .8.Ethi.
cap.10.A.
10 Optimum ſibi,dicebat Eudoxus, unum-
quodq; inuenire.10.Ethic.c.2.A.
11 Optimum quod eſt in unoquoq;, id ui-
detur illud maxime eſſe.10.Ethi.c. 7. D.
12 Optimum non conuenire primo princi-
pio,dicebant Pythagorici.12. Metaphyſ.
T.Co.42.
OPVS.
1 Opus quorumcunq; eſt,illud conſtat eſſe
gratia operis.2.de Cæl.T. Co.17.
2 Opera nobiliora & meliora ſunt operatio
nibus,quæ ſunt propter ipſa opera.1. E-
thic.c.1.A.
3 Opera ſua unuſquiſq; amat.4.Ethico.c.1
D.&.1.Rhetor.c.11.L.
4 Opus magnificum quibus conſtet,oſten
ditur.4.Ethic.c.2.B.C.
5 Opus magnificum & magnum & pul-
chrū eſſe debet.4.Ethic.c.2.C.
6 Opus optimum perficitur per habitum
optimum.6.Ethic.c.1.B.
7 Opus ſuū qui fecit,maxime diligit,quia
qui facit,quodammodo eſt actu ſuū opꝰ,
9.Ethic.c.7.C.Quære Poeta.19.
8 Opera magis creduntur q̃ uerba circa hu
manas actiones,nam uerba tunc credun-
tur,cum fuerint operibus cōſentanea.10
Ethic.c.1.B.
9 Opus illud eſt melius,quod a melioribꝰ
perficitur.1.Polit.c.3.D.
10 Opus unum optime perficitur ab uno.
2.Polit.c.9.B.
11 Opus nullum,quod multitudo tractat,ē
opus uirtutis .6.Politic.c4. E.
ORACVLVM.Dei reſponſum.
1 Oraculorū interpretes teſtes futurorum
ſūt.1.Rhet.c.15.D.Quære Themiſtocles
2 Oracula ambigua ſunt, & qui uaticinan-
nantur,in genere dicuntur,ut mendaciū
lateat.3.Rhetor.c.5.B,Quære Themiſto
cles.Egeſippus.
ORATIO . Pro oratione dialectica &
rhetorica.
1 Oratio una & uera & falſa eē poteſt,nul
la mutatione facta in ipſa oratione,ſed in
re.Prædicam.c.5.L.M.
2 Oratio uocalis quātitas diſcreta eſt,quia
nullus eſt terminus communis partium
orationis,ad quem copulentur. Prædica-
ment.c.6. A.
3 Oratio uocalis menſuratur ſyllaba breui
& longa.Prædicam.c.6.A.
4 Oratio uocalis non conſtat ex partibus
poſitionem habentibus in continuo,quia
nihil illius permanet, ſed quod dictū eſt,
amplius reſumi nō pōt.Prædicam.c.6.D
5 Oratio eſt uox ſignificatiua, cuis ptiū ſig
nificatiuū eſt ſeparatū,ut dictio,ſed non
ut affirmatio,aut negatio.1. Perihermen.
cap.4 .A.
6 Orationis partes ſyllabæ non ſunt ſigniſi
catiuæ,niſi dictiones ſint,ut rex pars hu-
ius dictionis ſorex nihil ſignificat.1. Peri-
herme.cap.4. A.
7 Oratio nulla ſignificat ut inſtrumētū na
turale,ſed ad placitū.1.Periher.c.4. A.
8 Oratio euunciatiua non omnis eſt, ſed il-
la tantum,in qua uerum uel falſum ſigni
ficatur.1.Periher.c.4.B.
9 Orationes aliæ ab enunciatione conueni
entiores ſunt poeticæ uel rhetoricæ q̃ dia
lecticæ.1.Periher.c.4.A.
10 Oratio deprecatiua nec uera nec falſa ē.
1.Periher.c.4.B.
11 Orationes ſunt ueræ , quando ita ſignifi-
cant,ſicut res ſe habent ad eſſe.1.Periher.
cap.8.E.
12 Orationes & ſyllogiſmi fiunt ex propoſi
tionibus.1.Topic.c.3. A.
13 Oratio non omnis eſt diffinitio , bene tñ
omnis diffinitio eſt oratio.1. Top.c.4.A.
14 Orationis ſecundum ſeipſam quinq; ſunt
increpationes. Prima,quando ex interro
gatis non concluditur,nec quod eſt pro-
poſitum,nec aliquid aliud, niſi inopinabi
le,aut falſum.Secunda,ſi non fiat ſyllogiſ
mus ex interrogatis propter eorum imꝓ
babilitatem. Tertia,ſi additis quibuſdam
fiat ſyllogiſmus,& tamen illa ſunt impro
babiliora iis,quibus adduntur. Quarta,ſi
non fiat ſyllogiſmus,niſi quibuſdam abla
tis. Quinta,ſi concluſio inferatur ex imꝓ-
babilibus,aut minus probabilibus cōclu-
ſione,aut ex ueris,quæ difficile probari
poſſunt.1.Topic.c.4.F.G.
15 Oratio argumentatiua quadrupliciter di
citur falſa,aut quia apparet cōcludere,&
nō cōcludit,aut quādo cōcludit,ſed non
ꝓpoſitū, aut quādo cōcludit ad ꝓpoſitū,
ſed nō per ꝓpria principia diſciplinæ,aut
quādo per falſa cōcludit, ſiue concludat
uerum,ſiue falſum.8.Topic.c.5.A.B.
16 Orationes ſyllogiſticæ ſic ſe habent, ſicut
res, nā ſicut in rebus quædā ſunt uere ta
les quales uidentur,quædam non ſunt ta
les,quales uidentur , ſic in orationibus.1.
Elench.c.1.A.Quære Lithargyrum.
17 Oratio una multa poteſt ſignificare.1.
Elench.c.1.B.
18 Orationum quaſdam eſſe ad nomē,quaſ-
dam ad intellectū,antiqui dicebant,quod
refellit Ariſtoteles. 1.Elench.c.5.per totū.
19 Orationum genera ad diſputandum qua
tuor ſunt,ſcilicet doctrinales, dialecticæ,
tentatiuæ, & cōtentioſæ.2.Elench.c.2.B.
20 Orationem eandem plura uitia habere,
nihil prohibet.2.Elench.c.4.C.
21 Orationes aliæ ſunt faciles concipi & intel
ligi,aliæ difficiles , quia in aliquo ſubdole
decipiunt audientem,aliæ acutæ,quæ ma
xime faciūt dubitare.2.Elēch.c.7.ꝑ totū.
22 Orationis ui qui iniuſte utitur, magna
infert incommoda.1.Rhetor.c.1.H.
23 Oratio rhetorica tribus cōſtat.Primo,un
de fiat fides.Secundo,elocutione.Tertio,
ordine partium.3.Rhetor.c.1.A.
24 Oratio dilucida redditur,quæ ex nomi-
nibus & uerbis propriis cōſtat,grauis ue-
ro redditur inuſitatis,quia inuſitata admi
ramur.3.Rhetor.cap.2.A.
25 in Oratione ſoluta non adeo ſunt iucū-
da & mirabilia omnia,ſicut in carmine.3.
Rhetor.cap.2.B.
26 Orationem facit uериſimilem,ſi innate &
& non affectate dicatur.3.Rhetor.c.2.B.
27 Orationis oratoriæ uirtus eſt,ſi lateat ar-
tificium eius.3.Rhetor.cap.2.C.
28 Orō alia ali ætati cōgruit.3. Rhet.c.2.E.
29 Oratio non debet petere elonge, ſed e
propinquo,quantum expedit narrare.3.
Rhetoricorum.c.2.F.
30 in Oratione quæ frigida ſint tam compo
ſitione q̃ epithetis q̃ trāſlationibus,oſten-
ditur. 3.Rhetoricorum.cap.3.per totum.
31 Orationis rhetoricæ numerus quibus cō
ſtet, & quo differat a carmine, oſtendi-
tur.Nam nec metrica eſſe debet, nec ſi-
ne numero .Numerorum uero heroicus
amplus & elegās eſt.3.Rhet.c.8.per totū.
32 Oratio pendens eſt, quæ nullum per ſe
habet exitum,niſi res,quæ dicitur, in exi-
tum perueniret.3.Rhetor.c.9.A.
33 Oratio pendens inſuauis eſt, quia infini-
ta.3.Rhetoricorum.cap.9.A.
34 Oratio conuoluta eſt, quæ circuitibus
effertur.3.Rhetor.cap.9.B.
35 Oratio pendens,& ei contraria,aut con-
uoluta , quibus conſtet, oſtenditur . 3.
Rhetoricorum.cap.9.per totum.
36 Orationis rhetoricæ partes ꝓpriæ & ne-
ceſſariæ duæ ſunt.Prima,qua rem expo-
nimus.Secunda,qua demōſtramus. Cō-
munes uero ſunt procemium propoſitio
perſuaſio & epilogus.3.Rhet.c.13.ꝑ totū.
37 Oratio prudens eligenda eſt . in Præfat.
Rhetor.ad Alexand.C.
38 Oratione maxime præſtat homo reliqs
aīantibus.in Præfat.Rhet. ad Alexādr.E.
39 Orationis rhetoricæ triplex eſt genꝰ. De
liberatiuum. Demonſtratiuum.Iudiciale.
Quorum ſeptem ſunt ſpecies.Suaſio Diſ-
ſuaſio.Laus.Vitupatio. Accuſatio.defen-
ſio.& quæſtio.Rhetoricorū.ad Alexandr.
cap.1.A.&.1.Rhetor.cap.3.A.B.
40 Oratio quomodo texēda ſit,& quibꝰ fiat
dilucida,oſtenditur.Rhetoricorū.ad Ale
xandr.cap.22.23.per totum.
41 Oratio ſeu ratio partes habet.8.Metaphy
ſicorum.T.Comment.2.✳.
ORATOR.ORATORIA.
1 Oratores alii ſunt enthymematici,alii exē
plares.1.Rhetor.c.2.F.
2 Orator nō de omnibus dicere debet,ſed
de iis,quæ probabilia uideantur apud au
ditores.2.Rhetor.cap.22.B.
3 Oratores quidam, ut Gorgias,poetarū
dictionem imitati ſunt, quæ & ſi ſubli-
mis eſt,non tamen oratori accommoda-
ta.3.Rhetoricorum.c.1.G.&.2.A.
4 Oratoris propriū eſt bene dicere, quod
nec conſiſtit in breuitate aut longitudine,
ſed in mediocritate.3.Rhetor.c.16.B.
5 Oratoria facultas maximis afficitur hono
ribus.1.Ethic.cap.2.A.
6 Oratoria ſubeſt facultati ciuili,& eius finē
continet.1.Ethicorum.cap.2.A.
7 ab Oratore qui demōſtrationem quærit,
& a mathematico perſuaſionem, ineptus
eſt.1.Ethicorum.cap.3.B.
8 Oratores licet populi ductores ſint, ty-
rannidem tamen non audent inuadere,
quia rerum bellicarum imperiti ſunt . 5.
Politicorū.c.5.C.Quære Rhetorica.✳.
ORBATVM.Quære Mutilum.1.
ORBES. Planetarum qui eorum moti-
bus ſeruiunt.
Orbes ſolis & lunæ . Quære Luna.Pla-
neta.Sol.

ORCHOMENII.
Orchomeniorum in ciuitate,quæ eſt in Bœotia,cum canes uulpem inſequerētur, & illa ſe in foramē cõieciſſet, irrupiſſentq; ſimul canes,& intus latrãtes audirētur,uenatores ipſi fracto oſtio, ingreſſi ſunt, & ampla ſpatia inuenerũt,quæ luce illuminarentur,nec potuerunt omnia perſpicere, ſed omnia, q̃ uiderũt,ad urbis magiſtratũ retulerunt. de Admirãd.Audit.86.✳.

ORDEVM.
Ordeum quoddã eſt apud Thraces,hominibus quidē ſalubre,reliquis omnibus animalibus peſtiferum & mortiferũ, ſiue pane confecto ex eo,ſiue quocũq; modo illo ueſcantur,ita ut muſcæ ſtercore hominis,qui ordeo illo paſtus ſit,guſtato,ilico intereant.de Admirãd. Audit.112.✳.

ORDO.ORDINATVM.
1 Ordinis cauſa omnibus eſt natura.8.Phyſicorum.T.Comment.15.
2 Ordo aliquis eſt inter finita.3.de Cæl.T.Comment.23.
3 Ordo proprius ſenſibilium eſt natura illorum.3.de Cæl.T.Co.24.
4 In Ordinatis eſſentialiter prius ſi eſt, & poſterius eſt.2.de Gener.T.Co.67.
5 Ordo non eſt in ſubſtantia rei.7.Metaphyſic.T.Co.43.
6 Ordo rerum eſſe non poteſt,niſi ſit aliqd æternum & ſeparatum atq; mouens.11.Metaphyſic.c.2.C.
7 Ordinem habet totum uniuerſum, qui ordo eſt bonum ipſius,& eſt ordo ut exercitus ad ducem.12.Metaphyſicorum.T.Comment.52.
8 Ordo uniuerſi ita conſtat,ut licet aliter ſe habeant plantæ, aliter animalia &c. habent tamen connexionem quandam inter ſe omnia ad unum,quod exemplo familiæ declaratur.12.Metaphy.T.Co.52.
9 Ordinem uniuerſi quidã male aſſignarũt, quod ponitur,& refellitur.12.Metaphyſic.T.Comment.53.& ultra.
10 Ordo non eſt,ſi non ſint aliæ ſubſtantiæ præter ſenſibiles.12.Metaphy.T.ultimo.

ORGANVM. Quære Inſtrumentum.

ORICHALCVM.Aes montanum uulgo notum metallum.
Orichalcei nonnulli extant in Pheneis, in quibus erat ſcriptum.Hercules Amphytrionis filiꝰ Helim capiens hos dicauit.de Admirãd. Audit.54.

ORION.Conſtellatio decem & ſeptem ſtellis conſtans.
1 Orionis Zona.Quære Cometa.13.
2 circa Orionis exortum uenti maxime ceſſant,& ſit tranquillitas uſq; ad Eteſias, id eſt anniuerſarios & prodromos,id eſt præcurſores uentos.2.Meteor.c.5.A.
3 Orionis ortꝰ & occaſꝰ difficile tps reddit, & tēpora euariãt,& mutant,ortꝰ eiꝰ æſtate eſt,occaſus hyeme.2.Meteor.c.5.B.
4 Orion propter eius magnitudinem pluribus diebus durat.2.Meteor.c.5.B.✳.

ORIZON.Finitor circulus.
Orizon ſemper alius & alius ſit, mutantibus nobis locum,quod arguit terræ rotũditatem.2.Meteor.c.7.B.

ORNITHIAE. Venti qui ſpirant ſub aduentum auium ad nos,dicti ornithiæ, id eſt auiculares.
Ornithiæ uenti & ipſi etiam eteſii, id eſt anniuerſarii ſpirare incipiunt ſeptuageſimo die poſt ſolſtitium hyemale & inter pollati & debiles, quia ſol longe eſt a loco,unde flant.2.Meteor.c.5.D.

ORPHEVS. Poeta Thrax uetuſtiſſimꝰ & celebratiſſimus.
1 Orphēꝰ ſuis carminibus dixit,animã eſſe aerē attractũ per reſpirationē.Quod falſũ eſſe,eo ꝓbat,ꝙ multa ſunt animã hētia, ut plãtæ & q̃dam aĩalia,q̃ nõ reſpirãt.1.de Anima.T.Co.84.85.
2 Orpheus diuitias animoſitatis filias nominat.2.Oeconom.c.1.C.✳.

ORTAGORAS.Tyrãnus Sicyoniorũ.
Ortagoræ & filiorum eius tyrannis apud Sicyonios ad cēteſimum uſq; annũ puenit,qa mediocritate quadã erga ſubditos utebantur , & multa agebant legibus ſeruientes.5.Polit.c.12.A.

ORTHOSIA DIANA.Quære Taurꝰ.

ORTHOSIVS.Mõs Arcadiæ. Quære Taurus.

OSTENTATOR.Quære Arrogans.

OSTRACISMVS.Dicebat apd Atheniēſes,quotiēs ciues uerit alicuiꝰ potētiã aut opes,ne illos tyrannide opprimeret, ſuffragiis declarabãt,an exulare ciuis ille potēs deberet,ſi uero ſuffragiorũ numerꝰ ſex milia excederet, exulabat. Et qm̃ in oſtracis id eſt teſtis abſoluēdi aut dãnandi nomē ſcribebat, oſtraciſmꝰ dictus eſt.
1 Oſtraciſmꝰ inuētꝰ eſt a ciuitatibꝰ,q̃ populariter regũtur,quo qui ſupexcellere uidebãtur uel propter diuitias,uel propter amicos,uel propter aliquã aliã cauſam, extra ciuitatē relegabãtur ad tps aliquod determinatũ,ne tyrãnidē uſurpēt.3.Poli.c.9.B
2 Oſtraciſmo utuntur Argiui & Athenienſes,5.Polit.cap.3.A.

OS.ORIS.
1 Ore ſit digeſtio quædam cibi,licet imperfecta.de Iuuent.& Senect.c.1.A.
2 Os ad comminuendos cibos & ad ſpirationem datum eſt animalibus habentibꝰ pulmonem, non habentibus pulmonem ad cibos conficiendos datũ eſt,de Reſpiratione.cap.4.N.✳.

OTHRYS.
Othrys Theſſaliæ mõs uermiculos appellatos ſepas gignit,q a loco, unde uictitãt, colorem contrahunt. Quem momorderint,ſiti cruciãt,morſus tamen non eſt nimis acer.de Admirand.Audit.15.

OVIS.
1 Ouis timida eſt,& ideo mollem pilũ habet.de Phyſiognom.
2 Oues duæ non mactabantur diis, ſed capra.5.Ethic.c.7.A.✳.

OVVM.OVIPARVM.
1 Oua etiã ſi plena ſint,ſupnatant in aqua multo ſale admixta,nam ſal craſſiorē reddit aquam.2.Meteor.c.3.T.
2 Ouipara omnia pulmonem habent fungoſum,ut ranæ,& teſtudines. de Reſpiratio.c.1.B.✳.

OXALME.Ideſt acida muria ſalſamētũ.
Oxalme gignitur in Sicilia in agro Sicano, qua pro aceto utuntur in aliquibus epularum generibus.2.Meteor.c.3.X.

OXILVS
Oxilus legem tulit,ne liceat fœnerari ſup aliqua fundi parte,quam quis haberet.6.Politic.cap.4.C.

OXVS.Fluuius in Bactriana prouincia.
Oxus fluuiꝰ in Bactris auream arenã trahit. de Admirand.Audit.43.

P.

PACHES.
Paches Athenienſiũ dux Mytylenem cepit.5. Politic.c.4.B.

PACTVM.
1 Pactũ eſt unum ex quinq;,q̃ fidē faciũt in iudiciali genere cauſarum.1.Rhetor.c.15.A.
2 Pactis quomodo poſſimꝰ facere fidē ſuadendo aut diſſuadendo,oſtēditur. 1.Rhetoricorum.cap.15.F.G.H.
3 Pactum eſt lex quædam de particulari. 1.Rhetoricorum.c.15.G.
4 Pacta qui infirmat,uſum hominum inter ſe penitus euertit.1.Rhetor.cap.15.G.

PADVS.Italiæ fluuius,qui & Eridanus dicitur.Quære Eridanus.

PAEON.Pes metricus & multiplex.
Pæon quibus orationibꝰ aptus ſit,& quæ eius proportio,& quotuplex eſt pæon,habes.3.Rhetor.c.8.B.

PAGVS.
1 Pagus eſt ſocietas prima cõſtituta ex pluribus gratia utilitatis non quotidianæ.1.Polit.cap.1.D.
2 Pagus maxime uidetur eſſe propagatio q̃dã domus corũ,quos dicimꝰ coaluiſſe, & natos eſſe natorũ.1.Polit.c.1.D.
3 In Pagis ſparſim habitabant olim homines.1.Polit.c.1.D.
4 Pagus ciuitatis principiũ eſt.1.Polit.c.2.A.
Quære Ciuitas.Domus profamilia.

PALESTINA.Regio pars Syriæ ĩ Aſia maiori.
In Paleſtina ſtagnum, ferũt,eſſe,in quod ſi hominē ligatũ aut iumētũ quis iniiciat, ſupernatat,nec in aquis mergitur. Quod ſtagnũ adeo ſalſum eſt & amarũ,ut nullus piſcis inaſcat. Veſtimēta uero ſi madefacta fuerint aqua illiꝰ ſtagni,mũdãtur,ſi quis cõcuſſerit.2.Meteor.c.3.V.

PALICI.Siciliæ urbs.
In Palicis Siciliæ fons eſt acadinus, qui & ſi tenuis ſit,aliquando tamen adeo extollitur, & creſcit,ut ſex cubitos eius altitudo excedat,afferatq; ingentem formidinem incolis.In quo ſi tabellæ iuramenti ſcriptæ deiiciantur, ſupernatant, ſi recte iurauerit,ꝙ ſi peierauerit, ſubmergũtur.Ideoq; qui peierant,parata ingēti pyra ſuccenduntur. de Admirand. Audit.52.

PALLAS.Quæ& Minerua poetica dea. Quære Acropolis. Gargaria.Minerua.

PALMA.Arbor.
1 Palma longiſſimæ uitæ eſt inter arbores. de Longitudine & Breuitate.Vit.c.2.B.
2 Palma phœnix a græcis dicitur a Phœnicia Syria,ut dicit Calliſthenes. de Admirand.Audit.104.

PALPEBRAE.
1 Palpebræ oculorum concidunt dormire incipientibus propter refrigerationem, nam dormientium partes extrinſecæ frigidæ ſunt.de Somn.& Vigil.c.3.I.
2 Palpebras non poſſunt attollere dormiētes.de Somn.&.Vigil.c.3.D.✳.

PALVS.
1 Paludes omnes aut mõtibus aut eminentioribꝰ locis ſubditæ ſunt,quia uel in mõtibꝰ uel in locis altis aqua illa generat, q̃

cõgregatur in paludibꝰ.1.Meteor.c.13.I.
2 Palus Aſcania.Quære Aqua.90.
PAMPHILIA. Regio minoris Aſiæ.
in Pãphilia ignis qui erumpit e terra, noctu tantũ uidetur.de Admirãd. Audit.34
PANCRATIASTES. Pugil ſeu athleta, qui in Pãcratio uincebat, hoc eſt q duobus certaminibꝰ ualebat, ſcilicet ut aduerſarium premeret, & retineret, & plagas illi impingeret.
Pancratiaſta eſt, qui curſu & ꝑcuſione ualet.1.Rhetor.cap.5.H.✳. Quære Quinquertio.
PANDECHES.Interpretatur receptaculum ſiue capedo.Quære Plato.43.
PANDOSIA. Ciuitas Italiæ. Quære Hercules.5.
PANETIVS.
Panetius tyrannus apud Leontinos.5.Polit.cap.10.B.
PANTHEIVM.Quære Oliua.2.
PANVS.Tuberculum. Grecæ Ariſtoteles τὸ φῦμα appellat.
in Panis fit motus ſeu palpitatio cũ dolore, quia ſanguis panorũ uertiẽ in ſaniẽ & pus.de Morte.& Vit.c.2.B.✳.Abſceſſu
PAPAVER. Herba ſoporifera uulgo nota.
1 Papauer ſomnificum eſt. de Somn. & Vigil.cap.3.D.✳.
PAPHLAGONIA. Regio Aſiæ minoris. Quære Piſcis.
PAR.
1 Par & impar, dicebãt Pythagorici, eẽ numeri principium.1.Metaphy.c.5.C.
2 Par unum e ſuis decem predicamẽtis ponebant Pythagorici. 1.Metaphyſicorum.cap.5.C.Quære Numerus.
PARALLELAE.Lineæ rectæ paribꝰ inter ſe ſpatiis ſemper diſtantes.
Parallelarum linearum proprium eſt nõ concurrere.1.Poſter.T.Comment.12.
PARALYTICVS. Paralyſi laborans neruis corporis relaxatis.
Paralytica membra in oppoſitam partem quã uertantur, mouentur.1.Ethic.c.13.D.
PARCERE.Quære Ignoſcere.
PARELII. Ideſt ſolis imagines, quæ aliquando iuxta ſolem apparent, ita ut uideantur plures ſoles ſimul.
1 Parelii eandẽ habẽt cauſam, quã halo, aut iris, aut uirgæ.3.Meteor.c.2.A.
2 Parelii nunq̃ fiũt ſup ſolẽ, nec ſub ſole ad terrã, nec ex oppoſito ſolis, nec nocte, ſed ſemp circa ſolẽ aut aſcẽdẽtẽ aut occidẽtẽ, & occidẽte ſole freq̃nt. Rariſſimi aũt fiũt, ſole ĩ medio cæli eleuato.3.Meteo.c.2.C.
3 Parelii duo facti ſunt ĩ Boſphoro, ſole exiſtente in medio cæli, & p totã diẽ mãſerunt uſq; ad occaſum.3.Meteor.c.2.C.
4 Parelii differunt ab iride & halo & a uirgis, modis quibus fiant, & a quibus fiãt, & quomodo refractio fiat ad ſolem, uel ad aliquid lucidũ.3.Meteor.c.2.D.
5 Parelius fit, refracto uiſu ad ſolem.3.Meteor.cap.6.A.
6 Parelius fit, nube æqualiter denſa in oĩmibus ſuis partibus, & ad ſolis latus exiſtẽte & propinqua, ut in aquã conuertatur, nõdum tamen conuerſa. In qua propter ſuã æqualem & congruentem denſitatem ſol ſuam figuram imprimit, ſicut in æqualibꝰ ſpeculis fit, quæ figuram optime repræſentant.3.Meteor.cap.6.C.
7 Parelius albus eſt, quia color ſolis, quem repræſentat, albus eſt.3.Meteor.c.6.C.
8 Parelius magis eſt pluuiæ ſignũ, q̃ uirgæ, qa indicat aerẽ, ex quo fit, magis efficacẽ ut in aquã uertatur.3.Meteor.c.6.D.
9 Parelius in parte auſtrali factus magis ſignificat pluuiã, q̃ in parte aqlonari factꝰ, quia aer auſtrinus facilior eſt, ut in aquã uertatur, q̃ aquilonius.3.Meteor.c.6.D.
10 Parelius in oriẽte & occaſu fit, nõ tamen ſupra ſolem aut infra, ſed ad latꝰ ſolis, nec omnino prope ſolẽ, quia reſolueretẽ a ſole, nec omnino ꝑcul, quia uiſus refractio non fieret.3.Meteor.c.6.D.
PARERE.Pro obedire.
1 Parere aliud & aliud imperare inuenitẽ in oĩbus, q̃ fiũt unũ cõmune ex pluribus ſiue ſeparatis ſiue cõiũctis.1.Polit.c.3.D.
2 Parere aliud & impare aliud non ſolũ eſt neceſſariũ, ſed etiã utile.1.Polit.c.3.D.
3 Parere debent minus præſtantia præſtantioribus.1.Polit.c.3.F.
4 Parere & imperare qui ſcit, laudabilis eſt.3.Polit.c.3.D.
5 Parere qui prius neſciuit, non poterit recte imperare.3.Polit.c.3.E.✳
PARENTES.Pro illis, qui genuerunt.
1 Parentes honorãtur, quia naturaliter obtinent imperiũ in filios, & eorũ amicitia in excellentia conſiſtit.8.Ethic.c.11.A.
2 Parentes diligunt filios tanq̃ ſuum quiddam, filii uero parẽtes, ut aliquid ex illis.8.Ethic.c.12.A.
3 Parentes magis ſciunt filios ſuos ab ipſis genitos, q̃ filii ſciant ſe ab illis natos. 8.Ethicorum.c.12.A.
4 Parentes filios ſuos, ſtatim ut nati ſunt, amãt, at uero parẽtes ipos tpis ꝓceſſu & cognitione diligunt filii.8.Ethicorũ.c.12.A.
5 Parentibus nemo poteſt reddere dignũ.8.Ethicorum.c.14.C.
6 Parentibus uidetur potius filios debere ſubminiſtrare alimenta q̃ ſibiipſis. 9.Ethicorum.cap.2.C.
7 Parẽtes nõ modo procreãt filios, ut naturæ tributũ perſoluãt, ſed etiã ut ab illis alãtur, dũ imbecilli fuerint, ſicut illos alunt imbecillos.1.Oeconom.cap.3.A.
8 Parentes bene uiuendi exemplũ debent filiis præbere, quod ſi negligãt, ſentiẽt detrimẽtum. Si enim filiis exẽplũ uitæ non præſtent, euidentẽ excuſationis cauſam filiis relinquũt, ac timendũ eſt, ne cõtẽpti a filiis, quaſi nõ bene uixerint, in ſenectute deſerantur. 2.Oeconom. cap.2.A.Quære Pater.3.
9 Parentes cum ſint mortales, immortalitatẽ adipiſcuntur ſucceſſione filiorũ, & ideo omnium parentum uota huc tendunt.2.Oeconom. cap. 2. A.Quære Aethna.1.Lapis.5.Mater.Pater.Xenon.✳.
PARENS. Pro eo, cui aliquid impatur. Quære Imperium. Parere pro obedire.
PARIS. Qui & Alexander. Quære Alexander.
PARII. Pari inſulæ, quæ eſt una ex Cycladibus, incolæ
Parii Archilochũ poetam honorauerũt, q̃uis eos uituperauerit.2.Rheto.c.23.H.
PARMENIDES.Philoſophus Eleata.
1 Parmenides unum principium rerum poſuit & immobile. 1.Phyſic.T.Co.6.
2 Parmenidis ratio, qua unum & immobile principium ponit, uitioſa eſt in materia & forma.1.Phyſic.T.Co.10.
3 Parmenides licet non naturaliter locutus ſit, tamen aliquas dubitationes naturales attigit, ideo contra eum diſputandum eſt.1.Phyſic.T.Comment.12.
4 Parmenidis ratio falſa aſſumit, & non cõcludit.1.Phyſicorum.T.Co.25.
5 Parmenides ens ſimpliciter ſumit.1.Phyſicorum.T.Comment.25.
6 Parmenidis rationibus quidam conſenſerunt.1.Phyſicorum.T.Co.30.
7 Parmenides principia contraria facit calidum & frigidũ. 1.Phyſic.T.Co.41.42.
8 Parmenides dicebat materiam non ens.1.Phyſic.T.Comment.79.
9 Parmenides dicens totum uniuerſum finitũ eſſe, quia æque pugnat a medio, melius dixit q̃ Meliſſus, qui dixit, uniuerſum eſſe infinitum. 3. Phyſicorum. T.Comment.64.
10 Parmenidem ſecuti philoſophi generationem & corruptionem auferebant, & generari & corrumpi dicebant eſſe ſecũdũ apparentiam.3.de Cæl.T.Co.2.
11 Parmenides ignẽ dixit ens, terram uero dixit non ens.1.de Gener.T.Co.18.
12 Parmenides probat unum omnia eſſe, & illud eſſe immobile ſic. Multa nõ poſſunt eſſe, niſi ſit aliqd ſeparans & diſtinguens, ſed nihil eſt ſeparans niſi uacuũ, & uacuũ nõ eſt, ergo motꝰ nõ eſt, ergo multa eſſe nõ poſſunt, & ſic oĩa unũ ſunt. Quod aũt hoc unũ ſit immobile, ſic ꝓbat. Motꝰ nõ eſt, niſi ſit uacuũ, & uacuum nõ eſt, ergo motꝰ nõ eſt, & ſic unũ qd oĩa ſunt, immobile eſt.1.de Gener.T.Co.57.58.
13 Parmenides ſenſum trãſcẽdens & ipſum contemnens, omnia unum eſſe, dixit.1.de Generatione.T.Comment.58.
14 Parmenides oĩa dicens eẽ unũ, pluſq̃ demens apparet, quia nullus in tantã demẽtiam egreſſus eſt, ut ignem & glaciẽ unũ eſſe, dicat.1.de Generatione.T.Co.59.
15 Parmenides duo elementa fecit.2.de Generatione.T.Comment.18.
16 Parmenides quodãmõ duas cauſas ponit, q̃ſi ab ipſa ueritate coactꝰ, tñ dicit oĩa unũ eſſe & immobile.1.Metaphy.c.3.H.
17 Parmenides primum deorũ dixit amorem.1.Metaphy.cap.4.A.
18 Parmenides unum ſecundum rationem attigiſſe uidetur, & illud infinitum poſuit.1.Metaphy.cap.5.E.
19 Parmenides auditor fuit Xenophanis.1.Metaphyſicorum.c.5.E.
20 Parmenides magis uidit, q̃ dixit, q̃ Meliſſus, aut Xenophanes.1.Metaph.c.5.E.✳
PARENTHESIS.Interp̃taẽ inpoſitio.
Parentheſis obſcuram reddit orationem.3.Rhetoricorum.c.5.C.
PAROEMIA. Interpretatur prouerbiũ. Quære Prouerbium.
PARON.Philoſophus.
Paron Pythagoricus tẽpus, dixit, eſſe rudiſſimũ & indiſciplinabile, melius in hoc dicens, q̃ qui dixerũt, tẽpus eſſe ſapiẽtiſſimum.4.Phyſic.T.Co.128.
PARON.Alius a ſuperiore.
Parõ & Heraclides Enienſes Cotyn peremerunt patri ſupplicium ſumentes. 5.Politicorum.cap.10.F.
PAROPAMISSVS. Mons eſt in Aſia maiori apud Bactras.
1 ex Paropamiſſo maxima & frequẽtiſſima flumina fluũt.1.Meteor.c.13.T.
2 Paropamiſſus eſt maximꝰ omniũ mõtiũ

qui ad oriẽtem hybernum uergunt, nam eo ſuperato, exterum mare cernitur, cui⁹ finem non habent perſpectum, qui circa incolũt. 1. Meteor. c. 13. T.

3 ex Paropanniſo oriũtur flumina. Bactr⁹ Choaſpes. Araxes. Tanais. Indus, & alii fluuii. 1. Meteor. c. 13. T.

PARS.

1 Pars integralis non poteſt aſſignari pro genere, ut ſi quis ponat corpus pro genere animalis. 4. Topic. c. 5. D.

2 Pars nullomodo prædicatur de toto. 4. Topic. c. 5. D.

3 Partes ſimul ſumptæ an aliud ſint a toto, dubitatur. 1. Phyſic. T. Co. 17.

4 Partes infiniti infinitæ ſunt, ſi habeat partes. 3. Phyſic. T. Co. 37.

5 Pars quo nata eſt ferri, eo & totum naturalit. 3. Phyſic. T. Co. 48. & 4. de Cæl. T. Co. 22. & 1. de Cæl. T. Co. 19. 73.

6 Partes in toto ſunt. 4. Phyſic. T. Co. 23.

7 præter Partes non eſt totum. 4. Phyſico. T. Comment. 23.

8 Pars menſurat totum, quod ex ipſa conſtat. 4. Phyſic. T. Co. 89.

9 Partis & totius eadem eſt ratio, & ad eũdem locum mouẽtur. 1. de Cæl. T. Co. 19.

10 Partium aliæ ſunt ſecundũ formã, aliæ ſecundũ materiã. 1. de Gener. T. Com. 35.

11 Partes toto priores ſunt. de Lineis indiuiſibil. cap. 1. B.

12 Pars rei maximæ maxima eſt. 1. Rhetor. cap. 7. M.

13 Partes natura poſteriores ſunt ſuo toto. 1 Polit. c. 2. B.

14 Pars nõ ſolum eſt alterius pars, ſed etiam omnino alterius. 1. Polit. c. 3. C.

15 Partis uirtus ad totum reſpicere debet. 1. Polit. cap. 8. F.

16 Pars non ſuperat totum naturaliter. 3. Polit. cap. 12. F.

17 Partes omnes infiniti mediæ ſunt. 2. Metaphy. T. Comment. 6.

18 Pars quinq; modis dicit̃. Primo illud pars dicitur, in quo diuidi aliquid poteſt. Secundo pars dicitur illud, quod aliquid menſurat. Tertio illud, in quo ſpecies diuiditur abſq; quanto, ut ſpecies pars eſt generis. Quarto, ex quibus aliquid cõponitur, aut in quæ diuiditur. Quinto, q̃ ſunt in ratiõe unũquodq; ſignificãte, ut genus pars ſpeciei dicitur. 5. Metaphy. T. Co. 30.

19 Partium ratio an eſſe debeat in ratione totius, an non, dubitatur, & ſoluitur. 7. Metaphy. T. Co. 33. & ultra.

20 Partes an priores ſint toto, dubitatur, & ſoluitur. 7. Metaphy. T. Co. 33. & ultra.

21 Pars multipliciter dicitur, ſcilicet quantitatiue, ut menſurat totum, alio modo dicitur ſubſtantiæ, ut materia aut forma. 7. Metaphy. T. Co. 34.

22 Partes ſecundum materiam poſteriores ſunt toto, partes uero ſecundum formam priores ſunt, aut omnes aut aliquæ. 7. Metaphy. T. Comment. 35.

23 Partes ſecundum ſpeciem debẽt poni in diffinitione alicuius. 7. Metaphyſicorum. T. Comment. 37. ✳.

PARTHENIAE. Spartanarũ mulierũ filii, qui geniti ſunt ab iis, quos Lacedæmonii miſerunt in Spartã ad procreãdos filios ex promiſcuo omnium uirginum concubitu, ipſis Lacedæmoniis in obſidione Meſſenenſium perſiſtentibus, quam ſoluere nõ poterant propter iuſiurandũ, quo ſe aſtrinxerãt. Itaq; qui hoc ꝓmiſcuo concubitu nati fuerant, ob notam materni pudoris Partheniæ ſunt appellati. Qui duce Pallanto, in Italiam uenientes expugnata Tarentinorum arce, expulſis incolis, Tarentum occupauerunt.

Partheniæ apud Lacedæmonios depræhenſi res nouas moliri in Coloniam Tarentum miſſi ſunt. 5. Politicorum. c. 7. A.

PARTHENOPE. Inſula in ſinu Cumano. Quære Sirenuſſæ.

PARTICIPARE. PARTICIPATIO

1 ipſius Participare termin⁹ eſt rationẽ participati ſuſcipere. 4. Topic. c. 1. C.

2 Participationem, quidam poſuerunt, eſſe cauſam unitatis entium. 8. Metaphyſicorum. T. Co. 16. Quære Idea.

PARTICVLARIS PROPOSITIO.

Particularis negatiua non conuertitur. 1. Prior. c. 1. A. Quære Propoſitio.

PARTICVLARE.

1 Particularia minus entia ſunt q̃ uniuerſalia, q͞a particularia ſunt corruptibilia, uniuerſalia uero incorruptibilia. 1. Poſteriorum. T. Comment. 39.

2 Particularia, ut infinita, non ſunt ſcibilia. 1. Poſter. T. Comment. 39.

3 ex Particulari & uniuerſali una rõ fit tã circa agibilia q̃ circa ſpectabilia. 7. Ethic. c. 3. D. Quære Singulare. Vniuerſale.

PARTVS. Et ꝓ eo, quod editur, & pro pariendi actu.

1 Partus adoleſcẽtiũ imperfecti ſunt in omnibus animalibus. 7. Polit. c. 16. B.

2 in Partu magis laborant puellæ, q̃ grandiores natu fœminæ, & pereunt plures. 7. Politicorum. cap. 16. B ✳.

PARVVS. Corpore.

Parui formoſi ſunt, & membris appoſitis, ſed non ſunt pulchri. 4. Ethic. c. 3. A.

PARVVM.

1 Paruum nihil dicitur, niſi ad aliud. Prædicament. cap. 6. E.

2 Paruum non eſt magno cõtrarium. Prædicament. c. 6. F. G.

3 Paruum & magnũ poſuit Plato materiã rebus. 1. Metaphy. T. Comment. 8.

4 Paruum & magnum quomodo opponãtur æquali, oſtenditur. 10. Metaphyſic. T. Commẽt. 17. & ultra. Quære Magnũ. ✳.

PASSER. Auis.

Paſſeres maſculi propter nimium coitũ breuioris uitæ ſunt q̃ fœmellæ, de Lõgit. & Breuit. Vit. cap. 2. E. ✳.

PASSIBILE. PASSIO.

1 Paſſiones animalium poſſibile eſt cognoſcere, ſi quis cõcedat, paſſiones naturales tranſmutare animam & corpus. 1. Prior. cap. ultimo. A.

2 Paſſiones proprii ſubiecti demonſtrantur in demonſtratione. 1. Poſter. T. Co. 22.

3 Paſſio ſi pluribus cõuenit, uidendum eſt, an ſub eadem ratione, ut diffinitio recte poſſit aſſignari. 1. Poſter. T. Cõment. 22.

4 Paſſionis genus ſi aſſignetur ſubiectum, male eſt aſſignatum. 4. Topic. c. 5. G.

5 Paſſio ſi aſſignet̃ genus ſubiecti, male aſſignatur, ut ſi quis uẽtum eſſe aerem motum dicat. 4. Topic. c. 5. H.

6 Paſſiones denominantur a terminis. 2. Phyſicorum. T. Comment. 14.

7 Paſſio & actio ſi ſint unus & idem actus, dubitatur. 3. Phyſic. T. Comment. 19.

8 Paſſio & actio unus & idem actus uidẽtur. 3. Phyſic. T. Comment. 19.

9 Paſſio eſt patientis, & actio agentis. 3. Phyſicorum. T. Comment. 19.

10 Paſſio & actio aut in patiẽte ſunt, aut in agente, aut actio in agẽte & paſſio in patiente. 3. Phyſic. T. Comment. 19.

11 Paſſio non poteſt dici eſſe in agente, aut actio in patiente, niſi æquiuoce. 3. Phyſicorum. T. Comment. 19.

12 Paſſio & actio ſi ſint unus motus, q̃ incõuenientia ſequãtur, ponũtur, & ſoluũtur. 3. Phyſic. T. Comment. 19. & ultra.

13 Paſſiones ſiue qualitates paſſibiles diuiſibiles ſunt aut ſecundũ ſpeciem, aut ſecũdũ accidens. 3. de Cæl. T. Co. 7.

14 Paſſibilia ſunt quæcunq; habẽt formã in materia. 1. de Gener. T. Comment. 54.

15 Paſſio alia eſt a ſubiecto, de quo nata eſt dici. 1. de Gener, T, Comment. 23.

16 Paſſio ſi maneat eadẽ in genito, quæ fuit in corrupto, nõ eſt tranſmutatio ſecundũ illam. 1. de Gener. T. Comment. 24.

17 Paſſione & actione utũtur omnes, qui elementa generant. 1. de Generatione. T. Comment. 43.

18 Paſſione & actione non exiſtentibus, nõ fieret alteratio, ſeu congregatio aut ſegregatio. 1. de Gener. T. Comment. 43.

19 Paſſio & actio non poſſunt eſſe inter omnino ſimilia & indifferentia, quia non eſt, cur magis alterum q̃ alterum patiatur, aut agat, alioqui idem a ſe ipſo pati, & agere in ſeipſum poſſet. 1. de Generatione. T. Comment. 48.

20 Paſſio & actio inter omnino ſimilia eſſe non poteſt, niſi per accidens. 1. de Generatione. T. Comment. 49.

21 Paſſio & actio no eſt inter ea, q̃ non ſunt contraria aut ex contrariis. 1. de Generatione. T. Comment. 49.

22 Paſſio fit in iis, quæ potẽtia talia ſunt ab iis, quæ actu talia ſunt. 1. de Generatione. T. Comment. 77.

23 Paſſiones nõ ſunt ſeparabiles a ſubiecto, nec poſſunt per ſe exiſtere. 1. de Generatione. T. Cõment. 83.

24 Paſſio nulla eſt miſcibilis, quia nulla eſt ſeparabilis. 1. de Gener. T. Co. 83.

25 Paſſio non fit in aliquo, ut illud tale ignis eſt, aut terra, aut aliquid tale, ſed ut contrarietatem habet. de Sen. & Sen. c. 4. E.

26 Paſſione uehementi laborantes, ut amantes, & timentes facile decipi ſolent circa ſenſibilia. de Somniis. c. 2. L.

27 Paſſiones quædam, ut ira & cæteræ, nõ ſedantur, etiam ſi animal uelit, propter motum factum in organo. de Memo. & Remi. cap. 2. S.

28 Paſſiones aliquæ non modo permutant corpus, ſed etiam in furorem & inſaniam aliquos adigunt. 7. Ethic. c. 3. C.

29 Paſſiones quomodo ſint duces uirtutũ, oſtenditur. 2. Magnor. Mor. c. 7. M.

30 Paſſio dicitur quadrupliciter. Primo, qualitas, ſecundum quam alterari contingit, ut album aut nigrum, dulce & amarum. Secundo, horum actiones, & alterationes. Tertio, alterationes, quæ magis noxiæ ſunt, & triſtes. Quarto, magnitudines calamitatum & triſtium paſſiones dicuntur. 5. Metaphyſic. T. Comment. 26.

31 Paſſiones, impoſſibile eſt, eſſe priores ſubſtantia ratione tempore aut generatione. 7. Metaphyſicorum. T. Comment. 47. Quære Actio. Pati. Qualitas.

PASSIBILIS QVALITAS. Quære Paſſio. Qualitas.

PASSVM.

1 Paſſum & agens ſimilia debent eſſe genere, ſpecie diſſimilia & contraria. 1. de Generatione. T. Comment. 50.

2 Paſſiua adinuicem ſunt, quorum eadem eſt materia. 1. de Gener. T. Commēt. 87.

3 Paſſiuum corpus omne humiditate aut ſiccitate aut utraq; patitur, quia aut humidum eſt, aut ſiccum, aut ex iis mixtum. 4 Meteor. T. Commēt. 30. Quære Corpus. Paſſio. Pati. Qualitas.

PASSVM VINVM. Quod ex paſſis uuis conficitur. Quære Vinum. 5. 6. 7. 8.

PASTOR. PASTORALIS.

1 Paſtoralem uitam ſequuntur homines pigri, quia a manſuetis animalibus ſine labore prouenit uictus ipſis ocioſis. Et cū neceſſe ſit gregibus mutare locū propter paſtū, ipſi coguntur una ſequi, quaſi agriculturam quandam uiuam colentes. 1. Politicorum. cap. 5. C.

2 Paſtoralis uita in multis conuenientiam habet cum uita agricolarum, nā paſtores utiliſſimi ſunt ad bellicas expeditiones, quia corpore ſunt exercitati, & potentes ſub dio conſiſtere. 6. Polit. c. 4. D.

3 Paſtoribus qui conſtat populus, optimus eſt poſt populum, qui conſtat ex agricolis. 6. Politicorum. cap. 4. E.

PATER. PATERNVS. A. VM.

1 Patres portantibus filiis ignis, qui eruperat ex Aethna monte, ceſſit. de Admirand. Audit. 3.

2 Patris ad filium nō eſt iuſtum ciuile, ſed ſecundum quandam ſimilitudinem, nam filius dum paruulus eſt, & non eſt ſeparatus, patris pars eſt. 5. Ethic. cap. 6. B. & . 1. Magnor. Mor. cap. 34. E. F.

3 Patrem quendam filius uerberans, quibus ſe exemplis excuſabat, oſtenditur. Et q trahebatur a filio. Hucuſq; inqt ſiſte in oſtio, nam & ego patrem meum hucuſq; traxi. 7. Ethic. cap. 6. B.

4 Patrē pulſare grauius eſt, q̄ quemuis aliū. 8. Ethic. cap. 6. A.

5 Patris ad filios ſocietas ſimilitudinem gerit regni, q̄ eſt optima ſpecies reipublicæ, quia pater curam filiorum gerit, & regnū ſuapte natura paternū ē. 8. Ethic. c. 10. C.

6 Pater cauſa eſſendi filiis eſt, quod eſt maximum beneficium, eſt etiam cauſa nutritionis & eruditionis. 8. Ethic. c. 11. A.

7 Pater naturaliter obtinet imperiū eorum, quibus præeſt, 8. Ethic. c. 11. A.

8 Paterna amicitia excellit in beneficiorū collatione alias, nam pater eſt cauſa eſſendi filiis & nutritiōis & eruditionis. 8. Ethicorū. c. 11. A. Quære Amicitia. Parens.

9 Patri ſemp debet filius, quantūuis faciat, & obſequatur. 8. Ethic. c. 14. B.

10 Patri licet filium abdicare, nō tamen ecōtrario. 8. Ethic. c. 14. B.

11 Patri an omnia tribuenda ſint, & in omnibus obtemperandum, dubitatur, & ſoluitur. 9. Ethic. c. 2. A. B.

12 Patris ſermones & admonitiones habēt uim legis erga filios. 10. Ethic. c. 9. D.

13 Pater & filius nō ſimul ſuſcipiūtur ad rēpublicam gubernādā in quibuſdā ciuitatibus. 5. Polit. c. 6. A. Quære Aethna. 1. Filius. Maritus. Parens. Puer. Vir. ✳.

PATER FAMILIAS.

1 Pater familias præeſt uxori & liberis, ſed non eodem modo, nam uxori præeſt dominio politico ſeu ciuili, filiis uero domiminio regio. 1. Politic. c. 8. A.

2 Paterfamilias maiorem curam debet habere circa homines, quibus præeſt q̄ circa reliqua, & circa liberos magis q̄ circa ſeruos. 1. Politicorum. c. 8. B.

3 Patriſfamilias præſentia multum confert ad rem familiarē augendā & cōſeruādā. 1. Oecon. c. 6. A. Quære Lybicus. Perſa.

4 Paterfamilias quomō conſeruare debeat rem familiarem, & eam augere, quædam præcepta traduntur. 1. Oeconom. cap. 6. per totum. Quære Domus pro familia. Familia. Res familiaris.

PATI. PATIENS.

1 Pati recipit magis & minus. Prædicamēt. cap. 9. A.

2 Pati recipit contrarietatem, ut calefieri, & frigefieri. Prædicament. c. 9. A.

3 quæ Patiuntur, & agunt mutuo, neceſſe eſt habere unam materiam ſubiectam. 1. de Gener. T. Comment. 43.

4 Pati aut agere proprie non poſſunt eſſe ſine tactu. 1. de Gener. T. Comment. 43.

5 Pati unūquodq; per poros, ingrediēte p illos ultio & pricipali agēti in ipm paſſum dixerunt quidam. 1. de Gener. T. Co. 56.

6 quæ Patiuntur a ſuis agentibus, non partim patiunt̄, partim non, ſed uniuerſaliter patiūtur, magis tamē & minus patiūtur, ſecundum q magis tale eſt in una parte q̄ in alia illud, quod patitur. 1. de Gener. T. Comment. 77.

7 Patiens & agens diuiſa debent eſſe, & nō continua, quia continuum unum impaſſibile eſt, 1. de Gener. T. Co. 78.

8 Patiens & agens debet eſſe in debita diſtātia. 1. de Gener. T. Co. 78.

9 Patitur, omne quod patitur ſecundum ſe totum, q ſi hoc non eſſet, magnitudo nō eſſet diuiſibilis, nec quodcunq; continuū. 1. de Gener. T. Co. 79.

10 Pati quodlibet a quolibet non poteſt, ſed determinatum a determinato, & inter q̄ ſit aliqua cōmunitas. 1. de Aīa. T. Co. 52.

11 Pati a ſimili ſimile, inconueniens eſt dicere. 1. de Anima. T. Co. 79.

12 in Patiente & diſpoſito ſunt actus actiuorū. 2. de Anima. T. Comment. 24.

13 Pati dicunt quidam ſimile a ſimili. 2. de Anima. T. Comment. 51.

14 Pati a ſimili & diſſimili uerum eſt, nā eſt diſſimile in principio, ſimile in fine. 2. de Anima. T. Co. 54.

15 quæ Patiuntur, ab eo quod eſt in actu, patiūtur. 2. de Anima. T. Co. 54.

16 Pati dupliciter dicitur. Vno modo, ut dicit amborum uel unius corruptionē, ut quando patitur frigidum a calido, uel econtrario. Alio modo pati eſt recipere, & eſt potius ſalus quam corruptio, ut doceri. 2. de Anima. T. Co. 57.

17 Patiendi & agendi potentia quodāmodo eſt una, quodāmodo non eſt una. 9. Metaphy. T. Com. 2. Quære Iniuria. 8. 10. 14. 16. 17. 18. 19. ✳.

PATRIA.

1 pro Patria pugnare optima auis eſt, hoc eſt, nil opus eſt augurio ei, qui pro patria pugnā capeſſit. 2. Rhetor. c. 21. E.

2 pro Patria non dubitat uir bonus mortē oppetere. 9. Ethic. c. 8. C. Quære Diues. 15. Miles. 1. Interficere. 2.

PATRIMONIVM. Quære Prodigus.

PAVCI POTENTES. Species ſecūda rerū publicarum lapſarum.

1 Paucorum potentiæ finis eſt diuitiæ. 1. Rhetor. c. 8. C. & . 4. Polit. c. 8. B. & . 5. Politicorum. cap. 10. D.

2 Paucorū potētia eſt reſpublica, ubi pauci cenſu potētes gubernāt. 1. Rhet. c. 8. A. B.

3 Paucorum potentium reſpublica dignitatem ciuilem dicit eſſe diuitias. 5. Ethicorum. cap. 3. A.

4 Paucorū potētia ſpecies eſt reipublicæ lapſæ & corruptæ, in q̄ pauci praui dominātur, & in quā ſolet mutari optimorum poteſtas. 8. Ethic. c. 10. A. B. & . 3. Polit. c. 5. B. & . 4. Polit. c. 2. A.

5 Paucorum potentia eſt reſpublica lapſa & corrupta, cum ad opulentorum cōmodum gubernatur. 3. Polit. c. 5. B.

6 Paucorum potentia ſecunda ſpecies rerū publicarum corruptarū eſt deterior ſtatu populari, non tamen adeo peſſima, ut tyrānis. 4. Polit. c. 2. B.

7 Paucorum potentia gubernabat antiquis temporibus illas ciuitates, q̄ excellebant equeſtri potentia, quia equitem eſſe nemo ſupportare poteſt, niſi diues ſit. 4. Politicorum. c. 3. A.

8 Paucorum potētum ſpecies quot & quales ſint, oſtenditur. 4. Politicorū. c. 5. A. & cap. 6. per totum.

9 Paucorum potentiæ cauſæ redduntur. 4. Politicorum. cap. 6. per totum.

10 de Paucorum potētia & populari habes. 4. Polit. c. 8. 9. per totum.

11 Paucorum potentia minus diuturna eſt q̄ popularis ſtatus. 4. Politicorum. c. 11. E.

12 Paucorum potentiæ leges quædam doloſæ ponuntur. 4. Politicorum. c. 13. A. B.

13 Paucorum potentia magis ſubiacet ſeditionibus, q̄ popularis ſtatus. 5. Polit. c. 1. F.

14 Paucorum potentiæ reſpublica putat ſe habere iuſtum & ſecundum proportionē æquale, ſed nō habet. 5. Polit. c. 1. A.

15 Paucorum potentium gubernatio, ſi concors ſit, non facile interit, quod exemplo Pharſali urbis oſtenditur. 5. Polit. c. 6. D.

16 Paucorum potentia quot modis, & quibus cauſis mutetur in aliam reipublicæ ſpeciem, oſtenditur. 5. Politicorum, cap. 6. per totum.

17 Paucorum potentiæ reſpublica duobus modis, qui ſunt manifeſtiſſimi, mutari in aliam ſpeciem ſolet. Primo, ſi populus iniuria afficitur. Secundo, ſi pauci opulenti honorantur magiſtratibus, & alii ſine honore prætermittuntur. 5. Polit. c. 6. A.

18 Paucorum potentia mutatur aliquando in bello, ut quādo militibus conductis aliquis præficitur, qui ſæpe tyrānidem inuadit. Aliquando uero in pace, ut quando propter diffidentiā, quam inter ſe habēt, militibus conductis tradūt cuſtodiam alicui, qui ſe in neutram partem inclinare uidetur, qui ſæpe fit utriuſq; partis dominus. 5. Politicorum. c. 6. E.

19 Paucorum potentia multa ex malis, quæ continet, ponunt̄. 5. Polit. c. 10. D.

20 Paucorum potentiæ gubernatio breuiſſime durare ſolet inter omnes gubernationes. 5. Polit. c. 12. A.

21 Paucorū potētiæ reſpublica, quomō cōſeruāda ſit, oſtēditur. 6. Polit. c. 6. p totum.

22 Paucorū potentia habet locum, ubi equitatui eſt apta regio. 6. Polit. c. 7. A.

PAVCVM.

1 Paucum ad aliud eſt.Prædicamēt.c.6.E. Quære Multum.

2 ad Pauca reſpicientes facile enunciant.1. de Gener.T.Comment.7.

PAVLATIM.

Paulatim quod repit,maxime cauendum eſt.5.Politicorum.c.8.A.

PAVPERTAS.PAVPER.

1 Pauperes iracundi eſſe ſolent.2.Rhetoricorum.cap.2.D.

2 Pauperis mores conſyderandi ſunt ex oppoſito ad mores diuitum . 2. Rhetoricorum.cap.17.A.

3 Pauper non poteſt eſſe magnificus, cum nō habeat ea,ex quibꝰ multos faciat ſumptus.4.Ethicorum.cap.2.C.

4 in Paupertate & reliquis calamitatibus unicum confugium putātur amici.8.Ethicorum.cap.1.A.

5 Pauperes ſeditiones & diſſidia pariunt in republica.2.Polit.c.4.D.

6 Pauper qui ſit ,nō poſſe magiſtratum recte gerere,dicebant Carthaginēſes.2.Politicorum.cap.9.C.

7 ex Pauperibus omnibus non poteſt conſtare ciuitas.3.Politic.c.8.C.

8 Pauperes nimium qui ſunt,fiunt occulte praui,& in rebus exiguis fraudatores. 4. Politicorum.cap.11.B.

9 Pauperes nimium deiecto animo ſunt & uiles.4.Politicorum.c.11.B.

10 Pauperes nimiū magiſtratum gerere neſciunt,ſed ad parendum ſunt apti.Vnde ex nimium pauperibus,& ex nimiū diuitibus nō fit bona reſpublica,quia ſunt ut domini & ſerui.4.Polit.c.11.C.

11 Pauper muliere utitur & filiis tanꝗ ſeruis,quia ſeruos nō habet.6.Politicorum. cap.8.G.

12 Paupertate utitur uir bonus laudabiliter.7.Politicorum.cap.13.C.Quære Diuitiæ.Diues.✳.

PAVSANIAS.Adoleſcens nobilis inter Macedones,qui Philippum Macedoniæ regē patrem Alexādri Magni interfecit.

Pauſanias Philippum interfecit, quia nō ulciſcebatur ſtupri contumeliam ſibi illatam ab Attalo.5.Polit.cap.10.E.

PASANIAS. Lacedæmoniorum rex.

1 Pauſanias rex tentauit tollere Ephoros.5. Politicorum.cap.1.C. Quære Ephorus.

2 Pauſaniam regem etiam in tantam dignitatem conſtitutum accuſant Lacedæmonii,ꝙ ſuæ ciuitati quæreret dominari. 7. Politicorum,cap.14.E.

PAVSON.Poeta,& alius pictor.

1 Pauſon deteriores ſcriptores imitatus eſt. in Poet.cap.1.D.

2 Pauſonis figuras nō debēt imitari pueri. 8.Politicorum.c.5.E.

PAX.

1 Pacis conditiones ſunt trophæa multo clariora ꝗ illa,quæ in præliis cōſtituūtur. 3.Rhetoricorum.c.16.E.

2 in Pace ut degamus, bellum gerimus.10. Ethicorum . cap. 7. B.&.7.Politicorum. cap.14.D.& cap.15.A.

3 Pax præferenda eſt bello.7.Politicorum. cap.14.D. Quære Augur.2.Bellum.✳. Iuſtus.2.

PAXON.Quære Actus.31.

PECCARE.PECCATVM.

1 Peccantis ætas non eſt conſyderanda.1. Rhetor.cap.10.D.

2 Peccare multis modis cōtingit,quia malum eſt infiniti, ut dicunt Pythagorici.2. Ethico.c.6.D.Quære Errare.

3 Peccatum non eſt in æternis.9.Metaphy. T.Co.19.Quære Error.Monſtrum.

PECTADES.

Pectades inſtrumentum muſicum reprobati ſunt ab antiquis.8.Polit.c.6.D.

PECTEN.Pubis inferioris ſedes.

Pecten oſſeus fortes arguit,pinguis & carnoſus molles.de Phyſiognom.

PECTVS.

1 Pectus eſt pars media inter ſuperiorem & inferiorem partem animalium perfectorum.Quæ pars in aliquibus magis,in aliquibꝰ minus diſtincta eſt. Aliqua tamē animalia ꝑportionale quiddam pectoris habent.de Iuuent.& Senect.c.1.E.

2 Pectus frequēter mouēt ſurſum & deorſum ſpirātia animalia.de Reſpirat.c.6.M

3 Pectus piloſum arguit inſtabiles,ſine pilo autem inuerecundos, pectus amplum & cōpactum fortes. de Phyſiognom.✳.

PECVNIA.

1 Pecuniarum comparandarū conſultatio, quomodo tractanda ſit, oſtenditur. Rhetoricorum.ad Alexand.c.2.M.

2 Pecuniis dandis aut accipiēdis,& dandis præcipue laudaẽ liberalis,qa liberalitas ē eſt mediocritas circa pecunias . 4. Ethicorum cap..1.A.

3 Pecunias illa oīa appellamꝰ,quorū æſtimatio nummo mēſuratur. 4.Ethic.c.1.A.

4 Pecuniarum datio eſt uſus earū. 4.Ethicorum.ca.1.B.

5 Pecunias qui anteponit honeſtis actibus, non eſt liberalis,4.Ethic,cap,1,C,

6 Pecuniæ & honor nulli ſimul tribuuntur in republica.8.Ethic.cap.14.A.

7 Pecunias illi magis diligūt, ꝗ acqſiuerūt, ꝗ qui ab aliis acceperunt.9.Ethic.c.7.C.

8 Pecuniarū acquirēdarū ars an ſit idē cū diſciplina rei familiaris,an ſit pars eiꝰ, an illi ſubminiſtret,dubitatur. Tādē dicitur, ꝙ non eſt idē cū diſciplina rei familiaris, ſed eſt pars eius.1.Polit.c.5.A.B.C.

9 Pecuniarum acquiſitio licet uideatur eſſe eadem cum acquiſitiua naturali, non tamen eſt,quia acquiſitiua naturalis eſt,pecuniarum uero uſus ab arte & experientia eſt introductus.1.Polit.c.6.A.

10 Pecuniarum acquirendarum duplex eſt modus,alter ex rebus naturalibus, qui eſt neceſſariꝰ ad uitam,& hic modus eſt laudabilis,alter ex nummularia,ubi pecuniæ ꝑpter ſeipſas acquiruntur, & hic modus eſt uituperabilis.1.Politic.cap.7.B.

11 Pecuniarum acquirēdarū quattuor ſunt partes, ſcilicet mercatura,fœneratio,mercenaria, & quarta,quæ eſt ex iis,quæ ex terra generantur. Quarum potiſſima eſt mercatura.1.Polit.cap.7.C.

12 Pecuniis magis indigent ciuitates ꝗ domus. Vnde in republica quidam acquirendis publicis pecuniis tantum intendunt.1.Polit.c.7.F.

13 Pecuniarum cupiditas in infinitū tendit. 7.Politicorum.cap.1.A.

14 Pecuniæ neceſſariæ ſunt ciuitati,& ad indigentiam propriam & ad bellum . 7.Politicorum.cap.8.B.

15 Pecunias quibus modis & dolis extorſerint tyranni quidam a ciuibus aut peregrinis,& duces ſuos milites quo aſtu ſtipēdiis priuauerint,& quo pacto præfecti pecunias corraſerint ex ꝓuinciis,habes libro,ꝗ Oeconomicarū publicarū inſcribitur,ꝑ totū.Quære Diuitiæ. Nummꝰ.✳.

PEDASIA.

In Pedaſia Cariæ regione mos fuit, ut capram ad ſacrificandum Ioui mitterent, & cum locus ille ſacrificiorum diſtet ab ea ciuitate ſeptuaginta fere ſtadia,ferunt, capram,quæ ad ſacrificandum mittebatur, a nemine oportere trahi, ſed ipſam ſua ſponte procedere,& toto itinere ſalire,& tripudiare,nec poſſe ab occurrentibus a uia deflecti, & ſi funi alligaretur, præire ductorem.de Admirand. Audit. 108.Quære Coruus.

PEDITATVS.

Peditatus inutilis bello eſt,niſi ordo,& diſciplina adſit.Vnde antiquitꝰ in equitatu belli robur erat, quoſq; ordo & diſciplina pœditatꝰ introductus fuit.4.Politicorum. cap.13.C.

PEIERARE.Quære Periurium.

PEIVS.

Peius & melius ubi ſunt,ſemper peius eſt poſterius natura meliore. 3.Metaphy.T. Co.11.Quære Deterius.Melius.

PECIACI.Quære Athenæ.17.

PELORIS.

Peloris ciuitas eſt Siciliæ, ꝗ alio nomine Adra dicitur.de Admirand.Audit.99.

PELOPONNESVS. Peninſula Europæ notiſſima.

in Peloponneſo flumina plurima abſorbentur a terræ uoraginibꝰ.1.Meteororū. cap.13.L.Quære Arcadia.1.✳.

PENA.Quære Pœna.

PENELOPE.Vlyſſis coniux poetis cantatiſſima.

Penelope mariti ſui Vlyſſis,cui fidem ſeruauit, calamitatibus clarior effecta eſt.2. Oeconom.cap.2.C.Quære Alceſtis.

PENESTIAE.

Peneſtiæ ſerui erant Theſſalorum. 2.Politicorum.cap.3.H.

PENITENTIA.Quære Pœnitentia.

PENSARE.Quære Libra.2.3.4.

PENTATHLIDAE.Quære Megacles

PENTATHLOS . Latine quinquertio dicitur.

Pentathlus eſt, qui omībus gymnicis certaminibus ualet.1 . Rhetor.c.5.H.Quære Quinquertio.✳.

PENTHILVS.Dux Papphiꝰ ſub Xerxe.Quære Smerdes.

PENVS.

Penoris inſtitutio non eſt inter exiliores adminiſtrationes rei familiaris connumeranda.1.Oeconom.cap.6.A.

PEONIA.Quære Pœonia.

PEPANSIS. Maturatio digeſtionis ſpecies.Quære Digeſtio.Maturatio.

PER ACCIDENS.Quære Accidens.

PERCVSSIO.

Percuſſio per delationem fit . 4. Meteor. T.Comment.46.

PERCVSSOR.In ludis gymnicis.

Percuſſor eſt,qui poteſt pulſando pellere.1.Rhetor.cap.5.H.

PEREGRINATIO.

Peregrinationes,quibus multarum gentium leges cognoſcuntur,utiles ſunt ad leges ferendas.1.Rhetor.cap.4.F.

PERFECTVM.

1 Perfectum & totum aut idē penitus ſunt,

aut proxima ſecundum naturam. 3.Phyſicorum.T.Comment.64.

2 Perfectũ nihil eſt, quod non habeat finẽ. 3.Phyſicorum.T.Comment.64.

3 Perfectũ, omne, & totum idem ſunt, differunt tantũ materia.1.de Cæl.T.Co.3.

4 Perfectum eſt, cui nihil deficit. 1.de Cæl. T.Comment.4.

5 Perfectum eſt prius natura imperfecto.1. de Cæl.T.Co.12.&.2.de.Cæl.T.Co.23.

6 Perfectum complementum & finem habet .1.de Cæl.T.Comment.12.

7 Perfectum eſt, cuius nihil eſt extra eorũ, quæ ipſius ſunt.2.de Cæl.T.Cõment.23. &.3.Phyſicorum.T.Comment. 63.&.10. Metaphyſicorum.T.Comment.13.

8 Perfectũ dicimꝰ illud, q̃d poteſt aliũ efficere, q̃le ipſum eſt.4.Meteor.T.Co.19.

9 Perfectũ eſt, cui nec addi quicq̃ nec auferri poteſt.2.Ethic.cap.6.B.

10 Perfectũ dicitur tribꝰ modis. Primo illud dicitur pfectũ, extra quod nõ eſt accipere aliquã eius particulã. Secũdo pfectũ dicitur ſecũdũ uirtutẽ nõ habẽs exceſſum ad genꝰ, ut pfectus medicus, pfectꝰ muſicus, cui in ſpecie ꝓpriæ uirtutis nihil deficit. Vnde & ad mala transfert, ut dicimꝰ calumniatorem & furem perfectũ. Tertio pfectũ dicitur, q̃d cõſecutũ eſt ſuum finẽ, quod etiã de prauis metaphorice dicimꝰ, ut perfecte aliquem periiſſe, cui nihil mali deficit.5.Metaphyſicorum.T.Co.21.

11 Perfectũ aliud dicit̃ ſimplicit̃, aliud dicit̃ pfectũ reſpectu alicuius, aut quia habet aliquid perfectũ.5.Metaphy.T.Co.21.

12 Perfectum prius eſt ſubſtantia q̃ imperfectum, licet generatione ſit poſterius. 13. Metaphyſicorum.cap.2.H.✳.

PERIANDER. Philoſophus unus e ſeptem Greciæ ſapientibus, & tyrannus Corinthiorum. Sunt tamẽ qui diuerſum putẽt philoſophũ a tyrãno. Et Periãder aliꝰ.

1 Periandri Corinthii teſtimonio uſi ſunt Tenedii aduerſus Sigiẽſes.1.Rhet.c.15.C.

2 Periander cum conſuleretur per nunciũ a Thraſibulo, nihil reſpõdit, ſed ſuperemi nentes ſpicas demetens ſegetem adæquauit, cuius cauſam cum nuncius non intelligeret, ac factũ Thraſibulo narraret, intellexit Thraſibulus, Periandrũ conſulere, ut tolleret ſupeminẽtes ciues. 3.Poli.c.9.C.

3 Periander tyrãnus pulſus fuit a populo Ambraciotarum.5.Polit.c.4.D.

4 Periander Corinthius multa conſtituit ad conſeruationem tyrãnidis, quæ ſucceſſione generis fit.5.Polit.c.11.B.

5 Periãder tyrãnus magis tyrãnice ſe geſſit q̃ pr̃ eiꝰ Cypſelus, ſed erat uir bello egregiꝰ.5.Polit.c.12.B. Quære Cypſelus.3.4.

PERICLES. Atheniẽſis uir clariſſimus.

1 Pericles dixit, ciuitatem iuuenibus carentem eſſe ſimilem anno, cui uer ablatũ eſt. 1.Rhetor.c.7.M.

2 Periclis filius ſegnis & ignauꝰ fuit.2.Rhetor.cap.15.A.

3 Pericles dixit. Samios ſimiles eſſe pueris panem accipientibus ſed plorantibus. Idẽ dixit. Bœotios ſimiles eſſe ilicibus, quæ inter ſe franguntur, & Bœotios inter ſe pugnantes dirumpi & frangi.3.Rhetor. cap.4.B. Quære Aegina.1.

4 Pericles prudens fuit & aptus ad rempublicam gubernandam, quia non ſolum bona ſibi ſed etiam toti reipublicæ perſpicere potuit.6.Ethic.cap.5.B.

5 Pericles inhibuit Areopagitarum iudicium, & ſalaria iudicibus indixit. 2. Politicorum.cap.10.B.

PERICVLVM.

1 a Periculis euadere tanto iucundius eſt, quanto propius periculo fuimus. 1.Rhetoricorum.cap.11.D.

2 Periculi meminiſſe, iucundum eſt ſeruato.1.Rhetoricorum.cap.11.D.

3 Periculum eſt appropinquatio rei timendæ. 2.Rhetoricorum.cap.5. A. Quære Expertus. Fortis.

PERIODVS. Interpretatur circuitus.

Periodus eſt cõpoſitio, quæ per ſeipſam principium habet & finem, magnitudinemq; mediocrem, hæc ſuauis ac dilucida eſt compoſitio. 3. Rhetoricorum. cap.9.B.✳.

PERIOECI. Id eſt Accolæ. Serui erãt Cretenſium, qui eorum agrum colebãt, ſicut Ilotæ Lacedæmoniorũ, q alio nomine Duliæ dicuntur. Quære Duliæ.

PERIPHRASIS. Quære Circumlocutio.

PERIPATETICI. Ariſtotelis Sectatores, ἀπὸ τοῦ περιπατεῖν, hoc eſt a deambulãdo dicti, ꝙ Ariſtoteles deambulãs doceret in Lyceo, uel ꝙ peripatũ hoc eſt deãbulatoriũ dicebatur pars illa gymnaſii, in qua Ariſtoteles docebat.

Peripatetici de uniuerſalibus probabilius aut magis logice tractauerunt. q̃ alii. Prædicabil. Præfat.B.

PERIPHLEGETON. Regio iuxta Cumas Italiæ. Quære Aornus.

PERIVRIVM. PEIERARE.

Periurium & ꝑierare quid ſit, habes.1. Rhetor.c.15.G. Quære Aqua.89. Palici.

PERMVTATIO. Quære Cõmutatio.

PERORATIO. Orationis rhetoricæ.

1 Peroratio quattuor cõſtat.3.Rhet.c.19.A.

2 Peroratio quibus conſtet, & quæ cõtinere debeat, oſtenditur.3.Rhet.c.19.ꝑ totũ.

3 Peroronis fini conueniunt uerba ſine cõiũctiõe. Vt dixi, audiſtis, habetis, iudicate. 3.Rhetor.c.19.B.

PERPETVVM.

1 in Perpetuis non differunt poſſe & eſſe. 3.Phyſic.T.Co.32.

2 Perpetuum nullum poteſt eſſe contra naturam.1.de Cæl.T.Co.15.

3 Perpetuũ eſſe, quod incœpit, impoſſibile eſt.1.de Cæl.T.Co.102.& ultra.

4 Perpetuorũ principia perpetua eſſe debẽt. 3.de Cæl.T.Co.61.

5 in Perpetuis & primis tot numero & eadẽ genere ſunt principia ſicut in corruptibilibus & generabilibus.2.de Gener.T.Cõment.51.

6 Perpetua non contingit aliter ſe habere. 2.de Gener.T.Co.51.

7 Perpetua & quæ ſemp ſunt, rationi conſonum eſt dicere, cauſam eſſe eorum, quæ generantur, quam id, quod non eſt, eſſe cauſam perpetuorũ.2.de Gener.T.Co.55.

8 Perpetua & immobilia ſi aliqua ſunt, nihil eſt in eis uiolentum aut præter naturam. 5.Metaphy.T.Cõ.6.

9 Perpetua aut nõ habẽt materiã, aut ſi habent, nõ eſt talis, qualis eſt materia corruptibiliũ, ſed ſolũ ſecũdũ potẽtiã ad motũ localem. 8.Metaphyſic.T.Co.12. Quære Aeternum. Neceſſariũ.✳

PERRHEBI. Populi in Epiro.

Perrhebi finitimi ſunt Theſſalis.2.Politicorum.cap.7.A.

PERSIS. Aſiæ maioris regio. PERSAE Perſidis populi. PERSICVS.A.VM.

1 in Perſide ignes erumpunt e terra cõtinui licet exigui. de Admirand. Audit.34.

2 apud Perſas patris imperium in filios tyrannicum eſt, quia utuntur filiis ſicut ſeruis.8.Ethicorum.cap.10.C.

3 Perſarum rex ſæpe contriuit Medos & Aſſyrios propter imperium priꝰ habitũ.3. Polit.cap.9.C.

4 Perſarum reges generis ſucceſſione conſtituebantur.5.Polit.c.11.B.

5 Perſarum reges ꝑ alios obeunt munia regalia.8.Polit.c.5.B.

6 Perſa rogatus quid equum maxime pinguefaceret, oculus, inquit, domini.1.Oeconomic.c.6.A. Quære Areopagitæ.6.✳.

7 Perſica diſpenſatio utilis eſt ad tuendam rem familiarem.1.Oeconom.c.6.A.

8 Perſica diſpenſatio eſt, ut paterfamilias omnia iubeat, & omnia ii ſpiciat.1.Oeconom.cap.6.A. Quære Perſicus ſinus.

PER SE. Vt diſtinguit̃ cõtra ꝑ accidẽs.

1 Per ſe quot modis dicitur, habes.1.Poſter. T.Comment.9.

2 Per ſe quod eſt, eligibilius eſt q̃ id, quod eſt per accidens.3.Topic.cap.1.C.

3 Per ſe quod eſt, prius eſt eo, quod eſt per accidens.11.Metaphy.c.7.F. Quære Locꝰ dialecticus.

PER SE NOTVM.

1 Per ſe notum uelle oſtẽdere, hominis eſt non potentis diſcernere per ſe nota a nõ per ſe notis.2.Phyſic.T.Co.6.

2 Per ſe nota uolens oſtendere, utitur ꝑ ſe notis ut non notis, ſicut ediuerſo cæcus utitur non ꝑ ſe notis ſibi quaſi notis.2. Phyſic.T.Co.6.

PERSICVS SINVS. Mare in Aſia maiori ab oceano meridionali influens.

Perſicus ſinus ex oceano influit terrã. de Mundo ad Alexandr.c.1.F.

PERSPECTIVA.

1 Perſpectiua ſubalternatur geometriæ.1. Poſter.T.Co.30.

2 Perſpectiua contrario ordine ſe habet q̃ geometria in ſua conſyderatione. 2. Phyſic.T.Co.20.

3 Perſpectiua magis accedit ad naturalem ſcientiam, quã mathematicæ.2.Phyſic.T. Comment.20.

4 Perſpectiua lineam conſyderat mathematicam, ſed non ut mathematicam, ſed ut phyſicam.2.Phyſi.T.Co.20.

PERSPICVVM. Quære Diaphanum.

PERSVASIO.

1 Perſuaſionis nerui & robur ſunt enthymemata.1.Rhetor.c.1.B.

2 Perſuaſionum aliæ ſunt ſine arte, aliæ artificioſæ.1.Rhetor.c.2.B.

3 Perſuaſionum, quæ oratione parãtur, tria ſunt genera, aut enim a moribus eius, qui dicit, aut a iudice, & auditore, aut a rebus ipſis, quæ demonſtrantur.1.Rhetor.cap. 2.B.C.D.

4 Perſuaſionem qui quærit a mathematico, ineptus eſt, ſicut qui demonſtrationem ab oratore.1.Ethic.c.3.B.

PERTICA.

Perticæ cur quanto ſunt longiores, tanto minus roboris habent, magiſq; flectuntur tollẽdo, hẽs. Mechanic.c.15.ꝑ totum.

PERTINAX. Vt dicit uitium

Pertinax non eſt continens,ſed habet aliquid ſimile continẽti, potius tamen eſt incontinens,nam pertinaces licet non facile dimoueantur a ſua ſententia,ſunt tamen indocti & ruſtici.7.Ethic.c.9.A.B.

PESSIMVM.PESSIMVS.

1 Peſſimus eſt,qui ad ſe uel ad amicos utit̃ prauitate.5.Ethicorum.cap.1.D.

2 Peſſimum eſt,quod eſt optimo contrariũ. 8.Ethicap.c.10.A. Quære Malus. Optimum.

PES.

Pedes neruoſi arguunt fortes, parui molles, unguicurui inuerecundos, recti laudabiles.de Phyſiognom.✳.

PES.Vt menſurat carmen.

Pedes qui ſint apti orationibus oratorum,& qui pedes aptiores aliis orationibꝰ & aliis,habes.3.Rhetor.c.8.B.

PETEREPRINCIPIVM.PETITIO PRINCIPII FALLACIA. PETERE CONTRARIVM.

1 Petere principium contingit quinq; modis. Aut re,aut uoce & re ſimul,aut q̃ndo aliquid debet probari particulariter,& petitur uniuerſaliter concedi, aut quando debet probari uniuerſale,& petitur particulare concedi,aut ſi quærat̃ diuiſio extra diuidentia & diuiſum,aut quando aliquid probari debeat,& petitur in ſuo conuertibili.8.Topic.cap.5.C.D.

2 Petere contrarium fit quinq; modis.Primo,quãdo oppoſita ſecundum affirmationem & negationem quæruntur.Secundo quando quæruntur contraria. Tertio, quando ſumitur uniuerſale, & petitur oppoſitum in particulari.Quarto,quãdo petitur contrarium concluſioni. Quinto, quando petũtur aliqua ſicut diſparata,ad quæ neceſſario ſequũtur contradictoria. 8.Topic.cap.5.E.

3 Petere principium in hoc differt ab eo, quod eſt petere contrarium,quia petere principium eſt reſpectu concluſionis,petere cõtrarium eſt reſpectu præmiſſarum. 8.Polit.c.5.F.

4 Petitio principii fallacia extra dictionem quomodo committatur,habes.1.Elench. cap.4.E.

5 Petitionis principii fallacia quomodo ſoluatur,habes.2.Elench.cap.5.E.

PHAENOMENA. Ideſt apparẽtia ea ſcilicet quæ in cælo uidentur aſtra,& cõſtellationes.Quære Aſtrologus.2.

PHAETON.Quære Eridanus.

PHALANGES. Inſtrumentum penſandi.

Phalanges,quibus carnes penſant̃,in quibus lanx tantum una dependet altrinſecus,nudus tantum ſcapus prominet,cur ingentia pondera librẽt,habes.Mechanic. cap.20.per totum.

PHALARIS. Tyrannus Agrigentinus crudelitate nobilis.

1 In Phalarim Steſichori apologus de equo & homine ponitur.2.Rhetor.c.20.B.

2 Phalaris crudeliſſimus tyrannus. 7.Ethicorum. cap. 5.A.C. &. 5. Politicorum. cap.10.B.

3 Phalaris ſua crudelitate feris cõparatur. 2.Magnor.Mor.cap.6.M.

PHALEAS.

1 Phaleas Carthaginenſium legiſlator primus ſtatuit, ut ciuium facultates eſſent æquales, quia ex inæqualitate facultatum ſeditiones oriuntur.2.Polit.c.5.A.

2 Phaleæ Carthaginenſis reſpublica quibus legibus conſtaret,& quid bene, quid non bene contineret,oſtenditur.2.Politi. cap.5.per totum.

PHANTASIA. PHANTASMA. PHANTASTICA POTENTIA.

1 Phantaſia motus quidam eſt. 8.Phyſicorum.T.Comment.26.

2 Phantaſia diuerſa eſt a ſenſu & ab intellectu.2.de Anima.T.Co.153.

3 Phantaſia nõ fit ſine ſenſu.2. de Anima. T.Comment.153.

4 Phantaſia non eſt eadem cum opinione, quia cum opinamur aliquid mali,perturbamur,aut ſi ſit aliud,quod lætum ſit,cõfidimus,& gaudemus.Phãtaſia uero quãdo utimur, ſimiliter nos habemus, ac ſi ſpectaremus illa in ſpeculo ſine perturbatione aut gaudio. 2. de Anima. T. Comment.154.

5 Phantaſia ſi eſt, in qua phantaſma aliquod in nobis fieri dicimus, una eſt illarum potentiarum,ſecũdum quam diſcernimus, aut uerum aut falſum dicimus.2. de Anima.T.Co.155.

6 Phantaſia ad ſenſum pertinet. 2.de Anima.T.Comment.155.

7 Phantaſia nõ eſt ſcientia,nec intellectus, quia ſcientia & intellectus ſemper ſunt uerorum, phantaſia quandoq; eſt uera, quandoq; falſa.2.de Anima. T. Comment.157.

8 Phantaſia non eſt ſenſus,nec ut ſenſus in potentia, nec ut in actu,quia dormiens phantaſiatur,non tamen ſentit ſenſu. 2. de Anima.T.Comment.156.

9 Phantaſia non eſt ſenſus,quia multis inſunt ſenſus,quibus phantaſia non ineſt, ut formicis apibus uermibus.2. de Anima.T.Cõment.156.

10 Phantaſia non eſt ſenſus,quia ſenſus ſemper ſunt ueri,phãtaſiæ autem plures ſunt falſæ.2.de Anima.T.Comment.156.

11 Phantaſia quando manifeſte operamur, non affirmamus,aliquid ſic eſſe, ſed dicimus,apparere nobis tale. Et ex hoc probatur,ꝙ non ſit ſenſus,quia ſenſus quando clare operatur circa ſua ſenſibilia non dicit,ꝙ apparet,ſed dicit aliquid eſſe tale. 2.de Anima.T.Comment.156.

12 Phãtaſia non eſt opinio,quia opinionem ſequitur aſſenſus,uel fides.Et cum nulla beſtia fidem aut aſſenſum habeat,& phãtaſiam multæ beſtiæ habeant, phantaſia non erit opinio.2.de Anima.T.Cõment.157.

13 Phantaſia nec eſt opinio cum ſenſu, nec opinio per ſenſum, nec cõpoſitio opinionis & ſenſus. 2.de Anima.T.Comment.158.

14 Phantaſia eſt eorum,quæ habẽt ſenſum. 2.de Anima.T.Co.160.

15 Phantaſia motus eſt a ſenſu in actu exiſtẽte.2.de Anima.T.Co.160.

16 ſecũdũ Phantaſiam multa agere aut pati poteſt ipſam habens. 2.de Anima.T. Comment.161.

17 Phantaſia quãdoq; uera,quãdoq; falſa eſt. Nã accidit falſam eſſe triplicit̃. Aut quia ſenſus decipitur circa proprium ſenſibile propter aliquam indiſpoſitionẽ, quod tamen rariſſime fit,aut quia ſenſus decipitur circa ſenſibilia per accidens,aut quia ſenſus decipit̃ circa ſenſibilia cõmunia, nam phantaſia errorem ſequitur ſenſus, quia ab eo exiſtente in actu mouetur. 2. de Anima.T.Comment.161.

18 Phantaſia a lumine nomen habet græce. 2.de Anima.T.Co.162.

19 Phantaſia quia cõſeruat diu ſpecies a ſenſibilibus acceptas,animalia multa per illas operantur, nam bruta quia intellectum non habent,phantaſiis reguntur. Homines etiam perturbatione mentis uel morbo uel ſomno phantaſiis aguntur. 2.de Anima.T.Comment.162.

20 Phantaſmata habent ſe ad intellectum,ut ſenſibilia ad ſenſum.3.de Anima.T. Cõment.30.

21 in Phantaſmatibꝰ ſpecies intelligit intellectiuum.3.de Anima.T.Co.32.

22 in Phantaſmatis ipſis inuenit intellectus practicus,quid fugiat,aut proſequatur,& ex illis & intellectibus ratiocinatur,& deliberat præſentia aut futura. 3.de Anima. T.Comment.33.34.

23 Phantaſma aliquod neceſſe eſt ſpeculari intelligentem. 3. de Anima. T.Comment.39.

24 Phantaſia alterum eſt ab affirmatione intellectus, quia in complexione intelligibilium eſt uerum uel falſum, quod non eſt in phantaſia. 3. de Anima. T.Comment.39.

25 Phantaſia aliquando recta eſt,aliquando non recta.3.de Anima.T.Co.51.

26 Phantaſtica,quæ p ſe quidẽ ab omnibus aliis differt,magnam dubitationẽ habet, cui iungenda ſit,an iraſcibili,an cõcupiſcibili,aut a qua ſeparanda,præſertim ſi aliquis ponat animæ partes ſeparatas. 3.de Anima.T.Comment.41.

27 Phantaſia ut intellectus quidam eſt principium cum appetitu motꝰ localis in animalibus. 3.de Anima.T.Co.48.& ultra.

28 Phãtaſias multa animalia ſequunt̃ in ſuis motibus, prætermiſſa ſcientia.3.de Anima.T.Comment.48.

29 Phantaſia tantum,& non intellectiuũ, aut ratio eſt in brutis. 3.de Anima.T.Comment.48.

30 Phantaſia non mouet ſine appetitu,quando mouet animalia motu locali ad proſequendum aut fugiendum aliquid.3. de Anima.T.Commẽt.49.50.& ultra.

31 ſine Phãtaſia non eſt appetitus.3. de Anima.T.Comment.56.

32 Phãtaſia omnis aut rationalis eſt, aut ſenſitiua.3.de Anima.T.Co.56.

33 Phantaſiam ſenſitiuam habent etiam irrationalia.3.de Anima.T.Co.57.

34 Phantaſiam deliberatiuam non habent niſi animalia rationalia. 3.de Anima. T. Comment.57.

35 ſine Phantaſmate non eſt intelligere.Nã ſicut in deſcribendis figuris gæometricis neceſſario deſcribimus alicuius quantitatis figuras,q̃uis gæometra non utatur determinata quantitate, ſic intelligens & ſi non intelligat quantitatem, proponit tamen ſibi quantum, licet non intelligat ut quantum.de Memo.&. Remi.cap.1.D.E

36 Phantaſma ſi conſyderetur ut res in ſe, phantaſma eſt, ſi uero ut ſignum, imago eſt,& tunc meminimus. Nam phantaſma eſt ipſius hic & nunc,quia eſt ſimilitudo ſingularis ſenſibilis. de Memo. & Remi.cap.1.M.

37 Phantaſma quando occurrit ut imaginabile, dubitamus, an ſit memoratio rei præteritæ, an alio modo ſecundum ſenſationem proueniat. de Memo. & Remi.cap.1.N.

38 Phantaſma aliquando occurrit ut imago & ſignum rei geſtæ, quæ tamen geſta non eſt, & tunc phantaſma accipitur ut factum, ſicut accidit iis, qui exceſſum mentis patiuntur. de Memor. & Remi.cap.1.N.

39 Phantaſiam ſingularium tantum habent bruta.7. Ethic.cap.3.E.

40 Phantaſiam maxime ſequuntur melãcholici.7.Ethic.cap.7.C.

41 Phantaſiis & memoriis uiuunt bruta.1. Metaphyſicorum.cap.1.B.

42 Phãtaſia nõ eſt ſenſus.4.Metaphyſicorũ. T.Comment.24.

PHARMACA. Id eſt uenena bona aut mala.

Pharmaca elixari dicuntur metaphorice. 4.Meteor.T.Comment.28.

PHARSALICA.Quære Equa.2.

PHARSALVS.Ciuitas Theſſaliæ

apud Pharſalum urbem paucorum potẽtia diu durauit, quia pauci debito modo & recte inter ſe agunt.5. Politicorum. cap.6.D.

PHASMA.Quære Impreſſio.1.

PHASIS. Fluuius in Colchide regione minoris Aſiæ.

Phaſis fluuius ex Caucaſo monte oritur. 1.Meteororum. cap.13. F. Quære Leucophillus.

PHEBOL.

Phebol inſula in Arabico ſinu eſt.de Mũdo.ad Alexandr.cap.1.F.

PHENA.Oſſifragia auis de genere aquilarum.

Phena generatur ex aliaetis, & generat miluos, qui potiſſimum nigris intincti ſunt maculis.de Admirand.Audit.55.

PHENEVS.Quære Orichalcum.

PHENICES.Quære Phœnices.

PHENICODA.Quære Phœnicoda.

PHENISSAE.Quære Phœniſſæ.

PHENOMENA.Quære Phœnomena.

PHERECYDES.Syrus tragicus poeta.

Pherecydes nõ omnia fabuloſe dixit.14. Metaphy.c.4.C.✳.

PHIDIAS. Statuarius celebratiſſimus.

1 Phidias ſtatuarius Palladis ſtatuam ſculpſit, & tanta tamq; admirabili arte ſuam ipſius effigiẽ clypeo illius impreſſit, ut nemo illã conuellere poſſet, niſi prius totũ ſimulachrũ ſolueret. de Admirã. Audit.4

2 Phidias lapidum ſculptor ſapiens.6.Ethicorum.cap.7.A.

PHIDITIA.

1 Phiditia, ideſt Lacedæmoniorum comeſſationes non recte conſtitutæ erant.2.Poli. cap.7.L.Quære Creta.9.11.

2 Phiditia Lacedæmoniorum prius appellabantur andria more Cretenſium. 2.Politicorum.cap.8.B. Quære Lacedæmonii.19.24.

PHIDON.

1 Phidon Corinthius antiquiſſimus inter legiſlatores fuit.2.Polit.c.4.G.

2 Phidon apud Argos factus eſt tyrannus. 5.Politicorum.cap.11.B.

PHILEGIDES. Poeta quidam.

Philegidis poemata ſine interpoſitiõe diuerſarum perſonarum & continua ſerie erant, & quod ſemel incipiebant, non interpollabant, donec abſoluerent. de Diuinati.per Somn.cap.1.O.Quære Melãcholicus.6.

PHILLIPPICI CAMPI.

Philippici campi in Macedonia ſunt. de Admirand.Audit.39.

PHILIPPVS.Comicus Poeta.

Philippus comicus ſtatuam Mineruæ a Dedalo factam mobilem dixit, quia argẽtum uiuum erat incluſum in ea.1.de Anima.T.Comment.44.

PHILIPPVS.Macedonum rex Magni Alexandri pater.

Philippus a Pauſania occiſus eſt, quia non ulſciſcebatur cõtumeliam ſibi factam ab Attalo.5.Politicorum.cap.10.E. Quære Pauſanias.

PHILOCRATES.

Philocrates cum interrogaretur, cur non ſe purgaret apud populum, reſpondit. Nondum eſt tempus, oſtendens tempore iram ſedari.2.Rhetor.c.3.D.

PHILOLAVS.Thebanus legiſlator.

1 Philolaus, qui fuit ex familia Bacchiadũ, leges dedit Thebanis, fuitq; Dioclis amicus, cum quo Thebas ſe cõtulit, atq; ibi ambo defuncti ſunt. Eorumq; ſepulchra etiam nunc ibi monſtantur, & ex ſepulchro etiam Philolai proſpectum eſſe in Corinthum, ex ſepulchro uero Dioclis non eſſe propter animum illius in Corinthum infenſum, ut fabulantur.2.Politicorum.cap.10.D.E.

2 Philolaus leges proletarias de prole ſcilicet procreanda tulit. 2. Politicorum. cap.10.D.

PHILOMYTHES.Id eſt amator fabularum.Quære Philoſophus.35.

PHILOSOPHI INNOMINATI. Id eſt quorũ nomina Ariſtoteles nõ recenſet in illis locis, quibus eorum opiniones recitat. Quorum cum multæ uariæq; ſint opiniones, quas paſſim citat Ariſtoteles, ut de uacuo, de infinito, de anima, in ſuis quæq; dictionibus etiam quærẽdæ ſunt.

1 Philoſophi quidam nomina mutabant in uerba.1.Phyſicorum. T. Co.20. Quære Lycophron.

2 Philoſophi quidam magnitudines indiuiſibiles poſuerunt.1.Phyſicor.T. Co.30.

3 Philoſophi naturaliter loquentes bipartiti ſunt.1.Phyſic.T.Co.32.

4 Philoſophi quidam unum ex quattuor elementis poſuerunt, ex quo omnia ſunt.1 Phyſic.T.Co.32.

5 Philoſophorum omnium ſententia cõmunis eſt.Ex nihilo nihil fit.1. Phyſic.T.Cõment.33. 34.

6 Philoſophi antiqui cur errauerunt circa principia rerum naturalium, oſtenditur.1 Phyſic.T.Co. 71.

7 Philoſophi antiqui generationẽ negabãt & corruptionẽ.1.Phyſic.T.Co.71.

8 Philoſophi de natura loquentes uidẽtur diſputaſſe & de figura ſolis & lunæ, & utrum terra ſit ſphærica, & mũdus, an nõ. 2.Phyſic.T. Co.17.

9 Philoſophi antiqui parũ tetigere de forma, ſed ſolum de materia tractarunt.2. Phyſic.T.Co.22.

10 Philoſophi antiqui fortunã & caſum non poſuere inter cauſas.2.Phyſicor.T.Comment.40.& deinceps.

11 Philoſophi quidam caſum, dixerunt, eſſe cauſam cæli & partium mundi, & reuolutionis mundi, & motus & ordinis uniuerſi.2.Phyſic.T. Co.44.

12 Philoſophi quidam plantas & animalia a natura eſſe dicunt, aut fieri a mente, cũ dicant cælum & diuiniora a caſu eſſe, qđ admiratione dignum eſt.2. Phyſicor.T. Comment.45.

13 Philoſophi ponentes aliam cauſam q̃ materiam, ut mentem aut litem & amicitiã, propter quas neceſſarium eſt in rebus, tãgunt tantum, & deinde ualere ſinunt.2. Phyſicorum.T.Co.75.

14 Philoſophi quidam motum diffinierunt, eſſe alteritatem, alii inæqualitatem, alii nõ ens.3.Phyſic.T.Co.12.

15 Philoſophi plurimi poſuerunt, infinitum eſſe immortale ingenitũ incorruptum & diuinũ.3.Phyſic.T.Co.30.

16 Philoſophi antiqui infinitum corpus poſuerunt.1.de Cæl.T.Comment.33.

17 Philoſophi omnes ante Ariſtotelem mũdum genitum eſſe dixerunt.1.de Cæl.T. Comment. 102.

18 Philoſophi quidã plures terras poſuerũt, & ideo pluries eclipſim pati lunam q̃ ſolem, quia uni lunæ plures terræ opponerentur, ſoli uero unica luna.2. de Cælo. T.Co.75.

19 Philoſophi quidam, terram tympanilis figuræ eſſe, dixerunt.2. de Cæl. T.Comment.76.

20 Philoſophi, qui ante Ariſtotelem de generatione tractarunt, & inter ſe diſcordes ſunt, & rationibus Ariſtotelis aduerſi.3. de Cæl.T.Co.2.

21 Philoſophi quidam omnino auferebant generationem & corruptionem, & generari & corrumpi erat illis ſecũdum apparentiam.3.de Cæl.T.Co.2.

22 Philoſophi quidam ingenerabilia ponentes quædam, recte dixerunt, ſed in eo ꝙ ponebant, omnia eſſe ſenſibilia tm̃, nõ recte dixerunt.3.de Cæl.T.Co.2.

23 Philoſophi quidã cũ tm̃ ſenſibilia cognouiſſent, inſenſibiliũ proprietates ad ſenſibilia accõmodabant.3.de Cæl.T. Co.2.

24 Philoſophi quidam generari omnia dicebant, & tamen aliqua, poſtq̃ generata fuerint, non corrumpi, aliqua uero corrumpi.3.de Cæl.T.Co.3.

25 Philoſophi, qui primo cœperunt philoſophari, omnia generari dicebant, eſſe tamẽ in continuo fluxu, & unum quiddam permanere.3.de Cæl.T. Co.3.

26 Philoſophi antiqui nihil dixerunt de graui & leui ſimpliciter, ſed de graui & leui in comparatione ad aliud.4.de Cæl.T. Comment.3.

27 Philoſophi quidam, unum tantum hemiſphærium, quod eſt ſupra nos, eſſe, dixerunt.4.de Cæl.T.Co.5.

28 Philoſophi quidam augmentationem dicebant fieri, adueniente ſimili.1.de Generat.T.Co.5.

29 Philoſophis fere omnibus generatio diuerſa uidetur ab alteratione.1.de Gene. T.Comment.5.

30 Philoſophi quidã generationẽ ſecũdum quid & ſimpliciter differre putabant ſecundum perfectionem & imperfectionẽ ſuarũ differentiarũ.1.de Gene.T.Co.18.

31 Philoſophi quidã generationẽ differre dicebãt ſecundũ magis ſenſibile aut min⁹,

quia magis ſenſibile magis ens dicebāt. 1.de Gener.T.Co.19.

32 Philoſophi quidam dicebāt,actiua & paſſiua debere eſſe omnino ſimilia,alias actionem non poſſe fieri.1.de Generat.T.Comment.46.& deinceps.

33 Philoſophi quidam ,mixtionem impoſſibilem eſſe,crediderunt.1.de Generatione T.Co.47.

34 Philoſophis facile eſt ditari ,ſi uelint, ſed non hoc eſſe illis curæ,dixit Thales,& re ipſa oſtendit.1.Polit.c.7.E.

35 Philoſophus Philomythes,id eſt amator fabularū,eſt,quia fabula ex admirādis cōſtat,& philoſophus circa admiranda uerſatur.1.Metaph.c.2.E.

36 Philoſophorum antiquorū opiniones adducit Ariſtoteles,quia aliqua principia & cauſas dicunt.1.Metaph.c.3.B.

37 Philoſophi antiqui generationem negabant,quia ſolam cauſam materialem cognoſcebant.1.Metaph.c.3.C.

38 Philoſophi antiqui dialecticam ignorauerunt.1.Metaph.T.Co.8.

39 Philoſophus perinde ſe habet,ut mathematicus,nam diuerſæ partes philoſophiæ uniuntur inter ſe ad unum,ſicut res,de quibus eſt philoſophia habent pro genere ens & unum.4.Metaph.T.Co.4.

40 Philoſophus differt a ſophiſta uitæ electione.4.Metaph.T.Co.5.✳.

PHILOSOPHIA.PHILOSOPHARI

1 Philoſophari licet melius ſit q̄ ditari,indigenti tamen melius eſt ditari q̄ philoſophari.3.Topic.c.2.F.

2 ad Philoſophiam utile eſt ſcire ſoluere & cognoſcere ſophiſticas orationes, quia p̱ hoc ſcimus diſtinguere dictionem uel orationem multiplicem, & identitatem & diuerſitatem rerum & nominum. Secundo utilis eſt,ut non fallatur aliquis apud ſe.Nam qui ab alio facile fallitur,apud ſe quoq; falletur ſæpe.1.Elench.c.2.A.

3 Philoſophia circa tria negotia uerſatur,ſcilicet circa immobile,circa mobile,ſed incorruptibile,& circa mobile & corruptibile.2.Phyſi.T.Co.71.

4 Philoſophiæ naturalis quo ordine inter ſe ſequantur,& præcedant libri, & quid cōplectatᷓ tota philoſophiæ naturalis traditio,oſtenditur.1.Meteor.c.1.per totum.

5 Philoſophia ſacra quædam res eſt,& plane diuina , præſertim contemplatiua. in Præfat.de Mundo. ad Alexand.A.

6 Philoſophia duce,animus per omnia fertur,& omnia nouit.in Præfat.de Mundo, ad Alexandr.A.

7 Philoſophiam uallū & foſſam legū appellauit Alcidamas.3.Rhetor.c.3.D.

8 Philoſophiæ ſtudium commendatur. in Præfat.Rhet.ad Alexand.E.

9 Philoſophiæ doctrina nullis pecuniis poteſt penſari præceptoribus a diſcipulis.9 Ethic. c.1.C.

10 Philoſophia habet in ſapientiæ contemplatione admirabiles tum puritate tū ſtabilitate uoluptates.10.Ethic.c.7.B.

11 Philoſophia opus eſt in ocio.7. Politico. cap.15.A.

12 Philoſophantes a principio facilia primo dubitauerunt,deinde maiora.1. Metaph. cap.2. D.

13 Philoſophari cœperunt philoſophi propter admirationem.1.Metaph.c.2.D.

14 Philoſophia in principio balbutiens fuit, & de principiis naturalibus inſufficiēter & obſcure tradidit.1.Metaph.T. Co.51.

15 Philoſophiam uocari ſcientiā ueritatis,recte ſe habet.2.Metaph.T.Co.3.

16 Philoſophiæ partes diſtinguuntur ſecundum diſtinctionem partium ſubſtantiæ. 4.Metaph.T.Co.4.

17 Philoſophiam primam neceſſe eſt eſſe,& aliam ſequentem,& ſic deinceps.4.Metaphyſic.T.Co.4.✳.

PHILOSOPHEMA.

Philoſophema eſt ſyllogiſmus demonſtratiuus.8.Topic.c.4.H.

PHILOTECTES. Herculis ſocius.

1 Philotectes a Sybaritis colitᷓ, & apud eos Herculis ſagittas & arcum reliquit,& illic ſepultus eſt , cum Rhodiis auxilium ferret aduerſus Sybaritas eius loci incolas. de Admirand.Audit. 95.

2 Philotectes apud Theodecten poetam morſu ſerpentis a dolore uehementi uictus eſt.Quod non eſt mirum, ſed ignoſcendum potius.7.Ethic.c.7.C.

PHILOTIMVS. Ambitioſus. Quære Ambitioſus.

PHILOXENVS.

Philoxenus quomodo ſacrorum prætextu p̃cunias corraſerit,hēs.Oeco.Pub.M.

PHILOXENVS.Siculus quidam uoracite infamis:Et muſicus Philoxenus.

1 Philoxenus Erixius uoluptatibus deditus precatus eſt, ut longius ſibi collū q̄ gruis fieret.3.Ethic.c.10.D.

2 Philoxen9 aggreſſus facere dithyrambos in fabulis dorice non potuit, ſed a Dorica melodia in phrygiā tractus fuit,qđ oſtēdit , phrygiā melodiā dithyrābis cōuenire.8.Polit.cap.7.D.

PHYSICVS.PHYSICA.

1 Phyſici eſt ſcire qa eſt.1.Poſter.T.Co.30.

2 Phyſicus differt a mathematico.2.Phyſic. T.Co.16.& deinceps.

3 Phyſici eſt conſyderare accidentia ſubſtātiarum naturaliū.2.Phyſ.T.Co.17.

4 Phyſica conſyderat,quid ſit ſol,& luna.2 Phyſic.T.Co.17.

5 Phyſicus conſyderat corpora lineas,ſup̱ficies & puncta, ut ſunt termini phyſici corporis.2.Phyſic.T .Co.18.

6 Phyſicus & mathematicus de eiſdem cōſyderant,non tamen eodē modo.2.Phyſicor.T. Co.18.

7 Phyſici & mathematici diffiniunt diuerſi mode,quia phyſicus per materiam & corpus ſenſibile,mathematicus uero ſine materia & motu.2.Phyſic.T.Co.19.

8 Phyſicus conſyderat formam & materiā. 2.Phyſic.T.Co.21.& ultra.& .7.Metaph. T.Co.39.

9 Phyſicus quouſq; debet conſyderare formam, oſtenditur.2.Phyſicorum .T. Cōment.26.

10 Phyſicus conſyderat formam,ſed non ut forma eſt tantum,ſed ut eſt in materia.2 Phyſic.T.Co.26.

11 Phyſicus de cauſis debet conſyderare, & in illas reducere omnem naturalem mutationem generationem & corruptionem. 2.Phyſ.T.Co.27.& ultra.Quære Cauſa.

12 Phyſici eſt de omnibus quattuor conſyderare cauſis,& per omnes demonſtrare, reducēdo quæſtionem propter quid ad materiam,formam,ſpeciem, mouentem. & id gr̃a cuius.2.Phyſ.T.Co. 70.&.74.

13 Phyſicus tenetur conſyderare quæcunq; mota mouent.2 .Phyſic.T.Co.71.

14 Phyſici eſt reducere omnia in materiam & formam & primum mouens.2.Phyſi. T.Co.72.& ultra.

15 Phyſicus debet conſyderare formā,ſecundū etiā qđ eſt finis.2.Phyſic.T.Co. 74.

16 Phyſici eſt conſyderare materiam & finem,ſed magis finem.2.Phyſicorum.T. Comment.91.

17 Phyſicus ſuas diffinitiones colligit præcipue a forma & a fine.2.Phyſicorum.T. Comment.92.

18 Phyſici eſt conſyderare motum.3. Phyſic. T.Comment.1.

19 Phyſici eſt conſyderare conſequentia motum,ut continuum,infinitum,locum,tempus,& uacuum.3.Phyſicorum.T.Co.1.2

20 Phyſici propria eſt conſyderatio de infinito,quia omnes,qui philoſophiam putātur tetigiſſe,de infinito ſermonem fecerunt.3. Phyſi.T.Co.24.25.

21 Phyſici omnes infinito ſubiiciunt aliquod ex elementis.3.Phyſi.T.Co.27.

22 Phyſici maxime eſt conſyderare,an ſit aliqua magnitudo infinita.3.Phyſicorum.T Comment. 34.

23 Phyſici eſt conſyderare de uacuo, ſi eſt, quid eſt,& quomodo eſt,ſicut de loco.4 Phyſic.T.Co.50.

24 Phyſice loquens illa ſola ponere debet,q̄ in multis aut in omnibus eſſe uidemus.1 de Cæl.T.Co.102.

25 Phyſici non eſt cōſyderare , ſi ſunt aliqua ingenita & incorruptibilia.3. de Cæl.T. Comment.2.

26 Phyſici eſt conſyderare de motu, & per conſequens de graui & leui.4. de Cælo. T.Comment.2.

27 Phyſici eſt conſyderare de omni anima, uel de tali ſcilicet quæ eſt corpori coniūcta.1.de Aīa.T. Co.15.

28 Phyſicus aliter diffinit q̄ dialecticus,nam phyſicus diffinit per materiam & formā, dialecticus per rationem.1.de Anima.T. Comment.16.

29 Phyſici eſt diffinire diffinitione imp̱fecta per materiam tātum.1.de Anima.T.Cōment. 16.

30 Phyſici eſt inuenire principia ſanitatis & infirmitatis.de Sen.& Sen.c.1.C.

31 Phyſici plurimi finiunt ſuam conſyderationē in iis,quæ ad artē medicinalem ſpectant.de Sen.& Sen.c.1.C

32 Phyſica ſapientia quædam eſt,ſed nō prima.4.Metaph.T.Co.7.

33 Phyſici conſyderabant de primis principiis,quia credebantur , ꝙ ſoli tractabant de uniuerſa natura, ſed iſta conſyderatio non eſt phyſici propria,ſed metaphyſici. 4.Metaph.T.Co.7.

34 Phyſici quidam dicebant,aliquid poſſe eſſe & nō eſſe ſimul,quod nec poſſe quidē putari,oſtenditur.4.Metaphyſi. T.Comment.9.

35 Phyſicus uerſatur circa ea tantum , quæ habēt in ſe principium motus & quietis. 11.Metaphy.cap.1.E.

36 Phyſicæ ſciētiæ non eſt conſyderare mathematicarum materiam.11. Metaphyſic. cap.1.E.

37 Phyſicus conſyderat accidentia & principia entis,ut mota, & non inquantum entia.11.Metaph.c.3. G.

38 Phyſica ſciētia quomō differat a practica

& factiua, oſtenditur.11.Metaphyſicorum. cap.6.C.

39 Phyſica conſyderat ſubſtantiam ſenſibilē incorruptibilem, & ſubſtātiam ſenſibilem corruptibilem, quia utraq; eſt cum motu. 12.Metaph.T.Co.6.

PHYSIOGNOMIA. PHYSOIGNOMON. PHYSIOGNOMIZARE. Ex corporis lineamētis atq; colore mores hominum cognoſcere.

1 Phyſiognomicus ſyllogiſmus ex quibus fiat, habes.2.Prior.c.ult.per totum.

2 Phyſiognomiæ ratio unde ſumatur, & quomodo ab aliis animalibꝰ ad hominē transferatur, oſtēdit.de Phyſiog.A.B.C.

3 Phyſiognomoni nihil oſtēdunt communia ſigna.de Phyſiog.C.

4 Phyſiognomiæ manifeſtiſſima ſigna ſūt. Primo circa oculos frontem & caput & faciē. Secundo circa pectꝰ & ſpatulas. Poſtremo circa pedes & crura, circa uentrem autem minime.de Phyſiog.E.

5 Phyſiognomizare poſſunt ex motibus & figuris, ex coloribus, ex leuitate, tarditate, uoce, carne, ex partibꝰ & figura totius corporis.de Phyſiognom.

6 Phyſiognomōes ſunt naturarum cōiectores ex ſignis.de Phyſiogno.B. Quære in ſingulis membrorū hominis dictionibꝰ.

PHLEGMA. Interpretat pituita humor unus e quattuor præcipuis in corpore hominis.

1 Phlegma eſt humidum primum a cibo ſeparatum indigeſto.6.Topic.cap.2.F.

2 Phlegmatis digeſtio eſt humidi inexiſtentis a calido naturali.4.Meteor.T.Co.19.

3 Phlegmatis propria materia ſunt dulcia aut pinguia.8.Metaphy.T.Co.11.✳.

PHLEGRAEVS. Campus eſt in Campania Italiæ fabulis gigantum celebratus. Latini Laborias appellant.

in Phlegræo campo lapidum multitudo terræmotu eiecta fuit extra terrā. Quod fit, quando terræmotus eſt ut ſuccuſſatio, ita ut terra frequenter attollatur, & deprimatur.2.Meteor.c.8.Z.

PHOCA. Vitulus marinus.

1 Phoca ſpirat.de Reſp.c.4.L.

2 Phoca bellua marina cum ſenſerit ſe captam a piſcatoribus, humorem, quem intꝰ retinet, euomit, ne ad humanos uſus perueniat, cum optimum ſit epilepticis remedium.de Admirand.Audit.66.✳.

PHOCENSES. Populi Phocidis regionis in Græcia.

apud Phocenſes orta eſt ſeditio propter hereditatis contentionem, quæ erat inter Mnaſeam Mneſonis patrem & Euthicratem Onomarchi. Quæ ſeditio cauſa fuit belli, quod Phocenſes ſacrum appellarūt. 5.Politicorum.c.5.C.

PHOCYLIDES. Poeta, qui de moribus ſcripſit.

Phocylides, multa bona, dixit, eſſe mediocribus.4.Politicorum.cap.11.C.

PHOENA. Oppidum Arcadiæ. Quære Orichalcum.

PHOENICIAS. Ventus.

Phœnicias uentus appellatus ab incolis, uentus eſt modicus contrariꝰ Thraſciæ. Flat autem inter auſtrum & uulturnum. 2.Meteor.c.6.F.

PHOENISSAE. Euripidis tragœdia.

in Phœniſſis Etheocles & Polynices fratres contendunt de regno, & ideo non ſunt concordes, ſed in ſeditione.9.Ethic. cap.6.A.

PHOENICODA. Inſula una ex Aeoliis.

Phœnicoda una Aeoliārum dicta eſt a multitudine dactylorum, quibus abūdat. de Admirand.Audit.104.

PHOENICES. Populi in Syria Phœnicis regionis.

1 Phœnices dicti ſunt ἀπὸ τοῦ φονέυειν, id eſt mactare, quia ab initio interficiebāt omnes ad eos nauigantes.de Admirand. Audit.104.

2 Phœnices priſci cum in Tarteſſum nauigaſſent, tantum auri & argenti pro oleo illuc delato retulerunt, ut cogerentur efficere argentea ea, quibus utebantur, & etiam anchoras ingentis ponderis.de Admirand.Audit.107. Quære Tarteſſus.

3 Phœnices, qui ultima Gadium incolunt, cum ultra columnas Herculis per dies quattuor nauigaſſent, thunnorum ingentem multitudinem repererunt, quorum carnes ſiccatas & in uaſis recōditas Carthaginem retulerunt. Carthaginenſes uero inter ſe thunnos conſumpſerūt ob excellentem dignitatem, quam in conuiuiis huiuſmodi piſces præſtant.de Admirandis Audit.109. Quære Carthago.4. Vtica.✳.

PHOLIDOTA. Id eſt corticata. Quære Corticata.

PHOREA. Vrbs. Quære Ariſtoteles Rhodius.

PHORMIS. Poeta quidam.

Phormis comicas fabulas finxit.in Poet. cap.3.A.

PHOXVS.

Phoxum tyrannum expulerunt Chalcidenſes.5.Polit.c.4.D.

PHRYGIA HARMONIA. Muſica q̄dam concitatiua animorum.

1 Phrygiam & Doricam tantum ponebant quidā ſpecies harmoniæ, ad quas reliquas reducebant.4.Polit.c.3.C.

2 Phrygia harmonia diſtrahit animum, & rapit, & quaſi extra ſe ponit.8.Politicorū. cap.5.G

3 Phrygiam tantum coniunxit doricæ Socrates in libris de republica, ſed non recte 8.Polit.cap.7.C.

4 Phrygia harmonia animos concitat.8.Politicorum.cap.7.C.

5 Phrygiam melodiam conuenire dithyrābis probatur Philoxeni exemplo, qui ad Phrygiam tractus eſt, cum tamen dorice uellet facere dithyrambos.8.Politicorum.cap.7.D.

PHRYGIVS CINIS. Quære Cinis.

PHRYNICHVS. Athenienſis quidam.

Phrynichus quadringentos armatos circa ſe habuit Athenis.5.Polit.c.6.C.

PHRYNIS. Muſicus quidam.

Phrynis ſi non præceſſiſſet, non tantus fuiſſet Timotheꝰ in muſicis.2.Metaphyſicorum.T.Comment.2.

PHTHISIS. Id eſt tabes morbus.

Phthiſi ſimile eſt uitium.7.Ethic.c.8.A.

PHVCVS. Inſectum.

Phucos quoſdam naſci, dicunt, in Naxo, qui inſectentur ſerpentem Echim, & illiꝰ carnem affectent. Verum ſi phuci poſtea aculeum infigant alicui, grauiore dolore torquetur, quam ſi ipſe ſerpens infixiſſet. de Admirād.Audit.129.

PICENTVM. Quære Diana.

PICTVRA PICTOR.

1 Picturæ turpes non debent permitti in ciuitate, quia ad turpia prouocāt.7.Politicorum.cap.17.D.

PIERA. Regio mediterranea Macedoniæ.

in Piera Macedoniæ aurū multum inuenitur.de Admirād.Audit.43.

PILVS.

1 Pili molles timidum hominem ſignificāt, quod ſignum ſumitur ex omnibus animalibus.de Phyſiognom.M

2 Pilos duros habentia aīalia fortia ſunt. de Phyſiognom.M.✳.

PINDARVS. Poeta Lyricus clariſſimus.

Pindari teſtimonio probatur, bonos ingēti & multiplici uoluptate affici, cū recordantur, quia conſcii ſibi ſunt, ſe bene uixiſſe.2.Oeconom.c.4.A.

PINDVS. Mons Theſſaliæ.

Pindus mons eſt in Græcia, ex quo fluunt Achelous & Inachus fluuii.1.Meteor.c.13.I.

PINGVE.

1 Pinguis ſapor ad dulcē refertur.de Sen. & Senſ.cap.4.I.

2 Pinguia imputribilia ſunt, quia eorū humidum exſiccari facile non poteſt.de Lōgit.& Breuit.Vit.c.2.E.

3 Pinguia ſunt materia phlegmatis.8.Metaphyſic.T.Co.11. Quære Fuligo.✳.

PYRAMIDES. Moles quædā lapideæ a lato in acutum ſurgentes & excelſiſſimæ.

Pyramides Aegypti ad hoc ſtruebantur, ut plebis ocium & quies tolleretur, & ad inducendam paupertatē, & ut tributa pēderent, quod tyrannidi conſeruandæ conferebat.5.Politicorum.c.11.C.

PYRAMIS. Figura, quæ a lato deſinit in acutum.

1 Pyramidem eſſe acutiſſimam figurarum, dixerunt quidam, & ideo igni illā tribuerunt, qui eſt acutiſſimus corporum.3.de Cæl.T.Co.44.

2 ex Pyramidibus, dixerunt quidam, componi figuras omnes ſolidas.3.de Cæl.T. Comment.45.

3 Pyramis eſt prima figurarū ſolidarū ſecūdum quoſdam.3.de Cæl.T.Co.45.

4 ex Pyramidibus octo, dixerunt quidam, cōponi ſphæram.3.de Cæl.T.Co.45.

5 Pyramis implet locum in ſolidis.3.de Cæl.T.Co.66.

6 Pyramidem maxime aptam motui, dixerunt Platonici, quia angulus eius eſt acutiſſimus.3.de Cæl.T.Co.69.

7 Pyramis licet ſit apta motui, non tamen motui ignis.3.de Cæl.T.Co.70.

PIRAEVS. Portus Athenienſium.

1 Piræum incidit Hippodamus Mileſius.2 Polit.c.6.A.

2 in Piræo qui habitabant Athenis, magis populares erant, q̄ qui in urbe habitabant.5.Polit.c.3.F.

PYRIMACVS.

Pyrimacus lapis igne liqueſcit intantū, ut ſtillet, & fluat.4.Meteor.T.Co.44.

PYRENE. Mons Galliam ab Hiſpania diſterminans.

Pyrene mons eſt in Celtica ad occaſum æquinoctialē, ex quo fluunt Iſter & Tar-

teſſus,qui poſtea dictus eſt Bætis.1.Meteor.c.13.G.

1 PISCIS.

Piſces licet eiuſdem coloris eſſent cum aqua,tactu tamen ab ea diſcernerentur.4.Phyſi.T.Co.78.

2 Piſcium ſquāmæ exhalatione fumoſa conſtāt.4.Meteor.T.Co.48.

3 Piſces inter ea animalia, quæ habent ſanguinē,uocē nō habēt.2.de Aīa.T.Co.87

4 Piſces Acheloi flumis uocē uidēt habere, ſed non eſt uox ,ſed ſonus,quem brāchiis faciunt.2.de Anima.T.Co.87.

5 Piſces brāchiis ſonum efficiunt.2.de Anima.T.Comment.87.

6 Piſces ideo non habent uocem, quia non habent guttur,& guttur non habent,quia non reſpirant.2.de Anima . T . Co.91. Quære Achelous.

7 Piſcium quorundam capita nata ſunt fulgere in tenebris , licet non illuſtrent . de Sen.& Sen.c.2.B.Quære Quercus.

8 Piſces in aqua quamuis non reſpirent,uidentur tamen olfacere in aqua.de Sen.& Sen.cap.5.B.

9 Piſces dormiunt.de Somn.& Vigil.capit.1.H.

10 Piſces dixerūt Anaxagoras & Diogenes ſpirare.de Reſpirat.c.1.D.

11 Piſces impoſſibile eſt reſpirare,quia cum exſpirent,aut inſpirēt,aqua aeri obuiat,& ſic aerem attrahere nō poſſunt. Sequitur etiam,ꝙ ſimul exſpirent,& inſpirent. de Reſpirat.c.1.E.

12 Piſces attrahere aerem non poſſunt, quia non habent arteriam , eo ꝙ non habent pulmonem,ſed uenter eorum eſt ori immediatus.de Reſpirat.c.1.F.

13 Piſces etiā extra aquā aerem non attrahunt,quia arteriam non habent. de Reſpirat.c.1.F.

14 Piſces non ſpirant,quia non mouent aliquam particulam uentris,ut cætera ſpirātia mouent.de Reſp.c.1. G.

15 Piſces non reſpirant, quia quādo in aqs moriuntur,bullas non uidemꝰ fieri in ſūmo aquæ.Quod tamen fit,quando reſpirantia ſuffocāt ſub aquis.de Reſpiratiōe.cap.1.G.

16 Piſces ſi ſpirant,eodem modo poſſent & reliqua aīalia ſub aquis ſpirare,quod tñ falſum eſſe,experimur quotidie.de Reſpirat.cap.1.H.

17 Piſces ſi ſpirarēt, nō interirēt extra aquā de Reſpirat.c.1.H.

18 Piſces ideo mori extra aquā,dixit Diogenes,qa intra aquā parū aeris attrahūt, & cōſeruāt,extra aquā uero quia multū aeris attrahunt,intereunt.Quæ ratio ſtulta eſt,quia greſſibilia interirent eodē modo.de Reſpirat.c.1.H.

19 Piſces per branchias aquā ſuſcipientes refrigerātur.de Reſpirat.c.4.M.

20 Piſcium omne genus pedibus caret. Nā piſces, qui pedes uidentur habere,habēt eos ſimiles pinnis præter Cordulum,qui pedibus nititur,& branchias habet.de Reſpirat.c.4.M.

21 Piſces celeriter cibum tranſmittūt ad uētrē,& dentes habent acutos & ſerratos in morem pectinis.de Reſp.c.4.P.

22 Piſces qñ non poſſunt mouere brāchias aut ſenectute aut alia cauſa,ſuffocantur.de Reſpir.c.6.M.

23 Piſces ideo ſuffocantur in exigua aqua, quia cito ea caleſit, & cum refrigerari nō poſſunt, ſuffocantur.de Reſpirat.c.6.M.

24 Piſces non habent pulmonem,& ideo refrigeratur calor cordis eorum aqua per brāchias admiſſa.de Reſpirat.c.6.I.& de Vit.& Mort.c.2.G.

25 Piſcium corda refrigerantur, brāchiis refrigeratis, quia illæ coniunctæ ſunt uenis quibuſdam & arteriis , ꝙ cordi coniūctæ ſunt.de Reſpirat.c.6.L.

26 Piſces aliqui eſſe feruntur,qui adeo frigore rigeſcunt,ut nichil ſentiāt,niſi admoto igni.de Admiran. Audit.57.

27 Piſces quidam naſcuntur apud Indos,qui etiam terram pererrāt,& ubi paſti fuerint, ad flumina reuertuntur,& in aquis recōduntur.de Admirād.Audit.62.

28 Piſces prope Babylonem naſcuntur inter foueas & loca concaua, qui cū ſenſerint eas exareſcere, ſtatim ex eis diſcedunt,& per areas pabulantur, inſectāturq; cauda, quam habent,auiculas,& exagitant.Verū ubi eos aliquis ſequitur , aufugiūt primo nec reſiſtunt perſequenti, quaſi illum formident , at ſi ille acrius inſtiterit , uelitq; hmoi potiri præda, tūc ipſi ſe in eū cōuertunt,atq; in eius faciem inſurgunt. Habēt aūt capita ad ranarum maritimarum ſimilitudinem,corpus oblongum & ſinuoſum, barbas autem & alia ad natādum , ut cæteri piſces.de Admirand.Audit. 63.

29 Piſces naſci dicuntur in Heraclæa, quæ eſt in Ponto, & in Rhegio inter foueas, qui partim in fluminibus , partim inter ſcatētes fōtes nutriūt.At ſi forte ea loca,in qbꝰ nutriūt,areſcant,cōfugiūt ad irrigua.Quod ſi omnia exſiccata fuerint, ibi perſiſtunt,nec mouentur inde, donec aquæ iterum redeāt.de Admir.Aud.64.

30 Piſces in Paphlagonia oriri dicuntur in effoſſis potiſſimum locis , qui licet intra aluei profunditatem ſint,terræ tamē natura fouentur.de Admirand.Aud.G.

31 Piſces ꝗs in mari,quod ſalſum eſt, naſcantur,ſale indigent pro condimento.2.Rhet.c.23.O.✳.Quære Oliua.3.

PISISTRATVS. Tyrānus Athenieñſis.

PISISTRATIDAE.Filii Piſiſtrati.

1 Piſiſtratus per inſidias præſidium petens tyrannide Athenas preſſit.1.Rhet.c.2.M.

2 Piſiſtratus tyrannidem inuaſit Athenis ꝑ factionem contra Peciacos.5. Politicorū.cap.5.D.

3 Piſiſtratus tyrannus Athenienſis.5.Politicorum.cap.10. B.

4 In Piſiſtrati filios impetus factus eſt ab Harmodio & Ariſtogitone.5. Politicorū.cap.10.E.

5 Piſiſtratidarum tyrannis deleta eſt propter contumeliam,quam intulit.5. Politic.cap.10.O.

6 Piſiſtratus bis pulſus eſt tyrannide,& decem & ſeptem annis tyrannidem exercuit,filii uero eius annis decem & ſeptē, ut omnes ſimul fuerint quinq; & triginta.5.Polit.cap.12.B.

7 Piſiſtratum,ferunt,aliquando apud conſilium Areopagi citatū iudicium ſubiiſſe.5.Politicor.c.12.A.

8 a Piſiſtratidis ædificabat̄ Olympꝰ.Quære Olympus ædificium.

PYTHAGORAS.Samius philoſophus celebratiſſimus. PYTHAGORICI.Philoſophi Pythagoræ ſectatores.

1 Pythagorici dicunt,ꝙ cū tonat,fit ſonus, ut timeant ii,qui ſunt in Tartaro.2. Poſterior.T.Co.12.

2 Pythagorici poſuerunt, infinitum eſſe qđdā exiſtens per ſe.3.Phyſic.T. Co.25.

3 Pythagorici infinitum numerum nec ſeparatum a ſenſibilibus eſſe, dicebant.3.Phyſicor.T.Co.25.

4 Pythagorici infinitum extra cælum ponebant.3.Phyſic.T.Co.25.

5 Pythagorici attribuunt pari numero infinitatem.3.Phyſic.T.Co.26.

6 Pythagorici inconuenienter ponunt infinitum eſſe ſubſtantiam & impartibilem.3 Phyſicor.T.Co. 38.

7 Pythagorici uacuū eſſe dicebant,& ipm ex infinito ſpiritu ingredi cælum, tanquā reſpirans cælum traheret uacuum.4.Phyſic.T.Comment.56.

8 Pythagorici dixerunt,uacuum eſſe,quod ſeparat ea, quæ ſunt.4.Phyſi.T.Co.56.

9 Pythagorici tribus ſcilicet principio medio & fine omnia terminabāt.1.de Cæl.T Comment.2.

10 Pythagorici dextrū & ſiniſtrum cælo tribuunt.2.de Cæl.T.Co.7.

11 Pythagorici cū dextrū & ſiniſtrū cælo tribuerint,male alias quattuor ſitus differētias prætermiſerunt.2.de Cælo.T.Comment.11.

12 Pythagorici increpandi ſunt, quia ꝓpria principia dextri & ſiniſtri dimiſerunt, & in uniuerſis hæc ſimiliter eſſe putabant.2 de Cæl.T.Co.12.

13 Pythagorici noſtrum hemiſphærium eē ſurſum & dextrum,dixerunt , aliud uero hemiſphærium deorſum & ſiniſtrum.2.de Cæl.T.Co.16.

14 Pythagorici , ſonum harmonicum facere corpora cæleſtia, dicūt.2.de Cæl.T.Comment. 54.

15 Pythagorici, qui in Italia habitabāt,ignē eſſe in medio mūdi,dixerūt,& terram eē unū aſtrorū,& eſſe aliā terrā huic oppoſitā,quā uocabant antichthona.2.de Cæl.T.Comment.72.

16 Pythagorici circa medium terram moueri dicebant,& ſic facere noctem & diem.2.de Cæl.T.Co.72.

17 Pythagorici non quærebant cauſas & rationes ad ea,quæ uidentur , ſed conabantur ea,quæ uidentur,ad ſuas rationes trahere.2.de Cæl.T. Co.72.

18 Pythagorici ignem in centro ponebant, quia cētrum cum ſit finis, eſt nobiliſſimꝰ locus, qui conuenit igni nobiliori ꝙ terra.2.de Cæl.T.Co.73.

19 Pythagorici locum centri, ubi ponebant ignem,Iouis carcerem appellabant.2. de Cæl.T.Co.73.

20 Pythagorici cælum ex numeris componunt.3.de Cæl.T. Co.16.

21 Pythagorici quidam naturam cōponunt ex numeris .3.de Cæl.T.Co.16.

22 Pythagorici Italiæ cometā dixerūt eſſe unū ex ſyderibꝰ erraticis,ſed nō apparere in cælo,niſi longo interpoſito tempore.1.Meteor.c.6. A.

23 Pythagorici dixerunt,lacteū circulum eē uiam ſiue tramitem,alii aſtri de cælo lapſi,alii ſolis,olim per uiam illam delati .1.Meteor . c.8. A.

24 Pythagorici qdā aīam,dixerūt,eē illa corpuſcula,ꝙ in aere agitanē,qa ſemper mouētur,etiā ſi maxima ſit tranquillitas.Alii

dicunt animam eſſe id,quod mouet illa corpuſcula.1. de Anima.T.Com.22.
25 Pythagorici dicunt, animam quamcunq; quodcunq; corpus indifferenter intrare. 1.de Aia.T.Co.53.
26 Pythagorici colorem appellabant epiphaniá,id eſt apparentiam in ſuperficie . de Sen.& Sen.c.3.C.
27 Pythagorici dixerunt,animalia quædam odoribus nutriri,quod non eſt rationi cõſonum.de Sen.& Sen.c.5.R.
28 Pythagoram honorauerunt Itali.2. Rhetor.c.23.H.
29 Pythagorici unum in ſerie bonorum collocantes,melius dixerũt q̃ Platonici.1.Ethic.c.6.C.
30 Pythagorici malum dicunt eſſe infiniti,ſicut bonum finiti. 2. Ethicorum . capit . 6 .D.
31 Pythagorici dicebant,iuſtum ſimpliciter eſſe repaſſionem,quãdo ſcilicet talia quis patitur,qualia intulit.5.Ethicorum.cap.5 A.& .1. Magnor.Mor.c.34.
32 Pythagoras uirtutes reduxit ad nũeros, & ſcientias dixit eſſe uirtutes.1. Magn. Mor.c.1.A.B.
33 Pythagorici cenſebant,etiam a ſeruorum iniuria abſtinendum eſſe.1. Oeconomic. cap.4.A.
34 Pythagoram ſecutus eſt Alcmæon , uel Alcmæonem Pythagoras,nam eodem tẽpore floruerunt.1.Metaphyſicorum.cap . 1 . D .
35 Pythagorici ualde ſimplicit tractauerũt, & perfunctorie res definiebant.1.Metaph. T.Com .4.
36 Pythagorici numeros putauerũt eſſe ſubſtãtias rerum & principia,quia in mathematicis principia ſunt numeri.1.Metaphyſicorum.cap.5.A.&.13. cap.3.A.
37 Pythagorici decem prædicamenta ponebant diuerſa ab iis,quæ Ariſtoteles.1. Metaphyſicorum.capit.5.C . Quære Prædicamentum.
38 Pythagorici denarium numerum perfectiſſimum dicebant,& ideo decimã ſphæram cæli ponebant,licet tantum nouem deprehendantur ratione.1.Metaphyſicor. cap.5.B.
39 Pythagorici dicebant,res ipſas eſſe numeros.1.Metaph.c.5.A.
40 Pythagoras & Alcmæon primi principia rerum contraria eſſe,dixerũt.1.Metaphyſicorum.c.5.E.
41 Pythagorici imitatione numerorum, dicunt,entia eſſe.1. Metaphyſicorum.T.Cõment.6.
42 Pythagorici cum de omnibus rebus naturalibus tractent,ſcilicet de cælo & partibus & accidentibus eius,& de aliis omnibus,tamen principia nõ naturalia accipiebãt,ſed mathematica,quæ ſunt abſtracta a motu,quorum opinio refellitur .1. Metaphyſic.T.Comment. 16. & ultra.
43 Pythagorici ens & unum ſubſtantiam rerum ſignificare,dicebant.3. Metaphyſic. T.Co.2.
44 Pythagorici cum dicant,omnia eſſe numeros,dicere debent,omnia participantia numerum eſſe eiuſdem ſpeciei, & ſic omnia eſſe eiuſdem ſpeciei.7. Metaphyſic.T.Co. 38.
45 Pythagorici dixerunt unum eſſe ſubſtantiam rei.10. Metaphyſicorum . T. Comment .8.
46 Pythagorici putabant, pulcherrimum & optimum principio non conuenire. 12. Metaphy.T.Co.40.
47 Pythagorici numerum mathematicũ poſuerunt,non tamen ſeparatum , & ex eo ſubſtantias ſenſibiles conſtare dicunt.3. Metaph.c. 3.D.
48 Pythagorici rationes rerum ad numeros reducebant.13. Metaphyſicor .cap .4.A.
49 Pythagoricorum poſitio de numeris,partim habet pauciores difficultates, quam poſitio Platonis, partim habet propriam. 13. Metaphyſic.c.8.D.E.F.G.
50 Pythagorici numeros dixerunt eſſe entia, licet illos non poſuerint ſeparatos .14. Metaphyſic.cap.3.A.✳.

PITHECVSAE. Inſula i mari Thuſco; in Pithecuſis locus eſt ſemper ignitus, ſed non ardet.de Admirã. Audit.37.

PYTHOCLES.
Pythocles conſilium dedit Athenienſib9, quomodo pecunias colligerent.Oecono. Publ.H.

PYTHOPOLIS.
Pythopolis oppidi putei adeo omnes exſiccantur,adueniente frigore, ut nec uaſa quidem lauare oppidani poſſint , æſtate autem adeo replentur,ut ad labra uſq; & ſuperficiem unda perfundatur.de Admirand.Audit.49.

PITTACVS. Philoſophus Mityleneus unus e ſeptem Græciæ ſapientibus.
1 Pittaci elogium in Amphiaraum.2.Rhetor.c.12.C
2 Pittaci lex propria fuit, ꝙ ſi ebrius aliquem percuſſerit,maiori pœna damnet, q̃ ſi ſobrius fuiſſet.2.Rhetor.c.25.B.&.2 Polit.c.10. E.
3 Pittacus legiſlator fuit,ſed non fuit uerſatus in republica.2.Polit.c.10. D.
4 Pittacum elegerunt ducem Mitylenei aduerſus exules ſuos.3.Politicorum. capit . 10 . D .

PITVITA.Quære Phlegma.✳.

PIX.
1 Pix propter tenacitatẽ non habet hypoſtaſim,id eſt ſedimentum.4.Meteoror.T. Comment.32.
2 Pix ebullit e fonte apud Apolloniã iuxta Tulantinorum regionem.de Admir. Audit.124.
3 Pix Macedonica optima eſt,de Admirã. Audit.124.✳.

PLACERE.
Placere multis difficile eſt.8.Ethicorum. cap .6 . A.

PLACIDVS.Moribus.
1 Placidus eſt,qui ſtudet eſſe iucundus nõ ob aliud,niſi ut oblectet.4. Ethicorum . cap.6.C.
2 Placidos appellamus eos,qui multis ſunt ciuiliter amici,non tamen amicitia proprie dicta.9.Ethicor.c.10.C.

PLANETA. Erratica ſtella ſeu erro.
1 Planetas eſſe prope nos,demonſtratur demonſtratoine quia eſt, per hoc ꝙ nõ ſcintillant.1.Poſterio.T.Co.30. &.2.de Cæl. T.Comment.48.
2 Planetarum motus contrarius eſt motui primi mobilis.2. de Cæl.T. Com.16.
3 Planetarũ orbes ſphærici ſunt.2.de Cæl. T.Comment. 26.
4 Planetarum,qui ſub primo cælo ſunt,plures lationes in unum conueniunt.2.de Cæl.T.Co.35.
5 Planetæ cuiuſq; motus diuerſi ſunt. 2.de Cæl.T.Co. 58.
6 Planetæ intermedii inter ſupremã & infimam ſphæram habent ſuos motus proportionatos,ut qui maxime diſtant a ſupma ſphæra,uelocius moueantur, & econtrario.2.de Cæl.T.Co.58.
7 Planetarum motus demonſtrant mathematici.2.de Cæl.T.Co.58.
8 Planetæ pximiores ſupremæ ſphæræ deberent moueri paucioribus motibus, q̃ planetæ,qui ſunt proximiores centro mũdi,quod tamen nõ fit,ſed intermedii pluribus motibus mouentur.2. de Cæl. T. Comment. 60.
9 Planetæ cur non habeant niſi unam tantum ſtellam,cum proximus orbis innumerabiles habeat,oſtenditur.2. de Cæl . T.Comment.61.
10 Planetæ cur pluribus motibus moueantur q̃ primum cælum,& cur unus planeta pluribus motibus alio, declaratur .2. de Cæl.T.Co.61.& ultra.
11 Planetæ exceduntur in multitudine ſtellarum a primo cælo,quia rationabile eſt, principium uitæ excedere cætera.2.de Cæl.T.Co.68.
12 Planetæ uni corpori tribuit natura multas lationes,ſicut uni lationi ſupmæ multa corpora adæquans hæc,& faciens ordinẽ 2.de Cæl.T.Co.69.
13 Planeta quilibet habet unam ſtellã, quã multi orbes mouent.2.de Cæl.T.Comment. 70.
14 Planetæ proprius motus eſt motus ſphæræ,in qua eſt planeta.2.de Cæl.T. Comment.70.
15 Planetæ ſeptem ſunt.de Mund.ad Alexãdrum.c.1.C.
16 Planetarum motus diuerſus eſt a motu octauæ ſphæræ ſecundum diuerſitatẽ orbium.de Mund.ad Alexand.c.1.C.
17 Planetarum ordo hic eſt, ut poſt octauã ſphæram uerſus terram ſit Saturn9, poſt quem Iuppiter,poſt Iouẽ Mars, poſt quẽ Mercurius, poſt quem Venus, poſt Venerem ſol, poſt quem luna.de Mund ad Alexand.c.1. C.
18 Planetarum motus perpetuus eſt,ſicut & primi mobilis.12.Metaphyſicor. T.Comment.44.
19 Planetæ cuiuſlibet motus a ſubſtãtia perpetua & immobili, neceſſe eſt eſſe.12.Metaphy.T.Co.44.
20 Planetarum quot ſunt ſphæræ , totidem neceſſe eſt eſſe ſubſtantias natura perpetuas,& per ſe immobiles & immateriales 12.Metaph.T. Co.44.
21 Planetæ cuiuſlibet motus plures ſunt,q̃d ex aſtrologia patet.12. Metaphyſicorum. T.Comment. 44.45.
22 Planetarum orbes quot ſint,& quis eorũ motus,ponitur ſecundum Callipi opinionem.12.Metaph.T.Co.47.
23 Planetarum orbes quot ſint, & quis eorũ motus , & quotuplex ſecundum Eudoxi opinionem,ponitur.12.Metaphyſicorum T.Comment.45. 46. Quære Cometa , Stella.

PLANTA.Vegetabile.
1 Planta animatum ſenſibile eſt.Prædicabil.c.3.D.
2 Planetæ a natura ſunt.2.Phyſicorum.T. Comment.1.

3 Plantas a natura aut a mente factas, aliq dixerunt. 2. Phyſicorum. T. Com. 45.
4 Plantæ uidentur propter finem facere, cum radices ſuſcipiendi nutrimenti cauſa deorſum mittant, & frondes tegendorum fructuum gratia producant. 2. Phyſ. T. Comment. 80.
5 in Plantis minus diſtinctum eſt, an propter finem operentur. 2. Phyſicorum. T. Comment. 83.
6 Plantas ex olea & uite ponere inconueniens eſt, & tamen ponere debent, qui andropora ponunt. 2. Phyſicorum. T. Comment. 83.
7 Plantæ habēt ex differentiis ſitus ſurſum tantum & deorſum. 2. de Cæl. T. Comment. 7.
8 Plantæ non habēt dextrum aut ſiniſtrū. 2. de Cæl. T. Co. 12.
9 Plantarum operatio parua eſt & una fortaſſe. 2. de Cæl. T. Co. 64.
10 Plantæ quattuor elementis nutriuntur, licet uno ſcilicet aqua nutriri uideātur. 2. de Gener. T. Co. 50.
11 Plantarum corpora habent iuuentutem & ſenectutem, non ſecūdum partem, ſed ſecundum ſe tota. 1. Meteororum. capit. 14. A.
12 Plātis inſunt quattuor primæ qualitates, ſcilicet caliditas, frigiditas, humiditas & ſiccitas. 4. Meteororum. T. Com. 3.
13 Plātæ deciſſæ eadem anima ſpecifice uiuunt, qua uiuebant, anteq̄ deciderentur. 1 de Anima. T. Comment. 68.
14 Plantæ deciſſæ eandem animam habent ſpecie, licet non numero cum anima., quā habebāt ante deciſſionem. 1. de Anima. T. Comment. 68. 93.
15 Plantæ q̄uis uideantur penitus ſimplices, organa tamen habent, ut folium, quod ē tegumentum fructus, radices uero habēt oris uice, quia per illas trahunt alimentū. 2. de Anima. T. Comment. 6.
16 Plantæ uiuere uidētur, quia habent in ſe ipſis talem potentiam & principium, quo ſecundum contraria loca ſuſcipiunt augmentum & decrementum, quia non ſolum ſurſum augētur, ſed etiam deorſum, & uiuunt, quouſq; accipere nō poſſint alimentum. 2. de. Anima. T. Com. 14.
17 Plātæ participes ſunt animæ uegetatiuæ. 2. de Anima. T. Co. 17.
18 Planta unaquæq; unam animam habet actu per totam, quæ tamen anima eſt plures animæ potentia, quia ſi decidatur ramus plantatus, uireſcit & nutritur, & non propter aliud, niſi quia habet animam. 2 de Anima. T. Co. 20.
19 Plantis ineſt ſolum uegetatiuū. 2. de Aīa. T. Comment. 27.
20 Planta plantam generat. 2. de Anim. T. Comment. 34.
21 Plātarum deorſum ſunt rami, ſurſum uero radices. Sicut enim in animalibus ſurſum dicimus caput eſſe, ſic in plantis radices, quæ habent officia in plantis, quæ caput in homine. 2. de Anima. T. Co. 38. & de Longit. & Breuit. Vit. c. 3. D.
22 Plantarum radices deorſum eſſe & creſcere, dixit Empedocles, quia terreæ ſunt, ramos uero ſurſum, quia ignei. 2. de Aīa T. Comment. 38.
23 Plantæ licet habeant animam uegetatiuam, & patiantur a tāgibilibus, ideo non ſentiunt, quia non habent mediocritatem & principium tale, ut poſſint recipere ſpecies ſenſibilium ſine materia. 2. de Aīa. T. Comment. 124.
24 Plantæ ſi mouerentur motu proceſſiuo locali, aut haberent phantaſiam aut appetitum, quibus caret uegetatiua, & haberēt organa ad talem motum. 3. de Anima. T. Comment. 45.
25 Plātæ nullum ſenſum habent, quia terreæ ſunt, & tactum non habent. 3. de Anima. T. Comment. 66.
26 Plantarum cibus nō eſt, niſi mixtus ſit ex ſicco & humido. de Sen. & Sen. c. 4. F.
27 Plantæ quaſdam ſuperfluitates extra ſe mittunt, quia nutriuntur compoſito nutrimento. de Sen. & Sen. c. 5. R.
28 Plantæ nec ſomnum nec uigiliam habēt, qa nō habēt ſenſum. de Sōn. & Vigil. c. 1. I
29 Plantæ ſenſum non habēt, quod a ſigno probatur, quia animalia melius nutriūtur, & uegetantur dormientia, quando nullo ſenſu utuntur q̄ uigilātia. de Somn. & Vigil. cap. 1. I.
30 Plantarū aliæ ſunt breuioris uitæ aliæ lōgioris. de Longit. & Breuit. Vit. c. 1. A.
31 Plantæ an eandem cauſam habeant longitudinis aut breuitatis uitæ, quam habēt animalia, dubitatur. de Longit. & Breuit. Vit. c. 1. A.
32 Plantæ non ſunt uniuerſaliter longioris uitæ q̄ animalia, nam quædam nō niſi annuam uitam ducunt. de Longit. & Breuitat. c. 2. A.
33 in Plantis reperitur uita longiſſima omnium uiuētium, quia humiditas earum eſt minus aquoſa, & non facile congelatur, & humidum habēt pingue, nec facile ſiccabile. de Longit. & Breuit. Vit. c. 3. A.

34 Plantæ ideo diutiſſime uiuunt, quia aliis ramis ſeneſcentibus, alii uireſcunt. de Longit. & Breuit. Vit. c. 3. A. B.
35 Plantæ inſectis aſſimilantur in hoc, quod diuiſæ uiuunt, & multæ fiunt ex uno, plantæ tamen diuitius uiuere poſſunt diuiſæ, quia ubiq; habent in potentia radicem & germen. de Longit. & Breuit. Vit. c. 3. B. & de Iuuent. de Senect. c. 1. G.
36 Plantæ maſculinæ diutius uiuunt q̄ fœmininæ, ſicut in genere animalium. de Lōgit. & Breuit. Vit. c. 3. D.
37 Plantæ, quæ anno tantum durant, parte inferiore augentur, ſcilicet ad ramos, & ſuos fructus effundunt. de Longit. & Breuit. Vit. c. 3. D.
38 Plantæ habent uegetandi principium inter ſuperius & inferius. de Iuuent. & Senect. c. 1. C.
39 Plantarum pars ſuperior eſt, qua cibus ingreditur, inferior, qua ſuperfluitas egreditur. de Iuuent. & Senect. c. 1. C.
40 Plantarum ſuperius & inferius differunt a ſuperiori & inferiori animalium. de Iuuētut. & Senect. c. 1. D.
41 Plantarum radices ſunt id, quod eſt os ī animalibus, quia illis cibum e terra capiunt. de Iuuent. & Senect. c. 1. D.
42 Plantarum ſuperius ideo ad mundi centrum uergit, quia plantæ immobiles ſūt, & ex terra capiunt cibum. de Iuuent. & Senect. c. 1. D.
43 Plantarum uegetatiuum licet unum actu utrumq; illorum ſit, potentia tamē plures eſt, quia diuiſæ uiuunt. de Iuuent. & Senect. c. 1. G.
44 Plantarum rami & fructus ex medio prorumpunt, & talia δίθυρα, id eſt biualuia ſunt. de Iuuent. & Senect. c. 1. H.
45 Planetarum nodus principium eſt rami, & eſt medium quoddam. de Iuuentut. & Senect. c. 1. H.
46 Plantarum nodos auferunt, aut in eis inſerunt, quæ inſeri debent in plantis & arboribus. de Iuuentut. & Senectut. c. 1. H.
47 Plantarum calor naturalis conſeruatur p alimentum & per aerem circumſtantem. de Iuuent. & Senect. c. 3. D.
48 Plantæ corrumpuntur, ſi aer continēs ualido gelu rigeſcat, aut calore nimio exſiccetur, ita ut humidum per radices attractum, non poſſit refrigerare, & tunc plātæ dicuntur ſphazelizari, id eſt morbum radicum pati & ſyderari. de Iuuent. & Senect. c. 3. H.
49 Plantarum radicibus ſolent agricolæ lapides quoſdam & aquam in uaſis apponere, ut refrigerentur, intenſiſſimo urgente calore. de Iuuent. & Senect. c. 3. H.
50 Plantarum ariditas eſt ſicut ſenectus in animalibus. de Vit. & Mort. c. 1. H.
51 Plantarum corruptio fit inter radices & germen. de Vit. & Mort. c. 1. B.
52 Plantarum mors eſt illarum ariditas. de Vit. & Mort. c. 1. E.
53 Plantæ in terra potius q̄ in aqua proueniunt, quia terreæ naturæ ſunt. de Reſpi. cap. 6. F.
54 Plantis non conuenit felicitas, quia non conuenit eis operatio, in qua eſt felicitas. 10. Ethic. c. 6. A.
55 Plantæ animalium gratia ſunt. 1. Politi. c. 5. D. ✳.

PLANVM.

1 Planum non eſt figura, aut econtrario. 2. Poſter. T. Co. 2.
2 Planum componebant Platonici ex lato & anguſto. 1. Metaphyſicorum. T. Comment. 42.
3 Planum tāgit circulus in puncto, licet in materialibus non ſic fiat. 3. Metaphyſico. T. Comment. 8. Quære Aſperum. Indiuiſibile. Linea. Punctum. Superficies.

PLATO. Athenienſis Philoſophus clariſſimus. PLATONICI. Philoſophi Platonis ſectatores.

1 Plato iubebat quieſcere in ſpeciebus ſpecialiſſimis deſcendentes, nam indiuidua ut infinita, relinquenda dicebat, quia ſciētia haberi non poteſt de illis. Prædicabil. cap. 2. E.
2 Plato in Memnone dixit, nos nihil diſcere de nouo, ſed reminiſci, quod refellitur 1. Poſter. T. Co. 4.
3 Platonis uniuerſalia monſtra ſeu cantilenæ appellantur ab Ariſtotele, & nihil faciunt ad demonſtrationem. 1. Poſterior. T. Com. 35.
4 Plato lationem diffiniuit, eſſe mutationē ſecundū locum. 4. Topicorum. capit. 2. F.
5 Plato diffiniuit animam, eſſe numerum ſeipſum mouētem. In qua diffinitione id quod additur, ſcilicet numerus, ſupfluit, cum reliquum, ſcilicet ſeipſum mouens conuertatur cum anima. 6. Topicorum. cap. 2. E.
6 Plato nouis & inſuetis nominibus quaſdā res appellauit, ut oculum ciliūbre, arachneum putrimordax, medullam oſſigenium. 6. Topicor. c. 6. C.

7 Plato in Gorgia plures orationes rhetoricas ponit, artem tamen illas efficiẽdi nõ tradit.2.Elench.c.9.C.

8 Plato magnum & paruum poſuit principia.1.Phyſic.T.Co.32.

9 Platonici priuationem contempſerunt.1.Phyſic.T.Co.80.

10 Plato poſuit infinitum eſſe quoddam exiſtens per ſe.3. Phyſicorum.T.Comment.25.

11 Plato extra cælum nullũ corpus eſſe putabat, nec ideas, cum ideæ non ſint in loco.3.Phyſic.T.Co. 25.

12 Plato infinitum poſuit in ſenſibilibus & in ideis.3.Phyſic.T.Co.25.

13 Plato magnum & paruum poſuit duo infinita.3.Phyſi.T.Co.27.

14 Platonis infinitum ſeparatum reprobať.3 Phyſic.T.Co.27.& ultra.

15 Platonici non ponunt infinitum ſeparatũ eſſe indiuiſibile, aut priuatiue infinitum.3.Phyſic.T.Co.35.

16 Plato non utitur duobus infinitis, quæ facit, quia in numeris ſecundum diuiſionẽ non eſt infinitum.3.Phyſi.T.Co.61.

17 Plato ſpecies numerorum dicebat nõ uariari niſi uſq; ad decem, quia poſt decem redimus ad unitatem.3.Phyſi.T.Co.61.

18 Plato duo infinita poſuit ſcilicet magnũ & paruũ, quia magnum pertinet ad additionem, paruum ad diuiſionem.3.Phyſic.T.Comment.61.

19 Plato ponere debet ideas in loco ſecũdũ opinionem ei9 de loco, quia ponebat eas participari a materia, & ſic a loco.4.Phyſic.T.Comment.18.

20 Plato poſuit, ꝙ ſubſtantia rei eſt numer9.7.Phyſic.T.Co.34.

21 Plato ſolus inter philoſophos dicit tempus de nouo factum.8. Phyſicorum.T.Comment. 10.

22 Plato cælum factum eſſe dixit.8. Phyſic.T.Comment. 10.

23 Platonis Timæus dicit, cælum eſſe factũ, & tamen duraturum ſempiterno tempore.1.de Cæl.T.Co.109.

24 Plato in Timæo dixit, terram eſſe in centro, ſed moueri circa polum per uniuerſũ extenſum.2. de Cæl.T.Co.75.

25 Plato in Timæo ſcripſit, corpora grauiora eſſe, quæ pluribus ſuperficiebus cõſtarent.3.de Cæl.T.Co.14.

26 Platonici elementa moueri inordinate, anteq̃ mundus factus eſt, dicentes, faciũt ordinem & mundum præter naturam, inordinationem uero ſecundum naturam.3.de Cæl.T.Co.24.

27 Platonici & Plato dicentes elementa generari per reſolutionem ſuperficierum, contra ſenſum dicunt.3.de Cæl.T.Comment.61.

28 Platonici ideo contra ea, quæ ſenſui uidẽtur, dicunt, quia non bene prima principia capiunt, ſed omnia ad opiniones ſuas reducere uolunt.3.de Cæl.T.Co.61.

29 Platonici ut tueãtur ſua principia, multa inconuenientia concedunt. 3. de Cæl.T.Comment.61.

30 Platonicorum ſententia refellitur, qua dicebant, certis figuris conſtare elementa.3.de Cæl.T.Co.66.& ultra.

31 Plato in Timæo ſcripſit, id quod omnia ſuſcipit, eſſe indifferens ad omnes formas 3.de Cæl.T.Co.67.

32 Platonicorum ſententiam, qui dicunt elementa ex figuris componi, ſi quis exacte cõſyderet, uidebit, ꝙ generationem tollat ex iis, quæ ſunt.3.de Cæl.T.Co.68.

33 Platonici angulum calefactiuum dicunt, & ideo pyramidis figuram habere ignẽ, dixerunt, qui eſt calefactiuus, quia angulus pyramidis acutiſſimus eſt.3. de Cæl.T.Comment.69.

34 Platonici figuras elementis tribuentes, cõtraria ſibi dicunt, cum paruitate & magnitudine elemẽta terminent, non figuris. 3.de Cæl.T.Co. 76.

35 Plato in Timæo diffiniuit, leuius eſſe, qđ ex eiſdem paucioribus conſtat, graui9 uero, quod ex eiſdem pluribus conſtat. 4. de Cæl.T.Co.8.

36 Plato inſufficienter determinauit de generatione, quia de elementorum generatione tantum diſſeruit, non autem de augmentatione aut alteratione.1.de Gener.T.Comment.5.

37 Plato in Timæo dicit, ſuperficies eſſe pricipia indiuiſibilia, ex quibus conſtẽt aliæ res.1.de Gener.T.Co.7.

38 Plato abſurdius dixit, corpora reſolui in ſuperficies, q̃ Democritus in corpora indiuiſibilia.1.de Gener.T.Co.7.

39 Plato quia ſenſibilia nõ expertus fuerat, in naturalibus quæſtionibus decept9 eſt, quia ex uniuerſalioribus ſermonibus circa ſingularia ad pauca reſpiciens facile ꝓnunciauit.1. de Generatione. T.Comment. 7.

40 Plato logicis rationibus circa naturalem doctrinam utens deceptus eſt.1.de Generatione.T.Com.8.

41 Plato ſuperficies indiuiſibiles principia corporũ poſuit, ſicut Democritus & Leucippus ſolida indiuiſibilia.1.de Generat.T.Comment.63.

42 Plato finitas figuras poſuit principia corporum.1.de Generatione.T.Co.64.& ultra.

43 Plato in Timæo nihil certi diffinitiq; tradit de materia, nam quod ab illo dicitur πανδεχέσ id eſt omniũ capẽdo ſiue receptaculum, non manifeſte dixit, ſi ſepararetur ab elementis, an non, ſed dixit ꝙ ſubiectum elementum ſe habet ad elemẽta, ut aurum ad ea quæ ex auro fiunt.2.de Gener. Co.4.

44 Plato elementorum materiam dixit reſolui in ſuperficies.2.de Generat. T. Comment.5.

45 Plato in libro diuiſionum tria elemẽta poſuit.2.de Gener.T.Co.19.

46 Plato in Phædone dixit, ideas cauſam eſſe generationis, cum imprimunt in indiuiduis ſuas formas, & corruptionis, cũ talis forma eiicitur, & extruditur ab indiuiduo.2. de Generat.T.Co.52.

47 Platonis ratio, qua dicebat, cauſam generationis eſſe ideas, refellitur.2.de Gener.T.Comment. 52.

48 Plato in Phædone dixit, aquas om̃es ſubterraneis foraminibus inter ſe concurrere, & earum omnium principiũ Tartarũ eſſe.2.Meteor.c.2.L.

49 Plato animam, dixit, conſtare ex elementis, quia ipſa cognoſcit elementa, & ſimile ſimili cognoſcitur.1.de Anima. T.Cõment.26.

50 Plato animam dixit, habere intellectũ ab unitate, ſcientiam a dualitate, opinionem a trinitate, ſenſum a quaternitate.1.de Anima.T.Co.27.

51 Plato numeros, dixit eſſe principia rerũ, & ſpecies.1.de Anima. T.Co.27.

52 Plato in Timæo dixit, animam mouere corpus, eo modo quo ipſa mouetur, quia eſt corpori connexa.1.de Anima. T.Cõment.45.

53 Plato animam dixit, conſtitutã ex elemẽtis, & diſtinctam ſecundum numeros harmonicos, quia ꝑcipit harmoniam, & ut uniuerſum feratur ſecundum conſonantes motus.1. de Anima.T.Co.45.

54 Plato animam uniuerſi dixit, eſſe magnitudinem.1.de Aĩa.T.Co. 46.

55 Plato animam uniuerſi talem eſſe dixit, qualis ſit, qui intellect9 uocatur.1.de Aĩa.T.Comment. 46.

56 Plato animam uniuerſi dixit, non eſſe talem, qualis eſt appetitiua, aut ſenſitiua, q̃a harum motus non eſt circulatio.1. de Anima T.Co.47.

57 Platonis opinio de aĩa uniuerſi refellitur.1.de Anima.T.Co.48.& ultra.

58 Plato intellectum, id eſt animam mundi circulum eſſe dixit.1.de Aĩa.T.Co.48.

59 Plato in Timeo oculum dixit, igneũ eſſe de Sen.& Sen.c.2.C.

60 Platonis inſufficiẽs traditio in Timæo de reſpiratiõe refellitur. de Reſpirat.c.2.B.C

61 Platonis dictum quãuis recentis auctoritatis Eubulus in Chareta uſurpauit, quod prius Plato in Archibium dixit.1.Rhetor.cap.15.D.

62 Plato recte dubitabat, an a principiis an ad principia procedendum eſſet.1.Ethicorum.cap.4.B.

63 Platonici bonum quod dicebãt ſeparatũ, non eſſe felicitatem, oſtenditur.1.Ethicorum cap.6.A.

64 Plato iubet, ut homines ab ipſa ſtatim adoleſcentia ita inſtituti ſint, ut gaudeant, & doleant, quibus gaudere & dolere oportet. Eſt enim hæc eruditio & educatio recta.2.Ethic.c.3.A.

65 Plato animam diuiſit in partem rationalem & irrationalem, & ſuas uires dedit utriq; parti.1. Magnor.Mor.c.1.B.

66 Plato miſcuit uirtutẽ cum tractatione de ideis, ſed non recte in hoc fecit.1.Magno.Mor.cap.1.C.

67 Plato in libris de republica uiſus eſt uti iuſto ꝓportiõali.1.Magnor.Mor.c.34.C.

68 in Platonis republica uxores, & filii, & facultates ſunt communes, & quæ poſſidentur.2.Polit.c.1.B.

69 Platonis reipublicæ communitas reprobatur.2.Politicorum.c.2. ꝑ totum.& c.3.ꝑ totum.

70 Plato dixit, aurum quoddam diuinũ ſtatim a genitura miſceri animis eorũ, qui naſcuntur ad imꝑandum, ſicut argentũ illis, qui naſcuntur ad parendum, & ferrũ illis, qui naſcuntur ad agriculturam & opificium.2.Polit.c.3.H.

71 Platonis reſpublica, quæ eſt ſecunda Socratis, quid contineat, & ſtatuat, & quæ in conuenientia ad illam ſequantur, habes.2 Politicorum.c.4.per totum.

72 Plato non permiſit ciues poſſidere ſupra alios plus q̃ quincuplum.2. Politicorum.cap.5.B.

73 Platonis quæ ſint propriæ leges, habes.2.Polit.c.10.D.

74 Platonis philoſophia poſt Thaletẽ Ana-

xagoram, Alcmæonem, Parmenidē, Meliſſum, Xenophanem, Pythagoram, Empedoclem, Heſiodum, Anaximenē, Hipponem, Hermotimum, Hippaſum, Simonidem, Democritum, & Leucippū, ſuperuenit.1.Metaphyſicorum.T.Co.5.

75 Platonis philoſophia in plærisq; antiquos philoſophos & Italicos ſecuta eſt.1.Metaphyſicorum.T.Co.5.

76 Plato cum Cratylo conuerſatus, & Heracliti opinionibus imbutus, ſenſibiliū ſciētiam ſpreuit, quæ ſunt fluxibilia ſecundū eos, & ideas induxit, quarum participatione ſingularia ſenſibilia eſſe dicebat. 1. Metaphyſicorum.T.Co.5.

77 Plato uſus eſt nomine participationis, qđ Pythagorici imitationem dicunt.1.Metaphyſic.T.Comment.6.

78 Plato mathematica poſuit media inter ſēſibilia & ideas, quia mathematica ſempiterna ſunt & imobilia, ſenſibilia uero corruptibilia, ideæ autem non multiplicanē ut mathematica.1. Metaphyſicorum. T. Comment.6.

79 Plato numerum dixit, eſſe abſtractum a ſenſibilibus.1. Metaphyſicorum. T.Comment.7.

80 Plato magnum & paruum aſſignauit materiam reb9.1.Metaphyſicorum.T. Comment. 8.

81 Plato ex parte materiæ dualitatem poſuit, unitatem uero ex parte formæ.1.Metaphyſic.T.Co.9.

82 Plato alios numeros poſuit ſenſibiles, alios intelligibiles.1.Metaphyſicorū.T. Cōment. 24.

83 Platonis opinio de ideis refellitur.1. Metaph.T.Co.25.& ultra.

84 Platonis opinio, ꝙ omnia ſunt numerus, refellitur.1.Metaph.T.Co.41.

85 Platonici componebant lineas ex breui & longo, & ex magno & paruo, & planū ex lato & anguſto, corpus uero ex profūdo ac humili.1.Metaph.T.Co.42.

86 Plato indiuiſibiles lineas poſuit .1. Metaphyſic.T.Co.43.

87 Platonici cauſam rerum manifeſtarum omiſerunt, & ſubſtantias declarare uolētes alias ſubſtantias ſuperinduxerunt.1. Metaph.T.Co.44.

88 Platonici cauſam finalem aut efficientem non attigerunt.1. Metaphyſicor.T.Comment. 44.

89 Platonici totam conſyderationem rerum naturalium ſuſtulerunt ideas ponentes.1. Metaphyſi.T.Co.46.

90 Plato ſubſtantiam rerum ſignificare ens & unum dicebat.3.Metaphyſicorum.T. Comment.2.

91 Plato dixit, naturam rerum eſſe ens & unum, & non aduenire alicui.3.Metaphy. T.Comment.16.

92 Plato uſus eſt diuiſione prioris & poſterioris, ſecundum ꝙ natura aliqua ſunt aliis priora.5.Metaphy.T.Co.16.

93 Plato ſophiſticam dixit, eſſe circa nō ens, quia uerſatur circa accidens.6. Metaphy. T.Comment.4.

94 Plato poſuit mathematica corpora ſeparata, & ideas eſſe magis entia quam ipſa corpora.7.Metaphy.T.Co.5.

95 Plato tria genera ſubſtantiarum poſuit, ſcilicet mathematica ſeparata, ideas, & corpora ſenſibilia.7.Metaphy.T.Co.5.

96 Platonis opinio de partibus ſpēi refellitur. 7.Metaphy.T.Co.37.& deinceps.

97 Plato poſt Phytagoricos dixit unum eſſe ſubſtantiam rei.10.Metaphy.T.Co.6.

PLAVSTRVM.

Plauſtra cur trahuntur facilius, cum proceſſerint abunde, q̄ cum incipiunt duci, habes.Mechanic. c.32.

PLEBS. Quære Demoſthenes.2. Populus.

PLEIADES. Conſtellatio ſeptem ſtellis coniunctiſſimis conſtās, a pluralitate Græcis Pleiades dictæ, Latinis uergiliæ, eo ꝙ uere oriantur.

Pleiades ſeptem ſunt.14.Metaphyſic.c.6. E.✳.Quære Vergiliæ.

PLEION. Italiæ regio, quæ poſtea Heraclea dicta eſt.Quære Tarentini.

PLENVM. Vt opponitur uacuo.

Plenum & uacuum poſuerunt Democritus & Leucippus duo principia rerum. Quorum plenum dicebat eſſe ens, uacuum non ens.1.Metaphyſic.c.4.E.Quære Vacuum.

PLEXIPPVS.

Plexippus.2.Rhetor. c.2.G.

PLVMBVM.

1 Plumbum cum mollius ſit ferro, grauius tamen eſt, cum tamē omnia duriora ſint fere ſemper grauiora.4.Phyſicorum.T. Comment.85.

2 Plumbum aqueum eſt, quia ſoluitur a calido.4.Meteor.T.Co.52.

PLVMA.

Plumæ auium conſtāt exhalatione fumoſa.4.Meteor.T.Co.48.

PLVRES.PLVRA. PLVRALITAS.

1 Plures ad aliud eſt.Prædicamētorum, capit.6.E.

2 Plures magis & intelligere & agere poſſūt quam unus.8.Ethic.c.1.B.

3 Plura ponebant Pythagorici eſſe unum e ſuis decem prædicamentis.1.Metaphyſicorum.cap.5.C.

4 Pluralitas opponitur uni uel unitati.4. Metaphy.T.Co.4.

5 Pluralitas principum mala.4.Poli.c.4.H &.12.Metaphy.T.ulti.Quære Multus.

PLVTO. Inferorum deus fabuloſus interpretatur diuitiæ.Quære Proſerpina.

PLVVIA.

1 Pluuiæ cauſa materialis eſt humidum aq̄um, quod eſt circa terram.1.Mete.c.9.B.

2 Pluuia generatur ex humore, q circa terram eſt, a radiis ſolis & a calore, qui ſuperius eſt, eleuato, caliditate, quæ eum eleuauerat, relinquente, partim quia extincta, partim qa ſuperiori loco ſparſa, uapor eleuatus infrigidatur tum propter caloris deſtitutionē, tum propter locum, ex aere fit aqua, & rurſus in terram defluit.1.Meteor.c.9.B.&.2.Meteor.c.2.C.

3 Pluuiæ circulus imitatur ſolis motum, nā ſole exiſtente prope, uaporum fluuius aſcendit ſurſum, elongato uero ſole, deſcendit deorſum.1.Meteor.c.9.C.&.2.Mete. cap.4.B.

4 Pluuiæ uapor aſcendēs & uerſus in aquā deſcendens ab antiquis fortaſſis ſub ænigmate Oceanus eſt appellatus, qui circa terrram fluat.1.Meteor.cap.9.C.

5 Pluuia ſi minutatim cadat, appellantur pſecades id eſt guttulæ, ſi per partes maiuſculas, pluuia uel imber dicitur.1.Meteoror.c.9.C.

6 Pluuia in eodem loco fit, ubi grando & nix.1.Meteor.c.11.A.

7 Pluuia fit ex multo uapore frigeſcente.1 Meteor.c.11.B.

8 Pluuia & ros idem ſunt, differunt tamen ſecundum maiorem moram temporis, in quo fiunt, & ſecundum locum maiorē & capaciorem, in quo fiunt.1. Meteor.ca. 11.B.

9 Pluuiam, impoſſibile eſt, manere ſuſpenſam per aliquot ſpacium tēporis, ſed ſtatim deſcendit, ut facta eſt aqua.1.Meteo. cap.12.B.

10 Pluuiæ impetuoſiores & uehementiores fiunt calidioribus temporibus q̄ hyeme propter antiperiſtaſim.1. Meteor.c.12.E. Quære Aethiopia.1.

11 Pluuiæ guttarum maiorum fiunt calidioribus temporibus q̄ hyeme.1. Meteoror.

cap.12.E.

12 Pluuiæ uehementiores fiunt, quo propinquior terræ fuerit coagulatio, & congelatio.1.Meteor.c.12.F.

13 Pluuiæ tantum deſcendere uidemus, quātum eleuatum eſt uaporis, licet non quotannis aut quacunq; regione ſimiliter fiat.2.Meteor.c.2.F.

14 Pluuiæ autumnales, & quæ auſtro uento fiunt, ſalſiuſculæ ſunt propter admixtionē calidæ & ſiccæ exhalationis.2.Meteororum.c.3. N.

15 Pluuiæ plures fiunt hyeme q̄ aliis temporibus propter elongationē ſolis a nobis, & nocte plures fiunt q̄ die propter ſolis abſentiam, quæ tamen minus percipiunē q̄ pluuiæ, quæ die fiunt. 2. Meteororum. cap.4.B.

16 Pluuiæ principium eſt exhalatio continens humiditatis multum. 2. Meteoror. cap.4.B.

17 Pluuia & uentus non eiuſdem naturæ ſunt, quia differunt ſpecie uapor, ex quo fit pluuia, & exhalatio ſicca, ex qua fit uētus.2.Meteor.c.4.B.

18 Pluuiam, quidam dixerunt eſſe aerem cōcretum.2.Meteor.c.4.C.

19 Pluuia uehemens ceſſare uentos facit, qa contrariæ ſunt exhalationes, & contingit alteram in alteram mutari.2. Meteoror. cap.4.E.Quære Autumnus.8. ✳.

POEMA. POETA. POESIS. POETICVS.A.VM.

1 Poemata oīa triplici ratione inter ſe differūt. Aut eñ quatenns genere in alienis imitantur, aut quatenus aliena, aut quatenus aliter, nec eodē mō.in Poet.c.1.A.

2 Poetæ cū circa uituperium & laudē uerſentur, luculentiores & faceti ſpecioſas actiones imitati ſunt a principio, tenuiores actiones malorū.in Poet.c.1.F.

3 Poetica ars Ariſtotelis quid contineat, & de quibus ſit, proponitur.in Poet.c.1.A.

4 Poetica imitatione conſtat, & a principio paruo & tenui incœpit, deinde incrementum accepit.in Poet.c.1.A.F.

5 Poetica locutio quibus conſtet, habes.in Poet.c.7.per totum.

6 Poetica dictio ſeu phraſis qualis debeat eſſe, oſtenditur.in Poet.c.7. G.H.I.L.

7 Poeta in perſona propria paucula dicere debet.in Poet. c.8.E.

8 Poeta uelut pictor eſt.in Poet.c.8.G.

9 Poeta talia debet effingere, q̄lia uel ſunt, aut fuerunt, uel qualia dicuntur, uel æſtimantur, aut qualia eſſe expedit.in Poet.c.

8.G.H.I.L.M.N.O.
10 Poeticæ quam dialecticæ conuenientiores ſunt orationes aliæ ab enunciatiōe.1.Periherme.cap.4.B.
11 Poetarū dicta teſtes antiqui ſunt.1.Rhetor.cap.15.C.
12 Poetæ indocti magis probātur apud uulgus,quam docti,quia communia dicunt, q̄ uulgus capere poteſt.2.Rhet.c.22.A.
13 Poetæ ipſi tragœdias pronunciabant, & non inductæ perſonæ.3.Rhetor.c.1.B.
14 Poetæ licet res friuolas ſcriberēt,inter omne tamen genus ſcriptorum primum gloriam conſecuti ſunt propter dictionem, quam rhetores imitati ſunt.3.Rhet.c.1.E.
15 Poetæ priſci ſua poemata nominib9 inſuetis exornabāt, quod ſequens ætas neglexit.3.Rhetor.c.1.E.
16 Poetica dictio ſublimis eſt, non tamen accōmodata oratori,& poetæ furore aguntur.3.Rhetor.c.1.A.E.&.c.7.C.
17 Poeſim clamorem Calliopes appellauit Dionyſi9 Chalceus.3.Rhetor.c.2.F.
18 Poetæ multa pro uno ponunt.3.Rheto.cap.6.A.
19 Poetæ ſupra modum amāt poemata ſua quaſi ſuos filios.9.Ethic.c.7.B.
20 Poetarum opera melius iudicant multi q̄ unus,quia alius aliam partem,cuncti uero omnes.3.Polit.c.7.C.
21 Poetæ ætatem hominum metiuntur ſeptenario numero.7.Polit.c.16.E.
22 Poetæ,inuidiſſe deum hominibus ſapientiam,dicunt,ſed mentiuntur,ut in multis aliis,ſicut eſt in ꝓuerbio.1.Metaph.c.2.G
23 Poetæ theologizantes & nimis antiqui oceanum & Tethym generationis parētes cecinerunt,oſtendētes in hoc, aquam eſſe principium rerum.1.Metaph.c.3.D.
24 Poetæ,Stygem paludem iuſiurandum deorum eſſe,dicunt,ſignificantes per hoc,aquam eſſe principium rerum.1.Metaph.cap.3.D.Quære Fabula.✳.

POENA.Qua in ſontes aīaduertimus.
1 Pœna & ultio differunt,quia pœna,eius, qui patitur,gratia fit.Vltio eius qui facit, ut expleatur.1.Rhet.c.9.G.
2 Pœnæ & caſtigationi plus paret multitudo q̄ honeſtati.10.Ethic.c.9.C.
3 Pœnæ & caſtigatioues inſtituendæ ſunt aduerſus inobedientes & hebetes.10.Ethicorum.capit.9.D.Quære Legiſlator 4.6.Vltio.

POENITENTIA.Quære Prauus.5.8.

POLYCLETVS.
Polycletus fuit ſtatuarius ſapiens.6.Ethi.c.7.A.

POLYCRATES.Samiorum tyrannus.
Polycratis opera circa Samū facta ſunt, ut plebis ociū & quies tolleretur,& paupertas induceretur.Quod tyrannidi conſeruandæ conferebat.5.Polit.c.11.C.

POLYCRITVS.Poeta.
Polycritus res Siculas uerſu conſcripſit. de Admirand.Aud.100.

POLYGNOTVS.Poeta. Alius Polygnotus Thaſius pictor.
1 Polygnotus meliores ſcriptores imitatus eſt.in Poet.c.1.D.
2 Polygnoti figuras imitari pueri debent.8 Polit.c.5.G.

POLYMYTHON.
Polymython eſt,quod eſt multipliciter fabuloſum.in Poet.cap.6.R.Quære Philoſophus.35.

POLYPVS.Piſcis a multitudine pedum dict9 de genere molliū,uulgo notiſſim9.
Polypi aquam excipiunt per concauum illud,quod caput appellant. de Reſpirat. cap.5.C.✳.

POLITIA.Reſpublica ſeu bona ſeu lapſa.POLITICA.
1 Politiarum numer9 & ſpecies & fines earum oſtenduntur.1.Rhetoricorum.cap.8. per totum.
2 Politiarum ſpecies quattuor ſunt,ſcilicet Democratia,id eſt principat9 popularis, Oligarchia,id eſt paucorum principat9, Ariſtocratia,id eſt optimatum principatus,Monarchia,id eſt principatus unius. 1.Rhetor.c.8.A.
3 Politiæ tres ſunt ſpecies bonæ,ſcilicet regnum,optimorum poteſtas, reſpublica. Totidem etiam ſpecies politiæ lapſæ,ſcilicet tyrannis,cenſu poteſtas,popularis ſtatus.8.Ethic.c.10.per totum.
4 Politicæ ſubiectum eſt ciuitas.1.Oecono. cap.1.A.
5 Politicæ eſt inſtituere ciuitatem,& conſtituta bene uti.1.Oeconom.c.1.A. Quære Optimates.Pauci potentes.Regnum. Reſpublica.Rex.

POLITVM.Pro terſo ſeu læui.

POLVS.Interpretatur uertex axis cæleſtis extremitas.
1 Polus, qui a nobis uidetur, eſt deorſum cæli.2.de Cæl.T.Co.14.
2 Polorum alter eſt ſurſum,ſcilicet antarcticus,alter deorſum,ſcilicet arcticus.2.de Cæl.T.Co.14.
3 in Polis duobus uidemus differentiam hemiſphæriorum, quia poli non mouentur.2.de Cæl.T.Comment.14.
4 iuxta Polos ſunt latera mūdi.2.de Cæl. T.Comment.14.
5 Polus, qui a nobis non uidetur, eſt ſurſū cæli.2.de Cæl.T.Co.14.
6 Polus,qui uideť,ſi eſſet ſurſum,cæli mot9 eſſet ad ptes ſiniſtras.2.de Cæl.T.Co.15.
7 ad Polum arcticum habitantes ſunt in hemiſphærio inferiori.2.de Cæl.T.Co.16.
8 ad Polum antarcticum habitantes ſunt in hemiſphærio ſupiori.2.de Cæl.T.Co.16.
9 Poli ſunt duo cardines cæli,qui & uertices dicuntur,a quibus directam lineam concipimus,quæ dicitur axis. de Mundo ad Alexandr.c.1.A.
10 Poli immobiles ſunt, quorū alter dicitur arcticus circa ſeptentrionem, qui ſemper a nobis uidetur,alter antarcticus, qui ad auſtrum ſpectat,qui terræ obiectu a nobis nō uidetur.de Mūdo ad Alexā.c.1.B.✳.

POLVS.Orator.
Polus recte dixit,experiētiam artē efficere.1.Metaphy.cap.1.C.

PONDVS.
1 Pondera maxima mouētur inſtrumento aliquo exiguo per artem machinariam. Mechanic.cap.1.A.
2 Pondera q̄ circulis maioribus tolluntur, ſiue trahuntur,cur facilius ac citius moueri conſueuere,habes.Mechanic.cap.8.per totum.Quære Onus.

PONERE ANTE OCVLOS.Cum oculis pene ſubiiciunt oratores q̄ narrant.
Ponere ante oculos ſiue præ oculis quid ſit,& quō fiat,habes.3.Rhet.c.11.p totū.

PONTICVS SAPOR. Quære Sapor.5.

PONTIFEX MAXIMVS.
Pontifices maximi ſacrificiis omnib9 publicis præſunt.6.Polit.c.8.G.

PONTVS.Regio in Aſia minore.
1 in Ponto Borea flante, fit ros, & auſtro flante,non fit contra aliarum regionum naturā,quia Boreas propter antiperiſtaſim calorem congregat, & ſic calor maior uaporem elicit.1.Meteor.c.10.D.
2 circa Pontum homines eſſe feruntur,quorum alii crudis carnibus ueſcuntur, alii proprios filios mutuo dant in conuiuiis comedendos,qui habitus omnes ferales & beluini ſunt.7.Ethic.c.5.A.✳.

PONTVS EVXINVS. Mare inter Mæotidē paludem & Boſphorum Thracium latiſſime patens.
1 Pontus Euxinus profundior eſt Mæotide palude.1.Meteor.c.1.G.

2 Pōti accolæ ſupra glaciē domiciculas conſtruūt,dū piſcatui ſtudēt.Piſcātur enim ꝑ fracta glacie, & calidā aquā ꝓpter gelationis celeritatē piſcatoriis arūdinib9 circūfundūt,nā glacie utūtur tanq̄ plūbo, ut arūdines firmi9 quieſcāt.1.Mete.c.12.F.
3 Ponti Bathea, id eſt profunda ſunt iuxta Coraxos.1.Meteor.c.13.L.
4 Pontus Euxinus in mare Aegeū fluit.2. Meteor.cap.1.G.
5 in Pontum Euxinum Mæotis fluit.2. Meteor.cap.1.G.
6 in Pōtum Euxinum flumina plura fluūt, q̄ in alia maria ſecundū proportionem.2. Meteor.cap.1.G.✳.

PONTVS.
In Pōto flumine Thraciæ lapides quidā reperiūtur,qui igni admoti ardent,ut carbones,ſed quo magis procedūt min9 ardēt,infuſa uero aqua in illos, inflāmātur, ac reuiuiſcūt, ſed adeo tetrū odorem emittūt,ut nullū aīal reptile poſſit ſuſtinere,ſed fugiāt. Eſt autē odor aſphalti odori ſimillimus.de Admirand.Audit.100.

POPANIVM.Vrbs in Thyrrenia.Quære Thalia.

POPVLARIS STATVS. Spēs tertia reipublicæ lapſæ.
1 Popularis ſtatus nō ſolū corrūpitur, quādo remittitur,ſed etiam quando intenditur.1.Rhetor.c.4.F.
2 Popularis reſpublica libertatem dicit eſſe dignitatem ciuilem.5.Ethic.c.3.A.
3 Popularis ſtatus una eſt ex rebuſpublicis lapſis.8.Ethic cap.10.A.
4 Popularis poteſtas eſt minus mala inter ſpēs rerūpublicarū corruptarū,quia parū trāſgrediť ſpeciē reipublicæ.8.Ethi.c.10.B
5 Popularis ſtatus ſimilis eſt familiæ domino carenti,in qua omnes ſunt æquales,& in qua princeps eſt imbecillis.8.Ethic.cap.10.C.&.cap.11.B.
6 in Populari ſtatu plurimum amicitiæ eſt, quia multa ſunt cōmunia 8.Ethic.c.11.B.
7 Popularis ſtat9 eſt reſpublica lapſa & corrupta, quæ gubernatur ad utilitatem egenorum.3.Polit.cap.5.B.
8 Popularis ſtatus fit ex republica ſpecialiter dicta.4.Polit.cap.2.A.
9 Popularis ſtatus minus malus eſt reliquis rebuſpublicis corruptis,inter quas eſt tertia.4.Politic.cap.2.B.
10 Popularis ſtatus ſpecies quot & quæ ſint, oſtēdiť.4. Polit.c.4.G.H.I.&.c.8.p totū.
11 Popularis ſtat9 cauſæ ponūtur.4.Politic. cap.6.per totum.

12 Popularis ſtatus finis eſt libertas.4.Politicorum.cap.8.B.

13 Popularis ſtat9 diuturnior eſt q̃ paucorũ potentia.4.Polit.c.11.E.

14 Populari ſtatui q̃ multitudo ſit cõueniẽs, oſtenditur.4.Polit.c.12.per totum.

15 Popularis ſtatus leges quædã doloſæ ponuntur.4.Polit.c.13.B.

16 Popularis ſtatus iuſtum & ſecundum proportionem æquale putat ſe habere,ſed nõ habet.5.Polit.cap.1.A.

17 Popularis ſtatus minus ſubiacet ſeditioni q̃ paucorum potentia.5.Polit.c.1.E.

18 Popularis ſtatus magis tuta reſpublica eſt licet lapſa,q̃ tyrannis,aut paucorum potẽtia.5.Polit.cap.1.E.

19 Popularis ſtatus in tyrannidem mutabatur antiquis temporibus, quia belli & populi dux unus & idem erat.5.Polit.c.5.B.

20 Populare eſt licere omnibus rempublicã gerere.5.Polit.c.8.F.

21 Popularis ſtatus duobus maxime diffinitur ſcilicet poteſtate ſumma populi & libertate.5.Polit.cap.10.D.

22 Popularis ſtatus multa ex malis, q̃ continet,ponuntur.5.Polit.c.10.D.

23 Popularis reipublicæ propoſitum ſeu finis eſt libertas.6.Polit.c.2.A.

24 Popularis ſtatus eſt habere æquale ſecundum numerum,& non ſecundum dignitatem.6.Polit.c.2.A.

25 Popularẽ ſtatũ q̃ maxime contineant,habes.6.Polit.c.2.per totum.

26 in Populari gubernatiõe plus poſſunt inopes q̃ opulenti,quia plures ſunt.6.Topi.cap.2.A.

27 in Populari ſtatu quomodo partiendus ſit cenſus,oſtenditur.6.Polit.c.3.per totũ.

28 Populares gubernationes quattuor ſunt, quarum optima eſt antiquiſſima,de quib9 habes.6.Polit.c.4.per totum.

29 Popularis inſtitutionis præcepta quædam ponuntur.6.Polit.c.5.per totum.

30 Popularis multitudinis quattuor ſunt partes, ſcilicet agricolæ, artifices, negotiatores,& mercenarii.6.Polit.c.7.A.

31 Populari ſtatui non conuenit arx,aut crebra loca fortia,ſed æqualitas loci.7.Politicorum.cap.11.B.

POPVLVS.

1 Populus niſi poteſtatem habeat creandi magiſtratus & malefacta corrigẽdi, ſeru9 erit & inimicus.2.Polit.c.10.C.

2 Populus quis ſit congruens reipublicæ ſpecialiter dictæ, & quis optimatibus, & quis regno, oſtenditur.3.Polit.c.12.E.F.

3 Populus ille optimus eſt, qui ex agricolis conſtat.6.Polit.c.4.A.

PORPHYRIVS. Philoſophus Phœnix chriſtianæ religionis deſertor & hoſtis. Quære Chryſaorius.

PORTA. Quære Vrbs.4.8.Ianitor.

PORVS. Meatus corporum.

1 per Poros agens ingredi in paſſum, & ſic agere,quidam dixerunt, ut Empedocles. 1.de Gener.T.Co.56.

2 per Poros corporũ, q̃ ſunt media ſenſuũ, fieri omnes ſenſationes, quidam dixerũt. 1.de Gener.T.Co.56.

3 Poros plures & ſecundum quẽdam ordinem habẽt magis tranſparẽtia ſiue perſpicua, ideo ſunt magis tranſparentia ſiue perſpicua aut diaphana.1.de Genera.T.Comment.5.6.

4 Poros cõmenſurabiles habentia eſſe bene miſcibilia,dixit Empedocles.1.de Gener.T.Comment.5.6.

5 per Poros fieri generationem & corruptionem & augmentationem,dixit Empedocles,& Leucippus,& Democritus.1.de Gener.T.Co.62.& deinceps.

6 per Poros non poſſe fieri actionem & paſſionem, probatur.1.de Gener.T.Co.75.& ultra.

7 per Poros fieri actionẽ,qui dicunt,deſtruunt alterationem.1.de Generatione.T.Comment.79.

8 per Poros, qui dicunt actionem fieri, augmẽtationem & diminutionem tollunt.1.de Generatione.T.Comment.81.Quære Alteratio.52.Combuſtibile.1.2.3.Cõminuibilia.4.Diaphanum.1.Fictile.2.Humectabile.Liquabilia.3.Lumen.1.

POSITIO. Pro ſitu.

Poſitiones ad aliquid ſunt. Prædicamẽt.cap.7.B.Quære Ante.Retro. Dextrum. Siniſtrum.Surſum.Deorſum.

POSITIO. Pro opinione alicuius.

1 Poſitio eſt opinio admirabilis alicuius celebriũ philoſophorũ, ut Heracliti, qui dixit omnia moueri,aut Antiſthenis,qui dixit,non cõtingere contradicere.1.Topic.cap.9.B.

2 Poſitio omnis eſt problema, non tamen omne problema eſt poſitio.1.Topicorũ.cap.9.C.

3 Poſitiones illæ tantũ ſunt dialectico curãdæ,quæ habent aliquam rationem dubitandi.1.Topicorum.c.9.B.

4 Poſitiões illæ,quæ pueniũt uel ex defectu ſenſus, ut cæco,ſi nix eſt alba,uel q̃ indigẽt pœna,ut ſi oportet uenerari deos,nõ ſunt dialecticæ.1.Topic.cap.9.D.Quære Opinio.

POSIDONIA. Quære Pſidonia.

POSSE.

Poſſe & eſſe idẽ ſunt in ppetuis.3.Phyſi.T.Co.32.Quære Poſſibile.Potẽtia.

POSSESSIO. Illud quod poſſidetur, ut agri,ſerui & ſimilia.

1 Poſſeſſio inſtrumentum eſt ad uitam.1.Polit.c.3.C.

2 Poſſeſſio bonorũ fortunæ mediocris optima eſt.4.Polit.c.11.B.

3 Poſſeſſio nõ eſt pars ciuitatis,licet poſſeſſione indigeat.7.Polit.c.8.A.

4 Poſſeſſiones eſſe debẽt eorum, qui arma tenent,& pars ſunt ciuitatis.7.Politicorũ.cap.9.C.& cap.10.C.

5 Poſſeſſionis prima pars eſt ea,q̃ eſt ſecũdũ naturã,q̃ eſt agricultura. Deinde alia pars eſt illorũ,q̃ ſunt a terra,ut metallorũ & aliorũ huiuſmodi.1.Oeconom.c.2.A.

6 Poſſeſſio prima & maxime neceſſaria eſt ſeruus,quia eſt homo.1.Oeconom.c.5.A.

POSSIBILE.

1 Poſſibile poſterius eſt neceſſario.2.Perihermenias.cap.3.G.

2 Poſſibili poſito,nullũ impoſſibile accidit.1.Prior.c.12.A.&.8.Phyſic.T.Co.36.

3 Poſſibile & impoſſibile nõ ſolum oportet accipere in gñatione,ſed etiã in uerũ eſſe, & in quod actu eſt,& quocũq; modo ſimpliciter aliter dicitur poſſibile,quia in omnibus ſimiliter ſe habebit.1.Prior.c.14.B.

4 Poſſibile ſemp determinatur ſecũdũ maximũ,quod poteſt.1.de Cæl.T.Co.116.

5 Poſſibile quod eſt,determinatũ tps neceſſe eſt,hẽat,in quo ſit.1.de Cæl.T.Co.118.

6 Poſſibile aliđ ſimpliciter,aliud ex ſuppoſitione.1.de Cæl.T.Co.119.

7 Poſſibile & uerum non ſignificant idẽ. 1.de Cæl.T.Co.119.

8 Poſſibilia quædã ſunt ſimplicit, ſicut q̃dã ſimplr impoſſibilia.1.de Cæl.T.Co.119.

9 Poſſibile ſemp eſſe,contraria eſt poſſibile non ſemper eſſe.1.de Cæl.T.Co.122.

10 Poſſibilia quæ ſunt,quomõ ſe habeãt, & quibus oſtẽdit.2.Rhet.c.19.per totũ.

11 Poſſibilia ſunt,quæ ſecũdũ naturam fieri poſſunt.Rhet.ad Alexãdr.c.1.D.

12 Poſſibile quod eſt,nondum eſt ens.3.Metaphyſic.T.Co.19.

13 Poſſibilia omnia eſſe,etiam ſi nunq̃ futura ſint,qui dicunt,refelluntur.9.Metaphyſicorum.T.Comment.8.

14 Poſſibile eſt, quod ab intellectu uel arte una tranſmutatione ſit actu ens ex potentia ente.9.Metaphy.T.Commẽt.12.

POSTERIVS.

1 Poſteriora ſi ſciuntur,ſciuntur neceſſario & priora.1.Poſter.T.Co.35.

2 Poſterius quãdo a priori pendet, ſi prius non eſt, nec poſterius poſſibile eſt eſſe. 1.de Cæl.T.Comment.121.

3 Poſteriora ſi ſunt,& priora principia ineſſe,exiſtimãdũ eſt.2.de Cæl.T.Co.7.

4 Poſterius ſi eſt,& prius neceſſe eſt eſſe in eſſentialiter ordinatis.2.de Generatione. T.Comment.67.Quære Prius.✳.

POSTVLATVM.

1 Poſtulata in orationibus ſunt,quæ ab auditorib9 poſtulanť.Rhet.ad Alexã.c.18.A

2 Poſtulatis quõ ſit utẽdũ,& quãdo,oſtẽditur.Rhet.ad Alexãdr.c.18.per totũ.

POTENS.POTENTIA.

1 Potentiæ rationales ualent ad oppoſita. 2.Perihermenias.cap.3.H.&.9.Metaphyſicorum.T.Comment.10.

2 in Potentia quædam ſemp ſunt, & nunq̃ reducuntur in actum,ut infinitum.Quædam uero ſic ſunt in potentia, ut poſtea reducãtur in actum.2.Periherme.c.3.H.

3 Potentiæ ad contraria non ſunt eædem inter ſe.3.Phyſic.T.Co.10.

4 ex Potentia tali ſit actu tale. 4.Phyſicorum.T.Comment.84.

5 in Potentia eſſe multipliciter dicitur. 8.Phyſicorum.T.Comment.32.

6 Potentia ualens ad oppoſita nõ ſimul habet illa,ſed aliud alio tempore. 1.de Cæl.T.Comment.119.

7 Potens nõ eſſe in tpe infinito ſimul eſt,& non eſt actu.1.de Cæl.T.Co.120.

8 Potentiam habẽs ad plura tempore infinito,nõ habet unum alio tempore, aliud alio,ſed ſimul.1.de Cæl.T.Co.120.

9 in Potentia ut quædam ſint,eſt de eorum ratione.1.de Generatione.T.Cõment.9. Quære Democritus.34.Continuũ.

10 in Potẽtia dupliciter dicitur.Primo mõ, ut homo ſciẽs,quia habet naturalẽ potentiã ad ſciẽtiã. Alio mõ,ut ſciens aliquid habitualiter reſpectu actualis conſyderationis.2.de Anima.T.Co.55.& ultra.

11 Potens tot modis dicitur,ſicut & potẽtia. 5.Metaphy.T.Comment.17.

12 Potẽtia dicitur quadrupliciter.Primo potentia dicitur principium motus & mutationis in altero,prout alterum eſt.Secundo potentia dicitur principiũ motus uel mutationis ab altero, inquantũ alterum eſt.Tertio potẽtia dicitˀ principiũ faciẽdi aliqd,nõ quocũq; mõ,ſed bene. Quarto

potentia dicitur habitus ſeu forma, aut diſpoſitio,quibus aliqua dicuntur uel creduntur impaſſibilia,aut immutabilia,aut nõ facile mutabilia.5.Metaphy.T.Co.17.

13 Potẽtia & actus quodammõ unum ſunt. 8.Metaphyſicorum.T.Co.16.

14 in Potẽtia & poſſe multipliciter dicitur. 9.Metaphy.T.Comment.2.

15 Potẽtia quot modis dicitur etiã nõ æquiuoce,habes. 9.Metaphyſic.T.Cõment.2.

16 Potentia agendi & patiendi quodammodo eſt una.9. Metaphy.T.Co.2.

17 Potentiæ quædã ſunt cum ratione,quædam uero ſine ratione,quia potentiarum aliæ ſunt in animatis,aliæ in inanimatis, aliæ in rationem habentibus,& ſic potẽtiæ differunt ſecundum ea,in quibꝰ ſunt. 9.Metaphyſic.T.Comment.3.

18 Potentiæ omnes rationales contrariorum eædem ſunt,irrationales uero una unius, ut calidum ipſius calefaciẽdi ſolius.9.Metaphy.T. Comment.3.4.

19 in Potentia eſſe,ſeu poſſe aliquid,tunc dicebant Megarici eſſe, cũ in actu aliquis illud ageret,cum uero non agat actu,nõ poſſe agere,ut ædificare tũc poſſe aliquẽ, dicebant, quando ædificat actu, quando uero non ædificat, non poſſe ædificare. Quam opinionem quæ incõuenientia ſequantur,oſtenduntur,& illa refellitur.9. Metaphy.T.Comment.5.& ultra.

20 Potentiam nõ habens ad aliquid,impoſſibile eſt,ꝙ agat illud.9.Metaph.T.Co.6.

21 Potentiæ quædam natura inſunt,ut ſenſus,quædam conſuetudine,ut canere tibiis,quædam doctrina,ut artes.9.Metaphy.T.Comment.10.

22 Potentiæ,que a natura nobis inſunt, patiendo & ſine exercitatione habentur. Quæ uero fiunt cõſuetudine aut doctrina,acquirũtur per operationes præcedẽtes.9.Metaphy.T.Comment.10.

23 Potentia omnis determinata eſt ad aliqd, quod poteſt,& quando poteſt,& quomõ poteſt.9.Metaphy.T.Cõment.10.

24 Potẽtiæ aliæ rationales ſunt,& id,quod poſſunt,eſt ſecũdũ rationẽ,aliæ ſunt irratiõales, & id quod poſſunt in inanimatis eſt.9.Metaphy.T.Comment.10.

25 Potentiæ rationales poſſunt non agere, etiam approximato paſſo,quia ualent ad oppoſita.9.Metaphy.T.Comment.10.

26 Potentiæ irrationales non poſſunt non agere,paſſo debite approximato,quia nõ ualẽt ad oppoſita. 9.Metaphy.T.Co.10.

27 Potentiæ rationales factiuæ ſunt contrariorum.9.Metaphyſicorũ.T.Cõment.10.

28 Potentiæ rationales,cum ualeant ad oppoſita,neceſſe eſt,ꝙ appetitus,aut electio imperent illis,quid potius agant.9.Metaphyſicorum.T.Comment.10.

29 Potentiæ rationales & ſi ualeant ad oppoſita, non tamen poſſunt ſimul illa facere.9.Metaphyſicorũ.T.Commẽt.10.

30 in Potentia quando aliquid dicatur eſſe, oſtenditur. 9.Metaphy.T.Comment.12.

31 Potentia eſt illud,quod fieri actu poteſt ab agente,ſi nihil prohibeat exterius.9. Metaphy.T.Comment.12.

32 Potentia quomodo eſt poſterior actu ratione & tempore,oſtenditur.9. Metaphyſicorum.T.Comment.13.

33 Potentia operaẽ gratia actus, & ideo eſt poſterior illo.9.Metaphy.T.Co.15.

34 Potentias naturales habemus,ut illarum actum habeamus,& non econtrario.9. Metaphyſic.T.Comment.15.

35 Potentias rationales habemus , ut ꝑ illas operemur,& non operamur, ut illas habeamus.9.Metaphy.T.Comment.15.

36 in Potentia nullum æternorum eſt. 9. Metaphy.T.Comment.17.

37 Potentia omnis paſſiua ſimul eſt contradictionis.9.Metaphy.T.Comment.17.

38 in Potentia quod eſt,omne tale eſt corruptibile.9.Metaphy.T.Comment.17.

39 in Potentia non poſſunt eſſe neceſſaria. 9.Metaphy.T.Comment.17.

40 Potentia minus nobilis eſt in bonis q̃ actus.9.Metaphy.T.Co.19.

41 Potẽtia minus mala eſt q̃ actus in malis. 9.Metaphy.T.Comment.19.

42 Potẽtia & actus cõparanẽ ſecũdũ intelligẽtiã ueri & falſi. 9. Metaphy.T.Co.20.

43 in Potentia quod eſt,contingit non eſſe. 12.Metaphy.T.Comment.30.

44 Potẽtia ſi non eſt prior actu,ſequiẽ nihil aliqñ eſſe cõtingẽs.12.Metaph.T.Co.30

45 Potentiam exiſtimare priorem actu,quodammodo eſt uerum,quodammodo nõ eſt.12.Metaphy.T.Co.32.

46 Potentiam infinitam nullum finitum habet.12.Metaphy.T.Co.41.✳.

POTESTAS. Pro magiſtratu & dignitate . POTENS.In eadẽ ſignificatione.

1 Poteſtas ſine prudentia non eſt eligenda, bene tamen econtrario prudentia ſine poteſtate.3.Topic.cap.2.F.

2 Poteſtas omnis de genere bonorum eſt. 6.Topic.cap.3.L.

3 Potentiſſimi aut nõ iraſcuntur,aut minus iraſcuntur.1.Rhetoricorum.cap.11. D.

4 Potentium & fortunatorũ mores quales ſint,habes.2.Rhetoricorũ.c.7.per totum.

5 Potentium mores ſimiles ſunt moribꝰ diuitum in quibuſdam,in quibuſdã meliores ſunt.2.Rhetoricorum.c.17.A.

6 Potentes ambitioſi ſunt,& uiriliores q̃ diuites.2.Rhetor.cap.17.A.

7 Potentes diligẽtiores ſunt q̃ diuites, nam coguntur conſyderare ea, quæ ſunt potẽtiæ,& ideo in cura ſunt & ſollicitudine. 2.Rhetor.cap.17.A.

8 Potentes honeſtiores ſunt q̃ moroſiores, moderantur enim ſibi,cum uiuunt corã aliis propter honores.2.Rhetor.cap.17.A

9 Potentes ſi iniuriam inferunt,non in paruis,ſed in magnis eam inferunt.2.Rhetoricorum.cap.17.A.

10 Potentes ſunt pii erga deum credentes a fortuna ſibi diuitias dari propter ipſum. 2.Rhetor.cap.17.A.

11 Potentes plurimi uitam uoluptuoſam degunt, ut Sardanapalus, quorum exemplo uulgus felicitatem ponit in uoluptatibus.1.Ethic.cap.5.A.

12 Potentes digni cenſentur honore, & poteſtas propter honorem expetitur . 4. Ethic.cap.3.D.

13 Potentes,& ii, qui ſunt in magiſtratibus, amicis diuiſis uti uidentur, nam alii ſunt ipſis utiles,alii iucũdi, raro enim accidit, ut iidem ſint illis utiles & iucũdi.8.Ethicorum.cap.6.B.

14 Potentes & in magiſtratibus cõſtituti nõ quærunt amicos iucundos cum uirtute, nec utiles ad honeſta, ſed facetos ad uoluptatem, & aſtutos ad obeũda negocia. 8.Ethicorum.cap.6.B.

15 Potentes cum mentis uoluptates nõ guſtauerint,ad uoluptates corporeas ſe cõferunt.10.Ethicorum.cap.6.B.

16 Potẽtes & in maximis principatibus cõſtituti non magis operãtur ſecũdũ uirtutem q̃ priuati homines, imo minꝰ,ut etiã Soloni placuit.10.Ethic.cap.8.D.

17 Potẽtiorẽ dominari debere,quibuſdã uidetur eſſe iuſtum.1.Politicorum.c.4.A.

18 Poteſtatem magnam qui habẽt,multum nocẽt,ſi ipſi nullius ſint precii.2.Politicorum.cap.9.C.

19 Poteſtas regendi alios quanto pauciorũ eſt,tanto eſt diuturnior, nã & qui regũt, minus ferociũt,& qui regũtur, minꝰ inuidẽt.5.Polit.cap.11.A.Quære Magiſtratus.

POTIDEA. Vrbs in Macedonia a qua POTIDEATAE.

1 Potideatas in ſeruitutem redegerũt Athenienſes,quamuis aduerſus barbarum cũ eis pugnauerint.2.Rhetor.c.22.C.

2 in Potidea habitantes Athenienſes quomodo pecunias collegerint,habes.Oeconomi.Publi.C.

POTIO.Seu potus.

1 Potionibus quidã miſcent odores,q̃ſi uim inferẽtes delectatiõi,quouſqꝫ una oblectatio fiat ex duobꝰ.de Sen.& Sen.c.5.H.

2 Potus ſecũdum Euripidem ceſſare curas facit.8.Polit.cap.5.A.✳.Potus.

PRACTICVS. Interpretatur actiuus, ut diſtinguitur contra contemplatiuum ſeu ſpeculatiuum.

1 Practicæ,id eſt operatiuæ finis eſt opus. 2.Metaphy.T.Comment.3.

2 Practici q̃uis ſpeculentur ueritatem,non tamen propter ſe, ſed propter opus.2. Metaphyſicorum. T.Comment.3.Quære Actiuus. Intellectus. 63.64.65.75.76. 77.78.79.80.83.91.93.Phyſica.38.Scientia.143.151.147.

PRAECEPTOR . Quære Diſciplina.8.12.

PRAEDICABILE.

1 Prædicabilibus omnibus commune eſt de pluribus prædicari.Prædicabil.c.6.A.

2 Prædicabilium communitates & differentias habes. Prædicabilium. cap.6.per totum . Quære Accidens . Differentia. Genus.Proprium.Species.

PRAEDICAMENTVM. PRAEDICAMENTALE.

1 in Prædicamento quocunqꝫ ſunt generaliſſima & ſpecialiſſima,& inter hæc ſunt alia,quæ genera & ſpecies dicuntur,ſpecies reſpectu ſuperioris, genera reſpectu inferioris.Prædicabilium.c.2.B.

2 Prædicamenta extrema ſcilicet ultima & prima ſingulas habitudines habent,generaliſſima ad inferiora,ſpecialiſſima ad ſuperiora,media uero duas habitudines habent,& reſpectu ſuperioris & reſpectu inferioris.Prædicabil.c.2.B.

3 Prædicamentorum diuerſorum coordinatio non reducitur ad unum primum commune genus.Prædicabil.cap.2.E.

4 in Prædicamentorũ coordinatione deſcẽdentes neceſſe eſt,diuidentes per multitudinem ire,aſcendẽtes uero colligere multitudinẽ in unũ.Prædicabil.cap.2.G.

5 Prædicamentorum ordo,numerꝰ,& nomina ponuntur.Prædicament.c.4.A.

6 Prædicamenta ſecundum ſe in nulla affirmatione aut negatione ponuntur.Prædicamentorum.cap.4.A.

7 Prædicamentorum complexione fit affirmatio uel negatio. Prædicamẽt.c.4.A.

8 in Prædicamentorũ coordinatione ſuprema de omnibus prædicãtur,& de ipſis nihil prædicatur,de infimis omnia prædicãtur,& ipſa de nullo prædicãtur,media uero & de aliis prædicantur,& alia de ipſis. 1.Prior.cap.28.B.

9 in Prædicamentali ordine eſt ſtatus,aſcẽdendo.1.Prior.c.28.A.

10 Prædicamenta extrema ſi ſunt determinata,etiã media ſunt determinata. 1.Poſteriorum.T.Comment.34.

11 Prædicamentum ſuperius eſt, quod eſt magis uniuerſale, prædicamentum uero inferius eſt,quod eſt magis particulare. 1.Poſter.T.Comment.34.

12 in Prædicamento quolibet inuenitur gd. 1.Topic.cap.7.C.

13 Prædicamenta alia poſuere quidam q̃ illa decem Ariſtotelis.3.Phyſicorum.T.Comment.13.

14 Prædicamẽta poſuere qdã alia poſitiua, alia priuatiua.3.Phyſic.T.Co.13.

15 ad Prædicamenta tria tantũ eſt motus, ſcilicet ad qualitatem, quãtitatem,& ubi. 5.Phyſicorum.T.Comment.9. & ultra. &.11.Metaphy.cap.10.D.

16 in Prædicamentis aliis quæ ponuntur,nõ ſunt,ſi ſubſtantia non eſt.1.de Generatione.T.Comment.11.

17 Prædicamenta decem Pythagoricorum ſunt,finitum infinitũ, impar par, unum plura,dextrum & ſiniſtrum, maſculinum fœmininum, quieſcens motum, rectum curuum,lumen tenebræ,bonum malum, quadratum longius altera parte. 1.Metaphyſicorum.cap.5.C.

18 Prædicamẽta omnia ad ſubſtãtiã referuntur,nã ſecundũ rationẽ ſubſtãtiæ cætera dicũtur.9.Metaph.T.Co.1. Quære Prædicamẽtorũ ſingulorũ dictiones.

PRAEDICARI.

1 quæ Prædicantur,alia de uno ſolo dicũtur,ut indiuidua, alia de pluribus, ut genus,ſpecies,proprium,& accidens. Prædicabilium.cap.1.B.

2 Prædicantur aut æqualia de æqualibus, ut hinnibile de equo,aut ſuperiora de inferioribus,ut animal de homine,inferiora uero de ſuperioribus non prædicantur,ut homo de animali.Prædicabilium.cap.2.H.

3 Prædicatur quando alterum de altero ut de ſubiecto,quæcunq; de eo,quod prædicatur,dicuntur,omnia de ſubiecto dicuntur.Prædicamentorum.cap.3.A.

4 Prædicari de omni dicitur, quando nihil ſubiecti ſumere poſſumus,de quo nõ dicitur prædicatum,& idem eſt prædicari de nullo.1.Periherme.cap.1.C.

5 Prædicari per ſe quattuor modis contingit.Primo modo,in eo quod quid eſt, ut triangulo ineſt linea, & animal homini. Secundo modo, quando ſubiectum eſt diffinitio prædicati,ut rectum uel circulare ineſt lineæ,& ſimitas naſo, & numero par uel impar. Tertio modo,quando aliqua non ſunt in ſubiecto,& ſignificant uel quale quid,& hoc aliquid,ut color ſupficiei.Quarto modo,quãdo aliqua nec fiunt propter aliquid,nec in alio continẽtur.1.Poſter.T.Comment.9.

6 Prædicari in eo quod quid eſt ea dicuntur,quãdocunq; conuenit eum, qui interrogatus eſt,reddere quid eſt,quod propoſitum eſt.1.Topic.cap.4.C.

7 quod Prædicatur,aut prædicatur conuerſim,aut non.1.Topic.cap.7.A.

8 Prædicantur in eo quod quid genera, & differentiæ tantum. 7.Topicor.cap.2.B. Quære Dici de.

PRAEESSE.

aduerſus eos,qui Præſunt,inſurgunt aliquando ſubditi aut propter metum, aut propter *contumeliam*,aut propter contẽptum,aut propter ablationẽ propriarum rerum. 5.Politicorum.cap.10.D.Quære Dominari.Magiſtratus.Subditus.

PRAEFECTVS.

Præfecti œconomia ſeu diſpẽſatio circa quæ uerſẽt,oſtẽditur.Oeconom.Publi.A

PRAEGNANS.

1 Prægnantium uteros mulier quædam dicebatur reſcindere,& earum fœtus deuorare.7.Ethicorum.cap.5.A.

2 Prægnantes mulieres non debẽt ocioſæ omnino eſſe,nec alimento ſubtili uti,ſed præcipi debet illis a legiſlatore,ut certum quoddam iter agãt ad ſacra deorum quotidie.7.Politicorum. cap.16.D. Quære Mulier.2.4.8.✳.

PRAEMIVM.

Præmia qui propoſuerunt corporis uirtutibus,laudantur a Gorgia.Econtrario uituperantur ab Iſocrate,ꝙ non propoſuerint certamina & præmia prudentiæ. 3. Rhetor.cap.14.B.Quære Honor.

PRAEMISSAE.Concluſionis.

1 Præmiſſæ quo ordine ſe habeant ad concluſionem in demonſtrationibus, oſtenditur.1.Poſterior.T.Comment.30.

2 Præmiſſæ ſi non ſunt,nec concluſio eſt.2. Phyſicorum.T.Commẽt.89. Quære Cõcluſio.Syllogiſmus.

PRAEOCCVPATIO. Color rhetoricus.

1 Præoccupatio eſt,qua auditorum exiſtimationes,& eorum qui cõtradicturi ſunt uerba præuenientes,obuias difficultates remouemus.Rhetor ad Alexã.c.16.A.

2 Præoccupatio quibus conſtet, & quando ea utendum ſit, & quomodo, oſtenditur. Rhetor. ad Alexãdr.c.16.17. per totum.

3 Præoccupatio qd ſit, & quomodo ea utẽdum,oſtẽditur.Rhetor.ad Alexã.c.29.30.

PRAESENS.

1 in Præſentibus neceſſe eſt alteram partem enunciationis ueram eſſe.1.Perihermenias.cap.8.A.

2 Præſentium non eſt memoria,ſed ſenſus. de Memo.& Remi.c.1.D.

3 Præſentia tantũ ſentimus. 1. Rhetor.c.11. C.Quære Tempus.Adulatio.2.

PRAETERITVM.

1 in Præteritis neceſſe eſt alteram partem enunciationis eſſe ueram. 1. Periherme. cap.8.A.

2 ex Præteritis coniicientes futura iudicamus.1.Rhetor.c.9.M.

3 Præterita tãtum meminimus. 1.Rhetor. cap.11.C.& de Memo.& Remi.c.1.B.D. Quære Tempus.

PRAETOR.Quære Iudex.

PRAVVS.

1 Praui nõ dicuntur,ſecũdum qd poſſunt praua agere, ſed ſecundum electionem & appetitum.4.Topic.c.5.D.

2 Prauus nemo eſt inuitus.3.Ehic.c.5.A.

3 Prauis uehemẽter atq; nefariis nõ inſunt amicitiæ effectus.9.Ethic.c.4.C.

4 Praui uehementer diſſident ſecum,& alia cupiunt,ut incontinentes,& quæ nocent, cupiunt,& ſequuntur.9.Ethic.c.4.C.

5 Praui ualde,cũ multa ac nefanda egerint, uitam ſuam odio habẽt,& fugiũt,ac mortem ſibi conſciſcunt.9.Ethic.c.4.C.

6 Praui ualde ſeipſos fugiunt,nam ſi ſecum tantũ ſunt,recordantur prauarum ac nefandarum rerum,quas cõmiſerunt, & nihil habẽt in ſeipſis amabile.9.Ethi.c.4.C

7 Prauorum anima in ſeditione eſt.9.Ethi. c.4.C.Quære Ira.1.

8 Praui pœnitẽtia referti ſunt.9.Ethi.c.4.C

9 Praui nec ad ſe amicitiam habent, cum nihil in ipſis ſit amabile.9.Ethic.c.4.C. Quære Clauus.

10 Prauos impoſſibile eſt,eſſe concordes,nec amicos niſi paruo tẽpore. 9.Ethic.c.6.B.

11 Prauus uidetur agere omnia ſui gr̃a,& tãto magis, q̃to prauior eſt, increpat ergo, quia nihil niſi ſibi agit.9.Ethic.c.8.A.

12 Prauis non eſt committenda prauorum cuſtodia in carcere,cum potius ipſi cuſtodia egeant.6.Polit.c.8.D. Quære Malus.

PREDICABILE. Quære Prædicabile.

PREDICAMENTVM. Quære Prædicamentum.

PREDICAMENTALE. Quære Prædicamentale.

PREDICARI.Quære Prædicari.

PREFECTVS.Quære Præfectus.

PREGNANS.Quære Prægnans.

PREMISSAE. Quære Præmiſſæ.

PREOCCVPATIO.Quære Præoccupatio.

PRESSATILE.Quære Capibilia.

PRESENS.Quære Pæſens.

PRESTER. Turbo incenſus.

Preſter eſt exhalatio de nube excuſſa, incenditq; ſimul aerem.3.Meteor.c.1.E.

PRIAMVS.Troiæ rex carminibus poetarum notiſſimus.

Priamus in magnas calamitates incidit in ſenectute,ut in Heroicis dicitur.1.Ethico. cap.9.B.✳.

PRIMVM.

1 Primum & principium idem ſunt.1.Poſt. T.Comment.5.

2 per Prima fit cognitio in omnibus.3.de Cæl.T.Co.30. Quære Demonſtratio.

3 Prima omnia magis nos delectãt.7.Polit. cap.17.D.Quære Nouum.

4 Primum in quacũq; natura eſt minimũ. 1.Oeconom.c.2.A.

5 Primum eſt, ubi non eſt aliqua cauſa.2. Metaphy.T.Co.6.

6 Primum ſempiternũ impoſſibile eſt corrũpi.2.Metaphy.T.Co.7.

7 Primum eſſe non poteſt,ubi non eſt conſequens.2.Metaphyſi.T.Co.10.Quære Principium.✳.

PRINCEPS. PRINCIPATVS.

1 Principatuũ ſpecies tot ſunt,quot ſpecies rerumpublicarum, ſcilicet quattuor populꝰ,multi,optimates,unꝰ.1.Rhet.c.8.A.

2 Principãtis eſt ſapere.1.Rhetor.c.11.L.

3 Principis ad ſubditos eſt amicitia excellẽtiæ.8.Ethic.c.7.per totum.

4 Princeps ubi eſt imbecillus,unuſquiſq; poteſtatẽ arripit,& imperat.8.Ethic.c.10.C.

5 Principis uirtutem aliam eſſe a uirtute ciuis, oſtenditur. 3.Politicorum. cap.3. per totum.

6 Princeps,qui cultum deorum & religionē curat,in præcio eſt apud populum.5.Politicorum.cap.11.I.

7 Principū pluralitas mala,unus ergo princeps.4.Politic.c.4.H.&.12, Metaphy.T.ulti.Quære Dominans.Magiſtratus, Politica.Tyrānus.

PRINCIPALE.

a Principaliori, quod in ipſo eſt,denominatur unūquodq;.2.de Aīa.T.Co.49.

PRINCIPIVM.PRINCIPIVM PRIMVM.PRINCIPIA NATVRALIA.

1 Principium eſt , poſt quod eſt aliud . in Poet.cap.6.D.

2 Principiis magis credere neceſſe eſt quā concluſioni.1.Poſter.T.Co.5.

3 Principiis nihil poteſt eſſe credibilius.1.Poſter.T.Comment.5.

4 Principium & primum idē ſunt.1.Poſter.T.Comment.5.

5 Principia ſcientiæ ſciuntur,inquantū terminos cognoſcimus.1.Poſter.T.Cō.6.

6 Principia prima & immediata demonſtrari non poſſunt.1.Poſter.T.Co.6.

7 Principia cōmunia nihil faciunt proprie ſcire.1.Poſter.T.Co.23.

8 Principia in unoquoq; genere ſunt illa,q̃ quoniam ſunt,nō contingit demōſtrare,1.Poſter.T.Co.24.

9 Principia neceſſe eſt accipere.1.Poſter.T.Comment.24.

10 Principia quædam ſunt propria,quædam cōmunia.1.Poſter.T.Co.24.

11 Principia propria ſunt , circa quæ aliqua propria ſcientia ſpeculatur, quæ ſunt per ſe,ut arithmetica unitates,geometria puncta & lineas.1.Poſter.T.Co.24.

12 in Principiis cōmunibus conueniunt omnes ſcientiæ.1.Poſter.T.Comment.27.

13 Principiorū nullꝰ poteſt reddere rationē.1.Poſter.T.Comment.27.

14 Principia aliqua ſunt immediata, nec demonſtratio eſt omniū.1.Poſter. T.Co.36.

15 Principia ſicut aliqua ſunt indemonſtrabilia,ꝙ hoc eſt hoc, aut hoc eſt in hoc,ſic aliqua principia ſunt indemōſtrabilia, ꝙ hoc non eſt hoc,aut hoc non eſt in hoc.1 Poſter.T.Co.38.

16 Principium in omnibus ſimplex eſt , ſed non eſt unum & idem in omnibus.1.Poſter.T.Comment.38.

17 Principia conmunia non ſufficiunt ad omnem concluſionē demōſtrandā.1.Poſter.T.Comment.43.

18 Principia non ſunt multo pauciora concluſionibus.1.Poſter.T.Co.43.&.c.25.D.

19 Principia cōmunia cōmunicant omnes ſcientiæ.1.Poſter.T.Co.27.

20 Principia duplicia ſunt,ſcilicet ex quibꝰ, quæ ſunt principia communia, & circa quæ,quæ ſunt principia ꝑpria. 1.Poſter.T.Comment.43.

21 Principia omnium ſcientiarum propria eſſe eadem,inſipiens ualde eſt reputare.1.Poſter.T.Co.43.

22 Principia quomodo cognoſcātur,& quis ſit habitus principiorum,oſtēditur.2.Poſteriorum.T.Comment.27.

23 Principia nō cognoſcentē,nō cōtingit ſcire p demōſtrationē. 2.Poſter.T.Co.27.

24 Principia prima ſi ineſſent nobis p acquiſitionē,aliqua notitia non fieret ex præexiſtēte cognitione.2.Poſter.T.Co.27.

25 Principiorum primorū cognitio præſupponit aliquam potentiam ſenſitiuam in nobis.2.Poſte.T.Co.27.

26 Principiis primis potentia ſenſitiua , quæ præſupponitur,non eſt nobilior cognitione primorum principiorum.2. Poſter.T.Comment.27.

27 Principiis primis potentia quæ præſupponitur, ineſt omnibus animalibus, qua iudicant,quam uocant ſenſum.2.Poſter.T Comment.27.

28 Principiorum cognitio non prouenit nobis ex aliquo certiori , ſed fit in nobis a ſenſu.2.Poſter.T.Co.27.

29 Principia prima cognoſcuntur inductione ſenſitiua.2.Poſter.T.Co.27.

30 Principia non acquiruntur per demōſtrationem.2.Poſter.T.Co.27.

31 Principiorum habitus non eſt ſcientia,ſed intellectus.2.Poſter.T.Co.27.

32 Principiorum habitus ſic ſe habet ad ea principia,ſicut ſcientia ad omne quod ſcitur.2.Poſter.T.Co.27.

33 Principia uera ſunt,quæ non per alia,ſed per ſeipſa fidem habent . 1.Topic.c.1.A.

34 in Principiis diſciplinabilibus non oportet inquirere ꝑpter quid, ſed unūquodq; principiorum ipſum per ſeipſum eſt credibile.1.Topic.c.1.A.

35 ex Principiis alicuius diſciplinæ male intellectis procedit ſyllogiſmus falſigraphꝰ.1.Topic.c.1.B.Quære Syllogiſmus.

36 Principia ſua cum nulla ſcientia probet, dialectica ex probabilioribus manifeſtat illa.1.Topic.cap.2.B.

37 Principia litigioſarum diſputationum ſtatim manifeſte apparēt falſa etiam iis, qui parua uidere poſſunt.2. Topic.c.1.B.

38 Principia prima,& quæ ſunt illis ꝓxima, difficile eſt probare,ſuſtinere uero facile. 8.Topic.cap.2.H.

39 Principia prima cum non poſſint demōſtrari,diffiniri tamen poſſunt.8. Topicorum.cap.2.H.

40 per Principia prima alia demonſtrātur, ipſa uero non contingit per alia demonſtrari.8.Topic.cap.2.H.

41 Principiis propinqua difficile eſt probare,quia non contingit inuenire plures rationes ad illa.8.Topic.cap.2.H.

42 Principio comperto,facile eſt adiicere & coaptare reliquum.2.Elench.c.9.A.

43 Principium artium omnium maximum eſt,& difficillimum,& quāto poteſtate ualidiſſimum, tanto mole minimum. 2.Elench.cap.9.A.

44 Principia naturalia in philoſophia prius determinanda ſunt.1.Phyſic.T.Co.1.

45 Principia uniuerſalia nobis ſunt notiora. 1.Phyſic.T.Comment.2.

46 Principia rerum naturaliū aut unum aut plura eſſe,neceſſe eſt.1.Phyſic.T.Co.6.

47 Principium primum alii aerem,alii aquā dixerunt.1.Phyſicor.T.Co.6.

48 Principia naturalia quando quærūt, quæ ſunt,philoſophi,quærunt de elemento id eſt,de principiis materialibus . 1.Phyſicorum.T.Comment.7.

49 Principium unum & immobile ponentes nō poſſunt phyſico cōuenire,quia negāt principium.1.Phyſico.T.Comment.8.

50 contra Principia negantes non eſt arguēdum phyſico.1.Phyſicorum.T.Co.8.

51 Principium aut alicuius aut aliquorū eſt principium.1.Phyſic.T.Comment.8.

52 Principium materiale nō eſt,ſi unum tātum eſt.1.Phyſic.T.Comment.8.

53 Principia aliq infinita poſuerūt, ut Anaxagoras,alii quattuor,ut Empedocles,alii duo rarum & denſum,alii paruum & magnum.1.Phyſic.T.Comment.32.

54 Principia infinita ſi ſunt, impoſſibile eſt, principiata cognoſci.1.Phyſic.T.Co.35.

55 Principia naturalia melius finita q̃ infinita poſuit Empedocles. 1.Phyſicorum.T.Comment.41.

56 Principiorū naturalium tres ſunt cōditiones,ꝙ non ſint ex aliis,ꝙ nō ſint ex alterutris, ꝙ omnia fiant ex ipſis. 1.Phyſicorum.T.Comment.42.

57 Principia naturalia omnes contraria faciunt,quaſi ab ipſa ueritate coacti.1.Phyſicorū.T.Comment.41.48.&.14.Metaphyſicorum.cap.1.A.

58 Principia naturalia alii poſuerūt illa,quæ ſunt contraria ſenſui,ut calidum & frigidum,humidum & ſiccum,alii notiora intellectui,par & impar, concordiam & diſcordiam.1.Phyſicorū.T.Commē.48.49.

59 Principia naturalia quoto ſint numero, oſtenditur.1.Phyſic.T.Com.6.50.51.56.

60 Principium naturale nō poteſt eſſe unū. 1.Phyſic.T.Comment.50.

61 Principia nō poſſunt eſſe infinita,quia nō eſt infinitorū ſcientia.1.Phyſic.T.Co.50.

62 Principia oportet ſemper manere.1. Phyſicorum.T.Comment.50.

63 Principia nec unum,nec infinita eſſe poſſunt.1.Phyſicorum.T.Cōment.51.

64 Principia non poſſe eſſe duo,oſtēditur. 1.Phyſicorū. T.Cōment.51.& deinceps.

65 Principium nō poteſt dici de aliquo ſubiecto,ſed ipſum eſt ſubiectum.1.Phyſicorum.T.Comment.52.

66 Principium ſtatuentes unum aliquod ex elementis melius poſuerunt corpus medium inter aquam & ignem.1.Phyſicorū.T.Comment.53.

67 Principium illud medium,quod quidam poſuerunt, eſt minus habens de contrarietate.1.Phyſicorum.T.Comment.54.

68 Principia tria ponere rationabile eſt.1. Phyſicorum.T.Comment.56.

69 Principia naturalia plura tribꝰ ponere ſuperfluum eſt.1.Phyſicorum.T.Co.56.

70 Principium unum ad patiēdū ſufficiens eſt.1.Phyſic.T.Comment.56.

71 Principia nō eſſe plura tribus,probatur. 1.Phyſicorū.T.Cōment.52.& deinceps.

72 Principia & cauſæ ſunt,ex quibus res naturales ſunt,& fiunt per ſe , non per accidens.1.Phyſic.T.Co.65.

73 Principia & duo ſunt,& tria, duo re,tria ratione.1.Phyſi.T.Co.67.

74 Principia nō ſunt plura q̃ cōtraria.1. Phyſicorum.T.Co.67.

75 Principia contraria duo ſunt,& tertium eſt ſubiectum contrariorum.1. Phyſicorū.T.Comment.68.

76 Principiorum ternarius numerus nō eſt idem Ariſtotelis & aliorum quorundam. 1.Phyſicorum.T.Comment.80.

77 Principia negantes ex rationibus dialecticis aut metaphyſicis cōuincūtur.1. Phyſicorum.T.Comment.8.

78 Principium mouens aliud phyſicū, aliud non phyſicum.2.Phyſicorum.T.Co.73.

79 Principium mouens non phyſicū eſt immobile,& oīm primū.2.Phyſic.T.Co.73.

80 Principiū primū nō phyſicū nō habet in ſe motꝰ principiū.2.Phyſic.T.Co.53.

81 Principiũ congregans & diſgregans Anaxagoras mentem dixit. 3.Phyſicorum.T.Comment.23.

82 Principium primũ maxime cognoſcitur ex notitia motus. 8.Phyſicorum. T.Cõment.3.

83 Principiorum non eſt alia cauſa,ſed perpetua ſunt.8.Phyſic.T.Comment.15.

84 Principii primi immobilitas ex ſempiterna uniuerſi permanentia arguitur.8.Phyſicorum.T.Comment.52.

85 in Principio error paruus maxim9 eſt in fine.1.de Cæl.T.Comment.33.

86 Principiũ uirtute q̃ magnitudine maius eſt.1.de Cæl.T.Comment.33.

87 Principia in diſciplinis quãdo ponũtur, uidendum eſt, ad quem finem ducant.1.de Cæl.T.Comment.33.

88 Principium prioris pri9 eſt.2.de Cæl.T.Commen.12.

89 Principia mathematici finita ſumunt aut ſecundum ſpeciem aut ſecundum quantitatem.3.de Cæl.T.Comment.37.

90 Principia finita q̃ infinita melius ponuntur,& pauca q̃ multa,ſi reddi cauſæ omnium ſic poſſunt. 3. de Cæl. T. Commen.37.

91 Principia omnia talia debent eſſe, qualia ſunt ea,quorũ ſunt principia. 3.de Cæl. T.Comment.61.

92 Principia naturalia qui poſuere plura,generationem ab alteratione differre, dicere debent.1.de Gener.T.Co.1.

93 Principium unum qui poſuere rerum naturalium,generationẽ idem eſſe cum alteratione,neceſſe eſt,illos dicere.1.de Generatione.T.Comment.1.

94 Principium eſt prima cauſarum.1.de Generatione.T.Comment.53.

95 de Principiis differunt philoſophi,& quæ ſint,quia alii corporea principia, alii incorporea,& quot numero ſint, quia alii unum,alii plura poſuerunt. 1.de Anima. T.Comment.28.

96 a Principiis an ad principia ſit ipſa uia, recte dubitabat Plato.1.Ethic.c.4.B.

97 Principia ex ſe,& non p alia cognita eſſe debẽt.1.Ethic.cap.4.B.

98 Principia alia ſenſu, alia inductione, alia aſſuetudine,alia alio modo percipiuntur. 1.Ethicorum.cap.7.E.

99 Principium eſt pluſq̃ dimidium totius,& multa quæ quæruntur, per principium fiunt manifeſta.1. Ethicorum. cap.7. E.

100 Principiũ quando reducitur in ſeipſum, deſinit inquiſitio.3.Ethic.cap.3.E.

101 Principia magis nota ſunt q̃ concluſio. 6.Ethic.cap.3.A.

102 Principia ſi non ſunt magis nota q̃ concluſio, non habetur ſcientia niſi per accidens.6.Ethic.cap.3.A.

103 Principiorum ſcientiæ non eſt ars, nec prudentia, nec ſcientia. 6. Ethicorum. cap.6.A.

104 Principiorũ non eſt ratio,ſed intellectus. 6.Ethicorũ.cap.8.B.& cap.11.B.

105 Principia demõſtratiõis immobilia ſunt. 6.Ethicorum.cap.11.B.

106 Principium operabilium ſic ſe habet in agibilib9,ſicut ſuppoſitiones,id eſt prima principia in mathematicis, & tale principium conſeruatur a uirtute,corrumpitur a uitio.7.Ethicorum.c.8.B.

107 Principia ſua cuiuſq; rei expedit unicuiq; ſumere & proxima. Abſurdum eſt enim uolenti triangulum demonſtrare,habere tres æquales duob9 angulis rectis,ſumere principium, ꝙ anima eſt immortalis. 1.Magnor.Mor.cap.1.H.

108 Principia ſicut ſe habuerint in ſe, talia erunt,quæ ab ipſis ortum ducunt. 1.Magnor.Mor.c.10.A.

109 Principia ſunt indemonſtrabilia.1.Magn. Mor.c.35.C.

110 Principium materiale omniũ aliqui dixerunt aquam,ut Thales,alii ignem,ut Heraclitus & Hyppaſus,alii aerem,ut Anaximenes & Diogenes. 1. Metaphyſicorum. cap.3. E.

111 Principium alicuius illud eſt, ex quo illud fit.1.Metaph.c.3.D.

112 Principia rerum contraria ſunt ſecundũ Alcmæonem & Pythagoram, qui primi hoc dixerunt.1.Metaph.c.3. E.

113 Principia qui poſuerunt corporea tantũ & materialia,errauerunt,cum ſint multa principia incorporea.1. Metaphyſicor.T. Comment.11.

114 Principia naturalia antiq philoſophi cũ alii ignem,alii aquam, alii aerem dicerẽt, ſolam terram non poſuerunt principium propter magnitudinem partium. 1.Metaphyſic.T.Co.14.

115 Principia ſemper exiſtentium,neceſſe eſt, ueriſſima eſſe, nec enim aliquando uera ſunt aliquãdo falſa,nec alia ſunt cauſa,ut principia ſint,ſed illa,ut alia ſint.2.Metaphyſic.T.Co.4.

116 Principium primum ueritatis & eſſe rerũ dandum eſt,quia cauſæ non procedunt in infinitum.2.Metaphyſicorum. T.Cõmen.5.

117 Principium eſt præter eas res, quarũ eſt principium, & ſeparari ab ipſis poteſt.3. Metaphy.T.Comment.10.11.

118 Principia qualia ſint,& quæ ſint,diſputatur.3.Metaphyſicorum.T.Comment.10. & ultra.

119 Principia an eadem ſint corruptibilium & incorruptibiliũ,diſputatur.3.Metaphyſicorum.T.Co.15.& ultra.

120 Principia corruptibilium & incorruptibilium non ſunt eadem.3.Metaphyſicorũ. T.Comment.15.

121 Principia rerum an actu, an potẽtia ſint, an ſingularia, an uniuerſalia, quæritur.3. Metaphyſicorum.T.Co.19.& ultra.

122 Principium & cauſa mutuo ſe conſequũtur.4.Metaphyſic.T.Comment.3.

123 Principia omnes contraria dicũt. 4.Metaphyſic.T.Commẽt.6.

124 Principia,quidam poſuerunt, eſſe par & impar,quidam calidum & frigidum, quidam finitum & infinitum,quidam cõcordiam & diſcordiam ſeu litem & amicitiã. 4.Metaphy.T.Comment.6.

125 Principia,quæ ab aliis philoſophis ponũtur,in unum & plura reducuntur.4.Metaphy.T.Comment.6.

126 Principia prima inſunt omnibus generibus, & non alicui ſeparatim, & ideo ad metaphyſicum pertinet de ipſis tractare. 4.Metaphy.T.Comment.7.

127 de Principiis primis nulla ſcientia dicitur aliquid dicere,ſi ſunt uera,an non.4.Metaphy.T.Comment.7.

128 Principiis primis utuntur omes ſcientiæ intantum, inquantum cõtinet genus, de quo demonſtrationes ferunt.4.Metaphyſicorum,T.Coment.7.

129 Principia prima oportet præhabere, & non quærere.4.Metaphy.T.Co.8.

130 Principium primum eſt omnium certiſſimum,circa quod impoſſibile eſt mentiri,& notiſſimum eſſe,neceſſe eſt.4.Metaphyſicorum.T.Comment.8.

131 Principium primum non ſupponitur, ſed eſt per ſe notum.4.Metaphy.T.Co.8.

132 Principium primum, illud ſcilicet impoſſibile eſt idem ſimul eſſe & nõ eſſe in eodem ſecũdum idem,declaratur. 4.Metaphy.T.Comment.9.

133 Principiorum primorum quærere demõſtrationem,ruditatis eſt. 4.Metaphyſicorum.T.Comment.9.

134 Principiorum illud eſt maxime indemonſtrabile, ſcilicet de quolibet eſſe uel non eſſe de nullo ambo ſimul. 4.Metaphyſicorum.T.Comment.9.

135 Principium primum, licet non poſſit demonſtrari, quia eſſet petere principium, tamen poteſt demonſtrari redarguendo ad impoſſibile,ſi tamen q dubitat,aliquid dicat.4.Metaphyſicorum.T.Co.9.

136 Principium primum ſcilicet de quolibet eſſe uel non eſſe,de nullo uero ambo negantes rationibus dialecticis redarguuntur.4.Metaphy.T.Co.10.& ultra.

137 Principiũ multipliciter dicitur.Primo qđ eſt primũ in magnitudine,a quo aliqs primo mouetur,ut principiũ uiæ.Secũdo dicitur,unde aliqd optime fit,ut doctrinæ, ubi nõ ſemper incipim9 a principio ſimpliciter,ſed ab eo,unde facilius & melius dicamus.Tertio dicĩ pars,quæ primo fit in aliquo, ut cor in homine,carina in naui.Quarto principiũ dicĩ,unde pmo fit aliqd,eo pacto ut non inſit,& unde prius mot9 mutatioq; incipere ſolet,ut filius ex patre & matre.Quinto principiũ dicitur, ad cuius electionem mouentur, quæ mouentur,& mutãtur,ut magiſtratus in ciuitatibus.Sexto principiũ dicitur,unde primom res cognita eſt,ut ſuppoſitiones demoſtrationũ.Septimo dicitur principium cauſa alicuius.5.Metaphy.T.Co.1.

138 Principiis omnibus cõmune eſt,eſſe primũ,unde aut eſt, aut fit, aut cognoſcitur aliquid.5.Metaphy.T.Comment.1.

139 Principiorũ quædã ſunt intrinſeca, quædam extrinſeca.5.Metaphy.T.Co.1.

140 circa Principia & cauſas uerſatur omnis ſcientia intellectiua, aut particeps aliquo modo intellectus.6.Metaphy.T.Co.1.

141 Principiũ eſt cuius cauſa.9.Metaphyſicorum.T.Comment.15.

142 Principium rerum an ponẽdum ſit materia,uel forma,dubitatur.Tandẽ dicĩ,ꝙ ſi aliquid æternum & ſeparatũ ac manẽs non ſit,ordo rerum eſſe nõ poteſt.11.Metaphy.cap.2.C.

143 Principium primum ſi ſit unum omniũ, dubitatur,quomõ quædã ſunt corruptibilia,quædam incorruptibilia,& rurſus ſi eſt corruptibile primũ,erit principiũ principii.11.Metaphy.cap.2.D.

144 Principiorũ,ut de quolibet eẽ uel nõ eſſe & ſimilium non eſt demõſtratio ſimpliciter,ſed ad hoĩem.11.Metaphy.c.4.A.

145 Principium primum neganti, ſcilicet de quolibet eſſe uel nõ eſſe, probare uolens debet proponere idem principium ſub aliis uerbis,quæ non uideantur eſſe idem cum illo.11.Metaphyſicorum.c.4.B

146 Principia prima negans quomõ conuinci debeat,oſtenditur.11.Metaphy.c.4.B.
147 Principia rerum naturalium tria ſunt,forma,& materia,& priuatio. 12.Metaphyſicorum.T.Comment.12.
148 Principia quodammodo ſunt diuerſa diuerſorum,quodãmõ ſunt eadem omniũ. 12.Metaphy.T.Comment.19.
149 Principia licet non ſint eadẽ omniũ,ſunt tamen eadem omnium proportione. 12. Metaphy.T.Co.19.& ultra.
150 Principiũ,putabãt Pythagorici & Leucippus,nõ eſſe pulcherrimũ & optimũ, quorũ opinio refellit. 12.Metaph.T.Co.40.
151 Principiũ primũ immobile eſt & ſecũdũ ſe & ſecũdũ accidens,ſed mouet uno motu & perpetuo. 12.Metaphyſi.T.Co.43.
152 Principium omnium eſt mouens omnia. 12.Metaphy.T.Co.24.
153 Principiũ primũ omniũ diuiniſſimũ eſſe, omnibus uidetur. 12.Metaphy.T.Co.51.
154 Principium primũ quomodo intelligat, & quid intelligat ſcilicet ſeipſum, & ꝙ ipſum ſit ſuum intelligere, oſtenditur.12. Metaphy.T.Co.51.
155 Principium primum eſt bonum ſeparatum totius uniuerſi.12.Metaphyſicorum. T.Comment.52.Quære Deus.✳.

PRIORVM LIBRI. Inter dialecticos Ariſtotelis libros.
1 Priorum analyticorũ libri de quibus tractent,proponitur.1.Prior.cap.1.A.
2 Priorum analyticorum libri ordinantur ad demonſtrationem & ſcientiam demonſtratiuam.1.Prior.c.1.A.

PRIVS.
1 Prius alterum altero dicitur quadrupliciter.Primo,ſecundum tempus,ſecundũ qđ alterum eſt altero antiquius & uetuſtius. Secundo,prius dicitur,a quo non conuertitur ſubſiſtendi conſequentia, ut unum duobus prius eſt, nam duobus exiſtentibus, unum eſt, uno uero exiſtente, non neceſſario duo ſunt. Tertio modo prius altero aliquid dicitur ordine, ut litteræ priores ſunt ſyllabis. Quarto modo prius aliquid dicitur perfectione, ut quod eſt melius & honorabilius, prius eſſe dicitur. Quinto modo cauſa, nam id quod eſt cauſa, prius natura eſt illo,cuius eſt cauſa,ut hominẽ eſſe, prius eſt ꝙ hæc oratio,homo eſt,ſit uera, licet dicantur ad conuertentiam. Prædicamentorum cap.11.per totum.
2 Priora neceſſario ſciuntur,ſi ſciuntur poſteriora.1.Poſteriorum.T.Comment.35.
3 Priora & poſteriora ſic ſe habent in iis, quæ ſunt ab arte,ſicut in iis,ꝙ ſunt a natura.2.Phyſic.T.Co.79.
4 Prius & poſterius in loco primum ſunt. 4.Pyſic.T.Comment.99.
5 Prius & poſterius ſunt in omni motu,& dicuntur per comparationem ad nunc impartibile adiacens nobis.4.Phyſicorũ. T.Comment.129.
6 Prius & poſterius hoc differunt,ꝙ prius præteriti illud dicit̃,quod a præſenti,nũc eſt remotius, poſterius futuri dicitur, quod præſenti impartibili eſt, ꝓpinqui9, contrario tamen modo ſe habent,in futuro.4.Phyſic.T.Co.129.
7 Prius & poſterius non eſſent, ſi tempus non eſſet.8.Phyſic.T.Comment.10.& de Memo.& Remi.c.1.F.
8 Prius & poſterius ꝙ accipiuntur, ſubcõtraria ſunt.1.de Cæl.T.Co.105.
9 Prioris principium prius eſt.2.de Cæl.T. Comment.12.
10 Prius ſi generatur,& poſterius,& ecõtrario.2.de Gener.T.Co.67.
11 Priora & poſteriora dicũtur octo modis. Primo loco,Secundo tpe, Tertio,ſecũdũ motũ,ut quod propinqui9 eſt primo mouẽte,hoc prius eſt.Quarto ordine,quãdo aliqđ diſtat ab aliquo ſcđm aliquẽ ordinem, ut in ſaltatione ſecundus eſt prior tertio,& in chordis penultima ultimã antecedit.Quinto cognitiõe, ut cognitione ſenſus ſingularia ſunt priora uniuerſalibus,cognitione uero intellectus econtrario.Sexto potentia, nam illud prius eſt, quod excellit potentia,& fortius eſt.Septimo paſſiões priorũ priores ſunt.Octauo natura,nã prius natura aliis eſt, quod poteſt eſſe ſine aliis,& alia nõ poſſunt eſſe ſine illo.5.Metaphy.T.Co.16.
12 Prius & poſterius non ſunt,ſi tempus nõ eſt.12.Metaphy.T.Co.29.
13 Priora ſubſtantia quæ ſunt, & quæ ſint priora ratione,oſtenditur. 13.Metaphyſicorum.cap.2.H.✳.

PRIVATIO.PRIVARI. PRIVATIVE OPPOSITA.PRIVATVM.
1 Priuatio nata eſt fieri circa illud,circa qđ habit9 nat9 eſt fieri.Prædicamẽt.c.10.C.
2 a Priuatione ad habitum non eſt regreſſus.Prædicament.cap.10.H.
3 Priuari dicimus unumquodq; ex ſuis ſuſceptibilibus habitus,quando nullo modo id quod natum eſt habere,ineſt.Vt cæcum dicimus non illud,quod non habet uiſum,ſed quod nõ habet,quãdo natum eſt habere.Predicamẽt.c.10.D.
4 Priuata & habitum habentia opponũtur, ſicut priuatio & habitus, ut cæcum & uidens opponũtur,ut cæcitas & uiſio.Prædicament.c.10.D.
5 Priuatiue oppoſita quomodo ſe cõſequãtur,oſtenditur.2.Topic.c.3.G.
6 Priuationes per negationem diffiniũtur.6. Topic.c.3.O.
7 Priuationes diffiniuntur per habitus, non tamen habitus per priuationes.6.Topic. cap.4.G.
8 Priuatio eſt principium per accidens.1. Phyſic.T.Co.66.
9 Priuatio formæ contraria eſt.1.Phyſic.T. Comment.70.
10 Priuatio eſt per ſe non ens.1.Phyſico.T. Comment.75.
11 ex Priuatione quomodo dicitur aliquid fieri,habes.1.Phyſic.T.Co.75.
12 Priuationem aliqui non diſtinguebant a materia.1.Phyſic.T.Co.79.
13 Priuatio diſtinguitur a materia.1.Phyſic. T.Comment.79.
14 Priuatio per ſe nihil eſt.1.Phyſi.T.Co.79.
15 Priuationem Platonici contempſerunt.1. Phyſic.T.Co.80.
16 Priuatio eſt contraria formæ, & ideo malum,quia forma bonum.1.Phyſicorum.T. Comment.80.81.
17 Priuationem non ponentes dicent cõtrarium appetere ſui corruptionem.1.Phyſi. T.Comment.81.
18 Priuatio quodãmõ eſt forma ſiue ſpecies 2.Phyſic.T.Co.15.
19 Priuatione prius eſt affirmatio.2.de Cæl. T.Comment.18.
20 in Priuatione ſubiicitur ſemper aliqua natura,de qua dicitur priuatio.4.Metaphy. T.Comment.4.
21 Priuatio eſt altera ſeries contrariorum, quia omnia reducũtur in ens aut in non ens.4.Metaphy.T.Co.6.
22 Priuatio eſt aliqua negatio ſubſtantiæ, & ab aliquo genere determinato.4. Metaphyſic.T.Comment.27.
23 Priuationes formarũ inſunt materiæ per accidens.7.Metaphy.T.Co.8.
24 ex Priuatione magis dicitur aliquid aliqñ fieri ꝙ ex ſubiecto.7.Metaphy.T.Co.25.
25 Priuatio in quibuſdam nomine caret. 7. Metaphyſi.T.Co.25.
26 ad Priuationem ſe habet materia per habitum.8.Metaphyſi.T.Co.14.
27 Priuatio per negationem oſtenditur.9. Metaphyſi.T.Co.3.
28 Priuatio nihil aliud eſt ꝙ ablatio, & eſt quoddam primum principium inter contraria.9.Metaphy.T.Co.3.
29 Priuatio multipliciter dicitur. 9. Metaphyſicorum.T.Comment.3.&.10.Metaphyſicorum.T.Comment.15.
30 Priuatio & habitus eſt prima cõtrarietas, non tamen quælibet priuatio,ſed perfecta.10.Metaphyſicorum.T.Co.15.
31 Priuatio contradictio quædam eſt, aut impoſſibilitas determiata,ſiue ſimul accepta cum ſuo ſuſceptiuo. 10.Metaphyſicorum.T.Comment.15.
32 Priuationis alicuius medium eſt.10.Metaphyſicorum.T.Comment.15.
33 Priuatio non omnis forſan eſt contrarietas.10.Metaphyſic.T.Comment.16.
34 Priuatio unum eſt ex principiis ſubſtantiæ ſenſibilis. 12.Metaphy.T.Co.12.✳.

PROBABILE. PROBATIO. PROBARE.
1 Probabilia ſunt,quæ uidentur omnibus, aut pluribus,aut ſapiẽtibus,& iis uel omnibus,uel plurimis,uel maxime celebrib9 & probatis.1.Topic.c.1.A.
2 Probabile non eſt omne,quod uidet̃ probabile, quia nihil eorum,quæ probabilia uidentur in ſuperficie,habet certam probabilitatem.1.Topic.cap.1.B.
3 Probabilia qui coniectura conſequitur, is ad ueritatem ſimiliter ſe habet.1.Rhetoricorum cap.1.H.
4 Probabile eſt,quod ſemper fere ſolet fieri, uerum non ſimpliciter,ſed cum de iis ſit,quæ aliter ſe poſſunt habere,ſic ſe habet ad id,quod eſt ꝓbabile,ſicut uniuerſale ad particulare. 1.Rheto.cap.2.L.
5 Probabile differt ab exemplo,ꝙ probabilis auditores ipſi notionem habent,exẽplum ex contrariis & ſimilibus fieri poteſt.Rhetor.ad Alexandr.c.12.A.
6 de Probabili habes.Rhetoricorũ. ad Alexandr.cap.12.per totum. Quære Dialectica.Syllogiſmus.
7 Probare maniſeſtiſſima nõ debet orator. 1.Rhetor.cap.2.I.
8 Probatio ex quibus conſtet, oſtenditur. Rhetor.ad Alexandr.cap.6.per totum.
9 Probatio,quæ lõgo tempore fit, plurima atq; firmiſſima eſt.8.Ethic.c.12.C.

PROBLEMA. Interpretat̃ propoſitio.
1 Problemata omia oſtendũtur ꝑ primã figurã ſyllogiſmorũ.1.Prior.c.4.F.
2 Problema omne aut indicat proprium, aut terminum, aut genus, aut accidens. 1.Topicorum.cap.3.A.

3 Problema & propoſitio dialectica differunt, quia problema eſt interrogatio utriuſq; partis contradictionis, propoſitio uero dialectica eſt interrogatio alterius partis contradictionis. 1. Topic. cap. 3. B.

4 ex Problemate omni fit propoſitio, ſi mutetur modus interrogandi, & econtrario ex ꝓpoſitione problema. 1. Topic. c. 3. B.

5 Problema non omne eſt dialecticum. 1. Topic. cap. 8. A.

6 Problematum aliud utile eſt ſcire tãtum ad fugiendum aut eligendum, ut utrum uoluptas ſit eligenda, an nõ. Aliud ad ſciẽdum tantum, ut utrum mundus ſit aeternus, an non, aliud neutrum. 1. Topicor. cap. 9. A.

7 Problema non omne eſt poſitio, licet omnis poſitio ſit problema. 1. Topic. c. 9. C.

8 Problemata illa tãtum ſunt dialectico curanda, quae indigent aliqua ratione, uel ſunt dubia propter apparẽtiam rationũ in utramq; partem. 1. Topic. cap. 9. D.

9 Problemata illa, quae ſunt dubia propter defectum ſenſus, ut ſi caeco dubium eſt, ꝙ nix eſt alba, uel quae indigent poena, ut ſi oportet uenerari deos, non ſunt dialectica, ſed illa tantum, quae habent iuſtã dubitationis cauſam. 1. Topic. c. 9. D.

10 Problemata illa non ſunt dialectica, quorum demõſtratio eſt propinqua, quia nõ habent dubitationem, nec illa, quorũ probatio eſt remotiſſima, quia excedit hanc facultatem. 1. Topic. c. 9. D.

11 Problematum ſunt partes tres, nam alia ſunt moralia, alia naturalia, alia rationalia. 1. Topic. cap. 12. B.

12 Problemata quaedam ſunt uniuerſalia, ut omnis uoluptas bonum eſt, nulla uoluptas bonum eſt, quaedam particularia, ut aliqua uoluptas bonum eſt, aliqua uoluptas bonum non eſt. 2. Topic. c. 1. A.

13 Problematum quaedam ſunt deſtructiua, quaedam conſtructiua. 2. Topic. c. 1. A.

14 Problemata uniuerſalia deſtructiua ſunt communiora. 2. Topic. c. 1. A.

15 Problemata accidẽtis difficilius conſtruũtur, quia non ſemper ab ineſſe ad eſſe ualet conſequentia. 2. Topic. c. 1. B.

16 Problemata poſſunt peccare in duobus, aut aſſumendo manifeſte falſum, aut in tranſgrediendo locutionis modum, ut ſi utatur metaphoris. 2. Topicorum. cap. 1. C.

17 Problema accidentis deſtruendum eſt, ſi aſſignatur aliquid ineſſe alicui, ut accidens, tamen non ineſt, ſed ineſt ut genus, aut ut proprium. 2. Topic. c. 2. A.

18 Problemata & propoſitiones ſunt eadem & numero aequalia, quia ex eiſdem fiunt. 2. Topic. c. 3. A.

19 Problemata accidentis ſimplicis inhaerentiae quomodo conſtruenda ſint aut deſtruenda, explicatur per quadraginta locos tam intrinſecos q̃ extrinſecos q̃ medios. 2. Topic. cap. 3. 4. Quaere Locus dialecticus.

20 Problemata eligendorum & meliorum aut fugiendorũ quomodo conſtrui aut deſtrui debent, habes. 3. Topicorum. per totum.

21 Problema ſi indifinitum eſt, uno modo deſtruere contingit. 3. Topic. c. 4. G.

22 Problemata indefinita ſi ſumantur ſine determinatione, aut ſi determinentur per ſua oppoſita, aut ſi ſumantur cum duabus determinationibus, aut cum pluribus quomodo conſtrui aut deſtrui debeant, ponitur. 3. Topic. c. 4. G. H.

23 Problemata indefinita, quomodo determinanda ſunt, ponitur. 3. Topicorum. cap. 4. H. I.

24 Problemata, quae pertinent ad genus, quando deſtruenda ſunt, aut conſtruenda, habes. 4. Topicorum. cap. 4. per totũ. Quaere Locus dialecticus. ✳.

PROBLEMATA. Ariſtotelis opus.
Problemata ſcripſit Ariſtoteles, de Iuuentute & Senectute. c. 3. D.

PROBVS. Quaere Bonus.

PROCELLA. Ventus, qui excuſſus nubibus uiolentiſſime deorſum fertur.

1 Procellae fiunt autũno maxime, & aliquando fiunt uerno tempore. 2. Meteor. cap. 6. M.

2 Procellae fiunt, quando aliis uentis flantibus, alii ingruunt. 2. Meteor. c. 6. M.

3 Procella q̃uis ſua natura ſurſum feratur, tamen deorſum fertur, quia repercutitur a nube ſolida & frigida, ſicut nuclei, qui digitis exprimuntur, q̃uis graues ſint, ſurſum feruntur. 2. Meteor. c. 9. B.

4 Procella fit, cum exhalatio multa & ſpirituoſa & ſicca excernitur, & excutitur a nube frigida, ferturq; deorſum recta propter uiolentiam & multitudinem & celeritatem ſegregationis. 3. Meteororum. cap. 1. A.

5 Procella hoc tãtum differt a typhone, ꝙ procella recta deorſum fertur, typho uero in uertiginem. 3. Meteor. c. 1. C.

6 Procellae non fiunt, quando frigus aut niues infeſtãt, quia exhalatio calida & ſicca eſt cauſa procellae. 3. Meteor. c. 1. D. ✳.

PROCERITAS CORPORIS.
Proceritas corporis pars felicitatis eſt. 1. Rhetoricorum. cap. 5. B. Quaere Aethiopia. 4. Corpus.

PRODICVS. Sophiſta quidam.
Prodicus diuidebat uoluptatem in gaudium & iucunditatem & laetitiam. 2. Topic. cap. 2. R. Quaere Attentio. 1.

PRODIGALITAS. PRODIGVS.

1 Prodigalitas opponitur liberalitati ꝑ exceſſum. 2. Ethic. cap. 7. A.

2 Prodigus in dando exuperat, in accipiẽdo deficit. 2. Ethicorum. cap. 7. A. & . 4. Ethicorum. c. 1. E.

3 Prodigalitas eſt exuperatio circa pecunias. 4. Ethicorum. c. 1. A.

4 Prodigalitas minꝰ inſita eſt hominibus q̃ auaritia. 4. Ethic. c. 1. G. Quaere Liberalis.

5 Prodigos uocamꝰ eos, qui ob intẽperãtiã pecunias profundunt. 4. Ethic. c. 1. A.

6 Prodigus eſt, qui malũ unũ habet, ſcilicet patrimoniũ corrũpere. 4. Ethic. c. 1. A.

7 Prodigi quidam interitus uidetur eſſe patrimonii diſſipatio, quia patrimonio & facultatibus uiuitur. 4. Ethic. c. 1. A.

8 Prodigorum patrimonia cito deficiunt, quia exuperare in dãdo & deficere in accipiendo non poſſunt diu ſimul ſtare. 4. Ethicorum. cap. 1. E.

9 Prodigus citius poteſt fieri liberalis & ad mediocritatem uirtutis reduci, q̃ auarus, quia aetate & egeſtate curari poteſt, & ſimilis eſt liberali, quia dat, & non accipit, licet non ut oportet, & minus malus eſt q̃ auarus, quia aliis prodeſt ſua prodigalitate. 4. Ethic. cap. 1. E.

10 Prodigi aliqui accipiunt, unde non oportet, & proni ſunt ad capiendum, quia cũ cupiant erogare, & non poſſint, eo ꝙ illis deſit facultas, ex alienis coguntur dare. Et quia nulla eſt eis cura honeſtatis, ſine ulla differentia undiq; capiunt. 4. Ethicorum. cap. 1. F.

11 Prodigi eos faciũt interdũ diuites, quos pauperes eſſe oportebat. Et nihil dãt illis, qui moderatis ſunt moribus, ſed adulatoribus, aut afferentibus aliquam uoluptatẽ dant multa. 4. Ethic. c. 1. F.

12 Prodigi pleriq; intemperantes ſunt, quia cum facile erogent, proni ſunt ad ſumptus faciendos in flagitiis, & quia non uiuunt ad honeſtatem, ad uoluptatem procliues ſunt. 4. Ethic. cap. 1. G.

13 Prodigus eſt, qui plura impendit, q̃ deceat, & quando non decet, & cui nõ decet. 1. Magnor. Mor. cap. 24. A.

14 Prodigi, qui patrimonia conſumũt luxurioſe & molliter uiuendo, noua moliũtur, aut tyrannidem ſibi, aut aliis parant, aut rempublicam expilant furtis, quod multis exemplis oſtenditur. 5. Polit. c. 6. C.

PRODROMOS. Interpretatur praecurſor. Sunt autẽ uenti prodromi, qui alios praecedunt. Quaere Ventus. 19.

PROFVNDITAS.

1 Profunditas ſeu altitudo eſt magnitudo diuiſibilis ſecundum tria. 5. Metaphyſi. T. Comment. 18.

2 Profunditas corpus eſt. 5. Metaphyſicorũ. T. Comment. 18.

3 Profunditas poſterior eſt longitudine & latitudine. 13. Meta. c. 2. G. Quaere Latitudo. Longitudo. Situs.

PROIECTA.

1 Proiecta mouentur uel ꝑ antipꝑiſtaſim, aut quia aer impulſus impꝑllit proiecta uelocius, q̃ ferantur ipſa naturali motu in proprium locum. 4. Phyſi. T. Co. 68.

2 Proiecta non mouentur ꝑ uacuum. 4. Phyſic. T. Co. 68.

3 Proiecta a quo mouẽatur, habes. 8. Phyſi. T. Comment. 82.

4 Proiectorum motus non eſt continuus, licet uideatur continuus. 8. Phyſic. T. Cõment. 82.

5 Proiecta mouẽtur ab aere moto, & abſente & uim non conferente proiectore. de Somniis. c. 2. B.

6 Proiecta cur feruntur, q̃uis qui emiſit, atq; direxit, non ſequatur amplius, aut ꝑllat, habes. Mechanic. c. 33. ꝑ totum.

7 Proiecta ſi admodum parua ſunt, aut admodũ magna, cur longius ferri nequeũt, habes. Mechanic. c. 34. ꝑ totum. Quaere Aer. 22. 23. 25. 26. Motus.

PROMISSVM.
Promiſſa qui non ſeruant, uituperandi ſunt, & de eodẽ alia habes. 9. Ethic. c. 1. B.

PROMONTORIVM. Pars montis in mare prominens, unde etiam dictum eſt. Promõtoria reuulſa uidentur in mari, flãte Euro. 3. Meteor. c. 4. B.

PRONVNCIATIO. Quae & actio dicitur conſtans uoce & geſtu.

1 Pronũciatio ſiue actio maximas uires habet. 3. Rhetor. c. 1. A. B. C.

2 Pronunciatio eſt in uoce, & quo pacto ipſa in ſingulis affectibus utendum ſit, habes 3. Rhetor. c. 1. B. C. D.

3 Pronũciatio minꝰ artificioſa eſſe debet q̃ elocutio, & magis debet accedere ad na-

turã.3.Rhet.c.1.D. Quære.Glauc9 teſus.

PROPINQVITAS.

Propinquitas ſemp inuidet,ut in prouerbio dicitur.2.Rhetoric.ca.10.B. Quære Inuidere.

PROPORTIO.PROPORTIONALITAS.

1 Proportio gæometrica eſt, in qua ſic ſe habet totum ad totum,ſicut una pars ad aliam.5.Ethic.c.3.B.

2 Proportionalitas nõ ſolum inuenitur in numero abſoluto ſcilicet monadico, ſed etiam in quocũq; numero.5.Ethic.c.3.B

3 Proportionalitas æqualitas eſt proportionum.5.Ethic.c.3.B.

4 Proportionalitas in minimis quattuor cõſiſtat,neceſſe eſt.5.Ethic.c.3.B.✳.

PROPOSITVM.

Propoſitũ ſicut ſe habet in ꝓpoſito, ſic ſe habet oppoſitũ in oppoſito,& ecõtrario. 4.Topic.c.4.C.Quære Loc9 dialectic9.

PROPONERE.

1 Proponit nemo, quod nulli uidetur, nec quod aut omĩb9, aut plurimis manifeſtũ eſt.1.Topic.c.8.A.

2 Proponet aliquis id,quod uidetur ſapiẽtibus, niſi id contrarium ſit multorum opinionibus.1.Topic.c.8.A.

PROPOSITIO.

1 Propoſitio particularis affirmatiua conuertitur in particularem affirmatiuam, ut aliqua uoluptas eſt bonum, ergo aliquod bonum eſt uoluptas.1.Perihermenias.cap.2.A.

2 Propoſitiones de contingenti,ut contingit nulli ineſſe,contingit alicui non ineſſe & ſimiles affirmatiuæ ſunt,niſi illud contingit negetur. 1. Perihermenias. cap.3.C.

3 Propoſitio eſt oratio affirmatiua alicui9 de aliquo , uel negatiua. 1.Perihermenias.cap.1.A.

4 Propoſitio aut eſt uniuerſalis, aut particularis,aut indefinita.1.Prior.c.1.A.

5 Propoſitio uniuerſalis eſt,q̃ omni aut nulli ineſſe ſignificat.1.Prior.c.1.A.

6 Propoſitio particularis eſt,q̃ alicui,aut nõ alicui aliqd ineſſe ſignificat.1.Prior.c.1.A

7 Propoſitio indefinita eſt,quæ aliqd ineſſe aut nõ ineſſe ſignificat,ſiue uniuerſali aut particulari.1. Prior.cap.1.A.

8 Propoſitionũ abſolutiuarum conuerſio quomodo fiat,habes.1.Prior.c.2.per totũ.

9 Propoſitio omnis aut eſt de ineſſe aut de neceſſario.1.Prior.c.2.A.

10 Propoſitionum quædam ſunt affirmatiuæ, quædam negatiuæ. 1. Priorum. cap.2.A.

11 Propoſitionum affirmatiuarum aut negatiuarum,quædam ſunt uniuerſales, quædam particulares, quædam indefinitæ.1. Priorum.cap.2.A.

12 Propoſitio uniuerſalis affirmatiua cõuertitur in uniuerſalem negatiuam,ut nulla uoluptas eſt bonum, ergo nullum bonũ eſt uoluptas.1.Prior.c.2.A.

13 Propoſitio uniuerſalis affirmatiua,cõuertitur in propoſitionẽ particularẽ affirmatiuam,ut omnis uoluptas eſt bonum,ergo aliquod bonum eſt uoluptas.1. Priorum.cap.2.A.

14 Propoſitio particularis negatiua non neceſſario conuertitur,quia non ſequitur, aliquod animal non eſt homo, ergo aliquis homo non eſt animal.1. Priorum. cap.2.A.

15 Propoſitiones de neceſſario ſimplicitẽ cõuertuntur,ſicut propoſitiones de ineſſe.1. Prior.c.3.A.B.C.

16 Propoſitiões de ineſſe nõ ſunt negatiuæ, niſi illud eſt negetur.1.Prior.c.3.C.

17 Propoſitio indefinita pro ꝑticulari ſumpta eundũ efficit ſyllogiſmũ.1.Prior.c.7.A

18 Propoſitiones de cõtingenti cõuertuntur in oppoſitam qualitatem,licet nõ omnes. 1.Prior.c.12.A.

19 Propoſitionem uniuerſalem affirmatiuam difficile eſt conſtruere,facile uero deſtruere.Cuius oppoſitum contingit in uniuerſali negatiua.1.Prior.c.27.B.C.

20 Propoſitiões faciles deſtrui,& difficiles cõſtrui,q̃ ſint,oſtenditur.1.Prior.c.27.B.C.

21 Propoſitio particularis negatiua non cõuertitur.2.Prior.c.2.A.

22 Propoſitio affirmatiua prior & notior eſt negatiua ,quia negatiua nota eſt ꝑ affirmatiuã,& affirmatio negatiõe prior eſt.1. Poſter.T.Comment.4.

23 Propoſitio immediata eſt principium demonſtrationis.1.Poſter.T.Co.5.

24 Propoſitio immediata eſt, qua nõ eſt alia prior.1.Poſter.T.Co.5.

25 Propoſitio eſt altera pars enunciationis ſcilicet uera aut falſa unum de uno ſignificans.1.Poſter.T.Co.5.

26 Propoſitio dialectica eſt,q̃ utramuis partẽ contradictionis ſumit.1.Poſter.T.Co.5.

27 Propoſitio demonſtratiua eſt,quæ determinate alteram partem ſcilicet ueram enunciationis ſumit. 1.Poſter.T.Co.5.

28 Propoſitio immediata eſt una & ſimplex. 1.Poſter.T.Comment.8.

29 Propoſitio immediata eſt,quæcunq; propoſitio uniuerſalis,cuius nullum extremũ eſt in aliquo toto.1.Poſteriorum.T.Comment.31.

30 Propoſitiones mediatæ aut immediatæ non ſolum reperiuntur in negatiuis, ſed etiam in affirmatiuis.1. Poſteriorum. T. Comment.31.

31 Propoſitio affirmatiua immediata falſa ẽ ſyllogiſſabilis per ſyllogiſmum ignorãtiæ tantum in prima figura.1. Poſteriorum. T.Comment.32.

32 Propoſitio negatiua immediata falſa eſt ſyllogiſſabilis per ſyllogiſmum ignorãtiæ tam in prima figura q̃ in ſecunda.1. Poſterior.T.Co.32.

33 Propoſitio negatiua immediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in prima figura una præmiſſarum exiſtente uera,& altera falſa indifferenter.1. Poſteriorum.T.Comment.32.

34 Propoſitio negatiua immediata falſa,non eſt ſyllogiſſabilis in ſecunda figura, ambabus eius præmiſſis falſis exiſtentibus in toto,bene tamen eſt ſyllogiſſabilis, ambabus præmiſſis falſis in parte.1.Poſteriorũ. T.Comment.32.

35 Propoſitio negatiua immediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in ſecunda figura,altera præmiſſarum uera uel falſa indifferenter.1. Poſter.T.Co.32.

36 Propoſitio negatiua mediata eſt ſyllogiſſabilis ꝑ ſyllogiſmum ignorantiæ tam in prima quam in ſecunda figura.1.Poſter. T.Comment.32.

37 Propoſitio negatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in prima figura ꝑ mediũ extraneum ſolum,qualibet præmiſſarum neceſſario exiſtente falſa.1.Poſteriorum.T. Comment.32.

38 Propoſitio negatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in prima figura per medium extraneum maiori extremitati, maiore exiſtente uera.1. Poſteriorum .T.Comment.32.

39 Propoſitio negatiua mediata falſa non eſt ſyllogiſſabilis in ſecunda figura,ſi ambæ præmiſſæ ſunt falſæ in toto.1.Poſter. T.Com.32.

40 Propoſitio negatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in ſecunda figura, ſi una præmiſſarum ſit uera,altera falſa indifferenter.1.Poſterior.T.Co.32.

41 Propoſitio affirmatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis tantum in prima figura ꝑ ſyllogiſmum ignorantiæ.1. Poſterior. T. Comment.32.

42 Propoſitio affirmatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in prima figura tantum ꝑ medium extraneum minori extremitati, maiori exiſtenti uera & minori falſa .1. Poſterior.T.Co.32.

43 Propoſitio affirmatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in prima figura ꝑ mediũ extraneum ſolum maiori extremitati , ſi maior ſit falſa, & minor uera.1.Poſterio. T.Comment.32.

44 Propoſitio affirmatiua mediata falſa eſt ſyllogiſſabilis in prima figura per mediũ extraneum utriq; extremitati , quacunq; præmiſſarum falſa.1.Poſteriorum.T.Cõment. 32.

45 Propoſitiones conuertibiles non ordinãtur per modum ſuꝑioris & inferioris. 1.Poſterior.T.Co.34.

46 Propoſitio per ſe duplex eſt,aut quando prædicatum ponitur in diffinitione ſubiecti,aut ſubiectum ponitur in diffinitione prædicati .1. Poſterior . T . Com.36.

47 Propoſitiones mediatæ quomodo reducãtur ad immediatas , oſtenditur.1.Poſteriorum.T.Co. 37.

48 Propoſitiones immediatæ aut omnes aut uniuerſales ſunt principia demonſtrationis.1.Poſter.T.Co.38.

49 Propoſitiones mediatæ reſoluuntur in immediatas per media intra & non per media extra .1. Poſteriorum .T .Comment.38.

50 Propoſitio immediata eſt principiũ ſimplex & minimũ in ſyllogiſmo.1.Poſterio. T.Comment. 38.

51 ex Propoſitionibus conſtruuntur ſyllogiſmi .1.Topic.c.3. A.

52 Propoſitiones & problemata ſunt eadẽ & numero æqualia,quia ex eiſdem fiunt. 1.Topic.cap.3.A.

53 Propoſitio dialectica differt a problemate,quia propoſitio dialectica eſt interrogatio alterius partis contradictionis,problema uero eſt utriuſq;.1.Topico.c.3.B.

54 ex Propoſitione quacunq; fit problema, ſi mutetur modus interrogandi.1. Topicorum.cap.3. B.

55 Propoſitio omnis aut indicat terminum proprium,aut genus,aut accidens.1.Topicorum.cap.3.A.

56 Propoſitio omĩs aut ẽ ex diffinitione,aut ex genere , aut ex proprio, aut ex accidenti.1.Topic.c.7.A.

57 Propoſitio non omnis dialectica eſt.1.Topicorum.cap.8.A.

58 Propõ dialectica eſt interrogatio probabilis aut omnibus,aut pluribus,aut ſapientibus, nec inopinabilis.1.Topicorum.cap.8.A.

59 Propoſitiones probabiles non ſolum ſunt eligendæ,ſed etiam ſimiles probabilibus.1.Topic.cap.12.A.

60 Propoſitio uniuerſalis ſi ſit probabilis ut in pluribus, ſumenda eſt uniuerſaliter, ſi inſtantia,q̃ fieri põt, lateat reſpondentẽ.1.Topic.c.12.B.

61 Propoſitionũ problematicarum tres ſunt ſpecies,nam aliæ ſunt morales, aliæ ſunt naturales,& aliæ ſunt rationales.1.Topic.cap.12.B.

62 Propoſitionum,circa quas rõ practica operatur,duo ſunt modi, ſcilicet uniuerſalis & particularis.7.Ethic.cap.3.C. Quære Enunciatio.

63 Propoſitio per ſe nota. Quære Per ſe notum.✳.

PROPRIVM.Vnum e quinq; prædicabilibus.

1 Proprium cognoſcere quid eſt,neceſſariũ eſt ad doctrinam prædicamentorum, & ad aſſignandas diffinitiones, & ad demõſtrationem,& diuiſionem.Prædicab.Præfat.A.

2 Proprium differt a genere,quia proprium prædicatur de una ſola ſpecie, cuius eſt proprium,ut riſibile de homine,genus de pluribus ſpẽbus.Prædicabil.c.1.C.

3 Proprium quadrupliciter accipitur. Primo,quod eſt ſoli alicui ſpẽi, & ſi non omni eiuſdem ſpẽi,ut homini eſſe medicum. Secundo,ꝙ omni, ſed non ſoli, ut omni homini eſſe bipedem. Tertio,ꝙ omni & ſoli,ſed non ſemper, ut homini caneſcere in ſenectute. Quarto, ꝙ omni & ſoli & ſemper,ut homini eſſe riſibile, quod ſufficit aptitudinaliter,licet nõ actualiter.Prædicabil.cap.4.A.

4 Proprii ad alia prædicabilia cõmunitates, ſeu conuenientiæ,& differentiæ ponunt̃.Prædicabil.c.6.per totum.

5 Proprium duplex eſt,unum quod ſignificat quod quid erat eſſe rei, & iſtud proprium dicitur terminus,hoc eſt diffinitio, aliud quod non ſignificat quod quid erat eſſe rei,& dicitur proprium.1.Topicorum cap.3.B.

6 Propriũ eſt,ꝙ non indicat qđ eſſe rei,ſoli aũt ineſt, & conuerſim prædicatur de re.1.Topic.cap.4.B.

7 Proprium nemo dicit,illud eſſe,quod cõtingit alicui,ut homini dormire.1.Topicorum.cap.4.B.

8 Proprium aliquando dicitur non ſimpliciter,ſed ad aliquid.1.Topic.c.4.B.

9 Proprium diffinitioni annectitur.1.Topicorum.cap.5.A.

10 Proprium prædicatur conuerſim de eo, cuius eſt.1.Topic.cap.7.A.

11 Proprium in ſimilibus ſi unius eſt, erit & ſui ſimilis.Si uero non,nec ſui ſimilis erit, ut ſi medicus & ædificator ſunt in hoc ſimiles,ut medici ſit afferre ſanitatem, & ædificatoris extruere ædificium,ſi medici non eſt afferre ſanitatem,nec ædificatoris extruere ædificium,& econtrario,ſi eſt medici afferre ſanitatem,erit ædificatoris extruere ædificium.4.Topic.c.4.L.

12 Proprium aſſignatur aut per ſe & ſemper, ut homini proprium eſt eſſe animal manſuetum natura.Aut proprium aſſignatur ad aliud,ut animæ ad corpus,quia anima nata eſt impare,corpus uero parere.Aut proprium aſſignatur aliquãdo,ut alicuiꝰ hominis ambulare in gymnaſio.Aut ſemper, ut proprium dei eſt, eſſe animal immortale.5.Topic.c.1.A.

13 Proprium ad aliud eſt,quod nõ ab omni, ſed ab aliquo ſtatuto determinatur.5.Topicorum.cap.1.B.

14 Proprium ſemper eſt, quod ſecũdũ omne tempꝰ uerificatur, & nunq̃ relinquitur ut animalis proprium eſt eſſe compoſitum ex anima & corpore.5.Topicorum.cap.1.A.

15 Proprium aliquando eſt illud,quod ſecundum aliquod tempus uerificatur, & non ex neceſſitate ſemper conſequitur,ut alicuius hominis ambulare in foro.5.Topic.cap.1.C.

16 Proprium per ſe eſt, quod ad omnia eiuſdem ſpeciei aſſignatur,& ab omni alteriꝰ ſpeciei ſeparatur, ſicut hominis proprium eſt eſſe animal mortale diſciplinæ ſuſceptiuum.5.Topicorum.cap.1.B.

17 Propria,quæ ſunt per ſe ſemper, aut ad aliud, ſunt maxime logicalia.5.Topicorum.cap.1.C.

18 Proprium per ſe ſi non ab omni alterius ſpeciei ſeparat,non eſt bene aſſignatum.5.Topic.cap.1.D.

19 Proprium non bene aſſignatur, ſi non aſſignetur ꝑ notiora ſubiecto, cuiꝰ eſt ꝓpriũ,aut ſi nõ eſt notiꝰ ineſſe ſubiecto,ut ſi aſſignetur proprium ignis, id eſt caloris naturalis eſſe illud,in quo primum nata eſt eſſe anima.5.Topic.c.2.A.

20 Proprium ponimus,ut per illud cognoſcamus id,cuius eſt proprium.5.Topicor.cap.2.A.

21 Proprium eſt bene aſſignatũ, ſi aſſignet̃ per notiora.5.Topic.c.2.B.

22 Propriũ ſi aſſignetur id,quod multiplicit̃ dicit̃, aut æquiuoce,nõ bene aſſignatur, quia multipliciter dictum obſcurũ facit, quod dictum eſt.5.Topicorum.capit.2.C.

23 Proprii ſubiectum ſi aſſignetur,quod dicitur multipliciter,eſt male aſſignatum.5.Top.c.2.C.

24 Proprium non bene aſſignatur,ſi idẽ ſæpius dicatur,quia quod frequenter dicit̃, conturbat audiẽtem,& nugatio eſt.5.Topicor.c.2.D.E.

25 Proprium ſi aſſignetur id, quod omnibꝰ ineſt,male aſſignatur,quia inutile eſt proprium,quod non ſeparat ab aliquo.5.Topicor.c.2.E.

26 Proprium illud bene aſſignatur,quod nõ habet aliquid cõe.5.Top.c.2.E.

27 Propria plura ſi aſſignentur eiuſdẽ ſpeciei,& non determinatur,ꝙ ſint plura,nõ eſt bona aſſignatio.5.Topicorum.capit.2.F.

28 Proprium bene aſſignatur,ſi unũ,& non plura aſſignentur.5.Topicorum.capit.2.F.

29 Proprium male aſſignatur,ſi in illius aſſignatione ponitur ſubiectum,uel aliquid illius.5.Topicor.c.2.G.H.

30 Proprium male aſſignatur,ſi in illius aſſignatione utamur oppoſito ſubiecti, aut eo,quod eſt ſimul natura cum ſubiecto, aut poſterius eo,& ſi fiat horum oppoſitum,per oppoſitum uero bene aſſignatur proprium.5.Topic.c.2.H.

31 Proprium male aſſignat̃,ſi id aſſignetur, quod nõ ſequitur ſemper ſubiectum,ſed quod ſit quandoq; proprium, quandoq; non.5.Topic.c.2.H.

32 Propriũ bene aſſignatur,ſi aſſignetur id, quod de neceſſitate ſemper ineſt,& ſequitur ſubiectum.5.Topicorum.capit.2.H.

33 Proprium ut nunc ſi non determinetur ut nunc,non eſt bene aſſignatum.5.Topicor.c.2.I.

34 Proprium ut nunc ſi determinetur ut nunc, eſt bene aſſignatum.5.Topicorũ.capit.2.L.

35 Proprium ſi quis aſſignet diffinitionem, male aſſignat.Si uero proprium aſſignetur id,quod cõuertibiliter prædicatur de ſubiecto & non in quid,eſt bona aſſignatio.5.Top.c.2.M.

36 Proprium ſi quis aſſignet id, quod alicui contẽto ſub ſpecie cõueniat,alicui nõ, male aſſignat, ſi uero aſſignetur id,quod oĩ ineſt,tunc eſt bona aſſignatio.5.Topico.capit.3.A.

37 Proprium male aſſignatur,ſi nomen non dicatur de omni,de quo dicitur ratio ꝓprii,& econtrario.Si uero ratio proprii & nomen ſubiecti prædicentur de eiſdem conuertibiliter,proprium eſt bene aſſignatum.5.Topic.c.3.B.

38 Proprium ſi aſſignetur genus,aut differẽtia,non eſt bene aſſignatum.5.Topicor.cap.3.D.

39 Proprium ſi aſſignetur eſſe illud, quod non cõtingit ſimul tempore ſubiecto,ſed prius,aut poſterius,non eſt bene aſſignatum.Si autẽ ſimul tempore ſit ex neceſſitate,aut ſecundum conſequentiam, tunc eſt bene aſſignatum.Ita tamen ut non ſit differentia,aut diffinitio.5.Topicorum.cap.3.E.

40 Proprium non bene aſſignatur, quando ex illis,quæ ſunt eiuſdem ſpeciei,non eſt idẽ. Si uero omnium eiuſdem ſpeciei ſit idem proprium,bene aſſignatũ eſt.5.Topicor.c.3.E.

41 Proprium difficile eſt aſſignare,quando aliqua ſic ſe habẽt,ut uni cõueniat prĩo, alteri ex conſequenti,ut coloratũ eẽ ineſt primo ſupficiei,& ex conſequẽti corpori.5.Topicor.c.3.L.

42 Proprium omnes conantur aſſignare,aut quod natura ineſt,aut quod nunc ineſt, aut quod ſpeciei ineſt,aut quod ineſt generi,aut ſecundum aliud,aut ut primum, aut in eo,quod habet,aut in eo,quod habeatur,aut in eo, quod participatur, aut in eo,quod participat.In quibus omnibꝰ ſi non addatur, quomodo ſit propriũ, peccat,quando aſſignat.5.Topicorum.capit.3.M.N.

43 Proprium alicuius ſpeciei quando aſſignatur,debet aſſignari certæ ſpeciei. Vt ſi aſſignetur eſſe proprium ignis eſſe ſubtiliſſimum,cum ignis nõ ſit una ſpẽs. Debet enim aſſignari certa & determinata ſpecies ſcilicet aut flammæ,aut lucis, aut carbonis, ut ſubtilioris ſpeciei ſit ſubtilius proprium.5.Topicorum.c.3.N.

44 Proprium ſi ponatur idem ſuiipſius,

male aſſignatur, ſi uero ſit diuerſum ab eſſentia ſubiecti, bene aſſignatur. 5. Topic. cap. 4. A.

45 Proprium ſi aſſignetur alicuius homogenei, quod non conuenit omnibus partibus homogenei, male aſſignatur. Si tamẽ uere prædicetur de qualibet parte homogenei, bene eſt aſſignatum. 5. Top. c. 4. C.

46 Proprium alicuius contrariorum ſi non ſit, nec eius oppoſitum erit proprium alterius contrarii. Si uero alterius contrarii ſit aliquid proprium, eius oppoſitum erit alterius contrarii proprium. 5. Topicorũ. cap. 4. D.

47 Proprium oppoſitorum relatiue ſi uni9 non ſit, nec alterius erit proprium oppoſitum illi. Si uero oppoſito modo ſe habeat, bene eſt aſſignatum proprium. 5. Topicorum. c. 4. E.

48 Proprium in priuatiue oppoſitis ſi nõ ſit priuatio priuationis, nec habitus erit proprium habitus. Si uero ſit, recte erit aſſignatum proprium. 5. Top. c. 4. E.

49 Proprium in contradictorie oppoſitis nõ poteſt eſſe proprium negatiue. 5. Topic. cap. 4. F.

50 Propria ex oppoſito diuiduntur, ſi ſpecies ex oppoſito diuiſæ ſint. 5. Topic. c. 4. G.

51 Proprium caſus ſi non ſit caſus, nec caſus erit proprium caſus in aliis, ut ſi bene nõ ſit proprium iuſti, nec bonum erit proprium iuſti. Sed ſi caſus eſt proprium caſus, & nomen erit proprium nomis, & econtrario. 5. Topic. c. 4. H.

52 Proprium eius quod ſic ſe habet, ſi non eſt proprium eius quod ſic ſe habet, non eſt bene aſſignatum, ut ſi prudentia non ſit diſciplina, eius quod eſt pulchrum in moribus, nec erit eius quod eſt fœdum in moribus, cum oppoſitorum ſit eadem diſciplina. 5. Topic. c. 4. M.

53 Proprium ſic ſe habet in generatione ſicut in corruptione, ut ſi proprium hominis eſt eſſe mortalem, & generari mortalem & corrumpi mortalem. 5. Topicorũ. cap. 4. N.

54 Proprium ſi aliquid aſſignetur eſſe ſpeciei ſecundum eſſe, quod habet in materia uel natura, & illo modo non cõueniat illi, tunc eſt male aſſignatum. Si uero oppoſito modo fiat, eſt bene aſſignatũ. 5. Topic. c. 4. O.

55 Proprium ad alterum aliud eſt, quod omnibus & ſemper non eſt reſpectu alteri9, ut hominis eſſe bipedem reſpectu equi. Aliud uero eſt, quod ineſt pluribus & ſæpius, ut rationalis quod imperet concupiſcibili & iraſcibili, tamen nõ ſemper fit. 5. Topic. c. 5. C.

56 Proprium ſi non eſt, quod magis eſt, nec id quod minus eſt. Oppoſito tñ modo aſſignantes proprium bene aſſignamus. 5. Topic. c. 5. A.

57 Proprium ſi non eſt illud, quod eſt tale ſimpliciter, nec illud erit, quod eſt tale ſecundum quid. 5. Top. c. 5. C.

58 Propria quæ ſunt ſecundum magis aut minus, quando aſſignentur male, aut quãdo bene, habes. 5. Topic. c. 5. per totum.

59 Proprium facilius eſt deſtruere q̃ cõſtruere. 7. Topic. c. 3. C.

60 Proprium maxime difficile eſt conſtruere, & maxĩe facile deſtruere. 7. Top. c. 3. F.

61 Propria poſt communia ſpeculanda ſũt. 3. Phyſicorum. T. Cõment. 2. Quære Locus dialecticus.

PROPRIVM. In facultatibus.

Proprium habere unumquemq;, maxĩe conducit & ad uſum & ad augendam rẽ domeſticam. 2. Politicorum. c. 3. D. Quære Facultas.

PROPTER. PROPTER HOC. PROPTER QVID.

1 Propter hoc aliquid eſſe, eſt nulli9 extrinſecus indigere, ut ſit. 1. Prior. c. 1. C.

2 Propter unumquodq; eſt, illud magis. 1. Poſter. T. Co. 5. Quære Locus dialectic9.

3 Propter quid eſt ſcire idem eſt, & quod quid eſt. 2. Poſter. T. Co. 12. Quære Cauſa. Demonſtratio. Scientia.

PROSECVTIO.

Proſecutio ſic ſe habet in appetitu, ſicut in intellectu affirmatio. 6. Ethic. c. 2. A.

PROSERPINA. Cereris filia, Plutonis uxor.

Proſerpina rapta fuit a Plutone circa ſpecum Aetnæ mõtis in Sicilia omnium florum & præcipue uiolarum copia ſemper florentem. de Admirand. Audit. 72.

PROSRERVM.

1 Proſperæ res non ferũtur moderate ſine uirtute. 4. Ethicor. c. 3. E.

2 in Proſperis quid faciant amici, habes. 9. Ethic. c. 11. per totum.

3 Proſpera ferre nõ cuiuſlibet hominis eſt. 5. Polit. c. 8. C.

4 Proſperis bene uti facilius eſt, q̃ aduerſa ferre moderate. Nam in magnis calamitatibus & iniuriis nihil abiecti facere, excelſi animi eſt. Oeconom. c. 1. C. Quære Amicus. 17. 20. 50. 60. 62.

PROTAGORAS. Sophiſta Abderites.

1 Protagoras noĩa generum quomõ diſtribuebat, habes. 3. Rhetor. c. 5. C.

2 Protagoras tantũ accipiebat ab iis, quos docuerat, quanti ipſi diſcipuli facerẽt ea, quæ didiciſſent. 9. Ethic. c. 1. B.

3 Protagoras deſtruere uolens mathematicas diſciplinas dicebat falſas eſſe, quia nõ reperitur tale in materia, ſcilicet rotũdũ, aut rectum, aut aliquid tale, quale tradunt gæometræ. 3. Metaph. T. Co. 8.

4 Protagoras dicebat, id eſſe aliquid, quod cuiq; uidebat, ut homo eſt homo, cui uidetur homo, & homo eſt triremis, cui uidetur triremis. 4. Metaph. T. Co. 15. 19.

5 Protagoras ſimilia quædã dicebat opinioni Megaricorũ. 9. Metaph. T. Co. 5.

6 Protagoras hominem dixit eſſe menſurã omnium, ac ſi diceret ipſum ſciẽtem, atq; ſentientem. 10. Metaph. T. Co. 5.

7 Protagoras dicebat, id eſſe uerum, quodcunq; apparebat, quod refellitur. 11. Metaphyſicorum. capit. 4. F. Quære Apparens Megarici.

PROTENSVM.

Protenſum nomen eſt, cui ſit additio ſyllabæ uel tẽpis uel litteræ. in Poet. c. 7. G.

PROTARCHVS.

Protarchus fortunatos lapides dixit, ex q bus aræ cõſtãt. 2. Phyſic. T. Co. 59.

PROTERVVS.

Proterui in argumentando maxime prima admittunt, niſi omnino manifeſtum eſt, quod ſecuturum eſt, & in fine proteruiunt. 8. Top. c. 1. H. Quære Pertinax.

PROVERBIVM.

Prouerbia, quæ ab Ariſtotele citãtur, placuit ſub uno quaſi conſpectu proponere, non tamen omnia, ſed ea, quæ ipſe aperte prouerbia eſſe dicit, quorum ſenſum in ſuis dictionibus quære.

1 Prouerbia teſtes quidam ſunt. 1. Rhetoricorum. c. 15. D.

2 Linum lino copulatur. 3. Phyſic. T. Co. 64 Quære Totum. 9.

3 Flumen ſurſum fluit. 2. Mete. c. 2. L. Quære Fluuius. 43.

4 Trahit ad ſeipſum, ut Cæcias nubes. 2. Meteo. c. 6. M. Quære Cæcias. 4.

5 Lenti, dum coquitur, non eſt admiſcẽdũ unguẽtum. de Sen. & Senſat. c. 5. G. Quære Odor. 24.

6 Si ſæpe iacias, aliud alias iacies. de Diuinatione per Somn. capit. 1. H. Quære Diuinare. 5.

7 Ignis igni additur. De Reſpiratione. capit. 2. B.

8 Hydria ſeu urceus in ianua. 1. Rhetoric. cap. 6. E. Quære Hydria

9 Improbitas cauſam quærit. 1. Rhetorico. cap. 12. F.

10 Myſorum præda. 1. Rhetoricorum. capit. 12. F.

11 Beneficium non collocandum in ſene. 1. Rhetor. c. 15. D.

12 Atticus aduena. 2. Rhetoricorum. capit. 21. E.

13 Simile a ſimili ſemper amatur, & ſimile

14 ſemper agit deus ad ſimile. Et ſimile ſimili gaudet. 1. Rhetoricorum. cap. 11. I. &. 8. Ethicorum. cap. 11. C. &. 2. Magnor. Mor. cap. 11. A.

15 Deus multis præſtat ingentes proſperitates nõ ex beneuolentia, ut dicitur. 2. Rhetor. c. 23. O.

16 Faber fabro inuidet, & figulus figulo. 2. Rhetor. c. 10. C. & cap. 4. D. &. 8. Ethicor. cap. 1. C. &. 5. Politicorum. c. 10. L. Quære Heſiodus. 5.

17 Propinquitas maxime inuidet. 2. Rhetoricorum. cap. 10. B.

18 Verecundia in oculis eſt. 2. Rhetoricor. cap. 6. E.

19 Mortalẽ mortalia curare oportet. 2. Rhetor. c. 21. C.

20 Mortuo auferre. 2. Rhetorico. cap. 6. A. Quære Mors. 23.

21 Oleum & ſal emi oportere. 2. Rhetoric. c. 23. M. Quære Oleum. 12.

22 Nihil nimis. 2. Rhet. c. 21. F.

23 Animus magnus eſt in regibus diuis. 2. Rhetor. cap. 2. D.

24 Dies unus non facit uer, neq; una hirundo. 1. Ethic. c. 7. B.

25 Cumini ſector. 4. Ethic. c. 1. H. & 1. Mag. Moral. c. 25. A.

26 Iuſtitia omnes uirtutes continet. 1. Ethicorum. cap. 5. D.

27 Bibere quid opus eſt, cum ſtrangulat aqua? 7. Ethicorum. c. 2. B.

28 Menſuram dictam ſalis oportet cõſumãt amici, anteq̃ mutuo ſe cognoſcant. 8. Ethicorum. c. 3. D.

29 Silentium multas dirimit amicitias. 8. Ethicorum. c. 5. A.

30 Amicorum omnia communia. 8. Ethico. c. 9. A. &. 9. Ethicorum. cap. 9. A.

31 Amicis quid opus eſt, cum dæmonium omnia dat? 9. Ethic. c. 9. A.

32 Amicorum anima una. 9. Ethicorum. capit. 8. A.

33 Genu tibiæ propinquius. 9. Ethicorum. c. 8. A.

34 Aſinus ſtramina mauult q̃ aurum.10.Ethic.c.5.D.Quære Aſinus.2.

35 Cyclopum ritus.10.Ethic.c.9.D. Quære Cyclopes.2.

36 Canis ſemper in eadem tegula dormitat.2.Mag.Mor.c.11.A.Quære Canis.6.

37 Graculus graculo aſſidet.2. Magn.Mor.cap.11.A.

38 Dominus domino præfertur,ſicut ſeru9 ſeruo.1.Politic.c.4.D.

39 Honori incumbit tam ignauus q̃ bon9.2.Polit.c.5.D.

40 Clauus clauo.5.Politicor.c. 11.D.

41 Seruis nullum ocium eſt.7. Politicorũ.cap.15.A.

42 Qui amant inter ſe nimium, ii nimium ſe oderunt, ſi cauſa ſubſit.7.Politicor.capit.7.C.

43 Cribro aquam haurire.1.Oeconomicor.cap.6.A.

44 Poetæ multa mentiuntur.1.Metaph.c.2.F.Quære Poeta.22.

45 In foribus uel in fera quis delinquet? 2.Metaphyſicorum.T.Comment.1.Quære Veritas.25.

46 Volucres ſequi.4.Metaphy.T.Com.21.Quære Volatile. 2.

PROVIDENTIA.

Prouidentia diuina generationis perpetuitatem facit per conſeruationem ſpeciei q̃uis intereant indiuidua.1.Oecono.c.3.B.

PRVDENS.

1 Prudẽs natura nullus eſt.2.Topic.c.4.E

2 Prudentem uirum oportet, non nimium erudire liberos ſuos in ſapientia, ut communi ſententia dicitur.2.Rhetor.c.2.A.Quære Filius.2.

3 Prudentis eſſe uidetur bene cõſulere poſſe circa ea,q̃ ſibi ſunt bona, ac proſunt,non aliqua ex parte,ſed quæ ad bene uiuendũ omnino conducant.6.Ethic.c.5.A.

4 Prudẽs particulariter eſt, qui circa aliq̃d tantum eſt conſiliatiuus ad finem.6.Ethicor.c.5.A.

5 Prudentes apti ſunt ad rẽpublicam gubernandam,quia non ſolũ perſpicere poſſunt,quæ ſibiipſis bona inſunt,ſed q̃ cæteris hominibus.6.Ethic.c. 5.B.

6 Prudentis hoc maxime opus eſt ſcilicet bene conſulere.6.Ethicorum cap.7. C.& cap.9.B.

7 Prudens licet uniuerſalium & ſingularium habere debeant cognitionem, præcipue tamen ſingulariũ,q̃uis uniuerſalis habeat rationem architectonicæ.6. Ethicor.cap.7.C.

8 Prudentes non poſſunt eſſe iuuenes,quia nondum experti ſunt multa ſingularia,q̃bus acquiritur prudentia.6.Ethic.c. 8.B.

9 Prudens ille tantũ uidetur quibuſdam, qui proſpicit,q̃ ſibi commoda ſunt. Qui uero in ciuilibus uerſantur, uidentur potius negotioſi q̃ prudentes quibuſdam, quod Euripidis auctoritate confirmant.6.Ethic.c.8.A.

10 Prudentis ſententiis & opinionibus non minus credere debemus in agibilibus q̃ ipſis demonſtrationibus.6.Ethic.c.11. B.

11 Prudentes dicimus habiles & aſtutos.6.Ethic.c.12.C.

12 Prudens eſſe nullus poteſt,niſi ſit uir bonus.6.Ethic.c.12.C.

13 Prudentes,quidam dicunt poſſe eſſe incontinentes,quidã nõ poſſe.7.Ethi.c.1.B

14 Prudens & incontinens ſimul ut aliquis ſit,non cõtingit,quia nõ dicitur prudẽs, qui ſcit tantum,ſed qui operatur,ſed operari recte non poteſt incontinens, ergo non poteſt ſimul eſſe prudens & incontinens.7.Ethic.c.10. per totum.

15 Prudentes ſimul & incontinentes aliqui uidentur,ſed tales non ſunt prudẽtes,ſed habiles,qui ſimiles ſunt prudentibus,licet differant electione.7.Ethic.c. 10.A.

16 Prudentia animalia ſunt illa,quæ memoriam habent.1.Metaph.c.1.A.

PRVDENTIA.

1 Prudẽtia in ſenibus eſt.3.Top.c.2.B.

2 Prudentia ſine poteſtate eligenda eſt,nõ tamen poteſtas ſine prudentia.3.Topico.cap.2.F.

3 Prudentia eſt uirtus mẽtis, qua de malis ac bonis,quæ ad felicitatem pertinent,bene poſſumus conſulere.1. Rhetoricorum.cap.9.C.

4 Prudentiæ certamina & præmia nõ propoſuiſſe Græcos,ſicut corporis uirtutibus præmia & certamia,uituperat Iſocrates.3.Rhetor.c.14.B.

5 Prudentia eſt una ex uirtutibus intellectualibus,quibus anima affirmando aut negando dicit uerum.6. Ethicorum. capit.3. A .

6 circa Prudentiam qui ſponte peccat, minus eligibilis eſt,q̃ qui peccat circa artẽ.6.Ethicor.c. 5.C.

7 Prudentiam conſeruat temperantia,ut ipſum temperantiæ nomen græce oſtẽdit, ſcilicet σωφροσύνη quaſi σώζουσαν τὴν φρόνησιν .6 .Ethic.c.5.C.

8 Prudentia eſt in ea parte animæ, in qua eſt opinio,quia opinio ẽ eorũ quæ aliter

ſe habere poſſunt,ſicut & prudentia. 6.Ethicor.c.5. C.

9 Prudentia obliuioni non poteſt tradi.6.Ethic.c.5.C.

10 Prudentia non eſt ſcientia,quia ea,de q̃bus eſt ſcientia,aliter ſe habere non poſſunt,ea uero,circa quæ uerſatur prudentia,aliter ſe habere poſſunt. Nec rurſus ẽ ars,quia ars eſt circa factibilia,prudentia circa agibilia,quæ gñe differunt.6.Ethicorum.cap.5.B.

11 Prudentia eſt habitus cum uera ratione actiuus circa ea,quæ ſunt bona aut mala homini.6. Ethic.c.5.B.

12 Prudẽtia infra ſapiẽtiã eſt.6.Ethi.c.12.B.

13 Prudentia uirtus quædam eſt,& non ars 6.Ethic.c.5.C.

14 Prudentia non eſt principiorũ,quia prudẽtia eſt eorum,quæ aliter ſe habere poſſunt,principia uero ſunt neceſſaria.6. Ethic.c.6.A.

15 Prudentia circa humana bona uerſatur. Vnde ſapientes quidam non habiti ſunt prudẽtes, quia cum diuina & difficilia & admiranda ſcirent,humana bona ignorabant.6.Ethicorum.c.7.B.Quære Anaxagoras.49. Thales.6.

16 Prudentia non ſolum eſt uniuerſaliũ,ſed etiã ſingularium,quia eſt actiua, & actio circa ſingularia uerſatur.6.Ethicorum.capit.7. C.

17 Prudentia ex hoc probatur eſſe non ſolũ circa uniuerſalia,ſed etiam circa particularia,ꝙ iuuenes non poſſunt eſſe prudentes,quia non ſunt uerſati circa ſingulariũ experientiam.6.Ethic.c.8. B.

18 Prudentia & ciuilis facultas licet idẽ ſint re & ſubſtantia, differunt tamen inter ſe ratione.6.Ethicor.c.8.A.

19 Prudentia in hoc differt a ſagacitate, ꝙ ſagacitas eſt tantum indicatiua agendorum,prudentia uero eſt præceptiua eorũdem,& eius finis eſt,perſpicere quid ſit agendum.6.Ethicor.c. 10.A.

20 Prudentia,ſagacitas,ſentẽtia,& intellect9 in idem tendunt.6.Ethic.c.11.A.

21 Prudẽtia circa ſingularia eſt,quia eſt circa agibilia, quæ ſunt ſingularia.6.Ethic.cap.11.A.

22 Prudentia partem animæ rationalem pficit.6.Ethic.c.12.B.

23 Prudentia ad felicitatem conducit. 6. Ethic.c.12.B.

24 Prudentia præceptiua & conſiliatiua eſt eorum,quæ ſunt ad finem.6.Ethicorum.cap.12. B.

25 Prudentia non eſt habilitas, nõ eſt tamẽ ſine habilitate, nam prudentia infigitur habilitati,ſicut oculus.6.Ethic.c.12.C.

26 Prudentia nõ poteſt eſſe ſine morali uirtute.6.Ethic.c.12.C.

27 ſine Prudentia non poteſt eſſe uirtus moralis.6.Ethic.c.12.per totum.

28 Prudentia ſic ſe habet ad habilitatem,ſicut uirtus moralis ad prudentiã.6.Ethic.cap.13. A.

29 Prudentia ualidiſſima eſt.7 .Ethicorum.cap.2.B.

30 Prudentia ſimilis eſt habilitati ratione,differt tamen ab ea electione.7.Ethicorum.cap.10.A.

31 Prudentia coniuncta eſt uirtuti morali,& uirtus moralis prudentiæ,nam prudẽtiæ principia a uirtutibus moralibus emergunt.10.Ethic.c.8. B.

32 ſecundum Prudentiam accipitur rectitudo uirtutum moraliũ.10.Ethic.c.8.A.

33 Prudentia uerſatur circa ea, quæ cadunt ſub actione,& in quibus eſt electio & cõſultatio.1.Mag.Mor.c.35.L.

34 Prudentia uirtus eſt,non autem ſcientia, quia prudentes laudantur, & laus uirtutis eſt.1.Mag.Mor.c.35.C.

35 Prudentia & ſapientia quomõ differant, oſtenditur.1.Magn.Mor.c.35. D.

36 Prudentia uirtus eſſe probatur.1. Mag.Mor.c.35.H.I.

37 Prudẽtia ſe habet ad alias uirtutes,ut uillicus ſeu atrienſis, qui diſponit omnia, licet non imperet,& ita ſe habet ad ſapientiam.1.Magn.Mor.c. 35.I.

38 Prudentia non eſt comes iniuſti.2.Mag.Mor.c.3. B.

39 Prudentia nõ eſt perfecta ſine aliis uirtutibus,ſicut nec aliæ uirtutes ſine prudentia.2.Magn.Mor.c.3.E.

40 Prudẽtia ꝓpria uirtus ẽ imperantis,& nõ ſubditi.3.Polit.c.3.D.

41 Prudentia eſt in ſenibus.7.Politicorum.cap.9.C.

42 Prudẽtiam quidã ex antiquis, ut Democritus,Empedocles,& Parmenides,credebãt eẽ ſenſum,exiſtimãtes ſenſum & intellectũ idem eſſe.4.Metaph.T.Co.21.✳.

PRVINA.

1 Pruina generatur uapore interdiu eleuato,non tamen in excelſum propter debilitatẽ caloris attollentis uaporẽ. Qui cũ frigore noctis cõglaciat9 fuerit,anteq̃ iterũ in aquã cõcreſcat,cadit,& hoc eſt pruina.Et in hoc ultio,ſcilicet ꝙ cõglatietur, differt a rore.1. Meteor.c.10.A.& c.11.B

2 Pruina hyeme fit & frigidioribus locis.1. Meteor.c.10.B.
3 Pruina non fit niſi ſereno aere, nec fit uẽto flante .1. Meteor.cap.10. C.
4 Pruina non longe a terra ſuſpẽditur. Cuius ſignum eſt, ꝙ in excelſis montibus non fit pruina, quia calor attollens uaporem, ex quo fit pruina, exiguꝰ eſt, nec poteſt in excelſa loca ſurrigere uaporem .1. Meteor.c.10 .C.
5 Pruina in altiſſimis locis non fit, quia etiam aer eſt illic maxime agitatus, & non patitur concreſcere, ſed diſſipat conſtitutionem huiuſmodi.1.Meteor.c. 10.C.
6 Pruina & nix idem ſunt, differunt tamen ſecundum locum maiorem, & ſecundũ longiorem moram temporis, in quibus fiunt.1.Meteor.c.11.B.✳

PRVNA.
Pruna ignis groſſior eſt, ꝗ flãma, aut lux. 5.Top.c.3.N.

PSAMMETICVS.
Pſammeticus Corinthiorum tyrannus. Quære Cypſelidæ.4.

PSECAS. Stillia.
1 Pſecades, id eſt ſtillæ fiunt, quando minutiſſimis partibus pluuia deſcendit.1. Meteor.c.9.B.
2 Pſecades nullo tempore manere in aere poſſunt, etiam ſi minutiſſimæ ſint, ſed ſtatim cadunt.1.Meteor.c.12. B.
3 Pſecadibus pluribus conuenientibus magnæ guttæ cadunt.1.Meteororum.capit. 12. B.

PSIDONIA.
Pſidonia. Ciuitas Italiæ. de Admirandis Audit.91.

PSITACENA. Perſidis regio.
In Pſitacena regione Perſidis ignes continue ardentes ſunt, & clariſſimas flammas emittunt, & non minus interdiu ꝗ noctu uidentur. de Admirand.Audit.34.

PSOLOE. Fulmen quoddam. Quære Fulmen.5.

PVDERE.
Pudet neminem puerorum.2.Rhetoric. cap.6.G. Quære Alcæus. Verecundia.

PVELLA.
Puellæ circa ætatem decem & octo annorum contrahere debent coniugium.7. Polit.c.16.C.✳.

PVER.
1 Pueri uiros omnes appellãt patres, & fœminas omnes matres.1. Phyſicorum .T. Comment.5.
2 Pueri nihil poſſunt facere a fortuna, niſi per quandam ſimilitudinem.2.Phyſic.T Comment.59.
3 Pueri a fortuna pati poſſunt, cum aliqd agens a fortuna agat circa eos.2.Phyſi. T.Comment.59.
4 Pueri parum ualent memoria, quia ſunt in quodam fluxu propter augmentum, & nõ poſſunt retinere impreſſionem. de Memo.& Rem.c.1.I.
5 Pueri uehementi ſomno premuntur, eo ꝙ omne nutrimẽtum ſurſum feratur ad eorum cerebrum. de Somno.& Vigil.ca. pit.3.E.
6 Pueri ſuperiores partes corporis magnas habent propter multum nutrimẽtum ad illas eleuatum. de Somno. & Vigil. ca pit .3.E.
7 Pueris non conferunt uina, nec eorũ nutricibus, quia uinũ ſpirituoſum eſt, & maxime nigrum, & multos uapores ad cerebrum eleuat. de Som.& Vigil.c.3.F.
8 Pueri quinq; menſibus ab ortu collũ nõ uertunt, & ebriis ſimiles ſunt, quia multũ humiditatis fertur ſurſum. de Som.& Vigil.cap.3.F.
9 Pueri recenter nati non ſomniant, quia multa euaporatio ad cerebrum eorum eleuata non ꝑmittit ſimulachra illa & phãtaſmata uideri pura. de Som.c.3.C.
10 Puerorum neminem pudet.2. Rhetoric. cap.6. G
11 Puer felix eſſe non poteſt, quia propter ætatem non poteſt operari ſecundum uirtutem, felix tñ dicitur ſpe.1.Ethic.c.9.B.
12 Puer non agit aliqua ſponte & uoluntarie.3.Ethico.c.1.F.
13 Puer græce an dictus ſit ab intemperantia, an intemperentia a puero, parum refert, puerilia tamen delicta intemperantiæ nomine appellamus.3.Ethic.c.12.B.
14 Pueri cupiditatibus maxime trahuntur, ideo caſtigandi ſunt, ne uitium creſcat.3. Ethic.c.12.B.
15 Pueros oportet eſſe ſub pædagogis, ut arceantur a cupiditatibus.3.Ethic.c.12.B.
16 Pueris naturales habitus inſunt.6. Ethicorum.c.13.A.
17 Puer non poteſt eſſe ſapiens.6. Ethicor. cap.8.B.
18 Pueri mutuo ſe diligunt propter uoluptatem.8.Ethic.c.4.D.
19 Pueri maximas uoluptates capiũt, ut illis ipſis uidetur.10.Ethic.c.3.D.
20 Pueri ea præſtabiliſſima eſſe putant, quæ apud illos ſunt, & quibus ipſi gaudẽt. 10. Ethico.c.6.D.
21 Puer non eſt felix, quia non eſt in ætate ꝑfecta, in qua conſiſtit felicitas.1. Mag. Mor.c.4.B.
22 Pueri habent quidem deliberandi arbitrium, ſed imperfectum.1. Politicorum.ca pit.8.D.
23 Pueri uirtus ad præfectum & ducẽ eſt, & non ad ſe, quia puer imperfectus eſt. 1. Polit.c.8.D.
24 Puerorum educatio conſyderanda eſt ei, qui tractat diſciplinam politicam, nã ex pueris tandem aſſumuntur, qui rempublicam gubernare debeant.1. Politicorum. cap.8.E.
25 Pueri propter ætatem non ſunt ciues ꝓprie, ſed ciues imperfecti.3. Politicorum. cap.1.B.
26 In Pueris prius exiſtit ira, & uoluntas, & concupiſcentia, deinde ſucceſſu ætatis ratio & mens in illis fit.7. Politicorum. cap.15.C.
27 Puerorum membra ne torqueantur, quibuſdam inſtrumentis utuntur aliquæ gẽtes, ut corpus illæſum obſeruetur.7.Politicorum.c.17. A.
28 Pueris confert aſſueſcere frigori & ad ſanitatem & ad res bellicas.7.Politicorum. cap.17.A.
29 Pueros, ſtatim ut nati ſunt, conſueuere ꝗdam barbaræ nationes immergere gelido amne, & ueſte parua amicire.7.Politicorum.cap.17.A.
30 Puerorum natura apta eſt, ut exerceatur ad frigus propter eorum calorem.7.Politicorum.c.17.A.
31 Pueri uſq; annos quinq; nõ ſunt tradẽdi alicui diſciplinæ, nec cogendi perferre labores, ne impediantur creſcere. Debẽt tamen motus quoſdam ſuſcipere, ut corporis pigritiam fugiant, qui motus parandi ſunt illis per ludum. At ludi eorum non debent eſſe illiberales, aut laborioſi, aut remiſſi, ſed tales debent eſſe eorum ludi, ut ſint imitatio eorum, quæ poſtea facere debent.7.Politic.c.17.B.
32 Pueri tales narrationes & fabulas debent audire, quales poſtea actiones facere debent.7 . Politic.c.17.B.
33 Pueri permittendi ſunt plorare, quia illi ploratus ſunt quoddam exercitium, nam compreſſio ſpiritus facit robur laborantibus, & id contingit pueris ploratum cohibentibus.7.Polit.cap.17.B.
34 Pueri abeſſe debent a conuerſatione ſeruorum, ne quid audiant ſeruile.7.Politicorum.cap.17.C.
35 Pueri non debent turpes picturas aſpicere, ne ad turpia prouocentur.7. Politico. cap.17. C.
36 Pueri ſeptimo anno diſciplinis debẽt imbui.7.Polit.c.17.E.
37 Puerorum cura etiam publice ſuſcipiẽda eſt in optima republica .8. Politicorum. cap.1.A.
38 Puerorum educatio oſtenditur.8.Politic. cap.2.per totum.
39 Pueri quattuor ſolent addiſcere, ſcilicet literas, gymnaſticam, muſicam, & pictoriã artem.8.Polit.c.3.A.
40 Pueri quibus inſtituendi ſint, oſtenditur. 8.Polit.cap.3.C.
41 Pueri non ſunt exercendi nimis laboribus, quia auferunt robur.8. Politicorum. cap.4.B.
42 Pueri propter ætatem nihil ferunt ſponte, quod non habeat in ſe iucunditatem. 8.Politicorum.cap.5.G.
43 Pueri neſciunt quieſcere, ideo illis datur Archytæ organũ, ut occupati eo, ea, quæ domi ſunt, non frangant. 8. Politicorum. cop.6.A.
44 Pueri exercendi ſunt in Lydia harmonia, quia confert ad ornamentum & diſciplinam.8.Polit c.7.D.
45 Pueri quomodo exercendi ſunt in gymnaſtica, habes.8.Politicorum. capit.8. per totum.
46 Puero prior eſt uir ſpecie & ſubſtantia.9. Metaph.T.Co.15.✳.

PVGNA. PVGNARE.
In Pugna honeſtas & non feritas præferenda eſt.8.Politicorum.ca.4.B. Quære Bellum. Miles.✳.

PVGNATOR.
Pugnatorum genus aliud eſſe ab agricolis non modo in optima republica, quã inſtituit Ariſtoteles, ſed etiam apud Aegyptios & Cretenſes ex legibus Minois & Seſoſtris diſtinguebantur.7. Politicorum c.10.A. Quære Miles. Patria.1.

PVLCHRITVDO. PVLCHRVM.
1 Pulchrum non poteſt eſſe animal exiguum. in Poet.c.6.D.
2 Pulchrum multipliciter dicitur.1.Topic. cap.13. B.
3 Pulchritudo minꝰ eligibilis eſt ꝗ robur, quia robur eſt in ſiccis & humidis, ex quibus animal conſtitutum eſt, pulchritudo uero uidetur eſſe quædam membrorum cõmenſuratio ſeu proportio.3.Topic.c.1.E.
4 Pulchri ſunt aliqui natura, alii fucis & arte.1.Elencho.c.1.A.

5 Pulchritudo pars felicitatis eſt.1. Rheto. cap.5.B.

6 Pulchritudo in magno corpore conſiſtit. 4.Ethic.c.3.A.

7 Pulchrum & bonum differunt, quia bonum eſt in operatione,pulchrum uero etiam in immobilibus.13.Metaphyſicorũ. cap.3.D.

8 Pulchri ſpecies ſunt ordo, commenſuratio, & diffinitum.13. Metaphyſicorum.capit.3.D.✳.

PVLMO.

1 Pulmonis gratia uocalis arteria eſt.2. de Aia.T.Commen.89.

2 Pulmo animalium greſſibilium plus caloris habet q̃ cæterorum animalium .2. de Aia.T.Co. 89.

3. Pulmonem habẽtia omnia reſpirare manifeſtum eſt.de Reſpirat.c.1.B.& cap. 4. H.I.&.c.6.A.

4 Pulmonem fungoſum & exanguem habẽtia animalia minus indigent reſpiratione,& propterea longo temporis ſpatio ſine reſpiratione perſtant incolumia. de Reſpirat.c.1.B.

5 Pulmo fungoſus ſemel inflatus diutius durat,& lõgo tempore refrigerat.de Reſpiratione.c.1.C.

6 Pulmone carent piſces. de Reſpiratione. cap.1.F.

7 Pulmonem fungoſum habentia diu eſſe poſſunt ſine reſpiratione,quia parum caloris habent.de Reſp.c.4.F.G.

8 Pulmonem habent omnia, quæ animal pariunt.de Reſp.c.4 .L.

9 Pulmonem habent ouipara, lacerti,aues, corticata,teſtudines,ſerpentes. de Reſpirat.cap.4.L.

10 Pulmonem & branchias habere nullum animal uiſum eſt, quia pulmo ad refrigerationem,quæ ſpiritu fit,datus eſt animalibus,& brãchiæ ad refrigerationem,quæ ab aqua fit.de Reſp.c.4.N.

11 Pulmo ad refrigerationem, quæ ab ſpiritu fit,datus eſt.Vnde & nomen uidetur accepiſſe πνέυμωμ, id eſt pulmo propter πνέυματοσ id eſt ſpiritus receptionẽ De Reſp.c.4.N.

12 Pulmonem alia animalia tantum habẽt, quæ plus ſortita ſunt caloris. de Reſpir. cap.6.A.

13 Pulmonem habentia animalia ſanguine refertum,maioris magnitudinis ſunt. de Reſpirat.cap.6. A.

14 Pulmonem habet homo ſanguine refertiſſimum,& propterea erectiſſim⁹ animalium incedit.de Reſp.c.6. B.

15 Pulmo ſpongioſus ſiue fungoſus eſt, & fiſtulis plenus,& ideo reſpiram⁹ illo.de Reſpirat.c.6.G.

16 Pulmo pluſq̃ uiſcera alia ſanguine refertus eſt.de Reſp.c.6.G.

17 Pulmonem habentia ſanguine refertum frequenti reſpiratione egent.de Reſpirat. cap.6. H.I.

18 Pulmo colligatus eſt cordi.de Reſpirat. cap.6. L.

19 Pulmone quædam animalia carent,quæ cor habent,ut piſces .de Reſpiratione.capit. 6. I.

20 Pulmo quando moueri non poteſt aut ſenio aut alia cauſa,calor naturalis nõ refrigeratur,& marceſcit.de Vit. & Mort. c.1.C.& de Reſpirat.c.6.M.

21 Pulmo durus in quibuſdam morbis efficitur,quia attolli non poteſt,& fit creberrima reſpiratio,& tandem mors. de Vit. & Mort.c.1.D.

22 Pulmo ſimilis eſt follibus, qui in officinis ferrariis habentur.de Vit.& Mort. capit. 2. D .

23 Pulmonis figura parum a figura cordis diſtat.de Vit.& Mort.c.2. D.✳.

PVLSIO.Motus ſpecies ſeu pulſus.

1 Pulſio motus diffinitur. 7. Phyſicorum. T.Co. 10.

2 Pulſio eſt motus a mouente,qui fit attractu.4.Meteor.T.Co.4.6.

PVLSATIO CORDIS.

Pulſationem in animalibus facit tumefactio humoris,qui ſemper a nutrimẽto accedit ad cor,& ultimam tunicam cordis eleuat,& ſemper hoc fit,q̃diu animal uiuit.de Vit & Morte.capit.2. C . Quære Cor.

PVMILIO.Quære Nanus.✳.

PVNICEVS COLOR.

1 Puniceus color medius eſt inter album & nigrum.de *Sen.& Sen.* c.4.I.

2 Puniceus color fit ex cõmixtione luminoſi & tenebroſi.de Colorib.C.

PVNIRE.

Punimus acerbius negantes & contradicentes,mitius uero fatentes.2. Rhetoric. c.3.A. Quære Pœna.

PVNCTVM.

1 Punctum eſt ſubſtantia cum poſitione .1. Poſter.T.Co.42.

2 Punctum in linea idem eſt, ꝙ unitas in numero,quia utrumq; eſt principium.1. Topic.c.14.D.

3 Puncta conſyderat phyſicus ut terminos corporis,mathematicus autẽ non.2.Phyſic.T.Co.17.18.

4 Punctum nec finitum nec infinitum eſt. 3.Phyſic.T.Co .24.

5 Puncti non eſt locus.4. Phyſicorum. T. Comment. 47.

6 Punctum dicere eſſe uacuum, abſurdũ eſt,licet in puncto non ſit corpus tãgibile.4.Phyſic.T.Co .57.

7 Punctum non exceditur a linea, ſi linea ex punctis non componitur.4. Phyſico. T.Comment.71.

8 Punctum puncto,impoſſibile eſt, eſſe immediatum. 4 .Phyſicorum.T.Com.90.

9 Punctum continuat longitudinem,& diſtinguit,quia eſt unius partis finis & alterius principium.4.Phyſicorum.T.Comment. 106.

10 Punctum licet diſtinguat,& continuet lineam,ut ipſum nunc tempus,differenter tamen,quia punctum eſt res permanens, & bis accipi poteſt,nunc uero ſucceſſiuũ 4.Phyſic.T.Co.106.& ultra.

11 Punctum non eſt pars lineæ,ſed ſemper linea eſt lineæ pars.4.Phyſicorum.T.Cõment.107.

12 Punctum & unitas non ſunt idẽ.5.Phyſicorum.T.Comment.29. &.6.Phyſicor. T.Com.3.

13 Puncta non poſſunt continuari, quia nõ habent ultima,quæ ſint unum.5.Phyſico. T.Comment.39.

14 Puncta & alia indiuiſibilia non poſſunt continuum componere. 6. Phyſicorum. T.Comment. 2.

15 inter Puncta duo ſemper mediat linea.6 Phyſic.T.Comment.2.&.5. Phyſicor.T. Comment.29.

16 ex Punctis non componitur linea.6.Phyſic.T.Co.88.

17 Punctum & quodcunq; indiuiſibile moueri non poteſt .6.Phyſicorum.T.Comment. 89.

18 Pũctum ſi nullam habet grauitatem,nec lineæ,nec ſuperficies habent.3.de Cæl.T. Comment.8.

19 Punctum,impoſſibile eſt,ꝙ habeat grauitatem.3.de Cæl.T.Co.9.

20 Punctum ſi graue aut leue eſt, denſum erit aut rarum.3.de Cæl.T .Co.10.

21 Punctum diuidi non poteſt. 3.de Cælo. T.Comment.10.

22 Punctorũ aliud grauitatẽ habebit, aliud leuitatem,ſi corpus componitur ex ſuperficiebus.3.de Cæl.T.Co. 14.

23 Punctum eo modo ſe habet ad lineam, quo linea ad ſuperficiẽ.3.de Cæl.T. Cõment.14.

24 Puncta ſola eſſe, fieri poteſt,ſi corpus cõponatur ex ſuperficiebus,quia omne reſoluitur in id,ex quo componitur . 3. de Cæl.T.Co.14.

25 ex Punctis non fit quãtum .1. de Generat.T.Comment.8.

26 Puncta omnia ſi ſimul ponantur, nullam facient magnitudinem. 1. de Generatio. T.Comment.8.

27 Punctum puncto non poteſt eſſe contiguum.1.de Gener.T.Co.9.

28 Punctum in magnitudie ubiq; & undiq; eſt.1.de Gener.T.Co.9.

29 Punctum puncto non poteſt eſſe conſequens.1.de Gener.T.Co. 9.

30 Puncta nõ poſſunt poni materia augmẽtationis .1.de Generatione.T. Co.29.

31 Punctum unitas eſt poſitionem habens in continuo.1.de Aia.T.Co.68.

32 Punctum motum lineam facere, dixerũt quidam.1.de Aia.T.Co. 68.

33 Puncta ſeparari a corporibus nõ poſſũt, niſi dicamus ex punctis lineam conſtitui, & diuidi in puncta.1.de Anima.T.Comment.71.

34 Puncta infinita eſſe uidentur in qualibet magnitudine.1.de Aia.T .Co.71.

35 Puncta & ſimilia indiuiſibilia monſtrant intellectui ut priuationes.3.de Anima.T Comment.25.

36 Puncti non eſt generatio.10. Ethicorum. cap.4.B.

37 Puncta an ſubſtantiæ ſint, an nõ ſint, & an ſint principia rerum,diſputatur.3.Metaph.T.Co.17.

38 Punctum eſt omnino indiuiſibile poſitionem habens in continuo.5.Metaphyſico. T.Comment. 12.

39 Puncta & reliqui termini corporis uidentur quibuſdam magis eſſe ſubſtãtia,q̃ ipſum corpus.7.Metaphyſicorum.T.Comment.5.

40 Puncta ſunt abſq; hoc, ꝙ ipſa generent per ſe.8. Metaphyſicor.T. Co.14.

41 ex Punctis nihil poteſt componi.13. Metaph.c.2.H.

PVPILLA.Oculi. *Seu* pupulla

1 Pupilla humorem aqueum cõtinet. 2.de Anima.T.Comment.82.& de *Sen.& Sẽ ſat.*cap.2.G.

2 Pupillæ pellicula ſi ægrotat, uidere non poſſumus.2.de Aia.T. Co.83.

3 Pupilla ex aqua conſtat. 2.de Aia.T.Cõment.103.✳.Pupulla.

PVRPVREVS COLOR. PVRPVRA.

1 Purpureus color medius eſt inter album & nigrum. de Sen. & Sen. c. 4. I.

2 Purpureus color fit ex commixtione cãdidi & umbroſi. de Coloribus. C.

3 Purpuræ uenditores quomodo impoſturam faciunt, dum libra pẽſant. Quære Libra. 4. Color.

PVSILLITAS. Vitium.

1 Puſillitas eſt uitium oppoſitum magnificentiæ per defectum. 4. Ethicor. cap. 2. E

2 Puſillitas oppoſita magnificentiæ, licet ſit uitium, non tamen affert probrum, quia non eſt aliis detrimẽtoſa, nec nimium deformis. 4. Ethic. c. 2. E.

PVSILLANIMIS. PVSILLANIMITAS.

1 Puſillanimitas contraria eſt magnanimitati & magnificentiæ. 1. Rhetoricorum. capit. 9. B.

2 Puſillanimes inuidi ſunt, quia omnia eis magna uidentur. 2. Rhet. c. 10. B.

3 Puſillanimitas opponitur magnanimitati per defectum. 2. Ethicor. c. 7. B.

4 Puſillanimis eſt, qui ſe cẽſet dignum minoribus. 4. Ethic. c. 3. A.

5 Puſillanimis meretur quidẽ bona, illis tamen ſeipſum priuat, quibus dignꝰ eſt. 4. Ethicorum. c. 3. G.

6 Puſillanimes nõ ſunt ſtolidi, ſed pigri potius. 4. Ethic. c. 3. H.

7 Puſillanimitas magis opponitur magnanimitati q̃ lentitudo. 4. Ethic. c. 3. H.

PVTEI MVLCTA. Iudicium quoddã ſeu forũ iudiciale erat Athenis, quod dicebatur putei, in quo reorum, qui ſemel accuſati fuerant cædis inuoluntariæ iudicium agitabatur, & cædis uoluntariæ accuſabãtur. In quo iudicio reus illuc naui uehebatur, ex qua cauſam dicebat, ita tñ ut terram non attingeret, nec ponte aut anchoris ſiſteretur nauis.

Putei mulcta iudicium Athenis. 4. Politicorum. c. 16. A.

PVTEVS.

1 Putei magis uaporant Borea flante q̃ auſtro. 1. Meteor. c. 10. D.

2 Putei Pythopolis. Quære Pythopolis.

3 Puteorum aquæ manu factæ ſunt. 2. Meteor. c. 1. D.

4 Puteorum tollones, qui & grues ſeu ciconiæ dicũtur, cur ea figura maxime fiant, nam fabri materiæ plumbum imponunt augẽdi põderis gratia, quod quidem & plena & uacua ſitula ſemper eſt idem, habes. Mechanic. c. 28. per totum. ✳.

PVTREFACTIO. PVTREFACERE. PVTRIDVM.

1 Putrefactio eſt contrarium maxime commune generatiõi ſimplici, quia om̃is corruptio naturalis hac uia ſcilicet putrefactionis procedit. 4. Meteororum. T. Comment. 3.

2 Putrefactio particularis eſt, quando compoſitum ſecundum aliquam partem putreſit. 4. Meteor. T. Co. 4.

3 Putreſcunt omnia præter ignem, nã terra, & aer, & aqua, putreſcit, quia ſunt igni materia. 4. Meteor. T. Co. 5.

4 Putrefactiõis cauſa eſt propria frigiditas compoſiti cum humido, quia quod putreſcit, defectum caloris patitur & caliditatem extraneam. 4. Meteor. T. Co. 6.

5 Putrefactio ẽ corruptio proprii & naturalis caloris in unoquoq; humido exiſtentis ab extranea caliditate. 4. Meteo. T. Co. 6.

6 Putreſcentia omnia ſicciora ſunt, & tandẽ cinis & terra fiunt, quia exeũte calido, euaporat, & difflatur humiditas, & illud quod inducit humiditatem, iam non eſt. 4. Meteor. T. Comment. 7.

7 Putreſcunt omnia minus in frigoribus q̃ in æſtu, nam hyeme aer & aqua circumdantes parum caloris retinent, & ideo nullas uires habet calor, æſtate uero maiores uires habet. 4. Meteor. T. Co. 8.

8 Putreſcere non poſſunt concreta & cõgelata, quia plus frigoris in ſe habent, q̃ aer caloris, & ideo calor non tranſmutat, quia non euincit. 4. Meteor. T. Co. 9.

9 Putreſcere non poſſunt feruentia & calida, quia plus caloris in ſe retinẽt, q̃ aer circundans, ideo nullam permutationem facit calor. 4. Meteor. T. Co. 10.

10 Putreſcunt minus, quæ mouentur, & fluunt, q̃ quæ quieſcunt, quia circunſtantis caloris minor impreſſio fit. 4. Meteor. T. Comment. 11.

11 Putreſcunt minus maiora q̃ minora, quia maiorum maior eſt calor, & frigus, minorum uero minor. Vñ mare totum nunq̃ putreſcit, maris uero pars ſeparata cito putreſcit. 4. Meteor. T. Co. 12.

12 ex Putreſcentibus animalia generantur, quia calor naturalis, qui educitur, q̃ ſegregata ſunt, conſiſtere facit. 4. Meteor. T. Comment. 13. ✳. Putridum.

Q

QVADRANGVLVS.

Quadrangulus continet triãgulum. 2. de Aia. T. Co. 31.

QVADRATVM.

1 Quadratum qui appellat uirum bonum, metaphora utitur, & utrinq; perfectum dicit. 3. Rhetor. c. 11. A.

2 Quadratum altera parte longius ponebant Pythagorici, eſſe unum e ſuis decẽ prædicamentis. 1. Metaphyſicorum. capit. 5. C.

QVAERERE.

1 Quærentes ſimiliter de omnibus omnio increpandi ſunt. 2. de Cæl. T. Co. 34.

2 Quærere qui uult bene, debet ſibiipſi inſtantias facere. 2. de Cæl. T. Co. 80.

3 Quærere & conſultare differunt ſicut ſuperius & inferius, nam conſultare eſt qd̃dam quærere, ſed non econtrario. 6. Ethicorum. c. 9. A.

QVAESTOR. Magiſtratus, cuius multæ ſunt differẽtiæ. Hic de quæſtore urbano intelligit.

Quæſtores magiſtratꝰ ſunt, ad quos referuntur redditus publici, & conſeruantur apud eos, ut diſtribuantur in ſingulas oportunitates. 8. Polit. c. 8. B.

QVAESTIO. Vt opponitur reſponſioni.

1 Quæſtiones æquales numero ſunt iis, q̃ ſciuntur. 2. Poſter. T. Co. 1.

2 Quæſtiones ſcibilium tantum ſunt quattuor, ſi eſt, quia eſt, & propter quid eſt, & quid eſt. 2. Poſter. T. Co. 1.

3 Quæſtiones omnes eſſe medii probatur. 2. Poſter. T. Co. 1.

4 Quæſtio omnis cauſam quærit. 2. Poſte. T. Comment. 1.

5 Quæſtiones medii ſunt quid eſt, & propter quid eſt. 2. Poſter. T. Co. 1.

6 Quæſtio eſt demonſtratio uoluntatum, uel rerum, aut uerborum adinuicem, aut ad aliam diſſentientem uitam. Rhetor. ad Alexand. c. 4. A.

7 Quæſtio ex quibus conſtare debeat, oſtẽditur. Rhetoricorum. ad Alexandrum. cap. 4. per totum.

8 in Quæſtione quacunq; oportet aliquid eſſe notum & aliquid ignotum, quod interrogamus. 7. Metaphyſicorum. T. Co 60. Quære Cauſa. Interrogans.

QVAESTIO. Pro tormentis, quibꝰ ueritatem extorquent iudices a reis.

1 Quæſtio eſt unum ex illis quinq;, quæ faciunt fidem in iudiciali genere cauſarũ. 1. Rhetor. c. 15. A.

2 pro Quæſtionibus, aut contra quæſtiões quæ faciant, oſtenditur. 1. Rhetoricorum. cap. 15. I.

3 Quæſtiones uidentur fidem facere, quoniam cogunt. 5. Rhetor. c. 15. H. I.

4 Quæſtio eſt hominis conſcii inuita confeſſio. Rhetor. ad Alexand. c. 14. A.

5 Quæſtionibus quomodo uti debeamus, aut cum illas laudamus, & debere fieri dicimus, aut cum illas uituperamus, & improbamus, oſtenditur. Rhetor. ad Alexandrum. c. 14. per totum.

QVALITAS. QVALE.

1 Quale in omnibus fere dicitur denominatiue a qualitatibus, ut ab albedine, albus, a iuſtitia iuſtus. Prædicamentorum. cap. 8. H.

2 Qualia aliquando non dicuntur denominatiue, quia non ſunt impoſita nomina qualitatibus, ut a curſor & pugil. Aliquando licet nomen impoſitum ſit, non dicũtur denominatiue, ut a uirtute dicit̃ ſtudioſus, & non uirtuoſus. Prædicam. capit. 8. H.

3 Qualibus ineſt contrarietas, ut iuſto iniuſtum, non tamen omnibus, quia rubro & pallido & ſimilibus coloribus nihil eſt contrarium eorum, quæ ſunt qualitates. Prædicam. c. 8. H.

4 Quale quali contrarium eſt, & non aliquid aliorum. Prædicam. c. 8. I.

5 Qualia ſuſcipiunt magis & minus, non tamen omnia. Prædicamentorum. capit. 8. L.

6 Quale & aliquid unum & idem contingit eſſe. Prædicament. c. 8. L.

7 Qualitas eſt, ſecundum quam quale aliquid dicitur. Prædicam. c. 8. A.

8 Qualitas eſt de numero eorũ, quæ multipliciter dicuntur. Prædicamentorum. capit. 8. A.

9 Qualitatis prima ſpecies eſt habitus & diſpoſitio. Secunda ſpecies eſt, ſecũdum quam pugillatores, uel curſores, uel ſalubres, uel inſalubres dicimus, & ſimpliciter quæcunq; ſecundum potẽtiam uel impotentiam naturalem dicuntur. Tertia ſpecies ẽ paſſibilis qualitas, uel paſſio, ut dulcedo, amaritudo, calor, albedo, & ſimilia.

Prædicam.cap.8. A.C.

10 Qualitates paſſibiles dicuntur, non ꝙ id q̄d illas qualitates ſuſceperit, aliquid patiatur, ſed quia unaquæꝗ illarum effectiua eſt paſſionis ſecundum ſenſum, ut dulcedo efficit quandam paſſionem ſecũdũ guſtum, calor ſecundum tactum. Prædicament.c.8.D.

11 Qualitates ſunt, quæ diu durant, ut pallor ex ægritudine longa, nigredo ex æſtu nimio. Prædicam.c.8.F.

12 Qualitates in tertia ſpecie etiã dicũtur illæ paſſiones, quæ a natiuitate inſunt, & difficile mobiles ſunt, ut amentia, & mẽtis alienatio. Prædicam.c.8.G.

13 Qualitatis quarta ſpecies ē figura, & forma conſtans circa unumquodꝗ, ut rectitudo & curuitas circa triangulum, quadratum rotundum. Prædicamentorum. cap.8.G.

14 Qualitati ineſt contrarietas, ut iuſtitiæ iniuſtitia, albedini nigredo. Prædicamento. cap.8.H.

15 Qualitati contraria eſt qualitas, & nō aliquid aliorum prædicamentorum. Prædicament.c.8.I.

16 Qualitatis proprium eſt ſecundum eã ſimile aut diſſimile dici. Prædicamentor. cap. 8.L.

17 Qualitatum genera omnia fere ad aliq̄d ſunt. Species uero nō ſunt ad aliquid, ut ſcientia alicuius ſcibilis, grammatica non eſt alicuius grammatica. Prædicamento. cap.8.L.

18 Qualitas non eſt infinita, niſi per accidẽs, id eſt per quantitatem. 1. Phyſicorum. T. Comment.15.

19 Qualitas indiuiſibilis eſſe non poteſt. 1. Phyſic. T. Co.18.

20 Qualitas nec finita eſt, nec infinita. 3. Phyſic. T. Co.24.

21 ad Quale eſſe motum, oſtenditur. 5. Phyſicorum. T. Co.9.18. & .11. Metaphyſicorum.c.10.D.

22 ad Qualitatem qui eſt motus, dicitur alteratio. 5. Phyſic. T. Co.18.

23 Qualitas, & accidentia, ut ſanitas, & ægritudo ſubiecti permanentis in eadem diſpoſitione, ſi numero erit una in diuerſis temporibus, quæritur. 5. Phyſicorum. T. Co.37. & ultra.

24 Qualitas diuiditur per accidens ad diuiſionem motus. 6. Phyſicorum. T. Comment.37.

25 ſecundum Qualitates ſenſibiles alterantur, quæ alterantur. 7. Phyſic. T. Co.14.

26 Qualitatis in prima ſpecie non eſt alteratio, nec in quarta, licet non ſint per ſe. 7. Phyſic. T. Co.15.

27 Qualitates paſſibiles dupliciter poſſunt diuidi, aut ſecundum ſpeciem, aut ſecũdũ accidens. 3. de Cæl. T. Co.7.

28 Qualitates non eſſent, ſi ſubſtantia non eſſet. 1. de Gener. T. Co.11.12.

29 Qualitates non ſunt ſeparabiles a ſubſtãtia. 1. de Gener. T. Co.11.12.

30 Qualitates contrariæ ſenſibiles non omnes faciunt elementa, ſed qualitates cõtrariæ ſenſibiles ſecundum tactum. 2. de Generat. T. Co.7.

31 Qualitates contrariæ tangibiles ſunt calidum & frigidum, humidum & ſiccum, graue & leue, durum & molle, lubricum & aridum, groſſum & ſubtile. 2. de Gene. T. Comment.8.

32 Qualitates actiuæ ſunt calidum & frigidum, humidum uero & ſiccum ſunt paſſiuæ. 2. de Gener. T. Co.8.

33 Qualitates primæ contrariæ non reducũtur in alias, ſed omnes aliæ in ipſas. 2. de Gener. T. Co.15. & ultra.

34 Qualitates primas, neceſſe eſt, eſſe quattuor. 2. de Gener. T. Co.15.

35 Qualitates ſenſibiles cum ſint in corporibus, & omne corpus in infinitum diuidi poſſit, an illæ qualitates in infinitum diuidi poſſint, dubitatur, & in utramꝗ partẽ obiicitur. de Sen. & Senſ. c.6.A.B.

36 Qualitates ſenſibiles non ſunt diuiſibiles ſecundum ſpeciem in infinitum, quia oẽs huiuſmodi qualitates habent determinata extrema, ut in coloribus albũ & nigrũ, in ſaporibus dulce & amarum, in ſonis acutum & graue, &c. ergo & media ſunt determinata, & ſic ſecũdum ſpeciem nō ſunt diuiſibiles in infinitũ. de Sen. & Sen. cap.6.C.

37 Qualitates ſenſibiles licet ut q̃litates non ſint diuiſibiles in infinitas ſpecies, ſunt tamen diuiſibiles in partes infinitas per accidens, quæ diuiduntur ad diuiſionẽ continui. de Sen. & Sen.c. 6.D.

38 Qualitatum ſenſibilium partes quædam non ſentiũtur propter paruitatem ſuam, ſunt tamen ſenſibiles in potentia, ut milleſima pars millii, q̃uis uiſus applicetur, latet. Et dieſis in cantu latet propter ſui paruitatem, q̃uis totus cantus audiatur. de Sen. & Sen.c.6.D.

39 Qualitates licet ſeparabiles nō ſint a ſubiecto, rationes tamen diuerſas habent, ut alia ſit ratio albi, alia dulcis, licet idem ſubiectum ſit album & dulce. de Senſ. & Senſat.c.4. N.

40 Qualitates diuturniores non ſunt magis qualitates, q̃ minus diuturnæ, ut albedo unius diei, q̃ unius horæ. 1. Ethicorum. capit.6.C.

41 Quale pro quali ſit agendum aut patiendum, difficile eſt iudicare in moribus. 3. Ethicorum.c.1.C.

42 Qualis quiſꝗ eſt, talia dicit, atꝗ agit. 4. Ethicorum.c.7. B.

43 Quale dicit̃ quattuor modis. Primo, differentia ſubſtãtiæ, ut quale animal homo, quoniam bipes. Secundo modo dicitur, ut ĩmobilia & mathematica, ueluti numeri quales quidam ſunt, ut qui compoſiti. Tertio modo quæcunꝗ ſubſtantiarum, quæ mouentur paſſiones, ut caliditas frigiditas, albedo nigredo, grauitas & leuitas & ſimilia. Quarto modo ſecundum uirtutem & malitiam ſeu uitium, & omnino bonum & malum. 5. Metaphyſicorum. T. Comment. 19.

44 Quale ad duos modos principaliter reducitur, ſcilicet ad differentiam, & ad paſſiones, id eſt paſſibiles qualitates. 5. Metaphyſicorum. T. Co.19.

QVANDO.

ad Quando non eſſe motum, probatur. 5. Phyſicorum. T. Comment.9.18. &. 11. Metaphyſicor. c.10.D.

QVANTITAS. QVANTVM.

1 Quantitati nihil eſt contrarium. Prædicament.c.5.I.

2 Quantitas alia cõtinua, alia diſcreta. Prædicament.cap.6.A.

3 Quantitatum alia conſtat ex habentibus poſitionem in continuo, alia ex nō habẽtibus. Prædicament.cap.6.A.

4 Quantitas habens partes in continuo ē, in qua ſingulum eorum, quæ in illa ſunt, ſitum eſt, & habes, unde ſumas, & aſſignes, ubi unumquodꝗ ſitum eſt, & ad quã partem reliquarũ copulatur. Prædicamẽtorum.c.6.C.

5 Quantitas non ſuſcipit magis aut minꝰ, nam bicubitum non eſt magis, nec minus. Prædicam.c.6.I.

6 Quantitatis tã continuæ q̃ diſcretæ maxĩme proprium eſt, ꝙ ſit æqualis uel inæq̄lis. Prædicament.c.6.I.

7 Quantitatem habentia potius dicuntur æqualia, aut inæqualia, q̃ ſimilia, aut diſſimilia. Prædicament.c.6.E.

8 Quanta ꝑ ſe dicũtur uel illa, q̃ habẽt partes poſitionem habentes in cõtinuo, uel illa, quorum partes habent aliquem ordinem. Reliqua dicuntur quãta per accidens, ut albedo eſt quanta per accidens, hoc eſt per ſuperficiem, cui inhæret. Prædicament.c.6.E.

9 Quantitati infinitum congruit. 1. Phyſic. T. Comment. 15.

10 Quantitas indiuiſibilis non poteſt eſſe. 1 Phyſ. T. Co.18.

11 Quantitate ſola occupant corpora, licet ab aliis accidentibus quantitas ſepararet̃, quod non poteſt eſſe. 4. Phyſicorum. T. Comment.76.

12 ad Quantitatem eſt motus. 5. Phyſicorũ. T. Commen.9.18.&.11. Metaphyſicorum. cap.10.D.

13 ad Quantitatem qui eſt motus, dicitur augmentatio, & diminutio. 5. Phyſicorũ. T. Comment.18.

14 Quantitas diuiditur in multitudinem & magnitudinẽ. 5. Metaphy. T. Co.18.

15 Quantum dicitur, quod eſt diuiſibile in ea, quæ inſunt, quorũ utrũꝗ, aut ſingula unum aliquid, & hoc aliquid nata ſunt eſſe. 5. Metaphyſ. T. Co.18.

16 Quanta alia ſunt per ſe, ut linea, aut ſuperficies, aut corpus, alia per accidens, ut muſicum, & albedo. 5. Metaph. T. Co 18.

17 Quãtum per ſe duplex eſt, unum quod eſt accidens alicui quanto, aliud non ratione ſubiecti, in quo eſt, ſed ex eo diuiditur ad diuiſionem alicuius quantitatis, ut motus, & tempus ſunt quædam quanta, & continua, quia ea, quorum ſunt, ſũt diuiſibilia, & ipſa diuiduntur ad diuiſionem eorũ. 5. Metaph. T. Co.18.

18 Quãtum per ſe eſt duplex, quoddã eñ ſignatur per modum ſubſtantiæ & ſubiecti, ut linea, aliud uero per ſe pertinet ad genus quãtitatis, & ſignatur per modum habitus uel paſſionis talis ſubſtantiæ, puta lineæ. 5. Metaph. T. Co.18.

19 Quantũ ut quãtum eſt, cognoſcitur uno aut numero. 10. Metaphyſic. T. Co.2.

20 de Quantitate maxime proprie dicitur menſura, & a quãtitate deriuatur in alia. 10. Metaphyſicorũ. T. Co.2. Quære Magnitudo.✳.

QVATERNITAS.

a Quaternitate prima dixit Plato eſſe ſẽſum. 1. de Aia. T. Co.27. Quære Plato.

QVERCVS. Quære Viſibile. 17.

QVERERE. Quære Quærere.

QVERVLVS.

Querulus & facetus cõtrarii ſunt. 2. Rhetor, cap.13. D.

QVESTOR. Quære Quæſtor.
QVESTIO. Quære Quæſtio.
QVESTIO. Pro cruciatibus. Quære Quæſtio pro cruciatibus.
QVID.
Quid pro quo ſit agendum, difficile eſt iudicare.3.Ethic.c.1. C.
QVID EST.
1 Quid eſt in aliquib9 oportet præcognoſcere.1.Poſter.T.Co.2.
2 Quid eſt ſcire nõ poſſumus, abſq; hoc ꝙ ſciamus quia eſt.2.Poſte.T.Co.8.
3 Quid eſt quærere ſi non habeatur, quia eſt, nihil eſt quærere.2.Poſter. T. Co.8.
4 Quid eſt, eſt principium ſyllogiſmorum. 13.Metaph.c.4.B.
QVIDDITAS.
Quidditas eſt, quod dicitur unũquodq; per ſe.7.Metaphyſicor. T. Co.11. Quære Quod quid eſſe. Subſtantia.✳.
QVIES. QVIESCERE.
1 Quies motui contraria eſt ſimpliciter. Prædicament.c.13.B.
2 Quies & motus circa idem ſubiectum ſunt.3.Phyſic.T.Co.16.
3 Quies eſt immobilitas illius, quod aptũ natum eſt moueri.3.Phyſic.T.Co.16.
4 Quies menſuratur tempore per accidẽs, qa quies in tẽpore ẽ. 4.Phyſi.T.Co.118.
5 Quieſcens poteſt eſſe in numero motus. 4.Phyſic.T.Co. 118.
6 Quieſcit non omne immobile, ſed priuatum motu, quo aptum natum eſt moueri.4.Phyſic.T.Co.118.
7 Quies quæ ſit, quæ opponitur motui, habes.5.Phyſic.T.Co.20.54.59.60.
8 Quies opponitur motui priuatiue.5.Phyſicor.T.Co.53.&.8.Phyſicor.T.Co. 7.& 2.de Cæl.T.Co.18.
9 Quietes inter ſe opponuntur.5. Phyſico. T.Co.54.
10 Quies nõ omni motui opponitur.5.Phyſic.T.Co.54.
11 Quietes cõtrariæ opponuntur, ut quies, quæ eſt in ſanitate, & quies, quæ eſt in morbo.5.Phyſic.T. Co.54.
12 Quies nõ dicitur opponi mutationi, quæ eſt gñatio, aut corruptio, ſed illi mutationi opponiť nõ mutatio.5.Phyſi.T.Co.55
13 Quies extra naturam quomodo dicať, habes.5.Phyſic.T.Co.61.
14 Quies non poteſt fieri in nunc, nec in indiuiſibili aliquo.6.Phyſ.T. Co.30.32.
15 quod Quieſcit, habet ſe ſimiliter & nũc & prius & ſecundum ſe totum & ſecundum ſuas partes. Hinc quies eſſe non poteſt in indiuiſibilibus, quia carent partib9. 6.Phyſ. T.Co. 30.32.
16 Quieſcere dicuntur illa, quæ ſunt apta nata moueri.6.Phyſic.T.Co.30.
17 in Quiete non eſt accipere primum .6. Phyſic.T. Co.62.
18 Quieſcere ſemper om̃ia, dicere, eſt ſenſui non credere, & eſt intellectus infirmitas. 8.Phyſic.T.Co.22.25.
19 Quieſcunt omnia in propriis locis, & uiolẽter ex iis mouẽť.8.Phyſic. T.Co.24.
20 Quieſcere omnia ſemp, aut oĩa ſemp moueri, impoſſibile ẽ.8.Phyſ. T.Co.24.26.
21 Quieſcunt quædam non ſemper, ſed aliquando.8.Phyſ. T.Co.25.
22 Quieſcere ſeipſis poſſunt, quæcunq; mouent ſeipſa .8.Phyſicor. T.Co. 26.
23 Quieſcunt aut ſecundum naturam aut uiolenter omnia.8.Phyſ.T .Co. 26.
24 Quieſcunt omnia in loco illo, ad quẽ nõ uiolenter mouentur.1.de Cæl. T.Co.76.
25 Quieſcũt omnia, cum ad locũ ſuum peruenerint.1.de Cæl.T.Co.100.
26 Quies alia naturalis, alia uiolenta, ſicut & motus.2.de Cæl.T.Co.84.
27 Quies ſenſibile commune eſt.2. de Aĩa. T.Co.64.&.133.
28 Quietem priuatione motus ſentimus. 2. de Aĩa.T.Co.133.
29 Quies utilis eſt animalibus, quia moueri ſemp nõ poſſunt.de Som.& Vig.c.2.G.
30 in Quiete perfectior operatio aliquando eſt q̃ in motu, ut patet in operatiõe dei, qui immobilis operatur.7.Ethic.c.14.D.
31 Quies confert febricitãti.10.Ethic.c.9.E.
32 Quieſcens mens proficit, ſicut corpus exercitio.7.Polit.c.16.D.
33 Quieſcens cur minus admittit mouentem, q̃ ſi moueri iã incœperit, habes. Mechanic.c.31.per totum.
34 Quieſcẽs ponebãt Pythagorici, eẽ unũ e ſuis decẽ prædicamẽtis.1 .Metaphyſicorũ. cap.5. C.
35 Quies unius eſt, mot9 uero multitudinis. 4.Metaph.T.Co. 6.
36 Quieſcere omnia, qui dicunt, refelluntur. 4.Metaph.T.Co.29.
QVOD QVID ERAT ESSE. Seu quod quid eſt.
1 Quod qd eſt ipſius ſcientiã tm̃ poſſumus uenari p primã figurã.1.Poſteriorum .T. Comment.31.
2 Quod quid eſt ipſius ſcientia affirmatiua eſt .1. Poſteriorum . T . Co.31.
3 Quod quid eſt de eo cuius eſt non poſſe demonſtrari per ſyllogiſmum reduplicatiuum, oſtenditur.2.Poſter.T.Co.3.
4 Quod quid eſt principiũ eſt illius, cui9 eſt. 2.Poſter.T.Co.3.
5 Quod quid eſt prædicať de eo, cui9 eſt, in eo quod quid eſt.2.Poſter.T.Co.3.
6 Quod quid eſt non poſſe demonſtrari de eo, cuius eſt per ſyllogiſmum diuiſiuum, oſtenditur.2.Poſter.T.Co.4.
7 Quod quid eſt non poſſe demonſtrari de eo, cuius eſt per diffinitionem diffinitiõis, oſtenditur.2.Poſter.T.Co.5.
8 Quod quid eſt non poſſe demõſtrari per ſyllogiſmum demonſtratiuum, oſtẽditur. 2.Poſter.T.Co.6.
9 Quod quid eſt non poteſt demonſtrari per diffinitionem, nec per inductionem, nec per ſenſum.2.Poſter.T.Co.6.
10 Quod quid eſt ſcire de aliquo, præſuponit ſcire quia eſt.2.Poſter.T.Co.7.
11 Quod quid eſt hõ, & eſſe hominem, aliud eſt.2.Poſter.T.Co.7.
12 Quod quid eſt ſupponitur in demonſtrationibus, non autem demonſtratur.2.Poſter.T.Co.7.
13 Quod quid eſt demonſtratur per aliud quod quid eſt.2.Poſter.T.Co.8.
14 Quod quid eſt eo modo habemus, quo modo habem9 quia eſt.2.Poſter.T.Co.8.
15 Quod quid eſt quodãmodo demonſtrať, quodãmodo non.2.Poſter.T.Co.10.
16 Quod quid eſt ſcire idem eſt & propter quid eſt.2.Poſter.T.Co.12.
17 Quod quid eſt quomodo eſt inueſtigandum, habes.2.Poſter.T.Co.17.
18 Quod quid eſt conuertitur cum eo, cuius eſt.2.Poſter.T.Co.34.
19 Quod quid erat eſſe non contingit reduci ad aliam diffinitionem multiplicantẽ rationem.2.Metaphy.T.Co.10.
20 Quod quid eſt ſubſtantiã ſignificat.7.Metaphy.T.Co.2. Quære Aĩa.117. Cauſa.23
21 Quod quid erat eſſe ſubſtantiæ ſenſibilis quid ſit, oſtenditur rationibus logicis.7. Metaphy.T.Co.11.
22 Quod quid erat eſſe eſt id, quod dicitur unumquodq; per ſe.7.Metaphy.T.Co.11.
23 Quod quid erat eſſe non dicitur de ſubiecto, ut paſſio.7.Metaphy.T.Co.11.
24 Quod quid erat eſſe illorũ eſt, quorũcũq; ratio eſt diffinitio.7.Metaphy.T.Co.13.
25 Quod quid erat eſſe ſolius primo & maxime ſimpliciter eſſe diffinitionem, probatur.7.Metaphy.T.Co.13.& ultra.
26 Quod quid erat eſſe primo conuenit ſubſtantiæ, cæteris uero prædicamẽtis quodã modo.7.Metaphy.T.Co.14.15.
27 Quod quid erat eſſe multipliciter dicitur, nam primo de ſubſtantia, quodammodo de aliis prædicamentis.7. Metaphyſi.T. Comment.14.15.
28 Quod quid erat eſſe non uniuoce nec æquiuoce dicitur de ſubſtantia & accidẽte. Non uniuoce, inquam, quia non eſt eadẽ ratio, nõ æquiuoce, quia ad unũ.7.Metaphyſi.T.Comment.15.
29 Quod quid erat eſſe ſolius diffinitionem eſſe primo, probatur.7.Metaphyſi. T. Comment.16.
30 Quod quid erat eſſe dicitur eſſe unius cuiuſq; ſubſtantia.7.Metaphy.T.Co.20.
31 Quod quid erat eſſe non uidetur eſſe ſubſtantia eorum, quæ ſecundũ accidẽs prædicanť.7.Metaphy.T.Co.20.
32 Quod quid erat eſſe non eſt aliud ab eo cuius dſt.7.Metaphy.T.Co.20.
33 Quod quid erat eſſe non eſt ſeparatum ab eo, cuius eſt.7.Metaphy.T.Co.20.
34 Quod quid erat eſſe, & ipſum cuius eſt nõ ſunt idem in iis, quæ ſunt per accidẽs. 7.Metaphy.T.Co.21.
35 Quod qd erat eſſe ſi nõ eſt idẽ illi, cuius eſt, & ſi nõ differat quod qd erat eſſe ab eo cuius eſt in iis, q̃ ſunt per accidẽs, quæ in cõuenientia ſequãtur, oſtẽdiť.7.Metaphy. T.Comment.21.
36 Quod quid erat eſſe rei ſi aliud eſt ab eo, cuius eſt, erit proceſſus in infinitum.7. Metaphyſic.T.Co.21.
37 Quod quid erat eſſe rei non eſſe idem cũ eo cuius eſt in iis, q̃ ſunt per ſe, rationes ſophiſticæ, q̃ uidentur probare, refelluntur. 7.Metaphy.T.Co.21.
38 Quod quid erat eſſe ex quibus conſtituatur, oſtenditur.7.Meta.T.Co.33.& ultra.
39 Quod quid erat eſſe ſubſtantia eſt, & eius ratio eſt diffinitio.8.Metaphy.T.Co.2.

R

RADICATIO. Plantarũ morb9. Quære Plãta.48.49.51.52.
RADIX. In plantis.
Radix in arbore idem eſt ꝙ caput & os in homine. 2.de.Anima.T.Co.38.& de Lõgit.& Breuit.Vit.cap.3.D.✳.
RANA.
1 Ranæ ſpirant.de Reſpiratione.cap.4.L.
2 Ranæ pulmonem fungoſum habent, & ideo manere poſſũt diuti9 ſub aqs, qa pulmo exãguis nõ indiget frequẽti reſpiratio

ne,quæ tamen ſi multo tempore uiolenter ſub aquis contineātur,ſuffocantur. de Reſpirat.cap.1.B.C.

3 Ranæ prorſus mutæ ſunt in Cyrene & in Seripho. Si uero ranæ ſeriphiæ alio tranſferātur,uocales fiunt,nec amplius obmuteſcunt.de Admirand.Audit.61.✳.

RARITAS . RAREFACTIO . RARVM.

1 Rarum nō eſt in quarta ſpecie qualitatis, quia magis uidetur ſignificare quandam partium poſitionem,ꝙ quale quid.Prædicament.c.8.G.

2 Rarum eſt,cuius partes a ſe magis diſtant ꝙ denſi partes.Prædicament.c.8.H.

3 Rarum & denſum principia rerum aliqui poſuerunt.1.Phyſic.T.Co.32.

4 Rarefactionem & denſitatem ignorantes moueri omnia dicebāt, uno mobili moto. 4.Phyſic.T.Co.79.Quære Xuthus.

5 propter Raritatem & denſitatem quidam putabāt manifeſtum eſſe, uacuū eſſe corporibus mixtum.4.Phyſi.T.Co.79.

6 Rarum ſi id dicatur eſſe, quod multa uacua ſeparata habet,ex rationibus quibus probatur uacuum non eſſe, probabitur etiam, tale rarum non eſſe.4.Phyſic.T.Co.80.& ultra.

7 Rarefactione & condenſatione poſita, nō eſt neceſſe intumeſcere cælum, aut æqualem eſſe ſemper generationē corporum. 4.Phyſic.T.Co.83.

8 Rari eiuſdem & denſi eadem numero eſt materia,nec perdit aliquam partem in dēſo,nec acquirit in raro.4.Phy.T.Co.84.

9 Raritatem conſequitur leuitas,denſitatem grauitas.4.Phyſic.T.Co.85.86.

10 Raritatem conſequitur molle.4.Phyſic.T.Comment.85.86.

11 Raritas & denſitas eſt principium qualitatum omniū.8.Phyſic.T.Comment.55.

12 Raritas & denſitas ſunt congregatio & diſgregatio.8.Phyſic.T.Co.55.

13 Rarum leue eſt.3.de Cæl.T.Co.10.

14 Rarum idem eſt quod ſubtile.3.de Cæl.T.Comment.43.

15 Rarū & dēſum ponebāt quidā principia paſſionum in materia. 1.Metaphyſicorū. cap.4.E.Quære Denſum.

RATIO.RATIONALIS POTENTIA.RATIONALE.

1 Rōnales potētiæ ualēt ad oppoſita.2.Periher.c.3.H.&.6.Metaphy.T.Co.10.

2 Ratio aliqñ eſt falſa.2.Poſter.T.Co.27.

3 Rationalis proprium ad aliud eſt imperare concupiſcibili & iraſcibili,licet quandoqȝ ipſæ imperēt rationali,cū anima hominis fuerit flagitioſa.3.Topic.c.1.C.

4 Ratio eſt eorum,quæ ſemper aut frequēter fiunt.2.Phyſic.T.Co.55.

5 Ratio non eſt eorū,quæ a fortuna fiunt, quia extra ſemp & frequēter fiunt.2.Phyſicorum.T.Co.55.

6 Rationis opus eſt deliberare, utrum agat hoc uel illud.3.de Anima.T.Co.57.

7 Ratio quando mouet appetitum inferiorem,eſt naturalis motus, ſicut ſphæra ſuperior mouet inferiores. Quando uera ipſa ratio mouetur ab appetitu,& uincitur, eſt motus contra naturam. 3. de Anima T.Cōment.57.

8 Rationalia animalia ſolum habent phantaſiam deliberatiuam, quia utrum agant hoc uel illud,rationis opus eſt. 3.de Anima.T.Comment.57.

9 Ratio practica quædam eſt uniuerſalis, quædam particularis, & particularis eſt, quæ mouet,non uniuerſalis,aut ſi utraqȝ mouet,uniuerſalis magis mouet quieſcēs, particularis uero nō quieſcens.3.de Anima. T.Co.58.

10 Ratio ſpeculatiua & ſcientifica non mouet,ſed manet.3.de Anima.T.Co.58.

11 Ratione hominem non eſſe ſibi præſidio, turpe eſt,cū ſibi corpore præſidiū paret, quod minus hominis eſt.1.Rhetor.c.1.H.

12 Rationis ui qui iniuſte utitur,magna infert incommoda.1.Rhetoricorum.c.1.H. &.1.Polit.cap.2.C.

13 a Ratione recta proficiſci debent operationes,ex quibus uirtutes generantur.2. Ethicorum.cap.2.A.

14 Rationes ſemper ſunt efflagitādæ,ut materia poſtulat.2.Ethic.c.2.A.

15 Ratio & lex eſt, quæ dominari debet,& non homo.5.Ethic.c.6.B.

16 Ratio recta dictat medium,quod accipiēdum eſt in uirtute.6.Ethic.c.1.A.

17 Rationem rectam dicere eſſe,ſecundum quam medium eſt ſumendum,licet ſit uerum,eſt tamen nimis cōmune. 6.Ethicorum.cap.10.A.

18 Ratio oportet quod ſit uera , ad hoc ut electio bona ſit.6.Ethic.c.2.A.

19 Ratio recta debet dictare,& appetitus proſequi.6.Ethic.c.2.A.

20 Ratio recta, ꝙ conuenit cum appetitu recto,eſt practica.6.Ethic.c.2.A.

21 Ratio recta eſt ea,quæ eſt ſecundum prudentiam.6.Ethic.c.13.B.

22 Ratio in ſolo animæ intellectu gignit.1. Magnor.Mor.c.1.B.

23 Ratione recta agere eſt,cum pars animæ irrationalis non prohibuerit rationalem exercere ſuam actionē. Et de eadem re plura habes. 2.Magnor. Mor. cap.10.per totum.

24 per Rationes quæ fiunt, non habent eandem certitudinem,ſicut ea quæ per ſenſū. 7.Polit.cap.7.C.

25 Ratione & arte uiuunt homines.1. Metaphyſic.cap.1.B.

26 Rationem quærere illius, cuius non eſt, ridiculum eſt. 4. Metaphyſicorum. T. Comment.9.

27 Rationales potentiæ & ſi ualeant ad oppoſita,non tamen poſſunt illa ſimul facere.9.Metaphy.T.Co.10.

28 Rationalibus potentiis imperat electio,aut appetitus, quid potius debeant agere.9. Metaphy.T.Co.10.

29 Rationales potentiæ poſſunt non agere, etiam paſſo debite approximato.9.Metaphy.T.Co.10.

30 Rationales potentiæ factiuæ ſunt contrariorum.9.Metaphy.T.Co.10.

RATIONES.Quæ redduntur de rebus geſtis,iis,qui magiſtratum geſſerunt.

1 Rationes geſtorum repetere permiſit multitudini Solon.3.Polit.c.7.E.

2 Rationes qui repetat,magiſtratus neceſſarius eſt reipublicæ, & nil aliud agat.6.Polit.cap.8.F.

RECHAMVS.Quære Troclea.

RECEPTOR.

Receptores magiſtratus ſunt,ad quos publici ciuitatis redditus referuntur.6.Polit. cap.8.B.

RECREMENTVM . Quære Scoria.

RECTITVDO . RECTVM.

1 Recto ſeu regula ipm & obliquū cognoſcimus.1.de Anima.T.Co.85.

2 Rectitudo multipliciter dicitur.6.Ethic. cap.9.B.

3 Rectum ponebant Pythagorici unum e ſuis decem prædicamentis.1.Metaphyſic. cap.5.C.

REDARGVTIO.

1 Redargutio eſt unum ex iis finibus,quos intendit ſophiſta.1.Ethic.cap.3.A.

2 Redargutionis modi duo ſunt, unus in dictione,alius extra dictionem.1.Elench. cap.3.A.

3 Redargutio ſophiſtica non eſt ſimpliciter redargutio, ſed ad aliquem . 1. Elencho. cap.7.C.

4 Redargutiones tam ſophiſticæ ꝙ ueræ ſecūdum proportiones aut terminos ſpeciales infinitæ ſunt. 1.Elench.cap.8.per totū.

5 Redargutio eſt contradictio non æquiuoca ex quibuſdam . 2.Elench.cap.2.A . Quære Elenchus . Fallacia. Interrogans. Sophiſta.

REDVPLICATIO.

1 Reduplicatio addēda eſt maiori extremitati in ſyllogiſmo reduplicatiuo in prima figura.1.Prior.cap.38.A.

2 Reduplicatio debet eodem modo reduplicari in ſyllogiſmis uniuerſalibus,ſicut in particularibus.1.Prior . cap.38.A. Quære Propoſitio.Syllogiſmus.

REDVPLICATIVA PROPOSITIO.

Reduplicatiua.Quære Propoſitio.Reduplicatio.Syllogiſmus.

REFRACTIO . Quæ fit a corporibus læuigatis & terſis.

1 Refractionis opinionibus non erat aſſuetus Clidemus.2. Meteororum.cap.9.G. Quære Clidemus.

2 Refractiōes ab aqua magis nocte ꝙ interdiu uidentur,quia obſcurātur a ſolis claritate.2.Meteor.cap.9.H.

3 Refractio fit ab aere ſicut ab aqua, & ab omnibus ſuperficiem planam habentibus, ut a ſpeculis. 3.Meteororum.cap.2.E.&. cap.4.A.

4 Refractio aliquando fit propter debilitatem uiſus. Vnde quidam, qui Antipherō Oritanus appellabatur, propter debilitatē uiſus ubiqȝ ſuam imaginem cernebat, ita ut aer eſſet illi pro ſpeculo,nec poterat uiſu proximum aerem expellere.3.Meteor. cap.4.A.

5 propter Refractionem uiſus promontoria in mari uidentur reuulſa,& flante Vulturno,omnia uidentur maiora,ꝙ ſint,propter refractionem uiſus ab aere denſato. 3.Meteor.c.4.B.

6 Refractio maxime fit ab aqua , & ab ea præcipue,quæ fieri incipit aqua,ut in nubibus.3.Meteor.c.4.C.

7 Refractio non erat manifeſta Democrito. de Sen.& Sen.c.2.F.

REFRIGERATIO. Caloris naturalis.

1 Refrigerationis unus modus ſufficit cuicunqȝ animali.de Reſpirat.c.4.N.

2 Refrigeratione indiget animal, ut conſeruetur.de Reſpirat.c.4.N.

3 Refrigerationis cauſa reſpiratio eſt . de Reſpirat.c. 6.I. Quære Branchiæ. Nutrimentum.Pulmo.Reſpiratio.

REGIA POTESTAS.Quære Regnū. Rex.

REGIO.

1 Regio,in q̃ urbs cōdēda eſt,oportet ꝙ ſit ferax omnium , & non indigeat alterius, & poſſit alere habitatores ocioſos & uiuētes liberaliter & temperate. 7. Politicorū. cap.5.A.

2 Regiones calidas habitantes animoſitatē non habēt,abundant tamen ingenio & arte.Ecōtrario uero qui frigidas regiones incolunt,animo abundant , artis uero & ingenii parum habent.7.Politicorum.c.7.A.Quære Græci.8.

REGNVM.REGNARE.

1 Regnare cum dignitatem rerū excedat, celari non poteſt.3.Rheto.c.2.E.

2 Regno contraria eſt tyrānis, & ideo peſſima,quia optimo contraria.8.Ethicorum. cap.10.A.

3 Regnum eſt optima rerumpublicarum. 8.Ethic.c.10.A.

4 Regnum ſeu regia poteſtas eſt , quando unus gubernat ad utilitatem communem reſpiciens.3.Polit.c.5.A.

5 ex Regno labitur reſpublica in tyrānidē. 3.Polit.cap.5.B.

6 Regnorum quinq; ſpecies ſunt . Prima,in qua non habet rex omnium poteſtatem, ſed cum egreditur ad bellum , imperium habet omnium,q̃ ad bellum pertinent.Secunda regni ſpecies eſt , qualis eſt apud barbaros , ꝙ talem uim habeat, ut ſit proxima tyrannidi,licet ſit legitima & ſecundum morem patriæ , & ſucceſſione progeniei tales reges ſunt . Tertia regni ſpecies eſt , quales fuerunt olim reges in Græcia,quos uocabāt Aeſymnetas. Quæ poteſtas durabat aut per uitam aut ad definitum tempus.Quarta regni ſpecies eſt, quale erat heroicis temporibus ſponte ſe uni ſubiiciētes propter aliquam utilitatē. Quinta ſpecies regni eſt,quando unus habet poteſtatem omnium ad exemplar patriſſamilias. 3.Polit.cap.10.per totum. &.cap.11.A.

7 Regni ſpecies , ad quas aliæ reducuntur, duæ ſunt præcipue,altera,qua unus habet poteſtatem omnium ad exemplar patris familias,altera,ubi non omnium poteſtatem habet,ſed tantū cum in bellum progreditur habet poteſtatem omnium,q̃ ad bellum pertinent.3.Polit.cap.11.B.

8 Regnū diuturnius eſt, q̃ aliæ reſpublicæ, quia minus corrumpitur ab iis,quæ extra ſunt.5.Polit.c.10.M.

9 Regnum corrumpitur duobus modis,aut ſi ſeditio eſt inter eos , qui principes ſunt regni,aut ſi tyrannice contra leges gubernent.5.Polit.cap.10.M.

10 Regna illa,in quibus ſucceditur per gen⁹ ſoluuntur aliquando , quia ſuccedunt homines contemnendi.5.Polit.c.10.O.

11 Regna quibus rebus ſoluātur,oſtenditur. 5.Polit.cap.11.per totum.

12 Regnum maxime cōſeruatur per amicos. 5.Polit.c.11.C.Quære Rex.Tyrannis.Tyrannus.

REGVLA.

1 Regula rectum & obliquum cognoſcim⁹. 1.de Anima.T.Co.85.

2 Regula indefinita ē rei indefinitæ.5. Ethicorum.cap.10.B.Quære Leſbos.2.✳.

RELATIVA.RELATIVE OPPOSITA.

1 Relatiuorum ſi quis unum diffinite nouerit,cognoſcet & aliud diffinite. Prædicament.cap.7.L.

2 Relatiue oppoſita quomodo ſe conſequātur, habes.2.Topic.cap.3.H.

3 Relatiua quædam dicuntur ſecundum exceſſum & defectum, quædam ſecundū actiuum & paſſiuum,quædam ſecundum mobile & motiuum.3.Phyſic.T.Comē.3. Quære. Ad aliquid.Oppoſita.

RELIGIO.

Religionem qui curat princeps,in precio eſt.5.Polit.cap.11.I.

REMINISCENS . REMINISCENTIA.REMINISCI.

1 Reminiſcentia pollent, qui ueloces ingenio ſunt , & dociles.de Memo.& Remi. cap.1.A.

2 Reminiſcentia præcellunt multi, qui memoria non pollent . de Memo . & Remi. cap.1.A.

3 Reminiſcentē oportet quoddā principiū ſumere,cui reſpondeāt loci quidam , qui ſunt aut coniugata quædam , aut ſimilia, aut contraria . Nam ſic ex alio uenit in cognitionem alterius,ut ex lacte in candorem,ex candore in aerē,ex aere in humorem,ex humore in autumnum, ſi hoc eſt tempus,quod quærebatur . de Memo.& Remi.cap.2.H.

4 Reminiſcentia non eſt memoriæ reſumptio,nec diſciplinæ acceptio. de Memo. & Remi.cap.2.A.

5 Reminiſcentia eſt reſumptio ſciētiæ, quā prius tenebat, aut alicuius eorum,quorū habitum memoriam dicimus eſſe, & non quodlibet tale reſumere eſt reminiſci, ſed quando illa ſcientia ſeu habitus partim erat amiſſus , partim non , de Memo.&

6 Reminiſcentia memoriam ſequitur, & memoria reminiſcentiam . de Memo.& Remi.cap.2.C.

7 Reminiſcentiæ fiunt hoc modo. Nam ſicut aliqua ſe naturaliter conſequuntur, ſic in reminiſcentia contingit . Etenim ex aliquo uno motu animæ deuenimus in cognitionem ſecundi, & ex ſecundo in tertium,ſi illa ſe conſequantur naturaliter.Si uero non naturaliter, ſed ex conſuetudine, idem accidit frequenter, ſicut ſi ſe conſequerentur naturaliter.Et ex tali ordine memoria acquiritur,& ſic uenamur,quod conſequenter ſe habet,aut a ſimili,aut a contrario,aut a propinquo,donec perueniamus in id,quod quærimus. de Memo.& Remi.cap.2.D.

8 Reminiſcentia omnis optime & uelociſſime fit, habito principio, ex quo pēdet. de Memo.& Remi.cap.2.E.

9 Reminiſcentia corporalis paſſio eſt,id eſt quæ organo corporeo fit, quia in phantaſmate fit,& quia turbantur non potentes reminiſci,etiam ſi ipſi uelint non reminiſci,adhuc illa perturbatio nō ceſſat, ut in melancholicis.de Memo. & Remi. cap.2.Q.

10 Reminiſci differt ab eo,quod eſt bis diſcere aut inuenire,quia qui reminiſcitur, intus habet maius principium, q̃ ille, qui diſcit.de Memo.& Remi.cap.2.D.

11 Reminiſcimur aliquando etiam nō quærentes,quia aliqua recordatio motum alterum excipit,& ſequitur.Sed huiuſmodi reminiſcentia fere ſemper fit,aliis motib⁹ ſimilibus præcedentib⁹.de Memo.& Remi.cap.2.4.D.

12 Reminiſci in hoc differt ab eo, quod eſt iterum diſcere, quia quod reminiſcitur a ſeipſo moueri poteſt ad id, quod eſt poſt principium,diſcere uero deſyderat alium puta præceptorem . de Memo.& Remi.cap.2.Q.

13 Reminiſci aliquando poſſumus, & aliquando non poſſumus , pari adhibita diligentia,quia aliquando contingit, nullum principium manere, unde reminiſci poſſimus, & ſic non poſſumus reminiſci . Aliquando tamen manet aliquod principium , & animæ mouenti multa tandem occurrit illud , cui connexum eſt uel naturaliter uel ex conſuetudine, quod reminiſci uolumus . de Memo.& Remi.cap.2.Q.

14 Reminiſcimur eodē modo multo ante præteritorū & eorū,quæ paulo ante præterita ſunt.de Memo.& Remi.c.2.F.

15 Reminiſcimur aliquando eorum , quæ longo tempore geſta ſunt,& non eorum, quæ paulo ante geſta ſunt,quia contingit, aliquo motu facto in anima quaſi quodam principio, cui connexa ſunt illa,quæ longo ante tempore geſta ſunt, alia conſequi uelociſſime,eo ꝙ illa uel cōſuetudine uel naturaliter inter ſe connexa ſunt.de Memo.& Remi.cap.2.E.

16 Reminiſcimur facile eorum,quæ ordine quodam inter ſe connexa ſunt,ut mathematicorum theorematum . de Memo.& Remi.cap.2.G.

17 Reminiſcimur difficulter eorū,quæ praue,& ſine ordine diſpoſita ſunt. de Memo.& Remi.cap.2.G.

18 Reminiſcendi principium,quod ſumitur, aptiſſimum eſſe illud uidetur, quod ſit quaſi quoddam medium,id eſt quod habeat conuenientiam cum diuerſis . Vt lac eſt principium,quo reminiſcimur dulcis & candoris . de Memor. & Remi. cap.2.I.

19 Reminiſci cur poſſumus aliquorum per aliquod principium , & per illud non poſſumus quorundam aliorum reminiſci. Cauſa eſt, quia illud principiū ſic ducit ad aliqua naturaliter uel ex conſuetudine, quod non ad alia . Et conſuetudo eſt tanq̃ natura. de Memo . & Remi.cap.2.I.L.

20 in Reminiſcendo errare aliquando ſolemus. Nā ſicut in naturalibus contingit error,ſic etiam imo frequentius in conſuetis, quando non ſeruant bene conſequentia . Hinc fit, ut reminiſci uolētes alicuius nominis,reminiſcamur alterius ſimilitudinem habentis cum illo, ut Antiphontem pro Antipheronte,Pythagorā pro Protagora accipiamus,quaſi ſolœciſmum committentes . de Memo . & Remi.cap.2.L.

21 Reminiſci uolentem oportet cognoſcere tempus, ſiue illud ſit determinatum & certum, ſiue non. de Memo. & Remi.cap.2.M.

22 Reminiſci ſolus homo poteſt, & nullum aliud animal,quia reminiſci eſt ſyllogiſmus quidam , nam reminiſcens ſyllogiſſat, quod prius audiuit,aut uidit,aut aliquid tale paſſus fuit . Præterea reminiſci ipſum inquiſitio quædam eſt, quæ non ineſt niſi illis, quibus ineſt deliberatio,nam deliberare ſyllogiſm⁹ quidam eſt. de Memo.& Remi.c.2.P.Q.

23 Reminiſci qui non poſſunt, turbantur, quod arguit corporei organi eſſe reminiſcentiam.de Memo.& Remi.cap.2.Q.
24 Reminiſci deſiſtere uolētes aliquādo nō poſſunt, quia reminiſcens mouet organum corporeum,& non eſt in eius poteſtate, ut talis motus ilico ceſſet, ſicut qui lapidem proiicit,non eſt in illius poteſtate,ut quieſcat. de Memo.& Remi. cap.2.R.
25 in Reminiſcendo turbari maxime ſolēt illi,quibus multa humiditas eſt circa locum ſenſitiuū,quia nō facile quieſcit motus factus ſemel, quouſq; inueniat, quod quærit,ſicut illi,qui contentius cantarunt melodiam non ſedantur ilico, ſed ad idē inuiti rurſus mouentur.de Memo. & Remi.cap.2.R.
26 Reminiſci non bene ſolent,qui ſuperiora uaſta habent, quia multam grauitatem habēt in ſenſitiuo. de Memo. & Remi. cap.2.S.
27 Reminiſci male ſolent nani ſiue pumiliones.de Memo.& Remi.cap.2.S. Quære Memoria.✳.

REPENTE.

Repente importat tempus,quod ob paruitatem ſit imperceptibile.4.Phyſicorum. T.Comment.127.

REPASSIO. Seu REPASSVM.Id eſt Talio.

1 Repaſſio eſt iuſtum in cōmutationibus, non tamen ſecundum qualitatem, ſed ſecundum proportionalitatem.5.Ethicorū. cap.5.A.
2 Repaſſio quomodo ſit iuſta in commutationibus, oſtenditur.5.Ethic.cap.5.B.C.
3 Repaſſionem, quando ſcilicet talia quis patitur,qualia intulit,dicebant Pythagorici, eſſe iuſtum ſimpliciter.5.Ethicorum. cap.5.A.
4 Repaſſio nec pertinet ad iuſtitiam diſtributiuam, nec ad commutatiuam.5.Ethicorum. cap.5.A. Quære Iuſtum. Iniuſtum.Iuſtitia.

RES.

1 Res ab eo quod eſt,oratio dicitur uera, uel falſa.Prædicament.c.11.B.
2 Res eædem ſunt apud omnes.1.Perihermenias.cap.1.A.
3 Res ſicut ſe habent ad eſſe,ſic ſe debent habere orationes in ſignificando, ſi uere ſignificare debent. 1. Perihermenias. cap.8.F.
4 in Re nil mutatur propter noſtrum affirmare uel negare,1.Periherme.c.8.C.
5 Res quædam tales ſunt, quales uidentur, quædam uero non ſunt, quales uidentur.1.Elench.cap.1.A.
6 Rerum aliæ ſunt naturales, aliæ ab arte. 2.Phyſicorum.T.Comment.1.Quære Artificiale.Naturale.
7 Res non eſt commune uniuocū ad ſubſtantiam,quantitatem, qualitatem,& ubi. 3.Phyſicorum.T.Comment.4.
8 in Rebus non eſt uerum aut falſum, ſed in mente ſeu intellectu. 6.Metaphyſicorū.T.Co.8.Quære Ens.Vnum.✳.

RES FAMILIARIS.

1 Rei familiaris partes ſunt quattuor, ſcilicet dominica, nuptialis,paterna, & pecuniaria.1.Politicorum.cap.3.A.B.
2 Reifamiliaris inſtrumentum eſt poſſeſſio. 1.Politicorum.cap.3.C.
3 Rei familiaris diſciplina an ſit idem cum arte acquirendarum pecuniarum, an ut pars,an illi ſubminiſtret,dubitatur,tandē dicitur, ꝙ non eſt idem, ſed ꝙ eſt pars eius.1.Polit.c.3.A.B.C.
4 Rei familiaris diſciplinæ eſt uti acquiſitis per acquiſitiuam diſciplinam.1.Politicorū. cap.5.B.
5 Rei familiaris cura quomodo differat a nūmularia, oſtenditur.1.Politicorum.cap. 6.per totum.
6 Rei familiaris finis non eſt augere in infinitum diuitias.1.Polit.c.6.D.
7 Rei familiaris pars an ſit medicina,quæritur.Ad quod reſpōdetur, ꝙ quodāmodo eſt ſcilicet conſulendo medicum,ut familia conſeruetur ſana,quodāmmodo nō eſt ſcilicet ut ipſe paterfamilias conſyderet illam,aut ea utatur.1.Polit.c.7.A.
8 Res familiaris & reſpublica non ſolū differunt ſubiecto,ut domus & ciuitas,ſed etiā ꝙ in republica multi imperant,in re familiari unus, & ꝙ res familiaris prior eſt q̄ reſpublica generatione.1.Oecono.c.1.A.
9 Res familiaris prior eſt generatiōe q̄ reſpublica, quia domus pars eſt ciuitatis.1. Oeconom.cap.1.A.
10 Res familiaris quomodo paranda ſit & cōſeruanda,præcepta quædam ponuntur.1. Oeconom.cap.6.A.&.Oecono.Publi.A.
11 Rei familiaris diſpenſatio circa quæ uerſetur,habes.Oeconom.Publi.A.

RESOLVTIO.

1 Reſoluūtur omnia in ea,ex quibus cōponuntur.3.Phyſi.T.Co.45.&.6.Phyſicorū. T.Comment.3.
2 Reſolutionem,quidā dicunt,eſſe profectionem ad elementa, 3.de Cæl.T.Co.42.
3 in Reſolutione quod eſt ultimum,eſt primum in generatione.3.Ethicorum.c.3.C.

RESPECTIVA. Quære Relatiua.Ad aliquid.

RESPIRARE. RESPIRANS. RESPIRATIO.

1 Reſpirare non conuenit omnibus animalibus.1.Poſter.T.Comment.30.
2 Reſpirationem eſſe cauſam & rationem uitæ,dixerūt Democritus & Leucippus. 1.de Anima.T.Comment.21.
3 ſine Reſpiratione non ſit olfactio homini & greſſibilibus ſpirantibus. 2.de Anima.T.Comment.76.
4 Reſpiratio ad duo data eſt animalibus, ſcilicet ad calorem interiorem temperandū,quod eſt neceſſariū ad eſſe animaliū, & ad locutionem, quod eſt ad bene eſſe. 2.de Anima.T.Comment.88.
5 Reſpirationis inſtrumētum eſt uocalis arteria,quæ eſt pulmonis gratia. 2.de Anima.T.Comment.89.
6 Reſpiratio a natura data eſt ad cordis refrigerationem.2.de Anima. T.Com.89. & de Reſpiratione.cap.6.I.
7 Reſpiratiōe utitur natura ad duo, ſilicet ex inſtituto ſeu principalit̃ ad pectoris adiutorium,& ex conſequenti ad odorē, nā reſpirāti animali natura quaſi obiter p nares motū facit. de Sen.& Sen.c.5.L.
8 Reſpirare omnia animalia,q̄uis aliqui dixerunt,non tamē uerum eſt. de Reſpiratione.cap.1.A.
9 Reſpirare omnia animalia pulmonem habentia,manifeſtum eſt. de Reſpiratione. cap.1.B.
10 Reſpirare omnia animalia,dixerūt Anaxagoras, Diogenes, & Democritus. de Reſpiratione.cap.1.D.
11 Reſpirare ſeu inſpirare & exſpirare ſimul,impoſſibile eſt.de Reſpirat.c.1.E.
12 ſi Reſpirarent animalia omnia,etiam inſecta ſpirarent,quod non fit,cū uideamus illa in multas partes deciſa uiuere. de Reſpiratione.cap.1.I.
13 de Reſpiratione pauci admodum ex phyſicis determinauerunt, nec aliquid dixerunt,quare data ſit animalibus, & ſi qua dixerunt,parum tamen experimento cōformia.de Reſpiratione.c.1.A.
14 Reſpiratione frequentiore indigent animalia ſanguinem habentia propter caloris abundantiā.de Reſpirat.c.1.C.
15 Reſpiratio diuiditur in exſpirationem & inſpirationē,de qua nullam prorſus mentionem fecerūt Anaxagoras Democritus & Diogenes.de Reſpirat.c.1.D.
16 Reſpirationem, dixit Democrit⁹,fieri,ne anima extrudatur.de Reſpirat.cap.1.L.
17 Reſpirantia omnia motum faciunt partis illius, quæ trahit ſpiritum. de Reſpiratione.cap.1.Q.
18 Reſpirantia quando ſuffocata in aqua moriuntur,bullæ fiunt, quia ſpiritus uiolenter exit.de Reſpirat.c.1.Q.
19 Reſpiratio non eſt cauſa uitæ, niſi in animalibus reſpirantibus. de Reſpiratione. cap.2.A.
20 Reſpiratione frequentiore indigent, qui calore æſtuant.de Reſpiratione.c.2.A.
21 Reſpiratione minus frequente egent,qui aere frigido circundantur. de Reſpiratione. cap.2.A.
22 de Reſpiratione inſufficienter tradidit
23 Plato.de Reſpirat.cap.2.B.C.
Reſpiratio ſeu exſpiratio poſterior eſt inſpiratione,quia cum mors uitæ contraria ſit, morientes exſpirant. Inſpiratio ergo, quæ contraria eſt reſpirationi,prior erit. de Reſpirat.c.2.D.
24 Reſpiratio & inſpiratio uitæ & mortis cauſa eſt.de Reſpirat.c.2.D.
25 Reſpiratio frequens ideo accidit, quia quod ſemel attraximus,non ſufficit refrigerare.de Reſpirat.c.2.E.
26 Reſpirationem fieri,ut ignis,qui intra nos eſt,alatur,abſurdum eſt dicere,quia calor naturalis etiā eſt in nō reſpirantibus. de. Reſpirat.c.2.E.
27 Reſpiratione & inſpiratione non gignitur naturalis calor.de Reſpirat.c.2.E.
28 Reſpirant ſeu exſpirāt ultimo,qui moriūtur.de Reſpirat.c.2.D.
29 Reſpiratio fit e pectore & per arteriam & per nares.de Reſpirat.c.3.A.
0 Reſpiratione,q̄ fit per nares,ſi priuentur animalia, nihil mali patiuntur. Si uero priuentur reſpiratione pectoris,intereunt. de Reſpirat.c.3.A.
31 Reſpiratione per nares utitur natura ex abundanti ad olfactum. de Reſpirat. cap.3.B.
32 Reſpirationem comparat Empedocles aquæ & aeris motibus, qui in Clepſydris fiunt.de Reſpirat.c.3.B.C.D.
33 Reſpirationem fieri, dixit Empedocles, eo ꝙ ſunt uenæ quædam in animalibus, q̄ ſanguinem quidem habent, non tamen illo plenæ ſunt,& cum ſanguis ille ſurſum & deorſum natus ſit ferri, illis motibus fit exſpiratio & inſpiratio. de Reſpirat. cap.3.C.

34 Reſpiratio animalium contingit attollendo locum, cuius officium eſt reſpirare, ſicut accidit in follibus fabrorum. Hoc tamen differt, ꝙ folles non eodem loco emittunt aerem, & ſuſcipiunt, animalia tamen eodem inſpirant & exſpirant. de Reſpirat. cap. 3. F.

35 Reſpiratio non eſt propria narium, ſed per canalē, qui circa guttur eſt, qua parte perforatis naribus palatum deſinit, altera pars ſpiritus currit, altera per os. de Reſpirat. cap. 3. E.

36 Reſpiratione nō egent animalia ſanguine carentia, quia cum exiguum calorem naturalem habeant, refrigeratione modica indigent, q̃ fit uel ab aere, uel ab aqua circũſtante. de Reſpirat. c. 4. D.

37 Reſpiratione utuntur, quæcunq; uictum quærunt ex aquis, ut teſtudines marinæ, & terreſtres, & uituli marini, ranæ, crocodili, mures aquatiles. Quæ cũ in ſicco aut in humido dormiant, extollunt ora propter reſpirationem. de Reſpirat. c. 4. L.

38 Reſpirare ſimul & cibũ ſumere non fit, alioqui cōtingit ſtrangulari animal, nam arteria ante gulam eſt, per quam cibus commeat in uentriculum. de Reſpiratione. cap. 4. O.

9 Reſpirantia quando pulmonem mouere non poſſunt aut propter ſenectutem aut propter aliud, moriuntur. de Reſpirationo. cap. 6. M.

40 Reſpiratio frequentiſſima aliquando fit, quia pulmo durus effectꝰ eſt aliquo morbo. de Vit. & Mor. cap. 1. D.

41 Reſpirantes pectus eleuant, quo eleuato, neceſſe eſt aerē inferri ab extrinſeco, & refrigerare exceſſum caloris. de Vit. & Mor. cap. 2. E.

42 Reſpiratio quomodo fiat, habes. de Vit. & Mort. cap. 2. D. E. F. Quære Animal. Cetacea. Odor. Piſcis. 8. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17.

RESPONDENS. Vt opponitur interroganti ſiue opponenti.

1 Reſpondentem non oportet grauiter ferre propoſita, ſed admittere, quæ ad propoſitum ſunt utilia, extranea uero & impertinentia non concedere, nec negare, ſed dicere non eſſe ad propoſitum. 2. Topicorum. c. 2. M.

2 Reſpondētem trahere ad id, ad quod habemus copiam argumentorum, ſophiſticum eſt, & tripliciter fieri poteſt. 2. Topicorum. cap. 2. M.

3 Reſpondens dialectice quibus inſtruatur contra argumentantem & interrogantē, habes. 8. Topicorum. per totum.

4 Reſpondens quomodo, & quando debet concedere, aut negare quædam interrogata, ſiue ſint probabilia, ſiue improbabilia, ſiue neutra, habes. 8. Topicorum. cap. 2. F. G. H. I.

5 Reſpondens peccat, ſi aut aliquod incōueniens ſequatur propter illius poſitionem, aut ſi quod poſitum eſt, non ſuſtinet ſecundum artem dialecticam. 8. Topicorum. cap. 3. B.

6 Reſpondentem neceſſe eſt ſuſtinere propoſitionem ſuam, ſiue ſit probabilis, ſiue improbabilis, ſiue neutra. 8. Topic. c. 3. B.

7 Reſpondens non debet concedere illud, quod eſt ſimpliciter improbabile. 8. Topicorum. cap. 3. C.

8 Reſpondens debet concedere illa, q̃ ſunt conuenientia opinioni, quam ſuſtinet, etiã ſi ipſa ſit per ſe improbabilis. 8. Topicorũ. cap. 3. E.

9 Reſpondentis eſt, ut aliquod impoſſibile, aut inopinabile non uideatur ſequi propter eum, ſed propter poſitionem improbabilem, quam ſuſtinet. 8. Topic. c. 3. A.

10 Reſpondentē ſi lateat interrogatũ, oportet quærere ab opponenti ut manifeſtet ſuum propoſitum, quod non intelligit. Et ſi fuerit æquiuocum propoſitum, non debet ipſum negare aut concedere ex neceſſitate. 8. Topic. c. 3. H.

11 Reſpondenti, quia aliquãdo concedit aliquid nō clare propoſitũ, occurrit aliquid difficile. 8. Topic. c. 3. H.

12 Reſpondens debet cōcedere multiplex propoſitum, ſi in utraq; ſignificatione ſit uerum, aut negare, ſi in utraq; ſit falſum. Si uero in una ſignificatione falſum eſt, in alia uerum, neget in falſa, concedat in uera. Si tamen reſpondentem latuit multiplicitas, & opponēs ad incōueniens ducat, dicat reſpōdens ſe non cōceſſiſſe in illo ſenſu, ſed in alio. 8. Topic. c. 3. I.

13 Reſpondens dubitare debet obſcura, diſtinguere uero multiplicia, negare falſa, concedere uera. 8. Topic. c. 3. I.

14 Reſpondens debet concedere opponenti ſingularia uera & probabilia, debet tamen tentare facere inſtãtiam ad uniuerſale per aliquod non prius inductum. 8. Topic. cap. 3. L.

15 Reſpondens non debet ſuſtinere poſitionē inopinabilē. 8. Topic. cap. 3. M.

16 Reſpōdēs illud debet interimere & negare, ex quo, ut tale, ſequitur falſum. 8. Topicorum. cap. 3. N.

17 Reſpondens quattuor modis poteſt prohibere cōcludi. Primo, interimēdo id, ex quo debet ſequi cōcluſio. Secũdo, quærēdo intellectum quæſtionis. Tertio, ferendo inſtantiã contra interrogata. Quarto eſt ad tps ducendũ, qui modus peſſimus eſt. Ex his aũt modis primꝰ eſt ſolutio recta, reliqui tres ſunt impedimenta concluſionum. 8. Topic. cap. 4. A.

18 Reſpondentis culpa aliquando oratio & diſputatio uitioſa eſt. 8. Topic. c. 4. B.

19 Reſpondentem quæ inſtruãt, ut det ſolutionem ſophiſticorum elēchorum apparētem, habes. 2. Elench. per totum. Quære Interrogans.

RESPVBLICA. Communiter & pro republica ſpecialiter dicta.

1 Reſpublicæ intereunt tã ſecundis rebus q̃ aduerſis, nam oēs reſpublicæ præter optimam intenſione & remiſſione corrũpuntur. 1. Rhetoric. c. 4. F.

2 Reſpublica mala in hoc differt a bona, ꝙ bona ſuis legibꝰ conatur ciues bonos efficere, mala uero non. 2. Ethicorum. cap. 1. B.

3 in Rebuſpublicis antiquiſſimis reges populo ea renunciabãt, quæ eligerent ipſi, ut Homeri teſtimonio probatur. 3. Ethicorum. cap. 3. D.

4 Reipublicæ gubernandæ apti ſunt prudētes, quia non ſolum quæ ſibi bona ſunt, ſed etiam quæ ſunt bona cæteris hominibus, perſpicere poſſunt. 6. Ethicorũ. cap. 5. B.

5 Reipublicæ tres ſpecies ſunt. Prima, Regnum. Secunda, Ariſtrocratia, id eſt optimorũ poteſtas. Tertia, Timocratia, id eſt cenſu poteſtas, quam plures rempublicam appellant. Totidem etiam rerum publicarum tranſgreſſiones, & quaſi labes earum. 8. Ethic. c. 10. A.

6 Rerumpublicarum lapſarũ & corruptarum peſſima eſt tyrannis, ſicut optima inter bonas regnum. 8. Ethicorum. cap. 10. A

7 Rerumpublicarum bonarum & prauarum exempla & ſimilitudines ex ipſa re familiari & domo accipi poſſunt. Nam ſocietas patris ad filios regni effigiem habet, uiri & uxoris ſocietas ſimilitudinem gerit optimorum poteſtatis, cenſu poteſtatis effigiem gerit fratrum ſocietas. 8. Ethicorum. cap. 10. C.

8 in Republica quacunq; tantum eſt amicitiæ, quantum & iuſti. 8. Ethicorum. cap. 11. A.

9 Reſpublicas plures aliorũ ſi affert Ariſtoteles in ſuis Politicis, & aliquid aliud quærit, & tradit præter illas, non eſt ad oſtentationē, ſed quia illæ non bene ſe habent. 2. Politic. cap. 1. A.

10 in Republica Platonis uxores & filii & facultates erant cōmunes. 2. Polit. c. 1. B.

11 Reipublicæ Platonis cōmunitas reprobatur. 2. Polit. c. 2. per totum. & c. 3. per totũ.

12 Reſpublica ſecũda Socratis in tres partes tantum diuiſa erat, ſcilicet in agricolas, in propulſatores belli, & in eos, qui cōſultãt, & deliberant, apud quos erat ſumma authoritas. 2. Polit. c. 4. A.

13 de Republica quacunq; duo conſyderanda præcipue ſunt. Alterum, ſi quid recte aut non recte ad optimã conſtitutionem lege ſit ordinatũ. Alterum, ſi quid aduerſetur propoſito & modo reipublicæ, quam intendunt. 2. Polit. c. 7. A.

14 in Republica conſtituenda neceſſe eſt adeſſe facultatem eorum, q̃ ad uitam tranſigendam conducunt, ſed non facile eſt comprehendere. 2. Polit. c. 7. A.

15 Reſpublica ſi duratura eſt, oportet, ꝙ omnes partes conſtent, atq; in ſtatu ſuo permaneant. 2. Polit. c. 7. G.

16 Reipublicæ bene inſtitutæ ſignum eſt, ſi populus manet in inſtitutione reipublicæ, nec ſeditionem ullam unq̃ fecit, nec tyrãnum. 2. Polit. c. 9. A.

17 Reſpublica eſt inſtitutio quædam eorum, qui in ciuitate degunt. 3. Polit. c. 1. A.

18 Reſpublicæ ſpecie differũt. 3. Polit. c. 1. C.

19 Reſpublica per prius dicitur de recta, analogice uero aut æquiuoce de aliis. 3. Politicorum. cap. 1. D.

20 Reſpublica eſt ordinatio ciuitatis, & circa magiſtratꝰ alios, & maxime circa id quod ſummam habeat in ciuitate auctoritatē, & ſit principaliſſimum omnium. 3. Politicorum. cap. 4. A.

21 Reipublicæ finis eſt bene uiuere. 3. Politicorum. cap. 4. B.

22 Reſpublicæ illæ ſunt rectæ, q̃ ad cōmunē utilitatem intendunt, illæ uero ſunt lapſæ & corruptæ, q̃ intendunt ſolum ad utilitatem eorum, qui præſunt. 3. Polit. c. 4. D.

23 Reſpublicas rectas eſſe tres tãtum, ſcilicet regiam, optimatum, & rempublicam quã appellamus, in qua mltitudo gubernat ad communem utilitatem, probatur. 3. Politicorum. cap. 5. A. B.

24 Reſpublica optimatum eſt, cũ plures uno gubernant ad cōmunem utilitatem. 3. Politicorum. cap. 5. A.

25 Reſpublica cõmuni nomine uocatur, qñ multitudo gubernat ad cõmunem utilitatem.3.Polit.c.5.A.
26 Reſpublica particulariter uocatur,quãdo multitudo gubernat ad cõmunem utilitatem.3.Polit.cap.5.A.
27 in Republica populari principaliſſimum eſt propugnatiuum,atq; ea re participãt, qui arma tenent,quia multitudo, difficile eſt,ꝙ excellat ſecundũ uirtutem,niſi ſecũdum uirtutem bellicam.3.Polit.c.5.B.
28 Reſpublica regia uocatur, quando unus gubernat ad utilitatem publicam reſpiciens.3.Polit.cap.5.A.
29 Reſpublica ſpecialiter dicta labitur in popularem ſtatum.3.Polit.c.5.B.
30 Rerumpublicarum tam bonarum q̃ lapſarum & corruptarum ſpẽs, & diffinitiones,conuenientiæ, & differentiæ,explicantur.3.Polit.c.5.per totum.
31 Reipublicæ ſpecialiter dictæ cõgruit multitudo,in qua popul⁹ innaſcitur bellicus, qui gubernare poſſit & gubernari ſecundum leges & dignitatem, impartiens magiſtratus & honores iis,quibus opus eſt,3. Polit.cap.12.E.
32 Reſpublica q̃ ſit optima,cõſyderare debet politicus,etiam ſi plures aſſequi optimam impoſſibile ſit.4.Polit.c.1.A.
33 Rempublicam non ſolum optimam ſimpliciter,ſed ex ſuppoſitione optimam & facillimam & cõmunem debet conſyderare ciuilis & legiſlator.4.Polit.c.1.B.
34 Rempublicam bene inſtitutam debet ciuilis & legiſlator corrigere,ſiuelint,ac poſſint homines ex iis,q̃ ſibi aſſunt, faciliter recipere,quia non minus difficile eſt rempublicam inſtitutam corrigere,q̃ ab initio inſtituere.4.Polit.c.1.B.
35 Reſpublicas pñtes oportet cognoſcere legiſlatorem , & etiam ſpẽs & differentias omnium rerumpublicarum , quot ſint, & quotupliciter cõponãtur.4.Polit.c.1.C.
36 ad Rempublicam ſunt accõmodandæ leges omnes,& non reſpublica ad leges.4. Polit.cap.1.C.
37 Reſpublica eſt inſtitutio ciuitatis circa magiſtratus & honores publicos, quẽadmodum debent impartiri,& in quo poteſtas ſumma dominãdi debeat conſiſtere,& qs ſit finis cuiuſq; ſocietatis.4.Polit.c.1.C.
38 Rerumpublicarum ſpẽcies tres ſunt.Regnum.Optimatũ,& reſpublica. Totidem etiam earum tranſgreſſiones,& labes.Tyrannis.Paucorum potentia,& reſpublica. 4.Politi.cap.2.A.
39 Reſpublica ſpecialiter dicta corrumpitur in ſtatum popularem. 4. Politicorum. cap.2.A.
40 Rerumpublicarum diuerſæ ſpẽcies ſunt, quia cuiuſq; ciuitatis partes ſunt plures. 4.Polit.c.3.A.
41 Reſpublica eſt inſtitutio gubernationum. 4.Polit.cap.3.B.
42 Reſpublicas quomodo antiqui diuidebãt, oſtenditur.4.Polit.c.3.C.
43 Reipublicæ Socratis partes habes.4.Polit.cap.4.D.E.
44 Reſpublica ſpecialiter dicta, quomodo miſceatur ex paucorum potentia & populari,ita ut ſit alia ab illis,habes. 4.Politic. c.8.9.per totum.
45 Reipublicæ in mixtura ea tẽperatura eſſe debet,ut utrũq; uideatur & neutrum.4. Polit.cap.9.C.
46 Reſpublica quæ ſit optima plurib⁹ hominibus & ciuitatibus,& non ſimpliciter optima , oſtenditur.4.Politicorum.cap.11. per totum.
47 Reſpublica eſt uita quædam ciuitatis.4. Polit.cap.11.A.
48 Reſpublicæ plurimæ lapſæ ſunt,quia mediocritatem ſeruare noluerunt,ſed aut imperare, aut uicti obedire.4. Polit.c.11.E.
49 Rempublicam aliam eſſe eligibiliorem, & tamen minus utilem ex ſuppoſitione, nihil obſtat.4.Polit.cap.11.E.
50 Reipublicæ cuiuſlibet tres ſunt partes,ſcilicet publica conſilia,magiſtratus, & iudicia.4.Polit.c.14.A.
51 Reſpublicæ omnes tam rectæ q̃ lapſæ cõfitentur iuſtum & ſecundum proportionem æquale,ſed reſpublicæ lapſæ aberrãt ab eo.5.Polit.cap.1.A.
52 Reſpublicæ mutantur propter cauſas duodecim, ſcilicet propter lucrum,honorem, iniuriam,exceſſum,prauitatem, metum, contemptum, incrementum præter proportionem,uerecundiam, negligentiam, paruitatem,diſſimilitudinem, extrinſecũ. 5.Polit.cap.2.&.c.3.per totum.
53 Reſpublicæ mutanť maxime in alias propter inæqualitatem,quãdo pro opinione ſua non accipiunt omnes æquale ſecundum proportionem.5.Politicorum. cap. 5.B.C.
54 Reſpublica q̃libet mutatur in aliam propter eorum perfidiam,qui ductores ſunt.5. Polit.cap.5.A.
55 Reſpublicæ quædam mutantur a caſu.5. Polit.cap.6.F.
56 Reſpublicas cõſeruat æq̃le,ut unuſquiſq; habeat,q̃ ſua ſunt.5.Polit.c.7.C.
57 Reſpublicæ maxime diſſoluũtur propter iuſtitiæ trangreſſionem. 5. Politicorum. cap.7.B.C.
58 Reſpublicæ maxime labuntur.5. Politicorum.c.7.E.
59 Reſpublicas quid conſeruet,ſcitur,ſi ſciatur,quid illas euertat,nam contrariorum ſunt contrarii effectus. 5. Politicorum. cap.8.A.
60 Reſpublicæ quomõ ſaluentur unaquæq; in ſua ſpecie,plura præcepta ponuntur. 5.Politicorum.cap.8.per totum.
61 Reſpublicæ non ſolum conſeruãtur,cum procul ſunt a periculis corruptionum,ſed etiam cum prope,quia uicinitate periculi uigilantius intenditur ad reipublicæ conſeruationem.5.Polit.c.8.C.
62 Rempublicam gerere,licere omnibus,populare eſt.5.Politic.c.8.E.
63 Rempublicam ſaluã eſſe,quæ uult pars, curãdum eſt,ut potens ſit.5.Politicorum. cap.9.B.
64 Rerumpublicarum mutationum cauſæ, quas aſſignat Plato,inſufficientes ſunt.5. Politic.c.12.E.
65 Rempublicam qui inſtituit, proſpicere debet, ut q̃ longiſſimo duret tempore, & ad hoc leges ipſius ferre.6.Polit.c.5.A. Quære Lacedæmonii.40.
66 Reſpublica quãto deterior eſt, tanto maiori cuſtodia indiget,ut naues fragiles & corpora ualitudinaria.6.Polit.c.6.A.
67 Rempublicam optimã qui quærere uult, neceſſe eſt,ut prius determinet,quæ uita ſit maxime expetenda,nam aliter ignorabitur,quæ ſit optima reſpublica. 7.Politicorum.cap.1.A.
68 Rerumpublicarũ formæ diuerſæ & ſpecies ſumuntur ex diuerſitate modorum ad finem.7.Politicorum.c.8.B.
69 Reipublicæ ſtatus aut mutationis domini ſunt,qui ſunt domini armorum.7.Politicorum.cap.9.B.
70 Rempublicam,quæ præter iuſtitiam conſtituta eſt,difficile eſt perſeuerare incolumem.7.Politic.c.14.A.
71 Reſpublica illa optime gubernatur,quæ felicitatem maxime recipit,ideo quid felicitas ſit,non debet latere optimam rẽpublicam.7.Polit.cap.14.A.
72 Reipublicæ finis & uiri optimi idẽ ſunt. 7.Polit.cap.c.15.A.
73 Reſpublica melior efficitur p meliores mores.8.Politicorum.cap.1.A.
74 Reſpublica poſterior eſt re familiari,quia domus pars ciuitatis eſt. 1.Oeconomi. cap.1.A.
75 Reſpublica & res familiaris non ſolum differunt ſubiecto, ut domus & ciuitas, ſed etiam differunt in hoc, ꝙ in republica multi imperant,in re familiari unus, & ꝙ res familiaris prior eſt republica generatione.1. Oeconomi.cap. 1.A. Quære Politia.

RESVRRECTIO.

Reſurrectio corporum animalium impoſſibilis eſt Ariſtoteli. 1.de Anima.T. Comment.41.

RETRIBVTIO.

Retributio ut commendaretur,templum Gratiarum in medio ciuitatis conſtituebatur,quia gratiæ proprium eſt retributio.5.Ethic.cap.5.B.

RETRO. Vna ex ſex differentiis ſitus. Quære Ante.

REVS. Quære Accuſare.Iudex.11.✳.

REX.REGIVS.A.VM.

1 Regem infelicẽ eſſe,inopinabile eſt multitudini. 1. Elench.c.12.D.
2 in Regibus diuis animus magnus eſt.2. Rhetoricorum.cap.2.D.
3 Reges ſicut præſtant decore & magnificentia & ueſtitu cæteris hominibus,turpe eſt,ſi orationis maieſtate ab aliis uincantur. in Præfatione Rhetoricorum ad Alexandr.A.
4 Reges in antiquiſſimis rebuſpublicis populo renunciabant, quæ ipſi eligerent.3. Ethicorum.cap.3.D.
5 Reges Scytharum molles & effœminati erant.7.Ethico.cap.7.C.
6 Reges dedignãtur amici eſſe eorum,qui longe ſunt inferiores, quia magna diſtantia eſt inter illos. 8. Ethicorum. cap.7.B.
7 Rex non curat ſuas utilitates,ſed utilitates eorum, qui reguntur. 8.Ethicorum. cap.10.A.
8 Rex,qui utilitates ſuorum non curat,potius eſt tyrannus q̃ rex. 8. Ethicorum. cap.10.A.
9 Rex prauus tyrannus fit. 8. Ethicorum. cap.10.A.
10 Rex nõ eſt, niſi qui ſit ex ſe ſufficiens, & bonis omnibus antecellat. 8. Ethicorum.cap.10.A.
11 Regis amicitia ad eos,qui regũtur,in excellentia beneficii conſiſtit,confert enim beneficia in eos,qui reguntur. 8.Ethicorum.cap.11.A.
12 Rex cum ſit bonus,ſubditorum curam

habet, ut bene ſe habeant, ſicut paſtor ouium curam habet earum. Vnde & Homerus Agamemnonem Regem populorum paſtorem uocabat. 8. Ethicorum.cap.11.A.

13 Rex naturaliter obtinet imperium eorũ, quibus præeſt.8.Ethic.c.11.A.

14 Regis adminiſtrationem ſeu rationem circa ſubditos non eſſe eiuſdem ſpeciei cum ratione gubernationis patriſſamilias, aut domini, aut gubernatoris ciuitatis,probatur.1.Politicorum.c.1.A.B.C.

15 Regem habere deos,cuncti putant, quia homines ipſi partim nũc partim olim regem habuerunt.1.Politicorum.cap.1.D.

16 Rex natura excellere debet eos, quibus præeſt.1.Polit.c.8.A.

17 Regum futurorum animis miſceri aurũ quoddam diuinum ſtatim a genitura, dixit Plato.2.Politicorum. cap.3.H.Quære Plato.70.

18 Reges melius eliguntur,qui præſtantes ſunt q̃ affinitate aut ætate. 2. Politicorum.cap.9.A.

19 Reges perpetui debent eſſe in ciuitatibus,qui excellunt uirtutibus heroicis.3. Politicorum.cap.9.D.

20 Regum omnium non eſt unus poteſtatis modus.3.Politicorum.cap.10.D.

21 Reges armis cuſtodiuntur a ciuibus,tyrãni uero ab extraneis mercede conductis. 3.Politicorum.cap.10.C.

22 Reges temporibus heroicis belli imperium habebant,& rei diuinæ cultũ exercebant,niſi talia eſſent ſacrificia, quæ ſacerdotium requirerent. 3. Politicorum. cap.10.D.

23 Regibus id ſolum in quibuſdam ciuitatibus relictum eſt, ut ceremoniarum erga deum curam habeant.3.Politicorum. cap.10.D.

24 Regis poteſtas gubernatio quædam eſt quaſi domeſtica patriſſamilias. 3. Politicorum.cap.11.A.

25 Regum quinq; ſpecies. Quære Regnum.6.

26 Reges olim creati ſunt a ciuitatibus propter beneficia.3.Politicorum.c.11.E.

27 Reges nõ relinquere filiis ſuis regnum, ſi eos uideant idoneos non eſſe, arduum eſt & ſupra naturam humanam.3.Politicorum.cap.11.E.

28 Rex an habere debeat apud ſe aliquam potentiam, qua poſſit compellere rebelles,& quanta debeat eſſe,dubitatur.3.Politicorum.c.11.F.

29 Rex cum pleniſſima illa poteſtate per quam rex per ſuam poteſtatem gubernat,an ſit ſecundum naturam,& melius ſit,ꝙ dominetur talis,an lex, dubitatur.3. Politicorum.c.12.per totum.

30 Regibus conueniens eſt multitudo, quæ apta ſit natura ferre ſuperiorem uirtute præſtantem ad principatum ciuilem.3. Politicorum.cap.12.F.

31 Regia poteſtas antiqua fuit.4.Politicorum.cap.13.C.

32 Reges quidam, qui oppreſſi ſunt a ſubditis aut propter metum,aut propter contumeliam, aut contemptum, aut gloriam, aut honorem, aut diuitias, ponuntur.5. Polit.cap.10.per totum.

33 Regia œconomia uerſat circa quattuor, ſcilicet circa nummum,circa exportanda & importanda,& circa ſumptum. Oeconom.Public.A.✳.

RHADAMANTVS. Quem apud inferos iudicem fabulantur.

Rhadamanti iuſtum eſt, ſi quis illa patiatur,quæ egit.5.Ethicorum.c.5.A.

RHEGYVM.Oppidum maritimum in extremo Italiæ angulo Siciliæ adiacens.

Rhegyum bello cæpit Dionyſius. Oeconom.Publi.G.Quære Piſcis.29.

RHENVS.Fluuius Germaniam a Gallis diſterminans.

Rhenus fluuius eſt Germaniæ in ſeptentrionem diſcurrens,& Germanos ſecans, qui adeo plerunq; congelatur, ut etiam equitantibus tutiſſimum præbeat iter, æſtate uero nauigabilis eſt.de Admirand. Audit.19.

RHETOR. RHETORICA. RHETORICVS.A.VM.

1 Rhetoricæ q̃ dialecticæ conuenientiores ſunt orationes aliæ ab enunciatiua.1.Perihermenias.cap.4.B.

2 Rhetorici ſyllogiſmi fiunt per aliquam trium figurarum,per quas fiunt ſyllogiſmi dialectici.2.Prior.c.2.3.A.

3 Rhetor non ſemper perſuadet. Si tamen nihil omittit eorum, quæ ad perſuadendum faciunt, nihilominus artem rhetoricam habere dicetur. 1. Topicorum. cap.2.B.

4 Rhetoricæ demonſtrationes ex conſequentibus fiunt,ut adulter eſt, quia comptus, aut nocte errabundus. 1.Elenchor. cap.4.B.

5 Rhetoricam & dialecticam eſſe de eiſdem,oſtenditur. 1.Rhetoricorum.cap.1. per totum.

6 Rhetoricæ utilitas quæ ſit,& quanta,oſtẽditur.1.Rhetor.c.1.F.G.H.

7 Rhetorica æquipollet dialecticæ, quia utraq; eſt de eiſdem,quæ cognoſcere quodammodo omnium communiter eſt, & nullius determinatæ ſcientiæ. 1. Rhetoricorum.cap.1.A.& cap.2.D.

8 Rhetorica quodammodo omnes participant, quia omnes conantur tum defendere tum accuſare.1.Rhetor.c.1.A.

9 Rhetoricam naturalem ad artem reduci poſſe,oſtenditur.1.Rhetor.c.1.A.

10 Rhetoricæ artis præcepta,qui tradiderũt ante Ariſtotelem,exiguam eius particulã attigerunt.1.Rhetor.c.1.B.

11 Rhetorica utilis eſt, quia per illam iudicem ad ueritatem inſtruimus, & per illam aliquibus perſuademus.1.Rhetoricorum.cap.1.H.

12 Rhetorica tantum & dialectica poſſunt contraria perſuadere.1.Rhetor.c.1.I.

13 Rhetoricæ proprium officium non eſt ꝑſuadere,ſed poſſe in ſingulis ꝓbabilia proſpicere.1.Rhetor.cap.1.L.

14 Rhetorica non uerſatur circa determinatum genus.1.Rhetor.cap.1.A.

15 Rhetorica eſt uis ſeu poteſtas, qua, quod in unaquaq; re probabile eſt,proſpicitur. 1.Rhetor.c.2.A.

16 Rhetorica quædam dialecticæ propago eſt.5.Rhetoricorum.c.2.D.

17 Rhetoricæ argumentationes ſunt inductio,exemplum,& enthymema. 1.Rhetoricorum.cap.2.E.

18 Rhetorica nõ tractat de credibili aut probabili aut ꝑſuaſibili alicui ſingulari.1.Rhetor.c.2.G.

19 Rhetorica ſyllogiſſat non de quibuſcũq;, nam & ſtultis & deliris aliqua uidentur, ſed de iis,de quibus conſultamus.1.Rhetoricorum.cap.2.G.

20 Rhetoricarum orationum tria ſunt genera,ſcilicet deliberatiuum,iudiciale,demõſtratiuum.1.Rhetoricorum.c.3.A.Quære in ſuis dictionibus.

21 Rhetorica compoſita eſt ex dialectica reſolutiua & ex ſcientia ciuili,quæ de moribus eſt,ſimiliſq; eſt partim dialecticæ partim orationi ſophiſticæ.1.Rhetor.c.4. B.

22 Rhetorica quomodo non ſit de conſiliabilibus,habes.1.Rhetor.cap.4.B.

23 Rhetoricæ diffinitiones, oportet, ut nec obſcuræ ſint,nec abſolutiſſimæ.1.Rhetoricorum.cap.10.G.

24 Rhetoricis omnibus generibus, ſcilicet iudiciali, deliberatiuo, demonſtratiuo quædam ſunt communia.2.Rhet.c.18.ꝑ totũ.

25 de Rhetoricæ partibus habes.3.Rhetor. cap.1.per totum.

26 Rhetores ſunt,qui elocutionem orationis facere poſſunt artificioſam. 3.Rhetoricorum.cap.1.D.

27 Rhetoricam ad Alexandrum ſcripſit Ariſtoteles diligentiſſime. in Præfat.Rhetoricorum.ad Alexandr.A.

RHEVMATISMOS. Id eſt fluxio. Quære Fluxio.

RHIPHAEI. Montes in Scythia.

Rhiphæi montes ſunt ſuper ultimam Scythiam ſub ipſa urſa,de quorum magnitudine quæ referũtur, fabuloſa admodum ſunt,ex quibus flumina plurima & maxima poſt Iſtrum fluunt. 1.Meteororum.cap.3.H.

RHYTHMVS. Interpretatur numerus aut conſonantia

Rhythmi imitatiõe cõſtãt.in Poet.c.1.B. Quæræ Melodia.Harmonia.Muſica.

RHODANVS.Fluuius Galliæ Narbonenſis.

Rhodanus fluuius eſt in Gallia nauibus tranſmeabilis.1.Meteor.cap. 13.L.Quære Liguria.1.

RHODOPE.Mons Thraciæ.

Rhodope mons eſt,ex quo plurima flumina oriuntur.1.Meteor.cap.13.I.

RHODVS. Inſula in mari Lycio.

1 apud Rhodum nobilitas cõtra plebem inſurrexit metu iudiciorum,quæ aduerſus illos parabantur.5.Politic.c.3.B.

2 apud Rhodum claſſis præfecti quia fraudabantur ſtipendiis,pecunia, quæ ad eorum ſtipendia ſtatuta erat,retenta a nobilibus,coniurationem inierunt,ut popularẽ ſtatũ euerterent. 5.Polit.c.5.A. Quære Philotectes.1.Creta.7.✳.

RHOMBVS. Id eſt Turbo. Quære Turbo.

RIDICVLVM. Vt opponitur ſerio.

Ridiculis quando utendum ſit oratori, habes.3.Rhetor.cap.18.D.

RISVS.

Riſum qui obluctãtur continere,accumulatum effundunt.7.Ethic.c.7.C.✳.

ROBVR.

1 Robur melius eſt pulchritudine,quia robur eſt in humidis & ſiccis,ex quibus cõſtitutum eſt animal,pulchritudo uero uidetur eſſe quædam membrorum commẽſuratio ſeu proportio.3.Polit.c.1.E.

2 Robur ad certandum pars felicitatis eſt.1.Rhetoricorũ.c.1.B.C.Quære Vires.

RODANVS Quære Rhodanus.

ROS.

1 Ros fit,cum uapor,qui interdiu eleuaẽ, non tollitur in excelſum propter debilitatem caloris attollentis ipſum,& cum noctis frigore cõdenſetur,decidit,& ros uocatur.1.Meteor.c.10.A.

2 Ros fit,quando nec uapor in tam altum attollitur,ut calore ſiccetur,nec uaporem frigus congelat,ante q̃ uertatur in aquã. Et in hoc ultimo differt a pruina.1.Meteor.cap.10.B.

3 Ros fit in regionibus temperatis,& in tẽpore temperato,cuius cõtrarium accidit in pruina.1.Meteor.cap.10.B.

4 Ros non fit niſi ſereno tempore, & nocte a uentis ſilente,quia uenti phibent attolli uaporẽ,ex quo ros fit.1.Meteor.c.10.C.

5 Ros non fit in excelſis montibus,quia calor attollens uaporẽ,cũ exigu9 ſit, nõ põt attollere in excelſa loca.1.Meteor.c.10.C.

6 Ros in excelſis locis non fit,quia aer illic eſt maxime agitatus,& non patitur concreſcere uaporem,ſed diſſipat cõſtitutionem illam.1.Meteor.cap.10.C.

7 Ros aquilone flante non fit,ſed flante auſtro,præterq̃ in Ponto,ubi contra fit, nã aquilo frigidus eſt,auſter uero temperatus.1.Meteor.cap.10.C.

8 Ros minor eſt q̃ pluuia,quia conſtitutio eius eſt unius diei,& locus, in quo fit, exigu9 eſt,quia eſt terræ uicinior.1.Meteor.cap.11.B.

9 Ros & pluuia idem ſunt, differunt tamẽ ſecundum maiorem moram temporis,in quo fiũt,& ſecundũ maiorẽ locũ & capaciorẽ,in quo fiunt.1.Meteor.cap.11.B.✳.

ROSA.

Roſarum odore aſyli ſeu ſcarabei facile intereunt.de Admirand.Audit.135.✳.

RVBRVM MARE.Sinus inter Aegyptum Aethiopiam & Arabiam.

1 Rubrum mare altius eſſe Aegypto,Seſoſtris ueterum regum Aegypti primus cõperit.1.Meteor.c.14.H.

2 ex Rubro mari alueum nauigabilem in Nilũ fluuium ducere primus omniũ tentauit Seſoſtris rex. Putabat eñ maximã utilitatẽ prouẽturã,ſi totus locus nauigabilis eſſet, ſed deſtitit ab incœpto,ne aq̃ Nili corrũpereẽ mari cõmixto, qđ fluuio alti9 eſt.Ideq; Darium poſtea coercuit,ne foderet ampli9 locum.1.Meteor.c.14.H.

3 Rubrum mare paulo commiſcetur Oceano.2.Meteor.c.1.D.

4 Rubri maris teſtacea animalia maximæ magnitudinis reperiuntur. de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.G.

5 Rubrum mare, aiunt quidam,coniungi Oceano mari,quod eſt extra,quod dubiũ eſt Ariſtoteli.de Nilo.C.

6 Rubrum mare ex Oceano influit terrã. de Mundo ad Alexan.c.1.F.

RVSTICITAS.RVSTICVS.Vt dicit uitium in moribus.

1 Ruſticitas opponitur comitati per defectum.2.Ethic.c.7.E.

2 Ruſtici pertinaces ſunt.7.Ethic.c.9.A.

RVSTICVS.Quære Agricola.

S

SACERDOS.

1 Sacerdotes non ſunt exiſtimãdi eſſe magiſtrat9 ciuiles,ſed aliđ quiddam a magiſtratibus.4.Polit.c.15.A.

2 Sacerdotes circa tẽpla & rem diuinam neceſſarii ſunt.6.Polit.c.8.E.

3 Sacerdotes neceſſarii ſunt,ut ciuitas conſtare poſſit.7.Polit.cap.8.B.

4 Sacerdos nõ eſt deputãdus,qui ſit agricola,aut artifex, aut uilium exercitiorum, quia honor eſt diis a ciuib9 impẽdendus.7.Polit.cap.9.C.

5 Sacerdotes in Aegypto,qbus uacare permiſſum eſt, mathematicas inuenerunt.1. Metaphyſicorum.cap.1.G.

SACRIFICIVM.

1 Sacrificiorum ratio ſi tractanda eſt in cõſultatione,quomodo tractanda ſit, oſtẽditur.2.Rhetor.cap.2.C.D.E.F.

2 Sacrificia uetuſta poſt perceptionem frugum fiebant.8.Ethic.c.9.C.

3 Sacrificiis q̃ præſunt,appellãtur reges ſacrorũ aut põtifices maximi.6.Polit.c.8.F.

4 Sacrificium neceſſarium eſt ciuitati.7. Politicorum.cap.8.B.

5 in Sacrificiis cultuq; deorum communis eſſe debet ſumpt9 totius ciuitatis.7.Politicorum.cap.10.C.Quære Tres.4.

SACRVM.Quære Damnatus.

SAGACITAS.

1 Sagacitas eſt,cuius contrarium eſt hebetudo.6.Ethic.cap.10.A.

2 Sagacitas non eſt id,quod ſciẽtia.6.Ethicorum.cap.10.A.

3 Sagacitas nõ eſt de iis,quæ ſunt æterna, & non mouentur,nec de iis,quæ a quocunq; fiunt,ſed de quibus quiſpiam dubitauerit,aut conſultauerit.Erit ergo de iis, circa q̃ prudentia uerſatur.6.Ethicorum. cap.10.A

4 Sagacitas nõ eſt prudentia,quia prudentiæ eſt præcipere, quid ſit agendum,& hic eſt eius finis, ſagacitas uero eſt tantũ iudicatiua.6.Ethic.c.10.A.

5 Sagacitas & bona ſagacitas idem ſunt.6. Ethic.cap.10.A.

6 Sagacitas,prudentia,ſentẽtia,& intellectus in idem tendunt.6.Ethic.c.11.A.

7 Sagacitas circa ſingularia eſt,quia eſt circa agibilia, q̃ ſunt ſingularia.6.Ethicorum. cap.11.A.

8 Sagacitas a natura eſſe uideẽ,quia ætatẽ conſequitur.6.Ethic.c.11.B.

9 Sagacitas.1.Magnor.Mor.c.35.E.

SAGITTA.

Sagittæ plumbeæ igniuntur, & liqueſcũt motu.2.de Cæl.T.Comment.42.Quære Scythæ.4.

SALAMINA.Inſula prope Atticam.Dicitur & Salamis.

apud Salaminam uicit Athenienſium populus Medos & Perſas.5.Politicorum. cap.4.C.Quære Athenienſes.6. Homerus.15.

SALES. Lepores ut pertinent ad ſermonem

in Salibus quæ literarum quadam deprauatione dicuntur, iucunda ſunt.3. Rhetoricorum. cap. 10.D. Quære Facetus.

SAL.SALSVS.A.VM.

1 Sal ex aqua decocta & frigefacta, euaporato humore,fit in Chaonia.2.Meteororum.cap.3.P.

2 Salem ex cinere iuncorum decocto aqua faciunt Vmbri.2.Meteor.c.3.Q.

3 Sal quia coagulatus eſt a calido ſicco,ſolui poteſt ab humido non quolibet ſed frigido.4.Meteor.T.Co.40.

4 Sal plus terræ habet q̃ aquæ,quia cõcreſcere & coagulari poteſt.4.Meteo.T.Cõment.40.41.

5 Sal coagulatus a calido,ſolui poteſt ab humido, quia pori recti ſunt adeo grandes, ut humor ingredi poſſit. 4.Meteor.T. Co.43.

6 Sal terræ ſpecies eſt.de Sen.& Sen.c.4.D

7 Sal licet actu ſiccus ſit, uirtute tamen humidus eſt.2.de Anima.T.Co.102.

8 Sal odoratior eſt q̃ nitrũ.de Sen.&.Sen. cap.5.B.

9 Sal in Illyria iuxta Aradios fit ex aqua,q̃ ad radices montis manat,non ſemper ſed tempore ueris,eaq; interdiu intra domũ continẽt, nocte dio exponunt, id poſtq̃ per dies ſex perpetuos effecerint, in ſalem uertitur.de Admirand.Audit.127.

10 Salem & oleum emi oportere, prouerbialiter dictum.2.Rhetor.c.23.M.

11 Sal Libyæ.Quære Libya.1.

12 Salis dictam menſuram,oportet,cõſumãt amici,anteq̃ mutuo ſe cognoſcant.8.Ethicorum.cap.3.D.✳.

13 Salſa omnia aquea craſſa eſſe, exemplis & rationibus,oſtenditur.2.Meteor.cap.3. N.O.P.Q.R.S.

14 Salſa omnia, ut flumina, aut fontes, incaluiſſe aliquando maxima ex parte,& deinde ignis principium extinctũ fuiſſe, terram autem,per quam tranſmiſſi colanẽ, cineris & calcis naturam retinere, cenſendum eſt.2.Meteor.c.3.Q.

15 Salſus ſapor & amarus idem fere ſunt. de Sen.& Sen.cap.4.I.

SALVBRE.

1 Salubres dicuntur,qui habent naturalem potentiam,ut nihil a quibuſlibet accidentibus facile patiãtur, cuius oppoſitum habẽt inſalubres. Prædicament.c.8.C.Quære Herodicus.

2 Salubria q̃ ſint,cenſenda ſunt, ut peritus medicus cenſet.1.Topic.c.2.D.

3 Salubria nullam ſtabilitatem habent, ſed tempore uariantur.2.Ethic. cap.2. A. Quære Sanitas.

SAMBVCA.

Sambucæ inſtrumenta muſica reprobata ſunt ab antiquis.8.Polit.c.6.D.

SAMII.Ciues Sami inſulæ.

1 Samii peſſundati ſunt ab Athenieñſibus.5. Polit.cap.9.C.

2 Samii Zancleos expulerunt a ciuitate,in qua ſuſcepti fuerant a Zancleis.5.Politicorum.cap.3.F.

3 Samios Lacedæmonii conflata pecunia ex unius diei inedia iuuerũt. Oeconom. Publi.D.Quære Pericles.3.

SANDARACHA.Vernix.

Sãdaracha ab exhalatione calida & ſicca fit.3.Meteor.c.6.G.✳.

SANGVIS.

1 Sanguis ex aqua & terra conſtat,ſed plus terræ continet. 4. Meteororum.T.Cõment.41.

2 Sanguis ceruorum non coagulatur, quia aquæ multum habet,& eſt frigidiſſimus, & fibras nullas habet, q̃ arguunt ſtabilitatem & ſoliditatem. 4. Meteororum.T. Comment.41.

3 Sanguis nõ concreſcit, ſi adimãtur fibræ, quia illis demptis, ſanguis aqueus totus manet.4.Meteor.T.Co.41.43.

4 Sanguis uitiatus non coagulatur, quia ſaniem habet, q̄ eſt humor pituitoſus, & aqueus, qui non eſt uictus a naturali calore.4.Meteor.T.Co.41.

5 Sanguis terræ & aquæ & aeris cõmunis eſt.4.Meteor.T.Co.52.

6 Sanguis fibras habens, magis terreus eſt, & propterea a frigore coagulatur, & humido liqueſcit.4.Meteor.T.Co.53.

7 Sanguis fibras non habens aqueus eſt, & non coagulatur.4.Meteor.T.Co.53.

8 Sanguine carentia animalia uocem non habent.2.de Anima.T.Co.87.

9 Sanguine carentia non reſpirant, quia reſpiratio data eſt animalibus ad refrigerationem ſanguinis circa cor.2.de Anima. T.Comment.89.

10 Sanguis in uenulis cerebri contentus licet purus ſit & tenuis, eſt tamen facile refrigerabilis & cõgelabilis, quod ꝓhibetur per odores.de Sen.& Sen.c.6.I.

11 Sanguinẽ habentia omnia habẽt cor.de Somn.& Vigil.cap.2.H.

12 Sanguinem non habentia aliquid cordis proportionale habent, quod eſt principium motus & ſenſus, nam eo loco ubi eſt, quidam ſpiritus uidetur, quo ille locus attollitur, & deprimit̃, ut in ueſpis & muſcis.de Somn.& Vigil.cap.2.I.

13 Sanguis eſt ultimum alimentum animalibus habentibus ſanguinem.de Somn.& Vigil. cap.3.A. & de Iuuent.& Senect. cap.1.A.

14 Sanguinis proportionale eſt nutrimentum ultimum animalibus non habentibus ſanguinẽ. de Somn. & Vigil.c.3.A.

15 Sanguinis locus uenæ ſunt.de Somn.& Vigil.cap.3.A.

16 Sanguis fit ex alimento, quod ingeritur animali, & conuerſum alimentum in ſanguinem ad cor, quod eſt principium, tendit.de Somn.& Vigil.cap.3.A.

17 Sanguis capitis tenuiſſimus eſt & puriſſimus, inferiorum uero partium craſſiſſimus & turbidiſſimus. de Somn.& Vigil.cap.3.O.

18 Sanguinis omnis cor eſt principium.de Somn.& Vigil.cap.3.O.

19 Sanguinis diſcretio fit in medio uentriculo cordis.de Somn. & Vigil.cap.3.O.

20 Sanguinem habentia uniuerſaliter non ſunt longioris uitæ, q̃ ſanguine carentia, longior tamen uita reperitur in eis, q̃ in ſanguinem non habentibus. de Lõgit.& Breuit.Vit.cap.2.A.B.

21 Sanguine carentia aut parum ſanguinis habentia animalia, ſiue aquatilia, ſiue terreſtria, nullo modo fiunt in regionibus ſeptentrionalibus, aut ſi fiunt, breuis uitæ ſunt, quia congelatio non ſinit ea creſcere. de Longit. & Breuit. Vit. cap.2.G.

22 Sanguinem non habentia animalia, nec pinguedinem habent nec dulce.de Longit.& Breuit.Vit.cap.3.H.

23 Sanguinem non habentia breuioris uitæ ſunt q̃ ſanguinem habentia, niſi tantæ magnitudinis ſint, ꝙ compenſetur ſanguis. de Longit. & Breuit. Vit. cap.3.H.

24 Sanguinis principium in corde neceſſe eſt eſſe.de Iuuent.& Senect.c.3.D.

25 Sanguine carentia cum modicum caloris naturalis habeant, refrigeratione aquæ uel aeris circunſtantis refrigerantur, nec egent reſpiratione. de Reſpiratio.cap.4.D

26 Sanguinis & uenarum principium idem eſſe neceſſe eſt, nam alterum alterius gratia eſt. Sunt enim uenæ uas & conceptaculum ſanguinis.de Reſpirat. cap.4.D.

27 Sanguis humanus. Quære Scythæ.4.✳

SANITAS.

1 Sanitas forma eſt & ſpecies quædam & ratio eius, qui ſanari poteſt. 2. de Anima.T.Comment.24.

2 Sanitas non inuenitur niſi in habẽtibus uitam. de Sen.& Sen.cap.1.C.

3 Sanitas pars felicitatis eſt. 1.Rhetoricorum.cap.5.B.

4 Sanitas uirtus corporis eſt, ut utaris corpore ad labores pene inægrotabili, nam ſanitas, quæ abſtinentia multarum rerũ contingit, non eſt pars felicitatis.1.Rhetoricorum. cap.5.C. Quære Herodicus.

5 Sanitas efficitur & cibis & exercitatione. 1.Rhetoricorum.cap.9.A.

6 Sanitatem aliqui poſuerunt felicitatem eſſe.1.Ethicor.cap.4.A.

7 Sanitas eſt medicinæ præcipuum bonũ & finis.1.Ethicorum. cap.7.A.&.1.Politicorum.cap.6.E.

8 Sanitatem corrumpunt exceſſus aut defectus cibi & potus.2.Ethic.cap.2.B.

9 Sanitatẽ faciunt, augẽt, & cõſeruãt cibus & potus moderatus.2.Ethic.cap.2.B.

10 Sanitas nõ minus corrumpitur cibi ſubtractione nimia, q̃ exuberantia eiuſdem. 1.Magnor.Mor.cap.5.B.

11 Sanitas maxime cõſeruatur, & acquirit̃, ſi illa ſalubria ſint, q̄bus utimur frequentius, ut aer & aqua.7.Polit.c.11.B.

12 Sanitatis abſentia cognoſcitur infirmitas. 7.Metaph.T.Co.23.

13 Sanitas aliter de corpore, aliter de anima dicitur, & plura de hoc habes.7.Metaph. T.Co.23.

14 Sanitas q̄ eſt in aĩa, ẽ cauſa ſanitatis, quæ fit per artem.7.Metaph.T.Co.28.✳.

SAPIENS.SAPIENTIA.

1 Sapientes magis uideri uolunt quidam, q̃ eſſe.1.Elench.c.1.B.

2 Sapientis eſt non mentiri, de quibus nouit, & mentientem manifeſtare.1. Elench. cap.2.A.

3 Sapientia eſt ſciẽtia multarũ atq; mirabilium rerum.1.Rhetor.c.11.L.

4 Sapientes qui uideri uolunt, inuidi ſunt. 2.Rhetor.c.10. B.

5 Sapiẽtes, dixit Simonides, uideo in ianuis diuitũ, iudicans melius eſſe, diuitẽ eſſe, q̃ ſapientẽ.2.Rhetor.c.16.B.

6 in Sapientia nimiũ erudire liberos nõ oportet, quia ad ocium, quod habent, perniciosam ſibi hominum inuidiam contrahunt.2.Rhetor.c.21.A.

7 Sapientes omnes honorãt, etẽm ii, qui ab illis reprehenſi ſunt, quod multis exẽplis oſtẽditur.2. Rhet.c.23.H. Quære Anaxagoras. Chilon, Pythagoras, Sappho.

8 Sapiens nõ poteſt eſſe, qui puer eſt, quia ſapientiæ principia experientia conſtant, qua caret puer.6.Ethic.c. 8.B.

9 Sapiens nemo eſt natura.6.Ethicorum.capit.11.B.

10 Sapientia partem animæ rationalem perficit.6.Ethic.c.12. B

11 Sapiẽtia ad felicitatẽ cõducit, & ſupior eſt q̃ prudentia.6.Ethic.c. 12.B.

12 Sapiens opus habet iis, quæ neceſſaria ſũt ad uitam.10.Ethic.c.7.B

13 Sapiens non indiget ſocietate ad contemplationem, & quo magis ſapiens eſt, hoc minus aliis indiget ad contemplationem. 10.Ethicor.c.7.B.

14 per Sapiẽtiam operatio, quæ fit, ẽ omniũ operationũ iucundiſſima.10.Ethic.c.7.B.

15 Sapientiæ ſpeculatio propter ſe tantum diligitur.10.Ethic.c.7.B.

16 Sapiẽs amiciſſimus eſt diis immortalib9, quia intellectũ honorat, quẽ maxime dii amant.10.Ethic.c.8. E.

17 Sapientia eſt ſcĩa, & intellectu conſtituit̃. 1.Mag.Mor.c.35. C.

18 Sapientia quomodo differat a prudentia, oſtenditur.1.Mag.Mor.c.35.D.E.

19 Sapiẽtia circa æterna & diuina uerſatur. 1.Mag.Mor.c.35.E.

20 Sapientia non eſt aliena a conſyderatiõe philoſophi moralis, quia eſt uirtus.1. Magnor.Mor.c.35.E.

21 ad Sapientiam ſe habet prudẽtia, ut uillicus ſeu atrienſis ad dominum familiæ.1. Magnor.Mor.c.35.I.

22 Sapientis uitam ſolã eſſe cõtemplatiuã, quidam putant.7.Polit.c.2.B.

23 Sapientis ſignum eſt ſcire docere.1. Metaph.c.1.F.

24 Sapientiã, oẽs putãt, eſſe circa primas cauſas & prima principia.1.Metaph.c.1.H.

25 Sapientem illum eſſe opinamur, qui ſcit omnia, quantum poſſibile eſt, licet non habeat ſcientiam ſingularium. Sapientem etenim putam9, qui ſcit difficilia cognitu. 1.Metaph.c.2.A.

26 Sapientẽ illũ dicimus, qui habet certiorẽ & exactiorẽ cognitionẽ eorũ, quæ ſcit, q̃ alii.1.Metaph.c.2.B.

27 Sapiens non eſt, qui ſcit ea, q̃ obuia ſunt & facilia.1.Metaph.c.2.B.

28 Sapiens eſt, q in oĩ ſcĩa poteſt aſſignare cauſas ſcibilium.1.Metaph. c.2.B.

29 Sapientẽ nõ oportet, præcepta ſuſcipere, ſed ipſe debet minus ſapientibus imperare, & ꝑcipere, & alii debent ſapienti obtẽperare & obedire.1.Metaph.c.2.B.

30 Sapiens non admiratur ea, quæ alii admirãtur, quia cognoſcit omnia per ſuas cauſas.1.Metaph.c.2.H.

31 Sapientia illa magis eſt, quæ eſt propter ſeipſam gratia ſciendi, q̃ quæ eſt aliorũ gratia.1.Metaph.c.2. B.

32 Sapientiæ ſeruiunt reliquæ diſciplinæ.1. Metaph.c.2. B.

33 Sapientiam non eſſe factiuam ſed cõtemplatiuam, patet ex primis philoſophantibus, qui ex admiratione philoſophari cœperunt.1.Metaph.c.2.D.

34 Sapientia ſola ſcientiarũ libera eſt, quia eſt ſuiipſius gratia.1Metaph.c.2.E.

35 Sapientiam ſolus deus habet, ut dixit Simonides poeta, & ſi deus inuidus eſt, ut canunt poetæ, in hoc maxime ueriſimile eſt, quia ſapiẽtiã hoĩbus inuideat, in quo tñ poetæ mentiuntur.1. Metaph.c.2.F.

36 Sapientia nõ putabitur eſſe humana poſſeſſio, quia ſapientia libera eſt, hominum uero natura in pleriſq; ſerua eſt.1. Metaphyſic.c.2.F.G.

37 Sapiã ẽ honorabiliſſima, q̃a diuiniſſima, & talem deus habet, & nos habem9 de deo.

1.Metaph.c.2 .G.

38 Sapientia terminũ habet contrariũ principio, nã cũ incipiat ab admiratione, terminatur in eo, quod eſt non admirari. 1. Metaph.c.2.H.

39 Sapientia eſt ſcientia quædã, quæ uerſat circa principia.11.Metaph.c.1.A.

40 Sapientia quæ conſyderat de principiis, an una ſit, an plures, dubitatur.11.Metap. c.11.E.Quære Metaphyſica. ✳.

SAPOR.

1 Sapor unum eſt eorum, quæ tactu percipiuntur.2.de Aia.T.Co.28.

2 Sapor condimentum & delectamentum ẽ ſitis & famis.2.de Aia.T.Co.28.

3 Saporum nomina, ut dulce, amarũ, acre, auſterum, imponimus odoribus, quia ſũt magis noti ſapores, q̃ odores, & habent quandã conuenientiã.2.de Aia.T.Co.93 95.& de Sen.& Sen.c.5.E.

4 Sapor humidi eſt.2. de Aia.T.Co .100.

5 Saporum ſpecies ſimplices cõtrariæ ſunt, ut dulce & amarum. Dulci adhæret pingue, ſalſum amaro. Inter quos ſunt medii ſapores, acer, acerbus, ſiue auſterus, acid9, ſiue ponticus, & acutus.2.de Aia.T.Cõment.105.

6 Sapor nutritiuæ uirtutis paſſio eſt.de Sẽ. & Sen.c.1.E.

7 Sapor & odor eadẽ fere ẽ paſſio, id ẽ paſſibilis qualitas.de Sen.& Sen.c.4.A.

8 Saporũ genus manifeſtius eſt q̃ odorũ, quia peſſimum omnium animalium habemus odoratum, tactum uero certiſſimũ, & guſtus quidã tactus eſt, & ideo ſapores magis noti ſunt nobis.de Sẽ.& Sẽ.c.4.A

9 Sapores actu non eſſe in aqua, ſed quædã ſeminaria ſaporum, dixerunt quidam. de Sen.& Sen.c.4.A.

10 Saporum cauſam efficientem, quidam dixerunt, eſſe ſolem, & calidum quodcunq;, & non eſſe ſapores ex parte aquæ.de Sẽ. & Sen.c.4. B.

11 Sapores non eſſe in aqua, ut dixit Empedocles, ex hoc probatur, ꝙ decerpti ex arbore fructus, ſi ſoli exponantur aut igni, ſapores mutant.de Sen.& Sen. c.4.B.

12 Sapores omnes ſpiſſiores ſunt q̃ aqua.de Sen.& Sen.c.4. C.

13 Saporum omne genus in ipſa terra eſt. Quod oſtenditur in hoc, ꝙ aqua talẽ ſaporem habet, qualis ſit terra, per quã trãſiit.de Sen.& Sen.c. 4.D.

14 Sapores maxime manifeſtantur in plantis & terræ naſcentibus, quia terræ cõiunctiſſimæ ſunt.de Sen.& Sen.c.4.D.

15 Sapores fiunt, humido aqueo immutato & paſſo a ſicco terræ & a ſicco ignis. de Sen.& Sen.c.4. E.

16 Sapores fiunt humido aquæ terræ ſicco mixto & immutato a calido digerẽte, ſicut corpora colorata & ſapida ſi abluantur aqua, colores & ſapores relinquunt in aqua.de Sen.& Sen.c.4.E.

17 Sapor eſt paſſio facta a ſicco terreo in humido alteratiua guſtus, qui eſt in potẽtia, ut ſit in actu.de Sen.& Sen.c.4. E.

18 Sapores non ſunt cuiuſlibet ſicci, ſed illi9 quod poteſt nutrire, aut ut affectiões, ut dulce, aut ut priuationes, ut amarum. de Sen.& Sen.c.4.H.

19 Sapores acidi, & acuti, & ſalſi, & alii, miſcentur cibis ad condimentum, & ut retrahant dulce, quod nimis eſt nutritiuũ, & ſupernatat.de Sen.& Sen.c.4.H.

20 Sapores medii ſic fiunt ex dulci & amaro, ſicut colores medii ex cõmixtione albi & nigri.de Sen & Sen.c.4.H.

21 Sapor pinguis ad dulce refertur.de Sen. & Sen.c.4.I.

22 Sapor ſalſus & amar9 idem fere ſunt.de Sen.& Sen.c.4 .I.

23 Sapor acidus, & auſterus, & acerbus, & acer medii ſunt.de Sen.& Sen.c.4.I.

24 Saporum ſpecies ſeptẽ ſunt, ſicut & colorum totidem, ſi liuidũ ſiue fuſcũ colorem referamus ad nigrũ.de Sen.& Sen.c.4.I

25 Sapores reduxit ad figuras Democrit9. de Sen.& Sen.c.4.I.

26 Sapores ſi eſſent figuræ, poti9 diſcernerẽtur a uiſu q̃ ab alio particulari ſenſu, quia ſenſibilia cõmunia, aut nullius ſenſus pticularis ſunt propria, aut maxime eſſent uiſus.de Sen.& Sen.c.4.M.

27 Sapores ſi eſſent figuræ, guſtus eſſet ſenſ9 ſenſibilium communium.de Sen.& Sen ſat.cap.4.M.

28 Sapores non poſſunt eſſe figuræ, quia ſapores habent contrarietatem, ut dulce & amarum, figuræ uero contrarium non habent.de Sen.&.Sen.c.4. N.

29 Sapores non ſunt figuræ, quia figuræ poſſunt eſſe infinitæ, ſapores uero nõ poſſũt eſſe infiniti.de Sen.& Sen.c.4.N.

30 Sapores infiniti eſſe nõ poſſunt, quia tũc nõ magis unum q̃ alium guſtus ſentiret. de Sen.& Sen.c. 4. N.

31 Saporum paſſiones quædam tractantur in philoſophia de plantis tanq̃ in ꝓprio loco.de Sen.& Sen.c. 4.N.

32 Sapores a ſicco terreſtri & humido ſunt. de Sen.& Sen.c.5.A.

33 Sapores ſic fiunt a ſicco terreſtri in humido, ſicut odores a ſicco enchymo, id eſt ſapido in aere & aqua.de Sẽ.& Sen.c.5.A.

34 Sapores proportionales ſunt odorib9, nã ſic agit ſiccũ terreſtre in humidũ ad ſapores, ſicut ſapidum in aere aut in aqua ad odores.de Sen.& Sen.c.5.E.

35 Sapor id eſt in aqua, quod odor in aere & aqua.de Sen.& Sen.c.5.F.

36 Sapores frigore hebetãtur. de Sen.& Sẽ. cap.5.F.

37 Sapor ſic ſe habet ad nutritionẽ, ſicut odorabile ad ſanitatẽ.de Sen.& Sen.c.5.R

38 Sapores oĩes numero finitos eſſe, neceſſe eſt, quia non ſunt diuiſibiles in infinitum ſecundum ſpeciem, quia quæ habent extrema, & per conſequens media, finita erunt.de Sen.& Sen.c.6.C.D.E.F.

39 Sapores iudicare guſtus officiũ eſt.3. Ethic.c.10.C.Quære Lingua.✳.

SAPPHO. Poetis ex Leſbo inſula.

1 Sappho reſpondit Alcæo dicenti, ſe uelle aliquid dicere, ſed impediri pudore. Si honeſta, inquit, meditareris, non impedireris pudore.1.Rhet.c.9. E.

2 Sappho, q̃uis fœmina fuit, honorauerunt Mitylenei.2.Rhet.c.23.H.

3 Sappho dixit, mortem malum eſſe, quia ſi bona eſſet, dii morerentur.2.Rhetoricorum.cap. 23.I.

SARDANAPALVS. Aſſyriorum rex.

1 Sardanapalus uitam uoluptuoſiſſimam egit.1.Ethicor.c.5.H.

2 Sardanapalus penſa diuidebat inter mulieres, ſi modo fabula hæc uera eſt, & ideo contemptui habitus, & regno & uita priuatus eſt.5.Polit.c.10.H.

SARDINIA. Inſula in mari Thuſco, q̃ & SARDVS dicitur. SARDOVM Mare. Quod Sardiniam alluit.

1 in Sardinia ſeu Sardo diutius dicuntur quidam dormire apud Heroas, nec tempus fluxiſſe percipiunt, copulantes prius & poſterius nunc, & facientes unũ nunc. Heroes uero illos nouem Herculis filios fuiſſe, quos ex filiabus Theſtii Theſpienſis ſuſcepit, & defunctos in inſula Sardinia, eorumq; corpora Ariſtotelis etiam tẽpore incorrupta manſiſſe, & in eorum tẽplo aliquos indormire ſolitos, ut reſponſa acciperent. Quos duo nunc copulare, dicit Ariſtoteles, auctor eſt Simplicius in hunc locum.4.Phyſico.T. Co.97.

2 in Sardoum mare fluit Siculum mare.2 Meteor. c.1. G.

3 Sardoum mare profundiſſimum eſt inter oĩa maria mediterranea.2.Meteor.c.1.G.

4 Sardinia una e maioribus inſulis eſt. de Mundo ad Alexand.c.1.E.

5 Sardiniã inſulã Iolaus Iphiclis filius occupauit. Et ideo in ea multa ædificia Græcorum more antiquo conſtructa cernuntur. Ipſa aũt Ichnuſa ante dicebatur, quia ſimilis eſſet humano ueſtigio, qđ ἴχνοσ græce dicitur. Eratq; olim frugifera mirũ in modũ, ſed poſtq̃ a Carthaginẽſib9 occupata fuit, partim expulſis, partim trucidatis incolis, pœnã mortis addiderunt, ſi quis plãtaſſet in ea, ſed ſolũ ferret, quæ ſua ſponte naſcerent.de Admir.Aud.87.

SATYRICVS. A.VM.

Satyrica poeſis primum tetrametro conſtabat, deinde in iambicum mutata eſt.in Poet.c.1.I. Quære Comœdia.

SATYRVS.

Satyrus, qui Philopator, id eſt patris amator uocabatur, inſanire nimium uidebat. 7.Ethic.c.4 .D.

SATVRNVS. Planeta.

Saturnus poſt octauã ſphærã collocatur uerſus terrã.de Mund.ad Alexan.c.1. C.

SCAEVA. Qui ſiniſtra utitur ꝓ dextra.

Scæua aliquis efficitur, ſi diutius utatur ſiniſtra pro dextra, quod tamẽ contra naturam eſt.1.Magno.Mor.c.34.F. Quære Ambidexter.

SCAMANDER. Fluuius Troadis regionis. Quære Siſtrus.✳.

SCAPVS. Quære Libra.3.

SCARABAEVS. Inſectum notum.

1 Scarabæi ſi locum quendam, qui eſt in Chalcidica apud Olynthum Thraciæ, intrauerint, exire non poſſunt, & fame intereũt. Vñ locus ille dicit cãtharoletrus ab interimẽdis ſcarabæis.de Admi.Aud.116

2 Scarabæi roſarum odore intereunt. de Admirand.Aud.135.✳.

SCIBILE.

1 Scibilia multa ſunt, quorũ nondũ eſt ſcientia inuenta.Prædicam.c.7. F. G.

2 Scibile quod eſt ſecundum demonſtratiuam ſcientiam, neceſſarium eſt & æternum.1.Poſter.T.Co.16.&.6.Ethi.c. 6.A.

3 Scibile & opinabile quomodo differant, oſtenditur.1.Poſter.T.Co.44.

4 Scibile omne ſciri poteſt, ſicut omnis ſciẽtia doceri.6.Ethic.c.3.A.

5 Scibile omne demonſtrabile eſt.6.Ethic. c.6.A. Quære Scientia.

SCIENTIA.SCIRE. SCIENS.

1 Scientia multorum ſcibilium nõdum eſt inuenta.Prædicam.c.7.C.

2 Scientia ad aliquid eſt,quia alicuius ſcientia.Prædicam.c.7.A.

3 Scientia eſt permanentium & eorum, quæ difficile moueantur,ſi quis uel mediocriter ſumat ſcientiam,niſi grandis aliqua p mutatio facta ſit uel ab ægritudine uel aliqua cauſa huiuſmodi. Prædicamentorũ. cap.8.A.

4 Scientiæ nullius principia poſſunt probari per artem inueniendi medium ſyllogiſmorum.1.Prior.c.31.B.

5 Scire noſtrũ nihil aliud eſſe q̃ reminiſci, dixit Plato in Memnone.2.Prior.c.21.C &.1.Poſter.T. Co.4.

6 Sciri aliquid tripliciter cõtingit.Vno modo in uniuerſali.Secundo modo in propria forma.Tertio modo ſcitur aliquid in actu,quando actualiter conſyderatur,aut in habitu,cum aliquis habet habitũ, quo poſſit de illo,quod ſcit,conſyderare cum uoluerit.2.Prior.c.21.B.

7 Scire dicimur unũqdq; ſimplr, & nõ ſophiſtico mõ, q eſt ſcdm accidens, cũ cauſam arbitramur cognoſcere, ꝑpter quã res eſt,& qm̃ illius eſt cauſa,& nõ ẽ cõtingere hoc aliter ſe hr̃e.1.Poſte. T.Co.5.15.

8 Scire etiam dicimus per demõſtrationẽ. 1.Poſter.T. Co.5.

9 Sciri quod debet,neceſſe eſt,ꝙ ſit uerũ.1. Poſter.T.Co.5.

10 Scire aliquis nõ poteſt,niſi habeat demõſtrationem eorũ,quorũ poteſt eſſe demõſtratio,quia ſcire nihil aliud eſt,q̃ demõſtrationẽ habere.1.Poſter.T. Co.5.

11 Scire aliquid dicim9, cũ cauſas priores eius cognoſcimus.1.Poſter.T. Co.5. &.1. Metaph.c.3.A.&.2.Metaph.T.Co.13.

12 Sciẽtẽ ſimpliciter oportet immutabilem ſeu incadibilẽ eſſe.1.Poſter.T.Co.5.

13 Scientia cuius eſt,illud impoſſibile eſt aliter ſe habere.1.Poſter.T.Co.5.

14 Scientiam demonſtratiuam neceſſe eſt eſſe ex ueris & primis & immediatis & notioribus & prioribus & cauſis concluſionis.1.Poſter.T.Co.5.

15 Sciam nõ eſſe,aliqui dixerũt, qa dicebãt prima ſciri non poſſe.1. Poſter.T. Co.6.

16 Scientiam de quacunq; re eſſe,quidam dixerunt.1.Poſter.T. Co.6.

17 Scientiam de nulla re haberi poſſe, dixerunt,qui proceſſum in infinitũ poſuerũt. 1.Poſter.T.Co.6.

18 Scientia demonſtratiua ex neceſſariis prĩcipiis eſt.1.Poſter.T. Co.15.

19 Scire eſt ſcientiam habere.1.Poſterior.T Comment.16.

20 Scientia ſimpliciter non eſt corruptibiliũ 1.Poſter.T.Co.19.

21 Scientiam illam nobis deficere neceſſe ẽ, ſi ſenſus aliquis,per quã illam acquirim9, nobis deficiat,quia uniuerſale inductiõe acquiritur.1.Poſter.T. Co.33.

22 Scientiam ſenſibilium illorum,quorum aliquis ſenſus deficit,impoſſibile eſt haberi.1.Poſter.T.Co.33.

23 In Scientia ſubalternãte ſiunt demõſtrationes propter quid,In ſubalternata uero fiũt demõſtratiões qa ẽ.1.Poſter.T.C.23

24 Scientia nulla probat ſua principia.1.Poſter.T.Co. 23.

25 Scientiæ omnes communicant,& conueniunt circa principia communia, quibus utuntur tanq̃ ex eis demõſtrantes,ſed nõ ex quibus demonſtrant,nec quod demõſtrant.1. Poſter.T.Co.27.

26 Scientia quæcunq; habet proprias interrogationes,ex quibus ſecundũ unãquãq; proprius ſit ſyllogiſmus. 1. Poſteriorũ.T. Co.27.& deinceps.

27 Sciæ ſubalternantes & ſubalternatæ fere uniuocæ ſunt.1.Poſter.T.Co.30.

28 Scientia ſubalternans facit ſcire propter quid,ſcientia uero ſubalternata facit ſcire quia.1.Poſter.T.Co.30.

29 Scientia ſubalternans ſæpe ignorat quia eſt,licet ſciat propter quid,quia non intẽdit.1.Poſter.T.Co.30.

30 Scientiæ,quæ nec ſecũdum partem,nec ſecundũ totum ſubalternantur, ſi ſint circa eandẽ propoſitionẽ,una dicit propter quid,altera dicit quia. Vt ꝙ uulnera circularia tardi9 ſanenf,gæometria dicit ꝑpter qd, medicia uero qa.1.Poſt.T.C.30.

31 Scire propter quid eſt cauſam ſcire.1.Poſter.T.Co.31.

32 Scire propriiſſimum eſt propter quid.1. Poſter.T.Co.31.

33 Scire non contingit aliquid ſine demonſtratione.1.Poſter.T.Co.35.

34 Scire opinamur aliquid, cũ ultimã illius cauſam cognoſcimus.1.Poſter. T.Co.39.

35 Scimus melius illud, quod cognoſcimus in ſeipſo,q̃ quod in alio cognoſcimus.1. Poſter.T.Co.39.

36 Scia illa eſt certior & prior,quæ non habet ſeparatũ quia & propter quid,illa uero minus certa,quæ habet quia & proptẽ quid ſeparata.1.Poſter.T. Co.42.

37 Scientia illa eſt certior, quæ eſt abſtractior.1.Poſter.T.Co.42.

38 Scientia illa prior & certior eſt,quæ ẽ ex paucioribus,q̃ illa, quæ eſt ex additione. 1.Poſter.T.Co.42.&.1.Metaph.c.2. B.

39 Scientia una eſt, quæ eſt unius generis ſubiecti.1.Poſter.T.Co.42.

40 Scientia quæ ſit alia certior,habes.1. Poſteriorum.T.Comment.42.

41 Scientia nõ eſſe fortuitorum,neq; in ſenſuũ functione,oſtẽdit.1.Poſter.T.Co.43

42 Scientiæ illæ differũt inter ſe,quarũ principia nec ex eiſdẽ,nec ex alterutris ſunt. 1.Poſter.T.Comment.43.

43 Sciẽtia nõ eſt per ſenſum,quia ſenſus eſt particularium,ſcientia uniuerſalium.1.Poſter.T.Comment.43.

44 Scientiæ cuiuſlibet ſunt ſua principia proxima.1.Poſter.T.Comment.43.

45 Scientia differt ab intellectu,quia intellectus eſt principiorum,ſcientia concluſionis.1.Poſter.T.Comment.44.

46 Scientia differt ab opinione,quia ſcientia eſt ipſius uniuerſalis, opinio uero ipſius particularis.1.Poſter.T. Co.44.& 10. Ethicorum.c.9.E.

47 Scientia ſemper eſt uera.1.Poſter.T. Co. 44.& .2.Poſter.T.Co.27.

48 Scientia & opinio quodãmodo ſunt eiuſdem obiecti, quodammodo non ſunt.1. Poſter.T.Co.44.45.

49 Scire quid eſt,eſt ſcire propter quid eſt. 2.Poſter.T.Co.2.

50 Scire diffinitionẽ & ſcire demõſtrationẽ non eſt oĩo idẽ.2.Poſter.T. Co.2.

51 Scire aliquis poteſt aliquid per diffinitionem non habens demonſtrationem .2. Poſterior.T.Co.2.

52 Scire demonſtrationẽ eſt demõſtrationẽ habere.2.Poſter.T. Co.2.

53 Scire quid eſt de aliquo, præſupponit ſcire quia eſt.2.Poſter.T. Co.7.

54 Scit nullus quid eſt, id quod non eſt. 2. Poſter.T.Co.7.

55 Scire propter quid eſt non poſſumus,niſi ſciamus quia eſt,licet non econtrario.2 Poſter.T.Co.8.

56 Scire opinamur cum ſcimus cauſam. 2. Poſter.T.Co.11.

57 Scientiæ principium eſt uniuerſale.2.Poſter.T.Co. 27.

58 Scientia acquiritur per rationem demonſtratiuam.2.Poſter.T .Co.27.

59 Scientiæ nõ eſt ſcientia.2.Poſter.T.Co.7

60 Scientia ſic ſe habet ad omne, quod ſcit, ſicut habitus principiorum ad ipſa principia.2.Poſter.T.Co.27.

61 Scire p demõſtrationẽ nõ cõtingit nõ cognoſcẽtẽ principia.2.Poſter. T.Co.27.

62 Sciẽtia nulla probat ſua principia,ſed dialectica probabiliter manifeſtat principia aliarum ſcientiarum.1.Top.c.2.B.

63 Sciẽtiã aliquã hr̃e qs dicit,qñ nihil omittit eorũ,q̃ ꝑm illã ſciam debẽt fieri,etiã ſi nõ cõſequaf finẽ,ad quẽ ſcia illa inuẽta ẽ. Vt medicinã dr̃ h̃re,q nihil omittit eorũ, q̃ ſcdm medicinã fieri iubẽt,etiã ſi nõ ſanetur ægrotus.1.Topic.c.2.B.

64 Scire ſeu cognoſcere aliq̃ uolum9,nõ ut illa ſciamus,ſed ut p illa.1.Topic.c.9.A.

65 Sciẽtia ſeu diſciplina ſemel amiſſa redire iterũ poteſt.1.Topic.c.11.A.

66 Sciẽtia aliqua eſt alia melior, & nobilior, aut quia exactior eſt,aut meliorum eſt.8. Topico.c.2.A.&.1.de Anima.T.Co.1.

67 Scientiarum aliæ contẽplatiuæ,aliæ actiuæ ſunt.8.Topic.c.2.A.

68 Scire unumquodq; arbitramur,cum cauſas principia & elementa cognoſcimus.1. Phyſic.T.Comment.1.

69 Scientiæ eiuſdẽ eſt cõſyderare materiam & formam uſq; ad certum quendam terminum.2.Phyſic.T.Co.22.

70 Sciẽtiæ eiuſdẽ eſt,cõſyderare finẽ, & ea, q̃ ſunt ad finem.2.Phyſ.T.Co. 23.

71 Scire nõ ante opinamur unũquodq;,q̃ accipiam9 ꝑpter qd ẽ unũqdq;, hoc aũt eſt accipe primã cauſam.2.Phyſ. T.Co.27.

72 Scia naturalis uerſaf circa magnitudines motũ & tps.3.Phyſic. T.Co.24.

73 Scia una eſt cõtrariorũ.8.Phyſ.T.Co.8. &.5.Ethi.c.1.A.&.4.Metaph.T. Co.4.

74 Scientia naturalis eſt fere circa magnitudines,& corpa, & paſſiones,& motus horum.1.de Cæl.T.Co.1.

75 Scientia naturalis plurimũ uerſatur circa corpora,quia omnes ſubſtantiæ naturales,aut corpora ſunt,aut cum corporibus & magnitudinib9.3.de Cæl.T.Co.1.

76 Sciæ naturalis nõ ẽ cõſyderare,ſi ſint aliq̃ ĩgenita & icorruptibilia.3.de Cæ.T.C.2.

77 Scimus tunc,quid aliquid ſit, & propter quid ſit, cũ materiam & formã & maxĩe utrũq;,& unde ſit motus principium,cognoſcimus.4.Meteor.T. Co.54.

78 Scientia omnis eſt bona & honorabilis.1. de Aĩa.T.Co.1.

79 Scientiam, dixit Plato, eſſe a dualitate prima ab uno ad unum.1.de Anima.T. Comment. 27.

80 Scientia reſpectu actualis conſyderatiõis & contemplationis eſt ut actus primus.2 de Anima.T. Co.6.

81 Scientia generatione præcedit conſyderationem & contemplationem.2.de Aĩa. T.Comment.6.

82 Sciens habitualiter quando actu ſpeculatur, non dicitur alterari proprie. 2. de Aĩa T. Comment. 68.

83 Scientiam acquirens a præceptore nõ dicitur alterari proprie, niſi alio modo alteratio dicatur, ut ſit hic unus modus alterationis diſtinctꝰ ab alteratione cõmuniter accepta. 2. de Aĩa. T. Co. 58.

84 Scientia uniuerſalium eſt. 2. de Anima. T Comment. 60.

85 Scientia ſemper eſt uerorum. 2. de Anĩa T. Co. 157.

86 Scientia in actu eſt idem rei ſcitæ. 3. de Aĩa. T. Co. 19.

87 Scientia in potentia in uno & eodem prior tẽpore eſt, q̃ ſcientia in actu. 3. de Aĩa T. Co. 20. & ultra.

88 Scientia ſecatur, ut res, quia quemadmodum res eſt in actu & potentia, ſic & ſcientia. 3. de Anima. T. Co. 38.

89 Scire idem bis, contingit. de Memor. & Remi. c. 2. C.

90 Scientia corrumpitur per accidens, corrupto ſubiecto, cui ineſt. de Longit. & Breuit. Vit. c. 1. E.

91 Scientia corrumpi poteſt, non corrupto ſubiecto, cui ineſt. de Longit. & Breuitat. Vit. c. 1. D.

92 Scientia omnis ad ſuum medium reſpiciens bene perficit opus ſuum. 2. Ethicorum. cap. 6. B.

93 quod Scimꝰ, omnes putamus aliter ſe habere non poſſe. 6. Ethicor. c. 3. A.

94 Scientia eſt habitus demonſtratiuus. 9. Ethic. c. 3. A.

95 Scientia per accidens habetur, quãdo principia non ſunt magis nota, q̃ concluſio. 6. Ethic. c. 3. A.

96 Scientia eſt una ex uirtutibus intellectualibus, quibus anima affirmando aut negãdo dicit uerum. 6. Ethic. c. 3. A.

97 Scientia eſt neceſſariorum, & impoſſibiliter aliter ſe habentium & æternorum & ingenerabilium & incorruptibilium. 6. Ethicorum. cap. 3. A.

98 Scientia omnis poteſt doceri. 6. Ethicorum. cap. 3. A.

99 Scientia non eſt prudentia, quia prudentia uerſatur circa ea, q̃ aliter ſe habere poſſunt, ſcĩa uero eſt eorum, q̃ aliter ſe habere non poſſunt. 6. Ethic. c. 5. B.

100 Scientia eſt exiſtimatio quædam de uniuerſalibus & neceſſariis. 6. Ethicorum. capit. 6. A.

101 Scientiæ, q̃ eſt circa demonſtrabilia, ſunt quædã principia, quia ſcientia eſt cũ ratione demonſtratiua. 6. Ethic. c. 6. A.

102 Scientia non eſt principiorum, quia om̃e ſcibile eſt demonſtrabile, principia uero nõ ſunt demõſtrabilia. 6. Ethicor. c. 6. A.

103 Scientes inexperti aliquando minus idonei ſunt, q̃ neſcientes experti. 6. Ethicorũ. cap. 7. C.

104 Scientia non eſt ipſius ſingularis. 6. Ethicorum. cap. 8. B.

105 Scientia non eſt conſultatio, quia conſultatio eſt eorum, quæ neſciuntur. 6. Ethicorum. cap. 9. A.

106 Scientiæ non eſt rectitudo, quia non eſt error. 6. Ethic. c. 9. A.

107 cõtra Scientiam habitualem bene poteſt aliquis agere, cõtra id uero, quod actu cõtemplatur, abſurdum eſt dicere, quod aliquis agat. 7. Ethic. c. 3. B.

108 Scire aliqd, cõtingit duplicit ſcilicet actualiter & habitualiter. 7. Ethic. c. 3. B.

109 Scientiã habemꝰ aliquando habitualem, quæ tñ nõ põt exire in actũ, ut in ebriis, furẽtibus & dormiẽtibus. 7. Ethic. c. 8. C.

110 Scientiæ omnes in anima ſunt. 1. Magn. Mor. cap. 1. C.

111 Scientiæ non ſunt uirtutes, quia non ſtatim ut aliquis ſcit uirtutes, eſt ſtudioſus, ſed in ſcientiis ſimul contingit ſcire & ſcitum eſſe. 1. Magn. Mor. c. 1. H.

112 Sciẽtia uerſatur circa id, quod explicatũ eſt demõſtratione ac ratione. 1. Magnor. Mor. c. 3. C.

113 Scientia eſt eorum, quæ ſunt cum demõſtratione. 1. Magn. Mor. c. 35. C.

114 Scientia eſt firmiſſima omnium, quæ ſunt in nobis. 2. Mag. Mor. c. 6. A.

115 Scientiam qui negant eſſe, in multa abſurda incidunt. 2. Mag. Mor. c. 6. B.

116 Scientia quædam eſt actualis, quædã habitualis. 2. Mag. Mor. c. 6. E.

117 Scientiam uoluptatem efficere, probatur. 2. Magno. Mor. c. 7. I.

118 Sciẽtia quædam eſt ſeruilis, qualem Syracuſis quidam docebat. 1. Polit. c. 4. D.

119 Scientiæ cuiuſlibet finis eſt bonum. 3. Politicorum. c. 8. A.

120 in Sciẽtiis tam media q̃ fines bene diſponendi ſunt. 7. Polit. c. 13. A.

121 Sciẽtiæ quædam liberales ſunt, quas oportet addiſcere uſq; ad aliquid, quibus ſi penitus nos dedamus, nocent. 8. Politic. 2. B

122 Scire appetunt omnes homines natura. Quod a ſigno probaẽ, quia diligimus ſenſus, eo ꝙ per ipſos cognoſcimus, & illum ſenſum magis, ſcilicet uiſum, q plures differentias rerũ nobis oſtẽdit, & demõſtrat. 1. Metaph. c. 1. A.

123 Scientia & ars & experientia ſimiles fere eſſe uidentur. 1. Metaph. c. 1. C.

124 Scientia & ars per experientiam fit hominibus. 1. Metaph. c. 1. C.

125 Scire ipſum philoſophi antiqui non propter aliud ſed propter ſe proſequebanẽ, qui omnibus abundantes prudentiã quærere cœperunt. 1. Metaph. c. 2. E.

126 Scientiæ illæ ſunt certiores, quæ ſunt primorum maxime, ut arithmetica q̃ gæometria. 1. Metaph. c. 2. B.

127 Scientia illa magis docet, quæ cauſas ſpeculatur. 1. Metaph. c. 2. C.

128 Scientia illa eſt maxime ſcibilis, quæ eſt eius, quod eſt maxime ſcibile. 1. Metaphyſicorum. c. 2. C.

129 Sciẽtia illa eſt melior, q̃ cõſyderat cauſam finalẽ. 1. Metaph. c. 2. D.

130 Scientia quæri cœpta eſt, poſtq̃ oĩa etiã ad uitam uoluptuoſam homines adepti ſunt. Quod arguit, ſcientiam nõ propter alia ſed propter ſe debere amari. 1. Metaphyſic. c. 2. E.

131 Scĩa diuina diciẽ, aut quã deus habet, aut q̃ de diuinis eſt. 1. Metaph. c. 2. G.

132 Scientia illa eſt honorabilior, quæ eſt diuinior. 1. Metaph. c. 2. G.

133 Scientiam tollunt, qui infinitum ponunt in rebus, qa infinita intelligi nõ poſſunt. 2 Metaph. T. Co. 11.

134 Scire non eſt poſſibile, quouſq; ad ſpecies ſpecialiſſimas perueniatur. 2. Metaphyſic. T. Comment. 11.

135 Scientiam & modum ſciendi ſimul quærere, abſurdum eſt. 2. Metaphyſic. T. Cõment. 15.

136 Scire cũ contingat multis modis, illud eſt magis ſcire, per quod cognoſcimus quid eſt & ſubſtantiam rei. 3. Metaph. T. Co. 3.

137 Scientiæ unius principia non ſunt contraria. 3. Metaph. T. Co. 3.

138 Scientia tantum eſt uniuerſalium. 3. Metaphyſic. T. Co. 20.

139 Scientia nulla præterq̃ metaphyſica cõſyderat ens inquantum ens, ſed ſecundum aliquam partẽ illius. 4. Metaph. T. Co. 2.

140 Scientiæ unius eſt ſpeculari non ſolum illa, quæ dicuntur ſecundum unam rationem, ſed etiam quæ habent habitudinem ad unã naturam. 4. Metaph. T. Co. 2.

141 Scientia proprie eſt de primo, ex quo alia dependent. 4. Metaph. T. Co. 2.

142 Scientia una eſt omnium, quæ ſunt uniꝰ generis. 4. Metaph. T. Co. 2.

143 Scientiæ ſequuntur ens & unum. 4. Metaph. T. Co. 4.

144 Scientiæ unius eſt ſpeculari oppoſita. 4. Metaph. T. Co. 4.

145 Scientiæ omnes utuntur principiis primis, prout conuenit eis, & non ut ſe extẽdunt ad omnia. 4. Metaph. T. Co. 7.

146 Scientia omnis intellectiua aliquo modo particeps intellectꝰ uerſatur circa cauſas & principia. 6. Metaph. T. Co. 1.

147 Scientia nulla tractat de ente, ut ens eſt, præter metaphyſicam, ſed de ente tali & determinati generis. 6. Metaph. T. Co. 1.

148 Scientiarũ factiuarum principiũ eſt in faciente, quod eſt intellectus, actiuarum eſt in agẽte, qđ eſt electio. 6. Metaph. T. Co. 1

149 Scientia omnis aut eſt actiua, aut factiua, aut contemplatiua ſeu ſpeculatiua. 6. Metaph. T. Co. 1.

150 Scientiæ cuiuſlibet quærẽda eſt diffinitio, ſi uolumus cognoſcere differentiam illiꝰ ſcientiæ. 6. Metaph. T. Co. 2.

151 Scientiæ ſpeculatiuæ tres ſunt, mathematica, naturalis, theologia. 6. Metaph. T. Cõmẽt. 2. & 11. Metaph. c. 6. E.

152 Sciẽtiam honorabiliſſimam oportet circa honorabiliſſimum genus uerſari. 6. Metaphyſic. T. Co. 2.

153 Scientia nulla, ſiue actiua ſiue factiua, ſiue ſpeculatiua, tractat de ente per accidens. 6. Metaph. T. Commẽt. 4. 5. & 11. Metaph. cap. 7. D. E.

154 Scientia non eſt entis per accidens, quia ens per accidens nec eſt ſemper, nec in pluribus. 6. Metaph. T. Co. 6.

155 Scire arbitramur unũquodq;, cũ ſcimus quid eſt. 7. Metaph. T. Co. 4.

156 Scientiæ contrariorum ſunt. 9. Metaphy. T. Comment. 3.

157 Scientiam appellamus menſuram, quia p ipſam aliquid cognoſcimus, cum tamen magis menſuretur q̃ menſuret. 10. Metaphyſic. T. Co. 5.

158 Scientia omnis quærit principia & cauſas eorum, quæ ſcibilia ſunt ſub ipſa. 11. Metaph. c. 6. A.

159 Scientia omnis eſt eius, quod ſemper eſt, aut plærumq;. 11. Metaphy. c. 11. D. Quære Demonſtratio. ✳.

SCYLLATICVS SINVS. Quære Italia. 3.

SCYLAX.

Scylax dixit, Indorum reges tantum differre a populis, quantum heroes, aut dii ab hominibus. 7. Polit. c. 14. A.

SCYTHAE. Populi Scythiæ regionis in Europa & Aſia. SCYthia. Scytharũ regio

1 apud Scythas non ſunt auletrides,id eſt modulatrices,quia non ſunt uites, ſeu uineæ.1.Poſter.T.Co.30.

2 In Scythia fons eſt amarus,& amarũ reddit fluuium,quem ingreditur.2.Meteor. cap.3.Z.

3 Scythiam præterlabitur flumen Phaſidos.de Admirand.Aud. ✳.

4 Scythæ ſagittas ad uenandum inficiunt ueneno confecto ex carnibus echidnæ ſerpentis & humano ſanguine.de Admirand.Aud.130.

5 Scytharum reges molles & effœminati ſunt.7.Ethic.c.7.C.

6 apud Scythas maxime honoratur potentia bellica.7.Politic.c.2.C. Quære Anacharſis.✳.

SCOLOPENDRA.Inſectum, quod a multitudine pedũ cẽtipedẽ Latini dicũt.

Scolopendræ in minutas partes diuiſæ uiuunt.de Reſpirat.c.1.I.✳.

SCOMBRVS.

Scombrus mons eſt in Græcia,unde oriuntur Strymon,Neſtus,& Hebrus fluuii. 1.Meteor.c.13.I.

SCORIA

Scoriæ hoc eſt recrementa metallorum inodorabiles ſunt,quando omnis humor earum exuſtione cõſumptus eſt.de Sen. & Sen.c.5.C.

SCORPIO.Inſectum.

Scorpionum & quarundam locuſtarũ pugna deſcribit.de Admirand.Aud.128.✳

SCOTVSSAE.Vrbs Theſſaliæ.

In Scotuſſis Theſſaliæ fonticulus eſt, in quem omnia confracta ſi proiiciãtur,cõſolidantur tam hominum q̃ brutorum, dummodo non fuerint prorſus conciſa. de Admirand.Audit.113.

SCRIBERE.

quæ Scribũtur, ſunt ſigna eorũ,quæ ſunt in uoce.1.Perihermenias.c.1.A.

SCRIPTOR.Pro authore. Quære Antiquus.3.

SCVRRILITAS.SCVRRA.

1 Scurrilitas opponitur comitati per exceſſum.2.Ethic.c.7.E.&.4.Ethicorum.c.8. per totum.

2 Scurræ ſunt,qui in iocis & ridiculis exuperant,affectantes omnino ridiculum, & magis coniectantes facere riſum,q̃ honeſte loqui,& nolunt afficere eum dolore, in quẽ facete dicũt.4.Ethic.c.8.A.

3 Scurra nec ſibi,nec aliis parcit, dummõ riſum moueat.4.Ethic.c.8.C.

4 Scurra cuncta & omnino inceſſendum exiſtimat.1.Magnor.Mor.c.31.A.

SE.Quære Per ſe. Secundum ſe.

SECVNDVM Quid.

1 Secũdum quid quando & quomõ ualeat ad problemata conſtruenda uel deſtruẽda,habes.2.Topic.c.4.E.F. Quære Locus dialecticus.

2 ad Secũdum quid ad ſimpliciter fallacia quomodo committatur,oſtenditur.1.Elẽchor.cap.4.C.

3 ac Secundum quid fallacia quomodo ſoluatur,habes.2. Elench.c.5. A.B.C.D.

SECVNDVM QVOD.

Secundum quod quadrupliciter dicitur. Primo ſpecies ſeu forma. Secundo pro ſubiecto, in quo primo natum eſt fieri, ut color in ſuperficie. Tertio prout uniuerſaliter quælibet cauſa dicitur ſecundũ quod. Quarto prout ſignificat poſitionẽ & locum.5.Metaph.T.Co.23.

SECVNDVM SE.

Secundum ſe quincupliciter dicitur. Primo quod erat eſſe cuilibet, ut Callias, & quod quid erat eſſe Calliã. Secundo in eo quod quid inſunt. Tertio ſi in ſeipſo primo ſuſcipit,aut in aliquo ſui,ut ſuperficies alba ſecundum ſe,& homo ſecundũ ſe uiuẽs. Quarto cui⁹ nõ eſt aliqua cauſa. Quinto quæcunq; ſoli prout ſoli inſunt. 5.Metaph.T.Co.23.

SECVRIS.

Securi ingenti ligno impoſitæ etiam ſi q̃ maximũ põdus adiiciat, cur non põt diducere lignũ,qđ tñ põt diducere feriens ipſa ſecuri ſine alio põdere,hẽs.Mech.c.19

SEDENS.

Sedentes nõ mordẽtur a canibus.2.Rhetoricor.cap.3.B.✳.

SEDIMENTA.Græce hypoſtaſes,quæ ſubſident tanq̃ feces.

1 Sedimenta humidi alimenti amara ſunt. 2.Meteor.c. 2.H.

2 Sedimẽtis q̃dã caret ꝓpter tenacitatẽ ſeu uiſcoſitatẽ,ut oleũ & pix.4.Mete.T.C.32

SEDITIO.

1 Seditiones in republica oriri ſolent,ſi magiſtratũ ſemp un⁹ gerat,aut ꝓpter aliquorũ ciuiũ egeſtatẽ, aut ꝓpter inæqualitatẽ facultatum.2.Polit.c.4.D.&.c.5.A.

2 Seditiones oriũť in ciuitatibus ꝓpter inæqualitates honorũ,præcipue inter uiros præſtantes.2.Politicor.c. 5. D.

3 Seditiones multis de cauſis oriuntur.2. Polit.c.5. D.

4 Seditionis minimum eſt, ubi mediocres ſunt multi.4.Politicorum.c.11.D.

5 Seditioni minus ſubiacet popularis ſtatus, q̃ paucorum potentia.5.Polit.c.1.E.

6 Seditiones inter ciues concitãtur duodecim de cauſis,ſcilicet aut propter honorẽ, aut propter lucrum,aut iniuriam,aut metum,aut exceſſum, aut contemptum,aut incrementum præter proportionem, aut uerecundiam,aut negligentiam, aut paruitatem,aut diſſimilitudinem,aut propter extrinſecum.5.Polit.cap.2. per totum.& cap.3.per totum.&.c.4.per totum.

7 Seditiones moliuntur aut inferiores,ut pares ſint,aut ſuperiores, ut præſtent.5.Politicorum.cap.2.A.

8 Seditiones qui cõcitent, & propter quid, & q̃ ſeditionum ſunt cauſæ,habes.5.Polit. cap.2.per totum.&.cap.3.per totum.& cap.4.per totum.

9 Seditionis cauſæ in ciuitate ſunt aliquãdo aduenæ.5.Polit.c.3.E.

10 Seditiones incidunt quandoq; in ciuitatibus propter ſitum,quando locus talis eſt, ut non ſit idoneus eadem gubernatione regi.5.Polit.cap.3.E.

11 Seditiones non fiunt pro paruis rebus, ſed ex paruis ad magna perueniunt. Maxime uero quando in principalibus uiris fiunt. Ideo diſſoluendæ ſunt diſcordiæ, quæ oriuntur inter eos,qui multũ poſſunt in republica, quia poſt ſe trahunt ciuitatem.5.Polit.c.4.A.

12 Seditionem commouẽt,qui potentiæ cauſa fuerunt,ut ſi qui tyrãnum expulerunt, ſiue illi priuati,ſiue collegia publica, ſiue tribus, ſiue pars ciuitatis, ſiue quæcunq; multitudo fuerit.Aut enim qui honori eorum inuident,ſeditionem faciunt, aut ipſi quia præualuerunt,par habere cum cæteris non acquieſcunt.5.Politicorum.cap.4. D.Quære Diſcordia.

SEGNITIES.

Segnities opponitur iraſcibilitati per defectum.2.Ethic.c.7.D.

SELYMBRIANI.Ciues Selymbriæ oppidi in Thracia.

Selymbriani quomodo pecunias collegerint,oſtenditur.Oeconom.Publi.E.

SEMEL.Quære Dictum.

SEMEN.

1 ex Semine aliquo determinato aliquid tale fit,& non quodlibet ex quolibet.2.Phyſic.T.Comment.45.

2 Seminis corruptione aliqua contingunt monſtra.2.Phyſic.T.Co.82.

3 Semen prius eſt animali, & primo molle eſt.2.Phyſic.T.Co.83.

4 Semen cõmune eſt aquæ terræ & aeris. 4.Meteor.T.Co.52.

5 Semen cogulatur infrigidatione,exeunte humido cũ calido .4.Meteor.T.Co.52.

6 Semen potentia eſt corpus uiuens.2.de Anima.T.Co.10.

7 Semen animalium ſuperfluum quid eſt. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.E.

8 Semen multum effundentia animalia cito ſeneſcũt.de Lõgit.& Breuit.Vit.c.2.E.

9 Semen omnibus prouenit ex medio. de Iuuent.& Senect.c.1.H.

10 Semina omnia humidam naturam habẽt. 1.Metaphy.c.3.A.

11 Semen non habet ſpẽm perfectam.9.Metaphy.T.Co.15.

12 Semen eſt,quod mouet menſtrua.12.Metaphyſic.T.Co.30.

13 Semen ex perfectis eſt, nec enim prius eſt ſemen q̃ perfectum,ex quo deciditur, ſed econtrario.12.Metaphy.T.Co.40.✳.

SEMIVOCALIS LITERA.

1 Semiuocalis ſpẽs literæ eſt.in Poet.c.7.C.

2 Semiuocalis eſt,q̃ cum adiectione uocem habet audibilem.in Poet.c.7.A. Quære Litera.

SEMPITERNVM.

Sempiternum ſi nullũ eſt,impoſſibile eſt generationem eſſe.3.Metaphy.T.Co.12. Quære Aeternum.Perpetuum.✳.

SENATOR.Magiſtratus apud Lacedæmonios.

1 Senatores per omnẽ uitam poteſtas erat apud Lacedæmonios diſcernẽdi de reb⁹ magnis,quod periculoſum eſſe,cẽſet Ariſtoteles,cum ſit quædam mentis ſenectus,ſicut & corporis.2.Polit.c.7.G.

2 Senatorum creatio per ſuffragia, ſicut fit apud Lacedæmonios,perleuis eſt.2.Polit. cap.7.H.

SENESCERE. SENEX. SENECTVS.

1 Senes eliguntur duces, quia prudentes ſunt.3.Topic.c.2.B.

2 Senes minus moleſtãtur concupiſcentiis, q̃ iuuenes.3.Topic.c.2.B.

3 Senectus & decrementum præter naturã ſunt in animalibus.2.de Cæl.T.Co.37.

4 Senectus non ideo accidit,quia anima aliquid paſſa ſit,ſed quia corpus in quo anima eſt,aliquid paſſum eſt.1.de Anima.T.Comment.65.

5 Senex ſi iuuenis oculum haberet,ut iuuenis uideret.1.de Anima.T.Co.65.

6 Senes parum ualent memoria, quia ſunt in quodam fluxu propter decrementum

& non poſſunt retinere impreſſionem. de Memo.& Remi.c.1.I.

7 Senectus frigida eſt & ſicca.de Longit.& Breuit. Vit.c.2.C.F.

8 Seneſcunt ocyſſime animalia multum coeuntia.de Longit.& Breuit. Vit.c.2.E.

9 Seneſcẽtia omnia ſiccantur. de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.C.

10 Senectus eſt marcedo caloris naturalis. de Iuuent.& Senect.cap.3.A.

11 Senum mors ſine dolore eſt, quia nulla paſſio uiolenta contingit, imo aliquando inſenſibilis eſt animæ receſſus a corpore. de Vit.& Mort.c.1.D.

12 Senectus eſt in animalibus, ſicut ariditas in plantis.de Vit.& Mort.c.1.A.

13 in Senectute facile moriuntur animalia, paruis etiam paſſionibus aduenientibus, quia parum caloris habent.de Vita. & Mort.cap.1.D.

14 Senectus eſt decrementum ſeu diminutio primæ partis refrigerabilis. de Vit. & Mor.cap.1.E.

15 Senectus commoda pars felicitatis eſt.1. Rhetor.c.5.B.

16 Senectus bona eſt, quæ cum tarde inuadit,etiã dolores nõ infert.1.Rhetor.c.5.H

17 Seneſcens tarde ſed cum doloribus incõmoda utitur ſenectute.1.Rhetor.c.5.H.

18 Senis pulchritudo eſt,ſi nihil habeat eorũ incõmodorum,q̃ ſenectꝰ affert,& corpus habeat ad ſubeundos eos labores,quos ſenectus ſufferre debet.1.Rhetor.c.5.G.

19 in Senem non eſt collocandum beneficium,ut in prouerbio dicitur. 1. Rhetor. cap.15.D.

20 Senes quia prudentes ſunt & experti, timidi ſunt.2.Rhetor.c.8.B.

21 Senes contrarios fere mores habẽt iuuenum moribus.2.Rhetor.c.13.A.

22 Senum mores quales ſint, oſtenditur.2. Rhetor.c.13.per totum.

23 Senes quia in multis decepti ſunt, nihil affirmant niſi cum tẽperamento fortaſſis. 2.Rhetor.c.13.A.

24 Senes quia malitioſi ſunt,omnia in deteriorem partem ſuſpicantur,quia ſunt increduli,increduli uero ſunt, quia experti.2. Rhetor.c.13.A.

25 Senes nec nimium amant, nec nimium oderunt, ſed ſecundum Biantis præceptum,& amant ut oſuri,& oderũt ut amaturi.2.Rhetor.cap.21.A.

26 Senes puſillanimes ſunt, quia deiecti ſunt ductu uitæ,& nihil magnum aut ſuperuacaneum cupiunt,ſed ea,q̃ ſunt uitæ neceſſaria.2.Rhetor.c.13.A.

27 Senes illiberales ſunt,quia non ignorant difficilem eſſe rerum acquiſitionem, facilem uero iacturam.2.Rhetor.cap.13.B.

28 Senes timidi ſunt,& ad pertimeſcendum omnia parati,quia frigidi ſunt.2.Rhetoricorum.cap.13.B.

29 Senes uitæ cupidi ſunt, & maxime in extremo die.2.Rhetor.c.13.B.

30 Senes cupidi accuſandi ſunt. 2.Rhetoricorum.cap.13.B.

31 Senes loquaces ſunt,quia præterita narrãtes afficiuntur uoluptate,& præteriti temporis multum habẽt.2.Rhet.c.13.C.

32 Senes uiuũt ad utile magis q̃ ad honeſtũ, & inuerecundi ſunt magis q̃ uerecundi, & exiſtimationem cõtemnũt,& male ſperantes ſunt.2.Rhetor.c.13.C.

33 Senum acuta eſt ira,ſed infirma.2.Rhet. cap.13.C.D.

34 Senes ad modeſtiam apti ſunt,quia cupiditates deſeruerunt.2.Rhet.c.13.C.

35 Senes ad commiſerationem parati ſunt, non tamen ea ratione qua iuuenes, nam iuuenes ex humanitate,ſenes ex imbecillitate,omnia enim imminere ſibi putãt, & prope eſſe,ut patiantur,& propterea commiſerentur.2.Rhetor.c.13.D.

36 Senes potius ſunt queruli q̃ dicaces, nec faceti ſunt.2.Rhetoricorum. cap.13.D. Quære Hyperbole.

37 Senectus auaros facere uidetur.4.Ethic. cap.1.I.

38 Senes uerecundos non laudamus, quia cenſemus eos nihil debere agere, propter quod uerecundari debeant. 4.Ethicorũ. cap.9.B.

39 Senioribus non minus credere debemus in agibilibus, q̃ ipſis demonſtrationibus. 6.Ethic.cap.11.B.

40 Senibus amici conferunt ad obſequium, atq; ad eos actus perficiendos, quos ſenes propter imbecillitatem agere nõ poſſunt. 8.Ethic.cap.1.A.

41 Senum amicitia propter utilitatẽ eſt, nam ſenes non uoluptatem,ſed utilitatem quærunt.8.Ethic c.3.B.

42 Senes non ſunt apti ad amicitiam, quia exiguam uoluptatem afferre poſſunt.8. Ethic.cap.5.A.

43 Senes tanto minus contrahunt amicitiam quanto difficiliores ſunt,& minus gaudẽt congregationibus, q̃ uidentur maxime amicitiam facere.8.Ethic.c.6.A.

44 Senectus quædam eſt mentis ſicut & corporis.2.Polit.c.7.G.

45 Senes uacantes a muneribus publicis nõ ſunt ciues ſimpliciter,ſed ciues tranſacti. 3.Polit.cap.1.B.

46 in Senibus eſt prudentia,& ideo alia eis officia aſſignanda ſunt in republica q̃ iuuenibus.7.Polit.c.9.C.

47 Seniorum filii imbecilli euadũt ut corpore ſic & mente. 7. Politicorum. capit. 16. E. ✳.

SENSATIO. SENSIBILE.

1 Senſibile prius uidetur eſſe q̃ ſenſus,nam ſublato ſenſibili,ſimul aufertur ſenſus,ſenſu tamen ablato,non ſimul aufertur ſenſibile.Prædicam.c.7.H.

2 Senſibili ſublato, corpus aufertur, quia ſenſibile corpus eſt. Prædicamentorum. cap.7.H.

3 Senſibilia magis nota ſunt incipientibus, proficientibus uero intelligibilia ſunt notiora.6.Topic.c.3.D.

4 Senſibile omne ſingulare eſt.1.de Cæl.T. Comment.92.

5 Senſibilia ſingularia ſunt & exteriora.2. de Aia.T.Co.60.

6 Senſibile tripliciter dicitur.Vno modo p accidens & duobus per ſe,ſcilicet ſenſibile per ſe proprium,& ſenſibile per ſe cõmune.2,de Aia.T.Co.63.

7 Senſibile proprium eſt,quod non contingit alio ſenſu ſentiri q̃ uno,& circa quod error eſſe non poteſt, ut color reſpectu uiſus,& ſonus reſpectu auditus, ſapor reſpectu guſtus.2. de Anima. T.Comment.63.

8 Senſibilia cõmunia ſunt hæc,motus,quies,numerus,figura,& magnitudo,qa hæc nullius unius propria ſunt,ſed omnibus uel multis communia.2.de Ania. T.Cõment.64.

9 Senſibile per accidens eſt, a quo ſenſus nõ patitur ut a tali,ut ſi album ſit Diarii filius.2.de Aia.T.Co.65.

10 Senſibilia ſupra ſenſum non efficiunt ſenſationem in omnibus animalibus uniuerſaliter.2.de Aia.T.Co.98.

11 Senſibilia uiſus auditus & odoratus non agunt in ea,quæ non odorant,aut uidẽt, aut audiunt. 2. de Anima. T. Comment.125.

12 Senſibilia quædã ut odores,& alia agunt in quædam corpora,ut in aerem ſonꝰ & odor.2.de Aia.T.Co.125.

13 Senſibilia diuerſa quæ per unum mediũ ſentiuntur,neceſſe eſt,ut qui habet organum,ſentiat utrumq;,ut aer immutatur a ſono & colore.Si uero eiuſdem ſenſibilis plura ſunt media,ut aer & aqua coloris, animal habens aliquod horum organorũ, poteſt percipere utrumq;.2.de Ania.T. Comment.129.

14 Senſibilia communia motu omnia ſentiuntur.2.de Ala.T.Co.133.

15 Senſibilium communium impoſſibile eſt eſſe ſenſum proprium.2.de Aia.T.Comment.133.134.

16 Senſibilium communium ſi eſſet aliquis ſenſus proprius,nullo modo ſentirentur hæc ſenſibilia cõmunia,niſi per accidẽs, ut Cleonis filium ſentimus,non quia Cleonis filium,ſed accidit albo,quod per ſe ſentimus,ut ſit Cleonis filius.2. de Ania. T.Comment.134.

17 Senſibilium communium eſt ſenſus cõmunis per ſe, & non per accidens. 2. de Aia.T.Co. 138.

18 Senſibilibus abeuntibus,phantaſiæ,id eſt apparitiones ſeu ſenſationes fiũt in organo ſenſus.2.de Aia.T.Co.138.

19 Senſibile licet moueat ſenſum,non tamẽ ipſum ſenſibile neceſſario mouetur.2.de Aia.T.Co.139.

20 Senſibilia tunc eſſe,quando ſentiuntur actu,& non eſſe, quando non ſentiuntur actu,dixerũt antiqui.Quod partim uerum eſt,partim falſum,quia ſenſus & ſenſibile dupliciť dicitť,ſcilicet in actu & in potentia. Secũdũ ergo actũ accidit,quod dicebant antiqui,ſecundum potentiam non eſt uerum,illud tamen ipſi ſimpliciter dicebant,non diſtinguentes inter actum & potentiam.2.de Anima.T.Co.142.

21 Senſibilia excellentia ideo corrumpũt ſenſum, quia ſenſus quædam proportio eſt. 2.de Anima.T.Co.143.

22 Sẽſibilia mixta magis delectabilia ſunt q̃ ſimplicia, quia conſtant quadam proportione & conuenientia ad ſenſum.2.de Anima.T.Co.143.

23 Senſibilium diuerſorum differentias & cõparationem facere neceſſe eſt ſenſus alicuius eſſe, quia ſenſibilia ſunt.2.de Anima.T.Co.145.

24 Senſibilium diuerſorum particularium cõparatio non ponitur eſſe a diuerſis ſenſibꝰ aut potentiis,ſed ab uno tantũ,ſicut ſi album ſentiretur a diuerſis, non poſſet fieri comparatio diuerſitatis eorum,niſi ab una potentia illa duo cognoſcerentur.2. de Aia. T. Co.146.

25 Senſibile ex potentia ad actum reducit ſenſum,non tamẽ ſenſus ſic patitur a ſenſibili,ſicut contrarium a ſuo cõtrario,quia

ſenſus non alteratur a ſuo ſenſibili altera
tione propę dicta.Ideo motus,quo ſenſus
mouetur a ſuo ſenſibili,non eſt motus e=
iuſdem ſpeciei cum aliis motib⁹,quia hic
eſt actus perfectus,qui eſt operatio,alii ue
ro motus ſunt imperfecti.3.de Aĩa.T.
Comment.28.

26 Senſatione in omni eſt mouens immobi
le ſcilicet obiectum, & mouens motum
ſcilicet medium, & motum non mouens
ſcilicet ſenſus.3.de Aĩa.T.Co.65.

27 Senſibilia excellentia non corrũpunt ani
mal,niſi ſint excellentia tangibilia,alia ta
men per accidens poſſunt corrumpere,
ut ſi ictus fiat cum ſono.3.de Anima.T.
Comment 67.

28 Sẽſibilia communia per uiſum maxime
ſentiuntur,ut magnitudo,motus,quies,fi=
gura,numerus.de Sen.& Senſ.c.1.F.

29 Senſibile facit agere ſenſum.de Senſ.&
Senſat.c.2.M.

30 Senſibilium unumquodq; aliud in poten=
tia,aliud in actu.de Senſ.& Senſat. ca=
pit. 3. A.

31 Senſibilia omnia eſſe tangibilia, dixit De
mocritus,& multi philoſophi.Quod im=
poſſibile eſſe,non eſt difficile iudicare.de
Sen.& Sen.cap.4.L.

32 Senſibilibus communibus utebãtur anti=
qui ut propriis.Quod nõ eſt uerũ,quia
circa propria ſenſibilia non decipitur ſen
ſus,decipitur tamen circa hæc.de Sen.&
Sen.cap.4.L.

33 Senſibilia propria reduxerunt quidam,ut
Democrit⁹,ad communia, ut nigrum di
cerent aſperum,album læue.de Sen.& Sẽ
ſat.c.4.M.

34 Senſibilia omnia particularia habent con
trarietatem,ut album nigrum,frigidũ ca=
lidum,dulce amarum,& cætera. de Senſ.
& Senſ.c.4.N.

35 Senſibilia quædam propter eorum parui=
tatem non percipiuntur a ſenſibus,ut die
ſis in muſica,milleſima pars millii a uiſu.
de Sen.& Sen.c.6.D.

36 Senſibilia omnia,an prius tempore per=
ueniant ad medium q̃ ad ſenſum,dubita
tur.Obiicit Ariſtoteles pro parte falſa,ꝙ
omnia ſenſibilia prius tempore moueant
medium, deinde ſenſum,quia odor & ſo
nus prius mouent medium q̃ ſenſum.
Obiicit etiam Empedoclis auctoritatem,
qui illuminationem ſucceſſiue fieri dice=
bat.Obiicit etiam,quia omnis motus eſt
ab aliquo in aliquid,& per conſequens eſ=
ſe tempus,& omne tempus eſſe partibile.
Tandem cõcludit uiſionem fieri in inſtã=
ti,& odorationẽ ſucceſſiue, ita ut mediũ
prius moueatur,deinde ſenſus.de Senſ.&
Sen.c.6.F.G.

37 Senſibile ſentitur a diuerſis inter ſe diſtã
tibus unum ſpecie,non tamen unum nu
mero,licet quod primum mouetur, unũ
numero ſit,ut tintinabuli propinqui ſon⁹
non unus numero eſt in diuerſis,ſed ſpe=
cie unus.de Sen.& Sen.c.9.H.

38 Senſibilia non ſunt corpora, ſed corpo=
ris qualitates.de Sen.& Sen.c.6.I.

39 Senſibilia unius ſenſus in eodem genere
ſunt.de Sen.&.Senſ.c.7.M.

40 Senſibile om̃e diuiſibile eſſe,probatur. de
Sen.& Sen.c.7.P.

41 Senſibile omne in diſtantia finita ſen=
titur.de Sen.& Sen.c.7. P.

42 Senſibilium ſpecies derelinquuntur in ſẽ
ſibus,etiam obiectis abſentibus, ut ſi quis
a lucido loco in obſcurum conuertatur,
non uidet,quia commotio, quæ facta eſt
in oculo a lucido,adhuc manet,& qui in=
tuitus eſt lucidum aliquid,aut uiride,aut
alterius coloris,alia,quæ uidet, ſimilis co=
loris ei apparent. de Somniis. capit.2.
A.B.C.D.

43 Senſatione in omni eſt cupiditas quædã
& delectatio.1.Rhetor.c.11.B.

44 a Senſibilibus ſumenda ſunt exempla, q̃
bus intelligibilia declaranda ſunt.1. Mag.
Mor.cap.1. G.

45 Senſibilia nõ poſſunt talia eſſe,qualia cer
titudo mathematica tradit propter mate
riæ imperfectionem.3. Metaphyſicorum.
T.Comment.8.

46 Senſibilia omnia corrumpuntur,& in mo
tu ſunt.3. Metaphyſicorum. T. Com=
ment.12.

47 Senſibilia tantum eſſe,crediderunt multi
ex antiquis.4.Metaphyſic.T.Co.22.&.7
Metaph.T.Co.5.

48 in Senſibilibus multum eſt de natura in=
finiti ſeu indeterminati.4.Metaphyſicor.
T.Co. 22.

49 Senſibilia cum ſemper moueantur, & de
illo,quod ſemper mouetur,non ſit deter=
minate dicere eſſe tale.Ideo dixerunt qui
dam, talia omnia eſſe,qualia apparẽt.4.
Metaph.T.Co.22.

50 Senſibilium pauciora ſunt illa, quæ ſunt
in continuo motu & generatione & cor=
ruptione,q̃ quæ non generantur,nec cor
rumpuntur,ut cælum. Et ideo melius eſt
dicere ſenſibililia omnia ingenerabilia eſ
ſe & incorruptibilia, quia maiora ſunt il=

la,quæ nec generãtur,nec corrumpũtur,
q̃ dicere omnia ſenſibilia generari & cor=
rumpi,quia pauca ex illis generantur, &
corrumpuntur.4. Metaphyſicorũ.T.Cõ=
ment. 22.

51 Senſibilia elementata aut ipſa elementa
nulla pars uniuerſi ſunt reſpectu toti⁹ cæ
li.4.Metaph.T.Co.22.

52 Senſibilis ſubſtantiæ partes,ex quibus ip
ſa componitur,quæ & quot ſint, & quæ
ſint priores,quæ poſteriores,oſtẽditur.7.
Metaph.T.Co.33.& ultra.

SENSITIVVS.A.VM. SENSVS.

1 Sẽſus poſterior eſſe uidetur ſenſibili ſuo,
quia ſublato ſenſibili, ſimul aufertur ſen=
ſus,ſenſu uero ſublato,non ſimul aufertur
ſenſibile.Prædicam.c.7.H.

2 Senſus circa corpus & in corpore ſunt.
Prædicam.c. 7.H.

3 Senſus ſimul fiunt cum ſenſitiuo, quia ſi=
mul ſit anima & ſenſus.Prædicamentor.
cap.7.H.

4 Senſum, qui præſupponitur cognitioni
primorum principiorum, habent omnia
animalia,& per illum iudicant.1. Poſter.
T.Co.27.

5 Sẽſus aliquis ſi deficit,impoſſibile eſt ha=
bere ſcientiam de ſenſibilibus illius ſenſ⁹.
1.Poſterior.T.Co.33.

6 Senſus particularium eſt.1. Poſterior. T.
Comment.33.43.&.2. Poſterior. T.Cõ=
ment.27.&.1.Phyſic.T.Co.49. &. 2. de
Anima.T.Co.60.&.3.Ethicorum.c.3.D.
&.6.Ethicorum.c.8.B.&.1.Metaphyſicor.
cap.1. F.

7 per Senſum non eſt ſcientia, quia ſenſus
particularium eſt.1.Poſteriorum.T.Com
ment. 43.

8 per Senſum impoſſibile eſt ſcire aliquid
demonſtratorum.1.Poſteriorum.T.Com
ment. 43.

9 Senſus defectu quædam ignoramus .1.
Poſter.T.Co.43.

10 Senſus licet inſit omnibus animalib⁹,nõ
tamẽ omnibus ineſt memoria,nam quæ=
dam tantum habent ſentire, quibuſdam
extra ſentire eſt memoria,quibuſdam ue=
ro ineſt ratiocinatio. 2. Poſteriorum. T.
Comment. 27.

11 Senſus potentia iudicatiua eſt. 2.Poſter.
T.Comment.27.

12 ex Senſu ſit memoria.2.Poſteriorum.T.
Comment.27.

13 Senſus ſemel amiſſus, impoſſibile eſt,ꝙ
redeat.1.Topic.cap.11.A.

14 Senſus aliquando iudicat recte, aliquãdo
non.2.Topic.cap.2.H.

15 Senſus opponitur priuatiue inſenſibilita
ti.2.Topic.cap.3.F.

16 Senſus habitus eſt.4.Politic.c.4.A.

17 Senſui, qui plura entia eſſe nobis oſten=
dit, repugnant, qui dicunt ,omnia eſſe
unum.1. de Gener.T.Co.18.

18 Senſus paſſio eſt calidũ.1.Meteor.c.4.F.

19 Senſui quæ non ſunt manifeſta,non exa
cte demonſtrari poſſunt, abunde tamen
eſt oſtendere, nullum inconueniens ad
ea ſequi,quæ per rationem oſtenduntur.
1.Meteor.c.7. A.

20 Senſu & motu differre uidentur anima=
ta ab inanimatis.1. de Anima. T. Com=
ment. 19.

21 Senſui ueritatem tribuit Democritus,& il
la uera eſſe, quæ ſentiuntur,etiam contra
dictoria.1.de Anima.T.Co.23.

22 Senſum,dixit Plato,eſſe a prima quater=
nitate.1.de Aĩa.T.Co.27.

23 Senſus ſe habet ad totum corpus ſenſiti=
uum,ſicut pars ad totum.2. de Anima.
T.Com.9.

24 propter Senſum dicimus aliquid eſſe ani
mal.2.de Aĩa.T. Co.16.

25 Senſum habẽtia animalia neceſſe eſt,ha
beant phãtaſiam & appetitum.Nam ubi
ſenſus eſt,triſtitia & lætitia eſt,& ubi hæc
ſunt,deſiderium eſſe,neceſſe eſt.2.de Aĩa
T.Co. 20.

26 Senſus omnes quædam animalia habẽt,
quædam quoſdam,ſed non omnes,quæ=
dam unum tantum tactum,qui eſt maxi=
me neceſſarius. 2. de Anima. T. Com=
ment.23.& de Somn.& Vigil.c.2. A.

27 Senſitiuum cui ineſt,ineſt & appetitiuũ.
2.de Aĩa.T.Co. 27.

28 Senſus in moueri aliquid & pati ſit, quæ
uidetur eſſe quædam alteratio.2. de Aĩa
T.Com.51.

29 Senſuum ipſorum non eſt ſenſus,nec ſen
ſus ſentit ſine ſenſibilibus exterioribus.
Qui ſenſus non ſunt actu ſed potentia, ſi
cut combuſtibile non comburitur a ſeip=
ſo ſine combuſtiuo.2.de Anima.T.Com
ment.52.

30 Sẽſus & ſentire dupliciter dicitur, ſcilicet
in potentia, & in actu.2. de Anima.T.
Co.53. 156.

31 Senſitiui prima mutatio,quæ eſt a poten
tia pura in actum,a generante ſit. Cum
uero generatũ eſt,habet ſenſum, deinde
actu ſentit,ita ut primum ſit ſicut habe
re ſcientiam,ſecundum ſicut conſydera=
re.2.de Aĩa.T.Co. 59.

32 Senſus quando patitur a ſenſibili, ſenſibile eſt diſſimile, quando uero paſſus eſt, ſenſibile eſt ſimile. Vt ſit uerum, ꝙ ſenſus patitur a ſimili quodãmodo & quodãmodo a diſſimili. 2. de Anima. T. Co. 62.

33 Senſus omnis unius contrarietatis primæ eſt præter tactum, ut uiſus albi & nigri. Quod ſi plures contrarietates uideantur eſſe, non ſunt primæ. 2. de Anima. T. Cõment. 107. & ultra.

34 Senſus omnis ſuſceptiuus eſt ſpẽrum ſine materia, ſicut cæra ſuſcipit ſignum ſine ferro aut auro, nam aurum aut ferrum accipit, non ut aurum, aut ferrum, ſed ut ſignum. 2. de Anima. T. Co. 121. 138.

35 Senſus patiuntur a ſuis obiectis, ut uiſus a colore, guſtus a ſapore, ſecundum ꝙ ſunt illa aut colorata, aut ſaporoſa, ſed non in quantum lapidea aut lignea. 2. de Anima. T. Comment. 121.

36 Senſus organum eſt, in quo collocatᷣ illa uis ſeu potentia ſentiendi. Quod licet ſit idem cum illa ui ſeu potẽtia ſeu uirtute, ſunt tamen diuerſa ſecundum rationem. 2. de Anima. T. Co. 122.

37 Senſus ideo ab excellenti ſenſibili corrumpitur, quia ſenſus cum ſit in quadã mediocritate & temperamento, motus uehemẽs ſenſibilis excellentis organum ſenſꝰ diſſoluit, & rationem, id eſt uim & potentiam ſenſitiuam, ſicut concentus & harmonia ſymphoniæ diſſoluitur, cum uehementer cordæ pulſantur. 2. de Anima. T. Co. 123.

38 Sẽſus exteriores nõ ſunt plures q̃ quinq;, ſcilicet uiſus, auditus, olfactus, guſtus, & tactus. 2. de Anima. T. Co. 128. & ultra.

39 Senſus ſi aliquis deeſt nobis, neceſſe eſt organum aliquod nobis deficere, qm̃ illud organum ſuperfluum in natura eſſet. 2. de Anima. T. Co. 128.

40 Senſus omnis per medium ſentit. 2. de Anima. T. Co. 129.

41 Senſus medium, per quod ſentit, aut cõnaturale eſt, aut extraneũ, & nos habemus utrumq;, ergo omnem ſenſum. 2. de Aia. T. Comment. 129.

42 Senſus medium extraneum duplex eſt, aut aer, aut aqua. 2. de Anima. T. Co. 129.

43 Senſitiuum organum nullũ eſt ſine aere & aqua. 2. de Anima. T. Co. 130.

44 Senſus nullus ex igne conſtat, quia cõmunis eſt omnibus ſenſibus, eo ꝙ nil ſine calore ſentitur. 2. de Anima. T. Co. 130.

45 Senſus nullꝰ trã cõſtat, aut ſi cõſtat aliqs, tactui maxime eſt admixta. 2. de Aia. T. Comment. 130.

46 Senſus omnes habẽt animalia, q̃ non ſunt orbata, aut imperfecta. 2. de Aia. T. Co. 131

47 Senſus omnes ſunt tantũ quinq;, quia oĩa corpora & eorum qualitates per hos ſentimus, niſi aliquod corpus, aut qualitas ſit, q̃ non ſit eiuſdem rationis cum his, quæ apud nos ſunt. 2. de Anima. T. Co. 132.

48 Senſus particularis percipit obiectum alterius ſenſus per accidens, ut uiſus in bili flaua ſentit amaritudinem per accidens, & ideo fallitur aliquando. 2. de Anima. T. Comment. 134.

49 Senſus plures ideo habemus, & non unũ tantũ, ut ſenſibilium differentias omnes perfectius ſentiamus, & ut ſenſibilia propria a communibus differre cognoſcamꝰ. Nam ſi eſſet unus tantũ ſenſus, ut uiſus, qui eſt coloris ſenſitiuus, omnia iudicaremus eſſe colorem. 2. de Anima. T. Co. 135.

50 Senſus & ſenſibilis actus unus eſt, ut motꝰ unus mobilis & motiui. Sed ut dicitᷣ actio quia ab agente, paſſio quia in patiente, ſic ſenſatio una eſt re, ratione uero diuerſa, ut ſenſus a ſonabili dicitur ſonatio, ab auditu dicitur auditio, licet re unum ſit. 2. de Anima. T. Co. 138. & ultra.

51 Senſuũ quorundam non ſunt nominati actus, niſi ſenſibilis & ſenſus, in quibuſdam uero nomen habet, ut actus audibilis ſonatio, auditus auditio. 2. de Anima. T. Comment. 140.

52 Senſus omnis proportio quædã eſt. 2. de Anima. T. Co. 143.

53 Senſus quilibet differentias ſui ſenſibilis diſcernit. 2. de Anima. T. Co. 144.

54 Senſus propriorum ſemp̱ eſt uerus. 2. de Anima. T. Co. 152.

55 ſine Senſu non eſt phantaſia, quia ſemper illum cõſequitur. 2. de Aia. T. Co. 153.

56 Senſus eorum eſt, quibus diſcernimus. 2. de Anima. T. Co. 155.

57 Senſus in potentia ſemper eſt in animalibus uiuentibus & non orbatis. 2. de Anima. T. Comment. 156.

58 Senſus in actu ſemper ſunt ueri circa propria ſenſibilia. 2. de Anima. T. Co. 156.

59 Senſus decipi poteſt, aut circa ꝓpriũ ſenſibile, quod contingit rariſſime, aut circa ſenſibilia per accidens, aut circa ſenſibilia cõmunia. 2. de Anima. T. Co. 161.

60 Senſus non eodem modo patitur a ſenſibili, quo intellectus ab intelligibili, quia ſenſus ab excellenti ſenſibili uel corrumpitur uel ineptus redditur ad ſenſibilia minora ſentienda; Intellectus uero ab excellenti intelligibili iuuatᷣ, & perficitᷣ, & meliꝰ intelligit minus perfecta intelligibilia, poſtq̃ perfectiora intellexerit. 3. de Aia. T. Co. 7.

61 Senſus cum delectabile aut triſte apprehẽderit ut affirmans aut negans, proſequitur, aut fugit. 3. de Anima. T. Co. 29.

62 Senſus ſecantur, ut res, nã quẽadmodũ res quædã ſunt in actu, q̃dam in potentia, ſic etiam ſe habet ſenſus. 3. de Anima. T. Comment. 38.

63 Senſus eſt ſpecies omnium ſpecierum ſenſibilium. 3. de Anima. T. Co. 38.

64 ſine Senſu nihil intelligere poſſumus, nec addiſcere, quia intelligibilia omnia in ſpẽbus ſenſibilibus ſunt tam naturalia q̃ abſtracta, & habitus, & paſſiones eorum. 3. de Anima. T. Co. 39.

65 Senſitiuam nec rationalem nec irrationalẽ facile quis ponere poteſt. 3. de Anima. T. Comment. 41.

66 Senſitiuum non eſt principium motus localis in animalibus, quia animalia q̃dam quæ ſenſum habent, immobilia ſunt, nec habẽt organa ad talem motum. Nec eſt dicendum deeſſe illis organa, habere tamen principium talis motus, quia natura non deficit in neceſſariis, nec aliquid facit fruſtra. 3. de Anima. T. Co. 45.

67 Senſum habẽs corpus neceſſe eſt, ꝙ ſit compoſitum, quia impoſſibile eſt corpus ſimplex ſenſum habere, quia corpus ſimplex tactum non poteſt habere, & neceſſe eſt habentibus ſenſum habere tactum. 3. de Anima. T. Co. 60. 62.

68 Senſum non eſt neceſſe omnibus uiuentibus ineſſe. 3. de Anima. T. Co. 60.

69 ſine Senſu nullum corpus habet animal. 3. de Anima. T. Co. 61.

70 per Senſum habentem extraneum mediũ fit ſenſatio a longe, quia medium mouetᷣ a ſenſibili, & ſenſus a medio. 3. de Anima. T. Comment. 65.

71 Senſum ineſſe animæ per corpus, manifeſtum eſt & per rationem & abſq; ratiõe. de Sen. & Sen. c. 1. D.

72 ad Senſum pertinet memoria, ira, deſiderium, appetitus, gaudiũ, & triſtitia, ſomnꝰ & uigilia, iuuentus & ſenectus, exſpiratio & inſpiratio, uita & mors, ſanitas & infirmitas, quia horum quædam cum ſenſu accidunt, quædam per ſenſum, quædam ſunt paſſiones ſenſuum, quædam habitudines, quædam conſeruationes ſenſus, quædam priuationes. de Sen. & Sen. c. 1. D. E

73 per Senſum habere diffinimus animal. de Sen. & Sen. cap. 1. D.

74 Senſus, qui per medium extraneum fiunt, ut auditus, odoratus, & uiſus, omnibꝰ quibus inſunt, gratia ſalutis inſunt, ut ſentiãt alimentum, & moueãtur ad illud, & corruptiua fugiant. Illis uero animalibꝰ, q̃ rationalia ſunt, & prudentia, etiam ſenſus multas oſtendunt differentias, quibꝰ acquiritᷣ peritia rerum agibilium & cõtemplabiliũ. de Sen. & Sen. cap. 1. E.

75 Senſus animæ & corporis cõmunis eſt, nam ſenſus eſt motio quædam animæ mediante organo corporeo. de Sen. & Sẽ. cap. 1. D. & de Somn. & Vigil. c. 1. D.

76 Senſus cuiuſlibet ſenſorium organum uni elemento oportet aſſignare. de Sen. & Sẽ. cap. 2. M.

77 Senſuũ organis antiqui quattuor elementa aptabant, & cum ſenſus quinq; ſint, & elementa tantum quattuor, dubitant de quinto. de Sen. & Sen. c. 2. A.

78 Senſus non decipiuntᷣ circa propria ſenſibilia, ſed circa communia. de Sen. & Sen. cap. 4. I.

79 Senſus quædam ſua obiecta non percipit propter eorum paruitatem, ut diximus in cantu. de Sen. & Sen. c. 6. D.

80 Senſus omnis poſterius tempore mouetᷣ q̃ medium, per quod ſentit, præter q̃ uiſus. de. Sen. & Sen. c. 6. L.

81 Senſus contraria ſimul tempore iudicat, alterum ut habitum alterum ut priuationem. de Sen. & Sen. c. 7. E.

82 Senſum unum non poſſe ſimul plura percipere, rationes, quæ probant, ponuntur, & ſoluũtur. de Sẽ. & Sẽ. c. 7. C. D. & ultra.

83 Senſus plures diuerſa ſenſibilia poſſe ſentire ſimul tempore, probatur, & rationes in contrarium ſoluuntur. de Sen. & Sen. cap. 7. L. M. N. O.

84 Senſitiua ſeparabilis eſt a uegetatiua ſaltẽ ratione. de Somn. & Vigil. c. 1. E.

85 Senſibus ſingulis natura proprium aliq̃d dedit. de Somn. & Vigil. c. 2. B.

86 Senſuum uacatio non omnis ſomnus eſt, ſed tantũ uacatio ſenſus communis. de Somn. &. Vigil. c. 2. D. Quære Ecſtatici.

87 Senſus ſimul omnes operari, q̃ ſimul uacare, ꝓbabilius eſt. de Somn. & Vigil. c. 2. D

88 Senſus in animalibus ea parte oritur, qua & motꝰ. Quæ pars eſt media inter caput & uentrem. de Somn. & Vigil. c. 2. H.

89 Senſus non ſolum patiuntur, ſed etiam agunt, quod in uiſu maxime percipitur. de Somn. & Vigil. c. 2. H.

90 Senſus retinet ſpẽs ſenſibilium in eorũ abſentia, quia ſicut proiecta mouentur ab aere moto, etiã abſente illo, qui ꝓiecit, ſic ſen

ſibile eſt ſpecies mouens ſenſum, abſente
ſenſibili.de Somn.c.2.B.
91 Senſus facile recipiunt ſpecies differentes
ſenſibilium, ſicut ſpeculum facile recipit
quaſcunqꝫ oblatas imagines.de Somniis.
cap.2.D.
92 circa Sẽſus facile decipi contingit, quan
do animalia aliqua paſſione ſeu perturba
tione afficiuntur,, ut quando timet aliqs,
leui motu facto, putat hoſtes adeſſe. de
Somniis.c.2.I.
93 Senſus ſi moueatur per ſe eodẽ mõ,quo
ſolet a ſenſibili moueri,decipitur, ut cum
littus uidetur moueri a nauigantibus, qa
uiſus mouetur.de Som.c.2.M.
94 Senſuum particularium organa unũ ali
quod commune nacta ſunt,ad quod,ne
ceſſe eſt,ſenſus ipſos in actu exiſtẽtes cõ
currere.de Iuuent.& Seneſt.c.1.C.
95 Senſitiuum in plantis & in quibuſdã ani
malibus licet actu unum ſit, potentia tñ
plura eſt,quia diuiſa ſentiunt.de Iuuen.
& Seneſt.c.1.G.
96 Senſitiua uirtus in medio animalis eſt.de
Iuuent.& Seneſt.c.2.D.
97 Senſuum omnium principium in corde
eſt omnibus ſanguinem habentibus. de
Iuuent.& Seneſt.c.2.B.D.
98 Senſus prius nobis inſunt a natura,q̃ ope
rationes per illos.2.Ethic.c.1.B.
99 Senſus nullius actus principiũ eſt. Quod
ex hoc probatur,quia beſtiæ ſenſum ha
bent,dominium uero ſui actus nõ habẽt.
6.Ethicor.c.2.A.
100 Senſibus inceſſanter uti,laborioſum eſt.
7.Ethic.c.14.C.
101 Senſus quilibet habet ſuam operationem,
& per conſequẽs ſuam uoluptatem, quæ
tunc eſt optima in illo genere,quando o
peratur ſenſus optime diſpoſitus circa ſu
um obiectũ optimũ.10.Ethic.c.4.C.D.
102 in Senſu quocunqꝫ uoluptatem fieri dici
mus.10.Ethic.c.4.C.
103 Senſuũ operationes ſpecie differũt,ſicut
& ipſi ſenſus.10.Ethicor.c.5.A.B.
104 Senſus operatio,& uoluptas licet nõ ſint
omnino idem,inſeparabiles tamen ſunt.
10.Ethicorum.c.5.C.
105 Senſus non eſt liber, ſed ad ſua propria
obiecta fertur unuſquiſqꝫ ſenſus.1.Magn.
Mor.cap.19.
106 per Senſum q̃ fiũt,maiorẽ habẽt certitu
dinẽ,q̃ illa,q̃ ꝑ rationes fiũt.7.Poli.c.7.C
107 Senſus diligimus propter ſeipſos,quia co
gnoſcitiui ſunt,& uiſum magis inter oẽs
ſenſus,quia plures differentias rerum no
bis oſtendit.1.Metaph.c.1.A.
108 Senſus ſingularium eſt, & nullum ſenſũ
ſapientiam eſſe arbitramur.1. Metaphyſi
corum.c.1.F.
109 Senſus unus eſt omnium ſenſibilium eiuſ
dem generis.4.Metaph. T.Co.2.
110 Senſum quidam ex antiquis,ut Empe
docles,Democritus, & Parmenides,puta
bant eſſe prudentiam,exiſtimantes ſenſũ,
nihil ab intellectu differre.4. Metaphyſi
corum.T.Co.21.22.
111 Senſus quilibet iudicat bene de propriis
obiectis in debita diſtantia,non tñ æque
bene de obiectis aliorũ ſenſuum aut de
ſuis in diſtantia indebita.4.Metaphyſico.
T.Com.21.25.
112 Senſus nõ fallitur circa propriũ obiectũ,
ſed phantaſia.4.Metaph.T.Co.24.
113 Senſus nullus iudicat cõtradictoria ſimul
ſui obiecti.4.Metaph.T.Co.24.
114 Senſus non eſt ſuimet,ſed alterius,quod
neceſſe eſt eſſe prius ſenſu.4. Metaphyſi.
T.Com.25.
115 Senſum appellamus menſuram,quia ꝑ ip
ſum aliquid menſuramus,cum tamẽ ma
gis menſuretur,q̃ menſuret.10.Metaphy.
T.Comment.5.Quære Senſibile.Sentire
Senſus communis.✳.
SENSVS COMMVNIS.
1 Senſus communis ſimul tempore iudicat
de diuerſis ſenſibilibus,& apprehẽdit ea.
2.de Aĩa.T.Co.146.
2 Senſus communis ſimilis puncto eſt.Nã
ſicut punctum unum eſt re & indiuiſibi
le,ratione uero duo aut plura, ut centrũ
in ſe unum,& tamen ut finis & centrum
multarum linearum multa eſt, ſic ſenſus
communis unus eſt numero,& in iudi
cando indiuiſibilis,plures tamen eſt,dum
a diuerſis ſenſibus immutatur. 2.de Aĩa.
T.Com.149.
3 Sẽſus cõmunis iudicat uniuſcuiuſqꝫ ſenſꝰ
ſenſationẽ,ut ꝙ uiſus uidet,& auditus au
dit,& cõparat inter ſe ea,quæ ſunt ſingu
lariũ ſenſuum.de Som.& Vigil.c.2.B.
4 Senſus cõmunis unus eſt,& unũ eſt orga
num illius.de Som.& Vigil.c.2.B.
5 Senſus communis maxime ſequitur ad
tactum.de Som.& Vigil.c.2.C.
6 Senſu cõmuni nõ operante,nullus aliorũ
ſenſuũ operatur,ſenſu tñ aliquo particu
ri nõ operãte,alius particularis nõ ceſſat,
nec cõmunis.de Som.& Vigil.c.2.C.
7 Senſus cõmunis paſſiones ſunt ſõnus &
uigilia,memoria & cætera.de Memo. &
& Remi.c.2.E.& de Sõ.& Vig.c.2.C.D
8 Senſu communi cognoſcimus magnitudi
nem tempus & motum.de Memo.& Re
mi.cap.1.E.
9 ad Senſum cõmunem concurrunt ſenſus
particulares in actu.de Iuuent.& Seneſt.
cap.1.C.
10 Senſus communis eſt inter partem dictã
priorem & poſteriorem. de Iuuent.& Se
nect.cap.1.C.Quære Senſus.Sentire.Sen
ſibile.✳.
SENTENTIA.Qua breuiter oſtendit,
quid ſit, aut quid eſſe oporteat in uita ne
gocio ue.Sentẽtias uero lumina orationis
appellãt,quæ hortantur,aut deterrent.
1 Sententiis quando debemus uti,& de qui
bus rebus,& qui illas dicere debent,oſten
ditur.2.Rhetoricorum.cap.21.per totum.
2 Sententia eſt enunciatio non de ſingulari
bus, ſed de uniuerſali, nec de omnibus
uniuerſalibus,ſed de quibus ſunt operatio
nes.2.Rhetor.c.21.A.
3 Sententiæ ſunt omnes fere concluſiones
enthymematum, & principia ſyllogiſmi,
ſyllogiſmo remoto.2.Rheto.c.21.A.
4 Sententiæ quattuor ſpecies ſunt.2.Rhetor.
cap.21.B.C.D.
5 Sententiis accõmodãtur ænigmata, & la
conica dicta.2.Rhetoricorum.cap.21.D.
6 Sententias dicere maxime congruit æta
te prouectis aut expertis res illas,de quibꝰ
ſententiæ ſunt, alias dedecẽt, & ineptæ
ſunt.2.Rhetor.c.21.D.
7 Sententiæ magnas uires afferũt orationi.
2.Rhetor.cap.21.G.
8 Sententia mores oſtendit, quales ſint.2.
Rhetor.cap.21.H.
9 Sententia ex quibus conſtet, & quot illius
inſtrumenta, & quomodo ea utẽdum ſit,
& quibus,& quando, oſtenditur.Rhetor.
ad Alexandr.c.9.per totum.
10 Sententia qua bene ſentientes homines
dicimus, ſententiãqꝫ habere eſt iudicium
boni uiri.6.Ethic.c.11.A.
11 Sententia,prudentia,ſagacitas,& intellectꝰ
in idem tendunt.6.Ethic.c.11.A.
12 Sententia circa ſingularia eſt,quia eſt cir
ca agibilia, quæ ſunt ſingularia.6.Ethic.
cap.11.A.
13 Sententia a natura eſſe uidetur, quia æta
tem conſequitur.6.Ethic.c.11.B.
SENTIRE.
1 Sentire non eſt ſcire, nec ſenſatio eſt ſciẽ
tia.1.Poſter.T.Co.43.
2 Sentire ſingularium eſt.2.Poſter.T.Cõ
ment.27.
3 Sentimꝰ per omnes ſenſus intus ſuſcipien
tes,nõ autẽ extra mittẽtes.1.Topi.c.12.A.
4 Sentire aliquo modo eſt iudicare.2.Topi
corum.cap.2.H.
5 Sentire omnium ſenſuum quidam dixe
runt fieri per poros illorum corporum,
quæ ſunt media ſenſuum.1.de Gener.T.
Comment.56.
6 Sentire omnino non poteſt anima ſine
corpore.1.de Anima.T.Co.12.
7 Sentire nõ poſſunt, q̃ anima carent.2.de
Anima.T.Co.37.
8 Sentire in actu eſt quoddam pati & mo
ueri.2.de Anima.T.Comment.54.118.
9 Sentire in actu hoc differt a conſyderare
& intelligere actu,ꝙ ſentire non poſſumꝰ,
niſi ſenſibilibus præſentibus, quia ſenſus
eſt ſingularium,conſyderare uero & intel
ligere poſſumus,abſente ſenſibili,quia ſciẽ
tia eſt uniuerſalium.2.de Aĩa.T.Co.60.
10 Sentimus omnia ſenſibilia per medium.
2.de Anima.T.Co.114.
11 Sentimꝰ excellentias ſenſibilium,quaſi or
gano exiſtente in aliqua medietate inter
contrarias qualitates. 2. de Anima.T.
Comment.118.& ultra.
12 quod Sentiendo patitur, magnitudo eſt,
id eſt corporeum organum, tamen ratio
ſenſitiui non eſt magnitudo,ſed quædam
ratio, & potentia illius.2.de Anima.T.
Comment.122.
13 Sentiendi organa ex aere & aqua conſtãt.
Olfactus uero ex altero horum conſtat,
nam aliquando ex aere, aliquando ex
aqua.2.de Anima.T.Co.130.
14 Sentire & intelligere idem eſſe, dicebant
antiqui,qui ſimile ſimili intelligi dicebãt,
& ſicut corpora intelligimꝰ, ſic intelligere
actum corporis eſſe.2.de Anima.T.Cõ
ment.151.
15 Sentire & intelligere,manifeſtum eſt, non
eſſe idem,ex hoc ꝙ animaliũ paucorũ eſt
intelligere,ſentire uero omniũ.2.de Aĩa.
T.Comment.152.
16 qñ Sentimꝰ exacte,nõ dicimꝰ hoc appa
ret,ſed determinate hoc eſt.2.de Anima.
T.Comment.156.
17 Sentire non eſt ſicut addiſcere, ſed ſicut
ſpeculari, id eſt non generatur de nouo
ſenſus in eo,qui ſentit,ſed actu fit operans
ſenſu.de Sen.& Sen.c.4.F.
18 Sentire ſimul tempore duobus ſenſibus
an poſſimus,dubitatur,& ſoluitur.de Sen.
& Sen.cap.7.per totum.
19 Sentimus minus ſimplicia q̃ commix
ta, ut mel & uinum & colorem. de Sen.
& Sen.cap.7.B.

20 non Sentire nos plura ſimul,aliqui dixe re,ſed ideo uideri ſimul, quia tempus me diū non percipimus,ut plures tonos ſym phoniæ ſimul uidemur pcipere propter inſenſibilitatem temporis, cū tamen illos ſucceſſiue ſentiamꝰ,quod falſum eſſe oſtē ditur.de Sen.& Sen.c.7.F.G.H.I.L.

21 non Sentimus aliquando illa,quæ ſenſibꝰ obiiciunt,ſi uehemēter intēti ſimus in ali quo,aut timeamus ualde,ut ſi ſonitū ingē tē audiamus.de Sen.& Sen.c.7.A.

22 Sentire nec corporis ſolius nec animæ ſo lius proprium eſt, nam ſenſus eſt motio quædam animæ mediante organo corpo reo.de Somn.& Vigil.cap.1.D.

23 Sentiendi uis in corde collocatur. de Iu uent.& Seneɛt.c.2.C.

24 Sentimus præſentia.1.Rhetor.c.11.C.

25 Sentire nos ſentimꝰ.9.Ethic.c.9.E.Quæ re Senſus.Senſibile.Senſatio.✳.

SEPA.

Sepæ uermiculi in Othry Theſſaliæ mōte nō unius coloris ſunt,ſed a loco,ubi uicti tant,colorē ſumūt.Si uero aliquē momor derint,ſiti torquēt, morſus tamē eorū nō eſt nimis acer.de Admirād.Audit.15.

SEPIA.Piſcis de genere mollium.

1 Sepiæ atramētū natū eſt fulgere in tene bris,licet nō illuſtret.de Sen.& Sen.c.2.D

2 Sepiæ aquam excipiunt per cōcauū illđ, qđ caput appellāt.de Reſpirat.c.5.C.✳.

SEPTENARIVS.Numerus.

1 Septenario numero metiūtur poetæ æta tem hominū.7.Politic.c.16.E.

2 Septenario numero qui diuidūt ætates, ut plurimum non bene dicunt. 7.Politi corum.cap.17.E.✳.

SEPTENTRIO.Pars mundi meridiei oppoſita.

1 a Septentrione frequenter flant uenti, quia ſol multū exhalationis eleuat,& non poteſt conſumere exhalationem propter debilitatē uirtutis.2.Meteor.c.4.I.

2 a Septentrione flantes uenti Boreæ di cuntur.2.Meteor.c.4.I.

3 Septentrionalis regio hyeme tranquilla eſt,& ſine uento.Qui aūt ab illa ſpirāt uē ti,paulatim ſumunt uires,& maximi fiūt. 2.Meteor.c.4.I.

4 a Septētriōe plures uēti flant ꝙ a meridie, quia nr̄a habitabilis regio ſupponit ſeptē trioni,& ꝗa multa aꝗ, & nix eſt, a quibus amplior exhalatio orit. 2.Meteor.c.6.G.

5 ad Septētrionē qui habitāt,fortes ſunt, & duros pilos habent.de Phyſiognom. C.

SEPTVAGESIMVS ANNVS.Quæ re Annus. Septenarius.

SEPVLCHRVM. Quære Honor.6.✳

SERENITAS.

Serenitas eſt quies in multitudine aeris. 8.Metaphy.T.Co.6.Quære Caligo.

SERIPHIAE RANAE. a Seripho inſu la una e Cycladibus.Quære Rana.3.

SERIVM.Ioco oppoſitum.

Seria qñ oporteat ridiculo præuertere,& ridicula ſeriis,habes.3.Rhetor.c.18.D.

SERMO.

1 Sermo audibilis cauſa eſt diſciplinæ per accidēs,ꝗa ex noībus cōſtat. Noīa autem notionum aīæ ſigna ſunt. de Sen.& Sen. cap.1.G.

2 Sermone poſſe nos iuuare magis ꝙ corpo re,cōuenientiꝰ eſt homini.1.Rheto.c.1.L.

3 Sermone excellit homo cætera animalia. in Præfat.Rhetor.ad Alexandr.

4 Sermones circa humanas actiones minꝰ creduntur ꝙ opera.10.Ethic.c.1.B.

5 Sermones ueri non ſolum ſunt utiles ad ſciendū,ſed ad uiuēdum.10.Ethic.c.1.B.

6 Sermones tunc credūtur,qñ ſunt operibꝰ cōcordes.10.Ethic.c.1.B. Quære Verbū.

SERPENS.

1 Serpentes calidorum locorū maiores ſunt ꝙ ſerpentes,qui proueniūt in locis frigidis. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.G.

2 Serpētes pulmonē hñt.de Reſpir.c.14.L.

3 Serpētes in Creta nō ſunt.de Admirād. Audit.73.

4 Serpēs Theſſaliæ,quē ſacrū appellāt,non ſolū morſu,ſed etiā tactu interimit,quē mu lier in Teno ciuitate Theſſaliæ incātatio nibus interemit. de Admirād.Audit.139. Quære Cyprus.Meſopotamia.✳.

SERVITVS.SERVVS. SERVILE.

1 Seruile eſt pferre contumelias,& ſuos ne gligere.4.Ethic.c.5.B.

2 Seruitus uidetur,ſi quis nō reddat malū, aut nō retribuat bonū.5.Ethic.c.5.A.

3 Serui ad dñm nō eſt iuſtū ciuile,ſed ſecū dū quādā ſimilitudinē,quia iuſtitia nō eſt ad ſua ſimpliciter.5.Ethic.c.6.B.

4 Serui ad dominū,ea ratione ꝙ eſt ſeruus, nō eſt amicitia,ꝗa nō eſt illis aliquid cō mune,eſt tñ amicitia, ut hō eſt. 8. Ethic. cap.11.B.Quære Mancipiū.

5 Seruꝰ eſt inſtrumētū animatū,ſicut inſtru mētū eſt ſeruꝰ inanimatꝰ.8.Ethic.c.11.B. &.1.Polit.cap.3.C.

6 Serui ad dominum non eſt proprie iuſtū, 1.Magnor.Mor.c.34.E.F.

7 Seruꝰ naturalit paret, & obedit domino ꝑpter cōſeruationē, ꝗa quod pōt mēte

proſpicere, naturaliter imperat,& domi nus eſt,& quod poteſt ſeruire corpore, ſeruus natura eſt.1.Polit.c.1.B.

8 Seruus natura diſtinctus eſt a fœmina,ꝗa hic ut ſeruiat,fœmina uero eſt ad gene rationem prolis.1.Polit.c.1.C.

9 Seruus & fœmina eodem gradu habē tur apud barbaros.1.Polit.c.1.C.

10 Seruus & barbarus idē ſunt natura, ut dicunt poetæ.1.Polit.c.1.C.

11 Seruitus quibuſdam uidetur naturalis, quibuſdam uero uiolenta & mala. 1.Po liticorum.c.3.B.

12 Seruitutem quandam eſſe naturalem, & melius & utilius eſſe aliquibus ſeruire,ꝙ dominari, oſtenditur. 1.Politic.c.3.D.E.

13 Seruus quædam poſſeſſio eſt & inſtrumē tum animatum.1.Polit.c.3.C.

14 Seruus miniſter eſt ad actionem .1. Po lic.cap.3.C.

15 Seruus natura eſt, qui non eſt ſuiipſius, ſed alterius.1.Polit.cap.3.C.

16 Seruus ſe habet ad dominum , ut corpus ad animam.1.Polit.c.3.F.

17 Seruo natura melius eſt & utilius,ut pare at,ꝙ ut imperet.1.Polit.c.3.F.

18 Seruus,ꝙ præcipiuntur,oportet,agat,præ cipiēdi uero rationē nō habeat.1.Politico rum.cap.3.F.

19 Seruorum corpora robuſta natura eſſe de bent ad ſubeundos labores.1.Polit.c.3.F.

20 Serui aliquando habēt dominorum corpo ra , ſicut econtrario domini ſeruorum.1. Polit.cap.3.F.

21 Seruus aliquis poteſt eſſe aut natura aut lege.1.Polit.c.4.A.

22 Seruum fieri iure belli iuſtum eſt,non ta men ſimpliciter, ſed iuſto legitimo eſt iu ſtum.1.Polit.c.4.B.

23 Seruus pars quædam domini eſt.1.Polit. cap.4.C.

24 Seruos poſſidendo non eſt aliquis domi nus,ſed illis utendo.1.Polit.cap.4.D.

25 Seruus ſeruo præfertur,ſicut dominus do mino,ut in ꝓuerbio dicit.1.Polit.c.4.D.

26 Seruorum acquirendorum ſciētia differt a ſcientia,qua quis utitur ſeruis.1.Politico rum.cap.4.D.

27 Seruus pars poſſeſſionis eſt.1.Politicorū. cap.5.A.

28 Serui an habere debeant aliam uirtutem ꝙ corpoream ad exercenda corporea mi niſteria, dubitatur, & quam uirtutem habere debeāt,oſtēdit.1.Polit.c.8.C.D.F.

29 Seruus & artifex differunt,quia ſeruus ad hæret nobis in cōmunione uitæ, artifex remotior eſt,ſeruus eſt ſecundū naturam, artifex uero nullus eſt a natura.1.Politico rum.cap.8.E.F.

30 Seruos qui ſpoliant ratione, dicentes eos tm̄ uti debere præcepto , nō bene dicūt. 1.Polit.cap.8.F.

31 Seruis utuntur Lacedæmonii uiciſſim tan ꝙ propriis.2.Polit.c.3 C.

32 Seruis cum omnia alia concederēt Cretē ſes,armorum tamē poſſeſſionē & gymna ſia illis uetuerunt.2.Polit.c.3.G.

33 Serui non ſunt ciues.3.Polit.c.1.A.

34 Seruorū ſpecies plures eſſe dicimus, quia plura ſunt miniſteria.3.Polit.c.3.D.

35 ex Seruis non poteſt conſtare ciuitas.3. Polit.cap.8.C.

36 Seruus non eſt per ſe ſufficiens.4.Polit. cap.4.D.

37 Serui eſt uiuere nō ut uult.6.Polit.c.2.A.

38 Seruo,ut ſeruus eſt,nihil eſt egregiū,quia iuſſus domini in rebus neceſſariis nihil habet decorum.7.Polit.c.3.A.

39 Seruorum dominatio tantum diſtat a gu bernatione liberorum,quantum diſtāt na tura liberi a ſeruis natura.7.Politicorum. cap.3.A.

40 Seruorū imperium eſt gratia dominorū, & non econtrario.7.Polit.c.14.B.

41 Seruis nullum ocium eſt,ut in prouerbio dicitur.7.Polit.c.15.A.

42 Seruorum a comercio arcendi ſunt pue ri,ne quid ſeruile audiant.7.Polit.c.17.C.

43 Seruus poſſeſſio eſt principaliſſima , quia eſt homo. 1.Oeconom.c.5.A.

44 Seruus duplex eſt ſcilicet præpoſitus, & opifex.1.Oeconom.c.5.A.

45 ad Seruos leges undecim dominorum. Quære Dominus.19.

46 Seruis uinum aut nullum aut modicum eſt dandū,ne inſoleſcant.1.Oecono.c.5.A.

47 Seruus opus habet tribus, ſcilicet opere caſtigatione & cibo,nam cibus eſt merces ſeruorum.1.Oeconom.c.5.A.

48 Seruus nec nimium timidus eſſe debet, nec nimium fortis,quia propter timidita tem non ferunt laborem,& non commo de imperatur ferocibus. 1.Oecono.c.5.B.

49 Seruis proponendum eſt tp̄s libertatis, ut alacrius ſeruiant.1.Oeconom.c.5.B.

50 Serui obligandi ſunt filiis procreatis tanꝙ quibuſdam obſidibus.1.Oecono.c.5.B.

51 Seruorum cauſa potius ꝙ liberorū ſacra & largiores epulas facere oportet.1.Oeco nom.c.5.B.Quære Dominus.

SERVM.Lactis.

1 Serum aquæ ſpēs eſt.4.Meteor.T.Co.31.

2 Serum uritur calore ignis, niſi ſequeſtratum ſit.4.Meteor.T.Co.41.

3 Seri terræna portio ſi decoquatur, ut medici faciunt, ingeſto coagulo in caſeum denſatur,& ſic ſerum ſequeſtratur.4.Meteor.T.Co.41.

4 Serum ſequeſtratum a caſeo non craſſeſcit,ſed uritur ab igne, ut aqua.4.Meteor.T.Comment.41.✳.

SESOSTRIS.Rex Aegypti.

1 Seſoſtris rex primus tentauit ducere alueum ex mari rubro in Nilum fluuium,ſed cum comperiſſet rubrum mare altius eſſe Nilo,ab incœpto deſtitit.1.Meteororum.cap.14.H.

2 Seſoſtris Aegypti rex legem tulit, qua agricolarum genus diſtinguebatur a pugnatoribus.7.Polit.c.10.A.

3 Seſoſtris multis temporibus regnauit in Aegypto,anteaq̃ Minos regnaret in Creta.7.Polit.c.10.B.

SEVERVS.

1 Seueri non ſunt apti ad amicitiam, quia exiguam uoluptatem afferre poſſunt.8.Ethic.cap.6.A.

2 Seueri tanto minus contrahunt amicitiã, quanto difficiliores ſunt,& minus congregationibus gaudent, nam cõgregationes amicitiam facere uidentur.8.Ethic.c.6.A.

SEVTHES.

Seuthes Thraciꝰ dux exercitꝰ inſurrexit aduerſus Amadocũ regẽ.5.Polit.c.10.H.

SEXVS.Quære Mas.Fœmina.✳.

SYBARIS. Vrbs & fluuius in magna Græcia Italiæ. SYBARITAE. Sybaris ciues.

1 Sybaris fluuius labitur apud Thurium ciuitatem Italiæ,& qui ex eo bibũt,fuſci redduntur.de Admirand.Audit.20.

2 Sybarim incoluerunt Achæi una cũ Trœzeniis.5.Polit.c.3.E.

3 Sybaritæ.Quære Philotectes.

SYBILLA.Multæ huius nomine fuerunt fœminæ, quæ diuinitatis habere aliquid creditæ ſunt,& uaticinio illuſtres.

Sybilla Cumæa a qbuſdã credit̃ eſſe Erithrea,ab aliis Melanchrena.Quæ Sybilla Cumæa ueſtuſtate,& ꝑpetuæ uirginitatis obſeruantia, creditaq; diuinitate eſt uenerabilis, cuius ſpelunca apud Cumas ciuitatẽ Italiæ eſt.de Admirãd.Audit.83.✳.

SICCITAS.SICCVM.

1 Siccitas prima contrarietas eſt, & paſſiua qualitas.2.de Gener.T.Co.8.

2 Siccum coagulatum eſt,2.de Gener.T.Comment.13.

3 Siccum dicitur de coagulato ſiue concreto,& de ſicco proprie. Quorum primo opponitur humidum proprie dictum.2.de Gener.T.Co.14.15.

4 Siccitas paſſiua qualitas eſt, & difficulter terminabilis.4.Meteor.T.Co.1.28.

5 Siccum principium eſt paſſiuorum corporum.4.Meteor.T.Co.28.

6 Siccum humido cauſa eſt,ut conſtet, humidum uero ſicco, ut terminetur, ac ſic iſta duo ſe habent, ut alter alteri glutinis uice ſit.4.Meteor.T.Co.28.

7 Siccum propriiſſime terræ attribuitur.4.Meteor.T.Co.29.

8 Siccum aut humidum aut ex iis mixtum eſt omne, quod patitur.4.Meteor.T.Comment.30.

9 Siccum omne terra conſtat,quia terra maxime paſſiua eſt.4.Meteor.T.Co.30.

10 Sicceſcunt omnia,aut dum caleſcunt, aut dum refrigerantur, utrumq; tamen calor efficit,nã quæ frigore ſiccantur,ab interiore calore humorem ſecum educẽte ſiccãtur,ſi humor ſit exiguus, calore propter circumfuſum frigus egrediente. 4.Meteor.T.Co.33.34.

11 Siccum abſq; humido non nutrit.de Sen. & Sen.cap.4.E.

12 Siccũ in humido efficit ſapores. de Sen. & Sen.cap.5.A.

13 Siccum enchimum id eſt ſapidum efficit odores in aere & aqua. de Sen.& Sen.cap.5.A.✳.

SICILIA.Inſula notiſſima: SICVLVM FRETVM. Inter Meſſanam & Rhegiũ, & Siculum mare quod Siciliam alluit.

1 in Siculum mare fluit Aegeum mare.2.Meteor.cap.1.G.

2 Siculum mare profundius eſt Aegeo.2.Meteor.c.1.G.Quære Mare.

3 in Sicilia in agro Sicanio aqua acida inuenitur,ibi em̃ oxalme,id eſt acida muria gignitur,qua utuntur pro aceto in quibuſdam epularum generibus.2.Meteororũ.cap.3.Z.

4 in Sicilia frequentes terræmotus fiunt, quia terra ſpongioſa eſt,& cauernis abundans,& mare ſubintrat quaſi quibuſdam fiſtulis.2.Meteor.c.8.E.

5 in Sicilia ignis,qui erumpit, tantum oſtii ſibi patefecit, ut quadraginta ſuperet ſtadia,in altitudinem non minus tribus ſtadiis effertur.de Admirand.Audit.37.

6 in Siciliæ mediterraneo quodã loco lacũ quendã eſſe, dicit Polycritꝰ,in girum ſeſe uertentẽ aqua limpidiſſima, ſed cerulea ut maris. In quem ſi lauandi gratia quis ſe coniecerit,ſtatim lacus augetur,& ſi iterum ſe iniecerit,amplius creſcit.Nec priꝰ ceſſat creſcẽdo,quouſq; quinquaginta homines accipiat.Quam ſummam cũ acceperit,rurſus tumeſcens eiicit in altum hominum corpora,& ad terram remittit,& ad priorẽ magnitudinẽ cõtrahitur. Nec hoc ſolum contingit hominibus,ſed etiã beſtiis,quæ illum lauãdi gratia ingrediũtur.de Admirand.Audit.100.

7 Siculi freti miranda natura deſcribitur. de Admirand.Audit.102.

8 Sicilia una e maioribus inſulis eſt. de Mundo ad Alexand.c.1.F. Quære Lacerta.Lipara.Mus.3.✳.

SICYONII. Ciues Sicyonis urbis Achaiæ.

1 Sicyoniorum Ortagoras tyrannus. Quære Ortagoras.

2 Sicyoniorum tyrannus Cliſthenes. Quære Cliſthenes.

3 in Sicyonios cum incidiſſent Argiui,ut putabãt, cognito ꝙ in Lacedæmonios incidiſſent,fugerũt,cum prius fortiter agerent.3.Ethic.cap.8.D.

SIGION.Regio Italiæ in qua Tarentum urbs eſt.Quære Tarentini.

SIGNATOR.Quem hodie tabellionẽ appellant.

Signatoris officium.Quære Magiſtratus memorialis.

SIGNVM.Pro Syncathegoreumate.

1 Signa quædam ut omnis & ſimilia non ſunt uniuerſalia,ſed uniuerſaliter ſignificant.2.Periherme.c.1.C.

2 Signo nõ eſt addenda negatio,ſed cathegoreumatibus.2.Periherme.cap.1.C.

SIGNVM. Quod aliud a ſe repſentat, & pro ſpecie argumẽtationis rhetoricæ.

1 Signum unum tantum eſt paſſionis naturalis.2. Prior.c.ulti.A.

2 Signa aliqua ſunt,quæ nullus effectus eorum,quos ſignabant,conſequit̃, ſupueniẽte alia potiore cauſa, quæ impediuit. de Diuin.per Som.c.1.I.

3 Signo uni credere in iudicanda phyſiognomia,fatuum eſt,quando uero multa concurrunt,magis credimus.de Phyſiog.

4 Signũ aliud ſe habet ut ſingulare,aliud ut uniuerſale,aliud ut particulare.1.Rhetoricorum.cap.2.M.

5 Signum quid ſit,& quomodo ſe habeat, & quomodo eo utendum ſit,oſtenditur. 1.Rhetor.cap.2.M.N.& Rhetor.ad Alexand.c.10.per totum.

SILENTIVM.

Silẽtium dirimit multas amicitias.8.Ethicorum.cap.5.A.

SYLLABA.

Syllaba eſt uox ſignificationis expers cõpoſita ex uocali & conſonante. in Poet. cap.7.B.

SYLLOGISMVS.

1 Syllogiſmus tam fit ex propoſitionibus demonſtratiuis q̃ ex dialecticis. 1.Prior. cap.1.B.

2 Syllogiſmus eſt oratio,in qua quibuſdam poſitis,aliud quiddam ab iis,quæ poſita ſunt, ex neceſſitate accidit, eo ꝙ hæc ſunt.1.Prior.c.1.C.&.1.Topic.c.1.A.

3 Syllogiſmus perfectus eſt,qui nullius alteriꝰ indiget,præter ea quæ ſumpta ſunt, ut appareat neceſſarius.1.Prior.c.1.C.

4 Syllogiſmus imperfectus eſt,qui indiget aut unius aut plurium,quæ ſunt quidẽ neceſſaria per ſubiectos terminos, non autem ſumpta ſunt per propoſitiones.1. Priorum.cap.1.C.

5 Syllogiſmus uniuerſalior eſt demõſtratione,quia omnis demonſtratio ſyllogiſmus eſt,non tamen omnis ſyllogiſmus eſt demonſtratio.1.Prior.c.4.A.

6 Syllogiſmus ꝑfectus in prima figura eſt, quando tres termini ſic ſe habent ad inuicem, ut poſterior ſit in toto medio,& medius in toto primo,uel ſit uel non ſit. 1.Priorum.c.4.A.

7 Syllogiſmi in prima figura mediũ eſt,qđ & ipm in alio eſt,& aliđ in ipſo, quod etiã eſt mediũ poſitione.1.Prior.c.4.A.

8 Syllogiſmi extremi in prima figura ſunt. Quorũ unum in alio,& in quo aliud eſt. 1.Prior.c.4.A.

9 Syllogiſmorũ in prima figura modi utiles & inutiles aſſignantur.1.Priorum.c.4. per totum.

10 Syllogiſmus ꝑfectus in prima figura eſt, quãdo unus terminus eſt uniuerſalis,aliꝰ particularis,& uniuerſalis ponit̃ ad maiorem extremitatẽ, particularis ad minorẽ extremitatem.1.Priorum.c.4.C.

11 Syllogiſmi maior extremitas eſt, in qua eſt mediũ, minor uero extremitas eſt, q̃ eſt ſub medio.1.Prior.cap.4.C.

12 Syllogiſmi in prima figura omnes perfecti ſunt.1.Prior.cap.4.E.

13 per Syllogiſmorũ primam figurã oſtẽdũtur omnia problemata.1.Prior.c.4.E.

14 Syllogiſmi omnes in prima figura regulantur per dici de omni, aut dici de nullo,1,Prior.cap.4.D.

15 Syllogiſmi in ſecũda figura quomodo texantur, & qui ſint modi utiles, qui uero ſint inutiles, oſtenditur.1. Priorum. capit. 5.per totum.
16 Syllogiſmus in ſecunda figura eſt, quãdo idem huic quidem omni, illi uero nulli ineſt, uel utriq; omni uel nulli.1.Prior.c.5.A.
17 Syllogiſmi in ſecunda figura mediũ eſt, quod de utraq; prædicatur.1.Prior.c.5.A.
18 Syllogiſmi in ſecũda figura maior extremitas eſt, quæ poſita eſt iuxta medium, minor uero extremitas eſt, quæ poſita eſt lõgius a medio.1.Prior.c.5.A.
19 Syllogiſmi in ſecũda figura mediũ extra extrema ponitur, & primum locũ ſibi uendicat a poſitione.1.Prior.c.5.A.
20 Syllogiſmi in ſecunda figura omnes ſunt imperfecti, quia perficiũtur aſſumptis quibuſdam, quæ uel inſunt terminis ex neceſſitate, uel ponũtur uelut hypotheſes, ut qñ oſtendimus per impoſſibile.1.Prior.c.5.E.
21 Syllogiſmus, qui oſtendit per impoſſibile, ex hypotheſi aſſumpta procedit.1.Priorũ. capit.5.E.
22 Syllogiſmus affirmatiuus non fit per ſecũdam figuram.1.Prior.c.5.E.
23 Syllogiſmꝰ in tertia figura fit, quando hoc quidem omni, illud uero nulli eſt, uel ambo omni uel nulli.1.Prior.c.6.A.
24 Syllogiſmi in tertia figura medium eſt, de quo ambo extrema prædicãtur.1.Priorum.c.6.A.
25 Syllogiſmi in tertia figura quomodo texantur, & qui ſunt modi utiles, qui uero inutiles, oſtẽditur.1.Prior.c.6. per totum.
26 Syllogiſmi oĩes tertiæ figuræ imperfecti ſunt.1.Prior.c.6.A.E.
27 Syllogiſmi in tertia figura non concludunt uniuerſaliter, ſed ſolum particulariter affirmatiue aut negatiue.1.Prior.c.6.E
28 Syllogiſmi ex pluribus particularibus nõ concludunt neceſſario.1.Prior.c.7.A.
29 Syllogiſmi ratio nõ uariatur, ſi indiffinita propoſitio pro particulari ponat̃.1.Prior. cap.7.B.
30 Syllogiſmi omnes imperfecti perficiũtur, ſi ad primam figuram reducantur, aut cõuerſione, aut per impoſſibile, aut oſtẽſiue. 1.Prior.cap.7.B.
31 Syllogiſmi omnes ſecundæ figuræ & tertiæ reducũtur ad ſyllogiſmos uniuerſales primæ figuræ.1.Prior.c.7.C.
32 Syllogiſmi particulares primæ figuræ reducuntur ad ſyllogiſmos uniuerſales eiuſdem figuræ.1.Prior.c.7.C.
33 Syllogiſmi de neceſſario differunt a ſyllogiſmis de ineſſe, ſicut propoſitiones de neceſſario diuerſæ ſunt a ꝓpoſitionibus de ineſſe, eo ꝙ non omne quod ineſt, neceſſario eſt.1.Prior.c.8.A.
34 Syllogiſmi de neceſſario eodem fere modo fiunt, quo ſyllogiſmi de ineſſe.1.Priorum.cap.8.A.
35 Syllogiſmi de neceſſario regulantur per dici de omni, aut per dici de nullo.1.Priorum.cap.8.A.
36 Syllogiſmi de neceſſario probantur eſſe euidentes per expoſitionem . 1.Priorum. cap.8.B.
37 Syllogiſmi mixti ex maiore de neceſſario & minore de ineſſe, quomodo conficiantur, oſtenditur.1.Prior.c.9.ꝑ totũ.
38 Syllogiſmus habens maiorem de neceſſario & minorem de ineſſe, efficit concluſionem de neceſſario in quolibet modo primæ figuræ.1.Prior.c.9.A.
39 Syllogiſmus mixtus habens maiorem de ineſſe & minorẽ de neceſſario, efficit concluſionem de neceſſario.1.Prior.c.10.A.
40 Syllogiſmus negatiuam habens de ineſſe & affirmatiuã de neceſſario, efficit cõcluſionem de neceſſario.1. Prior.c.10.B.
41 Syllogiſmi mixti ex altera neceſſaria & altera abſoluta in prima figura quomodo fiant, oſtenditur.1.Prior.c.10.ꝑ totum.
42 Syllogiſmi ex altera neceſſaria & altera abſoluta in tertia figura quomodo fiant, oſtenditur.1.Prior.c.11.ꝑ totum.
43 in Syllogiſmis mixtis ad cõcludendũ cõcluſionẽ de ineſſe, oportet, ambas præmiſſas eſſe de ineſſe, ſi uero concludi debeat cõcluſio de neceſſario, ſufficit unam præmiſſam eſſe de neceſſario. 1.Prior.c.11.E.
44 Syllogiſmus per impoſſibile quomõ fiat, & quomodo præcedat in prima figura, & in ſecunda & in tertia, oſtenditur.1.Prior. c.11.per totum.
45 Syllogiſmi de cõtingenti non neceſſario ineſſe quomodo & ex quibus fiant, oſtenditur.1.Prior.c.12.per totum.
46 Syllogiſmi ex ambabus præmiſſis cõtingẽtibus in prima figura quomodo fiant, oſtenditur.1.Prior.c.13.ꝑ totum.
47 Syllogiſmi ex una abſoluta ſiue de ineſſe & altera cõtingẽti quomõ fiãt in prima figura, oſtẽditur.1.Prior.c.13.per totum.
48 Syllogiſmi, qui concludunt ꝑ impoſſibile, falſe ſyllogiſſant.1.Prior.c.13.B.
49 Syllogiſmꝰ omnis, qui nõ fit expoſitoriꝰ, neceſſe eſt. ꝙ habeat aliquẽ terminũ uniuerſalẽ affirmatiuũ, nam ſine termino uniuerſali affirmatiuo non eſt ſyllogiſmus, & ſi ſit, aut non concludet, quod propoſuerat, aut petet principium. 1.Priorum. cap.14.A.
50 Syllogiſmi ex oppoſitis quomodo fiant in prima & in ſecunda & in tertia figura, habes. 1.Prior.c.15.16.17.per totũ.
51 Syllogiſmi mixti ex una de contingenti & altera de neceſſario in prima figura quomodo texantur, oſtenditur. 1. Priorum.cap.17.per totum.
52 Syllogiſmi mixti ex ꝓpoſitionibus de ineſſe & de contingenti quomõ fiant oſtenditur.1.Priorum.c.17.
53 Syllogiſmi mixti ex ꝓpoſitionibus de neceſſario & contingenti in ſecunda figura quomodo fiant, oſtenditur. 1.Priorũ. cap.18.per totum.
54 Syllogiſmi ex ambabus contingentibus in tertia figura quomodo fiant, habes.1. Priorum.cap.19.per totum.
55 Syllogiſmi de contingenti de ineſſe quomodo fiant, oſtenditur. 1.Priorum.c.20. per totum.
56 Syllogiſmi mixti de neceſſario & contingenti in tertia figura quomodo fiãt, oſtẽditur.1.Priorum.c.21.per totum.
57 Syllogiſmi oĩes per ſyllogiſmos primæ figuræ ꝑficiuntur, & in eos reducuntur. 1.Priorum.cap.22.A.
58 Syllogiſmum omnem neceſſe eſt monſtrare aliqd eſſe, aut nõ ineſſe, & id aut uniuerſaliter, aut particulariter, aut oſtẽſiue, aut ex hypotheſi.1.Prior.c.22.A.
59 Syllogiſmi mõſtrantis ex hypotheſi pars eſt ſyllogiſmus, qui dicitur per impoſſibile.1.Priorum.c.22.B.
60 Syllogiſmos oſtẽſiuos fieri ꝑ primas tres figuras, oſtenditur.1.Prior.c.22.B.C.
61 Syllogiſmus per impoſſibile oſtendit aliquid impoſſibile propter priorem hypotheſim.1.Prior.cap.23.B.
62 Syllogiſmi ex hypotheſi perficiuntur per aliquam trium primarum figurarum.1. Priorum.cap.23.per totum.
63 Syllogiſmi cuiuſq; cõcluſionis ſimilis eſſe debet aliq̃ præmiſſarũ.1.Prior.c.24.C.
64 Syllogiſmi omnes ex duabꝰ tantum propoſitionibus cõſtant, & non ex pluribus, nam tres termini, qui in ſyllogiſmo tantũ poni debent, duæ propoſitiones tantum ſunt, niſi aſſumatur aliud ad perfectionẽ ſyllogiſmi.1.Prior.c.26.A.
65 Syllogiſmus quando plures habet propoſitiones q̃ duas, aut talis oratio nõ eſt ſyllogiſmi, aut plura interrogauit, q̃ neceſſe erat.1.Prior.cap.26.A.
66 Syllogiſmus omnis conſtat ex paribus ꝓpoſitionibus ſcilicet ex duabus, & ex imparibus terminis.1.Prior.c.26.A.
67 Syllogiſmorum medium quomodo inueniri poſſit, tradit̃ ars.1.Prior.c.28.& ultra.
68 Syllogiſmorum medium quomodo inueniri poſſit, regulæ quinq; ponuntur.1.Prior.cap.29.per totum.
69 Syllogiſmi affirmatiui oſtenſiui ſiue ad impoſſibile fiunt per artem , qua medium ſyllogiſmorum inuenitur.1.Prior . c . 30. per totum.
70 Syllogiſmi ex hypotheſi fiunt per eam artem, qua medium ſyllogiſmorum inuenitur.1.Prior.cap.30.per.totum.
71 Syllogiſmorum medium inueniendi ars, q̃ traditur , licet ſit generalis ad omnem diſciplinam, non tamen per illam poſſumꝰ probare principia aliquarum ſciẽtiarum. 1.Prior.cap.31.B.
72 Syllogiſmus per diuiſionem eſt infirmus petens principium, uel nõ oſtendens propoſitum, de quo habetur.1.Priorum.c.32. per totum.
73 Syllogiſmi quomodo reſoluãtur in propoſitiones, oſtenditur.1.Prior c.33.per totum
74 Syllogiſmi prius reſoluendi ſunt in propoſitiones q̃ in terminos.1.Prior.c.33.A.
75 Syllogiſmorũ reſolutio in terminos quomodo fiat, oſtẽditur.1.Prior.c.34.per totũ.
76 in Syllogiſmo primæ figuræ mediũ ſubiicitur in una, & prædicatur in alia.1.Prior. cap.34.A.
77 in Syllogiſmo ſecundæ figuræ medium bis prædicatur.1.Prior.c.34.A.
78 in Syllogiſmo tertiæ figuræ medium bis ſubiicitur.1.Prior.c.34.A.
79 Syllogiſmus non eſt, niſi idem frequenter dicatur, quia medium non eſt ſumptum. 1.Prior.c.34.A.
80 Syllogiſmi ex hypotheſi nõ reducũtur ad aliquam figuram ex parte, qua ſunt ex hypotheſi.1.Prior.c.34.C.
81 circa Syllogiſmorum iudicium fallimur ſæpe, aut propter neceſſarium, aut propter ſimilitudinem poſitionis terminorum.1. Prior.cap.35.A.
82 Syllogiſmi ex terminis obliquis quomodo fiant, & reſoluantur, habes.1.Prior.cap. 37.per totum.
83 Syllogiſmus reduplicatiuus quomodo fiat , oſtenditur. 1. Priorum . cap.38. per totum.
84 in Syllogiſmo reduplicatiuo reduplicatio addenda eſt maiori extremitati in prima figura.1.Prior.c.38.A.

85 in Syllogiſmo reduplicatiuo non eſt eadē poſitio terminorū, ſicut in ſyllogiſmo ſimplici, ſed in ſyllogiſmo debet addi reduplicatio medio. 1. Prior. c. 38. A.

86 in Syllogiſmis reduplicatiuis eodem modo debet reduplicatio ordinari in particularibus ſicut in uniuerſalibus, 1. Priorum. cap. 38. B.

87 Syllogiſmi reduplicatiui quomodo reſoluantur, ponuntur regulæ ſex. 1. Priorum. cap. 38. per totum.

88 in Syllogiſmis nihil abſurdi aut inconuenientis accidit propter expoſitionē terminorum. 1. Prior. cap. 39. C.

89 Syllogiſmus ad impoſſibile differt a ſyllogiſmo ex hypotheſi, quia in ſyllogiſmo ex hypotheſi concluditur aliquid præter intentum, quod nō fit in ſyllogiſmo ad impoſſibile. 1. Prior. cap. 40. C. D.

90 Syllogiſmi unius figuræ quomodo reducantur in aliam, & econtrario reciproce, habes. 1. Prior. c. 41. ꝑ totum.

91 Syllogiſmi de terminis infinitis quomodo reducantur, oſtenditur. 1. Prior. c. 42. per totum.

92 Syllogiſmi alii ſunt particulares, alii uniuerſales. 2. Prior. c. 1. A.

93 Syllogiſmi omnes uniuerſales ſemper plura ſignificant, particulares uero plura concludunt, negatiui uero ſolam concluſionē. 2. Priorum. c. 1. A.

94 Syllogiſmi qui ſint, qui plura concludūt, qui uero non, oſtenditur. 2. Priorum. cap. 1. per totum.

95 Syllogiſmorum alii conſtāt ambabus ueris, alii ambabus falſis, alii ex altera tantū falſa, altera uera. 2. Prior. c. 2. A.

96 Syllogiſmus circularis ī prima figura quomodo fiat, oſtenditur. 2. Prior. cap. 5. per totum.

97 Syllogiſmus circularis in ſecunda figura quomodo fiat, oſtenditur. 2. Priorum. cap. 6. per totum.

98 Syllogiſmꝰ circularis in tertia figura quomodo fiat, oſtenditur. 2. Priorum. cap. 7. per totum.

99 Syllogiſmus conuerſiuus in prima figura quomodo fiat, oſtenditur. 2. Priorum. cap. 8. per totum.

100 Syllogiſmus conuerſiuus in ſecunda figura quomodo fiat, oſtenditur. 2. Priorum. cap. 9. per totum.

101 Syllogiſmus conuerſiuus in tertia figura quomodo fiat, oſtenditur. 2. Priorum. cap. 10. per totum.

102 Syllogiſmꝰ ducēs ad impoſſibile, & ſyllogiſmus oſtenſiuus in quibus differant, & in quibus conueniant, oſtenditur. 2. Priorum. c. 14. per totum.

103 in Syllogiſmis, qui ad impoſſibile appellātur, maxime ſolet accidere id, quod in diſputationibus dicimus, non propter hoc accidere, & tres modi eius ponuntur. 2. Prior. cap. 19. per totum.

104 Syllogiſmus falſus ſeu ratiocinatio falſa, & cataſyllogiſmus, quomodo & ex quibus fiat, habes. 2. Prior. c. 2. per totum.

105 ad Syllogiſmum quomodo poſſunt reduci aliæ ſpecies argumentationis, quæ nō ſunt ſyllogiſticæ, & de terminorum conuerſionibus habes. 2. Priorum. c. 22. per totum.

106 Syllogiſmi nō ſolum dialectici ſed & rhetorici fiūt ꝑ figuras tres. 2. Prior. c. 23. A.

107 Syllogiſmo aut inductione omnia credimus. 2. Prior. c. 23. A.

108 Syllogiſmus, qui fit ex inductione, primæ & immediatæ propoſitionis eſt. 2. Priorum. cap. 23. B.

109 Syllogiſmus natura notior eſt inductione, quoad nos tamē inductio clarior eſt. 2. Prior. cap. 23. B.

110 Syllogiſmus propoſitionum immediatarum quibus fit, habes. 2. Prior. c. 23. B.

111 Syllogiſmi inſtantiui omnes fiunt in prima aut tertia figura. 2. Prior. c. 26. B.

112 Syllogiſmi ex icotibꝰ & ſignis quomodo fiant, habes. 2. Prior. c. 27. ꝑ totū.

113 Syllogiſmus phyſiognomonicus quomodo & ex quibus fiat, oſtenditur. 2. Prior. cap. ultimo. ꝑ totum.

114 Syllogiſmus ex præexiſtenti fit cognitione, 1. Poſter. T. Co. 1.

115 Syllogiſmus ſcientialis eſt, ſecundū quē in habēdo ipſum ſcimus. 1. Poſter. T. Co. 5.

116 Syllogiſmus in ſecunda figura nō demōſtrat affirmatiue, nec in tertia uniuerſalit. 1. Poſter. T. Co. 31.

117 de Syllogiſmo ignorantiæ habes. 5. Poſter. T. Co. 32.

118 per Syllogiſmum ignorantiæ eſt ſyllogiſſabilis propoſitio negatiua immediate falſa tam in prima figura q̄ in ſecunda. 1. Poſterior. T. Co. 32.

119 de Syllogiſmo imperitiæ eorum, quæ inſunt mediate, habes. 1. Poſteriorum. T. Comment. 32.

120 Syllogiſmus ex quot & qualibus conſtat, & an ſurſum an deorſum fit abire in infinitum. habes. 1. Poſter. T. Co. 34.

121 Syllogiſmus omnis tantum ex tribus terminis fit. 1. Poſter. T. Co. 34.

122 Syllogiſmus negatiuus habet alterā præmiſſarum affirmatiuam, alteram negatiuam, concludentes concluſionem negatiuam. 1. Poſter. T. Co. 34.

123 Syllogiſmus dialecticus nō demonſtratorius ſufficit, ꝙ fiat ex maxime probabilibus. 1. Poſter. T. Co. 34.

124 Syllogiſmus non poteſt fieri ex mere negatiuis, bene tamē ex mere affirmatiuis. 1. Poſterior. T. Co. 40.

125 Syllogiſmus omnis aut eſt per propoſitiones neceſſarias aut per eas, quæ ſunt frequenter. 1. Poſter. T. Co. 43.

126 Syllogiſmorum omniū ſiue uerorum ſiue falſorum eadem eſſe principia, impoſſibile eſt. 1. Poſter. T. Co. 43.

127 Syllogiſmorum omniū falſorum impoſſibile eſt, eadem eſſe principia. 1. Poſteriorum. T. Comment. 43.

128 Syllogiſmorum omnium uerorū impoſſibile eſt, eadem eſſe principia. 1. Poſteriorun. T. Comment. 43.

129 Syllogiſmorum principia propoſitiones ſunt. 1. Poſter. T. Comment. 43.

130 Syllogiſmi principium ſimplex & minimum eſt propoſitio immediata. 1. Poſter. T. Comment. 48.

131 Syllogiſmus aliquid de aliquo demōſtrat per medium. 2. Poſter. T. Comment. 3.

132 per Syllogiſmum reduplicatiuū non poſſe oſtendi quod quid eſt de eo, cuius eſt, oſtenditur. 2. Poſter. T. Co. 3.

133 ꝑ Syllogiſmū diuiſiuum nō poteſt demōſtrari quod quid eſt, de eo cuiꝰ eſt. 2. Poſteriorum. T. Co. 4.

134 Syllogiſmus diuiſiuus non abſoluit ab interrogatione cōcluſionis. 2. Poſteriorum. T. Comment. 4.

135 Syllogiſmus diuiſiuus eſt indifferens ad diffinitiones imperfectum & perfectum. 2. Poſter. T. Comment. 4.

136 Syllogiſmus dialecticus eſt, qui ex probababilibus eſt collectus. 1. Topicorum. cap. 1. A.

137 Syllogiſmus litigioſus eſt ex iis, quæ uidentur probabilia, non tamē ſunt. 1. Topic. cap. 1. B.

138 Syllogiſmꝰ apparens eſt ex iis, q̄ ſunt probabilia. 1. Topic. c. 1. B.

139 Syllogiſmus litigioſus eſt ſyllogiſmus. 1. Topic. cap. 1. B.

140 Syllogiſmꝰ peccans in forma non eſt ſyllogiſmus, licet uideatur eſſe. 1. Topicorum. cap. 1. B.

141 Syllogiſmus pſeudographꝰ in hoc differt ab aliis ſyllogiſmis, quia non procedit ex primis, nec ex probabilibus, ſed ex principiis alicuiꝰ ſcientiæ male intellectis. 1. Topic. cap. 1. B.

142 Syllogiſmi conſtituuntur ex propoſitionibus. 1. Topic. c. 3. A.

143 Syllogiſmus eſt una ſpecies argumentationis dialecticæ. 1. Topic. c. 10. A.

144 Syllogiſmus ualentior eſt inductione, & efficacior ad cōtradicētes. 1. Topic. c. 10. A

145 Syllogiſmorum inſtrumenta, quibꝰ copiā ſyllogiſmorum parare nobis poſſumus, quattuor ſunt. Primū ſumere propoſitiones. Secundum diſtinguere multipliciter dictum. Tertium inuenire differentias. Quartum ſimilitudinis comparatio. 1. Topic. cap. 11. A.

146 Syllogiſmorum multiplicandorum inſtrumenta, habes. 1. Topic. c. 11. & deinceps.

147 ad Syllogiſmos ex ſuppoſitiōe utilis eſt ſimiliū cognitio, quia quod probabile eſt, ſicut ſe habet in uno ſimilium, ſic ſe habebit in reliquis. 1. Topic. c. 14. C.

148 Syllogiſmo aut inductione uti debemus, quando non cōceditur nobis ꝓpoſitio intenta. 8. Topic. c. 1. C.

149 Syllogiſmo utendum eſt ad dialecticum, & non ad multitudinem imperitam. 8. Topicorum. cap. 2. A.

150 Syllogiſmo ad impoſſibile ducenti non eſt utendum diſputanti ad alium, ſed ſyllogiſmo oſtenſiuo. 8. Topic. c. 2. E.

151 Syllogiſmus omnis ex paucis conſtat. 8. Topic. cap. 2. G.

152 Syllogiſmi ꝓpoſitiones aut ſunt neceſſariæ ad eſſe ipſius ſyllogiſmi, ut maior & minor, aut aſſumuntur iſtarum gratia. 8. Topic. cap. 3. I.

153 in Syllogiſmis peccatur, quando per longiora probatur, quod per breuiora probari poteſt. 8. Topic. c. 4. I.

154 Syllogiſmi ſophiſtici & tentatiui cōparantur, & oſtenditur in quo differant, & in quo conueniant. 1. Elench. c. 10. per totū.

155 Syllogiſmus contentioſus & ſophiſticus ſimiles ſunt. 1. Elench. c. 10. A.

156 Syllogiſmus dupliciter eſt falſus, aut ſi cōcludat falſum, aut ſi cum non ſit ſyllogiſmꝰ, apparet tamen ſyllogiſmus. 2. Elēch. cap. 3. A.

157 Syllogiſmorum artem nemo ante Ariſtotelem tradidit. 2. Elench. c. 9. C.

158 Syllogiſmorum artē multo tempore & multo ſudore Ariſtoteles primus inuenit. 2. Elench. c. 9. C.

159 Syllogiſmo melius colligunt̄ præſtantiora & uera ſecundum naturam. 1. Rhet. c. 1. H.

160 de Syllogiſmo conſyderat dialectica tota, uel pars eius.1.Rhetor.c.1.G.

161 Syllogiſmus eſt unum ex iis, quibus aliqd probamus.1.Rhetor.c.2.E.

162 Syllogiſmorum principia omnia fere ſententiæ ſunt, ſemoto ſyllogiſmo.2.Rhetor.cap.21.A.

163 Syllogiſmus eſt ex uniuerſalibus.6.Ethicorum.cap.3.A.

164 Syllogiſmus non eſt principium ſyllogiſmi.6.Ethic.c.3.A.

165 Syllogiſmo aut inductione fit omnis doctrina.6.Ethic.c.3.A.

166 Syllogiſmus ex duab⁹ fit propoſitionib⁹, ſcilicet maiori uniuerſali & minori particulari, ut homo omnis febricitãs infirmatur, ſed hic febricitat, ergo hic infirmatur.2.Magnor.Mor.c.6.F.

167 Syllogiſmorum principium eſt ipſum qd eſt.13.Metaphy.c.4.B..

SYLLOGISSARE. SYLLOGISSABILE.

1 Syllogiſſatur difficile uniuerſalis affirmatiua, quia tantum concluditur in primo modo primæ figuræ. Deinde uniuerſalis negatiua, quia concluditur per duas figuras primam & ſecundam, deinde particularis affirmatiua & particularis negatiua eſt facile ſyllogiſſabilis per tres figuras primas & ſex modos.1.Prior.c.27.B.

2 Syllogiſſabiles facile ꝑpoſitiões ſunt, quæ per plures figuras & plures modos cõcludi debent. Difficile ſyllogiſſabiles propoſitiones ſunt, quæ per pauciores modos & figuras concludi debent. 1. Priorum. cap.27.per totum.

3 Syllogiſſare uerum ex falſis in prima figura quomodo poſſimus, oſtenditur.2.Priorum.cap.2.per totum.

4 Syllogiſſare uerum ex falſis in ſecunda figura quomodo poſſimus, oſtenditur.2.Prior.cap.3.per totum.

5 Syllogiſſare uerũ ex falſis in tertia figura quomodo poſſimus, oſtenditur.2.Prior.cap.4.per totum. Quære Aequiuocum. Diffinitio. Differentia. Multiplex. Propoſitio.

SYLVA.

Syluarum cuſtodes magiſtratus eſt apud ruſticos.7.Polit.c.12.B.✳.

SIMIA Animal uulgo notum.

Simia licet ſit homini ſimilior, non tamẽ eſt ſimilior homini q̃ equus, quia ſimia non eſt ſimilior homini in iis, quæ inſunt homini ut homo, ſed in iis, quæ ſunt ridicula.3.Topicorum.cap.2.D.✳.

SIMILE.& SIMILITVDO. Argumentationis rhetoricæ ſpecies.

1 Simile potius dicitur de non habentibus quantitatem, q̃ de habentibus. Prædicament.cap.6.E.

2 ad Similium inuentionem oportet nos exercere in iis, quæ multum diſtant, ut in aliis facile inueniamus ſimilia.1.Topicorum.cap.14.A.

3 Similia duplici conſyderatione inueniuntur. Prima, ſi in iis, quæ ſunt diuerſorum generum, unum ſe habeat ad aliud, ſicut aliud ad aliud in alio genere. Vt ſicut ſe habet oculus in corpore, ſic ſe habet mens in anima. Secunda, comparando ea, quæ ſunt in eodem genere.1.Topicorum.cap.14.A

4 Similia ignorantes non poſſunt facile inducere.1.Topic.14.C.

5 Similius meliori melius eſt.3.Topicorũ.cap.2.D. Quære Locus dialecticus.

6 Simile moueri ad ſuum ſimile, ut dicebãt antiqui, eſt in ſuum locum unumquodq; ferri.4.de Cæl.T.Co.22.

7 Similia om̃ino eſſe debere, inter quæ fiat actio, & paſſio, dixit Democritus.1.de Generatione.T.Comment..47.

8 inter Similia omnino & inter ſe indifferẽtia non poteſt eſſe actio, aut paſſio, quia non eſt cur unum magis agat, aut patiatur, q̃ aliud, & ſequeretur ꝙ idem pateretur a ſeipſo, & in ſeipſum ageret, de Generatione.T.Comment.48.

9 Simile ſibi generant omnia, ut participẽt diuino & immortali eſſe in ſpecie.2.de Anima.T Comment.34.

10 Simile a ſimili pati, dicunt quidam.2.de Anima.T.Comment.51.

11 a Simili pati, & a diſſimili pati uerum eſt, ſi intelligas, illud eſſe diſſimile in principio, ſimile uero in fine.2.de Anima.T.Comment.54.

12 Similia a ſimilibus fieri conſueuerunt.1.Rhetor.cap.4.D.

13 Similia quæ ſunt, iucunda ſunt.1.Rhetor.cap.11.I.

14 Simile a ſimili amatur, & coniungitur illi, ut eſt in prouerbio.1.Rhetoricorũ.c.11.I.&.8.Ethicorum.cap.1.C.

15 Similitudo exempli ſpecies eſt, quando aliquid geſtum narratur.2.Rhetor.c.20.A

16 Simile ſemper agit deus ad ſimile, & ſimile ſuo ſimili gaudet, ut in prouerbio dicitur.2.Magnor.Mor.cap.11.A.

17 Simile ſimili cognoſci, dixit Empedocles.3.Metaphyſicorum.T.Comment.15.

18 Similia dicũtur tribus modis. Primo quæ idem paſſa ſunt. Secundo quæ patiuntur, licet non eadem paſſione. Tertio quorum qualitas eſt una.5.Metaphyſicorum.T.Comment.16.

19 Simile conſequitur ipſum unum.10.Metaphy.T.Comment.10.

20 Similia dicuntur. Primo modo ſpecie. Secundo participatione eiuſdem qualitatis, in qua eſt intenſio uel remiſſio ſecundum magis & minus. Tertio quando aliqua habent conuenientiam in pluribus, dicuntur ſimilia.10. Metaphyſicorum.T.Comment.11.✳.

SIMONIDES. Poeta lyricus.

1 Simonides uituperaſſe Corinthios putat⁹ eſt, quia cecinerit. Non conqueri de Corinthiis Ilion.1.Rhetor.c.6.F.

2 Simonides dixit ad Hieronis uxorem. Sapientes uideo in diuitum ianuis, oſtendens per hoc meli⁹ eſſe ditari, q̃ ſapiẽtem eſſe.2.Rhetor.cap.16.B.

3 Simonides de mularum uictoria carmen noluit componere, & in equas laudem retulit.3.Rhetor.cap.2.G.

4 Simonidis ſententia non approbatur liberali.4.Ethic.cap.1.F.

5 Simonides dixit, deum ſapientiam habere, & illam inuidiſſe hominibus, ſed multa mentiuntur poetæ.1.Metaphyſicorum.cap.2.F.

6 Simonidis longus ſermo.4.Metaphyſicorum.cap.3.E.✳.

SIMPLEX.

1 Simplicia minus ſentiũtur q̃ commixta, ut mel, aut uinum, aut color. de Sen.& Sen.cap.7.B.

2 Simplex natura unica uoluptate ſemper delectatur.7.Ethic.c.14.C.

3 de Simplicibus ſubſtantiis non eſt aliqua quæſtio, aut doctrina, ſed alius quidã modus.3.Metaphy.T.Co.60.

4 in Simplicibus ſubſtantiis quomodo uerum aut falſum ſit, oſtẽditur.9.Metaphyſicorum.T.Comment.22.

5 Simplex & unum non idem ſunt, nam unum ſignificat mẽſuram, ſimplex diſpoſitionem, qua aliquid ſe habet.12.Metaphyſicorum.T.Comment.37. Quære Cõpoſitum. Subſtantia.

SIMVL.

1 Simul eſſe ſimpliciter & propriiſſime dicuntur illa, quorum generatio eſt in eodem tpe. Prædicament.cap.12.A.

2 Simul ſunt, quæ uno loco ſunt.5.Phyſicorum.T.Comment.22.

3 non Simul ſunt, quæ diuerſis ſunt locis.5.Phyſic.T.Co.22. Quære Locus.

4 Simul loco ſunt, quæcunq; uno loco ſunt primo.11.Metaphy.c.11.A.

SIMVS. Naſus aquilino oppoſitus.

Simum per materiam diffinitur, eſt enĩ ſimum concauus naſus.6.Metaphyſicorum.T.Comment.2. Quære Abſtracta. Nares. Naſus.23.

SIMNESIS. Quære Sagacitas.

SYNCATHEGOREMA. Quære Signum pro ſyncathegoremate.

SINGVLARE.

1 Singularia diuidunt in multitudinem id, quod unum eſt. Prædicabil.c.2.G.

2 Singulare ſemper eſt diuiſiuum. Prædicabil.cap.2.G.

3 Singularia numero quæ ſunt, de ſubiecto nullo dicũtur, nihil tamẽ prohibet in ſubiecto ea eſſe. Prædicabil.cap.2.B.

4 Singulare eſt, quod non natum eſt prædicari.1.Periherme.c.5.A.

5 Singularia ſenſibilia de nullo uniuerſalit̃ poſſunt uere prædicari.1.Prior.c.38.A.

6 Singl'ari nihil eſt pri⁹, de quo debeat prædicari niſi per accidens.1.Priorũ.c.28.A.

7 Singularia proxima ſunt ſenſui.1.Poſteriorum.T.Comment.5.

8 Singularia oppoſita ſunt uniuerſalib⁹.1.Poſter.T.Comment.5.

9 Singularia notiora ſunt nobis, minus uero nota naturæ.1.Poſter.T.Co.5.

10 Singulare ipſius ſenſus eſt.1.Poſteriorũ.T.Commẽt.33.34.&.2.Poſteriorum.T.Comment.27.&.1.Phyſic.T.Co.49.&.2.de Anima.T.Co.60.&.3.Ethic.c.3.D.&.6.Ethic.c.8.B.&.1. Metaphy.c.1.F.

11 Singulare eſt, quicquid eſt ſenſibile.1.de Cæl.T.Comment.92.

12 Singularia facilius intelliguntur, ſi prius expoſita fuerint uniuerſalia.2.de Generatione.T.Comment.51.

13 Singularia infinita ſunt, & nõ poſſunt ſciẽtia cõtineri.1.Rhetor.cap.2.G.&.3.Metaphy.T.Comment.19.20.

14 Singularia nec cadũt ſub artem, nec ſub præcepta.2.Ethic.cap.2.B.

15 circa Singl'aria præſentia nõ cõſultam⁹, ut ſi hoc ſit panis, cũ hæc ſenſus ꝑcipere poſſit.3.Ethic.cap.3.D.

16 Singularium non eſt ſciẽtia, ſed ſenſus & experientia.6.Ethic.c.8.B.

17 ex Singularibus accipitur uniuerſale.6.Ethic.cap.11.B.

18 Singularibus præſidet ſenſus.7.Ethicorum.cap.3.D.

19 Singularium imaginationem & memoriam habent bruta & non uniuerſalium. 7.Ethic.c.3.D.
20 Singularia ſenſibilia ſecundum Platonicos idearum participatione ſunt, & dicuntur talia.1.Metaphy.T.Co.36.
21 Singularia infinita ſũt.3.Metaphyſicorũ. T.Commen.11.
22 præter Singularia an ſint alia entia, diſputatur.3.Metaphyſicorum. T.Commẽt.10. & ultra.&.11.Metaphy.c.1.A.
23 præter Singularia, impoſſibile eſt, eſſe genera.3.Metaph.T.Co.12.
24 Singularium ſenſibilium non eſt diffinitio.7.Metaphy.T.Co.53.
25 Singularia minus ſubſtãtiæ ſunt q̃ uniuerſalia.8.Metaph.T.Co.2.
26 Singulare indiuiſibile eſt numero.10.Metaphyſicorum.T.Co.1.

SINISTRA MANVS. SINISTRVM
1 Siniſtra manus minus ualida eſt & min⁹ habilis ad uſum natura q̃ dextra.5.Ethicorũm.c.7.B.&.1.Magnor.Mora.cap.14.F. Quære Manus.
2 Siniſtrum dicebant Pythagorici eſſe unũ e ſuis decem prædicamentis.1.Metaphy. c.5.C.Quære Ante.Deorſum.Dextrum. Retro.Situs.Surſum.✳.

SYNONIMA.
Synonima conueniũt poetis.3. Rhetor.c. 2.D.Quære Aequiuocũ.Vniuocũ.

SYPILVS. Mons eſt in Phrygia.
In Sypilo tanta lapidum multitudo egeſta eſt terræmotu, ac ſi feruore terræ eiicerentur, quod accidit quando terræmotus eſt ut ſuccuſſatio, ita ut frequenter terra attollatur, & ſidat. 2. Meteororum. cap. 8.R. Quære Lapis.5.

SYRACVSAE. Ciuitas Siciliæ celebratiſſima.

SYRACVSANI. Ciues Syracuſarum
1 Syracuſarum fons.Quære Arethuſa.
2 Syracuſis fons eſt non magnus quidem, ſi tamẽ æſtus aut turbo e regione illius flauerit, in tantos fluctus concreſcit, ut copioſiſſimis inundet aquis. de Admir.Audi.5.
3 Syracuſis quidam docebat pueros ſeruilia miniſteria.1.Polit.c.4.D.
4 Syracuſarũ ſtatus reipublicæ mutatus eſt propter duos adoleſcẽtes, qui in magiſtratu cõſtituti ſimultatem inter ſe habuerũt in re amatoria.5.Polit.c.4.A.
5 apud Syracuſanos multitudo urbana, quæ uidebatur cauſa uictoriæ belli cõtra Athenienſes, rẽpublicam mutauit ad popularẽ ſtatum.5.Polit.c.4.D.
6 Syracuſis Dionyſius tyrannidem obtinuit propter inimicitiam populi erga nobilitatem & diuites.5.Polit.c.5.D.
7 Syracuſani, dum reſpublica eorum recte gubernabatur, multas euerterunt tyrannides.5.Polit.cap.10.H.
8 Syracuſani in quinq; annis facultates ſuas conſumpſerunt in pendẽdis tributis Dionyſio tyranno eã ciuitatem tenẽti.5. Polit. c.11.C.Quære Alcimedes.✳.

SIRENVSAE. Inſulæ quædam in ſinu Cumano.
Syrenuſæ inſulæ tres ſunt intra Italiæ ambitum in eo ſinu, ubi Cumæ poſitæ ſunt, quarum q̃libet a circũhabitantibus exquiſitis ſacris excolitur, & templũ habet. Nomina aũt inſularum ſunt. Parthenope. Leucoſia. Ligia. de Admir.Audit.91.

SYRIA. Regio in Aſia maiori.
Syria leonibus eſt refertiſſima.de Admirand.Audit.✳.

SYRTIS.
Syrtis appellabatur Italiæ pars, q̃ ad Iapygiam pertinet. 7. Politicorum. cap.10.B. Quære Italia.

SISYPHVS. Quem ſaxũ ingẽs in aduerſum montem ſemper pellere fabulantur poetæ.
Siſyphum ut uexat ſaxum, quod uoluit, ſic impudens eum, quem impudenter uexat.3.Rhetor.c.11.B.

SISTRVS.
Siſtrus herba eſt in flumine Scamandro, quæ ſiliquas ſimiles piſis gerit huiuſmodi granis plenas. Quæ quia intra ſiliquã crepitum reddũt, ſiſtrus a græcis dicitur. Hanc igitur ſi quis manu tenuerit, ferunt a nullo phãtaſmate aut dæmone terreri poſſe. de Admirãd.Audi.8.

SYTHONIS. Lacus in Syria.
Sythonis lacus diſtat a mari rubro mille ſtadiis.de Nilo.C.

SITIS.
Sitis cupiditas eſt frigidi & humidi. 2.de Aia.T.Comment.28. Quære Caprea.2. Sepa.✳.

SITVS. Vnum eſt e decẽ prædicamentis.
1 ad Situm nõ eſſe motum, probatur.5.Phyſicorum.T.Commẽt.9.& ultra.&.11. Metaphyſi.cap.10.E.
2 Situs differentiæ priores ponendæ ſunt, ſi poſteriores ponuntur. 2. de Cæl.T. Comment.7.
3 Situs omnes differẽtiæ in animalibus manifeſte apparent.2.de Cæl.T.Co.7.
4 Situs differentiæ aliquibus cõueniũt ſex, ſcilicet ante & retro, ſurſum & deorſum, dextrum & ſiniſtrum, aliquibus pauciores, aliquibus duæ tantum.2.de Cæl.T. Comment.7.
5 Situs principia tria ſunt. 2.de Cæl.T. Comment.8.
6 Situs differentias omnes perfectis corporibus, cõſentaneum eſt ineſſe.2.de Cæl. T.Co.8.
7 Situs differentiæ non omni corpori cõueniunt, ſed animatis & habentibus in ſe principium motus.2.de Cæl.T.Co.9.
8 Situs quoſdam ineſſe aliquibus dicimus non ſimpliciter, ſed reſpectu noſtro.2.de Cæl.T.Comment.10.
9 Situs differentiæ aut reſpectu noſtri dicuntur, aut ſimilitudine noſtra aut oppoſitione.2.de Cæl.T.Comment.10.
10 Situs differẽtiæ quædã figura & uirtute differunt, alii tantum figura. 2.de Cæl. T.Commẽt.11. Quære Ante. Deorſum. Dextrum. Retro. Siniſtrum. Surſum.

SMERDES.
Smerdes quia uerberibus cæſus eſt, & a muliere tractus, Penthilon interemit. 5.Polit.c.10.G.

SOBRIVS. Ebrio contrarius.
Sobrius nõ facile opprimi aut contemni poteſt. 5.Politic.cap.10.I.Quære Dionyſius.9.Ebrius.8.

SOCIETAS.
1 Societas ex diuerſis fit, ut ex medico & agricola, oportet tamen ut ad æqualitatẽ redigantur.5.Ethic.c.5.C.
2 in Societate omni iuſtum aliquid, & amicitia eſſe uidetur.8.Ethic.cap.9.A.
3 Societates omnes ſimiles ſunt partibus ſocietatis ciuilis, nam propter utilitatem aliquam homines ineunt ſocietatem.8. Ethic.cap.9.B.
4 Societas quælibet ſuam appetit utilitatẽ. 8.Ethic.c.9.B.
5 Societates quædam uoluptatis gratia cõſtare uidentur, ut eorũ, qui ſimul choros ducunt, & ſimilia.8.Ethic.c.9.B.
6 in Societate conſiſtit omnis amicitia.8. Ethicorum.c.12.B.
7 Societas omnis alicuius boni gratia eſt.1. Polit.c.1.A.Quære Amicitia.

SOCRATES. Philoſophus Athenienſis notiſſimus.
1 Socrates & ſapiens & iuſtus fuit.1.Rhetoricorum.c.2.M.
2 Socratis filius ſegnis & ignauus fuit.2. Rhetoricorum.cap.15.A.
3 Socrates dicebat, eos, qui magiſtratum ſorte eligerent, ita facere, ſicut qui nauis gubernatorem eligerent non peritiorem, ſed quem ſors dederit.2.Rhetor.c.20.B.
4 Socrates fortitudinem ſcientiam eſſe putauit.3.Ethic.c.4.B.
5 Socrates dicebat, omnes uirtutes morales eſſe prudentias, ſed in hoc nõ recte, nam licet non ſint ſine prudentia, non tamen ſunt prudentia.6.Ethic.c.13.B.
6 Socrates impoſſibile putabat, ut aliquis ſciens & recte exiſtimans incontinenter agat.7.Ethic.c.2.A.
7 Socrates de uirtutibus melius dixit q̃ Pythagoras, ſed non omnino recte de eis diſputauit, quia uirtutes ſcientias eſſe dicebat, quod fieri nullo modo poteſt.1.Magnor.Mor.cap.1.B.
8 Socrates dicebat, in noſtra poteſtate non eſſe ſitũ, bonos nos eſſe aut malos, quod refellitur, quia legiſlatores pro uitiis pœnas infligunt & pro uirtutibus laudem tribuunt. Nemo tamen uituperatur, aut laudatur propter ea, quæ in ſua poteſtate nõ ſunt.1.Magnor.Mor.c.9.B.
9 Socratis ratio & opinio de continenti exponitur.1.Magnor.Mor.c.14.A.
10 Socrates non recte dicebat, fortitudinem eſſe, quando conſuetudine tolerandi efficitur per experientiam ſciẽtia.1.Magnor. Mor.c.21.B.
11 Socrates non recte dicebat, uirtutem eſſe rationem.1.Magnor.Mor.c.35.G.
12 Socrates tollebat incontinẽtiam, ac negabat eam eſſe, dicens neminẽ facere mala ſcientem mala eſſe, quæ faceret.2.Magnor.Mor.cap.8.A.
13 Socrates uirtutes domini & ſerui, mariti & uxoris, uiri & pueri eaſdem eſſe putabat.1.Polit.c.8.D.E.
14 Socrates apud Platonẽ uxores & filios & facultates eſſe communes, dicebat oportere.2.Polit.c.1.per totum.
15 Socrates putabat ſignum eſſe ciuitatis perfecte unitæ, ſi omnes ſimul dicant meum & non meum, quod reprobatur. 2.Polit.c.2.A.B.C.
16 Socratis reipublicæ communitas facultatum refellitur, & quæ inconuenientia ex illa ſequantur, oſtenduntur. 2.Politicorũ. cap.3.per totum.
17 Socrates in ſecunda republica ſua apud Platonem mulieres etiam militare cenſuit.2.Polit.c.4.A.
18 Socratis ſecunda reſpublica quid contineat, & ſtatuat, & quæ inconuenientia ad

illā ſequantur, habes. 2. Polit. c. 4. ꝑ totū.

19 Socratis reipublicæ partes quæ ſint, habes. 4. Polit. c. 4. D. E.

20 Socratem quidam muſici merito reprehendunt, ꝙ improbauerit remiſſiores harmonias, quaſi uinolentas. 8. Politicorum. cap. 7. D.

21 Socrates de moribus tantum diſputauit, naturales uero quæſtiones non attigit. 1. Metaphyſicorum. T. Co. 5.

22 Socrates circa morales diſciplinas uacauit, & de eis uniuerſaliter diffinire primꝰ omniū quæſiuit. 13. Metaphy. c. 4. A.

23 Socratis temporibus nondū erat uis dialectica. 13. Metaphy. c. 4. B.

24 Socrati duo poſſunt iure tribui, ſcilicet inductiuæ orones, & diffinitio uniuerſalis. 13. Metaphyſicorum. c. 4. B.

25 Socrates non ponebat uniuerſalia ſeparata. 13. Metaphy. c. 4. B.

26 Socrates licet uniuerſales diffinitiones induxerit, non tamen a ſingularibus ſeparauit. 13. c. 9. I. ✳.

SODALES.

Sodales inter ſe iucundi ſunt, & eiſdem gaudent. 8. Ethic. c. 5. A. Quære Amicitia. Iuuenis. 20, 28, Societas.

SOL.

1 Sol & homo generant hominem. 2. Phyſicorum. T. Comment. 26.

2 Sol infixus eſt in ſphæra, cuius motu maxime calor excitatur. 2. de Cæl. T. Comment. 42.

3 Sol uidetur moueri motu circumgirationis, cum oritur, & occidit, nō quidem per ſe, ſed ob noſtri ſenſus remotionem. 2. de Cæl. T. Comment. 48.

4 Solis motu ſonum fieri, quidam putabāt. 2. de Cæl. T. Comment. 52.

5 Solis eclipſis oſtendit lunam eſſe ſphæricæ figuræ. 2. de Cæl. T. Co. 59.

6 Sol paucioribus motibus mouetur, q̃ alii planetæ, cum tamen deberet eſſe contrarium, quia illi proximiores ſunt ſupremæ ſphæræ, quæ unicum motum habet. 2. Cæl. T. Comment. 60.

7 Solis eclipſis pauciores fieri q̃ lunæ, propterea quidam dixerunt, quia uni lunæ opponuntur plures terræ, ſoli uero una tantum luna. 2. de Cæl. T. Co. 75.

8 Solis elongatio a terra facit apparere ſolem planum eſſe. 2. de Cæl. T. Co. 76.

9 Sol propter duo efficit maiorem calorē in inferioribus ſuo motu, & quia uelociſſime mouetur, & quia proximus eſt inferioribus. 1. Meteor. c. 4. F.

10 Sol non eſt calidus, licet maxime eſſe calidus uideatur, nam ſi calidus eſſet, non appareret nobis candidus, ſed igneus. 1. Meteor. cap. 4. F.

11 Sol ſemper mouetur in circulo Zodiaco. 1. Meteor. cap. 4. B.

12 Sol motu tardo moueri uidetur, quia longiſſime a nobis diſtat. 1. Meteor. c. 5. E.

13 Solis motus ſegregans exhalationem efficit, ut non fiant cometæ plures, aut ſæpe, & ut potius fiant extra tropicos q̃ intra. 1. Meteor. c. 8. E.

14 Solis magnitudinem maiorem eſſe terra, theorematibus aſtrologicis oſtenditur. 1. Meteor. cap. 8. C.

15 Solem neceſſe eſt, omnia ſydera fixa illuminare, quia conus ſiue cuſpis umbræ terræ non attingit ad ſydera propter maximā diſtantiam. 1. Meteor. cap. 8. C.

16 circa Solem non fit coma, quia citius cōcretio exhalationis ſecernitur, q̃ conſiſtere poſſit. 1. Meteor. cap. 8. H.

17 Solis motus in circulo zodiaco ſecundū maiorem propinquitatem uel longitudinem eſt cauſa efficiens generationis & corruptionis, nam eo recedente a nobis, fiunt corruptiones, & accedente ad nos, fiunt generationes, ut ſenſu etiam percipimus. 1. Meteor. cap. 9. A. & 2. Meteororū. cap. 2. C. & 2. de Generatione. T. Comment. 56. 57. 58.

18 Sole ad latera mutato, uaporum fluuius aſcendit, aut deſcendit. 1. Meteor. c. 9. C.

19 Sol eleuat dulciſſimum & ſubtiliſſimum aquæ, & tandem illud cōuertitur in aquā propter frigus aeris, ad quem eleuatur, & rurſus cadit. 2. Meteor. c. 2. C.

20 Solē nutriri humore eleuato, ſicut flāma humore paſcitur, & ꝓpterea mutare curſum, quia una pars non ſufficiat eius alimento, ridiculi quidam ex antiquis dixerunt. 2. Meteor. cap. 2. D.

21 Solem, dixit Heraclitus, iuuenē quotidie eſſe. 2. Meteor. c. 2. D.

22 Sol nunq̃ ſuſcipit alimentum a uaporibus, quos ex aq̃ haurit, ſicut nec ignis ab aquis, quas calefacit. 2. Meteor. c. 2. D.

23 Solem qui nutriri dicunt humore eleuato, inconuenienter locuti ſunt, quia nullam curam habuerunt de reliquis ſyderibus, quæ maxima & plurima ſunt. 2. Meteor. cap. 2. E.

24 Sole calefaciente terram humidam, & ea, quæ circa terram ſunt, quidam dixerunt, ortum eſſe aerem, & totum cælum incrementa ſuſcepiſſe. 2. Meteor. cap. 2. E.

25 Solem non poſſe ali humore eleuato, uel ex hoc probatur, ꝙ tantum delabi cernimus, quantum humoris eleuatum eſt, licet non quotannis & in quacunq; regione ſimiliter reddat. 2. Meteor. c. 2. F.

26 Sol latus in obliquo circulo, & accedens ad nos, trahit uaporem, & terram deſiccat, recedēte uero ſole a nobis, eleuati uapores infrigidantur, & tunc fiunt plures pluuiæ. 2. Meteor. cap. 4. B.

27 Sol & ceſſare facit, & commouet uentos, quia ſi exhalatio exigua eſt, diſſipatur a ſolis calore, & quando ſol præuenit exhalationem, anteq̃ fiat, exſiccat, ut ſi quis combuſtibile exiguum in multum ignē iaciat, exuritur, anteq̃ fumum faciat, & ſic uel a principio prohibet, uel conſumens ceſſare facit. 2. Meteor. cap. 5. A.

28 Solis motum ſequuntur uenti, quia ipſe exhalationes eleuat. Nam principium uentorum ſic mouetur, ut ſol. 2. Meteor. cap. 6. M.

29 Sol maior uidetur, cum oritur, aut occidit, q̃ in meridie, quia uaporibus tunc aer plenus eſt, & refrangitur uiſus, in meridie uero purior eſt aer. 3. Meteororum. cap. 4. B.

30 Sol per fumum aut caliginem uiſus puniceus apparet, quia ſplendida uel fulgida per nigrum uel in nigro uiſa, punicea ſunt. 3. Meteor. c. 4. E.

31 Solis color albus eſt. 3. Meteoror. c. 6. A.

32 Sol licet pedalis magnitudinis appareat, maior tamen eſt tota terra. 2. de Anima. T. Co. 159. & de Somniis. cap. 1. D.

33 Sol ſecundum ſe albus uidetur, per caliginem tamen & fumū puniceus apparet. de Sen. & Sen. cap. 3. G.

34 Solis imagines ſeu plures ſoles quando apparent, & quomodo fiant. Quære Parelii.

35 Sol poſt uenerem collocatur uerſus terrā, & lunæ immediatus eſt. de Mundo. ad Alexandr. cap. 1. C.

36 Sol ſemper mouebitur, nec eſt timendū, ꝙ ſtet, ut quidam phyſici timuerūt, quia nō fatigat in ſuo motu, eo ꝙ nō eſt circa potentiam contradictionis, ut ſit ei laborioſa continuatio. 9. Metaphyſicorum. T. Comment. 17.

37 Solis orbium multiplicitas & motus ſecundum Eudoxi opinionem ponitur. 12. Metaphy. T. Co. 45. 46. ✳.

SOLERTIA.

1 Solertia eſt ſubtilitas medii inueniēdi in imperceptibili tpe. 1. Poſter. T. Co. 45.

2 Solertia & bona cōſultatio diuerſa ſunt, quia ſolertia eſt quædam coniectatio, bona conſultatio uero non eſt coniectatio. 6. Ethic. cap. 9. A.

SOLIDVM.

Solidum ſuo motu maxime ſegregat. 1. Meteor. cap. 4. E. ✳.

SOLITARIVS.

1 Solitarius ſine prole non eſt omnino felix. 1. Ethic. cap. 8. E.

2 Solitarium facere felicem, abſurdum fortaſſe eſt. 9. Ethic. cap. 9. B.

3 Solitario difficilis eſt uita, quia non facile ſolitarius per ſeipſum ſemper operabitur. 9. Ethic. 9. C.

4 Solitariꝰ, qui ſine ciuitate eſt nō propter fortunā ſed propter naturā, aut nequam eſt, aut pluſq̃ homo. 1. Polit. c. 2. A.

SOLOECISMVS. Vitium orationis.

1 Solœciſmus eſt unus ex iis finibus, ad quos ſophiſta conatur perducere reſpondentem. 1. Elench. c. 3. A.

2 ad Solœciſmum quomodo poſſit reſpōdens duci ab interrogante, & in quibus conſiſtat, oſtenditur. 1. Elench. cap. 13. B. Quære Interrogans.

3 Solœciſmi fallacia quomō ſoluatur, oſtenditur. 2. Elench. c. 6. B. C. D.

SOLON. Salaminius Athenienſium legiſlator.

1 Solonis legibus quādiu uſi ſunt Athenienſes, felices fuerunt. 2. Rhetor. c. 23. I.

2 Solon finem uitæ expectādum eſſe, dixit, ut aliquis felix dicatur. 1. Ethic. c. 10. A.

3 Solon dixit, illos felices maxime eſſe, & pulcherrimas res agere & modeſte, q mediocria de bonis externis haberent. 10. Ethic. cap. 8. A.

4 Solon dixit, nullum eſſe finem diuitiarum acquirēdarum. 1. Polit. c. 1. D.

5 Solon lege impoſuit modum filiorum. 2. Polit. cap. 2. B.

6 Solon non ſolum leges tulit, & rempublicam gubernauit, ſed etiam cōſtituit rempublicam. 2. Polit. c. 10. A.

7 Solonem, quidam exiſtimant, fuiſſe præclarum legiſlatorem, & paucorum potentiam ſuſtuliſſe, & plebem ſeruitute liberaſſe. 2. Polit. c. 10. A.

8 Solon conſtituit Areopagitas, & popularē ſtatum. 2. Polit. c. 10. B.

9 Solon tradidit populo poteſtatem creandi magiſtratus. 2. Polit. c. 10. C.

10 Solon conſtituit magiſtratus omnes eligi ex nobilibꝰ & locupletibus. 2. Politicorū. cap. 10. C.

11 Solonis reſpublica quid contineat, oſtenditur.2.Politicorum.c.10.A.B.

12 Solon pmiſit plebi repetere rationes geſtorũ,& eligere magiſtratꝰ.3.Polit.c.7.E.

13 Solon mediocris ciuis fuit,ut eius carminibus apparet.4.Politicorũ.c.11.F.Quære Leophron.

SOLVERE DVBITATIONEM. SOLVTIO.

1 Solutio non omnis eſt erroris manifeſtatio.2.Elench.c.4.C.

2 Solutio dubitationis inuẽtio ueritatis eſt.7.Ethic.cap.2.D.

3 Solui aliquid non poteſt,ſi nodus ignoretur.3.Metaphy.T.Comment.1.

SOMNIVM.Inſomniũ, quod dormientes uident. SOMNIARE. Inſomnia uidere.

1 Somnium non eſt partis ſenſitiuæ, quia omnes ſenſus in ſomno ligati ſunt. de Somniis.cap.1.A.

2 Somnium nõ eſt partis intellectiuæ, quia non ſolum apprehendimus in ſomniis eſſentias rerum ut hominem & equum & cætera, ſed etiam diſpoſitiones ſenſibiles,quæ proprie ſunt obiecta ſenſuum. de Somniis.cap.1.B.

3 Somnium nõ eſt omne illud, quod dormientes uidemus,ſed aliquando aliquid intelligimꝰ,quod facile intelligere poteſt, qui experrectus ſomniũ repetere uoluerit.de Somniis.c.1.C.

4 Somnium non fit ommino ſine intellectu.de Somniis.c.1.C.

5 Somnium non fit omnino ſine ſenſu, nã eodem modo fallimur in ſomno circa ſenſibilia , ſicut in uigilia. de Somniis. cap.1.D.

6 Somnium paſſio eſt uirtutis phantaſticæ, quia nec eſt intellectus,nec ſenſus exterioris.de Somniis.c.1.D.E.F.

7 Somnium phantaſma quoddam eſt. de Somniis.cap.1.F.

8 Somnia terribilia & conturbata & monſtroſa apparent aliquando febricitãtibus & melãcholicis & ebriis,qa huiuſmodi paſſiones ſpũoſæ ſunt,& cõmotionẽ & pturbationem phantaſmatum & ſimulachrorum afferunt.de Somniis.c.3.D.

9 Somnia recta & ordinata fiunt, quando ſanguis purus in habentibus ſanguinem ſeparatus eſt ab impuro,& motus euaporationũ ſedatus eſt.de Somniis.cap.3.D.

10 Somnia ideo in ſomno apparent,qa ſenſus particulares ceſſant i ſomno,& faciliꝰ imprimunt ſimulachra,ceſſantibꝰ exteriribꝰ motibus.de Somniis.c.3.A.B.C.D.

11 Somnia ſic fiũt ut uertigines in flumine, quæ aliquando una aliam ſibi ſimilẽ efficit,aliquando diſſimilẽ, aliquando in alias figuras tranſeunt.de Somniis.c.3.C.

12 Somnia non apparent ilico poſt cibum ſumptum, nam multus motus euaporationum a cibo non permittit phãtaſmata & ſimulachra illa repræſentare ſe pura. Sicut uehementer commota aqua nõ repræſentat imagines & effigies puras, ſed diſtortas,ſi uero qeſcat, repſentat eas puras & expreſſas.de Somniis. c.3.C.D.

13 Somnia ſeu ſimulachra, quæ a ſingulis ſenſibus delata ſunt, ſenſus primus, quo ſomniamus, iudicat, ut quod a uiſu delatum eſt uidere,ab auditu audire,& cætera.de Somniis.c.3.E.

14 Somnia aliquando iudicantur, ut apparent, aliquando non, quia potentia ſuperior iudicat, non ut apparet,ſed ut ſunt. Hinc fit, ut dormientes aliquando iudicemus nos audire,aliquando iudicemus nos non audire.de Somniis.c.3.F.

15 Somnia & ſimulachra ſimilia ſunt nubibus in aere pendentibus,quæ modo in unam,modo in aliam figurã tranſeunt. de Somniis.c.3.G.

16 Somnia eſſe ſimulachra ſenſibilia,quæ in ſenſibus ſeruata ſunt, ex hoc patet , ꝙ expergefactus ſubito,uideatur ſibi uidere imagines illas,quia adhuc in ſenſibus uerſantur. Vnde pueri euigilantes aliquando expergefacti etiam in tenebroſis locis uidentur ſibi ſimulachra illa uidere, & præ timore occultant ſe intra ſtragula. de Sommiis.c.3.I.

17 Somnium ſeu uiſum ſeu phantaſma eſt illud,quod fit in ſomno & non aliter.Nã quæ uigilantibus apparent, ſomnia non ſunt.de Somniis.cap.3.L.

18 Somnium non eſt, quicquid in ſomno ſe repræſentat,nam latratus canum, quos reuera audimus dormientes, & lumen lucernæ,qnod uidemus, quando expergiſcimur , cognoſcimus nõ fuiſſe ſomnium, quod repræſentatum eſt in ſomno, ſed rem ueram.Vnde ad interrogata reſpondent aliquando dormientes, ſed non plene dormiunt. de Somniis. cap.3.L.M.

19 Somniare nunq̃ aliquos,ideo fit, quia illi tali natura conſtant, ꝙ multa euaporatio ſurſum aſcendit, & ſuo deſcenſu multos motus excitet,& tales non ſomniant, quia ſimulachra diſtorta & turbida non apparent propter multum motũ. de Somniis.c.3.M.

20 Somniare nunq̃ aliquos,rarum eſt,accidit tamen.de Somniis.c.3.N.

21 Somniãt aliqui per totam uitã, quia non tantã euaporationem habẽt,ut ſuo aſcenſu & deſcenſu perturbent ſimulachra . de Somniis.c.3.N.

22 Somniant aliqui ætate procedente , quia illa euaporatio multa,q̃ prius ſuo aſcenſu & deſcenſu ſimulachra perturbabat, ceſſat ætate aut aliqua alia mutatione , de Somniis.cap.3.N.

23 Somnia habere aliquam ſignificationem, omnes aut plurimi dicunt , & experientia cõprobatur.de Diuinati.per Somn.c.1.A.

24 Somnia ſi a deo immitterentur,ſapientibꝰ potius q̃ aliis quibuſcunq; immitterẽtur. de Diuinati.per Somn.c.1.B.

25 Somnia ſi a deo non immittuntur , nulla cauſa diuinationis ſufficiens aſſignari poteſt.de Diuinati.per Somn.c.1.B.

26 Somnia ægrotantis diligenter attendẽda eſſe,periti medici dicunt. de Diuinati. per Somn.c.1.D.

27 Somnia aut cauſæ ſunt,aut ſigna,aut fortuita,aut hæc omnia,aut duo ex iis.de Diuinati.per Somn.c.1.C.

28 Somnia cauſæ ſunt aliquando actionum nr̃arum.Nam ſicut ſæpe ſomniamus ea,q̃ uigilantes aut egimus , aut acturi ſumus, aut agere deſtinauimus,ſic ecõtrario ſomnia,quæ præceſſerunt impellũt nos aliqñ, & mouent,ut uigilantes agamꝰ,quæ ſomniauimus.Et hoc modo ſomnia ſunt cauſæ uel ſigna.de Diuinati.per Somn.c.1.E.

29 Somnia aliquando ſunt illarum rerum, quarum principium non eſt in noſtra poteſtate,puta quando ſomniamus bella naualia,& aliquãdo eueniũt huiuſmodi,quæ ſomniamus,non tamen ſomnium noſtrũ cauſa eſt,ſed ſicut de aliquo loquentibus accidit ipſum uenire , non tamen noſtrũ loqui aduentus illius cauſa fuit,ſic contingit euenire illa , q̃ procul a nobis ſunt,& ſomniamꝰ.de Diuinati. p Somn.c.1.F.C.

30 Somnia plurima falſa ſunt , quia fortuita ſunt,quia nec ſigna , nec cauſa ſunt earũ rerum,quæ fieri debent.de Diuinati.per Somn.cap.1.G.

31 Somnia non immittuntur a deo , alioqui bruta quædam non ſomniarẽt , nec ſtulti & degeneres homines . de Diuinati . per Somn.cap.1.G.

32 Somnia dæmonia dici poſſunt,non tamẽ diuina dici poſſunt , quia natura dæmonia eſt,nõ diuina.de Diuinati. per Somn. cap.1.G.

33 Somnia plurima non euadere uera , non eſt inconueniens . Nam multa ſunt ſigna & principia,quæ nullus effectus conſequitur,impediente alio motu fortiori.de Diuinati.per Somn.c.1.I.

34 Somnia,dicebat Democritus , fieri ſimulachris quibuſdam & de fluxibus corporis,& per ſenſum intrare,& futura enunciare.de Diuinati.per Somn.c.1.I.

35 Somniorum interpres optimus ille eſt, qui poteſt ſimilitudines & imagines phãtaſmatum proſpicere & diſcernere . de Diuinati.per Somn.c.1.O.

36 Somnia ſimilia ſunt ſimulachris & imaginibus,q̃ ſunt in aquis, in quibus ſi motus multus fiat, diſtortæ imagines apparent, ſi uero quieſcant,rectæ apparent.de Diuinati.per Somn.c.1.P.

37 Somniamus frequenter, quæ uel cgimus, uel acturi ſumus, uel agimus.de Diuinati.per Somn.c.1.E.

38 Somniamus aliquando uera de amicis, quia ſoliciti de illis ſumus . Nam ſicut de longinquo illos uigilantes agnoſcimus, ita eorum motus notiores ſunt nobis.de Diuinati.per Somn.c.1.N.

39 in Somniis maxime operatur anima uegetatiua.1.Ethic.c.13.C.

40 Somnia bonorum meliora ſunt,q̃ ſomnia prauorum.1.Ethic.c.13.D.✳.

SOMNVS.SOMNICVLOSVS.

1 Somnum qui diffinierunt, eſſe impotentiam quamcunq; ſenſuum , male diffinierunt.6.Topic.c.3.X.

2 Somnus ſimilis eſt habitui non exeunti in actum.2.de Anima.T.Co.5.

3 Somnus & uigilia cõmunia ſunt animalibus.de Sen. & Sen.c.1.B.& de Somn.& Vigil.cap.2.C.

4 Somnus & uigilia ad eãdem partem animalis pertinent , quia oppoſita priuatiue ſunt.Nam ſomnus priuatio quædam eſt uigiliæ , & priuatiue oppoſita circa idem ſuſceptibile fieri nata ſunt, & uigilantem eodem cognoſcimus , quo dormientem. Ergo ſomnus & uigilia in eadem parte fiunt.de Somn.& Vigil.c.1.B.C.

5 Somnus eſt totius coniuncti . de Somn.& Vigil.cap.1.D.

6 Somno carent omnia , q̃ animalia non ſunt, quia carent ſenſu . de Somn.& Vigil.cap.1.D.

7 Somnus propter exceſſum uigilandi contingit.de Somn.& Vigil.c.1.D.

8 Somnus nullus eſt, qui expergiſcibilis non ſi. de Somn. & Vigil. c.1.H.

9 Somnũ animalibus ineſſe omnibꝰ, ex hoc probatur, quia omne animal ſenſum habet, nam per habere ſenſum diffinitur, & ſomnus uinculum quoddã & immobilitas eſt ſenſus. de Somn. & Vigil. c.1.I.

10 Somnus aut uigilia non eſt in plantis, quia non habent ſenſum. de Somn. & Vigil. cap.1.I.

11 Somnus paſſio eſt ſenſus communis. de Somn. & Vigil. c.2.C.

12 Somnus non eſt quæcũq; ſenſuum uacatio, quia qui linquuntur animo, & amẽtes, & illi, quorum iuguli uenæ ualide compreſſæ fuerint, nil ſentiũt, nõ tamen dicũtur dormire, ſed ſomnus fit, quando ligatur ſenſus communis. de Somn. & Vigil. cap.2.E.&.c.3.B.

13 Somnus ideo omnibus ineſt animalibus, quia tactus omnibus animalibus ineſt. de Somn. & Vigil. c.2.C.

14 Somni cauſa finalis eſt ſalꝰ in animalibꝰ, quia quieſcunt in ſomno, cum operari ſẽper nõ poſſint. de Somn. & Vigil. c.2.G.

15 Somnus per metaphoram quies dicitur. de Somn. & Vigil. c.2.G.

16 Somni cauſa materialis eſt eadem in habẽtibus ſanguinem, & in non habẽtibus ſanguinẽ eſt aliquid ſanguini proportionale, & in habentibus ſanguinem eadem cauſa ſomni eſt, quæ eſt in hominibus. de Somn. & Vigil. c.2.H.

17 Somnus neceſſarius eſt animali cuiq;, nõ neceſſarius ſimpliciter, ſed ex ſuppoſitiõe, quia ſi animal naturam ſuam ſeruare cupit, neceſſario quædã ei ineſſe oportet. de Somn. & Vigil. c.2.G.

18 Somnus eſt impotentia ſenſus, non quælibet, ſed quæ fit per euaporatiõem ciborũ. Quæ euaporatio attollitur, & refluit, & regreditur, ſicut Euripꝰ. Nã calor attollit, & poſtq̃ ſurſum latũ eſt omne, reciprocat, & deſcendit. de Somn. & Vigil. c.3.C.

19 Somnus fit maxime poſt ſumptum cibũ, quia tũc ſurſum effertur copioſus & corpulentus humor, qui cum conſtiterit in cerebro, aggrauat, & dormitare facit, ſed cũ deſcenderit, & calorẽ repulerit, tunc fit perfecte ſomnus, & dormit animal. de Somn. & Vigil. c.3.D.

20 Somnum fieri per aſcenſum uaporum ad cerebrũ, ſeptem ſignis probatur. Primo, quia cibi omnes, & potus euaporantes dormire faciunt, ut uinum, mandragora. Secũdo, quia labor colliquare facit, & colliquata euaporant. Hinc fit, ut ſomnũ inducat labor. Tertio, quia ægritudines quædam, q̃ a ſuperfluitate calida & humida fiunt, ſomnum inducunt propter multam euaporationẽ, ut lethargus. Quarto, quia pueri maxime dormiunt propter euaporationem multam ad cerebrum, quod oſtendit membrorum ſuperiorum magnitudo. Quinto, epileptici ſiue comitiali morbo laborantes inuaduntur a tali morbo, cum dormire incipiunt. Sexto, ꝙ pueris & nutricibus eorũ uinum prohibetur, quia multum euaporat. Et pueri ſex primis menſibus mouere non poſſunt collũ, atq; maxime dormiunt propter multã exhalationem. Septimo, grandia capita habentes maxime ſomniculoſi ſunt, quia multum euaporationis continent. Ecõtrario uero melancholici, quia parum euaporationis humidæ continent, parum dormiunt. de Somn. & Vigil. cap.3.D.E.F.G.

21 Somnus eſt conuentus caloris refugientis ad interiora, & generalis reciprocatio & antiperiſtaſis propter repulſionem caloris a uaporibꝰ deſcendentibus. de Somn. & Vigil. cap.3.H.

22 Somnus ideo refrigerat animalium calorem, quia eleuantur uapores ad cerebrum propter calorem, & cum cerebrum ſit frigidiſſimum omnium membrorum, refrigerat uapores illos, & deſcendentes propter grauitatem cordis calorem refrigerant. Sicut uapores calore ſolis eleuati in frigidam aeris regionem in aquam cõuertuntur, & deſcendunt, & terræ calorem temperant. Alias huius refrigerationis cauſas reddunt alii, quas Ariſtoteles commemorat. de Somn. & Vigil. cap.3.M.N.

23 Somnus tandiu durat in animali, quandiu ſanguis turbidus & impurus ſeparatur a tenui & puriſſimo, & deſcendit ad partes inferiores. de Somn. & Vigil. c.3.N.O.

24 in Somno ideo ſomnia ſeu inſomnia uidentur potiuſquam in uigilia, quia ceſſant ſenſus particulares, & in ſenſu communi facile imprimuntur ſimulachra, & illi oſtẽdũtur. At in uigilia a motibus exterioribus maioribus reprimuntur motus minores interiores, ut paruus ignis ingenti igni obfuſcari ſolet. de Somniis. cap.3.A.B.C.

25 in Somno motus parui magni eſſe uidentur, & exiguus ſonus magna creduntur eſſe tonitrua, & melle & dulcibus ſaporibus perfrui, parua pituita ſtillante, & ambulare per ignem, tenui calore in aliquibus partibus corporis exorto. de Diuinat. per Som. c.1.D.

26 Sõniculoſi ſunt, quibus corporis ſupiora maiora ſũt. de Phyſiog. D. Quære Nanus

27 Somnus ſecundum Euripidem ceſſare curas facit. 8. Polit. c.5.A.✳.

SONARE. SONVS.

1 Sonum fieri motu ſtellarum, quidam dixerunt. 2. de Cæl. T.Co.52.

2 Sonum ſtellarum non audiri a nobis, q̃dam dixerunt, quia nobis connaſcitur, & quia non eſt manifeſtus per ſuum contrarium ſilentium, ſicut ferri malleatoribꝰ accidit ꝓpt cõſuetudinẽ. 2. de Cæl. T.C.12

3 Sonus uehemens inanimatorum corporum moles deſtruit. 2. de Cæl. T. Co.53.

4 Sonum faciunt & plagam, quæcunq; per ſe feruntur. 2. de Cæl. T.Co.54.

5 Sonũ nõ faciũt, q̃cũq; aliis fortiter infixa feruntur. 2. de Cæl. T. Co.54.

6 Sonus nil confert ad alimentum animalis, niſi ꝑ accidens. 2. de Aĩa. T. Co.28.

7 Soni ſuſceptiuum ſono carere debet. 2. de Aĩa. T.Co.71.

8 Sonus non mouet immediate potẽtiã auditiuam, ſed medium eſt, quod illam mouet. 2. de Aĩa. T.Co.75.

9 Sonus ut audiatur, medium eſt aer. 2. de Anima. T. Co.76.

10 Sonus duplex eſt in actu & in potentia, quia aliquid dicimus ſonorum, cum actu ſonat, aliquid quia ſonare poteſt. 2. de Anima. T. Co. 77.

11 Sonare quædam non poſſunt nec in potentia quidem, ut lana, ſpongia, pili. 2. de Aĩa. T. Co. 77.

12 Sonus actu fit ſemper alicuius ad aliquid in aliquo, hoc eſt percutiẽs, percuſſum, & medium in quo percuſſio fit. 2. de Anĩa. T.Co.78.

13 Sonus non fit, quibuſcunq; percuſſis, ſed ſolidis & planis & læuibus. 2. de Anima. T. Co. 78.

14 Sonos plures ædunt concaua, quia aer repercutitur ſemper, & agitatus exire non poteſt. 2. de Aĩa. T. Co.78.

15 Sonare poſſunt plana & læuia. 2. de Aĩa. T.Co.78.

16 Sonus, impoſſibile eſt, ꝙ fiat uno corpore tantum. 2. de Anima. T.Co.78.

17 Sonus in aere & in aqua fit, q̃uis aer & aqua non ſit cauſa, ſed ſolidorũ corporũ inter ſe & ad aerem ictus. Quod tunc fit, qñ aer percuſſus non diffunditur, & cito percuſſus ſonat. Nã ad hoc ꝙ aer ſonum ædat, oportet, ꝙ motus uelox percutientis præueniat aeris diuiſionem. 2. de Aĩa. T.Co.79.

18 Soni cauſa eſt & percutiens & percuſſũ, ſed diuerſimode. 2. de Aĩa. T.Co.85.

19 Sonus eſt motus eius, quod moueri põt, quo modo ea mouentur, quæ reſiliunt a corporibus læuigatis, ſi aliquis percutiat. 2. de Anima. T.Co.85.

20 Sonum non efficiunt quæcunq; uerberata, ut ſi acus acum percutiat, ſed opus eſt ut id, quod uerberatur, planũ ſit, ut aer, & reſiliat cito, & concutiatur. 2. de Anĩa. T.Co. 85.

21 Sonorũ differẽtiæ cognoſcũtur ꝑ ſonũ in actu. Sicut eñi ſine lumine non uidentur colores, ſic nec ſine ſono acutum & graue. 2. de Anima. T.Co.86.

22 Sonus acutus & grauis per metaphoram dicitur ſumptam a tangibilibus. 2. de Anima. T.Co.86.

23 Sonus acutus eſt, qui multum mouet ſenſum in breui tempore. 2. de Anima. T. Comment.86.

24 Sonus grauis eſt, qui in multo tẽpore parum mouet ſenſum. 2. de Anima. T. Cõment. 86.

25 Sonus non nutrit. 3. de Anima. T.Comment.64.

26 Sonus priꝰ mouet medium q̃ ſenſum. de Sen. & Sen. c.6.F.G.

27 Sonus, qui longe fit, poſterior ictu peruenit. de Sen. & Sen. c.6. F.

28 Soni uehementes ſurdaſtros reddunt, q̃a excellens ſenſibile corrumpit ſenſum. de Somniis. c.2.D. Quære Harmonia. ✳.

SOPHISMA. Captioſum argumentum. SOPHISTA. SOPHISTICVS.

1 Sophiſma eſt ſyllogiſmus contentioſus. 8. Top. c.4.H. Quære Fallacia.

2 Sophiſticæ redargutiones uidentur redargutiones, ſed non ſunt, ſed ſunt captioſæ ratiocinationes. 1. Elench. c.1.A.

3 Sophiſta pecuniarum aucupator eſt a ſapientia apparente & non exiſtente. 1. Elẽchor. c.2.A.

4 Sophiſtica eſt apparens ſcientia & nõ exiſtens. 1. Elench. c.2.A.&.4. Metaphyſico. T.Comment.5.

5 Sophiſticæ diſputationes quærunt litigioſa. 1. Elench. c.2.A.

6 Sophiſtæ finis, ad quem perducere uult reſpondentem, quincuplex eſt, ſcilicet redargutio, falſum, inopinabile, ſolœciſmus, nugatio. 1. Elench. c.3.A.

7 Sophiſtica redargutio non eſt ſimpl'r redargutio, ſed ad aliquem. 1. Elench. c. 7. C

8 Sophiſta conſyderat communia apparẽter. 1. Elench. c. 10. A.

9 Sophiſticus ſyllogiſmus & tentatiuus in quibus differant, & cõueniant, oſtẽditur. 1 Elenchor. c. 10. p totũ. Quære Syllogiſmꝰ

10 Sophiſticas orationes cognoſcere, & eas ſcire ſoluere, utile eſt ad philoſophiã, quia per hoc ſcimus diſtinguere dictionẽ uel orationẽ multiplicem, & ſcimus identitatẽ & diuerſitatem rerum & nominũ, quod multum iuuat. Secundo utile eſt, ut non fallamur apud nos. Nam qui ab alio facile fallitur, & ipſe quoq; apud ſe falletur p ſæpe. Tertio utilis eſt ad gloriam, eo ꝙ circa omnia exercitatus eſſe uidebitur, & in nullo inexpertus. 2. Elench. c. 1. A.

11 Sophiſticas orationes qui contemnit ſoluere, ſuſpitionem dat, ſe, nõ ideo quia cõtemnat, ſed quia illas ſoluere neſciat, facere. 2. Elench. c. 1. A.

12 Sophiſticas orationes & per ſyllogiſmos ſoluere poſſe, & celeriter ſoluere non eſt idem. 2. Elench. c. 1. B.

13 Sophiſticas orationes docere ſoluere, nõ eſt ſuperfluum, etiã ſi prius docuerimus, quomodo fiant. 2. Elench. c. 1. B.

14 Sophiſticarum redargutionũ uera & recta ſolutio quomodo detur, habes. 2. Elẽchor. c. 3. per totum.

15 Sophiſtæ admirabilia quædã inferre uolunt redarguendo, ut uideantur acuti. 7. Ethic. c. 2. C.

16 Sophiſticis orationibus qui ligatur, cum manere quidem non uelit, quia concluſio nõ placet, pcedere aũt nõ põt, qa rationes ſoluere nequit. 7. Ethic. c. 2. C.

17 Sophiſtis nemo quicq̃ conferret pro iis, quæ ipſi illos docuerunt, niſi pacta mercede docerent. 9. Ethicorum. c. 1. B. Quære Protagoras. 2.

18 Sophiſtæ pollicentur ſe ſcientiam rerum ſcibilium tradere, nemo tamẽ illorum id agit. 10. Ethico. c. 9. F.

19 Sophiſtæ longe abſunt a tribuenda doctrina de republica gubernanda & ferendis legibus. 10. Ethic. c. 9. F.

20 Sophiſtæ induũt, & ſubeunt eandẽ figurã, quã philoſophus, quia de omnibus diſputant apparenter. 4. Metaph. T. Co. 5.

21 Sophiſta, & metaphyſicus, & dialecticꝰ differũt, qa ſophiſta apparenter diſputat de ente, metaphyſicus de ente reali, dialecticus de ente rationis. 4. Metaph. T. Comment. 5.

22 Sophiſta differt a philoſopho uitæ electione. 4. Metaph. T. Co. 5.

23 Sophiſtica ſola conſyderat ens per accidens. 11. Metaphy. c. 7. B.

24 Sophiſticam uerſari circa non ens, cum uerſetur circa ens per accidens, dixit Plato, & non male. 11. Metaph. c. 11. C. Quære Fallacia Interrogans.

SOPHOCLES. Poeta tragicus clariſſimus.

1 Sophocles cum cauſam Euctemonis ageret, atq; Euctemon ſe interemiſſet, Sophocles dixit. Non æſtimare ſe minoris cõtumeliam, quanti, qui paſſus eſt, æſtimauit. 1. Rhetor. c. 14. B.

2 apud Sophoclem in Philotecte perſuaſus Neoptolemus mentiri, non perſtitit propter honeſtum. 7. Ethic. c. 6. B.

3 Sophocles dixit, neceſſitatem eſſe quid ineuitabile. 5. Metaph. T. Co. 6.

SOPHRON. Poeta quidam.

Sophronis mimi. in Poet. c. 1. C.

SORDIDITAS. Vitiũ, a quo Sordidus.

1 Sordiditas eſt oppoſitũ uitiũ magnificẽtiæ per exceſſum. 4. Ethicor. c. 2. C. E.

2 Sordiditas licet ſit uitiũ, nõ tñ affert probrũ, quia non eſt aliis detrimẽtoſa, nec nimium deformis. 4. Ethic. c. 2. E.

3 Sordidus opponitur magnifico p exceſſum. 4. Ethic. c. 2. E. Quære Puſillitas.

SPACIVM. Quære Interuallũ.

SPARTIATAE. Qui & Spartani ſeu Lacedæmonii. Quære Lacedæmonii.

SPARTANI. Qui & Lacedæmonii. Quære Lacedæmonii.

SPASMVS. Neruorum contractio. Latinis conuulſio dicitur.

Spaſmi tantum roboris habent, ut etiam ſi multi conentur reprimere ægrotantiũ corporum motum, non poſſint. 2. Meteo. c. 2. H. ✳. Conuulſio.

SPECIES. De qua genus prædicatur, unum e quinq; uniuerſalibus.

1 Speciem cognoſcere quid ſit, neceſſariũ eſt ad doctrinam prædicamentorũ, & ad aſſignationẽ diffinitionũ, & ad demõſtrationẽ & diuiſionem. Prædicab. Præf. A.

2 Species differt a genere, quia ſpecies prædicatur de pluribus differẽtibus numero, genus prædicatur de pluribus differentibus ſpecie. Prædicab. c. 1. E.

3 Species per genus diffinitur, & ecõtrario. Prædicab. c. 2. A.

4 Species dicitur de forma ſeu lineamentis corporis cuiuſq;. Vnde dicitur. Species primũ digna eſt imperio. Alio mõ dicit̃ ſpecies de illa, quæ ponitur ſub aſſignato genere. Prædicab. c. 2. A.

5 Species eſt, quæ ponitur ſub aſſignato genere, & de qua genus prædicat̃ in eo qđ quid eſt. Prædicab. c. 2. C.

6 Species ſpecialiſſima eſt, quæ de pluribus differentibus numero prædicatur in eo quod quid. Prædicab. c. 2. B.

7 Species ſpecialiſſima non põt eẽ genus, aliæ uero ſpecies poſſunt. Prædicab. c. 2. B

8 Species ſpecialiſſima eſt, quæ cũ ſit ſpecies nõ poteſt eſſe genus, & non diuiditur in ſpecies, & prædicatur de pluribus differẽtibus numero in eo quod quid. Prædicabil. c. 2. F.

9 Spẽs ſpecialiſſima eſt, poſt quã nõ eſt alia ſpecies inferior. Prædicab. c. 2. B.

10 Spẽs ſpecialiſſimæ in numero quodã ſũt, non tamen infinito. Prædicabil. c. 2. F.

11 in Speciebus ſpecialiſſimis iubebat Plato deſcẽdentibus quieſcere, quia indiuidua ſunt infinita, de quibus non eſt ſcientia. Prædicab. c. 2. F.

12 Spẽs collectiua ẽ multorũ in unã naturã. Prædicab. c. 2. G.

13 Speciei participatione plura ſunt unum, ut homines plures unum ſunt. Prædicab. cap. 2. G.

14 Speciem conſtituit differentia generi adueniens. Prædicab. c. 3. B.

15 Speciei ad alia prædicabilia communitates ſeu conuenientiæ & differentiæ ponũtur. Prædicab. c. 6. per totum.

16 Species de quocũq; prædicatur, de eodẽ prædicabitur etiã genus, & generis genꝰ uſq; ad generaliſſimum. Prædicam. c. 2. I.

17 Species diuerſæ ſunt diuerſorum generũ & non ſubalternatim poſitorum. Prædicament. c. 3. A.

18 Species magis ſubſtantiæ ſunt q̃ genus, quia propinquiores ſunt primis ſubſtantiis. Prædicam. c. 5. C.

19 Specierum, quæ non ſunt genera, nil magis ſubſtãtia eſt una q̃ altera. Prædicamẽtorum. c. 5. D.

20 Spẽs ſic ſe habet ad genus, ſicut primæ ſubſtãtiæ ad ſecũdas. Prædicam. c. 5. D.

21 Species dicuntur ſecundæ ſubſtantiæ, in quibus inſunt primæ. Prædicam. c. 2. A.

22 Species ſpecialiſſimæ duo debẽt habere. Primũ, ꝙ quodlibet eorũ prædicamentorũ, q̃ ingrediũt̃ diffinitionẽ, debet ſe habere in plus q̃ diffinitũ, nõ tamen debet eſſe extra genus diffiniti, ſed prædicari de eo eſſentialiter. Secundum, ꝙ talia prædicata ſint in tanta multitudine, ꝙ aggregatum ex iis conuertatur cum diffinito. 2. Poſterior. T. Co. 17.

23 Species facilius diffiniuntur q̃ genera, qa æquiuocationes magis latent in uniuerſalibus. 2. Poſter. T. Co. 22.

24 Species ſuſcipiunt & nomen & rationem ſui generis. 2. Topic. c. 2. A. B.

25 Species ſi aliquid aſſignat̃, uidẽdũ eſt, an inſit generi, & ſic eſt conſtruẽdũ uel deſtruendum problema. 2. Topic. c. 2. H.

26 Spẽi nõ inſunt, q̃ non inſunt generi, ſed non econtrario. 2. Topic. c. 2. I.

27 Species aliqua neceſſario prædicatur de aliquo, de quo genus prædicatur. 2. Topicor. c. 2. I.

28 Species debent participare rationem generis, genus uero non rationem ſpecierũ. 4. Topic. c. 1. C.

29 Spẽs ſi de aliquo prædicat̃, & genus de aliquo prædicabitur. 4. Top. c. 1. D.

30 de Specie quæ ponitur alicuiꝰ generis, ſi omnia genera illius generis non prædicãtur in eo quod quid, nõ eſt bñ aſſignatũ genus illiꝰ ſpẽi. 4. Topic. c. 2. A.

31 Speciei eiuſdem ſi plura ſunt genera, ſubalternata eſſe, neceſſe eſt. 4. Topicorum. cap. 2. B.

32 de Specie & de iis, quæ ſpeciẽ participãt, neceſſe eſt prædicari generum rationes. 4. Topic. c. 2. E.

33 Spẽm, q̃diu eſt, ſequuntur genus & differentia. 4. Top. c. 2. G.

34 Species ſi eſt ad aliqd, & genus eſt ad aliquid, non tamen ſi genus eſt ad aliquid, ſpecies eſt ad aliquid, ut diſciplina eſt ad aliquid, non tamen grammatica. 4. Top. cap. 4. D.

35 Species melior, ſi ponatur ſub peiori genere, male ponitur. 4. Topic. c. 4. C.

36 Species in quo eſt, & genus in illo, ut ſi albũ eſt in aliquo, in illo eſt color. 4. Topic. c. 5. B.

37 Spẽs nõ ſequitur ad genus, bñ tñ genus ad ſpeciem. 4. Topic. c. 5. B.

38 Species ſunt in genere. 4. Phyſic. T. Comment. 23.

39 Specie cõtraria ſunt, quæ plurimũ ſpecie diſtant. 2. Meteor. c. 6. B.

40 Specie diuerſa ſi comparentur inter ſe reſpectu generis, recipiunt magis & minus. 8. Ethic. c. 1. C.

41 Specie differentia, quorum aliud eſt primum, aliud ſecundum, aliud conſequens, aut nihil omnino habent commune, aut uix aliquid habent commune. 3. Politic. cap. 1. D.

42 Species una non poteſt fieri e plurib9 ſpeciebus.1.Metaph.T.Co.37.

43 Specie diuerſa dicuntur quinq; modis. Primo,quando aliqua ſunt in eodem genere,& non ſubalterna,ut ſcientia & albedo ſub qualitate.Secundo, quando ſunt ſub eodem genere, & diuiduntur contra ſeinuicem.Tertio,quando ſua ſubſtantia habet contrarietatẽ.Quarto,quando ſunt diuerſæ ſpecies ultimæ,id ẽ ſpecialiſſimæ. Quinto,quando aliqua accidẽtia ſunt in eodem ſubiecto,& tamen differunt adinuicem.Eadẽ uero ſpecie tot modis dicũt̃ per oppoſitũ ad ſupradicta.5.Metaph.T.inter.15.&.16.q nõ ſequitur ordinem cõmentariorum.

44 Speciei partes,quæ diffinitionẽ debẽt intrare,quæ ſint oſtenditur.7.Metaphy.T.Co.37.& ultra.

45 Speciei nomen dubium eſt apud aliquos, an ſignificet ſubſtãtiam compoſitam, an formam tantum.8.Metaph.T.Co.7.

46 Spẽi nomen ſi ſignificet aliqñ formã tm̃, aliqñ materiã & formã,nõ dicet̃ uniuoce de utriſq;,ſed ad unũ.8.Metap.T.Co.7.

47 Species rerum in quattuor ſunt ſimiles numeris.8.Metaph.T.Co.10.

48 Species indiuiſibilis eſt cognitione & ſciẽtia.10.Metaph.T.Co.1.

49 Specie differũt illa,quorũ genus eſt unũ.10.Metaph T.Co.12.

50 Specie differentia in eodem genere, neceſſe eſt,eſſe.10.Metaphyſicor.T.Co.24. Quære Genus.✳.

SPECIES SENSIBILIS.

1 Species recipit ſenſus ſine materia, ſicut cæra ſuſcipit annuli ſignũ ſine ferro aut auro,nã aurũ aut ferrũ ſuſcipit cæra,non ut aurum aut ferrum,ſed ut ſignum.2.de Aĩa.T.Co.121.124.138.

2 Species ſenſibilium derelinquuntur in ſenſibus ipſis,etiam ſenſibilibus abſentibus. Vnde ſi quis a loco lucido in opacum transferatur,non uidet,quia commotio,q̃ facta eſt in oculo a lucido,adhuc manet, & qui intuitus eſt aliquid lucidum, aut uiride,aut alteri9 coloris,alia, quæ uidet, ſimilis coloris ei apparent.de Somniis.c.2.C.D.

3 Species ſenſibilium mouent ſenſus,etiam abſentibus ſenſibilibus, ſicut proiecta mouentur ab aere moto,abſente illo, qui proiecit,nã ſpẽs ſenſibiles q̃dam ſenſibilia ſunt.de Somniis.c.2.D.Quære Auditus.Odoratus.Odor.Viſus.Viſibile.

SPECIES INTELLIGIBILIS.

1 Specierum receptiua eſt anima.2.de Aĩa.T.Comment.3.

2 Specierum locum,quidam dixerunt, eſſe animam,non tamen anima tota eſt loc9 ſpecierum,ſed tãtum animæ intellectiuæ pars,& non eſt locus in actu,ſed in potentia.3.de Anima.T.Co.6.Quære Anima.Intellectus. Intelligere.

SPECIOSVM.

Specioſum non poteſt eſſe animal,ſi multum eſt exiguum.in Poet.c.6.D. Quære Pulchrum.

SPECVLATIO.SPECVLATIVVS A.VM.

1 Speculatio ſapientis nõ indiget ſocietate.10.Ethic.c.7.C.Quære Felicitas.

2 Speculatiua uita tãto excellẽtior ẽ illa uita, q̃ eſt ꝭm totũ cõpoſitũ hoĩs,quanto excellentius eſt id,qđ eſt diuinũ in hoĩe ſcilicet mens ſeu intellectus.10.Ethi.c.7.D.

3 Speculationem non mõ nõ adiuuant exteriora bona,ſed impedimẽto fere ſunt ad ſpeculationem.10.Ethicor.c.8.B.

4 Speculatio optima eſt & maxime delectabilis.12.Metaphyſicorũ.T.Comment.39. Quære Actio.Factio.

SPECVLVM.

1 Specula ſi magna ſunt,apparet in eis & figura & color, ſi uero minuta,non apparet figura,ſed color,quia cum figura habeat magnitudinẽ,& minima ſpecula non habeant ſenſibilem diuiſionem,& neceſſe ſit in ſpeculis aliqd apparere,& figura ꝓpter ſpeculorũ exiguitatem non poſſit apparere, color tantum apparet.3. Meteor. cap.2.E.

2 Specula inficiuntur macula quadam ſanguinea,ſi inſpiciantur a patientibus menſtrua,eo ꝙ oculus infectus inficit proximum aerem,& aer proximus ſpeculum. Quod ſi ſpeculum ſit nouum,difficile deletur talis macula, quia nouum cum terſum ſit, in omnes partes facile diffunditur talis macula,& quia purum eſt,in ꝓfundum macula imprimi poteſt.Si uero fuerit uetus,facile deleri poteſt,quia non in profundum macula ſubſedit,eo ꝙ nõ tam terſum & purum ſit.de Somniis.c.2.E.F.G.

SPERARE.SPES.

1 Spes eſt futurorum.de Memor.& Remi. cap.1.B.& .1.Rhetor.c.11.C. & c.12.C. & 2.Rhetor.c.11.C.

2 Spes ubi nulla eſt,nihil poteſt eſſe timoris.2.Rhetor.c.5.E.

3 Sperantis bene eſt confidere.3.Ethicorũ. cap.7.C.

4 Spe qui fortes ſunt,quia multos uicerunt, non ſunt fortes ſimpliciter, quia periculo imminente, fugiunt.3.Ethicorum.cap.8. D.E.

SPEVSIPPVS.Philoſophus,qui Platoni ſucceſſit in ſchola.

1 Speuſippus ſecut9 eſt Pythagoricos in collocatione unius in ſerie prædicamentorũ.1. Ethic.cap.6.C.

2 Speuſippus dicebat,uoluptatem ſic aduerſari dolori,ſicut maius minori & æquali.7. Ethic.cap.13.A.

3 Speuſippus plures ſubſtantiarum ordines poſuit incipiens ab uno, quod ponebat principium cuiuſlibet ordinis. 7.Metaphy.T.Co.5.

4 Speuſippus dicebat,optimum & nobiliſſimum nõ inueniri in principio primo.12. Metaphy.T.Co.40.

SPHAZELIZIN.Id eſt radicum morbũ pati.SPHAZELISMVS.Id eſt radicatio Quære Planta.48.49.50.51.52.

SPHAERA.Globus. SPHAERICVS. A.VM.

1 Sphæra infinita eſſe non poteſt.1.de Cæl. T.Comment.39.

2 Sphæricæ figuræ cælũ eſſe, neceſſe eſt.2. de Cæl.T.Co.22.& ultra.

3 Sphærica figura eſt natura omnium prima.2.de Cæl.T.Co.22.

4 Sphærica figura eſt prima inter figuras planas & ſolidas.2.de Cæl.T.Co.22.

5 Sphæra eſt figura prima ſolidorum corporũ,qa unica ſuperficie cõtinetur,ſicut circul9 eſt prima planorũ.2.de.Cæl.T.Co.23.

6 Sphæram non diuidunt, qui corpora in ſuperficies diuidunt, quia unam tantũ ſuperficiem habet.2.de Cæl.T.Co.24.

7 Sphærarum cæleſtium motu ignitur,& caleſit aer.2.de Cæl.T.Co.42.

8 Sphæræ ſolis motu maxime caleſiunt inferiora.2.de Cæl.T.Co.42.

9 Sphærarum cæleſtium uelocitas debet reſpondere magnitudini.2.de Cæl.T.Comment.44.

10 Sphæræ cæleſtes ſi quieſcunt,& moueant̃ ſtellæ, q̃ inconuenientia ſequantur,habes. 2.de Cæl.T.Co.46.

11 Sphæræ cæleſtes quanto maiores ſunt,tanto celerius mouẽtur.2.de Cæl.T.Co.46.

12 Sphærico corpori duplex conuenit mot9 ſcilicet uolutationis & circumgirationis.2. de Cæl.T.Co.48.

13 Sphærica figura eſt maxime habilis ad eum motum, qui eſt in eodem loco.2.de Cæl.T.Co.51.

14 Sphærica corpora circulariter moueri poſſunt celerrime,& eundem locum occupare.2.de Cæl.T.Co.51.

15 Sphærica corpora maxime inepta ſunt ad motum, qui eſt anterius.2.de Cæl.T. Comment.51.

16 Sphærica corpora in nullo aſſimilãtur iis corporibus,q̃ habent motum in ſeipſis.2. de Cæl.T.Co.51.

17 Sphærica corpora non habent aliquid depreſſum aut eminens, ut rectilinea.2.de Cæl.T.Co.51.

18 Sphæra ſuprema ponitur eſſe ſimplex & celerrima.2.de Cæl.T.Co.58.

19 Sphæra minime eſt motiua progreſſiue, quia nullum habet inſtrumentum ad motum progreſſiuum.2.de Cæl.T.Co.56.

20 Sphæra ſuprema cæli unicum motum habet.2.de Cæl.T.Co.60.

21 Sphæra ſuprema innumerabiles habet ſtellas.2.de Cæl.T.Co.61.

22 Sphæram componi ex octo partibus pyramidalibus,dicunt Democritus & Leucippus.3.de Cæl.T.Co.40.

23 Sphæra maxime apta eſt motui circulari, quia minimum tangit.3.de Cæl.T.Comment.69.

24 Sphæra tota eſt angulus.3.de Cæl.T.Cõment.69.

25 Sphæra licet maxime ſit apta motui circulari,non tamen motui ignis.3.de Cæl.T. Comment.70.

26 Sphæræ partes locum ex loco mutant,toto manente in æquali loco.1.de Gener. T.Comment.25.

27 Sphæricam figuram omnium figurarum nobiliſſimã eſſe,dixit Democritus.1.de Anima.T.Co.30.

28 Sphæra ſuperior cæleſtis mouet inferiorẽ. 3.de Anima.T.Co.57.

29 Sphæra cæleſtis inferior tribus motibus mouetur.3.de Anima.T.Co.57.

30 Sphærarum aliarum motus perpetuus eſt, ſicut & primi mobilis.12.Metaphyſic.T. Comment.44.

31 Sphæræ cæleſtes ſecundum Eudoxũ & Calippum quadraginta & nouem ſunt. 12.Metaphyſicorum.T.Comment.47.

32 Sphærarum motrices ſubſtantiæ & immobiles tot numero ſunt, quot ſunt ſphæræ ipſæ.12.Metaphy.T.Co.48.

33 Sphærarum cæleſtium motus omnis ordinatur ad motum alicuius ſtellæ.12.Metaphyſi.T.Co.48.

34 In Sphæris cæleſtibus, impoſſibile eſt, eſſe

alias lationes præter illas, ex quibus accidit diuerſitas motus ſtellarum.12. Metaphyſicorũ.T.Comment.48. Quære Cælum Planeta.✳.

SPINVS.

1 Spinus lapis naſcitur in Bythinia Thraciæ, ubi metalla effodiuntur, quo ferunt ignem incendi.de Admir.Aud.32.

2 Spinus lapis etiã ſi conteratur, incendit, & ſi in puluerẽ redigatur, aqua aſperſus flammas emittit.de Admir. Aud.38.

SPIRATIO.

1 Spiratio ad cordis refrigerationẽ data ẽ animalibus a natura.de Sõ.& Vig.c.2.I.

2 Spirationis cauſa aĩalibus aliquibus uita aut nõ uita cõtingit.de Iuuẽt.& Senect. c.1.A. Quære Reſpiratio.✳.

SPIRITVS.

1 Spiritus eſt fluxus aeris in longitudinem continuus.4. Meteor.c.48.

2 Spiritus compreſſio auget robur conantibus in labore aliquo.7.Politic.ca.17.B. Quære Exhalatio.Reſpiratio.✳.

SPISSVM.Quære Denſum.

SPONTE.

Sponte facere eſt cognoſcentis & nõ coacti facere.1.Rhetoricor.cap.10.A.Quære Voluntarium.

SPONGIA.

Spongia nec in potentia nata eſt ſonare. 2.de Aĩa.T.Co.77.✳.

SPORADES. Inſulæ poſt Cycladas. Dictæ ſporades, quia ſparſim iaccant.

Sporades inter minores inſulas cõnumerantur.de Mund.ad Alex.c.1.E.

SPORADES STELLAE.Id ẽ ſparſæ. Quære Lacteus circulus.12.

SPVRIVS.

Spurios quædam reſpublicæ admittunt ad gubernationẽ.3.Polit.c.3.H.

SQVAMMA.

Squammæ piſcium exhalatione fumoſa conſtant.4.Meteor.T.Com.48. Quære Piſcis.2.Viſibile.17.✳.

STABELBIVS.Dux quidam.

Stabelbius quopacto milites fraudauerit ſuis ſtipendiis, habes.Oecon.Pub.B.

STANNVM.Metallum uulgo notum.

1 Stannum aqueum eſt, quia ſoluitur a calido.4.Meteor.T.Co.52.

2 Stannum odorabilius eſt aliquibus metallis, aliquibus uero eſt minus odorabile. de Sen.& Sen.c.5.D.

3 Stannum quod apud Celtas naſcitur, celerius liqueſcit, q̃ plumbum, & aliquãdo liqueſcit in aqua & maximo frigore. de Admirand. Aud.46.

STATIO.Eius quod prius mouebatur.

STARE.

1 omne quod Stat, id eſt tẽdit ad quietem, mouetur, quando ſtat.6.Phyſi.T.Co.67.

2 Statio, & omne quod ſtat, ſtat in tẽpore. 6.Phyſic.T.Co.68.

3 in Statione quid dicitur primum, oſtenditur.6.Phyſic.T.Co.70.

4 in Statione non eſt accipere primam partem.6.Phyſic.T.Co.71. Quære Motus. Quies.Quieſcere.

STATEVSIS.Indigeſtionis ſpecies, inttpretatur excaldatio.Quære Excaldatio.

STATVS.Propoſitionis & temporis.

1 Status ſi eſt in propoſitionibus affirmatiuis, eſt etiam in negatiuis.1.Poſterio.T. Comment.44.

2 Status ætatis eſt medium inter augmẽtum & diminutionem partis refrigeratiuæ.de Vit.& Mort.c.1.E.Quære Aetas. Finis.Quies.

STATVA.Qua donabãtur publice de republica bene meriti.

1 Statuæ in foro Athenienſi primo poſitæ ſunt Ariſtogitoni & Harmodio tyrannicidis.1.Rhetor.c.9.M.

2 Statuæ Cypſelidarũ.Quære Cypſelidæ.2 Dædalus.

STELLA. Pro planetis & iis, quæ ſunt in octaua ſphæra, & pro tranſcurrentibus in aere ignibus.

1 Stellas, qui dixerũt, eſſe igneas, ideo dixerunt, quia corpus cæleſte igneum dicũt. 2.de Cæl.T.Co.41.

2 a Stellis generatur lumen & calor, attrito aere & confricato a motione ſtellarum. 2.de Cæl.T.Co.42.

3 Stellæ non caleſiunt, aut igniuntur, quia feruntur in ſua ſphæra, & nõ in aere, ubi alia corpora mouentur, quæ caleſiunt.2. de Cæl.T.Co.42.

4 Stellæ nec igneæ ſunt, nec in igne feruntur.2.de Cæl.T.Co.42.

5 Stellæ traſferri uidentur, & totum cælũ. 2.de Cæl.T.Co.43.

6 Stellas & cælũ ſimul quieſcere, terra quieſcente, impoſſibile eſt, 2.de Cæl.T.Cõment.43.

7 Stellas non moueri niſi motu ſui orbis, pbatur.2.de Cæl.T.Co.43.& ultra.

8 Stellæ ſi per ſe moueantur, & non feranẽ cũ ſuis orbibus, ſequeretur, ꝙ nõ eadem eſt circulorũ & ſtellarũ uelocitas, quod ẽ irrationabile.Nam uidemus & ſtellam & circulũ ſuã ſimul finire lationẽ, 2.de Cæl. T.Comment.44.

9 Stellas moueri eadem uelocitate cum ſuis circulis, ſi ab illis non feruntur, non eſt rationi conſonũ.2.de Cæl.T.Co.44.

10 Stellæ ſi non ferũtur ab orbe, in quo ſunt, ſequeretur, ꝙ ſtella, quæ erat tardior, ſit uelocior, ſi transferatur in alium circulum maiorẽ, aut econtrario, & ſic non habebit motum proprium.2.de Cæl.T.Co.45.

11 Stellæ ſi mouentur, & orbes quieſcunt, q̃ ſequantur inconuenientia, oſtenditur.2. de Cæl.T.Co.46.& ultra.

12 Stellas infixas eſſe ſuis orbibus, & ab ipſis ferri, rationi conſonũ eſt, & nullum inconueniẽs ſequitur.2.de Cæ.T.Co.46.

13 Stellæ ſi per ſe mouerentur, mouerentur motu conuenienti corpori ſphærico, qui eſt aut uolutatio, aut circumgiratio.2.de Cæl.T.Co.48.

14 Stellæ ſphæricæ ſunt, ut antiqui dicunt, & conſonum eſt rationi.2.de Cæl.T. Comment.48.

15 Stellæ ſi mouerẽtur motu uolutationis, in eodem loco manerent, & locum non mutatur.2.de Cæl.T.Co.48.

16 Stellæ uidentur locum mutare, & omnes dicunt idem.2.de Cæl.T.Co.48.

17 Stellæ fixæ uidentur ſcintillare propter uiſus nr̃i infirmitatem.2.de Cæl.T.Co.48.

18 Stellæ fixæ maxime diſtant a nobis.2.de Cæl.T.Co.48.

19 Stellæ non mouentur motu uolutationis, quia uertuntur.2.de Cæl.T.Co.48.

20 Stellæ cum non moueantur motũ conuenienti corporibus ipſarum, non mouẽtur per ſe.2.de Cæl.T.Co.49.

21 Stellæ nullum inſtrumentum habent, quo moueantur per ſe, & ſi mouerẽtur per ſe, irrationabile eſſet dicere, ꝙ natura non dediſſet eis inſtrumenta, quæ tamen omnia abſtulit.2.de Cæl.T.Co.49.

22 Stellæ rationabiliter ſunt ſphæricæ, quia non mouentur per ſeipſas. 2. de Cæl.T. Comment.51.

23 Stellæ omnes ſunt ſphæricæ figuræ, quia luna eſt ſphæricæ figuræ, cum omnes ſint ejuſdem figuræ.2.de Cæl.T.Co.51.59.

24 Stellarum motu harmoniam fieri, aliqui dixerunt, ſed non ſic ſe habet ueritas. 2. de Cæl.T.Co.52.

25 Stellarum motu ſonum fieri, quidam putabant, quia erant corpora magna multa, & celerrime mota.2.de Cæl.T.C.52.

26 Sellarũ motu fit ſonus harmonicus propter celeritatẽ & ꝑportionẽ motus ſtellarum, ut quidã dicunt.2.de Cæ.T.Co.52

27 Stellarum motu fieri ſonum harmonicũ, qui dicunt, dicunt quidem alliciẽter & muſice, ſed impoſſibile eſt ita ſe habere.2.de Cæl.T.Co.52.& ultra.

28 Stellarum motu ſi ſonus fieret, paterentur hæc inferiora ab illo, cum alii minorũ corporum ſoni inanimatorum corporũ moles deſtruant, ut ſonus tonitrui lapides diſſipat.2.de Cæl.T.Co.53.

29 Stellas non facere ſonum, argumentum eſt, per ſe nõ moueri.2. de Cæl.T.Co.45.

30 Stellæ ſi per ſe mouerentur per aerem aut ignem, ſonum facerẽt uehementem, qui audiretur, & corrumperet corpora.2.de Cæl.T.Co.56.

31 Stellæ cum non faciant ſonum, nec mouẽtur motu animantis, nec uiolento.2.de Cæl.T.Co.56.

32 Stellæ ſi per ſe mouerentur, nihil permaneret in ſuo eſſe eorum, quæ hic ſunt. Ideoq; natura prouidit in hoc, ne haberẽt motũ per ſe.2.de Cæl.T.Co.56.

33 Stellarum ordinem & diſpoſitionem & interualla ſufficienter tradit aſtrologia.2.de Cæl.T.Co.57.

34 Stellarum motus tardiores aut ueloclores fiunt ex interuallis & diſtantia a terra & prima ſphæra ſuprema.2.de Cæl.T.Cõment.58.

35 Stellarum motus tanto ſunt ueloclores, quanto ſtellæ magis diſtant a ſuprema ſphæra, tardiores autem, quanto magis appꝛopinquãt ſupremæ ſphæræ.2. de Cæl. T.Comment.58.

36 Stellæ omnes ſphæricæ figuræ ſunt, quia cum non ſint natæ per ſe moueri, talem figuram debent habere, q̃ conueniat immobilibus progreſſiue.2.de Cæl.T.Cõment.58.

37 de Stellis tractare potius cenſendum eſt ueneratione dignum q̃ temerarium.2.de Cæl.T.Comment.60.

38 Stellarum accidentia q̃uis ſint remota a nobis, magis q̃ ipſa corpora diſtent, non eſt tamen irrationabile quærere de dubitationibus circa ipſas.2.de Cæl.T.Co.60.

39 Stellæ quare tot ſunt in ſupremo orbe, ut non poſſint numerari, in aliis autem non niſi una reperiatur, oſtenditur.2.de Cæl. T.Co.61.Quære Cælum.

40 Stellarum actiones ſunt tales, quales animalium & plantarum in multiplici operatione.2.de Cæl.T.Co.63.

41 Stellæ fixæ ſemper eiſdem locis oriuntur, & occidunt reſpectu noſtro, quod ſecus eſſet, ſi terra moueretur uel circa medium

uel in medio.2.de Cæl.T.Co.97.

42 Stellarum apparentiæ oſtẽdunt terræ par uitatẽ & rotũditatẽ.2.de Cæl.T.Co.110.

43 Stellæ aliquæ uidentur in Aegypto & Cypro,quæ non uidentur circa regionẽ ſeptentrionalem.2.de Cæl.T.Co.110.

44 Stellæ eiuſdem naturæ ſunt in corpore cæleſti,in quo feruntur.3.de Cæl.T.Cõment.41.

45 Stellas igneas eſſe,dixerunt quidam abſurde & pueriſi ſimplicitate.1.Meteoror.cap.3.D.

46 Stellas putare exiguas,quia ſic uidentur cernentibus,ſimplicis animi eſt.1.Meteo.cap.3.D.

47 Stellæ aliquæ licet moueantur uelociſſime,non tamen tantum calorem efficiũt in inferioribus,ſicut ſol,quia multũ a nobis diſtant.1.Meteor.c.4.F.

48 Stellæ tranſcurrentes fiunt,quãdo hypeccauma,id eſt ſuccenſio ſeu materia illa ſuccendi facilis incenditur ſecundum longitudinem & latitudinem multipliciter diſperſa.1.Meteor.c.4.B.

49 Stellæ tranſcurrentes eandem cauſam habent,ut fiant,quam dali,id eſt torres ſiue titiones,& æges,id eſt capræ,& flammæ ardentes,differunt tamen ſecundum magis & minus.1.Meteor.c.5.A.

50 Stellæ trãſcurrentes maxime feruntur in latus & in obliquum,quia motu duplici mouentur,uiolẽto deorſum,naturali surſum.1.Meteor.c.5.E.

51 Stellæ motu tardo uidentur nobis moueri,quia longiſſime a nobis diſtant.1.Meteor.c.5.E.

52 Stellæ erraticæ in circulo Zodiaco feruntur.1.Meteororum.capit.6.C.& capit.8.B.

53 Stellæ erraticæ ſæpe uidentur ſimul omes eleuatæ ſuper orizontem.1.Meteororum.cap.6.C.

54 Stellas erraticas quidam dixerunt,efficere cometam,ſed nec cometam eſſe ex erraticis,nec ex erraticarum coniunctione,probatur.1.Meteororum.capit.6.per totum.

55 Stellæ fixæ aliquando accipiunt comam,quod non modo Aegyptii tradunt,ſed & ipſe Ariſtoteles uidit ſtellã quandã in femore canis comatam.1.Meteororum.capit.6.D.

56 Stellas erraticas inter ſe & cum fixis conuenire, dicunt Aegyptii.1.Meteororum.cap.6.E.

57 Stellis erraticis & fixis etiam conuenientibus,non fiunt cometæ.1.Meteororum.cap.6.E.

58 Stellæ q̃uis maiores aliæ & aliæ minores appareant,ſingulæ tamen indiuiſibiles eẽ uidentur, & propterea ſi coniungerẽtur, non uiderentur maiorem facere magnitudinem.Nam indiuiſibile indiuiſibili additum non facit maius,ut ipſarum coniunctione fieret cometa.1.Meteororum.capit.6.E.

59 Stellæ erraticæ & fixæ q̃q̃ uidentur fieri cometæ,quia motu illarum exhalatio aliquando ſuccenditur,& crines uidẽtur circumpoſiti ſtellæ,ſicut halo lunæ,tamen in aere illi crines ſunt & non in ſtellis.1.Meteor.cap.7.C.

60 Stellas fixas magis diſtare a terra q̃ ſolẽ, oſtendunt aſtrologica theoremata.1.Meteoror.c.8.C.

61 Stellas fixas omnes,neceſſe eſt,a ſole illuminari,cum conus ſeu cuſpis umbræ terræ non pertingat ad illas propter maximam diſtantiam.1.Meteororum.capit.8.C.

62 Stellarum erraticarum motu exhalatiões maxime ſecernuntur, ut raro conſiſtere poſſint.2.Meteor.c.8.G.

63 Stellæ maiores apparent orientes atq; occidentes q̃ in medio cæli propter interpoſitos uapores,quibus refrãgitur uiſus.3.Meteor.c.4.B.

64 Stellis utuntur aſtrologi ut punctis.3.Meteor.T.Co.8.

65 Stellæ aliæ ſunt fixæ in octaua ſphæra, aliæ in aliis orbib9.Illæ motu octauæ ſphæræ ſemper feruntur æque diſtãtes, hæ uero tardius aut uelocius mouentur, prout ſui cuiq; ſunt orbes.de Mund.ad Alexan.capit.1.C.

66 Stellæ fixæ in octaua ſphæra ingẽti multitudine conſtant.de Mundo ad Alexan.cap.1.C.

67 Stellæ erraticæ ſeptem ſunt.de Mund.ad Alexand.c.1.C.

68 Stellarum natura perpetua ſubſtantia q̃dam eſt,& id,quod mouet perpetuũ eſt, & prius eo,quod mouetur.12.Metaphyſi.T.Comment.44.

69 ad Stellæ alicuius motum & lationem ordinantur omnes motus cæleſtium orbiũ.12.Metaphyſicorum.T.Com.44.Quære Luna.Planeta.Sol.✳.

STELLIO.Quære Galeotæ.

STENTOR.Vir fuit in exercitu græcorũ ad Troiã,qui tantam uocẽ ædebat, quantam quinquaginta homines ſimul.

Stentor uocaliſſimus fuit.7.Politicorum.cap.4.D.

STEREOMETRIA.

Stereometria,id eſt ſolidorũ mẽſura, ſeu ſcientia ſubalternat ſibi machinariam.1.Poſter.T.Co.30.

STESICHORVS.Poeta lyricus.

1 Steſichori apologum de equo & homine ad Himeræos contra Phalarim habes.2.Rhetor.c.20.B.

2 Steſichorus apud Locros dixit,non oportere contumeliatores eſſe,ne cicadæ humi canant.2.Rhetoricorum.capit.2.B.✳.

STIRPS.Quære Planta.✳.

STYX.Palus inferorum.

Stygem paludem poetæ dicebant eſſe, per quam dii iurabant, oſtendere uolẽtes per hoc,aquã eſſe ante deos, & eſſe principiũ omniũ.1.Metaph.c.3.D.

STOMACHVS. Quære Nutrimentum.26.

STRATIS.

Stratis comicus taxans Euripidem dicebat.Non infundas unguentum,quãdo lẽtem coquis.de Sen.& Sen.c.5.G.

STRYMON.Fluuius Thraciæ.

Strymon fluuius oritur ex Scõbro Græciæ monte.1.Meteor.ca.13.I.

STVDIOSVS.Pro bono & uirtute p̃dito.

1 Studioſus põt praua agere,nõ tñ eſt prauus,quia prauus non dr̃,qui põt,ſed ẽm electionem & appetitum.4.Topic.c.5.D

2 Studioſus omnia iudicat,ut ſunt in ſe, qa eſt uelut regula quædam.3.Ethicorum.cap.4.B.

3 Studioſi uita nõ erit iucũda, niſi opatiões eius iucũdæ ſint.7.Ethic.c.13.B.

4 Studioſi indigent aliquibus, circa quos & cum quibus ipſarum uirtutum moralium operationes exerceant.10.Ethic.c.7.B.Quære Bonus. Vir.

STVLTVS.

1 Stulti aliqñ diuinant,quia cũ uariis imaginibus & phantaſmatibus agitentur,cõtingit aliquando eos uerum dicere. Iuxta illud adagium.Si ſæpe iacias, aliũ alias iacies.de Diuinat.per Som.c.1.H.

2 Stulti & melancholici diuinant,quia mẽs eorum uacua a curis exterioribus maxie mouetur,& ſequitur phantaſmata.de Diuinat.per Som.c.1.M.Quære Auris.3.Diuinatio.Inſaniens.Melancholicus.Somnium.

STVPIDVS.

Stupidus ſeu attonitus eſt, q cũcta & cũctos ueritus in agẽdo & dicendo, expers eſt talis ſolertiæ.1.Mag.Mor.c.30.A.

STVPOR.

1 Stupor uidetur eſſe admiratio ſuperabũdans.4.Topicorum.cap.5.F.

2 Stupor opponitur uerecundiæ per exceſſum.2.Ethic.c.7.E.

SVADENS.SVASIO.

1 Suadens debet oſtẽdere,illa quæ ſuadet, eſſe iuſta,legitima,utilia, honeſta, iucũda, & facilia factu.Quod ſi id oſtendere non poſſit,oſtendat poſſibilia eſſe & neceſſaria.Rhetor.ad Alexand.cap.1.A.

2 Suaſio eſt exhortatio ad aliquid eligendũ aut faciendũm aut agendum. Rhetor.ad Alexandrum.c.1.A.Quære Perſuaſio.

SVAVE.

Suaue ſic ſe habet ad uoluptatem,ſicut utile ad bonum.4.Topicorum.c.4.A.

SVBCONTRARIAE Propoſitiones.

1 Subcontrarias enunciationes, contingit, ſimul eſſe ueras.1.Perihermenias.capit.15.A.

2 Subcontrariæ opponuntur ſecũdũ locutionem,nõ tñ ſecundũ ueritatẽ.2.Periher.c.15.Quære Contrariæ.Propoſitio.

SVBDITVS.

Subditi inſurgunt aduerſus eos,qui eis p̃ſunt aut propter metum,aut propter cõtumeliam,aut propter contemptũ,aut propter ablationem propriarum rerum.5.Polit.c.10.D.Quære Dñs.Rex.Seruus.

SVBIECTVM. De quo aliquid dicit̃, & cui aliquid ineſt.

1 de Subiecto aliqua dicuntur,ſed in nullo ſubiecto ſunt,ut hõ de ſubiecto aliquo dicitur,in ſubiecto nullo eſt.Prædica.c.2.B

2 in Subiecto aliq̃ ſunt, & de ſubiecto nullo dicuntur, ut quædam grammatica in ſubiecto aliquo eſt,de nullo uero dicitur.Prædicamentorum.cap.2.B.

3 in Subiecto aliqua ſunt,& de ſubiecto dicuntur,ut ſcientia in ſubiecto aliquo eſt, & de aliquo dicitur,puta de grammatica.Prædicament.c.2.B.

4 in Subiecto eſſe,dicit̃, ꝙ cum aliquid ſit in aliquo,non ut pars eius, impoſſibile ẽ eſſe ſine eo,in quo eſt.Prædicam.c.2.B.

5 in Subiecto nec aliqua ſunt,nec de ſubiecto aliqua dicuntur, ut quidam homo, quidam equus.Prædicam.c.2.C.

6 de Subiecto quæ dicuntur,neceſſe eſt,de eorum ſubiecto & nomen & rationẽ prædicari.Prædicam.c.5.B.

7 in Subiecto q̃ ſũt, in plurimis eorum nec

nomẽ, nec ratio prædicaẽ,in aliquibus tamen nihil prohibet,nomen prædicari, rationem uero prædicari, impoſſibile eſt. Prædicament.c.5.B.

8 de Subiecto dicuntur omnia illa,q̃ de prædicato dicuntur . Prædicament.cap.5.G.

9 Subiectis uariatis penes finitum & infinitum,ſumuntur duæ oppoſitiones & quattuor enunciationes , quando eſt ſecundũ adiacẽs prædicatur,& totidem oppoſitiones , quando eſt tertium adiacens prædicatur.2.Periherme.c.1.B.

10 de Subiecto infinito enunciationes differunt ab enunciationibus, q̃ ſunt de ſubiecto finito , quia non ſe habẽt ad illas quãtum ad conſequẽtias.2.Periherme.c.1.B.

11 Subiecti paſſiones & per ſe accidẽtia ſunt, q̃ oſtendit demonſtratio.1. Poſter.T.Cõment.22.

12 Subiecti alicuius proprium quando aſſignetur bene aut male,habes.5.Topic.per totum.Quære Proprium.

13 Subiectum prius eſt prædicato,& eius eſt principium.1.Phyſic.T.Co.52.

14 Subiectum ſupponitur in quacumq; factione.1.Phyſic.T.Co.60. & ultra.

15 Subiectum & quod fit, unum re eſt , duo ratione.1.Phyſic.T.Co.60.61.

16 Subiectum id eſt materia & forma ſunt cauſa per ſe rerum naturalium.1.Phyſic. T.Co.65.66.

17 Subiectum dicitur illud, quod eſt affirmatione monſtratum .5.Phyſic.T.Co.7.

18 Subiectum generationis quodammodo non eſt ens ſimpliciter, quia non eſt ens in actu,& quodãmodo eſt ens ſimpliciter, quia in potentia . 1. de Gener.T.Comment.11.12.

19 Subiectum aliud eſt a paſſione, q̃ de ſubiecto nata eſt dici.1.de Gener.T.Co.23.

20 Subiectum quanto eſt nobilius, tanto illiꝰ diſpoſitiones ſunt nobiliores.7.Politicorum.cap.1.C.

21 Subiectum eſt, de quo alia dicuntur , & ipſum de nullo dicitur.7.Metaphyſicorũ. T.Comment.7.

22 Subiectum primũ maxime uidetur ſubſtãtia eſſe.7.Metaphy.T.Co.7.

23 Subiectum quod eſt prima ſubſtantia, diuiditur in materiam formam & totum compoſitum.7.Metaphy.T.Co.7.

24 Subiectum eſt,quod affirmatione mõſtratur.11.Metaphy.c.10.B.

25 Subiectum unum contrariorum ſuſceptibile ponendum eſt , quod ab utroq; contrariorum differat.12.Metaphy.T.Co.7.

SVBSOLANVS. Ventus.

1 Subſolanus,qui & Apeliotes, flat ab ortu æquinoctiali.2.Meteor.c.6.H.

2 Subſolanus opponitur Zephyro.2.Meteor.cap.6.E.

SVBSTANTIA.

1 Subſtantia , q̃ proprie & principaliter & maxime dicitur,eſt illa, q̃ nec de ſubiecto aliquo dicitur, nec in ſubiecto aliquo eſt. Prædicament.c.5.A.

2 Subſtantiæ ſecundæ dicuntur ſpecies & genera, in quibus inſunt primæ ſubſtantiæ, quæ principaliter dicuntur ſubſtãtiæ. Prædicament.c.5.A.

3 Subſtantiis primis nõ exiſtentibꝰ , impoſſibile eſt,aliquid aliorum eſſe,quia alia omnia de eis prædicãtur, aut in eis ſunt.Prædicament.cap.5.C.

4 Subſtantiarum ſecundarum ſpecies ſunt magis ſubſtantiæ,quam genus , quia propinquiores ſunt primis ſubſtantiis.Prædicament.cap.5.C.

5 Subſtantiæ primæ euidentius aſſignãtur per ſpeciẽ q̃ per genus.Prædicamẽt.c.5.C.

6 Subſtantiæ primæ, quia ſubiiciuntur aliis omnibus, & omnia de illis prædicantur, uel in ipſis ſunt,dicuntur maxime ſubſtãtiæ.Prædicament.c.5.D.

7 Subſtantiarum primarum nulla magis ſubſtantia eſt q̃ alia. Prædicament.c.5.D.

8 Subſtantiarum tam primarum q̃ ſecũdarum cõmune eſt non eſſe in ſubiecto.Prædicament.cap.5.F.

9 Subſtãtiarũ partes nõ ſunt in aliquo,ut in ſubiecto,ſed ut in toto.Prædicamẽt.c.5.G

10 Subſtantiis ſecundis conuenit prædicari de primis ſubſtantiis,& de earum differẽtiis.Prædicament.c.5.G.

11 Subſtantia omnis uidetur hoc aliquid ſignificare.Quod in primis ſubſtãtiis indubitabile & uerũ eſt, in ſecũdis uero ſimiliter uidetur propter appellationis figuram. Prædicament.c.5.H.

12 Subſtantiæ ſecũdæ ſignificãt quale quid, non tamen quale quid ut accidens.Prædicament.c.5.H.

13 Subſtantiæ nihil eſt contrarium. Non tamen ſolius ſubſtantiæ eſt hæc proprietas, nam qualitati etiam nihil eſt contrarium. Prædicament.c.5 . H.&.14. Metaphyſicorum.cap.1.B.

14 Subſtantia non ſuſcipit magis & minus. Prædicament.c.5.I.

15 Subſtantiæ maxime propriũ uidetur eſſe, ꝙ cum ſit unum & idem numero,contrariorum eſſe ſuſceptiuũ.Prædicamẽt.c.5.L

16 Subſtantiarum ſecundarũ partes ut manꝰ & caput & cætera ideo non dicuntur ad aliquid , quia ſi ſcitur diffinitiue manus, nõ oportet ſcire cuiꝰ ſit manus,quod ſecꝰ eſſet,ſi eſſet ad aliqd.Prædicamẽt.c.7. M.

17 Subſtantiæ primæ,manifeſtũ eſt,ꝙ nõ dicũtur ad aliquid,quia quidã hõ non diciẽ alicuius quidã hõ,nec manus alicuius q̃dã manus.Prædicament.c.7.I.

18 Subſtãtiæ ſecũdæ plures non dicuntur ad aliquid,aliquæ tamẽ ſecundæ ſubſtãtiæ ad aliqd uidẽtur dici , ut caput alicuiꝰ caput manꝰ alicuius manus.Prædicamẽt.c.7.I.

19 Subſtantiæ manifeſtatio quædam eſt diffinitio.2.Poſter.T.Co.2.

20 Subſtantia a ſubſtantia non uidetur differre in eo,ꝙ eſt alicubi eſſe.6.Topic.c.3.T.

21 Subſtantia nõ eſt infinita, niſi per accidẽs. 1.Phyſic.T.Co.15.

22 Subſtantia de ſe non eſt quanta.1.Phyſi. T.Comment.15.

23 Subſtantia nulli eſt accidens.1.Phyſic.T. Comment.27.30.

24 Subſtantia diuiditur in plura.1.Phyſic.T. Comment.28.

25 Subſtantia unum quoddam genus eſt.1. Phyſic.T.Co.50.

26 Subſtantia nulli eſt contraria.1.Phyſic.T. Comment.52.

27 Subſtantia non eſt contraria ſubſtantiæ.1. Phyſic.T.Co.52.

28 Subſtãtia , aut ſubſtantiæ paſſiones uel operationes eſt,quicquid eſt eorum , quæ natura ſunt.3.de Cæl.T.Co.1.

29 Subſtantia ſi non eſt,nec aliquid aliorum prædicamẽtorũ eſt.1.de Gene.T.Co.11.

30 Subſtantiæ generatio eſt ex non ſubſtantia , ſi generatio ex non ente ſimpliciter ſit.1.de Gener.T.Co.11.

31 a Subſtantia non ſunt ſeparabiles qualitates.1.de Gener.T.Co.11.

32 Subſtantiæ ſolius eſt geñatio.1.de Gener. T.Comment.11.

33 Subſtantia magis dicitur,cuiꝰ differentiæ hoc aliquid magis ſignificant.1.de Gener. T.Comment.18.

34 Subſtantia minus dicitur,cuius differẽtiæ magis ſignificant priuationem.1.de Gener.T.Co.18.

35 Subſtantiarũ alia materia , alia forma,alia cõpoſitũ ex iis.2.de Aĩa.T.Co.2.24.

36 Subſtãtia de nullo ſubiecto prædicatur. de Longit.& Breuit Vit.c.1.F.

37 Subſtãtia eſt principalr̃ ens tanq̃ propago entiũ.1.Ethic.c.6.A.

38 Subſtãtia non poteſt eſſe ſeparata ab eo, cuius eſt ſubſtãtia.1.Metaphy.T.Co.33.

39 de Subſtantiis omnibus an ſit una ſcientia,an plures , diſputatur.3. Metaphyſic. T.Co.5.& ultra.

40 Subſtãtiæ nõ eſt demõſtratio.3.Metaphy. T.Co.6.&.6.Metaphy.T.Co.1.

41 Subſtantiæ omnes an ſint ſenſibiles , an ſint aliæ,q̃ non ſint ſenſibiles, an omniũ ſubſtantiarũ ſit unũ genus, diſputatur.3. Metaphy.T.Co.7.

42 Subſtantia eſt prima inter omnia entia.4. Metaphy.T.Comment.2.&.7. Metaphy. T.Comment.2.

43 Subſtantiæ partes quot ſunt,totidem ſunt partes primæ philoſophiæ.4. Metaphy. T.Comment.4.

44 Subſtantia dicitur quadrupliciter.Primo, ſecundum ꝙ ſubſtantiæ particulares dicũtur ſubſtantia,ut terra,& ignis,& aqua, & animalia,& dæmonia,& partes iſtorũ, & propterea hæc dicuntur ſubſtantiæ,qa non de ſubiecto dicũtur, ſed alia dicũtur de iis.Secundo dicũtur ſubſtãtiæ, q̃cunq; ſunt cauſa,ut tales ſint ſubſtãtiæ, ſicut aĩa eſt cauſa aĩalium.Tertio ſubſtantiæ dicũtur partes,q̃ ſunt in talibus diffiniẽtes,atq; hoc aliquid ſignificãtes,hoc tamẽ ſecũdũ opinionem quorundã.Quarto diciẽ ſubſtantia quod quid erat eſſe, cuius ratio eſt diffintio , & hæc ſubſtantia uidetur unius cuiuſq;.Qui tamen modi ad duos reduci poſſunt,ut dicatur ſubſtantia ipſum ſubiectum ultimũ , quod non ulterius de alio dicitur,& id, quod hoc aliquid ac ſeparabile eſt, & tale eſt ſpecies & forma uniuſcuiuſq;.5.Metaphy.T.Co.15.

45 Subſtantiæ differentia eſt quale.5.Metaphyſic.T.Co.19.

46 Subſtantia dicitur ens ratione ſuiipſius. 7.Metaphy.T.Co.2.

47 propter Subſtantiam ſunt accidentia.7. Metaphy.T.Co.3.

48 Subſtantia eſt,quod primo eſt ens & non ſecundum aliquid , ſed ſimpliciter ens.7. Metaphy.T.Co.4.

49 Subſtantiã eſſe inter omnia entia primã ratione cognitione & tempore,probatur. 7.Metaphy.T.Co.4.

50 Subſtantia eſt ſeparabilis ab accidentibus, accidentia uero non ſunt ſeparabilia a ſubſtantia.7.Metaphy.T.Co.4.

51 Subſtantia uidetur manifeſtiſſime ineſſe corporibus.Vnde animalia, & plantas & partes horum , & elementa & cælum, & ſydera ſubſtantias dicimus.7.Metaphy. T.Comment.5.

52 Subſtantiarũ plures ordines poſuit Speuſippus inchoans ab uno. Et ſubſtãtiæ cuiuſlibet principia aliud quidem numerũ, aliud magnitudinẽ. Deinde ponebat ſubſtantiam animæ,& hoc modo extendebat ſubſtantias.7.Metaph.T.Co.5.

53 Subſtantiarum tria genera poſuit Plato ſcilicet mathematica ſeparata,ideas,& corpora ſenſibilia. 7.Metaph.T.Co.5.

54 Subſtantia ad minus quattuor modis dicitẽ,ſcilicet,quod qd erat eẽ,& uniuerſale genus & horũ ſubiectũ.7.Metap.T.C.7.

55 Subſtantia uidetur eſſe maxime ſubiectũ primum.7. Metaph.T.Co.7.

56 Subſtantia prima dicitur de materia & forma,& de compoſito ex his.7. Metap. T.Co.7.44.

57 Subſtantiæ conuenit eſſe ſeparabilẽ,& eẽ hoc aliquid.7.Metaph.T.Co.8.

58 Subſtantias ſenſibiles eſſe,ab omnibus cõceditur.7.Metaph.T.Co.9.

59 Subſtantiæ ſenſibilis quod quid erat eẽ quid ſit,oſtenditur rationibus logicis.7. Metaph.T.Co.11.& ultra.

60 Subſtãtiæ ſoli9 primo & maxime & ſimpliciter eſſe diffinitionẽ,probatur.7. Metaphyſic.T.Co.13. & ultra.

61 Subſtantiæ primo cõuenit ipſum eſt,aliis uero quodãmodo.7.Metaph.T.Co.14.15

62 Subſtantiæ ſenſibilis partes,ex quibus ipſa componitur,quæ,& quot ſint, & quæ priores,& quæ poſteriores, oſtenditur.7. Metaph.T.Co.33.& ultra.

63 Subſtantia unum quid atq; hoc aliquid ſignificat.7.Metaph.T.Co.43.

64 in Subſtantia rei non eſt ordo.7. Metaphyſic.T.Co.43.

65 Subſtantia prima quæ propria cuiuſq; ẽ, nulli ineſt.7.Metaph.T.Co.45.

66 Subſtantia id eſſe dicitur, quod de ſubiecto non dicitur.7.Metaph.T.Co.46.

67 Subſtantia impoſſibile eſt,ꝙ ſit ex nõ ſubſtantiis,ſi tamen ex aliquibus.7.Metap. T.Co.47.

68 Subſtantiis impoſſibile eſt,ꝙ ſint priora accidentia,aut paſſiones.7. Metaphy. T.Co.47.

69 Subſtantia, impoſſibile eſt,ꝙ ſit ex duabus ſubſtãtiis,quæ ſint in ea actu.7.Metaphy.T.Co.49.

70 Subſtantia quodammodo eſt ex ſubſtantiis quodammodo ex non ſubſtantiis.7. Metaph.T.Co.50.

71 Subſtantiarum alia eſt ſicut forma,alia ſicut compoſitum ex materia & forma.7 Metaph. T.Co.53.

72 Subſtantiæ illæ ſunt corruptibiles, q̃ ſunt compoſitæ ex materia & forma,quia earum tantum eſt generatio.7. Metaph.T. Comment.53.

73 Subſtantiæ partes,ex quibus ipſa cõponitur,non eſſe actu ſubſtantias,ſed potentia,oſtenditur.7.Metaph.T. Co.56.

74 Subſtãtias ſeparatas etiam ſi non cognoſcamus,non tamen ideo illas eſſe, negare debemus.7.Metaph.T.Co.58.

75 Subſtãtia & quod quid erat eſſe eſt principiũ & cauſa.7.Metaph.T.Co.59.

76 de Subſtantiis ſimplicibus non eſt aliqua quæſtio,aut doctrina,ſed alius quidã modus.7.Metaph.T.Co.60.

77 Subſtantiæ ſenſibiles,ut elementa,animalia,plantæ,& partes earum, cælũ & aſtra ſubſtantias eſſe,conceditur ab omnibus. 8.Metaph.T.Co.1.

78 Subſtantia dupliciter dicitur, ſcilicet pro quidditate alicuius ſubſtantiæ naturalis. Alio mõ,ut dicimus gen9 magis eſſe ſubſtantiam q̃ ſpeciem, & uniuerſalia magis q̃ ſingularia.8.Metaph. T.Co.2.

79 Subſtantiæ ſenſibiles omnes habẽt materiam.8.Metaph.T.Co.3.

80 Subſtantiarũ earũ,quæ ſunt ſm rationẽ, aliæ ſunt ſeparabiles,aliæ nõ ſunt ſeparabiles.8. Metaph.T.Co.3.

81 Subſtantia,quæ diffiniri debet, oportet,ꝙ ſit compoſita,ſiue ſit intellectualis,ſiue ſit ſenſibilis.8.Metaph.T.Co.9.

82 Subſtantiæ rerũ in quattuor ſimiles ſunt numeris.8.Metaph.T.Co.10.

83 Subſtantia ſpecifica nõ ſuſcipit magis aut minus,ſicut nec numerus.8. Metaph. T. Comment.10.

84 ad Subſtantiæ prædicamentum referuntur omnia alia prædicamenta,nã ſecũdũ rationem communem ſubſtantiæ cætera dicuntur.9.Metaph.T.Co.1.

85 Subſtantiam rei,Pythagorici & Plato dixerunt,eſſe unum.10. Metaph.T.Co.2.

86 ad Subſtantiam non eſt motus.11.Metaphyſi.c.10. D.

87 Subſtantiæ principia & cauſas conſyderare metaphyſici eſt.12.Metaph.T. Co.1.& ultra.

88 Subſtantia prima eſt inter omnia entia. 12.Metaph.T. Co.2.

89 Subſtantiæ tres ſunt, una ſenſibilis, q̃ in duo genera diuiditur,ſcilicet in corruptibilia & in incorruptibilia,tertia immobilis.12.Metaph.T. Co.5.

90 Subſtantia ſenſibilis mutabilis eſt.12. Metaph.T. Co.6.

91 Subſtantiæ mutabilis tria ſunt principia ſcilicet materia forma & priuatio.12. Metaph.T.Co.12.

92 Subſtantiæ cuiuſlibet rei naturalis tria ſunt,ſcilicet materia forma & compoſitũ. 12.Metaph.T.Co.14.

93 Subſtantiam aliquam eſſe oportet æternam & incorruptibilem.12.Metaphy. T. Comment.29.

94 Subſtantiæ antecedunt omnia alia.12. Metaph.T.Co.29.

95 Subſtantias,quæ ſunt principia motus, ſine materia eſſe oportet.12.Metaphy.T. Comment.30.

96 Subſtantia quod prius eſt,ſubſtãtiam eſſe neceſſe eſt.12.Metaph. T.Co.44.

97 Subſtantiæ tot neceſſario ſunt natura perpetuæ & p ſe immobiles,quot ſunt ſphæræ planetarum.12.Metaph.T.Co.44

98 Subſtantiæ aliquæ ſeparatæ præter ſenſibiles ſi non ſunt,nec eſt ordo,nec generatio,nec cælum,neq; primum.12.Metaph. T.Co.56.

99 Subſtantias ſenſibiles,dixerunt Pythagorici,conſtare ex numeris,qui mathematicũ & nõ ſeparatum ponebãt.13.Metaph. cap.6.D.

100 Subſtantiam nõ cõſtare ex numeris oſtẽditur.13.Metaphyſicorum.c.7.per totum. & ultra.

101 Subſtantiæ nil eſſe contrarium, ratio ipſa teſtatur.14.Metaph.c.1.B.

102 Subſtantiarum cauſas nõ eſſe numeros, oſtenditur.14.Metaph.c.3. & ultra.

103 de Subſtantia ſenſibili tam corruptibili q̃ incorruptibili conſyderat phyſicus,quia utraq; eſt cũ motu.14.Metap.T.C.6.✳.

SVBSTANTIA.Pro facultatib9. Quære Diuitiæ.Facultates.Hereditas.

SVBTILE. SVBTILITAS.

1 Subtilitas eſt qualitas contraria groſſitiei ſecundum tactum.2.de Gener.T.Co.8.

2 Subtile eſt humidi effectus.2.de Gener. T.Co.10.

3 Subtile eſt repletiuum & paruarum partium,& totum tangit.2.de Generatiõe T.Co.10.

SVCCINVM.Quære Electrum.

SVCCVLA.Quæ porca Victruuio eſt, inſtrumentum, quod torcular cõplectiẽ. Succulæ graciliores cur facilius mouenẽ q̃ craſſiores ab æquali ui,habes. Mechanicor.c.12.A.

SVDARE.SVDOR.

1 Sudor ſalſus eſt.2.Meteor.c.1.B.

2 Sudor excernitur una cum ſupuacaneo humore.2.Meteor.c.3.H.✳.

SVFFICIENTIA. SVFFICIENS.

1 Sufficientius quod eſt,expetibilius eſt.2. Polit.c.1. E.

2 Sufficientia rerũ neceſſariarũ ad uitã ſtatuere,neceſſarium eſt ad bonã rempublicam,ſed quẽadmodũ id fiat,nõ facile eſt comprehendere.2.Polit.c. 7.A.

SVFFOCATIO. SVFFOCARE.

1 Suffocaẽ ſi aial ſpirans in aqua,uidemus bullas fieri.de Reſpir.c.1.G.H.

2 Suffocatio eſt,qñ animal moritur ob refrigerationis penuriam.de Reſpir.c.4.G Quære Piſcis.15.16. Reſpiratio.

SVI.

1 Seipſum nemo uult lædere.5.Ethicorum cap.6.B.

2 Seipſum maxime amare an aliquis debeat,dubitatur, & rationes in utrãq; ptem afferuntur, & tandẽ quomõ debeat fieri, determinatur.9.Ethic.c.8. per totum.

3 Seipſum amare uituperabile eſt,ſi quis tribuat ſibi in honoribus in diuitiis & uoluptatibus,pluſq̃ oportet.Qui uero ita ſe amat,ut iuſta,& honeſta & temperata ſibi uendicet & reliqua,quæ a uirtute proficiſcuntur,non eſt uituperabilis,ſed laudabilis.9.Ethic.c.8.B.C.

4 Seipſum cognoſcere difficillimum eſt, ut ſapientes quidam dixerunt.2. Magnor Mor.c.15. A.

SVLPHVR.

1 Sulphur a ſicca & calida exhalatione fit.3 Meteor.c.6. G.

2 Sulphuris odor corrumpit olfactum. 2. de Anima. T.Co.99.

3 Sulphuris odor quædam animalia necat. de Sen.& Sen.c.5.P.✳.

SVMMVM.

Summum quod eſt,ſemper omnibus expetibilius eſt.7.Polit.c.14. D.

SVMMVM BONVM. Quære Bonũ. Felicitas.

SVM.ES.FVI. Quære Eſt.Eſſe.

SVMPTVS.Quære Magnific9.5.6.7.

SVPERCILIVM.

Supercilia cõiuncta arguunt triſtem,nimis ſeparata fatuum.de Phyſiog.✳.

SVPERFLVITAS.

1 Superfluitas materialis ſequiẽ ad actionẽ & paſſionẽ.de Long.& Breuit. Vit.c.1.G

2 Superfluitas,quæ ex actione & paſſione materialium ſequitur,contrarii rationem habet.de Long.& Breuit. Vit.c.1.G.

3 Superfluitatem emittunt animalia perfecta per inferiorem partem.de Iuuent.&

Senect.c.1.E.Quære Excrementum.✳.

SVPERFICIES.

1 Superficies continuum quoddã eſt, nã poſſumus aliquẽ cõmunẽ terminũ accipe re ſcilicet lineam,ad quã partes illius co pulentur.Prædicam.c.6.A.

2 Superficies communis terminus eſt cor poris,quia ad illam partes corporis copu lantur.Prædicam.c.6.B.

3 Superficiei partes poſitionem habent in continuo.Prædicam.c.6.C.

4 Superficiei primo conuenit coloratum eſſe,& ex conſequenti corpori.3.Topic. cap.3.L.

5 Superficies conſyderat phyſicus ut termi nos corporis,mathematicus uero non.2 Phyſic.T.Co.18.

6 Superficies eſt diuiſibilis ſecundum duo ſcilicet longitudinem & latitudinem.1.de Cæl.T.Co.2.

7 in Superficies diuidens corpora, nõ diui dit totũ in partes,ſed in ea,q̃ differũt ſpe cie ab eo,quod diuiditur. 2.de Cæl. T. Comment.24.

8 ex Superficiebus fieri corpora omnia,q dam dixerunt.3.de Cæl.T.Co.3.

9 Supficies dicere cõponere corpus,eſt cõ tra mathematicas diſciplinas. 3. de Cæl. T.Comment.4.

10 Supficies cõponũt ex lineis, ſi corpa cõ ponũt ex ſupficiebus.3.de Cæl.T.Co.5.

11 Superficies duobus modis coniungi po teſt ſupficiei,aut ſecũdũ lõgitudine aut ſecundũ latitudinem. 3.de Cæl.T.Co.13.

12 Supficies ſi cõponãt corpus,erit tale cor pus,quod nec erit elementum,nec ex ele mentis.3.de Cæl.T.Co.13.

13 Superficies ſi componunt corpus, linea & punctũ grauitatem habent.3.de Cæl. T.Comment.14.

14 Supficies ſicut ſe habet ad corpus, ita li nea ad ſupficiem.3.de Cæl.T.Co.14.

15 Superficies quædam erunt graues, q̃dã leues,ſi corpora componantur ex eis.3. de Cæl.T.Co.14.

16 Supficies, dixit Plato, eſſe principia pri ma,ex quibus corpora fiant,& in quæ re ſoluantur,quod eſt abſurdũ.1.de Gener. T.Co.7.&.2.de Gener.T.Co.5.

17 ex Superficiebus ſi componeretur aliqd, nihil poſſet fieri niſi ſolida.1.de Gener. T.Comment.7.

18 Superficiem,impoſſibile eſt,eſſe materiã. 2.de Gener.T.Co.5.

19 Superficiem⁹ fieri linea mota, dixerũt qui dam.1.de Aia. T.Co.68.

20 Superficies an ſubſtantiæ ſint,an nõ, an principia rerum,an non, dubitatur.3.Me taph.T.Co.17.

21 Superficies eſt diuiſibile quid ſcđm duas dimenſiones.5.Metaph.T. Co.12.

22 Superficies & reliqui termini corporis uidenẽ quibuſdã magis eſſe ſubſtãtia q̃ ip ſum corpus.7.Metaph.T. Co.5.

23 Superficiei eſſe,non eſt eſſe coloratam.7. Metaph.T.Co.11.

24 ex Superficiebus nil poteſt componi. 13. Metaphyſico.c.2.C.Quære Indiuiſibile. Punctum.

SVPERIVS.

1 Superius nullũ participat quod eſt inferi us,bene tamen econtrario.4. Topic.c.2. C.Quære Participare.

2 Superius principalius eſt ſm naturam q̃ inferius.3.de Anima.T.Co. 57.

3 Superius & inferius omnia uiuentia ha bent.de Iuuent.& Senect.c.1.C.

4 Superius & inferius hominis erectum eſt ad ſupremum uniuerſi, plantarum uero ad centrum,brutorum uero ſuperius me diũ eſt inter ſuperius hominis & plãtarũ. de Iuuent.& Senect.c.1.D.

SVPPOSITIO.

1 Suppoſitio eſt,quæ utramuis partem cõ tradictionis aſſumit,id eſt ſignificans ali quid eſſe,uel non eſſe.1.Poſter.T.Co.5.

2 Suppoſitio in quo differt a dignitate,ha bes.1.Poſter.T.Co. 25.

3 Suppoſitio differt a quæſtione & petiti one,quia ſuppoſitio eſt demõſtrabilis nõ monſtrata,accepta tamen,petitio uero eſt indifferens diſcenti.Quæſtio uero eſt cõ traria diſcenti.1.Poſter.T.Co.25.

4 Suppoſitio aut eſt ſicut totum, id eſt uni uerſale,aut in parte,id eſt particulare .1. Poſter.T.Co.25.

SVRDVS.

1 Surdis natis ſapiẽtiores ſunt,qui cæci naſ cuntur.de Sen.& Sen.c.1.G.

2 Surdaſtros efficiunt uehementes ſoni,qa ſenſus læditur ab excellenti ſenſibili . de Somniis.c 2.D.✳.

SVRGERE.A ſomno.

Surgere ante lucem plurimũ prodeſt ad ſanitatẽ & ad curam rei familiaris & ad ſtudium philoſophiæ.1.Oecono. c. 6. D. Quære Exurgere.

SVRSVM.

1 Surſum & deorſum habet locus omnis. 4.Phyſi.T.Co.30.

2 Surſum aut deorſum fertur omne corp⁹ materiale.4.Phyſic.T. Co.30.

3 Surſum & deorſum manifeſta ſunt in ani malibus.2.de Cæl.T.Comment.7.

4 Surſum & deorſum plantæ habent tan tum .2.de Cæl.T.Co.7.12.

5 Surſum & deorſum quoddam principiũ ſunt.2.de Cæl.T.Comment.8.

6 Surſum & deorſum longitudinis ſunt.2. de Cæl.T.Comment.8.

7 Surſum & deorſum augmenti ſunt.2.de Cæl.T.Comment.8.

8 Surſum non inuenitur in omni corpore, ſed in corporibus habẽtibus principium motus in ſeipſis.2.de Cæl.T.Co.9.

9 Surſum & deorſum reperitur in aliqui bus corporibus comparatione ad nos.2. de Cæl.T.Comment.10.

10 Surſum & deorſum non minorem diffe rentiam habent,q̃ ante & retro,& dextrũ & ſiniſtrum.2.de Cæl.T.Co.10.

11 Surſum eſt prius dextro,ſicut longitudo latitudine.2.de Cæl.T.Co.12.

12 Surſum eſt principium longitudinis.2. de Cæl.T.Co.12.

13 Surſum eſt,unde eſt motus. 2.de Cæl. T.Comment.12.

14 Surſum habet quãdã uirtutẽ pricipii ad cæteras ſitus ſpecies.2.de Cæl.T.Co.12.

15 Surſum nobilius eſt deorſum.2.de Cæl. T.Comment.34.

16 Surſum & deorſum nõ poſſunt eſſe,ſi in finitum eſt.2.de Cæl.T.Co.89.

17 Surſum moueri dicimus,quæ a medio, deorſum uero,quæ ad medium mouen tur.4.de Cæl.T.Co.4.

18 Surſum & deorſum quidã non poſuerũt in mundo,quia totum eſt ſimilis figuræ. 4.de Cæl.T.Comment.4.

19 Surſum & deorſum non eſſe in mundo, abſurdum eſt dicere.4.de Cæl.T.Co.4.

20 Surſum in mundo dicimus extremum, quod ſecundum poſitionem eſt ſurſum & natura primum.4.de Cæl.T.Co.4.

21 Surſum & deorſum in mundo eſt, quia medium eſt.4.de Cæl.T.Co.5.

22 Surſum & deorſum non omnibus idem ſunt.2.de Anima.T.Co.38.

23 Surſum quod eſt,principalius eſt natura q̃ inferi⁹.3.de Aia.T.Co.57.Quære An te.Dextrum.Retro.Siniſtrum.

SVS.

Sues ununguli naſcunẽ in Emathia Ma cedoniæ.de Admirand.Audit.61.✳.

SVSAE. Ciuitas Perſidis Metropolis. Quære Alcimedes.

SVSPICIOSVS.

Suſpicioſus eſt,quia incredulus, incredu lus, uero, quia expertus. 2. Rhetorico rum.cap.13.A.

SVVS.A.VM.

Sua qui non curat,aliena ei non tuto tra duntur ex Theodecti lege.2.Rhetorico rum.cap.33.H.Quære Sui.

T

TABELLIO.Quære Magiſtratus memo rialis.

TABERNARIA.

Tabernaria quædã Tarenti die uinum uenditans noctu de bacchabaẽ,a qua ta men clauis,qua tabernam occludebat ſur ripi nunq̃ potuit,etiam multis id curan tibus.de Admirand.Audit.31.

TACTVS. Vnus e quinq; ſenſibus,& pro corporum contactu.

1 Tactu diſcernuntur corpora,quæ tangũ tur.4.Phyſic.T.Co.48.

2 Tactum,quidam dicunt,non generari.1. de Cæl.T.Co.111.

3 Tactus unus ſemper eſt duorum. 1.de Gener.T.Comment.8.

4 ex Tactibus, impoſſibile eſt, magnitudi nem eſſe.1.de Gener.T.Co.8.

5 ſine Tactũ nõ põt eẽ mixtio, neq; actio, aut paſſio.1.de Gener.T.Co.43.

6 Tactus multipliciter dicitur.1.de Genera tione.T.Comment.44.

7 Tactus primo modo eſt habentium mu tuo determinatas magnitudines, & ad hunc tactum requiritur poſitio,& locus, & ꝙ ultima ſint ſimul. 1.de Generatio ne.T.Comment.44.

8 Tactum communem habent mathema tica corpora ſiue ſeparata ſint,ſiue non. 1.de Generatione.T.Co.44.

9 Tactus proprie eſt habentium magnitu dines diuerſas,& quorum ultima ſunt ſi mul & mutuo agunt, & patiuntur. Ad quem tactum requiritur,ꝙ ſint magnitu dines, poſitio, locus, & ꝙ ultima ſint ſi mul,& ꝙ mutuo in ſe agant. 1.de Gene ratione.T.Comment.44.45.

10 Tactus aliquando dicitur eorum,quorũ unum mouet,ita ut tangat,& non tanga tur.1.de Gener.T.Comment.45.

11 Tactus dicitur aliquãdo diuerſarũ magni tudinum, quarum ultima ſunt ſimul & unum,& unum mouet,& non mouetur. 1.de Generatione.T.Comment.46.

12 Tactu determinamꝰ molle & durũ, quia tactus eſt in temperamento & medietate duri & mollis. Excedens igitur illud temperamentum, durum dicitur, molle uero deficiens ab illo temperamento. 4. Meteororum. T. Comment. 30.

13 Tactus eſt primus omnium ſenſuum. 2. de Anima. T. Comment. 17.

14 Tactu prior eſt uiſus, & tactꝰ ſeparari nõ poteſt ab aliis ſenſibus. 2. de Anima. T. Comment. 17.

15 Tactum uidentur habere omnia animalia. 2. de Anima. T. Comment. 17. 27. & de Sen. & Sen. cap. 1. E.

16 Tactus inter omẽs ſenſus maxime neceſſarius eſt, & ideo quædam animalia cum aliis ſenſibus careant, hunc habent. 2. de Anima. T. Comment. 22.

17 Tactus ſenſus eſt, quo animalia alimentum cognoſcũt, nam tactus frigida & calida ſicca & humida cognoſcit, quibus omne animal nutritur. 2. de Anima. T. Cõment. 28.

18 Tactum habentia animalia appetitum habent. 2. de Anima. T. Co. 29.

19 ſine Tactu nõ eſt ſenſus aliquis aliorum, tactus uero ſine aliis ſenſibus eſſe poteſt. 2. de Anima. T. Comment. 31.

20 Tactus plures habet differentias, ut poſſit ſentire plura ſenſibilia ſpecie differentia, ut calidum frigidum, graue & leue, molle & durum. 2. de Anima. T. Co. 63.

21 Tactus certiſſimus ſenſuum eſt in homine. 2. de Anima. T. Comment. 94. & de Sen. & Sen. cap. 4. A.

22 Tactu diſcernuntur homines ingenioſi a non ingenioſis, nã duri carne inepti ſunt mente, molles uero apti. 2. de Anima. T. Comment. 94.

23 Tactus ſi non eſt unus ſenſus, ſed plures, neceſſe eſt, tangibilia nõ eſſe unius generis ſenſibilis. 2. de Anima. T. Co. 106.

24 Tactus, dubitatur, an ſit caro, uel aliquid proportionale carni in non habentibus carnem, an ſit caro medium, tactus uero inſtrumentum aliquod intus. 2. de Anima. T. Comment. 107.

25 in Tactu ſunt plures primæ contratietates, ut calidum frigidum, humidum & ſiccum, molle & durum, & alia ſimilia. Et ideo nõ uidentur eſſe unius generis omnia tangibilia, quia quæ ſunt unius generis, unam tantum contrarietatem primã habent. 2. de Anima. T. Co. 107.

26 Tactus ex hoc uidetur non eſſe caro, quæ tangitur primo, ſed eſſe tactũ aliqd intus, quia ſi quis pelliculam tenuem applicet carni, & ſuper illam tangibile ponatur, ſentitur, cũ tamen pellicula nullũ ſenſum habeat. Et q̃uis tacta carne, ſentiamꝰ tãgibilia, nõ tamẽ ſequitur, carnẽ eſſe organũ tactus. 2. de Anima. T. Co. 109.

27 Tactus ipſiꝰ medium connaturale eſt caro, ſicut ipſius uiſus aer lucidus, & auditꝰ aer tremulus. Differt tamen caro a mediis aliorum ſenſuum, quia alia media nõ ſunt connaturalia, hoc autem eſt connaturale, q̃a oportet corpora naturalia eſſe ſolida, & aer & aqua ſunt fluxibilia. 2. de Anima. T. Comment. 111.

28 Tactum alium eſſe a ſenſu guſtus, argumento linguæ colligitur, in qua tantum fit guſtus, nam ſi idem eſſet tactus & guſtus, quacunq; parte qua ſentimus, guſtaremus, quod tamen non fit. 2. de Anima. T. Comment. 112.

29 Tactus in hoc differt a uiſu & auditu & olfactu, quia tactus cõnaturali medio utitur puta carne, tres uero illi ſenſus medio extraneo ſcilicet aere. Secundo differt ab eiſdem tribus, ꝙ illi duplici immutatione ſentiant, ſcilicet immutatione medii, & immutatione ſenſus, tactus uero unica immutatione fit, qua mediũ ſimul & ſenſus immutantur, ſicut accidit clypeum & militẽ ſimul percuti. 2. de Aĩa. T. Co. 114. 115.

30 Tactus ſenſus intus eſt reconditus. 2. de Anima. T. Comment. 116.

31 Tactus medium caro eſt, quia tangibili ſuper eam poſito, ſentimus, quod non fieret ſi nõ eſſet medium ſecundum organũ tactus. 2. de Aĩa. T. Co. 116.

32 Tactus organum potẽtia eſt ad qualitates primas, & reducitur in actum a tangibili in actu tali. 2. de Anima. T. Co. 117.

33 Tactus tangibilium & intangibilium eſt. 2. de Anima. T. Comment. 120.

34 Tactui terra mixta eſt. 2. de Aĩa. T. Cõment. 130. & de Sen. & Sen. c. 2. N.

35 Tactus & tangibilis actus uterq; nomine caret. 2. de Anima. T. Comment. 140.

36 Tactum non omnia uiuentia habent. 3. de Anima. T. Comment. 60.

37 ſine Tactu nullum animaliũ poteſt eſſe. 3. de Anima. T. Comment. 60. 66.

38 Tactum impoſſibile eſt habere corpora ſimplicia. 3. de Anima. T. Co. 60. 62.

39 Tactus neceſſarius eſt animalibus, quia animal corpus animatum eſt, & omne corpus eſt tangibile, tangibile autem omne eſt ſenſibile tactu. 3. de Anima. T. Comment. 63.

40 Tactum niſi habeat animal, non poterit conuenientia accipere, aut inconueniẽtia fugere, & ſic ſine tactu peribit. Tangibiliũ etiam excellentiæ non ſolum ſenſum, ſed etiam animal corrumpunt. 3. de Anima. T. Comment. 65. 67.

41 Tactus ſenſorium iuxta cor eſt. de Sen. & Sen. capit. 2. N.

42 Tactus non tendit ad locum ſuperiorẽ. de Iuuent. & Senect. capit. 2. B.

43 in Tactu fundãtur alii ſenſus. de Iuuent. & Senect. capit. 2. D.

44 Tactum ad cor tendere, manifeſte uidemus. de Iuuent. & Senect. cap. 2. B.

45 Tactu quæ percipiuntur uoluptates, ſeruiles & belluinæ ſunt. 3. Ethic. capit. 10. C.

46 circa Tactum maxime uerſatur uoluptas. 3. Ethic. cap. 10. D.

47 Tactu non eſt intemperans aliquis in omnibus ſuis partibus, ſed circa quaſdã partes. 3. Ethicorum. capit. 10. D.

48 Tactus impurior eſt uiſu. 10. Ethicorum. capit. 5. C. Quære Tangere. ✳.

TAGVS. Hiſpaniæ fluuius, quem forte Theodorum appellat Ariſtoteles. Quære Theodorus.

TALE.

Tale magis eſt illud, propter quod aliud eſt tale. 1. Poſter. T. Co. 5. & 2. Metaphy. T. Co. 4. Quære Locus dialecticus.

TALIO. Quære Repaſſio.

TALPA.

1 Talpa oculos uidetur habere ſub pelle. 2. de Anima. T. Comment. 131.

2 Talpæ uident in Aetolia, & per agros uenantur locuſtas. de Admirãd. Audit. 27.

3 Talpæ nullæ prorſus inueniri poſſunt in Coronia Bœotiæ, & ſi qua forte illuc delata fuerit, ſtatim interit, reliqua tamen Bœotia talpas ubiq; generat, & alit. de Admirand. Audit. 121. ✳.

TANAIS. Fluuius diuidens Aſiam ab Europa ad ſeptentrionem.

1 Tanais in Mæotidem paludem influit, oritur autẽ Tanais ex Paropamiſo Aſiæ monte. 1. Meteor. capit. 13. F.

2 Tanais non ſemper fluxit, nam locus, unde oritur, aliquãdo fuit aridus. 1. Meteor. capit. 14. L.

3 Tanais ponitur a quibuſdã poſt anguſtã terram, quæ eſt ad mare Hyrcanum. de Mundo ad Alexandr. cap. 1. G.

TANGERE. TANGIBILE.

1 Tangi & finitum eſſe, non idem ſunt. 3. Phyſic. T. Comment. 74.

2 quod Tangitur ab aliquo, non oportet, quod tangat aliud. 3. Phyſic. T. Co. 74.

3 Tangens aliq̃d tãgit. 3. Phyſic. T. Co. 74.

4 Tangere accidit alicui finitorum. 3. Phyſic. T. Comment. 74.

5 Tangens aliquid, aut tãgit pars partem, aut totum totum, aut totum partem. 6. Phyſic. T. Comment. 2.

6 quæ Tangunt ſe, ſunt aut ſimpliciter grauia, aut leuia, aut media inter hæc, ut terra & aer. 1. de Gener. T. Comment. 44.

7 Tangere ſe illa ſunt nata, quorum diuiſis magnitudinibus ultima ſunt unum. 1. de Generatione. T. Comment. 44.

8 Tangibiles qualitates ſunt calidum & frigidum, ſiccum & humidũ, graue & leue, durum & molle, lubricum & aridum, aſperũ & læue, groſſum & ſubtile. 2. de Generatione. T. Comment. 8.

9 Tangibilium excellentiæ corrumpunt tactum. 2. de Anima. T. Comment. 120.

10 Tangibilia agunt in ea, quæ ſenſum nõ habent tactus. 2. de Anima. T. Co. 129.

11 Tangibiles q̃litates oẽs in quãtũ tangibiles, tactu ſentiunt. 2. de Aĩa. T. Co. 129.

12 Tangibilium excellentiæ non ſolum ſenſum, ſed etiam animal corrumpunt. 3. de Anima. T. Comment. 67. 68.

13 Tangentia differunt a connaſcentibus, quia in tactu nihil aliud eſt præter tactũ, in connaſcẽtibus uero eſt quoddam unũ in ambobus idem, propter id ꝙ ſe cõtingant, facit, ut connaſcantur, & unum ſint ſecundum continuationem & quantitatem, non ſecundum qualitatem. 5. Metaphyſicorum. T. Comment. 5.

14 Tangũtur illa, quorũ ultima ſunt ſimul. 11. Metaphy. cap. 11. A. Quære Tactus.

TAPROBANA. Inſula in mari Indico.

Taprobana inſula ultra Indos orbi terrarũ obuerſa eſt. de Mũdo. ad Alexã. c. 1. F.

TARDITAS. TARDVM. Vt opponitur ueloci.

1 Tardum tempore determinatur. 4. Phyſicorum. T. Comment. 96.

2 Tardum eſt, quod in multo tempore parum ſpacii tranſit. 4. Phyſic. T. Cõm. 96.

3 Tarditas non eſt ſpecies, nec differentia motus. 5. Phyſic. T. Comment. 44.

4 Tarditas non eſt grauitas. 5. Phyſicorum. T. Comment. 44. Quære Tempus.

TARDVS. Pro hebeti & rudi ingenio.

1 Tardiores ingenio ſunt & inepti, qui carne duri ſunt. 2. de Anima. T. Co. 94.

2 Tardi nimiũ & ſtupidi parũ ualent memoria, quia ꝑpter duritiẽ nõ poſſunt recipere imp̃ſſionẽ. de Memo. & Remi. c. 1. I.

TARENTVM. Ciuitas Italiæ in ſinu Tarẽtino. TARENTINI. Tarẽti ciues.

1 Tarentinorum ſacrificium quale ſit, oſtenditur. de Admirand. Audit. 94.

2 Tarentinos Hercules cæpit, & deinde regio illa Heraclea dicta eſt, quæ antea ab Ionicis poſſeſſa Pleion dicebatur, & deinde ipſis a Troianis deuictis Sigion uocitata eſt. de Admirand. Audit. 94.

3 Tarentinorum quædam ſacra habes. de Admirand. Audit. 94.

4 Tarenti multitudo piſcatorum eſt. 4. Politicorum. capit. 4. G.

5 Tarentinorum reſpublica ad popularem ſtatum mutata eſt, amiſſa magna nobilitatis parte in bello, quo ſuperati ſunt ab Iapygenſibus. 5. Politic. capit. 3. C.

6 in Tarentũ coloniã miſſi ſunt Partheniæ, quia deprehenſi ſunt res nouas moliri. 5. Politicorum. cap. 7. A. Quære Partheniæ.

7 Tarentini opes efficiũt cõmunes ad pauperum uſum. 6. Politic. cap. 5. D.

TARTARVS. Locus, ubi aquæ congregantur ſecundum Platonem.

1 in Tartaro qui ſunt, timent, cum tonat. 2. Poſt. T. Coment. 12.

2 Tartarum, dixit Plato in Phædone, eſſe principium & fontem omnium aquarũ. 2. Meteororum. capit. 2. L.

3 Tartarus ſecũdum Platonem quædã multitudo aquarum eſt. 2. Meteor. cap. 2. I.

4 Tartarum dixit Plato, propterea in ſingulos fluuios influere, ꝙ aſſidue, quod primum eſt atq; principium, fluctuet, nã nec fundamentum habet, nec firmamentum, ſed ſemper circa terram perpetua uolubilitate fertur. 2. Meteor. cap. 2. L.

5 in Tartarum relabi aquas omnes uel ea parte, qua fluxerunt uel alia, ſcripſit Plato. 2. Meteor. cap. 2. L.

TARTESSVS. Fluui⁹ in Hiſpania Bætica, qui & Bætis. Oritur ex Horoſpeda monte in ſaltu Tygenſi, nõ in Pyrene.

Tarteſſus fluuius ex Pyrene monte fluit, & extra Herculis colũnas in mare funditur. 1. Meteororum. capit. 13. G. Quære Phœnices. 2.

TAVRVS. Fuſilis ſtatua tauri.

Taurus traditur eſſe in Dianæ Orthoſiæ a monte Orthoſio dictæ templo ex auro conflatilis, qui, quoties fanum uenatores ingrediũtur, ſtatim quaſi immugit, & uiuentem effundit uocẽ. de Admirand. Audit. 26. Quære Orthoſius. ✳.

TELA. Quæ texitur.

Telæ iugo cui ſtamina obuoluũtur, clauſ uerſatorii cur maiores facilius mouentur ꝗ minores, habes. Mechanic. c. 12. per totũ.

TEMPERANTIA. TEMPERANS. TEMPERATVS.

1 Temperantia melior eſt fortitudine, quia temperantia ſemper eſt utilis, fortitudo aliquando. 3. Politicorum. cap. 2. E.

2 Temperatus fit abſtinens a uoluptatibus, & temperatus factus facile abſtinere poteſt a uoluptatibus. 2. Ethicorũ. cap. 2. C.

3 Tẽperatus eſt, qui abſtinet a uoluptatibus corporis, & hoc ipõ gaudet. 2. Ethi. c. 3. A.

4 Tẽperantia mediocritas eſt circa uoluptates. 2. Ethic. c. 7. A. &. 3. Ethic. c. 10. A.

5 Temperantia circa partes animæ irrationales uerſatur. 3. Ethic. cap. 10. A.

6 Temperantia quid ſit, & circa quæ uerſetur, & de illi oppoſitis uitiis habes. 3. Ethicorum. cap. 10. 11. 12. per totum.

7 Temperantia nõ eſt circa omnes uoluptates aut dolores, nam circa uoluptates animæ nõ eſt temperãtia. 3. Ethic. c. 10. A. B.

8 Temperans circa cupiditates mediocriter ſe habet, nec enim illis gaudet, quibus intemperans maxime delectatur, ſed moleſte fert, nec iis omnino, quibus delectari non debet, nec uehementer delectatur, ſed ſemper mediocriter delectatur. 3. Ethicorum. capit. 11. A.

9 Temperatia dicitur græcis σωφροσύνη, quaſi σώζει τὴν φρόνησιν id eſt cõſeruat prudentiam. 6. Ethicorum. capit. 5. B.

10 Temperantiam eſſe prudentiæ conſeruatricem, oſtenditur. 6. Ethic. capit. 6. B. C.

11 Temperans omnis continens eſt atq; cõſtans. 7. Ethic. capit. 1. B.

12 Temperantia non eſt in brutis niſi metaphorice. 7. Ethicorum. capit. 6. C.

13 Temperatus medius eſt inter intemperatum & inſenſibilem. 7. Ethicorũ. cap. 7. A.

14 Temperans & continens idem dicuntur propter ſimilitudinem, cum tamen non ſint idem, nam continens prauas concupiſcẽtias habet, quibus temperans caret. Rurſus cõtinens delectatur præter rationẽ, non tamen ducitur, tẽperans uero nõ delectaẽ præter rationẽ. 7. Ethic. c. 9. B.

15 Temperans uoluptates aliquas nõ fugit, ſed ſequitur. 7. Ethicorum. capit. 12. C.

16 Temperãtia eſt mediocritas inter intemperantiam & inſenſibilitatem. 1. Magnor. Mor. capit. 22. A.

17 Tẽperãtia uerſaẽ circa uoluptates guſtus & tactus. 1. Magnor. Mor. cap. 22. B.

18 Temperans & cõtinens differunt, quia tẽperans & ſi habeat malas cupiditates, reſiſtit

tamen eis, & moderatur illas ratione, continens uero nullas tales habet, & ideo omnis temperans eſt continens, ſed non ecõtrario. 2. Magnor. Mor. c. 6. O.

19 Temperantiam tollũt circa mulieres alienas, qui uxores cõmunes faciunt. 2. Politicorum. cap. 3. D. Quære Vxor.

20 Temperantia opus eſt in ocio & in negocio. 7. Polit. cap. 15. A.

TEMPLVM.

1 Templa qui ſpoliant, non dicuntur auari, ſed potius dicũtur tyranni, pniciosi, impii, & iniuſti. 4. Ethic. c. 1. H.

2 Templum Gratiarum in medio ciuitatis cõſtituebatur, ut retributio fieret, quia gratiæ proprium eſt retributio. 5. Ethicorum. cap. 5. B.

3 Templa urbis condenda ſunt, ubi locus purus ſit ab omni mercatu, nec debent illic eſſe opifices, nec agricolæ, aut alii ſimiles. Eritq; locus gratioſior, ſi gymnaſia ſeniorum ſint in eo conſtituta. 7. Polit. cap. 12. A. Quære Calliſtratus.

TEMPVS.

1 Tempus continuum quoddam eſt, quia poſſumus accipere aliquem communem terminum, ad quem partes temporis copulantur. Prædicament. c. 6. B.

2 Temporis partes non habent poſitionem in continuo, quia nihil temporis permanet, & quod non permanet, quomodo aliquam poſitionem habebit? Prædicament. cap. 6. C.

3 Tempus licet non conſtet ex partibus poſitionem habentibus in continuo, habet tamen quendam ordinem partium, eo quod aliquid ſit prius, aliqd poſterius. Prædicament. cap. 6. D.

4 Tempore quæ ſunt ſimul, dicuntur propriiſſime & ſimpliciter ſimul eſſe. Prædicament. c. 12. A.

5 Tempus phyſicæ cõſyderationis eſt, quia conſequitur motum. 3. Phyſic. T. Co. 2.

6 Tempus finitũ aut infinitũ eſſe, neceſſe eſt. 3. Phyſic. T. Co. 24.

7 Tempus principium quoddam habebit, ſi infinitum quodammodo non eſt. 3. Phyſicorum. T. Comment. 56.

8 Temporis infiniti quod accipitur, corrumpitur, licet nõ deficiat tempus. 3. Phyſicorum. T. Comment. 58.

9 Tempus non eſt infinitum actu, ſed fit ſemper. 3. Phyſic. T. Comment. 68.

10 Tẽpus infinitum eſt. 3. Phy. T. Co. 75.

11 Temporis continuitatem intellectus apprehendit. 3. Phyſic. T. Comment. 75.

12 Tẽporis cuiuſlibet ad quodlibet aliud tempus eſt proportio, ſi utrumq; eſt finitum. 4. Phyſic. T. Comment. 75.

13 Tempus non eſſe, rationes, quæ probant, ponũtur 4. Phyſic. T. Co. 87. & deinceps

14 Tempus non eſſe, aliqui probant ex eo, ꝙ conſtat ex iis, quæ non ſunt ſcilicet ex præterito & futuro, quorum alterum nõdum eſt, alterum præteritum eſt. 4. Phyſicorum. T. Comment. 88.

15 Tempus, qui dicunt, non eſſe, ex eo probant, ꝙ partes eius non ſunt actu, quia ipſum nunc non eſt pars temporis, quia tempus non componitur ex ipſis nunc. 4. Phyſicorum. T. Co. 89.

16 Tẽporis partes nullæ ſimul eſſe poſſunt, niſi altera contineatur in altera, ut dies in menſe, menſis in anno. 4. Phyſicorum. T. Comment. 90.

17 Tempore ſimul ſunt, quæ ſunt in eodẽ nunc. 4. Phyſic. T. Comment. 92.

18 Tempus quidam dicunt, eſſe motum cæli, quidam uero ipſum cælum. 4. Phyſicorum. T. Comment. 93.

19 Temporis pars tempus eſt. 4. Phyſicorum. T. Comment. 93.

20 Tempus ſi ſit circulatio cæli, ſequeretur, plura eſſe tempora ſimul, cum ſint plures cæli circulationes ſimul. 4. Phyſicorum. T. Comment. 94.

21 Tempus non eſt motus, quia motus uel eſt in ipſo, quod mutaẽ, uel ubi eſt ipſum, quod mutatur, tempus uero ubiq; & apud omnia eſt ſimiliter. 4. Phyſicorum. T. Comment. 95.

22 Tempus nec tardum, nec uelox eſt, ſed ipſum eſt, quo tardum uel uelox determinatur. 4. Phyſic. T. Co. 96.

23 Tempus non determinatur tempore, nec quantum quid eſt, nec quale. 4. Phyſicorum. T. Comment. 96.

24 Tempus non eſt ſine motu, ꝗuis motus non ſit tempus, nam quando non mutamur mente, aut non animaduertimus nos eſſe mutatos, non uidetur nobis ipſis fluxiſſe tempus. 4. Phyſicorum. T. Comment. 97. Quære Sardus.

25 Tempus & motum ſimul ſentimus. 4. Phyſic. T. Comment. 98.

26 Tps ſentim⁹, etiã ſi nullã in corpore mutationẽ patiamur, ſi tamẽ mot⁹ aliquis in anima fiat. 4. Phyſic. T. Comment. 98.

27 Tempus continuum eſt, quia motus continuus eſt. 4. Phyſic. T. Co. 105.

28 Tempus tantum uidetur ſemper fieri, quantus eſt motus. 4. Phyſic. T. Co. 99.

29 Tempus & motus ita ſe habent, ut alterũ ad alterum ſequatur ſemper. 4. Phyſicorum. T. Comment. 99. 113.
30 In Tempore eſt prius & poſterius, quia in magnitudine & motu eſt prius & poſterius. 4. Phyſic. T. Co. 99. 113.
31 Tempus tũc fieri dicimus, cũ prius & poſterius pcipimus. 4. Phyſic. T. Co. 100.
32 Tempus eſſe numerum motus, oſtenditur. 4. Phyſic. T. Co. 100.
33 Tempus determinatur ipſo nũc. 4. Phyſicorũ. T. Co. 100.
34 Tempus eſt numerus motus ſecundum prius & poſteri⁹. 4. Phyſic. T. Co. 101. 108. & 1. de Cæl. T. Comment. 99.
35 Tempus non eſt motus, ſed habet numerum motus. 4. Phyſic. T. Co. 101.
36 Tempus nõ eſt numerus numerans, ſed numeratus. 4. Phyſic. T. Co. 102.
37 Temporis partes aliæ ſunt, ſicut & motus partes. 4. Phyſic. T. Co. 103
38 Tempus ſequitur motum, ut motus magnitudinem. 4. Phyſic. T. Co. 104. 113.
39 Tempus non eſt, ſi nunc non eſt, & econtrario. 4. Phyſic. T. Co. 104.
40 Tempus numerus eſt loci mutationis. 4. Phyſicorum. T. Co. 105.
41 Tempus ipſo nunc continuatur, & diuiditur. 4. Phyſic. T. Co. 106.
42 Tempus numerat motum, nõ ut aliquid temporis accipiatur ut principium, & aliquid ut finis, ſed accipiendo duo ultima, id eſt duo nunc, quæ non ſunt partes temporis. 4. Phyſic. T. Co. 106.
43 Temporis minimum ſecũdum numerũ poteſt dari, non tamen ſecundum magnitudinem, quia ut continuũ non habet minimum, ut numer⁹ eſt, habet minimum. 4. Phyſic. T. Comment. 108.
44 Tempus breue & longum dicitur ut cõtinuum eſt, ut aũt numerus eſt, paucum aut multum dicitur. 4. Phyſicorum. T. Comment. 109.
45 Tempus nõ dicitur uelox aut tardum, quia numerus nullus eſt tardus aut uelox. 4. Phyſic. T. Co. 108. 109.
46 Tempus eſt in omnibus unum ſimul & ubiq;, nam omnia ſimul & ubiq; mẽſurat. ſed nõ eſt idem prius & poſteri⁹ temporis, nam prius tranſiit, poſterius nondum eſt. 4. Phyſic. T. Co. 110.
47 Tempus idem redit iterum atq; iterũ, ut autumn⁹, uer, hyems. 4. Phyſic. T. Co. 111.
48 Tempus motu menſuratur, & motus tẽpore, quia inuicem a ſeſe diffiniuntur. 4. Phyſic. T. Co. 112.
49 Tempus menſurat motum, & eius quod eſt moueri. 4. Phyſic. T. Co. 114.
50 Tempore menſurari motum, eſt ipſum motum in tempore eſſe, & eſſe ipſius. 4. Phyſic. T. Comment. 114.
51 Temporis aliquid eſſe, eſt menſurari a tẽpore. 4. Phyſic. T. Co. 114.
52 In Tempore aliqua eſſe, dupliciter dicit̃, aut quia ſimul ſunt cũ tẽpore, aut quia dicunt̃ ſic in tpe eſſe, ſicut dicũtur eſſe in numero. 4. Phyſic. T. Co. 115.
53 In Tempore eſſe, non eſt eſſe, quãdo tps eſt, ſic enim cælũ eſſet in milio, ſed eſſe in tpe, eſt contineri a tẽpore, ſicut ſub numero. 4. Phyſic. T. Co. 115. 116. 117.
54 Tẽpus ſemp eſſe debet mai⁹, q̃ ſit id, qđ eſt in tempore. 4. Phyſic. T. Co. 117. 120.
55 Tempus corruptionis magis eſt cauſa p ſe, quia cum ſit numer⁹ motus, motus id qđ eſt, diſtare facit. Vnde obliuiſci & conſeneſcere & corrũpi omnia dicimus tempore, & nõ ecõtrario. 4. Phyſi. T. Co. 117.
56 In Tempore non ſunt, quæ ſemp ſunt, id eſt æterna, quia nõ mẽſurantur tpe, ſignũ autem eſt, quod non patiuntur aliquid a tempore. 4. Phyſic. T. Co. 117.
57 Tempus quietis mẽſura eſt p accidens. 4. Phyſic. T. Co. 118. 119.
58 Tpe quæ mẽſurantur, nõ menſurãtur, ut talis uel talis ſubſtãtia eſt, ſed ut motum, aut quieſcens, & ſecũdum ꝙ motus ipſius eſt quantus. 4. Phyſic. T. Co. 119.
59 In Tempore nõ ſunt, quæ nec mouẽtur, nec quieſcunt. 4. Phyſic. T. Cõment. 119.
60 In Tempore non ſunt non entia, nec impoſſibilia. 4. Phyſic. T. Co. 120.
61 Tpe quæ menſurantur, eis contingit moueri, & quieſcere. 4. Phyſic. T. Co. 120.
62 In Tempore neceſſe eſt eſſe omnia, quæ generantur, & corrumpuntur. 4. Phyſicorum. T. Comment. 120.
63 Tempus excellit eſſe eorum, quæ ſunt tẽpore, & eorum ſubſtantiam mẽſurat. 4. Phyſic. T. Co. 117. 120.
64 Tẽpore quæ non continentur, nec ſunt, nec erunt, nec fuerunt, quia temporis eſt præteritum præſens & futurũ, intra quorum aliquod continentur ea, quæ ſunt. 4. Phyſic. T. Co. 120.
65 Tps ſemp futurũ eſt, & nunq̃ deficiet, cũ ſit ſemp in principio. 4. Phyſi. T. Co. 124
66 Tempus ſemper erit, ſi motus ſemp erit. 4. Phyſic. T. Comment. 124.
67 Tps unũ eſt, ſi motus unus eſt, & aliũ eſt, ſi motus alius eſt, & idem eſt, ſi motus idem eſt. 4. Phyſic. T. Comment. 124.
68 Temporis quædam differentiæ ſignificãtur per quædam aduerbia, ut tunc, iam, olim, repente. 4. Phyſicorum. T. Co. 125. & ultra.
69 Tempus corruptionis cauſa per ſe, generationis p accidens. 4. Phyſic. T. Co. 128.
70 Tps eſſe rudiſſimũ, dixit Paron Pythagoricus, quia in eo obliuiſcuntur, melius dicens in hoc, q̃ qui ſapiẽtiſſimũ appellarunt. 4. Phyſic. T. Co. 128.
71 Tempus dicitur eſſe corruptionis cauſa per ſe, quia latet corrumpens, & tamẽ illa corruptio eſt in tpe, nã generationis cauſa ſemper apparet, corruptionis uero non ſemp. Ideo tpi attribuit̃, q̃uis accidat in tempore fieri. 4. Phyſic. T. Co. 128.
72 In Tempore fit omnis motus. 4. Phyſicorum. T. Comment. 129.
73 Tempus in cælo & in terra & in mari ponendum eſt, quia hæc mobilia ſunt, & tempus quædam paſſio eſt motus. 4. Phyſicorum. T. Comment. 130.
74 Tempus & motus ſimul ſunt ſecundum potentiam & ſecundum actum, ut actus actui, potentia potentiæ reſpõdeat. 4. Phyſicorum. T. Comment. 130.
75 Tempus, impoſſibile eſt, eſſe, ſi anima nõ eſt, cũ tps ſit numerus, & nihil præter animam & animæ intellectũ numerare poſſit. 4. Phyſic. T. Co. 131.
76 Tempus eſt prius & poſterius inquãtũ numerabilia ſunt. 4. Phyſic. T. Co. 131.
77 Tempus numerus eſt motus primi. 4. Phyſicorum. T. Co. 132. 133.
78 Tempus non cuiuſlibet motus eſt intrinſece, ſed primi mot⁹, alioqui ſequeretur, eſſe plura tempora ſimul. 4. Phyſicorum. T. Comment. 132.
79 Tẽpora duo, aut plura eſſe ſimul, impoſſibile eſt. 4. Phyſic. T. Co. 132.
80 Tempus tempore finito numeratur. 4. Phyſic. T. Comment. 133.
81 Tempus omne menſuratur motu. 4. Phyſicorum. T. Comment. 133.
82 Tempus, aliqui dixerunt, eſſe motum primæ ſphæræ. 4. Phyſic. T. Co. 133.
83 Tempus, quidam dixerũt, eſſe circulum, quia circulatione prima mẽſurat̃. 4. Phyſicorum. T. Comment. 133.
84 Tempus nõ poteſt cõponi ex indiuiſibilibus. 6. Phyſic. T. Co. 4. 10.
85 Temp⁹ ſi infinitum eſt, & magnitudo, & motus ſunt indiuiſibiles. 6. Phyſicorum. T. Comment. 18. & deinceps.
86 Tempus diuiditur ad diuiſionem mot⁹, ſimulq; diuidunt̃ motus mobile tps ſpacium, in quo ſit mot⁹. 2. Phyſi. T. Co. 37.
87 Tempus conſequitur magnitudinem & ipſum moueri & motũ in finitate uel in infinitate. 6. Phyſic. T. Comment. 39.
88 Tẽpore maiori maior magnitudo ptrãſitur, & ecõtrario. 6. Phyſic. T. Co. 60.
89 Tempus ſi finitum eſt, in illo magnitudo infinita tranſiri non poteſt, & ecõtrario. 6. Phyſic. T. Comment. 60.
90 Tempore nõ exiſtente, prius & poſterius eſſe non poſſunt. 8. Phyſic. T. Co. 10.
91 Tempus ſi ſemper eſt, motus perpetuus eſt. 8. Phyſic. T. Comment. 10.
92 Tempus ſolus Plato incœpiſſe dicit, alii ingenitũ eſſe dicunt. 8. Phyſic. T. Co. 10.
93 Tempus impoſſibile eſt, eſſe ſine nunc. 8. Phyſic. T. Comment. 11.
94 Tempus, impoſſibile eſt, quod diuidatur in indiuiſibilia. 8. Phyſic. T. Co. 69.
95 Temporis tantum minuitur, quãtum additur grauitatis graui reſpectu mot⁹ grauis. 1. de Cæl. T. Cõment. 51.
96 Tempus & graue habent proportionem, inquantum tempus menſurat motũ grauis. 1. de Cæl. T. Co. 51.
97 Temporis minoris eſt proportio ad tempus maius finitũ, ſed in minori ſemper. 1. de Cæl. T. Comment. 52.
98 Tempus unum minus alio dari poteſt, minimum uero non poteſt. 1. de Cæl. T. Comment. 52.
99 Tẽpus minimũ poni in quo moueatur infinitũ, eſt incõueniẽs. 1. de Cæl. T. Co. 53.
100 Tempus quantumcunq; ponatur, impoſſibile eſt infinitam grauitatem mouere in illo. 1. de Cæl. T. Co. 54.
101 Tempus non eſt, nec poteſt eſſe extra cælum. 1. de Cæl. T. Co. 99. 100.
102 Tempus determinatum eſſe, neceſſe eſt, in quo ſit, quod poſſibile eſt eſſe, aut nõ ſit, quod poſſibile eſt non eſſe. 1. de Cæl. T. Comment. 118.
103 Tempore infinito habens potentiam ad plura non eſt hoc in alio aut hoc in alio tempore, ſed ſimul illa plura habet. 1. de Cæl. T. Comment. 120.
104 Tempus infinitum habet cælũ in ſeipſo. 2. de Cæl. T. Co. 1.
105 Tempus auferri omnino poteſt, & remanere tantum nunc, ſi tempus componat̃ ex indiuiſibilibus. 3. de Cæl. T. Co. 15.
106 Tempora duo infinita eſſent, ſi compoſitio aut reſolutio elementorum eſſent infinitæ. 3. de Cæl. T. Comment. 52.
107 Tẽpus uniuſcuiuſq; generati, determinatũ eſt certa piodo. 2. de Gener. T. Co. 57.

108 Tempus numerus eſt alicuius continui motus, quia numerus circularis motꝰ. 2. de Generatione. T.Co.61.

109 Tempus totum æternum eſt, & non deficit. 1. Meteor. c.14.L.

110 Tempus ſemper intelligitur in cōpoſitione intellectus, ſi compoſitio eſt eorū, quæ erunt, uel fuerunt. 3. de Anima. T.Comment.22.

111 in Tēpore indiuiſibili intellectus diuiſibilia intelligit, quia non intelligit illa ut diuiſibilia, ſed ut indiuiſibilia actu. 3. de Anima. T.Cōment.23.

112 Tempus diuiſibile eſt, etiam indiuiſibile intelligēdo, quia cum intellectus aliquod diuiſibile intelligit ut indiuiſibile & totū ſimul, tunc tēpus eſt indiuiſibile. Quādo uero intellectꝰ intelligit diuiſibile ut diuiſibile, tunc tempus eſt diuiſibile. 3. de Anima. T.Co.23.24.

113 Tempus nō pcipiētia cōtrarios appetitꝰ habere non poſſunt. 3. de Aia. T.Co.53.

114 Tempus omne diuiſibile eſt. de Sen. & Sen. cap.2.G.

115 in Tempore, neceſſe eſt, ut ſit motus. de Sen. & Sen. cap.2.G.

116 Tempus omne eadem parte animæ cognoſcitur, qua magnitudo, & motus. de Memo. & Remi. c.1.E.

117 Tempus cognoſcere, neceſſarium eſt uolēti reminiſci. de Memo. & Remi. c.2.M.

118 ſine Tempore non contingit intelligere, quia phantaſma eſt ipſius hic & nunc, eo ꝙ eſt ſimilitudo ſingularis ſenſibilis. de Memo. & Remi. cap.1.E.

119 Tempus iram ſedat. 2. Rhetor. c.3.D.

120 Tempus eſt repertor omnium rerū, & adiutor bonus. 1. Ethic. c.7.E.

121 Temporis longitudo efficit experientiā. 6. Ethic. cap.8.B.

122 Tempus perpetuū eſt ſicut & motus. 12. Metaphy. T.Comment.29.

123 Tempus aut motꝰ eſt, aut paſſio motus. 12. Metaphy. T.Comment.29.

TENEBRAE.

1 Tenebræ in diaphano ſunt ſicut priuatio in materia, nā diaphanū eſt materia luminis, qđ eſt actus illiꝰ, cuius priuatio eſt tenebræ. 2. de Aia. T.Co.69.70. & de Sen. & Sen. c.3.B. & 10. Metaphy. T.Co.7.

2 Tenebras ponebant Pythagorici unum e ſuis decem prædicamentis. 1. Metaphy. c.5.C.

TENEDVS. Inſula in mari Aegeo e regione littoris Sigei. TENEDII. Tenedi inſulæ ciues.

1 Tenedii uſi ſunt teſtimonio Periādri Corinthii aduerſus Sigienſes. 1. Rhet. c.15.C.

2 in Tenedo portitores multi ſunt. 4. Politicorum. cap.4.G.

TENTATIVA DISPVTATIO.

1 Tentatiuæ diſputationes ſunt, quæ ex iis colligūt, quæ uident̄ reſpōdēti, & quæ neceſſariū eſt eū ſcire, qui ſimulat ſe habere ſcientiā. 1. Elench. c.2.B.

2 Tentatiua pars dialecticæ eſt. 1. Elench. cap.7.A.

3 Tentatiuam non eſſe alicuius determinati generis, ſed uerſari circa cōmunia, probatur. 1. Elench. c.11.A.

4 Tentatiua uti uidētur omnes illiterati. 1. Elench. c.11.B.

5 Tentatiuæ proprium eſt diſputare ex iis, quæ probabiliſſima ſunt. 2. Elencho. cap.8.A. Quære Interrogans.

TENTATIVVS SYLLOGISMVS.

Tentatiuꝰ ſyllogiſmꝰ & ſophiſticus cōparant̄, & oñdit̄, in quo cōueniāt, & differāt. 1. Elēch. c.10. ꝑ totū. Quære Syllogiſmus.

TENVS. Vrbs Theſſaliæ. Quære Serpens.

TERES. Quære Figura.29.

TERMINVS. Pro diffinitione. Quære Diffinitio.

TERMINVS. Pars propoſitionis.

1 Terminus eſt, in quem reſoluitur propoſitio. 1. Prior. cap.1.B.

2 Terminorum expoſitionem nihil abſoni aut inconueniētis ſequitur in ſyllogiſmis. 1. Priorum. c.39.C.

3 Termini non ſunt propoſitiones, quia nihil dicūt eſſe, aut nō eſſe. 1. Poſt. T.Co.25.

4 Terminos ſolū intelligere oportet. 1. Poſter. T.Comment.25.

5 Termini, in quibus conueniunt oēs ſciētiæ, finiti ſunt. 1. Poſter. T.Co.43

TERMINVS. Phyſice.

1 Terminꝰ eſt tantū eorū, quorū eſt terminus, ut equorū & lapidum, numerus uero multorū eſſe poteſt. 4. Phyſic. T.Co.107.

2 Terminus nō poteſt eſſe unꝰ alicuiꝰ diuiſibilis finiti. 4. Phyſic. T.Co.91.

3 Terminus eſt augmenti & magnitudinis eorū, q̃ natura cōſtāt. 2. de Aia. T.Co.41.

4 Terminus dicitur, quod eſt cuiuſq; rei ultimum, & ultra quod nihil accipi poteſt, & citra quod primum omnia collocātur. 5. Metaphy. T.Comment.22.

5 Terminus quadrupliciter dicitur. Primo, pro fine cuiſlibet magnitudinis, ſicut pūctū terminus lineæ. Secūdo, pro extremo actionis uel motus. Tertio pro illo, cuius cauſa aliqđ fit. Quarto, ꝑ termino cognitionis. 5. Metaphy. T.Co.22.

6 Terminus ſuꝑius eſt ad principium, q̃a omne principium eſt terminus, non tamē omnis terminus principium. 5. Metaphy. T.Comment.22.

TERMINABILIA.

1 Terminabilia facile diuiduntur in parua. 1. de Gener. T.Co.89.

2 Terminabile bene eſt humidum, ſi non ſit uiſcoſum. 1. de Gener. T.Co.89.

TERNARIVS. Numerus.

Ternarius eſt numerus impar utrobiq; primus, q̃ diffinitio probatur. 2. Poſter. T.Co.17. Quære Tres.

TERRA. TERREVS.A.VM.

1 Terra eſt ſubſtantia, q̃ maxime omnium corporum fertur ſecundum naturam in inferiorem locum. 5. Topic. c.2.F.

2 Terræ proprium & cuiuſlibet partis eius eſt ferri deorſum ſecundum naturam. 5. Topic. c.4.C. & 2. de Cæl. T.Co.92.

3 Terram nullus phyſicorum poſuit eſſe corpus infinitum, quia eius locus determinatus eſt manifeſtus. 3. Phyſic. T.Co.49.

4 Terra ſecundum Heſiodum facta eſt poſt Chaos tanq̃ receptaculum corporis. 4. Phyſic. T.Co.6.

5 Terræ locus continens eſt aqua. 4. Phyſi. T.Comment.46.

6 Terrea corpora ad medium mouētur. 1. de Cæl. T.Co.12.

7 Terra unius mūdi, ſi plures mūdi eſſent, moueretur ad terram alterius mundi uel ſecundum naturam uel uiolenter. 1. de Cæl. T.Co.77.

8 Terra in quocunq; mundo ponatur, eius naturæ & motus erit cum terra alterius mundi. 1. de Cæl. T.Co.78.

9 Terra mouebit̄ a medio, ſi plures mūdi ponantur. 1. de Cæl. T.Co.50.79.

10 Terræ locus determinatus eſt, in quem terra feratur. 1. de Cæl. T.Co.86.

11 Terra uelocius mouetur, quo magis appropinquat loco ſuo. 1. de Cæl. T.Co.88.

12 Terram in medio mundi eſſe & immobilem, ſupponitur. 2. de Cæl. T.Co.18.

13 Terra ſi eſt, & ignis eſt, quia contrariorū ſi alterum eſt in natura, & alterum eſſe, neceſſe eſt. 2. de Cæl. T.Co.18.19.

14 Terra tota non mouetur, quia non poteſt appropinquare optimo. 2. de Cæl. T.Co.66. Quære Optimum.1.

15 Terræ propinqua paucis motibus mouētur, quia nō poſſunt attingere ad optimū, ſed propꝫ accedunt. 2. de Cæl. T.Comment.66.

16 Terram apparere planam, facit magnitudo circuli ipſius, cum etiam in paruis circulis linea recta uidetur a lōge. 2. de Cæl. T.Comment.66.

17 Terram in medio poſuerunt, qui dixerunt, eſſe mundum finitum. 2. de Cæl. T.Comment.72.

18 Terram eſſe unum aſtrorum, dixerunt Pythagorici. 2. de Cæl. T.Co.72.

19 Terram moueri circa medium, & facere ſuo motu noctē & diem, dixerunt Pythagorici, qui in Italia habitabant. 2. de Cæl. T.Comment.72.

20 Terram aliam oppoſitam huic poſuerūt Pythagorici, quā uocabant antichthona. 2. de Cæl. T.Co.72.75.

21 Terram non eſſe in medio mundi, aliquibus uidetur non ex iis, quæ uidentur, ſed ex rationibus aliis ſumentes fidem. 2. de Cæl. T.Co.72.

22 Terram non eſſe in centro, ex hoc probāt Pythagorici, quia cum centrum ſit extremum, & extremum ſit nobiliſſimus locus, & terra ſit ignobilis, non conueniebat, ignobile corpus eſſe in loco nobiliſſimo. 2. de Cæl. T.Co.73.

23 Terræ quietem aut motum non omnes æqualiter poſuerunt. 2. de Cæl. T.Comment.75.

24 Terras plures quidam poſuerunt, q̃ circa medium feruntur, ſed non uideri eas a nobis, dicunt, propter obiectionem iſtius terræ. 2. de. Cæl. T.Co.75.

25 propter Terras plures, quas ponebant Pythagorici, dicebant fieri ſæpius eclipſes lunæ q̃ ſolis, cum terræ ſint plures, & luna una. 2. de Cæl. T.Co.75.

26 Terram eſſe in centro, ſi quæ rationes probant, quomodo ſoluūt eas Pythagorici, habes. 2. de Cæl. T.Co.75.

27 Terram, q̃uis ſit in centro mundi, moueri tamen circa polum mundi ꝑ uniuerſum extenſum, ſcriptum eſt in Timæo. 2. de Cæl. T.Co.75.

28 Terra quibuſdam ſphærica uidetur, quibuſdā uero tympanilis figuræ. 2. de Cæl. T.Comment.76.

29 Terram eſſe tympanilis figuræ, qui dicūt, probāt ꝑ hoc, ꝙ ſol occidens & oriens uidetur occultari ꝑ rectam lineam, & nō ꝑ curuam. 2. de Cæl. T.Co.76.

30 Terram, aliqui dicunt, eſſe tympanilis figuræ propter quietem. 2. de Cæl. T.Co.76.

31 Terræ partes ſi eleuentur, & dimittantur, deſcendunt, & tanto uelocius, quanto ma-

ſiores fuerint,& ſi terra auferatur,anteq̃ cadant,deſcendẽt deorſum, ſi nihil obſtiterit.2.de Cæl.T.Co.77.

32 Terram totam non deſcendere,mirũ eſt & philoſophica contẽplatione dignum,cũ tamen terræ partes deſcendãt.2.de Cæl.T.Comment.77.

33 Terram totam nõ moueri deorſum, rationes philoſophorum,quæ probant,non ſunt ſufficiẽtes,ſed magis abſurdæ,q̃ dubitatio ipſa.2.de Cæl.T.Co.78.

34 Terræ quietem quidã aſſignarunt ex eo, ꝙ ſit infinita terra ex parte inferiori,& infinite radicata, & hoc dixerunt, ne moleſtiam habeant quærẽtes cauſas quietis terræ.2.de Cæl.T.Co.78.

35 Terræ quietem eſſe ex cauſa infinitatis terræ,deriſit Empedocles. 2. de Cæl.T.Comment.78.

36 Terram manere ſuper aquam,ut lignũ & alia quædam,uetuſtiſſima ſententia eſt, quam Thaletem Mileſium dixiſſe,ferũt.2.de Cæl.T.Comment.78.&.1.Metaphyſicorum.c.3.C.

37 Terram manere ſuper aquam,improbatur.2.de Cæl.T.Co.78.& ultra.

38 Terra cum ſit grauior aqua, non poteſt manere ſuper eam.2.de Cæl.T.Co.79.

39 Terra ſi tota nata eſt manere ſuꝑ aquã, & quælibet pars eius ſimiliter,cuius contrarium uidemus.2.de Cæl.T.Co.70.

40 Terram quieſcere propter latitudinẽ ſuã, dixerũt Anaxagoras Anaximenes & Democritus.2.de Cæl.T.Co.81.

41 Terram non diuidere aerem,qui ſub illa eſt,ſed ſuperequitare, dixerũt Anaximenes Anaxagoras & Democritꝰ.2.de Cæl.T.Comment.81.

42 Terra ſi lata non eſt, ſed ſphærica, non quieſcet ſecundũ eos,qui dicunt,propter figuram eam quieſcere.2.de Cæl.T.Cõment.81.

43 Terra ſi ex eo quieſcit, quia figura lata comprimit aerem, melius dicetur illam quieſcere,ſi ſphærica ponatur,cum etiam ea figura poterit coarctare aerem . 2.de Cæl.T.Comment.82.

44 Terra ſi quieſcit in medio non naturaliter,ſed uiolenter, motus eius ad medium nõ eſt naturalis.2.de Cæl.T.Co.85.102.

45 Terra ſi in medio quieſcit, uiolenter ad medium acceſſit propter cæli circumgirationem,ut dicunt omnes, qui mũdum genitum ponunt.2.de Cæl.T.Co.88.

46 Terra ſi cæli uertigine uiolenter quieſcit, ceſſante ea,non uiolẽter feretur, nec hoc dicentes poſſunt aſſignare motum ipſiꝰ.2.de Cæl.T.Comment.86.

47 Terra ſi ab aere, qui eſt ſuꝑ eam, non prohibetur ſurſum tẽdere,ergo nec deorſum ꝓhibetur ab aere,qui eſt ſub ea,quia in eiuſdem rebus quãtum ad eoſdẽ effectus,neceſſe eſt,ponere eaſdem cauſas.2.de Cæl.T.Co.86.

48 Terra alicubi nata eſt naturaliter ferri,ſi ignis natus eſt alicubi naturaliter ferri.2.de.Cæl.T.Co.88.

49 Terram quieſcere in medio propter ſimilitudinem & habitudinem ad omnẽ partem cæli,dixit Anaximander.Nam quod in medio collocatum eſt,æque ad extrema ſe habet,& non magis fertur ad ſupera,q̃ ad infera,q̃ ad latera. 2.de Cæl.T.Comment.90.

50 Terra non ſolum uidetur quieſcere, ſed etiam ad medium ferri . 2. de Cæl.T.Comment.92.

51 Terram totam neceſſe eſt ferri,quo fertur naturaliter quælibet pars ipſius. 2.de Cæl.T.Comment.92.

52 Terram in medio quieſcere, dixit Anaximander,nec moueri ad alium locum, quia non eſt potior ratio,cur magis ad unam partem q̃ ad aliam moueatur . Vt de capillo dicunt,ꝙ non rumperetur,ſi æqualiter tendatur,& a uehementer eſuriente ſi cibi æque diſtent, quieſcere dicunt.2.de Cæl.T.Co.93.

53 Terra ſi moueretur circa mediũ, aut in medio,neceſſe eſſet duobus motibꝰ naturaliter moueri.2.de Cæl.T.Co.97.

54 Terra ſi pluribus motibꝰ moueretur,ſtellarum fixarũ mutationes & regreſſiones neceſſe eſſet fieri.2.de Cæl.T.Co.97.

55 Terræ centrum & centrum mundi accidit eſſe unum,& ideo corpora grauia ad centrũ terræ ferũtur ꝑ accidens,cũ per ſe moueãtur tantum ad centrũ mũdi. 2.de Cæl.T.Co.100.&.4.de Cæl.T.Co.33.

56 Terram in medio mundi,& immobilem eſſe,neceſſe eſt.2.de Cæl.T.Co.101.

57 Terra quieſcit in medio mundi,quia grauia ſuapte natura feruntur ad centũ mũdi.2.de Cæl.T.Co.102.

58 Terram in medio eſſe collocatam, probãt etiam ea,q̃ a mathematicis dicta ſunt circa aſtrologiã.2.de Cæl.T.Co.103.

59 Terram figuræ eſſe ſphæricæ,neceſſe eſt, quia unaquæq; partium eius ad mediũ habet grauitatem . 2.de Cæl.T.Co.104.

60 Terra ſic dicitur ſphæricæ figuræ,ſicut ſi aliquando fuiſſet generata de nouo, concurrentibus eius partibus ad centrũ.2.de Cæl.T.Co.104.

61 Terræ partes concurriſſe ad medium ꝑ uiolentiam uertiginis cæli, dixerunt antiqui.2.de Cæl.T.Co.104.

62 Terræ partes ſiue uiolenter ad medium ferantur,ſiue naturaliter,ſemꝑ facient figurã ſphæricã.2.de Cæl.T.Co.104.105.

63 Terræ ſi ex altero hemiſphærio adderet̃ quãtitas tanta,q̃ eſſet ſufficiẽs implere terræ partes, eo uſq; moueret̃, quoad cẽtrũ mundi & terræ eſſent in eodẽ loco.2.de Cæl.T.Co.106.

64 Terram,ſiue genita ſit, ſiue non , neceſſe eſt habere figuram ſphæricam.2.de Cæl.T.Comment.108.

65 Terra aut ſphærica eſt , aut nata eſt fieri ſphærica.2.de Cæl.T.Co.108.

66 Terra ſi non eſſet rotunda , lunæ eclipſis non haberet tales deciſiones.2.de Cæl.T.Co.109.

67 Terræ obiectu luna deficit.2.de Cæl.T.Comment.109.

68 Terræ rotũditas cauſa eſt talis figuræ lunæ,quãdo eclipſat̃.2.de Cæl.T.Co.109.

69 Terram non ſolum eſſe rotundã,ſed etiã non magnæ quantitatis,probatur diuerſitate apparentiæ ſtellarũ.2.de Cæl.T.Co.11.Quære Aegyptus.2.Stella.43.

70 Terrã eſſe non magnæ quantitatis , ex hoc arguunt quidã,ꝙ dicunt littora , quæ ſunt circa columnas Herculeas, proxima eſſe littoribus Indiæ , & mare Indicum,& id, quod eſt circa columnas , unum eſſe.2.de Cæl.T.Co.111.

71 Terram quadraginta millium ſtadiorum eſſe,dicunt mathematici, qui eius quantitatem conantur metiri.2.de Cæl.T.Cõment.112.

72 Terram comparatione ad magnitudinẽ ſtellarũ magnã non eſſe , tradunt mathematici.2.de Cæl.T.Co.112.

73 Terræ figuram cubicam tribuere Platonici propter quietẽ.2.de Cæl.T.Co.71.

74 Terræ ſi attribuitur figura cubica , quia quieſcit,ſphæram uel pyramidẽ illi debẽt tribuere ad motum, cum dicant Platonici eas figuras maxime conuenire motui.3.de Cæl.T.Co.71.

75 Terra grauiſſima eſt , quia omnibus ſubſtat.4.de Cæl.T.Co.27.

76 Terra nullam leuitatem habet . 4 . de Cæl.T.Co.32.39.

77 Terra ad ſimiles angulos fertur deorſum.4.de Cæl.T.Co.33.

78 Terra non aſcendit ꝑ ſubtractionem corporis applicati, quia non habet unam ſuꝑficiem cum eo.4.de Cæl.T.Co.39.

79 Terra minꝰ diuiſibilis eſt q̃ aqua, & ideo minus terminabilis.4.de Cæl.T.Co.45.

80 Terram eſſe non ens,& ignẽ eſſe ens,quo modo intelligẽdũ ſit , habes.1.de Gener.T.Co.18.

81 Terrã,dixit Parmenides , eſſe non ens,& ignem dixit ens.1.de Gener.T.Co.18.

82 Terra frigida eſt & ſicca.2.de Gener.T.Comment.16.

83 Terra deorſum fertur , & ad medium.2.de Gener.T.Co.22.

84 Terra ſyncerius elemẽtum eſt , & minus admixtũ q̃ aqua aut aer,qa extrema elemẽta ſynceriora ſũt q̃ media.2.de Gener.T.Comment.22.

85 Terra magis eſt ſicca,q̃ frigida.2.de Gener.T.Co.23.

86 Terra quomodo generatur ex aliis elementis,& ex quibus facilius , & ex quibus difficilius ,oſtenditur.2.de Gener.T.Co.25.& ultra.

87 Terra in omnibus mixtis eſt, & maxime in iis,quæ in proprio terræ loco quieſcũt.2.de Gener.T.Co.49.

88 Terra ſine aqua diſſipatur,nec poteſt cõſiſtere.2.de Gener.T.Co.49.

89 Terram cõparatam ad orbes cæleſtes exiguam eſſe,uel ꝑne nullã , manifeſtũ eſt.1.Meteor.c.3.B.E.&.c.14.F.

90 Terram minorem eſſe , q̃ ſtellæ quædam ſint,ex aſtrologicis theorematibus manifeſtum eſt.1.Meteor.c.3.B.

91 Terra manet ſecundũ ſpẽm & quantitatẽ, non tamẽ ſecundũ partes , nam aliquid terræ eleuatur ꝑ euaporationem, & iterum deſcendit.1.Meteor.c.3.P.

92 Terra quia maxime diſtat a motu cæli,eſt grauiſſima & frigidiſſima.1.Meteo.c.4.D.

93 Terræ a ſole factæ exhalatio altera eſt uaporoſa magis , altera ſpũoſa magis,ex humido terræ uapoſa & humida , ex ſiccitate terræ ſpũoſa ſiue fumida.Prior propter grauitatem ſubeſt , poſterior propter calorem ſuꝑeminet.1.Meteor.c.4.A.

94 Terræ magnitudinem minorem eſſe q̃ ſolis,aſtrologicis theorematibus oſtenditur.1.Meteor.c.5.C.

95 circa Terram exhalationẽ eſſe ſiccam & calidam,quæ continua ſit aeri, ſupponit̃. Qua circumducta a motu cæli & ignita, cometæ fiunt , & aliæ impreſſiones.1.Meteor.cap.7.A.

96 Terræ umbra , q̃ nox dicitur,non ꝑtingit ad ſtellas fixas.1.Meteor.c.8.C.

97 Terræ partes propter paruitatem ſæpe ſuꝑnatant in aqua.1.Meteor.c.12.B.

98 Terræ interiora calidiora ſunt hyeme, æſtate frigidiora propter antiperiſtaſim, id eſt circumobſiſtentiam calidi æſtate, hyeme frigidi.1.Meteor.c.12.E.

99 Terram habere hiatus & uoragines,maniſeſtãt flumina multa & magna abſorpta in illis uoraginibus.1.Meteor.c.13.N.

100 Terra montoſa cum plena fuerit aquis, nec fluxum in mare habeat, excauatur, & deorſum flumina abſorbentur.1.Meteor.c.13.N. Quære Flumen.Arcadia.

101 Terræ non ſemper quædã loca ſunt aquoſa,& alia arida,ſed quædã nũc ſunt arida, quæ aliquando erunt aquoſa,& ecõtrario. Cuius cauſa eſt motꝰ ſolis ſecundũ acceſſum & receſſum. Nam ſicut animalia & plantæ habẽt ſuam iuuẽtutẽ & ſenectutẽ, in qua florent, & in qua ueteraſcunt, ſic & terra. Eſt tamẽ differentia, ꝙ animalia & plãtæ ſecundum ſe tota iuueneſcũt, aut ſeneſcunt, terra uero ſecũdum partes. Non tamen hoc fit inordinate,ſed ſecundum certum ordinem & ꝑiodum.1.Meteor.cap.14.A.B.C.D.

102 Terræ mutationes propterea a nobis nõ ſentiuntur, quia fiunt longiſſimis temporibus reſpectu breuitatis humanæ uitæ,& ꝑeunt omnes gentes,anteq̃ ab initio ad finem memoria teneri queãt hm̃oi mutatiões. Migrãt enim gentes ab illis locis, quibus propter hm̃oi mutationem non eſt congruens regio, ut alere illos poſſit.1.Meteor.c.14.D.E.

103 Terram & mare,antiqui,qui circa theologica uerſati ſunt, potiſſimam uniuerſi partem eſſe,dixerunt.2.Meteor.c.1.A.

104 Terræ ſudorem, quidam dixerunt, eſſe mare,qa ſudor ſalſus eſt.2.Meteor.c.1.B.

105 Terra ad ſeptentrionem altior eſt, quod oſtendunt maria fluentia ex illis partibꝰ ad alia maria profundiora.Illud etiam ſignum eſt, ꝙ ſit alta,quia antiqui meteorologi,id eſt ſublimium rerum ſtudioſi crediderunt, ſolem nõ ferri ſub terra, ſed circa terram illã, quia ad ſeptentrionẽ alta ſunt loca. 2. Meteor.c.1.G.Quære Mare.13.

106 Terra,& iis,quæ circa ea ſunt,cum humida eſſent, calefactis a ſole,aerẽ ortum eſſe, quidam dixerunt.2.Meteor.c.2.E.

107 Terra multũ ignis & caliditatis cõtinet, 2.Meteor.c.2.B.

108 Terra habitabilis,quam nos nõ incolimꝰ, q̃ eſt inter tropicum capricorni & circulum antarcticum, proportiõe reſpõdet in omnibus huic,quam nos incolimus,& maxime in uentorum ratione, ita ut ſuos habeant aquilones,& reliquos uentos,qui tamen propter longiſſimam diſtantiam ad nos non ꝑueniunt.2.Meteor.c.2.L.

109 Terram aliquando combuſtã,& ideo mare redditũ ſalſum, quidam dixerunt,ꝙ licet abſurdum in ſe ſit,tamen ex tali terra ſalſedo maris ꝓuenit.2.Meteor.c.3.M.

110 Terra uarias ſpẽs colorum & ſaporum trahit,ut aluminis & calcis & cæterorũ,dũ magis aut minus ab igni patitur.2.Meteor.cap.3.Z.

111 Terræ duæ zonæ ſiue ſegmenta habitantur,quarum altera eſt inter tropicum æſtiuum & circulum poli zodiaci, qui eſt ad polum arcticum.Altera uero eſt inter tropicum hyemalẽ & circulũ zodiaci, qui eſt ad polũ antarcticũ.2.Meteor.c.5.G.H.L.

112 Terræ diuiſio in zonas ſeu ſegmẽta quinꝗ, quarũ q̃ ſunt habitabiles,quæ inhabitabiles,& propter quas cauſas, ponitur.2.Meteor.cap.5.G.uſq; in finem capitis.

113 Terra non habitatur ultra tropicum æſtiuum,nam prius occurrunt inhabitata loca,q̃ ꝑmutetur umbra corporũ ad meridiem.2.Meteor.c.5.H.

114 Terræ partes ſub polis arctico & antarctico inhabitabiles ſunt propter frigus.2.Meteor.c.5.H.

115 Terræ habitabiles duas zonas ſeu ſegmẽta circulares quidam depingebant,ſed ridicule,cum non ſint circularis ſed tympanilis figuræ.2.Meteor.c.5.I.

116 Terræ habitabilis noſtræ ſpacium longitudinis,quod eſt a columnis Herculeis ad Indorum oram,habet ſe in magnitudine ad ſpacium latitudinis,quod eſt ab Aethiopia uſq; ad Mæotidem ſicut quinꝗ ad tria.2.Meteor.c.5.I.

117 Terra noſtra habitabilis non poteſt omnis coniungi propter maria interpoſita. 2.Meteor.c.5.I.

118 Terra,q̃ eſt ad Herculeas columnas, non poteſt coniungi terræ Indorum propter mare medium.2.Meteor.c.5.I.

119 Terrã fũgoſam & ſpõgioſam dixit Anaxagoras,ſuꝑiores tamen partes illius pluuiis coaleſcere.2.Meteor.c.7.B.

120 Terræ partẽ,quã habitamus,ſurſum eſſe, dixit Anaxagoras,aliam uero deorſum.2.Meteor.c.7.B.

121 ad Terrã grauia ſiue in noſtro hemiſphærio ſiue in alio feruntur, & leuia ſurſum, cuius contrarium dicere ſtultum eſt.2.Meteor.cap.7.B.

122 Terræ rotunditas ex hoc colligitur,ꝙ nobis mutantibus locũ, ſemper alius & alius orizon fit.2.Meteor.c.7.B.

123 Terram dicere propter magnitudinem ſuſpenſam in medio aeris librari,abſurdũ eſt.2.Meteor.c.7.B.

124 Terra ſicca ſua natura,cum humiditatẽ a pluuia concipit,calore ſolis & ignis,qui intra ipſam eſt,multam exhalationem procreat,quã aliquando foras emittit, aliquãdo intus recondit, aliquando in utrumꝗ partitur.2.Meteor.c.8.B.

125 ſub Terra ſonos effici,qui imitantur mugitus,quod aliqui pro portento accipiũt, naturale eſt,atq; ab exhalationibus incluſis uel ꝑcuſſis uel ꝑcutientibus fit.2.Meteor.cap.8.R.

126 ſub Terra ab exhalatione ſicca fiunt foſſilia,& lapides,metallica uero & ductilia & fuſilia ab exhalatione uaporoſa fiunt. 3.Metaph.c.6.F.G.H.

127 Terra putreſcit, quia eſt materia igni.4.Meteor.T.Com.5.

128 ſine Terra nullum terminatorum corporum eſt,quia omnia terminantur humido & ſicco.4.Meteor.T.Co.19.

129 Terræ propriiſſime attribuitur ſiccum.4 Meteor.T.Co.29.

130 in Terra & in aqua tantum animalia reꝑiuntur,quia hæc materia corporũ animalium ſunt.4.Meteor.T.Co.29.

131 Terrea ſunt illa omnia, a quibus humor omnis difflatus eſt,ut fictile electrum.4.Meteor.T.Co.30.

132 Terra conſtant corpora ſicca, quia terra maxime paſſiua eſt.4.Meteor.T.Co.30.

133 Terra ignis multa copia liqueſcit.4.Meteor.T.Co.49.

134 Terræ quæ plus habent q̃ aquæ coagulantur ab igne.4.Meteor.T.Comment.40. & ultra.

135 Terrã nullus dixit animã eſſe,niſi qui animam ex omnibus elementis componunt, & ideo ſola terra iudice caret.1.de Anima. T.Com.32.

136 Terra aut nullius ſenſus eſt, aut maxime tactui miſcetur.3.de Aia.T.Co.130.

137 Terræ ineſſe ſaporem, oſtẽdunt arborum fructus.de Sen.& Sen.c.4.D.

138 Terreſtria animalia uitæ longioris non ſunt q̃ aquea.de Longitud.& Breuit.Vit. cap.2.A.

139 Terreæ magis ſunt plantæ, q̃ ex aliis elementis.de Reſpir.c.6.C. Quære Planta.

140 Terra natura eſt alba, multicolor tñ uidetur propter tincturam.de Colorib.A.

141 Terra inter tropicos habitabilis eſt. de Nilo. F.

142 Terra diuiditur in cõtinentem & inſulas, nec ſatis compertum eſt,una plane inſula ſit mari Atlantico cincta, frequẽs tamen hominũ ſermo eſt,multas inſulas eſſe maiores cõtinente in quo habitamus,de Mũdo ad Alexand.c. 1.C.

143 Terra,quæ incolitur,ſi ad mare oceanum comparetur,exigua eſt,ſicut inſulæ ad cõtinentem comparatæ.de Mund.ad Alexãdrum.c.1.E.

144 Terra immobilis manet.de Mund.ad Alexand.cap.1.E.

145 Terra mundi in medio ſita eſt,q̃ & hoſpitiũ,& cuiuſꝗ generis animaliũ matrem ſe præbet.de Mund.ad Alexand.c.1.A.

146 Terræ quædam ſemper ignem eructant. de Mund.ad Alexand.cap.3.A. Quære Aethna.1.2.Pſitacena.

147 Terra nr̃a habitabilis, quã cõtinentẽ dicimus,quadraginta millia ſtadiorũ in latũ, in longũ uero ſeptuaginta millia ſtadiorũ cõtinet.de Mund.ad Alexand.c.1.F.

148 Terra habitabilis diuiditur in Europam Aſiã & Aphricã.de Mũd.ad Alexan.c.1.F

149 Terra montes ſuſtinet excelſos, & uario ſtirpiũ & colorũ aſpectu prædita eſt. Syluis etiam abundat,flumina & fontes continet.de Mund.ad Alexand.c.1.D.

150 Terram ſurdam appellat mortuos Homerus.2.Rhetor.c.3.E.

151 Terra nutriuntur,quæ naſcuntur ab ea.7 Polit.cap.16.

152 Terra ſuggerit alimentum hominibus ut mater.1.Oecon.c.2.A.

153 Terram tanq̃ cauſam materialẽ ponebãt quidam, qui plura principia ponebant.1. Metaph.c.3. H.

154 Terrã dixit Heſiodus factam poſt chaos.1 Metaph.c.4.A.&.T.Co.14.

155 Terram & aquam & aerem poſuit Empedocles ut materiam, ignem uero cauſam efficientem.1.Metaph.c.4.D.

156 Terram nullus antiquorum poſuit principium materiale propter magnitudinem partium ipſius.1.Metaph.T.Co.14.

157 Terram omnia eſſe,quidam opinantur.1. Metaph.T.Co.14.

158 Terram eſſe primã inter omnia corpora, dixit Heſiodus.1.Metaph. T.Co. 14.✳

TERRAEMOTVS.

1 Terræmotus traditio cõiuncta eſt iis,quæ de uentis traduntur, quia cauſa terræmotus ſequitur ad cauſam generationis uentorum,2.Meteor.c.7.A.

2 de Terræmotu tres ſententiæ & a tribus Democrito ſcilicet & Anaximene & Anaxagora traditæ ſunt ante Ariſtotelem.2. Meteororum.cap.7.A.

3 Terræmotum, dixit Anaxagoras, fieri, aere alterius hemiſphærii nato ferri ſurſum & incidente in cauernas terræ, cum non permittatẽ exilire, quia pars ſuperior terræ compacta ſit propter pluuias,aerẽ mouere terram,& ſic fieri terræmotum. 2.Meteor.cap.7.B.

4 Terræmotum fieri aere ſubeũte terram, ex hoc colligitur falſum eſſe,ꝙ non tota tremit,ſed partes quædam, quædam uero non, nec omni tempore, ſed certo. 2.Meteororum.cap.7.B.

5 Terræmotum,dixit Democritus Abderites,fieri,eo ꝙ terra aqua plena ſit,& multam etiam aquam pluuialem ſuſcipere, & cum capi cauernis non poſſit,tranſiens autem aqua in alias cauernas quatere terram,& terræmotum ſic fieri. 2.Meteororum.capit.7.C.

6 Terræmotũ fieri,cum ingentia terræ fragmenta,quæ ab ipſa diuulſa ſunt,inciderint,dixit Anaximenes. Et propterea dixit, terræmotũ fieri in temporibus ſiccis, & iterum in pluuioſis,quia ſiccitatibus rũpitur terra,& ea humefacta,recidunt fragmenta illa.2.Meteor.capit.7.D.

7 Terræmotũ fieri non poſſe,ut Anaximenes dixit,ꝓbaẽ,ꝙ oporteret,apparere terrã ſubuerſam multis locis,quod nõ uidetẽ, & qa hæc affectio quibuſdã in locis ſæpe ſit,quæ ab aliis locis non differunt tali exceſſu.Imo ſi uerum eſſet,quod Anaximenes ait,oporteret ſemper pauciores terræmotus expectare,& tandem ceſſare,eo ꝙ tantum terræ deciderit.2.Meteor.c.7.D.

8 Terræmotus cauſa exhalatio eſt intra terrã cõtenta.Nã terra ſua natura ſicca multum humiditatis habet a pluuia,& calefacta a ſole & ab igne, qui intra ipſam eſt, multitudo ſpirituũ & exhalationũ fit,quas aliquãdo foras emittit,aliquãdo intus cõtinet,aliquãdo partitur intus & foras,quæ exhalatio contenta exitum petens concutit terrã.2.Meteororum.cap.8.A.B.

9 Terræmotus cauſa nec aqua eſt,nec terra calens,ſed exhalatio.2.Meteor.c.8.B.

10 Terræmotus quando fit,aer ſerenus eſt, quia exhalatio continua exiſtens ut plurimum ſequi ſolet motum initii.2.Meteororum.capit.8.C.

11 Terræmotũ poſſe fieri, etiã flantibus uẽtis,qui etiam ſunt exhalatio,non eſt incõueniens,ſed ſemper fiunt,flãtibus uentis, minores terræmotus,quia eorũ cauſa ac principium diuiſum eſt.2.Meteor.c.8.B.

12 Terræmotus plures & maiores fiunt nocte q̃ die,quia recollectis exhalationibus nocte intra terram, uehementius concutiunt.2.Meteor.capit.8.D.

13 Terræmotus,qui die fiũt,ualidiores ſunt in meridie,quia tunc ſol maxime ualidus eſt,& declinat exhalationem in terram,& diluculo etiam magis fiunt,quia uenti tũc incipiunt flare.2.Meteor.cap.7.E.

14 Terræmotus tunc maxime fit ualidiſſimus,cum exhalatio intus ut Euripus mouetur ſcilicet motu reciproco.2.Meteororum.cap.8.E.

15 Terræmotus maxime frequentes fiũt circa ea loca, ubi mare fluidum eſt, & terra ſpongioſa,& ſubterraneis cauernis abundat,ut in Achaia,Sicilia,Eubœa & Helleſponto.2.Meteor.cap.8.E.

16 Terræmotus maxime fiunt uere & autũno, quia hæc tempora maxime flatuoſa ſunt.2.Meteororum.cap.8.F.

17 Terræmotus nõ fiunt niſi raro in æſtate & hyeme, quia æſtas ſicca eſt,& hyems gelida,quorum utrumq; aeris immobilitatem præſtat.2.Meteor.cap.8.F.

18 Terræmotum fieri propter incluſam exhalationem intra terrã,ex eo colligitur, ꝙ ſicut in corpore noſtro flatus ſeu ſpiritus incluſi ſunt cauſa tremorum & pulſuum,ſic exhalatio terræ incluſa cauſa eſt aliquando tremoris terræ,aliquando pulſus.2.Meteor.capit.8.H.

19 Terræmotum ab exhalatione & ſpiritu incluſo intra terram fieri,argumento eſt, non ceſſaſſe terræmotum aliquando,quouſq; ſpiritus ille eruptione facta, in locũ terræ ſublimiorem exierit ecnephiæ modo,ſicut apud Heracleam Ponti,& apud Hieram inſulam unam ex Aeoliis accidit.2.Meteor.cap.8.L.

20 Terræmotum aliquãdo præcedit ſol obſcurus ſine nube, quia exhalatio calida, quæ aerem diſgregabat,pellitur ad interiora,& aer denſior factus obſcurat ſolẽ. 2.Meteor.capit.8.N.

21 Terræmotum aliquãdo præcedit frigus, quia exhalatio,quæ calefaciebat aerem,intra terram continetur.2.Meteor.ca.8.N.

22 Terræmotum aliquando præcedit ſerenitas,quia exhalationes,quæ aerem obſcurabant,reconduntur intra terram. 2.Meteororum.capit.8.N.

23 Terræmotum præcedit aliquando aut interdum aut paulo poſt occaſum ſolis tenuis linea nubis apparens in lõgum porrecta,quia ſpiritus langueſcit,eo ꝙ trãſſeratur ſub terrã, quia ſicut in mari fluct⁹, qui frangũtur in littore ſunt craſſi & obliqui ualde,ſi multus fuerit uẽtus mouens, ſi uero exiguus uẽtus,tenues & recti ſunt fluctus, ſic accidit in aere, ut ſi ſpiritus multi ſunt,aer uarias figuras & multas refert, ſi uero pauci, tenues & exiguas.2. Meteor.cap.8.O.

24 Terræmotus aliquando fiunt circa eclipſim lunæ, quia calor, quem lumen lunæ præbet,ſubtrahitur, & a frigore intus repellitur exhalatio ſicca,& ſic fit tærremotus.2.Meteor.cap.8.O.

25 in Terræmotu,qui fit per ſuccuſſionẽ,ita ut terra ſæpe eleuetur, & deprimatur,ſolet multitudo lapidũ ut in cortynis ebulire,& egeri ſolent,ſicut factum eſt in Sypilo,& in cãpo q Phlegræ⁹ dicitur, & in Liguſtica regione.2.Meteor.c.8.R.

26 Terræmotus rariores fiũt in inſulis, quæ ꝑcul a littore maris ſunt,q̃ in iis,quæ ꝓximæ ſunt littoribus, quia copia maris refrigerat exhalationem,& ſuo pondere obſtat,ut non concutiantur,& mare magnũ locum occupat,& ab hoc,& non ad hoc exhalationes ueniunt.Inſulæ uero terræ proximæ ſunt pars continentis,& ſua paruitate nullas habent uires,quæ uero ſunt in medio mari nequaq̃ moueri ſine toto mari poſſunt.2.Meteor.c.8.R.

27 Terræmotum non timens inſanus & ſtupidus eſt.3.Ethic.c.7.B.

TERRIBILE.

1 Terribilia quæ ſint,habes.2.Rhetoricor. cap.5.E.F.G.

2 Terribilia quæ ſunt,omnes timẽt.3.Ethicorum.cap.6.A.

3 Terribile nõ eſt idẽ oĩbus.3.Ethic.c.7.A.

4 Terribile eſt id, quod hominis facultatem ſuperat, & omnibus ſanæ mẽtis eſt formidabile.3.Ethic.c.7.A.

TESTATA.Animalia teſta intecta.

1 Teſtata animalia dormiunt,licet nõdum ſenſu cognitum ſit,ſuaderi tamen poteſt ea ratione,qua alia animalia dormire dicimus.de Somn.& Vigil.c.1.H.

2 Teſtata animalia rubri maris quantitate maxima ſunt,quia humiditas calida uitæ & augmenti cauſa eſt.de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.G.✳.

TESTIMONIVM.TESTIS.

1 Teſtimonium eſt rei cognitæ uoluntaria confeſſio.Rhetor.ad Alexand.c.13.A.

2 Teſtimoniis quomodo utendum ſit,oſtẽditur.Rhetoricorum.ad Alexand. cap.13. per totum.

3 Teſtes ſunt unum ex iis quinq;,quæ fidẽ faciunt in iudiciali genere cauſarũ.1.Rhetoricorum.c.15.A.

4 Teſtes alii ueteres ſunt,ut poetæ,aut ſapiẽtis alicuius teſtimonium,aut iunioris,quibus quando utendum ſit ad ſuadendum & diſſuadendum aut accuſandum aut defendendum,habes.1.Rhetor.c.15.D.E.F. Quære Homerus.15.

5 Teſtis ille fide digniſſimus eſt,qui corrũpi non poteſt.1.Rhetor.c.15.E.

6 Teſtis probus uel unus ſatiſfacit. 2.Rhetoricorum.cap.20.D.

7 Teſtis ubiq; utilis eſt ad fidem faciẽdam. 2.Rhetor.cap.20.

8 Teſtibus quomodo utendum ſit oſtenditur.Rhetor.ad Alexãdr.c.13.p.totũ.

9 Teſtium falſorum mulctas poſuit prim⁹ Charondas legiſlator Cataninenſium. 2. Politicorum.cap.10.D.

TESTVDO. Animal uulgo notum teſtatum amphibium.

1 Teſtudines, exempto & detracto corde, uiuunt,& mouẽtur longo tempore, quia habẽt multa uitæ principia,licet nõ actu, quia eorum natura non bene compoſita eſt. de Iuuent.& Senect.c.1.H.& de Vit. & Mort.cap.1.C.

2 Teſtudines pulmonem habent fungoſum, & ideo manere ſub aquis diutius poſſunt,quia pulmo exanguis non indiget frequenti reſpiratione. Quæ tamen ſi diutius detineantur ſub aquis,ſuffocantur,& intereunt,quia non admittũt aquã more piſcium, pulmo tamen fungoſus ſemel inflatus diutius durat,& longo tẽpe refrigerat.de Reſpirat. cap.1.C.&.c.4.L.

3 Teſtudines ſpirãt, & maxime terraſtres. de Reſpirat.cap.4.L.✳.

TETANVS.Morbus.

Tetani fiunt a motione ſpirituum retentorum in corporibus animalium, atq; aliquando tantam uim habet ſpiritus incluſus,ut etiam ſi multi conẽtur ægrotãtium corporibus motum comprimere,non ualent.2.Meteororum.cap.8.I.

TETRAGONVS.Quattuor angulorum corpus.

1 Tetragonus implet locum in planis.2.de Cæl.T.Comment.66.

2 Tetragoniſmum qui dicit eſſe inuentionẽ mediæ lineæ, dicit cauſam.2.de Anima.T.Comment.12.

TETRAMETRVM. Genus carminis
a quattuor pedibus dictum, cuius plures
ſunt ſpecies.

1 Tetrametro ſucceſſit iambicum, quia iã
bicum ſimilimum eſt orationi ſolutæ.3.
Rhetor.cap.1.E.

2 Tetrametra oſtendunt Trochæum aptũ
eſſe tripudiis.3.Rhetor.c.8.B.

TEVMESSVS.Quære Antimachus.

THALES. Philoſophus Mileſius unus
e ſeptem ſapientibus Græciæ.

1 Thales dixit,terram manere ſuper aquã,
ut lignum,& quædam alia.2.de Cæl.T.
Comment.78.&.1.Metaphy.c.3.C.

2 Thales animam dixit,eſſe quoddam mo
uens. Vnde lapidem magnetem animã
habere dixit,quia mouet ferrum.1.de Ani
ma.T.Comment.32.

3 Thales fortaſſe omnia diis plena dixit,
quia animam,quidam dixerunt, permix
tam in toto uniuerſo. 1. de Anima. T.
Comment.86.

4 Thales dixit ꝑpterea Nilũ creſcere æſta
te, quia eteſiæ,quæ flãt a ſeptentrione in
oſtia Nili,fluuiũ retro agunt.de Nilo.A.

5 Thales licet rerum difficilium & admira
bilium & diuinarum cognitionem habe
ret,tamen quia rerum humanarum igna
rus erat,habitus fuit ſapiens,ſed non pru
dens, quia bona humana non quærebat.
6.Ethicorum.cap.7.B.

6 Thales dixit,facile eſſe philoſophis ditari,
ſi uellẽt,ſed hoc non eſſe illis curæ,quod
opere ipſo oſtẽdit.Nã præuidens oliuarũ
futuram ubertatẽ per aſtrologiã,collectis
paucis pecuniis, hyeme adhuc uigente,
multum olearum emit in Mileto & Chio
paruo admodum precio,& arras dedit,
multis poſtea ſubito ſimul quærentibus
uendidit,quanti uoluit,& magnam uim
pecuniarum collegit,quo facto oſtendit
ſe pauperem non neceſſitate ſed uolunta
te eſſe.1.Polit.cap.7.D.

7 Thales primus philoſophus ſpeculatiuæ
ſciẽtiæ aquam dixit eſſe principium ma
teriale omnium.1.Metaphy.c.3.C.

8 Thales ideo aquam omnium principiũ
eſſe dixit,quia nutrimẽtum omnium hu
midum eſt, & ex hoc fieri atq; uiuere ip
ſum calidum,& ſemen omnium humidũ
eſt.1.Metaphyſicorum.c.3.C.

THAOS.

Thaos Aegyptiorũ rex Chabriæ conſilio
grandem pecuniam collegit ad bellum.
Oeconom.Publi.L.

THASIA.

Thaſia inſula in mari Tyrrheno abunda
bat ære,deinde ferrum protulit.de Admi
rand.Audit.18.Quære Delphius.

THEBAE.Vrbs in Aegypto.

Thebæ antiquitus erat Aegyptus tota,
cuius tantum in Aegypto meminit Ho
merus.Memphis enim nondum erat,aut
ſi erat, erat admodum exigua. 1. Me
teor.ca.4.E.

THEBAE.Vrbs ĩ Bœotia.Vnde THE
BANI.Iſtius urbis ciues.

1 Thebis qui præerant,philoſophi erant,&
ciuitas erat in felicitate. 2.Rhet.c.23.H.
Quære Aeneia.

2 Thebanis leges dedit Philolaus. 2.Po
liticorum.cap.10.C.

3 apud Thebanos lex erat,ut nemo habi
lis eſſet ad honores reipublicæ ſuſcipien
dos,niſi qui per annos decem deſtitiſſet
a mercatura.3.Polit.c.3.H.

4 Thebanorum popularis ſtatus interiit
ſeditionibus.5.Polit.c.3.D.

5 apud Thebanos nemo ad magiſtratum
aſſumitur,niſi qui certũ tempus deſtite
rint a ſordidis opificiis. 6.Polit.c.7.B.✳.

THELECLEVS.Mileſius legiſlator.

Thelecle̅i Mileſii reſpublica oſtẽditur.4.
Phyſicorum.cap.14.B.

THEMISTOCLES. Dux Athenien
ſium clariſſimus.

Themiſtocles oraculum de muro ligneo
interpretatus eſt,eſſe utendum nauali pu
gna, & confugiendum eſſe ad naues.1.
Rhetoricorum.cap.15.D.

THEODECTES.& alius THEODE
CTES.Poeta.

1 Theodectæ lex.2.Rhetor.c.23.H.

2 Theodectæ dictũ de tributorum penſio
ne.2.Rhetor.cap.23.H.

3 apd̃ Theodectẽ poetã Philotectes dolore
ex morſu ſerpẽtis ſupatur.7.Ethic.c.7.C

4 Theodectes Helenã dixit ex diis utraq;
ſtirpe prognatã eſſe.1.Polit.c.4.B.

THEODORVS.Actor quidam tragœ
diarum.

1 Theodori uox ei9 ipſius qui dicebat, eſſe
uidebatur,aliorum uero hiſtrionum ficta
uidebatur.3.Rhetor.cap.2.B.

2 Theodor9 tragœdiarum actor nulli unq̃
cõcedere uoluit, ut ageret anteq̃ ipſe,ne
illi gratia præriperetur apd̃ ſpectatores.
7.Politicorum.cap.17.D.

THEODORVS.Rhetor Byzantius.

Theodorus auxit artis rhetoricæ princi
pia poſt Tiſiam & Thraſymachum. 2.
Elenchorum.cap.9.B.

THEODORVS.Hiſpaniæ fluuius, for
te Tagus.

Theodorus Iberiæ fluuius arenas aureas
uehit.de Admir.Aud.43.Quære Tagus.

THEAGENES.

Theagenes ꝑ inſidias præſidium ꝑtẽs,
tyrannidem occupauit Megaris.1. Rhet.
cap.2.M.

THEOGNIS.Poeta Siculus.

1 Theognis dixit,uirtutis quandam exerci
tationem fieri ex conuictu bonorum. 9.
Ethic.c.9.C.

2 Theognis dixit. Si uerba ſufficerent ad
reddẽdũ homines bonos,multã & magnã
mercedẽ reportarẽt.10.Ethicor.c.9.A.

THEOLOGI. Poetæ uetuſtiſſimi dice
bantur apud Ethnicos.

Theologi ex nocte omnia generata eſſe
dicunt.12.Metaph.T.Co.30.Quære Cæ
lum.119.Deus.73.

THEOMACLIVS.Rhetor quidam.

Theomaclius de pronunciatione commi
ſerationis aliquid tradit.3.Rhet.c.3.D.

THEOPOMPVS.Lacedæmoniorũ rex

Theopompus minuit regiam poteſtatẽ
apud Lacedæmonios, addẽs Ephoros, li
cet tpe illam auxerit.5. Polit.c.11.A.

THERA.Vrbs Cariæ eſt,& inſula Atti
cæ adiacens, & una ex Cycladibus in
Aegeo.

In Thera magiſtratus diuidebantur nobi
libus tm̃.4.Polit.c.4.B.

THESSALI.Populi Theſſaliæ regionis
in Europa.

Theſſali dũ cũ finitimis Achæis Perrhe
bis & Magneſiis bellũ gerũt, illorũ Pene
ſtiæ aduerſus illos inſurrexerunt.2. Poli
ticor.cap.7.A.Quære Peneſtiæ. Othrys.
Scotuſſæ.Serpens.4.✳.

THYSIAS. Rhetor Siculus antiquiſ
ſimus.

Thyſias primus auxit artis rhetoricæ pri
cipia.2.Elenchor.c.9. B. Quære Corax.

THORAX. Pectus. Quære Pectus.✳

THRACES. Populi Thraciæ regionis
in Europa.

apud Thraces maxime honoratur poten
tia bellica.7.Polit.c.2.C. Quære Amphi
polis.Cyclops.1.

THRASCIAS.Ventus.

1 Thraſcias inter Caurum & Aparctiam ſi
ue Aquilonem flat, & contrarium uentũ
non habet,niſi quatenus uentus modicus
ab illius oppoſito flat,quem appellãt phœ
niciam incolæ regionis.2.Meteororum.
cap.6.F.

2 Thraſcias unus eſt e principaliſſimis uen
tis flantibus a ſeptentrionibus.2. Meteo.
cap.6.G.

3 Thraſcias unus e uentis eſt,qui ceſſare fa
ciunt alios, quia cum de propinquo ſpi
ret,uehemẽs eſt,& alios repellit,& eſt ma
xime ſerenus, quia repellit ſuo impetu a
nobis nubes.Si uero fuerit magis frigid9
q̃ uehemens,non eſt ſerenus, quia prius
congelat nubes q̃ repellat.2.Meteororum
cap.6.L.

4 Thraſcias grandinoſus eſt. 2.Meteor. ca
pit. 6. M.

THRASYBVLVS. Qui triginta uiros
a Lacedæmoniis reipublicæ Athenienſiũ
ſubactæ præpoſitos occidit.

1 Thraſybul9 triginta ſuſtulit.2.Rhetoric.
cap.24.C.

2 Thraſybulo conſilium datum eſt a Periã
dro,ut ſupereminentes tolleret.5. Polit.c.
10.D.Quære Periander.2.

3 Thraſybulus menſe decimo excidit a ty
rannide.5.Polit.c.12.C.

THRASYMACHVS. Rhetor Chalce
donius.

Thraſimachus poſt Tiſiam auxit artis
rhetoricæ principia.2.Elench.c.9. B.

THRASYMACHVS.

Thraſymach9 popularem ſtatum euertit
apud Cumas.5.Polit.c.5. B.

THRASIPPVS.

Thraſippus tabula oñdit,tibialẽ muſicã
in uſu fuiſſe ẽt apd̃ ĩgenuos.8.Pol.c.6. D

THRYBON.

Thrybon laudat Lacedæmoniorum legũ
latorem,quia propter exercitationem eo
rum ad pericula multorũ dominationẽ
ſibi comparauerunt.7.Polit.c.14. E.

THVNNVS. Piſcis. Quære Phœni
ces.3.✳.

THVRIVM.Oppidum in ſinu Taren
tino in Italia ubi prius Sybaris erat.

1 apud Thurium ciuitatem Italiæ gemini
amnes labuntur ſcilicet Sybaris & Chra
tis,qui ex Sybari biberunt,fuſci, qui uero
ex Chrati,flaui & pulchricomi reddũtur.
de Admirand.Aud.20.

2 Thurii reſpublica mutata eſt.7. Polit.c.
2.D. E.

THVS.

1 Thus naturam æris & ligni cõtinet,quia
inflammatur ut lignum, liqueſcit ut æs.
4.Meteor.T.Co.48.

2 Thus terreum eſt,& refrigeratiõe coagu
latur.4.Meteor.T.Co.50. Quære Anti
ſthenes.2.

THVSCI. Populi Italiæ,qui Thuſciam regionem incolunt. Quære Tyrrheni.
TIANA.Vrbs.
Tiana metropolis eſt Cappadociæ. de Admirand.Aud.1.Quære Aqua.90.
TIBIA.TIBIALIS MVSICA.
1 Tibialis muſica etiam apud ingenuos in uſu fuit,ut Thraſippus tabula oſtendit.8. Polit.c.6. D.
2 Tibialis muſica poti⁹ ad animoſitatē bellicam concitat auditores,ꝙ ad mores, & ideo reiicienda, quia etiam rationem impedit. Vnde Mineruam fingunt antiqui, deformitate oris offenſam tibiā abieciſſe, quia tibiarum uſus nihil confert ad mentem & ſcientiam,quæ Mineruæ eſt attributa.8.Polit.c.6. D.
3 Tibiam reiecit Socrates.8. Polit.c.7.C.
TIGILLVS. A tigno.
Tigillos cur baiulans ſcapulis difficilius plus multo in auerſum ſtantes ꝙ æque ad medium libratos,quanquam pari pondere, habes. Mechanicorum. cap. 26. per totum.
TIGRIS. Fluuius Aſſyriam inundans. Quære Modan.✳.
TIMAEVS.Locrus Pythagoricus philoſophus,cuius nomine Plato Timæum dialogum ſcripſit.Quære Demarat⁹.Plato
TIMENS.TIMERE. TIMIDITAS. TIMOR. TIMIDVS. TIMENDVM.
1 Timentes pallidi efficiuntur.Prædicamē. cap.8.D.
2 Timētes facile decipi circa ſenſus ſolent, nam aliquo exiguo motu facto,adeſſe qđ timēt,credūt.de Somn.& Vigil.c.2.I.
3 Timere & iraſci ſimul, impoſſibile eſt.2. Rhetor.c.3.B.
4 quem Timet,nullus amat.2. Rhetorico. cap.4.E.
5 Timemus non cuncta mala,ſed quæ magnos dolores & corruptiones adducunt, & illa,quæ non longe abſunt, ſed impendent.2.Rhetoric.c.5.A.
6 Timentur,qui conſcii ſunt quippiam perperam factum ab iis,qui fecerunt.2.Rhetor.c.5.B.
7 Timet nihil,qui nihil ſperat,pro quo timeat.2.Rhetor.c.5.E.
8 Timere qui poſſunt, & quos, & qbus de cauſis,oſtendit.2.Rhetoricorum.c.5.AB. C.D.E
9 Timemus ea,quæ terribilia ſunt.3.Ethic. cap.6. A.
10 Timemus omnia mala.3.Ethic.c.6.A.
11 Timere aliqua mala,ut infamiam,laudabile eſt.3.Ethicorum.capit.5.A. Quære Timidus.✳.
12 Timendum eſt, quod habet ingentes uires corrumpendi & nocendi.2. Rhetor. c.5.A.Quære Cauendum.
13 Timidi ſunt,qui pilos molles habent, qđ ſignum ab omnibus animalibus ſumitur. de Phyſiog.
14 Timor eſt fortitudini contrarius.1.Rhet. cap.9.B.
15 Timor eſt perturbatio aut dolor ex magnitudine futuri mali corruptiui,aut dolorem inferentis.2. Rhetoricorum. capit. 5. A.
16 Timiditas eſt ſufferre atq; perpeti ignominioſa & turpia.2.Rhetor.c.6.C.
17 Timor frigiditas quædam eſt. 2. Rhetor. cap.13.B.
18 Timidus aliquis fit omnia formidans, & nihil audens aggredi.2.Ethicorum.capit. 2. B.
19 Timidus eſt, qui dolet aggredi pericula. 2.Ethic.c.3. A.
20 Timiditas opponitur fortitudini per defectum.2.Ethic.c.7.A.
21 Timidus eſt,qui timendo quidem exuperat,confidendo autem deficit.2. Ethicor. cap.7.A.
22 Timidus eſt,qui timet ea,ꝙ non oportet, & ut non oportet.3.Ethicor.c.7.C.
23 Timore quæ fiunt iuſta aut iniuſta,nō dicuntur talia per ſe,ſed per accidens.5. Ethic.cap.8. B.
24 Timiditas opponitur magis fortitudini ꝙ audacia.1.Magnor.Mor.c.9.A.
25 Timoris duplex eſt ſpecies, una cū reuerentia & pudore, qua utuntur ad patres filii modeſti,altera cū inimicitia & odio, ſicut ſerui ad dominos.2.Oeconomicor. cap.2.D.
26 Timorem abſq; uerecundia non laudauit Homerus.2.Oeconom.c. 3. A. Quære Metus.
TIMOCRATIA.Cenſu poteſtas.Quære Cenſu poteſtas.
TIMOCRATICI.Cenſu potētes.Quære Cenſu potentes.
TIMOPHANES.Mytileneus ciuis.
1 Timophanis defuncti filias cum *Doxandrus* quidam ſuis filiis dari in cōiuges nō impetraſſet,Athenieſibus,quibus erat hoſpes,pſuaſit bellū ſuſcipere aduerſus Mytileneos.5.Polit.c.4.B.
2 Timophanes præfectus militibus tyrannidem inuaſit Corinthi.5.Polit.c.6.D.

TIMOTHEVS.
Timotheus aduerſus Olynthios bellū gerens, & circa Corcyram quemō pecunias collegerit,habes.Oeco.Pub.E.
TIMOTHEVS.Muſic⁹ inſignis,ex Mileto,qui antiquam muſicæ aſperitatem in molliorem redegit.
Timotheus muſicus multum augmēti attulit muſicæ,qui tamen nunꝙ tantus fuiſſet,niſi Phrynis muſicus prius fuiſſet.Quiꝙuis modicum attulit arti muſicæ, illud tamen multum profuit,ut tantus eſſet Timotheus.2.Metaphyſic. T.Co.2.Quære Inuentor. 7.
TYPHO. Ventus in uertigine circumuolutus.
1 Typho fit,quoties ſpiritus ſeu exhalatio depulſa a nube alteri nubi obuiat,& reluctatur,quemadmodum fieri ſolet,cum in ianuis uel uiis ex amplo in anguſtum locum coarctatur uentus.3. Meteor.c.1.C.
2 Typho differt ab ecnephia, qa ecnephia, id eſt procella in rectum deorſum truditur,typho uero in uertiginem.3. Meteor. cap.1.C.
3 Typho appellatur,ſi nullo colore tinctus eſt.3.Meteor.c.1.C.
4 Typho non fit,quando boreæ infeſtant, qa typhonis cauſa exhalatio calida & ſicca eſt.3.Meteor.c.1.D.
5 Typho efficitur,cū procella ex nube excuti nō poteſt, & ſecum nubem trahit in terram.3.Meteor.c.1.D.
TYRANNIS. TYRANNVS.
1 Tyrannidis finis eſt ſuiipſius cuſtodia & conſeruatio.1.Rhetor.c.8.C.
2 Tyranni prodigi non ſunt.Non enim dādo in tātam rerum copiam perueniſſent. 4.Ethic.c.1.E.
3 Tyrānus ad ſuam utilitatem dominatur. 5.Ethic.c.6.B.
4 Tyranno non ſufficit pro præmio honor & gloria.5.Ethic.c.6.B.
5 Tyrannis contraria eſt regno,& ideo peſſima,quia optimo contraria,nam ex regno fit tranſitus in tyrannidem.8. Ethicor. cap.10.A.
6 Tyrannis prauitas eſt eius principatus,in quo unus eſt princeps.8. Ethicorum. capit.10.A.
7 Tyrannis deterrima eſt inter ſpecies rerū publicarum corruptarum.8. Ethicorum. cap.10.A.
8 Tyrannidis effigiem habet imperium paternum in filios apud Perſas.8.Ethicorū. cap.10. C.
9 Tyrannus ex prauo rege fit.8.Ethicorū. cap.10.A.
10 Tyrannus ſuum tantum commodum curat,& non eorum,quibus præeſt.8. Ethicorum. cap.10.A.& .4.Politicor.c.10.B.
11 apud Tyrānos iucundi ſunt,qui in ludis & oblectamentis ſunt dextri.10. Ethicor. cap.6.A.
12 Tyranni armis cuſtodiūtur ab extraneis mercede conductis.3.Politic.c.10. C.&.5 Polit.c.10.D.
13 Tyrannicam ſeruitutem nullus liber ſpōte ſuffert.4.Polit.c.10. B.
14 Tyrannorū antiquorum multi ex popularibus hominibus fiebant.5.Politicorum. cap.5.C.
15 Tyranni ut plurimū facti ſunt ex ductoribus populorum.5. Polit.c.10.A.
16 Tyranni obiectum eſt illud,quod placet, ſicut regis,qđ eſt honeſtū.5.Politicorum. c.10.C.
17 Tyranni quidā,aduerſus quos inſurrexerunt ſubditi aut propter metum,aut propter contumeliam aut ꝑpter cōtemptum aut propter gloriam,aut honorem,aut diuitias,referuntur.5.Polit.c.10. per totum.
18 Tyrannum qui adoriuntur,cōſtituere debent,non ſibi uiuendum, niſi rem confecerint.5.Polit.c.10.L.
19 Tyrannum inuadere uolentes propoſitū Dionis habere debent. Qui cū aduerſus Dionyſium proficiſceretur,dixit,ſatis ſibi fore,ſi uel parum terræ illius inuaſiſſet,ut pulcherrimum exiſtimaret mori.5. Polit. cap.10. L.
20 Tyranni maxime pereunt odio aut contemptu.5.Polit.c.10.N.
21 Tyrannus ſubdit ſibi etiam nolentes.5. Polit.c.10.O.
22 Tyrannus bellum concitare ſtudet,ut ciues negociis occupentur,& detineātur indigentia ducis.5.Polit.c.11.C.
23 Tyranni eſt amicis maxime diffidere,qa ipſi poſſunt maxime illum ſubuertere. 5. Polit.c.11. C.
24 Tyranni in ædificia quædam multam pecuniam conſumebant,ut plebis ociū tolleretur,& paupertas induceretur.5. Politicorum.cap.11.C. Quære Olympus. Pyramides.
25 Tyranni prauos amicos habent,quia adulatoribus gaudent.5. Politicorum. capit. 11. D.
26 Tyranni bonos & honeſtos oderunt tanꝙ euerſores ſuæ poteſtatis.5.Politicorum cap.11.E.

27 Tyranni nihil omnino omittunt prauitatis, dummodo ſuam tyrannidem tueant. 5. Polit. c. 11. E.

28 Tyrãnus, qui deos colit, & religionem curat, in maiori precio eſt apud populum. 5 Polit. c. 11. I.

29 Tyranni tria efficiunt maxime. Primum, ut animos ciuium minuant, ut pauca ſapiant. Secundum, ut ciues inter ſe diffidẽtes reddat. Tertium, ut eos impotẽtes reddat. 7. Polit. c. 11. E.

30 Tyranni quidam quomodo pecunias extorſerint a ſuis ciuitatibus, & ſuos ciues & milites quibus dolis expilauerint, habes. Oeconomicarum Publicarum. per totum.

TYRIA. Quære Aes. 2.

TYRRHENI. Populi Tyrrheniæ in Italia.

Tyrrheni ſiue Ethruſci commercium & fœdera circa res importandas & pacta habebant cum Carthaginenſibus, & ſcripturas circa mutuam bellandi ſocietatem, tanquam ſi unius ciuitatis eſſẽt. 3. Politic. cap. 6. B.

TYRRHENVM MARE. Quod alluit Italiã ab occaſu, q̃d etiã inferũ dicitur.

1 Tyrrhenum mare profundiſſimum eſt inter omnia maria mediterranea. 2. Meteororum. c. 9. G.

2 in Tyrrhenum mare fluit Siculum. 2. Meteor. c. 1. G. Quære Thaſia

TYRTEVS.

Tyrteus poeta in carmine, quod inſcribitur Eunomia, id eſt bona lex, oſtendit Lacedæmoniis in bello Meſſenẽſi accidiſſe, ut alii nimium pauperes, alii nimium diuites eſſent. 5. Polit. c. 7. B.

TITANIA.

in Titania ſaxum eſt, qui ignem emittit, ſed ignis non uidetur, at ſi quis oleum ſuperinfundat, ignis conſpicitur, de Admir. Audit. 35.

TMOLVS. Mons in Lydia. Quære Lapis. 2.

TOLLO. Inſtrumẽtum ad aquam hauriendam.

Tollones puteorum. Quære Puteus. 4.

TONARE. TONITRV.

1 Tonitru eſt extinctio ignis in nube. 2. Poſter. T. Co. 8.

2 Tonitru ſonꝰ quidam eſt nubium. 2. Poſter. T. Co. 8.

3 cũ Tonat ſtrepitus ſonuſqꝫ fit, quo timẽt ii, qui ſunt in Tartaro, ut Pythagorici dicunt. 2. Poſter. T. Co. 12.

4 Tonitru ſonus lapides diſſipat. 2. de Cælo. T. Co. 53.

5 Tonitru fit, exhalatione calida intra nubes incluſa. Quæ exhalatio cum feratur cum impetu, impacta & illiſa nubi ictum facit, cuiꝰ ſonitꝰ tonitru eſt. 2. Mete. c. 9. C

6 Tonitruum uarii ſonitus & multiformes fiunt propter inæqualitatem nubiũ & cauernarum, quæ ſunt intermediæ, qua deficit continuitas denſitatis. 2. Meteororũ. cap. 9. C.

7 Tonitru prius fit q̃ fulguratio, ſed anticipat uiſus auditum, & ideo poſteriꝰ apparet. 2. Meteor. c. 9. B.

8 Tonitru, dixerunt Empedocles & Anaxagoras, eſſe extinctionem fulguris. 2. Meteor. c. 9. E.

9 Tonitru proportionabiliter ſe habet in nubibꝰ, ſicut uentus ſup terrã, terræmotꝰ intra terram. 2. Meteor. c. 9. I.

10 Tonitru fit, cum exhalatio tenuis excutitur. 3. Meteor. c. 1. A.

11 Tonitrua ſindunt, & diſſipant ſolida non ſono, ſed ſpiritu. 3. Meteor. c. 1. H.

12 Tonitrua & fulmina non timens, non eſt fortis, ſed furens potius. 1. Magnor. Mor. cap. 1. A. ✳.

TOPICA. Doctrina. TOPICORVM LIBRI.

1 Topicorum librorum propoſitum eſt inuenire methodum ſiue compendiariã diſciplinam, per quam poſſimus ſyllogiſſare de omni problemate propoſito ex probabilibus, aut ſi nos ſuſtineamus diſputationem, nihil dicamus repugnans. 1. Topicorum. c. 1. A.

2 Topica diſciplina figuraliter & nõ demõſtratiue nec exacte tradit omnia, quæ in illa traduntur. 1. Topicorum. c. 1. C.

3 Topica diſciplina utilis eſt ad exercitationes, ad colloquia & diſciplinas, quæ ſunt ſecundum philoſophiam. 1. Top. c. 2. A.

4 Topica diſciplina utilis eſt ad exercitationem, quia habentes methodum facile de propoſito argumentari poterimus. 1. Topicorum. c. 2. A.

5 Topica diſciplina utilis eſt ad colloquia, eo ꝙ multorum annumerãtes opiniones non ex extraneis ſed ex propriis doctrinæ ſermocinabimur tranſmutantes quicquid nõ bene uidẽtur nobis dicere. 1. Topic. cap. 2. A.

6 Topica diſciplina utilis eſt ad diſciplinas, q̃ ſunt ſecundũ philoſophiã, ꝙ potẽtes ad utraqꝫ dubitare facile in ſingulis intuebimur uerũ & falſum. 1. Top. c. 2. A. Quære Locus dialecticus.

TORAX. Quære Thorax. Pectus.

TORMENTA. Quibus ueritatem extorquent iudices a reis. Quære Quæſtio. ✳.

TOTVM.

1 Totum in partibus ſuis eſt. Prædicabiliũ. capit. 2. L. & . 4. Phyſicorum. T. Comment. 23.

2 Totum non eſt alterius, ſed in aliis. Prædicab. c. 2. L.

3 Totum ſecundũ ſenſum notius eſt. 1. Phyſic. T. Co. 4.

4 Totum quoddam indiſtincte ſignificat. 1. Phyſic. T. Co. 5.

5 Totum ſi ſit ſuæ partes, an nõ, dubitatur. 1. Phyſic. T. Co. 5.

6 Totius & partis unus eſt locus naturalis, ut glebæ & totiꝰ terræ. 3. Phyſi. T. Co. 48 & . 4. de Cæl. T. Co. 22.

7 Totum eſt, cuius nihil eſt extra. 3. Phyſic. T. Co. 63.

8 Totum & perfectũ aut idem penitus ſũt, aut proximam naturam habent. 3. Phyſicor. T. Co. 64.

9 Toti & uniuerſo non copulatur infinitũ, ut linũ lino, ſicut eſt in prouerbio. 3. Phyſic. T. Co. 64.

10 Totum quia habet quãdam ſimilitudinẽ cũ infinito, quidã tanq̃ dignitatẽ aſſumpſerunt, ſcilicet totum & infinitum coniũgi. 3. Phyſic. T. Co. 65.

11 Totum & infinitum non eſt ſecũdum ſe, ſed ſecundum aliud. 3. Phyſic. T. Co. 65.

12 Totum nõ eſt præter ſuas partes. 4. Phyſic. T. Co. 23.

13 Totum & perfectum & omne idem ſunt. 1. de Cæl. T. Co. 3.

14 Totum & perfectũ & omne differunt materia tantum. 1. de Cæl. T. Co. 3.

15 Totius & partis eadem eſt ratio. 1. de Cælo. T. Co. 19.

16 Totum poſterius eſt ſuis partibus. de Lineis indiuiſib. c. 1. B.

17 Totum, neceſſarium eſt, ꝙ ſit prius natura ſuis partibus. 1. Polit. c. 2. B.

18 Totum non ſuperatur a ſua parte naturaliter. 3. Polit. c. 12. E.

19 Totum non eſt puſillum, ſed ex puſillis. 1 Polit. c. 8. A.

20 Totius partes non omnia illa ſunt, ſine quibus totum illud eſſe non poteſt. 7. Polit. cap. 8. A.

21 Totum quadrupliciter dicitur. Primo, cuius nulla pars eorum abeſt, ex quibus totum natura dicitur. Secundo, quod continet illa cõtenta, ut illa unũ ſint. Tertio, ut continuũ & finitũ. Quarto, cũ quãtũ habeat principiũ & medium & ultimũ, quorũcunqꝫ poſitio non facit differentiã, omne dicitur, quæ autẽ ambo facere contingit, dicitur totum & omne. 5. Metaphyſic. T. Comment. 31.

22 Totum & omne quomõ differant, oſtenditur. 5. Metaph. T. Co. 31.

23 Totum an poſterius ſit ſuis partibus, dubitatur, & ſoluitur. 7. Metaphyſicorum. T Comment. 33.

24 Totum eſt poſterius ſuis ptibus ſecundũ formã ſaltem aliquibus, prius uero ptibus ſecundum materiam, & ſic quodãmodo ẽ prius ſuis partibus, quodãmodo non. 7. Metaph. T. Co. 35.

25 Totum eſt aliquid præter partes, ex quibus conſtat. 8. Metaph. T. Co. 15.

TOXICVM. Venenum, quo toxeumata, id eſt ſagittæ & tela tinguntur. Alii a taxo arbore toxica dicta arbitrantur.

Toxicũ gallicũ quod a Gallis conficitur, celeriter corpora tabefacit, & ſagittæ uenatorum eo inficiuntur, ut facilius intereant feræ, non enim euadere poſſunt illis ſagittis uulneratæ. Si uero aliquis uulneratus eſt, carnẽ uulneratam gladio abſcindunt, ne uirus diffundatur per totum corpus. de Admirand. Audit. 76.

TRACTVS. Motus.

1 Tractus motus quid ſit, oſtenditur. 7. Phyſic. T. Co. 10.

2 in Tractu motu trahens mouetur uelociori motu eo, quod trahitur. 7. Phyſicor. T. Co. 10. Quære Motus. ✳.

TRAGOEDIA. Poema.

Tragœdias ipſi poetæ pronũciabãt, & nõ inductæ perſonæ. 3. Rhetoricor. c. 1. B. ✳. Quære Tragicum.

TRAHIBILIA.

1 Trahibilia ſunt, quorum ſuperficies ad latus tranſferri poteſt. 4. Meteor. T. Comment. 47.

2 Trahi eſt ſuperficiem continuam porrigi uerſus illum, qui mouet. 4. Meteor. T. Cõment. 97.

TRANQVILLITAS.

Tranquillitas eſt maris planicies. 8. Metaphyſic. T. Co. 6.

TRANSFERRE. TRANSLATIO. Quære Metaphora.

TRANSMVTATIO.

in Tranſmutatione quacunqꝫ eſt aliquid, quod tranſmutatur, ſcilicet materia, & a quo tranſmutatur ſcilicet ab agente,

& in quod transmutatur ſcilicet in ſpeciē. 12.Metaph.T. Co.12.

TREMOR. Cordis.

Tremor cordis morbus ex eo prouenit, ꝙ cor refrigeratur a materia ſuperflua & tabifica,& cordis calor cōtrahitur,& motum facit.de Vit.& Mort.c.2.A.

TRES.TRIA.

1 Tria habent rationem,ut ſint omnia,& ꝑfectum & totum.1.de Cæl.T.Co.2.

2 Tribus ſcilicet principio medio & fine omnia determinantur ſecundum Pythagoricos.1.de Cæl.T.Co.2.

3 de Tribus omne dicitur, ſicut de duobꝰ ambo ex cōmuni appellatione.1.de Cæl. T.Co.2.

4 Tribus ſacrificabant gentes.1.de Cæl.T. Co.2.Quære Trinitas.

TREZENII. Quære Trœzenii.

TRIANGVLVS.

1 Trianguli iſoçhelis anguli, qui ad baſim ſunt,æquales ſunt.1.Prior.c.24. B.

2 Triāgulum neceſſe eſt habere tres angulos æquales duobus rectis.2.Phyſicorum T.Co.89.

3 Trianguli gradati & æquilateri eadem ē figuræ ratio, quia triangulus eſt quilibet eorum,gradatus tamen & æquilaterus diuerſa ſunt.4.Phyſicorum.T. Co.134.

4 Triāgulo dualitatem tribuunt,qui numeros figuris adaptant.2. de Cæl. T. Comment.25.

5 Triangulus implet locum in planis.3.de Cæl.T.Co.66.

6 Triangulus continetur in quadrangulo. 2.de Anima.T.Co.31.✳.

TRIBALLI.Populi Thraciæ.

apud Triballos patres immolabant filios 2.Topic.c.4.E.

TRIGONVS.Quære Triangulus.

TRIGONA.

Trigona inſtrumenta muſica reprobata ſunt ab antiquis. 8. Politicorum. c.6. D

TRINITAS.Pro ternario numero.

1 Trinitas principiorum naturalium Platonicorum,non eſt eadem trinitati principiorum Ariſtotelis.1.Phyſicor.T.Co.80.

2 a Trinitate,id eſt a ternario primo numero dixit Plato,eſſe opinionē.1. de Aīa.T. Co.27. Quære Ternarius.

TRIOPION. Quære Creta.7.

TRIPTOLEMVS. Qui primꝰ in Attica frumenti uſum inueniſſe fertur.

Triptolemi mater Deiiopeia. Quære Athenienſes.3.

TRIPVDIVM.Quære Trochæus.

TRIPVS.Quære Vulcanus.

TRISTARI.TRISTITIA.

1 Triſtari eſt operari mediante ſenſitiua ad bonum aut malum,inquantum talia.3.de Anima.T.Co.29.

2 Triſtari ipſum conſequitur fuga.3. de Anima.T.Co.29.

3 Triſtitia uidetur ineſſe animalibus,quibꝰ ineſt ſenſus tactus.3.de Aīa.T. Co.59.

4 Triſtitia communis eſt omnibus animalibus.de Sen.& Sen.c.1.A.D.

5 Triſtitia cōmunis eſt animæ & corporis. de Sen.& Sen.c.1.D.✳.

TRITICVM.

Triticum primum natū eſt in Sicilia circa Aethnam montem. de Admirand. Audit.72.✳.

TROCHAEVS.Pes metricus.

Trochæum aptū eſſe tripudiis oſtendūt tetrametra.3.Rheto.c.8.B.

TROCHLEA.Inſtrumentum circulare ad onera attollenda.

Trochleas duas cur ſi quis edolauerit, ac ſimul geminis eas de truncis ſibiinuicem reſpondentibus e regione conformatas ductario circumdederit fune,qui quidem ab altero dependeat rechamo alligatus,alteri uero adhæreat, applicetur ue, qua locus eſt trochaliis orbiculis,tūc ſi quis trahat rudentis caput prehendens,q̄ maxīa pondera ſubducere ſoleant, tametſi uis q̄ trahit,exigua ſit,habes.Mechanic.cap.17 per totum.

TROEZENII. Ciues Sybaris a Trœzeniis oriundi, & pro Trœzeniis ciuibus.

1 Trœzenii cum ſimul incolerent Sybarim cū Achæis,expulſi ſunt ab Achæis,q maiori numero creuerant.5.Polit.c.3.F.

2 Trœzeniis oraculum datū eſt, perire multas puellas propter immaturitatem fructuum,id eſt propter nuptiarum accelerationem.7.Polit.c.16.B.

TROIANI.A Troia,in qua Ilium.

Troianorū ſenes ut ſe habuerunt ad Helenam,ſic nos decet erga uoluptatem habere.2.Ethic.c.9.C.Quære Priamus.

TVBERCVLVM.Quære Panus.

TVLANTINI.Quære Pix.2.

TVNC.

Tunc dicitur de tempore determinato per aliquod prius nunc,ſiue propinquum ſiue remotum.4.Phyſic.T.Co.123.

TVRBO.Corpus ſeu figura,quæ Rhōbos græcis dicitur.

in Turbine ſeu rhombo delineando cur

dum utraq; extremitas binos ſimul peragit motus,neutrū ex huiuſmodi punctis rectā æquabileq; percurrit, imo q̄ multiplicato maior eſt,eam ſemper alterū abſoluit.Mechanic.c.23.per totum.

TVRPE.

Turpia q̄ ſunt,& pudenda, & ex quibus, & apud quos,habes.2.Rhetor.c.2.per totum. Quære Honeſtum. Loqui.2.

TVRRIS.

Turres interponēdæ ſunt in muris per oportuna loca.7.Polit.c.12.A.

V

VACVVM.

1 Vacuū phyſicæ cōſyderationis eſt.3.Phyſi. T.Comment.2.

2 Vacuum ſi eſt extra cælum,& corpus infinitū eſſe neceſſe eſt.3. Phyſic.T.Co.32.

3 Vacuum qui eſſe affirmāt,locum aſſerunt eſſe.4.Phyſic.T.Co.6.

4 Vacuum qui ponūt,dicunt aliquem locū eſſe ſine corpore,& corpora ſenſibilia eſſe in loco.4.Phyſic.T.Co.6.

5 Vacuum ſi eſt, quid eſt,& quomodo eſt, phyſici eſt conſyderare ſicut de loco.4. Phyſic.T.Co.50.

6 Vacuum quidam ponūt ut uas & locū, quod quando habet aliquam molem, plenum eſt,quando caret illa mole,eſt uacuum.4.Phyſi.T.Co.50.

7 Vacuum, Anaxagoras, & quidam alii,nō eſſe,conabātur oſtendere, ex eo ꝙ omnia aere plena erāt,& non oſtendebāt rationibus uacuum tollentibus.4.Phyſicorum. T.Comment.51.

8 Vacuum ponentes opinabantur eſſe locum,in quo nullum corpus ſenſibile ſit. 4.Phyſi.T.Co.51.

9 Vacuum poſuerunt Democritꝰ & Leucippus inter corpora,ut diſtinguat ea, ut nō ſint continua.4.Phyſi.T.Co.52.

10 Vacuum eſſe,quidam dicūt, quia eſt motus localis,& ſecundum hos nō eſſet motus localis,niſi in uacuo, ne daretur penetratio corporum.4. Phyſicorum.T.Comment.53.

11 Vacuum eſſe, quidam probare nituntur ex hoc,ꝙ quando condenſantur, & cōprimuntur corpora, minorem locū occupāt,quod non fieret, niſi uacuum aliquod intrarēt.4.Phyſi.T.Co.55.

12 Vacuum eſſe, quidam ex augmentatione conant̄ ꝓbare,nā nō fieret augmentatio,ſi uacuū nō eſſet, qa magnitudo,q̄ acquiritur per augmentationem,in uacuo recipitur, ut dicunt.4.Phyſicorū.T.Co.55.

13 Vacuum eſſe immixtum corporibus, ex hoc quidam aſſerebant, ꝙ uas cineribus plenum tantum aquæ capiat,quantum uacuum,quod non eſſet, ſi uacuum nō eſſet cineribus admixtum, in quo reciperetur aqua.4.Phyſi.T.Co.56.

14 Vacuum eſſe, dixerunt Pythagorici, & ingredi cælum, quaſi cælum reſpirando uacuum ipſum traheret.4.Phyſicorū.T. Comment.56.

15 Vacuum naturas diſtinguere,& eſſe quādam eorum ſeparationem, conſequenter dixerunt Pythagorici.4. Phyſicorum.T. Comment.56.

16 Vacuum quidam diffinierunt eſſe,in quo nihil ſit.4.Phyſic.T.Co.57.

17 Vacuum quidam diffinierunt, ꝙ ſit illud, in quo nullum graue,aut leue eſt.4.Phyſicorum.T.Co.58.

18 Vacuum quidam diffinierunt, in quo nō ſit hoc aliquid, nec ſubſtantia aliqua corporea.4.Phyſi.T.Co.59.

19 Vacuum,quidam dixerunt, eſſe materiā, ſed uacuum ipſi ſeparatum ponunt, cum materia non ſit a corporibus ſeparabilis. 4.Phyſi.T.Co.59.

20 Vacuum ſeparatum non eſt in ratione rerum.4.Phyſi.T.Co.60.& ultra.

21 Vacuum eſt locus non repletus corpore. 4.Phyſi.T.Co.60.

22 Vacuum ponētes, ut ſit motus, refellunt̄. 4.Phyſi.T.Co.62.

23 Vacuum non debet miſceri corporibus propter condenſationem, cum condenſatio fieri poſſit corporibus ſubtilioribus extruſis.4.Phyſic.T.Co.63.

24 Vacuum non eſſe ponendum propter augmētationem,oſtenditur.4. Phyſicorum. T.Comment.63.

25 Vacuum ponentes propter experimentū cinerum, ſeipſos impediunt.4.Phyſi.T. Comment.63.

26 Vacuum ſeparatum non eſt ponendum. 4.Phyſic.T.Co.64.

27 Vacuum non eſt cauſa motus localis. 4. Phyſic.T.Co.64.

28 Vacuum nullius motus cauſa eſt.4.Phy

ſic.T.Co.64.

29 Vacuum ſeparatum priuatum corpore ſi ponatur, corpus quod in ipſo ponetur, ad nullam partẽ mouebitur, nec ad omnem, nec ad aliquam.4.Phyſic.T.Co.65.

30 Vacuum ſi eſt, motus non eſt, & non ecõtrario.4.Phyſic.T.Co.66.

31 in Vacuo non poteſt aſſignari ad quam partem corpus moueatur, cum uacuum ſit quid indifferens.4.Phy.T.Co.66.

32 Vacuum ſi ponatur, tollitur motus omnis & naturalis & uiolentus, quia uacuum nullam differentiam habet, ad quam corpora phyſica moueantur in ipſo.4.Phyſic.T.Comment.67.

33 Vacuum non ens & priuatio quædam dicitur.4.Phyſi.T.Co.67.

34 Vacuum ſi ponatur, cum ſit non ens & priuatio, non differunt in eo ſurſum & deorſum.4.Phyſic.T.Co.67.

35 Vacui & infiniti ſitus differentiæ differũt, quia uacui non differunt ſurſum & deorſum, infiniti uero non eſt ſurſum nec deorſum.4.Phyſi.T.Co.67.

36 per Vacuum nõ poſſunt moueri proiecta, quia mouentur uel propter antiperiſtaſim uel ab aere pulſo.4.Phyſi.T.Co.68.

37 in Vacuo non poteſt aſſignari cauſa, propter quid quieſcit, quod mouetur, cum non uideatur maior ratio in una q̃ in alia parte.4.Phyſic.T.Co.69.

38 per Vacuum mota aut in infinitum mouebuntur, aut ſemper quieſcẽt, aut ad omnem partem ferentur.4.Phyſicorum.T.Comment.69.

39 Vacuum ideo aliqui ponunt ad motum, quia cedit mobili, ſed ex hoc ſequeretur, ipſum mobile in omnem partem in infinitum ferri.4.Phyſi.T.Co.70.

40 Vacui ad plenum nulla eſt proportio, ſicut nihili ad numerum.4.Phyſi.T.Co.71.& deinceps.

41 per Vacuum ſi ſit motus, nullam proportionem poteſt habere ad motum, qui ſit per plenum.4.Phyſi.T.Co.72.

42 per Vacuum ſi ſit motus, æquali uelocitate mouebuntur grauia & leuia.4.Phyſic.T.Co.74.

43 Vacuum ponentibus, ut fiat motus, contrarium accidit, nam per uacuum nullo modo poteſt fieri motus ſiue ex parte medii ſiue ex parte mobilis.4.Phyſicorũ.T.Comment.75.

44 Vacuum eſſe quid uanum & inane uidebitur, ſi per ſe conſyderetur.4.Phyſic.T.Comment.76.

45 Vacuum ut quid ſeparatum non eſt, quia penetratio dimenſionũ ſequeretur.4.Phyſi.T.Co.76.

46 Vacui non poteſt extrudi tantum aut cedere, quantum alterius corporis ſubintrat, aut immittitur, quia uacuum non eſt corpus.4.Phyſi.T.Co.76.

47 Vacuum ſeparatũ, impoſſibile eſt, ꝙ poſſit eſſe cum alio ſimul corpore, non magis q̃ duo alia corpora ſimul.4.Phyſic.T.Comment.76.

48 Vacuum ſeparatum ſi eſſet, non eſſet corpus corpore altero exterius circundante, cuius tamen contrarium ſemper uidemꝰ.4.Phyſic.T.Co.77.

49 Vacuum ſeparatũ nunquã apparet intra mundum, nam quod uacuum nobis apparet, aere plenum eſt.4.Phyſi.T.Co.78.

50 Vacuum non eſſe immixtum corporibꝰ, probatur.4.Phyſic.T.Co.79.

51 Vacuũ eſſe immixtum corporibus, manifeſtum eſſe, credebant aliqui propter rarũ & denſum, quia eorum partes ſubintrãt mutuo.4.Phyſic.T.Co.79.

52 Vacua plura ſeparata dicebant habere rarum, quod eſt impoſſibile.4.Phyſic.T.Comment.80.

53 Vacuum ſeparatum non poteſt eſſe, quia tunc omnis motus eſſet ſurſum, cum omnia ſint rara per tale uacuum, & per cõſequens leuia.4.Phyſic.T.Co.81.

54 Vacuum ſi moueret, aut moueretᷓ, ſequeretur, uacui eſſe uacuũ.4.Phyſi.T.Co.81.

55 Vacuum dicentes cauſam eſſe motus ſurſum, non poſſunt aſſignare cauſam motꝰ deorſum.4.Phyſi.T.Co.82.

56 Vacuum ſi cauſa eſt motꝰ ſurſum, ipſum uacuum celerrime ſurſum ferretur, quod eſt impoſſibile, cum uacuum moueri non poſſit.4.Phyſi.T.Co.82.

57 Vacuum qui ponunt, aut motum nõ eſſe dicunt, aut ſi motus eſt, cælum ſurſum a ſuo loco ferretur, moto quolibet corpore, & æqualis eſt ſemper generatio.4.Phyſi.T.Comment.83.

58 Vacuũ ſeparatum neceſſe eſt eſſe, ſi omne corpus generatur.3.de Cæl.T.Co.29

59 Vacuũ ſeparatum, neceſſe eſt, eſſe, ſi corpꝰ generatur ex corpore tantũ in potentia.3.de Cæl.T.Co.29.

60 Vacuum generatum facit, qui ex nõ corpore corpus generari dicit.3.de Cæl.T.Comment.54.

61 per Vacuum determinantes leue & graue refelluntur, & quæ inconueniẽtia ſequãᷓ, oſtenditur.4.de Cæl.T.Co.12.& ultra.

62 Vacui plus aut minꝰ ineſſe graui & leui, quidã determinarũt.4.de Cæl.T.Co.13.

63 Vacuum, qui dixerũt, non eſſe, ut Anaxagoras, & Empedocles, nihil de graui aut leui determinarunt.4.de Cæl.T.Co.15.

64 Vacuo quidam locum aſſignant, quaſi ſecundum eos ipſum uacuum non ſit locus.4.de Cæl.T.Comment.18.

65 Vacuum non eſſe, dicebant Parmenides & Meliſſus, & ideo nec multa entia eſſe, cum non eſſet uacuum, quod illa ſepararet, nec motum eſſe, quia nihil moueri dicebant, niſi in uacuo.1.de Genera.T.Comment.57.58.

66 Vacuũ eſſe, dixit Leucippus, & ideo motum eſſe, ꝙ ſi uacuum non eſt, motum eſſe nõ poſſe, dixit.1.de Gener.T.Co.60.

67 Vacuum, dixit Leucippus, eſſe priuationem, quia plenum poſuit ens, uacuum uero aliquid entis ſcilicet priuationem.1.de Gener.T.Comment.90.

68 per Vacuum fieri melius uiſionem, dixit Democritus, ſic ut ſi formica eſſet in cælo, a nobis uideri poſſit, ſi uacuum eſſet ſpaciũ, quod eſt inter cælũ & terrã. Quod eſſe falſum, ex hoc probatᷓ, ꝙ color nõ eſt, a quo patitur potẽtia uiſiua, ſed a medio diaphano in actu, ita ut ſi uacuũ eſſet ſpacium, non modo uidere exacte, ſed nec omnino uidere aliquid poſſemus.2.de Anima.T.Co.74.

69 Vacuum & plenum poſuerunt principia rerum Democritus & Leucippus.1.Metaphyſicorum.cap.4.E.

70 Vacuum, quod poſuerũt unum ex principiis Democritus & Leucippus, dicunt, eſſe non ens.1.Metaphy.c.4.E.

VALITVDINARIVS.

Valitudinarius & imbecillo corpore nõ eſt felix.1.Rhetor.c.5.H. Quære Aegrotans. Herodicus. Infirmus.

VANVM.

Vanum eſt id, quod cũ ſit alicuiꝰ gratia, non eſt factum illius gratia.2.Phyſic.T.Co.62. Quære Caſus. Fortuna.

VAPOR. Vt diſtinguitur contra exhalationem.

1 Vapor eſt aquæ diſgregatio.1.Meteororum.cap.4.B.

2 Vaporis natura humida eſt & calida.1.Meteor.c.4.D.

3 Vapor eſt potentia uelut aqua.1.Meteororum.cap.4.D.

4 Vapor eſt exhalatio, quæ ex aqua ortum habet.1.Meteor.cap.9.B.

5 Vaporis fluuiꝰ ſequitur ſolis curſum. Nã

ſicut ſol mouetur ad latera ſcilicet tropicũ æſtiuum & hyemalem, ſic & fluuius uaporum ſurſum & deorſum, ita ut ſole prope exiſtẽte, aſcendat ſurſum, elongato, deſcẽdat, & propterea antiqui ſub ænigmate fortaſſis nomine Oceani, qui circa terram fluat, hunc uaporis circulũ intellexerũt.1.Meteor.cap.9.C.

6 Vapor eleuatus calore ſolis, ſi minutatim deſcẽdit, appellatur pſecades, id eſt ſtillæ, ſi uero per maiores partes, appellatur pluuia ſeu imber.1.Meteor.c.9.C.

7 Vapor calidior eſt q̃ aqua, quia calorem adhuc ſubleuantẽ habet.1.Meteor.c.10.B.

8 Vapor difficilius conglaciatur q̃ aqua, quia conſtat ipſum eſſe calidiorem.1.Meteor.cap.10.B.

9 Vapor quando congelatur, fit pruina.1.Meteor.cap.11.B.

10 Vapor exhalatio humida eſt, non tamẽ ſine ſiccitate, ſed appellatur humida ab exceſſu humiditatis ſuper ſiccitatẽ.2.Meteor.cap.4.A.

11 Vapor principium eſt pluuiæ.2.Meteor.cap.4.B.

12 Vapor ab exhalatione ſicca ſpecie differt, & ideo effectus differentis ſcilicet pluuiæ eſt cauſa, cum ſicca exhalatio uentorum cauſa ſit.2.Meteor.c.4.B.

13 Vapor humidus & frigidꝰ eſt.2.Meteor.cap.4.C.

14 Vapor cauſa eſt omnium fuſiliũ, ductiliũ, & metallicorũ, & ferri, auri, æris. Nam uaporoſa exhalatione in lapidibus præcipue incluſa, propter illorum ſiccitatem uapor in unũ cõprimitur, & cogitur, & metallica formantur.3.Meteor.c.6.G.

15 Vapor eſt ſegregatio a calido uſtiuo in aerem & ſpiritum ex humido madefactiuo.4.Meteor.T.Co.48.

16 Vapor eſt humiditas quædam. de Sen.& Sen.cap.5.D.✳.

VATICINARI. Quære Oraculum. Diuinatio.

VECTIS. Inſtrumentum illud longum, quo mouemus pondera.

1 Vectis in arte machinaria maximi momẽti eſt, cum eo maxima põdera moueamꝰ, etiam ipſius uectis pondere addito, quod mirum uideri poteſt. Mechanic.c.1.B.

2 ad Vectim referuntur illa omnia, q̃ accidunt in machinalibus artificioſiſq; cunctis motionibus. Mechanic.c.1.D.

3 Vectis q̃ ſunt, omnia referuntur ad librã, ſicut q̃ libræ ſunt, omnia referuntur ad circulum in machinariis motionibus. Mecha

nic.cap.1.2.D.

4 Vecte ideo paruæ uires ingentia pondera mouēt, quia uectis ipſe fungitur uice libræ in partes inæquales diuiſæ, & ipſum uectis fultum librameti uicem habet, & qua parte mouens pondus mouet, habet maiorē quaſi libræ ſcapum, & quia magis diſtat a centro ſcapi pars, quam moués mouet, ideo uelocius, & propterea magis mouet, licet uires exiguæ ſint. Quod demonſtratur. Mechanic.c.3.per totum.

VEGETABILE. VEGETATIVA. Anima.

1 Vegetabilia omnia uidentur uiuere, quia habent in ſeipſis talem potentiam & principium, quo ſuſcipiunt augmentum & decremētum ſecundum contraria loca, quia non ſolum ſurſum, ſed etiam deorſum augentur, & uiuūt, quouſq; accipere poſſunt alimentum.2.de Anima.T.Co.14.

2 Vegetatiuum ſeparari poteſt ab intellectiuo & ſenſitiuo & loco motiuo, iſta uero a uegetatiuo ſeparari non poſſunt.2.de Anima.T.Co.15.

3 Vegetatiuum dicimus illam partem, cui9 plantæ ſunt participes.2. de Anima.T. Comment.17.

4 Vegetatiuum ſolum ineſt plantis.2. de Anima.T.Co.27.

5 Vegetatiua plantis & omnibus uiuentib9 ineſt.3.de Anima.T.Co.41.

6 Vegetatiuam nec rationabilē nec irrationabilem aliquis facile ponere poteſt.3.de Anima.T.Co.41.

7 Vegetatiua non mouet animalia motu locali, quia quicquid mouetur, mouetur ut appetens, aut fugiens aliquid, quod non eſt ſine phantaſia aut appetitu, quibus caret uegetatiua, nam alias plātæ motu progreſſiuo mouerentur, & natura dediſſet eis organa ad talem motum.3.de Anima. T.Comment.44.45.

8 Vegetatiuam neceſſe eſt habere omne uiuens a generatione uſq; ad corruptionē, quia omne generatum neceſſe eſt habere augmentum & decrementum, quod non poteſt fieri ſine alimento.3.de Anima.T. Comment.59.

9 Vegetabilis principium in ea parte eſt, q̄ eſt media inter ſuperiorem & inferiorem. de Iuuent.& Seneſt.c.1.F.

10 Vegetatiuum in quibuſdā animalibus & in plantis actu unum eſt, plura tamen potentia, quia diuiſa uiuunt. de Iuuent.& Seneſt c.1.G.Quære Anima.✳.Planta.

VELLE.

11 Vult nullus niſi id, quod uult, bonum eſſe putauerit.1.Rhetor.c.10.C.

12 quod Volūt omnes, efficiunt ſi poſſunt. 5.Polit.c.10.H.Quære Voluntas.

VELOCITAS. VELOX. VELOCIVS. In motu.

1 Velocius illud mouetur, quod prius uenit ad id, ad quod mouetur, modo ſit idem ſpacium, uniformiſq; motus.3.Phyſic.T. Comment.129.

2 Velox eſt, quod in paruo tempore per multum ſpacium mouetur.4. Phyſic.T. Comment.96.

3 Velocitas non eſt ſpecies nec differentia motus.5.Phyſic.T.Co.44.

4 Velocitas non eſt leuitas.5.Phyſicorum. T.Comment.44.

5 Velocius eſt, quod plus mouetur in æquali tempore & in minori, ut quidam diffinierunt.6.Phyſi.T.Co.11.

6 Velox eſt robuſtus quidam.1. Rhetor. cap.5.H.

7 Velocitatis & grauitatis eadē eſt menſura cum menſura longitudinis latitudinis & profunditatis ſit.10. Metaphy. T. Co.3. Quære Grauis. Grauitas. Motus.

VELOX. Ingenio.

Veloces ſeu præceleres & præuolantes parum ualent memoria, quia humidiores ſunt, q̄ conueniat, & non poſſunt retinere impreſſionem.de Memo.& Remi.c.1.I.

VELVM. Nauis.

Velo eodem ac uēto pari nauis ideo celeri9 mouetur, quo antemnæ ſubductæ fuerint alti9, quia malus fungitur uice uectis, & ſtatamē preſſionis, & longius eſt fulcrū uectis a mouente. Mechanic.c.5.per totū. Quære Mare.47.Nauis.Nauta.1.✳.

VENA.

1 Venæ iuguli quibus ualide compreſſæ fuerint, ſenſum amittunt.de Somn. & Vigil.cap.2.F.

2 Venarum principium eſt cor, quod manifeſte patet in anatomiis, cum mortuorum corpora ſecātur.de Somn.& Vigil.c.3.A.

3 Venas manifeſtas habentes ſomniculoſi non ſunt, niſi aliquam paſſionem contrariam habeāt.de Somn.& Vigil.c.3.G.

4 Vena maior & aorta ſubminiſtrāt ſanguinem duobus extremis uentriculis cordis. de Somn.& Vigil.c.3.O.

5 Venæ locus ſanguinis ſunt. de Somn.& Vigil.cap.3.A.

6 Venæ pulſant, quia omnes ex corde oriūtur, & cor ſemper pulſat, de Vit. & Mor. cap.1.C.

7 Venarum principium eſt cor, quia eſt ſanguinis principium, & uenæ propter ſanguinem ſunt, nam ſunt uas & conceptaculum ſanguinis. de Reſpirat.c.4.B.

8 Venæ non tendunt ad cor, ſed ex corde incipiunt. de Reſpirat.c.4.B.✳.

VENABILE. Quod uenādo capi poteſt.

VENATIO.

1 Venatio iucunda ſtatim eſt.1.Rhetorico. cap.11.F.

2 Venatione quidam ſibi parant uictum, qua uti oportet contra beſtias.1. Polit.capit.5.C.E.

3 Venabile eſt omne animal, quod ſit natura ferum & eſui aptum.7.Politico.c.2.D Quære Caprea.1. Taurus.

VENDENDVM. VENDITIO.

1 Vendendis & emendis rebus magiſtratus aliquis præfici debet, cuius officium ſit intendere circa contractus & honeſtatem. 6.Polit.c.8.A.

2 Vēditio & emptio neceſſaria fere eſt cūctis ciuitatibus.6.Politicor.c.8.A. Quære Nūmus. Emere.

VENENVM.

Venenum naſcitur in Circeo Italiæ monte, quo ſi quis fuerit perfuſus, aut guſtauerit aliquid, repente defluūt omes pili corporis illius, & membra ſenſim reſoluunt, & ipſe miſerabili cede interit. Quod uenenum cum Aulus quidam Picentinus uoluiſſet Cleomeni Spartano tradere potui, deprehenſus a Tarentinis publico iudicio pœnas perſoluit. de Admirād. Aud. 68. Quære Toxicum.✳.

VENIA.

1 Veniam in aliquibus dare bonū & æquū eſt.6.Ethic.c.11.A.

2 Venia eſt ſentētia iudicatiua æqui & boni.6.Ethic.c.11.A.Quære Ignorare.5.Ignoſcere.

VENVS. Poetica dea & p planeta. VENEREVS. A. VM. Pro uenereo actu.

1 Veneris ſtatuam mobilem argento uiuo in ea incluſo Dedalus fecit, ut Philippus Comicus dixit.1. de Anima. T. Comment.44.

2 Veneris ſtella poſt Mercuriū collocat̄ uerſus terram. de Mundo ad Alexā.c.1.C.

3 Venereorum actuum nō ſolū pudet, ſed etiam uerborum.2.Rhetor.c.6.G.

4 Venerea magis ſectantur iuuenes inter omnes cupiditates, & in iis incontinentes ſunt.2.Rhetor.c.12.A.

5 Venereæ paſſiones non ſolum permutant corpus, ſed etiam ad inſaniam & furorem aliquos adigunt.7.Ethic.c.3.C.

6 Venus præpoſtera & infanda libido partim ſolet accidere ex complexionis malitia, partim ex conſuetudine.7. Ethic.c.2. B.Quære Celtæ.2.

7 Venus dolos nectit. Vnde & Homerus Veneri cingulum tribuit, cui etiam fraudem ineſſe dicit, oſtendens per hoc, ꝙ cupiditas dolis & inſidiis agat.7.Ethicorū. cap.6. B.

8 in Venerea proni ſunt, qui bellicoſi & militares ſunt.2.Polit.c.7.C.

9 Venerem Marti coniunctam qui primo fabulatus eſt, rationabiliter feciſſe uidet̄, nam bellicoſi in uenerem proni ſunt.2. Polit.c.7.C.

10 Venereus uſus intempeſtiuus nō permittit marium corpora creſcere, & puellas reddit libidinoſiores.7.Politicor. c.16.B. Quære Mulier.Semen.Vir.✳.

VENTER.

1 Venter ſuperior ſi fuerit ſicc9, inferior uēter ſæpe humet, & econtrario.2. Meteor. cap.4.H.

2 Venter uacuus calidus eſt.de Som.& Vigil.cap.3.A.

3 Ventre non poteſt attrahi aer in aliquo genere animalium.de Reſp.c.1.F.

4 Venter piloſus garrulos arguit, ſine pilo uero inuerecundos.de Phyſiog. E.

5 Ventrem habet omne animal.4. Polit.c. 4.C.✳.

VENTVS. VENTOSVS.

1 Venti generantur in locis terræ ſtagnantibus, & non in ſuprema aeris regione, qa illa ſemper mouetur circulariter propter propinquitatem motus cæli.1.Meteor. capit.4.E.

2 Venti altiſſimos montes non excedunt.1 Meteor.c.4. E.

3 de Vētis quæ tradita ſunt ab antiquis ante Ariſtotelem, talia ſunt, q̄ uel cōtemptiſſimus quiſq; dicere poſſit.1.Meteororum cap.13.A.

4 Ventum, quidam dixerūt, eſſe aerem motum & fluitantem.1.Meteor.c.13.A.&.2. Meteor.c.4.C.

5 Ventos omnes unum eſſe, quidam dixerunt, quia aer unus eſt, differre tamen ſecundū loca, unde flant, tanq̄ ſi quis dicat, flumina omnia eſſe unum flumen.1.Meteor.c.13.H.

6 Venti naturā cōſyderantibus neceſſe eſt conſyderare, quid ſit, quomodo fiat, & unde ſit principiū motus.1.Meteor.c.13.B.

7 Ventos pictores pingūt ex ſeipſis emittē

ſtes flatus initium.1.Meteor.c.13.B.

8 Ventorum omnium principium & natura eſt exhalatio ſicca.2.Mete.c.4.B.

9 Venti & pluuiæ nõ eſt eadem natura,ut quidam dixerunt,ſed diuerſæ,quia uapor & exhalatio ſicca,ex quibus fiunt,diuerſa ſpecie ſunt.2.Meteor.c.4.B.

10 Venti ſic dicẽdi ſunt ab aliquo principio prodire,ſicuti flumina dicuntur ex determinatis fontibus manare.Nam ſicut non dicimus flumina quãcunq; ingẽtem multitudinem aquarum motam,ſed ſi fluat ex fontibus,ſic non dicimus uentos quẽcunq; aerem motũ, ſed a certo principio procedentem exhalationẽ.2.Mete.c.4.C

11 Ventoſiores ſunt alii anni aliis,& aliæ regiones aliis,& eadem regio alio tempore q̃ alio,quia exhalatio ſicca,quæ eſt principium & natura uentorum,aliquando maior,aliquãdo minor eleuatur a ſole.2.Meteor.c.4.D.

12 Venti ceſſant,ſuperueniente pluuia, quia contraria ſunt,& alterum in alterum mutari contingit.2.Meteor.c.4.E.

13 Venti plures fiũt a meridie & ſeptẽtriõe, quia ſol latus circa hæc loca multas eleuat exhalationes,quas propter debilitatis uirtutẽ nõ poteſt cõſumere,cũ ad illa loca non accedat.2. Meteor.c. 4.F.

14 Venti motus initiũ ſumũt deſuper,& nõ ſubtus aut intra.Cuius ſignum eſt, ꝙ nubes aut uapores ſuſpenſi in aere mouẽt a uento,anteq̃ ad nos uentus perueniat. 2.Meteor.c.4.G.

15 Vẽtorũ materia & ortus ab inferiori ẽ,licet motus a ſupiori fit.2.Meteor.c. 4. G.

16 Ventorum exhalatio recta aſcendit a terra,ſed in latus deflectitur a corporibus, q̃ a nobis procul ſunt in circuitu motis. 2. Meteor.c.4.G.

17 Venti ex multarum exhalationum cõcurſu fiunt.Quod ex eo probatur,ꝙ principio tenues ſunt, proceſſu uero maiores & ualidiores,ſicut flumina augentur curſu maiore.2.Meteor.c.4.G.H.

18 Venti duabus de cauſis mox ceſſant, aut quia exhalatio extinguiť frigore,ut cũ ualidũ gelu cooriť,aut quia calore & æſtu elangueſcit.2.Meteor.c.4.B.

19 Venti maxime ceſſant circa orionis ortũ uſq; ad eteſias & prodromos,id eſt anniuerſarios & præcurſorios uentos.2.Meteor.c.5.B.

20 Ventos ſol ceſſare facit aut præueniendo exhalationem,ne fiant,deſiccata terra,aut conſumendo factam exhalationem,ſi exigua eſt.2.Meteor.c.5.A.

21 Venti eteſiæ ſeptentrionales.2.Meteor.c.5.C.D.Quære Eteſiæ.

22 Venti eteſiæ auſtrales.2.Meteor.c. 5. D. Quære Eteſiæ.

23 Venti leuconoti.2.Meteor.c.5.D.Quære Leuconoti.

24 Venti ornithiæ.2.Meteor.c.5.D . Quære Ornithiæ.

25 Ventorum ſitus, nomina,numer⁹, & qui aliis opponũtur,& qui ſimul flare poſſint, & qui non,& de eorũ paſſionibus, habes. 2.Meteor.c.6.per totum.

26 Venti illi contrarii ſunt mutuo , qui opponuntur ſecũdum diametrum.2.Meteor.cap.6.C.

27 Venti contrarii ſunt,Auſter Boreæ, Subſolanus Zephyro,Thraſcias Pheniciæ,Corus Vulturno,Africus Ceciæ,Meſæ contrarius uentus non eſt.2.Meteororum.capit.6.D.E.

28 Venti plures flant a ſeptentrione q̃ a meridie,quia noſtra habitabilis ſubiiciť ſeptẽtrioni,& qa multa nix & aqua eſt,unde oriať amplior exhalatio.2. Meteo.c.6.G

29 Venti ſeptentrionales principaliſſimi ſũt, Boreas,Aparctias.Thraſcias & Meſes. 2. Meteor.c.6.G.

30 Venti a meridie flãtes præcipui ſunt,Auſter,Itagenes,& Lybs ſiue Aphricus . 2. Meteor.c.6. H.

31 Venti ab oriente flantes præcipui ſunt, Apeliotes,id eſt Subſolanus,& Eurus .2. Meteor.c.6.H.

32 Venti calidiores ſunt, qui flant ab oriẽte q̃ ii,qui flant ab occidente,quia maiori tẽpore ſunt ſub ſole,q̃ qui flant ab occidente,occidẽtales uero cito deſerit ſol.2. Meteor.c.6.H.

33 Ventos oppoſitos p diametrũ,impoſſibile eſt,flare ſimul,alter eñ altero oppſſus ceſſabit.2.Meteor.c.6.I.

34 Venti non per diametrũ oppoſiti ſimul flare poſſunt.2.Meteor.c.6.I.

35 Vẽti cõtrarii contrariis tporibus flare ſolent,ut Cæcias circa æquinoctiũ uernũ, Aphricus circa autũnale æquinoctiũ, Zephyrus circa ſolſtitium æſtiuum,circa ſolſtitiũ hyemale Vulturnus.2.Meteor.c.6.I

36 ex Vẽtis,qui alios uẽtos ceſſare faciũt,maxie ſunt Aparctias,Thraſcias & Argeſtes ſiue Cor⁹,quia e ppinquo ueniunt, & uehementes ſunt.2.Meteor.c. 6.L.

37 Venti maxime ſereni ſunt, Aparctias.Argeſtes ſiue Corus,& Thraſcias,quia uehementes, utpote qui de propinquo ſpirãt,

nubes repellunt,& ſerenitatem inducunt, ſi uero ſint magis frigidi,q̃ uehementes, ſereni non ſunt,quia prius congelant nubes q̃ eas repellant . 2. Meteororum . capit.6. L.

38 Ventorum uiciſſitudines & mutationes ſequuntur ſolis mutationem,nam principium uẽtorum ſic mouetur,ut ſol.2.Meteor.c.6.M.

39 Venti humidi ſunt Aphricus & Cæcias. 2.Meteor.c.6.M.

40 Venti ſicci ſunt Corus & Vulturnus ſeu Subſolanus.2.Meteor.c.6. M.

41 Venti niuales ſunt Meſes & Aparctias.2 Meteor.c.6.M.

42 Venti grandines efficientes ſunt Aparctias,Thraſcias & Corus.2.Meteor.c.6. M.

43 Venti calidi & æſtuoſi ſũt,Auſter,Zephyrus,& Eur⁹ ſeu Vulturn⁹.2.Mete.c.6.M

44 Venti,qui nubibus cælũ condenſant, ſũt, Cæcias ualde,Aphric⁹ uero minus.2.Meteor.cap.6.M.

45 Venti,qui in alios uẽtos mutari ſolẽt,qui ſint,habes.2.Meteor.c.6.M.

46 Vẽtos ſub terrã ſpirare argumẽto eẽ põt, ꝙ in Aeoliis inſulis cũ flaturus eſt auſter, prius q̃ cœperit,denunciat, nam loca illa, ex quibus flammarum eructationes fiũt, reſonant.2.Meteor.c.8.I.

47 Venti præcedunt lunæ eclipſim,nam ſi eclipſis futura eſt media nocte, præcedunt uenti in principio noctis,ſi uero diluculo fieri eclipſis debeat,media nocte fiunt uẽti.2.Meteor.c.8.O.

48 Ventus hauſtus ſitim capellarũ ſedat in Cephalenia inſula.de Admirand.Aud.13.

49 Ventos appellamus, qui in aere flant. de Mund.ad Alexand.c.2.C.

50 Venti Apogei ſunt,qui ex humida terra ſpirant.de Mund.ad Alexand.c.2.C.

51 Venti,qui e ſinibus flant,Encolpii dicuntur.de Mund.ad Alexand.c.2.C.

52 Vẽtorũ uariæ ſpẽs ſunt,Cæcias Vulturnus,Aqlo,Subſolanus,Fauonius, Zephyrus,Caurus,Thraſcias, Auſter,Aphricus, Libonotus.de Mund.ad Alexan.c.2. D.

53 Venti duo tñ ſunt ſcilicet auſtrales & boreales,reliqui uero uenti exceſſus ſunt horũ,ut quidã dicere ſolẽt.4.Polit.c.3. C.

54 Venti,qui flant ab ortu ſolis , ſalubriores ſunt,& poſt hos illi,qui flant a ſeptentrione.7.Polit.c.11.A.

55 Ventis maxime utimur,& ideo uidendũ eſt ei,qui urbem condit,ad quos uẽtos cõuerſa ſit ciuitas.7.Polit.c.11.B.

VER.

1 Vere magis grandinat q̃ æſtate.1.Meteo. cap.12.F.

2 Vere ſentitur aer humidus.1. Meteoror. cap.12.F.

3 Vere maxime fiũt terræmotus, quia uer flatuoſum eſt.2.Meteor.c.8.F.

4 Ver nec dies unus,nec una hirundo facit.1.Ethic.c.7.E.✳.

VERAX.Vt dicit uirtutem.

Verax medius inter arrogantem & diſſimulatorem dicit unumquodq; eſſe tale tam uita q̃ uerbis,nec maiora, nec minora confitetur,etiam quæ ſibi inſunt.2. Ethic.c.7.C.&.4.Ethic.c.7.B.

VERBVM. Pro parte orationis & pro ſermone.

1 Verba ſimilia ſunt ei intellectui,qui eſt ſine compoſitione uel diuiſione .1. Periher. cap.1.B.

2 Verbum eſt,quod ſignificat tempus,cui⁹ nulla pars ſeparata ſignificat, & eſt ſemp eorũ,quæ de altero prædicantur,nota . 1. Perihermenias.capit.3.A.& in Poet . capit.7.D.

3 Verba infinita,ut non ægrotat, non ſanatur,tam dicũtur de eo,quod eſt,q̃ de eo, quod non eſt.1.Periher.c.3.A.

4 Verba aliorum temporũ q̃ præſentis nõ ſũt uerba,ſed caſus uerbi,ut ſanabat.Differunt tñ a uerbo,ꝙ uerbum præſens tẽpus ſignificat,caſus uero uerbi id,quod ẽ circũcirca.1.Periher.c.3 .A.

5 Verba ſecundũ ſe dicta noïa ſunt, & ſignificant aliquid,quia qui dicit , conſtituit intellectũ,& qui audit, quieſcit, nondũ tñ ſignificat,ſi eſt,uel non eſt. 1. Perihermen. cap.3.A.

6 ex Verbo uel uerbi caſu eſt omnis oratio enũciatiua.1.Periher.c.4.B.

7 Verbo uel uerbo infinito & nomine uel nomine infinito cõſtat omnis enũciatio, quia enunciat aliquid de aliquo.2. Perih. cap.1.A.

8 ſine Verbo nulla eſt affirmatio uel negatio.2.Periher.c.1.A.

9 Verba conſignificant tempus.2. Periher. cap.1.A.

10 p Verba adiectiua multiplicantur propoſitiones,ſicut p uerba ſubſtãtiua, prædicato uariato penes finitum & infinitum. 2. Periher.c.2.C.

11 Verba tranſpoſita idem ſignificant,ut homo eſt albus,& eſt homo albus,alioq uniuſ affirmationis eſſent multæ negationes 2.Periher.c.2.E.

12 Verba ſi ſufficerẽt ad reddendos homi-

nes bonos, multam & magnam mercedē reportarēt, ut dixit Theognis. 10. Ethic. cap.9.A.

13 Verbis non poteſt fieri, aut non facile ſit, ut aliquis abſtineat a diu conſuetis.10. Ethic.cap.9.A.

14 Verba non habēt effectum ad perſuadendum bonos mores, niſi prius bonis moribus animus ſit cultus, ut terra quæ ſemen ſuſceptura eſt.10.Ethic.c.9.A.

15 Verborum obſcœnitas exterminãda eſt a ciuitate, quia ex licētia turpiter loquēdi ſequitur facere turpiter.7.Politicorum. cap.17.C.

VERECVNDIA.VERECVNDVS.

1 Verecundia eſt dolor quidam ac perturbatio ex malis aut præſentibus aut præteritis aut futuris, quæ infamiam inferant.2. Rhetor.cap.6.A.

2 Verecundia circa q̄ ſit, & in quibus, & ex quibus, oſtenditur.2.Rhetor.c.6.per totũ.

3 Verecundia in oculis eſt, ut in prouerbio dicitur.2.Rhetor.c.6.E.

4 Verecundia uirtus nõ eſt, laudatur tamē, etiam ipſe uerecundus. Verecundiæ uero opponitur ſtupor per exceſſum, impudentia per defectum.2.Ethic.c.7.E.&.1. Magnor.Mor.c.30.A.

5 Verecundos homines laudamus, non tamen ſenes, quia ſenes nihil agere cenſemꝰ, unde uerecundentur.2.Ethic.c.7.E.&.4. Ethic.cap.9.A.

6 Verecundia magis eſt paſſio, & affectio, q̄ habitus, aut uirtus.4.Ethic.c.9.A.

7 Verecundia non omni ætati congruit, ſed iuuenili accõmodatur.4.Ethic.c.9.A.

8 Verecundia data eſt adoleſcētiæ, quia cũ adoleſcētes paſſionibus ducantur, & propterea multum peccent, a uerecundia prohibentur.4.Ethic.c.9.A.

9 Verecundia cũ ſit de rebus improbis, nõ conuenit uiro probo.4.Ethic.c.9.B.

10 Verecũdia bonum eſt ex ſuppoſitione, ut ſcilicet uerecũdetur, ſi malum egerit.4. Ethic.cap.9.B.

11 Verecundantes rubeſcunt, quod oſtendit corporis potiꝰ paſſionē eſſe.4.Ethi.c.9.A.

12 propter Verecundiam mutatur aliquãdo ciuitas, etiam ſine ſeditione.5.Polit.c.3.E.

13 abſq; Verecũdia nõ laudauit Homerus uirtutem, aut amorem.2.Oecono.c.3.A.✳.

VERGILIAE.Quære Pleiades.

VERITAS.VERVM.VERISIMILE. VERISSIMVM.

1 Veritas nõ eſt eorũ, q̄ incomplexe dicuntur.Prædicament.c.4.A.

2 Verum uel falſum eſt circa compoſitionē uel diuiſionē intellectꝰ.1.Periher.c.1.B.

3 ex Veris nõ ſequit̄ falſum.1.Prior.c.2.A.

4 Verum omne, oportet, ꝙ ipſum ſibiipſi manifeſtum ſit omnino.1.Prior.c.33.A.

5 Verum eſt omne, quod ſcitur, nam quod non eſt, non ſcitur.1.Poſter.T.Co.5.

6 Verum ex nõ ueris ſequi poteſt.1.Poſter. T.Comment.17.

7 Verum ſemper ſequitur ex ueris.1.Poſter. T.Comment.17.

8 Verum aliud eſt ſimpliciter, aliud ex ſuppoſitione.1.de Cæl.T.Co.119.

9 Verum conſiſtere in apparentia, ut quicquid uideatur alicui, ſit uerum, ita ut uni uideat̄ uerũ, quod alteri falſum, & utrũq; dicebant, quia ſic apparet, & quia contraria q̄ apparent ſenſibus, ſunt infinita, ideo introduxerunt infinitas figuras.1.de Gener.T.Comment.5.

10 Veritatem ad omnē plurimũ confert animæ cognitio.1.de Anima.T.Co.2.

11 ad Veritatem nati ſunt homines, & ut plurimũ ueritatē cõſequũt̄.1.Rhetor.c.1.H.

12 Veri & uerisſimilis cõſyderatio ad eãdem artem pertinet.1.Rhetor.c.1.E.

13 Verum ſecundũ naturam melius ſyllogiſmo colligit̄, & credibiliꝰ eſt.1.Rheto.c.1.I.

14 Veritas amicis eſt præferēda.1.Ethicorũ. cap.6.A.

15 Vero omnia q̄ cõpetunt, conſona ſunt, a falſo aut cito diſcrepat uerũ.1.Ethic.c.8.A.

16 Veritas eſt mediocritas circa uerum, cui opponitur arrogantia per exceſſum, diſſimulatio per defectum.2.Ethic.c.7.D.

17 Verum eſt probum per ſe & laudabile.4. Ethic.c.7.B.

18 Verũ qui dicit, ubi etiã nihil reffert, multo magis dicet, ubi reffert.4.Ethic.c.7.B.

19 Veritatis principia tria ſunt in anima, ſcilicet ſenſus, intellectus, & appetitus.6.Ethicorum.cap.2.A.

20 Veritas rationis ueræ conueniens cum appetitu recto eſt bonum intellectꝰ practici.6.Ethic.c.2.A.

21 Veritas eſt opus utriuſq; partis intellectiuæ, ſcilicet practicæ & ſpeculatiuæ.6.Ethi. cap.2.B.

22 Verum aut falſum eſt bonum uel malum intellectus ſpeculatiui & non practici.6. Ethic.cap.2.A.

23 Veri ſermones non modo ſunt utiles ad ſciendum, ſed etiam ad uiuendum.10. Ethic.cap.1.B.

24 Veritatis ſpeculatio partim difficilis eſt, partim facilis. Difficilis, inq̄, quia nullꝰ perfectã cognitionē ueritatis habuit, facilis, quia nemo eſt, qui non aſſequatur aliquid ipſius ueritatis. Vnde ſinguli per ſe nihil aut parum dicunt, omnium tamen ſententiæ congeſtæ aliquam magnitudinē emergere facient.2.Metaphy.T.Co.1.

25 in Veritatis cognitione ſic nos habemus, ut in prouerbio dicitur. In foribus quis delinquet? uel, In tota fera quis delinquet? Vt per hoc ſignificetur ueritatis aliquam portionem quēlibet attingere, totum tamen ueritatis nullum aſſequi.2. Metaphy.T. Comment.1.

26 Veritatis cognoſcēdæ difficultas ex duobꝰ prouenit, aut ex parte rei cognoſcibilis aut ex parte intellectus cognoſcentis.2.Metaphy.T.Co.1.

27 Veritas eſt finis theoriæ, id eſt ſpeculatiuæ ſeu contemplatiuæ ſcientiæ.2.Metaphy. T.Comment.3.

28 Verum neſcimus ſine cauſa.2.Metaphy. T.Comment.3.

29 Veriſſimum eſt, quod eſt cauſa poſterioribus, ut uera ſint.2.Metaphy.T.Co.4.

30 Veri ſcientia non niſi per cauſam habetur. 2.Metaphy.T.Co.4.

31 ad Veritatem ſic unumquodq; ſe habet, ſicut ad eſſe.2.Metaphy.T.Co.4.

32 Veriſſima eſſe principia ſemper exiſtentium, neceſſe eſt.2.Metaphy.T.Co.4.

33 Veritatis ſcientiam uocari philoſophiam, recte ſe habet.2.Metaphy.T.Co.4.

34 Veritatem ille melius iudicabit, qui oppoſitas rationes tanq̄ aduerſarios audit.3. Metaphy.T.Co.1.

35 Verum illud eſſe, quod uidetur, etiam ſi contradictorium alterius uideatur alicui, dixit Protagoras.4.Metaphy.T.Co.15.

36 Veritatem magis curabit ſcire, qui magis ignorat.4.Metaphy.T.Co.18.

37 Verum aut nullum eſſe, aut nobis eſſe ignotum, dixit Democritus.4.Metaphy.T. Comment.21.

38 Veritatem quærere, ſi ſupponamꝰ omnia uera eſſe, q̄ apparent, etiam ſi contradictoria ſint, eſt q̄ſi proſequamur uolucres, ut eſt in prouerbio.4.Metaphy.T.Co.21.

39 Verum non eſt omne, id quod apparet. 4.Metaphy.T.Co.24.

40 Verum eſt, aut dicere quod eſt, eſſe, aut dicere, quod non eſt, nõ eſſe.4.Metaphy. T.Comment.27.

41 Verum nullum eſſe, qui dixerunt, refelluntur.4.Metaphy.T.Co.28.& ultra.

42 Verum aut falſum non eſt in rebus, ſed in intellectu.6.Metaphy.T.Co.8.

43 Veritas, aut falſitas ex exiſtētia rei, nõ ex nr̃a cognitione eſt.9.Metaphy.T.Co.21.

44 Verum aut falſum dicitur ſecũdum actũ. 9.Metaphy.T.Co.21.

45 Verum aut falſum in rebꝰ nihil aliud eſt, q̄ cõponi & diuidi. Vnde qui cõponit diuiſa, aut diuidit compoſita, fallitur.9.Metaphy.T.Co.21.

46 Verum & falſum quomodo ſit in ſimplicibus, oſtēditur.9.Metaphy.T.Co.22.

VERMIS.

1 Vermes generãtur ex putreſcētibus, quia calor naturalis, qui educitur, cõſtare facit, q̄ ſegregata ſunt.4.Meteor.T.Co.13.

2 Vermes non generãtur in digeſtione, ſed in excrementis, q̄ putreſcunt in aluo inferiore, & deinde ſurſum aſcendunt.4.Meteor.T.Co.28.

3 Vermes phantaſia carent.2.deAnima.T. Comment.156.✳.

VERSVTIA.

Verſutia eſt, quãdo finis eſt malus, aut propoſitum, ſicut habilitas, quando finis aut propoſitum eſt bonum.6.Ethic.c.12.C.

VESPERTILIO.Auis nocturna uulgo nota.

Veſpertiliorum oculi ſicut ſe habent ad lumen diei, ſic ſe habet intellectꝰ noſter ad manifeſta naturæ.2.Metaphy.T.Co.1.✳.

VESTA.Dea fabuloſa.

Veſtã ridere aut cõminari quid dicatur, habes.2.Meteor.c.9.B.

VESTIS.

Veſtium ornatus ſuperfluus & indecorus nihil differt ab hiſtrionum uſu tragœdias in ſcœna agentium.1.Oeconom. c.4.A. Quære Alexander.Alcimedes.

VICARIVS.Qui alterius uicem gerit.

Vicarios, impoſſibile eſt, eſſe diligentes, ubi dñi indiligētes ſũt.1.Oeconom.c.6.B.

VICISSITVDO.

1 Viciſſitudo iucunda eſt.1.Rhetor.c.11.H.

2 Viciſſitudo dulciſſima eſt, ut poeta dixit, ob imperfectionē & prauitatem naturæ, quæ uiciſſitudine indiget.7.Ethi.c.14.C.

VICTORIA.

1 Victoria inter ea, q̄ ſunt laudabilia, cõnumeratur.1.Rhetor.c.9.F.

2 Victoria iucunda eſt.1.Rhetor.c.11.F.

3 Victoria exceſſus quidam eſt.2.Rhetor. cap.12.B.

4 Victoria eſt bonum præcipuum, & finis artis militaris.1.Ethicorum. cap.1.A.&.c. 7.A.&.1.Polit.cap.6.E.

5 Victoria expetibilis eſt, & effectiua uoluptatis.7.Ethit,cap.4.A.

VIDERE.VISVS.

1 Videri color tantum in lumine poteſt.2.de Anima.T.Comment.72.73.& de Sẽ.& Sen.c.2.I.

2 Videri non poſſunt,quæ ſuper uiſum poſita ſunt,ſed oportet,ꝙ interſit diaphanũ aliquod actu,quod a colore moueatur, & ipſum diaphanum uiſum moueat.2.de Anima.T.Co.73.

3 Videre non poſſum⁹,ſi pellis pupillæ oculi ægrotet.2.de Anima.T.Co.83.

4 Videre facit lumen.de Sen.& Senſat.cap.6.L.

5 non Videmus aliquãdo ea,q̃ ante oculos ſunt,cum aliquid intenſiſſime cogitamus, aut timemus, quia motus maior repellit minorẽ.de Sen.& Sen.c.7.A.

6 Videtur,quod unum eſt,eſſe duo, ſi quis ſupponat oculo digitum.de Somniis.c.3.H.Quære Digitus.

7 quod Videtur,id eſſe uerum,etiam ſi cõtradictoria ſunt,dixit Protagoras.4.Metaph.T.Co.15.

8 quæ Videntur,ea eſſe uera,etiam ſi cõtradictoria ſint,qui dixerunt,moti ſunt ex qbuſdam ſenſibilibus, quæ aliquibus ſunt diſconuenientia,aliquibus uero conueniẽtia,nam ſenſibilia multum habent de natura infiniti ſeu indeterminati, q̃ opinio refellitur.4.Metaph.T.Com.21.& ultra.Quære Viſus.✳.

VIGILARE.VIGILIA. Vt opponitur ſomno.

1 Vigilia ſpeculationi ſimilis eſt.2.de Ania T.Comment.5.

2 Vigilare animalibus tm̃ conuenit, quia iſtis cõuenit ſenſus.de Som.& Vig.c.1.E

3 Vigilare animal ſemper, impoſſibile eſt, quia ſenſus & organa corporea fatigãtur in ſuis operationibus,& tandem deſiſtũt, & ſequitur ſomnus,uigilia deſinente. de Som.& Vig.c.1.F.G.

4 Vigilans eſt,qui ſentit aliquo ſenſu aliqd eorũ,q̃ extrinſecus ſunt,aut aliquid eorũ, quæ intrinſecus ſunt cogitatione aut ratiocinatione.de Som.& Vig.c.1.D.

5 Vigilia & ſomnus ad eandem partẽ ania lis pertinent,qa oppoſita ſunt priuatiue, nam ſomnus uigiliæ priuatio quædã eſt, & priuatiue oppoſita nata ſunt fieri circa idem ſuſceptibile,& uigilantem eodẽ cognoſcimus,quo dormientem, ergo uigilia & ſomnus in eadem parte corporis ſunt.de Som.& Vigil.c.1.B.C.

6 Vigilia in nullo alio cõſiſtit,q̃ in eo quod eſt ſentire.de Som.& Vigil.c.1.D.

7 Vigiliæ exceſſus aliquando ab ægritudiẽ prouenit,aliquando ſine ægritudine. de Som.& Vigil.c.1.G.

8 Vigilia non eſt in plantis,quia non habẽt ſenſus.de Somn.& Vig.c.1.I.

9 Vigilia ſenſus cõmunis paſſio eſt.de Sõ.& Vigil.c.2.C.

10 Vigilia in animalibus rationem finis obtinet,quia ſentire & ſapere finis eſt illis,quibus ineſt.de Som.& Vigil.cap.2.G.Quære Somnus.✳.

VILE.Quære Hydria.

VINEA.

Vineæ ſeu uites non ſunt apud Scythas.1.Poſterior.T.Commen.30. Quære Anacharſis.1.

VINVM.VINOSVS.

1 Vinum,dixit Empedocles,eſſe aquam putrefactam in uite.4.Topic.c.5.H.

2 Vinũ cũ reſoluitur ꝑ euaporationem, ſi ſurſum coaguletur,& concreſcat,in aquã uertitur.2.Meteor.c.3.P.

3 Vinum aquæ ſpecies eſt.4.Meteo.T.Cõment.31.

4 Vini quædam ſpecies decoquitur,atq; cõcreſcit ceu muſtum.4.Meteor. T.Comment.40.

5 Vinũ paſſum coagulari non poteſt, quia humorem aquoſum non habet,nec aqueum eſt,ſed plus terræ habet & caloris,& uelut feruens eſt.4.Meteor.T.Co.43.

6 Vinum paſſum exhalat,quia pingue eſt, nec frigore cogi nec coagulari poteſt,deuri tamen ſolet.4.Meteor.T.Co.48.

7 Vinum paſſum uoce uinũ eſt,re ipſa nequaq̃,quia ſuo ſapore uinum non refert.4.Meteor.T.Co.48.

8 Vinum paſſum homines non inebriat,alia uero uina inebriãt.4.Meteor.T.C.48

9 Vinũ euaporare põt,atq; inſpiſſari ſolet, ſicut quod nouũ eſt.4.Meteor.T.Co.48

10 Vinum omne nõ unius ſpeciei eſt.4.Meteor.T.Co.48.

11 Vinum nouũ plus terræ habet, q̃ uetus, & ideo nouũ ingroſſatur a calido, minus tamen ingroſſatur a frigido.4.Meteo.T.Comment.48.

12 Vinũ quoddã eſt in Arcadia, quod utribus inditum,ſic a fumo exſiccari ſolet, ut eductum coaguletur.4.Meteor.T.C.48

13 Vinũ omne fecẽ habet ꝓportione terræ uel aquæ,qua cõſtat.4.Meteo.T.Co.48

14 Vinũ omne exiguã exhalationẽ habet,& ideo flammã emittit.4.Meteo.T.Co.48

15 Vina nõ ſolum recipiunt odorẽ eorum, quæ miſcentur illis,ſed eorũ etiam, quæ iuxta ponũtur,aut naſcuntur.de Somn.& Vigil.cap.2.H.

16 Vina quædã aquæa magis ſunt,quia ſoluuntur a calido,coagulantur a frigido.4.Meteor.T.Comment.52.

17 Vinum ſomnificum eſt,de Somn.& Vigil.cap.3.B.

18 Vinum omne eſt ſpũoſum, & præſertim nigrũ,& ideo nec pueris nec eorũ nutricibus cõfert.de Somn.& Vigil.cap.3.F.

19 Vinum nõ datur lac ſuggentib⁹ propter infirmitatem.7.Polit.c.17.A.

20 Vinum curas ceſſare facit,ut dicit Euripides.8.Polit.cap.5.A.

21 Vinũ non eſt dandũ ſeruis,ne inſoleſcãt, nam uinum ad inſolentiam impellit etiã liberos.1.Oeconom.cap.5.A.

22 Vino abſtinẽt quædã liberæ nationes,ut Carthaginẽſes,dũ militãt.1.Oecon.c.5.A

23 ex Vino dicitur fieri acetum,quia fit ex materia uini.8.Metaphy.T.Co.14.✳.

VIOLENTVM.VIOLENTIA.

1 Violenta ſunt extra naturam.5.Phyſicorum.T.Comment.58.

2 Violentæ ſunt quædam generationes & corruptiones.5.Phyſic.T.Co.57.

3 Violentum nullum eſt beatum.1.de Anima.T.Comment.49.

4 Violentum omne dolorem efficit naturaliter.1.Rhetor.cap.11.A.

5 Violentia quæ fiunt, inuoluntaria ſunt.1.Rhetor.cap.15.H.

6 Violẽtũ eſt,cui⁹ principiũ foris eſt, ĩ quo patiens aut agẽs nihil cõfert.3.Ethi.c.1.A.

7 Violẽter qui operatur,moleſte operatur.3.Ethic.cap.1.A.

8 Violenta non ſunt, quæ quis delectationis cauſa operatur.1.Magnor.Mor.C.

9 Violentia non abſq; uirtute ſeu poteſtate eſſe uidetur.1.Polit.c.4.A.

10 Violentum dicitur neceſſarium. 5.Metaphy.T.Comment.6.

11 Violentũ non eſt in perpetuis & immobilibus,ſi aliqua talia ſunt.5.Metaphy.T.Commẽt.6.Quære Compellere.Inuitus.Inuoluntarium.✳.

VIPERA.Quære Phucus.✳.

VIR.

1 Viri ætatis mediæ mores inter extremos ſenũ & iuuenũ ſunt,ita ut quæ ſenes & iuuenes habẽt utilia,hi hẽant,& quæcũq; illi habeãt excedẽtia,hi habeãt mediocriter.2.Rhetor.cap.14.per totum.

2 Viri ætatis mediæ amicis indigẽt,ut melius & intelligere & agere poſſint.8.Ethicorum.cap.1.A.

3 Viro mulier deterior eſt.1.Magnor.Mor.cap.34.F.

4 Viri alia eſt fortitudo a fortitudine mulieris,nam uir timidus eſſet,ſi fortis eſſet ut mulier, & mulier inhoneſta uideretur,ſi fortis eſſet ut uir.3.Polit.cap.3.F.

5 Viri adminiſtratio eſt acquirere,mulieris uero ſeruare,& ideo in domeſtica adminiſtratione differunt.3.Polit.c.3.F.

6 Viri gignendi fere finis eſt annus ſeptuageſimus.7.Polit.cap.17.A.

7 Viri & uxoris cõiũctio a natura eſt,& nõ ſolum ut procreẽt,ſicut alia animalia, ſed ut reportent alias utilitates,ut ipſi ualentes filios alant,& filii alant parentes imbecillos.1.Oeconom.cap.3.B.

8 Viri & mulieris ſocietas ex cõtrariis quodammõ cõſtituta eſt a natura,tẽdũt tñ in idẽ,nã uir robuſtior eſt,ut pugnacior ſit,& foris paret neceſſaria, & erudiat ꝓlem.1.Oeconom.c.3.B. Quære Mulier.Vxor.

9 Viri ad uxorẽ leges ſunt quinq;.Prima,ut nõ afficiat illã iniuria.Secũda,ut ab externo cõcubitu abſtineat.Tertia,ut ita diſponat in uſu uenereorũ,ut neq; pñtibus deſit cõcubitus,nec abſentibus ſit grauis abſtinẽtia a uenereis.Quarta,ut uirgo ducatur,quo poſſit illã gratis morib⁹ imbuere marit⁹.Quinto,ut ornat⁹ ſit accõmodatus & honeſt⁹.1.Oeconom.c.4.ꝑ totum.

10 Viro indecens uidetur,ſi ſciat illa,quæ intra ædes fiunt,quod eſt mulieris,ſicut uiro debet obtemperare ipſa in cæteris omnibus.2.Oeconom.cap.1.A.

11 Viri mores legẽ quãdã impoſitã ſuæ uitæ a deo,exiſtimare debet uere cõpoſita mulier.2.Oeconom.cap.1.A.

12 Viro in omnibus obtẽperare debet mulier,niſi quid turpe uideat. 2.Oeconom.cap.1.B.

13 erga Virũ quomõ ſe habeat mulier,oſtenditur.2.Oeconom.cap.1.per totum.

14 Vir nihil magis præſtare debet uxori q̃ ſanctam & intemeratam ſocietatem. 2.Oeconom.cap.2.B.

15 Vir q cõgredit alteri q̃ uxori ſuæ,ſibi dedecus parat,& uxorẽ ſuo honore priuat, & filiis iniuriã facit.2.Oeconom.c.2.C.

16 Viri ad uxorẽ debere eſſe ſocietatẽ unanimem & uerecũdam cum pudore & modeſtia,oſtendit exẽplis ex Homero ſumptis.2.Oeconom.cap.3.ꝑ totum.

17 Viri & uxoris quædã cõmunes leges ponuntur.2.Oeconom.cap.4.per totum.

18 Vir prior eſt puero ſpecie & ſubſtantia.9.Metaphyſicorum.T.Comment.15.

19 Vir & fœmina non differunt ſpecie, q̃uis fœmineum ſit contrariũ maſculino, quia differentia inter uirum & fœminam nõ eſt ſecundum ſubſtantiam, ſed in materia & corpore, & ideo ex eodem ſemine fit maſculus, aut fœmina. 10. Metaphyſicorũ. T. Commẽt. 25. Quære Bonus. Maritus. Mulier. Vxor. ✳.

VIRES.

1 Vires augentur retentione ſpiritus, ſiue ſpiritus ſit intrinſecus, ut in non ſpirantibus, ſiue extrinſecus, ut in ſpirantibus. de Somn. & Vigil. c. 2. L. & 7. Polit. c. 17. C.

2 Viriũ ſine aliq̃ intẽſione nõ mouent̃ aĩalia motu locali. de Somn. & Vigil. c. 2. L.

3 Vires, pars felicitatis ſunt. 1. Rhet. c. 5. B.

4 Vires, quæ pars felicitatis cẽſentur, ſunt, quibus poſſis mouere, ita ut uelis. 1. Rhetoricorum. cap. 5. G.

5 Vires comparãtur tam copia cibi, q̃ multorum laborũ tolerantia, & robuſtus ipſe multum ſibi ſumere poteſt, & multum laboris tolerare. 2. Ethic. c. 2. C.

6 Vires corrũpuntur propter exceſſum aut propter defectum laborũ. 2. Ethic. c. 2. B.

7 Vires in iuuenibus ſunt. 7. Politic. c. 9. C. Quære Virtus pro robore. ✳.

VIRGAE. Impreſſio, quæ fit in ſublimi.

1 Virgæ eandem cauſam habẽt, quã Halo, & Iris, & Parelii. 3. Meteor. cap. 2. A.

2 Virgæ differunt a pareliis & iride & halo modo, quo fit refractio ad ſolẽ, uel ad aliquid aliud lucidum. 3. Meteor. c. 2. D.

3 Virgæ fiunt, nube inæqualiter ſe habente, ita ut una illius pars rarior ſit, alia dẽſior, una aquoſior, alia min⁹ aquoſa, ita ut radii ſolis per multas nubis partes porrecti uideantur, & non figura, ſed color repræſentet̃, & hi radii cadentibus ſtellis, uirgæ dicuntur. 3. Meteor. c. 6. B.

4 Virgæ eoſdem colores habent, quos iris, ſcilicet puniceum uiridem & xanthum. 3. Meteor. cap. 6. B.

5 Virgæ fiunt tam in oriẽte q̃ in occidẽte, nec tamen fiunt ſupra ſolem, aut infra ſolem, ſed ad ſolis latus, nec omnino prope ſolem, nec omnino procul, quia ſi prope, reſoluerentur, ſi procul, fieret refractio. 3. Meteor. cap. 6. D.

VIRGO. Quære Fœmina. Lapis. 7. Puella.

VIRIDE. Oppoſitum arido.

Viridia multum non ſunt combuſtibilia. 4. Meteor. T. Comment. 48.

VIRIDIS COLOR.

Viridis color medius eſt inter album & nigrum. de Sen. & Sen. cap. 4. I.

VIRTVOSVS. Quære Bonus. Studioſus. Virtus moralis.

VIRIPRORA. Quære Empedocles. 11.

VIRTVS. Pro robore & potentia.

1 Virtus infiniti eſt infinita, & finiti finita. 1. de Cæl. T. Comment. 71. Quære Corpus. Infinitum.

2 Virtus ſemper determinatur ſecũdũ maximũ, quod poteſt. 1. de Cæl. T. Co. 116.

3 Virtus ſiue potentia, quæ aliquid uiolenter mouet, non eſt in moto, ſed in alio, ut aliud eſt. 3. de Cæl. T. Co. 28.

4 Virtus ſeu potentia motoris uiolẽti quaſi uim impreſſam tradit aeri, ut accipiens ab ipſa uirtute aer principium motus, ſurſum feratur mobile, & ſimiliter deorſum. 3. de Cæl. T. Comment. 28. Quære Vires. ✳.

VIRTVS MORALIS.

1 Virtutes nõ facile permutant̃, ſi quis habitum illarũ habuerit. Prædicamẽt. c. 8. B.

2 Virtutis proprium eſt, ꝙ habentem facit ſtudioſum. 5. Polit. cap. 2. H.

3 Virtus q̃dã pfectio eſt. 7. Phyſic. T. Co. 18.

4 Virtus aut affectuum eſt uacuitas, aut eorundem mediocritas quædam. 7. Phyſicorum. T. Comment. 19.

5 Virtus moralis conſiſtit in aliqua delectatione aut triſtitia. 7. Phyſic. T. Co. 19.

6 Virtutibus nõ poſſumus male uti. 1. Rhet. cap. 1. L. & 2. Magnor. Mor. c. 3. E. F.

7 Virtus pars felicitatis eſt. 1. Rhet. c. 5. B.

8 Virtutes de genere bonorum ſunt, quia bene ſe habent ii, qui illas habẽt, & cauſa ſunt bonorum. 1. Rhetor. cap. 6. B.

9 Virtutes intendunt laudare, qui aliq̃d laudant. 1. Rhetor. cap. 9. A.

10 Virtus honeſtum eſt. 1. Rhetor. c. 9. A.

11 Virtus eſt res quædam productiua & cõſeruatiua rerum bonarum. Item eſt uis benefaciẽdi multa & magna & omnia in omnibus. 1. Rhetor. cap. 9. A.

12 Virtus maxima eſt, quæ plurimum aliis confert. 1. Rhetor. cap. 9. B

13 Virtus non eſt felicitas, quia uirtus inferior eſt felicitate, & uirtutem habens poteſt nihil agere, & calamitatibus premi, quod lõge alienum eſt a felicitate. 1. Ethicorum. cap. 5. B.

14 Virtutum illarum illi fines ſunt magis expetibiles, quæ uirtutes nõ ſunt propter alias. 1. Ethicorum. cap. 7. A.

15 Virtute qui præditi ſunt, non indigent alia uoluptate, ſed ipſa uirtus illis uoluptas eſt. 1. Ethicorum. cap. 8. C.

16 Virtutem, quidam dixerunt, eſſe felicitatem. 1. Ethic. cap. 8. B.

17 Virtutis præmiũ & finis optimũ & diuinũ ac beatũ eſſe uidet̃. 1. Ethic. c. 9. A.

18 a Virtute operationes quæ pficiſcũtur, ſtabiliores ſunt reliquis humanis operationibus & ſciẽtiis. 1. Ethic. cap. 10. C.

19 Virtus elucet in ipſis aduerſitatib⁹, ſi illas quiſpiam perfert facile, non ob inſenſibilitatẽ, ſed quia generoſus eſt atq; magnanimus. 1. Ethic. cap. 19. D.

20 Virtus humana dicit̃ non ea, quæ eſt corporis, ſed ea, quæ eſt aĩæ. 1. Ethic. c. 13. B.

21 de Virtute qui cõſyderare debet, op⁹ eſt, ut aliquam animæ cognitionem habeat, quia uirtutes in aĩa ſunt. 1. Ethic. c. 13. B. & 1. Magnor. Mor. c. 4. A.

22 Virtus non eſt in anima uegetatiua, ut uegetatiua eſt. 1. Ethic. cap. 13. C.

23 Virtutes aliæ ſunt intellectuales, aliæ morales. 1. Ethicorum. cap. 13. D. & 6. Ethicorum. cap. 1. B.

24 Virtutes ſolemus appellare habitus laudabiles. 1. Ethic. cap. 13. D.

25 Virtutes intellectiuæ ex doctrina generationem habent & incrementum, quapropter experientia & tempore indigent. Virtutes uero morales conſuetudine cõparantur, unde & nomen habent. 2. Ethicorum. c. 1. A. & 1. Magnor. Mor. c. 6. A.

26 Virtus nulla moralis fit in nobis a natura, ſed a conſuetudine. 2. Ethicorum. cap. 1. A. & 1. Magnor. Mor. c. 6. A.

27 Virtutes nec a natura, nec præter naturam inſunt nobis, ſed idonei natura ſumus ad ipſas ſuſcipiendas, & ſuſcipimus eas, atq; conſuetudine perficimus. 2. Ethicorum. cap. 1. A.

28 Virtutes ſunt in nobis per operationes. 2. Ethicorum. cap. 1. B.

29 Virtus ex eiſdem fit, & corrumpitur ſcilicet ex operationibus bonis aut malis. 2. Ethicorum. cap. 1. B.

30 Virtutes ſi non fierent ex operationum conſuetudine, ſed a natura, omnes eſſent aut mali, aut boni, uidemus tamen alios iuſtos, alios iniuſtos, alios timidos, alios fortes, quia ſic uel ſic aſſueuerunt operari. 2. Ethicorum. cap. 1. C.

31 ad Virtutes non parum, imo multum, imo totum refert ſic uel ſic conſueſcere ab adoleſcentia. 2. Ethic. cap. 1. C.

32 de Virtutibus non tractamus, ut illas ſciamus, ſed ut boni efficiamur. 2. Ethicorũ. cap. 2. A.

33 Virtutibus omnibus commune eſt, ab operationibus, quæ ex recta ratione proficiſcuntur, naſci. 2. Ethic. c. 2. A.

34 Virtutes nõ ſolum ex operationibus mediocribus fiunt, ſed poſtq̃ genitæ ſunt, ſimiles opationes efficiũt. 2. Ethic. c. 2. C.

35 Virtutes a mediocritate conſeruantur. 2. Ethicorum. c. 2. B.

36 Virtutes corrumpunt exceſſus & defectus. 2. Ethicorum. cap. 2. B. C.

37 Virtutes, q̃dã ſcilicet Stoici diffiniẽtes dicũt, eẽ uacuitates affectuũ, & trãquillitates q̃ſdã, ſed nõ recte diffiniũt. 2. Ethi. c. 3. B.

38 Virtus eſt actiua optimarum rerum circa uoluptates & dolores. 2. Ethicorum. cap. 3. B.

39 Virtutis in nobis genitæ ſigna quæ ſint, ponuntur. 2. Ethic. cap. 3. per totum.

40 Virtus moralis circa uoluptates & dolores uerſatur, nam aut propter uoluptatem agimus res improbas, aut propter dolorem poſthabemus honeſtas. 2. Ethicorum. c. 3. A. & deinceps.

41 Virtus circa difficilia uerſatur. 2. Ethicorum. cap. 3. C.

42 Virtus ut aliquid dicat̃ ut iuſtũ, oportet, ꝙ fiat a ſciente & ſponte & conſtãter. 2. Ethic. cap. 4. per totum.

43 cũ Virtute opando quomõ dicat̃ aliquis ſtudioſus fieri, oſtẽdit̃. 2. Ethic. c. 4. p totũ

44 Virtutem qui adipiſci ſe putãt abſq; operibus bonis, fallũtur, & ſimiles ſunt ægrotantibus, qui medicos quidẽ diligẽter audiunt, nihil tamen eorũ, quæ præcipiunt, agunt. Et ſicut horũ corpus nunq̃ ſanat̃, ita nec illorum animus. 2. Ethic. c. 4. B.

45 Virtus quod nõ ſit paſſio ſeu affect⁹, neq; potentia, ſed ꝙ ſit habitus, oſtenditur. 2. Ethic. c. 5. & 6. & 7. per totum.

46 Virtus oĩs ipſum, cuius eſt, bene ſe habere facit, & opus ipſius bonum reddit. 2. Ethicorum. cap. 6. A.

47 Virtus exceſſu aut defectu corrumpitur, mediocritate ſeruatur. 2. Ethic. c. 6. B.

48 Virtus præſtantior & exactior eſt omni arte. 2. Ethic. cap. 6. C.

49 Virtus eſt ipſius medii cõiectatrix. 2. Ethicorum. c. 6. C. Quære Medium.

50 Virtus mediocritas quædam eſt, quia eſt medii coniectatrix. 2. Ethicorum. c. 6. D. & 4. Polit. cap. 11. A.

51 Virtus moralis eſt habit⁹ electiu⁹ in mediocritate cõſiſtẽs, ea quæ eſt ad nos diffinita ratione, ut determinauerit ipſe prudens. 2. Ethic. c. 6. D. & 6. Ethic. c. 2. A.

52 Virtus & medium ipſum & inuenit, & expetit. 2. Ethicorum. cap. 6. D.

53 Virtus ſubſtantia & ratione mediocritas eſt, optimi tamen reſpectu & bene ſeſe habentis extremitas eſt.2.Ethic.c.6.D.
54 Virtutum omniũ nomina, & uitia oppoſita eis tam per exceſſum q̃ per defectum ponuntur. Virtutũ uero quarundam medium cum ſit innominatum ſeu nomine carens, extremorum ipſius nomina medii uice ponimus.2.Ethic.c.7.B.&.4.Ethic.cap.4.B.
55 Virtus una mediocritas ſeu medium opponitur duobus uitiis extremis.2.Ethic.cap.8.A.
56 Virtutes uidentur quædam uitia ſuis oppoſitis uitiis comparata, ut audax timido comparatus uidetur fortis, & prodigus auaro comparatus uidetur liberalis.2.Ethic.cap.8.A.B.
57 Virtute præditum & ſtudioſum eſſe, difficile eſt.2.Ethic.c.9.per totum.
58 ad Virtutes aliquas magis q̃ ad alias inclinatiores & procliues ſumꝰ natura.2.Ethic.cap.9.B.&.6.Ethic.c.13.A.&.1.Magnor.Mor.cap.35.E.
59 Virtutis mediocritatem iudicare, difficile eſt, præſertim ſi nõ ſit magnus exceſſus, aut defectus.2.Ethic.c.9.C.
60 Virtutis mediũ facile aſſequemur, ſi nũc ad exceſſum, nunc ad defectum declinemus.2.Ethic.cap.9.C.
61 Virtutes in noſtra poteſtate ſunt poſitæ, quia actus illarum ſunt in noſtra uoluntate & electione.3.Ethic.c.5.A.
62 Virtutis finis eſt honeſtas.3.Ethic.c.7.A.
63 Virtutibus omnibus non operamur cum uoluptate, quouſq; finis attingatur.3.Ethi.cap.9.B.
64 Virtutum omnes actus honeſti ſunt.4.Ethic.c.1.B.
65 per Virtutem quod fit, uoluptate afficit, ſaltem ſine dolore fit.4.Ethic.c.1.C.
66 Virtute præditus non eſt ſtolidus aut demens.4.Ethic.c.3.A.
67 Virtutis præmium eſt honor, & bonis hominibus tribuitur.4.Ethic.c.3.D.&.8.Ethic.c.14.A.
68 Virtutũ ornamentum eſt magnanimitas, quia ipſas uirtutes efficit maiores, & ſine uirtutibus eſſe non poteſt.4.Ethic.c.3.D.
69 Virtuti accumulatæ & perfectæ nullus honor eſt æqualis.4.Ethic.c.3.D.
70 ſine Virtute non poſſunt ferri moderate res proſperæ.4.Ethic.c.3.E.
71 Virtutes non ſunt bonæ ex ſuppoſitione, ſed ſimpliciter ex ſeipſis.4.Ethic.c.9.B.
72 Virtutem, dicunt optimates, eſſe dignitatẽ ciuilem.5.Ethic.c.3.B.
73 Virtutis medium accipiẽdum eſt, ut recta ratio dictat.6.Ethic.c.1.A.
74 in Virtutibus quoddam ſignum eſt accipiendum, ad quod reſpiciẽs, qui habet rectã rationem, intendit, aut remittit.6.Ethicorum.cap.1.A.
75 Virtutes intellectuales ſunt habitus, quibꝰ natura dicit uerum.6.Ethic.c.2.A.
76 Virtutes intellectuales, quibus anima affirmando aut negando dicit uerum, ſunt quinq;, ſcilicet ars, ſcientia, prudentia, ſapiẽtia, & intellectus.6.Ethic.c.3.A.
77 Virtutes intellectuales quibus rebus utiles ſint, oſtenditur.6.Ethic.c.12.per totum.
78 Virtus moralis propoſitum ipſum efficit rectum.6.Ethic.c.12.B.
79 Virtus nulla aut moralis aut intellectualis ponitur in uegetatiua, quia non eſt in poteſtate uegetatiuæ operari aut non operari.6.Ethic.c.12.B.
80 Virtus facit electionem rectam.6.Ethic.cap.12.C.
81 Virtus moralis non poteſt eſſe ſine prudẽtia, ſicut nec prudentia ſine uirtute.6.Ethicorum.c.12.C.&.c.13.per totum.
82 Virtus moralis ſe habet ad prudentiam, ſicut prudentia ad habilitatem.6.Ethic.cap.13.A.
83 Virtus moralis duplex eſt, una naturalis, alia proprie uirtus.6.Ethic.c.13.A.
84 Virtus moralis proprie dicta non fit ſine prudentia.6.Ethic.c.13.B.
85 Virtutes omnes morales, quidã dicebant, eſſe prudentias, ut Socrates, ſed in hoc nõ recte, nam licet non ſint ſine prudentia, nõ tamẽ ſunt prudentiæ.6.Ethic.c.13.B.
86 Virtus moralis non ſolum eſt habitus ſecũdum rationẽ rectam, ſed etiam cum ratione recta.6.Ethic.c.13.B.
87 Virtutes omnes Socrates arbitrabatur eſſe ſcientias.6.Ethic.c.13.E.
88 Virtus una moralis proprie dicta non potes eſſe ſine aliis uirtutibꝰ.6.Ethic.c.13.C.
89 Virtus moralis naturalis una poteſt eſſe ſine aliis.6.Ethic.c.13.C.
90 Virtutes omnes ſimul ſunt cum prudentia.6.Ethic.c.13.C.
91 ſine Virtute non eſt electio recta.6.Ethi.cap.13.C.
92 ad Virtutes naturales inclinatio ſolet nocere, niſi diſcretio intellectus adſit, ut corpus robuſtum, ſi moueatur ſine oculis præuiis, læditur.6.Ethic.c.13.A.
93 Virtus naturalis quid agat in habẽte, oſtẽditur.6.Ethic.c.13.A.B.
94 Virtus moralis proprie dicta, non fit ſine prudentia.6.Ethic.cap.13.B.
95 Virtus opponitur uitio.7.Ethic.cap.1.A.
96 Virtꝰ heroica & diuina maxime uidetur opponi beſtialitati.7.Ethic.c.1.A.
97 propter Virtutum excellentiam fiunt ex hominibus dii.7.Ethic.c.1.A.
98 Virtutem aut uitium non habent bruta.7.Ethicorum.c.1.A.
99 Virtus conſeruat principium agibilium, & eſt cauſa, ut quis habeat rectam exiſtimationẽ circa illud, ſiue uirtus ſit acquiſita, ſiue naturalis.7.Ethic.c.8.B.
100 Virtus moralis circa dolores & uoluptates uerſatur.7.Ethic.c.11.A.
101 Virtus res permanens eſt.8.Ethic.c.3.C.
102 Virtutes aliæ habitu, aliæ actu ſunt.8.Ethicorum.cap.5.B.
103 Virtutis præcipuum in electione cõſiſtit.8.Ethic.cap.13.D.
104 Virtus uidetur eſſe menſura unicuiq;.9.Ethicorum.c.4.A.
105 Virtutis exercitatio fit bonorum uirorũ cõuictu, ut dixit Theognis.9.Ethi.c.9.C.
106 Virtutis operationes non ſunt qualitates.10.Ethic.cap.3.A.
107 Virtutes magis & minus ſuſcipiunt.10.Ethic.cap.3.A.
108 Virtutum operationes propter ſe expetibiles ſunt.10.Ethic.c.6.A.
109 in Virtute uidetur conſiſtere uita felix.10.Ethicorum.cap.6.C.
110 Virtus in ſeriis eſt, & nõ in iocis.10.Ethicorum.cap.6.C.
111 Virtutum moralium operationes qui operari uoluerit, indiget aliis.10.Ethicorum.cap.7.B.
112 in Virtutum moralium operationibꝰ nõ cõſiſtit perfecta felicitas.10.Ethic.c.7.C.
113 a Virtute morali humana uita ſecunda eſt dignitate reſpectu uitæ contẽplatiuæ, quia conſiſtit in operationibus humanis, ut humanæ ſunt.10.Ethic.c.8.A.
114 Virtus moralis multum uidetur eſſe coniuncta affectibus, qui circa corpus ſunt.10.Ethicorum.c.8.A.
115 Virtuti morali coniuncta eſt prudẽtia intellectualis, & ipſi prudentiæ etiã coniuncta eſt uirtus moralis, quia prudẽtiæ principia coniuncta emergunt a uirtutibus moralibus.10.Ethic.cap.8.A.
116 Virtutum moralium rectitudo ſecũdum prudentiam accipitur.10.Ethic.c.8.A.
117 Virtutes morales ipſius cõpoſiti ſunt, ſcilicet corporis & animæ.10.Ethic.c.8.A.
118 Virtutes diſcerni nõ poſſunt, niſi exterior materia offeratur, circa quam operentur.10.Ethicorum.cap.8.A.
119 in Virtute morali licet principalior ſit electio, eſt tamen ad uirtutis perfectionem neceſſaria operatio exterior.10.Ethicorum.cap.8.A.
120 in Virtutibus nõ eſt ſat ſcire & cognoſcere quid ſit, ſed operari.10.Ethic.c.9.A.
121 ad Virtutem difficile quis inſtituitur in adoleſcentia ſub nõ bonis legibus.1.Ethicorum.cap.9.A.
122 ad Virtutem moralem maximũ momẽtum habet, gaudere quibus oportet, & dolere quibus oportet.10.Ethic.c.10.A.
123 Virtutem cognoſcere quid ſit, non multũ utile eſt, niſi ſciamus, ut ſit, & ex quibus conſtet.10.Magnor.Mor.c.1.A.
124 Virtutes reduxit Pythagoras ad numeros.1.Magnor.Mor.c.1.B.
125 Virtutes ſcientias eſſe, dixit Socrates, in quo male dixit, cũ nullo modo poſſit id fieri, melius tamẽ de uirtutibꝰ diſputauit, q̃ Pythagoras.1.Magnor.Mor.c.1.B.
126 Virtutes qui ſcientias facit, irrationalem animæ partẽ extinguit.1.Magnor.Mor.cap.1.B.
127 Virtutis tractationẽ miſcuit Plato cum tractatione, quæ eſt de ideis.1.Magnor.Mor.cap.1.G.
128 Virtutes qui nouit, nõ cõtinuo ſtudioſus eſt, ut iuſtus nõ eſt, qui ſcit, qd ſit iuſtitia. Ex quo patet uirtutes non eſſe ſcientias, nam in ſcientiis ſimul eſt ſcire, & ſcitum eſſe.1.Magnor.Mor.cap.1.H.
129 Virtutes nõ ſunt bona honorabilia, quouſq; perfectæ ſint, ſed ſunt laudabilia.1.Magnor.Mor.cap.2.A.
130 Virtutis finis eſt honeſtum, & uirtus magis eſt ipſius honeſti q̃ mediorum ad honeſtum.1.Magnor.Mor.c.2.A.
131 Virtutes intellectuales exoriuntur ex parte rationali animæ, morales uero uirtutes ex parte animæ irrationalis.1.Magnor.Mor.cap.5.A.
132 a Virtutibus intellectualibus nemo laudẽ conſequitur, a moralibus uero laudem cõſequimur.1.Magnor.Mor.c.5.B.
133 Virtus moralis ab exceſſu & defectu corrumpitur, ſicut ſanitas ab exceſſu cibi & a defectu.1.Magnor.Mor.c.5.C.
134 Virtus dolore & uoluptate diffinitur, nã propter uoluptatem improba agimus, & dolori ſuccumbentes ab honeſto deficimus.1.Magnor.Mor.c.6.A.
135 Virtutibus omnibus licet extrema opponantur, tamen quibuſdã magis opponun-

tur extrema per exceſſum, quibuſdam uero econtrario, quæ uero illæ ſint, oſtenditur. 1. Magnor. Mor. c. 9. per totum.

136 Virtutem conſequitur laus. 1. Magnor. Mor. c. 9. C. & c. 32. A.

137 Virtus eſt tam eorum, quæ ſunt ad finem q̄ ipſius finis. 1. Magnor. Mor. c. 19. A.

138 Virtus omnis eſt optimus habitus. 1. Magnor. Mor. cap. 22. A.

139 Virtus om̄is & honeſti eſt, & ad honeſtũ tendit. 1. Magnor. Mor. c. 22. B.

140 Virtus ſimplex eſt, ſicut uitiũ multiplex. 1. Magnor. Mor. c. 25. A.

141 Virtutes aliæ naturales, quæ ſunt impulſus & inclinationes quædam ad uirtutes, aliæ uero ſunt cõſuetudine genitæ. 1. Magnor. Mor. cap. 35. C.

142 Virtutes dicebat Socrates, eſſe rationem, non tamen recte. 1. Magnor. Mor. c. 35. G.

143 Virtus nõ eſt cõtraria uirtuti. 2. Magnor. Mor. cap. 3. D.

144 Virtutes aliæ nõ ſunt ſine prudẽtia, ſicut nec prudentia perfecta eſt ſine aliis uirtutibus. 2. Magnor. Mor. cap. 3. D.

145 Virtus heroica feritati opponitur, & hæc uirtus eſt ſupra hoïem, ut opponaẽ uitio infra hoïem. 2. Magnor. Mor. c. 5. A.

146 Virtus nulla eſt in deo, ſed ip̄e eſt præſtãtior oĩ uirtute. 2. Magnor. Mor. c. 5. A.

147 Virtutum duces quomodo perturbationes ſeu paſſiones ſint, oſtẽdiẽ. 2. Magnor. Mor. cap. 7. M.

148 Virtus nõ eſt eadẽ dñi & ſerui, mariti & uxoris, uiri & pueri. 1. Polit. c. 8. D. E.

149 Virtus qua quis dicitur bon⁹, differt ſpecie a uirtute, qua quis dicitur bon⁹ ciuis. 3. Polit. cap. 3. D.

150 Virtus boni ciuis qd ſit, quomodo a uirtute, qua quis dicitur uir bonus, differat, oſtenditur. 3. Polit. c. 3. D.

151 Virtutis & uitii cõſyderationẽ habẽt legũlatores, qui bonis legibus inſtituere ciuitatem uolunt. 3. Polit. c. 6. C.

152 Virtus iuſtiſſime ſibi uendicat honores. 3. Politicorum. cap. 8. D.

153 Virtus quoſdã extollit. 4. Polit. c. 3. B.

154 Virtus eſt finis in republica. 4. Politicorum. c. 8. B.

155 Virtus mediocritas quædam eſt. 4. Politicorum. cap. 11. A.

156 Virtute præſtantes debent accipere inæquale propter eorum excellẽtiam. Si tamen non accipiant, non cõcitant ſeditionem. 5. Politicorum. c. 1. B.

157 Virtutem omnes uſurpant in uerbis. 5. Politicorum, cap. 1. E.

158 Virtus & uitium maxime diſſident. 5. Politicorum. cap. 3. F.

159 Virtutis ſatis ſe omnes putant habere, quantulumcunq; habeant, famæ uero & pecuniarum & diuitiarum in infinitum eſt cupiditas. 7. Polit. c. 1. A.

160 Virtutes non cõſeruant bona externa, ſed potius a uirtutibus conſeruantur. 7. Politicorum. cap. 1. A.

161 ſine Virtute nulla eſt actio boni uiri aut ciuitatis. 7. Polit. c. 1. D.

162 ad Virtutẽ comparãdam opus eſt ocio & quiete. 7. Polit. c. 1. A.

163 Virtutes utiles ſunt in ocio & in negocio. 7. Politicorum. c. 15. A.

164 Virtutibus indigere omnem ciuitatem, quæ futura ſit optima, oſtenditur. 7. Politicorum. cap. 15. A. B.

165 Virtus uerſatur circa recta lætari & amare & odiſſe. 8. Polit. cap. 1. E.

166 Virtutem non laudauit Homerus abſq; uerecundia. 2. Oeconom. cap. 3. A. Quære ſingularum uirtutum dictiones, Bonum. Electio. Finis Vitium.

VISCOSVM. Pro lento & tenaci.

1 Viſcoſum eſt, quod cum ſit humidum aut molle, protrahi poteſt, 4. Meteororum. T. Comment. 47.

2 Viſcoſa cathenarum modo componuntur, quæ diſtendi multum & cõtrahi poſſunt. 4. Meteor. T. Co. 47.

VIS. Pro uiolentia.

Vi quæ fiunt præter cupiditatem ac rationem, propter res ipſas fiunt. 1. Rhetoricorum. c. 10. F. Quære Violentia.

VISIBILE. VISIO. VISVS.

1 Viſus propter ſuam debilitatem ſe extẽdens, corpora longe mota uidet ſe circumgirare. 2. de Cæl. T. Co. 48.

2 Viſus ad ſtellas fixas ualde ſe extendẽs propter longitudinem tremit. 2. de Cæl. T. Comment. 48.

3 Viſus aut id, quod uidetur, nihil intereſt, an moueãtur, ut moueri aliqd uideatur. 2. de Cæl. T. Co. 48. & 3. Meteor. cap. 4. L.

4 Viſus licet prior ſit tactu, & obiectum uiſus prius obiecto tactus, qualitas tamen, quæ eſt obiectum uiſus, non eſt corpus tãgibile. 2. de Gener. T. Co. 7.

5 Viſus refractio, quæ fit ab aqua, magis uideẽ nocte q̄ die, qa lumẽ ſolis prohibet uideri minus lucidũ. 2. Meteor. cap. 9. H.

6 Viſus refractio ab aere etiã fit & ab omnibus habentibus planam ſuperficiem. 3. Meteororum. cap. 2. E.

7 Viſus quo magis ꝓtẽdiẽ, eo debilior atq; minor fit, & ideo alõge poſita q̄ uidẽtur, nigriora apparẽt, quia nõ pertingit uiſus, & nigrum uelut negatio quædam eſt. 3. Meteor. cap. 4. I.

8 Viſus aliqñ refrãgitur ꝓpter debilitatẽ, ut uiſus Antipherontis, q ſuã imaginẽ uidebat ubiq;, qa uiſus ei⁹ nõ poterat aerẽ expellere, ſed erat illi aer ꝑ ſpeculo ſolido ꝓpter debilitatem. 3. Meteor. c. 4. A

9 Viſus refractiõe ab aere dẽſato ꝓmõtoria uidẽtur auulſa in mari. Flãte etiã Vulturno oĩa maiora uidẽtur. 3. Meteor. c. 4. B.

10 Viſus refractio maxime fit ab aq̃, & præcipue ab ea, quæ fieri incipit in nube. 3. Meteor. cap. 4. C.

11 Viſus refractus propter imbecillitatem colorem nigrum nigrius uidet & album minus album & nigro appropinquans. 3. Meteor. c. 4. L.

12 Viſus, id eſt uirtus uiſiua, eſt oculo, quod eſt anima corpori. 2. de Anima. T. Co. 9.

13 Viſus ſubſtãtia eſt oculo, quæ eſt ut ratio ipſius oculi. 2. de Anima. T. Co. 9.

14 Viſu deficiẽte, iam non erit oculus, ſed æquiuoce, ut oculus pictus, aut lapideus. 2. de Anima. T. Co. 9.

15 Viſibile eſt, cui⁹ uiſus eſt ꝑceptiuus, quod eſt color. 2. de Anima. T. Co. 66.

16 Viſibile eſt color, & id, quod oratione dicere poſſumus, nomine uero caret. 2. de Anima. T. Comment. 66.

17 Viſibilia nõ oĩa in lumĩe uideẽ, ſed q̄dã tãtũ in tenebris uidẽtur, ut quercus putridæ, ſquãmæ piſciũ, & capita, & oculi quorundam animaliũ, ſed nullus horũ uideẽ proprie color. 2. de Anima. T. Co. 72.

18 Viſio fit, patiente ſenſitiuo uiſiuo, & non a colore ſed a medio. Quapropter neceſſe eſt, medium aliquod eſſe inter colorẽ & uiſum. 2. de Anima. T. Co. 74.

19 Viſus ipſius uiſibilis & inuiſibilis eſt, nam tenebras diſcernit ut priuationem ab habitu. 2. de Anima. T. Co. 103.

20 Viſus differt a tactu, qa uiſus hẽt mediũ extraneũ ſcilicet aerẽ, tactus uero mediũ connaturale ſcilicet carnẽ. Viſus præterea duplici imutatione ſentit ſcilicet medii & ſenſus, tactus uero unica immutatione ſimul immutatur mediũ & ſenſus, ſicut miles & clypeus unica ꝑcuſſione ſimul percutitur. 2. de Aĩa. T. Co. 114. 115.

21 Viſibilia non poſſunt agere in ea, quæ non uideẽ. 2. de Anima. T. Co. 126.

22 Viſus organum quodammodo coloratum eſt. 2. de Anima. T. Co. 137.

23 Viſio diciẽ oꝑatio, quæ eſt uiſus, coloris uero non eſt nominata. 2. de Anima. T. Comment. 140.

24 Viſio ſine lumine fieri non poteſt. 2. de Anima. T. Comment. 162.

25 Viſus eſt ſenſuum omniũ præſtãtiſſim⁹. 2. de Anima. T. Co. 162.

26 Viſus per extraneũ medium ſentit. 3. de Anima. T. Comment. 63.

27 Viſus non omnibus animalibus ineſt, ſed ſolum iis, quæ mouentur motu progreſſiuo, quia non ſolum tactu ſentire debent, ſed alonge, cui rei deſeruit uiſus. 3. de Anima. T. Comment. 64.

28 Viſio melius fieri dicitur, ſi dicatur mediũ pati, & pertingere ad pupillam, q̄ ꝙ radii egrediantur ab oculis, & repercutiantur a ſenſibili. 3. de Anima. T. Co. 65.

29 Viſus ineſt animalib⁹ ſalutis cauſa, ut moueantur ad alimenta, & fugiant nociua. Rationabilibus uero ultra hoc, ut annunciet plures differentias rerum tam agibilium q̄ contemplabilium. de Sen. & Sen. cap. 1. E.

30 Viſus magis neceſſarius eſt per ſe ad ea, quæ neceſſaria ſunt uitæ q̄ auditus, eo ꝙ multas rerum differentias annũciat, quia omnia corpora colore participãt. de Sen. & Sen. cap. 1. F.

31 Viſionem, dixit Democritus, eſſe apparẽtiam ſeu apparitionem, & in hoc non recte. de Sen. & Sen. cap. 2. E.

32 Viſionis ratio non in hoc conſiſtit, ꝙ per refractionem fiant idola ſeu imagines, quia tunc omnia polita corpora uiderent, in quibus huiuſmodi refractiones fiunt, ſed in uirtute uiſiua, cuius cauſa anima eſt. de Sen. & Sen. c. 2. F.

33 Viſionem fieri exeunte aliquo ab oculo, aut uiſionem extendi uſq; ad aſtra, aut ad certum quoddam ſpacium cum lumine externo cõiungi, irrationabile eſt dicere. de Sen. & Sen. c. 2. H.

34 Viſio ſi per coniunctionem luminis exeuntis ab oculo cum lumine exteriori fieret, melius diceretur, illud lumen cõiungi in oculi principio, q̄ in medio extra oculum, q̄uis hoc ſtultum ſit, nam lumen lumini coniungi non poteſt, & ſi maxime poſſet, non tamen lumen oculi exteriori lumini coniungi poteſt, cũ tunica oculi media ſit inter utrumq; lumen. de Sen. & Sen. cap. 2. H.

35 Viſionem facit motus, qui fit per mediũ inter oculum & rem uiſam, ſiue ſit ipſum medium aer, ſiue ſit lumen. de Sen. & Sen, cap. 2, I.

36 Viſum antiqui igni tribuebant,quia conſtricto & moto oculo, uidetur ignis lucere,cuiꝰ accidentis cauſam ipſi ignorabāt. de Sen.& Sen.cap.2.E.

37 Viſus nō eſt ignis.de Sen.& Sen.c.2.A. Quære Empedocles.53.

38 Viſum in tenebris extingui cū egrediat̃, dicere oio uanū eſt.de Sen.& Sen.c.2.D.

39 Viſum, Democritus dixit eſſe aquæ,& recte in hoc dixit.de Sen.& Sen.c.2.E.

40 Viſus maxime eſſet ſenſus ſenſibiliū cōmunium,ſi aliquis ſenſus particularis poſſit eſſe ſenſibilium communium.de Sen. & Sen.cap.4.M.

41 Viſus ſolus inter omnes ſenſus, q medio extraneo operantur,ſimul tempore alteratur a uiſibili cum medio,reliqui uero ſucceſſiue.de Sen.& Sen.c.6.L.

42 Viſibile omne in diſtantia finita uidetur. de Sen.& Sen.cap.7.P.

43 Viſus meliꝰ iudicat,q̃ tactus.de Somniis. cap.2.M.

44 Viſus ſplendidorum eſt,& aerem mouet, ut ſplendida.de Somniis.cap.2.E

45 Viſus non modo patitur,ſed etiā agit aliquid,quia nō ſolum recipit,ſed etiam tribuit,ut cum mulieres menſtrua patientes inſpiciunt in ſpeculis,ſuperficies ſpeculorum nube quadam ſanguinea maculantur,quia uiſus mouet aerem ſicut ſplendida.de Somniis.cap.2.E.

46 Viſus acutiſſimus fieri creditur æra effodientibus.de Admirand.Audit.54.

47 Viſus eligibilior eſt q̃ olfactus. 1.Rhetoricorum.cap.7.E.

48 per Viſum nullam uoluptatem capiunt bruta,niſi per accidens,quia leo non gaudet,ꝙ ceruum uideat,niſi quia prope eſt, ut deuoretur.3.Ethic.c.10.B.

49 Viſum maxime diligunt amantes, quia per hunc maxime oritur amor,atq; fit.9. Ethicorum. cap.12.A.

50 Viſio non indiget tpe, ut illius ſucceſſu perficiatur,ſed inſtantanee fit.1.Ethicorū. c.4.A.& de Sen.& Sen.cap.6.H. Quære Illuminatio.

51 Viſus differt a tactu puritate, quia tactu purior eſt.10.Ethic.cap.5.C.

52 Viſum præ cæteris ſenſibꝰ diligimus,qa plures nobis rerū differētias oſ̄dit.1. Metaphy.c.1.A.Quære Color Oculus.✳

VITA.Pro uita naturali & pro uiuendi modo ſecundum electionem.

1 Vitæ ad finem,ſcilicet felicitatem quod eſt, eligibilius eſt, q̃ quod eſt ad aliquid aliud.3.Topic.c.1.E.

2 Vitā, diffiniuit Dionyſius,eſſe genere nutriēdi naturalit̃ inſeruiētē, quæ diffinitio uitioſa eſt,quia nō magis cōuenit animalibus q̃ plantis.6.Topic.c.5.A.

3 Vitam beatam & ſtudioſam eādem eſſe, dixit Xenocrates.7.Topic.c.1.B.

4 Vita uniuſcuiuſq; generati determinata eſt certa periodo, non tamen eodem modo omnes,ſed ii quidem minori,ii autem maiori,nam aliis annus periodus eſt,aliis maius tempus,aliis minus.2. de Generatione.T.Comment.57.

5 Vitæ rationē & cauſam,dixerunt Democritus & Leucippus,eſſe reſpirationem.1. de Anima.T.Commēt.21.

6 Vitam habet illud corpus,quod p ſe habet nutritionem augmētum & decremētum.2.de Anima.T.Co.3.

7 Vita diſtinguuntur animata ab inanimatis.2.de Anima.T.Co.13.

8 Vitam non habens non nutritur, quare animal oportet eſſe illud , quod nutriri debet.2.de Anima.T.Comment..46.

9 Vita carētia,impoſſibile eſt,infirma eſſe, aut ſanitatē habere.de Sen.& Sen.c.1.C.

10 Vita longa aut breuis,non manifeſtum eſt,an proueniat ab eadem cauſa in omnibus uiuētibus, aut in animalibus & plantis,an a diuerſis cauſis.de Longit.& Breuit.Vit.cap.1.A.

11 Vitam longam quæ habēt,an propterea habent,quia ſana ſunt,& breuem,quia infirma, an ſanitas & longæuitas & infirmitas & breuitas uitæ ſeparari poſſint,dubitatur. de Lōgit.& Breuit. Vit.c.1.B.

12 in Vitæ longitudine & breuitate differūt & ſpecies a ſpeciebus,ut homo longioris eſt uitæ q̃ equus,& indiuiduum ab indiuiduo,& unus homo alio homine lōgæuior eſt.de Longit.& Breuit.Vit.c.1.C.

13 Vitæ longioris ſunt homines,qui calidas regiones incolunt,q̃ qui frigidas.de Longit.& Breuit.Vit.c.1.C.

14 Vita in calido & humido cōſiſtit.de Lōgit.& Breuit.Vit.c.2.C.

15 Vita longior non contingit,quia maiora ſunt animalia,aut breuior, quia minora, nec econtrario.de Longit. & Breuit. Vit.cap.3.A.

16 Vitæ lōgioris non ſunt ſanguinē habētia, q̃ illa,quæ nō habēt,quia apis longioris uitæ eſt, q̃ ſanguinea quædam. de Longit.& Breuit.Vit. cap.2.A.

17 Vitæ lōgioris uniuerſaliter non ſunt ſanguine carentia q̃ habētia,quia mollia nō niſi annuā uitā ducunt,ſanguine tamē carent.de Longit.& Breuit.Vit. cap.2.A.

18 Vita longiſſima in plantis reperitur, ut in cypreſſo,& palma. de Longit.& Breuit. Vit.cap.2.A.& cap.3.B.

19 Vita longior reperitur in animalibus ſanguinem habentibus q̃ in iis, quæ ſanguinem non habent.de Longit.& Breuit. Vit.cap.2.B.

20 Vita longior reperit̃ in pedeſtribus q̃ in natatilibus.de Lōgit.& Breuit.Vit.c.2.B

21 Vita longior eſt in greſſibilibꝰ & ſanguineis ſimul q̃ in iis,quæ hæc duo non habēt.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.B.

22 Vitæ lōgioris ſunt maiora q̃ minora cæteris paribus . de Longit.& Breuit.Vit. cap.2.B.

23 Vita in humido & calido conſiſtit.de Lōgit. & Breuit.Vit.c.2.C.

24 Vitam longam habentia humidū debēt habere, quod nec ſit paucū,nec facile deſiccabile.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.D.

25 Vitæ longioris ſunt maiora,quia habēt humidū multū & nō facile deſiccabile. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.D.

26 Vita longa nō conſiſtit in quocunq; humido,ſed in humido qđ ſit multæ quantitatis & qualitatis proportionatæ calido. de Longit.& Breuit.Vit.c.2.D.

27 Vitam longam quæ habere debent,non debent abundare ſuperfluitatibꝰ,quia ſuperfluitas habet uicem contrarii.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.E.

28 Vitæ breuioris ſunt aīalia multum coeūtia,quia ſeminis emiſſio deſiccat.de Longit.& Breuit.Vit.c.2.E.

29 Vitæ longioris ſunt fœminæ, q̃ mares,ſi mares multum coeant.de Longit.& Breuit.Vit.cap.2.F.

30 Vitæ longioris ſunt animalia habitantia in locis calidis q̃ in frigidis.de Longit. & Breuit.Vit.cap.2.G.

31 Vita in corde collocatur omnibus animalibus,& propterea uis ſentiendi in corde ponenda eſt.de Iuuent.& Senect.c.2.C.

32 Vita eſt manſio ſeu mora animæ uegetatiuæ in calido.de Vit.& Mor.c.1.E.

33 Vitam & mortem in reciproca ſpiratione aeris conſiſtere,dixit Democritus.de Reſpirat.cap.1.M.

34 Vita illa eligenda eſt,quæ nulli mœrori ſubiacet.in Præfat. Rhetoricorū.ad Alexandr.C.

35 Vitæ genus triplex præcipue eſt, ſcilicet uoluptuoſum,ciuile,& contemplatiuum. 1.Ethicorum.cap.5.A.

36 Vitæ finis expectādus eſt,ut aliquis felix dici poſſit,ſecundum Solonis ſentētiam. 1.Ethicorum.c.10.A.

37 Vitæ dimidio non differunt felices ab infelicibus,quia felix dormiens non operatur ut felix.1.Ethic.cap.13.C.

38 Vitam appetunt maxime uiri boni. 9. Ethic.cap.9.D.

39 Vitam omnes appetunt,quæ quidē operatio quædam eſt.10.Ethic.c.4.D.

40 Vitæ perfecta longitudo requiritur in felicitate.10.Ethic.cap.7.C.

41 Vita,quæ manat ab intellectu,ſcilicet ſpeculatiua,uita diuina eſt reſpectu uitæ hominis,ut humana eſt.10.Ethi.c.7.D.

42 Vita actiua ſecundū uirtutes morales ſecunda eſt dignitate reſpectu contemplatiuæ,quia cōſiſtit in humanis operationibus,ut humanæ ſunt.10.Ethic.c.8.A.

43 Vita actio eſt,& nō factio.1.Polit.c.3.C.

44 Vitam contemplatiuam præſtantiorem eſſe actiua,probatur. Nō tamen ideo cōtemplatiua actiua non eſt,quia cōtemplatiua etiam eſt actiua,licet non ad alios,ut dei exēplo probatur.2.Polit.c.3.p totū.

45 Vita optima conſiſtit in mediocritate uirtutis, quam ſinguli adipiſci ualeant.4. Polit.cap.11.A.

46 Vita beata eſt cum uirtute, intantum bonis externis adiuta,ut actiones ſtudioſas efficere poſſit.7.Polit.c.1.C.

47 Vitam actiuam ſeu ciuilem & cōtemplatiuā uidentur omnes antiqui & recentiores aliis oībus anteferre.7.Polit.c.2.B.

48 Vita contēplatiua eadem eſt,quæ & philoſophica.7.Polit.c.2.B.

49 Vitam actiuam ſeu ciuilem quidam præferunt contemplatiuæ,quidam uero ecōtrario.7.Politicorum.c.2.B.

50 Vita multis inſtrumētis indiget.7.Politicorum.cap.8.B.

51 ad Vitam neceſſaria indigentiā inueniſſe, rationi conſentaneū eſt.7.Polit.c.10.B.

52 Vitæ ad ornatum & expolitionem quæ pertinent,facta ſunt ſucceſſu temporis.7. Politicorum.cap.10.B.

53 Vita tota diuidit̃ in negociū & bellum & pacē.7.Polit.c.14.B.Quære Viuere.✳.

VITIS.

1 Vites nō ſunt apđ Scythas.1.Poſteriorū. T.Co.3.Quære Anacharſis.1.

2 Vitis quædam in Lybia naſci dicitur,ex qua uuæ, quæ oriuntur, partim maturæ ſunt,partim ut matureſcant,expectantur, partim continue pullulant, nec hoc euenit interiecto multo ſpacio . de Admirand.Audit.9.✳.

VITIVM.VITIOSVS.

1 Vitium eſt cauſa mali per ſe.3.Topicorum.cap.1.D.
2 Vitia uituperare intendunt, qui uituperant.1.Rhetoricorum.cap.9.A.
3 Vitioſus peccat circa utile honeſtũ & iucundum,& circa horum oppoſita ſcilicet inutile turpe moleſtum.2.Ethic.c.3.B. Quære Malus.Prauus.
4 Vitia plura ſunt,quæ nominibus carent.2.Ethic.cap.7.A.
5 Vitia inter ſe quodãmodo opponuntur.2.Ethicorum.cap.8.A.
6 Vitia quædam ſi ad oppoſita eis uitia comparentur,uirtutes uidentur,ut prodigus ſi comparetur auaro,uidetur liberalis,aut audax ſi comparetur timido,uidetur fortis.2.Ethic.cap.8.A.
7 Vitia quædam oppoſita magis ſunt inter ſe q̃ uirtuti, ut auaritia prodigalitati.2.Ethicorum.cap.8.B.
8 Vitia int̃ ſe quæ magis ſunt oppoſita, & quæ uirtutibus ipſis magis oppoſita ſint, oſtenditur.2.Ethic.c.8.per totum.
9 Vitia in noſtra poteſtate ſunt poſita,quia actiones illorum ſunt in nr̃a electione & uoluntate.3.Ethic.c.5.A.
10 Vitium eſt unũ de tribus ſpeciebꝰ eorũ, quæ fugiẽda ſũt in moribꝰ.7.Ethi.c.1.A.
11 Vitio opponitur uirtus.7.Ethic.c.1.A.
12 Vitium aut uirtutem non habent bruta.7.Ethicorum.cap.1.A.
13 Vitium hominum & brutorum genere differunt.7.Ethicorum.c.1.A.
14 Vitium Phthiſi, id eſt tabi aut hydropiſi ſimile eſt, quia continuum eſt.7.Ethic.cap.8.A.
15 Vitium aliquando latet eum,cui ineſt, & ideo alterius generis eſt ab incontinẽtia.7.Ethicorum.cap.8.A.
16 Vitium cum electione eſt, & in actione ſimile eſt incontinentiæ,licet non ſit incõtinẽtia,eſt tamẽ deteriꝰ ea.7.Ethic.c.8.A.
17 Vitium corrumpit principium operabilium.7.Ethic.cap.8.B.
18 Vitiũ morale circa uoluptates & dolores uerſatur.7.Ethic.cap.11.A.
19 Vitia quædam per exceſſum magis opponuntur uirtutibus q̃ per defectum,alia uero magis ꝑ defectum q̃ per exceſſum.1.Magnor.Mor.cap.9.per totum.
20 Vitium conſequitur uituperatio.1.Magnor.Mor.cap.9.C.
21 Vitium multiplex eſt.1.Magnor.Mor.cap.25.A.
22 Vitiũ eſt unum ex illis tribꝰ,quæ ſunt in anima, ex quibus malus aliquis dicitur.2.Magnor.Mor.cap.4.A.
23 Vitii & uirtutis conſyderationem habẽt legũlatores,qui bonis legibus inſtituere ciuitatem uolunt.3.Polit.cap.6.C.
24 Vitium & uirtus maxime forſan diſſident.5.Polit.cap.3.F.
25 Vitium uirtutis priuatio eſt.10.Metaphy.T.Co.6.Quære Virtus.

VITVLVS MARINVS.Quære Phoca.✳.

VITVPERATIO.

1 Vituperatio uerſatur uirca uitia uituperanda.1.Rhetoricorũ.cap.9.
2 Vituperatio ex quibus ſumẽda ſit,habes.1.Rhetor.cap.9.per totum.
3 Vituperatio ex propriis debet ꝓcedere.2.Rhetoricorum.c.22.F.

VIVENS.VIVERE.

1 Viuere & eſſe communicatur a ſubſtãtiis, quæ ſunt extra cælũ,iſtis inferioribꝰ,aliis quidem clarius,aliis uero obſcurius.1.de Cæl.T.Comment.100.
2 Viuere multis modis dicitur, ut intellectiuum, ſenſitiuum, motiuum,& loco fixum.Quocunqꝫ uero modo licet uno aliquid præditũ ſit,uiuere dicitur.2.de Anima.T.Comment.13.
3 Viuentia omnia aluntur ſiccis & humidis calidis & frigidis,quorũ tactus ſenſus eſt.2.de Anima.T.Commẽt.28.
4 Viuẽtiũ opus naturaliſſimũ eſt gñare ſibi ſimile in iis,quæ ſunt perfecta,& nõ orbata,aut ſpõtaneã generationẽ habẽt, id eſt ſine ſemine,ut ex putrefactione,ut participẽt eſſe diuino & immortali,ſecũdũ qđ poſſunt,dũ ſemp ſunt in ſpecie.Nã omĩa quæ ſecũdũ naturã agũt,illud appetũt,ut ſimilia ſint diuino eẽ.2.de Aĩa.T.Co.34
5 Viuere uiuentibus eſt eſſe.2.de Anima.T.Comment.37.
6 Viuens omne non neceſſario eſt animal.de Iuuent.& Seneꝺ.c.1.B.
7 Viuens omne calidum eſt.de Iuuent.& Seneꝺ.cap.1.E.
8 Viuere & aĩal eẽ,unũ & idẽ ſunt re,ratione tñ differũt.de Iuuent.&Seneꝺ.c.1.B.
9 Viuentia omnia animam habent,quæ nõ poteſt eſſe abſqꝫ calore naturali.de Iuuẽt.& Seneꝺ.cap.3.D.
10 Viuere in aliis animalibus determinatur per ſentire,in homine uero per ſentire & intelligere.9.Ethic.c.9.D.
11 Viuere bonũ eſt & iucũdũ.9.Ethi.c.9.D.
12 Viuere omnes appetunt,& maxime felices & boni.9.Ethicorum.c.9.D.
13 Viuere an appetamus propter uoluptatẽ, an econtrario,dubitatur, & non ſoluitur. Dicit tamen Ariſtoteles iſta duo ſeparationem non recipere,nam ſine operatione uoluptas non ſit,& operationẽ omnem perficit ipſa uoluptas.10.Ethic.c.4.D.
14 Viuendi cupiditate multa aſpera tolerat homo,quia in eo ſcilicet uiuere eſt quædã proſperitas & dulcedo.3.Polit.c.4.B.
15 Viuere ut unuſquiſqꝫ uult,dicit popularis ſtatus,eſſe libertatem.6.Polit.c.2.A.
16 Viuere diſſolute dulciꝰ eſt pleriſqꝫ q̃ uiuere modeſte.6.Polit.c.4.E.
17 Viuere eſſe coniunctionem animæ cum corpore,quidam dixerunt.8.Metaphy.T.Comment.16.✳.

VLCISCI.VLTIO.

1 Vltio & pœna differunt, quia pœna fit gratia eius,qui patitur, ultio uero gratia eius,qui facit,ut expleat.1.Rhetor.c.10.G.
2 Vlciſci iucũdum eſt.1.Rhetor.c.11.E.
3 Vlciſci diligẽtis eſt.1.Rhetor.c.12.E.
4 Vltio ponit finem iræ,& pro dolore affert uoluptatem.4.Ethic.c.5.B.

VLYSSES. Græcorum e ducibus unus ad Troiam poetis cantatiſſimus.

1 Vlyſſem cunctis uiris prætulit Minerua.1.Rhetor.cap.6.F.
2 Vlyſſes ab Homero urbium expugnator dicitur.2.Rhetor.cap.3.E.
3 Vlyſſes mentiri Neoptolemo perſuaſerat, ut eſt apud Sophoclem in Philotecte tragœdia.7.Ethic.c.9.B.
4 Vlyſſis aduerſitatibus clarior effecta eſt Penelope q̃ proſperitatibus.2.Oeconom.cap.1.C.

VLTIMVM.

Vltimo nihil eſt poſteriꝰ.10.Metaphy.T.Comment.14.

VMBRIA.Italiæ regio. VMBRI. Vmbriæ incolæ.

1 Vmbri ſalem efficiunt ex cinere iuncorũ & arũdinũ aq̃ decocto.2.Meteo.c.3.Q.
2 Vmbriæ paſcua fertiliſſima ſunt, & ſolũ ipſum plures fructus quotannis parit, q̃ poſſint detrahi. Vmbræ etiam mulieres fœtoſæ ſunt,& multos uno partu ædũt,rariſſime uero unũ.de Admirãd.Audit.70.

VNCIA.Duodecima libræ pars.

Vncia ſeu mina principiũ eſt, & minimũ, & ſimplex in ponderibus.1.Poſter.T.Comment.38.

VNGVENTVM. VNGVENTARIA ARS.

1 Vnguentum non infundendum lenti, dũ coquitur, dixit Stratis comicus Euripidem taxans.de Sen.& Sen.c.5.G.
2 Vnguenta recipiunt ſapores rerum proxime locatarum.de Somniis.c.2.H.
3 Vnguentaria ars non efficit uoluptatem, licet uideatur efficere, ſed potentia eſt, quæ uoluptatẽ efficit.7.Ethic.c.12.D.✳.

VNITAS.

1 Vnitas diffinitur ab arithmetico,qđ eſt indiuiſibile ſecundum quantitatẽ.1.Poſter.T.Comment.5.
2 Vnitatis quod quid eſt,& eſſe unitatem, non eſt idem.1.Poſter.T.Co.5.
3 Vnitates ſunt propria principii arithmeticæ.1.Poſter.T.Co.24.
4 Vnitas non habet poſitionem in cõtinuo.1.Poſter.T.Commẽt.25.&.5.Metaphy.T.Comment.12.
5 Vnitas ſubſtãtia eſt ſine poſitione,punctũ tamen poſitionem dicit in continuo.1.Poſter.T.Co.42.
6 Vnitas in numero idem eſt,qđ punctum in linea, quia utrũqꝫ eſt principium.1.Topic.cap.14.
7 Vnitas & punctum non ſunt idem, quia nihil mediat inter unitatem & dualitatẽ, inter puncta tamen ſemper mediat linea.5.Phyſic.T.Co.29.
8 Vnitates nec compoſitæ poſſunt facere corpus,nec grauitatem habere.3.de Cæl.T.Comment.17.
9 ab Vnitate prima,dixit Plato, eſſe intellectum.1.de Anima.T.Co.27.
10 Vnitatis additione aut ſubtractione uariãtur ſpecies numeri.1.de Anima.T.Co.68.
11 Vnitas eſt indiuiſibilis ſecundum quantũ, & omnino ſine poſitione.5.Metaphy.T.Comment.12.
12 Vnitas ſiue unum eſt principium numeri.5.Metaphy.T.Co.12.
13 Vnitas nõ eſt idẽ pũcto.11.Metap.c.11.B.
14 Vnitas q̃cunqꝫ pars numeri eſt, ut materia.13.Metaphy.c.8.H.
15 Vnitas non eſt numerus,quia non eſt mẽſura menſuræ.14.Metaphy.c.1.E. Quære Vnum.

VNIVERSALE.

1 Vniuerſalia,an ſubſiſtãt, an in ſolis nudis intellectibus poſita ſint, an corporalia,an incorporalia ſint,an ſeparata a ſenſibilibꝰ, an in ſenſibilibꝰ poſita, & circa ea conſiſtẽtia,dubitatur,& arduum eſt inquirere.Prædicabil.Præfat.B.
2 de Vniuerſalibꝰ ꝓbabiliꝰ aut magis logice tractauerunt Peripatetici. Prædicabil.Præfat.B.
3 Vniuerſale eſt,quod in pluribꝰ natum eſt

prædicari.1.Periherme.c.5.A.

4 Vniuerſalia maxime ſunt remotiſſima a ſenſu.1.Poſter.T.Co.5.

5 Vniuerſalia notiora ſunt naturæ q̃ ſingularia,ecõtrario uero ſingularia notiora ſunt nobis q̃ naturæ.1.Poſter.T.Co.5.

6 Vniuerſalia q̃cũq; ſunt, ex neceſſitate inſunt rebus.1.Poſter.T.Co.11.

7 Vniuerſale tunc eſt,cum in quolibet & primo monſtretur.1.Poſter.T.Co.11.

8 Vniuerſalis ipſius eſt demonſtratio.1.Poſter.T.Co.11.

9 Vniuerſale eſt prædicatiuũ, & quod ſemper demonſtratur.1.Poſter.T.Co.8.

10 Vniuerſale eſt, quod eſt de omni & per ſe ſecundum ꝙ ipſum eſt.1. Poſter.T.Co.11.

11 Vniuerſale aſſignando errare contingit tripliciter.Primo, quando aliquod ſuperi⁹ non habet niſi unum inferius,ut ſol, luna, tunc ſi aſſignemus paſſionẽ ineſſe uniuerſaliter,erramus,cum non ſit niſi unum ſingulare.Secundo, quando aliqua paſſio ineſt pluribus ſpecie diffirentib⁹ per aliquod cõmune innominatum,ſi aſſignem⁹ illam paſſionem primo ineſſe alicui illarum ſpecierum,erramus,ut ſi cõmutari proportionabiliter quod eſt cõmune tempori,numeris,& magnitudinibus , aſſignemus ineſſe alicui illorum primo.Tertio cõtingit errare circa uniuerſale aſſignandum , ſi illud quod eſt paſſio partis,aſſignetur ineſſe primo toti , ut ſi non concurrere , quod eſt propria paſſio parellelarum linearum, aſſignetur lineis primo.1.Poſteriorum.T.Comment.12.& ultra.

12 Vniuerſalia,impoſſibile eſt haberi niſi per inductionem.1.Poſter.T.Co.33.&.8.Topic.cap.1.B.

13 Vniuerſalia Platonis mõſtra ſeu cantilenæ appellantur ab Ariſtotele.1.Poſter.T.Comment.35.

14 Vniuerſale ſecundum rem nihil eſt præter ſingularia.1.Poſter.T.Co.35.38.

15 Vniuerſalia magis entia ſunt q̃ particularia,quia incorruptibilia ſunt.1.Poſter.T.Comment.35.

16 Vniuerſalia ſunt magis ſcibilia q̃ particularia,qa uniuerſalia ſunt finita,particularia uero infinita.1.Poſter.T.Co.39.

17 Vniuerſale qui ſcit, ſcit & particulare.1.Poſter.T.Co.39.

18 Vniuerſale,impoſſibile eſt,ꝙ ſentiatur ſenſu.1.Poſter.T.Co.43.

19 Vniuerſale non eſt hoc,nec nunc,ſed ſemper & ubiq;.1.Poſter.T.Co.43.

20 in Vniuerſalibus magis latẽt æquiuocationes.2.Poſter.T.Co.22.

21 Vniuerſale principiũ eſt artis & ſcientiæ.2.Poſter.T.Co.27.

22 Vniuerſale quieſcens in anima præter multa ex experimento fit.2.Poſter.T.Cõment.27.

23 Vniuerſale ſumitur aut per inductionem aut per ſimilitudinem.8.Polit.c.3.L.

24 Vniuerſaliora ſunt notiora nobis.1.Phyſic.T.Co.2.

25 ab Vniuerſalibus ad particularia eſt proceſſus naturalis.1.Phyſic.T.Co.2.3.

26 Vniuerſale totum quoddam eſt,quia multa ut partes cõplectitur.1.Phyſi.T.Co.4.

27 Vniuerſale ratione cognoſcitur , ſicut ſingulare ſenſu.1.Phyſic.T.Co.49.

28 Vniuerſalibus prius expoſitis , ſingularia facilius intelligunt.2.de Gener.T.Co.51.

29 Vniuerſale animal , & quod cõmuniter prædicatur,aut nihil eſt, aut poſterius eſt.1.de Anima.T.Co.8.

30 Vniuerſalium eſt ſciẽtia.2.de Anima.T.Comment.60.

31 Vniuerſalia quodãmodo ſunt in anima.2.de Anima.T.Co.60.

32 Vniuerſales ſermones circa actus ſunt quidẽ magis cõmunes, particulares uero magis ueri,quia actus ſunt circa particularia,quibus,oportet,ꝙ ſint ſermones cõſentanei.2.Ethic.cap.7.A.

33 ex Vniuerſali & particulari fit una ratio tam circa ſpeculatiua q̃ circa agibilia.7.Ethic.cap.3.D.

34 Vniuerſalia quia remotiſſima ſunt a ſenſibus , ſunt difficillima ad cognoſcendum.1.Metaphy.cap.2.B.

35 Vniuerſale ut inueniret Plato,Ideas induxit,credens uniuerſale non eſſe in ſenſibilibus.1.Metaphy.T.Co.6.

36 Vniuerſalia an ſint principia ſeparata rerum,quæritur , & diſputatur.3.Metaphy.T.Co.10.& ultra.

37 Vniuerſalia ſunt principia diffinitionum.3.Metaphy.T.Co.10.

38 Vniuerſalia an ſeparata ſint a ſingularib⁹,diſputat.3.Metaphy.T.Co.11.& ultra.

39 Vniuerſalis ipſius tantum eſt ſcientia.3.Metaphy.T.Co.20.

40 Vniuerſale non erit,ſi omnia prædicãtur accidentaliter.4.Metaphy.T.Co.14.

41 Vniuerſalia maxime dicuntur elementa, quia inſunt omnibus aut pluribus aut q̃ plurimis.5.Metaphy.T.Co.4.

42 Vniuerſalia non eſſe ſubſtantias abſolute, oſtenditur.7.Metaphy.T.Co.45.& ultra.

43 Vniuerſale uidetur quibuſdam eſſe cauſa & principium.7.Metaphyſicorum.T.Cõment.45.

44 Vniuerſalia,uidetur impoſſibile, eſſe ſubſtantias,quia prima ſubſtantia nulli ineſt, uniuerſale uero eſt,quod pluribus natum eſt ineſſe.7.Metaph.T.Co.45.

45 Vniuerſale de aliquo ſubiecto dicitur ſemper.7.Metaph.T.Co.46.

46 Vniuerſalia non eſſe ſeparata a ſenſibilibus,oſtendit.7.Metap.T. Co.51.& ultra

47 Vniuerſalia ſi ponantur ſeparata, q̃ incõuenientia ſequantur,oſtenditur.7. Metaphyſicor.T.Co.52.& ultra.

48 Vniuerſale ſeparatum nihil eſt præter ſingularia.7.Metaph.T.Co.57.

49 Vniuerſalia magis ſubſtantia ſunt q̃ ſingularia.8.Metaph.T. Co.2.

50 Vniuerſale nullum poteſt eſſe ſubſtantia, ſed ut p̃dicatio ſolũ.10.Metaph.T. Co.6

51 Vniuerſale eſt unũ præter multa.10. Metaph.T .Co.6.

52 Vniuerſalia non poſſunt eſſe ſubſtantiæ per ſe ſubſiſtentes.10.Metaphyſic.T. Co.6.Quære Accidens.Differentia. Genus.Proprium.Singulare.Species. ✳.

VNIVERSALIS PROPOSITIO.
Quære Propoſitio.

VNIVERSVM.

1 Vniuerſum habet bonum ſeparatum ſcilicet primum mouens,& habet bonũ ordinis.12.Metaph.T.Co. 52.

2 Vniuerſi ordo qualiter conſtet,oſtẽditur.12.Metaphyſicor.T.Co.52. Quære Cælum.Mundus.

VNIVOCVM.

1 Vniuoca dicuntur,quorum nomẽ eſt cõmune,& ſecundum nomen eadem eſt ratio ſubſtãtiæ,ut animal de homine & de equo.Prædicam.c.1.B.&.6.Top.c.5. A.

2 Vniuocum an æquiuocum ſit aliquid, q̃rendum eſt in principio diſputationis. 6.Topic.c.5.B.Quære Aequiuocum.

VNVM.

1 Vnum tantum eſt,ubi plura ordinantur ad unum.1.Topic.c.2. B.

2 Vni ex neceſſitate multa conſequentia ſunt,ut qui dicit hominẽ, dicit animatũ, bipedem,mentis & diſciplinæ ſuſceptiuũ.1.Topicor.c.2.N.

3 Vnum æque de omnibus prædicatur, ſicut ens,& ideo non poteſt eſſe ſpecies cõtenta ſub ente.4.Topic.c.1. E.

4 Vnum omnia eſſe,dixerunt Parmenides & Meliſſus.1.Phyſicor.T. Co.6.

5 Vnũ & immobile oĩa eſſe,dixit Parmenides,quod refellit.1.Phy.T.Co.6.10.12.25&.3.de Cæ.T.C.2.&.1.de Gener.T.Co.57.58.59.&.1.Metaph.c.3.H.&. 8.Phyſic.T.Comment.25.

6 Vnum omnia eſſe dicentes,non naturaliter loquuntur.1.Phyſic.T.Co.8.

7 Vnum ſi omnia ſunt,idem erit ſubſtantia & accidens.1.Phyſic.T. Co.13.14.

8 Vnum omnia eſſe,eſt impoſſibile.1.Phyſicor.T.Co. 14.

9 Vnum tripliciter dicitur ſcilicet,continuitate,indiuiſibilitate,diffinitione.1. Phyſic.T.Co.16.&.5.Phyſ.T.Co.39.

10 Vnum multipliciter dicitur,ſcilicet genere ſpecie numero.1.Phyſicor.T. Co.16.&.5.Phyſic.T.Co.31.& deinceps.&.5.Metaphyſic.T.Co.8.

11 Vnum omnia dicere, implicat.1.Phyſico.T.Co.19.

12 Vnũ ẽ plura diuerſimode.1.Phy.T.C.21

13 Vnum ſubiecto eſt plura ratione.1. Phyſicor.T.Co.21.

14 Vnum toto plura partibus eſt .1. Phyſicor.T.Co.21.

15 Vnum in actu eſt multa in potentia .1. Phyſic.T.Co.21.

16 Vnum omnia eſſe,impoſſibile eſſe, oſtenditur.1.Phyſic.T.Co.31.

17 Vnum contraria eſſe,non poteſt.1. Phyſi.T.Comment.50.

18 Vnum quodcunq; ſit, indiuiſibile eſt . 3.Phyſi.T. Co.68.

19 ab Vno denominatur omnis numerus.3 Phyſic.T.Co.68.

20 Vnũ & pfectũ idem.5.Phyſic.T. Co.42.

21 Vnum & immobile contra ponentes oĩa uelle diſputare,eſt uelle male iudicare inter melius & peius,inter credibile & incredibile,inter principiũ & non principium.8.Phyſic.T.Co.25.

22 Vnum & immobile ponentes refelluntur 8.Phyſic.T.Co.26.

23 Vnum pluribus opponi poteſt.8. Phyſic.T.Comment. 62.

24 Vnum uni opponit.1.de Cæl.T. Co.10.

25 Vnũ prius eſt natura multis in unoquoque genere.2.de Cæl.T.Co.22.

26 Vnum omnia eſſe dicentes, ſic probant. Multa nõ poſſunt eẽ,niſi ſit aliquid ſeparans,ſed nihil eſt ſeparans & diuidẽs ni-

27 ſi uacuum,& uacuũ non eſt , ergo multa ſegregata eſſe non poſſunt , & ſic omnia unum ſunt.1. de Generat. T. Co.57.58. Vnum immobile eſſe omnia,ſic probãt Parmenides & Meliſſus. Motus non eſt, niſi ſit uacuum,ſed uacuum non eſt,ergo motus nõ eſt, ergo tantum eſt unum &

immobile.1.de Gener.T.Co.58.

28 Vnum omnia eſſe dicentes, ſenſum contemnunt, qui plura entia eſſe nobis oſtẽdit.1.de Gener.T.Co.28.

29 Vnũ omnia eſſe dicentes, pluſq̃ demẽtes eſſe reperiuntur, qa nullus in tantã demẽtiã egreſſus eſt, ut glaciẽ & ignem unũ eẽ dicat.1.de Gener, T.Com. 59.

30 ex uere Vno, impoſſibile eſt fieri multa; nec ex uere multis fieri unum.1.de Generat.T.Co.61.

31 Vnũ cur ſint anima & corpus, non oportet quærere, ſicut uniuerſaliter non eſt q̃rendũ, cur materia, & id, cuius eſt ſcilicet forma, ſint unum.2.de Aĩa. T.Co.7.

32 Vnum quod proprie eſt, actus eſt.2. de Anima.T.Co.7.

33 Vnum aliqñ uidetur duo. Si quis eñ ſupponat oculo digitum, duo iudicabit, quod unum eſt.de Somniis.c.3.H.&.11. Metaphyſicor.c.11.C.

34 Vnum melius ponebant Pythagorici in bonorum ſerie collocantes, q̃ Platonici.1. Ethic.c.6.C.

35 ab Vno optime perficitur unum opus, & non plura.2.Polit.cap. 9.E. Quære Natura.93.

36 Vnũ oĩa eſſe & immobile, ideo quidã dixerunt, quia cogebantur cauſam efficientem aſſignare.1.Metaphy.c.3. G.

37 Vnum, ponebant Pythagorici, eſſe unum e decem ſuis prædicamentis.1. Metaphyſicor.cap.5.C.

38 Vnum ipſum & ens, an ſint principium rerum, difficillimũ eſt ad contemplandũ, maxime tamen neceſſarium ad ueritatẽ cognoſcendam, de quo etiam diſputatur. 3.Metaph.T.Co. 16.

39 Vnum & ens ſubſtãtiam rerum, dixerũt Pythagorici & Plato, & non aduenire alicui.3.Metaph. T.Co.16.

40 Vnum & ens idẽ ſunt, ut una natura, qa mutuo ſe conſequuntur, ſed non una ratione oſtenſa.4.Metaphyſic.T. Co.3.

41 Vnum additum alicui non facit aliquam diuerſitatem, ut omnino idem eſt homo, & unus homo.4.Metaph.T.Co.3.&.10. Metaph.T.Co.8.

42 Vniꝰ tot ſunt ſpecies, quot ſunt ſpecies entis, quia ens & unum idem ſunt.4. Metaphyſic.T. Co.3.

43 Vnum & ens genera cõtinua hñt. 4. Metaphy.T. Co.4.

44 Vni opponitur pluralitas.4.Metaphy.T. Comment.4.

45 Vnum qui cõſyderat, debet negationem conſyderare.4.Metaph.T.Co.4.

46 Vni quæ opponuntur, cõſyderare debet metaphyſicus, ut multa, alterũ, diuerſũ, diſſimile, qa eiuſdem ſcientiæ eſt conſyderare oppoſita.4.Metaph.T. Co.4.

47 Vni oppoſita multipliciter dici, neceſſe eſt, quia ipſum unum multipliciter dicit̃. 4.Metaph.T.Co.4.

48 in Vnum aut in multitudinem omnia reducuntur.4.Metaph. T.Co.6.

49 in Vnum & plura reducuntur principia, quæ omnibus philoſophis ponuntur.4. Metaph.T.Co.6.

50 Vnum non ſignificare nihil ſignificare eſt.4.Metaph. T.Co.10.

51 Vnum non intelligentẽ nihil contingit intelligere.4.Metaph.T.Co.10.

52 Vnũ oĩa ſunt, ſi oẽs contradictoriæ ſunt ſimul ueræ.4.Metaph.T. Co.15.

53 Vnum & punctum principia eſſe uidentur.5.Metaph.T.Co.4.

54 Vnũ dicitur per ſe & per accidẽs, & quot modis unum per accidens dicatur, oſtenditur.5.Metaph.T.Co.7.

55 Vnum octo modis dicitur. Primo unum continuitate, ut faſcis uinculo eſt unum. Quæ uero arte cõtinua ſunt, minus unũ ſunt, q̃ q̃ ſunt continua natura. Secundo unum dicitur, quando ſubiectum ſit ſpecie indifferens. Subiectũ uero indifferens dicitur, qñ ſpecies indiuiſibilis eſt ſecũdũ ſenſum, ut uinum unũ, aqua una, & omnes liquores, & liquabilia. Tertio unum dicuntur, q̃ eiuſdem generis ſunt, ut homo, equus, canis. Quarto unum dicuntur ea, quorum ratio quod quid erat eſſe dicẽs, indiuiſibilis eſt ad aliam quid erat eſſe rei ſignificantem. Quinto unum maxime dicuntur, quorum intellectio, q̃ quod quid erat eſſe intelligit, indiuiſibilis eſt, nec ſeparari poteſt aut tempore aut loco aut ratione. Sexto unum dicuntur, quæcunq; ſunt indiuiſibilia, quatinus talia, ut unus homo. Septimo unum dicuntur plurima, quæ faciunt unum, aut patiuntur unum; aut ad aliquid unum ſunt. Octauo unum dicuntur, quorum ſubſtantia una eſt. 5. Metaphyſicorum. T. Comment. 8. & ultra.

56 Vnum ſiue unitas eſt principium numeri, quia eſt menſura numeri.5.Metaph.T. Comment. 12.

57 Vnum non eſt idem in omnibus generibus, quia aliud eſt in harmonica ſcilicet dieſis, aliud in aliis.5.Metaph.T. Co.12.

58 Vnũ numero ſunt, quorũ materia ẽ una. Vnum ſpecie ſunt, quorum ratio eſt una. Vnũ genere ſunt, quorũ eadẽ eſt prædicationis figura. Analogia unũ ſunt, q̃cũq; ſe habent ad aliud.5.Metaph.T.Co.12.

59 Vnum dicitur eo modo, quo ipſum ens. 7.Metaph.T.Comment.16.

60 Vnum & ens eodem modo dicuntur de rebus.7.Metaph.T.Co.57.

61 Vnum & ens quia ſunt communia, & de quolibet dicuntur, non ſunt ſubſtantiæ. 7.Metaph.T. Co.57.

62 Vnum fieri aliqua plura, unde ſit, oſtenditur.8.Metaph.T.Co.15.

63 Vnum ſunt, quæ conſtant ex materia & forma, quia hoc ſcilicet materia eſt potentia, illud ſcilicet forma eſt actus.8.Metap. T.Comment. 15.

64 Vnum ſeipſis ſunt, quæ ſine materia ſũt. 8.Metaph.T.Comment. 16.

65 Vnum q̃uis multipliciter dicatur, quattuor tñ modis dicitur per ſe primo, & non ſecundum accidens. Primo, continuitate. Secũdo, ut quoddam totum. Tertio, quorum ratio eſt una. Quarto, unũ numero. 10.Metaph.T.Co.1.

66 Vnum numero, aut ſpecie, aut toto, aut continuitate indiuiſibile eſt, ut tale.10. Metaph.T.Co.2.

67 Vnum quomõ prædicetur de iis, quæ dicuntur unum, habes.10. Metap.T. Co.2.

68 Vnũ quomõ habeat rationem menſuræ, oſtenditur.10.Metap.T. Co.23. & ultra.

69 Vni maxime conuenit eſſe menſuram in quolibet gñe, & maxime proprie in quãtitate.10.Metaph.T. Co.2.

70 Vno aut numero cognoſcitur quantum, ut quantum eſt.10.Metaph.T.Co.2.

71 Vnum eſt principium numeri, ſecundũ quod numerus eſt.10. Metaph.T. Co.2.

72 Vnum, Pythagorici & Plato dixerunt, eſſe ſubſtantiam.10. Metaph.T.Co.6.

73 Vnũ, quidã dixerũt eſſe infinitũ, alii finitum.10.Metaph.T.Co.6.

74 Vnum & ens de omnibus maxime prædicantur.10.Metaph.T. Co.6.

75 Vnũ non poteſt eſſe genus, licet de omnibus prædicetur.10.Metaph.T. Co.6.

76 Vnum non poteſt eſſe ſubſtantia rei.10. Metaph.T.Co. 6.

77 Vnum, oportet, ꝙ æqualiter ſe habeat in omnibus generibus.10.Metaph.T. Comment. 6.

78 Vnũ & ens æqualiter de omnibus dicuntur.10.Metaph.T.Co.7.

79 Vnum non eſſe ſubſtantiam rei, probat̃, q̃uis de omnibus dicatur.10. Metaph.T. Comment.7.

80 Vnum & ens quodammõ idẽ ſignificãt. 10.Metaph.T.Co.8.

81 Vnum & multa q̃uis multis modis opponantur, tamen ſpeciali modo opponũtur, ut diuiſibile & indiuiſibile.10. Metaphyſicor.T.Comment.9.

82 Vnum dicitur aut non diuiſum, aut non diuiſibile.10.Metaph.T. Co.9.

83 Vnum & multa opponuntur contrarie. 10.Metaph.T.Comment.9.

84 Vnum conſequitur idem ſimile æquale. 10.Metaph.T.Co.9.

85 Vni unum tantum opponitur, & non cõtingit uni plura opponi.10. Metaph. T. Comment.14.

86 ad Vnum & multa reducitur omnis contrarietas.10.Metaph.T.Co. 17.

87 Vnum & multa quomõ opponantur, dubitatur, & ſoluitur. Oſtenditur aũt ꝙ unũ & multa opponuntur relatiue, ſicut menſura opponitur menſurabili.10. Metaph. T.Comment.20.21.

88 Vnũ an ſit genus, an cõe analogũ, dubitatur.11.Metaph.c.1.F.

89 Vnum & ens aliqui poſuerũt eſſe prima principia.11.Metaph.cap.2.D.E.

90 Vnum & ſimplex non ſignificant idem. Nam unum ſignificat menſurã, ſimplex uero diſpoſitionem, qua aliquid ſe habet. 12.Metaph.T.Co.37.✳.

VOCALIS. Litera.

1 Vocalis eſt litera uocem audibilẽ habẽs ſine adiectione.in Poet.c. 7.A.

2 Vocalis literæ ſpecies eſt.in Poetic.capit. 7. A.

3 Vocales ſeptem ſunt apud Græcos. 14. Metaphyſic.cap.6.C. Quære Litera. ✳.

VOLATILIA. VOLVCRIS.

1 Volatilia ex aere magis q̃ ex alio elemento conſtant.de Reſpir.c.6. C.

2 Volucres ſequi, prouerbialiter dictum in eos, qui incerta & uaga aut difficilia ſequuntur.4. Metaphyſicorum.T. Co. 21. Quære Auis.✳.Volare.

VOLVNTAS. VOLVNTARIVM.

1 Voluntas in potentia rationali eſt.3. de Anima.T.Comment.42.

2 Volũtas ad finem refertur, & de fine eſt. 1.Rhetoricorum.cap.8.C.&.3.Ethicor.capit.2.4.A. B.

3 Voluntas appetitus boni eſt cum ratiõe. 1.Rhetoricorum.cap.10.C.

4 Voluntaria ſunt, quæ ſcientes faciunt.1. Rhetoricorum.cap.13.C.D.

5 Voluntarii an inuoluntarii habeãt rõem;

q̃ quis ob metum malorum,an ob aliquod bonum aſſequendum agit, dubitatur.3.Ethic.cap.1.A.B.
6 Voluntas etiam eſt impoſſibilium.3.Ethi.cap.2.A.
7 Voluntas poteſt eſſe eorum, q̃ circa alios eſſe poſſunt.3.Ethic.cap.2.B.
8 Voluntatem non eſſe electionem,oſtenditur.3.Ethic.cap.2.A.B.
9 Voluntas ſic ſe habet ad bonum,ſicut corpus ad ſalubre.3.Ethic.c.4.B.
10 Voluntas ſimpliciter uult illud, quod eſt per ſe bonum.3.Ethic.c.4.B.
11 Voluntas,uidetur aliquibus,ꝙ ſit per ſe boni,aliquibus autem, ꝙ ſit boni apparentis.3.Ethic.cap.4.A.
12 Voluntarium eſt, quod quiſpiam in ſe ſitum ſciens agit,& non ignorans,nec quē, nec quo,nec gratia cuius, nec per accidēs nec ui.5.Ethic.cap.8.A.
13 Voluntas bonorum conſtans eſt.9.Ethi.cap.6.B.
14 Voluntas ut manifeſtetur, indiget operibus exterioribus,quia ipſa uolūtas occulta eſt.10.Ethic.cap.8.B.
15 Voluntas eſt principium tam bonæ q̃ malæ actionis.1.Magnor.Mor.cap.10.A.
16 Voluntas hominum non eſt ſecura regula.2.Polit.c.8.E.Quære Bonum. Compellere. Violentum.✳.

VOLVPTAS.

1 Voluptatem diuidebat Prodicus in gaudium iucunditatem & lætitiam.2.Topicorum.cap.2.F.
2 Voluptas aut dolor conſequitur omnem affectum.1.Rhetor.c.1.D.
3 Voluptatem omnia animalia appetunt ſecundum naturam.1.Rhetor.c.6.B.
4 Voluptas eſt motus quidam animæ, & affectio tota ſimul & ſenſibiliter in naturā proficiſci, cuius contrarium dolor eſt.1.Rhetor.cap.11.A.
5 Voluptatem aliqui poſuerunt eſſe felicitatem.1.Ethic.cap.4.A.
6 Voluptatem qui dicunt eſſe felicitatem, non ſine quadam apparenti ratione aſſerunt,nam id ex uiuendi ratione cōmuni aſtruunt, cum uulgus nihil præſtantius ducat uoluptate.1.Ethic.c.5.A.
7 Voluptates omnes qui fugit,agreſtis & inſenſatus eſt.2.Ethic.c.2.B.
8 Voluptas aut dolor conſequitur omnem actionem humanam.2.Ethic.c.3.A.
9 Voluptas cōmunis eſt omnibus animalibus,& comitari uidetur omnia expetibilia.2.Ethic.cap.3.C.
10 Voluptas ab incunabulis eſt nutrita una cum homine, & difficile eſt hunc affectū extrudere.2.Ethic.c.3.C.
11 circa Voluptatem maxime peccat malus.2.Ethic.c.3.B.
12 circa Voluptates & dolores uerſatur uirtus moralis, nam aut propter uoluptates praua agimꝰ,aut propter dolorem omittimus honeſta.2.Ethic.c.3.D.
13 Voluptati repugnare difficiliꝰ eſt q̃ repugnare iræ.2.Ethic.c.3.C.
14 circa Voluptates, qui deficiāt,pauci ſunt.2.Ethic.cap.7.C.
15 Voluptas in omnibus cauenda eſt, & ad illam ſic nos habere debemus,ut Troianorum ſenes ad Helenam.2.Ethic.c.9.C.
16 Voluptates amare præſertim guſtus & tactus brutorū eſt.3.Ethic.c.10.C.D.
17 Voluptatem proſequuntur omnes tanq̃ bonum,cū tamen non ſit.2.Ethic.c.4.B.
18 a Voluptatibus abſtinere facilius eſt,q̃ dolores ferre.3.Ethic.c.9.A.
19 circa Voluptates eſt temperantia, licet nō circa omnes.3.Ethic.c.10.A.B.
20 Voluptates,q̃ guſtu & tactu percipiuntur, ſeruiles & beluinæ ſunt.3.Ethic.c.10.C.
21 Voluptates magnæ & uehementes rationem extrudunt.3.Ethic.c.12.B.
22 Voluptas licet non omne iudiciū & exiſtimationē corrūpat,corrūpit tn̄ iudiciū & exiſtimationē circa agibilia.6.Ethic.c.5.B.
23 circa Voluptates & dolores uerſantur cōſtantes & molles,continentes & incontinētes.7.Ethic.cap.4.A.
24 Voluptatem efficiētia q̃dam ſunt neceſſaria,ut illa,q̃ ſunt circa corpus,ut alimentū & ueneris uſus, quædam ſunt expetibilia, ut diuitiæ & honor.7.Ethic.c.4.A.
25 Voluptatū corporis exuperationes qui ſequitur præter rectam rationem, incontinens ſimpliciter dicitur.7.Ethic.c.4.B.
26 Voluptatem efficientia quædam ſunt ſecundum naturam eligibilia & expetenda, quædam uero iis contraria,quædam ſunt media.7.Ethic.c.4.C.
27 Voluptatem etiam naturalem afferunt diuerſa diuerſis, & non eadem omnibus.7.Ethic.cap.5.A.
28 Voluptas magis iniuſta eſt q̃ ira,quia qui per irā agit, dolet, qui uero per uoluptatē agit,non dolet.7.Ethic.c.6.C.
29 Voluptates humanæ tantū ſunt illæ,circa quas temperantia aut intemperātia uerſatur.7.Ethic.c.6.C.
30 Voluptates aliæ humanæ, aliæ beſtiales, aliæ quæ a moribus eueniunt, labefacta

to aliquo principio. 7.Ethicorum.capit.6.C.
31 Voluptatibus uehementibus ſi quis uincitur,non eſt mirum,ſed potius ignoſcendum.7.Ethicor.c.7.C.
32 propter Voluptatem qui aliquid agit,nō omnis eſt intemperans, aut incontinens, aut prauus,ſed propter uoluptatem turpem.7.Ethicor.c.9.B.
33 circa Voluptates & dolores uerſatur uirtus moralis,& uitium.7.Ethicorum.capit.11.A.
34 cum Voluptate, multi aſſerunt, eſſe felicitatem.7.Ethic.c.11.A.
35 Voluptatem nullam eſſe bonum,nec per ſe,nec per accidens,dixerunt quidam.7.Ethicor.c.11.A.
36 Voluptates quaſdam bonas eſſe,quidam dixerūt,quaſdā uero malas.7.Ethi.c.11.A
37 Voluptates omnes,& ſi dicant aliqui eſſe bonas,ſummum tamen bonum non eſſe aſſerunt.7.Ethic.c.11.A.
38 Voluptatem nullam eſſe bonam,quidam ſic probant.Omnis uoluptas ſenſibilis eſt generatio quædā, nulla generatio habet rationem finis aut boni,ergo nulla uoluptas eſt bona.Præterea uoluptates fugit uir temperās,igitur uoluptas eſt malum &c.7.Ethicorum.cap.11.A.&.10.Ethicorum.cap.3.C.
39 Voluptates ſequuntur bruta & pueri.7.Ethicorum.cap.11.
40 Voluptates quædam morbos efficiunt.7.Ethic.c.11.A.
41 Voluptatem non eſſe ſummum bonum, quidam ex hoc probant, quia uniuerſale non ſit finis.7.Ethicor.c.11.A.
42 Voluptas eſt operatio eius habitus, qui eſt ſecundum naturam ſine impedimento.7.Ethicor.c.12.B.
43 Voluptas aliqua neceſſario eſt ſumme expetibilis,utpote illa, quæ eſt ſummum bonum.7.Ethic.c.14.B.
44 Voluptas maxime familiaris eſt hominū generi.10.Ethic. c.1.A.
45 Voluptate atq; dolore gubernāt iuuenes, qui ipſos erudiunt.10.Ethic.c.1.A.
46 Voluptatem quidam dixerunt eſſe ſummum bonum,quidam contra uehemēter prauum.10.Ethic.c.1.A.
47 Voluptas bonū quoddā eſt,quia eius oppoſitum dolor malum eſt.10.Ethic.c.2.B
48 Voluptatem,dicebat Eudoxus,eſſe ſummum bonum,quia tam rationalia q̃ irrationalia ipſam appetant,& eius contrarium dolorem fugiant.19.Ethicor.c.2.A. Quære Eudoxus.
49 Voluptas propter ſe uidetur appeti.10.Ethic.c.2.B.
50 Voluptas addita cuicunq; bono facit ipſum melius. Quæ ratio nō oſtendit, uoluptatem eſſe ſummum bonum,ſed eſſe de genere bonorum.10.Ethic.c.2.B.
51 Voluptatem non eſſe per ſe bonum,dicebat Plato,quia ſit melius alterius boni additione. Quod non conuenit per ſe bono.10.Ethic.c.2.B.
52 Voluptati opponitur dolor,tanq̃ malum bono.10.Ethic.c.2.C.
53 Voluptas licet non ſit qualitas,non tamē ꝓpterea non eſt non bona, quia multa ſunt bona,quæ non ſunt qualitates.10.Ethicor.c.3.A.
54 Voluptatem non eſſe de genere bonorū, dicebant Platonici,quia non eſt determinata,cum bonum ſit determinatum.10.Ethicor.c.3.A.
55 Voluptatem non eſſe repletionem, ꝓbatur.10.Ethic. c.3.B.
56 Voluptates turpes non ſunt dicendæ uoluptates,niſi corruptis hominibus.10.Ethic.c.5.D.
57 Voluptates ſpecie differunt.10.Ethicor.cap.3.D.
58 Voluptatem,qui dixerunt,eſſe malum,de obſcœna uoluptate uidentur dixiſſe.10.Ethicor.c.3.C.
59 Voluptates differunt ſpecie,ſicut operationes.10.Eth.c.3.D.& c.5.A.B.
60 Voluptas an appetatur,ut uiuamus,an e contrario,dubitatur,& non ſoluitur.Dicit tn̄ Ariſtoteles,iſta duo ſeparationem non ſuſcipere, nam ſine operatione uoluptas non ſit,& operatio omnis perficitur uoluptate.10.Ethic.c.4.D.
61 Voluptas inſtantanee ſit,& ideo nō ē motus,quia motꝰ ſit in tpe.10.Eth.c.4.A.B
62 Voluptas illa melior eſt, q̃ a melioris potentiæ operatione proficiſcitur circa melius obiectum,& optima, quæ ex optima operatione optimæ potētiæ circa optimū obiectum conſurgit.10.Ethic.c.4.C.
63 Voluptas perficit operationem non ut agens,aut ut obiectum mouens,ſed ꝑ modum formæ.10.Ethic.c.4.C.D.
64 Voluptas ceſſat,ceſſante operatione,quia ſequitur illam.10.Ethic.c.4.D.
65 Voluptas perficit operationem,ut melius & citius ſiat.10.Ethic.c.5.B.
66 Voluptates quædam bonæ ſunt, quædā prauæ,q̃dam neutræ.10.Ethicor.c.5.C.
67 Voluptas uiri boni bona eſt, ſicut praui

praua.10.Ethic.c.5.C.

68 Voluptates humanæ tales ſunt, quales uiro bono uidentur, quia ipſe eſt earum regula.10.Ethic.c.5.D.&.c.6.B.

69 Voluptates hominum nimiũ inter ſe differunt.10.Ethic.c.5.D.

70 Voluptates differunt ſpecie, ſicut ipſa animalia.10.Ethic.c.5.C.

71 Voluptas & operatio intellectus licet non ſint omnino idẽ, ſunt tamẽ inſeparabiles.10.Ethic.cap.5.C.

72 Voluptatibus corporis frui poteſt tam bonus q̃ prauus.10.Ethic.c.6.C.

73 Voluptas felicitati mixta eſt.10.Ethi.c.7.A.Quære Felicitas.

74 in Voluptatibus uiuentes facile habentur contemptui,& multas occaſiones præbẽt, ut opprimantur.5.Polit.c.10.M.

75 Voluptatem,in qua felicitas conſiſtit,diuerſimode poſuerunt.8.Polit.c.3.B.✳.

VOTVM.

Voti eſt dicere, fortunæ uero euenire.7.Politic.cap.12.B.Quære Cypſellus.5.

VOX.

1 Voces ſunt notæ,id eſt ſigna paſſionum, quæ ſunt in anima.1.Perihermenias.cap.1.A.

2 Voces non ſunt eædem apud omnes.1.Periherme.cap.1.A.

3 Vocũ ſigna ſunt ſcripturæ.1.Periherme.cap.1.A.Quære Conceptus.Notio.

4 Vox ſonus eſt animati.2.de Anima.T.Comment.87.88.

5 Vocem nullum inanimatum habet.2.de Anima.T.Co.87.

6 Vocem ſecundum ſimilitudinem dicimꝰ habere q̃dam inanimata,ut tibia & lyra.2.de Anima.T.Co.87.

7 Vocem non habent animalia,q̃ ſanguine carent,quia ſonus motus quidã eſt aeris.2.de Anima.T.Co.87.

8 Vocem non habent piſces, quia uox ſonꝰ eſt,& ſonus motus quidam eſt aeris extra quem piſces ſunt.2.de Anima.T.Co.87.Quære Achelous.

9 Vox ſonus eſt animalis non indifferẽter, nec in quacũq; parte formatus,ſed requiritur,ꝙ ſit percuſſio alicuius ad aliquid & in aliquo ſcilicet in aere.2.de Anima.T.Cõment.88.

10 Vocem illa animalia ſolum habent, quæ reſpirant,& aerem ſuſcipiũt.2.de.Anima.T.Comment.88.

11 Vox ad bene eſſe data eſt animalibus.2.de Anima.T.Co.88.

12 Vox eſt reſpirati aeris percuſſio ad arteriam uocalem, quæ percuſſio fit ab anima, q̃ eſt in illius partibus.2.de Anima.T.Comment.90.

13 Vox non quilibet ſonus ab animali factꝰ eſt,ut tuſſis,& ſonus,qui lingua effici põt, ſed oportet,ꝙ ſit animatum id,quod uerberat & cum imaginatione aliqua, quia uox ſonus ſignificatiuus eſt, & non aeris eius,qui non in reſpiratione trahitur.2.de Anima.T.Co.90.

14 Vocem non poteſt animal ædere,ſi exſpiret,aut inſpiret,ſed aerem retinet, & illum retinens mouet.2.de Anima.T.Comment.90.

15 Vocem acutam dicimꝰ ꝑ metaphoram ſumptam a tangibilibus.2.de Anima.T.Comment.86.

16 Vocis differentiæ paucis animalibus ſignificãtur.de *Sen.& Sen.*c.1.F.

17 Vox acuta arguit timidum,grauis fortem.de Phyſiognom.E.

18 Voce quomodo utendum ſit in ſingulis affectibus, dum pronunciamus orationẽ, oſtenditur.3.Rhetor.c.1.B.

19 Vox eſt nobis omnium partiũ aptiſſima ad imitandum.3.Rhetor.c.1.D.

20 Vox ad ſignificandum moleſtum aut iucundum data eſt animalibꝰ.1.Politicorũ.cap.2.B.✳.

VRBANA.Faceta.

1 Vrbana ſeu facete dicta quæ ſint, & ex quibus cõſtent, oſtenditur.3.Rhetor.cap.10.ꝑ totum.

2 Vrbane dicere aut ingenioſi eſt aut exercitati.3.Rhetor.c.10.A.

VRBS.

1 Vrbi ab hoſtibus captæ q̃ inferantur mala ex Meleagri ſententia, habes.1.Rhetor.cap.7.M.

2 Vrbis ſitus ſi non ad unam candẽq; gubernationem aptus ſit,ſeditiões parit,ſicut in præliis tranſitus foſſarum, etiam ſi paruæ ſint, militum ordines interrumpit.5.Polit.cap.3.E.

3 Vrbes olim non magnæ erant.5.Politicorum.cap.5.C.

4 Vrbis portæ,& mœnia, non ſolum in pace,ſed etiam in bello tutanda ſunt.6.Polit.cap.8.E.

5 Vrbs condenda eſt in regione, quæ ſit ferax omnium, & non indigeat alterius, & alere poſſit ocioſos & uiuentes liberaliter & temꝑate, & talis,ut non poſſit facile inuadi,& poſſit hoſtes inuadere. Item ut ad terram & mare oportuna ſit.7.Politic.cap.5.A.

6 Vrbs bene ſita terræ & maris particeps eſſe debet.7.Polit.c.11.A.

7 Vrbis ſitus ad quattuor debet reſpicere. Primum,ad ſanitatem incolarum. Quod fit,ſi ad orientem ſolem cõuerſa ſit urbs, & ad eos uentos,qui inde flant.Secundũ, ꝙ ſi id fieri non poſſit,ſaltem ad Boream ſitus eius uertatur.Tertium, ꝙ talis illius ſit ſitus,ut facilis ſit ciuibꝰ in aliena egreſſio,hoſtibus uero difficilis aggreſſio, & circumuallatio.Quartum,ut aquarum & ſtagnorum habeat abundantiam naturalem,ꝙ ſi deficit naturalis aqua,ex pluuialibus aquis ciſternæ & lacus,qui magnam uim aquæ ſuſcipiant,comparentur, ita ut nunq̃ deeſſe poſſit,etiam ſi longa obſidione ciues premantur.7.Politicorum.cap.11.A.

8 Vrbs non debet eſſe tota ꝑuia,ut facile patere hoſtibus poſſit, loca tamen & portas quaſdam peruias eſſe oportet.8.Politicorum.c.11.C.

9 Vrbs nunq̃ debet incuſtodita manere.1.Oeconomicorum.capit.6.B.Quære Cuſtos.

VRCEVS.Quære Hydria.

VRERE.Quære Frigus.8.Ignis.

VRINA.

1 Vrina reddita quodã quaſi tremore corripimur,quia ſpiritus uniuerſus intus ſe recondit ab extrinſeco.2.Meteororum.cap.8.H.

2 Vrina aquea eſt,quia gelatur frigore, ſoluitur a calido.4.Meteororum.T.Comment.25.

3 Vrina aquæ ſpecies eſt.4.Meteor.T.Co.31.Quære *Sanitas*.✳.

VRSA.VRSVS.

1 Vrſi adeps ſi uel ꝑ hyemem in uaſe recondatur adeo augeri continue, inquiũt, ut nimia cõcreſcens amplitudine uaſa diſrumpat.de Admirand.Aud.60.

2 Vrſi nulli ſunt in Creta inſula.de Admirand.Aud.73.

3 Vrſæ candidæ ſunt in Myſia, quas cum canes inſectantur,ad illos conuerſæ,ſpiritum adeo fœtidum & male olentem euomunt in eos,ut fœtore correpti facile putreſcant.Cæteras uero feras ſi contigerit ſpiritus ille,adeo fœtidas reddit, ut e carnibus eius,nemo ſit,qui guſtare poſſit.*Si* uero uenatores acceſſerint uim inferentes ad eos conuerſæ urſæ, tantam bilem euomũt, ut interimant eos, aut cæcos reddant.de Admiran.Audit.132.✳.

VSVS.VTENS.

1 Vtẽs,& id quo aliq̃d utiꝛ,differre neceſſe eſt,ut manꝰ & fiſtula, quæ mouetur a manu.de Iuuent.& *Seneɉ*.c.2.D.

2 Vti male poſſumus bonis omnibus præterq̃ uirtutibus.1.Rhet.c.1.L.

3 Vſus cuiuſq; rei ſcd̃m ſe duplex eſt, alter proprius,alter uero communis,ut uſus calcei,alter eſt proprius,ſcilicet calciatio,alter communis ſcilicet uenditio.1.Polit.c.6.A.

VTER.

Vter uento plenus plus grauitatis habet in aere,q̃ uacuus.4.de Cæl.T.Co.30.✳

VTICA.Ciuitas in Aphrica ꝓprie dicta.

Vtica a Phœnicibus condita eſt ante Carthaginem annis.CCLXXXVI.de Admirand.Audi.106.

VTILE.VTILITAS.

1 Vtilia quæ ſint,& in quotuplici differẽtia, habes.1.Rhetor.c.6.ꝑ totum.

2 Vtile quod ſit maius aut minus, oſtenditur.1.Rhetor.c.7.ꝑ totum.

3 Vtilitas cunctis perſuadet.1.Rhet.c.7.A.

4 Vtilis ſimile quomodo tractandum ſit, oſtendiꝛ.Rhetor.ad Alexand.c.1.B.

5 Vtile ex contrariis quomodo tractandũ ſit,oſtenditur.Rhetoricorum ad Alexandrum.c.1.H.

6 Vtile amabile eſt.8.Ethicor.c.2.A.

7 Vtile eſt,per quod aliquod bonum aut uoluptatem aſſequimur.8.Ethicorum.capit.2.A.

8 Vtilitatis gratia conſtituta eſt, & conſeruatur ciuitas,& reliquæ ſocietates.8.Ethicor.cap.9.B.

9 Vtilis amicitia.Quære Amicitia.20.21.23.30.35.46.

10 Vtilia plurimi præferunt honeſtis.8.Ethicor.cap.13.C.

11 Vtile omne tale eſt,ut eius exceſſus, uel noceat habenti,uel certe non proſit.7.Polit.cap.1.C.

12 Vtilia gratia honeſtorum ſunt.7.Politic.14.D.

VTRVM.

1 Vtrum ſemper utimur in oppoſitis interrogando,ut quando quærimus,utrum aliquid ſit album an nigrum.10.Metaph.T.Comment.17.

2 Vtrum non utimur in iis, quæ ſimul eſſe poſſunt, ut ſi *Socrates* & Cleon ſimul ueniant,non interrogamus,utrum *Socrates* an Cleon ſimul ueniant.10.Metaphyſico.T.Comment.17.

VVA.Quære Vitis.✳.

VVLCANVS.A poetis Iouis faber fingitur.

1 Vulcanum ridere, aut comminari, quid ſit, habes.2.Meteor.c.9.B.

2 Vulcani tripodes ſua ſponte in certamen prodiiſſe, dixit poeta. 1. Politicorum, capit.3.C.

VVLGVS.

1 apud Vulgus indocti & rudes probabiliores & doctiores uidentur, quia indocti communia afferunt, & dicunt, quæ capit uulgus.2.Rhetor.c.22.A.

2 Vulgus ſimile penitus uidetur eſſe mancipii pecorum uitam diligendo, adducunturq; exempla multorum potentiũ & magnatum, qui uitã, ut Sardanapalus, agũt. 1.Ethicor.c.5. A.

3 Vulgus non paret bonis conſiliis niſi propter metum.10.Ethic.c.9.A.

VVLNVS.

Vulnera circularia cur tardius ſanantur, medici eſt ſcire quia, geometræ uero propter quid.1. Poſteriorum. T. Comment. 30. ✳.

VVLPES.Quære Orchomenii. ✳.

VVLTVRNVS. Ventus flans ab ortu hyemali.

1 Vulturnus & Zephyrus alternatim continue flant circa mare auſtrale, quod eſt extra Aphricam.2.Meteo.c.5.L.

2 Vulturnus flat ab ortu hyemali, & opponitur Coro.2.Meteor.c.6. F.

3 Vulturnus circa ſolſtitium hyemale flare ſolet.2. Meteor.c.6.I.

4 Ventus calidus & æſtuoſus eſt.2. Meteor.cap.6. M.

5 Vulturno flante, maiora uidentur omnia propter denſitatem aeris refracto uiſu.3. Meteororum.c.4.B.Quære Ventus.27. 31.35.40.43.52.

VXOR.

1 Vxoris ad maritum amicitia eſt excellentiæ, & in quo conſiſtat, oſtenditur.8. Ethicor.cap.7.per totum.

2 Vxoris & mariti ſocietas ſimilis eſt optimatum poteſtati, pro dignitate nanq; maritus præſidet in iis, quæ uirum decent, & uxori illa tribuit, quæ illi accommodãtur. 8.Ethic.c.10.C.

3 Vxor aliquando dominatur propter amplitudinem patrimonii.8. Ethicorum. capit.10.C.

4 Vxor & ſeruus eodem gradu habentur apud barbaros .1 .Politicorum . c.1.C.

5 Vxoris eſt alia uirtus a uirtute mariti.1. Polit.c.8. D.E.

6 Vxori præeſt maritus dominio ciuili.1. Polit.c.8.A.

7 Vxoris educatio tractanda eſt ei, qui tractat de ciuili facultate, quia domus pars eſt ciuitatis, & uxor pars domus, & partis uirtus ad totum reſpicere debet, nam mulieres media pars libere uiuentium ſunt. 1.Politicorum. cap.8.F. Quære Lacedæmonii.12.13.14.15. Mulier.17.

8 Vxorum communio, quam in ſua republica induxit Plato, continet multas difficultates.2.Polit.c.1. B.

9 Vxorum cõmunitas, quam induxit Plato, reprobatur.2. Politicorum. cap.2. per totum.

10 Vxores qui faciunt communes, temperãtiam tollunt circa alienas.2. Politicorum. cap.3.D.

11 Vxores inuicem emebant Græci.2. Politicor.c.6.G.

12 ad Vxorem quinq; leges uiri ſunt. Quære Vir.9.

13 Vxoris cura præcipua inter om̃es debet eſſe uiro.1.Oecono.c.3.A. Quære Leucophilus. Maritus. Mulier.

14 Vxor nihil magis præſtare debet q̃ ſanctam & intemeratam ſocietatẽ.2.Oecon. cap.2.B.

15 Vxori appropinquandum eſt modeſte, & cum magna temperantia, ut ſit pudor in uerbis, fas & honeſtas in factis, in conuerſatione fides, & moderatio.2. Oeconom. cap.2. C.

16 Vxori non eſt incutiẽdus metus ſine pudore & uerecundia.2.Oeconomicorum. cap.2. D.

17 ad Vxorem quomodo ſe debeat habere maritus, ponuntur præcepta quædam.2. Oecon.cap.2.per totum.

18 Vxoris & uiri ſocietatem debere eſſe unanimem & uerecundam cũ pudore & modeſtia, oſtenditur exemplis ex Homero ſumptis.2.Oeconomicorum. capit.3. per totum.

19 Vxoris & uiri quædam communes leges ponuntur.2.Oeconomicorum.cap.4. per totum. Quære Coniugium. Leucophilus. Maritus. Mulier.

X

XANTHVS COLOR. Id ẽ ruber. Quære Color.5.12.36. Iris.

XENARCHVS. Poeta Comicus.

Xenarchi mimi quales ſunt, habes. in Poet.c.1.C.

XENOCRATES. Philoſophus Chalcedonius.

Xenocrates dixit, illum ingenioſum eſſe, qui animam ſortitus eſt ſtudioſam.2.Topic.c.2.P. Quære Genius.

XENON.

Xenon parentem ultus eſt.1.Rhet.c.11.C

XENOPHANES. Philoſophus.

1 Xenophanes dixit, ideo terrã quieſcere, quia eſt infinita a parte inferiori, & infinite radicata.2. de Cæl.T.Co.78.

2 Xenophanes ſcribit, ignes, qui eructãt in Lipara, deficere nonnunq̃, & ſeptimo anno inſtaurari. de Admirand. Aud.

3 Xenophanes dixit, iuſiurandum non eſſe paruam prouocationem impii aduerſus pium.1.Rhetor.c.15.M.

4 Xenophanis dictum inuerſum ponitur. 1.Rhetor.c.15.M.

5 Xenophanes dixit impios eſſe, qui deos factos dicunt, ſicut qui dicunt morituros, cum ex utroq; ſequatur, deos aliquando non eſſe.2.Rhetor.cap.23.N.

6 Xenophanes præceptor Parmenidis nihil clarum dixit, ſed reſpiciens in totum cælum, dixit, illum eſſe unum deum.1.Metaphyſic.c.5.F.

7 Xenophanes reiiciendus eſt tanq̃ agreſtis & rudis in iis, quæ dixit de princcipiis.1. Metaph.cap.5. F.

XENOPHANTVS.

Xenophantus dum obluctatur continere riſum, accumulatum effudit.7. Ethicorũ. cap.7. C.

XVTHVS. Philoſophus.

Xuthus philoſoph9 dixit, uno mobili moto, totum moueri.4.Phyſicorum. T.Comment. 79.

Y

Ab .Y. nulla dictio incipitur, niſi aſpiratio præcedat. Quamobrem ab incipientibus ab Hy. quærendæ ſunt huiuſmodi dictiones.

Z

ZALEVCVS.

Zaleucus legiſlator fuit apud Locros occidentales. 2. Politic. cap.10. D.

ZANCLEI. Siciliæ populi quidam.

Zanclei pulſi ſunt a Samiis, quos in ſua ciuitate receperant.5.Polit.c.3.F.

ZELOTYPVS. Quære Leucophilus.

ZENO.

1 Zeno motum negabat.8. Topicorum. capit.3.L.

2 Zenonis ratio, qua probat locum non eſſe, eo ꝙ eſſet proceſſus in infinitum, confutatur.4.Phyſic.T. Co.28.

3 Zeno cum dixit, infinitum non poſſe trãſiri, non diſtinxit de infinito diuiſione & infinito ultimis. 6. Phyſicorum. T. Comment.19.

4 Zeno confutatur in eo, ꝙ motum negauit, & in eo ꝙ non diſtinxit inter infinitũ diuiſione & infinitum ultimis.6.Phyſicor. T.Comment.19.

5 Zenonis ratio, qua conabatur ꝓbare motum non eſſe, confutatur.6. Phyſicorũ. T. Comment. 75.

6 Zenonis rationes, quibus motum non eſſe, probabat, ponuntur, & refelluntur.6. Phyſicorum. T. Comment. 77. & deinceps.

7 Zenonis ratio, qua probabat, mutationẽ non eſſe, refellitur.6. Phyſicorum. T.Comment.83.

8 Zenonis ratio, qua conatur motum ſphæricum tollere, refutatur.6.Phyſic.T.Comment.84.& ultra.

9 Zeno reprobatur in eo, quod dixit, uirtutem motiuam in quantãcunq; particulã diuidatur, habere ſemper uim eiuſdem rationis, licet non eiuſdem gradus, ſicut quãdo unita erat.7. Phyſicorum. T. Comment. 36.

10 Zenonis ratio falſa, qua dicebat quanlibet milii partem ſonũ efficere, quia milii modius cadẽs ſonum faciat, refellitur.7.Phyſic. T.Com.37.

11 Zenonis ratio, qua aſſerebat, quãtitatem inter duo extrema poſitã non poſſe tranſiri, reprobatur.8.Phyſicorum. T. Co.67. & ultra.

12 Zeno aliquam magnitudinem dixit eſſe indiuiſibilem. de Lineis indiuiſibilibus. capit.1.B.

13 Zeno parentem ultus eſt.1.Rhetoricorũ. cap.12.C.

14 Zeno dixit, ꝙ ſi ipſum unum eſt indiuiſibile, nihil eſt.3.Metaphyſicorum. T.Comment.16.

ZEPHYRVS. Ventus, qui & Fauonius flans ab occidente æquinoctiali.

1 Zephyrus & Vulturnus alternatim conti-

nuo flãt circa mare Auſtrale, quod eſt extra Aphricam.z. Meteor. c.5.L.
2 Zephyrus ab occaſu æquinoctiali flat, & opponitur Subſolano ſiue Apeliotæ. z. Meteor .c.6.D.
3 Zephyrus circa ſolſtitium æſtiuum flare ſolet.z.Meteor.c.6.I.
4 Zephyrus calidus eſt.z.Meteororum. capit.6. M.
5 Zephyrum quidam numerant inter ſeptentrionales uentos, quia ſit exceſſus ſeptẽtrionalis uenti.4.Polit.c.3. C.
ZODIACVS. Circulus ſignifer.
1 Zodiaci circulus, in quo ſol mouetur, eſt principium & mouẽs præcipuum, & cauſa efficiens generationis & corruptionis omnium.1.Meteor.c.6.A.
2 Zodiacus totus eſt nobis cõſpicuus, nam eius ſemicirculus nocte uidetur.1. Meteororum.cap.8.B.
3 in Zodiaco non apparet ea paſſio ſcilicet candor, qui uidetur in circulo lacteo, niſi quando pars zodiaci cõiungitur cum circulo lacteo.1. Meteor.c.8.B.
4 in Zodiaco circulo nõ modo ſol fertur, ſed etiam ſtellæ erraticæ.1. Meteororum. cap.8.B.
5 Zodiaci acceſſus ad nos, uel receſſus a nobis eſt cauſa generationis & corruptionis. z.de Gener. T. Com. 56.
6 Zodiac9 obliquus fertur, & in duodecim ſigna diuiditur, & ſolſtitialem & brumalẽ circulum ambit. de Mundo. ad Alexan. c. 1. C. Quære Sol.

Tomi prioris indicis Ariſtotelici
FINIS.

Ratio concinnandarum quaternionum.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.u.x.y. z. A.B.C.D.E.F.G.H.I.K. Omnes ſunt quaterniones, præter a, quæ eſt quinternio, & præter.I.K. poſteriores, quæ ſunt terniones.

Cæterum admonendus es, in duabus paginis poſterioribus .a.quinternionis, foliorum numerum prætermiſſum eſſe, ne .a. quæ antea erat quaternio, ex recognitiõe aucta cum ſequenti quaternione.b.in numero diſcreparet. Adhæc in quaternione e.uide, ne te fallat. E iiii. maiuſcula litera loco.e iiii.ſignata, quod ex foliorum cohærentia facile unicuiq; perſpicuum fiet.

INDICIS ARISTOTELICI
IN LIBROS DE ANIMALIBVS, ET DE MOtu & inceſſu animalium, & Problemata Ariſtotelis.

ALTER TOMVS.

EODEM AVCTORE.

LECTORI.

VIDE amice lector, ne immemor ſis eorum, quæ, ut te admoneremus, in ipſo prioris tomi ueſtibulo per canonas digeſſimus, & eorum maxime, quæ quarto nono undecimo duodecimo & tertiodecimo canone continentur. Placuit tamen hoc loco Plinij Secundi uerba ex octauo hiſtoriæ naturalis libro ſubiicere, ut intelligat prudens lector, qua fide & diligentia libros de animalibus nobis Ariſtoteles tradiderit. Alexandro magno rege, inquit Plinius, inflammato cupidine animaliũ naturas noſcendi, delegataq; commentatione Ariſtoteli ſummo in omni ſciẽtia uiro, aliquot milia hominũ in totius Aſiæ Græciæq; tractu parere iuſſa, omniũ quos uenatus, aucupia piſcatusq; alebant, quibusq; uiuaria, armenta, aluearia, piſcinæ, auiaria in cura erant, ne quid uſq; gentium ignoraretur ab eo, quos percontando quinquaginta ferme uolumina illa præclara de aĩalibus condidit. Hæc Plinius. Tu tñ ſtudioſe lector, ex his Plinij uerbis nõ ſtatim colligas, deeſſe nobis reliquos Ariſtotelis de aĩalibus libros, quos Theodorus Gaza nõ tranſtulerit, quando tres libri de Anima, & quos par uos libellos naturales ſcholaſtica cõſuetudo appellat, & de motu & inceſſu animalium, aliiq; nonnulli in hoc cenſu ſint apud Ariſtotelem. Vale.

INDICIS ARISTOTELICI IN LIBROS de Animalibus, & de motu & inceſſu animalium, & Problemata Ariſtotelis.

ALTER TOMVS.

EODEM AVCTORE.

A

ABDOMEN. Quod & ſumẽ dicitur. Abdomẽ eſt pars uentris, ſubiecta recte umbilico. 1. de Hiſt. c. 13. A.

ABOMASVM. Venter quartus in animalibus ruminantibus.

1 Abomaſi ſitus & forma qualis ſit, habes. 2 de Hiſt. cap. 17. C.

2 Abomaſum ultimũ uentrem appellamus. 3. de Part. c. 15. A. & c. 14. C.

3 Abomaſum recipit cibũ ꝑq̃ plene cõfectum. 3. de Part. c. 14. B. Quære Ruminans. 8.

ABORTIO. Fœtus effluxio.

1 Abortio uocatur, ſi fiat intra quadrageſimum diem, effluxiones uero uocantur, ſi intra ſeptimum diem. 7. de Hiſt. c. 3. B.

2 Abortiones fœtuum quã figuram habeãt, & quot diebus ſi ꝓdeant, aliter & aliter ſe habeant fœtus, habes. 7. de Hiſt. cap. 3. B. Quære Aſinus. 18. Equus. 53. 67. Mulier. 28.

ABSCESSVS. Græce & Hiſpane apoſtema dicitur.

1 Abſceſſus aſſumunt aliquid nutrimenti. 4. de Gen. c. 4. P.

2 Abſceſſus ſi aqua calida perfuſus immutatur, purulentus eſt, ſi uero nõ immutatur, nondum purulentus eſt, & cur id fiat, habes. 31. Prob. Sect. 1. Quære Vri.

ABSTRACTVM. A materia per conſyderationem intellectus.

Abſtracta non conſyderat ſcientia naturalis. 1. de Part. cap. 1. I. ✳.

ACALIPHE. Quære Vrtica.

ACARVS. Vermiculus.

Acarus, qđ omnium animalium minimũ putatur, in cera uetuſta & in ligno gignit. 5. de Hiſt. c. 3. A.

ACIA. Inſectum.

Acia qualis ſit, & unde oriatur, habes. 5. de Hiſt. c. 19. C.

ACIPENSER. Piſcis.

1 Acipenſer quales brãchias habeat, oſtenditur. 2. de Hiſt. c. 13. B.

2 Acipenſer ſemotius habet fel a iecore. 2. de Hiſt. c. 15. C.

ACCIPITER. Auis.

1 Accipiter fel habet iunctum iecori & inteſtino. 2. de. Hiſt. c. 15. C.

2 Accipitres tam exiguum lienem habẽt, ut propemodum ſenſum effugiat. 2. de Hiſt. cap. 15. B. & 3. de Partibus. cap. 7. C.

3 Accipiter uicenis diebus incubat. 6. de Hiſt. cap. 6. A.

4 Accipitrum pulli ſuaues & pingues efficiũtur. 6. Hiſt. c. 7. A.

5 Accipitrum gen9 quoddam nidos facere procul in petris excelſis præruptiſq; ſolet. 6. de Hiſt. c. 7. A.

6 Accipiter tam palumbarius, q̃ fringillari9, qui multum inter ſe magnitudine differunt, carniuori ſunt. 8. de Hiſt. cap. 3. A.

7 Accipiter in ſaxoſis & arduis nidulatur, auium, quas ceperit, cor nunq̃ comedit, nec ſimili mõ æſtate & hyeme rapit. 9. de Hiſt. cap. 11. A.

8 Accipitrum decem ſunt genera, ſcilicet Buteones, Triorchæ, Circus, Stellaris, aut palũbari9, Pernix, Aeſalo, Subuteones, Percæ, Fringillarii, Rubetarii. De quorum uenatione, habes. 9. de Hiſt. cap. 36. per totũ.

9 Accipitrum & hominum ſimul aucupium apud Cedropolim Thraciæ q̃le ſit, habes. 9. de Hiſt. c. 36. A. C.

10 Accipitres ſpecie diuerſi inter ſe coire putãtur. 2. de Generatione. cap. 5. C. Quære Tinnũculus. ✳. Amphipolis.

ACETABVLVM. Os cauum, & pro acetabulis, q̃ brachiis quorundam molliũ ut polyporũ extant, & ꝓ acetabulis uuluæ.

1 Acetabulum & coxa eſt pars, in qua femur uerſatur. 1. de Hiſt. c. 13. A.

2 Acetabula mollium quo differãt inter ſe, & qua figura & ordine conſtãt, habes. 4. de Hiſt. c. 1. B. C. D.

3 Acetabulorum in pedibus mollium ratio & uſus ponitur. 4. de Partibus. c. 9. C.

4 Acetabula piſcium mollium qua figura conſtent, & qua gratia illa dicta ſint, habes.4.de Part.c.9.C.
5 Acetabula minuuntur, fœtu creſcente,& quis eorum uſus, oſtẽditur.2.de Generatione.cap.5.A.
6 Acetabula q̃ animalia habeant, & q̃ non, habes.2.de Gen.c.2.A.B.
7 Acetabula in uulua.4.de Generatione. cap.4.M.
ACETVM.Quære Singultus.✳.
ACHAINI.Cerui.Quære Ceruus.2.
ACHANTHIS.Quære Spinus.
ACHELOVS. Fluuiꝰ Acarnaniæ.Quære Aper piſcis.2.Leo.10 .✳.
ACHETA.Cicada uocalis.
Acheta appellantur inſecta quædã ab argutiolo ſono.4.de Hiſt.c.7.C.
ACHILLEAE SPONGIAE. Quære Spongia.3.
ACONITVM.Venenum,quod ab enecandis pantheris Pardalianches dicitur. Quære Panthera.6.
ACTIO.
1 Actio quorum eſt corporalis,hæc ſine corpore eſſe non poſſunt.2.de Gen.c.3.B.
2 Actio in gerendis rebus a duabus propoſitionibus ducitur.de Cõm.aial. Mot.cap. 2.A.Quære Animal.49.
ACTVS.
Actu quod eſt,reducit in actum id,qđ eſt in potentia ad actum tam in naturæ quã in artis operibus.2.de Generatione.cap.1. I.L.✳. Quære Actio qua aliquid efficiſ.
ACVLEVS.Tam pro aculeo inſectorũ, quam pro pilis præduris,ut herinacei.
1 Aculei ſpiculati quoddam genus pilorũ putandum eſt,ut herinaceorum pili, atq; hyſtricum.1.de Hiſt.cap.6.A.&.5.de Hiſt. cap.3.A.
2 Aculeum nullum habẽtia inſecta pluribꝰ q̃ binis pennis prædita ſunt.4 . de Part. cap.6.B.
3 Aculei excremento naſcuntur,ſed duri & rigidi ſunt propter gelu.5.de Generatione cap.3.E.
4 Aculeo quæ inſecta ſint armata, & quo loco illum gerant, & qua gratia a natura datus ſit aculeus.Quære Inſectum. 15.55. 57.Apes.16.17.51.
ACVS.Piſcis.
1 Acui fel eſt in iecore. 2. de Hiſto.cap. 15.C.
2 Acus per hyemem parit.5.de Hiſto.cap. 11.A.
3 Acus,dehiſcente utero tempore pariendi, emittit oua.6.de Hiſt.c.13.A.
4 Acus fero parit.6.de Hiſt.c.13.D.
5 Acui uterus diſrũpitur præ magnitudine oui.3.de Gen.cap.4.B.
ACVTVS MORBVS. Quære Morbus.4.
ACVTVM. Obtuſo oppoſitum.
1 Acutum ſi non ſit plene opertum,imbecillum eſt.4.de Part.c.12.C.
2 Acutum in uelocitate motus conſiſtit.5. de Gen.c.7.A.✳.
ADEPS. Pingue illud ſub cute in homine.
1 Adeps q̃diu in ſua ſede manet,humidꝰ & mollis eſt,& quod in aliis proportione reſpondet adipi.1.de Hiſt.cap.1.C.
2 Adeps & ſæbũ differunt inter ſe,cum ſæbum uſquaq; fragile ſit,& cum refrixerit, concreſcit,adeps uero liquidus eſt & minime aptus durari.3.de Hiſt.c.17.A.
3 Adeps inter carnem & oſſa ſolet cõſiſtere, ſæbũ in fine carnis ſemper eſt.3.de Hiſt. cap.17.A.
4 Adipe quæ animalia pingueſcant, & quæ ſæbo,habes.3.de Hiſt.cap.17.A.
5 Adipe conſiſtit iecur nonnullis.3.de Hiſt. cap.17.A.
6 Adeps & ſæbum differunt ſanguinis ratione, ex quo fiunt,nam adeps ex tenuiore ſanguine fit,ſæbũ ex craſſiore & terreno magis.Item quæ animalia habent ſæbum, quæ adipem, habes.2.de Partibus.cap.5. per totum.
7 Adeps non ſentit.2.de Partibus. cap. 5.B.
8 Adeps eſt ſanguis concoctus perfecte.3. de Part.c.9. C.
ADOLESCENS.
Adoleſcentes cur odio habent mulieres illas,quibus cũ primum fuerint cõgreſſi, habes.11.Prob.Sect.4. Quære Puer.✳.
ADRIANAE GALLINAE. Quære Gallina.6.12.
ADRIATICVS SINVS. Mare ſuperũ Italiam ab oriente alluens. Quære Sarda.4.
ADVSTVM.
Aduſta quæ fuerũt, cur aliquid caliditatis habent,oſtẽditur.2.de Part.c.2.F.
AEDES.Pro domo. Quære Domus.
1 Aedium gratia lapides petuntur, & non econtrario.2.de Part.c.1.B.
2 Aedibus ipſis ædificatio prior eſt, ædes uero ratione ſunt priores.2.de Partibus. cap.1.B.
3 Aedes nuper illitæ reſonant.7 . Proble. Sect.11.
4 Aedes cur amplius reſonare poſſint,ſi uaſa figlina inania obruantur in eis, habes 8.&.9.Prob.Sect.11.
AEDON.Interpretatur Luſcinia.Quære Luſcinia.
AEGEVM .Mare quod Peloponneſum alluit ab oriente.
Aegeum mare minus candidum uidetur ponto Euxino.6.Prob.Sect.23.✳.
AEGER.AEGROTARE.
1 Aegri ſemine carent propter imbecillitatem.1.de Gen.c.18.R.
2 Aegrotant frequentius,qui corporibus tẽperatis ſunt, facilius tamẽ curantur.22. Prob.Sect.5. Quære Morbus.✳.Aegrotans.
AEGYPTVS. Prouincia inter Aphricã & Aſiam noſtrum mare attingens, a qua
AEGYPTII.
1 Aegypti oris cur nõ flat Auſter,habes.4. Prob.Sect.26.✳.
2 Aegyptii bleſis pedibus ſunt,& cur,habes. 4.Prob.Sect.14.Quære Animal.46.Bos. 21.Canis.41.Columba.19.Crocodilus.4. Coluber. Cornix. 4. Cucumer. 4.Lepus.9.Lupus.9.Mulier.51.Mus.10. Ouis. 27.Ouum.15.
AEGITHVS. Auis. Quære Salus auis.
AEGOLIVS.Quære Vlula.
AELVRVS.Quære Feles.
AEMORRHOIS.Quære Mariſca.
AENEMVM. Medicamentum quoddam.
Aenemum medicamentum quam uirtutẽ habeat ad ſupprimendum ſanguinem, oſtenditur.33.Prob.Sect.1.
AER.
1 Aer & aqua materia corporum ſunt.1.de Part.cap.1.I.
2 Aer calidus & incõgelabilis eſt,ſed frigore denſatur.2.de Gen.c.2.B.
3 Aerem quæ animalia incolunt, habes.3. de Gen.cap.11.B.
4 Aer pro ſolis & lunæ circuitu afficitur. 4.de Gen.c.10.B.
5 Aer perlucens albedinem facit.5.de Gen. cap.6.B.
6 Aer nullo alimento ſe exhibet, & ideo minus periculoſum eſt ipſum q̃ aquam mutare,& cur,habes.13.Problemat.Sect.1.
7 Aer non humeſcit,cum aquam tangit, cũ cætera alia humeſcant.3. Problemat.Sect. 25.
8 Aer maxime tranquillari ſolet nocte media & meridie.4.Prob.Sect.25.✳.
9 Aer cur per tactionem frigidus reddi põt,humidus uero reddi non poteſt, habes.10.Prob.Sect.25.
10 Aer bullis cõtentꝰ,aut de imis aquæ aſcẽdens cur non poteſt reddi humidus, habes.11.Prob.Sect.25.
11 Aer cur immutari ſolet, omnibus aſtris tum orientibus,tum occidentibus, præcipue canicula, habes.13.Problemat.Sect. 26.
12 Aere ſereno acrius frigus infeſtat,q̃ nubilo.18.Prob.Sect.25.
13 Aeris minus cur calidius eſt', q̃ plus aeris,habes.19.Prob.Sect.25.
14 Aer non putret.20.Prob.Sect.25.
15 Aer cur reciprocari & uentilari ſolet in altis ædibus,præcipue cũ ſerenũ ſit,hẽs.22. Prob.Sect.25.✳.Quære Elementum.
AERICA.Piſcis.
1 Aerica ſua oua gurgiti alto mandat congeſta.6.de Hiſt.c.14.C.
2 Aerica ter parit in anno.6.de Hiſt.cap. 14.A.
3 Aerica multitudine pediculorum ſub brãchiis naſcentium interit,quod nulli ali piſci contingit.8.de Hiſt.c.20.A.
AERICA. Auis. Quære. Chalcis auis.
AES. AERIS.Metallum uulgo notum.
Aere cur ſi quis inciſſꝰ ſit,facilius curaſ, q̃ ſi ferro inſcinderetur, habes.35.&.36. Prob.Sect.1.✳.
AESALO.Accipitris ſpecies.
1 Aeſalo cum ulture pugnat.9.de Hiſt. cap.1.E.
2 Aeſalo hoſtis eſt uulpis. 9.de Hiſt.cap. 1.F.
3 Aeſalo pugnat cum coruo.9.de Hiſt.cap. 1.F.
4 Aeſalo & uultur inimici inuicem ſunt.9. de Hiſt.cap.1.F.
5 Aeſalo accipitris ſpecies eſt. 9. de Hiſt. cap.36.A.
AESCHILVS.Poeta tragicus.
Aeſchili uerſus de upupæ ſpecie & colore & mutatione ponunſ.9.de Hiſt . cap. 19.B.
AESOPVS.Phrygius fabulator,cuius circumferuntur apologi.Quære Momꝰ.✳.
AESTAS.Anni quarta pars.
1 Aeſtate ſtimulãtur maxime mulieres ad coitum.5.de Hiſt.c.8.B.
2 Aeſtate cur laborant homines aridis & calidis morbis,habes.6.Prob.Sect.1.
3 Aeſtate cur maxime laboramus morbis,

habes.25.Prob.Sect.1.
4 Aeſtates quæ ſalubres ſint, & quæ morbidæ, habes. Sect.1. in multis Problematis.
5 Aeſtate cur occidui uenti maxime flant, habes.23.Prob. Sect.26. Quære Auis.40.69.Gallina.5.Piſcis.77.
AETAS.
1 Aetas quadrupedum cognoſcitur, ſi cutis prætenta maxillis detracta mox relaxata, ilico in ſuũ redeat locum, hoc ſignum eſt iunioris quadrupedis, ſenioris uero ſi diutius cutis rugata maneat. 6. de Hiſtor. cap.25.A.
2 Aetas omnis labitur in frigiditatem.5.de Generatione.c.4.A.
3 Aetate florentia robuſta ſunt.5.de Generatione.c.7.D.
4 Aetas animalium ut quadrupedum canũ & cæterorum. Quære in ſuis dictionibus Iunior.Puer.Senex.
AETERNVM.
1 Aeterna neceſſitate ſimplici & abſoluta ſunt.1.de Part.c.1.C.
2 Aeternorum minima cognitio præferenda eſt maxime rerum inferiorum ſciẽtiæ.1.de Part.c.5.A.Quære Neceſſarium.
AETHIOPES. Frequens natio in Aphrica.
1 Aethiopum ſemen nigrum eſſe, dixit Herodotus, cum tamen uerum non ſit, nec enim neceſſe eſt, omnia nigra eſſe in illis, quorum cutis nigra eſt, cum & dentes albos habeant.3.de Hiſt.cap.22.A.&.2.de Generatione.c.2.C.
2 Aethiopem peperit quædam, cuius mater cum æthiope concubuerat in Helide, ipſa tamen filia nõ æthiopis forma nata eſt.1.de Gen.c.18.A.
3 Aethiopes capillo & pilo criſpo ſunt, quia cerebrum eorum ſiccum eſt, & aer ambiẽs ſiccꝰ etiam eſt.5.de Gen.c.3.C.
4 Aethiopum dentes candidi ſunt, & candidiores q̃ cæterorum, ungues uero nigriores, & cur id fiat, oſtenditur.65.&.66.Prob.Sect.10.
5 Aethiopes cur blæſis pedibus ſunt, habes.4.Problemat. Sect.14. Quære Anguis.1.Auus.Ouis.15.
AETHIOPIA. Regio, a qua Aethiopes. Quære Anguis.1.Ouis.15.✳.
AETOLIVS. Milui ſpecies. Quære Miluus.5.
AFFECTVS. Quære Animal.49.✳.
AFRICA. Quære Aphrica.✳.
AFRICVS.A.VM.Quære Aphricꝰ.✳.
AGENS.AGERE.
1 Agens quomodo agat, habes.2.de Gen.cap.4.P.
2 Agens omne a patiente etiam patitur, & exempla ſubduntur.4.de Generatione.cap.3.E.
3 quæ Aguntur ſine ratiocinatione, ea celeriter aguntur.de Cõm.animal.Mot.cap.2.B.
4 Agentia a quibus incitantur ad agendũ, habes.de Cõm.animal.Mot.c.2.3.B.
5 Agendi & patiendi principium eſt inter ea, quæ mutuam habent naturã.de.Cõm.animal. Mot.c.2.C.✳. Quære Actio. Agibile.Pati.
AGIBILE.
Agibilium concluſio a duabus propoſitionibꝰ ducit.de Cõm Aial.Mot. c.3.A.✳.
AGNATIO. Quando membrum ſuperfluũ iuxta aliud naſcitur, ut ſextus digitꝰ.
Agnationes ſunt partes uacantes.4.de Gen.cap.4.R.
AGRIPPA. Qui in pedes naſcitur. Quære Naſci.1.
AIAX. Thelamonius heros poeticus.
Aiax morbo atræ bilis uexatus fuit, ita ut inſaniret.1.Prob.Sect.30. Quære Melancholicus.✳.
ALA. Volucrum.
1 Alas habent aues uice brachiorum, & eas in anteriora flectunt.2.de Hiſt.c.1.C.
2 Alas inter omnia animantia peculiariter poſſident aues.2.de Hiſt.c.12.A.
3 Alæ inſectorum quibus differentiis conſtẽt, habes.4.de Hiſt.c.7.B.
4 Alæ nullis inſectorum, quibus eſt aculeus in aluo, ſunt binæ.4.de Hiſt.c.7.B.
5 Alæ dependent auibus pro brachiis & prioribus pedibus.4.de Part.c.12.C.
6 Alarum extrema pro ſpatulis dorſo adhærent.4.de Part.c.12.C.Quære Inſectum.50.51.57.✳.
ALA. Pro axilla.
1 Ala eſt pars communis coſtæ brachii & humeri.1.de Hiſt.c.14.A.
2 Alæ hominis pilis oppletæ ſunt.2.de Hiſt.cap.1.D.
3 Alæ quadrupedũ pilis carent.2.de Hiſt.cap.1.D.
4 Alarum pili poſterius gignuntur, q̃ pili pubis, prius tamen q̃ pili menti.3.de Hiſt.cap.11.B.
5 Alæ omnium noſtri corporis partium cur peſſime olent, habes.3.Prob.Sect.13.
6 Alas noſtras ſi quis moueat, in riſum continuo cur labimur, habes.8.Problemat.Sect.35.Quære.Lac.31.
ALAVDA. Auis.
1 Alaudæ denſo frutice muniunt prolem.6.de Hiſt.cap.1.B.
2 Alauda hyeme latet.8.de Hiſtor. cap.16.A.
3 Alaudæ pugnant cum auibus, quæ appellantur uariæ.9.de Hiſt.c.1.C.
4 Alauda Pellæ auis oua diripit.9.de Hiſt.cap.1.E.
5 Alauda & Iunco amici ſunt. 9. de Hiſt.cap.1.F.
6 Alauda nunq̃ in arbore conſiſtit, ſed humi.9.de Hiſt.c.8.B.
7 Alaudarum duo genera ſunt, alterum terreſtre & criſtatum galerita dictũ a criſta, alterum gregale, nec ſingulare, ut galerita, colore uero ſimile, minor uero magnitudine, & galero carens, idoneæ cibo.9.de Hiſt.c.25.per totum.
8 Alauda puluere ſe uolutat.9.de Hiſt.cap.49.C.Quære Galerita.
ALBA ARDEOLA. Auis.
Alba ardeola minor eſt ardeola roſtro porrecto & lato.8.de Hiſt.cap.3.C.Quære Ardeola.
ALBICILLA. Aquilæ ſpecies. Quære Aquila.17.
ALBICVLA. Auis.
Albicula aquas petit, unde uictum quærat.8.de Hiſt.cap.3.D.
ALBVCVM. Quære Aſphodelus.
ALBVGO. Oculi.
Albugo appellatur, quod ambit nigrum pupillam ambiens.1.de Hiſt.c.9.A. Quære Oculus.2.13.✳.
ALBVMEN. Oui album. Quære Ouũ.10.23.24.26.31.42.
ALCIBIADES. Athenienſis nobiliſſimus.
Alcibiades mortem obiit apud Arginuſam.6.de Hiſt.c.29.A. Quære Arginuſa.✳.
ALCYON. Auis, quæ & Halcedo.
1 Alcyon nõ coit uere, ſed hyeme circa brumam.5.de Hiſt.c.8.B.
2 Alcyonem uidiſſe, rariſſimum eſt, apparet enim circa uergiliarum occaſum & brumam, & ubi primum per portum non pluſq̃ nauim circumuolauerit, ſtatim abit, & nuſq̃ præterea uidetur.5.de Hiſt.cap.9.A.
3 Alcyon parit circiter quinq; oua.5. de Hiſt.cap.8.B.
4 Alcyonii dies dicuntur ſeptem ante brumã & ſeptẽ a bruma, quibꝰ alcyões nidulãtur, de quibus extat Simonidis carmẽ.5.de.Hiſt.cap.8.B.
5 Alcyonios dies fieri circa brumam, non ſemper noſtris locis contingit, ſed in Siculo mari ſemper fere id euenit.5. de Hiſt.cap.8.B.
6 Alcyonis meminit Steſichorus poeta.5.de Hiſt.cap.9.A.
7 Alcyonis poſtremæ pennæ rubeæ ſunt. Parit ſex aut ſeptem oua in præcipitiis mollioribus intro uel ad quattuor cubita ſubiens.9.de Hiſt.c.13.A.Quære Halcedo.
ALCMAN. Poeta lyricus.
Alcman poeta pediculari morbo interiit.5.de Hiſt.c.13.A.Quære Pedicularis morbus.
ALCMAEON. Philoſophus Crotoniata.
1 Alcmæon errat, qui dixit, capras ſpirare per aures.1.de Hiſt.c.11.A.
2 Alcmæon Crotoniata dixit, homines eo tempore pubeſcere, quo incipiunt ferre ſemen, ſicut ſtirpes ſemen laturæ incipiunt florere.7.de Hiſt.c.1.A.
3 Alcmæonis opinio de ouo refellitur.3.de Gen.cap.2.C.
4 Alcmæon dixit, homines ideo perire, ꝙ ſuum principium fini coniungere non poſſunt.3.Prob.Sect.17.✳.
ALEC. Quære Halex.
ALGA. Marina herba.
Alga nomine phycos, quæ ex Ponto uehitur in Helleſpõtum, quid efficiat, oſtenditur.9.de Hiſt.c.13.C.
ALICA. Potio & farina ex zea ſeu ſpelta, quã Hiſpani Scandam uocant, fit uariis modis apud uarias gẽtes. Fit & ex tritico.
Alica uero ipſa græcis eſt χόνδρος.
Alica plus aquæ recipit q̃ triticum, unde confecta eſt.21.Prob.Sect.21.
ALIMENTVM.
1 Alimentum quomodo ſit neceſſarium, habes.1.de Part.c.1.Q.
2 Alimentum ex humido & ſicco ſuppeditatur.2.de Partibus.c.3.B.
3 Alimentum ex aqua & terra conſtat.3.de Part.cap.5.D.
4 Alimenti concoctio & mutatio non niſi per uim caloris agitur.2.de Part.c.8.B.
5 Alimentum ultimum ſanguineis eſt ſanguis, exanguibus uero ſanguinis proportionale.2.de Part.c.3.B.
6 Alimentum non mouet ſenſum tactus.2.de Part.c.3.D.
7 Alimenti omnis cõceptaculum eſſe debet.2.de Part.c.3.D.
8 Alimentum quomodo ſuppeditatur in aia

libus & plantis, oſtenditur.2.de Partibus. cap.3.C.
9 Alimenti primi pituita eſt excrementum. 1.de Gen.c.18.P.
10 Alimenti ratio duplex eſt,& ipſum alimẽtũ frigore cõſiſtit, & quid augeat,& quid ultimum alimentum,& quod alimentum nutriens, & quod alimentum fœtus in utero, habes.2.de Gen.c.4.P.BB.XX. Quære Cibus.✳.
ALLECTATRIX.Auis,quam domi alimus ad alias ea capiendas aut ſpecie aut uoce &c.Quære Palumbes.12.
ALLIVM.Olus notum.
1 Allia cur ſi quis ederit, urinam redolentẽ allium reddit,ſi tamen alias res uehementioris odoris ederit,urina nõ redolet illas, habes.6.Prob.Sect.13.
2 Allia cur terra euulſa germinare poſſunt, habes.26.&.28.Prob.Sect.20.
3 Allia cur quo ſicciora ferantur,eo meliora poſſunt euadere,habes.27.Prob.Sect.20.
4 Allia plenius olent, cum excauleſcunt,q̃ cum recens ædita ſint.30.Prob.Sect.20.
ALOPECONNESVS. Lacus ad ſinũ Melanum.Quære Amia.4.
ALOSA.Piſcis.
Aloſa piſce caret Euripus.9.de Hiſtor. cap.37.E.
ALTERARE.ALTERATIO.
1 Alterandi uis an ſit eadem quæ ſentiẽdi, habes.1.de Part.c.1.O.
2 Alterationes corporis quæ ſint,habes. de Cõm.animal.mot.c.13.C.✳.
ALVCO.
1 Aluco auis carniuora eſt.8. de Hiſtor. cap.3.A.
2 Aluco picas perſequitur, & nocturna auis eſt,uncunguis eſt, & gallinaceo maior.8. de Hiſt.cap.3.A.
ALVS.Herba.Quære Lutea.3.
ALVVS. Qua excrementa continent.
1 Alui ſedimenta humida ſunt.1.de Hiſtor. cap.1.C.
2 Aluum habentia non omnia habent ueſicam,bene tamẽ econtrario fit,ut quæcũq; ueſicam habent, habeant etiam aluum.1. de Hiſt.c.2.A.
3 Aluus excrementorum ſiccorum cõceptaculum eſt.1.de Hiſt.c.2.A.&.1.de Generatione.cap.18.P.
4 Aluus humana ſuillæ ſimilis eſt.1.de Hiſt. cap.16.D.
5 Alui fluentioris ſunt animalia, quib9 ſunt crura longiora.9.de Hiſt.c.50.B.
6 Aluus quomodo ſita ſit,habes.4.de Part. cap.10.P.
7 Alui ſedimenta albicant quibuſdam.4.de Part.c.1.A.
8 Aluus funditur nõnullis per metum.4.de Par.c.5.D.
9 Aluum & non ueſicam ſoluunt cur quædam medicamenta, alia ueſicam & non aluum,habes.41.Problemat.Sect.1.Quære Piper.
10 Aluorum differentia inter animalia.Quære in ſingulis animalium dictionibus. Venter.
AMARVM.Dulci oppoſitum.
Amara magna ex parte cur purgare ſolent, habes.48.Prob.Sect.1.✳. Quære Dulce.Sapor.
AMBIDEXTER. Qui utraq; manu tanq̃ dextra utitur.
Ambidexter ſolus homo naſcitur.2. de Hiſt.c.1.B.✳.Scæua.
AMBIGVA. Animalia quæ partim in aquis,partim in terra degunt.Quære Crocodilus.Fiber.Latax.Lutrix. Vitulus marinus &c.
AMBVLANS AMBVLATIO.
1 Ambulantia omnia pedes habent. 1. de Hiſt.cap.5.B.
2 Ambulans ſi adhæreat parieti lineam obtortã efficit.de.Cõm. animal.greſ.c.2.G.
3 Ambulationes prolixæ per plana cur laborioſiores ſint q̃ per incompta, breues uero leuiores,habes.1.Prob.Sect.5.✳.Quære Deambulatio.
AMIA.Piſcis.
1 Amia obductum habet fel ſuo inteſtino. 2.de Hiſt.c.15.C.
2 Amiæ incrementum inter omnes piſces conſpectius eſt.6.de Hiſt.c.17.D.
3 Amiæ carniuoræ ſunt.8.de Hiſtoria.cap. 2.F.
4 Amiæ plures reperiunt in Alopecõneſo lacu.8.de Hiſt.c.13.A.
5 Amiæ ſubeunt uere pontum Euxinum, æſtatemq; ibi agunt.8.de Hiſtoria. cap. 13.B.
6 Amiæ cum beluam uiderint aliquam,colligunt ſeſe,& quæ magnitudine præſtant, luſtrantes gregem circumuallant, & ſi qua uiolatur defendunt, dentes enim iis ualidi ſunt.9.de Hiſt.c.37.C.
7 Amia fel habet toto inteſtino prætextum. 4.de Part.c.2.A.
AMICITIA.
Amicitias aut inimicitias quæ animalia inter ſe gerant, habes.9.de Hiſtor.cap. 1.per totum.

AMYGDALA.Arbor.
Amygdalam ſerere iuxta apum aluearia expedit.9.de Hiſt.c.40.O.
AMISVS.Vrbs apud Chalybas. Quære Mel.7.
AMOR. Quære Hippomanes. 2. Remora.✳.
AMPHIBIA ANIMALIA . Quære Ambigua.
ANAS.Auis.
1 Anas gulam habet amplam & latam & appendices.2.de Hiſt.c.17.F.
2 Anas & harpa & gauia inter ſe diſſident. 9.de Hiſt.cap.1.D.
3 Anas circa lacus & amnes uerſatur.8.de Hiſt.cap.3.D.
ANATARIA. Aquilæ ſpecies. Quære Aquila.17.
ANATOME.Interpretatur ſectio, cum humana corpora aut aliorum animalium diſſecantur.
Anatome corporis humani abominabilis eſt.1.de Part.cap.5.D.
ANAXAGORAS. Philoſophus Clazomenius.
1 Anaxagoras errore opinatus eſt, fel eſſe cauſam morborum acutorum, quod reprobatur.4.de Part.c.2.B.
2 Anaxagoras hominem dixit prudentiſſimum,quia manus habet,quod contra dici oportuit,ſcilicet quia prudentiſſim9 ſit, manus habere.4.de Part.c.10.D.
3 Anaxagoras dixit, muſtelam ore parere, quod falſum eſſe,oſtenditur.3.de Generatione.cap.6.A.
4 Anaxagoræ opinionẽ cur potius mas generetur,q̃ fœmina,aut econtrario, habes. 4.de Gen.c.1.A.
5 Anaxagoræ opinio de iis, quæ in clepſydra eueniunt,ponit.8.Prob.Sect.16.✳.
ANDRICELVM.
Andricelum,id eſt purpuriſſum pictorũ. 1.de Part.cap.18.P.
ANDROGYNVS. Interpretatur maſculofœmina, hoc eſt utriuſq; ſexus homo.
Androgyni fiunt nõnunq̃ in hominum genere.4.de Gen.c.4.C.
ANGINA. Morbus, qui græcis dicitur ſynanche.Medicorum uulgus ſquinantiã appellat.Quære Canis.43.
ANGVILLA.Piſcis.
1 Anguilla binas pinnas habet iuxta branchias, & longa læuiſq; eſt.1.de Hiſt.cap. 5.B.&.2.de Hiſt. c.13. D.&.c.15. C.&.de Cõm.animal.greſſ.c.2.G.
2 Anguillæ fel in iecore eſt.2.de Hiſtoria. cap.15.C.
3 Anguilla gulam habet ſed exiguam. 2.de Hiſt.cap.17.A.
4 Anguillæ omnes læues ſunt.2.de Hiſt.c. 13.C.
5 Anguilla quomodo odore capiatur a piſcatore,habes.4.de Hiſt.c.8.B.
6 Anguillam non eſſe marem aut fœminã, multis rationibus probatur, nec parere illam ouum.4.de Hiſt.c.11.C.
7 Anguillam qui diſtinxerunt marẽ a fœmina,quia mas habet caput amplius & longius, fœmina uero rotundius, falluntur, quia non eſt maris & fœminæ differentia, ſed potius generis.4.de Hiſt.c.11.B.
8 Anguilla inter piſces læues ouum non parit.6.de Hiſt.c.13.A.
9 Anguillam nec ſemen nec ouum habet.6. de Hiſt.cap.14.A.
10 Anguilla a lacubus & fluuiis in mare deſcendit.6.de Hiſt.c.14.C.
11 Anguilla nulla capta adhuc eſt,quæ ſemẽ genitale aut oua haberet. 6.de Hiſtoria. cap.16.A.
12 Anguilla reciſſa nullos meatus habet uel uuluæ uel ſemini accõmodatos. 6. de Hiſt.cap.16.A.
13 Anguillas non procreari ab aliis, aut alias procreare, ſed ex limo ſemper generari, oſtenditur. 6. de Hiſtoria. cap. 16.per totum.
14 Anguillæ imbre gaudent, & temporibus pluuioſis maxime generanẽ, nõ enim ſiccis temporibus generari poſſunt etiã in lacu perenni.6.de Hiſt.c.16.A.
15 Anguillæ paucæ uiuunt cœno ſed dulci humore. Vnde qui illas piſcari uolunt, aquam turbant.8.de Hiſt.c.2.H.
16 Anguillas qui ſeruant in uiuariis, curant, ut aqua pura & ſyncera affluat ſemper,& effluat,nam niſi aqua clara ſit,breui ſtrangulãtur.8.de Hiſt.c.2.H.
17 Anguillæ exiguas branchias habẽt.8. de Hiſt.cap.2.H.
18 Anguillæ capiuntur in Strymone fluuio circa uergilias, tunc enim aqua turbatur aduerſis flatibus.8.de.Hiſt.c.2.H.
19 Anguillæ mortuæ non feruntur ſurſum, quia uentre ſunt exiguo, nec fluitant, ut magna pars piſcium.8.de Hiſtoria.cap. 2.H.
20 Anguillis paucis ineſt pingue, plurimæ eo carent.8.de Hiſt.c.2.H.
21 Anguillæ aqua exemptæ uiuere poſſunt

uel ad ſextum diem, & flante aquilone, diutius durant, ꝙ flante auſtro. Si æſtate de lacu in piſcinam transferantur, uiuere nequeunt, ſed ſi hyeme transferātur, mutationem ſedis facile patiuntur. Nullam deniq; mutationem uehementer tolerant. Et quidem æſtate etiam ſi in frigidam aquā transferas, omnes plerumq; intereunt. 8. de Hiſt. cap. 2. H.

22 Anguillæ ſi in exigua aqua ſtabulentur, intereunt. 8. de Hiſt. c. 2. H.

23 Anguillæ uita protrahitur uel ad ſeptem, octoq; annos. 8. de Hiſt. c. 2. H.

24 Anguillarum motus cōficitur duabus pinnulis & reliquo corporis impulſu, & quomodo in aqua & in terra moueātur, habes. de Cōm. animal. Greſ. c. 2. E.

ANGVIS.

1 Angues uolare narrantur circa Aethiopiam. 1. de Hiſt. c. 5. C.

2 Anguis uernatio ſenectus appellatur. 5. de Hiſt. c. 17. B.

3 Angues in Aphrica boues ipſos abſumūt, ut ex oſſibus repertis cognoſcitur. Adeoq; ingentis magnitudinis ſunt angues, ut triremes inſectentur, & euertant aliquando. 8. de Hiſt. c. 28. C.

4 Anguem rapit Buteo. 9. de Hiſt. cap. 1. D. Quære Serpens. Draco.

ANGVLVS. Oculi. Quære Oculus. 4. 5. ✳.

ANIMA.

1 de Anima, qua animal eſt, tractandum eſt illi, qui de natura conſyderat. 1. de Partib9. cap. 1. H.

2 Anima diſcedente, animal deſinit eſſe. 1. de Part. cap. 1. H.

3 Anima omnis an ſit naturalis ſcientiæ ſubiectum, quæritur. 1. de Part. c. 1. O.

4 Anima non omnis natura eſt, ſed aliqua eius pars una, ut plures. 1. de Part. cap. 1. P.

5 Animæ gratia corpus eſt conditum. 1. de Part. c. 5. E.

6 Animam eſſe in corpore igneo, quomodo dicatur, habes. 2. de Part. c. 7. B.

7 Animæ officium eſt alere & mouere. 2. de Part. c. 7. B.

8 Animæ ſentientis pars quomodo eſt. 3. de Part. cap. 5. A.

9 Anima uegetabilis æque animalibus & plantis ineſt. 2. de Generatione. cap. 4. R.

10 Anima uegetatiua aſſimilatur arti in generatione. 2. de Gen. c. 4. R.

11 Animam uegetatiuam primo habet fœtus deinde ſenſitiuam deinde rationalem. 2. de Gen. c. 3. A.

12 Anima melior corpore eſt. 2. de Gener. cap. 1. M.

13 Animæ nil eſt, quod non in aliqua parte corporis ſit. 2. de Gen. c. 1. H.

14 Anima non poteſt eſſe in alio, niſi in eo, cuius eſt. 2. de Gen. c. 1. M.

15 Animæ ut differunt inter ſe nobilitate & ignobilitate, ſic & earum corpora. 2. de Gen. cap. 1. B.

16 Anima unde proueniat in corpore, habes. 2. de Gen. c. 3. per totum.

17 Anima intellectiua extrinſecus accedit, eaq; ſola diuina eſt, nihil enim cum eius actione cōmunicat actio corporalis. 2. de Gen. cap. 3. B.

18 Animæ particeps corpus diuinius eſt, ꝙ elementa. 2. de Gen. c. 2. B.

19 Anima ubi ſit, & quomodo ptes corporis gubernet, oſtenditur. de Cōm. animal. Mot. c. 5. per totum.

20 Anima non neceſſario eſt in quolibet mēbro. de Cōm. animal Mot. c. 2. E.

21 Anima quomodo moueat corpus, habes. de. Cōm. animal. mot. c. 2. E.

22 Animæ motricis origo a corde eſt. de Cōm. animal. mot. c. 3. B. Quære Animus Intellectus. ✳.

ANIMAL.

1 Animalium partes aut incompoſitæ ſunt, quæ ſcilicet in ſibi ſimiles partes diuiduntur, ut caro in carnes, & ob eam rem ſimilares appellantur, aut ſunt compoſitæ, quæ aptæ ſunt ſecari in partes diſſimiles, ut manus non ſecatur in man9. Quapropter eas diſſimilares appellamus, quo in genere ſunt membra animalis. 1. de Hiſt. c. 1. A. &. 2. de Part. c. 1. A.

2 Animalium ſpecie differentium partes differunt aut magnitudine, aut paruitate, aut exceſſu, aut defectu, aut colore, aut figura. 1. de Hiſt. c. 1. B.

3 Animalia partes eaſdem habent, licet ſitu differant, ut māmæ quibuſdam in pectore ſunt, quibuſdam in feminibus. 1. de Hiſt. cap. 1. C.

4 Animalium partes ſimilares aut molles ac humidæ ſunt, aut ſiccæ & ſolidæ. 2. de Hiſt. cap. 1. C.

5 Animalia quædam prius uiuunt in humore, deinde forma mutata, foris incipiūt uitam agere, ut aſili, qui ex culicibus paluſtribus proueniunt. 1. de Hiſt. c. 1. D.

6 Animalia quædam ſtabili ſede degūt, quædam uaga. Stabili, inquā, ut quædam, quæ in aquis degunt, uaga, ut terræſtria. 1. de Hiſt. cap. 1. E.

7 Animalium terræſtrium alia uolucria, alia pedeſtria, & pedeſtrium alia greſſibilia, & alia reptilia, alia tractilia. 1. de Hiſtoria. cap. 1. E.

8 Animal nullum nouimus, quod ſit tantū uolucre, ſicut piſcem tantum natatilem. 1. de Hiſt. cap. 1. E.

9 Animalium differentiæ & conuenientiæ ratione partium tam eiuſdem ſpeciei, ꝙ alterius ſpeciei, ratione etiam uictus, & uitæ, ratione morum & proprietatum, ponūtur. 1. de Hiſt. c. 1. per totum.

10 Animalium partes differentes ſpecie conueniunt inter ſe proportione, ut oſſi in greſſibilibus correſpondent ſpinæ in piſcibus. 1. de Hiſt. c. 1. C.

11 Animalibus omnibus cōmunes ſunt partes illæ, una, qua cibus recipitur, & altera, in quam deuoratur. Prior os appellatur, poſterior uentriculus. 1. de Hiſt. c. 2. A.

12 Animalia omnia humorem habent, quo ſi per uim aut per naturā ipſam priuētur, in perniciem agatur animal, neceſſe eſt. Non tamen humor hic omnibus idem eſt, ſed proportione idem. 1. de Hiſtoria. cap. 4. A.

13 Animalia pilis intecta generant perfectū animal. 1. de Hiſt. c. 5. A.

14 Animalium alia generant animal, alia ouū, alia uermem. 1. de Hiſt. c. 5. A.

15 Animal quæ pariūt, uiuipara dici poſſunt. 1. de Hiſt. c. 6. A.

16 Animal nullum eſt, quod ſpecies plures ſub ſe contineat. 1. de Hiſt. c. 6. A.

17 de Animalibus quæ traduntur, quomodo tradenda ſint, oſtenditur. 1. de Hiſtor. cap. 6. B.

18 Animalium tam quadrupedum ꝙ multipedum motus per diametrum agitur, quomodo ſubſiſtere etiam ſolent. 2. de Hiſtor. cap. 1. D. Quære Diametros. 1.

19 Animalia incipiunt incedere a dextris partibus. 1. de Hiſt. c. 1. D.

20 Animal bicorne & ſolipes nullum adhuc uiſum eſt. 2. de Hiſt. c. 1. G.

21 Animalium partes ſuperiores ſunt a capite uſq; ad exitum excrementorum, inferiores uero partes ſunt reliquum corporis. 2. de Hiſt. c. 1. L.

22 Animalium ſumma genera ſunt ſanguineum & exangue. 2. de Hiſt. c. 15. A.

23 Animalia ſpecie differentia partes ſuas ſpecie diuerſas habent, aut proportione eaſdem, aut genere eaſdem, ſpecie uero diuerſas. 2. de Hiſt. c. 1. A.

24 Animalia quædam effigie inſolita uiſa ſunt aliquando in mari a piſcatoribus, quæ quia rara ſunt inuentu, non conſtituuntur in genus. 4. de Hiſt. cap. 7. C. Quære Veretile.

25 Animalium ſanguine carentium plura ſunt genera ꝙ ſanguineorum. 4. de Hiſt. cap. 1. A.

26 Animalia quæ habent ſexus maſculini & fœmenini differentiam, oſtenditur. 4. de Hiſt. c. 11. per totum.

27 Animalium uox & ſonus & locutio quo differant, & quæ animalia uocem & locutionem habeant, & quæ tantum uocem, quæ ſonum, quæ ſonum & non uocem, habes. 4. de Hiſt. c. 9. per totum.

28 Animalia omnia pedeſtria & ſanguinea dormire & uigilare, ſenſu percipitur. 4. de Hiſt. cap. 10. A.

29 Animalium generationes uariæ ac multæ ſunt. 5. de Hiſt. c. 1. C.

30 Animalia quædam generantur excremētis adhuc intra animalia exiſtentibus, ut uermes. 5. de Hiſt. c. 1. B.

31 Aīalia hoc cōmune hn̄t cum ſtirpibus ſeu plātis, ꝙ ſicut plantæ quædā ſua ſpōte ꝓueniūt, q̄dā ex aliis gn̄antur, ſic aīalia quædā ex aliis animalibus generantur, quædam uero ſua ſponte, nullo cognationis ſemine antecedente, ut ex putrefacta terra aut ſtirpe. 5. de Hiſt. c. 1. A. B.

32 Animal quæ pariunt, diutius morantur in coeundo, ꝙ quæ pariunt ouum. 5. de Hiſt. cap. 5. A.

33 Animalia quædam licet ignem inambulēt, non tamē conſumuntur ab igne, ſed potius illum abſumunt. 5. de Hiſt. cap. 19. F. Quære Salamandra.

34 Animalium omnium cōmune eſt, ut cupidine & uoluptate rei uenereæ maxime geſtiant, atq; incitentur. 6. de Hiſtor. cap. 18. A.

35 Animalia quomodo, & quibus alantur, dum ſunt in utero, habes. 7. de Hiſt. cap. 8. per totum.

36 Animalium differentiæ unde ſumantur, habes. 8. de Hiſt. c. 1. per totum. & 1. de. Part. c. 2. 3. & 4. per totum.

37 Animalia quædam nullum aliud munus habent, ꝙ ut procreent. 8. de Hiſtor. c. 1. B.

38 Animalium omnium ſtudium & uita uerſatur in duobus, ſcilicet in procreando

prolem & alendo eandem .8. de Hiſt. cap.1.C.

40 Animalia quædam ambiguæ uitæ ſunt, quæ partim degunt in aquis, partim in terra.8.de Hiſt.cap.1.C.Quære Crocodilus.Fiber.Latax. Lutris.Satherium.

41 Animalia ſi aliqua parte uitientur a principio, q̃uis exigua quantitate ſit, modo præcipua, multum immutantur ſucceſſu temporis, ut in caſtratis patet, qui in fœminam quodãmodo mutantur, q̃uis exigua pars ſint teſticuli.8.de Hiſt.cap.2.B.&.1. de Gen.c.2.B.

42 Animalia omnia appetentiora ſunt ueneris uerno tempore q̃ alio.8.de Hiſt.cap. 12.B.

43 Animalium actiones, circa quas uerſant̃, quæ præcipuæ ſint, habes.8.de Hiſt.cap. 12.per totum.

44 Animalium quorundam differentiæ pro locorum uarietate mutantur.8.de Hiſt.c. 26.&.29.per totum.

45 Animalium eorum mores euidentiores ſunt, quæ diutius uiuunt.9.de Hiſto.cap. 1.A.

46 Animalia fera non pugnarent etiam inter ſe, neq; cum homine, ſi abunde illis cibus ſubminiſtraretur, quod in Aegypto faciunt.9.de Hiſt.c.1.C.

47 Animalia etiam alia ab homine differentias ſignificandi inter ſe uiciſſim poſſunt cognoſcere.9.de Hiſt.c.1.A.

48 Animalium amicitiæ & inimicitiæ ex quibus cauſis proueniant, & quæ animalia inter ſe inimicitias gerant, quæ amica inter ſe ſint, habes.9.de Hiſt.c.1.per totum.

49 Animalia ſicut pro ſuis affectib9 agunt, ſic pro ſuis actionibus afficiuntur, quod exẽplo gallinæ oſtenditur.9.de Hiſt.cap.49. A.Quære Gallina.8.

50 Animalium inceſſus multum inter ſe diſcrepant, nec eſt unus ſpẽ motus, multum enim inter ſe diſtant, ingreſſio, natatio, uolatio, & reptio.1.de Part.c.1.B.

51 Animal definit eſſe animal, q̃primum anima a corpore diſceſſit.1.de Partibus. cap.1.H.

52 Animalium partes ſic aut ſic coniungi, dixit Empedocles, quia ſic accidebat, ignorans ſemen genitale, quia a tali ſpecie animalis deciditur, talem aut talem diſpoſitionem partium uirtute continere.1.de Part.c.1.D.E.

53 Animalis pars nulla relinquitur, anima diſcedente, quæ ſit eiuſdem rationis cũ illa, quæ erat, quando anima erat in animali.1. de.Part.c.1.H.

54 Animalis corpus inſtrumentum quoddã eſt.1.de Part.c.1.L.

55 Animalium de partib9 tractatio unde ſumenda eſt, & ex quibus cauſis, oſtenditur. 1.de Part.c.1.per totum.

56 Animalium partes non a fortuna aut a caſu ſic conſtare, ut conſtant, ſed a natura & cauſa, oſtenditur .1. de Partibus .cap.1. per totum.

57 Animalium genus unde ſumendum ſit, habes.1.de Part.c.4.per totum.

58 Animalium & eorum partium cognitio miras affert uoluptates, & iocundiſſima eſt, & ideo nec uilium animaliũ cognitio, nec partium aut uaſorum naturalium ſpeculatio ſpernenda ſed amplectenda eſt.1. de Part.c.5.per totum.

59 Animalium partes aliæ ſunt inſtrumentariæ, aliæ ſenſoriæ.2.de Part.c.1.C.

60 Animalium partes tam quæ ex ſimilarib9, q̃ quæ ex diſſimilaribus conſtant, quibus officiis & muneribus fungantur, habes.2. de Part.c.1.per totum.

61 Animal non poteſt eſſe, quod omnino ſenſu caret.2.de Part.c.1.D.

62 Animalium diuerſarum ſpecierum partes ſibi proportione correſpondẽt.2.de Part. cap.1.E.

63 Animalia eiuſdem ſpeciei multum inter ſe differunt, ſi ſanguis illorum differat, & eiuſdẽ animalis partes inferiores a ſuperioribus differunt ſanguine.2.de Part.c.2. A.B.Quære Sanguis.38.

64 Animalis dextra pars calidior & ualidior eſt q̃ ſiniſtra.2.de Part.c.2.B.

65 Animalia ſanguinem calidum & tenuem habentia animoſiora ſunt, & prudentiora, dilutum ſanguinem habentia aut nullum timida, multum uero ſanguinem & fibris refertum habentia animoſa & iracunda & fortia ſunt. 2.de Part.c.4.A.B. Quære Taurus.

66 Animal & omne uiuens neceſſe eſt, ut habeat partem, qua cibum recipiat, & qua excrementum reddat, & mediam inter has, in qua ſit uitæ principium.2.de Partibus.cap.10.A.

67 Animalia quædam armata a natura ſunt, & ea arma potiora & meliora ſunt in maribus q̃ in fœminis.3.de Partibus.cap.1. B.& cap.2.per totum.

68 Animalis partes ſuperiores & inferiores, anteriores & poſteriores, dextras & ſiniſtras ſecundum nobilius & melius diſtinguimus.3.de Part.c.3.C.

69 Animalia multa ſe tuentur excrementis, quæ ex aluo fundunt, ut bonaſſus.3.de Partibus.cap.2 .B. Quære Bonaſſus.4.

70 Animalis dextra pars calidior eſt, quia uentriculus dexter cordis plurimum & calidiſſimum ſanguinem habet. Siniſtra uero debilior, quia uentriculus ſiniſter frigidum & exiguum ſanguinem continet.3. de Part.cap.4.F.

71 Animalium partes quæ flecti debent, carne uacant.3.de Partibus.cap.9.C.Quære Lumbi.3.

72 Animalia quædam plantis in uita ſimilia quæ ſint, habes.4.de.Partib.cap.4.H. I.L.M.

73 Animalia mobiliora plures habeant partes, neceſſe eſt, quia cum eorum actiones & officia plures ſint, inſtrumenta etiam plura neceſſe eſt eſſe.4.de Part.c.7.A.

74 Animal quæ pariunt, quæ ſint, habes.2.de Gener.cap.1.D.E.

75 Animal nullum generatur abſoluta quantitate, nam ſucceſſu temporis incrementum accipit.2.de Gener.c.1.F.

76 Animalis partes non ſimul omnes fiunt, ſed ſucceſſiue intra uterum, & quæ prius quæ poſterius, itẽ quid illas efficiat, habes. 2.de Gener.cap.1.H.L.M.& cap.3.per totum.

77 Animal eſt parte animæ ſenſitiua.2.de Gener.cap.3.A.

78 Animalia illa ſunt prima, quæ ſunt perfectiſſima.2.de Gen.c.4.A.

79 Animalis pars illa prius deſtituitur uita, quæ ultimo fit, econtrario illa ultimo deficit, quæ primo facta eſt.2.de Gener.cap. 4.O.Quære Cor.48.49.51.

80 Animalia quædam cur ſterilia ſint, oſtenditur.2.de Gener.c.5.D.E.

81 Animal perfectum quæ pariant, & quæ imperfectum, & quam ob cauſam, habes.4. de.Gen.cap.6.per totum.

82 Animalia mõſtroſa an plura ſint, an unũ, ex corde iudicanda ſunt, nam ſi monſtrũ unum tantum cor habet, unum animal cẽſendum eſt, ſi plura corda, plura animalia ſunt.4.de Gen.cap.4.L.M.

83 Animalia uiuaciora magna ex parte ferunt uterum diutius q̃ minus uiuacia. Viuaciora autem ſunt ſanguinea & maiora. 4. de Generatione.cap.1.A. Quære Luna.4.

84 Animalia quædam ſunt unicolora, ut illa, quorum genus totum habent unum colorem, ut leones omnes fului, alia toticolora, quæ ſcilicet, unico tãtum colore conſtant tota, ſed non omnia talia ſunt. Alia ſunt uerſicolora, alia uaria. Colores autẽ huiuſmodi unde proueniant, & in quibus, oſtẽditur.5.de Gener.c.6.per totum.

85 Animalis uita an a ſomno incipiat̃, an a uigilia, dubitatur, & ſoluitur.5.de Gener. cap.1.C.

86 Animalia mouentur alia uolatu, alia natatu, alia greſſu, alia per alios eiuſdem generis modos impelluntur.de Cõm. Animal. Mot.cap.1.A.

87 Animalia non poſſunt moueri motu locali, niſi ſit aliquid quieſcens.de Cõm.Animal.Mot.cap.1.A.B.C.D.

88 Animalis flexus, & iuncturæ ſunt ſicut cardines, & altera pars quieſcit, & altera mouetur.de Cõm.Animal.Mot.cap.1.B. Quære Nodus.

89 Animal ſi moueri debet, oportet, ut aliquid extra ipſum ſit quieſcens.de Cõm. Animal.Mot.c.1.C.D.

90 Animalia alicuius gratia mouentur. de Cõm.Animal.Mot.c.2.D.

91 Animalium motor principalis organice cor eſſe, probatur.de Cõm.Animal.Mot. cap.45.per totum.

92 Animalia a quib9 moueãtur, & quomodo moueantur ab anima, oſtenditur.de Cõmu. Animal.Mot.c.2.D.E.&.cap.3. per totum.

93 Animal conſtitutum eſt uelut ciuitas legibus bene inſtituta.de Cõm.Animal.Mot. cap.3.D.

94 Animalia a quibus moueãtur, & quomodo & quibus inſtrumentis, & quibus differentiis motuum, habes.de Cõm.Animal. Mot. per totum, & de Cõm.Animal.greſſ. per totum.

95 Animalia cur quædam parentes ſtatim ſectantur, alia uero ſero, uel uix nunq̃, habes.34.Prob.Sect.10.

96 Animalia cur quædam diutius uterum ferunt, quædam celerius pariunt, & cur id fit, habes.2.Prob.Sect.10.

97 Animalia cur quædam magno corpore conſtent, quædã uero paruo, habes.14. Prob.Sect.10.

98 Animalia cur maiora & uegetiora ſunt maris q̃ terræ, habes.34. Problemat. Sect.10.

99 Animalia fortia cur corpore duriore conſtant, habes.59.Prob.Sect.10.

100 Animalium cur quædam procreentur coitu maris & fœminæ, quædam non, habes.15.Problemat.Sect.10.&.64.Problemat.Sect.10.

101 Animalia q̃dam cur multos pariunt, ut canis, quædam paucos, ut homo, habes.16. Prob.Sect.10.
102 Animalia q̃dam eferantur a partu, alia non, & cur id fiat, habes.37.Problemat. Sect.10.
103 Animalibus quibuſcunq; domeſticis cur reſpondent fera animalia eiuſdem ſpeciei, non tamen econtrario, habes.44.Proble. Sect.10.
104 Animalia cur alia nutriantur per ſeipſa, ſtatim ut nata ſunt, alia uero nequeant, habes.57.Prob.Sect.10.
105 Animalium partes q̃ nullis inſtrumentariis officiis deputatæ ſunt, cur omnes ſeſe in orbem colligunt, habes. 9.Problemat. Sect.16.
106 Animalia cur plus creſcant in longitudinem, q̃ in aliam dimenſionem, habes.2. Prob.Sect.17.
107 Animalia recenter nata uocem cur emittunt acutiorem, habes.14.&.24.Proble. Sect.11.
108 Animalia q̃ ſuos enecant parentes. Quære Aranea.4.Phalangium.7.
109 Animalium omnium coitus quomodo peragatur. Quære Coitus.
110 Animalium omnium minimum. Quære Acarus.
111 Animalium ſingulorum partes & membra, ut cor, caput &c. Quære in ſuis quæq; dictionibus.✳.

ANIMATVM.
1 ad Animata ab inanimatis adeo paulatim ſenſimq; natura tranſit, ut ipſa continuatione confinium lateat.8.de Hiſtor.cap. 1.B.
2 Animatum melius eſt inanimato. 2.de Generatione. cap. 1.A. Quære Animal.✳.

ANIMO LINQVI. Id eſt exanimari.
Animo qui linquuntur, cur mole corporis contractiore exiſtunt, habes.2.Prob. Sect.5.✳.Ecſtatici.

ANIMOSVS.
Animoſa illa ſunt, quorum ſanguis fibris multis & craſſis eſt refertus.2.de Partib9. cap.4.B.✳.

ANIMVS.
1 Animi officium qđ ſit, habes.4.de Part. cap.10.B.
2 Animus generoſus eſt in paruis corporibus.3.de Gen.c.1.C.✳.

ANNVS.
Annus peſtilens cur euadit, cum ſol multum uaporis de terra excitauerit, habes. 22.Prob.Sect.1.Quære Peſtis.Piſcis.114. Tempus.✳.

ANSER. Auis.
1 Anſeres uerecundi ſunt & cauti.1.de Hiſt. cap.1.L.
2 Anſeres oua ſubuentanea pariunt. 6.de Hiſt.cap.2.C.
3 Anſeres tricenis diebus incubant.6.de Hiſt.cap.6.A.
4 Anſerum fœminæ tantum incubant, nec unq̃ intermittunt, ſed perpetuo fouent incubitu.6.de Hiſt.c.8.A.
5 Anſer minor gregalis eſt.8.de Hiſt.cap. 12.C.
6 Anſer gignit oua ſubuẽtanea ſine coitu. 3.de Part.c.1.F.

ANTANDRIA. Regio in minori Aſia.
in Antandria duo ſunt fluuii, quorum alter candorem, alter nigriciem affert pecoribus, q̃ ex ipſo biberint.3.de Hiſt.cap. 12.A.Quære Pſychrus.

ANTENNAE. Os in talo quorundam animalium. Quære Talus.6.

ANTENNAE. Capillamenta quædam inſectorum. Quære Papilio.1.

ANTHIAS. Piſcis.
Anthias piſcis ubi eſt, nullam ibi beſtiam eſſe, confeſſum eſt. Quo iam indicio ſpongiatores urinantur, ideoq; hunc piſcem ſacrum nominant.9.de Hiſt.c.37.B.

ANTHVS. Id eſt Florus. Quære Florus.

ANTIAE. Quære Bonaſus.4.

ANVS. Podex. Quære Podex.

AORTA VENA. Quæ minor eſt inter duas maximas in animalibus ſanguinem habentibus.
1 Aortæ uenæ pulmo cõnectitur.1.de Hiſt. cap.16.C.
2 Aortam nullam ex parte iecur attingit.1. de Hiſt.c.18.A.
3 Aorta uena de medio cordis exit.3.de Hiſt.cap.3.C.
4 Aortæ uenæ ſitus, ſedes, principium, & quas partes ipſa permeet, oſtenditur.3.de Hiſt.c.4.per totum.
5 Aorta uena neruoſa eſt, & poſtrema eius neruis omnino conſtant.3. de Hiſtoria. cap.5.A.
6 Aorta minor eſt duarum principalium.3. de Partibus.c.4.E.
7 Aorta uena & maior primo recipiunt ſanguinem a corde, reliquæ uero earum ſoboles ſunt.3. de Part.c.4.G.Quære Vena.4.✳.

APER. Piſcis.
1 Apri branchiæ quot ſint, habes.2.de Hiſtor.c.13.B.
2 Aper piſcis in Acheloo fluuio uocem uidetur emittere, ſed non eſt uox, ſed ſon9, quem branchiarum attritu efficit. 4. de Hiſt.cap.9. B.

APER. Sus ferus & ſylueſter.
1 Apro ad triennium probitas cocundi perdurat, & de eodẽ plura habes.5. de Hiſt. c.14. E.
2 Apro coeunti prodeſt ordeũ pabulo datum.6.de Hiſt.c.18.F.
3 Aper non eſt in Aphrica.8.de Hiſtor. capit. 28.A.
4 Aper quacũq; ætate caſtretur, nihil refert. 8.de Hiſt.c.50.A.
5 Aper animoſus, iracundus, & furibundus eſt, quia ſanguinem multis fibris refertũ habet.2.de Part.c.4.B.
6 Apri mares dentes habent exertos, fœminæ uero non.3.de Partib.c.1.B. Quære Sus.✳.

APEDES. Aues.
1 Apedes aues dictæ ſunt a paruitate pedũ. Valet autẽ hoc genus auiculæ plurimũ pennis.1.de Hiſt.c.1.F.
2 Apes apparet omnibus anni temporibus. 1.de Hiſt.c.1.F.Quære Cypſellus.

APES. Inſectum notiſſimum.
1 Apes domicilium ſibi parant.1.de Hiſto. cap.1.G.
2 Apes ciuiliter degunt ſub duce.1.de Hiſtor.c.1.G.
3 Apes melle & quibuſdam aliis dulcibus aluntur.1.de Hiſt.c.1.G.
4 Apes exangues ſunt.1.de Hiſtor. animal. cap.4. A.
5 Apes membrana arida uolant.1.de Hiſt. cap.5.C.
6 Apes cibo ſui generis ueſcuntur.1.de Hiſtor.c.1.G.
7 Apum penna renaſci nõ poteſt aut reparari, poſtq̃ euulſa eſt.3.de Hiſt.c.12.A.
8 Apum aculeo detracto, nullus alius renaſcitur, ſed intereant, neceſſe eſt.3. de Hiſt. cap.12.A.
9 Apes quaternas alas habent.4.de Hiſtor. cap.7.B.
10 Apes detectas habent alas.4.de Hiſtor.c. 7.B.Quære Vaginipennis.
11 Apes odorant.4.de Hiſt.c.8.E.
12 Apes ad nullam rem putridam ſolent aduolare, ſed dulcia petunt.4.de Hiſtor. capit.8.E.
13 Apes dormiunt.4.de Hiſt.c.10.C.
14 Apes quidam dicunt generari per coitum, alii ſine coitu, & deportare fœturam exiſtimant ex floribus aut callyntri, aut harundinum, aut oleæ. Argumentumq; afferunt, q cum oliuarum prouentus ſit largior, tunc examina pluria prodeant. Alii aliter earum generationem fieri dicunt. 5. de Hiſtoria animal.cap.21. per totum. & .3.de Generatione.cap. 10. per totum. Quære Nymphæ.
15 Apum duces duplici differentia ſunt, nã alii fului ſunt, qui præſtantiores ſunt, alii nigri & magis uarii .5. de Hiſtor. capit. 21.A.
16 Apes aculeum habent, & eo utuntur læſæ. Apum uero duces habent quidem, ſed non eo utuntur. Vnde quidã exiſtimant, eos illo carere.5.de Hiſt.c. 21.A.
17 Apum plura ſunt genera, optimæ tamen ſunt, quæ breues, uariæ, & compactiles in rotunditatem ſunt. Secundum genus longæ, & ueſpis ſimiles. Tertium genus fur nuncupatur. Quartũ fucus præcipua magnitudine, ſed nullo armatus aculeo & ignauus.5.de Hiſt.cap.22.A.
18 Apum unum examẽ plures duces habet, ipſumq; perit examen, ſi duces uel non ſatis habeantur.5.de Hiſt. c.22.B.
19 Apum duces non tam ſunt neceſſarii examini ad regendũ, q̃ ad fœturam, ut quidam dicunt.5.de Hiſt.c.22.B.
20 Apes conſtruunt fauos e floribus, cerã ex arborum lachryma, mel ex rore.5.de Hiſtor.cap.22.B.
21 Apes ſine detrimento florum mel colligunt.5.de Hiſt.c.22.B.
22 Apes quomodo fœtificent, habes.5.de Hiſtor.c.22. B.
23 Apum uita ſex annorum eſt, aut ſeptem. Quod ſi examen decem annos durauerit, proſpere actum eſſe exiſtimabitur.5. de Hiſt.c.22. C.
24 Apes quædã in Ponto ſunt, quæ bis menſe mellificant. Aliæ item apes ſunt apud Themiſcyram circa Thermodontem amnem, quæ in alueis & in terra fauos faciunt.5.de Hiſt.c.22. C.
25 Apes fauos conſtruunt cellis ſexangulis.5 de Hiſt.c.23.A.
26 Apum ſoboles augentur imbribus uere ſerotino.5.de Hiſtor.c.22.B.&.3. de Generat.c.10.E.
27 Apes nullis putridis rebus aſſident. 8

de Hiſt.c.11.A.
28 Apes dulci tm̃ ueſcuntur, aquã etiã inde
libentiſſime hauriunt, ubi fontes puriſſi-
mi ſunt.8.de Hiſt.c.11.A.
29 Apes ægrotant, cum ſyluæ flores erugino
ſos tulerint, atq; etiã tẽporibus ſiccis.8.de
Hiſt.cap.27.A.
30 Apum alueis quæ beſtiolæ innaſcantur,
quæ fauis noceant, habes .8. de Hiſtor.
cap.27.A.
31 Apes ceſſant a labore, & latent ab occa-
ſu uergiliarum uſq; ad uer.8. de Hiſtor.
cap.14.A.
32 Apes pugnant acerrime apud ſuos alue
os, & hoſtes necant. Intereunt, quæ per
cuſſerint, quandoquidem ſine inteſtini e-
ruptione aculeus infixus iunctus cum al-
uo ſtringatur, alioqui apis interit .9. de
Hiſt.c.40.I.
33 Apes ſuo aculeo necant maxima anima
lia. Iam enim equum interfecere.9. de Hi-
ſtor.c.40.I.
34 Apes mundiſſimæ omnium animalium
ſunt.9.de Hiſt.c.40.I.
35 Apes duobus temporibus maxime melli-
ficãt, uere ſcilicet & autumno.9. de Hiſt.
cap.40.M.
36 Apes redduntur ſolicitiores, ſi pauci fuci
ſint, q̃ ſi fuci nulli ſint.9.de Hiſtor. cap.
40.M.
37 Apes minus fœtificant, ſi uer ſerotinũ ſit,
aut ſquallores, aut rubigo inciderit. 9. de
Hiſt.c.40. O.
38 Apes nullũ animal fugiũt, niſi ſui generis,
p̃liantur em̃ inter ſe, & cum ueſpis, ſed cũ
furi ſunt, nec ſibiinuicẽ, nec ullis aliis iniu
riantur.9.de Hiſt.cap. 40.I.
39 Apũ gñã, & quo ſtudio fauos ædificent,
a quibus etiam apes lædantur, quomodo
cellas conſtruant, quomodo fauos caden-
tes fulciant, quibus hoſtibus infeſtentur,
quo tempore mella conficiant, & ex qui-
bus hærbis ceram conficiant, quomodo
omnes cum regibus egrediantur, quæ ra-
tio examinum, quibus floribus delectẽn-
tur, unde mella colligant, quomodo incu-
bent, & foueant fœtus, quomodo etiã pu
gnent, habes.9.de Hiſt.c.40.per totum.
40 Apes an audiant, incertum eſt.9.de Hiſt.
cap.40.O.
41 Apes officioſiſſimæ ſunt, præ cæteris ani-
malibus omnibus.9.de Hiſt.c.38.A.
42 Apum ſex genera ſunt.9.de Hiſtor.cap.
40 . A .
43 Apes quomõ ſuum alueum conſtruant,
habes.9.de Hiſt.c.40.B.C.
44 Apum reges nunq̃ prodeunt foras, aut ci
bi gratia, aut alia cauſa, niſi cum tota ple
be, & ſi cum pergunt, rex forte aberrarit,
omnes inquirunt, odoratuq; ſagaci perſe
quuntur, donec inueniãt. Geſtant autem
ip̃m cũ uolare nõ p̃õt, & ſi perierit, oẽs diſ
cedũt, nec mel cõficiũt.9.de Hiſt.c.40.C
45 Apum faui, & earũ incubitus qualis ſit,
habes.9.de Hiſt.c.40. E. F.
46 Apibus iniuriam maxime inferunt, hirũ-
do, merops, qui & apiaſter, parus auicula,
& ranæ lutariæ eas rapiunt, cum ad a-
quam acceſſerint. 9. de Hiſtor. animal.
cap.4.I.
47 Apes non petunt plura genera florum eo
eodem profectu, ſed ſingulis profectibus
ſingula.9.de Hiſt.c.40. C.
48 Apes cum migrare omnes debent, uox
quædam ſolitaria & peculiaris aliquot die
bus ante fit, & biduo aut triduo paucæ
circum alueum uolant, cum migrant, cõ-
glomerantur circa regem. Aquam apes
portant, cũ prolẽ nutriunt. Nullius anima
lis carnẽ tangunt. Aeſtiuo præcipue tem
pore operantur, nec obſonium appetunt.
9.de Hiſt.c.40.H.
49 Apes melle & ceragine paſcuntur.9. de
Hiſt.c. 40.A.
50 Apes medium tenent inter reges & fucos
3.de Part.c.10.G.
51 Apes omnes aculeo armantur.3.de Gen.
cap.10. B.
52 Apum ducis cella nouiſſime cõſtruitur.
3.de Gen.cap.10.E.
53 Apum duces ſimiles ſunt fucis magnitu-
die, aculeo uero apibus.3.de Gen.c.10.D
54 Apum partus ubi contineatur, habes. 4.
de Gen.c.4.B.
55 Apum uermiculis quid accidat, habes. 3.
de Gen.c.9.C.
56 Apes uropygio carent.de Com. animal.
greſſ.c.3. D. Quære Mel.✳.
APEX.Pro criſta.
Apex quibuſdam animalibus eſt in ca-
pite, aliis deeſt.1.de Hiſtor.c.1. B. Quære
Criſta.1.Galerita.1. Gallus.17.
APHACA. Quære Ouis.25.
APHARAEVS.Quære Thũnus.4.
APHRICA. Tertia orbis terreni pars.
1 in Aphrica nõ aper, nõ ceruus, nõ capra
ſylueſtris eſt.8.de Hiſt.c.28.A.
2 Aphrica multiformes feras gignit. Nam
cum penuria aquarũ laboret, ad eundem
locum bibendi cauſa plures feræ concur
runt, & mitiores redduntur bibendi deſi
derio, & inter ſe coeunt diuerſarum

ſpecierum animalia. Vnde prouerbio
quodam dicitur. Semper Aphrica af-
fert aliquid noui. Potum autem feræ
Aphricæ appetunt cõtra aliorum anima
lium naturam hyberno tempore magis q̃
æſtiuo, inſuetũ namq; iis eſt bibere æſta-
te, propterea ꝙ imbres fieri non ſoleant
æſtate.8.de Hiſt.cap.28. C.&.2.de Gene
ratione.cap.5.C.
3 in Aphrica cur ſi quis iuxta mare foderit,
principio dulcem aquam inueniet, poſt
ſalſam, habes . 20.Prob.Sect.23. Quære
Anguis.3.Fera.2.✳.
APHRICVS. Ventus, qui & Lybs dicit.
Aphricus cur ſi circa æquinoctiũ ſpirarit,
aq̃ fiat, neceſſe eſt.28.Prob.Sect.26.✳.
APHRODITE.Quære Venus.
APIASTER.Auis.Quære Merops.
APIVM.Herba.
1 Apium recipit aquam ſalſam. 1.Prob.
Sect.20.
2 Apium ſi quis radice tenus circũfodiat,
partiq; imæ panicum undiq; ingerat, dein
de terram accumulet, atq; irriget, cur ra-
dices mira magnitudine adoleſcant, ha-
bes.8.Prob.Sect.29.
APLYSIAE. Spongiæ. Quære Spon-
giæ.14.
APLVA.Piſcis.
Aplua quomodo generetur, & ex quo, &
quando capiatur, & appareat, oſtenditur.
5.de Hiſt.cap.5.A.B.
APODES.Aues, quæ & apedes. Quære
Apedes.Auis.1.Cypſellus.
APORCELLVM.
Aporcellũ eſt porcellus læſus & deprauа
tus in utero.2.de Gener.cap.6.G.
APPENDIX.Pars illa, quæ quibuſdam
animalibus pendet.
Appendices quibus auibus inſunt, aut
non, aut quibus piſcibus, & ubi, oſtendi-
tur.2.de Hiſt.cap.17.D.G.
APPETITVS.
Appetitus ſeu appetitio eſt præcipua cau
ſa motus animalium. Ipſe tamen non mo
uet localiter, ſed excitatur ab obiectis, &
præparat affectiones.de Commu.animal.
mot.cap.2.per totum.✳.
APRIA. Virus, quod ſubantes porcæ e
genitali emittunt.
Apriam uirus quoddam emittunt ſues,
quando ſubant, id eſt libidine incitantur.
6.de Hiſt.cap.18.C.
APRILIS. Menſis. Quære Piſcis.55.
Vacca.15.
AQVA, AQVEVS.A.VM.
1 in Aquis quædam oriuntur, quæ mutata
forma, foris incipiunt uitam agere, ut a-
ſili, qui p̃ueniunt ex culicibus paluſtribus.
1.de Hiſt.cap.1.D.
2 Aqua iuuat ad generandum oues mares
aut fœminas.6.Hiſt.cap.19.A
3 Aqua feruens uehemẽtius calefacit, q̃ flã-
ma, ſed celerius refrigeratur, & congelaſ-
cit q̃ oleum.2.de Part.c.2.F.
4 Aqua coagulatur, aut craſſeſcit calore.2.
de Generatione.ca.2.A.
5 Aqua p̃mixta cum oleo craſſa & alba red-
ditur.2.de Generatione.cap.2.B.
6 Aquea omnia concreſcunt frigore.2.de
Generatione.cap.2.A.
7 Aqua uitalior eſt q̃ terra.2.de Generatio
ne.c.11.A.
8 Aqua multiformiora habet animalia q̃
terra.3.de Generatione.cap.11.A.
9 Aquã quæ animalia incolant, habes.3.de
Generatione.cap.11.B.
10 Aqua quia plurimum ea utuntur anima
lia, multum intereſt, qualis ſit. Vnde aquæ
crudæ & frigidæ aut ſterilitatem aut fœ-
mineum partum efficiunt.4.de Genera-
tione.cap.2.B.
11 Aquæ calidæ pilum faciũt albũ, frigidæ ni
grum.5.de Generatione.cap.6.B.
12 Aqua putrefieri poteſt. 5. de Generatio.
cap.4.A.
13 Aquã mutare cur graue & p̃iculoſum eſt,
aerem mutare non eſt graue, habes.13.
Prob.Sect.1.
14 Aqua corporibus eſt alimento. 13.Prob.
Sect.1.
15 Aquarum mutationes cur faciunt, ut pe-
diculi, in quibus haberi poſſunt, abun-
dẽt, habes.16.Prob.Sect.1.
16 Aqua frigida qui lauantur hyeme, cur fri-
gent, quandiu lauantur, deinde todo die
tuti a frigore ſunt, econtrario uero illis
accidit, qui calida lauantur, habes. 29.
Prob.Sect.1.
17 Aqua mutata, cur colorem mutant quæ-
dam animalia, quædam non mutant, ha-
bes.7.Prob.Sect.10.
18 Aqua frigida cur magis obſtrepit q̃ cali-
da ab eodem fonte aut uaſe profluẽs, ha
bes.10.Prob.Sect.11.
19 Aqua frigida quæ irrigantur, cur dulcio-
ra prouenire poſſunt, q̃ quæ tepida aqua,
habes.29.Prob. Sect.20.
20 Aqua ſalſa frigida bibi non poteſt. calefa-
cta aut refrigerata poſtq̃ calefacta eſt, bi-
bi poteſt.14.Prob.Sect.23.
21 Aquæ poſitæ iuxta mare cur dulces po-

tius q̃ ſalſæ reperiuntur, habes.10.Prob. Sect.23.

22 Aqua cur ſalſa profluere nequit, habes. 20.Prob.Sect.23.

23 Aqua cur minus candet,ſi moueatur, etiã Homeri teſtimonio, habes. 23.Prob. Sect.23.

24 Aquas ſalſiores cur continent loca auſtrum uerſus ſpectantia,habes. 25.Prob. Sect.23.

25 Aqua ſalſa cur magis ſupernatat uino dulci q̃ auſtero, oſtenditur. 26.&.27.Prob. Sect.23.

26 Aqua calida ſi perfundamur,cũ prius uncti fuerimus, cur minus calidã ſentimus, habes.1.Prob.Sect.24.

27 Aqua licet calidior ſit q̃ flãma,ligna tamẽ cur deurere nequit,ut flamma, habes.3. Prob.Sect.24.

28 Aqua feruens cur liquefacere non poteſt, quæ uenter liquefacit, habes. 4.Prob. Sect.24.

29 Aqua feruentiſſima cur in continentium uaſorum fundis non urit, oſtenditur.5. Prob.Sect.24.

30 Aqua etiam cur minori igni calefacta feruet, & bullat æſtate q̃ hyeme, habes.6. Prob.Sect.24.

31 Aqua calida cur rugare cutẽ poteſt,ignis non poteſt, oſtenditur. 7.Prob.Sect.24. Quære Artanæ aquæ.

32 Aqua feruens cur non expaflat freſſum omne,lenticula tamen ſolida expaflatur, oſtenditur.9.Prob.Sect.24.

33 Aqua calida potius q̃ frigida coagmentãtur lapides,& cur fiat,oſtẽditur. 11.Prob. Sect.24.

34 Aqua cur calidior ſentitur,ſi quis tenens pedem intra eam moueat, q̃ ſi quieſcat, oſtenditur.12.Prob.Sect.24.

35 Aqua quam ſol tepefecerit,cur minus ſalubris eſt balneo, oſtenditur. 14. Prob. Sect.24.

36 Aqua cur tepefacta minus ſalubris eſt potui,oſtẽditur.15.Prob.Sect.24.

37 Aquæ feruidæ cur magna ex parte ſalſæ eſſe ſolent,habes.18.Prob.Sect.24.

38 Aqua calida cur ſi abſceſſus perfuſus immutatur,purulentus eſt,ſi uero non, non dum purulentus eſt.31.Prob.Sect.1.Quære Elementum.Pluuia.✳.

AQVALICVLVS.Ventris.

Aqualiculus eſt poſtremum abdominis ſeu ſuminis.1.de Hiſt.c.13.A.

AQVATILE.Animal in aquis degens.

1 Aquatilium duplex eſt ordo, nam alia in fluido degunt, & uictum petunt ex humore, quem per uices recipiunt, & reddunt,nec uiuere poſſunt,niſi uerſentur in humore. Alia degunt quidem in fluido, uictumq; inde emoliuntur, ſed aerem, non humorem recipiunt, & foris parere ſolent, ut Crocodilus,& lutris. 1.de Hiſt.cap.1.D.

2 Aquatiliũ quædam ſunt greſſibilia,ut Latax,& Crocodilus, quædã nullis pedibus nituntur,ut Natrix,quædam uolucres,ut Mergi.1.de Hiſt.c.1.D.

3 Aquatiliũ alia marina,alia fluuiatilia, alia lacuſtria,alia paluſtria.1.de Hiſt.c.1.C.

4 Aquatilium nullum eſt, quod terram cibi cauſa petat, & aquam recipiat.1.de Hiſt.cap.1.D.

5 Aquatilium plura uiuunt ſaxis affixa. 1. de Hiſt.cap.1.E.

6 Aquatilium quædam perpetuo ſaxis adhærent,ut conchæ,quædam interdum,ut urtica.1.de Hiſt.c.1.E.

7 Aquatilium quibuſdam nãdi uis tributa eſt,quædam ambulare poſſunt.1.de Hiſt. cap.1.E.

8 Aquatilia guſtant,odorant, & audiunt.4. de Hiſt.cap.1.G.

9 Aquatilia dormiũt,licet exiguo ſomno indigeant.4.de Hiſt.cap.10.A.

10 Aquatilium & terreſtrium differentiæ unde ſumantur,habes.8.de Hiſt.cap.1.C.

11 Aquatilia ſpirantia nõ refrigerãtur aqua, ſed aere,atq; aquam tranſglutiunt cum cibo.8.de Hiſt.cap.2.B.

12 Aquatilium omnium uictus qualis ſit, & quibus locis,& quomodo illum parẽt,habes.8.de Hiſt.c.2.per totum.

13 Aquatilia,quidam dixerunt, eſſe calidiora q̃ terreſtria,quia loci frigiditas naturæ calore penſetur.2.de Part.c.2.C.

14 Aquatilibus ſpina eſt pro oſſe.2.de Part. cap.6.B.

15 Aquatilia quædam reſpirant, & pulmonem habent,ut balena, delphinus, & cete.3.de Part.cap.6.A.Quære Piſcis.✳.

AQVILA.Auis.

1 Aquilæ oua terna pariunt, ſed pullos binos excludunt, ut uerſu, quem ad Muſæum referunt, conſtat. 6. de Hiſt. cap.6.A.

2 Aquila quamuis magna ex parte binos pullos excludat, tres tamen uiſi ſunt aliquando pulli.6.de Hiſt.c.6.A.

3 Aquila licet ædat terna oua, excludit binos pullos, educat unum. 6. de Hiſt. cap.6.A.

4 Aquila alterum e pullis expellit tedio nutriendi.Nam aquilæ dum nutriunt, degenerant, ungueſq; eis inuertuntur paucis diebus,& pennæ albeſcunt,ideo merito ſuos odere pullos. Eiectum pullum Oſſifraga excipit, & educat.6.de Hiſtor.cap.6.A.

5 Aquila incubat tricenis diebus.6.de Hiſtor.cap.6.A.

6 Aquilarũ non omnia genera æque prolem faſtidiunt.6.de Hiſt.c.6.A.

7 Aquilam augurii præſidem bibentem inducit Herodotꝰ,ignarus ꝙ huiuſmodi genus auium rariſſime aut nunq̃ bibat.8. de Hiſtor.cap.18.A.

8 Aquilarum omĩa genera carniuora ſunt. 8.de Hiſt.cap.3.A.

9 Aquila marina mare adit & lacus,ut uictũ quærat.8.de Hiſt.cap.3.D.

10 Aquila diſſidet cum dracone,quia ueſcitur anguibus.9.de Hiſt.cap.1.C.

11 Aquila & Ardeola pugnant.9.de Hiſtor. cap.1.F.

12 Aquilæ oua frangit Sitta, & illius hoſtis eſt.9.de Hiſt.c.1.E.

13 Aquila pellam rapit. 9. de Hiſtoria. cap.1.E.

14 Aquilam ſæpe olor uincit,cum qua pugnat.9.de Hiſt.cap.1.E.

15 Aquila pugnat cum chalcide, atq; adeo acriter, ut ambæ in terram ferantur, & uiuæ capiãtur a paſtoribus. 9.de Hiſtor. cap.12.A.

16 Aquilarum tempus uolandi & operandi eſt a prandio ad meridianum, mane quieſcunt.9.de Hiſtor.c.32.B.

17 Aquilarum plura ſunt genera. Vnum, quod Pygargus ab albicante cauda dicitur,ac ſi albicillam nomines. Gaudet planis & lucis & oppidis, hinnularia a quibuſdam cognominatur,montes & ſyluas ſuis freta uiribus petit. Reliqua genera raro plana & lucos adeunt. Alterum genus magnitudine ſecundum & uiribus Planca aut Clauca nomine,cognomine anataria & morphna, id eſt næuia a macula pennæ, cuiꝰ Homerus etiã in Priami exitu meminit. Tertium genus nigricans colore, unde nomen accepit μελαιναετόσ id eſt pulla & fuluia, uiribus omnium præſtantiſſima,colit mõtes,& ſyluas,leporaria cognominatur, alit ſuos fœtus, atq; educit, pernix,cõcinna, polita, apta,intrepida, ſtrenua, liberalis, nõ inuida,modeſta etiam,nec petulans, quippe quæ non clangat,non lippiat, aut murmuret. Quartum genus percnopterus ab alarum notis appellatur,capite albicante, maior ſupradictis breuioribus alis, cauda longiore, uulturis ſpeciem refert,ſubaquila & montana ciconia nominatur. Incolit lucos degener, nec uitiis cæterarum caret,bonorum aliarũ expers,quippe quæ a coruo fugetur,uerberetur,& capiatur.Grauis eſt uictu,iners, exanimata fert corpora,famelica ſemper & querula clamitat, & clangit. Quintum genus haliaetus,id eſt marina aquila,ceruice magna craſſa,alis curuãtibus, cauda lata. Moratur in littoribus,cum id quod ceperit,ferre nequeat,in gurgite demergitur.Sextum genus gneſium,id eſt uerũ & germanum, quod ueri & incorrupti ſit ortus, nec promiſcua & adulterina.9.de Hiſtor.cap.32.B.

18 Aquilis ſeneſcentibus roſtrum ſuperius adeo excreſcit,incuruaturq;, ut fame intereant. Cui rei data eſt fabula, ut hoc ita accidat aquilæ, quoniam cum olim homo eſſet,hoſpiti iniuriam intulerit.9. de Hiſtor.cap.32.C.

19 Aquilæ uenantur locis a ſuo nido remotis, nec rapta protinus ferunt, ſed cum corripuerint, & ſuſtulerint, deponunt, expertæq; pondus requieſcunt. Leporem etiam non ſtatim rapiunt, ſed ſpectant, dum prodeat in plana, nec protinus de alto ruunt, ſed paulatim deſcendunt, quæ ideo faciunt, ut tutiores ab inſidiis ſint,Confidunt locis æditioribus, quia difficulter a terra tolluntur. Volant ſublimes,ut q̃ maxime procul aſpiciant. Quapropter ſolam omnium auiũ aquilam diuinam eſſe, perhibent. Venantur lepores, hinnulos,uulpes, & reliqua,quæ uincere ualent. Viuunt tempore longo,quod diuturnitate nidi declaratur.9.de Hiſt.cap.32.C.

20 Aquilæ condunt, & conſeruant, quicquid ſuperfuerit cibi pullis ſuis. Si quẽ nidum ſuum uiolantem offenderint,uerberant ſuis alis, & unguibus lacerant. Nidulantur locis planis, ſed celſis, non tantum arduis & præcipitibus ſaxis, ſed etiam arboribus. Alunt ſuos pullos,donec poteſtas uolandi fiat, tunc a nido eos expellunt, deinde tota regione,quã parentes incolunt, exterminãt, tenent enim ſingula aquilarum paria longum tractum. Vnde fit, ut nullo pacto uicinos habere patiantur. 9 de Hiſtor. cap.32.C.

21 Aquila eiicit ſuos pullos, adhuc cum parentis cura egeant, nec uolandi adeptos facultatē, quod propter inuidiam facere creditur. Inuida enim eſt, & famelica, nec copioſa uenationis, magnum tamen quod nanciſcitur, cum uenatur. Inuidet igitur ſuis pullis edaciuſculis, & ob eam rem unguibus ſecat. Pulli etiam ipſi inter ſe pugnare de ſede ac paſtu incipiunt, itaq; a parente deiiciuntur, & pulſantur, deiecti uociferantur, periclitanturq;, ſed Oſſifraga recipit eos benigne, & alit, donec adoleſcāt. 9.de Hiſtor. cap.34.A.

22 Aquila haliaetus clariſſima oculorum acie ualet, pullos adhuc implumes cogit aduerſus ſolem intueri, percutitq; eum, qui recuſat, & uertit ad ſolem, tunc illū occidit, cuius oculi prius lachrymauerint, reliquum educat. Viuit auium marinarum uenatu, aggreditur ſingulas. Cum emergentem obſeruauerit, refugit auis, & metu perculſa rurſus ſe in gurgitat, ut in diuerſa prolapſa emergat, ſed haliaetus acie oculorum ualens ſedulo aduolat, donec aut ſtrangulet in humore, aut per ſumma corripiat. Vniuerſas nunq̄ inuadit, frequentes enim & reſpergentes ſuis alis repellunt. 9.de Hiſtor.cap.34.A.

23 Aquila Pygargus. Quære Pygargus.✳.

AQVILA.Piſcis.

Aquila inter chartilaginea numeratur.5.de Hiſtor.cap.5.A.

AQVILO. Ventus flans a ſeptentrione.

1 Aquilone flante, oues mares generant, & tanta illius eſt uis, ut uel ea, quæ non niſi fœminas pariant, maſculos parere faciat.6.de Hiſtor.c.19.A.

2 Aquilonis mutatione mutat ſua cubilia herinaceus.9.de Hiſt.cap.6.B.

3 Aquilonis flatibus ſpirantibus, magis generantur mares q̄ fœminæ. Nec ſolum ſi ſpirent aquilones, ſed etiam ſi ad aquilonem ſpectent, dum coeunt pecora, ad mares gignendos iuuat, ut paſtores dicunt.4.de Gener.c.2.A.

4 Aquilone flante, cur tranſlucidius eſt mare, q̄ flāte auſtro, habes.9.Problemat. Sect.23.

5 Aquilones cur eteſii, id eſt anniuerſarii ſiant, habes.2.Problemat.Sect.26.

6 Aquilo nocte exorſus cur die tertia ceſſat, habes.9. &. 15. Problematum. Sectio.26.

7 Aquilones cur frequentius nobis, q̄ auſtri flant, habes.1. Problemat. Sect.26.

8 Aquilo cur magnus incipit, & paruus deſiſtit, oſtenditur. 41. Problematum. Sectio.26.

9 Aquilo cur ceſſat, incipiente auſtro flare, habes.43.Prob.Sectio.26.

10 Aquilo cur ſæpiſſime ſpirat, oſtenditur. 37.Prob.Sect.26.

11 Aquilonibus flantibus, cur auidiores cibi ſumus, oſtenditur. 45.Problematum. Sectio.26.

12 Aquilo cur cito ſpirat poſt auſtrum, habes.46.Prob.Sect.26.

13 Aquilo nobis cur frigidus eſt, oſtenditur. 31.Problemat.Sectio.26.

14 Aquilo cur in Helleſponto pluuius eſt, habes.58.Prob.Sectio.26.

15 Aquilo cur pluuius eſt Cyrene, habes. 58.Prob.Sect.26.

16 Aquilo interdiu cur ſpirat ingenuus, nocte deſiſtit, oſtenditur.62.Problematum. Sectio.26.

17 Aquilonis flaturi indicium eſt, cū arachneæ multæ per aerem feruntur.63.Problematum.Sectio.26.

18 Aquilo cur locis frigidis uehemens ſpirat, & ut proxime nubilus, ſic tranſuerſum liquidus fertur atq; illuſtris, græce eſt ἔξω δὲ αἴθριοι, hoc eſt, extra autē ſereni, habes.64.Problematum. Sect.26. Quære Herinaceus.5.✳.

ARABIA.Regio Aſiæ maioris. Quære Camelus.2.14.Cynnamus.Hyæna.Lacertus animal.3.Mus.14.✳.

ARACHOTAE. Populi Arachoſiæ regionis in Aſia maiori.

apud Arachotas gignitur equiceruus, & boues etiam ſylueſtres, qui tantum diſferunt ab urbanis, quantum ſues ſylueſtres ab urbanis.2.de Hiſtor.c.1.F.

ARANEA. ARANEVS. Inſecta notiſſima.

1 Aranei uenatu muſcarum uiuunt. 1.de Hiſtor.cap.1.G.

2 Aranei cibo ſui generis ueſcuntur.1.de Hiſtor.cap.1.G.

3 Aranearum coitus quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtor.cap.8.G.

4 Aranei pellunt, & occiduntur a ſua prole.5.de Hiſtor.cap.27.A.

5 Aranei quomodo coeant, & pariant, & quo loco, habes.5.de Hiſtoria.ca.29. per totum.

6 Aranei pratenſes in terra pariunt, & quomodo pariant, habes.5.de Hiſtor. cap.27.per totum.

7 Araneus & ſtellio pugnant. 9.de Hiſt. cap.1.D.

8 Araneorum plura ſunt genera, & quomodo inter ſe differant, & quomodo uenentur beſtiolas, & telas a principio texant & efficiant, ſi uiolatæ ſint a beſtiolis, & q; fila telæ non ex intraneis ſuis emittant, ut Democritus dicit, ſed extrinſecus de ſuo corpore uelut corticem, & plura alia habes. 9.de Hiſt. cap.39.per totum.

9 Araneorū fœtum genus eſſe uermis, oſtēditur.3.de Generat.c.9.A.✳.

ARBOR.

1 Arbores quid uice excrementorū emittant, habes.2.de Part.c.10.A.

2 Arbores unde feraces aut ſteriles ſint, & tabeſcant, habes. 1. de Generatione.capit.18.O.

3 Arbores cum admodum copioſe tulerint, exareſcunt, niſi corpori alimentum remanſerit. 3. de Generatione.c.1.D.

4 Arbores redduntur odoratæ, in quas arcus cæleſtis decubuit. 3. Problematū. Sectio.12.

5 Arboris lachryma. Quære Apes. 20. Cicada.6.Planta. In qua dictione inuenies quicquid ad hanc pertinet.

ARCADIA.Regio mediterranea in Peloponneſo.

Arcadia paludoſa eſt, q̄uis ſit excelſa, quia nullos exitus habet in mare aquarum confluentium.60.Proble. Sect.26. Quære Merula auis.4.✳.

ARCHANVS.Piſcis.

1 Archanus piſcis capitones maxime corripit.8.de Hiſtor.cap.2.F.

2 Archanus hyeme laborat. 8. de Hiſtor. cap.19.B.

ARCHELAVS.

Archelaus Macedoniæ rex maiorem in modum ſibi confidebat, & ſperabat atra bili laborans.1.Problemat.Sect.30.✳ Quære Decamnichus.

ARCHYTAS. Philoſophus Tarentinus.

Archytas, moueri omnia proportione, ſentit.9.Problemat.Sect.16.✳.

ARCTOS. Id eſt urſa piſcis. Quære Vrſa piſcis.

ARCTVRVS. Conſtellatio ſeptentrionalis.

Arcturi ortus quomodo ſolet morbos aut tollere aut intendere aut remittere, aut committere, habes. 3. Problematum. Sectio. 1. Quære Thunnus.16.Vireo.1.

ARCVS CAELESTIS.

Arcus cæleſtis cur odoratas reddit arbores, in quas incubuerit, habes.3 Problematum. Sectio. 12. Quære Mel. 2.✳.Iris.

ARDEOLA. Auis, quæ Græce Erodios dicitur.

1 Ardeola petit lacus & fluuios, unde cibum quærat.8.de Hiſt.cap.3.D.

2 Ardeolæ inimicus eſt Pipo.9.de Hiſtor. cap.1.D

3 Ardeola & aquila pugnant.9.de Hiſtor. cap.1.D.

4 Ardeolarum genera tria ſunt, Pella, Alba, & Stellaris. 9. de Hiſtoria. c. 1.E.& cap.18.per totum.

5 Ardeola & cornix amicæ ſunt.9.de Hiſt. cap.1.F.

6 Ardeola cādida colore pulchro eſt. Coit, nidulatur, & parit probe. Paſcitur paludibus lacu pratis & campis.9.de Hiſtor. cap.18.A.

7 Ardeola parum aptum habet uropygiū. de Communi.animal.greſſu.c.3.E.

8 Ardeolæ uolant protendendo pedes, & ad uolatum dirigendum crurum utuntur miniſterio. de Communi. animal. greſſu. cap. 3. E. Quære Alba Ardeola.

ARENA.

Arenam cur exiguam aut nullam facit lacus, mare uero & fluuius multam, habes.33.Problemat.Sect.23.

ARGATILIS.Auis.

Argatilis riparia auis nidum intexit filis lineis in ſpeciem pilæ, aditu arcto.9. de Hiſt.cap.13.A.

ARGILLA.Terræ ſpecies.

Argilla admota cur uibices diſcutit, habes.6.Prob.Sectio.9.

ARGINVSSA. Inſula iuxta Leſbum. Quære Alcibiades.

ARIES.Animal notiſſimum.

1 Arietes primum uetuſtiores fœminas ineunt, nouellas minus perſequuntur.5. de Hiſtor.cap.14.E.

2 Arietes tempore coitus eferantur. 6.de Hiſtor.cap.18.A.

3 Aries talis coloris fœtus generat, qualis fuerit uenarum ſub lingua poſitarum color, candidos, ſi uenæ ſunt candidæ, nigros, ſi nigræ, uarios, ſi uariæ.6.de Hiſtoria.cap.19.A.

4 Arietes coeunt maturius, ſi aquam ſalſiuſculam biberint.6.de Hiſtoria.c.19.A.
5 Arietes in Aphrica ſtatim corrigeri generantur, & non ſolum mares, ut Homerus ait, ſed etiam fœminæ.8.de Hiſtor.cap.28.B.
6 Arietes in Ponto per prouinciam Scythicam nulla unq̃ cornua habent.8. de Hiſtoria.cap.28.B.
7 Arieti petulco, græce eſt ὅτι κυρίττοντι aſſimilantur nonnulli deformes per cõuitium.4.de Generatione.c.3.H.
8 Arietum pelles recenter detractæ cur ſi uibicibus aut uulneribus uerberũ admoueantur, ouis ſuper confractis, prohibent ulcera conſiſtere, oſtenditur.1.Problematum.Sectio.9.
ARISTA.Piſcis.
1 Ariſta piſcis, quæ & atherina, quando pariat, habes.6. de Hiſtoria. capit.17.B.
2 Ariſta atterens aluum arenæ parit.6.de Hiſtor.cap.17.C.
ARISTOTELES. Quære Planta.2. Problema.✳.
ARISTVLA.Piſcis.
Ariſtulæ gregatiles ſunt.9.de Hiſtoria.cap.2.A.
ARMA.Quibus ſe tuentur animalia naturaliter.
1 Arma naturalia quorundam animalium, ut calcaria, cornua, dentes, & cætera id genus in nonnullis fœminæ omnino nõ habent, aut non talia habent, qualia mares.4.de Hiſt.cap.11.C.
2 Arma quædam naturalia data ſunt animalibus quibuſdam, ut ungues, dentes, cornua.3. de Part.cap.1.B.& cap.2. per totum. Quære Aculeus.4.
3 Arma nulli fœminæ ad pugnam tribuuntur.3.de Generatione. cap.10.B. Quære Cerua.7.✳.
ARMENTVM.
Armenta magis laborant pruina ſollicitata q̃ niue.8. de Hiſtoria. capit.7.A. Quære Bos. Equus. Vacca. & cætera quæ armenta ſunt.
AROMA. Odorata quædam.
Aromata cinere ſuffita cur acrius olẽt, q̃ ſi igni ſuffiantur, oſtenditur.7.&.11. Problematum.Sect.12.
ARS.
1 Ars eſt ratio operis faciendi a materia ſeparata.1.de Part.cap.1.E.
2 Ars in artificioſis eſt principium.1.de Part.cap.1.Q.
3 Ars in iis quæ ſponte fieri nequeunt, prior eſt artificio.1.de Part.c.1.D.
4 Arte quæ fiunt, eadem ſponte fieri poſſunt nonnulla, & quæ ſint, habes.1. de Part.cap.1.G.
5 Ars eſt principium & forma eius, quod efficit, ſed in alio.2.de Gener.c.1.L.✳. Quære Admirari.
ARSINEVM.
Arſineum ſiue reticulum eſt uenter ſecundus in animalibus ruminantibus.3. de Part.cap.14.B. Quære Reticulũ. Ruminans.8.
ARTANAE AQVAE. *Sunt qui Ardania legant, quæ & Oechalia Theſſaliæ urbs, græce tamen eſt* ἐν ἀρτάνει Artanæ aquæ cur licet feruidæ ſint, tamẽ potui idoneæ ſunt, habes.16.Problematum.Sectio.24.
ARTERIA. Qua ſpirant, & uocem ædunt animalia.
1 Arteria accipiendi & reddendi tantummodo ſpiritus officio fungitur.1.de Hiſtoria.cap.16.C.
2 Arteria nominatum eſt, quantum colli ipſius chartilagineum priorem obtinens ſitum uocem & halitum tranſmittit.1.de Hiſtoria.cap.12.A.
3 Arteria gulæ comes iungitur in omnib9, quæ illam habere naturæ placuit.1. de Hiſtor.cap.16.B.
4 Arteriam habent omnia animalia, quæ habent pulmonem.1. de Hiſtoria.cap.16.A.
5 Arteria conſtat natura chartilaginis, & ſanguinis perq̃ exigui compos eſt, & uenulis complexa tenuibus, & quod ad ſuperiora, id eſt habitum pertinet, eregione poſita eſt foraminibus narium, quæ in oris partem pateſcunt. Vnde fit, ut quoties inter bibendum humor retrahitur, effluat ex ore per nares. Iungitur uero arteria linguæ poſtremæ, quæ lingua nominata eſt, quæ per uenas arteriæ foramen, quod ad os ſpectat, operiat.1.de Hiſtoria.cap.16.C.
6 Arteria altero ſui extremo cum lingua coniungitur, altero ad pulmonis intercapedinem deſcendit, tum in utramq; partem pulmonis finditur. Eſt namq; pulmo bipartitus.1.de Hiſt.c.16.C.
7 Arteria quoties inflatur, ſpiritus ſubit caua pulmonis.1.de Hiſt.c.16.C.
8 Arteriæ iungitur cor obeſis chartilagineis fibroſiſq; uinculis, & qua annectitur, cauum eſt.1.de Hiſtor.c.16.C.
9 Arteria dum inflatur, an ſpiritus ſubeat cor, minus manifeſtum eſt in nonnullis ſcilicet minutis animalibus, at in grandioribus ſpiritum ſubire cor, dum arteria inflatur, apertum eſt.1. de Hiſtoria.cap.16.C.
10 Arteria nil aliud q̃ ſpiritum pati uidetur, uel ſiccum, uel humidum, ſed ubi in eam tale quid deerrauerit, tamdiu torquetur, dum excutiat, quod delapſum eſt.1.de Hiſtoria.cap.16.D.
11 Arteriam habent omnia, quæ aerem recipiunt.2.de Hiſtoria.cap.15.A.
12 Arteria eſt omnibus quadrupedibus uiuiparis eodem ſitu, quo homini.2.de Hiſtoria.capit.15.A.
13 Arteria tendit omnibus ad pulmonem.2.de Hiſtoria.cap.17.B.
14 Arteria ſpirationis cauſa data eſt omnibus animalibus, per eam enim trahunt, & reddunt ſpiritum animalia.3.de Part.cap.3.A.
15 Arteria chartilaginoſa eſt, non ſolum ſpirandi gratia, ſed etiam uocis, nam quod ſonare debet, læue atq; ſolidum eſſe oportet.3.de Part.cap.3.D.
16 Arteria ante gulam poſita eſt, quamq̃ aliquando impedimento eſt, cum cibus ingeritur, ſi quid enim in arteriam inciderit, tuſſiones & ſtrangulationes fiunt. Vnde non ſunt audiendi, qui dicunt, potũ per arteriam meare, cum nullus meatus de pulmone ad uentrem pertineat. Vt uero arteria non infeſtetur a cibo aut potu, cum poſita ante ſit, ligula illi impoſita prohibet, quæ arteriam operiat.3.de Part.cap.3.B.✳.
ARTICVLVS. Digitorum.
1 Articulus ſeu nodus eſt, qua ſe inflectunt digiti.1.de Hiſtor.c.15.A.
2 Articulis qui indit9 eſt humor, cur tenax eſt, habes.24.Problemate. Sectio.1. Quære Nodus.
ARTIFEX.
1 Artifices illuſtres omnes melãcholico habitu fuerunt.1.Problemat.Sect.30.
2 Artifex præcurrit opificium. de Communi.animal.motu.cap.2.C. Quære Expertus.✳.
ARVNCVS.Quære Capra.16.
ARVNDO.Quære Harundo.
ARVS.Herba.
Arum herbam guſtat urſus, cum primũ egreditur latibulum, ut laxetur eius inteſtinum.8.de Hiſt.c.17.A.
ASCALAPHVS.Auis.
Aſcalaphus appẽdices habet.2.de Hiſtoria.cap.17.G.
ASCARIS. Quæ & tipula. Quære Tipula.
ASCENDENS.
Aſcendentes cur genibus laboramus, deſcẽdẽtes femorib9, habes.19.Prob.Sect.5.
ASELVS.
1 Aſelus piſcis latet æſtate.8.de Hiſt.c.15.B
2 Aſeli quomodo uenentur alios piſces, habes.8.de Hiſtor.cap.37.A.
ASIA. Tertia orbis terreni pars. Quære Fera.2.Panthera.4.✳.
ASILVS Vermis piſces infeſtans. Quære Gladius.2.Piſcis.40.41.
ASILVS. Inſectum armentis infeſtum.
1 Aſili prouenìunt ex culicibus paluſtribus.1.de Hiſtoria cap.1.D.
2 Aſilus aculeum in aluo gerit.1.de Hiſtoria.c.5.C.
3 Aſili tergora quadrupedũ penetrant promuſcide.4.de Hiſtor.c.4.C.
4 Aſilus quidam oritur ſub pinna thũnorũ ſpecie ſcorpionis, magnitudine aranei.5. de Hiſtoria.cap.31.B.
5 Aſili unde gignantur, & ubi magna illorum copia, habes.5.de Hiſt.c.19.C.
6 Aſili ſanguine ueſcunt.8.de Hiſt.c.11.A.
7 Aſilus lingua adacta cutem hominum ſecat.1.de Part.cap.17.D.✳.
ASILVS.Auis.
Aſilus uermiculos petit.8.de Hiſt.c.3.A.
ASINA.ASINVS.
1 Aſino deeſſe fel, notatum eſt.2.de Hiſtoria.cap.15.B.
2 Aſinorum ſanguis craſſiſſim9 eſt, & nigerrimus.3.de Hiſt.c.19.A.
3 Aſini Epiri exigui ſunt, cum reliquas quadrupedes magnas ferat Epirus.3.de Hiſt.cap.21.A.&.8.de Hiſtor.cap.28.B.
4 Aſinæ lac poſt lac cameli & equæ eſt tenuiſſimum.3.de Hiſt.c.20.B.
5 Aſellam anniculam uentrẽ geſſiſſe aiunt, ita ut q̃d pepererat, educari atq; pfici potuerit.5.de Hiſtoria.c.14.D.
6 Aſinus tam mas q̃ fœmina quo tempore coeat, habes.5.de Hiſtor.cap.14.D.& 6.de Hiſtor.c.23.A.C.
7 Aſinus non ſolum pediculis caret, ſed etiã rediuis.5.de Hiſt.c.31.B.
8 Aſina continuo parere poteſt.6.de Hiſtoria.cap.23.A.
9 Aſinæ tenuem magis urinam reddunt q̃ mares.6.de Hiſt.cap.14.E.
10 Aſina quomodo pariat, oſtenditur.6.de Hiſtoria.cap.23.A.

11 Aſinus ocyus implet equam,ꝙ equus.6.de Hiſtor.cap.22.A.
12 Aſinus ſi equam ex equo grauidam inierit, corrumpitur fœtus. 6. de Hiſtoria. cap.22.D. & cap.23.A.&. 2.de Generatione.cap.6.D.
13 Aſinus tam mas ꝙ fœmina coire incipit triceſimo menſe,ſed iam aſina annicula concepit,& prolem educauit.2.de Hiſtoria.cap.23.A.
14 Aſinus dentes priores triceſimo menſe ſuæ ætatis emittit, tertios etiam & quartos eodem menſe. Quartos uero dentes gnomones uocāt a iudicanda ætate. 6.de Hiſtoria.cap.23.A.
15 Aſina reiicit ſemen a coitu,niſi interpelletur, quapropter ſtatim poſt coitum uerberant, & inſectantur. Parit duodecimo menſe,& ſingulatim procreat prolem, ea enim natura eſt,ut unum pariat,ꝙuis nõ nunꝗ gemellos. 6.de Hiſtoria.c.23.A.
16 Aſini genituram non corrumpit equus.6. de Hiſtoria.cap.23.A. &. 2. de Generatione.cap.6.D.
17 Aſinis uita eſt amplior annis triginta, & fœmina mare uiuacior eſt.6.de Hiſtoria.cap.23.A.
18 Aſinus ſi iniat equam, aut equus aſinam, magis fiunt aborſus.6.de Hiſtoria. cap.23.B.
19 Aſinum non admittit equa, niſi aſinus equam ſuxerit. 6.de Hiſtoria.cap.23.B. Quære Hippothela.
20 Aſinus herba & fruge ueſcitur,ſed maxime potu pingueſcit, & quominus potum aſpernatur, hoc appetentior pabuli eſt, abſtinentiam potus, uel quatriduo poteſt tolerare. 8. de Hiſtoria. cap.8.A.
21 Aſini uno morbo laborant,quem melida uocāt.In capite oritur, facit ut per nares multa pituita & ruffa effluat,quæ ſi ad pulmonem deſcendit,moriūtur, ſed ſi in capite eſt, non infert interitum.8.de Hiſtoria.cap.25.per totum.
22 Aſinus frigoris impatiens maxime eſt, quare Scythia, & Pontus aſinis caret. 8. de Hiſtoria. cap.25. A.&. 2. de Generatione.cap.6.D.
23 Aſini parui ſunt i Epiro,Illyrica,& Thracia.In Scythia uero & Gallia nulli ꝑpter frigus.8.de Hiſtoria. cap.28.C. &.2.de Generatione.cap.6.A.
24 Aſino prælium eſt cū Salo aui,tum quia aſinus ſua ulcera atterat ſpinetis, tum quia ruditu aſini aborſum facit, tum quia metu uocis aſini pulli Sali cadant in terram, quapropter aduolans Salus aſini ulcera roſtro excauat. 9. de Hiſtoria.cap.1.D.
25 Aſino hoſtis eſt lupus,quia cum carne ueſcatur lupus, aſinos inuadit. 6.de Hiſtoria.cap.1.D.
26 Aſini narem ſubit Colota,nec ſinit illum comedere.9.de Hiſtoria.cap.1.E.
27 Aſino aduerſarius eſt coruus,quippe qui aduolans feriat, & eius oculos laceret.9. de Hiſtoria.cap.1.E.
28 Aſinus & Spinus inimici ſunt,quia aſinus uepres tenellas, quibus ſpinus ueſcitur, paſcit.9.de Hiſtoria.cap.1.F.
29 Aſinus cor magnum habet proportione corporis.3.de Part.cap.4.G.
30 Aſinus felle omnino caret. 4. de Part. cap.2.A.
31 Aſinus frigidus eſt,& frigoris impatientia laborat, & ſemen frigidum habet, ideo ſi equam ſuperuenerit, quam equus inierit,peruertit initum equi propter frigiditatem ſeminis,equus uero non peruertit initum aſini,quia ſemen illius calidum eſt.2.de Generatione.cap.5.D.
32 Aſina fert uterum annum. 2.de Generatione.cap.6.D.
33 Aſina conceptus incõtinens eſt.2.de Generatione.cap.6.D.
34 Aſinus facile labitur ad ſterilitatem. 2.de Generatione.cap.6.E.
35 Aſinis pili e cicatricibus cur ſe promere poſſunt, oſtenditur. 29. &.31.Problemat.Sectio.10.✳.

ASINVS INDICVS. Qui & unicornis dicitur.

1 Aſinus indic9 & unicornis eſt & ſolipes. 2.de Hiſtoria.cap.1.A.
2 Aſinus indicus inter omnia ſolipeda talum habet.2.de Hiſtoria.cap.1.G.
3 Aſinus indicus unico cornu armatur in medio capitis fixo.3.de Part..c.2.B.

ASYRITIS.Quære Ouis.3.

ASIO.Auis nocturna.

1 Aſio carniuorus eſt. 8. de Hiſtor.cap.3.A.
2 Aſio minor ꝗ noctua eſt.8.de Hiſt.c.3.A
3 Aſiones aliqui omnibus anni temporibus apparent,& ideo perennes & ſempaſiones dicūtur compoſito uocabulo. Qui non ſunt idonei eſui propter uitium carnis, alii tamen autumno apparent, nec plus uno aut altero die immorātur,qui eſui idonei ſunt, & ꝙ uox iis deeſt, illis non deeſt.De generatione eorum nihil exploratum habetur,niſi ꝙ fauoniis flantibus,apparēt.9.de Hiſtoria.cap.28.Quære Otus.Vlula.

ASPHODELVS.Herba quæ & albucū ſeu haſtula regia latine dicitur.
ex Aſphodelo accipiunt apes, unde cerā cōficiant.9.de Hiſtoria.cap.40.M.

ASPIS.Animal uenenoſum.

1 Aſpis in Aphrica gignit in agro, in quo laſſer ſerpens,cuius ictui nullum remediū eſt.8.de Hiſtoria.cap.19.A.
2 Aſpis hoſtis eſt Ichneumoni,& Ichneumon pugnaturus contra aſpidem prius ſocios uocat,ꝗ egrediatur, deinde madefacto corpore in terra ſe uolutat, & limo obducto,ſe loricat,& ſic aſpidem aggreditur.9.de Hiſtoria. cap.6.A.Quære Ichneumon.✳.

ASSVESCERE.
Aſſueſcere eſt crebro & ſæpe idem facere. 14.Problemat.Sectio.21.

ASSVM.Vt opponitur elixo.
Aſſa aliqua cur ſint aptiora cibo ꝗ elixa, habes.14.Problemat.Sect.21.✳.

ASTROLOGVS.
Aſtrologi primo ea,quæ apparent,oſtendunt, deinde cauſam eorum reddunt.1. de Part.cap.1.B.✳.

ATHENAE. ATHENIENSES. Ciues Athenarum urbis in Attica.
Athenis corui defecerunt, quando apud Pharſala Mediæ hoſpites perierunt.8.de Hiſt.c.31.A.Quære Terrix.3.✳.Aeneia.
Atticus.a um.

ATHLETA.Interpretatur pugil.

1 Athletæ ægrotant nimio cibi uſu. 4.de Generatione.cap.3.F.
2 Athletæ aut nullo morbo premūtur, aut morbo preſſi uita decedunt,quia non niſi magna cauſa ægrotant.28. Problemate. Sect.1.✳. Quære Pancratiaſtes.

ATHERINA.Interpretat̃ ariſta.Quære Ariſta.

ATHOS.Mons in Macedonia.
ſuper Athon cur nulli fiunt uēti propter illius celſitudinē,habes.38.Prob.Sect.26. Quære Locuſta cruſtatū.9.Sus.30.

ATLAS. Quem cælū ſuſtinere & mouere fabulantur poetæ.
Atlantem pedibus innitentē terræ mouere cælos ſuper polos, fabuloſum eſt. de Communi.animal.Mot.cap.1.E.✳.

ATRA BILIS. Quæ græce & uulgo Melācholia dicit̃.Quære Archelaus.Bilis.

ATRAMENTVM. Humor niger quē mollia intra ſe continent.

1 Atramentū molliū quo cōtineat̃,& effundat̃,& quæ mollia plus atramenti habeāt, quæ minus,habes.4.de Hiſtor.cap.1.D.
2 Atramētū effūdūt mollia metu pculſa.4. de Hiſt.c.1.D.Quære Mollia.12.24.25.
3 Atramētū quæ aīalia habeāt,& ubi, & ꝗ cauſa,habes.4.de.Part.c.5.B.C.

ATRICAPILLA. Auis quæ & ficedula dicitur.

1 Atricapilla & ficedula uicibus commutātur,fit enim ficedula, ineunte autumno, ab autumno protinus atricapilla,nec inter eas diſcrimē aliquod eſt,niſi coloris & uocis,auis aūt eadē eſt.9.de Hiſt.c.49.C.
2 Atricapilla plurima oua parit & numero ſemper impari,ut aiunt.Nidificat in arboribus,& uermiculis alitur.Acumine ſummæ linguæ caret.7.de Hiſt.c.15.A.

ATTAGENA.Auis cibo optima.
Attagena puluere ſe uolutat. 9.de Hiſtoria.cap.49.C.

ATTENDO.Quæ pars nerui appellatur.Quære Neruus.3.

ATTICA.Regio littoralis in Græcia.
Attica cur fructus oēs dulciſſimos fert, Thymum uero acerrimū, oſtendit.20. Prob.Sect.20.Quære Helleſpontias.

AVARVS.Quære Pecunia.✳.

AVDACIA.AVDENTIOR.

1 Audacia unde ſit,habes. de Communi. animal.Mot.cap.2.D.
2 Audentiores ſunt, quibus cor minus eſt, aut mediocre.3.de Part.cap.4.I.✳.

AVDIRE.AVDITVS.

1 Audiēdi ſenſum quæ obtinēt,aliis inſunt auriculæ,aliis deſunt, meatuſq; tantum patēt audiendi.1.de Hiſtoria.cap.11.A.
2 Audit9 eſt a latere,& in eodem orbe,quo oculi.1.de Hiſtoria.cap.15.D.
3 Auditus ſenſorium determinatum locū habet, nam auriculæ aliquibus pendent, aliquibus foramina ſunt aurium. 4.de Hiſtoria.cap.8.B.
4 Auditus pluribus eſt in capite. 2. de Part. cap.10.B.
5 Auditus ſenſorium aeris eſt. 2.de Part. cap.10.C.
6 Audimus nō ſolum per directum,uerum etiam undiq;.2.de Part.cap.10.D.
7 Audire acuti9 dupliciter dicitur, aut quia longius, aut quia exactius. 5.de Generatione.cap.1.H.
8 Audiendi eadem eſt ratio quæ & olfaciendi,& quomodo id fit, habes. 5.de Generatione.cap.2.A.
9 Audiendi meatus aeris eſt. 5. de Generatione,capit.2.A.

10 Audientes aliquos ſonos, cur inhorreſcimus, ut quando ſerra exacuitur, aut pumex ſecatur, habes. 3. Problemate. Sect.7.
11 Auditus ſenſus cur maxime lædi poteſt a natiuitate, oſtenditur. 1. Problemat. Sect.11.
12 Audimus melius nocte q̃ die .5.Problemate. Sectio.11.
13 Audimus cur magis ſtrepitũ extrinſecũ intus, q̃ intrinſecum foris, habes. 37.Problemat.Sect.11.
14 Audimus cur melius ſpiritum retinẽtes, q̃ cum reddimus, habes. 41.&. 48.Problem.Sect.11. Quære Mugilis.1.✳.
AVGERE.
Augeri aliquid eſt neceſſitatis ratio.2.de Generatione.cap.1.R.✳.
AVGVR. Qui ex auium uolatu aut uoce futura prædicit.
Augures ex pugna aut concordia auiũ inter ſe colligunt ſua diffidia aut cõfidia, & pacem ſtatuunt confidio, bellum diffidio.9.de Hiſtoria.c.1.C. Quære Sternutamentum.1.✳.
AVGVSTVS. Menſis. Quære Scombrus.2.Coturnix.5.
AVIS.
1 Aues quædam depedes ſunt, non quia nullos habeant pedes, ſed ꝙ exiguos, unde apedes uocatæ ſunt. 1.de Hiſt. c.1.F. Quære Cypſellus.
2 Aues marinæ aliæ ſunt ſaxatiles, aliæ pelagiæ, aliæ littorales.1.de Hiſt.c.1.H.
3 Aues appellamus pennas habentes. 1.de Hiſtoria.cap.5.C.
4 Auium natura, & quibus cum terreſtribus conueniant, explicatur. 2.de Hiſtori.cap.13.per totum.
5 Auibus omnibus caput ineſt & collum & dorſum, & quod pectori proportionetur, crura etiã bina hominis mõ, ſed quæ in auerſum flectãtur eodẽ ritu, quo quadrupedes faciũt.2.de Hiſt.cap.12.A.
6 Aues carẽt manibus pedibuſq; priorib⁹. 2.de Hiſtoria.cap.12.A.
7 Aues peculiariter inter cætera animalia alas poſſident, & clunem femori ſimilẽ longiorem, uentreq; medio tenus porrectum cohæſione perpetua, ita ut ipſum diuulſum femur eſſe uideatur, femur tñ ipſum parte alia tibiæ coniunctum eſt.2. de Hiſt.cap.12.A.
8 Auibus illis femora maxima ſunt, quæ habent ungues aduncos, & pectus robuſtius, q̃ cæteræ aues. 2. de Hiſtoria.capit.12.A.
9 Auibus omnibus eſt copia unguiũ, multifidæ etiam quodammodo omnes ſunt, quippe cum pars maxima digitata ſit. Nã omnibus auibus, quæ ſe offerunt, quaterni digiti dati ſunt, terni in priori parte, ſinguli in poſteriori maxima ex parte pro calce.2.de Hiſtor.cap.12.A.
10 Auibus paucis dati ſunt bini digiti utrinq;, ut Iyngi.2.de Hiſtor.c.12.A.
11 Aues os proprium poſſident, non enim labra, non dentes, ſed roſtrum habent. Auriculis etiam carent & naribus, meatusq; odorandi in roſtro habent, audiẽdi in capite.2.de Hiſtor.cap.12.B.
12 Aues non pilis, nõ ſquamma, non cortice, ſed pennis teguntur. 2.de Hiſtoria. cap.12.B.
13 Auibus bini oculi ſunt, ſed ſine ciliis, grauiores membrana palpebra inferiore cõniuent, nictantur omnes ab angulo oculi obeunte membrana, quæ uero noctuæ ſpeciẽ gerunt, conniuent etiam palpebra ſuperiore.2.de Hiſtor. cap.12.B.
14 Aues ligulam ſeu epiglottida non habẽt, ſed arteriam ipſam modo contrahunt, modo laxant, & ita efficitur, ne quid in pulmonem decidat. 2.de Hiſtoria. capit.12.C.
15 Auium pennæ omnes caule conſtant. 2.de Hiſtoria.cap.12.B.
16 Auium cauda non eſt talis, qualis quadrupedum, ſed pennis condita. Breuis eſt cauda palmipedibus & longipedibus, longior uero illis, quæ econtrario conſtãt, uel quæ contractis ad uentrem pedibus uolant.2.de Hiſtor.cap.12.C.
17 Auibus omnibus lingua eſt, ſed uaria, nam aliis longa, aliis breuis, aliis lata, aliis anguſta.2.de Hiſtoria.cap.12.C.
18 Auium quædã genera, & præcipue quibus latior eſt lingua, proferre poſſunt literas poſt hominem. 2. de Hiſtoria. capit.12.C.&.2.de Part.c.17.A.
19 Aues, quæ aduncos ungues habent, non habẽt calcar, ſed illæ quæ ineptiores ſunt ad uolandum, nam unguicurues uolaces ſunt.2.de Hiſtoria.cap.12.C.
20 Aues quædam criſtam gerunt eminentia quadam plumarum ſtructam, ſolus gallinaceus peculiarem criſtam ſortitus eſt, ut nec caro ſit, nec a natura carnis omnino aliena.2.de Hiſtor.cap.12.C.
21 Auium magna pars tam exiguum lienẽ habẽt, ut propemodum ſenſum effugiat. 2.de Hiſtoria.cap.15.B.
22 Auibus aliquando fel annexum eſt iecori, aliquãdo ſemotius ab eo.2.de Hiſtor. capit.15.C.
23 Aues & inter ſe differũt, & a cæteris animalibus in interiorib⁹.2. de Hiſt.c.17.F.
24 Auium ingluuies quid ſit, & qualis, oſtẽditur. 2.de Hiſtoria. c.17.F.G. Quære Ingluuies.
25 Auibus quibus ſint appendices, & ubi, habes.2.de Hiſt.c.17.G.
26 Auibus omnibus dati ſunt teſtes, non qui foris dependeant, ſed qui lumbis adhæreant.3.de Hiſtoria.cap.1.A.&.9.de Hiſt. cap.49.50.A.
27 Auium roſtra longiora redduntur ſenectute.3.de Hiſtor.cap.11.D.
28 Auium pennæ non mutantur ætate, præterq̃ gruis, cuius pennæ nigreſcunt in ſenecta. Temporibus tamen quoties frigora grauiora urgent, mutãtur. 3.de Hiſtoria.cap.12.A.
29 Auium color uiciſſitudine temporũ mutatur, ita ut uix agnoſcatur, niſi eius rei peritus ſit. Aquarum etiam diuerſarum uſu colorem mutant. 3. de Hiſtoria. cap.12.A.
30 Aues lacte & mammis carent.3.de Hiſtoria.cap.2.B.
31 Auibus quibuſdam ut gallis & coturnicibus tantum maribus datus eſt cantus. 4.de Hiſtor.c.9.D.
32 Auium generi foramina tantum odorãdi ſunt in roſtro, non autem nares. 4. de Hiſtoria.c.8.A.&.2.de Part.c.16.C.
33 Aues uocem emittere poſſunt, & illæ melius loquutionem formant, quibus lingua latior eſt, illæ uero garrulæ & canoræ magis, quæ minores ſunt. 4. de Hiſtoria.cap.9.C.
34 Aues aliæ ante pugnam ædunt uocem, qua prouocant hoſtem, ut perdices, aliæ in pugna, ut coturnices, aliæ cum uicerunt, ut gallinaceus.4.de Hiſt.c.9.C.
35 Auium quædam canoræ ſunt tã mares q̃ fœminæ.4.de Hiſtoria.c.9.D.
36 Auium quædam non imitantur uocem parentum, ſi caruerint educatione parẽtum, & moribus, & aliarum auium cantu inſueuerint.4. de Hiſtor.c.9.D.
37 Aues uento concipiunt oua, quæ ſubuẽtanea appellantur. 5.de Hiſtor. cap.1.B. Quære Ouum.7.19.20.21.22.40.
38 Aues nõ poſſunt procreare ultra ouum, niſi maris opera fiat.5.de Hiſtor.c.1.B.
39 Aues intus ſuos teſtes continent. 5.de Hiſtoria.cap.5.B.
40 Aues ut plurimum uere coeunt, & ineũte æſtate.5.de Hiſtor.c.8.B.
41 Aues quoties pariunt, & quibus anni tẽporibus, oſtenditur.5.de Hiſt.c.13.p totũ.
42 Aues nonnullæ pauciora oua ædunt. 5.de Hiſtor.cap.14.A.
43 Aues illæ celerius excludunt, quæ æſtate incubant.6.de Hiſt.c.2.C.
44 Aues omnes licet oua pariant, non tamẽ coitus & partus idem tempus eſt omnibus.6.de Hiſt.c.1.A.
45 Aues maxima ex parte pariunt uerno tẽpore.6.de Hiſtor.c.1.A.
46 Aues aliæ aliis fœcundius pariunt, aut quia crebrius, aut quia numeroſius. 6.de Hiſtor.cap.1.B.
47 Aues quibus ungues ſunt adunci, parcius generant, excepto Tinnũculo.6.de Hiſtor.cap.1.B.
48 Aues om̃es in nidis pariũt, niſi illæ, quæ minus uolant, ut perdices, quæ pariunt in denſo frutice.6.de Hiſt.cap.1.B.
49 Auium omnium ouum bicolor eſt, luteum interius, album exterius habens.6. de Hiſt.cap.2.A.
50 Auium ſemen genitale album eſt. 6.de Hiſtoria.cap.2.B.
51 Aues coitu inhorreſcũt, & ſe excutiunt, ſæpe etiam feſtuca aliqua ſe luſtrãt, quod idem, & ædito ouo, faciunt interdum.6. de Hiſtor.cap.2.D.
52 Auium mares cõplures oua frangunt.6. de Hiſtor.cap.4.A.
53 Aues omnes cum parere incipiunt, fere ſemper oua continẽt, quamq̃ in nõnullis nõ facile uideri poſſunt ob exilitatem. 6. de Hiſtor.cap.4.A.
54 Aues anniculæ magna ex parte nequeũt generare.6.de Hiſtor.cap.4.A.
55 Aues carniuoræ non plus q̃ ſemel in anno pariunt.6.de Hiſtor.c.5.A.
56 Aues magnæ tricenis dieb⁹ incubãt, mediocres uicenis.6.de Hiſtor.c.6.A.
57 Aues quibus numeroſus eſt partus, pullũ unum ſæpe e nido expellunt.6.de Hiſtoria.cap.6.A.
58 Aues omnes fere aduncorum unguium pullos nido pellunt, cum primum prouolandi facultas fuerit, percutienteſq; cogũt diſcedere. Quod maxima ex parte cæteræ aues faciunt præter cornicem, quæ pullos ſuos uolantes paſcens comitatur. 6.de Hiſtor.cap.6.A.
59 Aues aquaticæ iuxta paludes & in locis herbam habentibus nidũ conſtruunt. Quod fit, ut occupatæ negocio incubã-

di poſſint ſumere cibum . 6.de Hiſtor. cap.8.A.
60 Auium magna pars incubat,uiciſſim fœminæ mare ſuccedente. Aliqui tamen mares tantiſper incubandi munus ſubeunt, dum fœminæ intermiſſo incubitu, cibum quærunt.6.de Hiſt.cap.8.A.
61 Aues quædam ſylueſtres mares fugiunt, cum parere uolunt,quia mares earũ oua frangãt.6.de Hiſt.c.9.A.
62 Aues niſi pariant,laborant morbo, atq; intereunt.6.de Hiſt.cap.2.D.
63 Aues ungues aduncos habentes omnes carniuoræ ſunt, nec frugem deuorare queunt, etiam ſi in os indideris. 8. de Hiſtoria.cap.3.A.
64 Aues palmipedes uictum quærunt ex aqua.8.de Hiſtor.cap.3.C.
65 Aues omnes potu exiguo cõtentæ ſunt. Aduncis uero unguibus quæ ſunt,omnino non bibunt, præterq̃ pauciſſimæ, idq; raro.8.de Hiſtoria. c.3.D.&.c.18.A. Quære Aquila.7.
66 Aues ungues aduncos habentes aggrediuntur alias aues & cætera, quæ ſuperare poſſunt,ſed non ſui generis. 8.de Hiſtoria.cap.3.D.
67 Auium uictus qualis ſit, & quæ carniuoræ, quæ frugiuoræ,quæ ſint omniuoræ,quæ ex quo loco petant cibum, habes.8.de Hiſt.c.3.per totum.
68 Aues ſorbitu bibunt,& quæ collum porrectius intermittũt, caputq; reſupinant, habes.8.de Hiſt.c.6.A.
69 Aues imbecilliores hyeme campos petũt, ut tepore gaudeant, æſtate montes repetunt,ut refrigerentur. 8. de Hiſtoria. cap.12.B.
70 Aues plures hyeme occultanẽ.8.de.Hiſtoria.cap.19.B.
71 Aues melius ualent per ſqualores,& conducunt ſqualores ad earum partum.8. de Hiſtor.cap.18.A.
72 Aues aduncis unguibus parum aut nil bibunt. Quod neſciuit Herodotus, cũ aquilam præſidem augurii bibentem facit in narratione obſidionis Nini. 8. de Hiſtor.cap.18.A.
73 Auium rex qui dicitur, priuatas inimicitias gerit cum noctua. 9.de Hiſtoria. cap.1.D.
74 Aues,quæ inter ſe gerunt inimicitias & amicitias,quæ ſint, habes. 8.de Hiſtoria.cap.1.per totum. Quære in ſingularum dictionibus.
75 Aues ſi uulnus in pugna acceperint,cunilam herbam ſuperimponunt plagæ. 9. de Hiſt.c.6.B.Quære Cunila.
76 Aues quas ceperit muſtela, iugulat, & prudenter illas capit. 9. de Hiſtoria. cap.6.B.
77 Aues agreſtes quibus locis nidulentur, habes.8.de Hiſt.cap.11.per totum.
78 Aues multæ fidipedes iuxta aquas uiuũt. 9.de Hiſt.cap.12.A.
79 Aues palmipedes omnes uiuunt iuxta fluuios & lacus & maria. 9.de Hiſtoria.cap.12. A.
80 Aues tunc maximas & plurimas uoces emittunt,cũ coeunt.9.de Hiſt. ca.49.C.
81 Aues quædam aqua,quædam ſe puluere uolutant,quædã nec puluere nec balneo utuntur.9.de Hiſt.c.49.C.
82 Aues quæ non altiuolæ,ſed propinquæ terræ uolãt,ſunt pulueratrices,id eſt quæ ſe puluere uolutant,quæ uero rectungues ſunt,lotrices ſunt, adũcarum maior pars nec lotrices, nec pulueratrices ſunt. 9.de Hiſt.cap.4.9.C.
83 Aues licet oſſa habeant, fragilia tamen ſunt.2.de Part.cap.9.C.
84 Aues non habẽt aures,ſed meatus auditorios tantum,quia materia,unde fiant aures,carẽt.2.de Part.cap.12.A.
85 Aues cilium non habent,excepta Struthione Aphricana.2.de Part.cap.14.A.
86 Aues lingua utuntur ad ſui ſenſus mutuam interpretationẽ. 2.de Part.c.17.A.
87 Auium roſtra differunt inter ſe. 3.de Part.cap.1.D.
88 Aues roſtrum habent pro maxillis,& arctum eſt propter capitis paruitatẽ, oſſeũ autem,quia commode cibum capiant,& illo armentur.2.de Part.cap.16.C.
89 Aues pulmonem fungoſum habent, & ideo diutius manere ſub aquis poſſunt. 3.de Part.cap.6.B.
90 Aues quædam liene carent,quæ uentriculum feruentiorem habent. 3. de Par. cap.7.C.
91 Aues renes non habent, uidentur tamen habere quandam carniculam latiuſculam ſpeciem renum oſtendentem. 3.de Part. cap.9.A.&.2.de Hiſtoria.cap.16.A.
92 Auium iecur ſimile eſt uiuiparorum iecori,puro enim & ſanguineo colore exhilaratur,quia corpora auiũ euaporari optime poſſunt,& ideo minus excrementi uitioſi habent.3.de Part.cap.12.A.
93 Aues non habent dentes,aut aliquid proportionale, quo cibos conficiant. 3. de Part.cap.14.B.
94 Auium humor in plumas conuertitur. 4. de Part.cap.1.A.
95 Auium partes omnes exteriores explicantur.4.de Part.cap.12.per totum.
96 Aues omnes pennatæ ſunt,idq; propriũ habent ad alia genera animalium, pennas tamen multiplici differentia continent.4.de Part.c.12.A.
97 Aues roſtrum naturæ ſingularis præ cæteris gerunt.4.de Part.c.12.A.
98 Auibus datur collum cruribus proportionatum.4.de Part.c.12.B.
99 Auibus quibus ſunt adunci ungues,collum datum eſt breuius. 4. de Part. cap.12.B.
100 Aues palmipedes longius collum habent proportione crurum. 4. de Part. cap.12.B.
101 Aues collo quaſi arundine piſcatoria,roſtro uero uelut linea & hamo utuntur. 4.de Part.cap.12.B.
102 Auium crura bina ſunt, ut in homine, ſed intro flectuntur, ut quadrupedum ſuffragines.4. de Part.c.12.C.
103 Auibus pendent alæ pro brachiis & prioribus pedibus . Sunt autem alæ membrum peculiare auibus. 4.de Part. cap.12.C.
104 Auium pectus acutum & carnoſum eſt, acutum ut melius uolent,findunt enim aerem uelocius , carnoſum, ut non ſit imbecillum.Nam acutum ſi non ſit bene opertum, imbecillum eſt. 4.de Part. cap.12.C.
105 Auium uenter ſubiacet pectori ad oſtiũ uſq; excrementi, & ſuffraginẽ trudens, ut in quadrupedibus & homine. 4.de Part.cap.12.D.
106 Aues umbilicum habent,ſed iam adultis deliteſcit,incertuſq; eſt. 4. de Part. cap.12.D.
107 Auium aliæ uolaces ſunt, quæ ſcilicet aut carniuoræ ſunt, aut tutari ſe uolatu debent, aliæ graues, quæ ſcilicet fruge ueſcuntur,aut natant,& apud aquas immorantur.4.de Part.c.12.D.
108 Aues uncis unguibus difficulter ambulant, nec in ſaxis conſiſtunt.4.de Part. cap.12.E.
109 Aues calcaribus armatæ ad pedeſtre certamen eis utuntur,nec ulla auis, quæ ungues aduncos habeat, calcar habet, officit enim uolatui auis. 4. de Part. cap.12.F.
110 Auium pedes multiplici differentia conſtant,& cur pedis tanta ſit diuerſitas,habes. 4.de Part.c.12.F.G.
111 Aues ſi collo longo & craſſo ſint,uolant eo porrecto,ſi tenui,curuato feruntur.4. de Part.cap.12.F.
112 Aues omnes clunes habent. 4.de Part. cap.12.F.
113 Auium digiti quales ſint, habes. 4.de Part.cap.12.G.
114 Auibus omnibus teſtes eſſe, certũ eſt, ſed adhærent intus lumbis. 4.de Part. cap.12.G.
115 Auium partes exteriores explicantur ꝑ ſingulas.4.de Part.c.12.G.
116 Auium magnitudinem minimam eſſe, propè dixerim, neceſſe eſt,corporis nãq; molem ſublimem ferri, nõ facile eſt.4. de Part.cap.14.A.
117 Aues perfectũ ouum ædunt cruſta intectum,niſi morbo lædantur, omnia autem auium oua bicolora ſunt.3.de Generatione.c.1.A.
118 Aues quæ pariant oua ſubuentanea ſeu zephyrina, & quã ob cauſam, explicatur. 3.de Generatione.cap.1.B.C.
119 Aues uncungues, nec ſalaces ſunt, nec multiparæ. 3. de Generatione. cap.1.B.C.
120 Auium oua fragiliora ſunt,q̃ quadrupedum.3.de Gener.cap.2.C.
121 Auibus nulla menſtrua prodeunt. 3.de Generatione.c.1.E.F.
122 Auium & piſcium differentia in generãdo ,cum utraq; ex ouis fiant, ponitur.3. de Generatione.c.3.B.
123 Aues quædam ſine coitu oua concipiũt, quanq̃ pauca & raro.3.de Generatione. cap.5.B.
124 Aues paluſtres humidiores & frigidiores ſunt,& ideo plus lutei habent oua.3. de Generatione.cap.1.I.
125 Aues uolaces non gignunt oua ſubuentanea.3.de Gener.cap.1.F.
126 Aues paruæ ſalaces ſunt & perfœcundæ. 3.de Generat.c.1.B.
127 Auis nulla eſt unipara excepto cuculo. 3.de Generatione.cap.1.D.
128 Auis inalgeſcens conceptum cruentum emittit.3.de Gener.c.2.B.
129 Auis ſimul cum ouo parit cibum, quo pullus alitur.3.de Generatione.c.2.D.
130 Auium in genere quomodo fiunt monſtra ſecundum Democritum,habes.4.de Generatione.cap.4.A.
131 Auium in gẽneratione monſtra crebrius fiunt, quia illis numeroſus partus eſt.4. de Generatione.cap.4.A.B.

132 Aues nonnullæ imperfectos & cæcos pariſit pullos, uidelicet quæ corpore paruo ſunt, & multos progenerant. 4. de Generatione.cap.6.B.
133 Auium pennæ ſenectute duriores fiunt, quia cutis a qua oriuntur durior & craſſior fit ſenectute. Sunt enim auium pennæ proportionale pilorum.5.de Generatione.cap.3.A.E.
134 Aues, quæ certo tempore ſe abdunt, & latent, pennas amittunt. 5.de Generatione.cap.3.E. Quære Noctua.
135 Aues pennas amittunt propter inopiam humoris calidi.5.de Gener.c.3.F.
136 Auium uolatus & ambulatio quomodo agatur, & quæ uropygio careant, quæ habeant, quomodo flectant crura, quæ ſint uolaces aut imbecillis uolatus, habes. de Comm.animal.greſſ.cap.1.2.3.7.
137 Aues quæ uolaces non ſunt, curſum directum efficere non poſſunt. de Commu.animal.Greſſ.c.3.E.
138 Aues quomodo quaternis ſignis ſe moueant, habes.de Commu.animal.Greſſu.cap.3.D.
139 Aues pinnam integram habentes uropygio carent.de Commu.animal.Greſſ.cap.3.E.
140 Aues quamuis bipedes ſint, ut homines, flexum tamen crurum & alarum econtrario q̃ homines agunt.de Communi.animal. Greſſu.cap.1.A.& cap.4.A.
141 Aues non ſunt erectæ ut homo.de Cõmu.animal.Greſſu.cap.3.G.
142 Auium ambulatio naturalis ab alis eſt. Vnde nec conſiſtere nec progredi poſſunt, demptis alis. de Communi.animal.Greſſu.cap.2.A.
143 Aues uropygio regunt ſuos uolatus. de Communi. animal. Greſſu. cap.7.A.&.cap.3.E.
144 Aues palmipedes pedum remigio nant, bipedes etiam ſunt, & breuibus crurib9. de Commu.animal. Greſſu.c.7.A.
145 Aues cur libidinoſæ ſunt, habes.32.Problemat.Sect.4.
146 Aues cur non habent ueſicam, habes.8.Problemat.Sect.10.
147 Aues cur ructare non poſſunt, habes. 43. Problematum. Sectio.10. Quære Volucris.
148 Auium penna.Quære Penna.
149 Auium ouum. Quære Ouum.3.8.10.11.28.40.54.
150 Auium crus. Quære Ala uolucrum. Crus.11.
151 Auium ingluuies. Quære Ingluuies.
152 Auium pulli quomodo in ouis perficiantur. Quære Pullus.
153 Auium pedes. Quære Pes.8.✳.
AVIS TARDA. Græce Otis.
Auis tarda.9.de Hiſtor.cap.33.A.
AVIS SCYTHICA. Quære Scythica auis.
AVRA. Tenuis ille uentus.
Aura cur frigida mane ſpirat de fluuiis, de mari uero non ſpirat, oſtenditur.16.Problemat.Sect.23.✳.
AVRATA. Piſcis.
1 Aurata piſcis quaternas pinnas habet, binas parte prona, & binas ſupina. 1.de Hiſtor.cap.5.B.
2 Auratæ pariunt maxime, qua flumina exeunt.5.de Hiſt.cap.10.A.
3 Aurata æſtate parit.6.de Hiſt.c.17.B.
4 Aurata littoralis eſt.8.de Hiſt.c.13.A.
5 Aurata hyeme laborat. 8. de Hiſtoria.cap.19.B.
AVRELIA. Inſectum.
1 Aurelia inſectum ex quo fiat, & quæ ex ipſa fiant, habes.5. de Hiſt.c.19.B.
2 Aureliæ oui continent facultatem, & ex eo animal naſcitur. 2. de Generatione.cap.1.G.
3 Aureliæ quando dicantur, habes. 3.de Generatione.cap.9.B. Quære Eruca.3.
AVRICVLA.
1 Auricula conſtat parte ſuperiore pinna, inferiore fimbra.1.de Hiſt.c.11.A.
2 Auriculas habent omnia, quæ animal generant, excepto uitulo marino, & delphino, & reliquis cetariis. 1.de Hiſtor.cap.11.A.
3 Auriculis carent piſces, habent tamen meatus audiendi.2.de Hiſtor.cap.10.A.&.12.B.
4 Auriculæ terreſtrium, quæ animal gignunt, chartilagine conſtant.3.de Hiſtor.cap.8.A.
5 Auriculas habent ſuſpenſas quadrupedes, & ſuper oculos ſitas uidentur habere, non tamen ita eſt, ſed conſpectum ementiuntur, quomodo beſtiæ non recto, ſed prono ſunt corpore, quapropter iuuat, ut ſuſpenſiores ſint auriculæ, & crebro moueant, ſic enim melius ſtrepitum circumactæ excipient. 2.de Part.cap.11.per totum.
6 Auriculæ lõgæ & imbricatæ amplius quaſi grundis intuſq; anfractu longiore intortæ melius adminiſtrant, quia motum eminus excipientes ad ſenſorium reddant.5.

de Generatione.c.2.B.
7 Auriculæ quadrupedum qua figura conſtent, oſtẽditur.5.de Generatione.c.2.B. Quære Auris.
AVRIS.
1 Auris eſt pars capitis, qua audimus, ita ut nulla ſpiratio deſideretur. Nam Alcmæon errat, qui credit, capras ſpirare p aures.1.de Hiſtor.c.11.A.
2 Auris tota ex chartilagine carneq; cõſtituta eſt.1.de Hiſt.c.11.A.
3 Auris pars interior forma anfractui cocleæ ſimilis definit in os, quod auriculam plane imitatur, in quod quaſi in nouiſſimum uaſculum ſtrepitus deuenit.1.de Hiſtor.cap.11.A.
4 ab Aure ad cerebrum nullus meatus eſt, at in oris palatum uſq; ſemita protendit, & uena de cerebro deſcendit eodem.1.de Hiſtor.cap.11.A.
5 Aurium tantum meatus ſunt pennatis, & ſquamma intectis. 1. de de Hiſtoria.cap.11.A.
6 Aures homini tantum ſunt immobiles.1.de Hiſtor.c.11.A.
7 Aures hominum eundem ſitum obtinent in orbe, quo oculi.1. de Hiſtor.cap.11.B.
8 Aurium aliæ læues, aliæ piloſæ, aliæ medium tenent, quæ quidem ad audiendum aptiſſimæ ſunt. 1. de Hiſtor.cap.11.B.
9 Aurium aliæ maiores, aliæ minores, aliæ mediocres, & aut nimium aut parum, aut mediocriter arrectæ. 1. de Hiſtor.cap.11.B.
10 Aures magnæ & arrectæ ultra medium ſtulticiæ aut loquacitatis indices ſunt, mediocres uero notam morum optimorum habent.1.de Hiſt.cap.11.B.
11 Aures orbem capitis æquis portionibus ſecant, tenentq; medium. Auditur enim non ſolum per directum, ſed etiam undiq;.2.de Part.cap.10.D.
12 Aures non habent aues, nec quadrupedes ouiparæ, nec uitulus marinus, habent tamẽ meatus auditorios.2.de Part.cap.12.A.
13 Aures humidis temporibus ſpiritibus impleri uidentur. 5. de Generatione.cap.2.A.
14 Aurium ſordes cur amaræ ſunt, habes.4.Prob.Sect.32.
15 Aures ſuas cur diſſecant ſpongiarii, habes.5.Prob.Sect.32.
16 Auriũ ſonitus, accito ſtrepitu, cur ceſſant, habes.9.Prob.Sect.32.
17 in Aurem ſi aqua lapſa ſit, cur oleum ſtillamus, ut humor effluat, oſtenditur. 3.Prob.Sect.32.
18 Aures cur minus rumpuntur urinantibus, ſi oleum habeant inſtillatum, habes.11.Prob.Sect.23.
19 Aures cum exangues adeo ſint, pudore tamen cur rubeſcere poſſunt, oſtenditur.1.&.12.Prob.Sect.32.
20 Aurem cur nemo oſcitans audet inſcalpere, oſtenditur. 13. Problematum.Sectio.32.
21 Aures cur rumpi ſolent urinantibus, dum intra mare ſunt, oſtenditur.2.Problemat.Sect.32.
22 Auribus ſpongias alligare cur urinantes conſueuerũt, habes. 3.Problematum.Sect.32.
23 Aures cum ſcalpunt nonnulli, cur tuſſiunt, habes.9.Proble. Sectio.32. Quære Auricula.✳.Auditus. Audire.Audibile.
AVRITVS. Quære Otus.
AVRIVITIS. Auicula quædam.
Auriuitis ſpinam appetit, & uermiculos aſpernatur, dormit, & paſcitur eodem loco.8.de Hiſt.c.3.B.
AVRORA.
Aurora frigidior eſt q̃ ueſpera.15.Problemat.Sect.25.
AVRVM. Quære Grus.8.
AVSTER. Ventus flans a meridie.
1 Auſtro flante, generantur oues fœminæ, & non mares, nec ſolum ſi ſpiret auſter, ſed ſi ad auſtrum ſpectet pecus, dum coit, fœminas gigni, paſtores dicunt.6.de Hiſtor.cap.19.A. &.4. de Generatione.cap.2.A.
2 Auſtri mutatione mutat ſua cubilia herinaceus.9.de Hiſtor.cap.6.B. Quære Herinaceus.5.
3 Auſtri ſicci nihil humentes cur febres creare ſolent, oſtenditur. 23.Problemat.Sectio.1. &.52.Problemat.Sect.26.
4 Auſtro flante, cur corpora humida tardiora & debiliora ſunt, oſtenditur.4.Problemat.Sect.1.
5 Auſtro flante, cur cæruleum mare fit, magis q̃ aquilone flante, habes.39.Problemat.Sect.26.
6 Auſter cur minus ſpirat hybernis noctibus q̃ diebus, oſtenditur.11.Problemat.Sectio.26.
7 Auſter lege naturæ certiſſima cur mouetur, canicula oriente, habes.12.Problematum.Sectio.26.

8 Auſtri cur ſpirare ſolēt hyeme, aut ineunte uere, aut autumno ceſſante, oſtenditur. 17. Prob. Sect. 26.
9 Auſter cauſa eſt fœtidi halitus. 18. Prob. Sect. 26.
10 Auſtro incipiēte flare, cur ceſſat Boreas, oſtenditur. 43. Prob. Sect. 23.
11 Auſtro flante, cur minus trāſlucidum eſt mare, q̃ flante aquilone, oſtendit. 9. Prob. Sect. 23.
12 Auſter cur paruus incipit, magnus deſinit, oſtenditur. 14. Prob. Sect. 26.
13 Auſter cur ſæpiſſime ſpirat, habes. 37. Prob. Sect. 26.
14 Auſter profectus ex mari cur cōmodus eſt iis, quorum ſtirpes terra tenentur, habes. 19. Prob. Sect. 26.
15 Auſter cur nō incipiens, ſed deſinens imbrem affert, habes. 21. Prob. Sect. 26.
16 Auſter ſi minor ē, cur nullas nubes affert, ſi maior, nubilus & diuturnior eſt, habes. 22. Prob. Sect. 26.
17 Auſtro flante, cur grauiores & inualidiores redduntur homines, habes. 44. Prob. Sect. 26.
18 Auſter cur non flat in oris terræ Aegypti, oſtenditur. 46. Prob. Sect. 26.
19 poſt Auſtrum cur cito ſpirat Aquilo, habes. 49. Prob. Sect. 26.
20 Auſtri cur frigidi ſunt in Aphrica, nobis uero calidi, habes. 51. Prob. Sect. 26.
21 Auſter cur pluuius eſt Leſbo, habes. 8. Prob. Sect. 26.
22 Auſtri cur non fiunt eteſii, id eſt anniuerſarii, habes. 2. Prob. Sect. 26.
23 Auſter cur poſt pruinam ſpirare ſolet, habes. 3. Prob. Sect. 26.
24 Auſter cur minꝰ frequens nobis flat, q̃ Aquilo, oſtenditur. 10. Prob. Sect. 26. Quære Aquilo. Herinacius. 5. ✳.

AVSTERVS. Moribus. Quære Superciliū. 2. ✳.

AVTVMNVS.
1 Autumno pauci piſces pariūt. 5. de Hiſt. cap. 11. A.
2 Autumno cur febres ardētes maxime infeſtant, habes. 29. Prob. Sect. 1.
3 Autumno cur morbis infeſtamur, habes. 27. Prob. Sect. 1.
4 Autumnus pernicioſus euenit omnibus, ſi præcedat uer auſtrinum & pluuiū & ſicca æſtas, & cur id fiat, habes. 19. Prob. Sect. 1.
5 Autumnus quis ſalubris ſit, & quis morbidus, oſtenditur. Sect. 1. in multis Problematibus. Quære Mel. 8. Vacca. 15. Vinago. 3. Vipera. 5. ✳.

AVVS.
Auo aliquando ſunt ſimiles nepotes. Vt accidit in Sicilia, ut illa quæ adulterium cum æthiope commiſerat, non peperit filiam nigram, ſed nepos, quem ei filia peperit, in auum degenerauit æthiopem. 7. de Hiſt. cap. 6. B. Quære Filius. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

AVXVMA. Eadem eſt quæ & Scordula. Quære Scordula.

B

BACCHANALES. Quære Dionyſiaci.

BACCHIDES, quos Bacchi numie afflatos credidit uetuſtas.
Bacchides ſeu Bacides atra bile laborātes futura prædicebant, & inſtigari diuino ſpiritu credebātur. 1. Prob. Sect. 30.

BACCHVS. Poeticꝰ deus uini præſes.
Bacchus ueneri coniunctus eſt, quia uinū venereas uoluptates excitat. 1. Prob. Sect. 30.

BACTRIANA. Camelus. Quære Camelus. 2.

BACVLVS.
Baculus dum mouetur a manu, habet ſe ut brachium ad gibberum. de Commu. animal mot. c. 4. A.

BAIVLVS. Onerum gerulus. Quære Onus.

BALAGRVS. Piſcis.
Balagri piſces ſunt fluuiatiles, q̃ nec ouū, nec ſemen prolificum unq̃ habent. 4. de Hiſt. cap. 11. B.

BALBI. Quos Ariſtoteles græce ψελλόυσ appellat, qui literā aut ſyllabā in pronunciando prætermittunt.
Balbi linguam abſolutam non habent. 2. de Part. c. 17. A. Quære Blæſus.

BALENA. Cetarii generis marina bellua ingentis magnitudinis.
1 Balenæ dormiunt, ædita fiſtula p ſumma maris. 4. de Hiſt. cap. 10. C.
2 Balenæ ſingulos magna ex parte procreant, binos cum plurimum. 6. de Hiſt. cap. 12. A.
3 Balenæ animal pariūt, & brāchias nō habēt, ſed fiſtulam, 6. de Hiſt. cap. 12. A.

4 Balenæ ſpirant, & pulmonem habent. 3. de Part. cap. 6. A.
5 Balena pedibus caret, & intra ſe animal gignit. 1. de Gener. c. 9. A. & 2. de Gener. cap. 1. D. ✳. Quære Cetaria.

BALERVS. Piſcis.
1 Balerus cum parturit, ſeſe uadis intrudit. 6. de Hiſtor. cap. 14. C.
2 Baleris lubricus innaſcitur caniculæ exortu, quo coguntur ad ſumma efferri, & æſtu intereunt. 8. de Hiſt. cap. 20. A.

BALNEVM.
1 Balneo cur minus ſalubris eſt aqua, quā ſol tepefecerit, oſtendit. 14. Prob. Sect. 24.
2 Balnea calida cur ſacra habentur, oſtenditur. 19. Problemat. Sectio. 14.
3 in Balneis cur qui furabantur aliquid, morte mulctabātur, ſecus in domo priuata, habes. 14. Problemat. Sectio. 29. ✳.

BARBA. Pili menti.
1 Barba poſt pilos capitis maxime creſcit. 3. de Hiſtoria. cap. 11. C.
2 Barba non omnibus æqualiter pilis effunditur, nam aliis maxillæ plus ueſtitæ pilis ſunt, aliis muſtax, aliis mentum. 3. de Hiſtor. c. 11. D. Quære Mentū. Pili. 13. 20.

BARBARI. Quære Caput. 15. ✳.

BELLARIA. Secundæ menſæ.
Bellaria & ſecundæ menſæ cur ſint edendæ, habes. 6. Prob. Sect. 22.

BELLVM. Quære Augur. Mentha. ✳. Agricola. 3.

BELLEROPHON. Glauci regis filius, & in heroas poetarū carminibus relatus.
Bellerophon morbo atræ bilis laborauit, ita ut loca deſerta proſequeret, ut de illo ſcribit Homerus. 1. Prob. Sect. 30.

BELVA. Quære Brutum. ✳.

BESTIA. Quære Brutū. ✳.

BIBERE.
1 Bibant quomodo animalia omnia, habes. 8. de Hiſtoria. cap. 6. A.
2 Bibunt parum, quæ pulmone carent. 3. de Part. cap. 8. A.
3 Bibimus quod raptim & uniuerſim, cur minus humectat uentrem, habes. 31. Prob. Sect. 3. Quære Colūba. 25. ✳. Incōtinēs.

BILIS ATRA. BILIS FLAVA. BILIOSVS.
1 Bilis atra maxime eſt ſimilarium partiū. 9. de Hiſtoria. cap. 2. A.
2 Bilis flaua maxime eſt ſimilarium partiū. 3. de Hiſtoria. cap. 2. A.
3 Bilem alii calidis alii frigidis annumerāt. 2. de Part. cap. 2. C.
4 Bilis flaua ſi ſeparetur, humidior redditur. 2. de Part. cap. 3. B.
5 Bilis qualibet corporis parte gignitur. 3. de Part. cap. 2. B.
6 Bilis excrementum eſt. 4. de Part. c. 2. B.
7 ex Bili morbi qui excitantur, cur potius hyeme q̃ æſtate oriantur, cum præſertim bilis æſtate dominet, habes. 6. Prob. Sect. 1
8 Bilis calida eſt. 29. Problemat. Sect. 1.
9 Bilioſi morbo infeſtantur, ſi æſtas ſicca ſit & aquilonia, autumnus ſiccus & aquilonius, & cur id fiat, oſtenditur. 12. Prob. Sectio. 1. Quære Bellerophon. ✳.

BIPES.
1 Bipedum ſitus in uētre matris inflexus & contractus eſt. 7. de Hiſt. c. 8. A.
2 Bipeda ſummū obtinēt locū in uniuerſo, quia erecta in ſublime ſe attollūt, & æditæ parti uniuerſi reſpondent. de Cōm. aial. greſſ. c. 1. G.

BISTONIS. Lacus in Thracia.
In Biſtonide lacu plura piſcium genera reperiuntur. 8. de Hiſt. cap. 13. A.

BISVLCVS.
1 Biſulca habent forcipem pro ungula. 2. de Hiſt. c. 1. F.
2 Biſulcorum pars maior cornigera eſt. 3. de Part. cap. 2. A.
3 Biſulca talum habēt. 4. de Part. c. 10. V.
4 Biſulca paucipara ſunt, nā aut ſinglos aut binos pariūt, excepta ſue. 4. de Gen. c. 4. F. & c. 6. A. Quære Fidipes. Pes. Solipes.

BYSSVM. Quære Pinna teſtatum. 1.

BIVALVIA. Teſtata quædā aquatilia, quæ duabus teſtis teguntur.
1 Biualuium teſtatorum caro ſic adhæret teſtæ, ut niſi per uim auelli nequeat. 4. de Hiſt. cap. 4. B.
2 Biualuia quædam cōſtant teſta reſeratili, alia non. 4. de Hiſt. c. 4. A.
3 Biualuia quo loco habeant atramentum, oſtenditur. 4. de Hiſt. cap. 4. F. & 4. de Part. cap. 5. I.
4 Biualuia turbinatis quomodo aſſimilentur, habes. 4. de Part. cap. 5. F.
5 Biualuia ſe concludendo tuentur. 4. de Part. cap. 5. G.
6 Biualuium inter teſtata diuerſitas. 4. de Part. cap. 7. A.
7 Biualuia ubi cōtinent illud, quod ouum dicunt, habes. 4. de Part. cap. 5. I. Quære Teſtatum. 22. ✳. Planta.

BIVERTEX. Homo cui duo uertices in capite eſſe uidentur.
Biuertices a natura facti ſunt quidā, non oſſe, ſed capillorum æquamento. 1. de Hiſtoria. cap. 7. D.

BYZANTIVM. Vrbs in Thracia, quæ & Conſtantinopolis.
apud Byzantium piſces paruuli capiuntur, qui e Ponto recens nati ueniunt. 8. de Hiſtoria. cap. 13. D. Quære Herinaceus. 5. Scordula. ✳.
BLAESVS. Quem Ariſtoteles græce ἰσχνόφωνον appellat.
Blæſi ſunt, qui linguam abſolutā non habent, & literas quaſdam proferre nō poſſunt. 2. de Part. c. 17. A. Quære Balbi.
BLATTA. Vermiculus quidam, qui & tinea.
Blattæ in aluearíis gignuntur, & pennatæ ſunt. 5. de Hiſt. cap. 19. C.
BOLBA. Lacus apud Sycen Propontidis oppidum. Quære Lepus. 2.
BOLITENA.
1 Bolitena polypi ſpēs eſt. 4. de Hiſt. c. 1. F.
2 Bolitenæ non gignūtur in Euripo. 9. de Hiſtoria. c. 37. C. Quære Polypus. 8.
BOMBYX. Vermis quidam.
1 Bombycum partus quomodo fiat, & quo loco fœtificent, & qualis ſit eorum fœtus, habes. 5. de Hiſtoria. cap. 24. per totum.
2 Bombyces ſub ſaxis apud terram ipſam fœtificant binis aut paulo pluribus ceris, mellis etiam praui incohatio in iis reperitur. 9. de Hiſtor. c. 43. A.
BOMBYCIA. Telæ quædam ex bombycum uermium mucore quodam.
1 Bombycia texuit prima Pamphila Latoi filia in Co inſula. 5. de Hiſtoria. c. 19. C.
2 Bombycia ex quo anīalis genere mulieres cōficiant, habes. 5. de Hiſtoria. c. 19. C.
BONASSVS. Aīal quadrupes quoddā.
1 Bonaſſus e ſylueſtribus cornigeris enumerandus eſt. 2. de Hiſt. c. 1. E.
2 Bonaſſus in Pæonia & Medica terra gignitur, qui biſulcus eſt, & iubam habet, & cornua bina orbem inflexu mutuo colligentia. 2. de Hiſtoria. c. 1. H.
3 Bonaſſus interiora omnia bobus ſimilia habet. 2. de Hiſt. cap. 16. A.
4 Bonaſſus gignitur in Pæonia mōte Meſapio, qui collimitium eſt Pæoniæ & Medicæ. Monapios appellatur a Pæonibus. Magnitudine tauri, corpore latiore q̃ bos. Breuior enim & in latera auctior eſt, tergus eius diſtentū locum ſeptem accubantium occupat, cætera boui ſimilis eſt, niſi ꝙ ceruix iubata armorum tenus ut equi eſt, ſed uillo molliori q̃ iuba equina. Color pili totius corporis flauus, iuba prolixa, & ad oculos uſq; demiſſa, colore inter cinerem & ruffum, non qualis equorū Parthorum, ſed uilo ſupra ſqualidiore, ſubterlanario nigro admodum. Vocē ſimilem bouis emitrit. Cornua adunca in ſe reflexa & pugnæ inutilia, magnitudine palmari, amplitudine arctiori, q̃ ut ſingula ſemiſextariū capiant, nigricie proba. Antiæ ad oculos uſq; demiſſæ, ita ut in latus potius q̃ ante dependeant. Caret ſuperiore dentium ordine. Crura habet hirſuta & biſulca, caudā ſimilem bubulæ minorem pro ſui corporis magnitudine. Excitat puluerem, & fodit, ut taurus. Tergore præualido eſt cōtra ictus. Caro eius eſt ſuauis guſtui. Vnde in uſu uenādi eſt. Cum percuſſus eſt, fugit, nec conſiſtit, niſi fatigatus, repugnat calcitrans, & proluuiē ad quattuor paſſus proiicit, quo præſidio facile utitur. Vrit autē adeo illa proluuies, ut canū inſectantiū pili adurātur, ſed tunc fimus ille urit, cum bonaſſus excitatur, & metuit. Nā ſi quieſcit, nihil urit. In montibus enititur tpore pariendi, ſed priuſq̃ pariat, locum excremēto alui quaſi uallo circūdat. Habet enim hæc belua largam excrementi copiam. 9. de Hiſtoria. cap. 45. per totum.
5 Bonaſſis, quia cornua in ſe reflexa habent, excrementum natura dedit, quo ſe tuerentur. 3. de Part. cap. 2. B. ✳. Bolynthus.
BONVS. Moribus.
Boni uiri potius ſolent eſſe pauperes, q̃ uiri praui. 4. Problemat. Sect. 29. ✳.
BONVM.
1 Boni ratio naturæ potius operibus q̃ artis coniuncta eſt. 1. de Part. c. 1. C.
2 Bonum apparens boni locum tenet. de Communi. animal. greſſ. c. 2. D. ✳.
BOREAS. Quære Aquilo. ✳.
BOS.
1 Boues mites & remiſſæ ſunt, & minime peruicaces. 1. de Hiſtor. c. 1. I.
2 Boues feri reperiuntur ſicut & placidi. 1. de Hiſtoria. cap. 1. H.
3 Boues binas mammas habent cum papillis quattuor. 2. de Hiſtor. c. 1. I.
4 Boues ſylueſtres ſunt apud Arachotas, qui differunt ab urbanis, ſicut ſues urbani a ſylueſtribus. Sunt autem colore atro, corpore robuſto, rictu leuiter adunco. Cornua gerunt reſupinatiora. 2. de Hiſtoria. cap. 1. E.
5 Boum quorundam cor oſſiculum continere dicitur. 2. de Hiſt. c. 15. A.
6 Bobus quibuſdam in Phrygia perinde ut auriculæ mouent cornua. 3. de Hiſt. c. 9. A

7 Boues ſomniant. 4. de Hiſt. c. 10. A.
8 Boues pediculis & rediuis infeſtantur. 5. de Hiſt. cap. 31. B.
9 Boues excīſſi uiuūt annos quindecim, atq; etiā uiginti. 9. de Hiſtor. c. 21. B.
10 Bos cum articulorum dolore laborat, nō amittit ungulas, ſed pedes tātummō intumeſcunt uehemēter. 6. de Hiſt. c. 21. B.
11 Bos binos dētes emittit, nō tamē uniuerſos, ut equus. 6. de Hiſt. cap. 21. B.
12 Bos ſorbendo bibit. 8. de Hiſt. cap. 6. A.
13 Boues pingueſcunt iis, quæ flatū cient ut Eruo & Faba freſſis. 8. de Hiſt. c. 7. A.
14 Boues fruge & herba ueſcūtur. 8. de Hiſtoria. cap. 7. A.
15 Boues ſeniores pingues facies, ſi cute inſciſſa, ſpiritum adigas, deinde præbeas pabulum. 8. de Hiſt. c. 7. A.
16 Boues pingueſcūt ordeo integro uel pinſito & a gluma ſeparato, & dulcibus, ut ficu, paſſa, uino etiam & frondibus ulmi, ſed præcipue ſole, & lotione calidæ aquæ. 8. de Hiſt. c. 7. A.
17 Boum cornua ſi tepefiant, flectuntur in quācūq; partem uolueris. Si uero cornua illiniantur cera aut oleo aut pice, dolores pedum non ſentiunt boues. 8. de Hiſt. cap. 7. A.
18 Boues melius ualent, ſi eorum cornua pice illiniantur. 8. de Hiſt. c. 23. A.
19 Boues duobus morbis tentantur, ſcilicet podagra, & ſtruma. Facit podagra, ut pedibus iutumeſcant, & ungulas amitrant. Struma id eſt in bobus, quod in homine febris, nam calidius & frequentius ſpirant. Indicium morbi ſunt aues flaccidæ, & ꝙ comedere nō poſſunt. Pulmo putris inuenitur, ſi aperiantur. 8. de Hiſt. c. 23. per totum.
20 Boues in Syria nodos ſcapularum flectūt, ut camelus. 8. de Hiſt. c. 28. B.
21 Boues maiores generantur in Aegypto q̃ in Græcia. 8. de Hiſt. c. 28. A.
22 Bos ſi unus aberrauerit, totum armentū ſequitur. Vnde niſi boarii præuenerint, totum armentum requiri neceſſe eſt. 9. de Hiſt. cap. 4. A.
23 Boues quidam dicūtur paſci cedendo in auerſum propter magnitudinē cornuum, cum paſci non poſſint procedentes in anteriorem partem. 2. de Part. c. 16. B.
24 Bos lienem habet pro ſua magnitudine auctiorē in longitudinē. 3. de Part. c. 21. A.
25 Bos animal intra ſe ſtatim gignit. 2. de Gen. cap. 1. C.
26 Bos animal parit. 2. de Gen. c. 1. D.
27 Bouis uterus in aluo eſt. 1. de Gen. c. 12. B.

28 Boues penem pertendentem habent. 1. de Gen. cap. 3. A.
29 Boum oculi nigri ſunt. 1. de Gen. c. 1. E.
30 Boues pilo tenuiore ſunt q̃ ſues. 5. de Gen. c. 3. C. Quære Taurus. Vacca. ✳.
BOS MARINVS. Aquatile.
1 Bos inter chartilaginea cōnumeratur. 5. de Hiſt. cap. 5. A.
2 Bos marinꝰ animal parit. 6. de Hiſt. c. 12. A
BOSCA. Auis.
Boſca ſimilis eſt anati, ſed minor, & circa lacus & amnes uerſatur. 8. de Hiſt. c. 3. D.
BOSPHORVS. Pro Thracio boſphoro. Quære Ephemerum. 2. Mare. 2. ✳.
BRACHIALE.
Brachiale uocamus nodum, quo cū brachio manus iungitur, coarctaturq;. 1. de Hiſt. c. 15. B.
BRACHIVM. In animali notum eſt, quid ſit.
1 Brachia cōmunem rationem ineunt cū cruribus. 1. de Hiſt. c. 15. A.
2 Brachium appellamus mēbri ſuperioris bipartitam compactionē. 1. de Hiſt. c. 15. A.
3 Brachii partes ſunt, lacertus agilis, gibber, cubitus, manus. 1. de Hiſt. c. 15. A.
4 Brachiis inflexus agitur in interiora. 1. de Hiſt. cap. 15. B.
5 Brachium ad gibberum inflectitur. 1. de Hiſt. cap. 15. B.
6 Brachia ex latere dextro & ſiniſtro depēdent. 1. de Hiſt. c. 15. D.
7 Brachia intro ſe flectunt, ita ut homini potiſſimum deuexa crurum & brachiorū aduerſa inter ſe ſint. 1. de Hiſt. cap. 15. D. & de Cōm. animal. greſ. c. 1. A.
8 Brachia flectit homo retrorſum, q̃q̃ ita, ut paulum uergant in latera exteriora. 2. de Hiſt. cap. 1. C.
9 Brachiorum flexus ad quem uſum datus eſt homini, habes. 4. de Part. c. 10. H.
10 Brachium dum mouetur, gibber quieſcit. de Cōm. animal. mot. c. 1. D.
11 Brachio cur laborioſus eſt, ſi iactetur inane, q̃ ſi cū lapide, oſtēditur. 8. Prob. Sect. 5. Quære Brachiale.
BRANCHIAE. Piſcium.
1 Branchias quæ habent, omnia pulmone carent. 2. de Hiſt. c. 15. A.
2 Branchiis carēt Delphini, & Balenæ. 1. de Hiſt. cap. 5. A.
3 Branchias habent piſces, quibus humorē reddunt, quem ore acceperint. 2. de Hiſt. cap. 13. A.
4 Branchias quæ habent, & quomodo, & quales, oſtenditur. 2. de Hiſt. c. 13. B. C.

5 Branchias ſingulas habent, quibus pauciſſimæ ſunt.2.de Hiſt.c.13.B.
6 Branchias quæ habent, teſtibus carent.3.de Hiſt.cap.1.A.
7 Branchias habentia aquatilia, illis refrigerantur, nec ſpirant.8.de Hiſt.c.2.B.
8 Branchiarum natura ſpinoſa eſt.2.de Part.cap.17.C.
9 Branchiæ peculiares ſunt piſcibus.4.de Part.cap.13.C.
10 Branchiarum differentiæ plures ponunt.4.de Part.c.13.D.
11 Branchiæ datæ ſunt refrigerationi cordis.4.de Partibus.cap.13.E.F. Quære Piſcis.24.38
12 Branchiarum copiæ uel inopiæ cauſa eſt caloris cordi inſiti copia aut inopia.4.de Part.cap.13.E.✳.
BRASSICA. Holus uulgo notum.
1 Braſſicarum e foliis erucæ oriuntur.5.de Hiſt.cap.19.B.
2 Braſſica ebrietatem ſedat.16.Prob.Sect.3. Quære Crambe.
BRENTHVS.
Brenthus auis ſyluas & mōtes colit, cui & uictus probus, & uox ſonora eſt.11.de Hiſt.cap.11.A.
BRYSSO. Rhetor quidam. Quære Vultur.2.✳.
BRISSVS. Echini ſpecies.
Briſſi echinorum pelagiorum ſpecies raro inueniūtur.4.de Hiſtoria.cap.5.A. Quære Echinus.16.
BRVCVS. Inſectum quoddam.
1 Brucus unde generetur, habes.5.de Hiſt.cap.19.B.
2 Bruci quomodo pariant, & quo tēpore, & ꝙ dum pepererint, intereant, habes.5.de Hiſt.cap.29.A.
BRVMALES DIES. Quære Alcyon auis.4.
BRVTVM.
1 Brutorum non dicimus faciem.1.de Hiſt.cap.8.A.
2 Brutorum omne negociū eſt in coitu, pro creatione, uictus ſolertia, & uiuendi ratiōe permutanda pro locorum & temporis calore aut frigore.8.de Hiſt.c.12.per totum.
3 Brutorum eiuſdem ſpeciei morſus differt pro locorum uarietate.8.de Hiſt.c.29.A.
4 Bruta quædam, quæ hominis rationem referant, & repræſentent, habes.9.de Hiſt.cap.7.per totum.
5 Brutis non ineſt intellectus, ſed delatio.1.de Part.cap.1.P.
6 Bruta quare hominibus dementiora, habes.4.de Part.cap.10.C.✳.
BVBALVS. Quadrupes notum.
1 Bubalorum ſanguis non inſpiſſatur, ſicut ſanguis, qui fibras habet.3.de Hiſt.c.6.A. Quære Fibræ ſanguinis.
2 Bubalis interdum cornua inutilia ſunt, quia & ſi contra nōnulla illis reſiſtant, feroces tamen & pugnaces belluas fugiunt.3.de Part.cap.2.B.
BVBO. Auis funeſta.
Bubo ſimilis noctuæ eſt, ſed magnitudine non minor ꝗ aquila, & carniuorus eſt.8.de Hiſt.cap.3.A.
BVBVLVS.A.VM. A boue.
1 Bubulis renibus ſimiles ſunt renes uituli marini.1.de Hiſt.c.18.B.
2 Bubulum lac craſſiſſimum eſt.3.de Hiſt.c.20.B. Quære Bos. Vacca.
BVCCAE. Oris partes, quæ inflantur.
Buccarum cutis non coit uulnerata.3.de Hiſt.cap.11.A.
BVCCINVM.
1 Buccinum aquatile teſtatum animal.4.de Hiſt.cap.4.A.
2 Buccini membra quædam deſcribūtur.4.de Hiſt.cap.4.D.
3 Buccina, hyeme abeūte, generantur.5.de Hiſt.cap.12.A.
4 Buccina quomodo paſcātur, habes.5.de Hiſt.cap.15.C.
5 Buccinis idem modus gignendi eſt, & uiuendi tp̄s, ſcilicet anni ſex, ſicut & purpuris.5.de Hiſt.c.15.C.
6 Buccinis uiuendi tempus longum eſt.5.de Hiſt.cap.15.C.
7 Buccinis etiam fauago euenit.5.de Hiſtoria cap.15.A. Quære Fauago.
8 Buccinum in anfractum tortum eſt.4.de Part.cap.7.A.
9 Buccinum turbinati generis eſt.4.de Partibus.c.7.A.
10 Buccina qua cauſa clauduntur, habes.4.de Part.cap.5.E.
11 Buccina quibus partibus conſtent.4.de Part.c.5.E.
12 Buccinorum generatio qualis ſit, & buccina cur ſemper contineant ouū, habes.3.de Gen.c.11.C.I.
13 Buccina inter teſtata omnes partes dextras habēt æque deſcriptas. de Cōm. animal.greſ.c.1.G.
BVCVLA. Puſilla uacca. Quære Vacca.7.8.
BVLLA. Quæ in aquis intumeſcit aere ſubeunte.
1 Bullæ baſis cur candida aquis inſidet, & ſi expoſita ſoli eſt, nullam baſis efficit umbram, ſed reliquum bullæ facit, oſtenditur.1.Prob.Sect.16.
2 Bullæ cur in formā hemiſphærii ſurgūt, habes.2.Problemat.Sect.16.
BVMVGVS. Sonus boum mugitui perſimilis.
Bumugi cur fiunt in paludibus iuxta fluuios, quorum ſonus taurorum mugitui pſimilis eſt, habes.2.Prob.Sect.15.
BVTEO. Species accipitris.
1 Buteo qui miluo æquiparatur magnitudine, & ſemper cernitur, carniuorus eſt.8.de Hiſtoria.cap.3.A.
2 Buteo hoſtis eſt ranæ, & rubetæ, & anguibus, quia eos rapit.9.de Hiſt.c.1.D.
3 Buteones præcipuū genus accipitrū eſt.9.de Hiſt.c.36.A. Quære Accipiter.8.

C

CACABARE. Perdicis cātus. Quære Perdix.3.
CADENS. Vt opponitur ſtanti.
Cadētia in terram & reſiliētia cur angulos ſimiles reddunt ad planiciem utraꝗ ex parte puncti, quo planum tetigerint, habes.4.Prob.Sect.16.
CAECIAS. Vētus flans ab ortu æſtiuo.
1 Cæcias cur omnium uentorum ſolus nubes ad ſe trahit, habes.1.Prob.Sect.26.
2 Cæcias ut trahit nubes, ſic ille trahit opes, ut in puerbio eſt.32.Prob.Sect.26.✳
CAECVS.
1 Cæcos fœtus quæ animalia generent, habes.2.de Generatione.c.4.X.
2 Cæci qui naſcūtur, cur nō calueſcūt, oſtēditur.5.Prob.Sect.31.✳.
CAELVM.
1 Cælum a fortuna factū & caſu, quidam dixerunt.1.de Part.c.1.I.
2 In Cælo ordo ratus, certuſꝗ ſtatus magis patet, ꝗ in corruptibilibus & generabilibus.1.de Part.cap.1.I.
3 Cælum & ſolem quaſi patrem & genitorem ſtatuūt in uniuerſo, fœminā terram & quaſi matrem.1.de Gener.c.2.A.
4 Cælum ipſum a quo moueatur, dubitatur. de Cōmuni.aīal.mot.c.1.E.F.G.H. & cap.2.per totum.
5 Cæli motor immobilis eſt, quod etiam Iouis uerbis Homerus ſignificat. de Cōmuni.animal.mot.cap.2.A.
6 Cælum immortale eſt, de Communi.animal.mot.cap.1.F.
7 Cælum immortale & incorruptibile ex neceſſitate eſt. de Communi.animal.motu.cap.2.H.
8 Cælum ſi mouetur ab aliquo, an ſit illud immobile, an pars eius, an intra cælum condatur, oſtenditur. de Communi. animal.mot.cap.1.D.E.
9 Cælum purum cur ſerenum & placidū tempus ſignificat, turbulentum uero hyemē, habes.6.Problemat.Sect.26.✳. Quære Planeta. Sphæra. Stella.
CAERVLEVS.
Cæruleus auis ſaxa amat. In Scyro colit maxime. Minor eſt merula, maior fringilla, pede magno, ſcandit ſaxa, colore cæruleo eſt, roſtro tenui, crure breui, ut Pipo.9.de Hiſtoria.cap.21.per totum.
CAESITAS. A qua oculi cæſii.
Cæſitas imbecillitas quædam eſt.5.de Generatione.cap.1.E.
CALCAR. Quo armantur aues quædā.
1 Calcaria non habent fœminæ aues.4.de Hiſtoria.cap.11.C.
2 Calcaria animalibus arma ſunt.3.de Part.cap.1.B.& cap.4.B.
3 Calcaribus utuntur ad pugnā aues, quæ ea habent. Nec ulla auis aduncorum unguium calcar habet, officerent enim uolatui.4.de Part.cap.12.F.
4 Calcaria gignunt ex cibo aduētitio & auctiuo, quē tum a fœmina, tū deforis ſibi acquirunt.2.de Gener.c.4.B.
CALCVLVS. Lapillus, qui intra ueſicā aut renes cōcreſcit, a quo CALCVLOSVS. Qui calculo laborat.
1 Calculi fiunt ex cōcrementis, quæ deſcēdunt in ueſicam.3.de Hiſt.c.15.A.
2 Calculis laborant renes.3.de Part.c.4.L.
3 Calculoſus. Quære Hō.162. Veſica.11.
CALIDRIS. Auis.
Calidris cinerei coloris aquas petit, unde cibum capiat.8.de Hiſt.cap.3.D.
CALIDVM.
1 Calidum & calidius quid ſit, & ꝙ multipliciter dicatur, oſtenditur.2.de Part.cap.2.D.E.F.
2 Calida plus aeris continent ꝗ aquæ.5.de Generatione.cap.6.B.
3 Calidiora & humidiora pfectiora ſunt, & ouum ædunt perfectū propter pulmonem.2.de Generatione.cap.1.H.

4 Calidarum regionum homines ſapientiores ſunt,& mente magis ualent,q̃ qui frigidas regiones incolunt,& cur,habes.14.Problemat.Sect.14.
5 Calida loca qui incolunt,cur timidi ſunt, qui uero gelida, fortes, habes. 8.&.16. Problemat.Sect.14.
6 Calida cur potius refrigerantur in ſole, q̃ in umbra,oſtẽdit.13.Prob.Sect.24.✳.
Quære Frigidum.
CALLYNTRVM. Herba. Quære Apes.14.
CALLVS. Teſtatum aquatile.
1 Calli aquatilia quædã etiã ſaxis abſoluti mouere ſe tamẽ nequeũt.1.de Hiſt.c.1.E.
2 Calli teſta toti operiuntur,& nulla ex parte carnem oſtendunt. 4.de Hiſt.c.4.B.
Quære Tubera.Vertibulum.
CALOR.
1 Calore naturali tanq̃ inſtrumento exercet anima multa in corpore. 2.de Part. capit.7.B.
2 Caloris naturalis omne aĩalis genus particeps eſt.2.de Part.cap.7.B.
3 Calor tum cogit,tum liquat. 2.de Part. cap.2.G.
4 Caloris naturalis principium in omnibus tam aĩalibus q̃ ſtirpibus quare eſt,& pluribus partibus accommodatum,oſtenditur.2.de Part.cap.3.B.
5 Calor uim obtinet concoquendi. 4. de Part.c.3.A.&.3.c.9.D.& c.5.N.
6 Calor non pariter agit in uenis & in uẽtriculis cordis.3.de Part.cap.4.Q.
7 Calor naturalis uim augendi obtinet.3. de Part.animal.cap.6.B.&.5.de Generatione.cap.8.B.
8 Calor mouere poteſt. 2.de Gener.c.1.C.
9 Calorem naturalem nec ignem eſſe, nec ab igne originem ducere,probatur.2.de Generatione.cap.3.C.
10 Calor ſeminis talis ac tantus eſt,ſicut cõuenit parti,cui accommodatur.2.de Generatione.cap.4.V.
11 Calor ſeminum non eſt ignis, ſed ſpiritus, qui in ſemine continetur.Et natura, quæ in eo ſemine eſt, reſpondet proportione elemento ſtellarum.2.de Generatione.cap.3.C.
12 Calor temporis aſſimilatur calori animalium .3.de Generatione.cap.11.F.
13 Calor naturalis partes ſimiles ducit eodẽ,& unit,atq; cõſtituit.2.de Gene.c.4.I
14 Calor & frigus generationis & corruptionis ſunt cauſa,& qualiter,habes.4.de Generatione.capit.10.B.
15 Calor concoquit,& quod eſt calidius,facilius concoquitur.4.de Gener.c.6.C.
16 Calor indurat, quia eximit per ſe humorem.5.de Generatione.cap.3.E.
17 Calor uim hẽt augẽdi.5.de Gener.c.8.B.
18 Calore ſeruatur, & fouetur uita. 17.Problemate.Sectio.1.✳.
CALVA. CALVARIA. OS ſupremum,quod cerebrum contegit.
1 Calua hoĩs appellat̃ ea pars, quæ capillis eſt intecta,& cuius pars anterior ſinciput eſt,poſterior occiput.1.de Hiſtor.c.7.A.
2 Calua tota eſt rarum os,rotundum, cute graciléta obductũ.Habet aũt ſuturas illa, quæ mulieris eſt,unã in orbem,quæ autẽ uiri eſt,tres habet in idem magna ex parte coeuntes.1.de Hiſtoria.cap.7.A.
3 Calua eſt os capitis continuũ,nouiſſimis ſuperimpoſitũ uertebris.3. de Hiſt.c.7.A.
4 Caluæ pars ſerrata ſuturæ nomine ſignificatur.3.de Hiſtoria.c.7.A.
5 Calua aliis perficitur oſſe continuo, aliis compacto, maris enim caluaria tres ſuturas habet in ſummo uertice,fœminæ uero circularis eſt ſutura caluaris. 3.de Hiſtoria.cap.7.A.
6 Calua uiri iam uiſa eſt ſine ulla ſutura.3. de Hiſtoria.cap.7.A.
7 Caluaria capitis hominis iuncturas plurimas habet,quia locus ſpirantior eſſe debet.2.de Part.cap.7.E.
8 Caluaria hominis plures ſuturas habet, q̃ aliorum animalium,quia maius cerebrũ habet.2.de Part.cap.7.E.
9 Caluaria hominis ſero admodum induratur propter abundantiam humiditatis & frigiditatis cerebri.2.de Part.cap.7.E.
CALVICIES. CALVICIVM. CALVVS. CALVESCERE.
1 Caluicium eſt capitis læuitas.3.de Hiſtoria.cap.11.C
2 Caluicies quibus accidat, & quibus non, & quam ob cauſam,habes. 5.de Hiſtor. cap.3.E.F.G.
3 Calueſcunt minus,qui mento ſunt bipartito.3.de Hiſtoria.cap.11.C.
4 Calueſcunt minus,qui uarices habent.3. de Hiſtoria.cap.11.D.
5 Caluicies ab inopia humoris calidi prouenit.5.de Generatione.cap.3.E.F.
6 Caluus nemo efficitur parte poſteriori aut temporibus. 3.de Generatio. c.11.B. &.5.de Generatione.c.3.A.N.
7 Caluis cur non renaſcantur pili, cum arboribus & auibus renaſcantur pennæ & frondes,oſtenditur. 5.de Genera.c.3.G.
8 Calueſcũt citius, qui libidinoſiores ſunt.5. de Gen.cap.3.G.
9 Calui nunq̃ fiunt, qui cæci nati ſunt.5. Proble.Sect. 31. Quære Homo.131.132. Mulier.59.
CALVMNIA. Quære Epicharmus.
CALX. Pedis.
Calx eſt pars poſterior pedis.1.de Hiſtor. cap.15.B.
CALX. Qua arena ſtringitur.
Calx quia aduſta fuit, aliquid habet caliditatis.2.de Part.c.2.F.✳.
CAMELVS. Animal gibbo inſigne.
1 Cameli tanq̃ pedatim incedunt.2.de Hiſt. cap.1.D.Quære Pedatim.
2 Camelus proprium inter cæteras quadrupedes habet in dorſo,qđ tuber appellatur, ſed cameli Arabiæ ſingula tubera habẽt, Bactrianæ uero bina.2.de Hiſt.c.1.E.
3 Camelis omnibus ſunt ſingula tubera in parte ima, quibus incubat reliquum corpus,& firmatur, quotiens in genua inclinantur.2.de Hiſt.c.1.E.
4 Camelus quattuor papillas habet modo uaccæ,caudam aſino ſimilem, genitale retro,genua ſingula in ſingulis cruribus,& non plura,ut aliqui perhibent, ſed uidentur plura propter alui interuallum. 2.de Hiſt.cap.1.F.
5 Camelus talum habet ſimilem bubulo.2. de Hiſt.cap.1.E.
6 Camelus clunes exiguos habet proportione magnitudinis, & biſulcum animal eſt, nec utrinq; dẽtatum eſt, ſed ſic biſulcum eſt,ut pes poſteriore parte ſciſſus paululũ ſit ad flexum digiti ſecundum, parte uero priore ſumma quadripartito diſcrimĩe findatur.2.de Hiſt.c.1.F.&.4.de Generatione.cap.4.G.
7 Cameli pes ueſtigio carnoſus eſt,ut urſæ, eapropter ne longo itinere per exercitiũ fatiſcant,calceant carbatinis.2.de Hiſtor. cap.1.F.
8 Camelus mammas duas habet in uentre cum papillis quattuor.2.de Hiſt.c.1.I.
9 Camelus ex aduerſo mingit.2.de Hiſtoria cap.1.L.&.5.cap.14.F.&.4.de Partibus. cap.10.S.
10 Camelus licet cornua non habeat,utrinq; tamen dentes non habet.2.de Hiſtoria. capit.1.H.&.3.de Part.cap.14.B.
11 Cameli lac tenuiſſimum eſt. 3. de Hiſtoria.cap.20.B.
12 Cameli, ſedente fœmina, coeunt, nec auerſi, ſed complectente mare, ut cæteræ quadrupedes,& coitum toto die exercent, petunt receſſuum ſolitudinem,nec aliquis poteſt tuto accedere,niſi paſtor armenti.5.de Hiſtoria.cap.2.B.
13 Cameli genitale ita neruo conſtat,ut ex eo confici poſſit,quo arcus tẽdatur fidiſſime.5.de Hiſtoria.cap.2.B.
14 Cameli coeunt in Arabia menſe ſeptembri. Duodecim menſes fert camelus uentrem, parit ſingulos, coire incipit in trimatu. Fœmina poſt partum uno interpoſito anno, coit. 5. de Hiſtoria. cap.14.F.& 4.de Generatione.c.4.E.
15 Camelus tempore coitus eferatur, ſiue homo,ſiue camelus alius accedat.6.de Hiſtoria.cap.18.A.
16 Camelus fert uterum menſes decem,parit unum tantummodo, parit uere, uiuit diu, plus enim quinquaginta annos, & lac ſuum uſq; eo ſeruat. Caro illius & lac omnium ſunt ſuauiſſima. 6.de Hiſtoria. cap. 26.A.&.4.de Part. cap.2.C.
17 Cameli lac bibitur,ad unam menſuram duab⁹ aut tribus aquæ admixtis.6.de Hiſtoria.cap.26.A.
18 Cameli aquam turbulentam bibere gaudent.8.de Hiſtoria.cap.8.A.
19 Camelus uiuit annos triginta, aliquando plures,aliquando centum. 8.de Hiſtoria.cap.9. A.
20 Camelus nodos ſcapularum flectit. 8.de Hiſtoria.cap.28.B.
21 Camelus rabie tentatur.8. de Hiſtoria. cap.22. A.
22 Cameli matres ſuas nõ ineunt,& ſi quis cogat eas inire,non patiuntur,iam enim camelarium occidit,qui matrem ſuppoſuerat,q̃uis coitum abſoluerit 9.de Hiſtoria.cap.47.A.
23 Camelus quomodo caſtrari debeat,oſtẽditur.9.de Hiſtoria.cap.50.B.
24 Camelis opitulata eſt natura magnitudinis exuperantia ad ſe tuendum. 3. de Part.cap.2.A.
25 Camelus ruminat, quia uentres cornigeris ſimiles habeat.3.de Part.cap.14.D.
26 Cameli cibus durus ſpinoſuſq; eſt .3.de Part.cap.14.B.
27 Camelus indiſcretum fel habet uenulis quibuſdam confuſum. 4. de Part. cap.2.A.
CANCELLVS. Aquatile quoddam.
1 Cancellus aquatilis medius eſt inter teſtata & cruſtata.4.de Hiſtoria.cap.4.F.
2 Cancelli piſcis natura,& partes, figura,

& membra deſcribuntur. 4.de Hiſtoria. cap.4.F.

3 Cancellus piſcis hoſpes concharũ primo ex terra limoq; conſiſtit, mox cōchulas ingreditur uacuas, ubi cum excreuerit, tranſit in concham ampliorem aut naticis, aut turbinis, aut alicuius ſimilis. 5.de Hiſtoria.cap.15.E.

4 Cancelli, qui perq̃ exigui ſunt in piſciculis, pedes nouiſſimos latiuſculos habent, ut ad nandum utiles ſint.4.de Part. cap.8.A.

CANCER. Pro terreſtri, & pro piſce & pro cancro marino.

1 Cancer ſolus quaternis pedibus ſolitus eſt regi.1.de Hiſtoria.cap.5.C.

2 Cancrorum marinorum genus ambulare poteſt.1.de Hiſtoria.cap.1.E.

3 Cancri marini ſanguine carent.1.de Hiſtoria.cap.6.A.

4 Cancrorum primum genus Malæ, Secũdum Paguri. Tertium fluuiatiles, cæteri minutiores, & qui nomine careant.4.de Hiſtoria.cap.2.A.

5 Cancrorum quoddam genus eſt littorale in Phœnice, quos Hippeas, hoc eſt, equites appellant propter uelocitatem magnam.4.de Hiſtoria.cap.2.A.

6 Cancris ſolis inter cruſtata cauda deeſt. 4.de Hiſtoria.cap.2.B.

7 Cancrorum quædam partes deſcribũtur. 4.de Hiſtoria.cap.2.D.E.F.&.c.3.A.

8 Cãcri fœminæ quo differant a maribus, oſtenditur.4.de Hiſtoria.cap.3.A.

9 Cancrorum piſcium plura genera habẽtur.4.de Hiſtoria.cap.2.A.

10 Cancris piſcibus pedes quini ſunt, utrinq; annumeratis ultimis, qui in forcipem denticulatum exeunt. 4.de Hiſtoria.cap.2.A.

11 Cancri quomodo coeant, habes. 5.de Hiſtoria.cap.7.A.

12 Cancrorum maris & fœminæ exigua differentia eſt, quæ tamen explicatur. 5. de Hiſtoria. cap.7.A.&. 4. de Part. cap.8.B.

13 Cancri quoddam genus. 5.de Hiſtoria. cap.15.D.

14 Cancri marini ſenectutem exuũt ſæpius eodem anno.8.de Hiſtoria.cap.17.C.

15 Cancri piſces in hoc differunt a locuſtis, ꝙ locuſtæ caudam habent, cancri non habent, quia cauda eſt inutilis illis, eo ꝙ ſubeant cauernas. 4. de Part. cap.8.A.

16 Cancrorum cruſtatorum genus ſimile eſt locuſtarum generi, utpote qui brachia habeant forcipibus denticulatis, quæ non ingrediendi cauſa habent ſed ut illis capiant, & retineant. 4. de Part. cap.8.A.

17 Cancris caput indiſcretum eſt. 4. de Part.cap.10.A.

18 Cancri ſunt unum e quattuor generibus cruſtatorum, quorum ſpecies ſunt plures, non ſolum forma, ſed etiam magnitudine differentes.4.de Part.c.8.A.

19 Cancri binos dentes habent primores, & quis ſitus ſit aliorum partium, habes. 4.de Part.cap.5.D.

20 Cancris oris uſus qualis ſit, habes.4.de Part.cap.11.D.

21 Cancrorum forceps dexter grandior & ualidior eſt ſiniſtro.4.de Part. cap.8.B. & de Communi.animal.greſſ. cap.7.B.

22 Cancri quare moueant ſuperiorem partem forcipis & non inferiorem, habes.4. de Part.cap.11.D.

23 Cancris pelagiis pedes retardiores ſunt ad ambulandum, & quare id ſit, habes. 4.de Part.cap.8.A.

24 Cancri lento gradu ſe mouent, quia de genere multipedum ſunt, dum mouentur autem, greſſum dirigunt ſuum non recta, ſed in latus & per tranſuerſum.de Communi.animal.greſſ.cap.5.B.

25 Cancri uropygio carẽt.de Communi.animal.greſſ.cap.6.C.

26 Cancri non ſunt nandi ſtudioſi, neq; cauernulis ſe condunt.de Communi.animal.greſſ.cap.6.C.

27 Cancri in terra uiuunt, & facie rotunda ſunt. de Communi. animal. greſſu. cap.6.C.

28 Cancri ſoli parti poſteriori ſimile habent latus. de Communi. animalium. greſſu.cap.6.D. Quære Ceruus.17.

CANDIDVM. Oculi. Quære Albugo oculi.

CANESCERE. CANICIES.

1 Caneſcunt pili in ſenectute.3.de Hiſtoria.cap.11.B.

2 Caneſcunt pili uitiligine, quæ eſt morbus cutis.3.de Hiſtoria.cap.11.B.

3 Caneſcunt tardius pili detecti, q̃ operti.3.de Hiſtoria.cap.11.B.

4 Caneſcunt prius hominum tempora, & partes anteriores q̃ poſteriores, pubes nouiſſime caneſcit.3.de Hiſtoria.c.11.B.

5 Canuerunt aliqui in morbo, ſed conualeſcentibus cani defluxerũt, renatis nigris pilis.3.de Hiſtoria.cap.11.B.

6 Canicies non prouenit propter ariditatem.3.de Hiſtoria.cap.11.B.

7 Caniciem putredine fieri & non ariditate, indicium eſt, ꝙ pili, qui pileo aut alio tegumento uelantur, celerius caneſcunt, quia flatus prohibet putredinem, operimentum autem flatum arcet. Ad hæc quidam pili cani oriuntur, nullus tamen oritur aridus.5.de Generatione.cap.3.B.

8 Canicies cur fiat in homine, habes. 5.de Generatione.cap.4.per totum.

9 Canicies ex ægritudine euenit aliquãdo, qui morbus uitiligo dicitur. 5. de Generatione.cap.4.A.

10 Canicies debilitas & cruditas eſt humoris in cerebro ſiti.5.de Gener.cap.1.G.

11 Caniciem prohibet, ſi capilli detecti ſunt, & ſi oleo aquæ mixto unguantur. 5.de Generatione.cap.5.A.

12 Canicies cur ſemp eſt, ubi uitiligo eſt, ſed nō ecōtrario, oſtẽdit.36.Prob.Sect.10.

CANICEPS. Animal facie cani ſimilis. Caniceps eadẽ forma qua ſimia eſt, ſed maior ualidiorq;, & facie caninæ ſimilior, unde & nomen accepit, moribus etiam ferocibus eſt, & dente robuſtiore, caninoq; propriore.2.de Hiſtoria.cap.8.A.

CANICVLA. Piſcis.

1 Canicula ſemel anno parit. 6.de Hiſtoria.cap.11.A.

2 Canicula teſtaceum quid gerit, in quo humor ad oui ſimilitudinem conſiſtit.6. de Hiſtoria.cap.10.B.

3 Caniculæ unde, & quomodo proueniãt, habes.6.de Hiſtoria.cap.10.B.

CANICVLA. Sydus ſuo ortu intenſiorem calorem inducens.

1 Caniculæ ortus cur ſoleat aut morbos tollere, aut intẽdere, aut remittere, aut efficere, oſtenditur.3.Problemat.Sect.1.

2 Caniculæ ortu & occaſu aer maxime immutari ſolet.13.Problemat.Sect.26. Quære Auſter.7. Balerus.2. Cuculus auis.4. Gladius piſcis. 2. Mare. 2. Purpura.8. Thunnus.17.

CANIS. CANINVS. Animal latrabile.

1 Canes nō ſubeunt cauernas, ſed per ſumma telluris degunt.1.de Hiſtoria. c.1.G.

2 Canes feri reperiuntur, ſicut & placidi.1. de Hiſtoria.cap.1.H.

3 Canes animoſi, amatores, & adulatores ſunt.1.de Hiſtoria.cap.1.I.

4 Canis uentriculo ſimilis eſt hominis uentriculus.1.de Hiſtoria.cap.16.D.

5 Canes in uentre habent mãmas, & quot, hẽs.3.de Hiſt.c.1.I.&. 4.de Part.c.10.N.

6 Canis ſerratos dentes habet.2.de Hiſtoria.cap.1.M.

7 Canibus, quidam dicunt, dentes mutari, alii dicunt nullũ omnino in eis dentẽ mutari, alii caninos tantũ mutari, ſed latere, quoniã nō prius mutant, q̃ pares enaſcãtur intus.2.de Hiſt.c.2.A.&.6.c.20.C.

8 Canũ ætas dentibus indicatur. Nam iunioribus dentes ſunt candidi & acuti, ætate prouectis nigri & obtuſi.2.de Hiſtoria.cap.2.A.&.6.cap.20.C.

9 Canis caluam habet perpetuo oſſe compactam.3.de Hiſtoria.cap.10.A.

10 Canes ſomniãt, qđ oſtendũt ſuo latratu, quẽ per quietẽ ædũt.4.de Hiſtor.c.10.A.

11 Canibus ſeneſcentibus uox grauior redditur.5.de Hiſtoria.cap.14.B.

12 Canes tam mares q̃ fœminæ anniculi coeunt.5.de Hiſtoria.cap.14.C.

13 Canes ſexto poſt mẽſe q̃ peperit, implẽt, nec prius implẽt.5.de Hiſt.c.14.A.C.

14 Canes nō per totã uitã coeũt, ſed uſq; ad annũ duodecimũ, & implẽt, q̃uis aliqui generẽt uetuſtiores.5.de Hiſtoria. c.14.F.

15 Canis ricinis infeſtantur, a quibus & nomẽ græce acceperunt, ſcilicet Cynorrhaiſtæ.5.de Hiſtoria.cap.31.B.

16 Canes magna ex parte tenentur libidine quattuordecim diebus, quamuis nonnullæ ad decimum ſextũ diem pruriunt. 6.de Hiſtoria.cap.20.A.

17 Canum lac utile eſt ſtatim ut pepererint. 6.de Hiſtoria.cap.20.B.

18 Canes lacones diebus triginta habere lac incipiunt.6.de Hiſtoria.cap.20.B.

19 Canes cũ ætatem coeũdi habent, indiciũ in mãmis apparet, tumor ſcilicet quidã in papillis mãmarum.6.de Hiſtõ.cap.20.B.

20 Canes ſexto menſe crus attollere incipiunt, ut mingant, quidam etiam octauo. 6.de Hiſtoria.cap.20.B.

21 Canum lac craſſius eſt q̃ cæterorum animalium, excepto lacte ſcrofæ, & leporis. 6.de Hiſtoria.cap.20.B.

22 Canes pariunt duodecim catellos cum plurimũ, ſed magna ex parte quinq; aut ſex, unum etiam aliquando peperiſſe certum eſt.6.de Hiſtoria. capit.20.C.&.4. de Generatione.cap.4.E.

23 Canes laconicæ magna ex parte octo catulos pariunt, coeunt, quandiu uiuunt & mares, & fœminæ.6.de Hiſtoria.c.20.C.

24 Canes a ſuis catellis uehemẽter ferociũt. 6.de Hiſtoria.c.18.B.

25 Canes canire dicuntur, cum libidine ſtimulantur.6.de Hiſtoria.cap.18.D.

26 Canum genera plura ſunt. 6.de Hiſtoria.cap.20.A.
27 Canis laconicus coit menſe octauo ſuæ ætatis.6.de Hiſtoria.cap.20.A.
28 Canes implentur unico initu,quod in ſuis initibus maxime conſtat.6.de Hiſtoria.cap.20.A.
29 Canes laconici gerunt uterum ſexta anni parte,hoc eſt ſexagenis diebus uno aut altero plus minuſue. 6.de Hiſtor.c.20.A.
30 Canes coeunt ſexto menſe,poſtq̄ pepererunt,nec citius.6.de Hiſtoria. cap.20.A.
31 Canes aliquando tres menſes, aliquando ſexaginta dies gerunt uterum. 6. de Hiſtoria.cap.20.A.
32 Canes non mutant dentes præterq̄ eos, quos uocant caninos, eoſq; quarto ætatis menſe tam fœminæ q̄ mares mutant.6. de Hiſtoria.cap.20.C.
33 Canis menſtrua diebus ſeptem mouentur,ſimulq; euenit,ut genitale promineat, ſed non per id tempus coitum patiuntur, ſed ſeptem diebus ſequentibus.6.de Hiſtoria.cap.20.A.
34 Canes uiuaciores ſunt mares,q̄ fœminæ præterq̄ in laconicis, quia laborant amplius mares.6.de Hiſtoria.cap.20.C.
35 Canes uiuunt ad annos quattuordecim, exceptis laconicis, nonnulli etiam ad uiginti annos protrahunt uitam. Quapropter apud Homerum Vlyſſis canem uiceſimo anno mortuum recte iudicant. 6.de Hiſtoria.cap.20.C.
36 Canum purgatio,quæ coniuncta partui eſt, una cum catellis naſcentibus prouenit craſſo pituitoſoq; humore. Redduntur etiam tenuiores a partu,& lac habent quinq; diebus, anteq̄ pariant magna ex parte. Verum nonnullis ſeptem aut quattuor diebus anticipat. 6.de Hiſt.c.20.B.
37 Canum laconicorum peculiare eſt,ut cũ laborarint,meli⁹ coire poſſint,q̄ cum per otium uiuunt. In hoc genere mas uiuit ad annos decem,fœmina ad duodecim. 6.de Hiſtoria.cap.20.C.
38 Canes coeunt cum lupis in agro Cyrenenſi.8.de Hiſtoria.cap.28.C.
39 Canes laconici ex cane & uulpe generantur.8.de Hiſtoria. cap.28.C.&.2.de Generatione.cap.5.C.
40 Canes herba ingeſta euomunt, atq; ita purgantur.8.de Hiſtoria.cap.5.A.&.9.de Hiſtoria.cap.6.A.
41 Canes minores ſunt in Aegypto q̄ in Græcia.8.de Hiſtoria.cap.28.B.
42 Canes indicos generari ex cane & tigride,confirmant,nec ſtatim,ſed tertio coitu. Alligantur enim canes locis deſertis, & niſi belua incenſa libidine ſit,ſæpe lacerantur.8.de Hiſtoria. cap.28.C.&.2.de Generatione.cap.6.C.
43 Canes tribus morbis laborant,ſcilicet rabie,angina,podagra. Rabies furorem facit,& quæ momorderint,omnia rabiunt, excepto homine, uel prius homine. Intereunt canes hoc morbo,& quæ morſa ſunt, excepto homine. Angina etiam interemit canes, & podagra tentati pauci euadere poſſunt. 8.de Hiſtoria.cap.22. per totum.
44 Canes laconicæ ſagaciores ſunt q̄ mares. 9.de Hiſtoria.cap.1.B.
45 Canes Moloticæ ſagaciores ſunt q̄ mares.9.de Hiſtoria.cap.1.B.
46 Canes generati ex mixtione Moloticorum & laconicorũ optimi ſunt. 9.de Hiſtoria.cap.1.A.
47 Canes cum lumbricis infeſtãtur, herbam tritici comedunt.9.de Hiſtoria.cap.6.B.
48 Canis fugit,demiſſa inter crura cauda.9. de Hiſtoria.cap.44.B.
49 Canes in India reperiuntur urbani & ſylueſtres.1.de Part.cap.3.D.
50 Canis ſimplicem habet uentrem. 3. de Part.cap.14.A.
51 Canibus prona totius corpis hirſuta ſunt 2.de Part.c.14.A.
52 Canis prolixum habet lienem.3.de Par. c.12.A.
53 Canes uehementi nixu,nec ſine cruciatu uentrem leuant, quia inteſtinum eorum arctius eſt parte inferiore, q̄ ſuperiore. 3. de Part.c.14 .D.
54 Canes quinis digitis diſtinctos habet priores pedes,poſteriores uero quaternis.4. de Part.c.10.I.
55 Canis uulua in aluo eſt.1. de Gener.cap. 12.B.
56 Canes catellos cæcos generant.2. de Gener.c.4.Q.
57 Canes laconici ualent olfactu , quia eorũ nares porrectæ ſunt longius.5.de Gene. cap.2.B.
58 Canes illi magis olfactu ualent, quorum nares longius ſunt porrectæ. 5. de Generatione.cap.2.B.
59 Canes cur minus ueſtigia ualent comperire, flante zephyro, habes. 34. Problemate. Sectio.26. Quære Melitenſis catellus.

CANINI DENTES.Quære Talus.6.

CANIS.Pars tali,Quære Talus.6.

CANINI DENTES. Quære Canis. 7.8.32.

CANIRE.Quære Canis.25.

CANTARE.

Cantam⁹ cur difficili⁹ per Nete q̄ per Hypate,oſtenditur.4.Prob.Sect. 19. Quære Cantilena.Muſica.Vox.

CANTHARIDES. Inſecta quædã uenenoſa.

Cantharides unde generẽtur, habes.5.de Hiſtoria.cap.19.E.

CANTHARVS.Inſectum quoddam.

Cãthari trahunt ſe in ſciſſuras,cũ glomerari nequeant.4.de Part.c.6.B.

CANTILENA.CANTVS.

1 Cantilenam quam nouimus, cur ſuauius audire ſolemus q̄ eam,quam ignoramus, habes.5.Problemat.Sect.19.
2 Cantilenas ſolitarias, cur ſuauius audire ſolemus,ſi ad tibiam aut lyram canãtur, habes.9.Problemat..Sect.19.
3 Cantus.Quære Auis.31.33.35.

CAPELLA.

Capella auis lacus & amnes amat. 8.de Hiſtoria.cap.3.D.

CAPER.

1 Caper Lemni inſulæ lac abundanter habebat.3.de Hiſtoria.cap.20.C.
2 Capri pingues minus fœcũdi ſunt.Argumẽto ſunt uites, quæ cum propter nimiã alimenti copiam fructum non ferunt,hirceſcere dicuntur a ruſticis.5.de Hiſtoria. cap.4.D.Quære Epitrageæ.
3 Capri tempore coitus eferantur.6.de Hiſtoria.cap.18.A.
4 Caper ad annos decem & undecim uitam protrahit.6.de Hiſtoria. capit.19.A. Quære Capra.

CAPILLVS.

1 Capilli capitis congeniti ſunt,& primi defluunt.3.de Hiſtoria.cap.11.B.
2 Capilli hominis unde proueniãt tales aut tales,& quæ ſit cauſa,habes.5.de Gener. c.3.C.Quære Caput.5.30.Pilus.✳.

CAPITO.Piſcis.

1 Capitones incipiũt graueſcere capite mẽſe decembri,& tricenis diebus uterum gerunt.5.de Hiſtoria.cap.11.A.
2 Capito piſcis quando pariat, habes.6.de Hiſtoria.cap.17.B.
3 Capito piſcis cœno ueſcitur.8. de Hiſtoria.cap.2.F.
4 Capito, quem aliqui labeonem appellãt, littoribus gaudent.8.de Hiſt.cap.2.F.
5 Capito limo paſcitur, & nullum piſcem edit,quo fit,ut grauis & ſordidus ſit.8.de Hiſtor.c.2.F.
6 Capitoni nocent imbres.8.de Hiſt.c.2.F
7 Capitones quando in limo uerſari ſolent efferunt ſe, urinanturq; ſæpe, ut corporis ſordes abluant.8.de Hiſtoria.cap.2.F.
8 Capitonis oua & fœtus a nulla belua uiolantur , quapropter copioſe exiſtunt,ſed cum adoleuerint , corripiuntur ab aliis piſcibus, maximeq; ab arcano. 8.de Hiſtoria.cap.2.F.
9 Capitones laborant oculis,& tandem excæcãtur nimiis frigoribus,& intereunt.8. de Hiſtoria.cap.19.B.Quære Mugilis.

CAPNIA VITIS.Quære Vitis.3.

CAPPARIS.Herba.

Cappatis non facile prouenit locis cultis, licet aliqui tẽtarint,ſed inculta potius & auia perſequitur.12.Prob.Sect.20.

CAPRA. CAPRA SYLVESTRIS.

CAPREA.Cornigerum ſylueſtre.

1 Capras,dixit Alcmæõ, ſpirare per aures. 1.de Hiſtoria.cap.11.A.
2 Caprarum,quæ coitum non patiũtur, in Oeta mõte ubera paſtores urticis fricãt, & primum cruentum humorem eliciunt, deinde lac exprimunt, tanq̄ ab iis, quæ uenerem patiuntur.3.de Hiſtor. c.20.C.
3 Capræ anniculæ coeunt, & utero ferunt. 5.de Hiſtoria.c.14.C.
4 Capræ rediuis infeſtantur,pediculis carẽt. 5.de Hiſtoria.cap.31.B.
5 Capris duces non conſtituuntur, quia inſtabiles & mobiles ſunt.6.de Hiſtoria. capit.19.A.
6 Capræ coeunt,quandiu uiuunt.6.de Hiſtoria.cap.19.A.
7 Capræ uiuunt ad octonos annos cum plurimum, pariunt anno bis,ſi clementia cæli,& pabuli copia iuuet.7.de Hiſtoria. cap.16.A.
8 Capræ terno aut quaterno coitu implentur. Si imber a coitu acceſſit, abortiunt. Pariunt magna ex parte ſingulos,ſed aliquando binos ternos aut quaternos. Ferunt quinq; mẽſibus.6.de Hiſtor. c.19.A.
9 Capræ craſſiorem reddunt urinam q̄ mares.6.de Hiſtoria.cap.18.E.
10 Capræ tondẽtur in Cilicia,ut alibi oues. 8.deHiſtoria.cap.28.B.
11 Capræ auriculis ſunt mẽſura palmari & dodrantili in Syria.8.de Hiſtoria.c.28.A
12 Capræ herba ueſcuntur, & paſcentes crebrius loca mutant, ſumma tantũ contingunt.8.de Hiſtoria.cap.10.A.
13 Capra ſylueſtris non eſt in Aphrica. 8. de Hiſtoria.cap.28.A.

14 Capræ cubant per cognationem auerſis oculis.9.de Hiſtoria.c.3.A.

15 Capræ cubãt quietius q̃ oues, & familiarius ad hominem accedunt,ſed ſunt frigoris impatientiores, q̃ oues. 9.de Hiſtoria.cap.3.A.

16 Capræ uillum a mento dependentem, quem uocant aruncum,ſi quis apprehenderit, cæteræ ſtant uelut ſtupidæ oculos ſuos in unam illam coniicientes. 9. de Hiſtoria.cap.3.A.

17 Capreæ ſylueſtres ſagittis trãſfixæ dictãnum herbam quærunt,qua ſpicula e corpore eiiciant.9.de Hiſt.c.16.A.

18 Capræ urbanæ ſunt, & ſylueſtres . 1. de Part.cap.3.D.

19 Capræ lienem rotundum habent. 3. de Part.cap.12.A.

20 Capræ plures habent uentres, & eorum uſus qualis ſit, habes. 3.de Part.c.14.B.

21 Capreis interdum cornua inutilia ſunt, quia & ſi contra nõnulla illis reſiſtant, feroces tamen & pugnaces beluas fugiunt. 3.de Part.cap.2.B.

22 Caprea eſt minimum animal inter cornigera.3.de Part.cap.2.C.

23 Capræ mãmas habẽt inter femora, quia ſurſum uerſus capiunt ſui corporis incrementa.4.de Part.cap.10.N.

24 Capræ maxima ex parte fel habent, ſed adeo grande in Naxo inſula, ut prodigii loco habeatur, contra in Chalcide Euboeica nullum fel habent. 8. de Part. cap.2.B.

25 Capræ ignem efflanti deformes comparantur. 4.de Generatione. cap.3.I. Quære Aries.7.

26 Capris magis monſtra contingunt. 4. de Generatione.cap.4.B.

27 Capra iam uiſa eſt cornu gerens in crure.4.de Generatione.c.4.E.

28 in Capris maxime contingit, gigni capram duplici genitali altero maris altero foeminæ, quas capras hircenas uocant. 4.de Generatione.cap.4.D.

29 Capræ uario colore ſunt non toto genere,ſed parte.5.de Gener.c.6.9.

30 Capræ maiorem copiam lactis reddunt q̃ boues,aut mulieres proportione corporis.6.Prob.Sect.10.Quære Caper.✳.

CAPRICEPS.

1 Capriceps auis omnino liene caret.2.de Hiſtoria.cap.15.B.

2 Capriceps fel uẽtri & iecori habet ſimul coniunctum.2.de Hiſtoria.cap.15.C.

CAPRIFICVS.Arbor.

1 Caprificus ficarios culices generat.5.de Hiſtoria.c.32.A.

2 Caprificus qualis ſit,hẽs.1.de Gen.c.1.D.

3 Caprificꝰ nõ fructificat.3.de Gen.c.5.A.

CAPRIMVLGVS.Auis, quæ grãdior merula dicitur.

Caprimulgus auis montana eſt,magnitudine paulo maior q̃ merula,minor q̃ cuculus, moribus mollior, parit oua duo aut tria cum plurimum, ſuggit capras ubera aduolans, unde nomen accepit. Cum ſuxerit, uber extingui, aiunt,& capram excæcari, parum clare interdiu uidet, ſed noctu perſpicax eſt.9.de Hiſtoria.cap.30.A.

CAPRIRE.Quære Vox.12.

CAPRONAE.Crines,qui in frõtem recumbunt.

Capronas gerit Hipardion fera ſummis armis.2.de Hiſtoria.cap.1.E.

CAPVT.

1 Caput ceruices & collum excipiunt.1.de Hiſtoria.cap.15.C.

2 Caput hominis reſpondet ſublimi parti uniuerſi,quia homo inſtitutꝰ eſt ad habitũ uniuerſi orbis. 1.de Hiſtoria.c.15.C.

3 Capitis pars poſterior inanis & uacua eſt omnibus, prout in ſingulis uariatur magnitudine.1.de Hiſtoria.c.16.A.

4 Caput paruum habent omnia iumenta, & longas maxillas. 1.de Hiſtor.ca.16.A.

5 Caput hominis hirſutiſſimum eſt inter omnia animalium capita. 2.de Hiſtoria. cap.1.D.

6 Caput conſtat non quattuor oſſibus, ſed ſex, quorum duo exigua comparatione aliorum circa aurem poſita ſunt. 3. de Hiſtoria.cap.7.A.

7 Caput uiri iam uiſum eſt ſine ulla ſutura.3.de Hiſtoria.cap.7.A.

8 Caput non cõtinetur neruis, licet oſſeum ſit,ſed ſuturis ipſorum oſſium. 3.de Hiſtoria.cap.5.B.

9 Capitis pili congeniti ſunt, & primi defluunt.3.de Hiſtoria. cap.11.B. Quære Capillus.

10 Caput inſectorum abſciſſum ſeorſum, non uiuit, cum cæteræ partes uiuant. 4.de Hiſtoria.cap.7.A.

11 Caput minus laborat, ſi pediculi capillo inſunt.5.de Hiſtoria.cap.31.A.

12 Capitis pars poſterior cerebro caret.2. de Part.cap.10.D.Quære Occiput.6.

13 Capitis prior & poſterior pars carne uacat,quia omnibus capite præditis partẽ hãc erectã eſſe oportet,ꝙ ſi carne præmeretur,obeſſet.2.de Part.c.10.D.

14 Caput frigidum eſt.3.de.Part.c.4.B.

15 Caput abſciſſum, licet maxima celeritate abſcindatur, ut apud barbaros ſit, loqui nõ poteſt, quia arteria uocali & cæteris, q̃ ſermonẽ efficiunt, caret, q̃uis in Caria prouincia aliquando contigerit, ut ſacerdos Iouis Hoploſmii interfectus eſſet, & nõnulli ſe audiuiſſe,dixerunt,a capite reciſſo, Cercidam occidiſſe, quæſiſſeq;,quis Cercidas uocaretur, & inuẽtum necarũt. Nec Homeri authoritate tueri poſſunt, qui dicunt,caput ſcilicet loqui præciſſum. 3.de Part.c.10.C.

16 Capitis partium conſyderationẽ habes.3. de Part.cap.1.per totum.&.c. 2.per totum.

17 Caput habent omnia animalia ſanguine prædita,exanguibus uero quibuſdam caput indiſcretum eſt.4.de Part.c.10.A.

18 Caput gratia cerebri potiſſimum conſtitutum eſt.4.de Part.c.10.A.

19 Caput ſanguinem modice temperatũ habet,& ideo ſenſus plures in eo habentur. 4.de Part.c.10.A.

20 Caput foetuũ primo prægrande eſt propter cerebrum.2.de Gen.c.4.C.

21 Caput & oculi inter initia apparẽt maxime in foetibus,cum fiunt.2.de Generatione.cap.4.R.

22 Caput primo poſt cor creatur.2.de Gen. cap.4.X.

23 Capitis hominis cutis craſſiſſima eſt, & humoris multum continet.5.de Generatione.cap.3.B.

24 Capitis dolores excitantur hyeme, quam præceſſit ſicca & aquilõia æſtas & autumnus humidus ,& cur id fiat,habes.1.Prob. Sect.1.

25 Caput perpetuo humet,cuius rei indicium eſt,ꝙ pili potiſſimũ in eo exeunt. Humet autem , quia cerebrum humidum eſt.16. Prob.Sect.1.

26 Capitis ſudor aut nullum reddit malum odorem,aut minus,quia laxum eſt,q̃d capilli orti in eo oſtendunt.6.Prob.Sect.2.

27 Caput cur magis dolet poſtridie , ſi quis uinum dilutiꝰ hauſerit,q̃ meracius,habes. 14.Prob.Sect.3.

28 Capitis morbo cur tentãtur currentia animalia , habes.9.Prob.Sect.5.

29 Caput cur non poſſunt mouere,q̃ collo carent,habes.19.Prob .Sect.10.

30 Caput hominis cur piloſius eſt q̃ cæterorum animalium,habes.6.Prob.Sect.10.

31 Capite præciſſo,cur alia animalia uiuant, alia protinus intereant , habes.17.Problemat.Sect.10.

32 Capitis ulcera non difficile ſanantur in plenis impuriſq; corporibus,& cur id fiat, habes.6.Prob.Sect.1.

33 Capitis ulcera cur ſanari poſſunt celerius in locis paluſtribus,crurum uero tarde ſanãtur,habes.6.Prob.Sect.14.

CARBATINAE. Genus quoddam calciamẽti.Quæ & carpatinæ dicũtur. Quære Camelus.7.

CARBO.

1 Carbo extinctus frigidus eſt.2.de Partibꝰ. cap.2.H.

2 Carbo forſan eſt ſubiectum ignis.2.de Part.cap.2.G.✳.

CARDVELVS.Auicula, quæ & achanthis & ſpinus dicitur.Quære Spinus.

CARIA.Regio minoris Aſiæ.

In Caria ſacerdotibus mulieribus pili naſcuntur in mento,q̃d ſignum eſſe diuinitatis interpretantur. 3 . de Hiſt . cap. 11.C. Quære Caput.15.Purpura.7.✳.Mauſolꝰ.

CARICA.Ficus paſſa.

Caricæ bifidæ tantũ cur dulciſſimæ ſunt, multifidæ uero aut omnino inſiſſæ non ſunt dulces,habes.9.Prob. Sect.22.

CARINVS.

Carini piſces fluuiatiles ſunt,qui nec ouũ, nec ſemen prolificum nunq̃ habent.4.de Hiſt.cap.11.B.

CARNIVORVM.

1 Carniuora oppugnantur ab aliis , & ipſa cum cæteris pugnãt,quoniã uictum parãt ex animalibus.9.de Hiſt.c.1.C.

2 Carniuora durioribus oſſibus conſtant,q̃ alia animalia,quia ualentiora eſſe debent, eo quod uictum dimicatione parant.2. de Part.cap.9.C.

3 Carniuora cum ſint multa tam pedeſtria q̃ uolatilia & aquatilia,in ſuis quæq; dictionibus quærenda ſunt.

CARO.

1 Caro in ſua ſede mollis & humida eſt,& quod carni proportione reſpondet.1. de Hiſt.cap.1.C.

2 Caro mulierum fungoſa eſt & foraminulenta,ſicut caro uirorum ſpiſſa.1.de Hiſt. cap.12.A.

3 Carnis ſuſtinendæ gratia ſunt oſſa data a natura.2.de Hiſt.c.9.B.

4 Caro inter cutẽ & oſſa eſt, & undiq; diuiſibilis, tranſit in uenas & fibras , quotiens animal attenuatur,trãſit etiam in pingue, quotiens pabuli copia ſuppetit. Quibus multum eſt carnis,iis uenæ ſunt arctiores & ſanguis rubentior , & uenter & uiſcera

parua, quibus parum carnis, iis uenæ ſunt maiores, & uẽter maior. 3. de Hiſt. c. 16. A.

5 Caro eſt maxime partium ſimilarium, quod præcipue corpus animalium eſt. 3. de Hiſt. c. 2. A.

6 Caro fœminæ humidior eſt q̃ maris. 4. de Hiſt. cap. 11. C.

7 Caro quadrupedum in paluſtribus locis paſcentium deterior eſt q̃ eorum, quæ æditioribus paſcuntur. 8. de Hiſt. c. 10. A.

8 Caro adhæret oſſibus uinculis quibuſdam in morem fibrarum. 2. de Part. c. 9. B.

9 Caro eſt homini molliſſima, eo quod maxime ualeat ſenſu tactus. 2. de Part. c. 16. E.

10 Caro ſenſum tactus mouet. 2. de Part. cap. 3. D.

11 Caro & uiſcera differunt non modo ſua corpulentia, uerumetiam eo, ꝙ caro foris poſita eſt, uiſcera intus continentur. Cuius rei cauſa eſt, ꝙ naturã cõem cum uenis habeãt, & partim uenarum gratia ſint, partim non ſine uenis eſſe poſſunt. 3. de Part. cap. 13. per totum.

12 Caro non eſt, niſi animam habeat. 2. de Gen. cap. 1. Q.

13 Caro ex materia ſynceriſſima fit. 2. de Gen. cap. 4. AA.

14 Caro mollis eſt neceſſario, & alicuius etiã gratia. 2. de Gen. c. 4. X.

15 Caro abſq; igne reſoluitur. 2. de Generatione. cap. 4. X.

16 Caro cur nigreſcit ſolis calore, cætera uero candefiunt, oſtenditur. 1. Prob. Sect. 28.

17 Carnes & fructus arborum utribus uehementur inflatis contentæ cur ſeruantur incorruptæ, habes. 4. Prob. Sect. 22.

18 Carnes aſſæ cur humidiores ſunt elixis, habes. 54. Prob. Sect. 1. ✳. Aſſum.

CARPATINAE. Quære Carbatinæ.

CARTAMVM. Græcis eſt cnicum, Latinis nomine caret. Medicorum uulgus & Theodorus cartamum dixerunt. Eſt autẽ cartamum herba croco perſimilis. Quære Papilio. 3.

CARVLVS.

Carulus auis apud mare uerſatur. 8. de Hiſt. c. 3. D.

CASEVS.

1 Caſeus ex quo lacte multus aut paucus fiat, & melior aut deterior, oſtenditur. 3. de Hiſt. cap. 20. C.

2 Caſeus eſt corpulentum quoddam lactis: Vnde illud lac plus caſei habet, quod craſſius eſt. 3. de Hiſt. c. 2. B.

CASTIVS.

Caſtiora animalia ſunt, quæ propendentes teſticulos habẽt, q̃ quæ intus conditos, & illa, quæ meatus ſeminis habẽt reuolutos & anfractuoſos. 1. de Gen. c. 4. A.

CASTOR. Hoc eſt Fiber. Quære Fiber.

CASTRARE. CASTRATVM. CASTRATIO.

1 Caſtratis ante pubertatem non oriuntur pili poſt geniti, ſcilicet pubis alarum & menti, poſt pubertatem caſtratis excidũt præterq̃ pubis. 3. de Hiſt. c. 11. C.

2 Caſtrare ſolent animalia duobus modis, aut nouellos adhuc teſtes frãgũt, aut adultos iam firmoſq; excidunt. 3. de Hiſtoria. cap. 1. D.

3 Caſtrentur quomodo animalia, habes. 9. de Hiſt. c. 50. per totum.

4 Caſtrari quæ debent, ætate nouella caſtrãda ſunt, alioquin omnia intereunt præter caprum. 9. de. Hiſt. c. 50. A.

5 Caſtrata cum adoleſcunt, elegantiora & meliora euadũt, ſi uero iam adulta caſtres, nihil proficiunt. 9. de Hiſt. c. 50. A.

6 Caſtratione quædam quadrupedes immutantur. 9. de Hiſt. c. 50. A.

7 Caſtrantur tantum animalia, quæ teſtes habent. 9. de Hiſt. c. 50. A.

8 Caſtrati tantum immutantur, ut fœminæ, aut quaſi fœminæ ſint. 1. de Gen. c. 2. B.

9 Caſtrata ideo non generant, quia teſtium pondere detracto, meatus ſeminales contrahuntur, nec peruii ſunt. 1. de Generatione. cap. 4. B.

10 Caſtrata omnia mutantur in fœminam. 5. de Gen. c. 7. E. Quære Spado.

CATAPLASMA. Emplaſtrum.

1 Cataplaſmatis quæ ſit uirtus, habes. 30. Prob. Sect. 1.

2 Cataplaſmata ſi mutantur, magis ſentiuntur. 46. Prob. Sect. 1.

CATARACTA. Auis.

Cataracta mari uictitat, & cum ſe alto ingurgitauerit, manet non minus temporis q̃ ſpacium iugeri tranſieris. Minor q̃ accipiter auis hæc eſt. 9. de Hiſt. c. 12. A.

CATARRVS. Quære Fluctiões. ✳.

CATELLVS MELITENSIS. Quære Melitenſis.

CATELLVS. Canum.

Catelli quidam ante duodecimum diem non accipiunt uiſum, ſed qui geſtantur in utero tribus menſibus, decimo ſeptimo die lucem accipiunt. 6. de Hiſt. c. 20. A. Quære Canis. 22. 24.

CATVLVS. Quære Leo. Vrſus, & cætera, quorum proles catuli dicuntur.

CATTVS.

1 Catti ſylueſtres uenantur agreſtes mures. 6. de Hiſt. c. 37. A.

2 Cattus gigni poteſt in Pordoſelena ultra latus alterum uiæ, quæ interiacet, citra alterum uero gigni non poteſt. 8. de Hiſt. cap. 28. A.

CAVDA.

1 Caudã habet magna quadrupedum pars 2. de Hiſt. c. 1. D.

2 Cauda ineſt uitulo marino. 2. de Hiſtor. cap. 1. D.

3 Caudam exiguam habent cerui. 2. de Hiſt. c. 1. D.

4 Caudæ animalium pili corporis modum imitantur, dummodo cauda nota aliqua auctiore dependeat, eſt enim aliquibus adeo exigua, ut uix ſenſu dignoſci poſſit. 2. de Hiſt. c. 1. E.

5 Cauda cameli ſimilis eſt aſininæ. 2. de Hiſt. cap. 2. F.

6 Cauda in non habentibus pedes in partibus inferioribus cõnumeratur. 2. de Hiſt. cap. 1. L.

7 Caudæ gubernaculo regitur uolatus quorundam inſectorum. 4. de Hiſt. c. 7. B.

8 Cauda aliis longa, aliis breuior. Quibꝰ breuior, iis prolixiores pili dati ſunt, quibus longior, breuiores, ut in equis & bobus patet. Quibus uero corpus admodum piloſum natura dedit, iis caudam minuit, ut urſis. 2. de Part. c. 14. B.

9 Caudam habent omnia non ſolum uiuipara, ſed etiam ouipara, nam & ſi in pleriſq; id membrum magnitudine caret, tamen aliquid prominet, quod deſcribere caudam poſſit. 4. de Part. c. 5. M.

10 Cauda multiplicem uſum habet. 4. de Part. c. 10. N. Quære in dictionibus ſingulorum caudatorum.

CAVSA.

1 Cauſæ cũ plures ſint, illa uidetur eſſe principalior, quæ eſt, gratia cuius aliquid fit, ſcilicet finalis. 1. de Part. cap. 1. C.

2 Cauſa efficiens melior & diuinior eſt q̃ materialis. 2. de Gener. cap. 1. A.

3 Cauſæ q̃ttuor ſunt, finalis, materialis, formalis, & efficiens. 1. de Gener. cap. 1. A.

4 Cauſa efficiens duplicem recipit differẽtiam. 2. de Gener. c. 4. X.

5 Cauſa finalis quomõ differat ab efficiente, habes. 2. de Gener. cap. 4. X.

6 Cauſam materialem & efficientem tantum & eam indefinite cognouerunt philoſophi antiqui, formalem tamen, & finalem non cognouerunt. 5. de Generatione. cap. 1. B.

7 a Cauſis diuerſis ſi fiat unus effectus ſeorſum, an fiat eadẽ ui, an diuerſis, habes. 6. Prob. Sect. 9. Quære Effectus. ✳.

CEBVS. Simia caudata.

1 Cebi partim hominẽ, partim quadrupedem imitantur. 2. de Hiſt. cap. 8. A.

2 Cebi omnes caudã habẽt, partes uero interiores humanis ſimiles. 2. de Hiſt. c. 9. A

CECILIA. Serpens. Quære Chalcidica.

CEDROPOLIS. Pars Thraciæ. Quære Accipiter. 9.

CENTIPEDA. Piſcis.

Centipeda piſcis ubi hamum deuorauerit, euomit foras ſua interiora, donec hamum eiiciat, tum recipit intro, ac ualet eadem ſalubritate, qua ante. Appetitus eſt illi nidurulentorum, mordet non ore, ſed tactu totius corporis. 9. de Hiſto. c. 37. B.

CENTIPES. Serpens. Quære Scolopendra. ✳.

CEPE. Holus notum.

1 Cepe oritur ex ſobole. 3. de Gene. c. 11. C.

2 Cepe cur oculos tam acriter mordeat, unde græce nomẽ habet κρόμμυον quaſi τὴν κόρην ποιεῖν συμμύειν, eo ꝙ oculos præ dolore claudere faciat, habes. 22. Problemat. Sectio. 20.

3 Cepe cur ſuſpẽſum floret tempore ſolſtitii, habes. 21. Prob. Sect. 20.

4 Cepe terra euulſum cur germinare poteſt, habes. 26. & 28. Problemat. Sect. 20.

5 Cepe cur quo ſicciores ſeruntur, hoc poſſunt meliores prouenire, habes. 27. Problemat. Sectio. 20.

CEPHALENIA. Inſula in mari Ionio. Quære Cicada. 20. ✳.

CERA.

1 Ceram cõſtruũt apes ex lachryma arborũ, ex thymo, ex albuco, ex ſertula cãpana, ex myrro, ex uitice, ex gineſta. 5. de Hiſt. c. 22. B. & 9. de Hiſt. cap. 4. M.

2 Cera, cui ſolis calor humorem detraxit, cur albeſcit, habes. 66. Problemat. Sect. 10. Quære Tinea.

CERAGO. Quære Apes. 49.

CERCIDAS. Quære Caput. 15.

CEREBELLVM. Occipitii pars poſtrema.

1 ad Cerebellũ tendũt meatus maximi & mediocres ab oculis. 1. de Hiſt. c. 16. B.

2 Cerebellum poſtrema pars capitis eſt, quod & tactu & ſpecie formam habet diuerſam a cerebro. 1. de Hiſt. c. 19. A.

CEREBRVM.

1 Cerebrum ſincipiti ſubditum eſt, occiput uero inane cerebri eſt. 1. de Hiſt. c. 7. A.

2 Cerebrum obtinet priorem ſitum in capite, nõ modo in homine, uerum in cæteris quoq; animalibꝰ, quibus ea pars data eſt. In omnibꝰ autẽ illis eſt, quæ ſanguinẽ obtinent. 1. de Hiſtoria cap. 16. A.

3 Cerebrum habẽt oĩa quæ ſpecialiter mollia nuncupantur. 1. de Hiſtoria. cap. 16. A.

4 Cerebrum habet homo humidiſſimũ & plurimũ proportione magnitudinis, 1. de Hiſtoria cap. 16. A.

5 Cerebrum continẽt membranæ duæ, altera oſſi adhærens ualida, altera cerebrum ipſum attingens infirmior. 1. de Hiſtoria. cap. 16. A. &. 3. cap. 13. A.

6 Cerebrum animalium omnium bipartitũ eſt, poſtremumq; iungitur, quod cerebellũ appellatur. 1. de Hiſtoria. cap. 16 A.

7 Cerebrum omnibus priuatum eſt ſanguine, nec uenam ullam continet intra ſe, frigidum eſt ad tactum per naturam. 1. de Hiſtoria. cap. 16. A.

8 Cerebrũ in pleriſq; oĩbus aĩalibꝰ habet in ſuo medio cauũ quoddã exiguũ, membrana obhærẽte uenoſa cutic ulariq; obducit, oſſe poſtremo cõtinetur tenuiſſimo atq; infirmiſſimo omniũ capitis oſſiũ, cui nomẽ occipiti. 1. de Hiſtoria cap. 16. B.

9 ad Cerebrum pertinẽt meatus terni, ita ut maximi & mediocres ad cerebellũ tendant, minimi ipſum cerebrum adeant. 1. de Hiſtoria. cap. 16. B.

10 Cerebrum aliqui medullam putauerunt, qa medullã ſpinæ cum cerebro cõiunctã uidebant, ſed cõtra ſe habet, quoniã cerebrum frigidiſſimũ eſt, medulla calida. Cõiuncta aũt eſt medulla cerebro, ut cerebri frigiditatem temperaret ſuo calore. Nõ igitur cerebrum de ſe medulla eſt, ſed eſt ſui generis, quod nullum cõmercium habet cum aliqua corporis parte. 2. de Part. cap. 7. A. B.

11 Cerebrũ frigidiſſimũ datũ eſt animalibꝰ ad temperandũ calorẽ cordis, & ei oppoſitũ eſt ſitu & q̃litate. 2. de Part. c. 7. B. C.

12 Cerebrum habẽt omnia ſanguinea, quo feruorẽ ſanguinis temperẽt. 2. de Partibꝰ. cap. 7. B.

13 Cerebrũ habet ſanguinis uenulas tenues, ut non omnino ſine calore ſit, ſunt tamen uenulæ illæ ſanguinis non craſſi aut copioſi, ſed tenuis & ſynceri. 2. de Partibꝰ. cap. 7. C.

14 Cerebrum quia frigidum eſt, & alimentũ per uenas ſurſum ad illud ducitur, ſi frigidum ſit pluſq̃ oportet, fluctiones fiunt, ſicut imber fit, ſurſum elato uapore, & coagulato a frigore aeris in media regione. 2. de Part. c. 7. C.

15 Cerebrum frigidum & humidum eſt. 2. de Part. c. 10. C. & 5. de Gen. c. 3. D.

16 Cerebrum non ſentit, non magis q̃ excrementa. 2. de Part. c. 10. B.

17 Cerebrum commune eſt aquæ & terræ, quia dum coquitur, dureſcit, & ſicceſcit. 2. de Part. c. 7. D.

18 Cerebrum membranæ maximæ & ualidiſſimæ ambiũt, quia principale membrũ eſt, & præcipuam tutelam deſiderat. 3. de Part. c. 11. A.

19 Cerebrum primo poſt cor creatur. 2. de Gen. cap. 4. X.

20 Cerebrum infectum primo humiditate admodum conſtat ſuperflua, deinde exſiccatur magis & uindicatur calore naturali. 2. de Gener. cap. 4. X. Y.

21 Cerebrum magnum habet homo reſpectu reliqui corporis, quod ſignum prudentiæ eſt & intellectus. 2. de Generatione. cap. 4. A.

22 Cerebrum uenereo uſu refrigeſcit, quia uſus uenereus ſecretio eſt naturalis caloris. 5. de Generatione. cap. 3. H.

23 Cerebrum natura humidum eſt, quare caput perpetuo humet, cuius rei indicium eſt, ꝙ pili in hoc maxime exeũt. 16. Problemat. Sect. 1. Quære Caput. ✳. Cor. Odor.

CERNERE.

Cernere quales oculi melius ualeãt. Quære Oculus. 23. 27. 35. 43.

CERNVA. Piſcis.

1 Cernua piſcis ex paruo magnũ incremẽtum breui accipit. 5. de Hiſt. c. 10. A.

2 Cernua littoralis eſt. 8. de Hiſt. c. 13. A.

3 Cernua hyeme latet. 8. de Hiſt. c. 15. A.

CERTAMEN. Quære Sapientia. 3.

CERTHIA. Auicula.

Certhia exigua auis eſt, cui mores audaces, domicilium apud arbores, & uictus ex coſſis, ingenium ſagax in uitæ officiis, uox clara. 9. de Hiſtoria. c. 17. A.

CERVA. Piſcis.

Ceruæ carniuoræ ſunt. 8. de Hiſt. c. 2. F.

CERVA. Quadrupes.

1 Cerua cornibus caret. 4. de Hiſt. c. 11. C. & 3. de Part. cap. 1. B.

2 Cerua plurimum ſubſidens coit, marem enim ſuſtinere nõ poteſt propter eius cõtentiſſimum impetum. 6. de Hiſt. c. 29. A. & 5. cap. 2. B.

3 Ceruæ ſtabulũ, quo ſolet ſuũ hinnulũ ducere, petra diſrupta eſt uno aditu, unde defendere ſe & repugnare ſolet iis, q inuadunt. 6. de Hiſt. c. 26. A. & 9. c. 5. A.

4 Cerua cum parit, pituitoſo humore purgatur. 6. de Hiſtoria. cap. 29. A.

5 Ceruæ omnes ſciſſa aure ſunt in monte Aſiæ Elapho nomine, qua nota uel alibi, ſi loca mutarunt, dinoſcuntur. 6. de Hiſtoria. cap. 29. A.

6 Cerua maxime uidetur præſtare prudẽtia inter omnes feras quadrupedes, tum qa circa ſemitas pariat, quo minus beluæ accedunt propter homines, tum etiam quia cum pepererit, in uolucrũ primũ exedit, mox ſeſilim herbam petit, quam cum ederit, ad prolem redit. Præterea hinnulum ducens in ſtabula aſſuefacit, quo fugere debeat, hoc enim eſt ſaxum uno aditu, quo loco ſi quis eam inuaſerit, expectare & repugnare dicit. 9. de Hiſt. c. 5. A.

7 Cerua non habet cornua, licet dẽtibus ſuperioribus careat, quia inutilia etiam mari ceruo ſunt, ſuſtinere tamẽ illa melius poteſt ſuis uiribus, ceruæ tamẽ cum inutilia, tum oneroſa eſſent. 3. de Partibus. c. 2. D.

8 Cerua mãmas gerit inter femora, quia ſui corporis incremẽta ſurſum uerſus capit. 4. de Part. cap. 10. N. Quære Ceruus.

CERVIX.

1 Ceruix eſt pars poſterior colli extima. 1. de Hiſtoria. cap. 12. A.

2 Ceruix leonis oſſe uno rigida cõſtat, nec uertebris ullis iungitur. 2. de Hiſt. c. 1. A.

3 Ceruices neruis pluribus continẽtur. 3. de Hiſtoria. cap. 5. B.

CERVVS. Quadrupes.

1 Cerui exiguam caudam habent. 2. de Hiſtoria. cap. 1. D.

2 Cerui achaini cognomine fel dicunt habere in cauda, quod eſt ſimile felli colore, ſed ita ut fel humidum, ſed lieni ſimile parte interiore. 2. de Hiſtoria. cap. 15. B.

3 Ceruus felle caret, quanq̃ inteſtinum eius adeo amarũ eſt, ut ne a canibus quidem attingatur, niſi ceruus præpinguis ſit. 2. de Hiſtoria. cap. 15. B. C.

4 Cerui uermes uiuos cõtinent in capite ea parte, qua ceruici caput annectit, magnitudine quidem nõ minores iis uermibus, quos carnes putres edunt, numero uero uiginti. 2. de Hiſtoria. cap. 15. B.

5 Ceruorum ſanguis non coit, ſicut ſanguis qui habet fibras. 3. de Hiſtoria. cap. 6. A. & cap. 19. A. & 2. de Part. cap. 4. A.

6 Ceruorũ cornua ſolida ſunt inter oĩa, & ſparſa in ramos, & oĩbꝰ annis decidua, niſi caſtrent. 3. de Hiſt. c. 9. A. & 2. de Part. capit. 4. A. & 3. de Part. cap. 2. C.

7 Ceruorum coitus eſt ab arcturo menſe Auguſto & Septembri. Implentur paucis diebus, & ab eodem ceruo multæ. Vterũ ferunt menſes octo. Pariunt magna ex parte unum, pariunt iuxta uias metu belluarum. 6. de Hiſtoria. cap. 29. A.

8 Ceruus animal ſalax ſuapte natura eſt, & æſtate ſupra modum pingueſcit, ideo facile capitur. Fugit in aquas ꝓpter æſtũ atq; anhelitum. Caro eius tempore libidinis uitiat, & fœtet ꝑinde quaſi hircorum. Hyeme extenuat, & debilitatur, uere maxime uiget ad curſum. Dum fugit, requiẽ aliquam facit, & manet, quouſq; appropinquet, qui inſequitur, tum iterum fugam arripit, quod ideo facere uidetur, quia inteſtinum laborat, nam adeo tenue eſt, ut ſi etiam leniter percuſſeris, rumpi poſſit, etiam cute integra. 6. de Hiſtoſtoria. capit. 29. B.

9 Ceruorum ætas perquam larga eſſe narratur, ſed nihil ex iis quæ narrantur, uidemus, nec hinnuli geſtatio, aut incremẽtũ hinnuli ita euenit, quaſi uita eſſet prælonga. 6. de Hiſtoria. capit. 29. A.

10 Cerui cum fœminas implerint, ſeparant, & propter libidinis graueolentiam quiſq; ſolitarius ſcrobes fodit, fœtent ut hirci, facies quoq; eorũ nigreſcit aſpergine, ut hircorum, degũt ita, quouſq; imber accidat. 6. de Hiſtoria. capit. 29. B.

11 Ceruus non eſt in Aphrica. 8. de Hiſtoria. cap. 38. A.

12 Ceruus cum pinguerit, id enim tempore fructuũ eſt, abſcondit ſe, & nuſq̃ apparet, ut qui capi facile ſe ſentiat. 9. de Hiſtoria. cap. 5. A.

13 Cerui cornua locis ſecretiſſimis deponũt. Vnde ortum eſt prouerbium. Qua cerui amittunt cornua, latentq; quaſi amiſſis armis. Cornu uero ſiniſtrũ a nemine adhuc compertũ eſt, occulit enim illud tanq̃ quodam medicamento præditum. Quæ primum cornua oriuntur, ſimplicia & erecta ſunt ad ſubularum ſimilitudinem, q̃obrem per id temporis ſubulones uocantur. 9. de Hiſtoria. cap. 6. A.

14 Ceruos ſenes cognoſcimꝰ duobꝰ idiciis, dẽtes aut nullos hẽnt, aut paucos, atq; adminiculis carent, id eſt ramis, qui imis cornibus prominent ante frontem, quibus iuniores in pugna utuntur. 9. de Hiſtoria. capit. 5. B.

15 Cerui cornua mutant ſingulis annis mẽſe aprili, quo tempore ſe occultant locis

opacis, ut muſcarũ tedio careãt. Paſcũtur per id tempus noctu, donec recipiant cornua, quæ emittunt primum quaſi ueſtita cute & hirtiuſcula, ſed cum creuerint, ſoli exponunt, ut excoquantur, & ſicceãt. Vbi uero attritu arborum ſcalpunt, nec dolent, tum confiſi ſuis armis prodeunt e latebris. 9. de Hiſtoria. cap. 5. B.

16 Ceruus aliquando captus eſt hederã uiridem ſuis cornibus enatã gerens, quæ cornu adhuc tenello forte inſerta quaſi ligno uiridi coaluerit. 9. de Hiſtor. cap. 5. A.

17 Cerui a Phalangio morſi, uel a quouis generis eiuſdem, cancros ædunt. 9. de Hiſtoria. cap. 5. B.

18 Cerui ſibilo & cantu uenantium capiuntur, mulcentur enim, & alliciuntur ea uoluptate, itaq; alter uenantum cantat palam, atq; ſibilat, alter clam ferit a tergo, ubi ſocius tempus iam eſſe ſignificauerit. Si ceruus arrectas auriculas habuerit, ſentit acerrime, nec latere inſidiæ poſſunt, ſed ſi demiſſas, facile interimitur. 9. de Hiſtoria. cap. 5. B.

19 Cerui ſi caſtrentur, anteq̃ emittãt cornua, non emittunt, ſi uero poſt ædita cornua caſtrẽt, non decidunt, neq; eorũ magnitudo minuitur. 9. de Hiſtoria. cap. 50. A.

20 Ceruus ruminat. 9. de Hiſtoria. c. 50. A.

21 Ceruus cor magnum habet proportione corporis. 3. de Partibus. cap. 4. G.

22 Ceruus plures habet uẽtres, & quis eorũ ſit uſus, oſtẽditur. 3. de Partib. cap. 14. B.

23 Ceruus ideo timidus eſt, quia cor habet magnum proportione corporis, & calor in magno conceptaculo euaneſcit. 3. de Partibus. capit. 4. N.

24 Ceruus felle omnino caret. 4. de Partibus. cap. 2. A

25 Cerui diutius uiuunt, & felle carent. 4. de Part. c. 2. A. Quære Cerua. Hinnulus. ✳.

CETARIA. A cete dicta qualis balena & huiuſmodi beluæ marinæ.

1 Cetaria generant animal. 1. de Hiſtoria. capit. 5. A.

2 Cetaria quamuis animal pariant, non tamen habent auriculas, cum eas habeant, quæ animal pariunt. 1. de Hiſtoria. c. 11. A.

3 Cetaria quomodo coeant, habes. 5. de Hiſtoria. cap. 4. A. B.

4 Cetaria mediocriter immorãtur in coeũdo. 5. de Hiſtoria. cap. 5. A.

5 Cetaria, quæ non habent branchias, ſed fiſtulam, animal pariunt. 6. de Hiſtoria. cap. 2. A.

6 Cetaria peculiarem naturã habent inter aquatilia, quia quodammodo ſunt terreſtria, quia ſpirant, & aerem accipiunt, quodammodo ſunt aquatilia, quia aquã intus recipiunt, & reddunt. 8. de Hiſtoria. cap. 20. A.

7 Cetaria reſupinata prædam corripiunt, quia os ſubter habent, alioqui omnia deuorarent. 8. de Hiſtoria. cap. 4. G. & 4. de Partibus. cap. 13. D.

8 Cetaria ſpirant, & pulmonem habent. 3. de Partibus. cap. 6. A.

9 Cetaria branchiis carent, & fiſtulam, qua ſpirant, habent. 4. de Partibus. cap. 13. A.

10 Cetaria omnia animal intra ſe generant. 1. de Generatione. cap. 9. A. & 3. cap. 5. A.

11 Cetaria omnia teſtes intus habent propter corticis duriciem. 1. de Generatione. cap. 12. A. Quære Balena. Delphinus, & reliqua cetarii generis. ✳.

CHAEREMON. Poeta quidam. Quære Vinum. 6.

CHALCEDON. Ciuitas in Aſia ad Boſphorum Thracium e regione Conſtantinopolis. Quære Filius. 3.

CHALCIDICA. Serpenticulus.

Chalcidica ſimilis eſt paruis lacertis colore ſimili Ceciliæ ſerpenti, alii dignidã appellant. Suo morſu aut intereunt iumẽta, aut uehementi dolore illa afficit. 8. de Hiſtoria. cap. 14. B.

CHALCIS. Piſcis, quæ & Aerica dicitur. Quærræ Aerica piſcis.

CHALCIS. Auis, quam nocturnum accipitrem uocant.

Chalcis raro apparet, mõtes eñ incolit, nigro colore eſt, magnitudine accipitris columbarii, forma lõga & tenui. Iones Cymindẽ eã appellãt, ut Homerus in Iliade meminit. Sunt qui hanc Ptyngem appellent. Interdiu minus apparet, quia non clare uidet, noctu uenatur. Pugnat autem cum aquila, atq; adeo acriter, ut ambæ implexæ in terram ferantur, & uiuæ a paſtoribus capiantur. 9. de Hiſtoria. cap. 12. A.

CHALCIS. Eubœæ inſulæ ciuitas. Quære Capra. 24. Vrtica. 8.

CHAME. Teſtatum aquatile.

Chame teſtatum locis arenoſis ſui ortus initia capit. 5. de Hiſtoria. cap. 15. D.

CHAMAELEON. Celebratũ animal.

1 Chamæleontis figura, color, & partes, tam interiores, q̃ exteriores, mores etiã deſcribuntur. 2. de Hiſtoria. capit. 11. per totum.

2 Chamæleon eſt oĩm ouiparorũ pedeſtriũ tenuiſſimꝰ, quippe qui omnium maxime inopia ſanguinis rigeat, præ nimio namq; metu multiformis efficitur. 4. de Partib. cap. 11. E. Quære Sepia. 16. ✳.

CHARADRIVS. Interpretatur hiaticola. Quære Rupex.

CHARTILAGINEA. Aquatilia quædam quibus chartilago eſt intus, & non ſpina, aut os.

1 Chartilaginea animal generant. 1. de Hiſtoria. cap. 5. A. & cap. 11. A.

2 Chartilaginea oĩa animalia pariunt præter ranam. 2. de Hiſtoria. cap. 13. C.

3 Chartilaginea branchias detectas habent. 2. de Hiſtoria. cap. 13. C.

4 Chartilaginea ſtridere uidentur, ſed ſonꝰ potiꝰ eſt, q̃ uocis ſtridor. 4. de Hiſt. c. 9. B.

5 Chartilaginea dormiũt. 4. de Hiſt. c. 10. C

6 Chartilaginea quomodo coeant, habes. 5. de Hiſtoria. cap. 4. A. B.

7 in Chartilagineis fœmina quo differat a mare, habes. 5. de Hiſtoria. cap. 5. A.

8 Chartilaginea quoties, & q̃bus anni tẽporibus pariãt, habes. 5. de Hiſt. c. 10. p totum.

9 Chartilaginea licet animal pariãt, prius tamen intra ſe [illegible] augent, & excludunt. 6. de Hiſtoria. [illegible]. 10. A.

10 Chartilaginea ſupfœtãt, & ferũt uterũ cũ plurimũ mẽſibus ſenis. 6. de Hiſt. ca. 11. A.

11 Chartilaginea repetunt littus & uada, alto pelago relicto, cum tempus pariendi inſtat, ut nec tepore careant, & progeniem tutius collocent. 6. de Hiſtoria. c. 11. A.

12 Chartilaginea minus fœtificant, quia animal pariunt. 6. de Hiſtoria. cap. 16. B.

13 Chartilaginea carniuora ſunt. 8. de Hiſtoria. cap. 2. F.

14 Chartilaginea reſupinata prædam corripiunt. 8. de Hiſtoria. cap. 2. G.

15 Chartilaginea ſpinam ex chartilagine habent. 2. de Partibus. cap. 9. C.

16 Chartilaginea aĩal pariũt, & pedibꝰ carẽt. 2. de Part. c. 1. D. & 4. de Part. c. 1. A.

17 Chartilaginea omnia ubi uuluã habent, oſtenditur. 1. de Gener. c. 11. A. & ca. 8. A.

18 Chartilagineorũ uulua diſſimilis eſt uuluæ ouiparorum & uiuiparorum. 1. de Generatione. cap. 11. A.

19 Chartilaginea quomodo differãt in generãdo aĩali ex ouo, hẽs. 2. de Gen. c. 4. A.

20 Chartilaginea inter expeda animal pariunt. 2. de Generatione. cap. 1. D.

21 Chartilagineornm ortus qualis ſit, habes. 3. de Generatione. cap. 1. A.

22 Chartilagineorum ex ouo quomodo animal gignit, habes. 1. de Gener. cap. 11. A.

23 Chartilaginea perfectum intra ſe animal pariunt, mox animal foras ædunt, excepta Raia. 3. de Generatione. cap. 3. A.

24 Chartilagineorũ omniũ ouum molle eſt præter ouum Raiæ. 3. de Gener. c. 3. A.

25 Chartilaginei mares non uidentur ſemen aſpergere, nec fœminæ ſuos conceptus, & id cur fiat, oſtenditur. 3. de Generatione. cap. 7. per totum. ✳.

CHARTILAGO.

1 Chartilago ſicca & ſolida eſt, & quod illi proportione reſpondet. 1. de Hiſt. c. 1. C.

2 Chartilago differt ab oſſe ratione pluris & maioris, cũ alias eadẽ ſit natura. 3. de Hiſtoria. cap. 8. A. & 2. de Part. cap. 9. C.

3 Chartilago rupta nunq̃ reparatur. 3. de Hiſtoria cap. 8. A.

4 Chartilago ſanguineorum terreſtrium, quæ animal generant, nullo foramine hiſcit, nec oſſium more medullam continet. 3. de Hiſtoria. cap. 8. A.

5 Chartilago præſciſſa nõ poteſt creſcere. 2. de Partibus. cap. 9. C.

6 Chartilago terreſtriũ caret medulla diſcreta, ſed medulla mixta eſt toti chartilagini, & nõ ſeparata ut in oſſe. 2. de Part. c. 9. C.

CHOLAGO.

Cholago eſt cauum ſubchartilagii & iliũ. 1. de Hiſtoria. cap. 13. A.

CHORVS. Quære Vox. 26.

CHROMIS. Piſcis.

1 Chromis liquidius q̃ multi alii piſces audit. 4. de Hiſtoria. cap. 8. D.

2 Chromis lapidẽ hẽt in capite, & ideo maxime frigore infeſtatur. 8. de Hiſt. c. 19. A.

CYATHVS. Vas æreum.

Cyathus & Thapſia licet contraria ſint, cum cyathus ſit frigidus, Thapſia urens, cur pariter tamen uibices diſcutiũt, hẽs. 9. Problemat. Sect. 9. Quære Thapſia.

CIBVS.

1 Cibi diuiſio, quæ minutatim fit, facit, ut facilius concoquatur. 2. de Part. cap. 3. C.

2 Ciborum auida ſunt animalia, quibus inteſtina ſunt recta. 3. de Partibus. c. 14. D. & 1. de Generatione. cap. 4. A.

3 Cibi auiditatẽ inteſtini laxitas auget, accelerat rectitudo. 3. de Part. cap. 14. F.

4 Cibi concoctionem iuuant iecur & lien. 3. de Partibus. cap. 7. B.

5 Ciborum uoluptas in deſcendendo contingit. 4. de Partibus. cap. 11. A.

6 Cibo carere facile patitur, quod frigidũ eſt. 4. de Partibus. cap. 5. P.

7 Cibum & deſiderat, & concoquit cito, quod calidum eſt. 4. de Partib. cap. 5. P.

8 Cibum humidum eſſe conuenit.3.de Generatione.cap.2.F.
9 Cibum conuerti in ſemen illis animalib9, qui multum fœtificant,oſtenditur . 3.de Generatione.cap.1.E.
10 Cibum minuere,& laborem augere cur ſalubre eſt,oſtenditur.47. Proble.Sect.1.
11 Cibus cur non ſtatim ab exercitatione, aut medicamento ſumẽdus eſt,habes.28. Problemate. Sectio.5.10.
12 Cibo cur quædã idonea ſint cruda, alia nõ niſi cocta,oſtẽditur. 4.Prob.Sect.20.
13 Cibo apta cur quædã ſint,quædam uero non,oſtenditur.6.Problemate.Sect.20.
14 Cibis quibuſdã ſine faſtidio cur uti diutius poſſumus,aliis uero non poſſumus, habes.13.Problem.Sectio.21.
15 Cibus ſi grandior deuoratur,cur ſtrangulatur homo,licet alia parte ſpiremus,alia deuoremus,oſtenditur. 9. Prob.Sect.24.
16 Cibo ingeſto, cur ſæpe euenit,ut inhorreſcamus,oſtẽditur.9.Prob.Sect. 35.Quære Alimentũ.✳.Balneũ.2.Febricitans.
CICADA.Inſectum obſtreperum.
1 Cicadæ rore ali dicuntur.4.de Hiſtoria. cap.7.C.&.5.cap.30.B.
2 Cicada inter om̃ia animalia ore caret, gerit tamẽ prolixum quoddã & compactũ indiuiſumq; ſimile aculeo,qđ linguæ ſpeciem gerit in quibuſdã inſectis ,quo haurit rorem.4.de Hiſtoria.cap.7.C.
3 Cicadis nullum excrementum reperitur in aluo.4.de Hiſtoria.cap.7.C.
4 Cicadæ,quas ab argutiolo ſono achetas uocam9,corpus præcinctum diſtinguitur ſepto tranſuerſo,& membranam liquido fert.4.de Hiſtoria.cap.7.C.
5 Cicadarum duo ſunt genera.Quarũ aliæ minores,quæ prius oriũtur, & nouiſſime pereũt,aliæ maiores,quæ canũt,& primæ pereũt. Natura quæ canunt,ſunt præcinctu diuiduæ, ſiue minores, ſiue maiores ſint,quæ uero non canunt,indiuiduæ cõſtant.Canentes argutæ,non canẽtes mutæ dicuntur.5.de Hiſtoria.cap.30.A.
6 Cicadæ non poſſunt naſci,ubi arbores deſunt. Vnde apud Cyrenen nullæ in campo ſunt,cum apud oppidum multæ proueniant.5.de Hiſtoria.cap.30.A.
7 Cicadæ oleas maxime amant inter omnes arbores ut minus umbroſas,loca em̃ frigida aſpernantᷣ.Vnde in opacis nemoribus eſſe nequeunr.5.de Hiſto.ca.30.A.
8 Cicadæ quomodo coeant, habes . 5.de Hiſtoria.cap.30.A.
9 Cicadæ ubi nidum excauent,habes. 5.de Hiſtoria.cap.30.A.
10 Cicadæ large proueniũt a copia imbriũ. 5.de Hiſtoria.cap.30.B.
11 Cicadæ mares in utroq; genere canũt,fœminæ ſilent.5.de Hiſtoria.cap.3.B.
12 Cicadæ fœtura qualis ſit, habes . 5. de Hiſtoria.cap.30.B.
13 Cicadæ mares ante coitum ſunt ſuauiores eſui,poſt coitum fœminæ.5.de Hiſtoria.cap.30.B.
14 Cicadæ hebetes uiſu ſunt,& ideo ſi qs extendat digitũ,& remittat,putãt frondem aliquam moueri, & ita digitum conſcendunt.5.de Hiſtoria.cap.30.B.
15 Cicadæ unde generentur,habes.5.de Hiſtoria.cap.30.B.
16 Cicadæ alteris locis agri Mileſii gignuntur,alteris nõ.8.de Hiſt.c.28.A.
17 Cicadæ tam maiores q̃ minores coeunt ſupinæ,maſq; inſerit in fœminam . Genitale fœmina habet reſciſſum,quo recipit,quod a mare iniicitur.Pariunt autem cicadæ in aruis ceſſantibus, excauantes aſperitate præacuta, quam parte habent poſteriore.5.de Hiſtoria.cap.30.A.
18 Cicadæ etiam in arundinibus,quibus uites fulciuntur,nidum fœturæ excauant, & in caulibus *Squilæ* herbæ interdum pariunt.5.de Hiſtoria.cap.30.A.
19 Cicada creſcit primo intra uermiculus, deinde fit ex uermiculo ea, quæ tettigometra uocatur,id eſt matrix cicadarũ, ex qua ꝓdeũt cicadæ.5.de.Hiſt.cap.30.B.
20 Cicadarum copia eſt in altero latere amnis in Cephalenia, in altero uero nullæ ſunt.8.de Hiſtoria.cap.28.A.
21 Cicadæ coeunt,& ex ſui generis animalibus oriuntur. 1.de Generat.c.16.A.✳. *Steſichorus.*
CICADASTRA. Exigua cicada, quæ paulum a cicada degeneret.
Cicadaſtræ non habent mẽbranã ſub ſepto tranſuerſo. 4.de Hiſtoria. capit.7.C.
CICATRIX.
1 Cicatrices cum in reliquo corpore nigræ ſint,oculorum tamen cur albæ ſunt,oſtẽditur.2.&.7.Problemate.Sectio.9.
2 Cicatrices cur nigræ ſunt hominum lienelaborantium.5.Problemat.Sect.9.
3 Cicatrix atra cur ducitur,ſi in eodem loco ſæpius extiterit,habes. 11. Problemate.Sectio.9.
4 in Cicatricibus cur non naſcanᷣ pili,oſtẽditur.13.Proble.Sect.9. Quære Aries.8.
CYCEON. Potio uel ex multis herbis uel melle & uino mixtura.

Cyceonẽ qui hauſerit,cur inter potãdũ ſobrius pſiſtere põt,oſtẽdiᷣ.12.Prob.Sect.3.
CICINDELA.Inſectũ,quæ & noctiluca:
Cicindelæ partim ſunt pennatæ, partim ſine pennis.4.de Hiſtoria.cap.1.B.
CICONIA.Auis.
1 Ciconia petit lacus & fluuios, unde cibũ quærat.8.de Hiſtoria.cap.3.D.
2 Ciconia hyeme latet.8.de Hiſt.c.16.A.
3 Ciconiæ cũ uulnus in pugna acceperint, cunilam herbam plagæ apponunt. 9.de Hiſtoria.cap.6.B.
4 Ciconiæ inuicem parentum ſenectutem educant. Pennæ inferiores ciconiarũ pallidæ ſunt,ſuperiores ceruleæ,poſtremæ rubræ ut halcedonis.9.de Hiſtoria.c.13.A.
CICVMA.
Cicuma auis nocturna carniuora eſt.8. de Hiſtoria.cap.3.A.
CYGNVS.Olor.Quære Olor.
CILICIA.Regio minoris Aſiæ. Quære Capra.10.
CILIVM.
1 Ciliũ appellamus pilos,qui hærent extremo ambitui palpebrarũ.1.de Hiſt.c.9.A.
2 Cilium utraq; palpebra pilis oppletũ eſt. 2.de Hiſtoria.cap.1.D.
3 Cilium in ſuperiori parte tãtũ habẽt quadrupedes.2.de.Hiſtoria.cap.8.A.
4 Cilium habent palpebris iunctum om̃ia, quæ pilos habent.Corticata uero & aues, & omnia,quæ pilos non habent, cilio carent, excepta ſtruthione aphricana.2.de Partibus.cap.14.A.
5 Ciliũ nulla quadrupes habet in parte inferiore,ſed in ſupiore.2.de Part.c.14.A.
6 Cilium utraq; palpebra homo habet.2. de Partibus.cap.14.A.
7 Cilia data ſunt contra incidentia in oculos tanq̃ uallum quoddam prominens.2. de Partibus.cap.15.A.
8 Cilia clauſulis uenularum ſummis immittuntur,nã ubi cutis finitur, ibidẽ uenulæ etiam deſunt,itaq; propter uaporem, qui inde craſſiuſculus prodit,pili naſcuntur, niſi qd naturalis opificii impediat ad aliũ uſum.2.de Part.cap.15.A.
CYLINDER.Columnare corpus.
1 Cylindris comparatur motus animalium. de Communi.animal.mot.c.3.C.
2 Cylinder propulſus fertur in directum,& ſuis orbib9 terminãtibus lineas rectas deſcribit.5.Prob.Sect.16.
CYLLENA . Vrbs Arcadiæ . Quære Merula.4.
CIMEX.Inſectum putidum.
1 Cimices per coitum generant lendes. 5. de Hiſtoria.cap.31.A.
2 Cimices nõ aluntur carne,ſed uiuæ carnis humore.5.de Hiſtoria.c.31.A.
3 Cimices gignũtur humore, qui per ſumma corporis animalium conſiſtit.5.de Hiſtoria.cap.31.A.
CYMINDIS.Quære Chalcis auis.
CINCHRAMVS.Auis coturnicũ dux. Quære Coturnix.9.
CINCLVS.Auis.
1 Cinclus auis aquas petit,unde uictũ quærat.8.de Hiſtoria.cap.3.D.
2 Cinclus apud mare traducit uitã. Aſtut9 & capi difficilis eſt,ſed captus omniũ maxime miteſcit, læſus eſt, & incontinens parte ſui poſteriore. 9.de Hiſtoria.c.12.A
CINCTVM. Quod Græci περίζωμα dicunt,hoc eſt ſeptũ tranſuerſum. Quære *Septum* tranſuerſum.
CINIS.
1 Cinis quia aduſtus fuit,aliquid caliditatis habet.2.de Partibus.cap.2.F.
2 Cinis humori admixt9 humidus eſt actu & per accidens,per ſe tamẽ & potẽtia ſiccus.2.de Part.cap.3.A.✳.
CINNAMOMVM.Planta aut arbuſtũ miri odoris.Quære Cinnamus.
CINNAMVS.
Cinnamus auis Arabiæ nidum ex ſurculis cinnamomi conſtruere dicitur, nidificat in excelſis arborib9 & ramis,ſed incolæ ſagittis plumbatis nidum petunt, atq; ita diſcuſſo in terrã,cinnamomum legũt. 9.de Hiſtoria.cap.13.A.
CYNOCEPHALVS. Interpretatur caniceps.Quære Caniceps.
CYNORRHAISTAE . Id eſt ricini. Quære Canis.15.
CYPRINVS.Piſcis.
1 Cyprinus quales habeat branchias, oſtenditur.2.de Hiſtoria.cap.13.B.
2 Cyprini quinquies aut ſexies anno pariunt, partumq; faciunt potiſſimum ratione ſiderum.6.de Hiſtoria.c.14.A.
3 Cyprini generatio ex ouo tardiſſima eſt poſt ſilurum,& cyprinus mas eadem ſeruat.6.de Hiſtoria.cap.14.B.
4 Cyprinus tunc oua cuſtodit,cum cõgeſta repererit.6.de Hiſtoria.cap.14.C.
5 Cyprinus uadis intrudit ſe, cum parturit. 6.de Hiſtoria.capit.14.C.
6 Cyprinus & ſilurus oua cuſtodiunt inter omnes piſces.6.de Hiſtoria.cap.14.C.
7 Cyprinus tonitruo magno ſopitur, ſed leuiter.8.de Hiſtoria.cap.20.A.

8 Cyprinus admodum carnoſum & molle habet palatum.2.de Part.cap.17.C.
CIPRVS.Inſula in mari Pamphilico.
in Cipro inſula beſtiolæ quædam in igne uiuunt.5.de Hiſtoria.cap. 19.E.✳.Stella.
CYPSELLVS.Auicula.
Cypſelli, quos apodes dicimꝰ, ſimiles ſunt hirundinibus, nec enim diſcerni ab hirundine poſſint, niſi ꝙ tibiis ſunt hirſutis. Nidū faciūt ſpecie ciſtellæ productæ lōgius ex luto, aditu uno arctiſſimo, idq; locis anguſtis intra ſaxa & ſpecus, ut & belluas euitare poſſint & hoïes.9.de Hiſt.c.30.A.
CIRCVL VS.
Circulus ſi proiiciatur, cur primo lineam rectam deſcribit, deinde cocleam, ſiue clauiculam agit, dum decidat, habes.11.Problemate.Sect.16.✳. Pondus.
CIRCVLVS.Generationis uitæ & ſimilium.Quære Generatio.16.Vita.6.
CIRCVS.Auis.
Circus auis pugnat cum uulpe.9.de Hiſtoria.cap.1.E.
CYRENE.Vrbs in Aphrica, a qua Cyrene prouincia dicta.Quære Aquilo.15. Canis. 38.Cicada. 6. Pedicuus piſcis. Rana.11.✳.
CIRRVS. Quorundā molliū brachiū.
Cirri mollium piſcium quales ſint, habes. 4.de Partibus.capit.9.C.
CYTISVS.Herba.
Cytiſus paſtus lac auget pecoribus, dum tamen in flore eſt, incommodus eſt.3.de Hiſtoria.cap.21.B.
CIVITAS.
in Ciuitate bene legibus inſtructa quiſq; ſuis officiis fungitur, ut mandatum eſt. de Communi.animal.mot.cap.5.A.✳.
CLAVCA.Aqlæ ſpēs. Quære Aqla.17.
CLAVDVS.
Claudi homines ſalaces & libidinoſi ſunt, quia exiguū alimentū deorſum fluit propter uitium cruris, ſurſum uero affatim effertur, atq; in ſemen conuertitur. 32. Problemate.Sectio.4.
CLAVICVLA. Anguſta ſemita in inteſtinis.
Clauicula quid ſit in inteſtinis, & unde dicta, habes.3.de Partibus.cap.14.G.
CLEPSYDRA. Vas a quo furtim aqua defluit.
in Clepſydra uaſe quæ eueniūt, unde eueniant, & de eadem re Anaxagoræ opinio explicatur.8. Problemate.Sectio.16.✳.
CLERVS.Quære Pyrauſta.
CLVNIS.
1 Clunes cur inſunt auibus omnibus, habes.4.de Partibus.cap.12.G.
2 Clunes cur ſubſident iis, qui rem ueneream immodice agunt, oſtēditur. 2.Problemat.Sectio.4.
CNICVM.Quære Cartamum.
COAGVLVM.
1 Coagulū lactis ſubſtātia eſt, quippe quod continetur in uentriculo eorum, quæ lactent.3.de Hiſtoria.cap.21.A.
2 Coagulum eſt lac ignem habens intra ſe, quod cum animalis tepore concoqueret, caſeum traxerit.3.de Hiſtoria.c.21.A.
3 Coagulum quo antiquius eſt, eo præſtātius, & tale mederi poteſt uentris profluuio.3.de Hiſtoria.cap.21.A
4 Coagulum habent omnia ruminantia, & inter dentata lepus.3.de Hiſtoria.c.21.A.
5 Coagulū laudatiſſimum eſt hinnuli.3.de Hiſtoria.cap. 21.A.
6 Coagulum lac cogit.3.de Hiſt.c.20.A.
7 Coagulū habēt om̄ia aïalia, quæ plures cōtinēt uentres. Carēt aūt eo, quæ unū uentrē cōtinēt, excepto lepore. Hēnt aūt coagulū, quibꝰ datū eſt, nō in magno uētre, nec in reticulo, nec in abomaſo, ſed in eo, quod inter ultimum & duos primos poſitus eſt, quod omaſum appellatur. Coagulum autē datum eſt propter lactis craſſamentum.3.de Part.c.15.per totum.
8 Coagulū eſt lac cōtinens calorē uitalem, qui partes ſimiles ducit eodē, & unit, atq; conſtituit.2.de Gener.c.4.I.
COCALE.Teſtatum aquatile.
Cocalia hēnt carnē oïo incluſam intra teſtā, excepto capite.4.de Hiſtoria.c.4.A.
COCHLEA.Teſtatum aquatile.
1 Cochlea qualis ſit, hēs.4. de Hiſt.c.4.A.
2 Cochleæ dētes q̄les ſint, & ubi habēt pmuſcidē, habes.4.de Part.cap.5.E.
3 Cochleæ uiſæ ſunt coire.3.de Gen.c.11.E
COCLES.Altero oculo captus.
Coclites tranſuerſi diſtortiq; incedūt. de Commu.animal.greſſ.cap.7.A.
COIRE.COITVS.
1 ad Coitū & initū proprias uoces hēnt animalia, quibus ſe ciēt.4.de Hiſt.c.9.C.
2 Coitus quadrupedū ouiparorum quomō fiat, habes.5.de Hiſtoria.cap.2.per totum.
3 Coitus animalium in genere quomō fiat, oſtenditur.5.de Hiſt.c.2.per totum.
4 Coitus eorum, quæ pedibus carent, & lōgo corpore ſunt, quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria.cap.4.per totū.
5 Coitus piſcium quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria.cap.5.per totum.

6 Coitus mollium in genere piſcium, quomodo peragat̃, hēs.5.de Hiſt.c.6.p totū.
7 Coitus cruſtatorū quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria.cap.7.per totum.
8 Coitus inſectorum quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria.cap.8.per totum.
9 Coitus lacertarū & murenarum quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria.c.4.A.
10 Coitus tempus fixum eſt om̄ibus animalibus a natura, quod præcipue eſt uer, licet ſint aliqua, quæ autumno & hyeme coeant.5.de Hiſtoria.cap.8.A.
11 Coeunt quædam animalia congruo tempore, ut conſulant educationi filiorum. 5.de Hiſtoria.cap.8.B.
12 in Coitu diutius morantur, quæ animal pariunt, q̄ quæ ouum. 5.de Hiſtor.c.5.A.
13 Coitus uiuiparorum quando fiat, & quomodo, habes.5.de Hiſtoria.c.14.p totum.
14 Coitus tempore ferociunt mares.6.de Hiſtoria.cap.18.A.
15 Coitum appetūt omnia fere animalia uere maxime, quanq̄ ſint, quæ uere non coeant.6.de Hiſtoria.c.18.E.
16 Coitus uenereus quæ ſequitur, habes.1. de Part.cap.5.E.
17 Coitus qua parte agitur, habes. 4. de Part.cap.10.M.
18 Coeant quæ animalia celerius, & quæ tardius, habes.1.de Generatione. c.4.A.B.
19 non Coeunt multa animalia.1.de Generatione.cap.14.A.
20 Coeunt diuerſarum ſpecierum animalia, cuius rei exempla ponuntur, licet eiuſdē generis animalia ſecundum naturā coeāt. 2.de Generatione.cap.5.C.
21 Coeuntium animalium alia ſemen emittunt, alia non, & quæ ſint ea, & quare, oſtēditur.2.de Generatione.cap.1.B.
22 in Coitu maris & fœminæ moderatione opus eſt.4.de Generatione.cap.2.B.
23 Coire cur non poſſumus, niſi res turgēte corpore, urgeat, habes. 9.Problemate. Sectio.4.
24 Coeunt celerius homines ieiuni.10.Problemate.Sectio.4.
25 Coeundi facultas cum per ætatem datur, cur corpora male olent, prius autem tam uiri, q̄ mulieres non male olent, habes.3. &.25.Problemat.Sectio.4.
26 Coire cur nequeunt, qui mingendi deſiderio tenentur, habes.20.Prob.Sectio.4.
27 Coeuntibus cur ſi mingendi deſiderium eſt, penis uehementius intenditur, habes. 23.&.24.Problemate.Sectio.4.
28 Coeunt cur quædam animalia ſemper, alia ſæpe, alia certo anni tempore, ſolus tamen homo omni tempore coit, oſtenditur.46.Problemate.Sect.10.
29 Coeuntes cur oculos attollunt, habes.1. Problemate.Sectio.4.
30 Coitui cur obeſt pedum nuditas, habes. 5.Problemate.Sectio.4.
31 Coitus cur omnium ſuauiſſima res eſt, habes.16.Problemat.Sectio.4.
32 Coitus cur uentrem refrigerat, oſtēditur. 18.Problemate.Sectio.4.
33 Coitus cur flatus copia agitur, habes.1. Problemate.Sect.30.Quære Paſſer.2.✳.
COLARIS.Auis.
Colarem occidit ulula. 9.de Hiſt.c.1.D.
COLES.Penis.
Coles eſt pars communis femoris & natis.1.de Hiſtoria.cap.14.A.Quære Genitale uiri.Penis.
COLLIQVAMENTVN.
1 Colliquamētum quid ſit, & quæ ueterum de illo opinio fuerit, & in qbꝰ plus eſt aut minus, & ꝙ nō ſit ſimilariū partium, oſtēditur.1.de Gener.cap.18.E.F.N.
2 Colliquamentum eſt, quod ſeccrnitur ex incremento reſolutione præter naturā.1. de Generatione.cap.18.N.
COLOR.
1 Colorē mutat polypus, mutat & Chameleon. 4.de Partibus. cap.5.C.& cap.11.F.
2 Colores cutis animaliū unde proueniāt, oſtēditur.5.de Generatione.cap.6.per totum. Quære Chameleon.2. Cutis.9.14. Facies. 2.Polypus.17.Toticolora.✳.
COLOSTRVM.
Coloſtrum.3.de Part.cap.15.A.
COLOTA.Auis.
Colota hoſtis eſt aſini, dormit em̄ in præſepibus, & narem aſini ſubiens impedit, ne comedat.9.de Hiſtoria.cap.1.E.
COLVBER.
Colubri Thebæi, ut perhibent Aegyptii, cornuti eſſe dicuntur per quandam ſimilitudinem, quaſi aliquid illis ueluti ueſtigium cornu extuberet. 2.de Hiſtoria. cap.1.H.
COLVMBA. COLVMBVS. COLVMBACEVS.
1 Columbi gregales ſunt. 1.de Hiſt.c.1.F.
2 Columbi cum hominibus degere ſolent. 1.de Hiſtoria.cap.1.H.
3 Columbæ tam exiguum lienem habent, ut propemodum ſenſum effugiat. 2.de Part.cap.15.B.
4 Columbæ inteſtino iunctum fel habent. 2.de Hiſtoria.cap.15.C.

5 Colũbus minor eſt palũbibus & uinagine,maior tamẽ turture.5.de Hiſt. c.13.A.
6 Columbæ toto anno fœtificant,pariunt, & educant pullos,ſi cibum habeant,& locum apricum,ſin minus,æſtate tantum. Proles præſtantior eſt uere q̃ autumno, deterrima æſtate,& omnino tempore calidiore.5.de Hiſtoria.cap.13.A.& 6.c.1.A.
7 Columbus ſenior primum coitum oſculo exorditur,ſequentẽ & ſine oſculo agit, iunior uero, quotiens coire libet,totiens oſculatur.6.de Hiſtoria.cap.2.E.
8 Columbæ toto fere tempore pariunt.6. de Hiſtoria.cap.1.A.
9 Columbæ ouum paucioribus diebus perficitur q̃ gallinæ.2.de Hiſtoria.cap.2.E.
10 Columbæ pariunt oua ſubuẽtanea.6.de Hiſtoria.cap.2.C.
11 Columbis etiam tempore pariendi eſt facultas retinendi.6.de Hiſtoria.c.2.E.
12 Colũbis peculiare eſt, ut in coitu mas nõ aſcendat,niſi antea mutuo oſculentur.6. de Hiſtoria.cap.2.E.
13 Columbæ fœminæ etiam inter ſe coeũt, ſi mas deſit, & tamen ſic oua plura pariunt,q̃ ex maris coitu,uerũ ex his ouis nullus naſcitur pullus, ſed ſunt omnia irrita.6.de Hiſtoria.cap.2.E.
14 Columbarum præcipue oua quædam, etiam quæ coitu pariunt, infœcũda ſunt. 6.de Hiſtoria.cap.3.D.
15 Columbæ licet tria oua pariant,nunq̃ tamen plus q̃ duos pullos educãt, nõnunq̃ etiã unũ tantum,tertiũ ouũ ſemper irritũ eſt,quod urinũ appellãt.6.de Hiſt.c.4.A.
16 Columbæ magna ex parte marem & fœminam generant,priorem marem, poſteriorem fœminam,& cum pepererint primum ouum, uno interpoſito die, ſecundum pariunt.6.de Hiſtoria.cap.4.A.
17 Colũbus & colũba incubãt uiciſſim,interdiu mas,fœmina noctu.6.de Hiſt.c.4.A.
18 Columbæ citra diem uiceſimum excludunt,& pridie illius diei,quo pullum excludũt,perforant ouum,& tam mas q̃ fœmina fouent prolem ad certum tempus eo modo quo oua.6.de Hiſtoria.c.4.B.
19 Columbæ pariunt decies anno,nonnullæ undecies, Aegyptiæ uero duodecies.6.de Hiſtoria.cap.4.B.
20 Columbæ coeunt intra annum, quippe quæ ſemeſtres noſſe incipiant uenerem. 6.de Hiſtoria.cap.4.B.
21 Colũba citra dies triginta prole ſuperiore expedita,parit.6.de Hiſto.cap.4.B.
22 Colũbacei generis plures ſunt ſpecies,6. de Hiſtoria.cap.3.A.
23 Colũbus frugibꝰ ueſcit.8.de Hiſt.c.3.C.
24 Columbæ non diſcedunt a nobis hyeme, ſed manent.8.de Hiſtoria.cap.12.B.
25 Columbæ mutuo amore mas & fœmina degunt. Parturienti fœminæ mas adeſt, cultu officioq; omni fungitur,cogit fœminam mas intrare nidũ, ſi pigrius eat. Excluſis pullis terram ſalſuginoſam præmãducatam in os inſerit. Non patiuntur fœminæ cum pluribꝰ coire,pugnax animal eſt,& alter alterum infeſtat. Proprium illis eſt nõ reſupinare collum,cum bibũt. 9.de Hiſtoria.cap.7.A.B.
26 Columbus & ſe lauat, & ſe uolutat puluere.9.de Hiſtoria.cap.49.C.
27 Columbarum genus magna ex parte bina oua parit,ſed interdum terna.6.de Hiſtoria.cap.1.D.&.3.de Genera.cap.1.D.
28 Columbæ conniuent utraq; palpebra. 2. de Partibus.cap.13.B.
29 Columbus caret liene magnitudine.3.de Part.cap.7.C.
30 Columbæ ſæpe uidentur inter ſe roſtra coniungere,non tamen ore coeunt.3.de Generatione.cap.6.A.
31 Columba paucipara eſt, quia columbarũ genus medium eſt inter aues aduncas & graues.3.de Generatione.cap.1.B.
32 Columbarum coitus & partus ponitur. 3.de Generatione.cap.1.C.
33 Colũbæ cæcos pariũt.4.de Gener.c.6.B
34 Columbæ quot pariant,habes.3.de Generatione.cap.1.D.
35 Columbæ parte generis uariæ ſunt. 5. de Generatione.cap.6.A.

COLVM.Inteſtinum quoddam.
1 Coli conſyderationem habes.3.de Partibus.cap.14.F.
2 Colum laxum inteſtinum dicitur. 3.de Part.cap.14.G.

COLVMELLA.Quæ & uua dicitur.
1 Columella ſi modice humefacta intumeſcat,inflãmeturq;, nomine uuæ uocatur, & ſtrangulat.1.de Hiſtoria.c.11.C.
2 Columella quid ſit,oſtenditur.1.de Hiſtoria.cap.11.C

COLLVM.
1 Collum eſt, quod eſt inter pectus & faciem, cuius pars prior guttur, poſterior gula eſt.1.de Hiſtoria.cap.12.A.& 4.de Part.cap.1.D.
2 Collum capiti ſubiacet in animalibus collum habentibus,habẽt enim collum omnia, quæ ſpirãt. Vnde piſces collo carẽt, cum non ſpirent.3.de Part.c.3.A.
3 Collum gratia gutturis ſeu arteriæ uocalis & gulæ eſt.3.de Part.cap.3.A.&.4. de Part.cap.10.A.
4 Collum habent quæcunq; obtinẽt pulmonem.4.de Part.cap.10.A.
5 Collum flexibile & uertebris compactum eſt omnibus animalibus,præterq̃ leoni & lupo, in quibus collum perpetuo oſſe riget.4.de Part.cap.10.B.
6 Collum nulli longum,cui ungues adunci.4.de Part.cap.12.B.
7 Collo quæ carẽt animalia,cur caput mouere nequeunt,habes.19.Problemate.Sectio.10.✳.Philoxenus.

COLLVRIO.Auis.
Collurio eiſdem quibus merula ueſcitur, magnitudo eius eadẽ, quæ pardali, capitur hyberno potius tempore, ſemper apparet.9.de Hiſtoria.cap.23.A.

COMITIALIS MORBVS.Quẽ uulgus caducũ uocat,Græci Epilepſiã dicũt.
Comitialis morbus dictus eſt ſacer & Herculeus,quia Hercules illo laborauit. 1.Problemate.Sectio.30.

COMMVNE.
Cõmune particularia omnia ſequit.4.de Gener.c.3.E.Quære Vniuerſale.✳.

COMMOSIS. Purgamentum quodam ceræ.
Commoſis quid ſit,& quibus morbis medeatur,habes.9.de Hiſtoria.cap.4.B.

COMPOSITIO.
1 Compoſitio rei naturalis primo tractanda eſt,deinde cauſæ.1.de Part.cap.5.D.
2 Compoſitio realis triplex eſt. Prima ex elementis,uel melius fortaſſis ex elementorum qualitatibus.Secunda ex partibus ſimilaribus.Tertia ex partibus diſſimilaribus.2.de Part.c.1.A.✳.Quære Totum.

CONCEPTVS. Pro fœtu intra uuluam.Quære Fœtus.

CONCHA.Teſtata aquatilia.
1 Concharũ plura genera ſaxis affixa uitã omnem traducunt.1.de Hiſt.cap.1.E.
2 Concharum teſta eſt ut pectunculorum caua & ſimplex, nec ita deſtinata, ut illi adhæreant.4.de Hiſtoria.cap.1.F.
3 Conchæ locis arenoſis ſui ortus initia capiunt.5.de Hiſtoria.cap.15.D.
4 Cõcharum genus uariis locis naſcitur,& uitam uarie degunt.5.de Hiſtoria.c.15.A.
5 Conchæ nulla radice innituntur.5.de Hiſtoria.cap.15.E.
6 Cõcha cœno ueſcit.8.de Hiſt.cap.2.F.
7 Conchas tenuiores & ſcabras efficere circum ſe uelut loricã duram,eamq; eo ampliorem,quo ipſæ ſunt ampliores, atq; de ea quaſi latibulo aut caſula quadam prodire,aiunt.9.de Hiſtoria.c.37.F.
8 Conchæ binis dentibus fulciuntur.4.de Part.cap.5.B.

CONCIPERE.
1 Concepiſſe mulierem, quæ ſint indicia, & quibus rebus id iuuetur,oſtendit.7.de Hiſt.c.7.A.B.Quære Fœtꝰ.Mulier.13.17
2 Concipiãt quæ animalia ſine mare. Quære Rubellio.2.4.
3 Concipiant cum multa animalia, in ſuis quæq; dictionibus quærenda ſunt.

CONCLVSIO. Syllogiſmi. Quære Agibile.✳.

CONCOCTIO. Quam uulgus digeſtionem appellat.
1 Concoctiones ciborum ubi fiunt, habes. 2.de Part.cap.3.C.
2 Concoctionis ſanguineæ pbæ finis quid ſit, habes.3.de Part.cap.9.C.
3 Concoctum in quolibet genere dulcius eſt.3.de Generatione.cap.1.F.
4 Concoquitur facilius,quod dulcius eſt.4. de Generatione.cap.6.C.
5 Concoctio calore fit.5.de Generatione. capit.6.B.✳.Digeſtio.

CONGER.Piſcis.
1 Conger gulam habet, ſed exiguam. 2.de Hiſtoria.cap.17.A.
2 Congrorum fel quomodo ſitum ſit,oſtẽditur.2.de Hiſtoria.cap.15.C.
3 Conger ex longis non parit illud ouum arenidum.3.de Hiſtoria.cap.10.A.
4 Congri fœturam intra ſe continent, ſed non omnibus locis id æque conſtat.6. de Hiſtoria.cap.17.D.
5 Congros uincunt locuſtæ,nam elabi non poſſunt propter cruſtæ aſperitatem.Congri uero polypos ſuperant, edere tamen ipſos non poſſunt,nam leue corpus hoſtis uſum effugit.8.de Hiſtoria.cap.2.E.
6 Congri polyporum caudas arrodunt.8. de Hiſtoria.cap.2.E.
7 Congri carniuori ſunt, & alios congros edunt.8.de Hiſtoria.cap.2.E.
8 Congrorum albicantium genus pelagium eſt, & non littorale. 8. de Hiſtoria. cap.13.A.
9 Congri nigrantes tam pelagus q̃ littus incolunt.8.de Hiſtoria.cap.13.A.
10 Congri hyeme latent.8.de Hiſt.c.15.A
11 Congri cauda abſcinditur a murena.9.de Hiſtoria.cap.2.A.
12 Conger quibus caret pinnis, habes.4.de Partibus.cap.13.B.

13 Congrorum motus qualis ſit, habes. de Communi.animal.greſſ.c.2.D.

14 Congris binæ tantum pinnulæ ſunt. de Communi.animal.greſſ.cap.2.D.

CONNIVERE.

1 Conniueant quæ animalia, habes. 2.de Hiſtoria.cap.12.B.

2 Conniuendi uarietas in diuerſis animalibus ponitur.2.de Part.cap.13.A.

CONSONANS.

Conſonantes literæ lingua & labiis proferuntur. 4.de Hiſtoria.cap.9.A. Quære Balbus.Litera.✳.

CONSVETVDO.

Conſuetudo tantã uim habet,ut qui luxurioſe uiuere cõſueuerint,ſi ad uitã parciorẽ traducant,ægrotent. 1. Prob.Sect.28. Quære Dionyſius.Gallina.8.

CONTEMPLATIO.Pro ſpeculatiõe.

1 Contemplandi & docendi duo ſunt habitus.1.de Part.cap.1.A.

2 Contemplationes quæ habeant pro fine. de Communi.animal.greſſ.c.3.A.

CONTINGERE.Quære Raro.✳.

CONTRARIA.

1 Contraria omnia diſtant inter ſe,& in eandem ueniunt diuiſionem. 1.de Partibus.cap.3.C.D.

2 Contrariũ quomodo gignitur ex contrario,habes.1.de Gener.c.18.L.

3 ex Contrariis multipliciter fit generatio.1.de Generatione.cap.18.L.✳.

CONVVLSIO. Morbus qui græce ſpaſmus appellatur.

1 Conuulſione intereũt plurimi pueri. Cui morbo nocet uinum & nigrum magis q̃ album & minus dilutũ.7.de Hiſt.c.12.A.

2 Conuulſio ſeptimo die ſolet pueros interficere,& plenilunio magis infeſtat, & ſi a ſcapulis oriatur,in anguſto ſpes eſt. 7.de Hiſtoria.cap.12.A.

COPVLA. Pro nodo membrorum. Quære Nodus.

COR.

1 Cor iũgitur arteriæ uinculis obæſis chartilagineis fibroſiſq;.1.de Hiſt.c.16.C.

2 Cor an ſubeat ſpiritus,dum arteria inflatur,minus manifeſtũ eſt in nonnullis animalibus,ſcilicet in minutis, at in grandioribus ſpiritum ſubire cor,apertum eſt. 1. de Hiſtoria.cap.16.C.

3 Cor triplicem ſinum continet.1.de Hiſtoria.cap.17.A.

4 Cor iacet paulo a pulmone ſuperiꝰ ad arteriæ fiſſurã opertũ mẽbranæ inuolucro pingui & corpulẽto,qua uenæ maiori adnectiẽ,& aortæ,iũgiẽ aũt cũ aorta mucronato turbine.1.de Hiſtor.cap.17.A.

5 Cor ſuo mucrone uergit in pectꝰ in oibꝰ, quæ pectus ſortiũtur.1.de Hiſtor.c.17.A.

6 Cor æque ſuo mucrone uergit in partem priorẽ in oĩibꝰ tã pectore conſtitutis,q̃ ea ipſa parte carentibus,uerum latere ſæpe poteſt,quoniam diſſecto animante,dimoueatur.1.de Hiſtoria.cap.17.A.

7 Cor ſpectat ſuperiora corporis ampliore parte ſui.1.de Hiſtoria.cap.17.A.

8 Cor habet maiorẽ partẽ ſui mucronis carnoſam & ſpiſſam,& neruulos ſuis in cauis continet.1.de Hiſtoria.cap.17.A.

9 Cor reliquis animalibꝰ in medio pectore ſitũ eſt,homini tantũ in partẽ ſiniſtrã potius uergit paulo a mãmarum diſtinctiõe ad læuã inclinans papillam pectoris parte ſuperiore. Nec magnũ eſt,ſpecie tota nõ oblõgũ,ſed rotũdius,parte tñ extrema in acutũ ſe colligit,exitq; pene in mucronẽ. 1.de Hiſt.c.17.A.&.2.de Hiſt.c.17.A.

10 Cor habet maximũ ſinum in dextro latere, minimũ in ſiniſtro, mediũ magnitudine eſt inter ſiniſtrum & dextrum.1. de Hiſt.c.17.A.&.3.de Hiſt.c.3.C.

11 Cordis ſinus omnes ad pulmonẽ foraminibus peruii reddunẽ.1. de Hiſt.c.17.A.

12 Cor ſuo maximo ſinu coniungitur uenæ maiori,ſinu aũt medio aortæ annexũ eſt. 1.de Hiſtoria.cap.17.B.

13 a Corde ad pulmonem meatus perpetui ducũtur,ſinduntúrq; eodẽ modo, quo arteria uocalis in omnes pulmonis partes, & meatus,qui eodem ab arteria tendũt, ſequuntur.1.de Hiſtoria.cap.17.B.

14 Cor unũ ex reliquis uiſceribus ſanguinẽ habet,& cũ pulmo nõ in ſe,ſed in ſuis uenis cõtineat ſanguinẽ, cor eundẽ intra ſe continere,apertũ eſt.Singulis eñ ſuis ſinibus ſanguinẽ continet,uerũ tenuiſſimum medio.1.de Hiſtoria.cap.17.B.

15 Cor eſt oĩbus,qbus eſt ſanguis & ſeptũ trãſuerſum.2.de Hiſtoria.cap.15.A.

16 Cor quorundam boum oſſiculum continere dicitur.2.de Hiſtoria.cap.15.A.

17 Cor piſcium mucronẽ habet uerſum ad eorum ora & caput contra aliorum animalium ſitum.2.de Hiſtoria. cap.13.A. &.3.de Part.cap.4.E.

18 Cor tendit in omnibus in priorem partẽ turbinato mucrone. 2.de Hiſtor.c.17.A. &.3.de Hiſtoria.cap.3.C.

19 in Corde exiguus ſanguis eſt. 3.de Hiſtoria.cap.2.A.

20 in Corde eſt principiũ uitæ & uenarum & neruorum & ſenſus & motus & ſanguinis.3.de Hiſt. c.3.&.4.per totũ.& c.5.A. &.3.de Part.c.3.C.&.c.4.D.&.2.de Part. c.8.G.& de Commu. animal.mot.c.5.B.

21 in Corde tantum continetur ſanguis extra uenam.3.de Hiſtoria.c.19.A.

22 in Corde oriẽ ſanguis.3.de Hiſt.c.19.B.

23 Cor licet in medio ſit,magis tamen ſuperius q̃ inferius, & parti priori admotius eſt q̃ poſteriori.3.de Hiſtoria.c.4.B.

24 Cor auiũ,quas ceperit, nunq̃ comedit accipiter.9.de Hiſtoria.cap.11.A.

25 Cor primum continet principia ſentiẽdi mouendi nutriendi,& ſimplex eſt,quia capax ſenſibilium, & diſſimilare, quia mouens & agens eſt.2.de Part.c.1.E.

26 Cordis locus principium eſt ſenſuum omnium,& guſtus & tactus manifeſte depẽdent a corde.2.de Part.cap.10.B.

27 Cor omnibus ſanguine præditis ineſt, quia eſt uenarum principium, quæ ſunt ſanguinis uaſa,cordis etiam natura uenoſa eſt.3.de Part.cap.4.A.B.

28 Cordis locus calore abundat. 3.de Part. cap.4.B.

29 Cor cum cæteris animalibus in medio pectore ſit, homini tantum uergit ad leuam,ut eius frigiditatem temperet.3.de Partibus.capit.4.D.

30 Cor turbinato & firmiſſimo mucrone ſitum in pectore eſt,& omnino parti priori commiſſum, ne frigeſcat.3.de Partibus. cap.4.D.

31 Cor principium neruorum eſt, quia eſt principium motus,qui indiget neruis, ut inſtrumento ad intenſionem & remiſſionem.3.de Part.cap.4.E.

32 Cor ſine oſſibus eſt præterq̃ equi & boũ quorundam,quorum cor præ magnitudine ſuſtinetur oſſe.3.de Part.c.4.D.

33 Cor quaſi alterum animal intus eſt.3.de Partibus. cap.4.E.& de Communi.animal.mot.cap.5.B.

34 Cor magnorum animalium triplicem uẽtriculum habet,minorum uero duplicẽ, unum uero ſinum habent animalia,quæ minimum habent. Nullum tamẽ cor eſt ſine uentriculo,qui ſanguinis conceptaculum eſt.3.de Part.cap.4.E.

35 Cordis dexter uentriculus plurimum & calidiſſimum ſanguinem continet,& ideo pars dextra calidior eſt q̃ ſiniſtra,ſiniſter uero uentriculus exiguum ſanguinem & frigidiſſimum, mediocrem medius tum copia tum calore, ſed puriorem. 3.de Part.cap.4.E.

36 Cor quibus articulatius eſt, ſenſu magis ualent, quibus inarticulatius hebetiora. Quibꝰ cor magnũ,timida,quibus minus, aut mediocre,fidentiora,& audaciora,quibus molle ſenſu ualent, quibus durum, hebetia ſunt.3.de Partibus.cap.4.F.

37 Cor magnum proportione corporis habent ceruus,hyena,mures, lepores, aſini, pantheræ,muſtella & reliqua,quæ aperte timida ſunt, & propter metum malefica. 3.de Partibus.cap.4.G.

38 Cor nullum uitium graue patitur, quod in animalium ſectione cernitur,cum cætera uiſcera morbida ſæpe uiſantur.3.de Part.c.4.G. Quære Iecur.11.Ren.12.

39 a Corde accipit pulmo originem ſui motus.3.de Partibus.cap.6.A.

40 Cordis palpitationẽ a pulmone eſſe,quidam dixerunt,quod falſum eſt.Nam in quibuſdam adeo laxo interuallo cor a pulmone diſtat, ut nil conferat pulmo ad cordis palpitationẽ.3.de Part.c.6.B.

41 Cor maxime omnium animalium palpitat homini.3.de Part.cap.6.B.

42 Cor & iecur oĩibus aĩalibus ſanguineis neceſſaria ſunt. Cor inquã ad cõſeruãdũ caloris originem,iecur ad concoquendos cibos.3.de Part.cap.7.C.

43 Cor quæ ambiunt membranæ,maximæ & ualidiſſimæ ſunt, quia cum ſit membrũ principale, tutela indiget præcipua. 3.de Partibus.c.11.A.

44 Cordis medium ſanguine plenum eſt,& in hoc loco ſanguis ſine uena eſt. 3. de Partibus.cap.4.C.

45 Cor principium lætitiæ eſt. 3. de Partibus.cap.4.C.

46 Cor nullum habet excrementum,nec pati poteſt ullum uiolentum.4.de Partibꝰ. cap.2.C.

47 Cor prius generatione eſt q̃ pulmo, licet minoris magnitudinis. 2. de Generatione.cap.1.H.

48 Cor primum generatur in habentibus illud,& proportionale cordis in non habentibus cor. 2.de Generatione.cap.2.M.S. &.3.de Partibus.cap.4.C.&.2.de Generatione.cap.4.O.S.

49 Cor aut cordis proportionale principiũ uitæ eſt.2.de Generatione.cap.4.D.

50 Cor primum generatur in animali, quod non ſolum ſenſu,ſed etiam ratione patet. 2.de Generatione.cap.4.A.

51 Cor ſicut primo generatur, ſic ultimo deficit,& corrumpitur. 2. de Generatione.cap.4.O.

52 a Corde uenæ exeunt deductæ modo
riuorũ, qui in parietibus pinguntur profi
ciſcẽtes ab eodẽ fonte.2.de Gene. c.4.S.
53 Corde carens nullũ unq̃ animal genitũ
fuit.4.de Generatione.cap.4.D.
54 Cor rerum agentium imagines effingit.
de Communi.animal.mot.c.5.B.
55 Cor mouetur,& agitatur inuito animali.
de Communi.animal.mot.cap.5.A.
56 Cor actu plura redditur. de Communi.
animal.mot.cap.4.C.
57 Cor ſi alteretur,multiplices corporis fa-
cies annotantur.de Cõm.aĩal.mot.c.3.C.
58 Cor eſſe mouens principale animalia or-
ganice,& eſſe in medio animalis, & prin-
cipium ſenſus,& omnibus ſuam uirtutem
infundere,licet non ubiq; ſit, oſtenditur.
de Communi.animal.greſſu.cap.4.&.5.
per totum.Quære Aorta.3.7.✳.
CORDVLA.Aquatile.
Cordula paluſtris eſt.1.de Hiſt.c.1.D.
CORDVLVS.Piſcis.
1 Cordulus ſolus inter piſces brãchias habẽ-
tes quadrupes eſt, & a terra cibũ petit. 8.
de Hiſtor.c.2.B.
2 Cordulus pedes habet,pinnis caret.4.de
Part.cap.13.A.✳.
CORNIGER.A.VM.
1 Cornigera magna ex parte biſulca ſunt.
2.dẽ Hiſtoria.cap.1.G.
2 Cornigera oĩa quadrupeda ſunt, niſi aliq̃
per tranſlationẽ cornigera dicant̃,ut The
bæi colubri in Aegypto.2.de Hiſt.c.1.H.
3 Cornigera carẽt prioribꝰ dẽtibꝰ maxillæ
ſuperioris.2.de Hiſtoria.cap.1.M.
4 Cornigera oĩa aut magna ſunt,aut certe
nõ admodũ parua.2.de Hiſtoria.c.17.D.
5 Cornigerum nullum amittit cornua præ
ter ceruum.3.de Hiſtoria.cap.9.A.
6 Cornigera animalia tã fera q̃ urbana fru-
ge & herba ueſcuntur, niſi uehementer
eſuriant.8.de Hiſtoria.cap.6.A.
7 Cornigera ſæuum habent,argumẽto ſunt
cornua,& tali,quæ omnia terrena ſunt,&
ſæuum terrenum eſt.2.de Part.c.5.A.
8 Cornigera medullam habẽt ſæui colore,
& ſæuo multo abũdant.2.de Part.c.5.B.
9 Cornigerum nullum utrinq; dẽtatum eſt,
ſuperne enim primores dentes nõ habẽt.
3.de Part.cap.2.D.&.cap.14.A.
10 Cornigera biſulca omnia lienem habent
rotundum,niſi aliqua pro ſua magnitudi
ne auctiorem habeant in longitudinem.
3.de Partibus cap.12.A.
11 Cornigera nõ utrinq; dentata ruminant.
3.de Partibus,cap.14.B,C.
12 Cornigerorum animalium minimum eſt
caprea.3.de Part.cap.2.D.
13 Cornigera aĩalia cur ructare nõ poſſunt,
habes.43.Prob.Sect.10. Quære Cornu.
CORNIX.Auis.
1 Cornix ſola inter aues pullos ſuos iã enu
tritos & uolantes paſcens comitatur.6.de
Hiſtoria.cap.6.A.
2 Cornices fœminæ tãtum incubãt,mares
uero cibum ſuggerunt,& paſcunt incu-
bantes.6.de Hiſtoria.cap.8.A.
3 Cornices littora petunt, & quæ animalia
mare piecerit,tangunt.8.de Hiſt. c.3.D.
4 Cornices pari magnitudine ſunt in Aegy
pto & Græcia,& cur id ſit, habes.8.de
Hiſtoria.cap.28.C.
5 Cornix pugnat cum noctua,& quia no-
ctua die minus clare uidet, cornix illius
oua abſumit,noctua uero oua cornicis no
cte.9.de Hiſtoria.cap.1.C.
6 Cornicis inimicꝰ muſtella eſt,quippe quæ
illiꝰ oua & pullos uiolet.9.de Hiſt.c.1.D.
7 Cornix tapynum auem occidit.9.de Hi-
ſtoria.cap.1.D.
8 Cornix & ardeola amici ſunt.9. de Hiſto
ria.cap.1.F.
9 Cornix in urbibꝰ uiuit præcipue,nec mu
tat locũ,aut latet.9.de Hiſt.cap.23.A.
10 Cornix cæcos parit pullos. 4.de Gene-
ratione.cap.6.B.✳.
CORNV.
1 Cornu ſiccum & ſolidum eſt,& quod illi
proportione reſpondet. 1.de Hiſto.c.1.C.
2 Cornua bina habẽtia.Quære Bicorne.
3 Cornua ſolida ſunt ceruo tantũ,reliquis
caua,niſi in cuſpide. Quæ uero cornu
pars caua eſt, a cute uidetur oriri. 2.de
Hiſtoria.cap.1.H.
4 Cornua licet oſſa non ſint,non tamen lõ
ge remota ſunt ab oſſiũ natura.3.de Hiſt.
cap.9.A.&.2.de Partibus.cap.9.D.
5 Cornua perinde ut auriculas mouẽt qdã
boues in Phrygia & alibi,qa cornua cuti
adhærẽt potiꝰ q̃ oſſi.3.de Hiſt.c.9.A.
6 Cornua oſſa nõ ſunt,qa flecti & findi poſ
ſunt,oſſa uero nõ poſſũt.3.de Hiſt.c.9.A.
7 Cornua cutis & pilorum colorẽ ſequũ-
tur. 3.de Hiſtoria.cap.9.A.
8 Cornua parte prima quatenꝰ ambiũt os,
quod ortum a capite cauo eorũ inſeritur,
totumq; implet,caua ſunt a radice,in mu
cronem tamen ſolidum exeunt. 3.de Hi-
ſtoria.cap.9.A.
9 Cornua ceruorũ ſolida ſunt & ſparſa in ra
mos,& oĩbus annis decidua,niſi caſtrent̃.
3.de Hiſt.c.9.A.Quære Ceruus.15.16.19.
10 Cornua nullum animal amittit præter
ceruum.3.de Hiſtoria.cap.9.A.
11 Cornua boum iuniorum tepefacta in ce-
ra flectuntur in quamcunq; partẽ uolue-
ris.8.de Hiſtoria.cap.7.A.
12 Cornua capiti innitunt̃, in quocunq; ge-
nere animalium ſint.3.de Partib. c.2.A.
13 Cornibus carent,quæcunq; non ſint uiui
para,& ſi dicamus aliquando,ea habere
cornua per ſimilitudinẽ quandã & tranſ-
lationem.3.de Partibus.cap.2.A. Quæ-
re Coluber.
14 Cornua aut ad inferendam uim aut ad
repellendam data ſunt animalibus. 3.de
Partibus.cap.2.A.
15 Cornibus non utuntur aut ad inferendã
aut ad repellendam uim illa animalia,
quæ per ſimilitudinem dicuntur habere
cornua.Vnde non proprie cornua ſunt.
3.de Partibus.cap.2.A.
16 Cornibus carent,quæcunq; pedes multi
fidos habent, quia natura aliis armis ea
armauit.3.de Part.cap.2.A.
17 Cornua habẽt magna ex parte biſulca,&
ſolipeda quædam.3.de Part.cap.2.A.
18 Cornua quibus prægrãdia nimio exceſſu
ſunt data, ut nõ oĩo ſe illis tueri poſſint,
aliud auxilium a natura datum eſt,ut cer
uis uelocitas,cum ramoſa illa & prægrã-
dia cornua obſint.3.de Partibus.c.2.A.
19 Cornu uno tantum armantur quædam
animalia.3.de Partib.cap.2.B.C. Quære
Aſinus indicus.3.
20 Cornua recte in capite natura poſuit
cornigeris animalibus multis de cauſis.
3.de Partibus.cap.2.C.
21 Cornua tauris debere eſſe in armis,& nõ
in capite,quo uehementius ferirent,dixit
Aeſopi Momus,quod abſurde dictũ eſſe,
probatur.3.de Part.cap.2.C.
22 Cornua ſolida cuſpide ſunt,parte uero
latiore caua,ſed ne debilia eſſent,ſolidum
quiddam partem cauam intrat. 3. de
Partibus.cap.2.C.
23 Cornua qua figura omnibus animalibus
inſunt,quæ utilia,quæ uero inutilia, quæ
proprie cornua dicenda ſunt,quæ eorũ
materia,quo fine a natura animalibus da
ta,& quo loco melius collocentur in ani
malibus,habes.3.de Part.cap.2.p totum.
24 Cornua terrenæ materiæ ſunt.3.de Parti
bus.cap.2. B.
25 Cornua gignuntur ex cibo aduenticio &
auctiuo.2.de Gener.cap.4.CC.
26 Cornua non liquefiunt igni. 3. de Gene
ratione.cap.11.E.
27 Cornua gignuntur ex cute, ideo colorẽ
cutis ſequuntur.2.de Gener. cap.4.CC.
28 Cornua igni molleſcunt. 2.de Generatio-
ne.cap.4.Y.✳.
CORPVS. Animatum & inanimatum
& humanum.
1 Corpus omne animatum bipartitum eſt.
3.de Partibus.cap.7.A.B.
2 Corporis humani partes in anatome non
ſine abominatione inſpiciuntur. 1. de
Partibus..c.5.A.
3 Corpus animæ cauſa conditum eſt.1.de
Partibus.cap.5.D.
4 Corporis grauitas tardiorem reddit men
tem & ſenſum communem. 4.de Parti-
bus.capit.10.B.
5 Corpus detracto capite,progredi,non te
mere credi poteſt.3.de Part.cap.10.C.
6 Corporis pondus tardiorẽ reddit & men
tem & ſenſum communem. 4. de Par-
tibus.cap.10.B.
7 Corporis alteratio.Quæ Alteratio.
8 Corpus humanum dimidium magnitu-
dinis quinquennio capere uidetur. 1. de
Generatione.cap.17.O.
9 Corporis animati natura differt ab aliis
corporibus animatis,ſicut animæ diffe-
runt inter ſe nobilitate & ignobilitate.2.
de Generatione.cap.3.D.
10 Corpus aĩæ capax nobiliꝰ eſt, & diuiniꝰ,
q̃ corpus elementi. 2.de Gener. cap.3.B.
11 Corpus omne cõtinuũ cuius altera pars
moueт̃, altera quieſcẽte, cõmune quoddã
habet,quo illæ partes ductu perpetuo co-
mitantur.de Cõmu.animal.greſſ. c.2.A.
12 Corpora quæ feruntur, ſi cõcurrant,cur
reſilire in partẽ contrariam ſolent, habes.
13.Problemat.Sect.16.
13 Corpora temperata cur facilius & frequẽ
tius ægrotant,& facilius curantur,habes.
22.Problemate.Sectio.5.
14 Corpora humida natura cur æſtu & la-
bore ſtrangulantur,habes. 21.Problema-
te.Sectio. 5. Quære Animo linqui.
15 Corporis certaminibus cur præmia po-
ſuerunt antiqui,ſapientiæ tamen certami
nibus non propoſuerunt, habes.10.Pro-
blemate.Sectio.30.
16 Corpore magno cur quædam animalia
cõſtẽt,alia paruo,hẽs.14.Prob.Sect.10.
17 Corpore duro cur conſtẽt quædã anima
lia,habes.59.Prob.Sect.10.✳.
CORRVPTIO.
1 Corruptio eſt ex ente in non ens. 2.de
Generatione.cap.4.A.
2 Corruptiones deſtinatas a natura mul-

ta principia,quæ incidunt,impediunt.4. de Generatione.cap.4.B.✳.

CORTICATA . Aquatilia cortice intecta. CORTEX . Corticatorum.

1 Corticata nictantur palpebra inferiore.2. de Hiſtoria.cap.10.B.

2 Corticata ſunt omnia ouipara pedeſtria. 3.de Hiſtoria.cap.10.A.

3 Corticata non habent aures, ſed tantum meatus auditorios.2.de Partib9.c.12.A.

4 Corticata cilium non habent.2.de Partibus.cap.14.A.

5 Corticata non habent linguam,qua claudatur uocalis arteria, ſed ipſa arteria uiciſſim clauditur,& aperitur,cum opus eſt. 3.de Partibus.cap.3.B.

6 Cortex corticatorum ſimilis eſt ſquammæ,niſi q durior eſt cortex.4.de Partibus.cap.11.B.

7 Corticata teſtes habēt intus adhærentes lumbis.1.de Generatione.cap.3.A.

8 Corticata ouum pariunt propter ſiccitatem.2.de Generatione.cap.1.E.✳.

CORVVLVS.Piſcis.

1 Coruulus latet hyeme.8.de Hiſt.c.15.A.

2 Coruuli gaudent ſqualloribus . 8.de Hiſtoria.cap.19.B.

3 Coruuli gregales ſunt . 9. de Hiſtoria. cap.2.A.

CORVVS . Auis.

1 Coruinæ ſpeciei animalia minus uenere gaudent. 1.de Hiſtoria . cap.1.H.&.3.de Generatione.cap.6.A.

2 Coruus fel habet inteſtino iunctum.2.de Hiſtoria.cap.15.C.

3 Coruus pugnat cum miluo, eripit enim miluus a coruo,quicquid tenet, quia unguibus & uolatu præſtantior eſt coruo. 9.de Hiſtoria.cap.1.D.

4 Coruus tauro & aſino hoſtis eſt,quippe qui aduolans feriat,& eorum oculos petat,& laceret.9.de Hiſtoria.cap.1.E.

5 Coruus uulpis amicus eſt, pugnat enim cum Aeſalone.9.de Hiſtoria.cap.1.F.

6 Corui locis arctioribus,& ubi nō ſatis cibi pluribus ſit,duo tantū incolunt,& ſuos pullos,cū iam poteſtas uolandi eſt, primum nido eiiciunt,deinde tota regione expellūt.Parit coruus quattuor & quinq; oua.Corui omnes defuerunt locis Athenarum & Peloponeſi,quādo apud Pharſala hoſpites Mediæ perierunt. 9.de Hiſtoria.cap.31. per totum.

7 Coruini generis auibus os ſiue roſtrum robuſtū eſt atq; prædurū.3.de Part.c.1.E.

8 Coruos ore coire,quidā,ut Anaxagoras, crediderūt,qđ refellit.3.de Gener.c.6.A.

9 Coruus albus deprauatione generationis euenit.5.de Generatione.cap.6.A.✳.

CORVVS.Auis alia a ſuperiore.

Coruus palmipes & natans magnitudine ciconiæ eſt,& circa lacus & amnes uerſatur.8.de Hiſtoria.cap.3.D.

COS.Inſula adiacens Ioniæ.Quære Bōbycia.1.✳.

COSSVS. Vermis.Quære Picus martius.4.Certhia.

COSTA.Qua latera & pectus animalis muniuntur.

1 Coſtæ octonæ communes ſunt partis inferioris & ſuperioris,nam procreari homines ſeptenis coſtis apud gētem Turdulorum, nullius idonei authoris teſtimonio cōſtat.1.de Hiſtor. c.15.Quære Turduli.

2 Coſtarum ordo a ſpina oritur. 3.de Hiſtoria.cap.7.B.

3 Coſtis impoſitum eſt pectus.3.de Hiſtoria.cap.7.B.

4 Coſtæ aduerſæ inter ſe coeunt,quædam tamen breuiores ſunt,q̄ ut facere id poſſint.3.de Hiſtoria.cap.7.B.

5 Coſtæ claudunt pectus ſalutis gratia, uenter tamen coſtis non integitur, ut poſſit ab ingeſtu ciborum exſurgere.2. de Partibus.capit.9.B.

COTYLEDONES. Id eſt acetabula. Quære Acetabulum.

COTTVS.Piſcis.

Cotti piſces fluuiatiles audiunt,& ſtrepitu pelluntur,ut capiantur,& capite tentātur præ ſtrepitu.4.de Hiſtoria.c.8.D.

COTVRNIX.Auis.

1 Coturnix fel habet inteſtino iunctum. 2.de Hiſtoria.cap.15.C.

2 Coturnicis ingluuies qualis ſit, oſtenditur.2.de Hiſtoria.cap.17.G.

3 Coturnices uocem ædunt in pugna.4. de Hiſtoria.cap.9.C.

4 Coturnices mares tantum cantant.4.de Hiſtoria.cap.9.D.

5 Coturnices Auguſto menſe abeunt hyematum in alia loca.8.de Hiſtoria. c.12.B.

6 Coturnices a nobis diſcedunt hyeme,niſi paucæ locis apricis remanſerint . 8.de Hiſtoria.cap.12.B.

7 Coturnices minus uolant,Auſtro flante, q̄ Borea.8.de Hiſtoria.cap.12.C.

8 Coturnices ægre uolant propter pondus magnum corporis reſpectu alarum, quas exiguas habent . Vnde uolantes uociferantur,quaſi oppreſſæ onere. 8.de Hiſtoria .cap.12.C.

9 Coturnices cum a nobis proficiſcuntur, duces habent Ortygometram, id eſt matricem coturnicum, quæ forma auis lacuſtris eſt. Otum etiam & Lingulatam atq; Cinchramum,a quo etiam reuocantur noctu. Cuius uocem cum ſenſerint aucupes, diſceſſum parari intelligunt.8. de Hiſtoria.cap.12.C.

10 Coturnices non faciunt ſibi nidos. 9.de Hiſtoria.cap.8.A.

11 Coturnices ſtatim ut excluſere pullos, producunt,quia non poſſunt illis ſubminiſtrare cibum propter grauem uolatū, fouent pullos, & ducunt more gallinarum.9.de Hiſtoria.cap.8.A.

12 Coturnix nunq̄ in arbore cōſiſtit,ſed humi.9.de Hiſtoria.cap.8.B.

13 Coturnices uſq; adeo copia libidinis gaudent,ut in aucupantes corruāt,& ſæpe capitibus eorū cōſideāt.9.de Hiſt.cap.8.B.

14 Coturnix quomodo uictoris uenerē patiatur,& quando,habes.9.de Hiſt.c.8.B.

COXA.Qua femur uertitur.

1 Coxa & acetabulum appellatur pars, in qua femur uerſatur.1.de Hiſtoria.c.13.A.

2 Coxæ inflectuntur contra q̄ ſuffragines. 2.de Hiſtoria.cap.1.C.

3 Coxarum in dolore unde ſit ſanguis mittendus,habes.3.de Hiſtoria.cap.3.A.✳.

COXENDIX.

Coxendix quieſcit,dum crus totum mouetur.de Communi.animal.mot.c.1.B.

CRABRO.Inſectum.

1 Crabrones ſi amiſſo duce, aberrauerint, fauos in ſublimi ſuæ proli conſtituunt, ſed ſi habeant ducem, ſub terra nidificant.5.de Hiſtoria.cap.23.A.

2 Crabronum fœtura qualis ſit,& quomodo,& ubi fœtificent,habes . 5. de Hiſtoria.cap.23.per totum.

3 Crabronum faui lautiores ſunt q̄ apum. 5.de Hiſtoria.cap.23.A.

4 Crabrones non floribus ut apes ſed magna ex parte carne uiuunt. Vnde fit,ut uerſari uel in ſtercore ſæpe ſoleant.Muſcas uenantur maiuſculas,quas ubi ceperint, abſciſſo capite,reliquum corpus geſtantes auolant . Poma etiam dulcia appetunt.9.de Hiſtoria.cap.42.A.

5 Crabrones habent duces ſicut ueſpæ & apes,qui duces proportione ad crabrones maiores ſunt,q̄ ueſparum ad ueſpas, apum ad apes . Non ſunt plures duces unius examinis,armati aculeo etiam reges ſunt.9.de Hiſtoria.cap.42.A.

6 Crabrones ubi, & quomodo faciunt fauos,habes.9.de Hiſtoria.cap.42.A.

7 Crabronum generatio qualis ſit, habes. 3.de Generatione.cap.10.H.

CRAMBE. Quædam Braſſicæ ſpecies.

Crambe a quibuſdam appellatur raphanus.5.de Hiſtoria.cap.19.B.

CRANGINES . Aquatilia quædam cruſtata.

1 Crangines de genere ſquillarum ſunt. 4.de Hiſtoria.cap.2.A.

2 Cranginis cauda qualis ſit, habes . 4.de Hiſtoria.cap.2.C.

CREA.

Crea eſt anterior pars tibiæ.1.de Hiſtoria.cap.15.B.

CRETA.Inſula in mari Aegeo.Quære Equa.18.✳.

CREX.Auis.

1 Crex pugnat cum galgulo merula & uireone.9.de Hiſtoria.cap.1.E.

2 Crex moribus pugnacibus eſt, ingenio ualens ad uictum, cætera infelix. 9.de Hiſtoria.cap.17.A.

3 Crex habet poſteriorem digitum exiguū, ut illæ aues,quæ ſunt cruribus longis. 4.de Partibus.cap.12.H.

CRISPVS.

1 Criſpi capilli unde proueniant, habes. 5.de Generatione.cap.3.C.

2 Criſpi capillis magna ex parte cur reſimiores ſunt, oſtenditur. 18. Problemate.Sect.33.Quære Capillus.Pilus.

CRISTA.

Criſta auium pennarum quadam eminētia exſtructa eſt.Solus gallus habet criſtā peculiarē,quæ nec caro eſt, nec a carne om̄ino aliena.2.de Hiſt.c.12.G.Quære Alauda.7.Apes.Galerita Gallina.8.

CRITICI DIES. Quibus morbi iudicantur.

Critici dies,id eſt decretorii ſunt in morbis.5.de Hiſtoria.cap.2.A.

CROCODILVS.Amphibium animal lacerto terreſtri ſimillimum figura,magnitudine uero ingenti.Et pro crocodilo terreſtri, qui minoris magnitudinis eſt, & ſcingus dicitur.

1 Crocodilus greſſile animal eſt,& in aquis degit,humorem tamen per uices non recipit,& reddit.ſed aerem,& extra humorem parit.1.de Hiſtoria.cap.1.D.

2 Crocodilus quomō flectat crura. Quære Crus.8.

3 Crocodilus cauda & pedibus natat.Caudam uero ſimilē habet ſiluro,ſi liceat parua conferre magnis.1.de Hiſtoria.c.5.R.

4 Crocodilus Aegyptius lingua caret.2.de Hiſtoria.cap.10.A.
5 Crocodilo fluuiatili oculi ſunt ſuis,dẽtes magni exertiq;, cutis corticoſa, & contra oẽm ictũ inuicta. Viſus in aqua hebes,extra aquã acerrimus. Dies in terra parte maxima agit,noctes in aqua teporis ratione,tepidiorem enim aquam q̃ aerem experitur.2.de Hiſtoria.cap.10.A.
6 Crocodili tam terreſtres q̃ fluuiatiles ſua oua terræ gremio committunt.5.de Hiſtoria.cap.33.A.
7 Crocodilus fluuiatilis oua ſexaginta cũ plurimũ parit,uiuitq; diu, maximũ aĩal minima hac origine euadit, ouum enim non maius q̃ anſeris,& fœtus inde excluſus proportione eſt,creſcit tamẽ ad quindecim cubita. Sunt qui confirment,crocodilum tandiu augeri,q̃ diu uiuat.5.de Hiſtoria.cap.33.A.
8 Crocodili fluuiatiles menſibus frigidiſſimis conduntur,neq; per id tempus comedunt.8.de Hiſtoria.cap.15.A.
9 Crocodili manſuetos ſe præbẽt quibuſdã Aegypti ſacerdotibus,quia curã habẽt de illorum uictu.9.de Hiſtor.cap.1.C.
10 Crocodili dentes purgat trochilus, nec nocet crocodilus,ſed cum auem egredi uult,ceruices mouet,ne comprimat.9.de Hiſtoria.cap.6.B.Quære Trochilus.
11 Crocodili maxillam inferiorem non mouent.2.de Part.cap.17.C.
12 Crocodili lingua inexplanata & inabſoluta eſt pluribꝰ de cauſis.2.de Part.c.17.C
13 Crocodilus fluuiatilis inter omnia animãtia maxillam ſuperiorem mouet.3.de Partibus.cap.7.A.&.1.de Hiſtoria.cap.11.C.
14 Crocodilus fluuiatilis non habet linguã, ſed linguæ locum, quia ut terreſtris locum linguæ habet, ut aquatilis elinguis eſt.4.de Partibus.cap.11.A.
15 Crocodilus ouũ parit.2.de Gener.c.1.D
16 Crocodilus cauernas ſubit,& quomodo habeat crura, & inflectat illa, habes.de Communi.animal.greſſu.c.5.D.E.✳.
CROTONIATA. a Crotone urbe in ſinu Tarentino.Quære Alcmæon.
CRVS.
1 Crura communem rationem habẽt cum brachiis.1.de Hiſtoria.cap.15.A.
2 Crus eſt compactio bipartita membri inferioris.1.de Hiſtoria.cap.15.B
3 Cruris partes ſunt,femur,mola,tibia.1.de Hiſtoria.cap.15.B.
4 Cruris extrema pars eſt geminus malleolus utriq; lateri partitꝰ. 1.de Hiſt.c.15.B.
5 Crurum flexus aduerſus eſt brachiorum flexui.1.de Hiſtoria.cap.15.D.
6 Crura priora hẽnt uice manuũ quadrupedes oẽs,quæ aĩal generãt.2.de Hiſt.c.1.A.
7 Crura tã priora q̃ poſteriora flectunt animalia omnia econtrario, q̃ homo flectat, excepto elephanto.2.de Hiſt.c.1.B.
8 Crura tum priora tũ poſteriora retro flectunt quadrupedibus, niſi q medii pedes ſubinde ambigui amplius in latꝰ flectuntur.2.de Hiſtoria.cap.10.C.
9 Crura cõtrahit hõ recte.2.de Hiſt.c.1.C.
10 Crura priora & poſteriora nullũ animal flectit ante.2.de Hiſtoria.cap.1.C.
11 Crura flectunt aues, ſicut quadrupedes. 2.de Hiſtoria.cap.1.C.
12 Crura omnium quadrupedũ neruo oſſeq; abũdant,carne deficiunt.2.de Hiſt.c.1.F.
13 Crura poſteriora in partibus inferioribꝰ connumerant.2.de Hiſtoria.cap.1.L.
14 Crura nõ ſunt ad uitam neceſſaria.3.de Partibus.cap.4.B.
15 Crura priora cur quadrupedibꝰ data ſint, & qua figura,& quomodo flectantur, habes.4.de Part.cap.10.G.
16 Crurum natura neruoſa eſt. 2.de Generatione.cap.5.A.
17 Crura quibꝰ gracilia ſint, ii libidinoſiores ſunt,quia in excrementũ genitale tranſit, quod cruribꝰ deeſt.3.de Gener.cap.1.C.
18 Crurum ſe mouentiũ per locum diſpoſitio,uſus ſicut & flexus qualis ſit,habes.de Communi.animal.greſſu.cap.4.A.
19 Crurum poſteriora cum prioribus in motu per tranſuerſum conſentiunt,quia ſi ſimul mouerentur,ingreſſus diſtraheretur, & præceps eſſet,ut in equis, qui pompæ cauſa detinẽtur a ſeſſoribꝰ,ne progrediãtur. de Communi.animal.mot.cap.5.A.
20 Crurum origo eſt ſpina capitis in illis,in quibus illa dorſum pererrat.de Communi.animal.mot.cap.4.C.
21 Crura per partes motum nanciſcuntur a principio.de Cõmu.animal.mot.c.4.C.
22 Crure altero procedente,alterius nodum flecti oportet.de Communi. animal.greſſu.capit.3.A.
23 Crus totũ dum mouetur,coxendix quieſcit.de Communi.animal.mot.c.1.B.
24 Crurum flexus quomodo agantur in animalibus,habes.de Cõm.aĩal.greſſ.c.4.A.
25 Crus noſtrũ ſiniſtrũ cur difficilꝰ fricamꝰ diutius q̃ dextrũ, habes.32.Prob.Sect.5.
26 Crurũ ulcera tarde ſanãtur in locis paluſtribꝰ,capitis uero celerit.6.Prob.Sect.14.
CRVSTATA.Aquatilia cruſta intecta.

1 Cruſtatis uis nandi tributa eſt. 1.de Hiſtoria.capit.1.E.
2 Cruſtata ſuis caudis natãt,celerrimeq; retrorſum.1.de Hiſtoria.cap.5.B.
3 Cruſtata ſunt,quæ carnem intus habent, foris cruſtis tenuibus operiuntur.4.de Hiſtoria.capit.1.A.
4 Cruſtata omnia caudam habent præter cancrum.4.de Hiſtoria.cap.2.B.
5 Cruſtatorum tegmen durum non fragile,ſed colliſile eſt.4.de Hiſtoria.cap.1.A.
6 Cruſtata in quibus partibus conueniant cum ſanguineis,oſtẽdit.4.de Hiſt.c.3.A.
7 Cruſtata quomodo coeant,habes.5.de Hiſtoria.c.7.A.&.5.de Gener. c.7.per totũ.
8 Cruſtata coire incipiunt,cum ficus maturescunt.5.de Hiſtoria.cap.6.A.
9 Cruſtata quando pariãt,habes. 5.de Hiſtoria.cap.17.per totum.
10 Cruſtata omnia continent oua iuncta, atq; ita fouent.5.de Hiſtoria.cap.18.C.
11 Cruſtata omniuora ſunt,qppe quæ ueſcãtur lapillis,alga,ſtercore,& piſcibus. 8.de Hiſtoria.cap.2.E.
12 Cruſtata tunc optima eſui ſunt,quando grauida ſunt,nã coire & parere pcipiunt. 8.de Hiſt.c.3.A&.1.de Gener.c.19.D.
13 Cruſtatorum oculi nullam palpebram habent.2.de Part.cap.13.C.
14 Cruſtatorum partes & uiſcera explicantur.4.de Part.cap.5.per totũ,uſq; ad.N.
15 Cruſtata binos dentes habent primores, & carnoſum illud,quod linguæ pportionetur.4.de Partibus.cap.5.A.
16 Cruſtata omnia ingredi poſſunt, itaq; plures pedes obtinuerunt. 4. de Partibus.capit.8.A.
17 Cruſtatorum ſumma genera quattuor numero ſunt, ſcilicet Locuſtæ,Gammari,Squillæ,Cancri, quæ ſingula in plures ſpecies diſtinguuntur,quæ non modo forma, uerumetiam magnitudine multo inter ſe differunt.4.de Partibus.c.8.A.
18 Cruſtatorum partes exteriores explicantur per ſingulas.4.de Part.c.8.p totum.
19 Cruſtata uuluam bifidam habent. 1.de Generatione.cap.3.B.
20 Cruſtatis uterq; ſexus ineſt. 1.de Generatione.cap.1.B.
21 Cruſtata eoſdem meatus habent excrementi & uuluæ.1.de Gener.c.15.A.
22 Cruſtatorum ouum quale ſit, habes. 2. de Generatione.cap.1.H.
23 Cruſtatorum ouum foris incremẽtum recipit. 3.de Generatione.c.8.B.
24 Cruſtatis maribꝰ genitales meatꝰ tenues ſunt,fœminis uuluæ membranis conſtãt. 1.de Generatione.cap.14.A.
25 Cruſtata exanguia ſunt, & ideo frigida. 3.de Gene.capit.8.9.
26 Cruſtata ſtagnis marinis & iuxta amniũ ora naſci ſolent.3.de Gener.c.11.24.✳.
CRVSTARIVS.Quære Squilla.5.
CTESIAS.Scriptor quidam.
1 Cteſias mantichorã feram Indiæ deſcribit.2.de Hiſt.c.1.N.Quære Mantichora.
2 Cteſias quæ tradit de ſemine genitali elephantorũ,falſa ſunt.3.de Hiſt.c.22.A.
3 Cteſias Gnidiꝰ plane mentit̃,cũ dicat elephanti ſemen adeo durari,ſicceſcens, ut electro,id eſt ſuccino ſimile euadat.2.de Generatione.cap.2.C.Quære Sus.28.
CVBARE.
1 Cubat cur nullũ animal reſupinũ præter hominẽ,oſtẽdit.18.Prob.Sect.10.
2 Cubamus cur laborioſius in conuexis q̃ in planis,& in planis laborioſius q̃ in concauis,habes.11.Prob.Sectio.5.
3 Cubamus cur melius inflexo corpore, oſtenditur.3.Problemat.Sectio.6.
4 Cubamus cur libẽtius in ſiniſtrum latus, habes.7.Problemat.Sect.6.
CVBICVS NVMERVS.Idem eſt qđ in ſolidis teſſera.
Cubicos numeros quattuor ex decẽ proportiõibꝰ cõſtare,dicebãt Pythagorici,& ex ipſis uniuerſum cõſtare.3.Prob.Sect.15.
CVBITVS.
1 Cubitꝰ qbꝰ breues ſũt,iis etiã femora magna ex pte breuia ſunt. 1.de Hiſt.c.15.A.
2 Cubitꝰ pars brachii eſt.1.de Hiſt.c.15.A.
CVCVLVS.Auis.
1 Cuculus ſaxa & domicilia petit,in quibꝰ nidificet.6.de Hiſt.cap.1.D.
2 Cuculus quia non uidet̃ eo tpe,quo accipiter quidam,cui ſimilis eſt,putatur fieri ex accipitre,quod non eſt uerum, nã & ambo aliquãdo uiſi ſunt,& cuculus interimitur ab accipitre,nec aliqñ colore imitat̃ accipitrẽ,quippe q nec ungues hẽat aduncos,nec colorẽ lineis diſtinctũ ſed pũctis, Aeſtatis breui tpe uidet̃,hyeme abſcõdit̃. Parit oua in aliarũ auiũ nidis,præſertim curucæ,nam curuca eius oua fouet,& excludit,quo tpe cuculi pullus grati ſaporis eſt & pinguis.6.de Hiſt.cap.7.A.
3 Cuculus non nidificat,ſed in nidis parit alienis,præſertim in nidis palumborum, alaudæ,curucæ humi,atq; etiã in nidis luteolæ ſuper arborem.Parit ouum unum, nec ipſe incubat,ſed auis,in cuiꝰ nido pepertit,incubat,excludit,& nutrit,quæ cum

pullus alienigena creuerit, ſuos eiicere dicitur, ita ut pereant. Alii dicũt, illos a matre occidi, & dari in cibũ reprobatos propter cuculi elegantiorem ſpeciem, quãuis de pullorum interitu non cõueniat inter omnes. Alii enim aſſerunt, cuculum repetere nidum, cui ouum mandauerit, & pullos interficere, relicto ſuo. Alii aſſerunt, ipſum pullum ut fortiorem præripere aliorum cibum, & alios fame interire. Cuculus ignauus eſt, & recte ſuæ proli cõſulit, quippe qui ut ſuppoſititiam aliis nutriendam tradat, timidus eſt, ut quem auiculæ pellãt, & fugẽt. 9. de Hiſt. c. 29. ꝑ totũ.

4 Cuculus immutatur colore, & uocem minus explanat, cum ſe abditurus eſt, quod facere exortu caniculæ ſolet. Apparere incipit ab ineunte uere ad eius ſideris ortũ. 9. de Hiſtoria. cap. 49. A.

5 Cuculus inter aues unum tantum ouum parit, quanq̃ aliquando & duo. 3. de Generatione. cap. 1. C.

6 Cuculus parum generat, quanq̃ aduncus non eſt, quia frigidus eſt, quod ipſius pauore indicatur, adeo enim pauidus eſt, ut ab omnibus fugetur, & in alienis pariat nidis. 3. de Generatione. cap. 1. C.

CVCVLVS. Piſcis.

Cuculus quandoq; littus, quandoq; pelagus incolit. 8. de Hiſtoria. cap. 13. A.

CVCVMER. Olus.

1 Cucumeres paruos ſtatim ſi quis in terrã condiderit, cur maiores efficiet, habes. 9. Problemat. Sect. 10.

2 Cucumeres apud puteum naſcentes cur ſi quis tempeſtiue in puteum demiſerit, uirides conſeruabit per totum annum, habes. 14. Prob. Sectio. 20.

3 Cucumeres partem proximã radici cur habẽt amariorẽ, habes. 25. Prob. Sect. 20.

4 Cucumeres cognomento pepones cur locis planis & humidis ꝓueniunt melius, ut apud Orchomenum & in Aegypto, habes. 32. Problemat. Sectio. 20.

CVCVRBITA. Olus.

1 Cucurbitas paruulas protinus ſi quis in terram cõdiderit, cur maiores multo efficiet, habes. 9. Problemat. Sect. 20.

2 Cucurbitas apud puteum naſcẽtes cur ſi quis in ipſum puteũ demiſerit tẽpeſtiue, uirides ſeruabit ꝑ totum annũ, habes. 14. Problemat. Sectio. 20. Quære Salpa. 4.

CVCVRBITVLA MEDICINALIS. Quæ Græcis eſt σικύα. Quære Semen. 42.

CVCVRRIRE. Gallorum uox & cantus. Quære Gallina. 8. Gallus. 6.

CVLEX. Inſectum.

1 ex Culcibus paluſtribus prouenitunt aſili. 1. de Hiſtoria. cap. 1. E.

2 Culex aculeũ ĩ aluo gerit. 1. de Hiſt. c. 5. C.

3 Culices lingua pũgunt. 4. de Hiſt. c. 7. B.

4 Culices appetunt acida, & non dulcia. 4. de Hiſtoria. cap. 8. F.

5 Culices marini tanta fœcunditate generãtur, ut piſces corrodãt. 4. de Hiſt. c. 10. B.

6 Culices ficarios generat caprificus. 5. de Hiſtoria. cap. 32. A.

7 Culicum procreatio quot diebus fiat, habes. 5. de Hiſtoria. cap. 20. A.

8 Culices quomodo ſenectutem exuant, habes. 8. de Hiſtoria. cap. 17. C.

9 Culicum crura qualia ſint, & ad quem uſum. 4. de Part. cap. 6. C.

10 Culices nec coeunt, nec generãtur ex animali. 1. de Gener. cap. 56. A. ✳.

CVLICILEGA. Auicula.

Culicilega culicibus ueſcitur, magnitudine parua, quanta ſpinus, colore cinereo, diſtincta maculis, uoce parua & lingnipeta eſt. 7. de Hiſtoria. cap. 3. C.

CVNICVLVS. Animal notiſſimum.

Cuniculi ingenioſi ſunt, & timidi. 1. de Hiſtoria. cap. 1. I.

CVNILA. Herba ſpecies origani.

Cunilam herbam edit teſtudo, cum uiperam ederit. Aues etiam quædam ſi uulnus in pugna acceperint, cunilam ſuper imponunt plagæ. 9. de Hiſto. cap. 6. B. Quære Ciconia. 3. Origanum.

CVPIDO. Poeticus deus.

Cupidinis imago aligera depingitur. de Communi. animal. greſſ. cap. 3. H.

CVRRERE. CVRRENS. CVRSOR.

1 Currentes ſe ſuſtentant quatientes manus. de Communi. Animal. Greſſ. c. 1. D. &. 8. Problemat. Sect. 5.

2 Currunt qui nõ admodũ concitate, cur numeroſius reſpirãt, hẽs. 16. Prob. Sect. 5.

3 Currere cur difficilius eſt q̃ ambulare, habes. 29. Prob. Sect. 5.

4 Currentes cur capitis morbo tentantur, habes. 9. Problem. Sect. 5.

5 Currẽtes cur potiꝰ cadimus q̃ ambulãtes, habes. 18. Prob. Sect. 5. Quære Curſus.

CVRSIO. Piſcis.

Curſiones piſces æſtate pariunt. 6. de Hiſtoria. cap. 17. B.

CVRSVS.

1 Curſus cur minꝰ implet corpus q̃ frictio, habes, 6. Proble. Sectio, 37.

2 Curſum qui ex equo arripiunt, cur minꝰ decidunt, habes. 39. Prob. Sect. 5.

3 Curſum longum qui peregerint, ſi ſuper digitos ſummos conſtiterint, cur pedũ calces quatiuntur, habes. 15. Prob. Sect. 5.

4 Curſus cur ad ima trahit genus excremẽtorum, habes. 9. Problemate. Sect. 5. Quære Currere. ✳.

CVRVCA. Auis.

1 Curucæ in nido parit cuculus, & curuca illius oua fouet, excludit, & educat. 6. de Hiſtoria. cap. 7. A.

2 Curuca uermiculos petit. 8. de Hiſtoria. cap. 3. A. Quære Cuculus. 3.

CVTIS.

1 Cutis ſicca eſt, & quod cuti proportione reſpondet. 1. de Hiſtoria. c. 1. C.

2 Cutis maxime eſt ſimilariũ partium. 3. de Hiſtoria. cap. 2. A.

3 Cutis hominis pro magnitudinis proportione tenuiſſima eſt. 3. de Hiſto. c. 13. A.

4 Cuti omnium ineſt lentor quidam mucoſus. 3. de Hiſt. cap. 11. A.

5 Cutis ſenſu caret maxime in capite, ubi cutis adhæret oſſi, nulla carne interpoſita. 3. de Hiſt. cap. 11. A.

6 Cutis ubicunq; per ſe ſit, & nõ cũ carne, ſi uulneretur, non coit, ut in palpebra gena, præpucio, & bucca. 3. de Hiſto. cap. 11. A. &. 2. de Part. cap. 13. A.

7 Cutis cõtinuo cõtextu cõtinuat̃, niſi ubi naturales meatꝰ ſolẽt euaporare, atq; etiã in ore & unguibꝰ. 3. de Hiſt. c. 11. A.

8 Cutem habent omnia, quibꝰ eſt ſanguis. 3. de Hiſtoria. cap. 11. A.

9 Cutis uerſicolor eſt animalibus habentibꝰ pilos uerſicolores. 3. de Hiſt. cap. 11. D.

10 Cutis aliis rara, aliis dẽſa, aliis craſſa, aliis tenuis, aliis clara, aliis mollis. Omnino cutis natura terrena eſt, quia cũ per ſumma ſit, humore euaporante, ſolida terrenaq; redditur. 5. de Generatione. cap. 3. B.

11 Cutis deterior & craſſior ſit ſenectute. 5. de Generatione. cap. 3. E.

12 Cutis tales producit pilos, qualis ipſa eſt, ut ſi tenuis, tenues, ſi craſſa, craſſos, adiuuat tamen differentia humoris inditi. 5. de Generatione. cap. 3. B.

13 Cutis humani capitis craſſiſſima eſt. 5. de Generatione. cap. 3. E.

14 Cutis color eſt cauſa coloris pilorum in oĩbus aĩalibus, præterq̃ in homine, quia in hoĩe eſt adeo tenuis, & imbecilla cutis, ut nõ ſit ſufficiẽs ad immutãdum colorẽ pilorum, in aliis autem animalibus, quia craſſa & dura eſt, immutat colorem pilorum. 5. de Generatione, cap. 5. B.

15 Cutis rugatur tactu aquæ calidæ, ignis contactu non rugatur, & cur id fiat, habes. 7. Prob. Sect. 24.

D

DAMA. Ceruini generis animal.

1 Damæ deeſſe fel notatum eſt. 2. de Hiſtoria. cap. 15. B.

2 Damarũ ſanguis nõ coit, ſicut coit ſanguis, ꝗ habet fibras. 3. de Hiſtoria. c. 6. A.

3 Dama felle oĩno caret. 4. de Part. c. 2. A.

DANVBIVS. Quære Iſter.

DASQVILLVS. Piſcis.

Daſquilli cœno ueſcuntur & ſtercore. 8. de Hiſtoria. cap. 2. H.

DEAMBVLATIO.

Deambulationes breues cur fatigationẽ ſolent amplius mouere, oſtenditur. 12. &. 33. Problemate. Sectio. 5. ✳. Ambulatio.

DECEM.

ad Decem uſq; cur dinumerare conſueuerunt omnes tam barbari, q̃ Græci, & deinde repetunt numerum, habes. 3. Problemate. Sect. 15.

DECEMBER. Menſis. Quære Muco. 1. Sargus. 1. Thunnus 3.

DEFECTVS. Quære Exceſſus. ✳.

DEFORMIS. Quære Aries. 7. Capra. 25. ✳.

DEFVNCTVS. Quære Mortuus.

DELIRIVM. Deſipientia.

Deliria fiunt, cerebro uel humente uel ſiccente, pluſq̃ oportet. 2. de Part. c. 7. E.

DELPHINVS. Cetarii generis aq̃tile.

1 Delphinus animal generat. 1. de Hiſtoria. cap. 5. A. &. 6. de Hiſtoria. capit. 12. A. &. 2. de Partibus. cap. 9. C.

2 Delphinus non habet auriculas, & quamuis audiat, non tamen ullis cauernis quæ aurium uicem præſtent. 1. de Hiſtoria. capit. 11. A.

3 Delphinis branchiæ deſunt, fiſtulam tamen habent in dorſo. 1. de Hiſt. ca. 5. A. &. 6. de Hiſtoria. capit. 12. A. &. 4. de Partibus. capit. 13. F.

4 Delphinus genitale habet intus. 2. de Hiſtoria. capit. 1. I.

5 Delphinus teſtes coniunctos aluo habet. 3. de Hiſtoria. capit. 1. B.

6 Delphinus oſſa habet, nõ ſpinas.3.de Hiſtoria.c.7.C.&.2.de Part.cap.9.C.

7 Delphini dormiunt ædita fiſtula per ſumma maris,& ſtertere deprehẽſi ſunt. 4.de Hiſtoria.cap.1.C.&.8.de Hiſt.cap.2. A.

8 Delphinꝰ ſtridet, & mutit efferẽs ſe in aerem,quia pulmonẽ & arteriá habet. 4.de Hiſt.c.9.B.&.8.de Hiſt.capit.2.A.

9 Delphinus licet uocẽ aliquam ædat,quia tñ caret lingua libera & abſoluta,articulũ uocis formare nõ põt.4.de Hiſt.c.9.C.

10 Delphini ſingulos pariunt,licet nõnunq̃ binos.6.de Hiſtoria.cap.14.A.

11 Delphinus ſpirat,& pulmonẽ habet,quippe qui uiſus ſit dormire,roſtro emerſo, ac ſtertere,lac etiam habet,quo ſuam ſobolem nutrit.6.de Hiſtoria.capit.12.A.&.3.de Part.capit.6.A.

12 Delphinus geſtat ſuum fœtum infirmũ infantia, eiuſq; proles celerius adoleſcit, quippe qui annis decem ad ſummã perueniat magnitudinem, geſtatur uero decem menſibus.6.de Hiſt.cap.12.A.

13 Delphini æſtate pariunt,nec ullo alio tẽpore.6.de Hiſtoria.cap.12.A.

14 Delphini occultãtur,& latẽt circa ortum caniculæ ſideris tricenis diebus.6.de Hiſtoria.capit.12.A.

15 Delphini adultos fœtus comitantur, magnus namq; in hoc animali amor erga natos.6.de Hiſtoria.cap.12.A.

16 Delphini pluribus annis uiuũt,cõſtat em̃ nõnullos uixiſſe ãnis uiginti quinq; & triginta,quod a piſcatoribꝰ cognitũ eſt,præſciſſa cauda, & redditis mari delphinis.6.de.Hiſt.cap.12.B.&.4.de Part. c.2.C.

17 Delphinus partim ſpirat,ut animal terreſtre,partim aquam recipit, ut aquatile. Retibus apprehẽſus, breui ſtrangulatur. Mutit,& anhelat extra aquam,& cũ dormit,roſtrum exerit ſupra mare,ut ſpiret.8.de Hiſtoria.cap.2.A.

18 Delphinus pedibus caret,& animal intra ſe gignit.2.de Partibus.cap.1.D. &.1.de Gener.cap.9.A.&.2.cap.1.C.D.

19 Delphinus pulmonem habet,quia maiora animalia maiore calore indigẽt,ut moueantur, & ad temperandum & refrigerandum calorem datus eſt pulmo.4.de Partibus.capit.13.F.

20 Delphinus prædam corripere nõ poteſt, niſi reſupinetur,quia os habet parte ſupina.4.de Partibus.cap.3.E.

21 Delphinus os habet parte ſupina, quia & pauciore præda ſic potiť,& minꝰ ſaturať, ne ſagina pereat.4.de Part.cap.13.F.

22 Delphini meatus ſeminales quales ſint, habes.1.de Generatione.cap.13.B.

23 Delphino teſtes ſunt conditi in ultima aluo intus.1.de Gener.cap.3.A.& cap.13.B.

24 Delphinus penem habet pertendẽtem ut bos.1.de Generatione.cap.3.A.

25 Delphino ideo intus conduntur teſtes, quia cutem non habent, qua foris uelentur,ꝓpter duriciẽ.1.de Gener.c.12.A.✳.

DEMOCRITVS.Philoſophꝰ Abderita.

1 Democritus figura & colore anĩal in partes conſtare dixit,formam uero præter miſit.1.de Partibus.cap.1.G.

2 Democritus non recte de uiſceribus ſanguineorũ tractauit.3.de Part.cap.4.A.

3 Democritus primus tetigit diffinitionẽ ſubſtantiæ.1.de Part.cap.1.O.

4 Democritus dixit,ſed male, fœtus membra exteriora primo formari, qđ falſum eſſe oſtenditur. 2.de Gener.cap.4.L.

5 Democriti ratio,cur ſteriles muli ſint,refellitur.2.de Generatione.c.6.A.B.C.

6 Democriti opinio,cur aliquis mas potiꝰ, q̃ fœmina generetur,aut econtrario, refellitur.4.de Generatione. c.1.per totum.

7 Democriti opinio cur monſtra fiãt refertur, & refellitur.4.de Gener.c.4.A.

8 Democriti opinio de dẽtibus refertur, & cõfutatur.5.de Generatione.c.8.A.B.✳.

DEMONSTRATIO.Quæ eſt ex primis ueris & neceſſariis &c.

1 Demonſtrandi diuerſus eſt modus in ſciẽtia naturali, & in ſcientiis ſpeculatiuis, & quare,habes.1.de Partibus.cap.1.C.

2 Demonſtratio ſempiternorum etiam eſt. 2.de Generatione.cap.4.R.S.✳.

DENS.DENTATVS.A.VM.

1 Dẽtes multiplici differẽtia ſunt in aĩalibꝰ, qa quædã hẽnt utrinq; dẽtes,quædã altero dentiũ ordine carent.2.de Hiſt.c.1.M.

2 Dentes alia animalia habent exertos, alia ſine his ſunt,alia ſerratos, alia contiguos. 2.de Hiſtoria.cap.1.M.

3 Dentes ſerratos habent,quorũ ſeries acutorum dentium mutua inſertione pectinatim ſe conſtipat.2.de Hiſt.cap.1.N.

4 Dentes exertos habentia nulla ſunt cornigera.2.de Hiſtoria.cap.1.N.

5 Dentes primores maxima ex parte ſunt acuti,interiores plani.2.de Hiſt.c.1.N.

6 Dẽtes ſerrati ſunt omnibus fere piſcibus, & uitulo marino.2.de Hiſt.cap.1.N.

7 Dentium duplicem ordinem nullum animal habet apud nos,uerum Mantichora triplicem ordinem habet dentium,ſi credimus Cteſiæ,2.de Hiſtoria.cap.1.N.

8 Dentes mutãtur homini, & quibuſdam anĩalibus,ut equo,mulo,aſino,homini uero primores mutãtur,maxillares uero nullum animal mutat.2.de Hiſto.c.1.N.

9 Dentem nullum amittunt ſues . 2.de Hiſtoria.cap.1.N.

10 Dẽtes cãdidos & acutos hẽnt canes iuuenes, ſenes uero obtuſos & nigros . 2.de Hiſtoria.cap.2.A

11 Dentes quibus ſunt plures, animalia illa uiuaciora ſunt,quibus uero pauciores & rariores,breuioris uitæ ſunt.2.de Hiſtor. cap.3.A.&.1.Prob.Sect.34.

12 Dẽtes eq̃s cãdidiores ſunt in ſenectute cõtra aliorũ aĩaliũ naturã. 2.de Hiſt.c.3.A.

13 Dentes canini diſterminant planos dẽtes ab acutis.2.de Hiſt.cap.3.A.

14 Dentes canini participes ſunt planorum & acutorum dentiũ,nam ſupra arctiuſculi ſunt,infra latiuſculi.2.de Hiſt.c.3.A.

15 Dentes plures ſunt maſculis q̃ fœminis. 2.de Hiſtoria.cap.3.A.

16 Dentes maxillares nouiſſimi,quos genuinos dicimus,gignuntur circiter uigeſimũ annum & uiris & mulieribus, quibuſdam uero anno octogeſimo non ſine dolore exierunt.2.de Hiſto.cap.4.A.

17 Dentes quattuor utrinq; habet elephantus.2.de Hiſtoria.cap.5.A.

18 Dẽtata non utrinq; aut magna ſunt, aut nõ omnino parua.2.de Hiſtoria.c.17.D.

19 Dentata ſunt omnia quadrupeda ſanguinea,ſed quæ cornua gerũt,carẽt maxillæ ſupioris primoribus dẽtibus,q̃uis ſunt nõnulla,quæ nõ habẽt cornua, & utrinq; dẽtata nõ ſunt,ut cameli. 2.de Hiſt. c.1.M.

20 Dentes naturam oſſium æmulantur.3.de Hiſtoria.cap.9.A..

21 Dentes hominum nigrorum ut Aethiopum candẽt.1.de Hiſtoria.cap.9.A.

22 Dentium ſub ortu certa eſt ætas, incerta poſtq̃ oẽs fuerũt orti,in quibuſdã aĩalibꝰ. Vnde diciť. Certa ſub ortu,incerta poſt ortũ.6.de Hiſt.c.22.C.Quære Aſinꝰ.14.

23 Dentes congeniti ſunt reliquis animalibus,homini uero ſeptimo menſe ſuæ ætatis oriuntur.7.de Hiſt.c.10.B.

24 Dentes illi infantes maturius ædunt,quorum nutrices lac habent calidius . 7.de Hiſtoria.cap.10.B.

25 Dentes oſſei ſunt,& dati ſunt aliis ad cõficiẽdos cibos,aliis ad pugnãdũ, ut quibꝰ ſerrati,aut exerti ſunt.2.de Part.c.9.D.

26 Dentata utrinq; & cornuum expertia & multifida uice ſæui adipem habent.2.de Part,cap.5,A.

27 Dentata altera parte ſæuo abundãt, quia eorũ ſanguis cũ craſſus & terrenus ſit,facile in ſæuũ cõuertitur.2.de Part. c.5.A.

28 Dentes dati ſunt aliis animalibus ad cõficiẽdos cibos,& ad pugnãdũ,& ſe tuẽdũ, aliis ad unũ horum ſeorſum, aliis ad duo horum ſimul.3.de Part.cap.1.A.

29 Dentes acuti ad ſecandũ dati ſunt,maxillares ad molendum, canini medii ſunt, & utrorũq; figura ꝑticipãt.3.de Part.c.1.A.

30 Dentes præcipue primores plurimũ conferunt ad literarum pronunciationem. 3.de Partibus.cap.1.A.

31 Dẽtes ex oſſis natura ſunt,& cur creſcãt, & cur cum illis alia animalia naſcanť præter hominem,& quomodo quotidie creſcant,habes.2.de Gener.cap.4.BB.CC.

32 Dẽtes cur alii decidãt,& renaſcanť,alii nõ renaſcanť,& qui prius orianť,& qui poſterius,q maiores,& qui minores,qui acuti, qui obtuſi ſint,etiã opinio Democriti de dentibus refellitur.2.de Gen.c.8.ꝑ totũ.

33 Dentiũ cur ſtuporem ſal tollit,aut portulaca,lixiuiũ uero aut nitrum tollere non poteſt,habes.8.&.39.Prob.Sect.1.

34 Dẽtes cur licet ſolidiores ſint carne,ſentiũt tñ frigꝰ ampliꝰ,oſtẽdiť. 2.Prob.Sect.34.

35 Dentes Aethiopũ cur cãdidiores ſunt, q̃ aliorũ hoĩnũ,habes. 65.66.Prob.Sect.10.

36 Dentes cur plus ſentiunt frigidum q̃ calidum,habes.3.Prob.Sect.4.

37 Dẽtes gnomones.Quære Aſinus.14.✳.

DENTEX.Piſcis.

1 Denticis brãchiæ quales ſint,habes . 2.de Hiſtoria.cap.13.B.

2 Dentex ſemotius habet fel a iecore. 2.de Hiſtoria.cap.15.C.

3 Dẽtex mollia appetit,euenitq; huic,ut cũ piſces minores inſequatur, uenter procidat.8.de Hiſtoria.cap.2.G.

4 Dẽtices carniuori ſunt.8.de Hiſt.c.2.G.

DEPOSITVM.

Depoſitum negare cur iniquius eſt,q̃ negare mutuũ,oſtẽdiť.2.Prob.Sect.29.✳.

DERISOR. Quære Supercilium.2.

DESCENDENS.Quære Femur.7.

DEVS.

Deos immortales nullo deeſſe loco q̃uis humili,dixit Heraclitꝰ.1.de Part.c.1.B.✳.

DEXTER.A.VM.

1 Dextrum & ſiniſtrum in animalibus cõſtat ex ſimilibus fere partibus atq; eiſdẽ, uerũ ſiniſtra omnia ſunt imbecilliora. 1.de Hiſtoria.cap.15.A.

2 a Dextra incipiũt incedere aĩalia oĩa.2.de Hiſt.c.1.D.& de Cõm.aĩal.greſſ.c.1.D.E.

3 Dextra pars aĩalis & præcipue hoĩs calidior eſt ſiniſtra, q̃a cordis uẽtriculus dexter plurimum & calidiſſimum ſanguinem obtinet, ſiniſter econtrario. 3. de Partib. cap.4.E.F.&.4.de Gener.cap.1.G.

4 Dextro collocamus, quod melius & nobilius eſt.3.de Part.cap.3.D.

5 Dextrum cuiq; eſt, unde eſt principiũ motus.de Communi.animal.greſſ.c.1.G.

6 Dextra dux eſt motus quadrupedibus. de Communi.animal.greſſ.cap.2.C.

7 Dextra parte defenſio fit. de Communi. animal.greſſ.cap.1.F.

8 Dextra manꝰ mouere apta eſt, & ſiniſtra moueri.de Commu.animal.greſſ.c.1.E.

9 Dextra pars & læua unum commune habent principium, per quod cõnectuntur. de Communi.animal.greſſ.cap.2.A.

10 Dexter locus q̃a honoratior eſt, reo datur a iudice, ut æquet reũ accuſatori, ut qui ſuperior eſt cauſa, ſit loco inferior.12.Problemate.Sectio.29.

11 Dextra parte corporis quando cubamus, cur ſomnus magis accedit, habes. 5.&.6. Prob.Sectio.6.✳.

DIAMETROS. Interpretaẽ dimetiens.

1 ꝑ Diametrũ incedũt oĩa quadrupeda, hoc eſt oppoſita per diametrũ crura ſimul mouent.1.de Hiſt.c.1.C.&.2.de Hiſt.c.1.D.

2 Diametrũ eſſe incõmenſurabilem coſtæ, demõſtrari poteſt.2.de Gener.c.4.S.

3 Diameter illa ſola linea cur uocatur inter omnes lineas, quæ bipartito de angulo in angulũ ſecat, habes.1.Prob. Sect.11.

4 Diameẽ ut nomen ipſum ſignificat, duas in partes æque dimetiendo digerit, nihilo deſtruens, quod ſubiacet menſurandum. 1.&.2.Prob.Sect.15.✳.

DIAPASON. Proportio dupla ĩ muſica.

Diapaſon conſonantia cur ſola cantatur, habes.17.Prob.Sectio.19.✳.

DICTAMNVS. Herba. Quære Caprea.17.✳.

DIES.

Die cur minus audimus q̃ nocte, oſtenditur.5.Problemate. Sectio.11.Quære Generatio.16. Vita.6.✳.

DIES ALCYONII. Qui & Halcyonia dicuntur. Quære Alcyon.4.5.

DIES CRITICI. Quære Critici dies.

DIFFERENTIA.

Differentiæ unde ſumendæ ſint, habes. 1.de Part.c.2.&.3.per totum.✳.

DIFFINIRE.

Diffiniendi uſus increuit Socratis temporibus, indagatio rerũ naturaliũ deſiit, 1.de Part.c.1.M.✳.

DIGESTIO. Pro concoctione. Quære Concoctio.✳.

DIGITVS.

1 Digiti quinq; pars manus ſunt.1.de Hiſtoria.cap.15.A.

2 Digiti pars qua flectitur, dicitur nodus, quæ uero rigida conſtat, dicitur internodium.1.de Hiſtoria.c.15.A.

3 Digiti oẽs binis nodis inflectuntur præter pollicem, qui uno nodo inflectitur.1. de Hiſtoria.cap.15.B.

4 Digitorum inflexꝰ agitur in inferiora.1. de Hiſtoria.cap.15.B.

5 Digitos habent omnia, quæ pedes habẽt, excepto elephanto, cui digiti ſunt indiuiſi.3.de Hiſtoria.cap.9.A.

6 Digitorum cõſyderatio in digitatis habetur.4.de Partibus.cap.1.G.& ultra.

7 Digitis implicamenta quædam medici indebant.4.de Partibus.cap.9.C.

8 Digitis pluribꝰ q̃ iuſtũ ſit, gignunẽ aĩalia q̃dã, ſicut alia uno tãtũ.4.de Gen.c.4.C.

9 Digitis implicatis mutata uice, q̃d tangimꝰ, licet unũ ſit, cur duo eſſe uidenẽ, hẽs. 10.Prob.Sect.25.Quære Manus.

DYGNIS Auis. Quære Chalcis.

DILVVIVM.

Diluuio perierũt homines frigidarum regionum, non tamen calidarum. 14.Problemate.Sectio..14.✳.Cataclyſmus.

DIMENSIO.

Dimenſiones quibus corpora diſtinguũtur, ſex ſunt, ſcilicet ſurſum deorſum, dextrum & ſiniſtrum, ante & retro. de Communi.animal.greſſ.cap.1.C.D.✳.

DIOGENES. Philoſophꝰ Apolloniata.

Diogenis Apolloniatæ opinio de natura & principio uenarum & ſanguinis ponitur.3.de Hiſtoria.cap.2.B.C.✳.

DIONYSIVS. Tyrannus Siracuſanus Dionyſii Tyranni filius.

Dionyſius tyrãnus ebrietati aſſuefactus cũ deſtitiſſet a potu ſolito in obſidiõe ſuæ urbis, ægrotauit.1.Prob.Sect.28.✳.

DIONYSIACI. Ludiones choraulæ cõuiuiorumq; muſici.

Dionyſiaci technitæ, id eſt, bacchanales artifices aut hiſtriones improbis moribus magna eſt parte eſſe conſueuerũt. 9.Problemate..Sect.30.

DISCERE.

1 Diſcere ipſum præcedit doceri, 2.de Generatione.cap.4.N.

2 Diſcũt melius iuniores q̃ ſeniores.1.Problemate.Sectio.30.✳.

DISCIPLINA.

Diſciplina aliquid cõmune eſt animãtibꝰ. 9.de Hiſt.c.1.A.✳.

DISPVTANS.DISPVTATIO.

1 Diſputans compertiorem propoſitionem omittit.de Communi.animal.mot.c.3.A.

2 Diſputatio contentioſa exercet ingenia. 2.Problemat.Sect.18.

3 In Diſputationibus cur contentio eſt, nugatio nunq̃. 8.Problemate.Sectio.18.✳. Dialectica. Interrogans. Reſpondens. Sophiſta.

DISSIMVLATOR. Quære Supercilium.2.✳.

DIVISIO. Dialectica.

Diuiſio in quibus ſit, & quod idem in plures diuiſiones cadat, habes.1.de Partibꝰ. capit.3.B.& ultra.✳.

DOCERE.

1 Docendi duplex eſt habitus.1.de Partibus.capit.1.A.

2 Docere præcedit diſcere. 2.de Gener. cap.4.N. Quære Diſciplina. Scientia.✳.

DOLERE.

1 Dolemus cur animo, ſi alios cruciari uideamus, habes.3.Prob.Sect.7.

2 Dolentes cur clamitent, habes. 9.Problemate.Sectio.27.✳.

DOLIVM. Quære Humor.5.

DOMESTICVM. Quære Fera.

DOMVS. Quære Aedes.✳.

1 Domus nuper illita reſonat.7.Problemate.Sectio.11.

2 Domus ampliꝰ reſonare poſſunt, ſi uaſa figlina obruanẽ in eis.8.&.9.Prob.Sect.11.

DORCAS. Interpretatur caprea. Quære Caprea.

DORMIRE.

1 Dormire oĩa animalia pedeſtria & ſanguinea, ſenſu ꝑcipitur.4.de Hiſt.c.10.C.

2 Dormientium ſanguis ad interiora cõtrahitur.3.de Hiſtoria.c.19.C.

3 Dormiſcunt conniuendo animalia, quæ palpebras habent.4.de Hiſt.cap.10.A.

4 Dormiunt aquatilia & piſces.4.de Hiſtoria.capit.10.A.

5 Dormire inſecta, quibus argumentis colligatur, habes.4.de Hiſt.cap.10.C.

6 Dormientes cur quidam ſurgunt, & uigilãtiũ opera exercent, hẽs.5.de Gen.c.1.D.

7 Dormiũt aĩalia maximã temporis partẽ, quia incrementũ & pondus partibus ſuperioribus impoſitũ eſt.5.de Gene.c.1.D.

8 Dormientibus accidunt ſomnia, aliud etiã præter ſomnia, ut ſurgere & ſimilia. 5.de Generatione.cap.1.D.

9 Dormiẽtes cur magis ſudãt, hẽs.16.Prob. Sect.2. Quære Somnus. Somnium.✳.

DORSVM.

1 Dorſum pone pectus eſt, cuiꝰ partes ſunt ſcapulæ, & ſpina, & infra lumbi e regione uẽtris, octonæ uero coſtæ cõmunes ſunt ꝑtes ſupioris inferioriſq;.1.de Hiſt.c.14.A.

2 Dorſo oſſeo aut ſpineo cõſtãt oĩa aĩalia ſanguinea maiora.3.de Hiſtor.c.7.C.✳.

DRACO.

1 Draco & aquila diſſident, quia aquila anguibus ueſcitur.9.de Hiſt.cap.1.C.

2 Draco cũ uſu pomorum nauſea infeſtatur, lactucæ ſylueſtris ſuccum exſorbet, quod ita facere ſæpius uiſus eſt.9.de Hiſtoria.c.6.B.Quære Anguis.

DVLCE.

1 Dulcia impiguãt boues.9.de Hiſt.c.7.A.

2 Dulcius eſt, quod concoctum eſt. 3.de Generatione.c.1.F.Quære Apes.3.✳.

DVO.

Duo eſt numerus inter unum & multa. 3.de Gener.c.1.D.✳.Dualitas.

DVRVM. Molli oppoſitum.

Durũ eſt, q̃d ſiccũ eſt.5.de Gen.c.3.D.✳

E

EBRIETAS. EBRIARI. EBRIOSVS EBRIVS.

1 Ebrietatem cur magis ſentiũt, q dilutiuſculũ uinũ, q̃ q merũ ex toto bibũt, habes. 3.Prob.Sect.3.

2 Ebrietatem cur ſedat braſſica, habes.17. Problemate.Sectio.3.

3 Ebrietatẽ cur arcet oleũ, & ſorbitũ facultatem præſtat potãdi, hẽs. 34.Prob.Sect.3.

4 Ebrianẽ cur minus, qui poculo amplo & fœcundo hauriũt, habes.12.Prob.Sect.3.

5 Ebrioſi cur nõ calẽt, ſed frigẽt, licet uinũ calidũ ſit, & laterũ dolore & huiuſmodi morbis excipiunẽ, habes.2.Prob. Sect.3.

6 Ebrioſorum ſemen cur magna ex parte infœcundum eſt, habes. 4.Prob.Sect.3.

7 Ebrioſi tremunt, & cur id fiat, oſtẽditur. 5.Prob.Sect.3.&.25.Prob.Sect.3.

8 Ebrioſi cur ſolis calore gaudẽt, habes.28. Problemate.Sectio.3.

9 Ebrii cur nõ delirant, leuiter uero ebrii delirant, habes.2.&.26.Prob.Sect.3.

10 Ebrii aquas ſalſas & uitioſas cur magis ſentiunt q̃ ſobrii, habes.8.Prob.Sect.3.

11 Ebriis uehementer cur omnia circũferri

uidentur, & inter initia ebrietatis res ſemotas cernere nequeunt, atq; hinc ebrietatis iudicium nonnulli deducunt, habes. 9.&.20.Problemate.Sectio.3.
12 Ebriis cur res una plures uidetur, habes. 10.Prob.Sect.3.&.20.Prob.Sect.3.
13 Ebrii concubere cur nequeunt, habes.11.&.30.Prob.Sect.3.
14 Ebrii cur citius fiunt illi, qui ſunt exercitati, q̃ qui inexercitati, hēs.15.Prob.Sect.3.
15 Ebrii cur alii redduntur tardi, alii ſupbi, alii inſanibundi, habes.16.Prob.Sect.3.
16 Ebrii cur ad lachrymandum ſunt propēſiores, habes.23.Prob.Sect.3.
17 Ebriis aliquādo ſomnus cur oriri nequit, habes.24.Prob.Sect.3.
18 Ebriorum lingua cur oberrat, habes.30.Problemat.Sect.3.
19 Ebrii iuuenes cur potiꝰ immingunt, q̃ ſenes, habes.33.Prob.Sectio. 3. Quære Cyceon.✳.Dionyſius.Vinum.
ECHENEIS.Piſciculus qui a latinis dicitur remora. Quære Remora.
ECHINVS.
1 Echinus aquatile animal teſtatum eſt.4.de Hiſtoria.cap.4.A.
2 Echinꝰ inter teſtata ſolus carne uacat, uidemus tñ nigra quædā intus uice carnis. 4.de Hiſt.c.5.A.&.4.de Part.c.5.C.
3 Echinorũ plura ſunt genera, inter quæ Echinometra, hoc ē matrix echinorũ magnitudine oēs excellit.4.de Hiſt.c.5.A.
4 Echinorũ figura, uictus, interiora mēbra & exteriora deſcribuntur, & qui ex illis ſunt eſui apti, & qui non, oſtēditur. 4.de Hiſt.c.5.per totũ.&. 4.de Part.c.5.p totũ.
5 Echinorum os uerſum in terram eſt, qua uero excremēta emittũt, ſurſum eſt, quia paſtũ ex imis petunt.4.de Hiſt.c.5.B.
6 Echini candidi naſcuntur circa Toronam.4.de Hiſto.c.5.A.Quære Torona.
7 Echini ſic ſuis ſpinis nituntur, ut pedibus, atq; iis nitentes mouentur, & ſedem mutant.4.de Hiſtoria.cap.5.A.
8 Echini non uidentur olfactum habere. 4.de Hiſto.capit.8.G.
9 Echini cibo idonei, q̃uis uere & autumno uideantur habere ſua oua, nullo tamen tēpore ſine ouis ſunt.5.de Hiſt.c.12.A.
10 Echini Euripi Pirrheni adeo calidam naturam habent, ut contacta decoquant. 5.de Hiſtoria.cap.15.A.
11 Echini, quos fert Euripus Pirrhæus, hybernis tpibus meliores ſunt.5.de Hiſt.c.12.A
12 Echinꝰ nihil hēt carnis.4.de Part.c.5.C.
13 Echinorum plures ſpecies ſunt, quorum partes & membra explicantur. 4.de Partibus.cap.5.F.G.H.I
14 Echini in globum circumacti ſunt. 4.de Partibus.cap.7.A.
15 Echinus maxime omniũ teſtatorum munitus eſt, quippe qui teſta undiq; uallata cæletur.4.de Part.cap.15.E.
16 Echini pelagici, quorum uſus contra ſtillicidia urinæ prodeſt, exigui ipſi ſunt, ſed aculeos grandes & duros gerunt, quia cũ frigidi ſunt excrementi multum continēt, ex quo aculei fiunt. Oriuntur autem gurgite ſexaginta & amplius paſſibus profundo.5.de Gener.cap.3.D.E.
ECHINOMETRA. Quære Echinꝰ.3.
ECHO. Sonus reflexus.
Echo quomodo fiat, habes.23.&.51.Problemate.Sectio.11.✳.
ECLIPSIS.Interpretatᷣ deliquiũ ſeu defectus. Quære Luna.11.Sol.10.✳.
EFFECTVS.
Effectus unus ſi a diuerſis cauſis fiat, an fiat una & eadem ui, an diuerſis, habes. 6.Prob.Sect.9.✳.Cauſa.
EFFLVXIO. Quære Abortio.1.
EGYPTVS. EGYPTIVS. A.VM. Quære Aegyptus. Aegyptius.
EGITHVS. Quære Aegithus.
EGROTANS. Quære Aegrotans.
ELAPHVS.Mons. Quære Cerua.5.
ELATERIVM.Medicamentum ex fructu cucumeris ſylueſtris factum.
Elateriũ ſumptũ mouet, & ſoluit uētrē ſuperiorē & inferiorem.42.Prob.Sect.1.
ELECTIO.ELIGERE.
1 Electio motum affert animali, & eſt cōmunis cogitationis & appetitus.de Cōmuni.animal.mot.cap.2.C.
2 Eligimus finem rerum agendarum. de Communi.animal.mot.c.2.C.✳.
ELEGINI.
Elegini piſces gregales ſunt. 9.de Hiſtoria.capit.2.A.
ELEMENTVM.
1 Elementorum ex qualitatibus ſcilicet frigiditate ſiccitate & humiditate & caliditate potius forte dicentur cōponi cōpoſita, q̃ ex elementis. 2.de Part. capit.1.A.
2 Elementa quæ, & quot ſint, & eorum qualitates, & quorum gratia ſint, habes. 2.de Partibus.capit.1.A.B.
3 Elementa cauſas habent mortis & uitæ, ſomni & uigiliæ, iuuentutis, & ſenectutis, morbi & ſanitatis.2.de Part.c.2.C.✳.
ELEPHANTVS.
1 Elephantus facile poteſt manſueſcere.1.

de Hiſtoria capit.1.G.
2 Elephantes mites ſunt, & manſuetudini addicti.1.de Hiſtoria.cap.1.I
3 Elephanti naſus ſeu promuſcis ualida & prolixa eſt, eiuſq; uſus idem, qui manus, ea namq; cibos tam ſiccos q̃ humidos colligunt, capiunt, & ori admouēt ſoli animantium omniũ.1.de Hiſto. cap.11.C.& 2.de Hiſtoria.cap.1.B. &.2.de Partibus. cap.16.A.B.&.4.de Partibus.cap.12.A.
4 Elephantus digitos quinq; numero habet indiuiſos leuiterq; diſcretos.2.de Hiſtor. c.1.B.&.4.de Gener.c.4.F.
5 Elephãtus crura priora hēt multo lōgiora poſterioribus, & malleolos poſſidet cruribus imis poſterioribus. 1.de Hiſt.c.1.I.
6 Elephãtus talem tantamq; narem habet, ut ea uice manus utatur, quippe qui non niſi ad os illam admouens & bibat, & edat, ſuo etiam rectori erigit eam, atq; offert. Arbores ea proſternit. Et quoties immerſus per aquam ingreditur, ea ipſa ædita in ſublime reflat, atq; reſpirat. Adũciuſcula eſt poſtrema parte ſui, ſed flecti non poteſt.2.de Hiſtoria.c.1.B.
7 Elephantus cōſidēdo crura flectit, nequit tamen præ nimio pondere in utrumq; latus æquilibrio quodam uergere, ſed aut læua incubat aut dextra, atq; eo ipſo habitu requieſcit.2.de Hiſt.cap.1.B.
8 Elephãtus modo hominis flectit ſuos poſteriores poplites.2.de Hiſt.cap.1.B.
9 Elephãtus in quadrupedum genere hirſutus minime eſt.2.de Hiſtoria.c.1.E.
10 Elephãtus tã mas q̃ fœmina binas mammas habet ſub armis, & tã exiguas, ut uix inſpici queant.2.de Hiſtoria.cap.1.H.
11 Elephãtus coitũ celeriꝰ agit, qa teſticulos habet recōditos ad renes.2.de Hiſt.c.1.I.
12 Elephantus genitale paruum habet pro portione corporis, & equo ſimile, & teſtes non habet foris conſpicuos, ſed intus reconditos ad renes.2.de Hiſtoria.c.1.I.
13 Elephãtus utrinq; q̃ttuor dētes habet, quibus cibũ cōficit, atq; in farinæ ſpeciē molit, duo grãdeſq; prominent, quos mares habēt grãdiores, q̃ fœminæ, & reſimatos, quos nō ſtatim ut natꝰ eſt, cōſpicuos habet, q̃uis grandiores ſint.2.de Hiſt.c.5.A.
14 Elephãtus perquã exiguã linguã habet, & interius reconditam, ut uix eam uidere poſſis.2.de Hiſtoria.cap.6.A.
15 Elephanto inteſtinum ita ſinuoſum eſt, ut quattuor aluos habere uideatur. 2.de Hiſtoria.cap.17.D.
16 Elephanto teſtes coniuncti ſunt aluo.3.de Hiſtoria.cap.1.B.
17 Elephãtus inter om̃ia animãtia habet ungues, cũ nō hēat digitos.3.de Hiſt.c.9.A.
18 Elephãtorum de ſemine quod tradit Cteſias, falſum eſt, cum dicat, illud durari ſicceſſens, ut ſuccino ſimile efficiatur.3.de Hiſtoria.cap.22.A.&.2.de Gener.c.2.C.
19 Elephantus uocem ædit ſpirabundã ore ipſo circa nares, atq; per nares ſimilē tubarum raucitati ſonat.4.de Hiſtoria.c.9.D.
20 Elephanti coituri petunt ſolitudines, ſed præcipue ſecus flumina, qua paſci ſolēt, ſubſidet fœmina atq; clunibus ſubmiſſis inſiſtit pedibus, ac nititur, mas ſuperueniens comprimit.5.de Hiſto.c.2.B.
21 Elephantus fœmina incipit coire anno duodecimo cũ celerrime, quinto decimo cum lentiſſime. Mas quinq; aut ſex annos natus ſuperuenit, ineunte uere. Coitum triennio interpoſito, repetit, quã grauidã reddit, eandem præterea tangere nunq̃ patitur. Vterum biennio gerit. Fœtum magnitudine uituli bimeſtris aut trimeſtris ædit.5.de Hiſtoria.cap. 4.F.&.4.de Generatione.cap.5.A.& capit.10.B.
22 Elephanti maxime eferãtur tempore coitus. Quamobrem nequaq̃ apud Indos permittunt illis coitum, libidinis enim rabie agitati, caſas male cōditas proſternũt, & plura alia incommoda faciunt. Mitigari pabuli copia creduntur, plagis etiam tēperant, adductis aliis, quibus ferire præcipiant.6.de Hiſto.cap.18.B.
23 Elephantus tam mas q̃ fœmina incipit coire anno ætatis uiceſimo. Gerunt uterum annum & ſex menſes, alii dicũt triennium. Cauſa autem quare hoc ſit, incerta eſt, ꝙ coitus non pateat. Parit autem fœmina enitens poſterioribus cruribus, & ſubſidens. Pullus ore ſuggit, nō promuſcide, & ſtatim ut natus eſt, cernit, & ambulat.6.de Hiſt.c.27.per totum.
24 Elephantus eodem paſtu edere poteſt Macedonios modios nouem, ſed dare eſt periculoſum, ſex uero aut ſeptem in uſu dare eſt, farinæ uero non plus q̃ quinq;, uini heminas ſex. Iam quidam amphoras aquæ menſuræ Macedonicæ quattuordecim eodem hauſit potu, & rurſus a meridie eiuſdem diei octo. Elephantum alii annos ducentos, alii trecentos uiuere tradunt. 8.de Hiſt.c.9.per totum.
25 Elephanti cum cæteris morbis immunes ſint, inflatione tamen alui infeſtantur. 8.de Hiſtoria.capit.22.A.
26 Elephanti morbis contractis ex inflatio

ne laborant, quo ſit, ut nō poſſint uel ueſicæ uel alui excrementa reddere. Aegrotant etiā, ſi comedant terrā, ſed ſi frequenter comedant, nil mali ſentiūt. Lapides interdū deuorant, nec nō fluore tentantur, curantur potione aquæ calidæ, & cibo feni melle imbuti. Si per uigiliā feſſi ſunt, armis perfricatis ex ſale oleo & aqua curātur. Si humeri dolēt, carnibꝰ aſſis appoſitis curant. Oleum ſi bibant, ſpiculū a corpore eiiciunt, ꝙ ſi oleum non bibant, Tirtami radix uino decocta datur. 8. de Hiſtoria. capit. 26. per totum.

27 Elephanti inter ſe dimicant, & qui uictus fuerit, adeo animū amittit, ut ne uocē quidem uictoris toleret. Elephantes enim mirum in modum differunt inter ſe & robore & animo. 9. de Hiſt. cap. 1. G.

28 Elephantis etiam fœminis utūtur Indi in bello, ſed paucis. 9. de Hiſt. cap. 1. G.

29 Elephantus euertit ædificia dētes admouens magnos. Palmas arbores ſua fronte impellit, donec declinet, tū pedibus cōculcans proſternit in terrā. 9. de Hiſt. c. 1. G.

30 Elephantes uenantur uenatores manſuetos conſcendentes, & feros inſequuntur, quos cū occuparint, ferire præcipiūt ſuis, dum fatigent, uireſq; diſſoluant, tunc rector infatigatum illum inſilit, regitq; falce, poſt breui fera miteſcit, atq; obtemperat. Quandiu rector inſidet, mitē ſe quiſq; præbet, cū deſcenderit, alii ſe mites præbent, alii feritatem ſeruant. Qui non miteſcunt, uinculis ligantur. Capiuntur & natu grandes, & pulli. 9. de Hiſt. c. 1. G.

31 Elephantus omniū ferarum mitiſſimus eſt & placidiſſimus, quippe qui per multa officia erudiatur, & intelligat, quando etiā regē adorare cōdiſcit. Valet ſenſu, & reliqua ſagacitate ingenii excellit. Quam fœminā coitu impleuerit, rurſus non tangit. Viuere elephantos tam mares q̃ fœminas annos ducentos, alii centum & uiginti affirmant. Florēt circa annum ſexageſimum. Impatiens frigoris animal eſt. Amat amnes, & quanuis fluuiatilis non ſit, riparius tamen dici poteſt. Incedit per aquā & eatenus mergitur, quatenus promuſcis ſuperat, reflat enim per eam, & ſpiritum accipit, & reddit, ſed natare ſatis propter ſui corporis pondus nō poteſt. 9. de Hiſtoria. capit. 46. per totum.

32 Elephantus peculiarem narem ſortitus eſt præ cæteris animalibus magnitudine & uiribus, manus enim uice illa utitur, & cibū tam ſiccū q̃ humidum ori admouet. Arbores ea euellit, eaq; nullo alio modo q̃ manu utitur, nam elephantus non modo terreſtre animal eſt, ſed & paluſtre, & cibum ex humore petit, & cum non poſſit cito diſcedere ab humore propter corporis pondus, data eſt illi naris prælonga, qua aerem trahat, quandiu intra aquam eſt. 2. de Partibus. capit. 16. A. B.

33 Elephanti promuſcis niſi mollis & apta ad flectendum eſſet, impediret præ ſua longitudine ad cibum capiendum. 2. de Partibus. capit. 16. B.

34 Elephantus pedes priores habet ſuſtinendi tantum corporis gratia, nec ad ullum alium uſum utiles propter tarditatem flectendi & ineptiam 4. de Partibus. c. 16. B.

35 Elephantus non haber pedes biſulcos aut ſolidos, ſed digitatos. 2. de Partibus. capit. 16. B.

36 Elephantus duas mammas tantum habet, eaſq; ſub armis, qui cum uniprolis ſit, ſatis illi duæ ſunt. Non habet autem illas inter femora, quia multifidus eſt. 4. de Partibus. cap. 10. N.

37 Elephantus teſtes habet intus, quia cutis eius inepta eſt ad eos operiendos. 1. de Generatione. cap. 12. A.

38 Elephantus maximum eſt animaliū terreſtrium, & multifidum eſt. 4. de Generatione. capit. 4. F.

39 Elephanti pilus tenuior eſt q̃ ſuis. 5. de Generatione. capit. 3. C.

40 Elephantus plus homine uiuit. 4. de Generatione. capit. 10. A.

41 Elephātus mouet ſe inflexu adducto uel in ſcoptulis uel in clunibꝰ. Nā quod uulgo credit mouere ſe elephantū nullo cruris inflexu, falſum eſt. de Communi. animal. greſſu. capit. 3. B. ✳. Elephas.

ELYSII CAMPI. In quibus beatos degere, fabulantur poetæ.

per Elyſios campos flare, dixit Homerus, talem uentum, qualis zephyrus eſt. 33. Problemate. Sect. 26.

EMBRION. Interpretatur fœtus. Quære Fœtus. ✳.

EMPEDOCLES. Philoſophus Agrigētinus.

1 Empedocles dicens partes animalium ſic eſſe collocatas, quia ſic accidit eas conſtingi, male dixit, neſciens ſemen genitale in uirtute illa omnia ſic continere, quia a tali ſpecie deſciſſum eſt. 1. de Part. cap. 1. D. E.

2 Empedoclis opinio de generatione & cōgreſſu maris & fœminæ in prole generāda ponitur. 1. de Part. capit. 18. B. C. D.

3 Empedoclis opinio de oſſe quid ſit, oſtēditur. 1. de Partibus. capit. 1. R.

4 Empedocles uiros calidiores eſſe fœminis, dixit, contra q̃ Parmenides. 2. de Partibus. capit. 2. C.

5 Empedoclis ratio, cur muli ſteriles ſint, refellitur. 2. de Gener. c. 6. A. B. C.

6 Empedoclis opinio, cur aliquis mas potiꝰ q̃ fœmina generetur, aut ecōtrario, refellitur. 4. de Generatione. cap. 1. per totum.

7 Empedocles non bene uſus eſt nomine puris in gñatione lactis. 4. de Gen. c. 8. C.

8 Empedocles atra bili laborauit. 1. Problemate. Sect. 30. ✳.

EMPLASTRVM. Quære Cataplaſma.

EMVLGERE.

Emulgendi plus aut minus lactis diſcrimen aut in pabulo eſt, aut in magnitudine animalis. 3. de Hiſt. cap. 21. A.

ENANTHA. Quære Oenantha.

ENCRAVLVS. Piſcis de gñe Apluarū. Encraulꝰ unde oriat, hēs. 6. de Hiſt. c. 15. B

EPHEMERVM. Aīal, intpretat diariū.

1 Ephemerū anīal appellatū a uita die uno deſcribēda, quattuor pedibus & totidē pēnis mouetur, & inter alia cū ſit quadrupes, etiam uolucre eſt. 1. de Hiſt. cap. 5. C.

2 Ephemerū aīal in Boſphoro Cimerio gignit ex folliculis, quos Hypanis fluuius defert, eſtq; q̃drupes, & alatū, qđ decreſcēte ſole, macreſcit, & languet, deinde ſole occidente, emoritur, nec amplius uno die uiuit. Vnde Ephemerum, id eſt diariū, eſt appellatū. 5. de Hiſt. cap. 19. F.

EPICHARMVS. Poeta.

Epicharmus dixit, ex calūniis maledicta, & ex maledictis pugnam fieri. 1. de Generatione. cap. 18. H. ✳.

EPIGLOTTIS. ~~Papilio quidam.~~ Quære Ligula. ✳.

EPIOLIVS.

Epiolius papilio lucernarum luminibus aduolat. 8. de Hiſtoria. cap. 27. A.

EPIPETRVM. Plāta ſeu herba dicta ꝙ in petris naſcat, quæ & phacoides & praſoides dicitur.

Epipetrum planta, quam Parnaſus mons gerit, diutius uiuere poteſt ſuſpenſum. 4. de Partibus. cap. 5. I. L.

EPIRVS. Europæ regio.

Epirus ingētes q̃drupedes gignit, præcipue uaccas, & canes, aſinos tñ exiguos. 3. de Hiſt. c. 21. A. Quære Vacca. 1. 16. ✳.

EPITRAGEAE. Piſces quidam.

Epitrageæ ſunt piſces dicti a ſterilitate capri, q nec ouū, nec ſemē ꝓlificū unq̃ habēt. 4. de Hiſt. c. 11. B. Quære Caper. 2.

EQVA. EQVVS. EQVINVS. A. VM.

1 Equi non ſubeunt cauernas, ſed per ſumma telluris degūt. 1. de Hiſt. c. 1. H.

2 Equi feri reperiuntur, ſicut & placidi. 1. de Hiſtoria. capit. 1. H.

3 Equi interdum oculis cæſiis proueniūt. 1. de Hiſtoria. cap. 10. A.

4 Equorū generi euenit, ꝙ cū ſolipedes ſint, mā̄mas habeāt, qui matribus ſimiles generant. 2. de Hiſt. c. 1. I. &. 4. de Part. c. 10. O

5 Equis candidiores ſunt dentes in ſenectute contra aliorum animalium naturā. 2. de Hiſtoria. capit. 3. A.

6 Equus genitale & teſtes hēt foris depēdētes. 2. de Hiſt. c. 1. I. &. 1. de Gener. c. 4. A.

7 Equus caneſcit in ſenectute. 3. de Hiſtoria. cap. 11. B.

8 Equæ lac tenuiſſimum eſt poſt lac cameli. 3. de Hiſt. capit. 20. B.

9 Equi ſomniant. 4. de Hiſt. cap. 10. A.

10 Equi uox differt a uoce equæ cū ſit grauior equi. 5. de Hiſt. cap. 14. B.

11 Equus cū bimus eſt, & inire incipit, uocē magnā & grauē emittit. 5. de Hiſt. c. 14. B.

12 Equus tā mas quā fœmina coire incipit biēnis, ita ut ualeat procreare, proles tñ per id tēpus minor eſt, & imbecillior. At uero in trimatu ut plurimum coeunt, & proficiunt ſubinde, & proles præſtantior uſq; ad annum uiceſimum procreatur, & per totam fere ætatē coitus ſeruatur. 5. de Hiſt. cap. 14. D. &. 6. C. 22. A.

13 Equis pullis naſcētibꝰ adhæret qddā, qđ hippomanes appellāt. 6. de Hiſt. c. 19. C.

14 Equi ferociunt tempore coitus. 6. de Hiſtoria. cap. 18. A.

15 Equus uiuit magna ex parte annos circiter quinq; & triginta, fœmina pluſq̃ quadraginta. Etiam proditum eſt, equum uixiſſe annos quinq; & ſeptuaginta. 5. de Hiſtoria. cap. 14. D.

16 Equo odio naturali aduerſatur camelus. 6. de Hiſt. cap. 18. A.

17 Equæ potiſſimum incenduntur libidine. Vnde ab equis equire dictum eſt in mulieres libidinoſas. 6. de Hiſt. c. 18. B.

18 Equæ euentari dicuntur, quando equiūt. Vnde in Creta inſula equos non ſemouent ab equis. Quando uero equiūt, currunt non ad orientem aut occidentem, ſed ad auſtrum aut ſeptentrionem, nec appropinquare quenq̃ patiuntur, ſed aut fatigatæ a curſu deſiſtūt, aut ad mare deueniunt. 6. de Hiſtoria. cap. 18. C.

19 Equæ cũ equũt, hippomanes emittũt, qđ ad amoris ueneficia petiẽ.6.de Hiſt.c.18.C.

20 Equæ colligũt ſe tempore coitus, & ſocietate magis q̃ ante gaudent, iactant caudam crebrius, uocem immutant, humorẽ emittunt ſuis genitalibus, mingũt pluries, & inter ſe ludunt.6.de Hiſt.cap.18.C.

21 Equæ iuniores natu prius turgent ad coitum, q̃ ſeniores.6.de Hiſtoria.c.18.C.

22 Equarũ libido extinguitur magis, ſi iuba earum tondeatur.6.de Hiſt.c.18.C.

23 Equi fœminas ſibi cõiunctas dignoſcunt olfactu, q̃uis paucis ante diebus ſimul fuerint. Qđ ſi fœminæ diuerſæ permiſceantur, mares alienas mordendo expellunt, ſuaſq; ſinguli ſeorſum habentes paſcũtur.6.de Hiſtoria.cap.18.D.

24 Eq̃ facillime oĩm parit.6.de Hiſt.c.18.E.

25 Equam concepiſſe indicium eſt, cum mẽſes ceſſant, q̃uis ſunt, qui negant, illas menſes emittere, ſed non recte id negãt. 6.de Hiſtoria.cap.18.E.

26 Equa fert uterum menſes undecim, parit duodecimo.6.de Hiſt.cap.22.A.

27 Equꝰ, nõ certo dierũ numero implet equã, certe tardiꝰ q̃ aſinus. 6.de Hiſt.c.22.A.

28 Equis nõ tam laborioſus coitus eſt q̃ tauris, & ſalaciſſimus eſt equus inter oẽs mares, excepto homine.6.de Hiſt.c.22.A.

29 Equa ſalaciſſima eſt inter oẽs fœminas, excepta muliere.6.de Hiſt.c.22.A.

30 Equa ſingulos parit, q̃uis etiã aliqua gemellos peperit.6.de Hiſt.cap.22.A.

31 Equo dentes quadraginta numero ſunt. Quorũ primores q̃ttuor mẽſe triceſimo mutanẽ, bini utrinq;, ſupra dico & ſubter, tum ubi annũ compleuerit, quattuor alii modo eodẽ emittũtur, rurſus anno peracto, alii quattuor ſimili modo, q̃uis aliter accidat raro.6.de Hiſt.cap.22.B.

32 Equi ſeniores fœcundiores ſunt. 6. de Hiſtoria.cap.22.B.

33 Equi ſuas matres & filias ineunt, ac tunc perfectũ eſſe armentũ creditur, quãdo filias patres ſupuenerint.6.de Hiſt.c.22.B.

34 Equabus grauidis equitant Scythæ, prodeſſe id putantes ad facilitatem partus, 6. de Hiſtoria.cap.22.B.

35 Equa ſtans emittit partum, cum aliæ quadrupedes iaceant.6.de Hiſt.c.22.B.

36 Equi magna ex parte cũ uita longiſſima ſit, ad triceſimũ annũ uiuũt, alii tñ minus, q̃bus ſi cura adhibeaẽ, ad quinquageſimũ annũ uita protẽditur.6.de Hiſt.c.22.B.

37 Equa magna ex parte ad annũ uiceſimũ quintũ uitam producit.6.de Hiſt.c.22.B.

38 Equi propter coitũ breuioris uitæ ſunt, q̃ equæ, & qui domi aluntur, q̃ gregarii. 6.de Hiſtoria.cap.32.C.

39 Equi ſexennio finem proceritatis & lõgitudinis recipiunt, q̃uis in uentre celerius abſoluãtur q̃ fœminæ.6.de Hiſt.c.22.C.

40 Equa quinquennio finẽ proceritatis & lõgitudinis recipit, q̃uis in utero tardius q̃ mas abſoluatur.6.de Hiſt.c.22.C.

41 Equæ ſemeſtre tempus & non amplius lactant.6.de Hiſtoria.cap.22.C.

42 Equꝰ q̃diu uiuit, coit.6.de Hiſt.c.22.D.

43 Equus quadraginta & quinq; annos natꝰ coibat apud Opuntium gregarium, ſed adiumento egebat, ut pedes anteriores attollerentur.6.de Hiſtoria.cap.22.D.

44 Equis coeundi initium eſt in uere.6.de Hiſtoria.cap.22.D.

45 Equa nõ ſtatim a partu impletur, ſed intermiſſo tempore, & meliꝰ procreat, interpoſito anno quarto aut quinto, neceſſe tamen eſt, & ſi nihil aliud uidetur, unum interponere annum. 6.de Hiſt.c.22.D.

46 Equæ q̃dã ſteriles ſunt.6.de Hiſt.c.22.D.

47 Equæ quædam & ſi concipiant, ædere non poſſunt.6.de Hiſt.cap.22.D.

48 Equa ſecundas uorat & hippomanes ſtatim a partu. 6.de Hiſtoria.capit. 22.D. Quære Hippomanes.

49 Equam grauidam ex equo ſi inierit aſinus, fœtus iam conceptus corrumpitur. 6.de Hiſtoria.cap.22.D.

50 Equorũ dux nõ cõſtituiẽ, q̃a eorũ natura mobilis & pcax ẽ.6.de Hiſt. c.22.D.

51 Equi geniturã corrũpit aſinus, ſi ex equo grauidam inierit equam, equus uero non corrũpit aſini geniturã.6.de Hiſt.c.23.A.

52 Equus ſi iniat aſinã, aut aſinus equã, magis fiunt aborſus.6.de Hiſt.c.23.B.

53 Equus ſi impleat aſinam, tanto tempore perficitur in utero fœtus, quanto perficereẽ, ſi eſſet equa, uiribꝰ tñ & figura ſimilis magis eſt fœminæ.6.de Hiſt.c.23.B.

54 Equa aſinum nõ admittit, niſi aſinꝰ equã ſuxerit.6.de Hiſtoria.cap.23.B.

55 Equa nunq̃ ſupfœtat.7.de Hiſt.c.4.D.

56 Equus ſorbẽdo bibit.8.de Hiſt.c.6.A.

57 Equi herba & fruge ueſcuntur, ſed maxime potu pingueſcunt, & qui minus potum aſpernatur, is appetentior pabuli eſt. 8.de Hiſt.cap.8.A.

58 Equi ſuauius bibunt aquam turbulẽtam. 8.de Hiſtoria.cap.8.A.

59 Equi abſtinentiam potus poſſunt tolerare uel ad quattuor dies, mox bibũt q̃ multum.8.de Hiſtoria.capit.8.A.

60 Equi gregales ſola podagra laborãt, aliis morbis immunes ſunt. Plærunq; tamẽ ea ungulas amittunt, ſed aliæ ſubnaſcũtur. 8.de Hiſtoria.cap.24.A.

61 Equi domeſtici multis morbis obnoxii ſunt, laborãt eñ morbo ileo id eſt tenuioris inteſtini, laborãt rigore neruorũ, & ſuppuratione, & ordeatione, rabie, & etiã lymphãtur dolore cordis. Dicunt etiam uſu periti, tot morbis laborare equũ domeſticum, quot homo laboret, quorũ morborũ indicia, habes.8.de Hiſt.c.24.per totum.

62 Equo moleſtiſſimus eſt morſus muris arachnei.8.de Hiſtoria.cap.24.B.

63 Equus ſandarachæ ueneno interit 8. de Hiſtoria.cap.24.B.

64 Equi uocem equorũ, quibuſcũ pugnauerint, agnoſcunt.8.de Hiſtoria.c.24.B.

65 Equa pulium emittit, anteq̃ pariat pullũ. 8.de Hiſtoria.cap.24.B.

66 Equa aborſum facit odore fungi fumigãtis lucernæ extinctæ. 8.de Hiſt.c.24.B.

67 Equi gaudent pratis riguis & paludibus, aquam turbidam amant bibere, quod ſi clara eſt, pedibus turbãt, aquis ſe totos lauãt, & balnea amãt.8.de Hiſt.cap.24.B.

68 Equũ odio hẽt florus, pellitur eñ ab equo pabulo terræ, qua ueſciẽ.9.de Hiſt.c.1.E.

69 Equa una, ſi altera extincta fuerit, pullum educat, mirus namq; amor eſt equarum inter ſe & ad pullos.9.de Hiſtoria.c.4.A.

70 Equus quidam Scytharum regis, cũ matrem ſuperueniſſet tectam, ne agnoſceret, cum agnouiſſet, citato curſu ſe præcipitẽ dedit.9.de Hiſtoria.cap.47.A.

71 Equi urbani & ſylueſtres ſunt. 1.de Partibus.capit.3.C.

72 Equis opitulata eſt natura pernicitate ad ſe tuendum.3.de Part.cap.2.A.

73 Equi liẽ qualis ſit, hẽs.3.de Part. c.12.B.

74 Equi cor os continet.3.de Part.c.4.E.

75 Equus oĩno felle caret.4.de Part.c.2.A.

76 Equo pes ſolidus eſt.4.de Part.c.10.N.

77 Equorum cauda qualis ſit, oſtenditur.2. de Part.cap.19.B.

78 Equa ubi habet mammas, & quot pariat, habes.4.de Part.capit.10.N.

79 Equus ſimplicem habet uentrem. 3.de Part.capit.14.A.

80 Equini pulli caput attingunt pede poſteriore.4.de Part.capit.10.C.

81 Equus obnoxius eſt ſterilitati. 2.de Generatione capit.6.E.

82 Equa non abundat menſtruis. 2.de Generatione.cap.6.D. &.4.cap.5.C.

83 Equus quia ſemẽ calidũ habet, nõ peruertit initũ aſini, ſicut aſinus initũ equi propter ſeminis frigiditatẽ.2.de Gen.c.6.D.

84 Equa ſola grauida uenerẽ patitur, & mulier.4.de Generatione.cap.5.B.

85 Equi os, quod continet cerebrum tenuiꝰ eſt q̃ cætera p magnitudine. Vnde ictus eo loco periculoſus eſt, ut Homeri carmẽ oſtendit.5.de Generatione.cap.5.A.

86 Equi altero oculo cæſii naſcunẽ, q̃ñ eq̃ nõ poteſt cõficere humorẽ.5.de Gen. c.1.L.

87 Equus maxime omniũ animaliũ uerſicoloribus oculis eſt.5.de Gener.c.1.D.E.

88 Equus ideo caneſcit in ſenectute euidentius, q̃ alia bruta, quia cerebri os tenuius eſt q̃ in cæteris brutis, & cũ præ tenuitate oſſis affluat humor, & per ætatẽ calor deficiat, pili caneſcunt.5.de Gener. c.5.A.

89 Equi qui ex ære fingebantur, priora crura elata ſurſum uerſus erant. de Communi.animal.greſſu.capit.3.G.

90 Equi ſi tranſuerſi moueãtur, quemadmodum mouent illos ſeſſores põpæ gratia, laſſantur.de Cõmuni.animal.greſſ.c.5.A.

91 Equo qui uehuntur, cur quo lõgius equo procurrerint, eo magis lachrymas emittere ſolent, habes.13.Prob.Sect.5.

92 Equis cur pili ſe promere poſſunt e cicatricibus, habes. 29.Problemat.Sectio.10. Quære Eques.Iuſta.✳.

EQVES.Formica. Quære Formica.6.

EQVVS FLVVIATILIS. Qui græce eſt hippopotamus.

1 Equus fluuiatilis, quem gignit Aegyptus, eſt iuba equi, ungula, quæ bubus, roſtro reſimo, talus illi eſt biſulcorum modo, dẽtes exerti ſed leniter, cauda apri, uox equi, magnitudo aſini, tergoris craſſitudo tanta, ut ex eo uenabula faciant. Interiora omnia, equi & aſini ſimilia. 2.de Hiſtoria.capit.7.A.

2 Equi fluuiatiles uiuere non poſſunt extra aquam, pariunt tamen, & educant in ſicco.8.de Hiſtoria.capit.2.A.

EQVICERVVS. Animal equum & ceruum ſua figura referens.

1 Equiceruus cornua gerit ſimilia cornibꝰ capræ.2.de Hiſtoria.cap.1.E.

2 Equiceruus ſatis iubæ gerit in ſummis armis, & nomen habet a forma equi & cerui.2.de Hiſtoria.cap.1.E.

3 Eq̃cerui magnitudo nõ diſſidet a ceruo. 2.de Hiſtor.cap.1.E. Quære Arachotæ.

EQVITANS.

Equitantes aſſidue cur libidinoſiores euadunt, habes. 12. Problemate. Sectio.4. Quære Equus.92.

EQVISELIS.Piſcis.
1 Equiſelis partus de minimo in maximũ celerrime augetur.5.de Hiſtoria.c.10.A.
2 Equiſelis uere tm̃ parit.5.de Hiſt.c.10.A.
3 Equiſelis,qui & hippurus dicit̃,latet hyeme.8.de Hiſtor.c.15.A.Quære Hippurꝰ.
ERICA.Quære Aerica.
ERITHACA.Gummi quoddam.
Erithacam aggerunt apes ſuis pedibus.5.de Hiſtoria.capit.22.B.
ERODIVS.Id eſt ardeola. Quære Ardeola.
ERVCA.Vermiculus.
1 ex Erucis quæ animalia oriantur,habes.5.de Hiſtoria.cap.19.C.D.
2 Erucæ dictæ teredines oriuntur in fauis, quas apes nõ inſectant̃.8.de Hiſt.c.37.A.
3 Erucæ a nonnullis aureliæ uocantur per id tempus, quo cibum non capiunt, ſed ceſſant.3.de Generatione.cap.9.B.
4 Erucarum natura & generatio qualis ſit, & quod genus eſt uermis,habes.3.de Generatione.cap.9.A.B.
5 Erucæ quomodo gradiantur, habes. de Communi.animal.greſſu.cap.3.C.
6 Erucæ dextri & ſiniſtri rationem habẽt. de Communi.animal.greſſu.capit.1.E.
ERVILIA. Legumen,quo boues ſaginantur.
Eruiliam ſerere iuxta apum aluearia expedit.9.de Hiſtoria.cap.40.O.
ERVVM.Legumen.
1 Eruum lac auget.3.de Hiſtoria.cap.21.B. Quære Bos.13.
2 Eruũ quadrupedi prægnãti non pdeſt,facit eñ difficiliorẽ partũ.1.de Hiſt.c.21.B.
ESALO.Quære Aeſalo.
ESTAS.Quære Aeſtas.
ESVRIRE.
Eſurimus non ſtatim a labore. 3.Prob. Sectio.5.Quære Fames.
ETA.Quære Oeta.
ETAS.Quære Aetas.
ETELIS.Piſcis.
Etelis ſquammis tegitur,& oua parit.6. de Hiſtoria.cap.1.C.
ETESII.Id eſt anniuerſarii uenti. Quære Ventus.17.✳.
ETHIOPS.Quære Aethiops.
ETHIOPIA.Quære Aethiopia.
EVNVCHVS.Quære Spado.
EVRIPVS. Qualis eſt Taurominitanis aut Eubœicus & Pirtheus, eſt & locus ubi piſces continentur.
Euripus Pirrheus. Quære Echinus.10. Pirrheus.Purpura.7.✳.
EVROPA.Tertia orbis terrarum pars. Quære Pãthera. 4.Fera.2.Leo.10.✳.
EVRVS.Ventus flans ab oriente hyemali.
Euro ſpirãte,omnia maiora uidentur.55. Prob.Sect.26.
EXANGVIS.E.
1 Exanguia ſunt animalia, quæ pluſq̃ quaternis pedibus innituntur, & nullum eſt quadrupes.1.de Hiſtoria. cap.4.A.& de Communi. animal.greſſu. cap.6.D.
2 Exanguia minora adoleſcunt,q̃ quæ ſanguinem habent, exceptis paucis marinis. 1.de Hiſtoria.cap.5.C.
3 Exanguia animalia pluribus partibus interioribus & exterioribus carent,quas habent ſanguinea animalia.4.de Hiſtoria. cap.3.A.Quære Sanguinea.
4 Exanguiũ in differẽtias, quæ habeãt ſpẽs partitio eſt impoſſibilis.1.de Part.c.3.A.
5 Exanguia carent adipe & ſæuo.2.de Partibus capit.5.7.
6 Exanguia cordis proportionale habent. 2.de Partibus.capit.1.F.
7 Exanguia nulla uiſcera habent.3.de Partibus.capit.4.A.
8 Exanguium quot ſint genera, habes.4. de Part.capit.5.A.
9 Exanguia nõnulla quare prudẽtiora ſunt ſanguineis & timidiora, habes.2.de Partibus.capit.4.A.C.
10 Exanguium genitalia & inter ſe & cum ſanguineis diſſident. 1.de Gener.c.14.A.
11 Exanguium quattuor ſunt genera, ſcilicet mollia, teſtata,inſecta, cruſtata.1.de Generatione.capit.14.A.
12 Exanguia quædam execta diu uiuere poſſunt.de Cõmu.aĩal.greſſ.c.2.C.✳.Quære Cor.Inſecta.13.20.Pulmo.4.Sanguis.
EXCESSVS.
ad Exceſſum referendum eſt plus, ſicut minus ad defectum.1.de Hiſtoria.c.1.B. Quære Morbus.6.✳.
EXCISSVS. Caſtratus. Quære Caſtratus.
EXCREMENTVM. Superfluum illud ex alimento animalis.
1 Excrementa oĩa humida & mollia ſunt in ſua ſede.1.de Hiſtoria.cap.1.C.
2 Excrementũ duplex eſt ſcilicet ſiccũ & humidũ.Sicci cõceptaculũ eſt aluus,humidi uero ueſica.1.de Hiſtoria.c.2.A.
3 Excrementa intra aluũ contenta ſenſu carere,certum eſt.3.de Hiſtoria.c.19.A.
4 Excrementi cuiuſlibet conceptaculũ eſſe debet,2.de Part.cap.3.C.
5 Excrementis ad quæ abutatur natura, habes.3.de Part.cap.2.E.
6 Excrementum contrarium alimento eſt, ut amarum dulci.4.de Part.cap.2.B.
7 Excremẽtorum tam humidorum q̃ ſiccorum meatus quales ſint,& in quibus animalibus,hẽs.1.de Gene.cap.13.p totum.
8 Excrementum eſt reliquiæ alimenti. 1.de Generatione.cap.15.N.
9 Excrementa præter naturam ſunt in corpore,& ideo eorum emiſſio ſemper eſt utilis.1.de Generatione.c.18.N.O.R.
10 Excrementa fiunt, natura non coquẽte. 2.de Generatione.cap.4.A.
11 Excrementa per ſomnũ exeunt,ſi meatꝰ laxi & pleni ſint.2.de Gener.cap.4.B.
12 Excrementa emiſſa quomodo leuent corpus,habes.1.&.2.Problemate. Sectio.37. Quære Stercus.Vrina.
EXPES.Animal quod pedibus caret.
1 Expeda omnia teſtibus carent . 5.de Hiſtoria.cap.5.B.
2 Expeda membro genitali carent exerto.1. de Generatione.cap.5.A.
3 Expeda alia animal, alia ouum pariunt. 2.de Generatione.cap.1.E.
4 Expeda quomodo moueantur, habes.de Commu.animal.greſſ.c.2.C.&.c.3.B.
5 Expeda rationem dextri & ſiniſtri habẽt. de Communi animal.greſſ.c.1.E.
EXSPIRARE.
Exſpirantes uehementer cur nõ poſſunt iterum exſpirare, habes.8.Prob.Sect.34. Quære Reſpirare.Reſpiratio.Spirare.
EXTREMVM.
1 Extremorum duorum mediũ eſt ultimũ. de Cõmuni.animal.mot.cap.4.B.
2 Extrema corporum naturaliũ cur in orbẽ formari ſolẽt,hẽs.10.Prob.Sect.16.✳.
EXTENVATVM. Pro macilento ad modum.
in Extenuatis tantum uenæ apparent.3. de Part.cap.5.B.

F

FABA.
1 Fabam ſerere iuxta apum aluearia expedit. 9.de Hiſtoria. capit.40.O.
2 Fabis principium ſeminis adhæret, qua eſt ſtrues biualuis.3. de Generatione.cap.2.A.
3 Faba manſa & admota cur ulbices diſcutit,habes.6. Prob.Sect.9.Quære Bos.13.
FACIES.
1 Facies in homine nominat̃ illa pars, quæ caluæ ſubiecta eſt.1.de Hiſtoria.cap.8.A.
2 Facies magna ſegnes,parua mobiles,lata idoneos mente moueri,rotũda iracundos arguit.1.de Hiſtoria.cap.8.A.
3 Faciem non dicimus brutorum.1.de Hiſtoria.cap.8.A.
4 Facies ſolet reſpõdere imo uentri in corpulentia aut gracilitate.1.de Hiſt.c.15.A.
5 Facies πρόσωπον græce nomen a re ipſa accepiſſe uidetur, ꝙ unus animalium omnium homo erectus proſpicit ante uerſus,uocemq; ante uerſus emittit. Eſt autem facies inter caput & collum hominis.3.de Part.cap.1.D.
6 Facies non eſt,niſi animam habeat. 2.de Generatione.cap.1.Q.
7 Facies cur maxime ſudat inter oẽs corporis partes, habes.10. Prob.Sect.2.E. &.2.Problemat.Sect.36.
8 Facies cur minimum carnis habet,oſtenditur.17.Problemat.Sect.2.
9 Facie cur non ſudant,qui timent,habes. 26.&.31.Problemat.Sectio.2.
10 Faciem effigiare conſueuerunt,& cur id fiat,oſtenditur.1.Prob.Sect.36.
11 in Facie cur cruri tubercula maxime ſolent,habes.3.Problemat.Sect.36.✳.
FACTOR.Quære Artifex.
FALCVLA.Auis. Quæ & Riparia. Quære Riparia.
FAMES.
1 Fames illa,quæ canina dicitur, cur maxime excitatur tempore frigido, habes.4. Problemat.Sectio.8.
2 Famem cur facilius toleramus q̃ ſitim, habes.2.Prob.Sect.36.Quære Eſurire.✳
FARINA.
Farina aqua ſubacta cur melius coit,q̃ ſubacta oleo,licet oleum ſit tenacius & lẽtius aqua,habes.17.Problemat.Sectio.21. Quære Ordeum. Piſtor.Triticum.
FARRAGO.
Farrago pilum expolit iumentorum, cũ frugibus grauida eſt,ſed duris iã horrens ariſtis inutilis eſt.8.de Hiſt.cap.8.A.
FASCINATIO.Quære Ruta.3.
FASIANVS.Auis.
Faſianus puluere ſe uolutat.9.de Hiſtoria.cap.9.C.
FAVAGO.FAVARE.Quod eſt fauaginem emittere, hoc eſt purgamentum apum fauo ſimile.

1 Fauago purpuræ qualis ſit,habes.5.de Hiſtoria.cap.15.B.

2 Fauare quorundam teſtatorum eſt.3.de Generatione.c.11.C. Quære Buccinũ.7.

FAVONIVS.Ventus qui & Zephyrus flans ab occaſu æquinoctiali.

1 Fauonio flante,cur minus ualent ueſtigia ferarum comperire canes,habes.24.Problemat.Sectio.22.

2 Fauonius cur maximas nubes agit, habes.26.Problemat.Sectio.26.

3 Fauonius cur ſerenus eſt atq; iucundiſſimus uentorum omnium,qualem Homerus flare per campos Elyſios dixit,habes.33.Problemat.Sectio.26.

4 Fauonius cur horis poſtmeridianis, non mane flare ſolet,hẽs.24.Probl.Sect.26.

5 Fauonius duobus temporibus maxime ſpirat, ſcilicet uere & autumno, & cum adueſperaſcit terram attingit. 24.Problemat.Sectio.26.✳.

FAVVS.

1 Faui quarũdam apum quales ſint,habes.5.de Hiſtoria.cap.22.C.

2 Fauos conſtruunt apes ex floribus. 5.de Hiſtoria.cap.22.B.

3 Fauos conſtruunt apes cellis ſexangulis.5.de Hiſtoria.cap.23.A.

4 Fauis quæ beſtiolæ noceant, habes.8.de Hiſtoria.cap.27.A.Quære Apes.39.

FEBRIS.FEBRIENS.

1 Febres cur graues inuadant æſtate, quæ ſequitur hyemem aquiloniam, & uer auſtrinum,habes.8.Prob.Sectio.1.

2 Febres cur excitantur, flante auſtro ſicco & nihil humente, habes. 2.Problemate.Sectio.1.&.25.Problemate.Sectio.26.

3 Febres cur maxime ardentes infeſtãt autumno & hyeme,habes.29.Prob.Sect.1.

4 Febres cur ardentiſſimæ fiũt in frigidiſſimis locis,habes.3.Problemat.Sect.14.

5 Febrientibus cur potio paulatim ſubminiſtranda eſt,habes.50.Proble.Sect.5.✳. Quære Lingua.26.

FEBRVARIVS. Quære Scombrus.1.Thunnus.10.Vrſa.4.

FEL.

1 Fel quandiu in ſua ſede manet, molle & humidum eſt, & quod in aliis proportione reſpondet felli.1.de Hiſto.cap.1.C.

2 Fel adeo grãde eſt quadrupedibus omnibus in Naxo inſula,ut qui ſacra fecerint aduenæ,ſtupeſcant, rem ſcilicet prodigii loco arbitrantes.1.de Hiſt.cap.18.A.

3 Felle caret iecur magna ex parte, maximoq; aĩalĩũ numero,uerũ in nõnullis id habere ſibi ãnexũ uidet.1.de Hiſt.c.18.A.

4 Fel habet maior animaliũ pars,quibus eſt ſanguis.Habent autẽ fel aut in iecore, aut inteſtinis annexũ,aut toto inteſtino prætextum.4.de Part.c.2.A.Quære Ceruꝰ.

5 Fel quidam dixerũt datũ,ut partem animæ ſitam in iecore mordendo excitet, laxando exhilaret, quod falſum eſt.4.de Partibus.cap.2.A.

6 Felli quæ ſubdita eſt particula iecoris,dulciſſima eſt.4.de Part.cap.2.B.

7 Fel purgamentum quoddam eſt,& inutilem materiam eſſe, conſtat. Quamobrẽ pulchre ueteres dixerũt,illa aĩalia diutiꝰ uiuere,quæ felle carẽt. 4.de Part.c.2.C.

8 Fel quæ animalia habeãt,quæ omnino nõ habeãt,quæ partim habeãt, & partim nõ habeant,& cur habeant,oſtenditur.4.de Part.cap.2.per totum.

9 Fel non eſſe cauſam acutorũ morborum, declaratur.4.de Part.cap.2.B.

10 Felle priuata uiſa ſunt quædam animalia, quæ illud habere deberent.4.de Generatione.cap.4.D.✳.

FELIS.Catus.

1 Felium fœminæ natura libidinoſæ ſunt & ſalaces. Itaq; alliciunt ipſæ mares frequenter ad coitum,inuitant, cogunt, puniunt etiã,niſi pareant.5.de Hiſto.c.2.E.

2 Feles parte poſteriore non ſe iungunt, ſed mas ſtat,fœmina ſubiacet. 5.de Hiſtoria.c.2.B.

3 Feles tot pariunt,ſicut canes,& eiuſdem ueſcuntur,uiuunt annos circiter ſex.6.de Hiſtoria.cap.35.A.

4 Feles aues petunt.9.de Hiſtoria.c.6.C.

FEMINA.FEMINEVS.A.VM.Quære Fœmina Fœmineus.✳.

FEMVR.

1 Femoris & natis pars communis eſt coles.1.de Hiſt.cap.14.A.

2 Femur eſt pars cruris. 1.de Hiſt. c.15.B.

3 Femora magna ex parte breuia ſunt illis,quibus cubiti breues ſunt. 1.de Hiſtoria.capit.15.A.

4 Femora homini carnoſiſſima ſunt. 2.de Hiſtoria.capit.1.H.

5 Femorum oſſa quo ſitu & figura conſtẽt, oſtenditur.3.de Hiſtoria.cap.7.B.

6 Femoribus magis q̃ tibiis fatigamur laborantes.26.Problemat.Sect.5.

7 Femoribus laborant, qui deſcendunt, ſi cut aſcendentes genibus.19.Prob.Sect.19

8 Femoris media parte potiſſimũ fatigari ſolemus in itinere.20.&.24. Problemat.Sectio.5.

FERA.FERVS.A.VM.

1 Feræ omnia animalia reſpondent omnibꝰ domeſticis eiuſdem ſpeciei,non tamen e contrario,q; ſcilicet omnibus feris reſpõdeant domeſtica.1.de Hiſt.c.1.H.&.1.de Partibus. cap.3. C. &. 44. Problemat.Sect.10.

2 Feræ efferatiores ſunt in Aſia,fortiores in Europa, multiformiores in Aphrica.8.de Hiſtoria. cap. 28. C. Quære Brutum.✳.

FERRVM.

1 Ferrum tardius caleſcit q̃ aqua , ſed cum calefactum fuerit, uehementius urit.2.de Part.cap.2.F.

2 Ferro ſi quis inſciſſꝰ ſit,difficilius curatur, q̃ ſi ære inſcindatur. 36. Problemat.Sect.1.✳.

FERVLA. Frutex cuius caulibus pueri olim cædebantur.

1 Ferula cur medium plagæ album facit, ambitum uero rubidum,cuius contrariũ plagæ a ligno inflictæ accidit, habes.3.Prob.Sect.9.

2 Ferulæ licet leues ſint,cur maiorem tamẽ dolorem illis percuſſis mouent, q̃ alia duriora & grauiora, habes.9.Prob.Sect.9. Quære Thapſia.

FETIDVS.A.VM. Quære Fœtidus.a.um.

FETVS.Quære Fœtus.✳.

FIBER.Amphibiũ animal,qui & caſtor.

Fiber ex aqua uictũ petit.8.de Hiſtoria.cap.5.B.

FIBRAE. Quæ in animalium corporibus in morem pilorum protenduntur.

1 Fibra eſt proportionale uenæ in non habentibus uenas.3.de Hiſt.c.2.A.

2 Fibræ naturam ſuam habent inter uenam & neruum,& nonnullæ ſaniem cõtinent, tenduntq; a uenis ad neruos , & deinde ad uenas.3.de Hiſt.c.6.B.

FIBRAE.Sanguinis quædã partes tenuibus radiculis ſimiles.

Fibræ ſanguinis ſunt, quæ conſiſtere in ſanguine ſolent,q̃q̃ non cuiuſq; animalis. Quæ ſi deſint ſanguini , non coagulatur ſanguis,quia fibræ ſunt craſſum & terrenum,quo ſanguis conſtat. Sicut enim lutum non concreſcit,ſi terrenam portionẽ detraxeris,ſic ſanguis non coit,ſi fibras nõ habeat,aut ſi habeat, ſi illas detraxeris.3.de Hiſtoria.cap.6.A. &.2.de Partibus.cap .4.per totum. ✳ .

FIBVLA.Os quoddam.

Fibula a ſpina oritur. 3. de Hiſtoria. cap.7.B.

FICEDVLA.Auis.

1 Ficedula uermiculos petit.8.de Hiſtoria.cap.3.A.

2 Ficedula autumno dicitur, deinde atricapilla,cum una eademq; ſit auis.9.de Hiſt.cap.49.C.Quære Atricapilla.

FICVS.Pro fructu.FICVLNVS.a ficu.

1 Ficulnus ſuccus lac cogit.3.de Hiſtoria.cap.20.C.

2 Ficis matureſcentibus , coire incipiunt cruſtata.5.de Hiſt.c.7.A.

3 Ficus arbor fructificat,licet caprificus non fructificet.3.de Gen.c.5.A.

4 Ficus arbor qualis ſit, habes.1.de Gen.cap.1.C.

5 Ficus q̃uis dulces & molles ſint,dentes tamen cur offendunt, habes.14.Problemat.Sect.22.

6 Ficus nouiſſime eſitati , poſtremo tamen cur euomuntur , habes. 1. Problemat.Sect.22.

7 Ficus ſi in furno ſiccentur, cur duriores efficiuntur, oſtenditur.10.Prob.Sect.22. Quære Carica Cruſtata.8.

FIDES.Pro Chorda.

1 Fidibus ſeptem antiqui concẽtus diſponebant, Hypaten tamen, non Neten relinquebant.7.Prob.Sect.19.

2 Fidium grauiori cur committitur ſemper actus modulandi, oſtenditur.12.Proble.Sect.19.Quære Muſica.

FIDIPES.Oppoſitum ſolipedi.

1 Fidipeda animalia magna ex parte partum cæcum ædunt.6.de Hiſt.c.33.

2 Fidipeda paucipara ſunt.3.de Generatione.cap.6.A.Quære Pes.

FIERI.

1 Fieri aliquid ex aliquo multis modis poteſt.1.de Gen.c.18.H.

2 Fiunt quæ primo in naturalibus , ultimo deficiunt,& ecõtrario.2.de Generatione.cap.4.I.✳.

FIGVRA.

1 Figurarum mutatiões ſeu tranſitus fiunt in quibuſdam inſectis certo quodam dierum numero.5.de Hiſt.c.20.A.

2 Figurarum cauſas & ortus quomodo referunt naturæ indagatores,habes.1.de Part.cap.1.H.✳.

FILIVS.

1 Filii tunc optime generantur, cum parẽtes uigent.5.de Hiſt.c.14.E.

2 Filii aliquando ſunt ſimiles patri, aliquando matri, aliquando utriq; in diuerſis partibꝰ,aliquãdo auis,aliq̃ neutri ex parẽtibꝰ

aut auis.7.de Hiſt.c.6.B.
3 Filius quidam in Chalcedone retulit cicatricem, quam pater, cum ipſum genuit, in brachio habebat.1. de Generatione. cap.17.B.
4 Filii cur aliquando parentib⁹ ſint ſimiles, aliquando aliis, oſtenditur.4.de Generatione.c.3.per totum.
5 Filii qui neutri parentum ſimiles ſunt, mõſtra quodammõ ſunt, diſceſſit eñ quodãmodo natura ex ſuo genere.4.de Generatione.c.3.A.
6 Filii hominis cur minus ſimiles ſunt parẽtibus, ꝗ proles aliorum animantium, habes.12.Prob.Sect.10. Quære Auus.Mater.Parens.Pater.Proles.✳.

FINIS.
1 Finis eſt potiſſima cauſarum, & habet rationem boni & honeſti, & eſt cuius gratia cætera agunt.1.de Part.c.1.C.&.2.de Cõ. animal.mot.c.2.D.
2 Finẽ ſemper quærit natura.1.de Generatione.c.1.C.
3 Finis proprium cuiuſlibet generationis eſt. 2.de Gen.c.3.A.
4 Finis electionis non omnis honeſtus eſt. de Cõm.animal.mot.c.2.D.✳.

FLAMMA.
Flãma magis urit, ꝗ aqua feruens, ſed minus calefacit tactu ꝗ aqua feruens.2.de Part.c.2.F.✳.

FLATVOSVS.A.VM. Quod flatum gignit intra animalium corpora.
Flatuoſa quædam lactis copiam gignunt. 3.de Hiſt.c.21.C.Quære Bos.13.

FLORVS.Auis.
1 Flor⁹ uermiculos petit, magnitudine eſt tãta, quanta fringilla, collo cæruleo, & in mõtibus degit.8.de Hiſt.c.3.B.
2 Florus odio equũ habet, pellitur enim ab equo pabulo terræ, qua ueſcitur.9.de Hiſt.c.1.E.
3 Florus non ualet acie oculorum. Equi uocem imitatur, & aduolans equum fugat. 9.de Hiſt.c.1.E.
4 Florus interdum occiditur ab equo. Colit paludes & ripas, coloris pulchri eſt, & uictus facilis.9.de Hiſt.c.1.E.
5 Florus, Spin⁹, & Egythus, quẽ ſalum appel lo, odia inter ſe exercent.9.de Hiſtoria. cap.1.F.
6 Flori ſanguinem non poſſe miſceri cum ſanguine Sali, dicitur.9.de Hiſtoria. cap.1.F.

FLOS.
1 Flores contuſi cur deterius olent, oſtenditur.3.Prob.Sect.13.
2 Florem habẽt aliqua, & non fructũ, & cur id fit, oſtenditur.3.Prob.Sect.20. Quære Apes.20.21.29.

FLVCTIONES.
Fluctiones fiunt, ſi cerebrum frigidi⁹ eſt, ꝗ oportet, nam alimentum per uenulas cerebri aſcẽdens congelatur, ſicut uapor ad frigidam aeris regionem aſcendens in aquam uertitur.2.de Partibus.cap. 7.C.✳.

FLVTA.Piſcis.
Flutæ odores tetros fugiunt.4.de Hiſtoria.cap.8.E.

FLVVIVS.
Fluuiorum uertigines quomodo fiant, habes.4.de Generatione.cap.4.L. Quære Bumugus.

FOEMINA.
1 Fœmina appellatur, quæ in ſeipſam ſemẽ emittit.1.de Hiſt.c.3.A.
2 Fœminæ nulla parte interiore differunt a maribus præterꝗ utero.1.de Hiſt.c.19.A.
3 Fœminis omnibus intus ſunt ea, quæ ad generationem miniſtrent.3.de Hiſtoria. cap.1.A.
4 Fœminarum uox acutior eſt utplurimum ꝗ mariũ, & iunioris ꝗ ſenioris.5.de Hiſt. cap.14.B.
5 Fœminæ inter feras ferociunt a partu.6. de Hiſt.c.18.A.
6 Fœmina tardius abſoluitur in utero omnibus ſuis partibus, ꝗ mas.7.de Hiſtoria. cap.3.B.
7 Fœminæ & maris ſexum natura diſtinxit in omnibus animalibus, quorum eſt procreatio.9.de Hiſt.c.1.A.
8 Fœminæ in genere quadrupedum uiuiparorum moribus mollioribus ſunt ꝗ mas, & miteſcunt celerius, & manum facilius patiuntur, diſcunt etiam, & imitantur ingenioſius.9.de Hiſt.c.1.A.
9 Fœmina differt a mare ex parte ſanguinis. 2.de Part.c.2.B.
10 Fœminæ calidiores putantur uiris a quibuſdam, ut a Parmenide & aliis propter copiam ſanguinis, quo menſtrua fiunt, cuius contrarium Empedocles opinatur.2. de Part.c.2.C.
11 Fœminæ omnes quadrupedes meiunt in auerſum.4.de Part.c.9.P.
12 Fœminæ & maris diſtinctio in quibus animalibus inueniatur, habes.1.de Generatione.c.1.per totum.
13 Fœmina & mas principium generationis ſunt, mas enim ut motus generationis originem tenens, fœmina ut materiæ.1.de Gen.cap.2.A.
14 Fœmina quo loco interiori maris ſemen recipiat, habes.2.de Gen.c.4.P.
15 Fœmina eſt animal, quod in ſe ipſo gignit.1.de Gen.c.2.B.
16 Fœminæ genitalia quæ ſint, habes.1.de Gen.c.2.B.
17 Fœminam non emittere ſemen, probatur. 1.de Gen.c.2.per totum.
18 Fœmina cur non generet ſine mare, habes.2.de Gen.c.4.M.N.
19 Fœmina in generatione prolis ſe habet ut materia.2.de Gen.c.2.A.B.
20 Fœminæ quarum mas non eſt, uidentur generare, ut in piſcibus rubellionibus uidemus.2.de Generatione.cap.4.O. Quære Rubellio.
21 Fœmina eſt quaſi mas læſus.2.de Gen. cap.4.D.
22 Fœminam aut marem non generant, quæ ex mare & fœmina per coitum non ſunt generata.2.de Gen.c.4.A.
23 Fœmina differt a mare in omnibus generibus.2.de Gen.c.10.B.
24 Fœminas potius ꝗ mares gignunt parentes ſenes, aut nouellæ ætatis, quia in alteris deficit calor, in alteris nondum perfect⁹ eſt. Humidiora etiam ſemina fœminas potius ꝗ mares gignunt, & auſtro flante poti⁹ fœminæ ꝗ mares gignuntur, & reliqua indicia, habes.4.de Gen.c.2.p totũ.
25 Fœmina cur potius generetur ꝗ mas, & opiniones Democriti Empedoclis & aliorum de hac re confutatas, habes.4.de Gen.c.1.per totum.
26 Fœminas gigni, facit uſus aquæ frigidæ & crudæ.4.de Gen.c.2.B.
27 Fœmina quæ generatur, degenerat a natura, ſed neceſſarium hoc eſt naturæ, ut ſeruetur genus.4.de Gen.c.3.B.
28 Fœmina uocẽ acutiorem emittit ꝗ mas, præter ꝗ in bouina ſpecie, nam uaccæ grauiorem uocem ædunt.5.de Generatione.cap.14.B. Quære Mas. Mulier.✳.

FOETIDVS.A.VM.
1 Fœtida cur purgare poſſunt, habes.24. Prob.Sect.13.
2 Fœtida cur grauius olẽt calida ꝗ frigida, habes.5.Prob.Sect.13.

FOETVS.Cõceptus intra uterum aïalis.
1 Fœtus partes intra uterum a quo fiãt, & quid prius, habes.2.de Partibus.cap. 1.I.L.M.
2 Fœtus ſeu conceptus eſt prima mixtura maris & fœminæ.1.de Gen.c.20.E.
3 Fœtui ſiue conceptui anima uegetabilis eſt in potentia.2.de Gen.c.3.B.
4 Fœtus quomodo formetur in utero per ſingula membra, habes.2.de Generatione.cap.4.per totum.
5 Fœtus intra uterum per umbilicum haurit alimentum.2.de Generatione.cap.1. L.&.cap.5.A.
6 Fœtus membra exteriora primo formari, dixit Democritus, quod falſum eſſe probatur.2.de Gen.c.4.I.L.
7 Fœtus partes nõ diſtinguuntur, quia ſimile fertur ad ſuum ſimile, ſed quia menſtruum fœminæ potẽtia tale eſt, quale corpus poſtea actu.2. de Generatione. cap.4.L.
8 Fœtus tunc eſt animal perfectum, quando eſt mas aut fœmina, in quibus hæc diſtinctio ſexus reperitur.2.de Generatione. cap.4.A.
9 Fœtus quomodo fit, habes.2.de Generatione.cap.3.E.
10 Fœtus ſeu conceptus obducitur ceu cruſtula in pulte refrigerata.2.de Generatione.cap.3.E.
11 Fœtus ſeu conceptus non poteſt fieri ſine maris emiſſione & mẽſtruorum excremẽto.2.de Gen.c.4.G.
12 Fœtus ſeu conceptus primo habet animam uegetalem, deinde ſenſitiuam, ultimo rationalem.2.de Gen.c.3.A.
13 Fœtus ſeu conceptus purgationem mulierum impedit.4.de Gen.c.6.D.
14 Fœtus incept⁹ aſſimilatur iis, quæ ferunt. 2.de Gen.c.4.L.
15 Fœtus, qui dicunt, ali intra uterum carniculam quandam ſuggẽtes, falluntur.2. de Gen.c.5.B.
16 Fœtus in utero membranis & ſecundis obuolutus eſt.2.de.Gen.c.5.B.
17 Fœtus qua ratione augeantur in utero, oſtenditur.2.de Gen.c.5.A.B.C.
18 Fœtus ſeu conceptus plures ſunt ſuperfœtatus quidam.4.de Gen.c.5.A.
19 Fœtuum plurium quæ ſit cauſa in eodem utero, habes.4.de Generatione.cap.4.G. Quære Abortio.✳.

FORMA.
1 Formæ natura prior & excellentior eſt ꝗ materiæ.1.de Part.c.1.F.
2 per Formam eſt potius materia ꝗ econtrario.1.de Part.c.1.H.✳.

FORMICA.
1 Formicæ gregatim degunt nullo ſub duce.1.de Hiſt.c.1.G.
2 Formica domicilium ſibi parat.1.de Hiſtoria.cap.1.G.
3 Formicæ partim ſunt pennatæ, partim ſine

pennis.4.de Hiſt.c.1.B.&.1.de Partibus.
cap.3.A.C.
4 Formicæ ſuas cauernas linquunt, ſi aſper-
gatur ſulphur, aut origanum.4.de Hiſt.
cap.8.F.
5 Formicæ coeunt,& uermiculum pariunt,
qui accreſcens ex minutulo & rotundo
longiuſculus fit,formamq; accipit debitã.
Ortus eorum uerno tempore agitur.5.de
Hiſt.c.25.A.
6 Formicæ, quæ appellantur equites, non
ſunt in Sicilia.8.de Hiſt.c.28.A.
7 Formicæ officioſiſſimæ ſunt præ cæteris
omnibus animalibus. 9. de Hiſtoria.
cap.38.A.
8 Formicæ eadem ſemita ſemper ambulant,
cibaria recondunt,& cellas promptuarias
faciunt,nec interdiu ſolum, ſed etiam no
ctu plena luna laborem exercent.9. de
Hiſt.c.38.A.
9 Formicæ dentes habent.4.de Partibus.
cap.6.B.
10 Formicæ guſtus membrum intus habent.
2.de Part.c.17.D.
11 Formicæ promuſcidem habẽt in ore ab-
ſconditam.4.de Part.c.5.B.
12 Formicæ prudentiores ſunt aliquibus ſan
guineis.2.de Part.c.4.A.
13 Formicæ coeunt,& ex ſui generis anima-
li oriuntur.1.de Gen.c.16.A.✳.
FORTIS. FORTITVDO.
1 Fortes cur uinoſi ſunt magna ex parte,
oſtenditur.4.Prob.Sect.27.
2 Fortitudinem cur maxime honorant reſ-
publicæ,cum tamen non ſit uirtutum præ
cipua, oſtenditur.5. Problemat. Sectio.
27.✳.
FRATER.
Fratres uterini dicti ſunt,quia eodem ute-
ro,quæ eſt pars interior uuluæ,geniti ſũt.
3.de Hiſt.c.1.E.✳.
FRATRARE. Quære Mulier.9.
FRAVDVLENTVS. Quære Planta
pedis.2.✳.Fraus.
FRESSVM. Legumem fractum aut
piſtum.
Freſſum omne cur non expaſlatur ab
aqua feruenti, ſolida tamen lenticula ex-
paſlatur,habes.9.Prob.Sect.24.
FRICARE.FRICTIO.
1 Fricta membra cur pleniora euadunt,præ
terq̃ uenter,qui frictionibus ſolet extenu-
ari,habes.14.Prob.Sect.15.
2 Frictiones cur carnem augent, habes.3.
Prob.Sect.36.
3 Frictiones ſiccæ cur carnes ſolidas red-
dunt,habes.5.Prob.Sect.37.
FRIGERE.
1 Frigeant ſi aliqui uehementer, & ſtatim
copioſo igni concaleſiant,cur indoleſcũt,
oſtenditur.15.Prob.Sect.8.
2 Frigentium cur lingua errat, ut ebriorũ,
& pili inhorreſcunt, habes.10.&.11.Prob.
Sect.8.
3 Frigentes maxime cur non poſſunt dor-
mire,habes.19.Prob.Sect.8.
4 Frigeſcentes cur humidi fiunt, habes.1.
Prob.Sect.8.
FRIGIDVM.
Frigidum & frigidius quid ſit,& ꝙ multi-
pliciter dicatur, habes. 2.de Partibus.
cap.2.D.E.F.✳.
FRIGVS.
1 Frigus priuatio caloris eſt. 2.de Genera-
tione.c.4.AA.
2 Frigus indurat, & denſat.5.de Generati-
one.c.3.D.
3 Frigus cogendo exſiccat.5.de Generatio-
ne.cap.3.D.
4 Frigus cur acrius eſt mane q̃ nocte, q̃uis
ſol longius nocte ſit, oſtenditur.5.Prob.
Sect.25.&.13.Prob.Sect.8.
5 Frigus cur potius ſentiunt exercitati, q̃
inexercitati,habes.6.Prob.Sect.8.Quære
Aſinus.22.23.31.✳.
FRINGILLA.Auis.
1 Fringilla degit æſtate locis tepidis, hyeme
frigidis.9.de Hiſt.c.7.B.
2 Fringilla uermiculos petit.8.de Hiſtoria.
cap.3.A.
FRINGILLAGO.Auis.
Fringillago pari ſpecies eſt.8.de Hiſtoria.
cap.3.A.Quære Parus.
FRINGILLARIVS.Accipiter.
Fringillarius accipitris ſpecies eſt. 9.de
Hiſtoria. cap. 36.A. Quære Acci-
piter.6.8.
FRONS.TIS.
Frons eſt pars faciei, quæ inter oculos &
ſinciput poſita eſt. Quales autem talis uel
talis frons indicet, habes.1.de Hiſtoria.
cap.8.A.✳.
FRONS.Pro folio.
Frondibus areſcentibus, uenæ tantum
modo relinquuntur.3.de Partibus. cap.
5.B.✳.
FRVGES.
Frugibus quæ aues ueſcantur, habes.8.
de Hiſtoria.cap.3.C.✳.
FRVGILEGA.Auis.
Frugilega uermiculos petit.8.de Hiſtor.
cap.3.B.
FRVCTVS.
1 Fructus & ſemen differunt ratione prioris
& poſterioris, ut fructus ſit ex ſemine,&
non econtrario, nam alias idem ſunt.1.de
Gen.c.18.N.
2 Fructum cur quædam arbores nõ habẽt,
florẽ tamẽ hñt,oſtendit.3.Prob.Sect.20.
3 Fructus arborum contenti utribus uehe-
menter inflatis cur incorrupti ſeruantur,
oſtenditur.4.Prob.Sect.22.
4 poſt Fructuum eſitationẽ cur aut uinum
merum, aut aqua bibenda eſt, habes.8.
Prob.Sect.22.
5 Fructus duros atq; incoctos cur emolliũt
paleæ,maturitatemq; adducunt,mites aũt
& concoctos nõ putrefaciunt, habes.12.
Prob.Sect.22.
6 Fructus dulciſſimos cur fert Attica, habes.
20.Prob.Sect.20. Quære Attica.Caro.
17.Thymus.2.✳.
FRVMENTVM.
1 Frumenta annua ſunt.3.de Gen.c.1.D.
2 Frumẽta exareſcunt,quia cibum & alimẽ
tum omne in ſemen conſumunt.3.de
Gen.cap.1.D.
3 Frumentum expoſitum frigori in Ponto
cur diu ſeruari poteſt,habes.2.Prob.Sect.
14.Quære Lacus.2.Ordeum. Triticum.
FVCA PVSILLA.Piſcis.
1 Fuca puſilla licet oua deuoret, bis tamen
anno parit.6.de Hiſt.c.13.B.
2 Fuca mas differt a fœmina, ꝙ nigrior ſit,
& amplioribꝰ ſquammis.6.de Hiſt.c.13.B.
3 Fucæ q̃q̃ cætera carne abſtineant, ſquillas
ſæpe appetunt.8.de Hiſt.c.2.G.
4 Fuca ſola inter piſces nidum cõſtruit, at
q; in ſtragula parit.8.de Hiſt.c.30.B.
FVCVS.Inſectum.
1 Fucorum fœtus æditur etiã ſine duce.5.
de Hiſt.c.21.A.
2 Fuci carent aculeo.5.de Hiſt.c.21.A.&.3.
de Gen.c.10.B.
3 Fuci deterrimũ genus eſt inter omnes
apes,& magnitudine grandiores. Vnde
& in alueis foramina anguſtiora fiunt,qua
ingredi apes poſſint,fuci non poſſint.5.de
Hiſt.c.22.A.
4 Fuci ſi demptis pennis intra alueum cõiici
antur,reliquorũ fucorum pennas erodũt.
5.de Hiſt.c.22.C.
5 Fucorum natura,& loculi quales ſint, ha-
bes.9.de Hiſt.c.40.B.C.
6 Fuci ideo inertes & ocioſi ſunt, quia nulla
habent arma, quibus poſſint dimicare de
cibo.3.de Gen.c.10.E.
7 Fuci magnitudine pares ſunt regibus.3.
de Gen.c.10.E.
8 Fuci non generant. 3.de Gen.c.10.E.
Quære Apes.17.36.53.✳.
FVLICA.Auis.
1 Fulica uictitat apud mare.8.de Hiſtoria.
cap.3.D.
2 Fulicæ ſpuma capiuntur, appetunt enim
eam auidius, quocirca ſpuma inſperſa,
eas uenari in uſu eſt. Caro earum probi
odoris eſt, excepta parte poſteriore ulti-
ma,quæ ſola lituum olet. Pingueſcunt ſa-
tis fulicæ,& eſui idoneæ ſunt.9.de Hiſto-
ria.cap.35.A.
3 Fulicæ uropygium parum aptum habent
ſuis commodis. Quomodo etiam uolent,
habes.de Cõm.animal.greſſ.c.3.E.
FVLLO.Inſectum.
1 Fulloni pennæ uagina incluſæ ſunt.4.de
Hiſt.cap.7.A.
2 Fulloni prætendunt antennæ ante oculos.
4.de Hiſt.c.7.B.
FVMVS.
1 Fumꝰ exhalatio eſt, & forſan eſt ſubiectũ
ignis.2.de Part.c.2.G.
2 Fumo cur maxime omnium animalium
homo afficitur,habes.5.Prob.Sect.10.
3 Fumꝰ cur oculos infeſtat, habes.22.Prob.
Sect.31.
FVNGVS.Lucernæ. Quære Equus.66.
FVR.Inſectum.
Fures apum, qui cum illis una gignuntur,
quales ſint, & quomodo noceant apibus,
habes.9.de Hiſtoria.cap.40.D. Quære
Apes.17.✳.
FVRARI.FVRTVM.
1 Furabant qui in foro, aut paleſtra, aut bal
neis,cur morte mulctabantur,ſecus in do
mo priuata, oſtenditur.14.Problemat.Se-
ctio.29.
2 ſuper Furto damnum capitale cur ſtatutũ
eſt,ſuper contumelia uero, quæ grauior
eſt,non eſt ſtatutum,habes.16. Problemat.
Sect.29.
FVSANEI.Piſces quidam, qui ſine duce
uagantur.
1 Fuſanei dicuntur ex argumento, ꝙ fuſim
retibus capiantur.5.de Hiſt.c.9.A.
2 Fuſanei piſces ſemel anno pariunt.5.de
Hiſtoria.cap.9.A. Quære Piſcis.103.105.
FVSCVS. Colore. Quære Mulier.6.
FVSVS AGRESTIS.Herba.
ex Fuſo agreſti conficiunt apes cerã.9.de
Hiſt.cap.40.M.
FVTVRVM.
Futura prædicebant quidam. Quære
Bacchides.✳.

G

GALADAE.
Galadæ cōchæ quales ſint, habes . 4 . de Hiſtoria . capit. 4.B.
GALENA. Plumbago.
Galena oleo mixta amplum ex paruo faſtum erigit, ſpiſſum ex liquido,album ex nigro . 2.de Generatione.cap.2.B.
GALERITA.Auicula.
Galerita alaudæ ſpēs auis terreſtris eſt, & criſtata.Galerita uero dicta eſt a criſta.9. de Hiſtoria. cap.25.A.Quære Alauda.7.
GALERVCA.Inſectum.
1 Galerucæ pennæ uagina incluſæ ſunt.4. de Hiſtoria.cap.7.A.&.4.de Part.c.6.A.
2 Galerucæ uropygio carent.de Communi.animal.greſſu.cap.3.E.
GALLIA.GALLI. Europæ populi & regio.
1 Gallia aſinis caret propter regionis frigiditatē,eſt enim aſinus frigoris impatiens. 8.de Hiſt.c.28.C.&.2.de Gener.c.6.A.
2 Galli ſupra Hiſpaniam colunt.2.de Generatione.cap.6.D.✳. Celtæ.
GALLINA.
1 Gallinæ non cantant.4.de Hiſtor.c.9.D.
2 Gallinæ conſidentes humi,& mare ſuperueniente,coeunt.5.de Hiſtoria cap.2.A.
3 Gallinæ coeunt,& pariunt omnibus anni temporibus.5. de Hiſtoria.capit.13.A. &.6.capit.1.A.
4 Gallinæ oua ſubuentanea pariunt. 6.de Hiſtoria.capit.2.C.&.3.de Generatione. cap.1.G.Quære Ouum.
5 Gallinæ duodeuigeſimo die fœtum excludūt æſtate,hyeme aliquando uigeſimo quinto,ſed ſi incubāte gallina,tonuit, oua pereunt.6.de Hiſt.c.2.C.
6 Gallinæ iuniores uere ineunte, ſtatim pariunt,& plura oua q̄ ueteres ,ſed minora. 6.de Hiſt.c.2.D.
7 Gallinæ adrianæ pariūt quotidie,licet paruo corpore ſint , ferociunt tamen , & pullos ſæpe interimūt.6.de Hiſt.c.1.A.
8 Gallinæ ſi marem uicerint, cucurriunt,& exemplo marium tentant ſuperuentu coire,criſta etiam caudaq; erigit , nec facile eſt,an fœmina ſit , agnoſcere,nōnunq̄ etiam calcaria parua enaſcuntur illis.9.de Hiſt.c.49.A.
9 Gallina puluere ſe uolutat.9.de Hiſtoria. cap.49.A.
10 Gallinæ coeunt cum diuerſi generis animalibus.2.de Gen.c.5.D.
11 Gallinæ aliquæ dum admodum pariunt, intereunt.2.de Gen.c.1.D.
12 Gallinæ adrianæ multa oua admodum pariunt.2.de Gen.c.1.C.
13 Gallinarum in partu monſtra crebrius fiunt,non ſolum quia ſæpe pariunt,ſed quia multos ſimul continent conceptus intra ſe,& temporibus omnibus coeunt.4.de Gen.c.4.A.Quære Gallus.✳.
GALGVLVS.Auis.
1 Galgul9 magnitudinis turturis eſt.Color illi luteus . Lignipeta auis eſt , magnaq; ex parte maceriæ paſcitur . Vocem magnam emittit.8.de Hiſt.c.3.B.
2 Galgulus incola maxime eſt Peloponneſi.8.de Hiſt.c.3.B.
3 Galgulus cum libio pugnat.9.de Hiſtoria.cap.1.D.
4 Galgulus cum crece pugnat.9.de Hiſtoria.cap.1.E.
5 Galgulus & lædus amici ſunt.9.de Hiſtoria.cap.1.E.
6 Galgulus colit nemora & fruteta .9.de Hiſt.c.1.F.✳.
GALLINACEVS.Quære Gallus.
GALLINAGO.Auis.
1 Gallinago nunq̄ in arbore cōſiſtit, ſed humi.9.de Hiſt.c.8.B.
2 Gallinago per ſepes hortorum capitur, magnitudine quanta gallina eſt,roſtro lōgo,colore attagenæ,currit celeriter,hominem mire diligit.9.de Hiſt.c.26.A.
GALLVS.Auis.
1 Galli gallinacei copia libidinis gaudēt.1. de Hiſt.cap.1.H.
2 Gallus gallinaceus criſtam inter omnes aues ſortit9 eſt,q̄ nec caro eſt, nec a carne omnino aliena.2.de Hiſt.c.12.C.
3 Gallus gallinaceus uocem ædit,cum uicerit.4.de Hiſt.c.9.C.
4 Galli cantant tantum , & non gallinæ.4. de Hiſt.c.9.D.
5 Galli ſubigunt aliquando alios gallos.9. de Hiſt.c.8.B.
6 Galli quidam officio matris fungentes in enutriendis pullis,matre interempta,adeo efœminati ſunt, ut nec cucurrire nec coire appeterēt,imo nōnulli adeo efœminati ſunt iam inde ab ortu,ut uenerem patiantur, ſi quis alius ſuperuenire uelit.9.de Hiſtoria.c.49.A

7 Galli quomodo caſtrentur , habes.9.de Hiſt.cap.50.A.
8 Galli uropygium ineptum habent , ideo directum curſum conficere nequeunt.de Cōm.animal.greſ.c.3.E.
GAMMARVS.Aquatile cruſtatum.
1 Gammari ſanguine carēt.1.de Hiſtoria. cap.6.A.
2 Gammarus cruſtati generis eſt , differt aūt a locuſta brachiis,quæ denticulatis forcipibus protendit , atq; aliis etiam differētiis,q̄uis non multis.4.de Hiſt.c.2.A.
3 Gammarorū figura,partes,membra,& eorum ſitus , uictus,& mores ponuntur.4. de Hiſt.c.2.C.D.F.
4 Gammari color ex toto nitet,nigriſq; maculis diſperſis euariat . 4 . de Hiſtoria cap.2.C.
5 Gāmari odore eſcarum allectati capiūtur. 4.de Hiſt.cap.8.F.
6 Gammari leuiorib9 atq; terrænis locis proueniunt,nec limoſa loca amant. Vnde fit, ut apud Helleſpontum proueniāt,& apud Thaſum.5.de Hiſt.c.17.B.
7 Gammari exuunt ſenectutem.8.de Hiſtoria.cap.17.C.
8 Gammari ſunt unum e quattuor generibus cruſtatorum , quorum ſpecies plures ſunt non ſolum forma , ſed etiam magnitudine differentes.4.de Part.c.8.A.
9 Gammarorum forceps alteruter , ut fors tulerit,maior uel minor eſt.4.de.Partibus. cap.8.B.
GAVIA.Auis.
1 Gauiæ gula qualis ſit , habes.2. de Hiſtoria.cap.17.I.
2 Gauiæ ſaxis marinis oua bina uel terna pariunt æſtate , & incubant cæterarum auium more, ſed non abſconduntur.5.de Hiſt.cap.9.A.
3 Gauia,cui color eſt cinereus , fluuios petit & lacus , ut cibum quærat.8.de Hiſtoria. cap.3.D.
4 Gauia alba nictitat apud mare.8.de Hiſtoria.cap.3.D.
5 Gauia, anas,& harpa inter ſe diſſident.9. de Hiſt.cap.1.D.
GELV.
Gelu ſiccum eſt actu,& per accidens potētia humidum.2.de Partibus.c.3.A. Quære Frigus.
GEMELLI.
1 Gemelli ſeruari æque poſſunt in omnib9 animalibus,q̄q̄ ſexus utriuſq; ſint,in hominum autem genere cur non poſſunt , habes.7.de Hiſtoria.cap.4.D.&.30.Problemat.Sect.10.
2 Gemelli ſæpe in eodem loco uteri ſunt.4. de Gen.cap.4.H.
3 Gemini mas in leua parte,fœmina in dextra uiſi ſunt.4.de Gen.c.1.F.
GENAE.
Genæ non coaleſcunt,ſi præſcindantur.1. de Hiſt.cap.13.A.
GENERANS.GENERARE.GENERATIO.
1 Generant maxima ex parte homines uſq; ad annum ſexageſimum, quamuis etiam annos ſeptuaginta nati quidam generauerunt.1.de Hiſt.c.6.A.
2 Generare non poſſunt quædam animalia coniuncta,quæ ſi diſiunguntur, generant. 7.de Hiſt.c.6.A.
3 qđ Generatur , continetur in eo, qđ generat.1.de Hiſt.c.2.B.
4 Generatione q̄ ſunt poſteriora, ſunt priora natura.2.de Hiſt.c.2.B.&.2.de Partibus.cap.1.B.
5 Generationes animalium multæ atq; uariæ ſunt.5.de Hiſt.c.1.A.
6 Generatio ſubſtantiæ gratia eſt , & non econtrario.1.de Partibus.c.1.D.P.&.5.de Gen.cap.1.B.
7 Generatio & eſſentia contrario modo ſe habent, in hoc ꝙ eſt prius & poſterius.2. de Part.c.1.B.
8 Generatio multorum eſt, quia neceſſaria. 1.de Part.c.1.Q.
9 qđ Generatur, ab aliquo generatur , & ex aliquo,& in aliquo,& aliquid.2.de Generatione.cap.1.G.
10 Generat ſeipſum nihil.2.de Generatione.cap.1.M.
11 Generatio ideo eſt , ut illa q̄ perpetua eſſe non poſſunt numero , ſpecie perpetua ſint.2.de Gen.c.1.A.
12 Generatio animalium alia eſt per coitum, in quibus eſt mas, & fœmina,alia ex putrefactione.1.de Gen.c.1.A.
13 Generationis , q̄ per marem & fœminam fit,principium eſſe marem & fœminam, oſtenditur.1.de Generatione.cap.2.per totum.
14 Generatio a quo fit,& quid generati partes efficiat , habes.2.de Generatione.c.1. H.I.L.M.
15 Generatio eſt ex non ente in ens.2.de Gen.cap.4.O.
16 Generationum circuitum ſiue circulum appellamus diem noctem annum & tempora.4.de.Gen.c.10.A.
17 Generās,a quo ſemē decidit,quid efficiat

in generatione, oſtenditur.2. de Genera. cap.1.I.L.M. Quære Pater.
18 Generationes deſtinatas a natura multa principia, quæ incidunt, impediunt. 4.de Generatione.cap.4.D.
19 Generationis cauſa idem nõ poteſt eſſe ſibiipſi.de Cõmuni.anĩal.mot.c.3.D.
20 Gignitur quicquid, ex aliquo ad aliquid pergit.2.de Part.cap.1.B.✳.

GENEROSVM.
Generoſum eſt, quod non degenerauit a ſua natura.1.de Hiſtoria.c.1.I.✳.

GENESTA. Quære Cera.1.

GENITALIA
1 Genitalis glãs. Quære Glans pars penis.
2 Genitale mẽbrum uterq; ſexus habet ad ſubminiſtrandum exitum humidi excrementi.1.de Hiſtoria.c.14.A.
3 Genitale ceruici ueſicæ eſt annexũ foramine foras directo puiũ, ſed paulo inferius intra eãdem ſemitam cõmode deductũ. Quorũ foraminũ ad teſtes alterũ, alterũ ad ueſicam neruoſum chartilaginoſumq; tendit.1.de Hiſtoria.cap.18.B.
4 Genitale alia animalia habent abſolutius aliis.2.de Hiſtoria.cap.1.I.
5 Genitalis differẽtia numeroſa eſt, nã aliis chartilaginoſum carnoſumq; eſt, aliis neruoſum, aliis oſſeum.2.de Hiſtoria. c.1.L. Quære Vulpes. Vrſus.
6 Genitale membrum aliter ſitum eſt iis, qui ex aduerſo mingunt, aliter iis, qui exauerſo.3.de Hiſtoria.c.1.A.
7 Genitalibus utitur natura & ad purgationem excrementorum & ad rem uenercam in utroq; ſexu, exceptis paucis.4. de Partib.cap.10.L.
8 Genitalis mẽbri uſus, & figura, & partes explicantur 4.de Part.cap.10.L.M.
9 Genitalibus ineſt potentia generatiua.1. de Generatione.cap.2.B.
10 Genitalia maris & fœminæ quæ ſint, habes.1.de Generatione.c.2.B.
11 Genitalia membra non eadem ſunt omnibus animalibus.1.de Gener.c.3.p totũ.
12 Genitali quæ animalia carent, oſtẽditur. 1.de Generatione.cap.6.A.
13 Genitale mouetur inuito animali.de.Cõmuni.animal.mot.cap.5.A.
14 Genitale eſt tanq̃ abiũctũ aĩal.de Cõmu. aĩal.mot.c.5.B. Quære Penis. Veretile.

GENITVRA. Quo differat a ſemine. Quære Semen.✳.

GENV.
1 Genu communis eſt pars tibiæ & femoris.1.de Hiſtoria, cap.15.B.
2 Genu quieſcit, dũ tibia mouetur. de Cõmuni.animal.mot.c.1.per totum.
3 Genua quomodo moueãtur homini, habes.de Communi.animal.greſſ.c.1.A.
4 Genua quomõ moueãtur q̃drupedibus uiuiparis, hẽs.de Cõm.aĩal.greſſ.c.1.B.✳.

GENVS.
1 Genus animalium unde ſumitur, habes. 1.de Part.cap.1.per totum.
2 Genus quodlibet diſtrahi nõ debet, & ſingulare genus in duas non diuiditur differẽtias, nam genus eſt, cuius tantũ eſt una differentia.1.de Part.c.2.A.
3 Generis uno nomine quare non appellarunt beſtias tum aquatiles, tum uolucres, habes.1.de Part.c.4.A.
4 Generibus in pluribus & diuerſis cõplura ſunt eadem.1.de Part.cap.1.D.
5 Genera ſi ſimilia ſunt, figuris fere partiũ & totius corporis deſcribuntur. 1.de Partibus.cap.4.D.✳.

GIBBA. Cruſtatum aquatile.
1 Gibbarum figura, & partes, & mẽbra exponuntur.4.de Hiſtoria.c.2.B.
2 Gibbæ ſquilarum genere continentur. 4.de Hiſtoria.cap.2.A.
3 Gibbæ quatuor circiter menſes uterum ferunt.5.de Hiſtoria.cap.17.B.

GIBBER. Brachii.
1 Gibber pars eſt brachii. 1.de Hiſtoria.capit.15.A.
2 ad Gibberum inflectitur brachium. 1.de Hiſtoria.cap.15.B.
3 Gibber quieſcit, dum brachium mouetur. de Communi.animal.mot.cap.1.B.

GINGIVAE.
1 Gingiuæ ſunt multifida oris compago.1. de Hiſtoria cap.11.C.
2 Gingiuæ carne conſtant, intuſq; dentes oſſei cohærent.1.de Hiſtoria.c.11.C.
3 Gingiuis profluit ſanguis.3.de Part.c.5.D.

GINNVS.
Ginnus fit ex equo & aſino, cum conceptus in utero ægrotant.2.de Generatione.cap.6.E. Quære Pumilio.4.

GLADIOLVS.
Gadiolus in lolligine eſt, ſicut ſepium in ſepiis, hoc eſt illud durum, quod intus continent.4.de Hiſtoria.cap.1.E.&.2.de Partibus.cap.8.B.

GLADIVS. Piſcis.
1 Gladius ſemotum habet a iecore fel.2.de Hiſtoria.cap.15.C.&.cap.1.A.
2 Gladii agitãtur ſub ortu caniculæ aſilo, q eſt uermiculus ſub pinna. 8. de Hiſtoria, cap.19.C.

GLANS. Teſtatum aquatile.
Glandes rimis & cauernis ſaxorũ proueniunt.5.de Hiſt.c.15.D.

GLANS. Fructus quercus.
1 Glandes ſuauiter comeduntur a ſuibus, ſed carnem humidam faciunt, ſi ſolæ dentur.8.de Hiſt.c.21.C.
2 Glandibus eſitatis, abortiunt oues, & aliquando ſues.8.de Hiſt.c.2.C.
3 Glandes poſtremam ſuperiorem partem cur habent amariorem, oſtenditur. 2.Problemat.Sect.20.

GLANS. Pars penis.
Glans eſt prior penis pars carne propemodum conſtans, & inæquabili facie turbinata, mutuataq; eſt nomen a glande naturali. Pellicula uero, quæ illam tegit, nomine caret, ſi uero uulneretur, non coaleſcit.1. de Hiſt.cap.13.A.

GLANVS. Quære Hyena.

GLAVCOMA. Oculorum morbus, quo cryſtallinus humor in glaucum mutatur.
Glaucoma accidit potius oculis cæſiis.5. de Gen.c.1.F.

GLAVCVS. Piſcis.
1 Glaucus pelagius eſt, & non littoralis.8.de Hiſt.cap.13.A.
2 Glaucus latet æſtate dies circiter ſexaginta.8.de Hiſt.c.15.B.

GLIS. Animal ſomno nobile.
Glires latẽt in ipſis arboribus hyeme, & tunc maxime pingueſcunt.8.de Hiſtoria. cap.17.A.

GLOBVS. Orbis.
Globus ſi moueatur, nulla pars eius quieſcit.de Cõm.anĩal.mot.c.1.D. ✳. Quære Sphæra.

GLVTINVM.
Glutinum e tergore bubulo & nonnullis piſcibus.3.de Hiſt.c.11.A.

GNESIA. Aquilæ ſpẽs. Quære Aquila.17.

GNOMONES DENTES. Quære Aſinus.14.

GOBIO.
1 Gobiones quidam ignobiles unde generẽtur, habes.6.de Hiſt.c.15.B.
2 Gobio littoralis eſt.8.de Hiſt.c.13.A.
3 Gobiones in fluuiis pingueſcunt.8.de Hiſtoria.cap.19.A.
4 Gobiones gregales ſunt.9.de Hiſt.c.2.A.
5 Gobio ſolus inter piſces Pirrhei Euripi non enatat foras hyeme propter frigus.9. de Hiſt.c.37.D.

GRACVLVS. Piſcis.
1 Graculi fœtus celerrime creſcũt. Parit autem graculus iuxta littora in algoſis & dẽſis locis.5.de Hiſt.c.10.A.
2 Graculus autumno parit.6.de Hiſt.c.17.A.
3 Graculus piſcis hyeme latet.8.de Hiſtoria. cap.15.A.

GRACVLVS. Auis.
Graculi menſe tritici pariunt.6.de Hiſt. cap.17.D.✳.

GRAECIA. Quære Bos.21. Ouis.27. Canis.41. Lepus.10. Lupus.9.✳.

GRAVE.
1 Graue in tarditate motus conſiſtit.5.de Generatione.c.7.B.D.
2 Graue expugnatum a leuiore ſurſum cõtendit.de Cõm.animal.mot.c.4.D.✳.

GRAVIDA. Quære Prægnans.

GREGALE. Animal qđ gregatim degit, ut oues.
Gregale nullum animal eſt, quod aduncos ungues habeat.1.de Hiſt.c.1.F.

GRESSILIA. GRESSVS.
1 Greſſilia & natatilia ſimul plura reperiuntur.1.de Hiſt.c.1.F.
2 Greſſus non fit, niſi flectatur nodus.de Cõm.animal.greſ.c.3.A.
3 Greſſus non peragitur, niſi terra habitu rigenti conſiſtat. de Comm.animal.mot. cap.1.C.✳.

GRVS. Auis.
1 Grues gregales ſunt.1.de Hiſt.c.1.F.
2 Grues ciuiliter degũt ſub duce.1.de Hiſtoria.c.1.G.
3 Grus ſola inter aues mutat pẽnas, nã gruis pennæ in ſenectute nigreſcunt.3.de Hiſt. cap.12.A.
4 Grues coeunt, ſtante fœmina, & non conſidente.5.de Hiſt.c.12.B.
5 Grues a Scythia ad Nili paludes ſupra Aegyptũ eũt, quo in loco pugnare aduerſus pygmeos dicuntur, qđ fabuloſum non eſt.8.de Hiſt.c.12.A.
6 Grues ſeptembri menſe incipiunt abire hyematum ad alia loca.8.de Hiſt.c.12.B.
7 Grues ex ultimis in ultima abeunt, uolãtq; flatu ſecundo. Lapidem illas ferre, quo ſe fulciant, & illum cum ceciderit, utilem eſſe ad auri probationem, falſum eſt.8.de Hiſt.cap.12.A.
8 Grues pugnant adeo acriter inter ſe, ut pugnantes capiantur, hominemq; potius ſpectant, q̃ a pugna deſiſtant. Pariunt oua non amplius q̃ bina.9.de Hiſt.c.12.A.
9 Grues ſeneſcentes nigriores effici dicunt. Cuius cauſa eſſe poteſt, q pennarũ natura earum albicet, & plus humoris cõſtituitur in pennis illarum ſeneſcentium, q̃ ut putreſcere poſſit.5.de Generatio.c.5.A.✳.

GVLA.

1 Gula eſt poſterior pars colli.1.de Hiſtoria.cap.13.A.

2 Gula dicitur quantum colli interius carneum ſpinæ præiacet.1.de Hiſt.c.12.A.

3 Gula intra collum eſt, ab anguſtia & longitudine græce οισοφάγοσ nuncupata, cui comes iungitur uocalis arteria in omnibus iis, quæ illam habere naturæ placuit.1.de Hiſt.c.16.B.

4 Gula ab ore dependet continua tum ſpinæ tum arteriæ nexu fibrarum,& per ſeptum tranſuerſum in uentriculum finit carnis ſpeciem referens,& pariter diſtendi in lōgum latumq; habilis.1.de Hiſt.c.16.D.

5 Gulam pauci piſces habent.2.de Hiſtoria cap.17.A.

6 Gula tendit ad uentrem.2.de Hiſt.c.17.B.

7 Gula ori annexa meatus eſt cibi inconfecti.2.de Part.c.3.D.

8 Gula eſt,qua cibum potumq; deuoramus. Itaq; animalia, quæ collo carent, gulam manifeſtam non habent. Gula uero inter os & uentrem eſt,& ad uentrem tendit.3.de Part.c.3.A.B.& ultra.

9 Gulæ tactu ſuauitas eſculēti ſentitur.4.de Part.cap.11.A.

10 Gula cōſtat ex neruo & carne, ex neruo, ut tendi poſſit,ex carne, ut mollis ſit,& cedat,ne lædatur ab aſperitate cibi deſcendētis.3.de Part.c.3.A. ✳.Philoxenꝰ.

GVSTVS.

1 Guſtus eſt ex quiſitiſſimus homini poſt tactum inter cuncta animalia.1.de Hiſtoria.cap.15.D.

2 Guſtus a corde manifeſte dependet.2.de Part.c.10.B.

3 Guſtus tactus quidam eſt.2.de Part.cap.10.D.&.cap.17.A.

4 Guſtus extrema potiſſimum lingua continetur.2.de Part.c.17.C.

5 Guſtus datus eſt animalibus gratia cibi.2.de Part.cap.17.C.

6 Guſtus ueſtigium geminum.2.de Part.cap.10.C.

7 Guſtus nullum animal expers eſt.2.de Partibus.cap.17.B.

8 Guſtus membrum non omnibus aīalibꝰ ſimile eſt datum,ſed alia aliter habēt.2.de Partibus.c.17.C.D.

9 Guſtus ſenſorium eſt corpus, aut aliquid corporis animalis.2.de Gen.c.4.AA.

10 Guſtus parum conducit ad prudentiam, multum tamen ad animalis naturam.1.de Gen.c.20.L.

11 Guſtus & tactus tantum ratione cur incōtinentes uocamus, habes.2.Prob.Sect.28.✳. Philoxenus.

GVTTVR.

1 Guttur eſt pōr pars colli.1.de Hiſt.c.12.A.

2 Guttur ante gulam poſitum eſt,& alia de eodem.3.de Part.cap.3.C.& ultra. Quære Arteria uocalis.Gula.✳.

H

HADRIANAE Gallinæ. Quære Gallina.12.

HALCEDO. Auis, quæ græcis eſt Alcyō

1 Halcedo non multo amplior paſſere eſt, colore tum cæruleo tum uiridi tum etiam leuiter purpureo inſignis, nō particulatim diſtincta,ſed ex indiſcreto uarie fulgens corpore toto alis & collo, roſtrum ſubuiride & tenue. Nidus ſimilis marinæ pilæ, & iis quæ a flore maris haloſachnæ dicūtur.9.de Hiſtoria.cap.14.A.

2 Halcedonum quattuor ſunt ſpecies.8.de Hiſtoria.c.14.A.

3 Halcedo aquas amat,unde cibum petit.8.de Hiſt.c.10.D.

4 Halcedōis nidus deſcribitur.9.de Hiſtoria.cap.14.A.

5 Halcedo piſcibus uictitat,parit q̄ maxime oua quinq;.Fœtificat toto ſuo ætatis tempore.Parere incipit nata menſes quattuor.9.de Hiſt.c.14.A.

6 Halcedonum duplex eſt genus, alterum uocale arundinibꝰ inſidens,alterū mutū, qđ ampliori corpore eſt. Vtriq; dorſū cæruleū eſt.8.de Hiſt.c.3.D. Quære Alcyō.

HALEX.Piſcis.

1 Halex uidetur eſſe fœcundiſſima omniū piſcium.6.de Hiſt.c.17.B.

2 Haleces bruma pariunt.6.de Hiſt.c.17.B.

3 Halex ſiue Mena melior eſt eſui grauida. Forma rotundior eſt fœminæ,latior mari.8.de Hiſt.c.30.A.

4 Haleces gregales ſunt.9.de Hiſt.c.2.A.

HALIAETVS. Id eſt aquila piſcatoria Quære Aquila.17.✳.

HALITVS.

1 Halitus fœtidi cur eſt cauſa auſter flans, oſtenditur.18.Prob.Sect.26.

2 Halitum oris cur interdum frigidum, interdum calidum emittere ſoleamus,oſtenditur.7.Prob.Sect.34.Quære Leo.14.

HALOSACHNA.Interpretatur ſpuma maris.

Haloſachna quo colore,& qua figura conſtet,habes.9.de Hiſt.c.14.A.

HALTERES. Pondiſcula,quibus ſaliētes innituntur.

Halteribus comprehenſis maior & concitatior ſaltus æditur. de Cōm.animal.greſſ.c.1.D.&.8.Prob.Sect.5.

HAMIA.Quære Amia.

HAMVS. Inſtrumentum piſcatorum Quære Cētipeda.Veretile. Vulpes piſcis.

HARPA.Auis.

1 Harpa & anas & gauia inter ſe diſſidēt.9.de Hiſt.c.1.D.

2 Harpa, piſex, & miluus amici ſunt.9.de Hiſt.cap.1.F.

3 Harpa & foix inimicæ ſunt, quia eiſdem ueſcuntur.9.de Hiſt.c.18.A.

HARVNDO.

Harundines lacubus prognatæ nihil fere creſcunt, niſi aquæ pluuiæ incident.8.de Hiſt.c.19.A.✳.

HEDERA.Arbor nota.

Hederæ multa copia eſt apud Themiſcıram circa Thermodontem, quæ hyeme floret.5.de Hiſtoria.cap.20.C. Quære Ceruus.16.✳.

HELEDONA.Polypi ſpecies.

Heledona polypus qualis ſit, habes.4.de Hiſt.c.1.F. Quære Polypus.8.

HELIS. Quære Aethiops.2.

HELLESPONTIAS.Vētus.

Helleſpontias uentus Atticæ pluuius eſt.58.Prob.Sect.26.

HELLESPONTVS. Mare anguſtum inter Aſiam & Europam & pro regione illa adiacente. Quære Aquilo.14. Spongia.10.✳.

HEPAR. Quære Iecur.

HERACLITVS.Philoſophus.

Heraclitus cum in caſa furnaria eſſet caloris cauſa,& qui illum alloqui uolebant, ingredi temperarent,ingredi eos iuſſit.Quoniā inquit, nec huic quidē loco dii deſūt immortales.1.de Part.c.1.B.✳.

HERBA.

1 Herbis quæ animalia ueſcantur,habes.9.de Hiſt.c.6.A.

2 Herba opimat pecus.8.de.Hiſt.c.10.A.

HERCVLES.Poetis cantatiſſimus.

1 Herculem & Iphiclem quomodo natos eſſe fabulentur, habes.7.de Hiſt.c.4.D. Quære Iphicles.

2 Hercules inter duos & ſeptuaginta liberos fœminam unam tantūmodo genuit.7.de Hiſt.cap.6.A.

3 Hercules morbo comitiali laborauit,& melancholico habitu fuit. Quod oſtendit in filios ſuos pauor,& ulcerum ante mortem in Oeta eruptio.Morbus autem comitialis Herculeus & ſacer ab eo dictus eſt.1.Prob.Sect.30.✳

HERINACEVS.Aculeis armatum aīal.

1 Herinaceorum aculei ſpiculati,genꝰ quoddam pilorum putandum eſt.1.de Hiſt.c.6.A.&.5.de Gen.c.3.A.

2 Herinaceorum pili adeo degenerant, ut iam non pili,ſed ſpinæ uideantur.3.de Hiſt.c.11.A.&.5.de Gen.c.3.A.

3 Herinacei coeunt erecti, partibus ſupinis ſibi aduerſis.5.de Hiſt.c.2.A.&.1.de Gen.cap.5.A.

4 Herinacei prædurum pilum habent.6.de Hiſt.cap.37.A.

5 Herinacei,qui in cauernis ſunt,ſua cubilia mutant mutatione auſtri & aquilonis. Qui uero domeſtici ſunt,ad parietes diſcedunt. Quod ita fieri,quidam uidens,uētorum flatum præſagiebat Byzantii.9.de Hiſt.cap.6.B.

6 Herinaceus ſolus ex omnibus, quæ animal generant, teſtes habet intus lumbis adhærentes,& cito propterea coeunt.Coeunt autem erecti,nec ſuperueniunt tergis propter aculeos.1.de Gen.c.5.A.&.cap.12.A.Quære Echinus.

HERMAPHRODITVS. Quære Androgynus.

HERODIVS.Quære Ardeola.

HERODOTVS.Hiſtoricus notiſſimꝰ.

Herodotus non ſcribit uera, cum dicat Aethiopum ſemen nigrum eſſe cum omne ſemen album ſit, & non neceſſe eſt,nigra eſſe omnia in illis,quorum cutis nigra eſt.2.de Gen.c.2.C. Quære Aquila.7. Auis.72.Nilus.Vultur auis.2.✳.

HEROS.Quem ex altero parente deo genitum fabulantur.

Heroas complurimos morbo atræ bilis laboraſſe,cōpertum eſt.1.Prob.Sect.30.✳.

Heroicus.a.ū.

HYAENA.Animal peregrinum.

1 Hyæna colore lupi eſt,ſed hirſutior, & iuba per totum corpus prædita.Habere illā naturam ſimul maris & fœminæ nequaq̄ uerum eſt, ſed diſtincti ſexus ſunt.6.de Hiſt.c.32.A.

2 Hyæna fœmina raro capitur.6.de Hiſtoria.cap.32.A.

3 Hyæna,quæ a quibuſdam glanus dicitur,

non minor eſt corpore q̃ lupus,iuba eqna,
ſed pilo duriore & longiore, & per dorſũ
porrecta.Canes uomitionem hominis imi
rando capit,& ſepulchra effodit humanæ
auida carnis,ac eruit.8.de.Hiſt.c.5.A.

4 Hyæna cor magnum habet proportione
corporis.3.de Part.c.4.G.

5 Hyænam iniri & inire,& genitale fœmine
um & maſculinum habere,qui dicunt , re-
felluntur.3.de Gen.c.6.A.✳.

HIATICOLA . Auis , quæ & rupex.
Quære Rupex.

HIATVLA.Piſcis.

1 Hiatulæ piſces oua ædunt, licet maris &
fœminæ nulla diſtinctio ſit in illis.4.de
Hiſt.cap.11.C.

2 Hiatula ambigitur,an ſit maris & fœminæ
diſtincta ſexu,quia omnes grauidæ capiũ-
tur.6.de Hiſt.c.13.A.

3 Hiatulæ carniuoræ ſunt.8.de Hiſt.c.1.F.

4 Hiatulæ euenit,ut cum minores piſces in
ſequitur, uenter procidat.8.de Hiſtoria.
cap.2.G.

5 Hiatula pelagia eſt , & non littoralis.8.de
Hiſtoria.c.13.A.

6 Hiatula an aluum habeat,habes.9.de Ge-
neratione.c.5.A.

HYEMS.

1 Hyeme cur magis affligimur morbis ex bi
li contractis,habes.6.Prob.Sect.1.

2 Hyemes quæ ſalubriores , quæue morbi-
dæ ſunt,habes.Prob.mľtis.Sect.1.

3 Hyems cur grauis ſequitur,ſi æſtas & au-
tũnus imbres auſtroſq; habuerunt, habes.
20.Prob.Sect.1.

4 Hyeme cur minus ægrotamus,ſed pericu-
loſius,habes.28.Prob.Sect.1.

5 Hyeme febres ardentes cur potiꝰ infeſtãt,
habes.29.Prob.Sect.1.

6 Hyeme cum currimus,cur magis frigemꝰ,
q̃ cum ſtamus,oſtenditur.12. Problemat.
Sect.8.

7 Hyems cur glacialis fit,ſi boream duxerit
auſter , oſtenditur.48.Prob.Sect.26.

8 Hyeme cur uenti proueniunt parte orien-
tali,oſtenditur.23.Prob.Sect.26.

9 Hyeme quæ animalia coeant , aut non,&
quæ proniora ad coitum ſint,habes in ſin
gulis animalium dictionibus.✳.

HINNVLARIA.Aquilæ ſpecies . Quæ-
re Aquila.17.

HINNVLVS.Cerui pullus.

1 Hinnuli coagulum laudatiſſimum eſt.3.
de Hiſt.c.21.A.

2 Hinnulus celeriter creſcit.6.de Hiſtoria.
cap.29.A.

3 Hinnulos uenatur aquila Pygargus.9.de
Hiſt.c.32.D. Quære Cerua.6.

HYPANIS. Fluuius Sarmatiæ . Quære
Ephemerum.

HYPATE . Chorda quædam in muſica.
Quære Cantare.

HIPERBOREI.Scythiæ populi . Quæ-
re Lupa.5.

HYPERINVS . Interpretat̃ effœtꝰ.a.ũ.
Quære Arbor.3.Gallina.11.

HYPOCHONDRION . Interpretatur
ſubchartilagineum.

Hypochondrion eſt ſuper umbilicum , &
denominatur a chartilagine quaſi ſubchar
tilagineum.1.de Hiſt.c.13.A.

HIPPEAE . Cancri quidam . Quære
Cancer.5.

HIPPELAPHVS . Id eſt equiceruus.
Quære Equiceruus.

HIPPENEMIA OVA.Id eſt ſubuenta-
nea . Quære Ouum . 7.19.20.21.22.
40.49.50.

HYPPERADION.Fera quædam.

Hypperadion fera nominata ab equo
capronas gerit.2.de Hiſt.c.2.E.

HIPPOMANES . Tam pro caruncula
illa,q̃ naſcentis pulli fronti adhæret, q̃ pro
humore, quem genitalibus equa emittit,
cum libidine incitatur.

1 Hippomanes adhæret naſcentibus pullis
equinis , aliud ab illo, qđ diſtillat ab ingui
ne equæ.6.de Hiſt.c.18.C.

2 Hippomanes uirus amatoriis ueneficiis
aptum emittunt equæ ex genitali , cum
equiunt,id eſt libidine ſtimulantur.6.de
Hiſt.cap.18.C.

3 Hippomanes expetũt mulierculæ ad uene
ficia.6.de Hiſt.c.22.D.

4 Hippomanes,qđ naſcentis pulli fronti ad
hæret,deuorat equa , ſtatim cum peperit.
Eſt autem hoc hippomanes magnitudine
minꝰ parua carica, ſpecie latiuſculum orbi
culatum nigrum,q; ſi quis hoc prærupto
odorẽ moueat,equa agnito eo odore, ex-
citatur,& furit.6.de Hiſt.c.22.D.

5 Hippomanes frontis pulli equa lambens
rodit. Quæ autem de hoc fabulãtur mu-
liercularum & profeſſorum carminis in
cantatorum figmenta,credenda non ſunt.
8.de Hiſt.c.24.B.

HIPPOPOTAMVS.Id eſt equꝰ fluuia
tilis.Quære Equus fluuiatilis.

HIPPOTHELA.Interpretatur equimul
gus,& eſt aſinus equam iniens , qui equã
ſuxit.

Hippothelæ qui ſint , & quomodo admit-
tantur ad iniendas equas,habes.6.de Hiſt.
cap.23.B.Quære Aſinus.19.

HYPPVRVS.Id eſt equiſelis . Quære
Equiſelis.

HIRCENA.Quære Capra.28.

HIRCESCERE.Quære Vitis.1.

HIRCIRE.Hirci uocem imitari.

Hircire dicũtur adoleſcẽtes, qñ uocem in
æqualem emittunt.5.de Gen.cap . 7.E.
Quære Vox.12.

HIRCVS.Quære Caper.

HIRCVS SPONGIA . Quære Spõ-
gia.4.

HIRVDO.Sanguiſuga.

Hirudo uolutationibus utitur progrediẽ-
do.de Communi.animal.greſſu.cap.1.D.

HIRVNDO.Piſcis.

Hirundines marinæ ſublimes uolant , &
nequaq̃ mare attingunt.4.de Hiſt.c.9.B.

HIRVNDO.Auis.

1 Hirundo fel habet inteſtino iunctum.2.
de Hiſt.c.15.C.

2 Hirundinũ pullis ſi oculi lacerati fuerint,
alios ſubnaſci, ferunt.2.de Hiſt.c.17.F.&
6.de Hiſt.c.5.A.&.4.de Gen.c.6.B.

3 Hirundo parit omnium auium prima,
ſed eius primi partus intereunt hyberno
frigore,poſteriorem uero partum educat,
& ducit ad [illegible]hem.5.de Hiſt.c.13.A.

4 Hirundines ex luto nidos conficiunt.6.
de Hiſt.c.1.B.

5 Hirundines bis anno nidificant.6.de Hiſt.
cap.5.A.

6 Hirundo carne ueſcitur.8.de Hiſt.c.3.A.

7 Hirundines diſcedunt a nobis hyeme.8.
de Hiſt.c.12.B.

8 Hirundo humanam quandam intelligen-
tiam refert & rationem in conſtruendo ni
do. Confingit eñ implicito luto feſtucis
ad normã lutariæ paleationis , & ſi qñ luti
inopia eſt,ſeipſam madefactam uolutat in
puluere omnibꝰ pennis.Stragulum ſibi fa
cit more hominum,duriora primum ſub
ſiciens,& modice totum conſternens pro
ſui corporis magnitudine & prole educan
da.Aequitate mira laborat,tam mas q̃ fœ-
mina,impartit enim ſingulis pullis cibum,
obſeruans ne bis aliquis accipiat . Excre-
menta pullorum parentes eiiciunt , poſt
adultiores circumagi & egerere docent.
9.de Hiſt.c.7.A.

9 Hirundo iniuriam maxime infert apibus.
9.de Hiſt.c.40.I.

10 Hirundo cæcos parit pullos.4.de Gene-
ratione.c.6.B.✳.

HISPANIA . Europæ regio . Quære
Galli.✳.

HISTRIO.Fabularum actor.

Hiſtriones magna ex parte improbis mo-
ribus eſſe conſueuerunt.9. Prob.Sect.30.
Quære Dionyſiaci.

HYSTRIX. Spiculis pro pilis armatum
animal.

1 Hyſtricum aculei ſpiculati genus quod-
dam pilorum eſt.1.de Hiſt.c.6.A.

2 Hyſtrix latet,fert uterum totidem diebus
quot urſa,& reliqua perinde ut urſa facit.
6.de.Hiſt.c.30.A.

3 Hyſtrices hyeme conduntur.9.de Hiſto-
ria.cap.17.A.

4 Hyſtrix uillos iaculat̃.9.de Hiſt.c.39.C.

HOLVS.

1 Holera ſi rigentur , non tantum profici-
unt,quantum imbri.8.de Hiſt.cap.19.A.
Quære Arundo.

2 Holera ocyus excauleſcunt , ſi ſemine ue-
tuſtiore proueniant , & cur fiat , habes.7.
Prob.Sect.20.

HOMERVS.Poeta clariſſimus.

Homerus uenæ maioris meminit. 3 . de
Hiſt.c.3.D . Quære Aqua.23.Aquila.18.
Bellerophon.Canis.35.Caput.15.Chalcis.
Cælum.5.Eliſii campi . Equus.86.Odyſ-
ſea .Scamander.Sus.23.Xanthus.✳.

HOMO.

1 Homo licet ciuile animal ſit, anceps tamẽ
eſt , & ſocietatis & ſolitudinis.1.de Hiſto-
ria.cap.1.F.

2 Homines feri reperiuntur, ſicut & placidi.
1.de Hiſt.c.1.H.&.44.Prob.Sect.10.

3 Homo animal perfectum generat . 1.de
Hiſt.c.5.A.&.1.de Generatione.c.9.A.&.
2.cap.1.C.D.E.

4 Homo ſolus e cunctis animalibus habet
uim cogitandi & reminiſcendi . 1. de
Hiſt.cap.1.I.

5 Homo quaternis motibus mouetur , ſcili-
cet binis pedibus & binis manibus.1.de
Hiſt.c.5.C.

6 Homo maxime nobis notum animal ne-
ceſſario eſt.1.de Hiſt.c.6.B.

7 Homo ſolus potiſſimum animalium nu-
meroſa oculorum uarietate notatur, cum
cæteris ſingulis in ſuo genere ſit color
idem.1.de Hiſt.c.10.A.&.5.de Generati-
one.cap.1.D.E.

8 Homo ſic habet ſuas partes diſpoſitas,ut
in eo ſit ſuperius & inferius,prius & poſte-
rius, dextrũ & ſiniſtrum.1.de Hiſt.c.15.A.

9 Homo inter cuncta animalia maxime ha
bet partes ſuperiores & inferiores ratione
locorum animalium.Nam homini partes

ad ſitum orbis uniuerſi ſuperiorem & inferiorem diſpoſitæ ſunt,itidem priores & poſteriores,dextræ & ſiniſtræ, cum tamen reliquorum animalium genus hmoi reſpectu careat, uel confuſius ita conſtet. 1.de Hiſt.cap.15.B.

10 Homines mobiles arguit frons parua.1.de Hiſt.cap.8.A.

11 Hominis guſtus & tactus.Quære Guſtus. Tactus.

12 Hominis partes interiores incertæ ſunt atq; incognitæ.1.de Hiſt.c.16.A.

13 Hominis cerebrum & cerebellum.Quære Cerebrum.Cerebellum.

14 Hominis omentum. Quære Omentum.

15 Hominis uentriculus.Quære Ventriculꝰ.

16 Hominis cor.Quære Cor.

17 Hominis uenæ.Quære Vena.

18 Hominis iecur.Quære Iecur.

19 Hominis lien.Quære Lien.

20 Hominis ſingula membra tam interiora q̃ exteriora,& eorum partes , ſitus,& ordo, ponuntur.1.de Hiſt.c.7.uſq; in finẽ libri.

21 Homo ſolus ambidexter, hoc eſt dexter utraq; manu naſcitur.2.de Hiſt.c.1.B.

22 Hominis mãmæ.Quære Mamma.

23 Homo flectit crura econtrario q̃ alia animalia,excepto elephanto.2.de Hiſt.c.1.B.

24 Homo quomodo flectat brachia. Quære Brachium.

25 Hominis partes anteriores reſpondent ſupinis quadrupedum,& poſteriores pronis. 2.de Hiſt.c.1.D.

26 Homo pauciſſimis & exiguis integitur pilis,niſi capite,qua quidem parte hirſutiſſimus eſt.2.de Hiſt.c.1.D.

27 Homo anteriora piloſiora habet q̃ poſteriora,cuius contrariũ eſt in quadrupedibꝰ 2.de Hiſt.c.1.D.

28 Homo nullam corporis partẽ tam carnoſam habet, q̃ nates femora & tibias. Nã ſuræ non niſi copia carnis implentur parte poſteriore.2.de Hiſt.c.1.F.

29 Homo inter cuncta animãtia, quæ pedes habent, habet illos carnoſos.2.de Hiſt. c.1.F.Quære Pes.

30 Homo non habet talum.2.de Hiſtoria. cap.1.G.

31 Homo binas mammas habet,& binas papillas in pectore.2.de Hiſt.c.1.H.

32 Homo genitale foris habet.2.de Hiſtoria. cap.1.I.

33 Homo cum ad iuſta incrementa peruenerit,partem inferiorem habet maiorem q̃ ſuperiorem. Partem uero ſuperiorem uoco,quæ eſt a capite uſq; ad exitum excrementorum.2.de Hiſt.c.2.L.

34 Homo priuſq̃ adultus ſit,partes ſuperiores longiores habet,inferiores uero breuiores. Quando uero adultus iam eſt,fit econtrario.2.de Hiſt.c.1.L.

35 Homo ſolus incedit aliqua parte,dum puer eſt,qua non incedit,dum adultæ etatis eſt.2.de Hiſt.c.1.M.

36 Homini dentes primores mutantur,maxillares uero non mutantur.2.de Hiſtoria. cap.1.N.

37 Homo caninos etiam dentes mutat.2.de Hiſt.cap.2.A.

38 Homo inter cuncta animantia cor habet læuæ parti commiſſum.2.de Hiſt.c.17.A.

39 Hominis cutis proportione magnitudinis tenuiſſima eſt.3.de Hiſt.cap.11.A.

40 Hominis ſanguis tenuiſſimus eſt & mundiſſimus.3.de Hiſt.c.19.B.

41 Homo plus ſeminis emittit proportione corporis.3.de Hiſt.c.22.A.&.7.de Hiſt. cap.2.B.&.70.Prob.Sect.4.

42 Hominis tantum eſt loqui inter cuncta animantia.4.de Hiſt.cap.9.D.

43 Homines q̃q̃ uocem reddãt eãdem,locutione tamẽ uaria utũtur.4.de Hiſt.c.9.D.

44 Homo quinq; ſenſus habet , niſi læſus & imperfectus ſit.4.de Hiſt.c.8.A.

45 Homo maxime ſomniat inter omniã animalia.4.de Hiſt.c.10.C.

46 Homines quidam inuenti ſunt, qui nunq̃ ſomniẽt.4.de Hiſt.c.10.C.

47 Homo, qui nunq̃ ſomniauit, ſi proceſſu ætatis ſomniet, accidit, ut mutetur habitu ſui corporis, aut in mortem, aut in morbum.4.de Hiſt.c.10.C.

48 Homini temporibus omnibus oportunus eſt coitus, licet magis ſtimulentur, mas hyeme, fœmina æſtate.5.de Hiſt.c.8.B. &.46.Prob.Sect.10.

49 Hominis ſemen, qđ primo excernitur,infœcundum eſt,aut ſi generat,imbecilliora & pauciora generat.5.de Hiſt.c.14.A.

50 Hominis uox mutatur,dum coitus tempꝰ inſtat,quod ſigno id depræhenditur.5.de Hiſt.c.14.A.

51 Hominis urina minus craſſa eſt q̃ quadrupedum.6.de Hiſt.c.18.E.

52 Homo ſalacior eſt equo, quũ equus ſit inter animantes omnes ſalaciſſimus.6. de. Hiſt.cap.22.A.

53 Homo maſculus prius abſoluit in utero, q̃ fœmina.6.de Hiſt.c.22.A.

54 Homo mas ſemẽ genitale incipit ferre,anno quartodecimo peracto,ſimul etiam incipit pubeſcere eo tempore, ut ſtirpes ſemen laturæ incipiunt florere , ſicut dixit Alcmæon Crotoniata.7.de Hiſt.c.1.A.

55 Homini mari uox mutatur, qñ incipit ſemen genitale ferre, ita ut nec acuta ſit, neq; æquabilis,qđ caprire dicitur, idemq; potiſſimum accidit iis,qui uenereani rem incipiunt agere.Si uero abſtineãt, & curã adhibeant,longo tempore ſeruari poterit ſine magna mutatione.7.de Hiſt.c.1.A.

56 Hominis mammæ extuberant,cũ genitale ſemen ferre incipit,& membrum genitale non ſolum magnitudine, ſed etiam ſpecie proficit.Vnde cum ſemen emittunt, non ſolum uoluptate ſed etiam dolore afficiuntur,& mares propenſiores eodem efficiuntur, ſiue altera parte ſiue utraq; minꝰ cauerint.7.de Hiſt.c.1.B.

57 Homo ſemen incipit ferre circa annum quartumdecimum,ſed uim generandi recipit anno uigeſimo primo.5.de Hiſtoria. cap.14.A.

58 Homo in utroq; ſexu libidinoſior euadit,ſi ſtatim ab adoleſcentia ueneri aſſueſcat. 7.de Hiſt.c.1.B.

59 Homines in utroq; ſexu cum coire cœperint,alii redduntur imbecilli, & morbis obnoxii,alii ſalubriores, & qđ quẽadmodũ, & quibus eueniat, habes.7.de Hiſtoria. cap.1.C.

60 Homines illi celerius ſeneſcunt,qui ſalaces ſunt.7.de Hiſt.c.1.D.

61 Homines mares generant plurimum ad ſexageſimũ annum,quẽ ſi exceſſerint, ad ſeptuageſimũ uſq; procedunt.7.de Hiſt. cap.8.A.

62 Homo quomodo geſtetur in utero, habes.7.de Hiſt.c.8.A.

63 Homines quidam in utroq; ſexu prodeunt ab ipſa natiuitate impubes & infœcũdi.7.de Hiſt.c.1.C.

64 Homines quidam coniuncti non generãt aliquando,ſi autem ſeparentur, generant. 7.de Hiſt.c.6.A.&.4.de Gen.c.2.B.

65 Hominis comparatione ſumuntur quædam differentiæ animalium.8.de Hiſtoria. cap.1.A.

66 Hominibus cum proſpere annus cedit, etiam piſcibus talis eſt.8.de Hiſt.c.19.A.

67 Homine excepto,uel prius homine, omnia morſa a carne rabido rabiunt,& intereunt.8.de Hiſt.c.22.A.

68 Hominis ſaliua pluribus uenenatorum morſibus medetur.8.de Hiſt.c.29.A.

69 Homo natura perfectiſſima eſt, & propterea mores & habitus conſpectiores in eo continentur.9.de.Hiſt.c.1.B.

70 Hominis rationem quæ animalia referant, & repræſentẽt in ſuis operationibus, habes.9.de Hiſt.c.7.per totum.

71 Homines longiorum crurum ſunt fluentioris alui , pectus uero latius habentes propenſiores ſunt ad uomitum.9.de Hiſt. cap.50.B.

72 Homo rectiſſimus incedit inter cuncta animalia,quia caloris & ſanguinis plus habet.2.de Partibꝰ.c.7.E.&.3.de Partibus cap.6.B.

73 Homo unus eſt particeps diuinitatis ex omnibus animalibus nobis cognitis.2.de Part.c.10.A.

74 Homo partem ſuperiorem corporis ad uniuerſi ſupremum erectam habet, ſolus enim animalium homo erectus incedit.2. de Part.c.10.A.&.4.de Part.c.10.B.

75 Hominis caput carne prope exutum eſt, & macilentum, non quia melius ſentiat, ſed quia cerebrum poſſit refrigerare melius,alioqui ſi cerebrum eſſet multa carne obſitum, teperet,& non refrigeraret.2.de Part.c.10.B.

76 Homo utraq; palpebra cilium habet.2.de Part.c.14.A.

77 Homo maxime cõniuet inter omnia, quæ palpebras,aut palpebris proportionale habẽt.2.de Part.c.13.A.

78 Homo plus pilorum habet parte priori q̃ poſteriori, qa parti nobiliori, quæ eſt anterior,natura illud indumentum accepit.2. de Part.c.14.A.&.52.Prob.Sect.10.

79 Hominis tactus excellentiſſimus eſt.2.de Part.c.16.D.

80 Homo linguam habet abſolutiſſimam & molliſſimam & latam,& ad ſapores percipiendos, & ad literas exprimendas.Vnde qui non habẽt abſolutam linguam , blæſi & balbi ſunt,quod uitium literarum enũciandarum eſt.2.de Part.c.17.A.

81 Hominis caput maxime omnium animalium piloſum eſt,quia eius cerebri magnitudo maximam tutelam recipit, & cum magnum ſit cerebrum , & copiam humoris & caloris habeat,copioſum pilorum ortum producit. Itaq; & ad neceſſitatem & ad tutelam tanta pilorum multitudo data eſt.2.de Part.c.14.B.&.16.Prob.Sect.10.

82 Homo dentes habet probe factos,anteriores acutos,ut ſecẽt,maxillares latos,ut molant, & caninos medios inter hos partim acutos partim latos,cum medii ſint, & extremorum naturam participent. Sed cũ ad alios uſus homo dentes ſortitus ſit,tũ uel præcipue gratia locutionis.3.de Part.

cap.1.A.
83 Hominis facies græce πρόσωπον nomē accepiſſe uidetur a re ipſa, ꝙ enim homo unus animalium erectus eſt, ſolus proſpicit ante uerſus, uocemq; ante uerſus emittit. Eſt autem facies hominis inter caput & collum.3.de Part.c.1.D.
84 Homini uni, prope dixerim, omnium animalium cor palpitat, quia homo ſolus futuri ſpectatione mouetur.3.de Partibus. cap.5.B.
85 Hominis cor inter cætera animalia paulo uergit ad læuam, ut frigiditatem ſiniſtræ partis temperet, omnium enim animalium maxime refrigeratam habet homo partem ſiniſtram.3.de Part.c.4.D.
86 Hominis renes ſimiles ſunt bubulis, quippe qui tanq̃ compoſiti ſunt ex multis renibus. Vnde renum morbus difficile curatꝰ in hominibus, etiam ſi nuper ægrotare cœperint, quaſi multis renibus laborent, difficilius remedium adhibeatur. 3. de Part.cap.9.A.
87 Hominis renes ſi admodum pingues fuerint, dolores lætales afferunt.3.de Partibus.cap.9.D.
88 Homo ſolus omnium animalium cur rideat, habes.3.de Part.c.10.B.
89 Homo prolixum habet lienem.3.de Part. cap.12.B.
90 Hominem eſſe prudentiſſimum, dixit Anaxagoras, quia manus habeat, qđ cōtra dici oportuit, manus ſcilicet illum habere, quia prudentiſſimus eſt.4.de Part.c.10. D.&.2.de Gen.c.4.I.CC.
91 Hominem, qui dicunt, omnium animaliū deterrime conſtare, quia nudus & inermis creatus ſit, non recte dicunt, cū alta animalia naturalia arma aut ueſtem mutare non poſſint, homo uero auxilia poſſit habere multa, & ſubinde illa mutare, cum uelit.4.de Part.c.10.E.
92 Homini mammæ in pectore ſunt, quia & loci laxitas permittit, & carnoſa pars eſt, quia cordis ſedes operienda eſt. Fœminis ultra hoc etiam, ut alimentum ſuis paruulis recondant. Datæ autem ſunt homini māme binæ.4.de Part.c.10.G.
93 Hominum pedes. Quære Pes.
94 Homini datæ ſunt ungues ad operimētū & tutelam extremitatum digitorum.4. de Part.c.10.G.
95 Homo cauda caret, nates habet, crura etiam carnulenta ad ſuſtinendam corporis molem duobus tantum pedibus.4.de Part.c.10.M.
96 Hominis brachia in oppoſitam partem flectuntur q̃ crura brutorum.4.de Partibus. cap.1.G.
97 Homo erecto corpore non facile durat ſtādo, ſed ſedile deſiderat, qđ præſtāt nates. In quas alimentum, quod caudam in aliis efficit, abſumitur, & carnoſæ cum ſint, molle ſedile præſtant, & ſua corpulentia ſatis operiunt.4.de Part.c.10.M.N.
98 Hominis partes exteriores explicantur, & in quo differant a partibus exterioribus aliorum animalium uiuiparorum, oſtenditur.4.de Part.c.10.O.
99 Hominibus quibuſdam aluus ſoluitur metu.4.de Part.c.5.C.
100 Hominis pedes maximi ſunt proportione corporis, quia cum erectus incedat, opus fuit pedibus latis & longis ad fulciendam molē totius corporis. Digiti uero breues dati ſunt pedibus, quia non illis capere debet, aut premere, ſed inſiſtere. Vnde multi fidi & breues digiti ſunt.4.de Partibus. cap.10.O.
101 Homines carnulenti & pingues minus ſeminis emittunt, & minus coitum appetūt. 1.de Gen.c.18.Q. Quære Caper.2. Epitrageæ. Vitis.1.
102 Homo ſemen emittit, retento ſpū.1.de Gen.c.3.A.&.4.B.
103 Homo foris habet teſtes dependētes.1.de Gen.c.6.A.
104 Homo calidus eſt & humidus.1.de Gen. cap.20.C.
105 Homo differt ab homine in ſemine habēdo.1.de Gen.c.18.Q.
106 Homo ungues minimos habet proportione corporis.2.de Gen.c.4.AA.
107 Homo corpore depilatiore eſt inter cuncta animalia & in obſepto & nudo, & minimis unguibus, quia minimum habet excrementorum, ex quibus iſta fiunt.2.de Gen.c.4.CC.
108 Homo ſine dentibus naſcitur, niſi quid interceſſerit præter naturam.2.de Generatione.cap.4.CC.
109 Homo ſemen emittit ſine coitu.2.de Generatione.c.1.H.
110 Homo perfœcundum animal eſt.4.de Gen.cap.5.A.
111 Homo mas plurimum ſeminis emittit proportione corporis.4.de Generatione. cap.8.C.&.1.c.20.C.
112 Homo cutem tenuiſſimam habet.5.de Gen.cap.2.C.
113 Homines ſuis ætatibꝰ hyemem æſtatemq; agunt.5.de Gen.c.3.H.

114 in Hominum generatione minus monſtra fiunt, quia ſingulos fere ſemper pariunt, in Aegypto tamē frequētius cōtingūt, quia Aegyptiæ mulieres plures ſimul pariūt.4. de Gen.c.4.B.
115 Homines piloſi libidinoſiores ſunt, nam pili excrementorum ſuperabundantiā ſignificant. Et cum ſemen excrementum ſit, ſeminis copioſiores ſunt piloſi, q̃ læues.4.de Gene.cap.5. C.&.26.Problemat.Sect.10.
116 in Hominibus magis oblæſi naſcuntur mares q̃ fœminæ, quia cum mares calidiores ſint q̃ fœminæ, magis mouentur in utero, & ſuo motu facile læduntur propter teneritudinem. Secus eſt in aliis animalibus.4. de Gen.cap.6.B.C.
117 Homo quinto anno ſuæ ætatis dimidiam altitudinem accipit.1.de Generatione. cap.18.O.
118 Homo in caput naſcitur, quia maior & grauior pars eſt ab umbilico ſuperior q̃ inferior, itaq; uelut in ſtatera poſiti eo uergunt, quo trahuntur pondere.4.de Gen. cap.9.per totum.
119 Homo plus uiuit q̃ cætera animalia, excepto elephanto, qđ quidem uſu adhuc fide digno nouerimus.4.de Generatione. cap.10.A.
120 Hominis pili diſcrepant & inter ſe per ætates & cum cæteris animalibus, quæ hñt pilos.5.de Gen.c.3.A.
121 Homo piloſior redditur, quo prouectior ætate eſt, & parte priore calueſcit.5.de Gen.cap.3.A.
122 Homo caneſcit primo temporibus, nunq̃ tamen calueſcit occipite & temporibus.5. de Gen.cap.3.A.
123 Homo omnium maxime caneſcit in ſenectute.5.de Gen.c.1.A.
124 Hominum oculi uarii ſunt, nam alii cæſii, alii nigri, alii flaui, alii aliorum colorum.5. de Gen.c.1.D.E.
125 Homo & ſi non procul ſentiat, exactiſſime tamen omnium animalium ſentit, quia ſenſoria ſyncæra & minime terrena obtinet, cutem etiam tenuiſſimam præ cæteris animalibus.5.de Gen.c.2.B.
126 Hominis capilli capitis craſſiſſimi ſunt, quia cutis craſſiſſima eſt, & humoris multum continet.5.de Gen.cap.3.A.
127 Hominis capilli capitis lōgiſſimi ſunt, quia cerebrum humidum & frigidum multam copiam ſuppeditat humoris.5.de Generatione.cap.3.C.
128 Homines qui frigidas incolunt regiones molli & ſimplici pilo ſunt.5.de Generatione.cap.3.C.D.
129 Homines omnium animalium maxime aperte calui fiunt.5.de Generatione. cap.3.E.
130 Homo cur ſolus calueſcat, habes.5.de Generatione.c.3.F.G.
131 Homo cur caneſcat, explicatur.5.de Gen. cap.4.per totum.
132 Hominis pili non oriuntur coloris talis, qualis cutis eſt, quia cum tenuiſſima ſit hominis cutis & imbecilla, non poteſt colorem pilorum mutare. Aliorum uero animalium pili concolores ſunt cuti, quia eorum cutis craſſa eſt & dura.5.de Generatione.cap.5.B.
133 Homo nullus calueſcit ante coitum.5.de Gen.c.3.A.
134 Homini potiſſimum uocis facultatem tribuit natura, quia ſolus oratione utitur, & uox materia orationis eſt.5.de Generatione.cap.7.A.
135 Homo bipes eſt, quia ſumma pars a priore diſtrahit.de Communi animalium greſſ. cap.1.A.G.
136 Homo ſecundum naturam celſus & erectus eſt.de Communi animalium greſſ. cap.1.H.
137 Homo quomodo omnia ſua membra flectat, habes.de Communi animalium greſſ. cap.4.D.
138 Homo cum ſit erectus, firmiſſima & maxima crura habet.de Communi animaliū greſſ.cap.3.G.
139 Hominis potior eſt dextra, ſiniſtra uero hominis agilior & diſtrictior eſt q̃ cæterorum animalium. de Communi animalium.greſſ.cap.1.H.
140 Hominis brachia cauantur, & poplites incuruantur.de Communi animaliū greſſ. cap.4.A.
141 Homo genua contrahit in ambitum, & brachia in cauum.de Communi animalium greſſ.cap.1.A.
142 Homo incedere non poteſt, niſi humerorum motus adiuuet. de Communi animalium greſſ.cap.3.D.
143 Homines proceri nimium incedunt cernui & obſtipi & dextro humero in priorem partem uergente, ſiniſtra coxa in poſteriorem magis inclinat, & medium tum cauatur, tum incuruatur. de Cōm. animal.greſſ.c.2.D.
144 Homo cur ſolus cum coire incipit, pubeſcit, habes.4.Prob.Sect.4.
145 Homo maxime omnium animalium cur langueſcit, & diſſoluitur, poſtq̃ cōcubuit,

habes.6.&.22.Prob.Sect.4.
146 Homini cur potiſſimũ infirmantur oculi, cum concubuit, oſtenditur.33.Problemat. Sectio.4.
147 Homines pleni admodum cur frigent, habes.5.Prob.Sect.8.
148 Homini tantum cur ſanguis e naribus defluit,habes.2.Prob.Sect.10.
149 Hominis proles cur minus ſimilis parentibus generatur, q̃ aliorum animalium proles,habes.12.Prob.Sect.10.
150 Homines alibi magna ex parte cur oculis cæſiis ſunt,habes.13.Prob.Sect.10.
151 Homines cur uaria ſtatura proueniant, oſtenditur.14.Prob.Sect.10.
152 Homini ſæpius accidit profuſio ſeminis in ſomno, quia reſupinus poteſt iacere inter omnia animalia, aliis autem raro, aut nunq̃ accidit.18.Prob.Sect.10.
153 Homo omnium animalium cur maxime ſternutare ſolet, oſtenditur. 20.&.33.&.53.Problemat.Sectio.10. Quære Sternutamentũ.
154 Hominibus expilatis cur durior pilus ſub naſcitur,habes.23.Prob.Sect.10.
155 Hominum pili cur quo prolixiores ſunt, eo ſunt duriores, oſtenditur.25.Problemat.Sect.10.
156 Homini nulla iuba data eſt,quia barba illi data eſt.27.Prob.Sect.10.
157 Homini cur nequeunt ſe pili premere e cicatricibus,habes.29.Prob.Sect.10.
158 Homines gemelli cur ſeruari non poſſunt, ſi utriuſq; ſexus ſint, habes.30. Problemat.Sect.10.
159 Homo maxime omnium animalium cur claudus exire ſolet, habes.40.Problemat. Sectio.10.
160 Homo ſolus omnium animalium cur calculoſꝰ fieri poteſt,habes.32.Prob.Sect.10.
161 Hominis umbilicus cur amplior eſt q̃ aliorum animalium, habes.4.Problemat. Sect.10.
162 Homines dentibus rarioribus cur magna ex parte breuioris uitæ ſunt, oſtenditur. 47.Prob.Sect.10.
163 Homini oculi maxime omnium cur deprauantur, oſtenditur.48.Prob.Sect.10.
164 Homo omnium animantium maxime cur fumo afficitur,habes.50.Prob.Sect.10.
165 Homo cur humidum capit cibum ſæpius q̃ ſiccum, alia uero animalia econtrario, habes.15.Prob.Sect.10.
166 Homo cur plus excremẽti humidi egerit q̃ ſicci,habes.58.Prob.Sect.10.
167 Homines fortiores cur corpore duriore conſtãt,habes.59.Problemat.Sect.10.
168 Homo cur unus animalium caneſcit,habes.62.Prob.Sect.10. Quære Equus.
169 Homines quibus pars inferior ab umbilico eſt maior q̃ ab umbilico ad pectus,cur breuioris uitæ eſſe ſolent, habes.53.Prob. Sectio.10.
170 Homo cum euigilarit,cur grauiorem uocem emittit, oſtenditur.11. Problemat. Sectio.11.
171 Hominis uox cur grauior eſt hyberno tẽpore q̃ alio,habes.17.Prob.Sect.11.
172 Homo cur ex potu aut uomitu uocem emittit grauiorem, habes.18.Problemat. Sectio.11.
173 Hominum timentium cur uox acuta eſt, trepidantium uero grauis,habes.31.Prob. Sectio.11.
174 Hominum timentium uox & trepidantium cur obtremiſcit,habes.31. Problemat. Sectio.11.
175 Homines lingua hæſitantes cur loqui non poſſunt ſubmiſſa uoce,oſtẽditur.35.Prob. Sect.11.
176 Homo cum ualidior eſt,cur non acutam uocem emittit,cum cætera animalia ualida uocem acutam emittant, habes.40. Prob.Sect.11.
177 Homo ſolus cur lingua hæſitante oritur, habes.55.&.57.Prob.Sect.11.
178 Homo ſobrius cur hyberno tempore acutius uocem emittit,æſtiuo uinolentus grauius,habes.56.Prob.Sect.11.
179 Homini uox cur ſerius perficitur,oſtenditur.58.Prob.Sect.11.
180 Hominum uox cur multiplex eſt, alia tamen animalia, quæ ſunt eiuſdem ſpeciei, eandem uocem emittunt, oſtenditur.50. &.60.Prob.Sect.11.
181 Homines,qui uirus redolent hirci,cur fœdius olent,ſi ſe odoriſice unguentauerint, oſtenditur.4.Prob.Sect.13.
182 Hominum incuruorum & gibborum halitus cur grauior & fœdior eſt, habes.10. Prob.Sect.13.
183 Homines,qui regiones nimis calidas aut nimium frigidas incolunt, cur efferis moribus & aſpectibus ſunt, habes.10.Problemat.Sect.14.
184 Homines,qui calidas regiones incolunt, cur ſapientiores ſunt, q̃ qui frigidas, habes.15.Prob.Sect.14.
185 Homines uaſti corporis cur maiores tunc eſſe uidẽtur,cum appoſiti modicis aſpiciuntur, habes.1.Prob.Sect.17.
186 Homo cur omniũ animantiũ eruditiſſimꝰ

ſit, accidit tñ,ut ſit iniuſtiſſimus, habes.7. Prob.Sect.29.
187 Homines dixit Alcmæon, ideo perire,ꝙ ſuum principium fini coniungere nequeant.3.Prob.Sect.13.
188 Homo cur prudentiſſimus eſt omnium animantium, oſtenditur.2.Problemat. Sectio.30.
189 Homini cur potius credendum eſt, q̃ cuiq; ex cæteris animalibus, oſtenditur.4. Prob.Sect.30.
190 Homo ſolus,ut Plato dixit,cur numerare ſcit,& ſolus deos ueneratur, & ſolus maxime imitandi uim obtinet, oſtenditur. 5.Prob.Sect.30.
191 Homines qui excellentes fuerunt in diſciplinis,aut artibus mechanicis,aut in adminiſtranda republica, melancholicos fuiſſe, conſtat.1.Prob.Sect.30.
192 Homo maxime cur cum aliud intelligat, aliud tamen facit, habes.11.Problemat. Sect.30.
193 Homini aut ſoli omnium animalium aut certe maxime omnium cur oculi deprauãtur limitate,habes.27.Prob.Sect.31.
194 Hominis pulmo. Quære Pulmo.
195 Homines illi longiſſimæ uitæ ſunt,qui lineam ſuæ palmæ per totam latitudinem dictam habent.10.Prob.Sect.34.
196 Hominis ſingulas partes, & membra,& officia. Quære in ſuis quæq; dictionibus. Quære Gallinago.✳.Naſci.3.

HONOR.
Honoris iniuria cur minoris æſtimatur q̃ pecuniæ,habes.1.Prob.Sect.29.✳.

HOPLOSMIVS IVPPITER.Quære Caput.15.

HOSPES.Quære Aquila.18.Athenæ.✳

HVBERA.Quære Mamma.

HVMERARIVS NERVVS. Quære Neruus.3.

HVMERVS.
1 Humeri quomodo flectantur omnibus, habes.2.de Hiſt.cap.1.D.
2 Humeri quieſcunt, dum lacerti mouentur. de Communi animalium motu. cap.1.B.C.

HVMIDVM.HVMOR.
1 Humidum & humidius quid ſit,& ꝙ multipliciter dicatur, habes.2.de Partibus. cap.3.per totum.
2 Humidum uitalius eſt q̃ ſiccũ.3.de Gen. cap.11.A.✳.
3 Humorem habent omnia animalia, quo ſi per uim aut per naturam ipſam priuentur, in perniciẽ agatur animal,neceſſe eſt.1. de Hiſt.cap.4.A.
4 Humor omnis concretus ſiccus eſt per accidẽs,potentia tamen humidus eſt.1.de Part.c.3.A.
5 Humor uiuificus eſt.2. de Gen.c.1.E.
6 Humor nullus eſt ſine calore.5.de Generatione.c.3.E.
7 Humor contentus in dolio,ſi in utres indatur,non ſolum cum utribus poteſt recipi in eodem dolio,ſed etiam locum relinquit,quo plus humoris capiatur.8.Prob. Sect.25.✳.

I

IBIS.Auis
1 Ibides in Aegypto duplici gñe diſtinguũtur.Candidæ aliæ ſũt, aliæ nigræ. Candidæ apud Peluſium tantũ non ſunt,cum in tota reliqua Aegypto habeantur,contra nigræ tãtum apud Peluſiũ, cum in cætera Aegypto ſint nullæ.9.de Hiſt.c.27.per totum.
2 Ibidem ore coire, falſum eſt.3.de Generatione.cap.6.A.

ICHNEVMON.Animal.
1 Ichneumones tot numero pariunt, ſicut canes,ueſcunturq; illis, quibus canes.6.de Hiſt.c.35.A.
2 Ichneumones uiuunt annos ſex.6.de Hiſt. cap.35.A.
3 Ichneumon diſſidet cum phalance, quia phalances uenatur. 9. de Hiſtoria. cap.1.C.
4 Ichneumon Aegypti ubi aſpidem anguẽ hoſtem ſuum aſpexerit,non prius egreditur,q̃ ſocios uocet,& limo obducto cõtra ictus morſuſq; ſeſe loricet. Modus autem armandi eſt,ut prius madefaciat corpus, & in terram ſe uolutet. 9. de Hiſtoria. cap.6.A.

ICHNEVMONES.Apes.
Ichneumones apes occidunt Phalangia,& intra parietinas illa deferunt, atq; ex iis incubando ſuum procreant genus.5.de Hiſtoria.c.20.A.

ICTIS.Viuerra.Quære Viuerra.

IDA.Mons Phrygiæ.Quære Purpura.6.

IECVR.
1 Iecur ſupra ſeptum poſitum eſt a dextro latere.1.de Hiſt.c.18.A.

2 Iecur prodigioſe aliquando permutat locum cum liene.1.de Hiſtoria.capit.18.A.
3 Iecur magna ex parte maximoq; animalium numero felle caret, uerum in nõnullis id habere ſibi annexum uidetur.1.de Hiſt.c.18.A.
4 Iecur hominis rotundum eſt, ac ſimile bubulo.1.de Hiſt.c.18.A.
5 Iecur uenæ maiori annexum eſt nulla ex parte aortam attingens. Vena enim, quæ a maiore proficiſcitur, iecur tranſigit, qua parte appellatæ portæ iecoris habentur.1. de Hiſt.c.18.A.
6 Iecur eſt in omnibus ſanguinem habentibus.2.de Hiſt.c.15.A
7 Iecur quibuſdam piſcium ſi non fiſſum eſt, totum dextro latere continetur, ſi uero fiſſum eſt, maior pars applicata eſt dextro, minor ſiniſtro. Lepores uero quidam adeo diuiſum habent, ut credant bina habere iecora.2.de Hiſt.c.17.A.
8 Iecur in dextra parte locatum eſt e regione lienis. Si uero aliquod animal econtrario habet, prodigioſe id eueniſſe, putandũ eſt.2.de Hiſtoria.cap.17.B.&.3.de Part. cap.9.B.
9 Iecur elephantis bubulo quadruplo maior eſt.2.de Hiſt.c.17.D.
10 Iecur omnibus ſanguine præditis ineſt, ſed nemo dicet, id eſſe principium ſanguinis aut corporis totius, ſed intra ſe non cõtinet ſanguinem, niſi in uenis.3.de Part. cap.4.D.
11 Iecur multis uitiis corruptum ſæpe cernitur.3.de Part.c.4.G.
12 Iecur bipartitum eſt aperte, & altera pars ad dextram, altera uero ad ſiniſtram ſitũ tenere expetit.3.de Part.c.7.B.
13 Iecur & cor neceſſaria ſunt omnibus animalibus ſanguineis. Iecur inquam ad concoquendos cibos, cor ad conſeruandum caloris originem.3. de Partibus. capit. 7.C.
14 Iecur non omnibus ſimile eſt.3.de Part. cap.12.A.
15 Iecur ad temperiem & ſanitatem multum confert, & ſanguinis refertiſſimum eſt.3. de Part.c.12.A.
16 Iecore omnino carens nullum animal uiſum eſt.4.de Generatione.c.4.E. Quære Fel.

IEIVNIVM. Inteſtinũ inter ſuperiorem & inferiorem uentrem.
Ieiunium pars eſt media inter uentrem & locum, quo excrementa continentur.3. de Part.c.14.F.✳.

IEIVNVS.
Ieiuni cur coeunt celerius, oſtenditur.10. Prob.Sect.4.

IGNARIA.Auis.
Ignaria pugnat cum turture, quia eodem loco & uictu paſcuntur.9. de Hiſtoria. cap.1.D.

IGNIS.
1 Ignis non conſumit animalia quædam, licet in eo degant.5.de Hiſt.c.19.F. Quære Cyprus. Salamandra.
2 Ignis non poteſt liquefacere oſſa aut cornua.2.de Gen.c.11.E.
3 Igne quædam reſoluuntur, quædam nõ. 2.de Gen.c.4.I.
4 Ignis nullum animal generat.2.de Gen. cap.3.C.
5 Ignis non ſemper uidetur habere propriã formam, ſed aut aer, aut fumus, aut terra, aut aliquid aliud eſſe uidetur. Circa lunæ tamẽ orbem quærendus eſt ſub propria forma.3. de Gen.c.11.C.
6 Ignis certum terminum habet calefaciendi corpora, ultra quẽ etiam ſi ignem addas, non tamen amplius calefaciet.4.de Gen.cap.4.I.
7 Ignis an in ſe habeat principium mouendi & quieſcendi, dubitatur.de Cõm.animal.mot.c.2.A.
8 Ignis cur non curat morbos factos a rore, ſicut ros factos ab igne, habes.59.Prob. Sectio.1. Quære Calor naturalis. Leo. 17.✳.

IYNX.
Iynx auicula utrinq; binos digitos habet. Eſt autem iynx paulo maior q̃ fringilla colore uario. Linguam habet ſimilem ſerpentibus, quippe quam in longitudinem menſura quattuor digitorum porrigat, rurſumq; contrahat intra roſtrum. Collũ etiã circumagit in auerſum, reliquo corpore quieſcente modo ſerpentum. Vnde torquilla appellata eſt uulgo, q̃q̃ & turbo ab antiquis. Vngues ei grandes & ſimiles ut monedulis exeunt, uoce ſtridet.2.de Hiſt. cap.12.A.B.

ILEVS. Morbus equorum. Quære Equus.61.

ILIA.
Ilia ſunt partes in lat⁹ umbilico ſubiectæ. 1.de Hiſt.c.3.A.

ILIACVS TVRDVS. Quære Turdus.3.

ILIAS. Homeri opus. Quære Chalcis auis.

ILLYRII. Liburniæ populi.
Illyriorum in terra ſues ſolipedes gignuntur.2. de Hiſtoria.c.1.F.

IMBER.
1 Imbres augent ſobolem apum.5.de Hiſt. cap.22.A.
2 Imbrium ſignum ponitur.6. de Hiſtoria. cap.21.C.
3 Imbres uincunt murium prouentum & celeritatem.6.de Hiſtori.cap.37.A. Quære Mus.6.
4 Imbribus magnis plura & non uiſa animalium genera apparent.8. de Hiſtoria. cap.15.B.
5 Imbres proſunt piſcibus, exceptis paucis. 8. de Hiſtoria.cap.18.A. Quære Piſcis. 116.117. Mugilis.17. Murinus. Purpura.18.
6 Imbres adeo iuuant olera, & herbas quaſdam, ut etiam ſi rigentur, non tantum proficiant, quantum imbribus.8.de Hiſtoria. cap.19.A. Quære Harundo.
7 Imber fit, uapore eleuato a calore, & infrigidato a media regione aeris.2. de Partibus.cap.7.C.✳. Arabia. Pluuia. Pſecas.

IMMOBILE.
1 Immobilis nulla pars mouetur.de Cõm. animal.mot.c.1.C.
2 Immobile a nemine moueri poteſt. de Communi. aĩal.mot.c.2.A.✳. Mobile. Motor primus.

IMPERATOR.
Imperatorem cur callidum appellare ſolemus, habes.4.Prob.Sect.18.

IMPOSSIBILE.
1 Impoſſibile multipliciter dicitur.de Cõm. animal.mot.c.1.G.
2 Impoſſibile aliquid non eſt, ſi eius oppoſitum nõ ſit neceſſarium.de Cõm.animal. mot.c.1.H.✳. Quære Poſſibile.

IMPVBIS.
Impuberes & ſteriles quidam ab ipſa natiuitate prodeunt.7.de Hiſt.c.1.C. Quære Barba.

IMPVDENTIA. Quære Oculus. 12.✳.

INANIMATVM.
1 ab Inanimatis ad animata adeo paulatim ſenſimq; natura tranſit, ut ipſa continuatione confinium lateat.8. de Hiſtoria. cap.1.B.
2 Inanimata omnia pulſu externo agitãtur. de Cõm.animal.mot.c.2.A.
3 Inanimata a quo moueãtur, habes. de Communi.animal.mot.cap.2.B. Quære Animatum. Anima. Imperare.

INCESSVS.
1 Inceſſus animalium incipit a dextra parte. 1.de Hiſt.c.1.D.
2 Inceſſus animalium non uidetur eſſe un⁹ ſpecie.1.de Part.c.1.B.
3 Inceſſus, natatio, uolatio, reptio, diſcrepant.1.de Partibus.cap.1.B. Quære Ingreſſus.

INCONSTANTIA. Quære Oculus.12.

INCVBATVS. Auium. Quære Auis.43.56.

INCVS.
Incus in arte excuſſoria ad multa utilis eſt.5.de Gen.cap.8.D.

INDIA. INDI. Regio & populi late patẽtes in Aſia.
1 India nullum ſuem aut ferum aut mãſuetum habet, authore Cteſia non admodum fide digno.8. de Hiſtoria. cap.8.A.
2 India poſſidet inſecta & ſanguine carẽtia, & quæ ſucceſſu temporis conduntur grandiora, q̃ alia regio.8.de Hiſtoria. cap.28.A.
3 apud Indos ſerpens exiguus eſt, cuius unius morſus remedio carẽt incolæ.8.de Hiſtoria. cap.29.A. Quære Elephantus.25.✳.

INDICVS CANIS. Quære Canis.42.

INDICVS ASINVS. Quære Aſinus Indicus.

INDIVIDVVM.
Indiuidua nullo ſpẽi diſcrimine differunt, & ſubſtantiæ ſunt.1.de Partibus.cap.4. A.✳. Quære Singulare.

INFANS.
1 Infantes naſcentes manus porrectas & extenſas ad coſtas habẽt. Qui cum exierint, ſtatim uocem emittunt, & manus ad os admouent, & excrementum reddunt, uel ſtatim uel breui, ſed omnes intra diem. Excrementum autem uocatur a mulieribus papauerculum, colore cruentum, & admodum nigrum & piceum eſt, maius tamen q̃ pro magnitudine infantis. Vocem tamẽ non emittit, niſi totus egreſſus ſit.7. de Hiſt.c.10.B.
2 Infans ſine unguibus naſcitur, ſi mater uſa ſit ſale immodice.7. de Hiſtoria. cap.4.D.
3 Infans mucore oppletus exit, cum naſcitur, eſculentorum etiam quæ mater comederit, gerulus.7. de Hiſtoria. cap. 4.D.

4 Infans ſtatim natus ubera ſugit.7.de Hiſt.c.10.B.

5 Infans primis quadraginta diebus nec ridet, cum uigilat, nec lachrymať, ſed noctu & per quietem interdum facit.7.de Hiſtoria.c.7.B.

6 Infantes recenter nati dormiunt fere ſemper, in dies maior uigilia.7.de Hiſt.c.10.B.&.5.de Gen.c.1.D.

7 Infantes ſomniant, ſed ſero meminiſſe poſſunt imaginum.7.de Hiſtoria.c.10.B.

8 Infans in utero conglobatus in ſemet geſtatur, ut naſum inter genua, oculos ſuper genua, aures extra genua habeat.7.de Hiſt.cap.8.A.

9 Infans ſi naſcitur mas, profluit ſanies palliduſcula, ſi uero fœmina fuerit, ſanies cruenta eſt.7.de Hiſt.c.9.A.

10 Infantes ſuperiora corporis maiora habent, & ideo ſerpũt, & pumiliones ſunt, nec ambulare poſſunt, immo nec ſerpere a principio, ſed iacent immobiles.4.de Part.c.10.B.C.

11 Infantes cæſiis oculis ſunt, ſtatim ut naſcũtur propter imbecillitatem.5.de Generatione.cap.1.F.

12 Infantes qui calidiore utuntur lacte ocyus dentes emittunt.5.de Generatione.c.8.B.

13 Infantes imperfectiſſimi ſunt omnium perfectorum partuum.5.de Gen.c.1.E.Quære Puer.Puſio.

INFERIVS.Quære Superius.

INFINITVM.

Infinitum natura euitat.1.de Generatiõe.cap.3.C.✳.Quære Finitum.

INFLAMMATIO. Morbus qui græcis eſt Phlegmaſia. Puſtula etiã dicitur, Phlegmonem appellant medici.

Inflãmationes eaſdem cur alii frigefaciendo ſanant, alii calefaciendo concoquunt, oſtenditur.45.Prob.Sect.1.

INGENIOSVS.

Ingenioſiora ſunt quib⁹ ſanguis eſt tenuior & frigidior.2.de Part.c.2.C. Quære Cuniculus.✳.

INGLVVIES. Intra quam primo deuorata continent aues.

1 Ingluuies quomodo diſtet a parte gulæ, habes.2.de Hiſt.c.17.G.

2 Ingluuie carent quædam aues, quamuis paucæ.2.de Hiſt.c.17.G.

3 Ingluuies eſt cutis in amplum ſinuata, qua cibus incoctus continetur, quæ anguſtior eſt illa parte, qua iungitur gulæ, mox amplior.2.de Hiſt.c.17.G.

4 Ingluuies præpoſita uentriculo eſt in quibuſdam auibus. 2. de Hiſtoria.cap.17.F.

5 Ingluuies in auibus dicitur ſinus ille, quo cibus primo congeritur.3.de Partibus.cap.14.B.

INGRESSVS.Pro inceſſu.

1 Ingreſſus qualis motus ſit, habes. de Communi. animalium. greſſ.cap.1.C.&.cap.4.A.Quære Inceſſus.

2 Ingreſſus eorum, quæ per locum mutãtur, qualis ſit, habes.de Communi.animal.greſſ.cap.4.A.

INGVEN.

1 Inguen eſt communis pars femoris & imi uentris.1.de Hiſt.c.14.A.

2 per Inguina quæ uenæ abeant, habes.3.de Hiſt.c.4.C.

INHORRESCERE.

1 Inhorreſcimus cur magis, ſi ab alio tangamur modo quodam, q̃ cum nos ipſos tangimus, habes.1.Problemat.Sectio.35.

2 Inhorreſcimus non omnes eiſdem rebus.35.Prob.Sect.35.

3 Inhorreſcimus cur ſæpe, cibo ingeſto, habes.9.Problemat.Sectio.35.Quære Pilus.40.Sonus.5.Vrina.10.

INIMICITIAE.

Inimicitias quæ animalia inter ſe gerãt, & quæ non, & quas ob cauſas, habes.9.de Hiſtoria.cap.1.per totum. Quære in ſuis quæq; dictionibus.✳.

INSANIENS.

Inſanientium ex atra bili differentiæ uariæ unde proueniant, habes.1.Problemat.Sect.30.✳.Ecſtatici.

INSCINDI.Quære Vri.

INSECTVM.Inſciſſum animal, ut Apes Cicadæ.&c.

1 Inſecta ſunt, quorum corpus inſciſſuris præcingitur aut parte ſupina aut etiam prona.1.de Hiſt.c.1.D.

2 Inſecta quædam nulla domicilia habent.1.de Hiſt.c.1.G.

3 Inſectorum aliqua uolucria ſunt.1.de Hiſt.cap.6.A.

4 Inſectorũ multæ ſunt ſpecies, pluresq; nomine carent.4.de Hiſtoria.cap.1.A.&.cap.7.A.

5 Inſectis omnibus ineſt caput, & aluus, & qđ inter hæc eſt.4.de Hiſtoria.c.7.A.

6 Inſecta omnia longa & multipeda tot partes habent, quæ interiacent, quot inſciſſuras.4.de Hiſt.c.7.A.

7 Inſectorũ alia ſunt inſciſſa, quæ uel prona uel ſupina pte uel utrinq; inſciſſuras habẽt, alia pẽnata, alia ſine pẽnis, alia utroq; modo ſimul, ut formica.4.de Hiſt.c.1.A.

8 Inſecta diuiſa uiuunt, niſi frigida admodũ ſint, aut adeo exigua, ut ilico frigeſcant.4.de Hiſt.cap.7.A.

9 Inſectorum caput ſi auellatur ſine pectore, non uiuit, cum pectus uiuat, & aluus ſeorſum.4.de Hiſt.c.7.A.

10 Inſectorum ea diutius diuiſa uiuunt, quæ longiora & multipeda ſunt.4.de Hiſt.c.7.A.&.de Cõm.animal.greſſ.c.2.C.

11 Inſectorum partes abſciſſæ mouentur in utrũq; extremum.4.de Hiſt.c.7.A.

12 Inſectorum oculi manifeſti ſunt.4.de Hiſt.cap.7.A.

13 Inſectorum nulla pars ſenſoria manifeſta eſt præter oculos & linguam.4.de Hiſt.cap.7.A.

14 Inſectorum lingua pro armis eſt illis, quibus non eſt aculeus in aluo.4.de Hiſtoria.cap.7.B.

15 Inſectorum nulli, cui eſt aculeus in aluo, ſunt alæ binæ.4.de Hiſt.c.7.B.

16 Inſectis quibuſdam ſunt alæ binæ, quibuſdam quaternæ, quibuſdam ſunt tectæ cruſta ut uagina, quibuſdam detectæ.4.de Hiſt.c.7.B.

17 Inſectorum figura, membra, & partes tam exteriores q̃ interiores deſcribuntur.4.de Hiſt.cap.7.per totum.

18 Inſecta, quæ ſaliunt, quibus modis crura habeant, habes.4.de Hiſt.c.7.B.

19 Inſecta guſtum uiſum & olfactum habere uidentur.4.de Hiſt.c.8.E.

20 Inſecta quædam intereũt odore ſulfuris.4.de Hiſt.c.8.F.Quære Formica.4.

21 Inſecta quædam odore ſtyracis aut ceruini cornu combuſti fugãtur.4.de Hiſtoria.cap.8.F.

22 Inſecta neq; locutionẽ nec uocẽ hñt, quia non ſpirãt, ſonũ tñ ædunt attritu ipſi⁹ mẽbranæ, q̃ ſeptum trãſuerſum diſtinguitur.4.de Hiſt.c.9.A.

23 Inſectorum alia ædunt murmur, alia canere dicuntur.4.de Hiſt.c.9.A.

24 Inſecta dormiunt.4.de Hiſt.c.10.C.

25 Inſecta omnia ſanguine carent, & multipeda ſunt.5.de Hiſt.c.31.B.

26 Inſectorum coitus quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria.cap.8.A.&.1.de Gen.cap.16.A.

27 Inſecta hyberno tempore coeunt, & ſerenis auſtriniſq; diebus.5.de Hiſt.c.9.A.

28 Inſectorum mares minores ſunt q̃ fœminæ.5.de Hiſt.c.19.A.

29 Inſecta omnia uermem ædunt, excepto quodã papilionum genere.5.de Hiſtoria.cap.19.A.&.1.de Generatione.cap.20.G.&.2.cap.1.G.

30 Inſecta breui a coitu pariunt.5.de Hiſto.cap.18.&.19.A.

31 Inſecta ex quibus gignantur, & quot diebus, & quomodo, habes.5.de Hiſto.cap.19.per totum.&.20.per totum.

32 Inſecta ouipara quater ſeptenis diebus perficiunt generationem. 5. de Hiſtoria.cap.20.A.

33 Inſecta, quibus ſunt dentes, omniuora ſunt, quibus tantum lingua eſt, humore ueſcuntur, alia tantum ſanguine, alia ſuccis plantarũ & fructuum, aliis eſt guſtus omnium ſaporum. 8.de Hiſtoria.cap.11.per totum.

34 Inſecta quo tempore abſcondantur, & quo conſpiciantur, habes.8.de Hiſtoria.cap.14.per totum.

35 Inſecta quomodo ſenectutẽ exuãt, habes.8.de Hiſt.c.17.C.

36 Inſecta omnia oleo tacta intereunt, ſed celerrime, ſi exponantur ſoli illito capite.8.de Hiſt.c.27.A.

37 Inſecta grandiora ſunt in India q̃ in alia regione.8.de Hiſt.c.28.A.

38 Inſecta officioſiſſima ſunt.9.de Hiſtoria.cap.38.A.

39 Inſecta mollia fere tota & carnoſa ſunt & tactui cedentia, nihil oſſis habent. Ne tamen illorum corpus pereat, naturam inter carnem & neruum obtinent, mollis enim ut caro eſt, ſed intendi poteſt, ut neruus. Fiſſilis enim caro inſectorum eſt, non in longum, ſed in anfractum.2.de Part.cap.8.B.

40 Inſectorum oculi quia duri ſunt, palpebrã nullam habent aut palpebræ proportionatum.2.de Part.c.13.C.

41 Inſectorum lingua non omnibus eodem modo eſt.2.de Part.c.17.D.

42 Inſecta omnia carent ſanguine. 4. de Partibus. cap. 5. A.&. 5. de Hiſtoria.cap.13.B.

43 Inſecta plura non habent dentes gratia cibi, ſed ut illis armentur.4.de Partibus.cap.5.B.

44 Inſectorum uiſcera, figura, & partes explicantur.4. de Part.c.5.N.

45 Inſecta multipeda omnia ſunt, quia frigida & exanguia ſunt, & ut faciliorem efficiãt motum multis pedibus conſtant. Vnde quo plurimum pro ſui corporis longitudine frigent, hoc maiorem numerum pedum ſortita ſunt, ut in genere Iulorum.4.de Part.c.6.A.

46 Inſecta plura principia habent, hinc multas inſectiones habent, & pedes augentur. 4.de Part.c.6.A.

47 Inſecta, quæ paucioribus pedibus conſtãt, uolucria ſunt, & pedum defectus adiumẽto pennarum compenſatur.4.de Partibꝰ.cap.6.A.

48 Inſecta, quæ paſcuis uiuunt, & pabuli gratia euagari longius debẽt, quaternas alas habent, binas utroq; latere corporis.4.de Part.c.6.A.

49 Inſecta proportionatam habent partem linguæ animalium, aut promuſcidem, aut ore conditam.4.de Part.c.5.B.

50 Inſecta corporis exigui binas tantum alas habent.4.de Part.c.6.A.

51 Inſecta quædam pennas cruſta tectas gerunt, ut pennas integras ſeruent.4.de Partibus.c.6.A. Quære Vaginipennis.

52 Inſecta quæ prolixo corpore ſunt, glomerantur.4.de Part.c.6.A.

53 Inſecta, quæ glomerare ſe nequeunt, contrahunt ſe in ſciſſuras.4.de Part.c.6.B.

54 Inſecta multa uitæ principia habẽt, in quo plantis ſimilia ſunt.4.de Part.c.6.B.

55 Inſecta quædã aculeis armantur contra noxia animalia. Aculeum autem gerunt quædam in parte priore, quædã in poſteriore, id eſt aut in ore, aut in aluo extrema.4.de Part.c.6.B.

56 Inſectorum lingua pluribus officiis fungitur, quippe quæ in aliquibus & cibum ſentit, & ſuſcipit, & admouet, & defendit contra aliorum animalium iniurias. Quæ uero non habent aculeum in ore, dentes habent ad cibos conficiẽdos.4.de Partibus.cap.6.B.

57 Inſecta nullum habentia aculeum pluribꝰ q̃ binis pennis prædita ſunt.4.de Partibꝰ.cap.6.B.

58 Inſecta quædam ſunt, quæ ſponte naturæ gignantur.2.de Gen.c.1.C.

59 Inſecta quomodo coeant, & generentur, habes.1.de Gen.c.16.per totum. &.3.de Gen.c.9.per totum.

60 Inſecta licet diu coeant, pariunt breui.1.de Gen.c.2.H.&.3.c.10.H.

61 Inſecta maxima ex parte ſunt utriuſq; ſexus.1.de Gen.c.1.B.

62 Inſecta quomodo coeant, & oriantur, habes.1.de Gen.c.12.A.

63 Inſecta diu complexa coeunt.1.de Generatione.c.20.N.

64 Inſecta ſunt, quæ ſponte naturæ gignunt̃, coniuncta tamen procreant, ſed fœtus imperfectus eſt.2.de Gen.c.1.D.

65 Inſecta an ſemen emittant, incertum eſt.1.de Gen.c.17.A.

66 Inſectorũ uermiculi amplius creſcũt inferiore parte.2.de Gen.c.4.X.

67 Inſectorum omniũ triplex eſt generatio.3.de Gen.c.9.per totum.✳.

INSTRVMENTVM.

1 Inſtrumentum alicuius gratia fit.1.de Part.c.5.D.

2 Inſtrumentariæ partes omnes diſſimilares ſunt.2.de Part.c.1.C.

3 Inſtrumenta plura ſunt illis, quibus plures ſunt motiones.4.de Part.c.7.A.

4 Inſtrumentum unum ad unum habere melius eſt q̃ ad plura.4.de Part.c.6.C. Quære Natura.11.

5 Inſtrumentũ naturale accomodat̃ officio, nõ officium inſtrumẽto.4.de Part.c.2.F.

6 Inſtrumentorũ motiõe uerıꝰ dicitur aliqd agi, q̃ per inſtrumenta.2.de Gen.c.4.M.

7 Inſtrumenta quædam ſunt utilia ad plura.5.de Gen.c.8.D.

8 Inſtrumenta quomodo ſe habent ad mẽbrum hominis mouens illa, oſtenditur.de Cõm.animal.mot.c.5.A.✳.

INTELLECTVS.

1 Intellectus intelligibilium eſt, & intellectus & intelligibile eiuſdem contemplationis eſt, nec ineſt brutis.1.de Part.c.1.A.

2 Intelligunt melius, quæ ſanguinẽ tenuiorem & frigidiorẽ habẽt.2.de Part.c.2.B.

3 Intelligere mentis diuinæ eſt. 4.de Partibus.cap.10.B.

4 Intellectus ſolus extrinſecus accedit, iſq; ſolus diuinus eſt, nihil enim communicat cum eius actione actio corporalis. 2.de Generatione.cap.3.B.

5 Intellectꝰ quomodo moueat animal, oſtẽditur.de Communi.animal.mot. c.2.D. & cap.3.per totum. Quære Anima.

INTERSEPTVM. Quære Naſus.3.

INTERNODIVM. Digiti pars.

Internodium dicitur illa pars digiti, quæ rigida conſtat.1.de Hiſto.cap.15.A.

INTESTINVM. Ventris.

1 Inteſtinum ſimplex flexuoſis orbibus eſt.1.de Hiſtoria.c.16.D.

2 Inteſtinum a uentre porrigitur ad eam partẽ, quæ podex dicit̃.2.de Hiſt. c.17.B.

3 Inteſtini ſitus & figura, & quibꝰ ſit animalibus, oſtenditur.2.de Hiſt.cap.17.D.

4 Inteſtinum rectum nulli ineſt, niſi utrinq; dentatis.2.de Hiſto.cap.17.D.

5 Inteſtinorum & uentris differentia ponitur.3.de Part.cap.14.A.

6 Inteſtina a uentre poſita ſunt, & qualis ſit eorũ natura, ſitꝰ, & figura, & quomodo excrementa recipiant, habes.3.de Partibꝰ. cap.14.per totum.

7 ex Inteſtinorum uirtute & uentre hauriũt alimenta animalia.4.de Part.c.4.A.

8 Inteſtinum rectum quæ habent, uoraciora & auidiora cibi ſunt.1.de Gen.c.4.A.

INTESTINVM TERRAE. Lũbricꝰ uermis terrenꝰ immobilis ferme intra trã.

1 Inteſtina terræ quæ dicuntur, uermis naturam habent.3.de Gen.c.11.F.

2 Inteſtina terræ rationem dextri & ſiniſtri habent.de Cõm.animal.greſ.c.1.F.

3 Inteſtina terræ uolutationibus utũtur progrediendo.de Cõm.animal.greſſ.c.3.C.

INVIDVS. Quære Supercilium.2.✳.

IONES. Populi Ioniæ regionis in minori Aſia. Quære Chalcis auis.✳.

IPHICLES. Herculis frater, inter cuius & Herculis conceptum paululum temporis interceſſit. Quære Hercules.1.

IRA. IRATVS.

1 Ira calorifica eſt.2.de Part.c.4.B.

2 Ira concitat agentem. de Cõm. animal. mot.c.3.B.

3 Irati contrarii ſunt timentibus, quia timẽtibus calor reducitur ad interiora, iratis econtrario.3.Prob.Sect.27.

IRIS. Cæleſtis arcus. Quære Arcus cæleſtis.✳.Iris.

ISTER. Fluuius Germaniæ, qui & Danubius.

Iſtrum ſubeunt ſardæ, & per illum occulte penetrant in Adriaticum ſinum.8.de Hiſt. cap.13.C. Quære Platea.2.✳.

ITALIA. Clariſſima Europæ prouincia. Quære Luſcinia.6.Stellio.4.✳.

ITHACA. Inſula adiacens Aetoliæ. Quære Lepus.8.

ITER.

1 Iter æquale cur ocius peragitur q̃ inæquale, cum tamen minus fatiget inæquale, habes.10.&.13.Prob.Sect.5.

2 Iter cur longius eſſe uidetur, cum ignari quantum ſit, iter carpimus, habes.25. Prob.Sect.5.✳.

IVBA. Vt Leonum.

Iubam habẽt nonnulla biſulca.2.de Hiſt. cap.1.I. Quære Equa.22.Homo.156.

IVCVNDVM.

1 Iucundum appeti ſolet.de Commu. animal.mot.cap.3.D.

2 Iucunda omnia cum calore aut frigore ueniunt.de Cõm. animal.mot.c.3.D.✳.

IVDEX.

Iudices eorum, quæ ad ingenium attinẽt, cur uel præſtantiores uel pares eſſe debẽt iis, qui certant, habes.10. Prob.Sect.30. Quære Reus.✳.

IVDICIVM. Quære Remora.✳.

IVGALE. Os quoddam.

Iugale a ſpina oritur .3.de Hiſt.c.1.B.

IVGVLVS.

Iugulus eſt communis pars pectoris & colli.1. de Hiſt.c.14.A.✳.

IVLIA. Piſcis.

Iuliæ gregales ſunt. 8. de Hiſtoria. cap.2.A.

IVLIVS. Menſis. Quære Locuſta cruſtatum.6.

IVLVS. Inſectum.

1 Iuli ſine pennis ſunt.4.de Hiſt.c.1.B.

2 Iuli multipedes ſunt.4.de Part.c.6.A.

3 Iulis ſenſus principatus eſt inter caput & aluum, q̃ multiplex eſt iulis.4.de Partibꝰ. cap.5.R.

IVMENTVM.

1 Iumentorum generi maxillæ longæ ſunt, & caput paruum.1.de Hiſt.c.16.A.

2 Iumentum quoduis ſandarachæ ueneno interit.8.de Hiſt.c.24.B. Quære Aſinus. Mulus, & cætera q̃ iumentorum nomine cenſentur. Brutum.

IVNCO. Auis.

1 Iunco aquas petit, ut inde uictum quærat.8.de Hiſt.c.3.D.

2 Iunco & alauda amici ſunt.9.de Hiſtoria. cap.1.F.

IVNCTVRA. Oſſium.

Iuncturæ animalium ſunt cardines, & ut actus & potentia, nam altera pars quieſcit, alia ps mouet̃.de Cõm.animal.mot.c.1.B.

IVNIOR.

Iuniores meliꝰ diſcunt, ſicut ſeniores melius mente ualent.3.Prob.Sect.30. Quære Adoleſcens.

IVNIVS. Menſis. Quære Locuſta cruſtatum.6.Scõbrus.1.Thunnus.7.

IVNO. Fabuloſa dea. Quære Lupa.5.

IVPPITER. Fabuloſus deorum pater & hominum. Quære Caput.15.✳.

IVSTA. Equa quædam.

Iuſta equa Pharſalica ſemper equo ſimiles ædebat pullos.7. de Hiſt.c.6.B.

IVVENCA. Bucula.

Iuuenca recentior q̃ annicula non patit̃ uenerem, niſi oſtento, iam enim quarto ætatis menſe coiiſſe uiſa eſt.6 de Hiſt.cap. 21.B. Quære Vacca.

IVVENTVS.

Iuuentus cur bene ſperat, oſtenditur.1. Prob.Sect.30.✳.

L

LABEO. Piſcis.
Labeones coeunt, & incipiunt graueſcere menſe Decembri, & gerunt tricenis diebꝰ 5. de Hiſt. c. 11. A. & 6 de Hiſt. c. 17. A. Quære Capito. 4.

LABOR. LABORANS.
1 Laborem augere, & cibum minuere cur ſalubre eſt, habes. 47. Prob. Sect. 1.
2 ex Labore cur proueniunt quibuſdam ulcera & tubercula, habes. 27. Prob. Sect. 5.
3 Labore laſſeſcentibus cur ſemen profluit in ſomnis, habes. 3. & 5. Prob. Sect. 5.
4 Laborantes ſi ceſſent, cur ſudãt potius, q̃ dum laborant, habes. 2. Prob. Sect. 2. & 23. & 28. Prob. Sect. 2.
5 Laborantium pingue cur abſumitur, caro non abſumitur, oſtenditur. 3. Problemat. Sect. 5. ✳.

LABRVM. Oris.
1 Labra mox a naſo habentur, caroq; eſt permobilis. 1. de Hiſt. c. 11. C.
2 Labra ſubiacent naribus in iis animalibꝰ, quæ ſanguinem & dentes habent. Data ſunt autem labra & ad dentium tutelam & ad formãdum ſermonem homini. 2. de Part. c. 16. D.
3 Labro inferiore cur tremunt metuentes, habes. 6. Prob. Sect. 27.
4 Labris cur maxime titillamur, habes. 7. Prob. Sect. 35. ✳.

LAC.
1 Lac quandiu in ſua ſede manet, molle & humidum eſt, & quod in aliis proportione reſpondet lacti. 1. de Hiſt. c. 1. C.
2 Lac elicitur per papillam. 1. de Hiſt. c. 12. A.
3 Lac nõ modo in fœminis ſed etiã in maribus fieri poteſt. 1. de Hiſt. cap. 12. A.
4 Lac quæ habent, omnia mãmas habent. 3. de Hiſt. c. 20. A.
5 Lac non connaſcitur homini, ſed adnaſcitur, poſteriuſq; generatur. 3. de Hiſtoria. cap. 20. A.
6 Lac habentia ſerum habent, & illud qđ caſeus dicitur. 3. de Hiſt. c. 20. B.
7 Lac cogit ſuccus ficulnus. 3. de Hiſtoria. cap. 20. C.
8 Lac craſſum plus caſei continet. 3. de Hiſt. cap. 20. B.
9 Lac non dentatorum utrinq; coit, dentatorum tamen utraq; parte non coit. 3. de Hiſtoria. c. 20. B.
10 Lac tenuiſſimum eſt cameli, mox equæ, tum aſinæ, craſſiſſimum bubulum. 3. de Hiſt. cap. 20. B.
11 Lac nec copioſum nec utile caſeo eſt animalibus plures q̃ binas mammas habentibus. 3. de Hiſt. c. 20. C.
12 Lac non coit frigore, ſed fereſcit, igne uero ſpiſſatur. 3. de Hiſt. c. 20. B.
13 Lac nulli animalium fit, quouſq; uterũ ferat, nec dum ferunt, utile omne eſt, ſed primum & nouiſſimum lac inutile. 3. de Hiſt. cap. 20. B.
14 Lac quibuſdam edulis fit non prægnantibus, ſed raro. 3. de Hiſt. c. 20. B.
15 Lac non ineſt maribus, nec beſtiis, nec homini. Fieri tamen poteſt, ut aliquibus gignatur. 3. de Hiſt. c. 20. C.
16 Lactis redundantiã habebat caper quidã in Lemno. 3. de Hiſt. c. 20. C.
17 Lac caprinum miſcetur apud Siculos cum ſuillo lacte. 3. de Hiſt. c. 20. C.
18 Lac exiguum exprimitur uiris poſt pubem. 3. de Hiſt. c. 20. C.
19 Lac quod ſit melius ad caſeum conficiendum, oſtenditur. 3. de Hiſt. c. 20. C.
20 Lac multum aut paucum emulgere, aut in pabulo animalis conſiſtit, aut in magnitudine animalis. 3. de Hiſt. c. 21. A.
21 Lac aliquo pabulo augetur, aliquo minuitur. 3. de Hiſt. cap. 21. A.
22 Lactis copiæ futuræ indicium eſt, ſi ubera deorſum ſpectent. 3. de Hiſt. c. 21. B.
23 Lac ouibus præcipue durat. 3. de Hiſtoria. cap. 21. B.
24 Lac fuſcarum mulierum ſalubrius eſt q̃ cãdidarum. 3. de Hiſt. c. 21. B.
25 Lac illud eſt ualidius, quod plus caſei trahit, ſalubrius tamen infantibus qđ caſei trahit minus. 3. de Hiſt. c. 21. B.
26 Lac quæ animalia habeant, & quæ non, & quid ſit, & quo fiat, & cur animalibꝰ datũ, habes. 4. de Hiſt. c. 8. per totum.
27 Lac fieri incipit initio coitus ad puris ſpeciem. 6. de Hiſt. cap. 18. E.
28 Lac camelorum eſt omnium ſuauiſſimũ. Bibitur enim ad unam menſuram duabꝰ aut tribus aquæ admixtis. 6. de Hiſtoria. cap. 26. R.
29 Lac mulierum quod bonum ſit, uel quod inutile, habes. 7. de Hiſt. cap. 5. per totum.
30 Lac mulierum ſalſum prius eſt ut pecoris. 7. de Hiſt. c. 5. B.
31 Lac mulieribus excitatur poſt partum & purgationes. Fluit autem non ſolum de papillis, ſed per ubera paſſim, aliquibꝰ etiã per alas. 7. de Hiſt. c. 11. A.
32 Lac quandiu manat, magna ex parte nõ fiunt menſtrua mulieribus. 7. de Hiſtoria. cap. 11. A.
33 Lac pars ſimilaris humida eſt. 2. de Part. cap. 2. A.
34 Lac eſt humor poſtgenitus animalibus. 2. de Part. c. 7. E.
35 Lac eſt alimentum recenter natorum. 2. de Part. c. 9. E.
36 Lac cornigerorum ſpiſſatur, mutilorum non, quia cornigera coagulum habẽt, mutila non habent. 3. de Part. c. 15. A.
37 Lac craſſeſcit coagulo. 3. de Part. c. 15. A.
38 Lac concoctũ qđ eſt, hẽs. 4. de Generatione. c. 8. D.
39 Lac ad alendum a natura datum eſt. 4. de Gen, c. 8. D.
40 Lac eſt ſanguis concoctus & non corruptus. 4. de Gen. c. 8. E. & 5. de Generatiõe. cap. 8. C.
41 Lac extinguitur ſi lactans concipiat. 4. de Gen. cap. 8. D.
42 Lac ſi large ſumatur, cur purgat, habes. 48. Prob. Sect. 1.
43 Lac cur ſi cum farina ordei [illegible]bat, dulcius ſentit, hẽs. 19. Prob. Sect. 21. Quære in ſingulis dictionibus, Lactigerorum, ut Canis Equæ, Ouis, & cæterorũ. Illyria. Nutrix.

LACERTA.
1 Lacerta exiguum admodum lienẽ habet. 2. de Hiſt. c. 15. B.
2 Lacertarum oua ſponte in terra aperiunt. 5. de Hiſt. c. 33. A.
3 Lacertæ ſua oua terræ gremio cõmittunt. 5. de Hiſt. c. 33. A.
4 Lacerta ouum perfectum parit. 2. de Gen. cap. 1. C. D.
5 Lacertarum teſtes lumbris intus adhærẽt. 1. de Gen. c. 3. A.
6 Lacertæ quomodo habent crura, & quomodo illa inflectant, habes. de Cõm. animal. greſſ. c. 5. C.
7 Lacertæ cauernas ſubeũt. de Cõm. animal. greſſ. c. 5. C. Quære Lacertꝰ aĩal terreſtre.

LACERTVS. Brachii.
1 Lacertus agilis brachii pars eſt. 1. de Hiſt. cap. 15. A.
2 Lacerti neruis plurimis continẽtur. 3. de Hiſt. cap. 15. A.
3 Lacerti & ſcapulæ neruis plurimis continẽtur. 3. de Hiſt. c. 5. B.
4 Lacertorum origo a ſpina capitis eſt, & per partes mouentur ab initio. de Cõm. animal. mot. c. 4. B.
5 Lacerti dum mouent, quieſcunt humeri. de Cõm. animal. mot. c. 1. B.

LACERTVS. Animal terreſtre.
1 Lacerti cauernas ſubeunt. 1. de Hiſt c. 1. G.
2 Lacerti condunt frigidiſſimis quattuor mẽſibus, nec per id tempus quicq̃ comedũt. 8. de Hiſt. cap. 15. A.
3 Lacerti magni ſunt in Arabia. 8. de Hiſto. cap. 28. B.
4 Lacerti pulmonem fungoſum habẽt. 3. de Part. c. 6. B.
5 Lacerti longam & bifidam linguã habẽt. 2. de Part. c. 17. B.
6 Lacerti linguam bifidam ut ſerpentes habent, parte extrema piloſa. 7. de Partibus. cap. 2. B. Quære Lacerta. ✳.

LACERTVS. Piſcis.
Lacerti gregales ſunt. 9. de Hiſt. c. 2. A.

LACHRYMA.
Lachrymæ, quas mœrẽtes emittimus, cur calidæ, quas uero oculis laborantes emittimus, cur frigidæ ſunt, habes. 24. Prob. Sect. 31. Quære Equus. 91. ✳.

LACONICVS CANIS. Quære Canis. 18. 23. 27. 29. 37.

LACTARE.
Lactantibus non fluunt menſtrua ſecundum naturam, nec concipiunt, aut ſi concipiant, lac extinguitur. 4. de Gen. cap. 8. D. Quære Nutrix.

LACTES. μεσεντέριον, ſic enim Theodorus interpretatur μεσεντέριον, q̃uis hallucinatũ Theodorum quidam credunt uicinitate partium, cũ aliud ſit μεσεντέριον a lactibus. μεσεντέριον autem interpretatur mediũ inter inteſtina, ~~quod uulgꝰ medicorũ mediaſtinũ appellat~~. Eſt autẽ μεσεντέριον membrana duritiæ carnis in ſe conuolutæ refertiſſima.
1 Lactes ſuper inteſtina poſiti ſunt, qui & ipſi latiore conſtant membrana, & pingueſcunt. Pendent uero ex uena maiore, atq; aorta, uenaſq; multas frequenti concurſu deferunt. 1. de Hiſt. c. 16. D.
2 Lactes membrana ſunt continua pertendens de inteſtinorum tenore uſq; ad uenã maiorem & aortam. Quare autem lactes datæ ſunt animalibus, habes. 4. de Part. cap. 4. per totum.

LACTVCA SYLVESTRIS. Quære Draco. 2.

LACVS.
1 Lacus cur exiguam aut nullam arenam facit, mare uero & fluuius facit, habes. 33 Prob. Sect. 23.
2 Lacus exſiccatus ſi frumentum ferat, cur acrius deuritur gelu, habes. 34. Prob.

Sect.23.Quære Harundo.✳.

LAEDVS.Auis.

1 Lædus & galgulus amici ſunt.9.de Hiſt.cap.1.F.

2 Lædus ſaxa colit.9.de Hiſt.c.1.F.

LAETITIA.

Letitiæ fons cor eſt.3.de Part.c.4.C.✳.

LAEVAE. Textricum inſtrumentum.

Læuis,quas textrices diſtento ſtamini annectunt, aſſimilãtur teſticuli intendendis meatibus ſeminalibus.5.de Gen.c.7.E.

LAEVA.Quære Siniſtra.

LAMIA.Aquatile chartilagineum.

Lamia inter chartilaginea cõnumeratur.5.de Hiſt.c.5.A.

LANA.

Lana quadrupedum durior & craſſior fit ſenectute & prolixior.3.de Hiſt.cap.11.D. Quære Vellus.✳.

LAPIS.

1 Lapidem habet chromis piſcis in capite. Phanger etiam piſcis lapidẽ habet in capite.8.de Hiſt.c.19.A. Quære Vmbra piſcis.

2 Lapides tardius quidem caleſiunt aqua, uehementius tamẽ urunt,licet tactu aqua feruens calidior ſentiatur.2.de Partibus.cap.2.E.

3 Lapides cur potius coagmentãtur aquis calidis q̃ frigidis, habes.11.Prob. Sectio.24.Quære Piſcis.115.✳.

LARIX.Arbor.Quære Murus piſcis.

LASSER.Serpenticulus quidam.

Laſſer ſerpens puſillꝰ naſcitur in Aphrica in agro,in quo & aſpis,cuius ictui remedium eſt lapis,quem ex ſepulchro cuiuſdam antiqui regis accipiunt, eoq; perfuſo ex uino bibunt.8.de Hiſt.c.29.A.

LASSITVDO.LASSVS.A.VM.

1 Laſſis corporibus cur euomẽdum eſt, licet uomitus laborioſus ſit, habes.7.Prob.Sect.5.

2 Laſſitudines æſtiuæ cur balneo curantur, hybernæ uero unctione, oſtenditur.4.Prob.Sect.1.

3 Laſſitudo cur ceſſat, cum ſe quis perfricuerit aqua oleo permixta, oſtẽdit.6.Prob.Sect.5.

LATAX.Aquatile amphibium.

1 Latax greſſile animal eſt,& in fluido degit, humorem tamen per uices non recipit, aut reddit,ſed aerem, & extra humorẽ parit.1.de Hiſt.c.1.D.

2 Latax latior eſt lutre, & ex aqua uictum quærit, denteſq; habet robuſtos, quippe qui uirgulta ſuis dẽtibus ut ferro præſcindat.Pilus illi durus eſt inter ſpeciẽ ceruini pili & uituli marini.8.de Hiſt.c.5.B.

LATONA. Apollinis mater. Quære Lupa.5.

LATOVS.Quære Bombyx.1.

LATVM.

Latum quia multum aeris propellit, difficilius mouetur.4.de Part.c.12.C.

LEAENA.

1 Leæna duas mammas habet in uentre.2.de Hiſt.c.1.I.

2 Leæna catulos adeo paruos parit, ut uix poſt ſecundum menſem ingredi poſſint.6.de Hiſt.c.31.A.

3 Leæna caret iuba,cum hæc tantum maris propria ſit.6.de Hiſt. c.31.A.

4 Leæna parit uere ſingulis annis, & magna ex parte geminos,ſed cum plurimum ſex parit catulos,nõnunq; etiam unum.Emittere uero leænam cum partu uuluam, delira fabula eſt.6.de Hiſt.c.13.A.&.4.de Part.c.10.M.&.3.de Gen.c.1.E.

5 Leæna binas mammas habet in medio uentre,quia carniuorum animal cum ſit, & raro cibum aſſumat,non abundat lacte.4.de Part.c.10.H.

6 Leæna primo parit ſex aut quinq; catulos, mox quattuor,deinde tres,deinde per ſingulos annos uno minus, quod nimii excrementi ſeceſſio efficit, ut exhauſta & efœta ſit leæna.3.de Gen.c.1.E.

7 Leæna inarticulatos parit catulos. 4.de Gen.c.6.A.Quære Leo.

LEBADIVS AGER.Lebadiæ ciuitatis Bœotio proximus.Quære Talpa.3.

LECTVM.Promontorium Idæ montis Phrygiæ.Quære Purpura.6.

LEDVS.Quære Lædus.

LEGVMEN.

1 Legumina ſi cõcoquuntur,cur ſicceſcant, & indurentur, habes.2.de Part.cap.7.D.

2 Legumina exareſcunt, quia alimentum omne in ſemen conſumunt.3.de Gen.cap.1.D.

3 Legumina annua ſunt.3.de Gen.c.1.D.

LEMNOS.Inſula e regione Atho montis.Quære Lac.16.

LENS.DIS.

1 Lendes generantur ex pediculis,cimicibꝰ, & pulicibus,nec ex lendibus naſci aliquid poteſt.5.de Hiſt.cap.13.A.

2 Lendes gignuntur coitu pediculorum, ex lendibus uero nichil gignitur.5.de Hiſt.cap.1.B.

LEO.

1 Leones liberales ſunt, fortes & nobiles.1.de Hiſt.c.1.I.

2 Leonis ceruix. Quære Ceruix.2.

3 Leonis interiora omnia ſimilia ſunt canũ interioribus.2.de Hiſt.c.1.A.

4 Leoni collũ hirſutum eſt pari undiq; modo.2.de Hiſt.c.1.D.

5 Leoni talus eſt tortuoſus in anfractum.2.de Hiſt.c.1.G.

6 Leo ſerratos dẽtes habet.2.de Hiſt.c.1.M.

7 Leo auerſus coit, & urinam auerſus reddit.2.de Hiſt.c.1.L.&.5.de Hiſt.c.2.A.&.6.de Hiſtoria.cap.31.A.&.4.de Partibꝰ.cap.10.Q.

8 Leones pedatim gradiuntur.2.de Hiſto.cap.1.D.Quære Pedatim.

9 Leonis oſſa paucam habẽt medullam.Cõſtatq; leo adeo ſolidis oſſibus & duris, ut ex eis concuſſis ignis uelut a ſilice elidat.3.de Hiſt.c.7.C.&.2.de Part.c.9.C.

10 Leo rarum animal eſt,nec pluribus naſcitur locis,nam in Europa non naſcitur,niſi inter Neſum & Acheloum fluuios.6.de Hiſt.c.31.A.&.8.de Hiſt.c.28.C.

11 Leones terræ Syriæ quinquies in uita pariunt,quinq; catulos primo,poſt uno ſubinde pauciores,deinde ſteriles degunt.6.de Hiſt.cap.31.A.

12 Leo dẽtes quatuor caninos tantum mutat ſexto ſuæ ætatis menſe.6.de Hiſt.c.31.A.

13 Leo carne ueſcitur, ſed cibo intemperanter utitur,multaq; ſolida deuorat ſine ullo diſſectu,mox biduanam & triduanam inediam fert.8.de Hiſt.c.5.B.&.4.de Part.cap.10.M.

14 Leo parum bibit, & raro excrementum emittit. Excrementum uero eius ſimile canis excremento eſt. Alui flatum acerrimum, & urinam graueolentem emittit. Vnde fit, ut canes odorentur arbores, mingit enim crure eleuato, ut canes ad ſtipites. Fœdum quoq; odorem relinquit in cibo ex ſuo halitu. Proſciſſo namq; leone interiora grauiter olẽt.8.de Hiſt.c.5.B.

15 Leo & lupus ceruarius inimici ſunt.8.de Hiſt.c.1.G.

16 Leonem interficit uenenum pardalianches.9.de Hiſt.c.6.A.

17 Leo licet ferociſſimus ſit, paſtus tamen & fame uacans, facilis mitiſq; maiorem in modum eſt. Nihil ſuſpicatur,nullius ſuſpicioſus eſt,feſtiuus,beneuolus, ludibundus admodum cum ſuis ſociis. In uenatu cũ cernitur, nunq̃ fugit,aut metuit,ſed ſi uenantium multitudine cedere cogitur, ſenſim pedatimq; diſcedit crebro ſubſiſtẽs atq; reſpectans.Nactus uero opaca, fuga uelociſſima ſe ſubtrahit,donec in aperta deueniat,tunc rurſus lẽte incedit. Sed ſi qñ in patentibus cogitur fugam arripere, currit more canum,non ſalit. Cum uero prædã inſectatur, & appropinquat,inſilit. Verũ eſt,ignem illum maxime timere, ut Homerus etiam ait. Percuſſorem agnoſcit, & inuadit.Si quis nõ percuſſerit, ſed infeſter, hunc apprehẽſum non lacerat, ſed quatit, & perterret, & dimittit.Adeunt leones urbes,& iniuriam hominibus inferunt tempore ſuæ ſenectutis,tunc enim propter defectum dentiũm,& corporis imbecillitatẽ uenari nequeunt.9.de Hiſt.c.44.A.B.

18 Leonum duplex eſt genus,alterum breuius,& criſpiore capillo,& ignauius, alterũ longius, piloq; probiore.Fugit leo cauda demiſſa inter crura,ut canes. Iamq; uiſus eſt leo horrentem ſetis aprum,quem inuaſerat,fugere. Ilium parte infirmus eſt,reliquo corpore multas patiẽ plagas, capite duriſſimo eſt. Viuit annos plures.9.de Hiſt.c.44.A.B.

19 Leo ſi quem momorderit,ex illius uulnere palida ſanies effluit, curatur eius morſus,ut canis.9.de Hiſt.c.44.B.

20 Leo uiuit annos multos. Iamq; captus eſt leo,qui claudus erat, & plures dentes fractos habebat.9.de Hiſt.c.44.B.

21 Leo nullam oſſibus quibuſdam medullã habet,aliis uero exiguam.2.de Partibus.cap.6.B.

22 Leoni mari tantum data eſt iuba.2.de Part.c.14.A.

23 Leo ſimplicem uentrem habet.2.de Part.cap.14.A.

24 Leones quinis digitis diuiſos habent pedes anteriores,quaternis uero poſteriores.4.de Part.c.10.G.

25 Leoni collum perpetuo oſſe riget, quia natura cõmodius collum ad robur,q̃ ad cæteros uſus uoluit eſſe leoni.4.de Partibꝰ.cap.10.B.

26 Leo cæcos catulos generat.2.de Generatione.cap.4.Q.

27 Leones omnes fului ſunt.5.de Gen.c.6.A.Quære Leæna.✳.

LEONTINVS AGER. Leontii oppidi in Sicilia.

In Leõtino Siciliæ agro oues nimia pinguedine renum intereũt. Vnde paſtores ſero diei oues educũt ad pabula, quo minus capiãt.3.de Hiſt.c.17.A.

LEOPHANES.Philoſophus.

Leophanis opinio, cur aliquis generetur potius mas q̃ fœmina, aut econtrario,re-

felliſtur.4.de Gen.c.1.E.

LEPORARIA AQVILA. Quære Aquila.17.

LEPVS.

1 Lepores ingenioſi ſunt & timidi.2.de Hiſtoria.c.1.I.

2 Leporibus quibuſdam,qui tũ alibi, tum in Sycionio agro circa Bolbam gignũtur, iecur adeo diſſectũ eſt, & eius meatꝰ adeo procul coeunt, ut duplex credatur.3.de Hiſt.c.12.A.

3 Lepus etiam in bucca intus pilos habet, & parte etiam ſupina pedum.3.de Hiſtoria.cap.12.A.

4 Lepus inter ea animalia,q̃ utrinq; dentata ſunt,coagulum habet.3.de Hiſt.c.21.A.

5 Leporum fœmina ſuperuenit aliquando in coitu marem.5.de Hiſt.c.2.A.

6 Lepores ſuperfœtant.5.de Hiſt.c.9.A.

7 Lepores auerſi coeunt. Retro urinam reddunt. Coeunt, & pariunt quocunq; tempore. Superfœtant, dum uterum ferunt. Fœmina lac habet,priuſq̃ pariat, & a partu continuo repetit coitum, & lactans adhuc concipit. Lac eius ſimile ſuillo eſt craſſitudine. Partum non ædit cæcum, ut maxima pars fidipedum.6.de Hiſt.c.33.per totum.&.5.de Hiſt.c.2.A.&.4.de Partibꝰ.cap.10.M.

8 Lepores ſi in Ithaca aliunde allati dimittãtur, uiuere nequeunt, ſed eodem reuerſi, unde maris introierint inſulam, moriunt̃.8.de Hiſt.c.28.A.

9 Lepores minores generantur in Aegypto q̃ in Græcia.8.de Hiſt.c.28.B.

10 Lepus cor magnum habet proportione corporis.3.de Part.c.4.G.

11 Lepores quibuſdam locis bina habent iecinora.3.de Part.c.7.B.

12 Lepus mas in auerſum mingit.4.de Part.cap.10.Q.

13 Lepus cum non habeat plures uentres, coagulum tamen habet, quia herbam ſucci lactei paſcatur.3.de Part.c.15.A.

14 Lepores ſuperfœtant, ſemine etiam abundãt, qđ eius hirſutiæ ſignificatur. Nã hoc unum animal & ſub pedibus & intra genas pilos habet. Copia autem pili ſuper abundantiam excrementi indicat. 4.de Gen.cap.5.C.

15 Leporum pilus breuis eſt, quia e ſummo cutis oritur.5.de Gen.c.3.D. Quære Aquila.17.19.✳.Antiſthenes.Craſtonia.

LESBOS. Inſula Troadi adiacens. Quære Auſter.21.Oſtrea.8.✳.

LETITIA. Quære Lætitia.

LEVE. Quære Læue.

LEVA. Quære Læua.

LEVCA. Id eſt alba uitiligo. Quære Vitiligo.5.

LEVIS. Accipitris ſpecies.

Leues accipitres.9.de Hiſt.c.36.A.

LEVIRAIA. Piſcis de genere planorũ.

1 Leuiraiæ fel in iecore eſt.2.de Hiſt.c.15.C.

2 Leuiraia inter plana animal gignit poſt ouum.6.de Hiſt.c.11.D.

LIBELLA. Piſcis.

Libellæ fel eſt in iecore.2.de Hiſtoria.cap.15.C.

LIBIDINOSVS. LIBIDO.

1 Libidinoſis pili congeniti maturius defluunt, poſt geniti pili celerius ſe promunt.3.de Hiſt.c.11.D.

2 Libidinoſa minus ſunt illa animalia, quæ meatus ſeminales obuolutos habent.1.de Gen.c.4.A. Quære Teſtes.3.9.

3 Libidinoſi ſunt, quibus palpebrarum pili decidunt.19.Prob.Sect.4. Quære Claudꝰ.Homo.53.57.61.Pilus.20.Puella.1.Venus.Semen.✳.

LIBIVS. Auis.

Libius pugnat cum galgulo.9.de Hiſto.cap.1.D.

LYCIA. Aſiæ minoris prouincia. Quære Spongia.7.✳.

LYDIA. Regio minoris Aſiæ. Quære Monedula auis.1.✳.

LIEN. LIENOSVS. Qui liene laborat.

1 Lien ſupra ſeptum poſitum eſt a læuo latere.1.de Hiſt.c.18.A.

2 Lien prodigioſe aliquando permutat locũ cum iecore.1.de Hiſt.c.18.A.

3 Lien uentri annectitur, qua omentum obducit.1.de Hiſt.c.18.A.

4 Lien hominis ſuillo ſimilis eſt, ſed ſpecie anguſta & longa.1.de Hiſt.c.18.A.

5 Lien exiguus eſt, & quæ animalia illum habeãt, & q̃ illo careãt, habes.2.de Hiſtoria.cap.15.A.

6 Lienem tam exiguum habent aues multæ, ut propemodum ſenſum effugiat. 2. de Hiſt.cap.15.B.

7 Liene omnino caret capriceps auis.2.de Hiſt.c.15.B.

8 Lien læuo latere locatus eſt e regione iecoris. Quod ſi aliquod animal ecõtrario habeat, prodigioſe id eueniſſe putandũ eſt.2.de Hiſt.c.17.B.&.3.de Part.c.4.D.

9 Lien elephanti minimus eſt proportione corporis.2.de Hiſt.c.17.D.

10 Lien multis uitiis refertum uidetur.3.de Part.cap.4.G.

11 Lien & tanq̃ ſimplex, & tanq̃ duo eſſe uidẽtur.3.de Part.c.7.A.

12 Lien bipartitus eſt, quia uiſcera omnia bipartita eſſe debent. Videtur autem ipſe lien quaſi eſſe iecur adulteratũ.3.de Part.cap.7.A.

13 Lien per accidẽs eſt in animalibus ſanguineis, ſicut excrementa alui & ueſicæ. Vnde fit, ut in nõnullis deficiat magnitudine.3.de Part.cap.7.C.

14 Lien quibuſdam ouiparis terreſtribus non eſt, aut perq̃ exiguus eſt.3.de Part.c.7.D.

15 Lien in ſiniſtra parte animalis ſitus eſt, & ideo humidior, quia ſiniſtra frigida eſt.3.de Part.c.7.D.

16 Lienẽ habẽt cornigera rotundum, niſi aliqua pro ſua magnitudine auctiorem habeant in longitudinem. Multifida lienem habent prolixum. Solipeda medium tenent, pars enim altera lienis eorum lata eſt, altera anguſta.3.de Part.c.12.A.

17 Lienoſi quomodo efficiant̃, habes.3.de Part.cap.7.C.

18 Lien dextra parte locatus uiſus eſt.4.de Gen.c.4.E.

19 Lien duplex conſpectus aliquando eſt.4.de Gen.c.4.D.

20 Liene qui laborant homines, nigras cicatrices habent.5.Prob.Sect.9.

LIGNVM.

Ligna a quibus animalibus abſumuntur, habes.5.de Hiſtoria.cap.32.A.✳.

LIGVRINVS. Auicula quæ & ſpinus. Quære Spinus.

LILIVM. Herba.

Liliorum caules cur germinãt terra euulſi, oſtenditur.26.Prob.Sect.20.

LIMARIA. Pelamys piſcis de genere Thynnorum.

1 Limariæ in Ponto pariunt, & nuſq̃ alibi.5.de Hiſt.cap.5.A.

2 Limariæ Põtum Euxinum ſubeunt uere, æſtatemq; ibi traducũt.8.de Hiſt.c.13.B.

3 Limariæ gregales ſunt.9.de Hiſt.c.2.A.

LIMAX. Piſcis.

Limax ubi eſt, nec ſus marinus, nec perdix marina eſt, omnes enim limaces ab iis eduntur.9.de Hiſt.cap.37.B.

LIMAX. Terreſtris conchæ implicitus.

1 Limax.4.de Hiſt.c.4.A.

2 Limacum genus in terra gignitur, q̃uis raro eueniat teſtata in terra gigni.3.de Gen.cap.11.A.

LIMITAS. Oculorum uitium. Quære Homo.193.

LIMOSA. Piſcis.

Limoſæ gregatim degũt.1.de Hiſt.c.1.F.

LYMPHARI. Quære Equus.61.

LINGVA.

1 Lingua eſt pars oris ſentiens ſaporẽ. Vim tamen ſentiendi ſaporem primore parte ſui obtinet.1.de Hiſtoria.cap.11.C.&.2.de Part.cap.17.D.

2 Lingua minus ſentit ſaporem, ſi interiore parte tangat.1.de Hiſt.c.11.C.

3 Lingua ſentire poteſt omnia illa, quæ caro ſentit, ut durum, calidum, frigidum.1.de Hiſt.c.11.C.

4 Lingua aut lata eſt, aut anguſta, aut mediocris, quæ quidem optima & explanatiſſima eſt.1.de Hiſt.c.11.C.

5 Lingua aut abſoluta eſt, aut conſtricta, qualis eſt tortorum balborumq;.1.de Hiſt.cap.11.C.

6 Lingua cõſtat carne ſoluta rara fungoſa.1.de Hiſt.cap.11.C.

7 Lingua elephanti perq̃ exigua eſt, atq; interius poſita, ut uix eam uidere poſſis.2.de Hiſt.cap.6.A.

8 Lingua carent piſces, & crocodilus Aegyptius.2.de Hiſt.c.10.A.

9 Lingua piſcium dura & pene ſpinea eſt, & aliquando dentibus armata, adhæret tamen adeo, ut lingua carere uideantur piſces.2.de Hiſt.c.13.C.

10 Lingua ſaporum percipiẽdorum miniſtra eſt.4.de Hiſt.c.8.B.

11 Lingua piſcium imperfecta eſt.4.de Hiſt.cap.8.B.

12 Lingua quibus non eſt ſoluta & libera, nõ ſermocinantur, nec uocem emittũt.4.de Hiſt.cap.9.A.

13 Lingua arietis ſi uenam nigram habeat, fœtus nigros generat. Si uero uena candida ſit, candidos generat. Si uero plures uenarum colores ſint, uarios fœtus generat.6.de Hiſt.cap.19.A.

14 Lingua geminum guſtãdi ueſtigium oſtẽdit, nam fiſſura diſtinguitur, non tamen adeo exacte geminum, ut oculi, ſed exactius q̃ tactus.2.de Part.c.1.D.

15 Lingua literis pronunciandis uſui eſt.2.de Part.c.10.D.&.17.A.

16 Lingua omnibꝰ ſubiacet palato, ſed animalibus terreſtribus ſimili fere modo, cæteris diſſimili tum eorundem ipſorum, tum terreſtrium comparatiõe.2.de Part.c.17.D.

17 Lingua quibus non eſt abſoluta, blæſi, & balbi ſunt, quod uitium enunciandarum literarum eſt.2.de Part.c.17.D.

18 Lingua qua figura conſtet in omnibus animalibus, quare data animalibus ſit, quæ

animalia debilem, quæ ualidam habeant, quæ exiguam, quæ prælongam, quæ abſolutam, quæ uero inexplanatam, habes.2.de Part.c.10.per totum. Quære in ſingulis animalium dictionibus.

19 Lingua parum diſcreta eſt aquatilibus.2.de Part.cap.17.B.

20 Linguam fiſſura diſtingui, perſpicuum eſt. 2.de Part.cap.10.D.

21 Linguæ ſerpentum conſyderatio habetur. 4.de Part.cap.11.A.

22 Linguarum auium differentiæ ponuntur. 4.de Part.c.12.A.

23 Lingua ſaporum ſenſum mouet. 4. de Part.cap.11.A.

24 Linguæ differunt in animalibꝰ.5.de Gen. cap.6.C.

25 Lingua inter exteriores partes cõnumerari debet.5.de Gen.c.6.C.

26 Lingua plurium rerũ index eſt, ut febris ardentioris, pecoris uerſicoloris.4.Prob. Sect.24.

27 Lingua licet fiat amara, & ſalſa, & acida, nõ tamen poteſt fieri dulcis.5. Problemat. Sect.34.

28 Lingua cur tot coloribus euariat, quot cutis, oſtenditur.6.Prob.Sect.34.

29 Lingua frigentium ſicut ebriorum cur errare ſolet, habes.1.Problemat.Sectio.8.

30 Lingua cur nulliꝰ animalis eſt pinguis, habes.21.Prob.Sect.10.

31 Lingua hæſitantes loqui ſummiſſa uoce cur nequeunt, & melancholici ſunt, habes. 35.&.38.Prob.Sect.11.

32 Lingua hæſitantes fiunt quidam, & cur, habes.54.Prob.Sectio.11.&.63. Problemat. Sectio.11.✳.

LIGVLA.Græce epiglottis.

1 Ligula linguæ pars quædam eſt.1.de Hiſtoria.cap.11.C.

2 Ligulam non habent aues, qua arteriam claudant, ſed arteriam ipſam modo contrahunt, modo laxant, ut expedit, ne quid deerret in arteriam.2. de Hiſtoria. cap.12.C.

3 Ligulam, quæ arteriam uocalem claudit, non omnia obtinent, ſed ea tantum, quibꝰ pulmo eſt, & cutis pilo non cortice intecta, nec plumis, nam corticatis & plumis intectis ipſa uocalis arteria uiciſſim aperitur, & clauditur, & ligulæ uicem habet.3.de Part.cap.3.B.

4 Ligulam cur quædam animalia non habeant, quæ arteriam habent, oſtenditur.3.de Part.c.3.C.✳.

LINGVLATA.Auis.

Lingulata dicta eſt a longa lingua, quam exerit, & dux coturnicum eſt.8.de Hiſt. c.12.C.Quære Coturnix.9.

LINQVI ANIMO. Quære Animo linqui.

LYNX.Animal quadrupes.

1 Lynx ſemitalo os ſimile habet.2.de Hiſt. cap.1.G.

2 Lynx ex auerſo mingit.2.de Hiſt.cap.1. L.&.4.de Part.c.10.M.✳.

LIPPITVDO.Oculorum morbus.

1 Lippitudo cur inficit eos, qui appropinquauerint, habes.4.Prob.Sect.13.

2 Lippitudines cur fiant æſtate, quæ hyemẽ aquiloniam & uer auſtrinum ſequitur, oſtenditur.8.Prob.Sect.31.

3 poſt Lippitudinem acutius cernũt hõies. 9.Prob.Sectio.31.

LYRA.Piſcis.

Lyra piſcis uocalis exiſtimatur. 4. de Hiſt.cap.9.B.

LYRIVM.Herba.

Lyrium cur ſuſpenſum floret tempore ſolſtitii, habes.21.Prob.Sect.20.

LYSANDER.Dux Lacedæmoniorum.

Lyſandrum Lacedæmonium atra bili laboraſſe, produnt ulcera, quæ ante mortem illi emerſerunt.1. Problemat. Sectio. 30.✳.

LITERA.

1 Literas auium quædam genera, & præcipue quibus latior eſt lingua, proferre poſſunt poſt hominem.2.de Hiſt.c.12.C.

2 Literis conſonantibus & uocalibus omnis ſermo conficitur, uocales a uoce & gutture, conſonantes lingua & labris proferuntur.4.de Hiſt.c.9.A.

3 Literæ quædam lingua producuntur, quædam labris comprimuntur.2.de Partibus.cap.16.D.

4 Literas minutas cur ſcribere conſueuerunt, qui luſcii ſunt, oſtenditur.8.&.15.Problemat.Sect.31.

5 Literæ uocales & conſonãtes. Quære Cõſonans. Lingua.17. Vocalis.✳.

LITTVS.

Littora fluctuoſiora cur ſolidiora redduntur, habes.29.Problemat.Sect.23. Quære Piſcis.72.101.126.

LITVVS.Piſcis.

Lituus niger propius terram oritur, alter ſimilis erraticis.8.de Hiſtoria. cap.13.A. Quære Fulica.2.

LIVIAE PALVMBES. Quære Palumbes.8.

LIXIVIVM.Aqua per cineres trãſmiſſa.

Lixiuium cur non poteſt tollere ſtuporem dentium, habes. 20. Problemate. Sectio.1.✳.

LOCVSTA.Cruſtatum aquatile.

1 Locuſtæ ſanguine carẽt.1.de Hiſt.c.6.A.

2 Locuſtæ cruſtatæ ſunt, & nandi uim habent.1.de Hiſtoria. capit.1.E.&.4.de Hiſtoria.capit..1.D.

3 Locuſta quo differat a gammaro, oſtenditur.4.de Hiſtoria.capit.2.A.

4 Locuſtæ quædam partes deſcribuntur. 4.de Hiſtoria.capit.2.D.E.F.

5 Locuſta fœmina quo differat a mare, oſtenditur.4.de Hiſtoria.cap.2.B.

6 Locuſtæ inter cruſtata, quæ per coitũ conceperint, oua gerunt tribus menſibus Maio Iunio Iulio, deinde ſub aluum in rugas deponunt, qua oua more uermium augẽtur.5.de Hiſtoria.capit.17.A.

7 Locuſtæ quomodo, & quo tempore pariant, & quædam alia, habes.5. de Hiſtoria.capit.17.A.

8 Locuſtæ aſperis ſaxoſiſq; locis proueniũt. 5.de Hiſtoria.cap.17.B.

9 Locuſtæ apud Sigæum & Athon gignuntur.5.de Hiſtoria.capit.18.B.

10 Locuſtæ exuunt ſenectutem.8.de Hiſtoria.capit.17.C.

11 Locuſtæ uincunt congros, nam elabi nequeunt propter locuſtæ aſperitatem.8.de Hiſtoria.capit.2.E.

12 Locuſtæ quomõ piſciculos, quibus ueſcũtur, capiant, habes. 8.de Hiſtoria.ca.2.E.

13 Locuſtæ pugnant cornibus more arietũ. 8.de Hiſtoria.cap.2.E.

14 Locuſtæ paſcũtur uenatu piſciculorum circa ſua cubilia, quæ in alto ſaxoſiſq; locis faciunt. Quicquid ceperint, ori admouent ſuo forcipe. Incedit locuſta ſua natura ante, demiſſis in latera cornibus, at ubi metuit, fugit retro, lõgeq; ſua cornua porrigit.8.de Hiſtoria.capit.2.E.

15 Locuſtæ etiam maiores piſces conuincere poſſunt, polypi tamẽ ſupiores illis ſunt, ita ut ſi captæ retibus polypum etiam intra rete ſenſerint, præ metu emoriantur. 8.de Hiſtoria.cap.2.E.

16 Locuſtæ ſunt unũ e quattuor ſummis generibus cruſtatorum, quarum ſpecies ſunt plures, non ſolum forma, ſed etiam magnitudine differẽtes.4.de Part.cap.8.A.

17 Locuſtarum & locuſtaceorũ partus, qualis ſit, habes.3.de Gener.cap.8.A.

18 Locuſtæ uulua biſurcis eſt. 3. de Generatione.capit.8.A.

19 Locuſta uropygiũ habet ad natãdi uſum. de Communi, animal.greſſu.cap.6.C.

20 Locuſta pedibus prædita eſt, non ad gradiendum, ſed ad narandum. de Communi.animal.greſſu.cap.6.C.✳.

LOCVSTA.Inſectum.

1 Locuſtæ unde generantur, oſtenditur.5. de Hiſtoria.c.19.A.

2 Locuſtarum mares minores ſunt q̃ fœminæ.5.de Hiſtoria.cap.28.A.

3 Locuſtarum fœtura tam mollis eſt, ut ad tactum leuiſſimum dilabatur, & pereat.5. de Hiſtoria.cap.28.A.

4 Locuſtarum coitus, partus, & fœtura, quo modo, & quãdo, & ubi fiãt, & quo anni tẽpore, habes.5.de Hiſto. ca.28. per totum.

5 Locuſtæ latent menſes quinq;. 8.de Hiſtoria.cap.17.C.

6 Locuſtam plures uiderũt, quoties cum ſerpente pugnat, collum eius prehẽdere.9.de Hiſto.cap.6.B. Quære Talpa.2.✳.

LOCVS.

1 Loci natura uariat ſpecies aĩaliũ, & etiã uenena.8.de Hiſtor. c.28.&.29.per totũ.

2 Locis nobilioribus rem nobiliorem conſtituere natura ſolet, niſi quid maius impediat.3.de Partibus.cap.4.B.

3 Loca tripliciter diſtinguuntur, ſcilicet in ſummũ medium & infimum, & quæ animalium ſpecies unumquenq; obtineãt, habes.de Communi.aĩal.greſſ.cap.1.H.

4 Loca, quæ placide aſpirantur, cur ſalubria ſunt, habes.54.Prob.Sect.10.✳.

LOCVTIO.LOQVI.

1 Locutio annumerãda eſt ſono & uoci.4. de Hiſtoria.capit.9.A.

2 Locutio eſt explanatio uocis per linguã. 4.de Hiſtoria.cap.9.A.

3 Locutio omnis uocalibus & cõſonantibꝰ literis perficitur. 4.de Hiſtoria.cap.9.A. Quære Litera.2.3.

4 Locutio quibus eſt, & uox eſt, non tamẽ econtrario.4.de Hiſtoria.cap.9.D.

5 Locutiõne uaria utũtur homines, quanq̃ uocem eandem reddant. 4.de Hiſtoria. capit.9.D.

6 Locutionis differentias efficit tractus & regionis ratio.4.de Hiſtoria.c.9.D.

7 Locutionis maxime gratia homo dentes ſortitus eſt, q̃uis & ad alia illos habeat.3. de Partibus.cap.1.A.

8 Loqui propriũ hominis eſt, cum reliqua uocẽ emittãt.4.de Hiſtoria.c.9.D.&.5.de Generatione.cap.7.A. Quære Vox.✳.

LOLLIGO.Aquatile de genere molliũ.

1 Lolligines ſanguine carẽt.1.de Hiſt.c.6.A.

2 Lolligo quo differat a lollio, oſtẽditur.4.
de Hiſtoria.cap.1.C.
3 Lolligo ubi,& quomõ,& quando pariat,
oſtenditur.5.de Hiſtoria.c.18.C.
4 Lolligines exiguo tempore uiuunt,exce-
ptis enim paucis,bimatum non excedũt.
5.de Hiſtoria.cap.13.C.
5 Lolligo mas in hoc a fœmina differt, ꝙ
fœmina duo inteſtina diſiecta quaſi mã-
mas habet, quibus mas caret.5.de Hiſto
ria.capit.18.C.
6 Lolligines etiam piſces maiores uincunt.
8.de Hiſtoria.cap.2.E.
7 Lolligo habet quid proportionatũ ſpinæ,
quod gladiolũ appellãt. 2.de Part.c.8.B.
8 Lolliginis uenter qualis ſit, habes. 4.de
Partibus.capit.1.B.
9 Lolligo ſola inter mollia gaudet alto ma
ri,uitamq; pelagicã agit.4.de Part.c.5.B.
10 Lolligines ubi habeant atramẽtum,oſtẽ-
ditur.4.de Part.capit.5.C.
11 Lolliginum aluus magnus eſt.4.de Par-
tibus.capit.9.C.
12 Lolligo nare tãtũ poteſt.4.de Part.c.9.B.
13 Lolliginis uenter qualis ſit, habes. 4.de
Partibus capit.5.B.
14 Lolligines promuſcides binas habent,
quia cum pedibus breuibus cõſtent,bina
promuſcide ſe ſtabiliũt, ne tẽpeſtate ex-
turbentur ſaxis.4.de Partibus.c.9.B.
15 Lolliginum oua ideo gemina apparent,
quia uulua ita articulata eſt, ut gemina
cernatur.3.de Generatione.cap.8.A.
LOLLIVS.
1 Lollius adeo augetur, ut in quinq; cubita
creſcat.4.de Hiſtoria.c.1.C.
2 Lollius quo differat a lolligine, habes.4.
de Hiſtoria.cap.1.C.
3 Lollii gregales ſunt.9.de Hiſt.c.3.A.
LOQVACITAS. Quære Auis.33.
LVCERNA. Quære Equus.67.Epio-
lius.
LVCTANS.
Luctãtes cõtinuo minus ſudant,q̃ qui in-
terponũt aliqd moræ.7.Prob.Sect.2.✳.
LVMBI.
1 Lumbi præcingunt partem poſteriorem
pari ſtructura. Vnde græce nomen indi-
tum eſt ὀσφύσ.1.de Hiſt.c.13.A.
2 Lumbi ſunt pars dorſi e regione uentris.
1.de Hiſtoria.capit.15.A.
3 Lumbi carne uacant,ut flecti poſſint. 3.
de Partibus.capit.9.C.
LVMBRICVS.
1 Lumbricorum ortus,& ꝙ illorũ tria ſunt
genera,habes.5.de Hiſtoria. cap.19.B.
2 Lumbrici lati quid pariant,& quod illo-
rum indicium medicis,habes. 5.de Hiſto-
ria.capit.19.B. Quære Canis.47. Inte-
ſtina terræ.✳.
LVNA.
1 Lunæ quidam ſexum fœmineũ tribuunt,
quia impleatur,& decreſcat,ut mulierum
mẽſtrua.7.de Hiſt.cap.2.A.
2 Luna plena,laborem exercent formicæ.
9.de Hiſtoria.capit.38.A.
3 Luna plena tepidiores habet noctes,un-
de teſtata augentur.4.de Part.capit.5.P.
4 Luna æſtatem & hyemem quodammõ fa
cit quolibet mẽſe,ſicut ſol quolibet anno,
non tamen acceſſu & receſſu ut ſol, ſed
defectu luminis & præſentia luminis, qđ
menſtrua oſtendunt. 4.de Generatione.
capit.2.A.
5 Luna fit quaſi alter ſol minor receptu lu-
cis a ſole.4.de Generatione.cap.10.C.
6 Luna quam uim habeat ad animaliũ uitã
uel breuem uel longam,habes.4.de Ge
neratione.capit.9.per totum.
7 Lunæ circuitus ſunt complementa & ſi-
lentia,& interpoſitorũ temporum ſectio-
nes.4.de Generatione.capit.10.B.
8 Lunæ umbræ cur maiores ſunt q̃ ſolis,
licet eodem proueniant perpendiculo,ha
bes.9.Problemate.Sectio.15.
9 Luna licet ſphærica ſit, rectam cur tamẽ
cernimus, cum ſemiplena eſt,oſtenditur.
6.Problemate.Sectio.15.
10 Luna cur plana apparet,cum tamẽ ſphæ-
rica ſit,oſtenditur.3.Prob.Sectio.15.
11 Lunæ eclipſim præcedunt uenti,nã ſi ecli
pſis futura eſt nocte media, in principio
noctis uenti fiũt,ſi uero mane,media no-
cte uenti fiunt.20.Prob.Sect.16.✳.
LVPA.LVPVS.
1 Lupus perpetuo ferus eſt,nec unq̃ miteſ-
cit.1.de Hiſtoria.capit.1.I.
2 Lupi generoſi feroces & inſidioſi ſunt.1.
de Hiſtoria.cap.1.I.
3 Lupus genitale habet oſſeum.2.de Hi-
ſtoria.capit.1.L.
4 Lupi eodem modo coeunt, quo canes.5.
de Hiſtoria.capit.2.B.
5 Lupa fert uterum,& parit, ut canis. Cæ-
cos generat,ut canis,coit uno tempore tã
tum,parit ineunte æſtate.Fabuloſe ferũt,
intra dies duodecim parere,ꝙ Latonam
oberrantem totidem diebus ex Hyperbo
reis Delum duxerit ſub ſpecie lupi pro-
pter metum Iunonis.6.de Hiſtor.c.36.A.
6 Lupas ſemel in uita parere, fabuloſum
eſt,licet uulgo feratur.5.de Hiſto.c.35.A.

7 Lupi carniuori ſunt. Terram etiam quan
dam,aiunt,eos edere,cum eſuriunt. Her-
bam autem non tangunt,niſi cum morbo
laborant.8.de Hiſtoria.cap.10.B.
8 a Lupo occiſarũ ouiũ uellera aptiora ſunt
ad pereandos pediculos.8.de Hiſt.c.10.B
9 Lupi minores generantur in Aegypto q̃
in Græcia.8.de Hiſt.c.28.B.
10 Lupus hoſtis eſt aſino,uulpi, & tauro,qa
eos inuadit,cum carniuorus ſit.9.de Hiſt.
cap.1.D.
11 Lupi illi potius hominem petunt, qui in-
ertes & uniperæ ſunt, q̃ qui uenatores. 8.
de Hiſt.c.5.A.
12 Lupus ouem,quam ceperit, iugulat.9. de
Hiſt.c.6.B.
13 Lupi apud Mæotidem paludẽ familiares
eſſe dicuntur piſcatoribus, & niſi partem
ſuam a piſcatoribus acceperint, retia cum
in terra expaſſa reſiccantur,lacerant.9.de
Hiſt.c.36.A.
14 Lupus quinis digitis diſtinctos habet pe-
des anteriores, poſteriores quaternis. 4.
de Part.c.10.P.
15 Lupo collũ perpetuo oſſe riget, qa natura
cõmodi⁹ collũ ad robur q̃ ad cæteros u-
ſus uoluit eſſe lupo.4.de Part.c.3.B.
16 Lupus catulos generat cæcos.2. de Gen.
cap.4.Q.
17 Lupus coit cum animalibus diuerſi gene-
ris.2.de Gen.c.5.C.
18 Lupa multos catulos parit.4.de Gener.ca
pit.4.F.✳.
LVPVS CERVARIVS.
1 Lupus ceruarius interna oĩa lupis ſimilia
habet.2.de Hiſt.c.17.B.C.
2 Lupus ceruarius coitu ut canis impletur.
Cæcos generat numero duos aut tres aut
quattuor. Corpore longior eſt lupo cana
rio,& cauda porrectior,ſed pceritate bre
uior. Celeritate æque præſtat q̃uis crura
habeat breuiora. Mollis & agilis eſt & pro
ſilire longius poteſt.6.de Hiſt. c.36.A. &
2.de Gen.c.4.Q.
3 Lupus ceruarius & leo inimici ſunt.9. de
Hiſt.c.1.G.
4 Lupus ceruarius hominem diligit, nec of-
fendit,nec ualde metuit. Pugnat cum ca-
nibus & leonibus,quo fit,ut leones & cer
uarii non eodẽ loco ſint. Ceruarii optimi
ſunt,qui minores. Eorum duo genera,alii
tria ponunt,& non plura. Ceruarii tempo
re colorem mutant,ut alius ſit æſtate,alius
hyeme. Aeſtate nudi,hyeme hirti reddun
tur.9.de Hiſt.c.44.B.
5 Lupus ceruarius cæcos parit catulos .2.
de Generatione,capit.4. X.&.4. c.6.A
LVPVS CANARIVS.
Lupus canarius cæcos parit catulos lupo
rum ritu numero cum plurimum quattu
or.6.de.Hiſt.c.35.A. Quære Lupus cerua
rius.2.
LVPVS. Auis.
Lupus auis de genere monedularum. 9.
de Hiſt.c.24.A.
LVPVS. Inſectum.
Lupi in araneorum genere deſcriptio, &
natura oſtenditur.9.de Hiſt.c.39.A.
LVPVS. Piſcis.
1 Lupus liquidius audit, q̃ multi alii piſces.
4.de Hiſt.c.3.D.
2 Lupus bis parit in anno,ſed poſterior par-
tus infirmior eſt.5.de Hiſt.c.9.A.
3 Lupus parit maxime,qua flumina exeunt.
5.de Hiſt.c.10.A.
4 Lupus æſtate parit.6.de Hiſt.c.10.B.
5 Lupi carniuori ſunt.8.de Hiſt.c.2.F.
6 Lupus lapidem in capite habet, & ideo al-
goribus maxĩe infeſtat̃.8.de Hiſt.c.19.A.
7 Lupi & mugiles q̃q̃ inimici ſint capitales,
congregantur tamen aliquando.9.de Hi-
ſtoria.c.2. A.
8 Lupus caudã mugilis abſcindit.9. de Hi-
ſtoria.c.2.B.
LVSCINIA. Auicula.
1 Luſcinia fœmina cũ incubat, & pullos e-
ducat,ceſſat a cãtu.4.de Hiſt.c.4.D.
2 Luſciniæ mares canunt, ut ſuæ fœminæ.
4.de Hiſt.c.9.D.
3 Luſciniæ uiſæ ſunt ſuos pullos docere cã-
tum.4.de Hiſt.c.9.D.
4 Luſcinia æſtate parit quinq; aut ſex oua,
conditur autumno uſq; ad uernos dies.5.
de Hiſt.c.9.A.
5 Luſcinia acumine ſummæ linguæ caret.
9.de Hiſt.c.5.A.
6 Luſcinia canere ſolet diebus quindecim aſ
ſiduis,cum ſylua fronde incipit opacare.
Deinde canit quidẽ,ſed nõ aſſidue, mox
adulta æſtate uocẽ emittit diuerſã, nõ ua
riã aut celerẽ modulatãq;, ſed ſimplicem.
Color etiã immutat̃. Equidẽ in Italia per
id tps alio nomine appellat̃. Apparet non
diu,abdit eñ ſe,& latet.9.de Hiſt.c.49.C
LVSCIOSVS. LVSCIOSITAS.
1 Luſcioſitas nigris potius oculis accidit,qa
cũ luſcioſitas ex humoris copia accidat,
humore magis abundant nigri oculi.5.de
Gener.c.1.H.
2 Luſcioſitas potius accidit minoribus natu
q̃ ſenioribus ꝓpter humiditatẽ,quæ in mi
norib⁹ natu eſt copioſior.5.de Gen.c.1.H

3 Luſcioſi cur minutas literas ſcribere con
ſueuerũt,habes.8.&.15.Problem. Sect.31.
4 Luſcioſi cur acutius uident,palpebris cõ-
tractis,habes.4.&.15.Problemate.Sect.31.
5 Luſcioſi cur oculis admouẽt,quæ uidere
debent,habes.26.Prob.Sect.31.
LVTEA.Auis.
1 Lutea pugnat cũ pipone.9.de Hiſt.c.1.C
2 Lutea dicta eſt a colore partis ſuæ infe
rioris pallido.9.de Hiſt.c.13.A.
3 Lutea magnitudine alaudæ eſt. Parit q̃t-
tuor aut quinq; pullos. Nidũ ſibi ex Alo-
herba euulſa ſtirpitus facit,ſed ſtragulum
ſubiicit ex uillo & lana.9.de Hiſt.c.13.A.
LVTEOLA.Auis.
Luteola uermiculos pꝫtit.8.de Hiſt.c.3.A.
LVTEVM. Oui. Quære Ouum.10.11.
23.24.25.26.31.34.59.
LVTEVS.Auis.
Luteus occidit turturẽ.9.de Hiſt.ca.1.D.
LVTRIS.Amphibium aquatile.
1 Lutris greſſile animal eſt, & in fluido de-
git.Humorẽ tamen non recipit per uices,
aut reddit,ſed aerem,& extra humorem
parit.1.de Hiſtoria.cap.1.D.
2 Lutris etiam hominem mordet,nec deſi
ſtit,ut ferũt,quouſq; fracti oſſis crepitum
ſenſerit.8.de Hiſtoria.cap.5.B.
3 Lutris ex aqua uictum petit. 8.de Hiſto-
ria.capit.5.B.
LVX.
Lux cur nõ ualet permeare ſolida;aer ta
men craſſior luce pmeat,habes.9.Prob.
Sectio.25.✳.Quære Lumen.

M

MACEDONIA. Europæ
regio. Quære Arche-
laus.✳.
MAENA. Quære Ha-
lex, nã idẽ ſunt.
MAEOTIS.Palus Euxi
no ponto cõiuncta.Quære Lupus.13.✳.
MAGNESIA.Macedoniæ pars.
1 Magneſiæ aquæ cur licet feruidæ ſint,ſa
tis tamen potui idoneæ ſunt, habes.15.
Problemate.Sect.24.Quære Artanæ.
2 Magneſiæ aquæ feruere aliquando deſie-
runt,ſalſæ cur tamen nihilominus eſſe nõ
deſierũt.17.Prob.Sect.24.✳.
MAGNITVDO.
1 in Magnitudinibus pfunditatis æq̃lis cur
accidat, ut ſi partẽ moueas leuiorẽ,circũ
fertur,quod iacitur,habes.3.Prob.Sect.16.
2 Magnitudo cur diuiſa minor ſuo toto ui-
detur,habes.7.Prob.Sect.16.✳.
MAGNVM.
1 Magnum contineri nõ poteſt in paruo,
paruum tamẽ in magno cõtineri poteſt.
2.de Partibus.cap.16.A.
2 Magnum & paruum non eodem modo
accipiuntur,ut multum & paucum.Nam
multum & paucum abſolute, magnũ &
paruum ad aliud ſiue relatiue.5.de Gene
c.7.C.✳. Cõtinuũ. Quantitas.
MAIA.Aquatile de genere cancrorum.
1 Maiæ ſunt maximæ in genere cancrorũ.
4.de Hiſtoria.cap.2.A.
2 Maiæ pelagiæ ſunt,& crura habẽt tenuio
ra.4.de Part.cap.8.A.
MAIVS.Menſis.Quære Locuſta cruſta-
tum.6.Piſcis.55.Vacca.15.
MALAEA.Promontorium Peloponne-
ſi.Quære Spongia.11.
MALEDICTVM. Quære Epichar-
mus.
MALICIA.Quære Oculus.5.
MALIDA. Aſinorum morbus. Quære
Aſinus.21.
MALLEOLVS. Geminum os tibiæ,
quod utrinq; pedi imminet.
1 Malleolus geminus utriq; lateri partitus
eſt pars extrema cruris.1.de Hiſt.c.15.B.
2 Malleoli ſitum aurium imitantur, quippe
qui latera teneant imi cruris, quomo-
do aures iunctæ lateribus capitis hærẽt.
1.de Hiſtoria.cap.15.D.✳.
MALLEOLVS.Piſcis.
Malleoli gregales ſunt.9. de Hiſt.c.9.A.
MAMMA.
1 Mammas alia animalia habent in pecto-
re,alia in feminibus.1.de Hiſtoria.c.1.C.
2 Mammis pectus extuberat. 1.de Hiſto-
ria.cap.12.A.
3 Mammis laxior contextus corporis eſt,
iuncta papilla.1.de Hiſtoria. cap.12.A.
4 Mammas nullum animal gerit parte
priore præter hominem. 2.de Hiſtoria.
capit.1.B.
5 Mammas duas habet elephantus, ſed
non in pectore,ſed paulo citra.2.de Hi-
ſtoria.cap.1.B.
6 Mammas alia animalia habent in pecto-
re,alia in uentre,alia inter crura, alia ſub
armis.Alia binas,alia quaternas.Alia plu
ribus papillis,alia ſingulis. 2.de Hiſto-
ria.capit.1.H.I.
7 Mãmas nullas habent mares ſolipedis ge-
neris, niſi qui matribus ſimiles prodie-

runt,quod in equorum genere euenit.2.
de Hiſtoria.cap.1.I. Quære Equus.4.
8 Mammas nullus proprie dictus piſcis ha
bet.2 de Hiſtoria.cap.13.A.
9 Mammas nõ habẽt oĩa uiuipara,ſed ea tã
tũ,quæ protinꝰ intra ſe aĩal generãt,& nõ
ouũ,deinde aĩal.2.de Hiſt.c.13.A.
10 Mammas habent omnia,quæ lac habẽt.
3.de Hiſtoria.capit.21.A.B.
11 Mammæ quibus plures q̃ binæ ſunt,illis
nec lac copioſum,nec caſeo utile eſt. 3.
de Hiſtoria.cap.20.C.
12 Mammæ datæ ſunt iis,quæ intus aĩal cõ-
cipiunt,& pariunt.3.de Hiſt.c.20.B.
13 Mãmas habẽt cete.3.de Hiſt.c.20.B.
14 Mammas quo loco,& in quem uſum ha
bẽt anĩalia, oſtẽdit.4.de Hiſt.c.10.G.H.
15 Mammæ illis maribus cõſpectiores ſunt,
qui humidiores,& læuiores,nec uenulen-
ti ſunt,& eorũ ipſorũ magis iis,qui fuſci,
q̃ qui candidi ſunt.7.de Hiſt. capit.1.D.
16 Mammæ mulierum illud incremẽtũ ſem-
per ſeruant deinceps,quod oſtenditur,cũ
mẽſtrua gerere incipiũt.7.de Hiſt.c.1.D.
17 Mãmæ ita totæ fungoſæ ſunt,ut ſi in po-
tu mulier pilum hauſerit,dolor oriatur in
mammis. Morbus autem hic pilaris ap-
pellatur,nec ſedatur,quouſq; pilus expreſ-
ſus exeat ſponte aut cum lacte ſugatur.
7.de Hiſtoria.cap.11.A.
18 Mammas habẽt quadrupedes in parte po
ſteriore,quia eorum pectus coartatum eſt
propter motum.4.de Partibus.c.14.G.
19 Mammæ ſunt locus excremẽti ſeminalis.
1.de Generatione.cap.18.P.
20 Mammarum locus qualis ſit,habes.4.de
Generatione.capit.8.C.
21 Mammæ extuberant illis,quæ ſemen fe-
runt.4.de Generatione.cap.8.B.
22 Mammarum differentiam ſitu & magni-
tudine,& papillarum numero in ſingulis
animalibus. Quære in ſuis dictionibus.
Papilla.
MANCVS.A.VM.
Manca ex mancis procreantur, ſed hoc
non probat ſemen ex toto corpore ſe-
cerni.1.de Generatione.c.17.B.&.c.8.O.
Quære Mutilum.
MANDIBVLA.
Mandibula eſt poſterior maxillæ pars.
1.de Hiſtoria.cap.11.C.
MANE.Diei.
Mane cur maius frigus urget q̃ nocte,
q̃uis mane ſol nobis proximior eſt,habes.
5.Problemat.Sectio.25.Quære Surgere.
MANSVETVS.A.VM.Fero oppoſitũ
Manſueta animalia omnia habent fera ſi-
ue ſylueſtria, quæ ipſis reſpondent, ut
equus ferus & ſylueſter. 1. de Partibus.
cap.3.D.Quære Fera.
MANTICHORA. Bellua peculiaris
Indiæ.
Mantichora bellua eſt apud Indos,ut ſcri
bit Cteſias,quæ dentium triplicem ordi
nem habet, magnitudinem leonis, & hir-
tum corpus ut leo,pedes leonis, faciem
& aures hominis,oculos cæſios, colorem
rubricæ, caudam ſcorpionis aculeo ar-
matam,ſpicula agnata iaculans, uocem
fiſtulæ uel tubæ non abſimilem. Curſus
illi non minoris pernicitatis q̃ cerui. Tan
tæ autem feritatis eſt, ut nuſq̃ miteſcere
poſſit.Appetitus illi præcipue carnis hu
manæ.2.de Hiſtoria.capit.1.N.
MANVS.
1 Manꝰ pars interior uola dicitur,quæ car
noſa eſt,& ſciſſuris uitæ indicibus diſtin
cta.Nam ſi ſciſſuræ ſunt ſingulæ,aut bi
næ per totam uolam porrectæ, lõgiorem
uitam ſignificant,ſi uero non porrigan-
tur breuem uitam indicant. Manus ue-
ro pars exterior neruoſa eſt, & nomine
caret.1.de Hiſtoria.cap.15.B.
2 Manus partes ſunt,palma,& digiti quinq;
numero.1.de Hiſtoria.capit.15.A.
3 Manus pars eſt brachii.1.de Hiſt.c.15.A.
4 Manus paruæ ſunt illis,quibus pedes exi-
gui ſunt.1.de Hiſtoria.capit.15.A.
5 Manus neruis plurimis continentur.3.de
Hiſtoria.capit.15.B.
6 Manus digiti longi eſſe debent, ut ſint
apti ad capiendum & premendum. 4.
de Partibus.capit.10.D.
7 Manus uõ uidetur eſſe unum inſtrumen
tum,ſed multa.4.de Part.cap.10.E.
8 Manus per ſingulas partes explicat,& de
eiꝰ excellẽtia & uſu hẽs.4.de Part.c.10.F
9 Manus ad plurima inſtrumẽta utilis eſt.
4.de Partibus.cap.10.E.
10 Manus qa obtinet homo,dixit Anaxago
ras,eſſe prudentiſſimum,quod cõtra dici
oportuit,ſcilicet manus habere, quia pru-
dentiſſimus ſit.4.de Partibus.cap.10.D.
11 Manus quomõ ſe habet ad inſtrumẽtũ,
qđ mouet,hẽs.de Cõm.aĩal.mot.c.4.A.
12 Manibus cur robur præcipue inditum
eſt,habes.1.Problemat.Sect.2.
13 Manibus cur tremunt metuentes,oſten-
ditur.6.Problemat.Sectio.27.
14 Manꝰ,quæ uirgulæ palmam ductam per
totam latitudinem habet,cur lõgiſſimam
uitam portendit,habes.10.Prob.Sect.34.

15 Manus dextra cur differt a ſiniſtra uiribꝰ & motu maiore, oſtenditur.3.Problemat. Sectio.31.Quære Brachiale.
MARACVS.Poeta Syracuſanus.
Maracus Syracuſanus ciuis poeta præſtãtior erat, cum mente alienaretur. 1.Prob. Sect.30.Quære Poeta.
MARATHON.Quære Spina piſcis.✳
MARE. MARINVS.A.VM.
1 in Mari humor dulcis continetur, nam ſi quis uas cereũ tenuis lateris inane in mare demiſerit, humoris dulcis copiam intra ſe colligit.8.de Hiſtoria.cap.2.D.
2 Mare caniculæ tpe euertit, ut apud Boſphorũ latiſſime patet. 8.de Hiſt.c.15.B.
3 Marina quædam animalia q̃uis exanguia ſint, in maiorem molem euadunt q̃ ſanguinea, licet ſanguinea omnia exãguibus maiora ſint.1.de Hiſt.cap.5.A.
4 Marina quædã animalia effigie inſolita uiſa ſunt aliquando a piſcatoribus. Quæ, quia rara ſunt inuentu, nõ conſtituũtur in genus.4.de Hiſt.c.7.C.Quære Veretile.
5 Marina quædam ſunt, de quibus ambiges, animata ne ſint, an inanimata, ut pinnæ.8.de Hiſtoria.cap.1.B.
6 Mare multum cõtinet terrenæ portionis, unde corpulentius eſt q̃ aqua potulẽta, & natura calidũ eſt.3.de Gene.c.11.B.E.
7 Mare obnoxium eſt uentis.4.de Generatione.capit.10.B.
8 Maris prealti fluctus cur non frangi ſolent, ſed parui tantum maris & breuis, habes.1.Problemate.Sectio.33.
9 Maris fluctꝰ cur nõnunq̃ prius ad littora ueniũt, q̃ uẽti, oſtẽdit.3.Prob.Sect.23.
10 in Mare undabundum & æſtuans cur ſi aliquid iaciatur, quieſcit, oſtendit.4.Problemate.Sectio.23.
11 Mare Ponticum cur candidius uidetur Aegeo, habes.6.Problemat.Sect.23.
12 Mare minus frigidum eſt q̃ aqua potabilis.7.Problemat.Sect.23.
13 Mari qui ſe lauant, cur ocyus reſiccant, q̃ aqua dulci loti, habes.8.Prob.Sectio.23.
14 Mare cur tranſlucidius eſt, flante aquilone, q̃ auſtro, oſtẽditur.9.Prob.Sect.23.
15 Maris fluctus omnes præ ſe ferunt uentos.11.Problemate.Sectio.23.
16 Mare cur deuri põt, aqua non poteſt, habes.13.Prob.Sect.23.&.32.Prob.Sect.23.
17 in Mare demerſi cur diuitius uiuũt q̃ in fluuio, oſtenditur.14.Prob.Sect.23.
18 de Mari frigida aura cur non ſpirat mane, de fluuiis autem ſpirat, habes.16.Problemate.Sect.23.
19 Maris profundioris fluctus cur tardius ceſſant q̃ minus profundi maris, habes. 17.Problemate.Sectio.23.
20 in Mari cur melius natatur q̃ in fluuiis, oſtenditur.21.Problemat.Sect.23.
21 Mare ſuperius cur ſalſius eſt & calidius q̃ inferius, habes.30.Prob.Sect.23.
22 Mari lapides & teſtæ cur rotũdi redduntur, oſtenditur.30.Problemat.Sect.23.
23 Maris pars terræ ꝓxima cur dulcior eſt, habes.31.Problemat.Sect.23.
24 Maris aĩalia cur maiora & uegetiora ſunt q̃ terræ, oſtenditur.34.Prob.Sect.10.
25 Mari qui innatant, cur euacuantur uentre ſalubriter, habes.34.Prob.Sect.23.
26 Mare cur ſalſum & amarum ſimul ſit, habes.35.Problemat.Sect.23.
27 Mare cur cæruleum ſit, auſtro ſpirante, habes.39.Prob.Sect.26.
28 Maris undabundi quod deſiſtit, cur albicat, quod tamen prouoluitur, nigricat, oſtenditur.41.Prob.Sect.23.
29 Mare ſalubre eſt, quia uentis euentilatur. 54.Problemat.Sect.1.
30 Marinam rem qui exercẽt, ut piſcatores, cur ruffo colore om̃es ſunt, habes.2.Problemat.Sectio.38.✳.
MARISCA.Morbus ani.
1 per Mariſcas fluit ſanguis uitiatus & inutilis.3.de Hiſtoria.capit.19.C.
2 Mariſcæ fiunt paucis mulieribus.3.de Hiſtoria.capit.19.D.
3 Mariſcas habenti deteriores fiunt purgationes.7.de Hiſtoria.capit.11.A.
4 Mariſcæ raro fiunt mulieribus, dum mẽſtrua erumpunt.1.de Gener.capit.19.C.
MARTIVS.Menſis.Quære Piſcis.55.
MAS.
1 Mas eſt, quod in alterum ſemen mittit. 1.de Hiſtoria.capit.13.A.
2 Maribus etiam lac fieri poteſt.1.de Hiſtoria.capit.12.A.
3 Marium ſexus nulla alia parte interiore differt a fœmineo ſexu, niſi utero. 1. de Hiſtoria.capit.19.A.
4 Maribus multiplici differentia euariant ea, quæ ad generationem miniſtrant.3.de Hiſtoria.capit.1.A.
5 Marium ſanguis minꝰ ater eſt, & ſubtilior q̃ fœminarum.3.de Hiſtoria.capit.19.C.
6 Mares lõgioris uitæ ſunt q̃ fœminæ in q̃drupedibꝰ nõ ouiparis.4.de Hiſt.c.2.C.
7 in Maribus partes priores & ſuperiores ſunt ualidiores & potiores, inferiores uero & poſteriores econtrario ſe habent in quocunq; genere.4.de Hiſtor.c.11.C.
8 Mas robuſtior eſt q̃ fœmina.4.de Hiſtoria.capit.11.C.
9 Maris caro minus humida eſt q̃ fœminæ. 4.de Hiſtoria.cap.11.C.
10 Maris uox grauior in omni genere eſt q̃ fœminæ, excepto boue.4.de Hiſt.c.11.C.
11 Maris pedes minus elegãtes ſunt q̃ fœminæ.4.de Hiſtoria.cap.11.C.
12 Mares armati magis naturalibus armis ſunt, ut cornibus aut calcaribus, q̃ fœminæ, cum fœminæ, aut nõ habeant, aut nõ talia habeant. 4. de Hiſtoria.capit.11.C. Quære Cerua.7.
13 Mares ferociunt coitus tempore. 6. de Hiſtoria.cap.18.C.
14 Mares citius abſoluuntur in utero, q̃ fœminæ.6.de Hiſtoria. capit. 2.C. &.7.de Hiſtoria.capit.3.B.
15 Mares in genere quadrupedum uiuiparorum ſunt animoſiores q̃ fœminæ, ferociores, minuſq; inſidioſiores.9.de Hiſtoria. capit.1.B.
16 Maris & fœminæ ſexum natura diſtinxit in omnibus animalibus, quorũ eſt procreatio.9.de Hiſtoria.capit.1.A.
17 Mas calidioris & tenuioris ſanguinis eſt, q̃ fœmina.2.de Partibus.capit.2.B.
18 Mares animoſiores ſunt & robuſtiores fœminis, ideo illis a natura data ſunt arma, quæ plurimæ parti fœminarum deſunt. 3.de Partibus.capit.1.B.
19 Maris genitale alterum ab altero differt pro corporum diſcrimine. 4. de Partibus.capit.10.N.
20 Maris & fœminæ diſtinctio in quibus reperiatur in om̃i animalium ſpecie, habes. 1.de Gener.cap.1.per totum.
21 Mas & fœmina principium ſunt generationis, mas, ut qui teneat motꝰ & generationis originẽ, fœmina, ut materiæ originẽ tenens.1.de Generatione.cap.2.A.
22 Mas eſt animal, quod in alio gignit.1.de Generatione.cap.2.A.
23 Maris genitalia quæ ſint, habes.1.de Generatione.capit.2.B.
24 Maris ſemen quomodo ſe habeat in generatione prolis, oſtenditur.1.de Generatione.cap.20.E.F.G.H.
25 Mas & fœmina generationis cauſa ſunt in rerum natura.2.de Gener.capit.1.A.
26 Mas in generatione ſe habet ut mouens & agens.2.de Generatione.cap.1.A.B.
27 Maris ſemen quid, & quomodo agat in menſtrua fœminæ ad generationem, habes.2.de Gener.cap.3.D.
28 Marẽ aut fœminam non generant, quæ ex mare & fœmina non ſunt procreata. 2.de Generatione.capit.4.A.
29 ſine Mare cur non generet fœmina, oſtẽditur.2.de Generatione.cap.4.N.
30 Mas differt a fœmina in omnibus generibus.3.de Generatione.cap.10.B.
31 Mas cur aliquis generetur potius q̃ fœmina, & opiniones Democriti Empedoclis & aliorum de hac re refutatas, habes. 4.de Generatione.cap.1.per totum.
32 Mares potius q̃ fœminas gignunt parẽtes perfectæ ætatis, quia calor in eis perfectus eſt, fœminas etiam gignunt ſemina humida, & flantibus aquilonis, mares potius q̃ fœminæ generantur, & reliqua indicia habes. 4.de Generatione. cap.4.per totum.Quære Aquilo.3.
33 Mares potius oblæſi naſcuntur q̃ fœminæ in hominum genere, quia cum mares calidiores ſint, magis mouentur, & ſuo motu facile læduntur. In aliis autem animalibus non ita ſe habet, ſed nihil potius læduntur fœminæ q̃ mares. 4.de Generatione.cap.6.B.C.
34 Mas uocem immutat, quando incipit ferre ſemen prolificum.4.de Gene.c.8.B.
35 Mares cur corpore maiore ex toto fere ſunt q̃ fœminæ, habes.10.Prob.Sect.10.
36 Mares cur mingunt minus erecti, q̃ fœminæ, habes.22.Prob.Sect.10.✳.
MASSA.Frumentacea.
Maſſa tota cur leuior eſt q̃ farina & aqua ſeorſum, oſtenditur.18.Problem.Sect.21.
MATERIA.
1 Materiam tantum cognouerunt antiqui philoſophi, a qua neceſſitatem dicebant rebus ineſſe.1.de Part.c.1.E.F.
2 Materiæ natura poſterior eſt & minus excellens, q̃ formæ natura. 1. de Partibus. capit.1.F.
3 Materiæ natura potius eſt per formam, q̃ econtrario.1.de Partibus.cap.1.H.
4 Materiam tantũ & efficiens cognouerunt antiqui philoſophi.5.de Gener.c.11.B.✳.
MATER.
Matri aliquando ſunt ſimiles filii, aliquando non, quod exemplis oſtenditur.7.de Hiſtoria.capit.6.B.Quære Filius. Fœmina. Mas. Mulier.✳.
MATHEMATICA.
Mathematica nullo genere motus mouẽtur.de Commu.animal.mot.c.1.B.✳.
MATVTINVS.A.VM.
Matutino tempore cur frigus acrius eſt q̃ alio, cũ tamẽ ſol tunc propinquior nobis ſit, habes.3.Problemat.Sect.8.

MAXILLA.
1 Maxilla duplex eſt,cui⁹ pars prior mētū, poſterior mādibula eſt. 1.de Hiſt.c.11.C.
2 Maxillæ a capite protendunt oſſa duo. Quarum inferiorem animalia omnia mouent,excepto fluuiatili crocodilo.Hic eñ non inferiorem,ſed ſuperiorem mouet.1. de Hiſt.cap.11.C.&.3.de Hiſtoria.c.7.A.
3 Maxillæ longæ ſunt omnibus iumentis. 1.de Hiſtoria.cap.16.A.
4 Maxillæ minus ueſtitæ ſunt pilis, q̃ muſtax aut mētū quibuſdā.3.de Hiſt.c.11.D.
5 Maxillam mouet homo,& uiuiparæ quadrupedes ſurſum deorſum atq; in latera. Piſces uero & aues & ouiparæ quadrupedes tantū ſurſum deorſumq;.4.de Part. cap.11.C. Quære in ſingulis maxillatorū dictionibus.
MEDIAE HOSPITES.Quære Athenæ.
MEDICA.Herba.
1 Medica herba lactis copiā extinguit, ſed præcipue ruminātib⁹.3.de Hiſt.c.21.B.
2 Medicam ſerere iuxta apum aluearia, expedit.9.de Hiſtoria.cap.40.O.
3 Medica quando inutilis iumentis. 8.de Hiſtoria.cap.8.A.
4 Medicæ prima falx uitio datur,& cū fœtida aqua rigatur, incommoda eſt. 8.de Hiſtoria.cap.8.A.
MEDICAMENTVM.
Medicamenta cur purgent,cum alia,quæ uidentur habere eaſdem qualitates, non purgant,habes.43.&.28.Prob.Sect.1.✳.
MEDICVS.
1 Medici accuratiſſime de uenis tradiderūt. 3.de Hiſtoria.cap.3.B.
2 Medicus poſtq̃ ſanitatem diffinierit,rationes & cauſas rei,quā facit,reddere ſolet. 1.de Partibus.capit.1.C.
3 Medici multi morbos curant exceſſibus. 1.Problemat.Sect.1.
4 Medicus cur ad ſanitatem uſq; tātūmodo ſuam operā præſtat,nec ulterius agit, oſtenditur.7.Problemate.Sect.30.✳.
MEDIVM.
Medium particeps utriuſq; extremi eſt. 3.de Part.cap.1.A.✳.
MEDVLLA.
1 Medulla quandiu in ſua ſede manet,mollis eſt & humida,& quod in aliis proportione reſpōdet medullæ.1.de Hiſt.c.1.C.
2 Medulla eſt excrementum cōcoctum ſanguinei alimēti,quod in oſſa aut in ſpinā diſtribuitur.3.de Hiſt.cap.6.B.
3 Medullam quædam oſſa continent, alia non, alia licet nō uideant̄ habere,habent tamē,ſed exiguā.3.de Hiſt.c.7.B.
4 Medulla in oſſibus continetur.3.de Hiſtoria.capit.20.A.
5 Medulla cruenta admodū eſt in animalibus nouellis,ætate uero prouectis aut adipē aut ſæuū præ ſe fert.3.de Hiſt.c.20.A.
6 Medulla q̃uis ſemper ſit oſſibus incluſa, non tamen omnia oſſa medullam habēt. Nā oſſibus quorūdā aïaliū ut leonū aut nulla eſt,aut exigua.3.de Hiſt.c.20.A.
7 Medulla exigua eſt in oſſibus ſuillis. 3.de Hiſtoria.cap.20.A.
8 Medulla ex ſanguine fit,quod oſtenditur in nuper genitis,& in ſanguine exuberantib⁹,quorum medulla ſanguinea eſt,quædā ſæuo ſimilē habent.2.de Part.c.6.A.
9 Medulla ſpinæ dorſi qualis ſit, habes.2. de Part.c.6.A.Quære Cerebrum.10.
10 Medullam quæ animalia non habent,aut exiguam habent,habes. 2.de Part.c.6.B.
11 Medullæ ſæuoſæ & pingues ſunt,quia calore oſſium cōcoquūtur.2.de Part.c.6.B.
12 Medullam nō hēnt niſi in ſpina dorſi,quæcunq; oſſa nō habent.2.de Part.cap.6.B.
13 Medulla non eſt ſeparata in chartilagine terreſtrium animaliū,ſed eſt mixta chartilagini, in oſſibus uero eſt ſeparata.2. de Partibus.capit.9.D.✳.
MEGARICVS AGER.a Megaris urbe Atticæ.
Megarico in agro quæ inſecta generent̄ ex ſedimento aquarum,habes.5.de Hiſtoria.capit.19.D.✳.
MEL.
1 Mella augentur ſiccitatibus aeris.5.de Hiſtoria.cap.22.B.
2 Mel cōtrahunt apes ex rore,ſyderum ortu potiſſimum, & arcus cæleſtis incubitu.5.de Hiſtoria.cap.22.B.
3 Mel non fit ante uergiliarum exortum. 5.de Hiſtoria.cap.22.B.
4 Mel ſi detrahatur autumno,non reparatur.5.de Hiſtoria.cap.22.B.
5 Mel primo dilutum eſt ut aqua, deinde craſſeſcit,uiceſimo poſt die ſpiſſatur. 5.de Hiſtoria.capit.22.B.
6 Mellis perfecti indicium in ſapore eſt,dulcius enim eſt,quod craſſius eſt.5.de Hiſtoria.capit.22.B.
7 Mel craſſum & cādidum faciunt apes circa Amiſum urbem.5.de Hiſt.cap.22.C.
8 Mellis conficiendi duo tempora ſunt,ſcilicet uer & autumnus,ſed quod uere fit, candidius & melius eſt autumnali.9.de Hiſtoria.capit.40.M.
9 Mellis exilior pars fluitat, pura & ualida ſubſidet.9.de Hiſt.cap.40.M.
10 Mellis copia annis proſperis contingit.3. de Generatione.cap.10.F.
11 Mel cibus eſt apibus.3.de Gen.c.10.B.
12 Mel ſali admixtum cur non ſentimus magis, ſed minus dulce,oſtenditur.11.Prob. Sect.13. Quære Apes.3.21.24.35.49.✳.
MELANCHOLICVS.
1 Melancholicos fuiſſe,conſtat, omnes, qui ingenio claruerunt,uel in ſtudiis philoſophiæ uel in republica adminiſtranda,uel in carmine pāgēdo, uel in artibus exercendis.1.Problemat.Sect.30.
2 Melancholici cur uenoſi ſunt & duri,habes.1.Problemat.Sect.30.
3 Melancholicorum differentiæ uariæ ex melancholiæ qualitate & uarietate proueniunt.1.Problemat.Sect.30.
4 Melancholici omnes non per morbū ſed per naturam cur ſingulari ingenio prædíti ſunt,oſtenditur.1.Problemat.Sect.30.
5 Melancholici cur libidinoſi ſunt, habes. 31.Problemat.Sect.4.
6 Melācholici magna ex parte libidine affluentius concitātur.1.Prob.Sect.30.✳.
MELEAGRIDES.Aues.
Meleagridum ouum diſtinctum punctis eſt.6.de Hiſtoria.cap.2.A.
MELIS . Aſinorum morbus . Quære Aſinus.21.
MELITENSIS CATELLVS.
Melitenſis catellus maior eſt uiuerra.9. de Hiſtoria.cap.6.C.
MELIVS.
Melioris in contingentibus cauſa eſt ſempiternum, pulchrum, & diuinum. 2.de Generatione.capit.1.A.✳.
MEMBRANA.
1 Membranæ animalium quomodo differant,oſtenditur.3.de Hiſtoria.cap.13.A.
2 Membranæ animalium tenues ſunt & læues. Viſcera omnia claudūt.Maximæ uero & robuſtiſſimæ mēbranæ ſunt, quæ cerebrū & caput ambiūt,quia hæc principaliſſima membra ſunt & præcipuā tutelam deſiderant.3.de Part.c.11.per totum.
MEMBRADES.
Membrades piſces unde generentur,habes.6.de Hiſtoria.cap.15.B.
MEMBRVM.
1 Membra aïaliū ex diſſimilaribus partib⁹ cōſtāt, q̃ppe & ipſa ſunt partes totæ,& ex partibus cōſtant diuerſis.1.de Hiſt.c.1.A.
2 Membrū unumquodq; alicui⁹ rei gr̃a eſt, & totum ipſum.1.de Part.cap.1.I.
3 Mēbris aliis a uentre principiū eſſe oportet,quo pabulum capiant a uentre & inteſtinis.2.de Partibus.cap.3.B.
4 Mēbra quæ dicant̄,hēs.1.de Part.c.5.E.
5 Membra corporis officiorum gratia conſtant.1.de Partibus.cap.5.D.
6 Membra animaliū non ſine ordine oriūtur.1.de Part.cap.1.F.
7 Membrū quod principia mouendi & nutriendi habet,eſt ſimplex, quia omniū ſenſibiliū capax,membrum uero mouens & agens diſſimilare eſt. 2. de Part. c.1.E.
8 Membra aut membrorum partes plures aut pauciores iuſto naſci contingit in mōſtris.4.de Generatione.c.4.per totum.
9 Membrū aliquod in aïalib⁹ ſi mouetur, aliud quieſcit,q̃diu illud mouet̄.de Cōm. aïal.mot.c.1.B.Quære Aïal.1.2.3.4.57.
MEMORIA.
Memoria quorum ſit cauſa,habes.de Cōmuni.animal.mot.cap.3.D.✳.
MENA.Quære Mæna.
MENYNGES.Cerebri mēbranæ.Quære Cerebrum.5.18.
MENSAE SECVNDAE.Bellaria.
Menſæ ſecundæ cur ſint edendæ,habes. 6.Problemat.Sect.22.
MENSES . Pro menſtruis . Quære Menſtrua.
MENSIS.
1 Menſes tricenis diebus conſtant.2.de Hiſtoria.c.17.F.Quære Serpens.12.
2 Menſis communis circuitus eſt ſolis & lunæ.4.de Generatione.c.10.B.
3 Menſium coitus frigidi ſunt ob lunæ defectum.2.de Generatione.c.4.C.
4 Menſe quoto naſcantur homines . Quære Naſci.3.
MENS.
1 Mentis mutationē faciūt præcordia, quia cordi p̃xima ſunt.3.de Part.c.10.B.
2 Mens ſola extrinſecus accedit, eaq; ſola diuina eſt, nihil enim cum eius actione communicat actio corporis.2.de Generatione.cap.3.B.Quære Intellectus.✳.
MENSTRVA.
1 Menſtrua mulierum ſanguine uitiato cōſtant.3.de Hiſtoria.c.29.C.
2 Menſtruorum curſus cum ſubſtiterint,pili licet pauci mulierum mento naſcūtur. 3.de Hiſtoria.cap.11.C.
3 Menſtrua quando incipiāt fieri mulieribus,habes.7.de Hiſtoria.cap.1.B.
4 Mēſtrua fluunt,luna decreſcente propter frigus, quod fit luminis lunæ abſentia.7. de Hiſt.c.2.A.&.2.de Gener.cap.4.C.

5 Menſtrua quo tempore moueantur, & profluant mulieribus, & quibus animalibus minus, quibus magis, & quibus animalibus in alias corporis partes tranſeat, habes.7.de Hiſtoria.cap.2.per totum.
6 Menſtrua non poteſt protrahere mulier uſq; ad quinquageſimum annum, plurimis tamen anno quadrageſimo deſinũt fluere.7.de Hiſtoria.capit.5.B.
7 Menſtrua magna ex parte non fiunt, q̃ diu lac emanat.7.de Hiſtoria. cap.11.A.
8 Menſtrua deterius accidunt, ſi mulier mariſcas habeat.7.de Hiſtoria.cap.11.A.
9 Menſtrua mulierum excrementum ſunt, & uacans materia.4.de Parti.capit.10.L.
10 Menſtrua quid ſunt, & qua exeunt parte, & cui9 naturæ, hẽs.4.de Part.c.10.N.
11 Menſtrua ſanguinis profluuia ſunt, & incoctũ ſemẽ.1.de Generatione.cap.19.A.
12 Menſtrua fœminarum eſſe excremẽtum reſpondens proportione ſemini mariũ, oſtẽditur.1.de Generatione.c.19.B.C.D.
13 Mẽſtrua incipiunt fœminis, cum mãmæ bino digito tollũtur.5.de Gener.c.20.B.
14 Menſtrua quomodo excrementa ſint, & quomodo præbeant materiam & corpus fœtui generando, habes.2.de Generatione.capit.4.B.C.D.E.
15 Menſtrua, ex quibus fit fœtus, talia potẽtia ſunt, qualia actu ipſum corpus poſtea euadit.2.de Generatione.cap.4.L.
16 Menſtrua alba ſi frequẽter moueanẽ puellis, incremẽtũ auferũt.2.de Gen.c.4.C.
17 Menſtrua ſi affluant a cõceptu, morbidũ eſt.1.de Generatione.cap.19.E.
18 Mẽſtruorum seceſſus ſi modice fiant, ſalubres ſunt, ſi immodice, inſalubres.2.de Generatione.capit.14.C.
19 Menſtrua ſemen impurum ſunt, & non habent principium animæ, ſemini tamẽ admixta generant.1. de Generatione.capit.20.B.&.2.capit.3.D.
20 Menſtrua menſibus decreſcentibus fiunt.2.de Gener.cap.4.A.Quære Mulier.✳.
MENTHA.Herba.
Menthã nõ edẽdã nec ſerendam tẽpore belli, puerbio dicitur, quia corpora refrigerat, quod eſt aduerſum animoſitati & fortitudini.2.Problemat.Sect.20.
MENTVM.
1 Mentum eſt prior maxillæ pars.1.de Hiſtoria.capit.11.C.
2 Mento mulieris non exeunt pili.3.de Hiſtoria.cap.11.C.
3 Menti pili nouiſſime gignuntur poſt pubis & alarum pilos.3.de Hiſtor.c.11.D.
4 Mẽto mulieris naſcunẽ pili, ſi mẽſtruorũ curſus ſubſtiterint.3.de Hiſtor.c.11.C.
5 Mento bipartito qui ſunt, minus caluescunt.3.de Hiſtoria.capit.11.C.
6 Mẽtũ quibuſdã plus ueſtitum eſt, q̃ muſtax aut maxillæ.3. de Hiſto.c.11.D.✳.
MEOTIS.Quære Mæotis.
MERCATOR.
Mercatores cur callidos appellare ſolem9, oſtenditur.4.Problemat.Sectio.18.✳.
MERGVS.Auis.
1 Mergi in fluido degunt, & uictũ ex aqua emoliuntur, non tamen recipiũt, aut reddunt aquam per uices, ſed aerem, extraq; humorem pariunt.1.de Hiſtor.c.1.D.
2 Mergi ſaxis marinis oua bina aut terna pariunt a bruma, ineũte uere, & incubant cæterarum auium more, ſed non abſcõduntur.5.de Hiſtoria.cap.9.A.
3 Mergus circa mare uictitat. 8.de Hiſtoria.capit.3.D.
MERIDIES.Diei & pro regionibus ad æquinoctialem uergentibus.
1 Meridie maxime cur aer tranquillari ſolet, oſtenditur.4.Problemat.Sect.21.
2 Meridiem uerſus qui habitant, cur oculis nigris potius naſcuntur.14.Problemate.Sectio.14.✳.
MEROPS.Auis, quæ & apiaſter dicit.
1 Merops qui uocatur a Bœotiis, terræ cauernas ſubiens facit incunabula. 6.de Hiſtoria.capit.1.B.
2 Merops parit ſex aut ſeptem oua æſtate in mollioribus præcipitiis, intro uel ad q̃ttuor cubitos ſubiens. 9.de Hiſt.c.13.A.
3 Meropes dicũtur ſuos alere parentes. Pẽnas habent meropes inferiores pallidas, ſuperiores cæruleas, poſtremas rubras.9.de Hiſtoria.cap.13.A.
4 Merops auis, qui & apiaſter dicitur, iniuriã infert apibus.9.de Hiſtoria.cap.40.I.
MERVLA.Piſcis.
Merulæ coniugatim, id eſt mas cum fœmina latent hyeme.8.de Hiſtoria.c.15.A.
MERVLA.Auis.
1 Merula cum crece pugnat.9. de Hiſtoria.capit.1.E.
2 Merula turturem amat. 9.de Hiſtoria.capit.1.G.
3 Merulæ nidus interiore parte lana & uillo conſtat.9.de Hiſtoria.cap.13.A.
4 Merularum duo ſunt genera, alterum nigrum & uulgare, alterum candidum magnitudine compari & uoce ſimili, circa Cyllenã Arcadiæ & non alibi naſcens.9.de Hiſtoria.capit.49.B.✳.
5 Merula uoce & colore mutatur, & ex nigra redditur ruffa, ſtrepitat hyeme, tumultuãter cãtat æſtate.9.de Hiſt.c.49.B.✳.
MESANA. Siciliæ ciuitas ad Siculum fretum.
apud Meſanam cur abſorbeãtur nauigia, habes.5.Prob.Sect.23.
MESSAPVS.Quære Bonaſus.4.
MESENTERIVM.Quære Lactes.
METACHOERVM.
Metachœrum dicimus porcellũ in utero deprauatũ.2.de Gen.c.6.E. &.4.c.4.C.
METVS.METVENS.
1 Metus refrigerat.2.de Partibus.cap.4.A. Quære Mentha.
2 Metus cauſa quæ ſit, habes. 3. de Partibus.capit.4.A.B.
3 Metu aluus ſoluitur quibuſdam hominibus.4.de Partibus.capit.5.C.
4 Metus eſt refrigeratio per inopiã ſanguinis & caloris.4.de Partibus.c.11.E.
5 Metuentes cur tremunt, habes.1.Problemate.Sect.27.
6 Metuentes nonnulli cur ſitiunt, habes.2.Problemat.Sect.27.Quære Timens.✳.
MYGALE. Mus arachneus. Quære Mus.15.
MILESIVS AGER.Mileti urbis in Ionia.Quære Cicada.16.✳.Mileſii.
MILVVS.Auis.
1 Milui tam exiguũ lienem habent, ut propemodum ſenſum effugiat.2.de Hiſtor.cap.15.B.&.3.de Partibus.c.7.C.
2 Miluus fel habet iecori & inteſtino coniunctum.2.de Hiſt.cap.15.C.
3 Milui uicenis diebus incubant. 6.de.Hiſtoria.cap.6.A.
4 Milui pariunt oua bina magna ex parte, interdũ tamen terna.6.de Hiſtor. c.6.A.
5 Miluus binos aut ternos pullos excludit, q̃uis miluus, qui ætolius dicit, uel quaternos aliquãdo excludat.6.de Hiſt.c.6.A.
6 Milui carniuori ſunt.8.de Hiſt. cap.3.A.
7 Miluus uiſus eſt bibere.8.de Hiſt.c.3.D. Quære Aquila.7.
8 Miluus hyeme latet.4.de Hiſt.c.16.A.
9 Miluus pugnat cũ coruo, eripit eñ milu9 a coruo quicquid tenet, q̃ ungibus & uolatu præſtãtior coruo eſt.9.de Hiſt.c.1.D
10 Milu9 & Piſex & Harpa amici ſunt.9.de Hiſtoria.capit.1.F.✳.
MINGERE.Quære Meiere.
1 Mingunt aliqua animalia ex aduerſo.2.de Hiſtoria.capit.1.I.
2 Mingãt quomodo quæq; aĩalia in utroq; ſexu, habes.4.de Partibus.c.10.M.
3 Mingentẽ ſi uideam9, cur ad mingendũ prouocamur, oſtenditur.2.Prob.Sect.7.
4 Mingendi deſiderio qui tenentur, cur coire nequeunt, habes.20. Prob.Sect.4.
5 Mingũt cur fœminæ erectæ, mares min9, oſtẽdit.22.Prob.Sect.10.Quære Vrina.
MINIVM.Foſſile pigmentum.
Minium rubrum eſt.6.de Hiſt.cap.2.A.
MINVS.Quære Plus.✳.
MYRTVM.Frutex.
1 Myrtum ſerere apud apum aluearia expedit, & ex ea conficiunt apes ceram.9.de Hiſtoria capit.40.N.O.
2 Myrtum colliſum in manu cur dulci9 ſentimus, q̃ integrũ, hẽs.23.Prob.Sect.20.
3 Myrta cur enucleatiora ſunt, quæ ſunt minora, habes.24.Problemat.Sect.29.
4 Myrtorum non conditarũ magis fructus q̃ folia cur defluunt, cõditarũ uero econtrario, habes.31.Problemat.Sect.20.
5 Myrti frondes nigræ cur frequentiores ſunt, q̃ albæ, habes. 36.Problem.Sect.20.
MITVLVS.Teſtatum aquatile.
1 Mituli fauificant.5.de Hiſtoria.c.15.C.
2 Mituli teſta reſeratilis ẽ.4.de Part.c.4.A.
3 Mituli ſe tuentur concludendo .4. de Partibus.capit.5.E.
4 Mituli quomodo gignantur, habes. 3.de Generatione.cap.11.C.
5 Mituli non ſemper habent ſuum ouum. 3.de Generatione.capit.11.M.
MOBILIS.Qui facile propoſitũ mutat.
Mobiles arguit frons parua. 1.de Hiſtoria.capit.8.A.
MODVLATIO.
Modulatio grauis præſtantior eſt cõcitata.5.de Generatione.cap.7.A.
MOLA.Cruris.
Mola pars cruris eſt, quod orbiculatim foris adiectum eſt.1.de Hiſtoria.cap.15.B. Quære Tibia.1.
MOLA.
Mola morbus, eſt uitiũ in utero mulieris, quæ eſt quædam duriſſima caro, quã aliquãdo emittũt, cũ tamẽ putent ſe parere infantem. Qui morbus durat annũ aliquãdo, aliquando triẽnium, aliquando per totam uitam.4.de Gener.cap.7.per totum.
MOLLIA.Aq̃tilia, quæ cute nõ ſquãmis tegunẽ, nec ſpinã aut os intus cõtinent.
1 Mollibus nandi uis tributa eſt.1.de Hiſtoria.cap.1.E.
2 Mollia pedes habere putantur, & ſpinis & pedibus carent.1.de Hiſtoria.cap.1.B.
3 Mollia quæ ſpecialiter nominantur, cerebrum habẽt.1.de Hiſtoria.cap.16.A.

4 Mollia ſunt, quæ ſanguine carent, & foris carne molli ſunt obducta, & ſolidũ intus habent, ut ſepia. 4. de Hiſtor.capit.1.A.
5 Mollium figura & partes per ſingula mẽbra deſcribunt.4.de Hiſt.c.1.B.D.&.4. de Part.c.5.A.B.C.D.&.c.9.per totum.
6 Mollia alueum grandiorem habent, brachia breuiora. Polypus uero ecõtrario habet.4.de Hiſtoria.capit.1.C.
7 Mollia adeo augent, ut aliq̃ñ in quinq; cubitos excreſcant.4.de Hiſtoria.cap.1.C.
8 Mollia quo loco cõtineant, & uomãt atramentum, & quæ plus, quæue minus atramenti habeãt, oſtenditur.4.de Hiſt.c.1.D.
9 Mollium inter ſe differẽtia declaratur.4. de Hiſtoria.capit.1.E.
10 Mollium mares differunt a fœminis. 4. de Hiſtoria.cap.1.F.
11 Mollium acetabula quo differant inter ſe, & qua figura, & ordine conſtent, oſtenditur.4.de Hiſtoria.c.1.B.C.D.E.
12 Mollia non habent uiſcera, ſed mutem id eſt atramentum.4.de Hiſt.cap.1.D.
13 Mollia dormiunt. 4.de Hiſt. cap.10.C.
14 Mollium coitus quomodo peragatur, habes.5.de Hiſtoria. cap.6.per totum.&.5. de Generatione.cap.15.per totum.
15 Mollia quo tempore anni, & quoties pariãt in anno, oñdit.5.de Hiſt.c.15. p totũ.
16 Mollĩũ part⁹, & fœtura, quãdo, & quomõ fiat, oſtẽditur.5.de Hiſtoria.c.18.per totũ.
17 Mollia copulatione ac uenereo coitu cõcipiunt.5.de. Hiſtoria.cap.18.A.
18 Mollia oĩa carniuora ſũt.8.de Hiſt.c.2.E.
19 Mollia nõ ſunt in Põto Euxino niſi in locis quibuſdã paucis.8.de Hiſt.c.13.A.
20 Mollia eſui apta ſunt, cum grauida ſunt. 8.de Hiſt.c.30.A.&.1.de Gener.c.19.D.
21 Mollium nullum exit in ſiccum præter polypum.9.de Hiſt.cap.37.E.
22 Mollia habent in ore binos dentes, & pro lingua carnoſum quid, quo ſapores percipiunt.4.de Part.capit.5.A.
23 Mollium gula, & ſtomachus qualis ſit, habes.4.de Partibus.capit.5.B.
24 Mollia omnia atramẽtum habẽt, ſed præcipue ſepia, & quoties metu perterrentur, eo aquam infuſcant.4.de Part.c.5.B.
25 Mollia littore gaudent, ideo atramẽtum in tutelam gerunt.4.de Part.cap.5.C.
26 Mollia extrinſecus carnem habent cõtra q̃ cruſtata.4.de Part.cap.5.C.
27 Mollĩũ partes exteriores per ſingulas explicantur.4.de Part.cap.9.per totum.
28 Mollia quomodo generent, habes. 1.de Gener.cap.4.per totum.
29 Mollia frigida ſunt, nam alioqui ſi caloris multum haberent, ſiccaretur cutis, & non molli cute integerent.1.de Gener.c.11.A.
30 Mollibus uterq; ſexus eſt. 1.de Generatione.cap.1.C.&.3.cap.5.B.
31 Mollia ſola non habent diſcrimem ſuperioris & inferioris.2.de Gener.cap.4.V.
32 Mollium uuluæ bifidæ ſunt.1.de Generatione.capit.3.B.
33 Mollia an ſemen emittant, incertum eſt. 1.de Generatione.cap.17.A.
34 Mollia exanguia & frigida natura ſunt, & ubi gignant, habes.3.de Gener.c.11.B.
35 Mollium partus qualis ſit, habes.3.de Generatione.cap.8.A.
36 Mollia oĩa priorem partem & poſteriorem in idẽ omino detorquẽt, dũ mouentur. de Commu.animal.greſſ.c.1.H.✳.

MOLLICEPS.Auis.
Molliceps grandi & carthilagineo capite eſt, eodem in loco ſedem ſibi ſemper ſtatuit, magnitudine turdi, ore firmo paruo rotũdo, colore tot⁹ cineieo. Capit noctu, depes & inualens eſt.9.de Hiſt.c.2.C.

MOLOTICVS CANIS. Quære Canis.45.46.

MOMVS. Quem fingunt deorum opera liberius carpere.
Momus Aeſopi reprehendit naturam, q; in capite & non potius in armis cornua tauris poſuerit, cum uehementius ferirẽt, ſi in armis eſſent, quod abſurde eſſe dictũ, conuincitur. 3.de Partibus.cap.2.C.

MONEDVLA.Auis.
1 Monedularum tria ſunt genera. Vnum, quod graculus uocatur, magnitudine tãta, quanta cornix, roſtro rotundo rutilo. Alterum genus lupus cognatũ & Scurra. Tertiũ quod eſt familiare Lydiæ & Phrygiæ terræ, idemq; palmipes. 9.de Hiſtoria.capit.24.per totum.
2 Monedulæ, quas manſues alimus, ſæpe roſtra coniungere uidentur.3.de Generatione.c.6.A.Quære Graculus.✳.

MONEDVLA.Piſcis.
1 Monedulæ nõ ſubeunt Põtũ Euxinũ, ſed in Propõtide trahunt æſtatẽ, & pariũt, & in Aegeo hyemẽ agũt.8.de Hiſt. c.13.B.
2 Monedulæ gregales ſũt.6.de Hiſt.c.2.A.

MONILE.Muliebre ornamentũ.Quære Serpens.19.

MONSTRVM.
1 Mõſtrũ an unũ ſit animal, an plura, iudicandũ eſt principii ratione, ut puta ſi unũ cor habet, unũ eſt, ſi duo corda, duo animalia ſunt.4.de Generatione. c.4.L.M.
2 Monſtra unde fiunt, & quapropter, & qua cauſa, & quibus partibus oblæſis gignantur, aut deficiant, & in quibus animalium generibus crebrius accidant, habes.4.de Gener.cap.4.per totum.
3 Monſtra nõ fiunt in iis, quæ neceſſario & ſemper ſunt 4.de Generatione.c.4.C.
4 Monſtrũ eſt res præter naturã eam, quæ magna ex parte fit.4.de Gener.c.4.C.
5 Monſtrum quid diſſimile eſt.4.de Generatione.capit.4.B.
6 Monſtra ex parte materiæ proueniunt. 4.de Generatione.c.4.B.C.
7 Monſtra raro fiunt in iis, quæ ſingulos pariunt, crebrius uero in iis, quibus partus eſt numeroſus.4.de Gener.c.4.A.
8 Monſtra unde fiunt, & quare, & quomodo ex opinione Democriti, habes.4.de Generatione.cap.4.A.
9 Mõſtra plura cur ædũt quadrupedes paruæ, q̃ magnæ, habes.6.Prob.Sect.1.✳.

MONTICOLA.Auis.
Monticola auis qualis ſit, habes. 8.de Hiſtoria.cap.3.A.

MONTIFRINGILLA.Auis.
Mõtifringilla deſcribitur. Vermiculis autem ueſcitur.8.de Hiſtoria.cap.3.B.

MORA.Fructus.
Mora celſi iuuat ſues ægrotantes, ſi in cibatu detur.8.de Hiſtoria.cap.21.B.

MORALE. Quod ad mores pertinet.
Moralia increuerunt temporibus Socratis.1.de Partibus.capit.1.M.✳.

MORBVS.
1 In Morbis ſunt dies quidam critici, id eſt decretorii.5.de Hiſtoria.cap.20.A.
2 Morborum acutorũ cauſam non eſſe fel, ponitur.4.de Part.c.2.B.
3 Morbus eſt ſenectus aduentitia, ſicut ſenectus morb⁹ naturalis.1.de Gen.c.4.B.
4 a Morbis nonnullis cur aliqui ægrotant, ſi appropinquauerint ægrotantibus, a ſanitate uero aliorum nemo ſanatur, habes. 1.Problemat.Sect.1.
5 Morbi exuperantiis fiunt, quia exceſſum uel defectum exuperantiæ faciunt, qua in re cõſiſtere, certum eſt.1.Prob.Sect.1.
6 Morbi ſæpe curantur, ubi quis exceſſit abunde, quia cauſæ, quæ morbos committunt, aduerſæ inter ſe ſunt, ita ut genus alterum poſſit duci in medium alterius per exceſſum.2.Problemate.Sectio.1.
7 Morbi aliquando intenduntur, aliquando tolluntur temporum aut uentorum aut ſyderum mutatione, & cur id fiat, habes.3.Problemate.Sect.1.
8 Morbi plures cur inuadãt tã uere q̃ æſtate, ſi hyems fuit auſtrina & pluuioſa, uer ſiccũ & aglonĩũ ſit, oñdit. 9.Prob.Sect.1.
9 Morbus longus quaſi ſenecta eſt.17.Problemate.Sectio.3.
10 Morbo longo laborantes cur potiſſimum pereũt a uergiliarũ occaſu uſq; ad fauonii flatus, habes.17.Problemate.Sect.1.
11 Morbi initio an meli⁹ ſit cibum auferre, an non, oſtẽditur.9.Problemat.Sect.1.✳.

MORDELLAE. Inſecta quædam. Quære Orſodagnæ.

MORI.MORIENS.
1 Mori maxime cur accidit centũ diebus poſt utriuſq; ſolſtitiũ, hẽs. 26. Prob.Sect.1.
2 Morientibus quibuſdã cur ſemen excurrit, oſtenditur.8.Problemate.Sectio.4.
3 Moriens cur oculos attollit, habes.1.Prob. Sectio.4.Quære Mortuus.✳.

MORMVR.Piſcis.
Mormur æſtate parit.6.de Hiſt.c.17.B.

MORPHNA. Aquilæ ſpecies. Quære Aquila.17.

MORTVVS.
1 Mortuis creſcunt pili.3.de Hiſt.cap.11.D.
2 Mortuis nihil humoris trãſmittitur in ueſicam.3.de Hiſtoria.cap.15.A.
3 Mortuorũ aĩaliũ partes non ſunt eiuſdẽ rationis cũ iis, quæ erant uiuorũ, licet figura & color maneat, quia forma deficit.1. de Part.cap.1.G.&.2.de Gener.c.1.L.M.
4 Mortuis cur iuſti⁹ eſt opem ferre q̃ uiuis, oñdit.9.Prob.Sect.23.Quære Moriẽs.✳

MOS.
Morũ differẽtia ex ſex⁹ differẽtia ſumit. 9.de Hiſt.c.1.A. Quære Oculus.12.13. Sanguis.39.40.45.46.47.48.

MOTVS.
1 Motib⁹ quaternis mouent oĩa ſanguinea, quæ ſe mouent, ut homo binis manibus biniſq; pedibus.1.de Hiſtoria.cap.5.C.
2 Motus aĩaliũ tã quadrupedũ q̃ multipedũ p diametrũ agit, quo mõ etiã ſubſiſtere ſolent.2.de Hiſt.c.1.D.Quære Diametros.
3 Motus a corde orit.3.de Part.cap.4.E.
4 Motus ultimus iuxta materiam eſt. 1.de Generatione.cap.20.L.
5 Motus omniũ animantiũ bipedũ quadrupedum & multipedum uolucrum reptiliũ & cæterorum quomodo agantur, & de eorum differentiis, habes. de Communi. animal.greſſ.& mot.p totũ.Quære in ſingulis animalium dictionibus.
6 Motus aĩaliũ fiunt aut uolatu, aut natatu, aut in greſſu, aut aliis ei⁹ generis modis impellũtur. de Cõmu.animal.mot.c.1.A.

7 Motuum omniũ principium eſt mouens ſeipſum. de Cõmuni.animal.mot.c.1.A.

8 Motuum auctor & parens ſol eſt.35.Problemat.Sect.26.Quære Mouere.✳.

MOVENS.MOVERE.

1 Mouere non poteſt aliquid,quod non tãgit illud.2.de Generatione.capit.1.G.

2 Mouens omne mouetur aliquo motu,niſi primus motor.4.de Gener.cap.3.E.

3 Moueri aliqua animalis pars non poteſt, niſi ſit aliquid quieſcens. de Comuni.animal.motu.capit.1.A.B.C.D.

4 Mouens primum immobile eſt.de Cõmuni.animal.mot.cap.1.A.

5 Mouens ſeipſum principium eſt aliorum motuum.de Cõmuni.animal.mot.c.1.A.

6 Mouentur,& obſtrepunt cur aliqua,ut arcæ, quas nullo mouente, obſtrepere uidemus, habes. 28.Problemate. Sectio. 11. Quære Motus.✳.

MVCO.Piſcis.

1 Mucones incipiũt graueſcere menſe Decembri,& gerunt uterum tricenis diebus. 5.de Hiſtoria.cap.11.A.

2 Muco coit menſe Decẽbri,fert uterũ diebus triginta.6.de Hiſto.cap.1.7.A.

MVGILIS.Piſcis.

1 Mugilis liquidius q̃ multi piſces audit.4. de Hiſtoria.cap.8.D.

2 Mugiles mares a piſcatoribꝰ ſubducunt, & eorũ aſpectu fœminæ congregantur,& obretiuntur circa Phœnicen. 5.de Hiſtoria.capit.5.C.

3 Mugiles pariunt maxime, qua flumina exeunt.5.de Hiſtoria.cap.10.A.

4 Mugilis p hyemem parit.5.de Hiſt.c.11.A

5 Mugiles aliqui nõ coitu,ſed limo aut arena naſcuntur. 5.de Hiſto.capit. 11. A.&. 6.de Hiſtoria.capit.15.A.

6 Mugilis maxime agitatur, & laborat,cũ fert uterum.6.de Hiſtoria.c.17.A.

7 Mugilis inter primos partum accelerat.6. de Hiſtoria cap.16.B.

8 Mugiles a mari deſcẽdunt in lacus & fluuios.6.de Hiſtoria.c.14.C.

9 Mugiles omnes ſponte generari, quidam dixerunt,ſed non recte,cũ mares ſemen, fœminæ oua cõtineãt, 6.de Hiſt.c.15.A.

10 Mugilis omnino abſtinet a carne. 8.de Hiſtoria.capit.2.F.

11 Mugilis non edit piſces ſuæ ſpeciei. 8.de Hiſtoria.capit.2.F.

12 Mugilis ueſcitur alga atq; arena. 8.de Hiſtoria.capit.2.F.

13 Mugilis guloſus maxime eſt atq; inſatiabilis,quocirca uentre diſtento graueſcit, & niſi ieiunus ſit,hæret iners.Cũ metuerit,caput abſcondit, quaſi totum corpus occultet.8.de Hiſtoria.cap.2.G.

14 Mugilis littoralis eſt.8.de Hiſt.c.13.A.

15 Mugilis flumina ſubit. 8.de Hiſt.c.19.A.

16 Mugili nocent imbres. 8.de Hiſt.c.19.A.

17 Mugilis & lupus q̃uis inimici capitales ſint,gregales tamẽ ſunt.9.de Hiſt.c.2.A.

18 Mugilis cauda abſcinditur a lupo. 9.de Hiſtoria.capit.2.A.

19 Mugiles gignit Sipharum lacus. 4.de Partibus.capit.13.C.

20 Mugilum genꝰ quoddam e uerme naſcitur.3.de Generatione.capit.11.G.

21 Mugiles binas habent pinnulas in lacu Sipharũ. de Cõmu.anial.greſſu.c.2.D. Quære Capito.

MVLA.Pro aſſyria & pro ea, quæ apud nos ex aſino & equa generatur.

1 Mulæ,quas terra Syria ſupra Phœnicem fert,q̃uis non ſint eiuſdem ſpeciei cũ mulis aliis,nomen tamẽ acceperunt, propter ſimilitudinẽ quã habẽt cũ mulis. Coeunt inter ſe, generant, & pariunt. 1.de Hiſto. cap.6.B.&.6.de Hiſto.c.24.A.

2 Mulabus menſes nõ mouent, ſed earum urina craſſior eſt,q̃ marium.6.de Hiſtor. cap.18.E. &.2.de Generatione.cap.6.E.

3 Mula aliquando geminos peperit,qđ pro oſtento habitum fuit. 6.de Hiſt.c.22.A.

4 Mula licet parere poſſit,quod aliquãdo factũ eſt,educare tamẽ nõ poteſt, nec ad perfectũ ducere. 2.de Gener.capit.6.E. Quære Mulus.✳.

MVLIER.

1 Mulierum caro fungoſa & foraminulenta eſt.1.de Hiſtoria.capit.12.A.

2 Mulieribus genitale contra q̃ uiri formatũ eſt,cauũ enim ſubditũ pubi eſt, ceruix ab utero effertur acceſſum plifico maris ſemini præbens.1.de Hiſtoria. cap.14.A.

3 Mulieris calua.Quære Caluaria.

4 Mulier nõ habet pilos in mẽto,niſi poſtq̃ menſtruorũ curſus ſubſtiterint. 3.de Hiſtoria.capit.11.C.Quære Caria.

5 Mulieribus raro fiunt uarices, aut mariſcæ, aut e naribus profuſio ſanguinis.3.de Hiſtoria.capit.19.C.

6 Mulierum lac cõmodius eſt, quod liuorẽ trahit,q̃ quod candidum eſt, & fuſcarum mulierum lac commodius eſt q̃ candidarum.3.de Hiſtoria.capit.21.B.

7 Mulieri terminus generãdi eſt annus quadrageſimus quintus,q̃uis raro accidat,ut generet uſq; ad quinquageſimum. 5.de Hiſtoria.capit,14.D.

8 Mulier tardius abſoluitur in utero,q̃ uir. 9.de Hiſtoria.capit.22.C.

9 Mulieri ubera exſurgũt circa id tempus, quo genitale ſemẽ ferre incipit,quod fratrare dicitur,& quæ menſtrua dicuntur, erumpunt,quod eſt quaſi ſanguis recens occiſi animalis.7.de Hiſtoria.cap.1.B.

10 Mulieri tunc maxime menſes fiunt, quãdo ubera ad duos digitos prominent,& hinc uox eius mutatur,quo tempore maxime cuſtodiendæ ſunt puellæ.7.de Hiſtoria.capit.1.B.

11 Mulieres cum menſes emittere primum incipiunt,aliæ reddunt imbecillæ,& morbis obnoxiæ,aliæ ſalubriores & uegetiores,quod quamobrem fiat, & quibus,habes.7.de Hiſtoria.capit.1.C.

12 Mulierum mammæ illud incrementum ſemper deinceps ſeruant, quod oſtenditur,cum primum gerere menſtrua incipiunt.7.de Hiſtoria.capit.1.D.

13 Mulieres iuniores facilius quidem concipiũt,ſed uehemẽtiꝰ in puerpio laborãt,& imperfectiores pgenerãt.7.de Hiſt.c.1.D.

14 Mulieres celerius ſeneſcunt,quæ frequẽtius pariunt.7.de Hiſtoria.cap.1.D.

15 Mulieri menſtruorũ profluuium decreſcente luna,cõtingit. Vnde cauillo ſexum fœmineum lunæ tribuunt nonnulli. Paucis menſtrua mouent ſingulis menſibus, ſed uno intermiſſo. Plurimis biduo aut triduo profluuium agitur, ſed quibus in longum protrahitur,laborant. Omnibus tamen corpus grauatur, q̃diu fluat humor.7.de Hiſtoria.capit.2.A.

16 Mulieribus multis cum menſtrua citant, & eruptioni propinqua ſunt, ſtrãgulationes uuluarum ſequuntur,& crepitus,donec erumpant.7.de Hiſtoria.cap.2.A.

17 Mulieres concipiunt a menſtruorum profluuio,& quæ illo carẽt,ſteriles ſunt, licet aliquando contingat illas concipere.Quædam etiam dum menſes profluũt,concipiunt.7.de Hiſtoria.cap.2.A.

18 Mulieres, quibus prægnantibus menſes uſq; in poſtremũ generandi tempus eueniunt,pariunt paruos fœtus,& proles minus uitalis aut infirma procreatur. 2.de Hiſtoria.cap.2.A.

19 Mulieribus quibuſdam, quæ coitus deſiderio tenentur,aliquãdo menſtrua ter in menſe citantur, donec concipiant. 7.de Hiſtoria.capit.2.A.

20 Mulierum uterus humidus, q̃uis cætera bene ſe habeant,reſpuit genitale ſemen. 7.de Hiſtoria.cap.2.B.

21 Mulieribus plurima mẽſtruorũ purgatio eſt inter oĩa animalia.7.de Hiſt.c.2.B.

22 Mulierem concepiſſe,quæ indicia ſint,& quibus rebus id iuuetur,oſtenditur.7.de Hiſtoria.capit.3.A.B.

23 Mulier ſi marem geſtauerit,citra quadrageſimũ diem fœtus mouetur latere dextro,ſi fœminam ſiniſtro, q̃uis econtrario aliquando eueniat. 7.de Hiſtoria. c.3.B.

24 Mulier citius creſcit,& ætate floret,& ſenectute citius maceratur,q̃ uir. 7.de Hiſtoria.capit.3.B.

25 Mulieri raro euenit, ut ſupfœtet, accidit tñ aliqñ,ut ſupfœtet.7.de Hiſt.c.4.D.

26 Mulier parit magna ex parte ſingulos,licet aliquando geminos,& ternos & quaternos pariat.7.de Hiſtoria.cap.4.C.

27 Mulieribus quid accidat a conceptione uſq; ad partum,& quomodo laborant,& quomodo quæ marem gerunt,minus laborent,q̃ quæ fœminam, habes.7.de Hiſtoria.cap.4.per totum.

28 Mulierum partus,quoto menſe ſi ædantur,ſunt uitales,& quoto non,habes.7.de Hiſtoria.capit.4.B.C.

29 Mulieres illæ faciliꝰ pariũt,quæ paulo ante partũ cõcubuerint.7.de Hiſt.c.4.B.

30 Mulieres quomodo ſuperfœtent,& quãdo uitalis partus,& earum exempla, habes.7.de Hiſtoria.cap.4.D.

31 Mulierum lac ante ſeptimum mẽſem cõtractũ inutile eſt, utile autem eſt,ſimul ut infans natalis eſt.7.de Hiſtoria.c.5.A.

32 Mulierum lac prius ſalſum eſt,ut pecoris. 7.de Hiſtoria.capit.5.A.

33 Mulieres prægnãtes uino infeſtant,diſſoluunt eñ,atq; debilitant,ſi biberint uinũ, & maxime læduntur.7.de Hiſt.c.5.A.

34 Mulieribus magna ex parte ceſſant fluere menſtrua anno quadrageſimo, licet aliquando uſq; ad quinquageſimũ fluãt. 7.de Hiſtoria.capit.5.B.

35 Mulieres,quæ aliquibus uiris coniunctæ procreare non poſſunt,ſi diſſocientur ab illis, procreant nonnunq̃. Et quæ fœminas cõſueuere parere,mares pariunt aliis uiris coniunctæ.7.de Hiſt.cap.6.A.

36 Mulieres quæ facilius, quæ difficilius pariant,habes.7.de Hiſt.cap.9.per totum.

37 Mulieres difficilius pariunt,q̃ aliorum animalium fœminæ.7.de Hiſtoria.c.9.A

38 Mulieribus lac excitatur poſt partum, & purgationes,fluitq; non ſolum e papillis, ſed per ubera paſſim,aliquibus etiam p alas.7.de Hiſtoria.cap.11.A.

39 Mulieribus menſtrua nõ fiunt magna ex

parte, q̄diu lac manat. 7.de Hiſt.c.11.A.
40 Mulier miſericors magis eſt q̄ uir,propēſior ad lachrymas,inuida magis, & querula,maledicētior,& mordacior.Anxia præterea,deſperans magis,impudētior,& mēdacior,facilior etiam decipi,& aptior meminiſſe.Ad hæc uigilātior,ſegnior,immobilior,& minus cibi deſiderans.9.de Hiſtoria.capit.1.B.
41 Mulierem ſemen non emittere, oſtenditur.1.de Generatione. c.20.per totum.
42 Mulieres quid excernant ex utero in coitu,habes.1.de Generatione. capit.20.A.
43 Mulier quaſi mas inſeminis eſt,& ſemine caret.1.de Gener.cap.20.A.&.5. cap.3.I.
44 Mulier plurimum menſtrui emittit.1.de Generatione.c.19.D.&.cap.20.C.
45 Mulier adoleſcentulo ſimilis eſt.1. de Generatione.cap.20.A.
46 Mulieris probatio ſi conceptura ſit,ponitur.2.de Generatione.capit.5.D.
47 Mulieres quædam quare ſteriles ſint,habes.2.de Gener.cap.5.D.
48 Mulieres quædam uiragines gignuntur. 2.de Generatione.capit.5.D.
49 Mulierum ſterilitas unde proueniat, habes. 2.de Generatione. cap.6.per totum.
50 Mulieribus menſtruorum incrementum detrahitur coitu maris.3.de Gener.c.1.F.
51 Mulieres in Aegypto fœtoſæ ſunt & multiparæ.4.de Generatione.cap.4.B.
52 Mulieres non grauidæ niſi menſtrua excernant,ægrotant.4.de Gener.c.6.D.
53 Mulieres ocioſæ excrementis magis abūdant.4.de Gener.capit.6.D.
54 Mulieres libidinoſæ caſtiores euadunt,ſi ſæpius pariant.4.de Gener.capit.5.C.
55 Mulieres male ualent prægnātes,ſunt tamen quæ melius ualeāt.4.de Gen.c.6.E.
56 Mulier & equa inter fœminas grauidæ ſolæ uenerem patiunt.4.de Gene.c.5.B.
57 Mulieres ægre degunt, cum uterum ferunt,quia uitam ocioſam & ſellulariam agunt,ex quo multum excrementorū colligunt,& difficulter pariunt propter eandem cauſam.4.de Generatione. c.6.D.
58 Mulieres aliquando laborant morbo,qui dicitur Mola.Et quare in mulieribus tantum ſiat,& quam ob cauſam,habes.4.de Generatione.c.7.per totū.Quære Mola.
59 Mulieres non caluent, quia eorū natura ſimilis puerorum naturæ eſt,& ſemen nō excernunt.5.de Generatione.cap.3.A.C.
60 Mulier acutiorem uoce mē emittit,q̄ uir. 5.de Generatione.cap.7.A.
61 Mulierem interficere cur iniquius eſt q̄ uirum,habes.7.Problemat.Sect.26.
62 Mulieres cur minus habent uitiliginem, q̄ uiri,habes.4.Problemat.Sect.10.
63 Mulieres partui ꝓximæ grauiter cur affliɛtantur,ſi uer ſiccum ſit, & hyems præceſſerit auſtrina & pluuioſa, & infantes ædunt læſos & imbecillos, oſtenditur. 9. Problemate.Sectio.1.
64 Mulieribus cur ualetudo bona contingit, ſi æſtas ſicca,& autumnus ſiccus aquilones habuerint,oſtēditur.11.Prob.Sect.1.
65 Mulieres illas,quibus cum fuerint primū congreſſi adoleſcentuli, cur odio habent, oſtenditur.11.Problemat.Sect.4.
66 Mulieres cur intento corpore mingunt, mares minime,oſtēdit.22.Prob.Sect.10.
67 Mulier an ſemen emittat, ut uir,an nō, & quomō ad generationem concurrat, Quære Fœmina.Semen. Vir.✳.

MVLVS.
1 Mulus ꝑpetuo dcurꝰ eſt.1.de Hiſt.c.1.G.
2 In Mulorum ſpecie uiuaciores & maiores ſunt fœminæ q̄ mares.4.de Hiſt.c.11.C.
3 Muli coitus,& ætas deſcribitur. 6.de Hiſtoria cap.24.per totum.
4 Muli uita ad annos multos protrahitur, iamq; octogeſimum uixiſſe annum Athenis,notum eſt.6.de Hiſtoria.cap.24.
5 Muli in Syria q̄les ſint,& de partu fœminarū & forma, & quomō tēpore Pharnacæ patris Pharnabazi in Phrygiā deuenerint,habes.6.de Hiſt.cap.26.per totum.
6 Mulus herba & fruge ueſcit,ſed maxime potu pingueſcit,& quominus potū aſpernatur,hoc appetentior eſt pabuli.Muli abſtinentiam potus uel quatriduo poſſunt tolerare.4.de Hiſtoria.capit.8.A.
7 Mulus felle oīo caret.4.de Part.c.2.A.
8 Mulorū genus ſterile eſt,nec ſecū, nec cū aliis coniunctū generat.2.de Gen.c.5.C.
9 Mulorum corpora prægrandia euadunt, quia menſtruorum deceſſus incremento abſumitur. 2.de Generatione.cap.6.F.
10 Muli cur ſteriles ſint,oſtenditur,& Empedoclis & Democriti rationes de eadem re refelluntur.2.de Generatione.c.6.D. Quære Mula.✳.

MVLLVS.Piſcis.
1 Mullus ter parit in anno.5.de Hiſt.c.9.A.
2 Mullus autumno parit.6.de Hiſt.c.17.A.
3 Mullus littoralis eſt.8.de Hiſt.c.13.A.
4 Mulli carne ueſcuntur & alga. 8.de Hiſtoria.capit.2.F.
5 Mulli gregales ſunt.9.de Hiſt. cap.2.A.

MVLTIFIDVS.A.VM. Pro digitato & diuiſa ungula.

1 Multifida lienem habent prolixum.3.de Partibus.capit.12.A.
2 Multifida omnia carent cornu, alia tamē auxilia contulit illis natura,quibꝰ ſe tueātur.3.de Partibus.cap.2.A.
3 Multifida oīa fere ſunt multipara.4.de Generatione.cap.4.E.

MVLTIPES.
1 Multipedū anialiū motus ꝑ diametrū agitur, quomō ſubſiſtere etiam ſolent. 2.de Hiſt.c.1.D.Quære Diametros.Pes.
2 Multipedum motꝰ quomodo agatur,habes.de Commu.animal.greſſ.c.5.A.
3 Multipedum flexus qualis ſit, habes. de Communi.animal.greſſu.c.5.D.
4 Multipedes poſſunt imparibus pedibus ingredi. de Cōmuni.animal.greſſ.c.2.E.

MVLTVM.
Multum & paucum abſolute dicuntur, magnum & paruum relatiue.5.de Generatione.capit.7.C.

MVNDVS.
Mundi principia quæ ponebantur a philoſophis, qui ante Ariſtotelem fuerunt, oſtenditur.1.de Partibus.c.1.F.✳.

MVRENA.Aquatile chartilagineum.
1 Murena nullas pinnas habet,ſed ita mari utitur,ut ſerpens terra,& modo ſimili repit in humore. 1.de Hiſtoria. capit.1.B. & de. Communi.animal.greſſu.c.2.D.
2 Murenæ nullæ inſunt omnino pinnæ,nec branchiæ integræ.2.de Hiſtoria.c.13.B. &.4.de Partibus.capit.12.B.
3 Murena ſemotius habet fel a iecore.2.de Hiſtoria.capit.15.C.
4 Murena ex longis non parit illud ouum arenidum.3.de Hiſtoria.cap.10.A.
5 Murenæ complexu mutuo partium ſupinarum coeunt.5.de Hiſtor.cap.4.A.
6 Murenæ omnibus anni temporibus pariunt,& plures,& quæ cito adoleſcant.5. de Hiſtoria.capit.10.A.
7 Murena non eſt murus,quia murena uaria eſt,murus uero unicolor,murena præterea infirmior,murus robuſtior.5.de Hiſtoria capit.10.A.
8 Murenæ carniuoræ ſunt.8.de Hiſt.c.2.F.
9 Murenæ quandoq; pelagus,quādoq; littus incolunt. 8.de Hiſtoria.capit.13.A.
10 Murena hyeme latet.8.de Hiſtor.c.15.A.
11 Murena congri caudam abſcindit. 9.de Hiſtoria.capit.2.B.

MVREX.Teſtatum aquatile.
Murices ſaxis adhærēt.4.de Hiſt.c.4.G.

MVRINVS.Piſcis.
Murinis nocent imbres.8.de Hiſt.c.19.B.

MVRVS.Piſcis.
Murus & murena ſpecie differunt, quia murus unicolor eſt colore laricis arboris & robuſtus,Murena uero uaria eſt & infirmior.5.de Hiſtoria.cap.10.A.

MVS.Pro mure pōtico &ꝑ mure arachneo qui græcis eſt mygale,& ꝑ mure marino & pro mure aquatili & domeſtico ſeu terreſtri.
1 Mus domiciliū ſibi parat.1.de Hiſt.c.1.G.
2 Mus aquatilis exiguum admodum lienē habet.2.de Hiſtoria.capit.15.B.
3 Murium nōnullis deeſſe fel,notatum eſt. 2.de Hiſtoria.cap.15.B.
4 Mus aquatilis ſiue teſtudo lutaria in terra ſcrobe effoſſa dolii amplitudīe parit oua, quæ deſerit terra obruta,dieq; triceſimo repetit,refoſſaq; aperit,fœtumq; continuo ducit in aquam.5.de Hiſtoria.cap.33.A. Quære Teſtudo.11.16.
5 Mures maxime numeroſos pariūt, nā ad cētū & uiginti ex eodē partu repti ſunt. 6.de Hiſt.c.30.A.&.4.de Gen.c.4.F.
6 Mures agreſtes ſegetes integras cito cōſumūt.Maxima fœcūditate ꝓueniūt,imbribus intereunt.6.de Hiſtoria.cap.37.A.
7 Mures fœminæ comperiunē prægnantes intra matris uterū in Perſicæ terræ parte quadam.6.de Hiſtoria.cap.37.A.
8 Mures agreſtes uenantur ſylueſtres cati, & uulpes.6.de Hiſtoria.c.37.A.
9 Mures ſi ſalem lambant,impleri ſine coitu,affirmant multi.6.de Hiſt.c.37.A.
10 Muribus Aegyptiis prædurꝰ eſt pilus, ut herinaceis.6.de Hiſtoria.c.37.A.
11 Mures quidam bipedes erecti ambulant, habent enim priora crura breuiora poſterioribus.6.de Hiſt.cap.37.A.
12 Mures aquatiles uiuere extra aquam nō poſſunt, pariunt tamen in ſicco, & educant. 6.de Hiſt.c.6.A.&.8.de Hiſt.c.2.A.
13 Mus aquatilis inter cortice intecta annumerandus eſt.8.de Hiſtoria.c.17.B.
14 Mures marini ſunt in Arabia.8.de Hiſtoria.capit.28.B.
15 Muris arachnei morſus moleſtiſſimus eſt equo & oībus iumētis.8.de Hiſt.c.24.B.
16 Mures pontici latent hyeme, & uehemēter pingueſcūt ꝑ id tps.8.de Hiſt.c.17.B.
17 Mures quidā naſcunē in Arabia ſoricibꝰ auctiores,qbus crura priora uel palmi mēſura, poſteriora ad primū digiti nodum habentur.8.de Hiſtoria.cap.28.C.
18 Mures aquatiles,qui & teſtudines lutariæ dicuntur,niſi in aqua diu ſpirēt,intereūt. 8.de Hiſtoria.cap.2.A.

19 Mures lambendo bibunt.8.de Hiſtoria.capit.6.A.
20 Mures pontici ruminant,licet utrinq; dẽtati ſint.8.de Hiſtoria.c.50.B.
21 Mures cor magnum habent proportione corporis.3.de Part.cap.4.G.
22 Mures aquatiles ueſica & renibus carent, quia propter tegminis molliciẽ diſflatur humor.3.de Partibus.c.9.A.
23 Mures timidi ſunt.3.de Part. cap.4.G.
24 Mures in arena progredi non poſſunt. de Cõmuni.animal.mot.c.1.C.&.c.6.B.
25 Mures aquatiles quomodo habeant crura,& inflectant illa,oſtenditur. de Cõmuni.animal.greſſu.cap.5.C.✳.
MVSAEVS.Poeta antiquiſſimus.Quære Aquila.1.✳.Athenienſes.4.
MVSCA.
1 Muſcarum uenatu uiuunt aranei.1.de Hiſtoria.cap.1.G.
2 Muſcarum promuſcis linguæ effigiẽ præſe fert.4.de Hiſtoria.cap.4.C.
3 Muſcæ lingua cruorem mouẽt.4.de Hiſtoria.capit.7.B.
4 Muſcis binæ alæ ſunt. 4.de Hiſtoria.capit.7.B.
5 Muſcarum coitu generantur uermiculi, ex quibus nihil generatur. 5.de Hiſtoria.capit.1.B.&.1.de Generatione.cap.16.A.
6 Muſcarum coitus qualis ſit,habes.5.de Hiſtoria.capit.8.A.
7 Muſcæ unde oriantur,habes.5.de Hiſtoria.capit.19.E.
8 Muſcæ omnium rerum humore ueſcũtur.8.de Hiſtoria. cap.11.A.
9 Muſcarum genus bipenne eſt.4.de Partibus.capit.6.A.
10 Muſcarum genus dentes habet.4.de Partibus.capit.5.B.
11 Muſcarum generi promuſcis data eſt ad ſentiendum cibũ.4.de Part.capit.5.B.
12 Muſcarum crura qualia,& ad quẽ uſum ſint,habes.4.de Partibus.cap.6.C.
13 Muſcæ ex nullis animalibus oriuntur.1.de Generatione.capit.18.F.✳.
MVSCVLVS.Piſcis.
Muſculus piſcis pilos in ore intus habet uice dentium,nam dentibus omnino caret.3.de Partibus.capit.12.A.
MVSICA.
ad Muſicam quædam pertinentia,habes.Problematum Sectione. 19. per totam. Quære Modulatio.✳.Harmonia.
MVSTAX.Barbæ pars ſuperne oppoſita mento.
Muſtax quibuſdam plus ueſtit⁹ eſt pilis, q̃ mentum aut maxillæ. 3. de Hiſtoria.capit.11.D.
MVSTELA.
1 Muſtela genitale habet oſſeum.2.de Hiſtoria.capit.1.L.
2 Muſtela ruſtica.Quære Viuerra.
3 Muſtela quoties dimicatura eſt cũ ſerpentibus,rutã comedit,quo odore maxime ſerpentes infeſtantur.9.de Hiſto.c.6.B.
4 Muſtela prudenter capere uidetur aues, iugulat enim quas cepit,ut lupus ouẽ.9.de Hiſtoria.capit.6.B.
5 Muſtela,quia mures perſequit,impugnat ſerpentem,eum præcipue,qui mures uenatur.9.de Hiſtoria.capit.6.B.
6 Muſtela inimica eſt cornicis, quippe quæ illius oua & pullos uiolet.9.de Hiſtoria.capit.1.D.
7 Muſtela cor magnum habet proportione corporis, & ideo timida eſt.3.de Partibus.capit.4.G.
8 Muſtelam ore parere,credidit Anaxagoras,& alii, quod refellitur. 3. de Generatione.capit.6.A.
9 Muſtelam uuluam habere, certum eſt.3.de Generatione.capit.6.A.
10 Muſtela exiguos admodum parit,& ſæpe catulos ore tranſfert. 3. de Generatione.capit.6.A.
MVSTELVS.Piſcis.
1 Muſtelus detectas branchias habet.1.de Hiſtoria.capit.5.A.
2 Muſtelorũ omne genus inter chartilaginea numeratur. 5.de Hiſtoria.capit.5.A.
3 Muſtelini generis piſces fœtus ſuos emittunt & recipiunt intra ſeipſos.6.de Hiſtoria.capit.10.D.
4 Muſtelorum ortus qualis ſit, habes.3. de Generatione.capit.3.B
MVSTVM.
Muſtum large ſumptum purgat.48. Problemate.Sectio.1.
MVTATIO.
Mutatio omnis in ſibi oppoſitum fit. 4.de Generatione.c.3.A.Quære Motus.✳.
MVTIS.Atramentum mollium.
Mutis eſt omnibus mollibus pro uiſceribus,cum uiſcera non habeant.4.de Hiſt.cap.1.D.Quære Atramentum.
MVTVS.
Muti ſunt, qui natura ſurdi ſunt,& uocẽ emittere poſſunt,loqui tamẽ nõ poſſunt.4.de Hiſtoria.c.9.D.✳.Cæcus.

NANVS.Quære Pumilio.✳.
NARE.Quære Natare.
NARES.
1 Nares mobiles natura ſunt.1. de Hiſt.capit.11.B.
2 Narium foraminibus,quæ in oris partem pateſcunt,e regione poſita eſt arteria uocalis.1.de Hiſt.c.16.B.
3 Nares terreſtrium greſſilium chartilagine cõſtant.3.de Hiſt.c.8.B.
4 Nares habet infans inter ſua genua,quãdo in uentre matris eſt.8.de Hiſt.c.8.A.
5 Nares cur geminæ ſint, habes.2.de Part.cap.10.D.
6 Nares inter oculos ratione optima collocatæ ſunt.2.de Part.c.10.D.
7 Nares quomodo in homine & in aliis animalibus ſitæ ſint,habes.2.de Part.c.16.A
8 Nares quæ animalia habeãt, & quæ illis careãt omnino,& quæ tm̃ foramina habeant,& quæ breuiores,quæ longiores, habes.2.de Part.c.16.per totum.
9 Nares porrectæ longius ualent olfacere.5 de Gen.c.2.B.Quære Canis.57.
10 Nares ſuas cur diſſecant ſpongiarii, oſtẽditur.5.Prob.Sect.32.
11 e Naribus cur magna ex parte loqui conſueuerunt,qui ſurdi ſunt, habes. 1. &. 4. Prob.Sect.11.&.14.Prob. Sect.33. Quære Naſus.✳.
NARICA.Piſciculus.
Naricæ ubi generentur, habes.6. de Hiſt.cap.15.A.
NASCI.
1 Naſcuntur omnia animalia in caput,nam in pedes naſci contra naturam eſt. 7. de Hiſt.c.10. A.
2 Naſcuntur animalia in caput, quia maior & grauior pars eſt ab umbilico ſurſũ uerſum q̃ deorſum.Itaq; uelut in ſtatera depẽdentia eo uergũt,quo trahuntur põdere. 4.de Gen.c.9.per totum.
3 Naſcendi & uteri ferendi tempus reliquis omnibus animalibus certũ ac determinatũ eſt,homini uero incertũ , quippe cũ & ſeptimo mẽſe & decimo naſcantur . Qui enim octauo mẽſe naſcuntur, & ſi minus, tamen uiuere poſſunt.4.de Gen. c.4.M. Quære Parere.✳.
NASVS.
1 Naſus eſt faciei pars, quæ meatũ præbet ſpũi,aerẽ eñ ea pte reddim⁹,& accipim⁹ & ſternutamẽtũ ea pte agit.1.de Hiſt.c.11
2 Naſo ſubminiſtrat olfact⁹.1.de Hiſt.c.11.B
3 Naſi ps chartilaginea,q̃ nares diſcriminat, interſeptũ uocatur.1.de Hiſt.c.11.B.
4 Naſus biptito diſtinctus eſt tramite,& utergi meatus inanis eſt.1.de Hiſt.c.11.B.
5 Naſus elephantorum prolixus & ualidus eſt,uſuſq; eius idẽ qui manus,eo namq; cibos tam ſiccos q̃ humidos colligunt,capiunt,& ori admouẽt ſoli animãtiũ.1.de Hiſto.c.11.C.Quære Elephantus.3.6.33.Sanguis.32.✳.
NATARE.NATATILE.
1 Nãdi uis tributa ẽ piſcib⁹.1.de Hiſt.c.1.G
2 Natatilia ſunt,q̃ pedibus carẽt,pinnis natãt ut piſces.1.de Hiſt.c.5. B.Quære Piſcis.
3 Natare non poteſt animal,niſi aqua reluctetur.de Com.anim.mot.c.1.C.
4 Natare non poteſt animal, niſi nodus flectatur.de Com.aĩal.greſſ.c.3.A.
5 Natare non poteſt animal, niſi ſit aliquid quieſcens.de Com.aĩal.greſſ.c.2.D.
6 Natantia quomodo ſaliunt natãdo,habes.de Com.aĩal.greſſ.c.3.C.
7 Natamus cur melius in mari q̃ in fluuiis, oñdit.12.Prob.Sect.23. Quære Mare.13.17.25.
NATES.
1 Nates ſunt illud partis excretoriæ, quod quaſi ſtragulũ eſt.1.de Hiſt.c. 13. A.
2 Nates hominis carnoſiores ſunt reliquis corporis partibus.2.de Hiſt.c.1.B.
3 Natibus carent quadrupedes.2.de Hiſto.cap.8.B.
4 Nates ſolus homo habet, quod nulli quadrupedum datum eſt, ſunt autẽ utiles ad requiem.4.de Part.c.10.M.
NATEX.Teſtatum aquatile.
1 Natices rimis & cauernis ſaxorum proueniunt.1.de Hiſt.c.15.D.
2 Natices quoties perſequuntur piſcatores æſtate,ſecundo flatu adeunt non aduerſo 4.de Hiſt.c.8.G.
NATRIX.Aquæ coluber.
1 Natrix nullis pedibus nititur.1. de Hiſto.cap.1.D.
2 Natricis fel iecori annexum eſt.2.de Hiſtoria.c.17.E.
NATVRA.NATVRALE.
1 Natura adeo paulatim ſenſimq; ab inanimatis ad animata tranſit,ut ipſa continuatione confinium lateat.8.de Hiſtoria. capit.1.B.
2 per Naturam quod habetur , id ſuaue & charũ cõtingit cuiq;.8.de Hiſt. c.2.C.
3 Naturalia eſſe propter finem & non a fortuna aut caſu,oſtenditur.1. de Partib.

c.1.per totum.
4 Naturalium rerum indagatio deſiit tēporibus Socratis.1.de Part.c.1.M.
5 Naturalium rerum cognitio delectabilis admodum & iucunda eſt,& miras uoluptates affert ſpeculantibus.1.de Part. cap.5. per totum.
6 Natura quæ priora ſunt, ſunt poſteriora generatione,& econtrario.2.de Par.c.1.B
7 Natura nihil agit fruſtra.2. de Part. c.13. C.&.4.de Part.c.13.A.&.2. de Generat. cap.4.A.& de Communi animal.greſſ.c.1.B.&.2.D.&.c.4.A.
8 Natura ubiq; quod aliunde dempſerit,ad aliam partem ſolet reddere.2.de Partibus cap.14.B.
9 Naturale quod eſt,aut ſemper aut frequēter eſt.3.de Part.cap.2.D.&.1.de Gener. cap.19.D.
10 Natura conſtituere ſolet nobiliora locis nobilioribus,niſi quid maius impediat. 3. de Part.c.4.B.
11 Natura nihil tale facit,quale ars excuſſoria propter inopiam facit ut obeliſcolychnium,id eſt ex ueru & lacerna compoſitum.4.de Part.c.6.B.
12 Natura ſemper redditur cuiq; uel ſoli uel præcipue id,quo uti poteſt. 4. de Partib. cap.8.D.
13 Natura ſi quid facit,aut quia neceſſarium aut quia melius eſt,facit.1.de Gen.c.4.A.
14 ſecundum Naturā quod eſt,ordinem habet.3.de Gen.c.10.E.
15 Natura ſic ſe habet, ut prudens paterfamilias in diſpenſando.2.de Gen.c.4.AA
16 Natura infinitum fugit,finem quærit. 4. de Gen.c.1.C.
17 Natura nihil præter ſuam ipſius normā fingit,& molitur. de Communi animal. greſſ.c.3.H.
18 Natura quoad fieri poteſt, res optimas & pulcherrimas creat.9.Prob.Sect.16.✳.

NAVIGIVM. NAVIS.
1 Nauigii motus cauſa non eſt,qui intra nauigium eſt.de Com.anim. mot.c.1.D.
2 Nauis temo ſi paululum transfertur,longe diuerſa proræ poſitio uidetur.de Cō. animal. mot.c.3.D.
3 Nauis facile mouetur,ſi quis foris exiſtēs aliquo inſtrumento pellat,difficile tamen, ſi intra nauem illud ipſum agat.de Communi animal.mot.c.1. D.
4 Naues cur onuſtiores eſſe uidētur in portu q̃ in mari alto,oſtenditur.2. Problem. Sectio.23.
5 Naues cur celerius ueniunt in terram ab

alto mari,q̃ econtrario,oſtenditur.2.Problem.Sect.23.
6 Naues cur aliquando in mari quieto abſorbentur,atq; ita totæ pereūt, ut nec naufragiū fluitans appareat,oſtendit .5. Problemat. Sect.23.✳.

NAVPLIVM.
Nauplium ager eſt terræ Argiuæ . 8. de Hiſt.c.19.B.

NAVTILVS POLYPVS.Quære Polypus.20.

NAXVS. Inſula una ex Cycladibus. Quære Capra.24.✳.

NECESSITAS . NECESSARIVM.
Neceſſitas duplex,alia ſimpliciter,alia ex ſuppoſitione.Quarū prior æternis conuenit,quæ ſunt neceſſaria abſolute & ſimpliciter,poſterior uero generabilibus & corruptibilibus.1.de Hiſt.c.1.C.✳.

NECYDALVS.Inſectum.
Necydalus unde oriatur,habes.5.de Hiſt. cap.19.C.

NERITES.Interpretatur natex . Quære Natex.

NERVVS.
1 Neruus ſiccus eſt,& quod in aliis proportione neruo reſpondet.1.de Hiſt.c.1.C.
2 Nerui maxime ſunt ſimilarium partium. 3.de Hiſt.c.2.A.
3 Nerui pars,quæ ad ſaliendū accōmodatū cōtinet,poples dicit̃,quæ uero ſe geminā porrigit,tendo appellatur,q̃ uero uires corporis iuuat, attendo ſiue humerarius dicitur.3.de Hiſt.c.5.A.
4 Neruos diductos & diſtractos eſſe,ex hoc ꝓbatur,quia ſi natura eorū eſſet cōtinua, in admodum attenuatis corporibus pateret.3.de Hiſt.c.5.A.
5 Nerui diducti diſtractiq; ad artus & flexꝰ oſſium applicantur.3.de Hiſt.c.5.A.
6 Neruis oſſa ligantur,& circiter oſſa omnia ingens neruorum copia ducitur,excepto capite.3.de Hiſt.c.5.B.
7 Nerui natura fiſſilis ſcindi per latitudinē non poteſt,idoneaq; eſt tendi uehemēter. 3.de Hiſt.c.5.B.
8 Nerui aluntur,& naſcuntur humore albido & glutinoſo & mucore ſimili,qui circa ipſos neruos eſt.3.de Hiſt.c.5.B.
9 Neruus ignem non patitur,& inſciſſus ſolidari non poteſt.3.de Hiſt.c.5.B.
10 Neruo quæ caret pars corporis, ſtupore non tentatur.3.de Hiſt.c.5. B.
11 Neruis plurimis continētur manus & pedes,ceruices,lacerti & ſcapulæ.3.de Hiſt. cap.5.B.

12 Nerui prætenues & incerti ſunt aĩalibus illis,quæ carent articulis & manibus & pedibus.3.de Hiſtoria.cap.5.B.
13 Neruorū copia in corde eſt, quia ab illo motus oritur, qui in tendendo & remittendo efficitur, ad quod indiget neruis. 3.de Part.capit.4.E.
14 Nerui ſunt tanq̃ rotæ quadrigarū, dum moueť aĩal.de Cōmuni. aĩal.mot.c.3.C. Quære Conuulſio .

NESVS.Fluuius.Quære Leo.10.

NETE . Chorda quædam in muſica. Quære Cantare.1.

NEVIA.Aquilæ ſpẽs.Quære Aquila.17.

NICTARI.Palpebris oculos obducere.
1 Nictantur aues ab angulo, membrana obeunte,corticata uero animalia palpebra inferiore.2.de Hiſt.capit.12.B.
2 Nictentur palpebris ut quæq; animalia, habes.2.de Part.capit.13. per totum.&.3. capit.13.B.&.4.capi.11.B.

NIDVLARI . NIDVS . Quære Auis.59.77.
Nidulētur quomodo,& quo loco quæq; aues.Quære in ſuis dictionibus.

NIGRVM OCVLI.Quære Oculus.2.

NILVS.Quære Grus.5.✳.

NYMPHAE. Apum uermes cum iam formam acceperint.
Nymphæ quid ſint,& unde ꝓueniant,habes.5.de Hiſt.c.19.B.&.3.de Gen.c.9.C.

NINVS.Rex Aſiæ.Quære Auis.72.

NITRVM.
Nitrum cur ſtuporem dentium tollere non poteſt,oſtēditur.39.Prob.Sect.1.✳.

NIX.
1 a Niue ſi ſeparentur uermes quidā,emoriuntur.5.de Hiſtoria.cap.59.F.
2 Nix uetuſtate rubeſcit.5.de Hiſt.c.19.F.
3 Nix ſpuma eſt,& quare alba ſit, habes. 2.de Gener.c.2.B. Quære Armētū.✳.

NOBILE.
1 Nobile eſt,quod ex bono prodiit genere. 1.de Hiſtoria.capit.1.L.
2 Nobiliora ſolet natura locis nobilioribus conſtituere, niſi quid maius impediat.3. de Partibus.capit.4.B.✳.

NOCTVA.
1 Noctua carniuora eſt.8.de Hiſt. c.3.A.
2 Noctua capitur intenta in altero aucupe, altero circumeunte.8.de Hiſt. cap.12.C.
3 Noctua pugnat cum cornice, quia noctua interdiu clare non uidet, noctuæ oua meridie abſumuntur a cornice, noctua uero cornicis oua nocte abſumit. 9.de Hiſtoria.capit.1.C.

4 Noctuam cæteræ auiculæ die circumſtant,quod mirari dicitur,aduolātesq; percutiunt,quapropter aucupes,noctua conſtituta,plurima auium genera capiunt.9. de Hiſtoria capit.1.D.
5 Noctua cum orchilo pugnat,nam is oua noctuæ abſumit.9.de Hiſtoria. cap.1.D.
6 cū Noctua priuatas inimicitias gerit, qui appellatur rex auium.9.de Hiſt.c.1.D.
7 Noctua uenando ſibi cibum acquirit, nō tamē nocte tota,ſed ueſpertino & matutino,uenat̃ autē mures,lacertos,uerticillos, & huiuſmodi beſtiolas.9.de Hiſt.c.34.A. Quære Veſpertilio.

NODVS.Iunctura oſſium animalis.
1 Nodi in animalibus,in quibus fit motus, ſunt ut cardines, & ut actus & potentia. de Communi.animal.mot.cap.1.A.
2 Nodus nō mouetur,niſi quid interquieſcat. de Communi.animal.greſſu.c.4.A.
3 Nodi ideo affiguntur animalibus, quia quieſcere oportet aliquid, dum mouetur membrum, & nodus eſt tanq̃ cardo. de Communi.animal.mot.c.1.B.
4 Nodus alterius partis initium eſt, alteriꝰ finis, & natura utitur nodo tanq̃ re ſingulari & tanq̃ duplici.de Communi.animal.mot.c.4.A.Quære Articulus.

NOMEN.
Nomina quando imponant̃ pueris.Quære Puer.4.✳.

NOTIO.Pro animæ conceptu.
Notio quid efficiat in habēti reſpectu motus,habes.de Cōm.animal.mot.c.3.B.C. &.5.A.Quære Anima.Conceptus.

NOX.
1 Nocte ſol longior eſt a nobis q̃ mane, licet frigidius ſit mane. 5.Problemate. Sectio.25.&.13.Problemat.Sect.8.
2 Nocte media cur maxime trāquillari aer ſolet,habes.4.Problemat.Sect.25.
3 Noctes temporis feruidi cur moleſtiores ſunt q̃ dies,habes.16.Problemat.Sect.25. Quære Generatio.16.✳.

NVMERARE.NVMERVS.
1 Numerant cur omnes tam græci q̃ barbari uſq; ad decem, & deinde repetunt, habes.3.Problemat.Sect.15.
2 de Numeris habes quædam.3.Problem. Sect.15.Quære Cubicus numerus.✳.

NVTRIX.
1 Nutrix qualis eſſe debeat, & quo uino & cibis uti,habes.7.de Hiſt.cap.12.A.
2 Nutrix fuſca q̃ candida lac habet cōmodius infantibus.3.de Hiſtoria.c.21.C.✳.

NVX.Fructus arboris.

Nuces toſtæ refrigeratæ cur deteriores redduntur, rurſus calefactæ meliores ſunt, habes.7.Prob.Sect.22.

O

OBELISCOLYCHNIVM. Quære Natura.11.

OBSTETRIX.
Obſtetricis cura erga parturiẽtes qualis eſſe debeat, habes.7.de Hiſt.cap.10.A.

OCCIPVT.
1 Occiput eſt poſterior pars caluæ.1.de Hiſt.cap.7.A.
2 Occipitis os tenuiſſimum eſt & infirmiſſimum inter omnia capitis oſſa.1.de Hiſt.cap.16.B.
3 Occiput uenis uacuum eſt.2.de Partibꝰ.cap.10.T.
4 Occiput carne uacat, & ad illud tendunt meatus ab auribus.2.de Part.c.10.C.
5 Occiput non caluefcit.5.de Gen.c.3.A
6 Occiput inane eſt, quia cerebrum non continet.5.de Gen.c.4.C. Quære Cerebrum.1.8.

OCVLATA.Piſcis.
Oculata ueſcitur alga.8.de Hiſt.c.2.F.

OCVLVS.
1 Oculi duo ſubiacent ſuperciliis legitimo ſcilicet officio naturæ, quorum partes ſuperius & inferius tegentes palpebræ nominantur.1.de Hiſt.c.9.A.
2 Oculi pars, qua uidemꝰ, pupilla dicitur. Quod uero pupillam circumdat, nigrum dicitur. Albugo uero id dicitur, qđ circũdat nigrum.1.de Hiſt.c.9.A.
3 Oculorum palpebræ.Quære Palpebræ.
4 Oculi angulus eſt pars communis utriq; palpebræ. Quẽ uterq; oculus duplicem habet, alterum iuxta naſum, alterum iuxta tempora.1.de Hiſt.c.9.A.
5 Oculi anguli ſi ſint iuſto longiores, notam morum maleficorum præbent. Si uero ſint carnoſi more pectunculorum, qui naribus iunguntur, maliciam præferunt.1.de Hiſt.cap.9.A.
6 Oculos habent omnia animalia præterq̃ teſta intecta, & illa quæ imperfecta animalia ſunt præter talpam.1.de Hiſtoria.cap.9.A.
7 Oculi candidum ſimile eſt magna ex parte in omnibus animalibus.1.de Hiſtoria.cap.9.A.
8 Oculorum numeroſa uarietate notatur homo potiſſimum animalium.1.de Hiſt.cap.10.A.
9 Oculi equorum non omnium eſt idem color, cum aliqui eorum proueniant cæſiis oculis.1.de Hiſt.c.10.A.
10 Oculorum alii grandes, alii parui, alii modici, qui optimi habentur.1.de Hiſtoria.cap.10.A.
11 Oculorum alii ſunt prominentes, alii conditi, alii modice ſiti. Qui conditi ſunt, clariſſime cernere etiam in genere animaliũ brutorum poſſunt.1.de Hiſt.c.10.A.
12 Oculorum alii nimium conniuent, alii nimium rigidi ſunt, intentiq; conſtant, alii modice nutant. Quorum optimi ſunt, qui modice cõniuent, nam nimium conniuentes incõſtantiæ indices ſunt, ſicut rigidi impudentiæ.1.de Hiſt.c.10.A.
13 Oculi nigrum uariat magna ex parte, nã aliis atrum eſt, aliis admodum cæſium, aliis fuluum, aliis caprinum, qđ morũ optimorum indicium eſt, & ad cernendi claritatẽ primatum obtinet.1.de Hiſt.c.10.A.
14 Oculi in cerebrum finiunt, & uterq; poſitꝰ eſt ſuper uenulam.1.de Hiſt.c.11.A.
15 Oculi hominis minimo interuallo inter ſe diſtant proportiõe magnitudinis reſpectu cæterorum animalium.1.de Hiſtoria.cap.15.D.&.17.Prob.Sect.10.
16 ab Oculis terni meatus ad cerebrum pertinent, ita ut maximi & mediocres ad cerebellum tendant, minimi ipſum cerebrum adeant.1.de Hiſt.c.16.B.
17 Oculis hirundinum & ſerpentum laceratis, alios ſubnaſci, ferunt.2.de Hiſtoria.cap.17.F.
18 Oculos habet talpa ſub cute, ſed imperfectos.4.de Hiſt.c.8.A.
19 Oculorum ſalutis gratia datæ ſunt palpebræ animalibus, niſi illa duros oculos habeant. Quædam uero non palpebras, ſed palpebris proportionale habent.2.de Part.cap.13.per totum.
20 Oculi gemini ſunt propter duplicem corporis partem.2.de Part.c.10.E.
21 Oculi parte priori habentur, quia cernunt animalia per directum. Motus etiam ante fit, proſpiciendum autem eodem, quo motus agitur.2.de Part.c.10.E.
22 Oculi auium humidi ſunt & non duri, ut acutius cernere poſſint.2.de Partibus.cap.13.A.
23 Oculorum acie quæ aues ualent, & quæ non, habes.2.de Part.c.13.A.
24 Oculi inſectorũ mobiles ſunt.2.de Part.cap.13.C.
25 Oculi cum primum uideãtur maxime in fœtu, ultimo perficiuntur, & minores redđũtur, qa ſucceſſu tẽporis illa ſuperflua humiditate uindicant.2.de Gen.c.4.X.Y.
26 Oculi cur languent, & ſubſident nimio coitu, & cur id fiat, habes.2.de Gen.cap.5.E.&.2.Prob.Sect.4.
27 Oculorum conſtitutio qualis ſit, & quibꝰ coloribus maxime conſtent, & quibus morbis quales facilius ægrotent, & qui uideãt melius, qui longius, qui exactius, & quis melior eorum ſitus, oſtenditur.5.de Gen.cap.1.D.E.F.G.H.
28 Oculus optimus eſt, qui inter multum & paucum humorem temperatus eſt.5.de Gen.cap.1.F.
29 Oculos cur attollũt & coeuntes, & moriẽtes, oſtenditur.1.Prob.Sect.4.
30 Oculi hominum cur potiſſimum infirmãtur, cũ coeunt, oſtẽditur.33.Prob.Sect.4.
31 Oculi cicatrices cur albæ ſunt, cum reliquo in corpore ſint nigræ, oſtenditur.2.&.7.Prob.Sect.4.
32 Oculis cæſiis magna ex parte cur ſunt homines, & equi albi, hẽs.13.Prob.Sect.10.
33 Oculis cæſiis cur potius naſcuntur, qui ſeptentrionem uerſus habitant, ſicut nigris oculis, qui uerſus meridiem, oſtenditur.14.Prob.Sect.14.
34 Oculo perfricato, cur ſternutare ceſſamus, habes.1.Prob.Sect.31.
35 Oculo uno exquiſitius cernimus q̃ duobus.2.Prob.Sect.31.
36 Oculis cur maxime rubeſcunt irati, oſtenditur.3.Prob.Sect.31.
37 Oculi prominentiores cur magis infeſtantur a fumo, habes.6.Prob.Sect.31.
38 Oculum alterum in partem læuam aut dextram aut aliam cur trahere non poſſumus, niſi uterq; oculus eo diuertatur, oſtẽditur.7.Prob.Sect.31.
39 Oculorum limitas unde proueniat, habes.7.Prob.Sect.31.
40 Oculo uno uidere cur impatibilius eſt, habes.10.Prob.Sect.31.
41 Oculis diſtractis res una cur geminari uidetur, oſtenditur.2.Prob.Sect.31.
42 Oculorũ acumini cur incõmoda eſt exercitatio corporis, oñdit.14.Prob.Sect.31.
43 Oculo uno cur exquiſitius cernimus rectã uirgulã uerſuum, habes.21.Prob.Sect.31.
44 Oculos cur fumus infeſtat, habes.22.Prob.Sect.31.
45 Oculus quamuis infirmiſſimus ſit, ſolus tñ omniũ mẽbrorũ cur nõ friget, oſtẽditur.23.Prob.Sect.31.
46 Oculus ſiniſter cur expeditiꝰ contrahit, q̃ dexter, habes.25.Prob.Sect.31.
47 Oculis deprauatis limitate cur homo maxime omniũ animaliũ eſt, oſtenditur.27.&.28.Prob.Sect.21.
48 Oculus dexter non differt a ſiniſtro.30 Prob.Sect.31.
49 Oculi cur deprauant omniũ animaliũ uni uel maxime homini, oſtẽditur.49.Prob.Sect.10. Quære Moriens.
50 Oculus cum fatiſcat, & deterior reddatur ad aliorũ omnium colorum conſpectum, uiridẽ tñ colorẽ ut olera & herbas aſpiciẽs recreatur.20.Prob.Sect.31.
51 Oculos cur tã acriter mordeat cepe, ut ab hoc nomẽ græce acceperit κρόμμυον, habes.22.Prob.Sect.20. Quære Cepe.2. Viſus. Videre.

ODIVM.
Odia quæ animalia inter ſe gerant, habes.9.de Hiſt.c.1.per totũ.✳. Quære in ſuis dictionibus.

ODOR.
1 Odores ſuffimẽtorũ & florũ cur minꝰ ſentiuntur e propinquo, oſtenditur.1.&.2.&.4.Prob.Sect.12.
2 Odoris natura an fumꝰ, an aer, an uapor ſit, dubitatur & ſoluitur.1.Prob.Sect.21.
3 Odorẽ q̃ metalla habẽt, & quæ non. Quære Argentũ. Aurũ, & reliquas metallorum dictiones. Olfacere.✳.

ODORATVS.Quære Olfactus.✳.

OENANTHA.Auis.
Oenantha id eſt uitiflora abdit ſe aliqñ, ut uitet frigus, aliqñ ut æſtum.9.de Hiſt.cap.49.A.

OESTRVS.Id eſt Aſilus.Quære Aſilus.

OETA.Mons Theſſaliæ. Quære Capra.2.Hercules.3.

OLEA.Arbor nota.OLEASTER.Olea degenerans & ſterilis.
1 Olearum prouentum conſequitur examinum apum prouentus.5.de Hiſt.c.21.B.
2 Olea & oleaſter impinguant pecꝰ, & maxime ſi ſalſugine aſpgant.8.de Hiſt.c.10.A.
3 Olea fructificat, oleaſter uero non.3.de Gen.c.5.A. Quære Cicada.7.✳.Oliua.

OLENS.OLERE.
1 Olentia cur pleniꝰ olent, ſi mouentur, oſtẽditur.12.Prob.Sect.13.&.5.Prob.Sect.12.
2 Olent cur minus omnia hyeme, oſtenditur.6.Prob.Sect.12.

OLEVM.
1 Oleo uncta inſecta intereũt, & p̄cipue ſi exponãt ſoli, capite illito.8.de Hiſt.c.28.A.

2 Olei calor quomõ differt a calore aquæ & a calore ignis,habes.2.de Part.c.2.E.

3 Oleũ frigidum effici poteſt.2.de Partib⁹. cap.2.F.

4 Oleum ſpirituoſum eſt,& per ſumma fluitat, craſſeſcit ſpũ mixtum, craſſeſcit frigore etiam,ſed non gelaſcit.2.de Generatione.cap.2.A.B.

5 Oleũ quo antiquius eo candidius eſt.4. Prob.Sect.21.

6 Oleum cur ebrietatem arcet, ſorbitumq; facultatem præſtat potandi, oſtenditur. 34.Prob.Sect.3.

7 Oleum q̃uis ruſſum ſit, inſtillatum tamen cur reddere poteſt ptiſanam & farinam triticeã candidiorem,habes.1.Problemat. Sect.21.

8 Oleum cur ſole candeſcit, oſtenditur.1. Prob.Sect.38.

9 Oleum ſi large ſumatur,cur purgat, oſtenditur.48.Prob.Sect.1.

10 Oleum tenacius eſt q̃ aqua,licet farina magis coeat aqua q̃ oleo. 17. Problemat. Sectio.21.✳.

OLFACERE OLFACTVS.

1 Olfacere bene dupliciter dicitur,aut procul,aut exacte.5.de Hiſt.c.2.A.

2 Olfactus naribus ſubminiſtratur, 1. de Hiſt.cap.2.B.

3 Olfactus determinatum locum habet, ſcilicet nares.4.de Hiſt.c.8.B.

4 Olfactus medius eſt inter auditum & uiſum.2.de Part.c.10.B.

5 Olfaciunt melius illa animalia,quibus nares porrectæ ſunt.5.de Gen.c.2.B.

6 Olfaciendi eadem ratio eſt,q̃ & uidendi. 5.de Gen.c.2.A.Quære Odor.

OLOLYGO. Ranarum uox,qua mares ad coitum fœminas cient. Quære Rana.8.

OLOR.Auis,quæ & cygnus.

1 Olores gregales ſunt.1.de Hiſt.cap.8.F.&. 8.de Hiſt.cap.12.C.

2 Olor circa lacus & amnes uerſatur.8.de Hiſt.cap.3.D.

3 Olor cum aquila pugnat, eamq; ſæpius uincit.9.de Hiſt.cap.1.F.

4 Olores palmipedes ſunt,& apud lacus paludeſq; uiuunt.Aquilam, ſi pugnã ceperit, repugnantes uincunt, ipſi niſi prouocati nunq̃ inferunt pugnam.Canere ſoliti ſunt, & præcipue iam iam morituri.Volant lõgius in pelagus.9.de Hiſt.c.12.A.

5 Olores inter ſe pugnant,& alterum alterũ deuorare in more eſt maxime in genere uolucrum.9.de Hiſt.c.1.F.✳.Aornus.

OLVS.Quære Holus.

OMASVM.Vẽter tertius in ruminãtib⁹.

1 Omaſum quo ſitu ſit potiſſimum ad uentrem,habes.2.de Hiſt.c.17.C.

2 Omaſum parte interiore apertum eſt cancellatum & cruſtatum magnitudine reticuli.2.de Hiſt.c.17.C.

3 Omaſum eſt tertius uenter in ruminantibus recipiens cibum magis confectum q̃ duo priores,minus tamen q̃ abomaſum. 3.de Part.c.14.B.

4 In Omaſo coagulum eſt animalibus illud habentibus.3.de Part.cap.15.A. Quære Ruminans.8.

OMENTVM.Tunica illa uentris ambiens inteſtina.

1 Omentum medio a uentre dependet, qđ non niſi pinguis membrana eſt.1.de Hiſt. cap.16.D.

2 Omentum nihil aliud q̃ mẽbrana eſt,qđ habent omnia,q̃ ſanguine non carent.Oritur autem omentum in iis,q̃ animal generant,& utrinq; dẽtata ſunt,a medio uentre. In iis uero,q̃ altero ordine dentium carent,dependet a uentre maiore.3.de Hiſt. cap.14.A.&.4.de Part.c.3.B.

3 Omentum adipeũ eſt adipe pingueſcentibus, ſebale uero ſebo obeſis.3.de Hiſt. cap.17.A.

4 Omentum mẽbrana eſt ſeuoſa aut adipoſa,ſicut animal pingueſcere ſolet. Oritur autem de medio uentre, tam iis animalibus,quæ unicum,q̃ iis q̃ multiplicem uentrem habent, & aliquam uentris partem, & cuncta inteſtina ambit. Vtitur autem natura omento ad cibi concoctionem meliorem, quia cũ omentum pingue ſit, calidum eſt.4.de Part.c.3.per totum.

ONVS.

Onera ſiniſtræ parti imponunt baiuli,quia parti mobili & non mouenti imponenda ſunt,& ſic facilius & melius geruntur. de Cõm.animal.greſſ.c.1.F.✳.

OPINIO.

Opiniones ſtultas admodum ſcrutari,ſtultum fortaſſe eſt.3.de Part.c.3.B.✳.

OPPOSITA.

Oppoſita omnia diſtãt inter ſe.1.de Part. cap.3.C.✳.

OPVNTIVS. Quære Equus.43.

ORATIO.

1 Oratio eſt una coniunctione.1.de Part. cap.3.D.

2 Orationis materia uox eſt,& homo ſolus oratione utitur.5.de Gen.c.7.A. Quære Locutio.✳.

ORATOR.

1 Orator a philoſopho cur differre putatur,oſtenditur.5.Prob.Sect.18.

2 Oratores cur plus gaudent fabulis exemplisq; cõmentis, oſtẽditur.3.Prob.Sect.18.

3 Oratorem cur callidum appellare ſolem⁹, habes.4.Prob.Sect.18.✳.

ORCHESTRA. Quære Vox.26.

ORCHILVS.Auis.

Orchilus pugnat cum noctua, quia noctuæ oua abſumit.9.de Hiſt.c.1.D.

ORCHOMENVM.Oppidũ Theſſaliæ Quære Cucumer.4.

ORCHOMENIVS. Ager Bœotiæ. Quære Cucumer.4.Talpa.3.

ORCINA.Piſcis.

Orcinæ in alto mari fœtificant.5.de Hiſt. cap.10.A.

ORDEACEVS.A.VM. ORDEVM.

1 Ordeaceus cibus cur minus competens eſt corporibus humanis q̃ triticeus, & cur ordeaceæ farinæ ultimum candidius eſt primo, oſtenditur.2.&.3.&.7.Prob.Sect. 21.Quære Aper pro ſue ſylueſtri.

2 Ordeacea maſſa cur quo plus tractatur,& teritur, eo magis aluum ſubducere,& leuigare poteſt,habes.8.Prob.Sect.21.

3 Ordeacea maſſa cur nigrior efficitur per trita,triticea candidior,oſtẽditur.16.Prob. Sectio.21.

4 Ordei maſſa contrita cur minor reddit, habes.9.Prob.Sect.21.

5 Ordei maſſa contrita cur minor fit,q̃ triticea,& igne etiam minor redditur, habes. 1.Prob.Sect.21.

6 Ordei farina ſi inſpergaẽ potio, cur min⁹ mera apparet, oſtẽdit.20.Prob.Sect.21.

7 Ordeum qui attractant, ut piſtores, cur imbecilli efficiuntur,triticum uero attractãtes corpore ſunt bene habito, oſtenditur. 24.Prob.Sect.21. Quære Bos.16.✳.

ORDEATIO.Equorum morbus.Quære Equus.61.

ORIGANVS.Herba.

1 Origani puluiſculo inſperſo,ſuas cauernulas deſerunt formicæ,alioq; migrant.4.de Hiſt.cap.8.E.

2 Origanus cur muſto iuncta uinum dulce facit, oſtenditur.35. Prob.Sectio.20. Quære Cunila.

ORION. Cõſtellatio decem & ſeptem ſtellis conſtans.

1 Orionis ortus cur temporis uarietatem inducit,habes.3.Prob.Sect.26.✳.

ORYX.Terreſtre animal quadrupes.

Oryx biſulcus eſt,& unicornis.2.de Hiſt. cap.1.G.&.3.de Part.cap.2.B.

ORPHEVS.Poeta cantatiſſimus.

ad Orpheum quædam carmina referunt, q̃ animal conſtitui in uulua ut implexu retis dicunt.2.de Gen.c.1.H.✳.

ORSODAGNAE.Inſecta.

Orſodagnæ id eſt mordillæ ex uermiculis immutatis,qui in braſſicæ caule procreantur,fiunt.5.de Hiſt.c.19.E.

ORTYGOMETRA. Quære Coturnix.9.

OS.ORIS.

1 Os quo cibus recipitur, commune eſt omnibus animalibus.1.de Hiſt.c.2.A.

2 Os datum eſt ad conficiendos cibos.1.de Hiſt.cap.4.A.

3 Oris magnitudine diſcrimen eſt in animalibus,nam alia illud habent reſciſſum, alia paruum,alia mediocre.2.de Hiſtoria. cap.7.A.

4 Os eſt, quod deſcribitur intra maxillas & labra,cuius partes ſunt palatum & fauces,ineſt etiam lingua.1.de Hiſt.c.11.C.

5 Os quæcũq; habẽt,illis & uoluptas eſt, & dolor per guſtum.4.de Hiſt.c.8.G.

6 Oris differentiæ ſunt ſecundum uſum, quem præſtat animalibus, pluribus enim officiis fungitur in animalibus,ut ad reſpirandum,ad edendum,ad pugnandum.3. de Part.cap.1.C.D.

7 Os ſerie dentium continetur, & conſtat. 3.de Part.c.1.A.

8 Os hominum ieiunorum cur grauius olet, q̃ eorũ,qui aliquid ederint.7.Problemat. Sectio.13.✳.

OS.OSSIS.

1 Os ſiccum & ſolidum eſt,qđ reſpondet illi proportione in aliis.1.de Hiſt.cap.1.C.&. 2.de Gen.cap.4.Y.

2 Oſſa alia ab aliis nexa ſunt,& unam continuant ſeriem modo uenarum, neq; enim eſt ullum os,qđ ſeorſum ipſum per ſe maneat.3.de Hiſt.cap.7.A.

3 Os maxime eſt ſimilarium partium.3.de Hiſt.cap.2.A.

4 Oſſium initium ſpina eſt, quæ compacta ex uertebris a capite ad coxas porrigitur, & animal continet.3.de Hiſt.cap.7.A.&. 2.de Part.cap.9.A.

5 Oſſa ſiue foris uiciſſim tangantur, ſiue alterum alteri inſeratur, neruis ligantur.3. de Hiſt.cap.5.B.

6 Os partim cauum,partim ſolidum eſt, & adeo firmum,ut ferri aciem reſpuat.3.de Hiſtoria.cap.7.B.

7 Os nullum animal habet circa uentrem.3. de Hiſt.cap.7.B.

8 Oſſa coxarum femorum & tibiarum & pedum qua figura & ſitu conſtent, oſtenditur.3.de Hiſt.cap.7.B.

9 Oſſa quædam habēt medullam, quædam non, quædam non uidentur habere, quia exiguam habent.3. de Hiſt.c.7.B.

10 Oſſibus fulciuntur maiora animalia, ſicut minora ſpinis.3.de Hiſt.cap.7.C.

11 Oſſa quæ animalia habeant, quæ careant illis, qua figura,& ſitu inter ſe contineant̃, quibus caua, quibus ſolida ſint, oſtenditur. 3.de Hiſt.cap.8.A.

12 Os pſciſſum nunq̃ creſcit.3.de.Hiſt.c.8.A.

13 Oſſium extrema nōnulla chartilagine cōſtant.3.de Hiſt.cap.8.A.

14 Os nullum flecti aut findi poteſt.3.de Hiſtoria.cap.9.A.

15 Oſſa membranis ſuis ſpoliata ſyderantur. 3.de Hiſt.cap.13.A.

16 Oſſa omnia perfecta proueniunt a natiuitate omnibus animantibus præterq̃ homini, cui ſinciput molle eſt, ſeroq; duratur.7. de Hiſt.cap.10.B.

17 Oſſa data ſunt animalibus oſſa habentibus, ut q̃ mollia ſunt conſeruarent.2.de Part.cap.8.B.

18 Oſſa maiora & firmiora habent animalia uiuipara.2.de Part.c.9.B.

19 Oſſa auium fragilia ſunt.9.de Part.c.9.C.

20 Oſſis & chartilaginis eadem eſt natura, quanq̃ differant pluris & minoris ratione. 2.de Part.cap.9.C.

21 Os nullum ſeorſum per ſe habetur, ſed aut pars continui eſt, aut tangit, aut annectitur, ut natura utatur illo tanq̃ continuo & tanq̃ duobus ad flexum.2.de Partibus.cap.9.A.

22 Os aliquod ſi ſeparatum eſſet, accideret, ut non poſſet fungi ſuo officio flectendi aut dirigendi,& lædere potius poſſet tanq̃ ſpiculum carni infixum.2.de Partibus. cap.9.A.

23 Oſſa colligata ſunt neruis ualide, qua flex⁹ fieri debent, quorum unum rotūdum eſt, alterum cauum, quo tuberculum illud ſeu rotundum recipitur.2.de Part.c.9.B.

24 Oſſa omnia & quicquid oſſis ſpeciem gerit, terrena ſunt.3.de Part.c.2.D.

25 Oſſa reſolui non poſſunt ab igne, quia de cocta fuerunt a calore in generatione.2. de Gen.cap.4.R.

26 Oſſa primum cōſtituuntur ex ſeminali excremento, deinde augetur naturali alimēto.2.de Gen.c.4.DD.

27 Oſſa certo termino augmēti deſcribūtur, & decreſcunt, decreſcente corpore.2.de Gen.cap.4.DD.

28 Oſſa neruos requirunt.5.de Gen.c.7.D.

29 Oſſa ſunt uelut ligna & ferrum quadrigarum, dum animal mouetur.de Cōm.aïal. mot.c.3.C.Quære Caro.8.Chartilago.2. 4.Spina piſcium.1.2.

OSCITANS.

1 Oſcitantes mulieres difficilius pariunt.1.de Gen.cap.11.B.

2 Oſcitantes minus audiunt, qm̃ extremū ſenſorii auditus ad partem ſpiritalem terminetur,& quatiatur una cum inſtrumento ſpiritali, ita ut aures impleri ſpū uideātur.5.de Gen.cap.2.A.

3 Oſcitanti cur reſpondemus ſæpe oſcitando, oſtenditur.2.Prob.Sect.7.

OSSIFRAGA.Auis.

1 Oſſifragæ magnitudo maior eſt q̃ aquilæ, & color ex cinere albicans.8.de Hiſto. cap.3.A.

2 Oſſifraga carniuora eſt.8.de Hiſt.c.3.A.

3 Oſſifraga probe fœtificat, & educat, non tantū ſuos pullos, ſed etiam aquilæ, quos eiicit, parum oculis ualet, nubecula enim oculos habet læſos.9.de Hiſt.cap.34.A. Quære Aquila.21.

OSSOLES.

Oſſoles polypi ſpecies.4.de Hiſtoria.cap. 1.F.Quære Polypus.8.

OSTREA.Teſtatum aquatile.

1 Oſtrea cum degat in aquis, nhil tamen recipit aut aeris aut aquæ.1.de Hiſt.c.1.D.

2 Oſtreæ etiam ſaxis abſolutæ mouere ſe nequeunt.1.de Hiſt.c.1.E.

3 Oſtreis inde origo eſt, ubi eſt cœnum.5. de Hiſtoria.cap.15.D.

4 Oſtreæ habent meatum parte ſuperiore, quo excrementa reddūt.8.de Hiſt.c.2.D.

5 Oſtrearum differentia ponitur.2.de Partibus.cap.4.B.

6 Oſtreæ teſta foris munitæ ſunt.2.de Partibus.cap.8.R.

7 Oſtreis id, quod ouum appellatur, in altero tantūmō latere eſt.4.de Partibus. capit.5.H.

8 Oſtreas non emittere ſemen genitale, eo argumento oſtenditur, φ cum allatæ fuiſſent a Chiis ex Pyrrha ciuitate inſulæ Leſbi & in mare demerſæ eſſent, plures numero deinde nō ſunt inuētæ, q̃uis incremento corporis profecerint.3.de Generatione.cap.11.G.

9 Oſtrea planta aquatilis eſt.3.de Generatione.cap.11.A.

10 Oſtreas non emittere ſemen genitale, q̃ oſtendant, habes.3.de Gen.cap.11.H.

11 Oſtreæ ſpōte prouenerunt apud Rhodū. 3.de Gen.cap.11.I.

12 Oſtreæ quomō generent̃, & φ ſemen nō emittant, oſtenditur.3.de Gen.c.11.F.

OTIS.Auis.

Otis id eſt auis tarda.9.de Hiſt.c.33.A. Quære Tarda auis.

OTVS.Auis.

Otus id eſt auritus ſimilis eſt noctuæ pinnulis circiter aures eminentibus præditus. Vlulam aut aſionem eum nonnulli appellāt, blatero eſt,& hallucinator,& planipes, ſaltantes etiam imitatur. Capitur intentus in altero aucupe, altero circumeūte.8.de Hiſt.c.12.C.Quære Aſio.Vlula.

OVIPARA.

1 Ouiparorum pulmo.Quære Pulmo.

2 Ouiparorum quadrupedum crura quo modo flectantur.Quære Crus.

3 Ouipara dicuntur, quæ ouum pariunt.1. de Hiſt.cap.6.A.

4 Ouipara omnia ſiue bipeda ſiue quadrupeda teſtes habent lumbis innexos.3.de Hiſt.cap.2.D.

5 Ouipara terreſtria cortice integuntur.3. de Hiſt.cap.10.A.

6 Ouipara quadrupeda quo tempore coeāt, quoue pariant,& qualis, & quando ſit fœtura, habes.5.de Hiſt.c.33.per totum.

7 Ouipara diutius morantur in coeundo, q̃ uiuipara.5.de Hiſt.c.5.A.

8 Ouiparorum animalium partes exteriores explicantur.4.de Part.c.11.per totum.

9 Ouipara alia ædunt ouum perfectum, ut aues, alia imperfectum ut piſces.2.de Gen.cap.1.C.

10 Ouipara quæ ſint, habes.2.de Generatione.cap.1.D.E. Quære Ouum.✳.

OVIS.

1 Oues feræ reperiuntur, ſicut & placidæ.1. de Hiſt.c.1.H.&.1.de Part.c.3.C.

2 Oues mammas habent binas inter crura. 2.de Hiſt.cap.1.I.

3 Oues ſi ex quibuſdam aquis biberint,& mox inierint, nigros generant agnos. Vt ſi biberint ex Pſychro flumine Thraciæ in terra Aſyritide agri Chalcidici.3. de Hiſt.cap.12.A.

4 Oues flauas reddere creditur Scamander fluuius, quamobrem Xanthus appellatur ab Homero.3.de Hiſt.c.12.A.

5 Oues præcipue renum pinguedine nimia intereunt.3.de Hiſt.c.17.A.

6 Oues Pyrrhicæ in Epiro a Pyrrho rege cognominatæ egregia magnitudine ſunt. 3.de Hiſt.cap.21.A.

7 Ouibus præcipue durat lac.3.de Hiſtoria. cap.21.B.

8 Oues ſomniant.4.de Hiſt.c.10.A.

9 Oues parere poſſunt uſq; ad octauum annū, & ſi bene curentur, uſq; ad undecimum pariunt.5.de Hiſt.c.14.D.

10 Oues anniculæ coeunt,& utro ferunt.5.de Hiſt.cap.14.C.

11 Oues rediuos habent, pediculis carent.5. de Hiſt.cap.31.B.

12 Oues abortiunt, ſi imber a coitu acceſſit Pariūt magna ex parte ſingulos, ſed aliqñ binos, ternos, & quaternos. Ferunt uterum quinq; menſibus, terno aut quaterno coitu implentur.6.de Hiſt.c.19.A.

13 Oues ad denos annos uiuunt, bis pariunt anno, ſi pabuli copia,& cæli clementia iuuet.6.de Hiſt.cap.19.A.

14 Ouium duces ad quindenos annos uiuūt. Singuli ſingulis ouilibus conſtituuntur, quo quoties ſuo nomine uocātur a paſtore, antecedunt, qđ ab ineunte ætate facere aſſueſcunt.6.de Hiſt.c.19.A.

15 Oues Aethiopicæ uel ad tertium decimū annum uitam perducunt.6.de Hiſtoria. cap.19.A.

16 Oues coeunt, quandiu uiuunt.6.de Hiſt. cap.19.A.

17 Oues mares aut fœminæ generantur tam ui aquarum q̃ admiſſariorum.6.de Hiſt. cap.19.A.

18 Oues craſſiorem reddunt urinam, q̃ mares.6.de Hiſt.c.18.E.

19 Oues mares concipiuntur aquilonis flatu, ſicut fœminæ, flante auſtro.6.de Hiſtoria. cap.19.A.

20 Oues talis coloris generantur, qualis fuerit color uenarum ſub lingua arietis.6.de Hiſt.cap.19.A.

21 Oues cum iniuntur, ſpectare debent ad aquilonem. Quæ mane iniri ſolent, ſi ſero diei marem admiſeris, non patiuntur.6.de Hiſt.cap.19.A.

22 Oues in grege ſi maiores natu excitantur tempeſtiue in libidinem, annum gregi facilem paſtores cenſent, ſi uero minores, infelicem.6.de Hiſt.cap.19.A.

23 Oues herba ueſcuntur, paſcuntur ſedulæ & ſtabiles. Pingueſcunt potiſſimū ex potu, quare ſalem æſtate quinto quoq; die dare ſolent, ſingulis centenis ſingulos modios, pingueſcunt olea, oleaſtro, aphaca, palea herba, pingueſcūt meli⁹, ſi pri⁹ tridui inedia fatigētur. Paſcua ad occaſum uergētia, meliora illis ſunt. Aqua autumno aquilonia q̃ auſtrina melior, labore extenuantur.

Validior ouis iudicatur,quæ hyeme prui-
nam ſupra uellus ſeruet,nam q̃ excutit,im
becilla eſt.Caro earum deterior, ſi paluſtri
loco paſcuntur q̃ æditiore. Oues quibus
cauda amplior,patiētiores ſunt frigoris,&
glabræ excutiores q̃ ueſtitiores,criſpæ etiā
algoris impatientes ſunt. Ouium a lupo
occiſarum uellera aptiora ſunt ad procreā-
dos pediculos q̃ alia.8.de Hiſtoria.cap.
10.per totum.

24 Oues cornigeræ ſtatim generantur in
Aphrica.8.de Hiſt.c.28.B.

25 Ouem tot morbis infeſtari,quot homo in
feſtatur, dicunt uſu periti.8.de Hiſtoria
cap.24.

26 Oues ſunt in Syria cauda lata cubiti men
ſura.8.de Hiſt.cap.28.A.

27 Oues maiores generantur in Aegypto q̃
in Græcia.8.de Hiſt.c.28.A.

28 Ouis mores amentes & ſtultiſſimi ſunt &
ineptiſſimi omnium quadrupedum, re-
pit enim in deſerta ſine cauſa, hyeme eti-
am obſtante egredi. Occupata ouis a ni-
ue,niſi paſtor compulerit, abire non uult,
ſed perit deſiſtens.Vnde prouerbio dicit.
Ouis mores p ſtultiſſimis.9.de Hiſtoria.
cap.2.A.

29 Oues difficilius quieſcunt,q̃ capræ, tole-
rant tamen magis frigus,cubant per cog-
nationem,facto ſtrepitu, docēt illas paſto
res congregari.9.de Hiſt.c.3.A.

30 Ouem,quam ceperit lupus, iugulat.9.de
Hiſt.cap.6.B.

31 Ouium renes æquabiles ſunt.3.de Parti-
bus.cap.9.A.

32 Oues ſi renibus pingueſcant nimis, ſyde
rātur, & intereunt.3.de Part.c.9.D.

33 Ouis lienem habet rotundum.3.de Parti
bus.cap.12.A.

34 Ouibus quibuſdam coaluit podex.4.de
Gen.cap.4.Q.

35 Ouis aliquādo nata eſt capite bouis.4.
de Gen.cap.3.H.

36 in Ouibus magis accidunt monſtra.4.de
Gen.cap.4.B.

37 Ouium omniū oculi aquino colore ſunt.
5.de Gen.cap.1.E.

38 Ouium pilus tenuis eſt,quia licet cutis ſit
craſſa,meatus tamē tenues ſunt, uellus qp
pe ouium multitudo capillorum eſt.5. de
Gen. cap.3.D.

39 Oues frigidi tractus contra q̃ homines af
ficiuntur in pilo.Nā oues duro pilo ſunt,
ut in Sarmatia,homines uero molli & ſim
plici.5. de Gen.c.3.D.

40 Oues cur maiorem lactis copiam reddūt,
q̃ boues,aut mulieres proportione corpo-
ris,habes.6. Prob.Sect.1.

41 Ouibus expilatis cur mollior pilus ſub-
naſcitur,habes.24.Prob.Sect.10.

42 Ouium pili cur quo prolixiores ſunt, eo
ſunt duriores,habes. 25. Problemate. Se-
ctio.✳.

OVVM.

1 Ouum generant quædam animalia.1.de
Hiſt.cap.5.A.

2 Ouum ex fœtibus perfectis id uocamus,
cuius ex parte ſcilicet cādido animal prin
cipio conſiſtit.Reliquum uero id eſt lute-
um,eſt alimentum ei, quod gignitur.1.de
Hiſt.cap.5.A.&.3. de Generatio.c.1.H.&
1.cap.20.L.

3 Ouum aut putamine cōtinetur teſtaceo,
& bicolor eſt, quale auium ouum eſſe ui-
demus,aut cute molli obducitur,& unico
lor,quale pariūt chartilaginea,& uermes.
1.de Hiſt.cap.5.A.

4 Ouum quæ pariunt quadrupeda, cortice
integuntur omnia.1.de Hiſtor.c.6.A.

5 Oua nullum animal terreſtre parit, quin
idem aut quadrupes ſit,aut pedibus care-
at omnino.2.de Hiſt.c.10.A.

6 Ouum & uermis hoc differunt,ꝙ uermis
eſt,ex quo toto animal gignitur,ouum ue
ro eſt,ex cuius parte animal gignitur,re-
liquum eſt cibus ei,quod gignitur. 2. de
Hiſt.c.3.C.

7 Oua ſubuentanea ſunt, quæ uento con-
cipiuntur,quæ græce ὑπηνέμια appellan-
tur.5.de Hiſt.c.1.B.

8 Oua omnia uolucrū duro putamine con
ſtant,niſi deprauata ſint.6.de Hiſtoria.ca
pit.2.A.

9 Oua gallinarum molli putamine cōſtant
aliquo uitio.6.de Hiſt.c.1.A.

10 Ouum auium intus bicolor eſt,luteū inte
rius,album exterius.6.de Hiſtoria. capit.
6.A.

11 Oua aquaticarum auium in hoc differūt
ab ouis aliarum auium,ꝙ aquaticarū oua
plus lutei habent.6. de Hiſtoria.c.2.A.

12 Oua colore differunt inter ſe. Nam alia
pallida,alia alba,alia punctis diſtincta,alia
rubra, ut minium. 6. de Hiſtoria. capit.
2.A.

13 Oua ipſa in ſe ſuum habent diſcrimen,
quippe quæ parte ſui acuta ſunt,parte la-
tiora.Exeunt autem oua,cum gignuntur
parte latiore.6.de Hiſt.c.2.A.

14 Oua oblonga & faſtigio acuminata fœ-
minam ædunt, quæ uero rotundiora ſūt,
& parte ſui acutiore obtuſa orbiculum ha

bent,marem gignunt.6. de Hiſtoria. cap.
2.A.

15 Oua non ſolum excluduntur incubitu a-
uium,ſed etiam ſponte in terra,ut in Ae-
gypto obruta fimo pulliciem procreant.
6.de Hiſt.c.2.A.

16 Oua cum in quibuſdam uaſis tepidis eſ-
ſent coniecta,ſponte pullos prompſere.6
de Hiſt.c.2.A.

17 Oua ſtorea contecta donec excluderen-
tur,bibebat quidam potor Syracuſis. 6.
de Hiſt.c.2.B.

18 Oua quo corporis loco concipiāt aues,
& quomodo perficiantur, & quo colore
conſtent, & qua magnitudine, habes. 6.
de Hiſt.c.2. B.

19 Oua ὑπηνέμια id eſt ſubuentanea, qui
dicunt eſſe partus reliquias, non ſunt au-
diendi, quia gallinæ & anſeres ante coitū
ὑπηνέμια pepererūt.Sunt uero talia oua
ſterilia.6.de Hiſt.c.2.B.

20 Oua ſubuentanea pariunt gallinæ, anſe-
res,uulpanſeres,perdices,pauones,& colū
bæ.6.de Hiſt.c.2.C.

21 Oua ſubuentanea a quibuſdam zephyri
na dicuntur,quia aues ex Zephyro ſeu fa-
uonio fœcundos flatus recipere uideantur
6.de Hiſt.c.2.C.

22 Oua ſubuentanea quomodo fœcūda red
dantur,habes.6.de Hiſt.c.2.C.

23 Oui uitellus & albumen naturam habēt
contrariam,non ſolum colore, ſed etiam
uirtute. Nam uitellus frigore ſpiſſatur, al-
bumen magis humet,contra albumē ſpiſ-
ſatur igni,uitellus nonniſi peruritur.6. de
Hiſtoria.c.2.C.&.3.de Generatione.cap.
2.D.E.

24 Oui albumen & uitellus membrana inter
ſe diſcernuntur.6.de Hiſt.c.2. D.

25 Oui grandines duæ,quæ adhærent initio
uitelli,nihil ad generationem conferunt.
6.de Hiſt.c.2.D.

26 Oua ſi quis rupto putamine, coniiciat in
patinam,& molli igne coquat,uitelli om-
nes in medium coeūt,albumina uero cir-
cumſtant,& ſe in oras cōſtituunt.6. de Hi
ſtoria.cap.2. D.&.3. de Generatione. ca-
pit.1.L.

27 Ouum gallinæ conſiſtit a coitu,& perfici
tur decem diebus magna ex parte.6. de
Hiſt.c.2.E.

28 Ouorum auium differentias & de eorum
incubatu,habes.6.de Hiſtoria.capit.2.per
totum.

29 Ouorum pulli quomodo perficiant.Quæ
re Pullus.

30 Oua quædam, etiam quæ marium coitu
pariunt aues,infœcunda ſunt, q̃uis incu-
bitu foueantur.6.de Hiſt.c.3.D.

31 Oua gemina binis conſtant uitellis, qui
ne confundantur, facit quoddam præte-
nue ſeptum albuminis,alii uitelli cōtactu
mutuo ſine ullo diſcrimine iunguntur. 6.
de Hiſt.c.3.D.

32 Oua gemina quomodo excludantur, &
quales ex eis pulli proueniant,habes.6.de
Hiſt.c.3.D.

33 Ouum urinum dicitur illud tertiū, quod
non excludunt columbæ. 6. de Hiſtoria.
cap.4.A.

34 Ouum piſcium omnium non eſt bicolor
ut auium,ſed unicolor, & plus albi q̃ lutei
habet.6.de Hiſt.c.10.A.

35 Ouum omnium piſcium quale ſit,oſtendi
tur.6.de Hiſt.c.3.A

36 ex Ouo piſcium quomodo piſcis genere-
tur,oſtenditur.6.de Hiſt.c.13.C.

37 Ouum teſtatorum quale ſit,habes. 4. de
Part.c.5. G.

38 Ouum quæ pariunt,ſanguinea ſunt.2.de
Gener.c.1.C.

39 Ouum quæ pariant,& qualia,habes.2.de
Gen.c.1.D.E.

40 Oua zephyrina ſeu ſubuētanea, quæ aues
pariant,& quam ob cauſam, habes.3. de
Gener.c.1.B.C.

41 Ouum non eſt rotundum,ſed altera par-
te acutius,& ea parte qua acutius eſt,du-
rius eſt, quia eſt ea pars principium oui,
& ideo operienda & cuſtodienda, adhæ-
retq; ea parte ouū corpori, & propterea
exit poſterius.3.de Gener.c.2.A.

42 Oua calidorum animalium candido & lu
teo ſunt diſtincta,& plus habent candidi.
3.de Gen.c.1.I.

43 Ouum perfectum molle adhuc exit,nam
dolorem moueret,niſi ita exiret,egreſſum
autem ſtatim duratur.3. de Generatione
cap.2.A.

44 Ouum quomodo & qua parte augeatur
intra uterum ouipari,oſtenditur.3. de Ge
nerat.c.2.A.B.

45 Ouum cōtra q̃ animal naſcitur,nam cæ-
tera animalia in caput naſcuntur, ouum
uero quaſi in pedes.3.de Generatione.ca
pit.2.B.

46 Oua ſine parentis incubitu excludūtur,
ſi locus aut tempus tepidum ſit.3. de Ge-
ner.cap.2.C.

47 Oua quadrupedum robuſtiora ſunt, aui-
um uero fragiliora.3.de Generatione.ca-
pit.2.C.

48 Oua urina id eſt deprauata potius calo-
ris tpe fiunt q̃ frigoris.3.de Gen.c.2. D.
49 Oua ſubuentanea quomodo fiãt, habes.
3.de Gen.c.1.I.
50 Oua ſubuentanea non fiunt auibus uo-
lacibus.3.de Gen.c.1. B.E.
51 Ouum animal nullum exangue generat.
3.de Gen.c.1.F.
52 Ouorum natura qualis ſit,& cur alia uni
colora alia bicolora ſint,& quæ ſubuenta
nea,& cuius naturæ,& quare generẽtur,
& quæ plura,quæ pauciora ædant, oſten
ditur.3.de Gener.c.1.per totum.
53 Oui animal celerius perficitur diebus tepi
dis,nã calore iuuatur.3. de Gen.c.2. D.
54 Oua uncunguium auium ſæpe fiunt uri-
na,id eſt irrita,uel alterum e duobus, ter
tium fere ſemper.3.de Gen.c.2. D.
55 ex Ouo animal quomodo formetur, ha-
bes.3.de Gen.c.2.E.F.
56 Ouorum teſta tutela eſt contra detrimen
ta,quæ extrinſecus adueniant.3. de Gen.
cap.3. A.
57 Ouorũ inter ſe differentia,& quæ anima
lia prius intus oua pariant,& mox animal
ædant,& quæ foras ouum pfectũ pariãt,
habes.3.de Gen.c.3.per totum.
58 Oua ſubuentanea perfici uſq; ad anima-
lis fœcunditatem,impoſſibile eſt.3.de Ge
nerat.c.7.B.
59 Oua geminis uitellis cur fiant,habes. 4.
de Gen.c.4.A.Quære Vlcus.3.
60 Ouis confractis ſupra arietum pelles re-
center detractas & uibicibus ſuperimpoſi
tas,tolluntur uibices.1.Prob.Sect.9.✳.

P

PAGER.Piſcis.
Pager quandoq; pela
gus,q̃nq; littus inco-
lit.8.de Hiſt.c.13. A.
PAGVRVS. Quæ-
re Cancer.4.
PALATVM.
1 Palatum pars oris ẽ.
1.de Hiſt.c.11.C.
2 Palatũ quale ſit piſcibus, habes.2.de Par-
tib.c.17.C.
PALEA.
Paleæ fructus duros atq; incoctos emolli-
unt,maturitatẽq; adducũt,mites aũt & cõ
coctos nõ putrefaciunt.13.Prob.Sect.22.
Quære Vox.26.
PALESTRITAE. Qui in paleſtra exer
centur.
Paleſtritæ per puluerem in genua ſubſidẽ
tes non tuto procurrunt.de Com. anim.
greſſ.c.3.B.Quære Pugil. Quinquertio.
PALMA.Manus.
Palma pars manus eſt.1.de Hiſt.c.15. A.
Quære Manus. 2.
PALMIPES.Quære Auis.16.64.79.100
PALPEBRAE.
1 Palpebræ appellantur partes illæ,quæ ſu-
perius & inferius oculos tegunt, quarum
extremo ambitui qui hærent,pili appellã-
tur.1. de Hiſt.c.9.A.
2 Palpebrarum cutis ſi uulneretur, non co-
it,quia ſine carne eſt.1.de Hiſt.c.3.A.&.3
de Hiſt.c.11.A.&.2.de Part.c.13.A.
3 Palpebra utraq; cilium habet homo, qua-
drupes uero parte ſuperiore tãtum.2. de
Hiſt.c.1.D.
4 Palpebrarum pili nũq̃ plus iuſto creſcũt.
3.de Hiſt.c.11.C.
5 Palpebrarum pili tardiſſime caneſcunt,de
fluunt tñ p nimiũ coitũ.3.de Hiſt.c.11.C
6 Palpebrarum pili congeniti ſunt. 3.de Hi-
ſtoria.c.11.C.
7 Palpebras quæ habent, dormiſcunt cõni-
uendo.4.de Hiſt.c.10.A.
8 Palpebra inferiore conniuent aues.2. de
Part.c.13.A.
9 Palpebræ datæ ſunt animalibus pſidii &
ſalutis oculorum gratia,quibuſdam uero
aliquid palpebrarum proportionale.Si ue
ro animalia ſint durorum oculorum,nul
las palpebras habent,nec aliquid propor
tionatum illis.2.de Part.c.13.per totum.
10 Palpebram geminam habent, quæ anĩal
pariunt,& utraq; conniuere ſolent. 2. de
Part.c.13.A.
11 in Palpebra ſupiore habet pilos Struthi-
ocamelus.4.de Part.c.14.A.
12 Palpebræ diſtinctæ apparent in fœtu. 2.
de Gen.c.4.CC.
13 Palpebras attollere non poſſumus, ſi ca-
put grauetur aut ſomno aut temulentia,
aut alia ſimili cauſa.2.de Gener.c.4.CC
14 Palpebrarum pili cur quibus decidunt,
ſalaces & libidinoſi ſunt,oſtẽditur.19.Pro
blem.Sect.4.✳.
PALVMBES.Aues.
1 Palumbes camporum incolæ ſunt. 1. de
Hiſt.c.1.H.
2 Palumbes bina oua pariunt.6.de Hiſt.c.
1.A.&.c.4.A.
3 Palumbes trimeſtres coire & fœtificare,a
liqui referunt,argumento q; larga eorum
copia eſt.6.de Hiſt.c.4.B.
4 Palumbes gerunt uterum quatuordecim
diebus,& totidem aliis incubant, & toti
dem aliis adeo uolucer ſit fœtus, ut uix

poſſit apprehendi.6.de Hiſt.c.4.B.
5 Palumbium uita uel ad quadraginta an-
nos durare exiſtimatur.6.de Hiſt.c.4.B.
6 Palumbium fœmina incubat a poſtmeri-
diano incipiens,totaq; nocte & uſq; ad tẽ-
pus ientaculi perſeuerans,in reliquo tem-
pore mas incubat.6.de Hiſto.c.8.A.
7 Palumbes frugibus ueſcuntur.8.de Hiſto
ria.capit.3.C.
8 Palumbes liuiæ diſcedũt a nobis hyeme.
8.de Hiſtoria.capit.2.B.
9 Palũbes cũ abeũt a nobis,aut redeũt,gre-
gatim uolant.8.de Hiſt.cap.12.B.
10 Palumbes nõ reſupinant collum,dum bi
bunt.9.de Hiſtoria.cap.2.B.
11 Palumbes uiuit uno mare contenta.9.de
Hiſtoria.capit.7.B.
12 Palumbium allectatricum,quæ domi ex-
cæcatæ aluntur,prius mas q̃ fœmina mo-
ritur.Nidulãtur in iis locis,quibus turtu-
res.9.de Hiſtoria.capit.7.B.
13 Palũbes nõ gemunt hyeme,incipiũt autẽ
gemere uere.9.de Hiſtoria.c.49.C.
14 Palumbes cæcos pariũt pullos. 4.de Ge-
neratione.cap.6.B.
PALVMBVS.Auis.
1 Palũbi quidã latẽt,quidã nõ, ſed cũ hirũ-
dinibus abeunt.8.de Hiſto.c.16.A.
2 Palumborum partum iuuant ſquallores.
8.de Hiſtoria.capit.18.C.
PALVS MAEOTIS.Quære Mæotis.
PAMPHILA.Fœmina quædam.
Pamphila Latoi filia dicitur prima fuiſſe
in Co inſula,quæ bombycia texuerit.5.de
Hiſtoria.capit.19.C.
PANATHENAEA.Ludi ſacri Miner-
uæ Athenis.
Panathenæa.1.de Generatione.c.8.H.
PANCREVM.Interpretaẽ totũ carneũ.
ad Pancreum tendit uena quædam.3.de
Hiſtoria.capit.4.A.
PANIS.
1 Panes frigidi cur albiores cernũtur q̃ ca-
lidi,oſtenditur.4.Problemat.Sect.21.
2 Panes non ſaliti cur plus ponderant q̃ ſa-
liti,habes.5.Prob.Sect.21.
3 Panes frigidi humefacti ſi inuicem iungã
tur,cur non cohærent, calidi uero cohæ-
rent,oſtenditur.6.Prob.Sect.21.
4 Panis bis coctus refrigeratꝰ cur minꝰ du
ritiem præfert, oſtẽdiẽ. 12. Prob.Sect.21.
5 Panes parum aut nimium triti cur rum-
puntur,oſtenditur.16. Prob.Sectio.21.
PANTHER. Lupus canarius. Quære
Lupus canarius.
PANTHERA.Id eſt pardalis.
1 Panthera perpetuo fera eſt,nec unq̃ cicur
ſit.1.de Hiſt.cap.1.G.
2 Pãtheræ quaternas mãmas habẽt in uen-
tre.2.de Hiſtoria.capit.1.I.
3 Panthera ſerratos dentes habet.2. de Hi
ſtoria.capit.1.M.
4 Pantheræ in Aſia naſcũtur,& non in Eu-
ropa.8.de Hiſtoria.cap.28.C.
5 Panthera fœmina animoſior eſt,q̃ mas.9.
de Hiſtoria.capit.1.A.
6 Pãthera cum uenenum Pardalianches di
ctum ab angore ederit, hominis ſtercus
quærit,quo iuuatur. Quocirca uenatores
ſtercus ſuſpendũt ex arbore,illa uero inſi
liens,& ſpe capiendi perſeuerans in ſe ef-
ferẽda emoritur.9.de Hiſtoria. cap.6.A.
Quære Aconitum.
7 Panthera abſcõdens ſe uenaẽ belluas,quæ
eius odore delectãtur.9.de Hiſto.c.6.A.
8 Panthera cor magnũ habet proportione
corporis.3.de Part.capit.4.G.
9 Pantheræ uariæ ſunt toto genere.5.de Ge
neratione.capit.6.A.
10 Pãthera ſola omnium animaliũ ſuauiter
olet,reliqua uero nõ. Panthera autẽ non
niſi beſtiis bene olet,ferunt eñ a pãthera
ſuaueolẽtiã ſpirari illis.4.Prob.Sect.13.
PANVS.Quære Renes.12.✳.
PAPAVER. Atramentum mollium.
Quære Atramentum.
PAPAVER.Herba.
Papauer ſerere iuxta apum aluearia ex-
pedit.9.de Hiſtoria.capit.40.O.✳.
PAPAVERCVLVM. Quære In-
fans.1.
PAPILIO.Inſectum.
1 Papilioni prætenduẽ antennæ ante ocu
los.4.de Hiſtoria.cap.7.B.
2 Papiliones quomodo generẽtur, habes.
5.de Hiſtoria.capit.19.B.
3 Papilionum quoddam genus inter oĩa
inſecta uermem nõ facit,ſed durũ quod-
dam ſimile Cartamo. 5.de Hiſt.ca.19.A.
4 Papilionum genera ex nullis animalibus
oriuntur.1.de Generatione.c.18.E.
PAPILLA.
Papilla eſt,per quam fœminis lac trãſmiſ-
ſum elicitur. 1.de Hiſtoria. capit. 12.A.
Quære Mamma.3.
PAPVLAE.Puſtulæ ſunt in ſumma cu-
te, quæ Græci exanthemata dicũt.
Papulæ præter naturã ſunt in corpore.1.
de Generatione.c.18.M.Quære Inflãma-
tio.Renes.
PARDALIANCHES. Aconitum ue-
nenum.

Pardaliaches uenenum dictum ab angore leonem & pantheram occidit.9.de Hiſtoria.cap.6.A. Quære Panthera.6.

PARDALIS. Quæ & panthera. Quære Panthera.

PARDALVS. Auicula.

Pardalus auicula gregatim uolat, colore cinereo tota, magnitudine mollicipitis, pēnis ac pedibus bonis, uocem frequētem nec grauem emittit.9.de Hiſt.c.23.A.

PARENS.

1 Parentes ipſos occidunt ſcorpiones.5.de Hiſtoria.capit.26.A.

2 Parentes ipſos occidunt phalangia. 5.de Hiſtoria.capit.27.A.

3 Parentibus ſuis qui omnino ſimilis non eſt, monſtrum quodammodo eſt, diſceſſit enim ab eo quodammodo natura ex ſuo genere.4.de Generatione.c.3.A.

4 Parentibus cur filii ſimiles aliquādo ſunt, aliquando non ſunt, oſtenditur.4.de Generatione.capit.3.per totum.

5 Parentes ſectantur quædam animalia ſtatim ab ortu, quædam ſero, quædam uix nunq̄.34.Problemat.Sect.19.

6 Parentes quæ animalia alant ſenes. Quære Ciconia.4.Merops.3.✳.

PARERE.

1 Pariant quæ ſemel in anno, & quæ pluries, habes.5.de Hiſtoria.cap.9.& cap.11.&.12.13.&.capit.14.per totum.

2 Pariunt cæteræ quadrupedes iacētes præter equam.9.de Hiſtor.cap.22.B.

3 Parere mulieres quæ non poſſunt, ſi aliis uiris iungant, aliquādo pariūt, & quæ parere fœminas ſolent, ſi aliis iungātur, mares pariunt, aut econtrario. Sæpe etiam ætate mutantur, ut quæ prius maſculos parere conſueuerunt, fœminas pariant, & econtrario.7.de Hiſtoria.cap.6.A.

4 Pariunt difficilius illæ mulieres, quæ uitā ocioſam & ſellulariam degunt.7.de Hiſtoria.capit.9.A.

5 Pariant quæ facilius, quæ difficilius, habes.7.de Hiſtor.c.9.per totum.

6 Pariunt facilius omnes fœminæ aliorum animalium, q̄ mulieres.7.de Hiſt.c.9.A.

7 Pariendi dolores quibus locis incubant, & quibus locis ſi incubant, facilius aut difficilius pariant mulieres, habes. 7. de Hiſtoria.capit.9.per totum.

8 Pariunt facilius illæ mulieres, quæ paulo ante partū cōcubuerint.7.de Hiſt.c.4.B

9 Pariūt quædam animal ſibi ſimile, & alia nondum explanatum, alia ouum, alia uermem.2.de Generatione.cap.1.B.C.D.

10 Pariant cur ſingulos aliqua, alia plures, habes.4.de Generatione. capit.4.per totum.&.16.Problemat. Sect.10.

11 Pariant quæ animalia animal perfectū, & quæ imperfectum, & quā ob cauſam, oſtēditur.4.de Generatione.c.6.per totū.

12 Pariūt cur alia celerius, alia diutius uterū gerūt, hēs.11.Prob.Sect.10. Quære Part⁹.

PARYPATE. Chorda quædam in muſica. Quære Cantare. Vox.

PARMENIDES. Philoſophus Eleata.

Parmenides mulieres calidiores eſſe uiris dixit, argumēto copiæ ſanguinis earū in menſtruis, cuius contrarium Empedocles opinatus eſt.2.de Partibus.cap.2.C.✳.

PARNASVS. Mons in Phocide. Quære Epipetrum.

PARS.

1 Partes ſimilares priores ſunt diſſimilaribus, & affectionibus diſtinguuntur. 1.de Generatione.capit.18.C.D.

2 Partes diſſimilares ex ſimilaribus cōſtāt. 1.de Generatione.capit.18.B.

3 Partium affectiones, quibus inter ſe differunt, ponuntur.5.de Gener.c.1.per totū. Quære Animal.1.2.3.4.✳.

PARTVS.

1 Partus animalium uariantur, ſecūdum regiones ubi degunt, nō tantū ſecūdū magnitudinem aut habitum, ſed etiā ſecūdū numerum pariendi. 5.de Hiſt.c.11.A.

2 Partus uiuiparorum, & eorum, quæ non niſi coeundo progenerant, quādo fiat, & quomō, habes.5.de Hiſt. c.14.per totum.

3 a Partu ferociunt fœminæ.6.de Hiſtoria. capit.18.D.E.

4 a Partu fœminæ in omīb⁹ animalib⁹ purgantur.6.de Hiſtoria.cap.18.D.E.

5 Partus quoto menſe ſi ædantur, ſint uitales, & quoto non ſint uitales, habes. 7.de Hiſtoria.cap.4.B.C.

6 poſt Partum animalia quædam cur efferantur, alia non efferantur, oſtenditur.37. Problemat.Sect.10.

7 Part⁹ difficilis uel facilis mulierib⁹ unde proueniat. Quære Mulier.29.36. Parere.

PARVS. Auicula.

1 Parus uermiculos petit.8.de Hiſt.c.3.A.

2 Pari tria genera ſunt.8.de Hiſt.c.3.A.

3 Parus oua plurima, ut aiunt, parit. 9.de Hiſtoria.capit.15.A.

4 Parus auicula iniuriam maxime infert apibus.9.de Hiſtor.c.40.I.

PARVVM.

Paruum non continet magnum, continetur tū a magno. 2.de Part.cap.17.A✳.

PASSER. Piſcis.

1 Paſſeres quomodo uenētur alios piſces, habes.9.de Hiſt.capit.37.A.

2 Paſſer piſcis oua ædit, ſed non inuenitur in illa ſpecie mas & fœmina. 2.de Hiſtoria.capit.11.C.

3 Paſſeris effigiem qui repræſentāt piſces, trāſuerſi natant.de Cōm.aial.greſſ.c.7.A.

PASSER. Auis.

1 Paſſer fel habet inteſtino iunctum. 2.de Hiſtoria. capit.15.C.

2 Paſſer cito perficit coitū.5.de Hiſt.c.2.A.

3 Paſſeres uermiclos petūt.8.de Hiſt.c.3.A.

4 Paſſerum etiā mares non plus anno quidam uiuere dicunt, argumento quod initio nulli mentum nigrum habere uideantur.9.de Hiſtoria.capit.7.B.

5 Paſſer ſe lauat, & puluere uolutatur.9.de Hiſtoria.capit.19.C.

6 Paſſer cæcos parit pullos. 4.de Generatione.capit.6.B.✳.

PASTINACA. Piſcis.

1 Paſtinaca pinnis caret, & chartilaginea plana eſt, & ſua latitudine natat. 1. de Generatione.cap.5.B.

2 Paſtinaca quomodo coeat, oſtenditur.5. de Hiſtoria.capit.5.A.

3 Paſtinaca nō poteſt recipere ſuos fœtus intra ſe propter caudæ aſperitatem. 6.de Hiſtoria.c.10.D.&.4.de Part.c.13.A.

4 Paſtinaca pelagia eſt & non littoralis.8. de Hiſtoria.capit.13.A.

5 Paſtinaca quomodo piſces uenetur, habes.9.de Hiſtoria.cap.37.A.

PATELLA.

1 Patella aquatile teſtatū.4.de Hiſt.c.4.A.

2 Patellarum os in terra uerſum eſt, & qua excrementa emittunt ſurſum eſt, quia paſtum ex imis petunt.4.de Hiſto. c.5.B. Quære Oſtrea.4.

3 Patellæ rimis & cauernis ſaxorum proueniunt.5.de Hiſtoria.cap.15.D.

4 Patella ſaxis, quib⁹ hæret, abſoluitur, & in paſtum mouetur. 4.de Hiſtoria.ca.4.B. &.8.de Hiſtoria.capit.2.D.

5 Patellæ abſolui a ſaxis ſolent, alioq̄ tranſire.5.de Hiſtoria.capit.16.A.

6 Patella quodammodo biualuis eſt. 4.de Partibus.capit.5.E.

7 Patellæ continent papauer in ſuo fundo. 4.de Partibus.capit.5.G.

PATER.

Patri aliquando ſunt filii ſimiles, aliquādo nō, quod exēplis oſtēdit.7.de Hiſt.c.6.B. &.4.de Gener.c.3.per totū. Quære Generans.1.2.16.Parens.✳.

PATI.

Patiendi & agendi principium eſt inter ea, quæ mutuam habent naturam, de Cōmuni.animal.greſſu.cap.3.B.✳.

PAVO. Auis.

1 Pauones inuidi ſunt & ornatus & polituræ ſtudioſi.1.de Hiſtoria.cap.1.I.

2 Pauo pennas amittit cum primis frondibus arborum, recipit cum earū germine. 6.de Hiſtoria.cap.9.A.

3 Pauonis oua ſubiiciunt gallinæ, quia mas uolans ea frangit.6.de Hiſt.c.9.A.

4 Pauo uiuit annos uigintiquinq;, parit maxime a trimatu, & colores pēnarū uarios recipit, excludit diebus tricenis, aut paulo tardius. Semel tantūmodo parit anno oua duodecim, aut paulo pauciora, nec cōtinuatis diebus, ſed binis ternisq̄ interpoſitis. Primiparæ octo oua pariūt. Oua etiam ſubuentanea ædunt. Coeunt uere, & partus a coitu breui agitur.6.de Hiſt. capit.9.A.&.capit.2.C.

5 Pauo toto genere uarius eſt.5.de Generatione.capit.6.A.

6 Pauo ineptum uropygium habet, ideo rectum curſum agere nequit. de Communi.animal.greſſu.capit.4.C.

PAVPER.

Pauperes cur potius eſſe ſolent uiri boni, q̄ praui.4.Problemat.Sect.29.✳.

PAX. Quære Augur.✳.

PECTEN. Teſtatum aquatile.

1 Pectines uolare a quibuſdam dicūtur, nā & de ferramento, quo capiūtur, ſæpe exiliunt.4.de Hiſtoria.capit.4.B.

2 Pectines locis arenoſis ſui ortus initia capiunt.5.de Hiſt.cap.15.D.

3 Pectines celeri incremento augent, quippe qui anno perfici poſſunt. 5.de Hiſtoria.capit.15.D.

4 Pectines ſqualloribus infeſtātur. Vnde in Pyrrheorum Euripo defecerunt aliquādo, nō tam propter piſcatorum inſtrumenta, quibus quotidie multi capiebātur, q̄ ꝓpter ſqualores.8.de Hiſt.c.20.B.

5 Pectines ſe concludendo tuentur. 4.de Partibus.capit.5.E.

6 Pectines ſunt biualuis generis reſeratilis. 4.de Partibus.capit.7.A.

7 Pectines non ſemper ouum habent. 3.de Generatione.capit.11.M.

PECTEN. Pro pube. Quære Pubes. Pilus.12.13.✳.

PECTVNCVLVS. Teſtatū aquatile.

1 Pectunculorum teſta concaua eſt. 4.de Hiſtoria.capit.1.F.

2 Pectũculi ſæpius iuxta terrã paſcunť. Vnde euenit, ut fluctib⁹ iactati in aridum elidantur, & teſta dilapſa nudi capiãtur, aut in terra extinguantur. 4.de Hiſt.c.1.D.

3 Pectunculorum teſtæ diuiſæ ſunt pectinatim.4.de Hiſt.c.4.B.

PECTVS.

1 Pectus mox a collo priorẽ obtinet ſitũ bipartitũ in mãmã parte ſui utraq; extuberãs.1.de Hiſt.c.12.A.&.4.de Part.c.10.G.

2 Pectus humanum latum eſt, aliorum uero animalium anguſtum. 2.de Hiſtoria. cap.1.B.&.4.de Part.cap.10.G.

3 Pectus coſtis impoſitum eſt. 3.de Hiſtoria.capit.7.B.

4 Pectus quib⁹ latum eſt, propenſiora ſunt ad uomitum.9.de Hiſtor. cap.50.B.

5 Pectus claudunt coſtæ ſalutis animalis gratia.2.de Partibus.capit.9.B.✳.

PECVNIA.

1 Pecuniæ iniuria cur maior æſtimať q̃ honoris, & cur homines magis uidenť iniuſti in re pecuniaria, hẽs.1.Prob.Sect.29.

2 Pecuniam minimã qui aufert, etiam magnam auferret, ſi poſſet. 5.Prob.Sect.29.

3 Pecunias quidam acquirere cur cõſueuerunt & non impendere, habes. 12.Prob. Sect.30.✳. Diuitiæ. Nummus.

PECVS. Quære Armentum. Bos. Caper. Capra. Equus. Mulus. Ouis, & cætera huiuſmodi.

PEDATIM INCEDERE.

Pedatim incedere eſt, cum pes ſiniſter nõ tranſit dextrũ, ſed ſubſequiť. 2.de Hiſt. c.1.D. Quære Camelus.1.Leo.8.

PEDERE.

Pedere cur non poſſumus, niſi res turgẽte corpore, urgeat. 9.Problemat.Sect.4.

PEDICVLARIS MORBVS. Qui græcis eſt phthiriaſis.

Pediculari morbo, qñ ſcilicet p totũ corpus pediculi erũpunt, aliqui perierũt, cui⁹ rei exempla ponuntur. Fit aũt hic morb⁹ præ nimio corporis humore.5.de Hiſt. cap.31.A. Quære Alcman. Pherecydes.

PEDICVLVS. Tam hominum q̃ aliorum animalium.

1 Pediculi marini tanta fœcũditate generãtur, ut piſces corrodãt. 4.de Hiſt.c.10.B.

2 Pediculorũ coitu gñanť lẽdes, ex lẽdibus tñ nihil puenit.5.de Hiſt.c.1.B.&.c.31.A.

3 Pediculi nõ aluntur carne, ſed uiuæ carnis humore.5.de Hiſt.cap.31.A.

4 Pediculi ex carne gignunť, quib⁹ futuris, emergunt ceu puſtulæ quædam exiguæ ſine pure, quas ſi pungas, pediculi exeũt. 5.de Hiſtoria.capit.31.A.

5 Pediculis quæ animalia infeſtenť, & quæ immunia ab illis ſint, hẽs.5.de Hiſt.c.31.A

6 Pediculi ſi capillis inſint, minus laborãt capita.5.de Hiſt.cap.31.A.

7 Pediculis minus infeſtantur uiri q̃ fœminæ.5.de Hiſt.cap.31.A.

8 Pediculi pueris capillo maxime inſunt. 5.de Hiſtoria.cap.31.A.

9 Pediculi quidam appellati duri difficilius corpore detrahuntur. 5.de Hiſt.c.31.A.

10 Pediculi pueniũt magis mutatione aquarum, quibus lauare ſe ſolent ea, quæ pediculos patiuntur.5.de Hiſt.cap.31.B.

11 Pediculis maxime infeſtanť piſces, ſed nõ e piſcibus illi naſcuntur, ſed e limo.5.de Hiſtoria.capit.31.B.

12 Pediculi magis procreãtur ex uelleribus & pellibus occiſarum a lupis ouium, q̃ in aliis.8.de Hiſtoria.capit.10.B.

13 Pediculi multi generãtur in illis aialibus, quæ aquam mutauerunt, ſi modo pediculi haberi poſſint.15.Prob.Sect.1.

PEDICVLVS.

Pediculus eſt piſcis quidã in mari, quod a Cyrenaica in Aegyptũ pãdiť, pingueſcẽs opa delphini, quẽ ſequiť.5.de Hiſt.c.5.C.

PELAMYS. Quære Limaria.

PELECAN. Interpretatur platea auis. Quære Platea.

PELOPONNESVS. Peninſula Europæ notiſſima.

Peloponneſi corui defecerunt, quando apud Pharſala Mediæ hoſpites perierũt. 9.de Hiſtoria.capit.31.A.✳.

PELVSIVM. Aegypti ciuitas. Quære Ibis.1.

PELLA. Auis.

1 Pellæ coit⁹ difficilis eſt, q̃ppe quã, aiũt, ſanguinem emittere ex oculis, cũ coit. Parit etiã cũ ſummo dolore. 9.de Hiſt. c.1.E.

2 Pella init pugnã cũ aquila, a q̃ rapiť, & cũ uulpe, a q̃ etiã rapiť noctu, cũ alauda etiã, a qua oua ei⁹ diripiũtur. 9.de Hiſt.c.1.E.

3 Pella ardeola difficulť parit, ſed ingenioſa eſt, & operoſa, agere interdiu ſolet, colore tñ eſt prauo, aluo hũida.9.de Hiſt.c.6.A.

PELLIS.

Pelles recẽter detractæ, maxime aũt arietum, ſi admoueãtur uibicibus aut uulneribus uerberũ, cur prohibẽt ulcera conſiſtere, habes. 1. Problemate. Sectio. 9. Quære Ouum.60.

PENELOPS.

Penelops circa aquam uerſatur.8.de Hiſtoria.capit.3.D.

PENIS. Virile membrum.

1 Penis eſt pars maris foras protendens poſtremo thorace, parte ſui prima carne propemodum conſtans, inæquabili facie turbinata, quæ pars mutuata eſt nomen a glande.1.de Hiſtoria. capit.13.A.&.4.de Partibus.capit.10.O.

2 Penis augeri ampliter poteſt.1.de Hiſtor. c.13.A. Quære Coles. Genitalia. Veretile.

PENNA. Qua aues & inſecta uolant.

1 Pẽna auiũ pportione cõuenit cũ ſquãma piſciũ, licet ſpecie differãt.1.de Hiſt.c.1.C.

2 Pennas quaternas habent, quæ ſunt grandiores uolucres aut armatæ aculeo in aluo.1.de Hiſtoria.capit.5.C.

3 Pennæ auium omnes caule conſtant.2.de Hiſtoria.cap.12.B.

4 Pennæ auium non mutantur per ætates, niſi tantũ gruum.3.de Hiſtor.cap.12.A. Quære Grus.3.9.

5 Pennæ auulſæ non renaſcuntur, nec a radice augenť, ut pili.3.de Hiſt.c.12.A.

6 Pennæ auium aliquando mutanť ex nigris in albas, nunq̃ tñ ex albis in nigras uerti uiſum eſt.3.de Hiſt.cap.12.A.

7 Pennis quarundam uolucrum ſuperuenit cruſta, quas uaginipennes poſſumus appellare, aliarum uero pennis nil ſuperuenit.4.de Hiſtoria.capit.7.C.

8 Pẽnarũ origo unde fit, habes.2.de Part. cap.9.E.&.3.de Gener.cap.1.B.

9 Pennæ duriores euadunt auibus grãdioribus natu.5.de Gener.c.3.F.

PENTATHLOS. Quære Quiquertio.

PEONIA. Quære Pæonia.✳.

PERCA. Piſcis.

1 Percæ quales branchias habeant, oſtẽditur.2.de Hiſt.cap.15.A.

2 Percæ in ſtagnis fluuiorum & harundinetis lacuum ſua ædunt oua. 6.de Hiſtoria.capit.14.A.

3 Percæ coniugatim, id eſt mas cum fœmina latent.8.de Hiſt.cap.15.A.

PERCA. Auis.

Perca accipitris ſpẽs ẽ.9.de Hiſt.c.36.A.

PERCNOPTERVS. Aquilæ ſpecies. Quære Aquila.17.

PERDIX. Auis.

1 Perdices copia libidinis gaudent.1.de Hiſtoria.capit.1.H.&.3.de Gener.c.1.H.

2 Perdices ante pugnam uocẽ ædunt, qua prouocant hoſtem.4.de Hiſtor. c.9.C.

3 Perdicum aliæ cacabant, aliæ ſtrident. 4.de Hiſtoria.cap.9.D.

4 Perdices ſi aduerſæ maribus ſteterint, uẽtuſq; inde afflat, ubi mares ſtãt, cõcipiũt. Plerunq; etiã uoce mariũ ingraueſcũt, ſi geſtiunt ac libidine turgent. Idẽ etiã fit, ſi mas peruolitans fœtificum ſpiritum demiſit in fœminam.5.de Hiſt.c.5.C.

5 Perdices tam mas q̃ fœmina ore hiante coeunt.5.de Hiſtor.c.5.C.

6 Perdices in denſo frutice prolẽ muniũt. 6.de Hiſtoria.cap.5.B.

7 Perdicũ uita amplius q̃ ad ſexdecim annos durare exiſtimatur.6.de Hiſt.c.4.B.

8 Perdicum pulli ſubigũtur a mare, ſtatim cum procedunt.6.de Hiſt.cap.8.A.

9 Perdices bina ouorũ receptacula faciunt. In altero mas incubat, in altero fœmina, excludit ſua uterq; & educat.6.de Hiſtoria.capit.8.A.

10 Perdices oua ſubuẽtanea pariunt. 6.de Hiſtoria.capit.2.C.

11 Perdix inſtimulatur libidine, & ſi contra marẽ ſteterit, aura flãte, fit prægnans, atq; inutilis aucupiis.6.de Hiſt.cap.2.E.

12 Perdix olfactum exquiſitum habere creditur.6.de Hiſt.cap.2.E.

13 Perdices ad quinq; & uiginti ãnos uiuũt. 9.de Hiſtoria.capit.7.B.

14 Perdices non faciunt ſibi nidos.9.de Hiſtoria.capit.8.A.

15 Perdices ſtatim ut excluſere pullos, protinus educunt, quia non poſſunt ſubminiſtrare cibum ſuo uolatu graui. Fouent, & educunt pullos more gallinarum.9.de Hiſtoria.capit.8.A.

16 Perdix non parit, ubi incubat, ne depræhendatur. Cum ad nidum quis peruenit uenando, prouoluit ſe perdix ante eius pedes, ita ut capi iam poſſit, quouſq; pulli effugiãt, tunc ipſa auolat, & reuocat prolem.9.de Hiſtoria.c.8.A.

17 Perdicum mores, & coit⁹, pugnam, & uenatum, habes.9.de Hiſtoria.cap.8.B.

18 Perdix malicioſa aſtutaq; auis eſt. 9.de Hiſtoria.capit.8.A.

19 Perdix puluere ſe uolutat. 9.de Hiſtoria.cap.49.C.

20 Perdices coeunt cum auibus alterius ſpeciei.2.de Generatione.cap.5.C.

21 Perdices oua ſubuẽtanea pariunt ſine coitu.3.de Generatione.capit.1.H.

22 Perdices cum olfaciunt marem, & uocẽ eius audiunt, aliæ implentur, aliæ ſtatim pariunt.3.de Generatione.cap.1.E.

23 Perdices albæ nonnunq̃ reperiuntur, ſed deprauatione generationis proueniunt. 5.de Generatione.cap.6.A.

24 Perdicis uocem porrum adiuuat. 29. Problemate.Sectio.11.

PERDIX.Piſcis.
Perdix marina limaces omnes edit,quare ubi limax eſt,non eſt perdix,& ecõtrario. 9.de Hiſtoria.capit.37.B.
PERFECTVM.
1 Perfectum in ſuperantia conſiſtit . 5.de Generatione.capit.7.B.
2 Perfectum a perfectiore naſci ſolet. 2.de Generatione.capit.1.E.✳.
PERICARDIA. Id eſt præcordia hoc eſt ſeptum tranſuerſum.Quære Septum tranſuerſum.
PERINTHVS.Thraciæ oppidũ.Quære Vacca.20.
PERIODVS. Interpretatur circuitus. Quære Vita.5.Generatio.16.✳.
PERITIA.PERITVS.
1 Peritia quo differat a ſcientia,habes.1.de Partibus capit.1.A.
2 Peritia quid ſit,habes.1.de Part.c.1.A.
3 Peritus quis ſit,& eius officium quale,habes.1.de Part.capit.1.A.
PERNIO.Pedum morbus.
Pernionibꝰ & ambuſtis frigore tã aq̃ calida q̃ frigida pdeſt.55.&.56. Prob.Sect.1.
PERNIX.
Pernix accipitris ſpecies eſt. 9.de Hiſtor. cap.36.A.Quære Accipiter.8.
PERPETVVM.
Perpetuum quod eſt,pulchrum habetur. de Communi.animal.mot.c.2.E.✳.
PERSIS. Regio maioris Aſiæ. Quære Mus.7.✳.
PES.
1 Pedibꝰ pluſq̃ quaternis quæ incedũt animalia,exanguia ſunt.1.de Hiſt.c.4.A.
2 Pedes qbus ſunt exigui,iis manus quoq; paruæ habentur.1.de Hiſtoria. cap.4.A.
3 Pes multiplici oſſe cõſtat.1.de Hiſt.c.15.B
4 Pedis pars poſterior calx dicit̃, prior uero in quinq; digitos eſt diſcreta,media autẽ plãtæ noĩe explicat̃. 1.de Hiſt.c.15.B.
5 Pedis pars ſuperior & prona neruoſa eſt, & adhuc nomine caret. 1.de Hiſt.c.15.D.
6 Pedes digiti non niſi uno inflexu adducuntur.1.de Hiſt.cap.15.B.
7 Pedes pari numero habẽt,quæcunq; ambulant.1.de Hiſtoria.cap.5.B.&.de Communi.animal.greſſu.cap.2.B.
8 Pedes binos habẽt homines,& aues. 1.de Hiſtoria.capit.8.B.
9 Pedes carnoſos hr̃e nullũ aĩal uiſum eſt, excepto homine. 2.de Hiſt.c.1.F.&.5.de Hiſt.c.5.B.Quære Camelus.
10 Pedibꝰ carẽs aĩal,teſtibꝰ etiã caret,niſi intra ſe aĩal formare poſſit.3.de Hiſt.c.1.A.
11 Pedes neruis plurimis continentur.3.de Hiſtoria.capit.5.B.
12 Pedum oſſa plura & minuta ſunt . 3.de Hiſtoria.capit.7.B.
13 Pedes fœminæ elegãtiores ſunt q̃ maris. 4.de Hiſt.cap.15.C.
14 Pedes multifidos habentia cornibus carent,quia natura aliis armis illa inſtruxit. 3.de Part.c.2.A.
15 Pedes aliis ſolidi, aliis animalibus biſidi ſunt.4.de Part.c.10.N.
16 Pedes nomen habent a pedo id eſt ſolo, ubi motus agitur.4.de Part.c.13.A.& de Commu.animal.greſſ.c.1.H.
17 Pedes quæ habent aĩalia,& ouipara ſunt, & uiuipara.2.de Gener.c.1.D.
18 Pedes habere aut non,nõ diſtinguit partum,ut pariant oua aut animal.2.de Generatione.cap.1.D.
19 Pedum nomine appellatur pars illa, qua in terreſtribus animalibus nota exprimitur, quotieſcunq; per locum ſe mouent. de Commu.animal.greſſ.c.1.H.
20 Pedes quæ habẽt,illos pares habẽt,& nullum animal mouetur uſu unius aut triũ pedum.de Commu.animal.greſſ.c.2.F.
21 Pedum proiectiones in curſu indicant, motus initium eſſe a dextra parte.de Cõmuni.animal.greſſ.c.1.G.
22 Pedes cur frigent,cum ſuſpenſi tenentur, habes.3.Prob.Sect.8.
23 Pedes cur inflantur illis,qui uel uitioſo cibo ueſcuntur,uel fame diutina laborant, oſtenditur.5.Prob.Sect.1.
24 Pedum nuditas cur obeſt coitui,habes.5.Problemat.Sect.4.✳.
PESTIS.PESTILENS.
1 Peſtis cur ex omnibꝰ morbis afficiat eos, qui ad laborantes eo morbo prope acceſſerint,habes.7.Prob.Sect.1.
2 Peſtis ſola omnium morborum, cur omnibus hominibus communis eſt, oſtenditur.7.Prob.Sect.1.
3 Peſtilens annus cur euadit, cum ſol multum uaporis de terra excitauerit,oſtẽdit̃. 21.Problemate.Sect.1.
PHALANCES.Animal.
Phalances uenat̃ Ichneumõ,& ideo inter illos diſſidiũ eſt.9.de Hiſt.c.1.C.
PHALANGIA . PHALANGIVM. PHALANGIVS.Inſectum.
1 Phalangiæ maiores ſunt fœminæ,q̃ maſculi.4.de Hiſtoria.cap.11.C.
2 Phalangiæ quomodo coeant, habes.5.de Hiſtoria.capit.8.A.
3 Phalangiæ quomõ generentur,& ex quibus,habes.5.de Hiſtoria.cap.19.B.
4 Phalangio occiſo incubantes ueſpæ, quæ ichneumones dicuntur, ſuum procreant genus.5.de Hiſtoria.cap.20.A.
5 Phalãgia occidit ichneumõ, occiſaq; fert in parietinas,deinde illinit luto, atq; incubãdo ſuũ pereat genꝰ.5.de Hiſt.c.27.A.
6 Phalãgii in reti quod craſſum cõfecerint, pariũt,atq; incubãt,partuſq; phalãgiis numeroſus eſt.5.de Hiſtoria.c.21.A.
7 Phalangiorũ proles cum increuerit, matrem amplexa cõſumit,& eiicit, & patrẽ etiã,ſi ceperit.5.de Hiſt.c.27.A.
8 Phalangia diu uiuere ſine cibo poſſunt. 8.de Hiſtoria.cap.4.A.
9 Phalangiorum plura genera ponuntur. 9.de Hiſtoria.capit.39.
10 Phalangia coeunt,& oriũtur ex ſui generis animali.1.de Gener.cap.16.A.
PHALARIS. Auis.
Phalaris circa lacus & amnes uerſatur. 8.de Hiſtoria.capit.3.D.
PHANGER.Piſcis.
Phanger lapidem habet in capite,& ideo algoribus infeſtatur.8.de Hiſt.capit.16.A.
PHARNABAZVS.Quære Mulus.5.
PHARNACES.Quære Mulus.5.
PHARSALA.Quære Athenæ.
PHARSALICA EQVA.Quære Iuſta.
PHARVS. Inſula contra Alexandriam Aegypti.Quære Scorpio inſectum.3.
PHASIANAE BVCCVLAE. Quære Vacca.3.
PHASIANA.Auis.
1 Phaſianæ aues adeo pediculis infeſtant̃,ut intereãt,niſi ſe puluerẽt.5.de Hiſt.c.31.A.
2 Phaſianarũ ouum diſtinctũ eſt pũctis. 6. de Hiſt.c.62.A.Quære Meleagrides.
PHERECYDES. Philoſophus & poeta tragicus.
Pherecydes Syrius pediculari morbo interiit.5.de Hiſtoria.cap.31.A. Quære Pedicularis morbus.✳.
PHYCOS.Quære Alga.
PHILOMELA.Quære Luſcinia.
PHILOSOPHIA.
Philoſophiæ in ſtudiis qui floruerũt,melãcholici fuerunt.1.Prob.Sect.30.✳.
PHILOSOPHVS.
Philoſophus cur putatur differre ab oratore,habes.5.Prob.Sect.18.✳.
PHLEGMA.Quære Pituita.✳.
PHLEGMASIA. Interpretatur inflammatio.Quære Inflammatio.
PHOCA.Vitulus marinus. Quære Vitulus marinus.✳.
PHOCENA.Piſcis.
Phocena id eſt triſio delphino ſimilis eſt. In Põto naſcit̃,ſed maior eſt delphino,& dorſo ampliore, colore cæruleo.6.de Hiſtor.c.12.A. Quære Pontus Euxinus.2.
PHOENICES.Popl'i littorales in Syria.
Phœnices uerbaſco herba marinos etiã piſces piſcantur. 8.de Hiſt.capit.20.A. Quære Cancer . 5.Mula . 1. Mugilis. 2.Piſcis.49.✳.
PHOIX.Auis.
Phoices oculos potiſſimum appetunt,inimicæ ſunt harpæ uictꝰ gratia,quia eiſdẽ ueſcuntur.9.de Hiſt.c.18.A.
PHOLIS.Piſcis.
Pholis mucorem,quem ipſa emittit, ſibi obducit,ita ut in eo quaſi cubili quieſcat. 9.de Hiſtoria.cap.37.C.
PHOXINVS.Piſcis.
1 Phoxini ſtatim,ppe dixerim,ut nati ſunt, oua habent.6.de Hiſtoria.c.13.A.
2 Proxini in ſtagnis fluuiorum & harſidinetis lacuũ ædũt oua.6.de Hiſt.c.14.A.
PHRENES. Interpretãtur præcordia. Quære Mens.1.
PHRYGIA . Quære Bos.6.Monedula auis.1.Mulus.5.
PHTHIRIASIS . Quære Pedicularis morbus.
PICA.Auis.
1 Pica uoces plurimas commutat,ſingulis em̃ fere diebꝰ uocẽ diuerſam emittit.Parit oua numero circiter nouem.Nidũ in arboribus facit ex pilis & lana. Glandes cum deficiunt,colligit,& recõdit in repoſitorio.9.de Hiſt.c.13.A.
2 Pica cæcos parit pullos.4.de Gen.c.6.B.
PICTOR.
Pictor primum lineis deſcribit aĩantem, mox uario illinit colore, ac perficit.2.de Gen.cap.4.Q.
PICVS.Auis.
1 Picus martius appellatur uterq; pipo.8. de Hiſtoria.capit.3.B.
2 Picus martius culicibus uiuit, nec ullo alio.8.de Hiſtoria.cap.3.B.
3 Pici martii tres ſunt ſpecies, nam quidã minores ſunt q̃ merulæ, alii maiores merula,alii non multo minores gallina.9.de Hiſtoria.capit.9.A.
4 Picus martius oĩbus modis arbores aſcẽdit.Nidulatur in arboribꝰ. Paſcitur oleis coſſis & formicis.Cum uenatur coſſos,tã uehementer excauare arbores incipit, ut ſternat,& amygdalum aliquãdo pertudit tertio ictu.9.de Hiſtoria.cap.9.A.

5 Picus martius nunq̃ humi conſiſtit. Tũdit quercus, ut exeant uermes & culices, quos lingua ſua, quam maiuſculam & latiuſculam habet, recipit. 9. de Hiſtoria. capit. 9. A. Quære Pipo.

PIFEX. Auis.

Piſex, harpa, & miluus amici ſunt. 9. de Hiſtoria. capit. 1. F.

PYGARGVS.

Pygargus aquila dicta a cauda albicante benignior eſt in plẽ ſuã. 6. de Hiſt. c. 6. A. Quære Aquila. 17.

PYGMAEVS.

1 Pygmæi id eſt cubitales homines, dicunt græce troglodytæ a cauernis, quas ſubeũt. Pugnãt aũt cũ gruibus, nec fabuloſum eſt. Sunt aũt pygmæi gen9 hominũ, ſiue equorũ, qui iuxta paludes, unde profluit Nilus, ſupra Aegyptum incolunt. 8. de Hiſtoria. cap. 12. A

2 Pygmæorũ generatio deprauatione fœtus fit. 2. de Generatione. c. 6. F.

PILARIS. Morbus mammarum. Quære Mamma. 17.

PILLVLARIVS SCARABAEVS.

Pillulario pennæ uagina incluſæ ſunt. 4. de Hiſtoria. c. 7. A. Quære Scarabæus. 5.

PILVS. PILOSVS. A. VM.

1 Pilus ſiccus & ſolidus eſt, & quod illi proportione in aliis reſpõdet. 1. de Hiſt. c. 1. C

2 Pilis intecta animalia omnia generant perfectum animal. 1. de Hiſt. c. 15. A.

3 Pilum habentia omnia generant animal, non tamẽ omnia, quæ generant animal, pilos habent. 1. de Hiſt. c. 6. A.

4 Pilorũ gen9 quoddam putãdũ eſt aculei ſpiculati, ut herinaceorũ. 1. de Hiſt. c. 6. A.

5 Pilos habẽt omnia pedeſtria & uiuipara. 3. de Hiſtoria. capit. 11. A.

6 Pili plures & longiores proueniunt locis humidioribus & cauatioribus. 3. de Hiſtoria. capit. 10. A.

7 Pili criſpi duri ſunt, promiſſi molles. 3. de Hiſtoria. cap. 10. A.

8 Pilorum omniũ natura fiſſilis eſt, ſed pluris minoriſue ratione differunt. 3. de Hiſtoria. capit. 11. A.

9 Pili quorundã animalium adeo degenerant, ut non pili, ſed ſpinæ potius uideãtur, ut herinaceorum, 3. de Hiſtor. c. 11. A.

10 Pili candidi fiũt ſenectute in animalib9, ſed in equo & homine magis conſpicuũ eſt. 3. de Hiſtoria. capit. 11. B.

11 Pili detecti caneſcunt tardius, q̃ operti. 3. de Hiſtoria. cap. 11. B.

12 Pili congeniti ſunt capitis ſuperciliorum & palpebrarũ, poſtgeniti ſunt, primo pubis, deinde alarum, poſtremo menti. 3. de Hiſt. c. 11. B.

13 Pili poſtgeniti ſcilicet pubis alarũ & mẽti non gignuntur caſtratis ante pubertatem. 3. de Hiſt. c. 11. C.

14 Pili poſtgeniti aliquibus non naſcuntur. 3. de Hiſt. c. 11. C.

15 Pili capitis maxime creſcunt. 3. de Hiſt. cap. 11. C.

16 Pilorũ omne genus habet ad ſuam radicem lentũ quẽdã humorẽ, quo adhærent, ſtatim ut uulſi ſunt, ſi qua leuiuſcula tangant. 3. de Hiſt. c. 11. C.

17 Pili ſubnaſcuntur euulſi, ſi citra ætatis florem euellantur, palpebrarum tamen pili coitu nimio decidunt, & tardiſſime caneſcunt, nec plus iuſto creſcunt. 3. de Hiſto. cap. 11. D.

18 Pilos uerſicolores habentia, etiã cutẽ hñt uerſicolorem. 3. de Hiſt. c. 11. D.

19 Pili creſcunt in quibuſdam morbis. 3. de Hiſt. c. 11. D.

20 Pili congeniti maturius defluunt libidinoſis, poſtgeniti pili celerius ſe promunt. 3. de Hiſt. c. 11. D.

21 Pili mortuis creſcunt. 3. de Hiſt. c. 11. D.

22 Pili abſciſſi non ab inſciſſura augentur, ſed a radice exeũt. 3. de Hiſtoria. ca. 11. D. & capit. 12. A.

23 Pilus maris craſſior eſt q̃ fœmiæ, aut qđ uice pili eſt in aliis. 4. de Hiſt. c. 11. C.

24 Pilorũ copia excremẽtorũ ſupabũdantiã ſignificat. Vnde homines piloſi libidinoſiores, & ſeminis copioſiores ſunt, q̃ læues. de Hiſt. c. 5. C.

25 Pilũ iumentorũ expolit farrago cũ frugibus grauida eſt, ſed duris iam horrens ariſtis inutilis eſt. 8. de Hiſt. c. 8. A.

26 Pilorum origo unde ſit, habes. 2. de Part. cap. 9. A.

27 Pili operimenti gratia adiuncti ſunt animalibus. 2. de Part. c. 14. A.

28 Pili plures ſunt parte prona quadrupedũ q̃ ſupina. 2. de Part. c. 14. A.

29 Pili hominum frigidæ regionis ecõtrario ſe habent, q̃ pili ouium, & eodẽ mõ in calidis regionibus, ita ut oues calidæ regionis durũ, frigidæ uero mollem habeant, quod contra accidit homini. 5. de Gener. cap. 3. D.

30 Pilorum differentiæ exiſtũt duritie, mollitie, lõgitudine, breuitate, rectitudine, criſpitudine, multitudine & paucitate. Vltra hæc coloribus etiam differunt, ut albedie, nigredie, & eorũ mediis. Nõnullas etiam differẽtias recipiũt per ætates aĩaliũ eorum, quibus inſunt. 5. de Gener. c. 3. A.

31 Pilorum proportionale ſunt ſquãmæ in piſcib9, pennæ in auib9. 5. de Gen. c. 3. A.

32 Pilorum craſſitudinis aut tenuitatis cutis cauſa eſt, quia cũ a cute oriãtur pili, & non a carne per exhalationẽ, talẽ naturã habere debent, qualem cutis. Itaq; ſi cutis craſſa eſt, craſſi & pili gignũtur, ſi tenuis, tenues, coadiuuat tamen hanc cauſam differẽtia humoris inditi. 5. de Gener. c. 3. B.

33 Pilorum breuium aut longiorum cauſa quæ ſit, habes. 5. de Gener. cap. 3. C.

34 Pili criſpi exhalatione fumoſa fiunt, inflectuntur enim, quia duplici motu ferũtur, deorſum enim feruntur, quia terreni, ſurſum, quia calida exhalatione fiunt. Cuius indicium eſt, q; pili criſpi duriores ſunt q̃ recti. 5. de Generatione. capit. 3. C.

35 Pili duriores efficiuntur in animalibus ſeneſcẽtibus, quia cutes duriores & craſſiores efficiuntur. 5. de Generatione. c. 3. E.

36 Pilorum natura qualis ſit, & cur multiplices differentiæ, unde etiam oriantur, cur decidant, cur renaſcantur, aut non, habes. 5. de Generatione. cap. 3. per totum.

37 Pili ruffi citius caneſcũt q̃ nigri, quia ruffitas imbecilitas quædam pili eſt. 5. de Generatione. capit. 5. A.

38 Pili, qui pileo aut alio tegmine uelantur, citius caneſcunt, quia flatus putredinem prohibet, operimentum autem flatum arcet. 5. de Generatione. cap. 5. A.

39 Pilorũ coloris cauſa cutis eſt in omnibus aĩalibus, ita ut ſi cutis alba ſit, pili albi oriãtur, ſi nigra, nigri. In homine uero non, quia in cute alba nigri aut flaui pili oriũtur, quia aliorũ cutis ſua craſſitudine immutat pilos in ſuum colorem, hominis uero cutis propter ſuam imbecillitatẽ & tenuitatem nõ immutat. 5. de Gener. c. 5. B.

40 Pili cur inhorreſcant in cute, oſtenditur. 8. Problemat. Sect. 8. & 5. Prob. Sect. 35.

41 Pili cur erigũtur, quoties inhorreſcimus, hẽs. 8. Prob. Sect. 3. Quære Mãma. 17. ✳.

PINGVE. PINGVEDO. PINGVESCERE.

1 Pingue omẽ exãgue eſt. 3. de Hiſt. c. 19. A.

2 Pingueſcunt animalia prouecta ætate potiuſq̃ nouella. 3. de Hiſt. cap. 18. A.

3 Pingueſcunt omnia fere uẽtre, & ea præcipue, quæ parum mouentur. 3. de Hiſtoria. capit. 17. A.

4 Pinguia oĩa aniãlia ſterilia ſunt, & cito ſeneſcũt propter ſanguinis paucitatẽ. 2. de Part. c. 5. B. Quære Vitis. 1.

5 Pinguia omnia excrementis uacant. 2. de Partibus. capit. 5. B.

6 Pingue inter humida cõmune eſt aeris & ignis. 2. de Part. cap. 5. A.

7 Pingue omne calidum eſt, 3. de Partibus. capit. 9. C.

8 Pingue leue eſt, quia caloris aliquid relictũ eſt a calore pfectæ cõcoctionis ſanguinis, qui eſt pingue. 3. de Part. c. 9. C.

9 Pinguedo excrementum eſt bonitate ſubſtantiæ ſalubre. 11. de Gener. cap. 17. O.

10 Pingua animalia minus ſeminis habẽt q̃ macilenta. 5. de Generatione. c. 19. D.

11 Pingue nec terræ eſt nec aquæ, ſed aeris. 2. de Generatione. capit. 2. B.

12 Pingue aliquid habet lentitatis. 2. de Generatione. capit. 4. Z.

13 Pingueſcunt cur alia animalia intra cutẽ, alia ſeorſum, oſtenditur. 3. Problemate Sect. 10. ✳.

PINNA. Teſtatum aquatile.

1 Pinnæ erectæ locis arenoſis & cœnoſis ex byſſo id eſt uillo ſiue lana illa pinnais pueniũt, & cuſtodẽ intra ſe cõtinẽt ſquillam paruã aut cancellũ, quo priuatæ intereũt breui tpe. 5. de Hiſt. cap. 15. D.

2 Pinnæ euulſæ uiuere nequeunt. 5. de Hiſtoria. capit. 15. E.

3 Pinnæ ex iis, quæ ſedem non mutant, radice nituntur. 5. de Hiſtoria. cap. 15. E.

4 Pinnæ ſemper continent ouum. 3. de Generatione. capit. 11. H.

PINNA. Qua piſces natant.

1 Pinnas habent piſces quidam binas, alii quaternas, binas ſcilicet parte prona & binas parte ſupina. 1. de Hiſtoria. c. 5. B.

2 Pinnas nullas habentia natatilia ita utũtur mari, ut terra ſerpentes ſimiliq; modo repunt. 1. de Hiſtoria. cap. 5. B.

3 Pinnas quaternas habent piſces magna ex parte, lõgis tñ binæ pinnæ ſunt iuxta brãchias, quibuſdã tamẽ e lõgis non ſunt pinnæ, ut murenæ. 2. de Hiſtor. cap. 13. B. & de Communi. animal. greſſu. cap. 3. C.

4 Pinnæ quales ſint, habes. 4. de Partibus. capit. 13. A.

5 Pinnæ utiles ſunt ad nãdum. 4. de Part. c. 13. A. & de Cõmu. animal. greſſ. c. 7. A.

PINNOTHERA.

Pinnothera beſtiola eſt araneæ ſimilis, q̃ in ſpõgiarũ cubiiib9 naſcit, & apiendo & claudẽdo piſciclos capit. 5. de Hiſt. c. 16. A.

PIPER.

Piper parce ſumptum aluum ſoluit, large uero ſumptum ueſicam ſoluit. 4. Problemate. Sect. 1. Quære Scamonea.

Kk iiii

PIPO. Auis.
1 Pipo maior & minor picus martius appellatur.8.de Hiſtoria.cap.3.B.
2 Pipo culicib9 ueſcitur,nec ullo alio. 8.de Hiſtoria.capit.3.B.
3 Pipo pugnat cum lutea.9.de Hiſt.c.1.C.
4 Pipo inimicus eſt ardeolæ.9.de Hiſtoria. capit.1.D.Quære Picus.
PYRALIS. Auis.Quære Ignaria.
PYRAVSTA. Inſectum.
Pyrauſta,quem alii clerum nominant,nocet apum fauis.8.de Hiſt.cap.27.A.
PYRRHA. Ciuitas Leſbi. Quære Oſtrea.8.
PIRRHEVS. Athenieſiū portus.
1 Pirrhei Euripi piſces omnes,excepto gobione,hyeme propter frigus foris enatāt. 9.de Hiſtoria.cap.37.D.
2 Pirrheus Euripus quibus piſcibus careat, habes.9.de Hiſtoria.cap.37.D.
PIRRHVS. Epirotarum rex. Quære Ouis.6.
PIRVS. Arbor.
Piros ſerere iuxta apum aluearia expedit. 9.de Hiſtoria.cap.40.O.
PISCARI.PISCATOR.
1 Piſcandi fluuiatiles piſces uarii modi ponuntur.8.de Hiſtor.cap.2.B.
2 Piſcatores cur colore ruffo ſunt,oſtendit. 2.Problemat.Sect.38.
PISCIS.
1 Piſcium ſquamma.Quære Squamma.
2 Piſcibus nandi uis tributa eſt.1. de Hiſtoria.capit.1.E.
3 Piſcium plura genera gregatim degere ſcimus.1.de Hiſtoria.cap.1.F.
4 Piſcibus quædam animalia ueſcuntur.1. de Hiſtoria.capit.1.G.
5 Piſces ſanguinem habent. 1.de Hiſtoria. cap.6.A.&.2.de Hiſtoria.cap.13.C.
6 Piſcium in genere maxime patet,ternos meatus magnos ab oculis ad cerebrum pertinere, & minimos ad cerebrum.1.de Hiſtoria.capit.16.B.
7 Piſcibus omnibus dentes ſerrati ſunt.2. de Hiſtoria. capit.1.N.&.3.de Partibus. capit.1.B.& capit.14.C.
8 Piſces lingua carent,& niſi admodum labrum diduxeris,linguæ locum nō queas inſpicere.2.de Hiſtoria.capit.10.A.
9 Piſces auriculis carent, ſed meatus tantū audiendi habēt.2.de Hiſtoria.cap.10.A. & capit.12.B.
10 Piſces mammis & ceruice carēt,nec genitale aut teſtes foris cōtinent manifeſtos, ſed intus reconditos.2.de Hiſt.c.10.A.
11 Piſces pprie dicti ab aliis,quæ aquas incolunt,diſtinguunt.2.de Hiſt.cap.17.A.
12 Piſces branchias habent,quibus humorē, quem ore acceperint,reddunt, atq; pinnas,quas magna ex parte quaternas gerunt.2.de Hiſtoria.capit.13.A.
13 Piſces differunt etiam ab aliis aquatilib9, ꝙ piſces maxima ex parte ſunt ſquammoſi,pauci quidam ſcabri,pauciſſimi læues. 2.de Hiſtoria.cap.13.C.
14 Piſcium genera omnia habent ſerratos dentes,pectinatimq; coeſites,excepto Scaro.2.de Hiſtoria.capit.13.C.
15 Piſcium dentes acuti ſunt,quidā etiā piſcium in lingua dentes habent.2.de Hiſtoria.capit.13.C.
16 Piſcium lingua dura & ſpinea fere eſt,& aliquando adeo hæret,ut lingua carere uideantur.2.de Hiſtoria.cap.13.C.
17 Piſces nullas partes odorandi aut audiēdi cōſpicuas habēt, oculos tū habēt ſine palpebris,nō tū duros. 2.de Hiſt.c.13.C.
18 Piſces,qui ſquāma teguntur,oua pariunt, alii animal, ut omnia chartilaginea. 2.de Hiſtoria.capit.13.C.
19 Piſcium omne genus pedibus caret,q̃uis aliqui remoram piſciculū pedes habere, falſo dixerunt.2. de Hiſto.c.14.A.
20 Piſces pulmone carēt.2.de Hiſtor.c.15.A.
21 Piſces oēs fel hēnt,licet aliis in iecore,aliis inteſtino annexum ſit. 2.de Hiſt.c.15.C.
22 Piſces renes nō habent.2.de Hiſt.c.16.A.
23 Piſcium cor mucronem habet uerſus eorum ora contra aliorū animaliū ſitū.2.de Hiſtoria.cap.17.A.&.3 de Part. cap.4.E.
24 Piſcibus meatus quidam tendunt a corde ad brāchias laxiores aut arctiores pro magnitudine piſcis.2.de Hiſto. c.17.A.
25 Piſcib9 cādida quædā fiſtula oritur ab extremo cordis inter duos meatus, qui ad branchias tēdunt.2.de Hiſt.cap.17.A.
26 Piſces pauci habent gulam. 2.de Hiſtoria.capit.17.A.
27 Piſces qui iecur habent nō fiſſum, totum dextro latere continent,ſi uero fiſſum ſit a principio,dextro lateri maior pars applicata eſt.2.de Hiſto.capit.17.A.
28 Piſcibus quibus ſint appendices,habes.2. de Hiſtoria.capit.17.G.
29 Piſcium proprium eſt,ꝙ nonnullis ſpinæ quædam ſeparatæ per carnem inhærent. 3.de Hiſtoria.capit.17.C.
30 Piſces nullos habent teſtes.3.de Hiſtoria. cap.1.B.&.5.de Hiſt.cap.5.B.
31 Piſces tantum,qui ouum arenidū pariūt, ſpinis integūtur. 3.de Hiſtoria.cap.10.A.
32 Piſcib9 duriores ſunt ſquammæ ſenectute.3.de Hiſtoria.capit.11.D.
33 Piſces lacte & mammis carent. 3.de Hiſtoria.capit.20.A.
34 Piſcium lingua imperfecta eſt,habent tamē piſces ipſi guſtū.4.de Hiſt.c.8.B.E.
35 Piſces audiunt, & odorant, licet organa auditus & odoratus manifeſta non habeant.4.de Hiſtoria.capit.8.B.
36 Piſces dicuntur ſagaciter odorare ſanguinem ſuum.4.de Hiſtoria.cap.8.E.
37 Piſces non eodem cibo omnes gaudent. 4.de Hiſtoria.capit.8.D.
38 Piſces uocem non habent,ſed ſonos efficiunt aliqū ſuis brāchiis, aliquādo attritu aliorū partiū,qui tū ſoni nō ſunt uoces. 4.de Hiſt.c.8.B.Quære Aper piſcis.2.
39 Piſces dormiunt.4.de Hiſt.cap.10.A.
40 Piſces facile caperentur manu, dum dormiunt,niſi pediculis & pulicibus ſollicitarentur.4.de Hiſtoria.capit.10.A.
41 Piſces niſi experrecti mouerētur,cōſumerētur morſu culicum & pediculorum marinorum.4.de Hiſtoria.cap.10.B.
42 Piſces,quibus argumentis colligatur,dormire,habes.4.de Hiſto.cap.10. per totū.
43 inter Piſces maiores ſunt fœminæ,q̃ mares.4.de Hiſtoria.cap.11.C.
44 Piſces fœminæ uiuaciores ſunt q̃ mares, qa uetuſtiores capiunt.4.de Hiſt.c.11.C.
45 Piſces cū ſpōtina oua ædiderint, euenit, ut aīal ex illis procreet.5.de Hiſt.c.1.B.
46 Piſces qdā nec mares nec fœminæ gignūtur.5.de Hiſt.c.15.B.Quære Anguilla.6.7
47 Piſcium coitus quomodo peragatur,oſtēditur.5.de Hiſtoria.cap.5.per totum.
48 Piſcium oua pariētium coitus minus patet.Vnde quidam crediderunt, fœminas eorum deuorando prolifico maris ſemine impleri.5.de Hiſtoria.cap.5.C.
49 Piſces apud Phœnicem uel mutuo aſpectu ſexuum capiuntur.5.de Hiſt.c.5.C.
50 Piſcium coitus ouiparorū raro cernitur, quoniam congreſſionem q̃primū digreſſio ſequitur.5.de Hiſtoria.cap.5.C.
51 Piſces quidam ſemel anno pariunt,ut illi, quos fuſaneos appellant,quia fuſim capiūtur retibus.5.de Hiſtoria.capit.9.A.Quære Fuſanei.
52 Piſces ſaxatiles bis anno pariunt.5.de Hiſtoria.capit.9.A.
53 Piſcium fœtus celeri incremento augentur.5.de Hiſtoria.capit.10.A.
54 Piſces quibus tēporibus maiori ex parte pariant,oſtenditur.5.de Hiſt.c.11.p. totū.
55 Piſces trib9 mēſibus Martio Aprili Maio magna ex parte pariunt. 5.de Hiſtoria. capit.11.per totum.
56 Piſcium partus uariantur ſecūdum regiones,ubi degunt,non tantū ſecundum magnitudinem aut habitum,ſed etiam ſecūdum numerum pariēdi.5.de Hiſt.c.11.A.
57 Piſces nō oēs oua pariūt,nā chartilaginea aīal pariūt.6.de Hiſt.c.10.A.
58 Piſces diuerſas uuluas habent,nā qui pariūt oua,bifurcatas hēnt.6.de Hiſt.c.10.A.
59 Piſcium ouum ab ouis auiū differt in excludendo fœtum.6.de Hiſt.cap.10.A.B.
60 Piſcium omnium ouum unicolor eſt,& plus albi q̃ lutei habet. 6.de Hiſt.c.10.A.
61 Piſcium genus ſæpe menſe parit, & coit. 6.de Hiſtoria.capit.10.D.
62 Piſcium uulua qua diuerſitate conſtet, & quomodo pariant, & gerant utero, habes.6.de Hiſtoria.cap.10.per totum.
63 Piſcium ſeminis genitalis redundantia tempore coitus quanta ſit,oſtēditur.6.de Hiſtoria.cap.11.A.
64 Piſcium genitales partes quomodo differant,habes.6.de Hiſtoria.cap.11.A.
65 Piſces,qui oua pariūt,bifurce uulua ſunt. 6.de Hiſtoria.capit.13.A.
66 Piſces qui ſquammis teguntur, pariunt oua.6.de Hiſtoria.capit.13.A.
67 Piſces,qui cādidi appellātur,pariunt oua. 6.de Hiſtoria.capit.13.A.
68 Piſces læues oua pariunt præter anguillā. 6.de Hiſtoria.capit.13.A.
69 Piſcium ouum quale ſit,oſtenditur. 6.de Hiſtoria.cap.13.A.
70 Piſces maxima ex parte diſtingui ſexu maris & fœminæ,manifeſtū eſt.6.de Hiſtoria. c.13.A.&.3.de Generatione.c.5.C.
71 Piſces omnes ſpargūt oua ſua ſemine genitali.Partem deuorāt mares, partem in humore pereūt.Quod ſi oua oīa ſeruarētur,nimia cuiuſq; generis piſciū eſſet copia.6.de Hiſtoria. capit.13.B.
72 Piſces in littoribus pariunt,quia littora tepidiora ſunt & tutiora,ne fœtus a maioribus abſumantur.6.de Hiſt.cap.13.B.
73 Piſces plurimi pariunt circa Thermodōtem amnem in Ponto,quia lacus eſt trāquillus,tepidus, & aquarum dulcium copioſus. 6.de Hiſtoria.cap.13.B.
74 Piſcium ex ouo quomodo piſcis generet, oſtenditur.6.de Hiſtoria cap.13.C.
75 Piſces fluuiatiles & lacuſtres quinto ſuæ ætatis menſe uterum geſtare incipiunt. 6.de Hiſtoria.capit.14.A.
76 Piſces lacuſtres & fluuiatiles quomō pariant,& quo tempore,& quomō generēt,

habes. 6.de Hiſtoria.capit.14.per totum.
77 Piſces fluuiatiles & lacuſtres pariunt tempore æſtatis.6.de Hiſt.capit.14.A.
78 Piſcium fluuiatilium fœtus quomodo formentur, habes.6.de Hiſtor. c.14.A.B.C.
79 Piſcium fluuiatilium mares oua fouēt.6. de Hiſtoria.capit.14.B.
80 Piſcium oua, quæ maris ſemen attigit, augentur etiā eodē die.6.de Hiſt.c.14.B.
81 Piſces fœminas pariētes ſæpe ſingulas tredecim aut q̃tuordecim mares ſequunt̃, & ipſa procedens parit, mares ſectātes ſemen ouis reſpergunt.6.de Hiſtor.c.14.C.
82 Piſcis nullus, excepto ſiluro, & Cyprino, oua ſua cuſtodit.6.de.Hiſt.cap.14.C.
83 Piſces mares omnes habent ſemen genitale præter anguillam.6.de Hiſt. c.14.C.
84 Piſces qui procreentur ex limo aut arena aut ſpuma maris ex imbre excitata, habes.6.de Hiſtoria.capit.15.A.
85 Piſces omnes nō eodem tempore pariūt, aut eodem temporis ſpacio gerunt uterū. 6.de Hiſtoria.capit.17.A.
86 Piſcium greges marium & fœminarum conſiſtunt ante coitum, ſub coitu & partu coniugia aguntur.6.de Hiſt.c.17.A.
87 Piſces cum alii tricenis amplius diebus, alii minus ferant uterum, omnes tamen ſpacium diſtinguendum numeris ſeptenariis ſortiuntur.6.de Hiſtoria.c.17.A.
88 Piſces omnes laborant per id tēpus, quo uterum gerunt, & tunc maxime feruntur in terram, & perpetuo incitantur, donec pariant.6.de Hiſtoria.cap.17.A.
89 Piſces plurimi pariūt circa æquinoctium uernum.6.de Hiſtoria.capit.17.A.
90 Piſces pelagici magna ex parte æſtate pariunt.6.de Hiſtoria.cap.17.B.
91 Piſciū omne genus celeriter adoleſcit, ſed præcipue in Pōto, ubi incremētū ſingulis diebus plane intelligit̃. 6.de Hiſt.c.17.C.
92 Piſces idem ſi non in eiſdē locis degant, maximā differētiā habēt in gignēdo coeūdo ferendo & ꝑficiēdo.6.de Hiſt.c.17.D.
93 Piſciū uentri innaſcunt̃ quædā aīalia ſpecie uermiū, quibꝰ piſces infeſtātur, eorūq; partum expellūt.6.de Hiſt.c.17.A.
94 Piſces oīes fœturam ſuo tempore deuorant.8.de Hiſtoria.cap.2.E.
95 Piſcium uent̃ iuxta os poſitus eſt, nec gula ſubeſt.8.de Hiſtoria.capit.2.G.
96 Piſces mortui maxima ex parte ſurſum feruntur, & fluitant. 8.de Hiſtoria.c.2.H.
97 Piſces intereunt, ſi in aqua exigua diutius contineantur.8.de Hiſtoria.cap.2.H. Quære Anguilla.22.
98 Piſces fluuiatiles uel ex mutua ſui generis præda uictum parant, uel ex herba aut radice, & ſi quid in cœno comperiant. Nocte potius paſcuntur, interdiu ſecedere in altum ſoliti ſunt.8.de Hiſt.c.2.H.
99 Piſces quidam alios ſibi cognatos piſces rapiunt.8.de Hiſt.c.3.D.
100 Piſces loca mutant aut uitandi frigoris aut caloris cauſa.8.de Hiſt.c.12.B.
101 Piſces littorales præſtantiores ſunt pelagicis, ut qui copioſiore & meliore cibo potiantur.8.de Hiſt.c.13.A.
102 Piſcium plurima pars eſt gregatilis, nec ullus grex caret duce.8.de Hiſt.c.13.B.
103 Piſcium quidā ſunt fuſanei, q̃uis magna ex parte gregatiles ſunt.8.de Hiſt.c.13.A.
104 Piſces plurimi ſubeunt Pontum Euxinū uere, ut pariant propter loci commoditatem, exeunt hyeme, tarde, ſi ſit hyems auſtrina, ocyus, ſi ſit aquilonia.8. de Hiſtor. cap.17.B.
105 Piſces fuſanei interdiu meant, nocte quieſcunt, paſcuntur nocte, niſi luna luceat. 8.de Hiſt.c.13.C. Quære Fuſanei.
106 Piſcium actiones quales ſint, & quomodo fugiant aduerſa, habes.8.de Hiſtoria. ca. 13.per totum.
107 Piſces quidam latent hyeme.8. de Hiſto. c.15.per totum.
108 Piſces ſaxatiles coniugatim mares cū fœminis latent hyeme.8.de Hiſto.c.15. A.
109 Piſces cū latent, ſunt magna ex parte ſuauiſſimi.8.de Hiſt.c. 15.A.
110 Piſces plures capiuntur ſecundo iactu eadem ſagapa q̃ primo, ſi gurgitum ima ſæpe terantur.8.de Hiſt.c.15.B.
111 Piſcibus conducunt imbres.8.de Hiſt.c. 18.A.&.c.9.A.
112 Piſces Pontum Euxinum ſubeunt, quia humoris dulcis & amnium magna eſt illic copia.8.de Hiſt.c.19.A.
113 Piſces quidam ſubeunt flumina & lacus a mari.8.de Hiſt.c.19.A.
114 Piſcibus annus ille ſaluberrimus & proſper eſt, qui & hominibus.8.de Hiſtoria.capit.19.A.
115 Piſces, qui lapidem in capite habent, maxime infeſtantur algoribus.8.de Hiſtoria. cap.19.A.
116 Piſces nōnulli, ut capito, & mugilis lædūtur imbribus, cum tamen plurima piſciū pars gaudeant imbre.8.de Hiſt.c.19.B.
117 Piſces quidam excæcantur nimiis pluuiis 8.de Hiſt.c.19.B.
118 Piſces maxime capiuntur ſub ortu aut occaſu ſolis.8.de Hiſt.c.19.A.
119 Piſcibus omnibus non incipit morbus peſtilens, ut reliquis animalibus, ſigna tamē languentium ſunt, ſi extenuati ſunt, & colore immutati.8.de Hiſto.capit.19.G.
120 Piſces qui pluuia gaudeant, & q ſqualloribus, habes.8.de Hiſt.c.19.per totū.
121 Piſces fluuiatiles & lacuſtres quomō capiebant̃ olim, habes.8.de Hiſt.c.20.A.B.
122 Piſces cum incipiunt impleri coitu, tunc boni ſunt eſui.8.de Hiſt.cap.30.A.
123 Piſces qui ſunt, qui colorem mutant certo anni tpe, habes.8.de Hiſt.c.30.A.B.
124 Piſces ſenes minus apti ſunt ad eſum.8. de Hiſtoria.capit.30.A.
125 Piſces quādo ſunt optimi eſui, aut quando non, habes.8.de Hiſt.cap.39.A.
126 Piſces ſaxatiles omnes ſunt littorales.8. de Hiſtoria.capit.3.A.
127 Piſcium qui uiuant inter ſe gregatim & amici, & qui non gregatim & amici, hēs. 9.de Hiſtoria.capit.2.per totum.
128 Piſces maiores ipſos minores & infirmiores deuorant.9.de Hiſtoria.cap.2.A.
129 Piſces Euripi Pirrhei omnes foras enatāt hyeme propter frigus, excepto gobione. 9.de Hiſtoria.capit.37.D.
130 Piſces ouipari uigent ueris tempore, donec pariant, uiuipari uero autumno.9.de Hiſtoria.capit.37.D.
131 Piſcis ſacer. Quære Anthias.
132 Piſcium oculi nullam palpebram habent, nec aliquid palpebris proportionale.2.de Partibus.capit.13.C.
133 Piſces audiūt, & olfaciunt, licet nullum talem ſenſum manifeſtū in capite habeant. 2.de Partibus.capit.10.B.
134 Piſces linguam exiguam habent, & quidam adeo exiguam, ut nullam habere uideantur.2.de Partibus.capit.17.B.
135 Piſciū os ſpinoſum eſt.2.de Part.c.17.C.
136 Piſces celerrime trāſmittunt cibum in uētre.2.de Partibus.cap.17.C.
137 Piſciū lingua abſoluta eſt in extrema ſui parte, propterea ꝙ ea potiſſimū guſtū ſaporū percipiant.2.de Partibus. c.17.D.
138 Piſcium dētes ſerrati ſunt, & quibuſdam piſcibus etiam in lingua ſunt dentes.3. de Partibus.capit.1.B.
139 Piſces collum non habent, quia non ſpirant.3.de Part.cap.3.A.
140 Piſces pulmone carent, ſed refrigerātur aqua per branchias.3.de Partibus.c.6.A. &.4.de Partibus.cap.1.A.
141 Piſciū genus uorax & guloſum eſt, quoniam minus ore conficere poteſt cibos.3. de Partibus.cap.14.D.
142 Piſces omnes fere habent fel ſuis inteſtinis annexum.4.de Part.cap.2.A.
143 Piſces ueſica carent.4.de Part.capit.1.A.
144 Piſces aut nullam linguam, ant inexplanatam habēt, quia linguæ uſus perq̃ exiguus eſt, quoniā mādere prægustareq; nō poſſunt, ſed in deuorādo uoluptatem ſenſumq; cibi capiunt.4.de Partibus.c.2.A.
145 Piſcium genus mutilatius & imperfectius eſt q̃ auiū, nō enim crura, nō manus, non alas habent.4.de Part.cap.13.A.
146 Piſcium cauda differentia multiplici cōſtat, & qualis ſit, oſtenditur. 4. de Partibus.capit.13.A.
147 Piſces pinnulas habēt ꝓ pedibꝰ. Vnde fieri non poteſt ut piſces q̃ternas pinnulas habeāt, & pedes, nā pedes habēt, pinnulas tamen nō habent.4.de Part.cap.13.A.
148 Piſcibus peculiares ſunt branchiæ.4.de Partibus.cap.13.D.
149 Piſcium oris plures differentiæ ponuntur.4.de Partibus.cap.13.D.E.
150 Piſciū cutis multiplici differentia conſtat. 4.de Partibus.cap.13.E.
151 Piſces teſtes non habēt aut intus aut foris, quia eorum coitus celerrime abſoluit̃, nec ſemen genitale coeundo perficiunt, ſed iam perfectum emittunt. 4.de Partibus.c.13.E.&.1.de Gener.c.6.ꝑ totum.
152 Piſces ouum pariunt.2.de Gener.c.1.D.
153 Piſcibus an fiant oua ſine mare, nōdum ſatis exploratū eſt, ſed non perfici ſine mare, ſatis compertū eſt.3.de Gen.c.1.E.F.
154 Piſcium oua unicolora ſunt. 3.de Generatione.capit.3.B.
155 Piſcium oua quomodo foras ſuſcipiāt incrementū, habes. 3.de Gener.c.4.ꝑ totū.
156 Piſcium totum genus ouiparū eſt, oua tamen eorū non perficiuntur, niſi illis ſemē mas aſpergat.3.de Gener.c.5.A.
157 Piſces omnes qui fœminas eſſe putāt, falluntur.3.de Gener.c.5.per totum.
158 Piſces quidam ſine coitu oua concipiunt. 3.de Gener.cap.5.B.
159 Piſcium oua omnia imperfecta æduntur, quæ aſpergunt mares ſemine prolifico ſequendo.3.de Gener.c.5.C.
160 Piſcibus diſtinctio eſt maris & fœminæ præterq̃ in paucis.3.de Gener.c.5.C.
161 Piſces coeūt, ſed celerrime, ita ut ſua celeritate præbuerint occaſionē quibuſdā dicendi, piſces non coire, & dicāt deuorādo ſemen impleri, quod Herodotus fabulator credidit.3.de Gener.cap.5.C.
162 Piſces qdā, in quibꝰ mas nō eſt, cur grauidæ fœtuq; plenæ fœminæ reperiuntur.

2.de Generatione.c.4.O.
163 Piſces mares eſſe alios,& alios fœminas, & coire,ꝗ negāt,fallunť.3.de Gen.c.7.A.
164 Piſcibus nulla menſtrua fluunt. 3.de Generatione.capit.1.E.
165 Piſcium ſquammæ pilorum proportionale ſunt.5.de Generatione.c.3.A.
166 Piſces expedes ſunt,ꝗa pedes inutiles ſunt ad nandum.de Communi.animal.greſſ. capit.1.A.&.capit.7.A.
167 Piſcibus pinnæ ſunt aut binæ aut quaternæ pro corporis mole. de Communi.animal.greſſu.capit.3.C.
168 Piſces ſunt auibꝰ ſimiles,nā ſicut auibus alæ, ſic piſcibꝰ pinnæ,& ſicut aues uropygio,ſic piſces caudæ gubernaculo reguntť. de Cōm.aīal.greſſ.c.7.B.
169 Piſces rhōbi effigiē referētes quō natant. Quære Rhombus. Aquatile.✳.
PISTOR. Quære Ordeū.7.Triticū.7.
PISTRIX.Quære Balena.Cetaria.
PYTHAGORAS. Philoſophus. Quære Morale.✳.
PYTHAGORICI. Pythagoræ ſectatores.
Pythagorici dicebant,uniuerſum conſtare ex numeris cubicis.3.Prob.Sect.15.✳. Quære Morale.
PITVITA.
1 Pituita maxime eſt ſimilarium partium. 3.de Hiſtoria.capit.2.A.
2 Pituita excremētū eſt.4.de Part.c.2.C.
3 Pituita laborātibꝰ cur bona ualetudo cōtingit,ſi æſtas ſicca,& autūnꝰ ſiccus aquilones habuerint,oſtēditur.11.Prob.Sect.1.
4 Pituita cur frigida ē,hēs.29.Prob.Sect.1.
5 a Pituita morbis,qui cōtrahunť,cur ꝑdeſt libido immodica,oſtēditur.17.Problemate.Sect.4.✳.
PIX.Quære Bos.17.✳.
PLANA.Piſces quidam.
1 Plana chartilaginea pinnas nō habent,& ſua ipſa latitudine natāt.1. de Hiſt.c.5.B.
2 Planorum alia pinnulis binis natant,alia latitudine ſui corporis ampla. de Cōmuni.animal.greſſu.capit.3.D.
PLANCA. Aqlæ ſpēs.Quære Aqla.17.
PLANTA.Pedis.
1 Planta appellatur pars pedis inter calcem & digitos.1.de Hiſtoria.cap.15.B.
2 Plantæ pars interior,quibus caua nō eſt, ſed ita pleniuſcula ut ſolum attingat toto ueſtigio,ii uerſuti ſunt & fraudulēti.1.de Hiſtoria.capit.15.B.
PLANTA.Arbor.
1 in Plantis licet ſit,qđ pariat,& generet,nō tamen eſt, quod maris fungatur officio. 4.de Hiſtoria.capit.11.C.
2 Plantæ hoc habēt commune cum animalibus,ꝗa ſicut aīalia quædā ex aliis aīalibꝰ generātur,quædā ſua ſpōte,nullo cognationis ſemine antecedēte,ſic plātæ aliæ ex aliis plātis generanť,aliæ ſpōte ſua erumpunt e terra.5.de Hiſt.c.1.A.B.
3 de Plantis ſcripſit libros Ariſtoteles.5.de Hiſtoria.capit.1.B.&.1.de Gener.c.1.C.
4 Plantarum magnitudo aut productio uariatur ſecundū naturam regionis,ubi naſcuntur.5.de Hiſtoria.cap.11.A.
5 Plantarū nullum aliud officiū eſſe uideť, niſi ut alteram ſibi ſimilē faciāt, uidelicet quæ ſemine oriantur. 8.de Hiſt. cap.1.B.
6 Plantæ cibum concoctū hauriūt a terra, & loco excremētorum fructus & ſemina emittunt.2.de Part.cap.10.A.
7 Plantæ quædam diutius uiuere poſſunt auulſæ.3.de Partibus.cap.5.L.M. Quære Allium.Lilium.Pulegium.
8 Plantæ multa principia uitæ habent.4. de Part.capit.6.B.
9 in Plātis quomō dicatur eſſe mas,aut fœmina,habes.1.de Gener.cap.1.C.
10 Plātæ quam ſexus diſtinctionē habeāt,& quod ſemē,habes.1.de Gener.c.20.I.L.
11 Plantas,quæ non fructificāt, mares appellant,quæ uero fructum ædunt,fœminas. 3.de Gener.cap.5.A.
12 Plantæ quomodo, & ex quo oriantur, & de differētia earum, & teſtatorum,habes. 3.de Generatione.cap.11.per totum.
13 Plantarum fructus unde gemini naſcantur,oſtenditur.4.de Gener.cap.4.A.
14 Plātæ nō dormiūt,ꝗa nullus eſt ſomnus, qui expergiſci nō poſſit.5.de Gen.c.1.C.
15 Plātæ hyberno tempore frōdes amittunt propter inopiam humoris calidi.5.de Generatione.cap.3.E.
16 Plantæ per radices ſuccum trahunt. de Communi.animal.greſſ.cap.1.E.H.
17 Plantarum radix pars ſumma eſt.de Cōmuni.animal.greſſu.capit.1.E.
18 Plantarum partes,quæ nullis inſtrumētariis officiis deputatæ ſunt, cur in orbem ſeſe om̄es colligūt,habes.9.Prob.Sect.16.
19 Plātarum acriū ſemina cur acriora ſunt, q̄ radices,oſtenditur. 10. Problemate. Sectio.20.
20 Plantarum cur aliæ uiuunt, & ſemine & fructu profecto, aliæ exareſcunt, cum ſemen tulerint, habes. 7. Prob.Sect.20. Quære Animal.31.Arbor.✳.
PLATEA.Auis,quæ græce Pelecan.

1 Plateæ gregales ſunt.8. de Hiſt.c.12.C.
2 Plateæ migrant de Strymone fluuio ad Iſtrū fluuiū,ibiq; prolem faciunt. Abeūt uniuerſæ,ac priores ſpectant poſteriores, quia ubi montē ſuperarint,non uidentur a poſterioribus.8.de Hiſt.c.12.A.
3 Platea fluuiatilis conchas maiuſculas læueſq; deuorat,quas ubi ſua ingluuie coxerit,euomit,ut hiātibus teſtis iam legat, atq; edat.9.de Hiſt.c.10.A.
PLATO. Philoſophus Athenienſis clariſſimus.
Plato morbo atræ bilis laborauit. 1.Problemate.Sect.30.✳.
PLEIADES.Quære Vergiliæ.
PLENILVNIVM.Quære Luna.2.3.
PLVMA. Quære Auis.12.15.94.96. Penna.✳.
PLVMBAGO.Quære Galena.
PLVS.
Pluris & minoris rationē ad exceſſum & defectū referri oportet.1.de Hiſt.c.1.B.
PLVVIA. Quære Autumnus.4.Imber. Piſcis.116.117.✳.
PODAGRA. Quære Bos.10.19.Canis.43.
PODEX.Anus.
1 Podex eſt,qua parte excrementa exeūt, & uſq; illum porrigitur inteſtinum. 2.de Hiſt.c.17.B.&.3.de Part.c.14.C.
2 ex Podice ſanguis ꝓfluit.3.de Part.c.5.C.
3 Podex quibuſdam animalibus coaluit. 4.de Gener.c.4.Q.Quære Ouis.34.
POEONIA. Europæ regio Macedoniæ finitima.
In Pœonia gignūtur ſolipedes ſues.2.de Hiſt.c.1.F.Quære Aurum.Bonaſſus.Bolynthus.Bos.Iſter.✳.
POETA.
Poetæ inſignes morbo atræ bilis laborarūt.1.Prob.Sect.30.Quære Maracus.✳.
POLENTA.
In Polentis cruſtula fit,quam uocant ueſtulam.2.de Gene.c.4.AA.
POLYBIVS.Philoſophus.
Polybii ſententia de uenis ponitur. 3.de Hiſtoria.cap.3.B.
POLYPVS.Piſcis de genere molliū.
1 Polypus ſuis brachiis ut manibus & pedibus utiť,& ultimo brachio,quod biſurcatū eſt,utitur ad coitū.4.de Hiſt.c.1.B.C.
2 Polypi figura,partes,& mēbra, mores, & uictus, & natura deſcribuntur.4.de Hiſtoria.capit.1.B.C.
3 Polypi maris & fœminæ differentia ponitur.4.de Hiſtoria.cap.1.E.
4 Polypis nihil prope ſolidum eſt intus,caput chartilagine cōſtat, qđ ſenectute admodū dureſcit.4.de Hiſt.cap.1.E.
5 Polyporū duo ſunt genera,quæ conchis indita uiſunť. Quorū alterū Pōpilū,alterum Nautā appellamus.4.de Hiſt.c.1.F.
6 Polypos aſſatos naſſis indunt piſcatores, ut odore capti piſces capiantur.4.de Hiſtoria.cap.8.E.
7 Polypi ouum qua ubertate fœcundū ſit, oſtenditur.4.de Hiſtoria.c.1.E.
8 Polyporum genera plura ſunt, ut terreni,pelagii,heledonæ,bolitenæ,aut oſſoles. 4.de Hiſtoria.c.1.F.
9 Polypi potius patiuntur truncari,q̄ auelli ab eſcis,ſed pulicariæ herbæ odore reſiliunt.4.de Hiſtoria.cap.8.F.
10 Polypi quomō coeāt,hēs.5.de Hiſt.c.6.E.
11 Polypus hyberno tempore coit,uerno parit.Latet circiter duos menſes. Ouum uelut cirrum ædit ſimilem fructui albæ populi.Eſt autem polypus fœcundum aīal. Mas diſcrepat a fœmina,ꝙ capite ſit productiore.5.de Hiſtor.c.12.A.
12 Polypus quomodo pariat, quādo,& quo loco, & q̄ numeroſos fœtus, habes.5.de Hiſtoria.c.18.per totum.
13 Polypi hoſtes ſuperiores ſunt locuſtis,ita ut ſi in eiſdem retibus polypū ſentiāt, metu polyporū emorianť.8.de Hiſt.c.2.E.
14 Polypi uincunť a congris,ſed ipſos edere nō poſſunt ꝓpť læuitatē.8.de Hiſt.c.2E.
15 Polypi cōchulis ueſcunť.8.de Hiſt.c.2.E.
16 Polypos quidam dicūt ſeipſos eſſe, quod falſum eſt,nā caudas polyporū nō ipi,ſed congri arrodunt.8.de Hiſt.c.2.E.
17 Polypꝰ atramētū emittit metu,ſed poſtq̄ emiſerit, rurſus accreſcit, ut nunq̄ atramenti copia deſit.Fatuus eſt polypus, cū ad manū demiſſam hominis accedit,prudens rei familiaris,cum omnia colligat, & ſuo in domicilio recondat, cumq; conſumpſerit,quantum utile ſit,abigit teſtas & cancrorum cruſtas,& putamina cōchularum & ſpinas piſciculorum. *Sui etiam* coloris mutatione uenať piſces,trahit em̄ colorē ſimilē ſaxis,quibus appropinquarit,quod idē etiā cū metuerit, facit. 9.de Hiſt.cap.37.E.&.4.de Part.c.5.C.
18 Polypi magna ex parte biēnio uiuere nō poſſunt,tabi em̄ ſua natura obnoxia eſt. Indicium,ꝙ bimatum non cōpleant, ꝙ ab ortu eorū,qui æſtate fit,nō facile grādem polypum uideris,cum paulo ante id tempus grandes ſpectentur.Ferunt,tā marem q̄ fœminam a partu debilitari,ita ut

a piſciculis deuorentur,& a ſuis cubilib⁹ detrahantur.Parui polypi melius ualent, q̃ grandes natu,& ualidiores ſunt. 9.de Hiſtoria.cap.37.E.

19 Polypus inter omnia mollia in ſiccũ exit. Graditur p aſpera,uitat læuia. Validuſq; cũ ſit in cæteris partib⁹, collo imbecillus eſt,cum premitur. 9. de Hiſt.c.37.F.

20 Polypus nauta & uitæ munerib⁹ ſingularis eſt,& nauigat p maris ſumma elatus. De imo gurgite effert ſe concha inuerſa,ut aſcendere poſſit facilius,& inani ſcapha nauiget.Vbi uero emerſit, concham reuertit.Habet inter ſua brachia mẽbranulã quãdã annexã ſimilẽ iis,quæ digitis palmipedum inſertæ cõtinent, hac ueliſicat,cũ aura ſpirat, citroſq; p gubernaculis utroq; demittit latere.Si quid metuerit,cõcham protinus mari replet, atq; ita mergitur.De generatione & incremento eius conchæ nihil adhuc exploratum habetur,uidetur nõ ex coitu gigni,ſed ſpõte.Nec uero an cõcha ſolut⁹ uiuere poſſit, certũ adhuc eſt.9.de Hiſt.c.37.F.

21 Polypi nihil hẽnt ſpinæ pportionatũ illi, qđ hẽnt q̃dã mollia,q; eorũ alue⁹,quẽ caput appellãt,breuior eſt.2.de Part.c.8.B.

22 Polypi brachiis & coloris mutatione ſibi opitulantur.4.de Part.c.5.C.

23 Polypi pedes non ſolum ad nandum,ſed etiam ad ambulandum utiles ſunt. 4.de Partibus.capit.9.B.

24 Polypi quomõ coeãt,hẽs.1.de Gen.15.A.

25 Polypi ouum ſimplex eſt,cauſa uero formæ uteri.3.de Gener.c.8.A.✳.

POLVS.Axis cæleſtis extremitas.

Poli dicuntur a quibuſdam mouere cælum,quia uidentur immobiles,quod refellitur.de mot.animal.c.1.E.F.G.H.✳.

POLLEX.Digitus.

1 Pollex uno inflectitur nodo.1.de Hiſtoria.c.15.B.

2 Pollicis figura,ſitus,& utilitas ponitur.4. de Partibus.capit.10.E.F.

POLLVTIO.Seminis prolifici effuſio.

Pollutio per ſomnum tam maribus q̃ fœminis accidit.2.de Gener.c.4.F.Quære Semen.53.54.55.Homo.152.

POMPILVS POLYPVS. Quære Polypus.5.20.

POMVM.

1 Pomorũ uſu cũ dracho infeſtatur nauſea, ſuccũ ſylueſtris lactucæ exſorbet, qđ ita facere ſæpius uiſus eſt.9.de Hiſt.c.6.B.

2 Poma prius eſitata cũ in imũ uẽtrẽ delapſa fuerint ſuo põdere, ſpatii amplitudinem relinquunt ſuperius reliquis cibis ſequẽtibus,& ideo in repletionis mole nõ reſpondent.1.Problemate.Sect.22.

PONTVS.Regio minoris Aſiæ.

1 Põtus aſinis caret, qa frigida admodum eſt,& aſini impatiẽtes maxime ſunt frigoris.8.de Hiſt.c.25.A. Quære Aſinus.22.

2 Ponti homines capillo pmiſſo ſunt, quia humore abundant.5.de Gener.cap.3.D. Quære Apes.24.✳.

PONTVS EVXINVS.Mare late patens int Aſiã & Europã ad ſeptentrionẽ.

1 ex. Põto in Helleſpõtũ purgamẽtũ quoddam prouenit,ex quo nutriunt oſtreæ,& piſciculi illi⁹ loci,& ex quo purpuræ ſuũ florem trahere dicunt.6.de Hiſt.c.13.C.

2 in Ponto Euxino belluæ magnæ paucio res ſunt, nam excepto delphino & Phocena,quæ Tirſio interpretatur,nihil maleficum eſt.8.de Hiſt.cap.13.B.

3 Põt⁹ Euxin⁹ cõmodus eſt piſcib⁹,ut pariãt,qa eſt humor dulcior,& põtulẽtior,& meli⁹ fœtum educant.Exeũt aũt hyeme tardi⁹,ſi hyems ſit auſtrina,ocyus uero,ſi ſit aquilonia.8.de Hiſtor.cap.13.B.

4 Põtus Euxinus cur cãdidior uideẽ q̃ Aegeũ mare,oſdiẽ.6.Prob.Sect.23.Quære Limaria.1.2. Teſtata.24.Thũn⁹.14.✳.

POPLES.

1 Poples communis pars eſt femoris & tibiæ.1.de Hiſt.cap.15.B.

2 Poples quæ pars nerui appelletur. Quære Neruus.3.

POPVLVS.Arbor.

Populus nullum ſemẽ affert.1.de Gener. c.18.O.Quære Polypus.11.

PORCVS.Quære Sus.

PORDOSELENA.Inſula.Quære Cattus.2.

PORPHYRIO.Auis.

1 Porphyrio longum & anguſtũ collum habet,& qualem habeat gulam, oſtenditur. 2.de Hiſtoria.cap.17.G.

2 Porphyrio ſolus inter aues morſu bibit. 8.de Hiſtoria.capit.6.A.

3 Porphyriones ineptum habẽt uropygiũ, & pedes protendentes uolant, & crurum miniſterio dirigunt uolatum.de Cõmuni.animal.greſſu.capit.3.E.

PORRVM.

1 Porrum aquam ſalſam recuſat. 1.Problemate.Sectio.20.

2 Porrum adiuuat pdicis uocem. 2.Problemat.Sect.11.

3 Porrum prodeſt ad uocem ſonoram.39. Prob.Sect.11.Quære Salpa.4.

PORTAE IECORIS.Quære Iecur.5.

PORTENTVM.

Portenta ſunt,quæ præter ſolitũ eueniũt. 4.de Gener.cap.4.L.Quære Monſtrũ.

PORTVLACA.Herba.

Portulaca cur ſtuporem dentium tollit, oſtenditur.38.Prob.Sect.1.

POSTERIVS.

1 Poſterius minus nobile eſt q̃ prius. de Communi.animal.greſſ.c.1.L.

2 Poſterius & prius quomodo capi debeãt, oſtenditur.3.Prob.Sect.17.✳.

POTENTIA.

1 Potẽtiæ actiuæ ptibus diſſimilarib⁹ ſunt, ut in ore ad cõficiendos cibos,in pedib⁹ ad incedendum.1.de Hiſtoria.c.4.A.

2 Potentia alia propinqua, alia remota.2. de Generatione.cap.1.M.

3 Potẽtia quod eſt,reducitur in actũ ab eo, quod eſt in actu.2.de Gener.c.1.L.✳.

POTOR.Quære Ouum.17.

POTVS.

Potus nõ deſcẽdit p arteriã uocalẽ.3.de Part.c.3.B.Quære Aial.Aqua.Cibus.Vinũ.Oleũ.& cætera potulenta.✳.Potio.

PRAECORDIA.

Præcordia, id eſt ſeptum tranſuerſum. Quære Mens.Septum trãſuerſum.

PRAEGNANS. Quære Mulier.13.17. 18.22.23.27.57.58.✳.

PRAEMIVM.Quære Sapientia.

PRAEPVTIVM.

1 Præputiũ eſt totũ illđ,qđ ex glãde & pelliculã illã integẽte cõſtat.1.de Hiſt.c.13.A.

2 Præputii cutis nõ coit,ſi uulnereẽ, qa eſt in præputio ſine ſanguie.1.de Hiſt.c.13.A. &.3.de Hiſt.c.11.A.&.2.de Part.c.13.A.

PRIAMVS. Rex poetis cantatiſſimus. Quære Aquila.17.✳.

PRIMADAE.Piſces.

Primadæ cœno ſe abdũt,cum latẽt,uere pdeũt,& coeuntes pariẽteſq; ad terrã appropinquãt.Hyeme & autũno deteriores ſunt,mares pleni ſemine genitali cernuntur per id tempus.3.de Hiſt.c.15.B.

PRIMVM. Quære Principium.✳.

PRINCIPIVM.

1 Principii exigua immutatio maximã mutationem efficit in iis,quæ ab eo prodeũt. 1.de Part.cap.2.B.

2 Principiũ unum melius eſt eſſe,q̃ plura, ubi fieri poteſt.3.de Partibus.c.4.B.

3 Principia quis magnitudine parua ſint, tamen facultate magna ſunt,hoc eñ eſt principium eſſe,ut ipſum ſit cauſa multorum, ſed ipſius nulla ſuperior ſit cauſa. 5.de Generatione.capit.7.E.

4 Principiũ quodcunq; ualidiſſima res eſt. 35.Problemat..Sectio.1.✳.

PRISTIS.De genere cetariorum.

Priſtes animal pariunt.6.de Hiſt. c.12.A.

PRIVATIO.Formæ oppoſita.

1 Priuationis ſpecies unde ſumendæ ſint, habes.1.de Part.cap.3.per totum.

2 Priuatiõis,ut priuatio eſt,nulla eſt differẽtia.1.de Part.c.3.A.Quære Oppoſita.✳.

PRIVS.

1 Prius multipliciẽ dicif.2.de Gen.c.4.O.

2 Prius nobilius eſt poſteriori.de Communi.animal.greſſu.cap.1.L.

3 Prius & poſterius quomodo capi debeãt, oſtenditur.3.Prolemat.Sect.17.✳.

PROBLEMA.Opus Ariſtotelis.

Problemata ſcripſit Ariſtoteles.4.de Gener.c.4.L.&.3.de Part.c.15.A.✳.

PROCELLA.

1 Procellæ id eſt uenti,qui excuſſi nubibus ſæuiunt,cur imbre ſuperueniente, ocyus ceſſant,oſtenditur.4.Prob.Sect.26.

2 Procellæ cur non ubiq; imbres afferunt, habes.5.Prob.Sect.26.✳.

PROLES.

1 Proles quæ ſuos parentes interimit.Quære Aranea.4.Phalangium.7.

2 Proles tunc optima generatur,cum parẽtes uigẽt.5.de Hiſt.c.14.E.Quære Filius.

PROMVSCIS.Quære Elephantus.3. 6.32.33.Inſectum.49.Muſca.2.

PROPORTIO.

Proportione omnia moueri,ſentit Archytas.9.Problemat.Sect.16.✳.

PROPOSITIO. Syllogiſmi pars. Quære Agibile.✳.

PRORA.Nauis. Quære Nauigium.2.

PROSILIENS.

Proſilientia quõ moueãtur,hẽs.de Cõm. animal. greſſu.c.1.C.Quære Saliens.

PROVERBIVM.

Prouerbia qbus uſus eſt Ariſtoteles in libris de aialibus,ſunt hæc.Aphrica ſemper fert aliqd noui. Quære Aphrica.2. Mentha nõ ferenda tpe belli. Quære Mẽtha. Ouis mores.Quære Ouis.28. Quæ cerui cornua amittũt.Quære Ceruus.13.✳.

PRVDENTIA.

ad Prudentiam non cõferunt guſtus aut tactus.1.de Gener.c.20.M.✳.

PRVINA.

1 Pruina magis infeſtat armẽta,q̃ nix.8.de Hiſtoria.capit.7.A.

2 Pruina eſt uapor cõcretus, dum ſe attollit. 5.de Generatione.capit.4.B.

3 Pruinam appellant ſenectutis ſitum per conuitium.5.de Generatione. c.4.B.✳.

PRVRIGO.

1 Prurigo eſt ſeceſſio humoris ſpirituoſi incluſi cõtra naturã.16.Prob.Sect.4.

2 In Prurigine cur uoluptas eſt ſimilis uoluptati libidinis,habes.16.Prob.Sect.4.

PSYCHRVS.Fluuius Thraciæ.

1 ex Pſychro amne quæ biberint oues,nigros agnos generant, ſi ſtatim a potu ineantur.3.de Hiſt.capit.12.A.

2 Pſychrũ uocãt amnẽ quendam Thraciæ a nimia frigiditate.3.de Hiſt.c.12.A.

PSITTACVS.Auis.

Pſittacus auis indica lingua lata eſt, & breui collo,loquitur,& loquacior redditur, cum uinum biberit.8.de Hiſt.c.12.C.

PTYNGIS.Quære Chalcis.

PTISANA.Potio ex ardeo confecta.

1 Ptiſana ordeacea cur leuior eſt,& morbis accommodatior,ꝙ triticea,oſtẽditur.37.Problemat.Sect.1.

2 Ptiſana cur reddi poteſt candidior, ſi inſtilletur oleum, quãmꝙ oleum ruffum ſit,habes.1.Problemat.Sect.21.

PVBES.Pectinis.

1 Pubes hominis pilis oppleta eſt, aliorum uero animalium pilis caret.2.de Hiſtoria.capit.1.D.

2 Pubis pili poſtgeniti ſunt, & prius gignuntur,ꝙ pili alarum aut menti. 3.de Hiſtoria.capit.11.B.

PVELLA.

1 Puellis admodũ mẽſtrua,quæ dicũtur alba,pueniũt, & mãmæ extuberãt. Quãdo uox illarũ mutari icipit,tũc etiã cuſtodiẽdæ ſunt,nã maxime in uenerẽ excitant̃, & quæ admodũ puellæ cõcubunt,libidinoſiores euadunt.7.de Hiſtor.c.1.B.

2 Puellæ immodice creſcunt, cum menſes iam fieri incipiant & nondum infra erũperint.7.de Hiſtoria.cap.1.C.

3 Puellis cũ menſtrua fluere incipiunt,habitus corporis in eis mutãtur, ut ſint uel ſanitati uel morbo habiliores,uel graciles,uel plenæ.7.de Hiſt.c.1.C.D.

4 Puellarũ incremẽtũ auferẽ,qñ alba menſtrua frequẽter mouenẽ.2.de Gen.c.4.C. Quære Mulier.✳.

PVER.

1 Pueri balbutiũt,& ſicut cætera mẽbra nõ poſſunt regere,ſic nec linguã.4.de Hiſt. capit.9.D.&.3.Problemat.Sectio.11.

2 Puerorũ ſinciput molle eſt,licet oſſeum ſit,ſeroꝙ duratur.7.de Hiſtor.cap.10.B.

3 Pueri cõuulſiõe excipi ſolẽt,& interire,& præcipue corpulẽtiores, & lacte ueſcẽtes copioſiore,& nutricẽ ſuggẽtes ſucci plenam & corpulẽtam.7.de Hiſt.c.12.A

4 Pueris ſolent noĩa imponi ſeptimo die, tanꝙ ſaluti eorum magis credamus. 7. de Hiſtoria capit.1.A.

5 Puerorum anima nihil prope uidetur,ut ſic dixerim,differre ab anima brutorum. 8.de Hiſtoria.capit.1.A.

6 Pueri ſemine carent, quia eorum excrementa conſumuntur corporis incremento.1.de Gener.capit.18.M.&.5.c.3.H.

7 Pueri lõgo etiã tempore poſtꝙ nati ſunt, nequeunt caput continere propter cerebri pondus.2.de Generatione.cap.4.Z.

8 Pueri in utero expergiſci uidentur . 5.de Generatione.capit.1.D.

9 Pueri cũ uigilãt,nõ rident, cũ dormiũt, rident.5.de Generatione.capit.1.D.

10 Pueri nõ caluescunt.5.de Gen.cap.4.A.

11 Pueri primũ cũ nati fuerint,dormire maxime ſolent,quoniã intra parẽtẽ cum primũ ſentire cœperint,tẽpus fere totũ dormiendo conſumunt, in dies magis uigilant.5.de Generatione.c.1.C.D.

12 Puerorum oculi ſtatim a partu cæſiuſculi ſunt,deinde mutantur in eam naturã, quam habituri ſunt.5.de Gener.c.1.D.

13 Puerorum caput cur ſemper madet,& ſæpe grauedine conflictantur,aut ſanguinis effuſione,& pediculis abũdant, oſtẽditur. 6.Problemat.Sectio.1.

14 Pueri cur maxime morbis infeſtant̃ autũno, quem uer pluuiũ & auſtrinũ,& æſtas ſicca præceſſerit,habes.19.Prob.Sect.1.

15 Pueri cur minus habent uitiliginem ꝙ uiri,habes.4.Problemat.Sec.10.

16 Pueri anteꝙ ætas loquẽdi ueniat, ſi aliquid perfecte loquãtur, cur ilico obmuteſcũt,oſtenditur.37.Prob.Sect.11.

17 Pueri cur uocẽ acutã reddunt,habes.65. Prob.Sect.11. Quære Infans.Puſio.✳.

PVGNARE.

Pugnent quæ aĩalia inter ſe,& quæ amica ſint,habes.9.de Hiſt.c.1.p totũ.Quære in ſingulis animaliũ dictionibus.Quære Epicharmus.

PVLCHER.Piſcis.

1 Pulchro fel in iecore eſt.2.de Hiſt.c.15.C

2 Pulcher littoralis eſt.8.de Hiſtor. c.13.A.

PVLCHRVM.

Pulchri ratio naturæ operibꝰ potius ꝙ artis cõiuncta eſt.1.de Part.c.1.C.✳.

PVLEGIVM.Herba.

Pulegium ſuſpenſum floret tempore ſolſtitii.21.Problemat.Sectio.20.

PVLEX.

1 Pulices non aluntur carne, ſed uiuæ carnis humore.5.de Hiſt.c.31.A.

2 Pulices generant per coitum lendes. 5. de Hiſt.cap.31.A.

3 Pulices minima quadam putredine gignuntur, ſedemꝙ ſui ortus ſordes obtinẽt aridas.5.de Hiſt.c.31.A.

4 Pulicũ genus uermiculorum oui ſpeciem referens nihil generãt.5.de Hiſt.c.31.A.

5 Pulices poſteriores pedes habent lõgiores medijs pedibus.4. de Part.c.6.C.

PVLICARIA.

Pulicariæ herbæ odore reſiliunt polypi ab eſcis.4. de Hiſtoria.cap.8. F. Quære Polypus.9.

PVLEIVM.Quære Equus.65.

PVLICIES.Quære Ouum.15.

PVLLVS.

Pulli auiũ quomodo perficiantur intra oua, & qua oui parte paſcantur,& ex qua fiant,& quanto tempore,& quo ſitu intus poſiti ſint,& quæ partes prius, quæue poſterius abſoluantur,habes.6.de Hiſt.cap.3. per totum.Quære eorũ dictiones, quorũ prolem pullos dicimus.

PVLMO.

1 Pulmonẽ habentia aĩalia habẽt omnia arteriam uocalem.1.de Hiſt.c.16.B.

2 ad Pulmonis intercapedinem deſcẽdit uocalis arteria altero ſui extremo.1. de Hiſt. cap.16.C.

3 Pulmo bipartitus eſt, ſed in iis, quæ aĩal generant,diſtinctio non æque apparet,minimeꝙ in homine, ſed in ouiparo gñe & quadrupedibus,quorũ partus oui primordio incohari ſolitus eſt,pars altera pulmonis multum diſciſſa ab altera eſt,ita ut binos pulmones habere uideantur.1. de Hiſtoria.cap.16.C.

4 Pulmo hominũ ſimplicior eſt,nec ita multifidus ut nonnullorum animal procreantium,nec læuis,ſed inæqualis eſt.1.de Hiſtoria.c.16.C.

5 Pulmonis caua mucronata ſpecie chartilagineis deducuntur corpuſculis,de quibus foramina quoquo uerſus,per diminutionẽ arctioribus ſubinde ampliora excipientibus,tranſmittuntur.1. de Hiſtoria. capit. 16. C.

6 ad Pulmonem ducuntur perpetui meatus a corde,ſinduntur ꝙ eodẽ modo,quo arteria uocalis in omnes pulmonis partes. 1. de Hiſt.c.17.B.

7 Pulmo ex cæteris mẽbris plurimũ ſanguinem continet, quippe qui totus inanis ſit & fungoſus, ac riuulos uenæ maioris ſingulis ſuis fiſtulis excipiat.Vnde errãt, qui ſanguinis uacuũ eſſe pulmonem arbitrantur,decepti, ſcilicet conſpectu illorum pulmonũ,quos diſſectis detraxerint animalibus,quorum ſanguis ilico effluit uniuerſus.1.de Hiſt.c.17.B.

8 Pulmo non in ſe ſed in ſuis uenis ſanguinem continet.1.de Hiſt.c. 17.B.

9 Pulmone carent piſces & omnia, quæ brãchias habent.1.de Hiſt.c.17.B.

10 Pulmonem habent omnia,quæ aerem recipiunt.2.de Hiſt.c.15.A.

11 Pulmone carentia uocẽ emittere nõ poſſunt.4.de Hiſt.c. 9.A.

12 Pulmo auium nimium diſſectus eſt.2.de Hiſt.c.17.A.

13 Pulmonem fungoſum habent ſerpentes, & ouipara,& quæ parum ſanguinis habẽt 8.de Hiſt.c.4.A.

14 Pulmo eandem ſedem habet, quam cor, nam pulmo cor ipſum amplectitur.3. de Part.cap.3.C.

15 Pulmo datus eſt animalibus, quæ multũ caloris habent ad cordis refrigerationem, iis autẽ,quæ minorem calorem habẽt pulmo non eſt datus, ſed refrigerãtur aut aere circumſtante aut aqua aut ſuo natiuo ſpiritu.3.de Part.c.6.A.

16 Pulmo omnibus ſpirantibus datus eſt.3. de Part.cap.6.A.

17 Pulmo quibuſdã aquatilibus eſt,ut delphinis & balenis.3.de Part.c.6.A.

18 Pulmo originẽ motus accipit a corde,ſed ſua amplitudine & inanitate aditum patefecit ſpiritui,cũ enim attollitur, influit ſpiritus,cum contrahitur effluit.3.de Partib. cap.6.A.

19 Pulmonẽ efficere,ut cor palpitet, dixerũt quidam,quod falſum eſt, quia in quibuſdam animalibus adeo laxo interuallo cor & pulmo diſtant,ut nihil pulmo poſſit ad palpitationem cordis conferre.3. de Part. cap.6.B.

20 Pulmo aliis eſt magnus & ſanguineus, aliis exiguꝰ & fũgoſus.Quæ uiuipara ſunt, maiorẽ,quæ ouipara, minorem habent. Quibus fungoſus eſt pulmo,poſſunt diutius ſub aquis degere.3.de Part.c.6.B.

21 Pulmonẽ ſanguineum habentia ſitibũda ſunt,& multum humoris hauriunt. 3. de Part.c.8.A.

22 Pulmonẽ quæ habent, omnia collum habent.4.de Part.c.10.A.

23 Pulmonẽ ſanguineũ quæ habent, omnia ueſicam habent.3.de Part.c.8.A.

24 Pulmonem habētia calidiora ſunt animalibus pulmone carentibus, & inter habentia pulmonem, ea ſunt calidiora, q̄ ſanguinolentum & mollem, q̄ ea, quæ durum aut fungoſum pulmonem habent. 2.de Gen.c.1. E.
25 Pulmo poſterior corde generatione eſt, licet magnitudinis amplioris ſit. 2.de Gener.cap.1.H.
26 Pulmo & omnes eius partes articulātur, anteq̄ animal ſpiret. 2.de Generatione.capit.4.P.
27 Pulmo cur admotus uibicibus eas diſcutit, habes.6.Prob.Sect.9. Quære Arteria. Vena maior.✳.

PVLMO. Aquatile de genere mollium.
Pulmones ſponte proueniunt.5.de Hiſt.cap.15.E.

PVLSVS. Species motus localis.
Pulſus quomodo agatur, habes de Com.animal.greſ.c.1.C.& de Com.animal.motu.c.4.D.✳.Motus.

PVMEX. Lapis. Quære Audire.10.✳.

PVMILIO. Nanus græcis.
1 Pumiliones mente deficiunt.4.de Partib.cap.10. C.
2 Pumilio eſt, cuius pars ſuperior magna eſt, inferior uero, quæ mouet, & pōdus ſuſtinet, parua, 4.de Part.c.10.C.
3 Pumilionis formam gerunt cætera animalia excepto homine, quia ſuperiorem partem magnam habent, inferiorem paruam 4.de Part.c.10.C.
4 Pumiliones in ſpecie humana ſunt, ſicut aporcella in porcis & ginni in equo & aſino.2. de Generatione. capit.6.E. Quære Puſio.

PVPVLA. Quam pupillam dicunt.
1 Pupula eſt humor oculi, quo uidemus. Quod uero eam ambit, nigrum appellatur.1.de Hiſt.c.9.A.
2 Pupulæ inſtitutio communis eſt omnibus animalibus, quæ partem hanc habēt.3. de Hiſtoria.cap.18.A.
3 Pupula illa eſt optima, quæ nec humore abundat ſuperfluo nec ſiccitate. Adiuuat etiam uiſum cutis pupulæ tenuitas. 5. de Gener.c.1.I. Quære Oculus.✳.

PVRPVRA. Teſtatum aquatile.
1 Purpura teſta operitur.4. de Hiſtoria.capit.4. A.
2 Purpurarum interiora & exteriora deſcribuntur.4.de Hiſt.c.4.G
3 Purpuræ putrida appetunt, & ad ea mouentur, quoties apponuntur a purpurariis.4.de Hiſt.c.8.G.
4 Purpuræ uere generantur.5.de Hiſtoria.cap.12.A.
5 Purpurarum partus quomodo fiat, habes 5.de Hiſt.c.15.A.
6 Purpuræ ingentes gignuntur ad Sygæū & Lectum Idæ montis promontoria.5.de Hiſt.c.15.A.
7 Purpuræ paruæ ſunt in Euripo & Caria.5.de Hiſt.c.15.B.
8 Purpuræ nō capiunt tempore caniculæ, quia tunc latent. 5. de Hiſt.c.15.B.
9 Purpuræ flos qualis ſit, & quomodo accipiatur, habes.5.de Hiſt.c.15. B.
10 Purpuræ celeri incremento augētur, quippe quæ anno perfici poſſunt.5.de Hiſtoria cap.15.D.
11 Purpuræ quomodo capiantur, habes. 5. de Hiſt.c.15.B.
12 Purpuræ cum fauificant, deterrimum habent florem.5.de Hiſt.c.15.B.
13 Purpuræ lingua qualis ſit, oſtenditur. 5. de Hiſt.c.15.C.
14 Purpurarū longū eſt tēpus, uiuunt eīn ad annos ſex.5.de Hiſt.c.15.C.
15 Purpuræ latent in arena aliquando.5.de Hiſt.c.11. E.
16 Purpurā trahere ſuum florem ex purgamēto quodā, quod defertur ex Ponto in Helleſpontū, quod algæ noīe Phycos appellāt, multi exiſtimant.6.de Hiſt.c.13. C.
17 Purpura ſi aquā amnis in mare fluentis guſtauerit, interit. Viuit capta circiter quinquaginta dies extra mare, quia agnatum muſcū gerit ſua teſta, quo altera alteram alit.8.de Hiſt.c.20.A.
18 Purpuris nocent anni pluuii, cum cæteris piſcibus proſint, exceptis paucis.8. de Hiſtoria. c.20.A.
19 Purpuræ piſciculis ueſcuntur, ſunt enim carniuoræ & huiuſmodi cibo capiuntur, q̄uis alliciantur & iis, quæ mari pullulāt.8 de Hiſt.c.2.D.
20 Purpuræ lingua tantam uim obtinet, ut teſtas conchyliorum tranſigere ualeat.2.de Part.c.17. D.
21 Purpuræ conchyliorum eſca capiuntur. 2.de Part.c.17. D.
22 Purpuræ quibus partibus conſtēt, habes. 4.de Part.c.5.E.
23 Purpuræ claudūtur quodā operculo congenito carni patulæ appoſito. 4. de Part.cap.5. E.
24 Purpuræ ſemper continent ouum. 3. de Gen.c.11. H.
25 Purpurarum generatio qualis ſit, ponit. 3.de Generat.c.11. C.

Purpuræ omni ex parte dextræ ſunt. de Communi.animal.greſſ.cap.1.H.

PVRPVRISSVM. Quære Andricelū.

PVS.
Pus putredo quædam eſt.4.de Generat.cap.8.C. Quære Empedocles.7.

PVSIO. Puellus.
Puſiones omnes pumiliones referunt, recti incedere non poſſunt, ſerpunt ſine cruris inflexu.de Communi animal. greſſu. cap.3.B.G. Quære Puer.

PVTEVS.
1 Puteorum aquæ cur tepidæ redduntur a meridie æſtate, oſtenditur.20.Problemat. Sectio.24.
2 Putei aquæ potabilis ſalſiores cur ſunt parte ſuperiore q̄ inferiore, habes.30. Proble. Sectio.23.✳.

PVTRIDVM.
Putridum concocto contrarium eſt.4.de Gen.c.8.C.✳.Putrefactio.

Q

QVADRVPES.
1 Quadrupedes quædam nulla domicilia habent.1. de Hiſtor.cap.1.G. Quære Equus.1.
2 Quadrupedes quaternis motibus mouentur.1.de Hiſt.c.5.C.
3 Quadrupedibus omnibus motus agitur per diametrum, quomodo etiam ſubſiſtere ſolent.1.de Hiſt.c.5.C.&.2.de Hiſt.c.1 D. Quære Diametros.
4 Quadrupedum omne genus non pennatum ſanguinem habet.1.de Hiſt.c.6.A.
5 Quadrupedum pulmo. Quære Pulmo.
6 Quadrupedes, quæ aīal generāt, caput & collum & omnes partes capitis ſortiūtur, ſed ipſæ partes inter ſe forma differunt.2 de Hiſt.cap.1.A.
7 Quadrupedes partem læuam minus abſolutam & agilem habent q̄ homo. 2. de Hiſt.c.1. A.
8 Quadrupedes oēs, q̄ aīal generant, habēt crura priora uice brachiorū, & præcipue q̄ multifidæ ſunt, hæc manibus ſuo digitato reſpondent pede.2.de Hiſt.cap.1.A.
9 Quadrupedū ouiparorū crura quomō flectantur. Quære Crus. 18.19. & deinceps.
10 Quadrupedes hn̄t illas ptes infra ſupinas, quas homo hēt priores. 2.de Hiſt.c.1.D.
11 Quadrupedes illas ptes pnas habēt, quas homines poſteriores.2.de Hiſt.c.1. D.
12 Quadrupedum cauda. Quære Cauda.
13 Quadrupeda oīa & uiuipara piloſa ſunt. 2.de Hiſtor.cap.1.D.
14 Quadrupedū ptes pronæ piloſiores ſunt, ſupinæ uero aut glabræ oio, aut parū uilloſæ.2.de Hiſt.c.1.D.
15 Quadrupedū axillæ, & pecten pilis carēt, contra q̄ homo.1.de Hiſtoria.cap.1.D.
16 Quadrupeda quædam ſunt toto corpore hirſuta, ut ſues, quædā collū hirſutius habent, ut iubata, alia parte tantum.2.de Hiſtoria.cap.1.D.
17 Quadrupedū oīm crura oſſe neruoq; abūdāt, carne deficiūt.2.de Hiſt.cap.1. F.
18 Quadrupedes cum ſemel adultam ætatē attigerint, non creſcunt ea parte, quæ eſt inter ungulam & clunes.2. de Hiſtoria. cap.1.M.
19 Quadrupedum partes ſuperiores maiores ſunt q̄ inferiores, & habent ſe ſicut quinarius ad ternarium.2. de Hiſt.c.8. B. &.4. de Gen.cap.10.G.
20 Quadrupedes naribus carent.2.de Hiſt.cap.8.B.
21 Quadrupeda oīa uiuipara arteriā uocalē & gulam habent.2.de Hiſtoria.c.15.A.
22 Quadrupedes omnes, quæ aīal generant, ueſicam habent.2.de Hiſt. c.16.A.
23 Quadrupedum urina craſſior eſt q̄ hominum.6.de Hiſtoria.c.18.E.
24 Quadrupedes cum pepererint, pingueſcūt poſtea.6.de Hiſtor.c.18.E.
25 Quadrupedum ætas agnoſcitur, ſi cutis prætenta maxillis detracta mox relaxata ilico in ſuum redeat locum, hoc ſignum eſt iunioris quadrupedis, ſenioris uero, ſi diutius cutis rugata maneat.6.de Hiſtor.cap.25.A.
26 Quadrupedum ſitus in uentre matris extenſus eſt.7.de Hiſt.c.8.A.
27 Quadrupedes ſylueſtres, & quæ ſerratos dentes habent, quibus ueſcantur, & unde cibum perant, habes.8.de Hiſtoria.cap.5. per totum.
28 Quadrupedes q̄ inter ſe gerunt amicitias uel inimicitias, habes.9.de Hiſt.c.1.p totū.
29 Quadrupedes quædam caſtratione immutantur.9.de Hiſt.c.50.A.
30 Quadrupedes quæ ruminēt, & quæ nō ruminent, habes.9.de Hiſt.c.50. B.
31 Quadrupedes quædam colorem mutāt. 9.de Hiſt.cap.44.B.
32 Quadrupeda aīalia ouipara teſtes habent lumbis inhærentes.9.de Hiſt.c.50.A.

33 Quadrupedũ auriculæ. Quære Auricula.
34 Quadrupedes ouiparæ nõ habent aures,
ſed tantum meatus auditorios.2.de Par
tib.cap.12. A.
35 Quadrupedes plus pilorum parte prona
q̃ ſupina habent.2.de Part.c.14. A.
36 Quadrupedes terreſtres uocẽ parum ex-
planatã emittũt, qa duriorem & craſſiorẽ
linguam habent.2.de Part.c.17. A.
37 Quadrupedum omnium renes æquabiles
ſunt.3.de Part.cap.9. A.
38 Quadrupedibus cur data ſunt crura, &
qua figura,& quomodo flectantur,habes.
4.de Part.c.10.G.
39 Quadrupedes infatigatis uiribus poſſunt
ſtare, ut quaſi iaceant,cum quaternis pe-
dibus innitantur.4.de Part.c.10.N.
40 Quadrupedes fœminæ ouiparæ maiores
ſunt q̃ mares magna ex parte.1. de Gen.
cap.16.A.
41 Quadrupedes ouiparæ teſtes habẽt intus
reconditos propter cutis ineptitudinem
ad teſtes uelandos,ſi foris eſſent.1. de Ge-
ner.cap.12.A.
42 Quadrupedum ouipararum uulua ad ſe
prũ tranſuerſum ſita eſt.1.de Gen.c. 8.B.
43 Quadrupedes ouiparæ teſtibus recipiunt
ſemen genitale.1.de Gen.c.4.B.
44 Quadrupedes oẽs nec aut ouũ aut ani-
mal pariunt.2.de Gen.c.1.D.
45 Quadrupedes uiuiparæ ubi habeant uul
uam, oſtenditur.1.de Gen.c.8.A.
46 Quadrupedes ſine coitu ſemen emittunt.
3.de Gen.c.1. H.
47 Quadrupedes ouiparæ generant perfectũ
ouum.1.de Gen.c.8.A.&.3.c.5.A.
48 Quadrupedes ouiparæ oẽs pariunt in ter
ra,& terræ tepore oua concoquuntur. 3.
de Gener.cap.2.C.
49 Quadrupedũ motus qualis ſit,& unde in-
cipiat,& quomõ crurũ flexus agãt,& quo
differant eorũ flexus & inter ſe & ab aliis,
& quomõ quadrupedũ uiuiparorũ motus
differat a motu quadrupedũ ouiparorũ,
& quæ cauernas ſubeant,& quæ non, ha-
bes.de Com.aĩal.greſſ.c.1.B.D. &.c.2.D
&.c.4.A.B.& de Cõ.aĩal.mot.c.1.B.
50 Quadrupedũ poſterior ps cur piloſior eſt
q̃ prior,oſtenditur.2.Problem.Sectio.10.
Quære Animal. Siniſtra.2.

QVALITAS.

1 Qualitates quattuor primas ſequũtur re-
liquæ qualitatũ differẽtiæ.2.de Par.c.1.A
2 ex Qualitatibus primis elementorum po-
tius forte dicuntur componi compoſita,q̃
ex elementis.2.de Part.c.1.A.
3 Qualitas potentia ante ſubſtantem efficiẽ.
2.de Gen.c.4.X.✳. Affectio.

QVANTITAS.

Quantitas potentia ante ſubſtantem effi
citur.2.de Gen.c.4.X.✳.

QVARTANA.Febris.

1 Quartanæ febres cur longæ ſolent eueni
re,ſi autumnum præceſſerit uer pluuium
& auſtrinum,& æſtas ſicca,oſtenditur. 19.
Prob.Sect.1.
2 in Quartanis febribus ratio uictus extenu
anda nõ eſt,utendũ etiã exercitatione, &
calor corpori inferendus, & qua die acceſ
ſio inſtat,lauandũ eſt, & minime ſomnus
quærẽdus,nã febris quartana imbecilla ẽ,
nã niſi imbecilla eſſet, quartana nõ fieret.
58.Prob.Sect.1.

QVIDDITAS.

Quidditas eſt principium in rebus immo
bilibus.2.de Gen.c.4.AA.✳.

QVIESCENS.

Quieſcens habet ſuam uirtutem, qua qui
eſcit,ſicut motor, qua mouet.de Comm.
anim.mot.c.2.A.B.

QVINQVERTIO. Quem Græci Pẽ
tathlum uocãt,eſt, qui in illis quinq; ludis
ſcilicet iactu diſci,curſu,ſaltu,iaculatione,
lucta exercebatur. Pentathlos, nos quin-
quertiones appellamus.
Quinquertiones maiorem & cõcitatiorẽ
ſaltum ædunt, compræhenſis halteribus
utraq; manu.de Cõ.aĩal.greſſ.c.1.D.

R

RABIES, RABIRE.

1 Rabie tentãtur equi. 8. de
Hiſtoria. cap.24. A.
2 Rabiũt omnia morſa a ca
ne rabido præter hominẽ,
uel potius prius homine.8
de Hiſt.c.22.A. Quære Equus. 61.

RADICVLA.Olus.

1 Radicula tenuis cur acrior eſt, habes. 11.
Prob.Sect.20.
2 Radicularum folia ſi quis tempore hyber
no,cum maxime uigent,abſciderit, & ter-
ra ita conculcauerit,ut imbrem nullũ ad-
mittere poſſit, radiculæ ipſæ per æſtatem
amplitudine mira proueniunt. 13. Probl.
Sectio.20.

RADIX. Plantarum.

Radix ſtirpiũ eſt pars ſumma. de Com.

animal.greſſ.c.1.E. Quære Planta.✳.

RAIA.Piſcis.

1 Raia detectas branchias habet.1.de Hiſt.
cap. 5.A.
2 Raia pinnas habet.1.de Hiſt.c.5.B.
3 Raia caudam habet.1.de Hiſt.c.5.B.
4 Raia q̃uis branchias habeat deductas in
latera,non tamen ſpinæ operimẽto, ſed cu
ticulari.2.de Hiſt.c.13.B.
5 Raia quomodo coeat,oſtenditur.5.de Hi
ſtoria.c.5. A.
6 Raia nõ parit animal inter omnia charti
laginea.6.de Hiſt.c.10.D.&.3. de Gene-
ratione.cap.1.A.
7 Raia non poteſt recipere ſuos fœtus intra
ſe propter caudæ aſperitatem, & capitis
magnitudinem & aculeorum impedimen
tum.1.de Hiſt.c.1. D.
8 Raia inter chartilaginea fœtificat nume-
roſius,ſed quia pereunt fœtus,idcirco pau
ci apparent.6.de Hiſt.c.17.B.
9 Raia,quæ caruerit præpilatis illis uillorũ
capitibus,macilentior capitur.9. de Hiſt.
cap.37.A.
10 Raia quomodo piſces uenetur, habes. 9.
de Hiſt.cap.37.A.
11 Raia natat extrema ſui corporis latitudi-
ne.4.de Part.c.13.C.
12 Raia cutem habet aſperam.4.de Part. ca
pit.13.E.
13 Raia inter omnia chartilaginea nõ parit
animal,ſed ouum, quia fœtus caput grã
de eſt, & aculeatum,& ob hanc etiam cau
ſam nec poſtea catulos intra ſe recipit.3.
de Gen.c.3.A.
14 Raiarum ouum durum eſt,ut foris ſerue
tur, cum reliquorum chartilagineorum
molle ſit.3.de Gen.c.3.A.
15 Raia ſuis pinnulis & extremis corporis
rotũdationibus ſe dirigens & inflectẽs na
tat.de Com.animal. greſſ.c.3.E.

RANA.

1 Rana paluſtris eſt.1.de Hiſt.c.1.D.
2 Rana ſola inter chartilaginea animal non
parit.2.de Hiſt.c.13.C.& de Gener. cap.
1. &. 3. A.
3 Rana exiguum admodum lienem habet.
2.de Hiſt.c.15.B.
4 Ranarũ linguæ pars prima cohæret,quæ
in aliis abſoluta eſt, interior ps abſoluta,
qua uocem ædunt.4.de Hiſt.c.9.C.
5 Ranæ mares ululatum ædunt, quem olo-
lyginem uocant,ut cieant ad coitum fœ
minas.4.de Hiſt.c.9. C.
6 Ranæ maiores ſunt fœminæ q̃ mares.4
de Hiſt.c.9.C.
7 Ranæ ololyginem ædunt, demiſſo labro
maxillæ inferioris pari libra cum aqua de
miſſa in fauces, ſuperioreq; intenta. Fla-
grãt tantiſper oculi modo lucernæ, cum ſi
nus buccarum tãtiſper interluceat, maxil-
lis diſtentis.4. de Hiſt.c.9.C.
8 Ranæ magna ex parte nocte coitũ agũt.
4.de Hiſt.c.9.C.
9 Rana inter chartilaginea connumeratur.
5.de Hiſt.c.5.A.
10 Ranæ fœtus qualis ſit, habes.6.de Hiſto.
cap.14.A.
11 Ranæ uocales deerant in agro Cyrenẽſi,
nunc uero ſunt.8.de Hiſt.c. 28.A.
12 Ranæ lutariæ apes rapiunt,dum ad aquã
acceſſerint.9.de Hiſt.cap.39.I.
13 Ranarũ ouũ ſolidũ eſt,& qualis eſt ortus
illarum ex ouo, habes.3.de Gener.c.3.A.
14 Ranarũ, quæ faciem rubetarũ ranarũ re-
præſentant, cur quando copia eſt, annus
morbidus eſt, habes.22.Prob.Sect.1.
15 Rana humidum animal eſt.22.Problem.
Sect.1.✳.

RAPHANVS. Quære Crambe.

RARO.

Raro quæ contingunt,non efficiunt certã
obſeruationem & regulã.3.de Hiſt.c.15. A

RAVCEDO. Quære Sus.26.

REDIVVS. Ricinus.

1 Rediuos quæ animalia habeant, & quæ il-
lis careant, habes.5.de Hiſt.c.31.B.
2 Rediui gramine oriuntur.5.de Hiſt.cap.
19.D. Quære Ricinus.

REGIO. Quære Calidum.4.5.

REGVLA. Vniuerſalior doctrina.

Regulam non faciunt,quæ raro cõtingũt.
3.de Hiſt.c.15.A.✳.

REGVLVS. Auis.

Regulus uermiculos petit..8.de Hiſtoria.
cap.3. B.

REMINISCI.

Reminiſcitur ſolus homo inter cunctas
animantes.1.de Hiſt.c.1.I.✳.

REMORA. Piſciculus.

Remora piſcis pedibus caret,licet aliqui il
lam pedes habere falſo prodiderunt, ha-
bet tamen pinnas pedibus ſimiles. Eſt au-
tem remora piſciculus cibis non admittẽ
dus,nomen a remorandis nauibus adep-
tus,utilis ad iudiciorũ cauſas,& amatoria
ueneficia,ut aliq uolũt.2. de Hiſt.c.14.A

REN.

1 Renes iuxta hominis ſpinam ipſam adhæ
rent bullis ſimiles.1.de Hiſt.c.18.A.
2 Renum dexter eſt minus pinguedine ob-
ductus,qa dextra pars calidior eſt, & ſuo

motu & calore liquat pinguedinem,& cõ ſumit.Sed cum pingues habere renes pro ſit aliis animalibus,ouibus lætale eſt. 1. de Hiſt.c.18.B.&.3.de Part.c.3.D.

3 ad Renes pertinent meatus tam ex uena maiori q̃ ex aorta, ſed non ad cauum. 1. de Hiſt.c.18.B.

4 Renum cauum alia animalia habent arctius ſua parte media præter uitulũ mari num,cuius renes ſolidiſſimi ſunt.1.de Hiſtoria.cap.18. B.

5 in Renum corpus abſumſitur omnes me atus,qui eo pertinent.1.de Hiſt.c.18.B.

6 Renes ſanguine carent,nec intra ſe quic q̃ concreſcere oſtẽdunt.1.de Hiſt.c.18.B.

7 Renes habent ſinum exiguum,a quo me atus duo inſignes ad ueſicã deſcendũt,alii etiã ex aorta frequentes ac ualidi eo pertendunt.1.de Hiſt.c.18.B.

8 Renes habent omnes quadrupedes, quæ animal generant, ouipara uero, & piſces non habent.Teſtudo tamẽ marina renes habet proportione magnos ſimiles bubulis,quaſi ex multis exiguis conſtitutos. 2. de Hiſt.cap.16. A.

9 Renes inter omnia uiſcera pingueſcũt ma xime,dexter tamen minus q̃ ſiniſter.3.de Hiſtor.cap.17. A.

10 Renes q̃uis uehementer fuerint pingues, mediis tamen ſemper aliquid deeſt .3. de Hiſtoria.cap.17.A.

11 Renum pinguedine nimia intereũt oues. 3.de Hiſt.c.17.A.

12 Renes ſæpe uidentur in animalium ſecti onibus calculis & panis & papulis referti. 3.de Part.c.4. G.

13 ad Renes non modo de uena maiori, ſed etiã de aorta ptendit uena.3.de Par.c.7.B

14 Renes ad excremẽtũ.quod ad ueſicã ſece dit,opitulantur.3.de Par.c.7.B.

15 Renes nõ neceſſario habentur,ſed ut me lius & locupletius ſit,adiũcti eñ ſunt gra tia humoris excrementitii,qui confluit in ueſicam.3.de Part.c.7. D.

16 Renes habẽt,quæcũq; aĩalia pulmonẽ ſan guineum habẽt.3.de Part.c.9.A.

17 Renes omnium animalium cauum quod dam intra ſe continent,præterq̃ uituli ma rini,qui firmiſſimos & ſolidiſſimos renes habent.3.de Partib.c.9.A.

18 Renes ambit pingue quoddam magis q̃ alia uiſcera.Nã cum excrementũ per re nes trãſmiſſum coletur, quicquid relinqui tur ſanguinis puri,facile concoqui poteſt, & in adipem conuerti,quia cõcoctus ſanguis perfecte ſebũ aut adeps fit.3.de Par. cap.9.C

19 Renes calidi ſunt, quia cũ lumbi ſine car ne ſint,ut flecti poſſint , ideo renes adipe carnis uice muniuntur,ut calidi ſint.3. de Part.c.9.C.

20 Renes quadrupedum omnium æquabiles ſunt.3.de Part.c.9.A.

21 Renes inter omnia uiſcera fœtidum odo rẽ reddũt,quia humoris excrementis pleni ſunt.3.de Part.c.9.B.

22 ad Renes quæ uenæ pertingant, & quomodo,habes.3.de Part.c.9.B.

23 Ren dexter ſuperior eſt ſiniſtro in omni bus,quia ualidior eſt, & q̃ magis mouẽt, ſuperiora eſſe debent.3.de Part.c.9.B.

24 Ren dexter tangiẽ iecore in oĩbus aniali bus,quia elatior eſt.3.de Part.c.9.B.

25 Rene altero carere uiſum eſt animal .4. de Gen.c.4.D.

REPTILE.A rependo .Quære Animal 7.Anguis,& cætera reptilia.

RES.

Rerũ aliæ ſempiternæ ſunt,aliæ quæ poſ ſunt eſſe & non eſſe.2.de Gen.c.1.A. ✳.

RESIMVS. Naſus.

Reſimiores cur ſunt homines, qui capillo criſpo & tortili ſũt,hẽs.18.Prob.Sect.23

RESONARE.

Reſonant cur ædificia nup illita,& ubi inania uaſa figlina obruta ſunt,habes. 7. 8. &.9.Prob.Sect.11.Quære Sonare.

RETICVLVM.Venter ſecundus in ru minantibus.

1 Reticulum uentris quibus ſinibus conſtet, & in quibus ſit,& qua figura, oſtenditur. 2.de Hiſt.c.17.C.

2 Reticulum aliquanto confectiorem cibũ recipit,q̃ uenter primus.3.de Partib.cap. 14.C.Quære Arſineum.

REVS.Actori oppoſitus.

1 Reo dexter locus datur apud iudicẽ tãq̃ honoratiori,ut æquetur cum aduerſario. 12.Prob.Sect.29.

2 Reum uincere,cur ſancitum eſt, ſi ſuffragia paria fuerint accuſatori & reo, habes. 13.Problemate. Sectio. 29.✳. Accuſare. Iudex.

REX. Auis. Quære Auis. 73. Trochilus.

REX. Vt dicit dignitatem . Quære Laſ ſer. ✳.

RHINOBATES.Piſcis.

Rhinobates piſcis ſimilis eſt priori parte Ralæ,poſteriore ſquatinæ.6.de Hiſtoria. cap.11.A.&.2.de Gener.c.5.C.

RHODVS . Inſula in mari Lycio . Quære Oſtrea .11.✳.

RHOMBVS. De genere planorum piſcium.

Rhombi effigiẽ q repſentãt piſces, diſtor te natant.de Com.animal.greſſ.c.7.A.

RICINVS.

Ricinus proprius eſt canibus, & a canibꝰ nomen græce accepit cynorrhaiſta. 5. de Hiſtoria.cap.31. B.

RIDERE.RISVS.

1 Ridet homo ſolus inter omnia animãtia, & cur id fiat,habes.3.de Part.c.10.B.

2 Ridentes cur uocem grauiorem emittũt, habes.50.Prob. Sect.11.

3 Riſum quare mouet titillatio,oſtenditur. 3.de Part.c.10.B.

4 Riſum emitti illis, quibus præcordia uul nerantẽ,cur accidat,hẽs.3.de Part.c.10.B.

5 Riſum minus continere poſſumus , cum amicos & familiares nobis uidemus, & cur id fiat,hẽs.8.Problem. Sect.28.

6 in Riſum continuo cur labimur , ſi quis alas noſtras moueat, hẽs. 8. Prob. Sectio. 35.Quære Titillare.

RIPARIA. Auis.

Riparia tantum parit æſtate,cũ imber inceſſit,& pennarum pernicitate ualet, & rara auis eſt.1.de Hiſt.c.1.F.

ROS.

Ros curat morbos ab igne factos,& ignis factos a rore,& cur fiat,habes.59. Probl. Sect.1. Quære Mel.2.✳.

ROSA.

Roſæ,quibus aſper umbilicus eſt,cur olẽt ſuauius,q̃ quibus læuis,habes.8.Prob.Sectio.12.✳.

ROSTRVM. Auium.

1 Roſtra auiũ oſſa nõ ſunt,qa flecti & findi poſſunt,oſſa nõ poſſunt.3.de Hiſt.c.9.A.

2 Roſtra auium longiora reddũtur ſenectu te.3.de Hiſt.c.11.D.

3 Roſtra oſſium naturæ proxima ſunt.2.de Part.c.9.D.

4 Roſtrorum differentia multipliciter eſt in auibus.4.de Part.c.12.B.

5 Roſtra ex cibo aduentitio & auctiuo pro ueniunt.2.de Gener.c.4.DD.

6 Roſtra igni molliuntur. 2. de Gener.cap. 4.Z.Quære Auis.11.27.32.

RVBECVLA.Auis.

1 Rubecula uermiculos petit.8.de Hiſtoria cap.3.A.

2 Rubecula,quæ & ruticilla appellaẽ,eadem eſt,ſed ruticilla æſtate,rubecula hyeme di ciẽ,nec alio differunt niſi pectoris & caudæ colore.9.de Hiſt.c.49.C.

RVBELLIO. Piſcis.

1 Rubellio oua ædit, ſed non inuenitur in illa ſpecie mas aut fœĩa.4.de Hiſt.c.11.C.

2 Rubellio ambigitur,an ſit diſtinctus maris & fœminæ ſexu , quia omnes grauidi capiuntur.6.de Hiſt.c.13.A.&.2.de Gen. cap.4.O.

3 Rubellio pelagius eſt & non littoralis . 8. de Hiſtor.c.13. A.

4 Rubelliones inter aquatilia concipiunt ſi ne mare.3.de Gen.c.1.F.

RVBER.Piſcis.

Ruber an uuluam habeat,habes.3.de Generatione.cap.5.A.

RVBETA.Rana uenenoſa.

1 Rubeta exiguum admodum lienẽ habet. 2.de Hiſtoria. cap.15.A.

2 Rubeta uitiatum habet iecur.3. de Parti. cap.12.A.

RVBETARIVS.Auis.

Rubetarius accipitris ſpecies eſt.9. de Hiſtoria.cap.16.A.

RVBETRA.Auis.

Rubetra uermiclos petit.8.de Hiſt.c.3.A.

RVBICILLA. Auis.

Rubicilla uermiculos petit.8.de Hiſtoria. cap.3.A.

RVCTVS.

Ructus non ſedatur ſternutamento, licet ſingultus ſedetur,& cur id fiat,habes. 10. &.5.Prob.Sect.33.

RVFFITAS.RVFFVS.

1 Ruffitas imbecillitas quædam pili eſt. 5. de Gener.c.5.A.

2 Ruffi celerius caneſcunt,q̃ qui nigro ſunt capillo.5.de Gen.c.5.A.

RVGARE .

Rugatur cutis contactu aquæ calidæ, nõ tamen ignis contactu,& cur id fiat,habes 7.Prob.Sect.24.

RVMINARE.

1 Ruminantia quatuor habẽt uentriculos. 2.de Hiſtoria.cap. 17.C.

2 Ruminant animalia,quæ intra tecta alun tur ſeptem menſibus, quæ uero gregalia ſunt,minus.9.de Hiſtor.c.5.B.

3 Ruminantia,dum ruminant,iacẽt.Ruminant præcipue hybernis menſibus. 9. de Hiſtoria.c.50.B.

4 quæ Ruminant,non minus proficiunt de lectanturq; ruminando q̃ edendo. 9. de Hiſtoria.c.50.B.

5 Ruminant quæcunq; carent ordine ſuperiore dentium.9.de Hiſt.c.50.B.

6 Ruminãt nõnulla,q̃ utrinq; dentata ſunt, ut mures Pontici.9.de Hiſto.c.50.B.

7 Ruminant quæcũq; cornigera nõ utrinq; dentata.3.de Part.c.14.C.

8 Ruminantium quattuor uentres hoc ordine ſe habent,ut primus qui appellatur uẽter, cibum recipiat inconfectum, ſecũdus, qui dicitur arſineum,recipiat aliquantulũ confectum,tertius,qui dicitur omaſum,recipiat confectiorem, quartus, qui dicitur abomaſum,recipiat perq̃ confectum.3.de Part.c.14.B.

RVMINALIS.

Ruminalis piſcis ruminat,q̃uis utrinq; dẽtatus ſit.9.de Hiſto.c.50.B.

RVPEX.Auis.

1 Rupex apud mare uictitat.8.de Hiſtoria. cap.3.D.

2 Rupex græce charadrius dicitur a præruptis torrentium alueis,quaſi hiaticolam dixeris,praua auis eſt,& colore & uoce,noctu apparet,die aufugit.9. de Hiſt.c.11.A

RVTA.Herba.

1 Rutæ odore maxime infeſtãtur ſerpentes. Vnde muſtela quoties dimicatura eſt cũ ſerpentibus,rutam comedit.9. de Hiſtoria cap.6.B.

2 Ruta cur ſudoris fœditatem facit, habes. 33.Prob.Sect.20.&.13. Prob.Sect.2.

3 Ruta cur faſcinationis remedium eſſe dicatur,habes.34.Prob.Sect.20.

4 Ruta cur inſita in ficum pulcherrima plurimaq; uenit.Inſeritur uero inter corticẽ, limoq; obducto fouetur,habes.18.Proble. Sectio.20.

RVTICILLA. Quære Rubecula.

S

SACER. Piſcis.

1 Sacer æſtate parit.6. de Hiſt.c.17.B.

2 Sacri gregales ſunt. 9.de Hiſt.c.2.A.

SACER. Serpens.

Sacer ſerpẽs eſt magnitudĩe cubiti, ſpecie hirſuta, quem præmagni angues fugiunt. de Hiſt.c.29.A.

SACERDOS. Quære Caput.15.✳.

SACERDOTISSA. Quære Caria.

SAGAPA.Quære Piſcis.110.

SAL.

1 Sale nimio ſi utatur prægnãs mater, ſine unguibus naſcit̃ infans.7.de Hiſt.c.4.D.

2 Sal cur ocyꝰ eliquatur aqua ſalſa q̃ dulci, habes.22.Prob.Sect.23.

3 Sal igni ingeſtus crepitum cur reddit,habes.26.Prob.Sect.11.

4 Sal tollit ſtuporem dentium,& cur,habes 38.Prob.Sect.1.

5 Sal exiguus cur ocyus crepat,& exilit,habes.44.Prob.Sect.11.

6 Sali admixtum mel cur nõ ſentimus magis dulce,ſedminus,hab es.11.Problemat. Sectio.13.

7 Salem eadem magnitudine, qua modico igni ingeſtus crepat, ſi nimio igni inieceris,uel nihil,uel minus crepat,& cur, hẽs. 43.Prob.Sect.11.✳.

SALAMANDRA.

Salamandra licet ignem inambulet,nõ tamen in eo abſumitur,ſed illum potius abſumit.5.de Hiſt.c.19.F.

SALAMINA.Inſula prope Atticã.Quære Spina piſciculus.✳.

SALAX.Pro libidinoſo. Quære Libidinoſus.

SALIENS.

1 Salientium animalium motus quomodo agatur,& quomodo in terra flectantur ſalientia,& q̃ non egent pedibus ad ſaliendum,& q̃ aliis ineſt greſſus,aliis non, habes.de Communi animal.greſſ.c.1.C.&.8 Prob.Sect.5.

2 Saliẽtes cur põdiſculis ſuſceptis innitũt,& maior & concitatior ſaltus fit, hẽs.de Cõ. aĩal.greſſ.c.1.C.&.8.Prob.Sect.5.

SALITIVM.Morbus ſupercilii.

Salitium appellatur morbus, quo ſupercilii pili defluunt.3.de Hiſt.c.11.B.

SALIVA.

Saliua hominis medetur uenenatorum morſibus plurimis.8.de Hiſt.c.19.A.

SALIX.Arbor.

Salix nullum ſemen affert.1.de Gener.capit.18.O.

SALPA. Piſcis.

1 Salpa liquidius audit q̃ multi piſces.4.de Hiſt.c.8.B.

2 Salpa bis parit in anno,uere ſcilicet & autumno.5.de Hiſt.c.9. A.

3 Salpa æſtatis initio,nõnunq̃ autumno parit.5.de Hiſtoria.ca.11.B.&.6.de Hiſtoria. cap.17.B.

4 Salpa ſtercore ueſcitur,porrũ etiam petit, & cucurbita capitur.8.de Hiſt.c.2.F.

5 Salpa in lacubus marinis gignitur. 8. de Hiſt.c.13. A.

SALVS.Auis.

1 Salus auis inimica eſt aſino,tum quia ſpinetis ſua ulcera atterat aſinus, tum quia ruditu aſini abortum faciat, tũ etiã quia pulli metu uocis aſini labãtur in terram, & propterea aduolans aſini ulcera roſtro excauat.9.de Hiſt. c.1.D.

2 Salus uitæ commoditate & partus numero commendatur, ſed alterius pedis clauditate cedit.9.de Hiſt.c.15.A.

3 Salus, qui & Aegithus dicitur,inimicitias gerit cum Spino & Floro.9.de Hiſtor.capit.1.F.

4 Sali ſanguinem miſceri non poſſe cũ ſanguine Flori,dicitur.9.de Hiſt. c.1.F.

SANDARACHA.

Sãdarachæ ueneno interit equus,& quod uis iumentum.8.de Hiſt.c.24.B.✳.

SANGVINEVS.A.VM.SANGVIS.

1 Sãguis mollis & humidus eſt,q̃diu in ſua ſede manet,& quod in exanguibus ꝑportione reſpondet ſanguini. 1. de Hiſtoria. cap.1.C.

2 Sanguis præcipuus humor eſt in habentibus ſanguinem.1.de Hiſt.c.1.C.

3 Sanguinem habent omnia, quæ ſunt perfecta,etiam ſi pedibus careant, aut ſi conſtant binis aut quaternis pedibus.1.de Hiſtor.c.4.A.

4 Sanguinem habentes uolucres pennis uolant,quæ uero ſanguine carent, membranis aridis uolant.1.de Hiſt.c.5.C.

5 Sanguinem habentia maiora adoleſcunt, q̃ exanguia, exceptis paucis marinis quibuſdam.1.de Hiſt.c.5.C.

6 Sanguinem quæ habent animalia,& quæ exanguia ſint,explicatur.1.de Hiſtoria.c. 6.per totum.

7 Sanguis cordis.Quære Cor.14.19.20.21 22.46.

8 Sanguis pulmonis.Quære Pulmo.7.8.21 23.24.

9 Sanguinea omnia iecur habent.2. de Hiſtoria.c.15.B.

10 Sanguis eſt partium maxime ſimilarium in omnibus animantibus ſanguineis.3.de Hiſt.c.2.A.

11 Sanguinis & uenarum natura principiũ, difficile eſt,ut cognoſcatur,quia in mortuis natura uenarum principaliũ aboletur, in uiuis fieri non poteſt,ut cernatur,natura enim earum occultatur.3. de Hiſtoria cap.2.A.B.

12 Sanguinis & uenarum natura & principium ponitur ex opinionibus Syneſis Cyprii medici & Diogenis Apolloniatæ. 3. de Hiſt.c.2.A.B.

13 Sanguis omnis eſt in uenis præter exiguum,qui eſt in corde.3. de Hiſt.c.2.A.

14 Sanguis non ſpiſſatur,ſi detrahant̃ fibræ. 3.de Hiſt.c.6.A.

15 Sanguis ceruorum & bubalorũ & damarum & aliorum,quæ carent fibris,non cócreſcit eo modo,quo ſanguis, q̃ fibras habet.3.de Hiſt.c.6.A.&.3.de Hiſt. c.19. A. &.2.de Part.c.4.A.

16 Sanguinea omnia animalia maiora dorſo conſtant,aut oſſeo aut ſpineo.3. de Hiſt. cap.7.C.

17 Sanguis taurorum celerrime coit.3.de Hiſtoria.c.19.A.

18 Sanguinis copia eſt in animalibus,quæ animal pariũt,deinde ouiparis ſanguineis. 3.de Hiſt.c.19.A.

19 Sanguineorũ pauciores ſunt ſpecies q̃ ſanguine carentium.4.de Hiſt.c.1.A.

20 Sanguinem nec multum nec paucum habent animalia,quæ bono habitu conſtãt. 5.de Hiſt.c.19.A.

21 Sanguinis parum habẽt præpinguia,licet purus ſit.3.de Hiſt.c.19.A.

22 Sanguis ſi integer eſt,rubet,& dulcis ſaporis eſt,ſed ſi uitiatus eſt,atrior cernitur.3. de Hiſt.c.19.A.&.4.de Part.c.2. C.

23 Sanguis non ſentit.3.de Hiſt.c.19. A.&.2 de Part.c.10.C.

24 Sanguis calidus & humidus eſt, q̃diu in corpore animalis continetur, ubi effluxit, concreſcit omnium præter ceruorum & damarum.3.de Hiſt.c.19.A.

25 Sanguis taurorum & aſinorum craſſiſſimus eſt & nigerrimus.3.de Hiſtor.c. 19.A

26 Sanguis hominis mundiſſimus & tenuiſſimus eſt.3.de Hiſt.c.19.B.

27 Sanguis craſſior eſt in inferiore parte animalis q̃ in ſuperiore.3.de Hiſt.c.19.B.

28 Sanguis palpitat intra uenas animalium, pulſuq; ſimul undiq; mouetur,ſolus omnium humorum ſparſus eſt per totum corpus animalis.3.de Hiſt.c.19.B.

29 Sanguis in corde oritur.3. de Hiſtoria.capit.19.B.

30 Sanguineum ſudorem aliqui ſudauerũt. 3.de Hiſt.c.19.B.

31 Sanguis dormientium ad interiora retrahitur.3.de Hiſt.c.19.C.

32 Sanguine uitiato & excreſcente,profluuium e naribus mouetur,uel per infera mariſcis mouetur,uel uarices naſcuntur.3.de Hiſt.c.19.C.

33 Sanguis exteriores partes deſerit dormiẽtibus,ſubit interiores, ita ut adacto cultello,non æque effluere poſſit.3.de Hiſtoria cap.19.C.

34 Sanguis ex ſanie fit per concoctionem, & ex ſanguine adeps.3.de Hiſtoria. capit.19.C.

35 Sanguis putreſcens pus redditur.3.de Hiſtoria.c.19.C.

36 Sanguis fœminarum atrior & craſſior eſt q̃ marium.3.de Hiſt.c.19. C.
37 Sanguis uariatur ſecundum ætates anialium.3.de Hiſt.c.19.C.
38 Sanguinis plures differētiæ ſunt in diuerſis animalibus ſanguineis, etiam in eodē animali.3.de Hiſtor.c.19.B. &.2.de Partib.cap. 2.B.
39 Sanguis quibus tenuior & frigidior eſt, ii uim intelligendi & ſentiendi pleniorem habent.2.de Part. c.2.B.
40 Sanguinem habentia calidum & tenuem optime ſe habent, quippe quæ & uiribus corporis & ingenio ualent.2.de Partibus. cap.2.B.
41 Sanguis partium ſuperiorum corporis calidior eſt & tenuior q̃ partium inferiorū. 2.de Part.c.2.B.
42 Sāguis maris calidior eſt & tenuior q̃ ſanguis fœminæ.2.de Part.c.2.B.
43 Sanguis dextræ partis calidior & tenuior eſt q̃ ſiniſtræ.2.de Part.c.2.B.
44 Sanguis eſt ultimum alimentum animalibus ſanguineis,& ſanguine carentibus proportionale ſanguinis.2.de Part.c.3. D.& 2.de Gen.c.4.M.&.1.c.19.A.
45 Sanguinem frigidum habentia ſi prudētiora ſunt,hoc non eſt,quia ſanguis frigidus,ſed quia tenuis & mundus eſt. 2. de Part.c.4.A.
46 Sanguinem nimis dilutum habentia timida ſunt.2.de Part.c.4.A.
47 Sanguine carentia timidiora ſunt ſanguineis.2.de Part.c.4.A.
48 Sanguinem habentia multis fibris refertū animoſa & iracunda & furibūda & fortia ſunt.2.de Part.c.4.A.B.
49 Sanguis cum ultimum alimentum in animalibus ſit,facit,ut multa tum in morib9 tum in ſenſibus eueniant homini ex ſanguinis diſpoſitione,multum enim intereſt frigidus ne ſit,an calidus,tenuis,an craſſ9, turbulentus,an nitidus.2.de Part.c.4.A.
50 ex Sanguine ſebum fit & adeps. Vnde animalia fibroſiorem ſanguinem habentia magis ſebum habent q̃ adipem,quæ uero tenuiorem ſanguinem,magis adipem .2. de Part.c.5.B.
51 Sanguinis inopiam cōſequitur ſenectus, & mors.2.de Part.c.5.B.
52 Sanguis gelaſceret,ſi uena ſeparatus eſſet a ſuo principio.Vnde etiam putreſcit, ſi a ſuo fonte remotus eſt.2.de Part.c.9.A.
53 Sanguis in corde continetur ſine uenis.3. de Part.c.4.C.
54 Sanguinis uas uenæ ſunt.3.de Partibus. cap.4.G.
55 Sanguis quomodo per totum corpus diffundatur intra uenas contentus,& quibus locis ſanguis ſine dolore profluat,habes.3 de Part.c.5.per totum.
56 Sanguinem ſudare unde proueniat,& quo modo,habes.3.de Part.c.5.C.
57 Sāguinis copia caloris indicium eſt.3. de Part.c.6.B.
58 Sanguinis perfecte concocti finis adeps & ſebum eſt.3.de Part.c.9.C.
59 Sanguis integer dulcis eſt.4.de Partibus. cap.2.C.
60 Sanguinea ſemen emittere manifeſtū eſt. 1.de Gen.c.17.A.
61 Sanguinis profluuia accidunt ex uenis,ut ex aluo profluuium.1.de Generatione capit.20.B.
62 in Sanguineis primo fit cor.2. de Gener. cap.4. Z.
63 Sanguinea omnia aut animal pariunt aut ouum,niſi omnino improla ſint.2.de Generat.cap.1.D.
64 Sanguinea omnia ſemine procreantur, ſi per coitum eorum generatio eſt.2. de Gener.c.1. H.
65 Sanguineorum extrema lenta & pinguia ſunt.2.de Gen.c.4. Z.
66 Sanguinis principium eſt cor.4. de Gen. cap.8.B.
67 Sanguineum nullum diſſectum in plures partes uiuere poteſt. Quod uero oia ſanguinea moueatur quattuor ſignis, habes. de Com.anim.greſſ.c.2.B.Quære Aial inſectum.
68 Sanguis e naribus cur homini tantum profluit ex omnibus anialibus,habes.2. Problem.Sect.10.✳.

SANGVISVGA.Quære Hirudo.

SANIES.

1 Sanies mollis & humida eſt, quandiu in ſua ſede manet,& quod in aliis reſpondet ſaniei proportione.1.de Hiſt.c.1. C.&. 2. de Part.c.2.A.
2 Sanies eſt proportionale ſanguinis in nō habentibus ſanguinem.3. de Hiſtoria. capit.2.A.
3 Sanies ſanguis inconcoctus eſt, aut quia concoctus nondum eſt, aut quia in ſerū degenerauit.3.de Hiſt.c.19.C.&.2.de Partib.c .4. C.

SANITAS.

1 Sanitas ſponte fit ut arte. 1. de Partibus. cap.1. E.
2 a Sanitate alterius cur nemo ſanatur, cū tamen multi ægrotent a morbis aliorum, ſi appropinquarint,habes.1.Prob.Sect.7.
3 Sanitas mediocritas quædam eſt.3.Prob. Sect.1.✳.

SAPERE.SAPIENTIA.

1 Sapientiora ſunt, quibus ſanguis tenuior & mundior eſt.2.de Part.c.4.A.
2 Sapere diuinæ mentis eſt.4.de Partibus cap.10.B.
3 Sapientiæ certaminibus cur non propoſuerunt antiqui præmia, corporis tamen certaminibus poſuerunt, habes.10.Prob. Sect.30 .✳.

SAPOR.

1 Saporum percipiendorū miniſtra lingua eſt.4.de Hiſt.c.8.B.
2 Saporum ſenſum mouet lingua,ſed uoluptas in deſcendendo & deglutiēdo cōtingit.4.de Part.c.11.A.Quære Cibus.5.✳

SARDA.Piſcis.

1 Sarda bis parit in anno.5.de Hiſtoria. capit.9.A.
2 Sarda unde oriatur,habes.6.de Hiſtoria. cap.15.B.
3 Sardæ quomodo capiātur,& Iſtrū ſubintrent,habes.8.de Hiſt.c.3. B.C.
4 Sardæ in Adriaticum ſinum penetrant p abditum terræ meatum ab Iſtro.8.de Hiſtoria.cap.13.C.

SARDINA.Piſciculus.

Sardinæ unde oriantur,habes.6. de Hiſt. cap.15.B.

SARGIACVS.Piſcis.

Sargiaci gregales ſunt.9.de Hiſtoria . capit.2.A.

SARGO ſiue SARGVS.Piſcis e mugilum genere.

1 Sargones incipiunt graueſcere menſe Decembri,& gerunt uterum tricenis diebus. 5.de Hiſt.c.11.A.
2 Sargus piſcis autumno parit.5.de Hiſtor. cap.11.A.
3 Sargus bis parit in anno ſcilicet uere & autumno.5.de Hiſt.c.9.A.
4 Sargus coit menſe Decembri, fertq; uterum dies triginta.6.de Hiſt.c.17.A.
5 Sargus mulli reliquias ſequitur,ut ueſcat. 8.de Hiſt.c.2.G.

SATHERIVM.Animal quadrupes amphibium.

Satherium ex aqua cibum quærit. 8. de Hiſt.cap.5.B.

SATYRIVM . Animal quadrupes amphibium.

Satyrium ex aqua cibum petit. 8.de Hiſtoria.cap.5.B.

SATYRIA. Morbus.

Satyria morbus quis ſit,& unde proueniat, oſtenditur.4.de Gener.c.3.D.

SAVROMATAE. Populi Scythiæ Europeæ.

apud Sauromatas oues ſunt duro pilo, hoies uero molli.5.de Gen.c.3.D.

SAXATILES Piſces. Quære Piſcis.52.

SCABIES.

Scabies cur inficit eos, qui appropinquauerint,habes.4.Prob. Sect.7.

SCALPERE.Quære Auris.23.

SCAMANDER.Fluuius Ilium præter fluens.

Scamāder fluui9 flauas oues reddere creditur,& ideo ab Homero Xāthus eſt appellatus.3.de Hiſt.c.12.A.✳.Siſtrus.

SCAMMONEA.Medicamētū ex liquore radicis herbæ cuiuſdam.

Scammonea ſi large ſumatur, aluum ſoluit,ſi parce,ueſicam,econtrario q̃ piper,& cur,habes.44.Prob. Sect.1.

SCAPVLAE.

1 Scapulæ pars dorſi ſunt.1.de Hiſt.c.15.A.
2 Scapulæ neruis plurimis continentur. 3. de Hiſt.c.15.B.

SCARABAEVS.Piſcis.

Scarabæus littoralis eſt.8. de Hiſtoria.capit.13.A.

SCARABAEVS.Inſectum.

1 Scarabæi membrana arida uolāt.1.de Hiſtoria.cap.5. C.
2 Scarabæus pennas gerit cruſta quaſi uagina tectas.4.de Hiſt.c.7.B.
3 Scarabæi quomodo coeant, habes. 5. de Hiſtoria.c. 8.A.
4 Scarabæi tauri dicti unde gignantur, habes.5.de Hiſt.c.19.C.
5 Scarabæi pillularii fimo,quem uoluūt,cōduntur p hyemem , paruosq; uermiculos pariunt,ex quibus ipſi oriuntur.5. de Hiſtoria.cap.19.D.
6 Scarabæi quomodo ſenectutem exuant, habes.8.de Hiſt.cap.17.C.
7 Scarabæi coeunt,& generant,ſed non ſui generis animal.1.de Gen. cap.16. A.
8 Scarabæi carent uropygio. de Com.aial. greſſ.cap.3.E.✳.

SCARVS.Piſcis.

1 Scari branchiæ quales ſint,habes.2.de Hiſtoria.cap.13.B.
2 Scarus inter piſces non habet ſerratos dētes.2.de Hiſt.c.13.C.&.3.de Part.c.14.C.
3 Scarus ſolus inter piſces uidetur ruminare.8.de Hiſtoria.cap.2.G.&.3.de Partib. cap.14.C.
4 Scarus alga ueſcitur.8. de Hiſto. c.2. F.

SCHADONES. Apum ſoboles.
Schadones quid ſint,& quomodo fiant,habes.5.de Hiſt.c.22.B.C.
SCIENTIA.
Sciētia minima rerum altiſſimarum præferenda eſt ſcientiæ maximæ rerum inferiorum. 1. de Hiſtoria. cap. 5.A. Quære Abſtracta. ✳.
SCYTHIA. Regio late patēs in Europa & Aſia,a qua SCYTHAE.
1 In Scythia ſunt multi & magni & nocui ſcorpiones.8.de Hiſt.c.29.A.
2 Scythia aſinis caret,quia frigida admodū eſt,& aſini impatientes ſunt frigoris.8. de Hiſt.cap.25.A.
3 Scythæ capillo & pilo ſimplici ſunt, quia humore abundant,& aere humido ambiuntur.5.de Genera.cap.3.C.Quære Anacharſis.Aſinus.22.Equa.34.Grus.5.Scorpio.3.Sus.29.✳.
SCYTHICA AVIS.
Scythica auis magnitudine auis Tardæ ſiue Otidis.Duos procreat pullos. Oua, q̄ pepererit,nō fouet incubitu,ſed condita leporina pelle aut uulpina relinq̄t, & ita obuoluta in ſumma arbore collocat, & cū a uenatione uacat,cuſtodit,& ſi quis ſcādat, impugnat, & uerberat,perinde ut aquilæ faciunt.9.de Hiſt.c.33.ꝑ totum.
SCYROS. Inſula una ex Cycladibus. Quære Cæruleus.
SCISSVRAE. Lineæ palmā manus exarantes. Quære Manus.1.14.
SCOLOPENDRA. Marina.
1 Scolopendræ ſcilicet centipedes maris incolæ ſpecie terreſtribus ſimiles,magnitudine paulo minores,colore rubentiores, numero pedum copioſiores,crurum tenuitate graciliores.Locis naſci ſolent ſaxoſis,& non in magna gurgitis altitudine. 2. de Hiſt.c.14.A.
2 Scolopendræ poſſunt uel imparibus pedibus ingreſſum ſuſtinere, quia mutilatio pedum contraria ſerie annexorum reliquæ frequentiæ pedum, qui utrinq; protenduntur,medetur. de Communi animal.greſſ.c.2. F.
3 Scolopendræ diuiſæ diu uiuere & incedere poſſunt, quia perinde conſtitutæ ſunt ut res continua, quæ ex multis animalibus coaluerit. de Communi. animaliū. greſſu.c.2.C.✳.
SCOMBRVS. Piſcis.
1 Scombri coeunt menſe Februario poſt Idus.Iunio pariunt ante Nonas. Aedunt ſua oua condita quaſi utriculo.Incrementum autem fœtus ſumit celeritate ſumma.6.de Hiſt.c.17.C.
2 Scombri Auguſto menſe incipiunt mutare locum.8.de Hiſt.c.12.B.
3 Scombri gregales ſunt.9.de Hiſtoria. capit.2.A.
SCORDVLA. Piſcis.
Scordulæ ex ouo thunni oriuntur in Pōto Euxino,quas Byzantii auxumas appellant,quia diebus paucis adoleſcunt. 6. de Hiſt.cap.17.C.
SCORPIO. Inſectum.
1 Scorpio inter inſecta longo ſpiculo armatur, & brachia quinq; biſulcis dentata forcipibus habet. 4. de Hiſtoria. capit. 7.B.
2 Scorpiones terreſtres uermiculos ouorū ſpecie pariunt complures,& incubāt.Mox ut prolem perfecerint, pelluntur ab ea ipſa,& interimuntur a ſuis liberis. Magno numero ſæpius undenos pariunt.5.de Hiſtoria.c.26.ꝑ totum.
3 Scorpiones nō lædunt in Pharo,in aliis locis ut in Scythia & magni & nocui ſunt.8 de Hiſt.c.29.A.
4 Scorpio deuoratur a uipera,8. de Hiſtor. cap.29.A.
5 Scorpio aculeū gerit in cauda,& cur, habes. 4. de Partibus.ca.6.B.Quære Sus. 28. ✳.
SCORPIO. Piſcis.
1 Scorpio bis parit in anno, ſcilicet uere & autumno.5.de Hiſt.c.9.A.
2 Scorpiones in alto mari fœtificant. 5. de Hiſt.cap.10.A.
SCORTVM.
1 Scortum nominamus pellem illam, qua teſtes incluſi ſunt.1.de Hiſt.cap. 13.A.
2 Scorto teguntur teſtes, qui in propatulo ſunt,tum ut ſeruentur,tum ut poſſint genitale ſemen perficere.1.de Gener. cap.12. A. Quære Teſtes.
SCROPHA. *Sus.*
Scrophæ aliæ ſtatim ſunt prolis fœcūdæ & laudabilis, aliæ increſcentes melius generant.6.de Hiſt.c.18.F.Quære Sus.
SECARE.
Secari quæ debent in ulceribus, habes. 32.Prob.Sect.1.
SECVNDAE. Membranæ.
Secundæ ſunt, quibus fœtus obuoluitur in utero.2.de Gen.c.4.H.
SEDENS.
Sedentes alii pingueſcunt, alii extenuantur.1.Prob.Sect.6. ✳.
SEDIMENTA. Quæ ſubſident in animalis humoribus.
Sedimenta aliquid habent caliditatis. 2. de Part.c.2.G.Quære Excrementum.✳
SEMEN.
1 Semen genitale quandiu in ſua ſede manet,molle & humidū eſt, & quod in aliis portione reſpondet ſemini.1.de Hiſtoria. cap.1.C.
2 Semen alia animalia emittunt in ſeipſa,ut fœmina,alia in alterum,ut mas.1. de Hiſtoria.cap. 3.A.
3 Semen genitale omnia emittunt,quæ ſanguinem habent,homo tamen plus ꝓportione corporis.3.de Hiſtoria.cap.22.A.& 7.de Hiſt.c.2.B.
4 Semen genitale habentium pilos lentum eſt,cæterorum animalium nullam lentitiā habet.3.de Hiſt.c.22.A.
5 Semen omnium albū eſt, q̄uis Aethiopū ſemen Herodotus nigrum eſſe dixerit.3. de Hiſtoria.cap.22.A.&.6.de Hiſtoria.c. 2.B.&.2.de Generatione.c.2.C. Quære Aethiops.1.
6 Semen genitale nō cōnaſcit homini,ſed poſterius fit.3.de Hiſt.c.20.A.
7 Seminis genitalis color,& quædam ꝓprietates ponuntur.3.de Hiſt.c.22.A.
8 de Semine elephantorū q̄ tradit Cteſias, falſa ſunt.3.de Hiſtoria.ca.22.A.Quære Elephantus.18.
9 Semē nō ſimul incipit excerni & ſimul generari,ſed uis illi prolifica poſtea accedit. 5.de Hiſt.c.14.A.
10 Seminis prima emiſſio nouellorū animalium infœcunda eſt,aut ſi fœcunda,imbecilliora & pauciora generāt.5.de Hiſtoria cap.14.A.
11 Semen genitale quando incipiant homines gerere,habes.7.de Hiſt.c.1.B.
12 Semē genitale infœcundū eſt uſq; ad annum ter ſeptimum, deinceps generant, ſed imperfecta ilico, quouſq; grādior ætas fit.7.de Hiſt.c.1.D.
13 Semen genitale illud eſt fœcundū, quod ſpeciem grandinis refert, & hoc marē fœtificat,quod uero tenue eſt, nec globulentum,infœcundum eſt, aut fœminam gignit.7.de Hiſt.c.1.D.
14 Semen genitale reſpuit uterus humidus. 7.de Hiſt.c.2. B.
15 Semen plurimū emittit homo cōparatione ſuæ magnitudinis,& plus cādidiores q̄ fuſci, & humidiores q̄ alii nec ualde carnoſi.7.de Hiſt.c.2.B.
16 Semen genitale quomodo in uuluam inditur,& quomodo formetur intra eam in omnibus animalibus,habes.7. de Hiſtor. cap.7.ꝑ totum.
17 Semē quid efficiat in aīali generando & in illius partibus,dum formatur in utero, habes.2.de Hiſt.c.1.H.I.L. M.
18 Semen genitale quia a talis ſpeciei animali deciditur,continet in ſe uirtute diſpoſitionem partiū animalis generandi ex eo ſemine.1.de Part.c.1.D.E.
19 Semen potentia eſt illa,quæ ex ipſo fiūt. 1.de Part.c.1.L.
20 Semen gignitur poſtq̄ animal genitū eſt. 2.de Part.c.7.F.
21 Semen principium eſt generationis.2.de Part.c.7.F.&.c.9.F.
22 Semen humor quidam excremētitius eſt. 4.de Part.c.10.P.
23 Semen genitale ſuapte natura eſt humidum.4.de Part.c.10.I.
24 Semen ſecerni ex omnibus corporis partibus,quidam dixerūt, quattuor præcipue rationibus moti. Prima,ꝙ uehemētia uoluptatis arguat ab om̄ibus partibus ſecerni, quod non eſſet,ſi ab una parte ſecerneretur,& proueniret.Secūda, ꝙ ex mancis manca proueniunt. Tertia, ꝙ filii ſimiles toto corpore parentibus gignantur.Quarta,ꝙ ſicut totius aliquid eſt,ex quo primū generetur,ſic & partis, cum ſit ſemen aliquod proprium.Quæ opinio refellitur,1. de Gen.c.17.&.18.ꝑ totum.
25 Semen quæ animalia emittāt,& quæ nō, habes.1.de Gen.c.17.A.
26 Semen eſſe excrementum eius, a quo deciditur,probatur.1.de Gen.ca.18.G.H.I. L.M.N.O.P.&.c.19.ꝑ totum.
27 Semen eſt excrementum alimenti utilis atq; ultimi.1.de Gen.c.17.P.
28 Semine conſtant,quæ a natura oriuntur. 1.de Gen.c.2.A.
29 Semine carent pueri, quia conſumitur totum alimentum in incremento corporis,ſenes,quia non poſſunt concoquere,ægri propter imbecillitatem.1.de Generat. cap.18.R.
30 Semen maris quomodo ſe habeat in generatione,oſtenditur.2.de Generatione.ca. 2.3.4.& deinceps.
31 Semine nō omnia animalia procreantur, ſanguinea tamen omnia ſemine procreātur.2.de Gen.c.1.G.
32 Semē genitale habere animam, & eſſe potentia,palam eſt.2.de Gen.c.1.M.
33 Semen album & craſſum prodit de animali,mox refrigeratum humidum ad aquæ ſpeciem redditur,& colorem etiam aquæ

accipit.2.de Gen.c.2.A.

34 Semen non concreſcit,etiã ſi frigori exponatur,ſed humeſcit,nec etiam craſſari poteſt a calore.2. de Gen.c.2.A.

35 Semẽ ideo nõ gelaſcit, quia cõmune eſt ſpiritus id eſt aeris calidi & aquæ. 2. de Gen.c.2.per totum.

36 Semen omnium album eſt. Vnde Herodotus uera non ſcribit,qui Aethiopum ſemen nigrum eſſe dixit. Non enim conſequens eſt,ut omnia nigra ſint illis, quorũ cutis nigra eſt.2.de Generatione. capit. 2. C.

37 Seminis naturam eſſe ſpumoſam, non latuit antiquos homines, quippe qui deam, quæ rei ueneree præeſt,aphroditen a ſpuma dixerunt.2.de Gen.c.2.C.

38 Semen eſt excrementum alimenti mutati.2.de Gen.c.3.B.

39 Semen habet intra ſe ſpiritum, qui calor illius uocatur,& natura, quæ in eo ſpiritu eſt,proportione reſpondet elemento ſtellarum.2. de Gen.c.3.C.

40 Semen potentia habet animam,actu non habet.2. de Gen.c.3.C.

41 Semen maris quid,& qualiter agat in mẽſtrua fœminæ ad generationem, habes.3. de Gen.c.3.D.

42 Semen decidit,ut alia excrementa, & nõ ut quidam dixerũt, trahi illud a teſticulis modo cucurbitarum medicinaliũ, prout ſpiritus.2.de Gen.c.4.A.

43 Semen cũ excrementum quoddam ſit, ſi non emittatur modice,morbos excitat.2. de Gen.c.4.C.

44 Semen maris eſt inſtrumentum agens in mẽſtrua mulieris ad generationem.2.de Gen.c.4.D.E.

45 Semen recipiunt fœminæ non in meatu aut traiecto quodam,ſed in ampliore utero.2.de Gen.c.4.E.

46 Semen maris qua pte mittat in fœminã, & quomodo,habes.2.de Gen.c.4.E.F.G

47 Semen maris habet ſe ad menſtrua mulieris in generatione,ut coagulum ad lac.2 de Gen.c.4.G.

48 Semen calorẽ naturalẽ habet,quo partes in fœtu effingit.2.de Gen.c.4.V.

49 Semen quando incipiunt ferre tam mas, q̃ fœmina, uocem immutant.4.de Generat.cap.8.B.

50 Seminis natura calida & humida eſt. 4. de Gen.c.4.L.

51 Semen genitale quaſi animal quoddam eſt.de Com.aĩal.greſſ.c.3. G.

52 Semen genitale excrementi cuiuſdam detractio eſt,ideo naturam præ ſe fert pituitæ.51.Prob.Sect.1.

53 Semine noſtro quod procreatum eſt animal,cur prolem noſtram dicimus, ſi uero ex aliquo alio excremento uel parte prodit,non appellamus prolem noſtram, habes.14.Prob.Sect.4.

54 Semen profluit in ſomnis iis, qui labore laſſi ſunt,& qui tabe conſumuntur,& cur, habes.31.Prob. Sect.5.

55 Seminis profuſio cur in ſomnis nunq̃ accidit quibuſdam animalibus, quibuſdam raro,homini uero ſæpius,habes. 18.Prob. Sect.10.

56 Semen in ſomnis cur nullum animal profundit,niſi reſupinũ iaceat,habes. 18.Problem. Sect.10.✳.

SEMPITERNVM.

Sempiternum pulchrum & diuinum eſt cauſa melioris in cõtingentibus.2.de Gener.c.1.A.✳.

SENATOR.Auis. Quære Trochilus.3

SENECTVS.Vernatio anguium & aliorum.

1 Senectutẽ exuunt quædam animalia, quã latent,quæ eſt cutis ultima,& primi ortus operculum.8.de Hiſt.c.17.A.

2 Senectutem quomodo exuant ſerpentes, & inſecta,& alia,habes.8.de Hiſt.c.17. B. C. Quære Anguis. 2. Serpens. 26. 27.

SENECTVS.Aetas ſenilis. SENEX.

1 Senectus ipſa terrena eſt,ut nomen ipſum ſignificat,græce enim ſenectus γῆρασ dicitur,ἀπὸ τησ γῆσ,id eſt a terra.5.de Gener.cap.3.G.

2 Senectus frigida eſt & ſicca.5.de Gen.capit.4.A.

3 Senectutis ſitum per conuitium appellant pruinam.5.de Gen.c.4. B.

4 Senectus morbus naturalis eſt,ſicut morbus ſenectus aduentitia.5.de Gen.c.4.B

5 Senectus parum ſperat.1. Problemat. Sectio. 30.

6 Senes ſemine carẽt,quia cum frigidi ſint, concoquere non poſſunt.1.de Generatione.cap. 18.N.

7 Senes ideo acute cernere non poſſunt, qa cutis pupillæ obrugat,ſicut & cæteræ pelles ſenum.5.de Gen.c.1. G.

8 Senes uocem acutam reddunt.65.Probl. Sectio.11.

9 Seniores cur mente melius ualent, ſicut iuniores melius diſcunt,habes. 3. Proble. Sect.30.

10 Senes cur potiſſimum intereunt ab occaſu uergiliarum ad flatus Fauonii, habes. 17.Prob.Sect.1.

11 Senes cur quod inſpicere uolunt,pcul abducunt,habes.26. Prob.Sect.21.✳.

SENSVS. SENSVS COMMVNIS. SENTIRE.

1 Senſus ſcilicet uiſum guſtum & olfactum priorem in partem ſpectantes habemus.1. de Hiſt. cap.15.A.

2 Sẽſus aliis aĩalibus pauciores, aliis plures, aliis quinq; dati ſunt, numero uero tantũ quinq; ſunt ſenſus.4.de Hiſt.c.8.A.

3 Senſibus omnibus determinata loca & ptes corporis ſunt.4.de Hiſt.c.8.A.

4 Senſus omnes aut quidam,quibus aĩalibus dati ſunt,& quibus negati, & quibus argumentis id cognoſcatur,oſtenditur.4 de Hiſt.c.8.A.

5 Senſus omnes in partibus ſimplicibus animalis poſiti ſunt præter tactum. 2. de Partib.c.1.D.

6 Senſibus accommodatũ eſt corpulentiſſimũ omniũ partium.2.de Part.c.1.D.

7 Senſus omnes principium habent a corde.2.de Part.c.10.B.

8 Sẽſus organa nec ſunt oĩo exanguia, nec ſanguinea proprie,quæ a ſanguine proueniant.2.de Part.c.10.C.

9 Senſus in parte priore capitis ſunt. 2. de Part.c.10. C.

10 Senſus organum debet eſſe geminum ppter duplicem corporis partẽ ſcilicet dextram & ſiniſtram,ſed hoc in tactu incertũ eſt, propterea ꝙ primum ſenſorium tactus non caro,ſed aliquid intimum eſt.2. de Part.c.10.D.

11 Senſus in parte priore ſunt,& ſecundum ſenſuum ſitum poſteriorẽ & priorem partem in animalibus diſcernimus.3. de Partib.cap.3.C.

12 Sentiendi uis primo illi tribuit, quod ſanguine præditum eſt.3.de Part.c.4. D.

13 Senſum communem tardiorẽ reddit corporis pondus.4.de Part.c.10.B.

14 Senſus cognitio quædam eſt.1.de Gener. cap.20.L.

15 Senſu differunt animalia ab iis,quæ tantũ uiuunt.1.de Gen.c.20.L.

16 Senſuum omnium organa manifeſte tendunt ad cor,aut ad eius proportionale in non habentibus cor. 5.de Generat. capit.2.A.

17 Sentiendi bene cauſa in ſenſorio ſyncero eſt.5.de Hiſt.c.2.A.

18 Sentimus quocunq; ſenſu dupliciter, ſcilicet aut longius aut exactius.5.de Gener. cap.2.H.

19 Senſuum principatus in corde eſt.de Cõmu.animal.greſſ.c.3.G.

20 Senſus quomodo moueat animal,oſtenditur.de Cõ.anim.mot.c.3.C.D.

21 Sentiendi facultas in corde collocatur.de Com.animal.mot.c.4.B.

22 Senſus dextri cur non ſunt ſiniſtris præſtantiores,q̃uis dextra pars præſtantior ſit ſiniſtra,habes.12. &. 13. Problemate. Sectio. 31.✳.

SEPIA.Piſcis de genere mollium.

1 Sepia ſanguine caret. 1. de Hiſtoria. capit.4.A.

2 Sepia de genere mollium eſt, & foris carne molli obducta,intus ſolidum habet.4. de Hiſt.c.1.A.

3 Sepia copioſiſſimum habet atramentum inter mollia,habet autem illud infra aluũ. 4.de Hiſtoria.cap.1.D.&.4.de Partibus. cap.5.C.

4 Sepiæ mares differũt maxime a fœminis. 4.de Hiſt.c.1.F.

5 Sepiæ odore eſcarum allectatæ capiũtur. 4.de Hiſt.c.8. F.

6 Sepiæ quomodo coeant,& pariant,habes 5.de Hiſt.cap.6.A.

7 Sepia parit omnibus anni temporibus,pſeuerat in ædẽdo dies quindecim, & quoties ædiderit,mas eueſtigio ſequens atramentum ſuperinfundit ouis, atq; ita efficitur,ut ſolideſcant. Incedere coniugatim ſolent. Mas uarius magis q̃ fœmina, & dorſo atrior eſt.5.de Hiſt.c.12.A.

8 Sepia parit inter algas & arundines, & ſi quod aggeſtum tale iniectum ſit,ut ſarmẽta,aut lapides. Vnde piſcatores faſces ſarmentorum diſponunt,ut pariat. 5. de Hiſtoria.c.18.C.

9 Sepia quando pariat,& quomodo, oſtenditur.5.de Hiſt.c.18.A.B.

10 Sepia exiguo tpe uiuit,nã exceptis paucis, bimatũ nõ excedũt.5.de Hiſt.c.18.C.

11 Sepia mas differt a fœmina, ꝙ fœmina duo inteſtina quaſi mãmas habet, quibus mas caret,ꝑterea mas uarius magis eſt q̃ fœmina.5.de Hiſt.c.18. C.

12 Sepiæ etiam piſces maiores uincunt.8.de Hiſtor.c.2.E.

13 Sepia fœmina tridente icta iuuatur a mare,ſi uero mas percutiatur, fœmina fugam rapit.9.de Hiſt.c.1.B.

14 Sepiam mutare colorem,& habere ſimilẽ loco,cui appropinquat,affirmant.9.de Hiſtoria.c.37.E.

15 Sepias bimatum non uiuere,apertum eſt. 9.de Hiſt.c.37.E.

16 Sepia aſtutiſſima eſt inter omnia mollia, ſola enim ſuo utitur atramento, non modo cum metuit, ſed abſcondendi cauſa, & piſces etiam grandiores uenatur, ſuis illis prætenturis prælongis. 9.de Hiſtoria. capit.37.D.

17 Sepia habet quid proportionale ſpinæ, q̄d ſepium uocant.2.de Part.c.8.B.

18 Sepiæ quale ſit membrum guſtus, habes. 2.de Part.c.17.E.

19 Sepiis quot ſint pedes, & eorum ſitum habes.4.de Part.c.9.B.

20 Sepiæ binas habēt promuſcides, ut ſe ſtabiliant.4.de Part.c.9.C.

21 Sepiarum uenter qualis ſit, habes. 4. de Part.c.5.A.

22 Sepia quomodo naſcitur, habes.3.de Generat.cap.8.B.

23 Sepiarum oua gemina apparēt, quia uulua earum ita articulata eſt, ut bifida ſit.3. de Gen.c.8.A.✳.

SEPIVM. Quære Sepia.17.

SEPTENARIVS NVMERVS. Quære Piſcis.87.✳.

SEPTEMBER. Menſis. Quære Grus.6

SEPTVM TRANSVERSVM. Q̄d Græcorū alii διαφράγμα, alii περικάρδια, id eſt præcordia, alii περίζωμα, hoc eſt cinctum, alii φρενὰσ appellant.

1 Septum tranſuerſum eſt pectoris ſub pulmone, quæ præcordia & cinctum appellant, coſtis & ſubchartilagineis ſeu hypocondriis ſpinæ annexum, parte media tenue, membraneaq; exilitate contextum, uenas etiam per ſe continet porrectas.1. de Hiſt.cap.17. B.

2 Septū tranſuerſum eſt omnibus ſanguinē habentibus.2.de Hiſt.c.15.A.&.4.de Partibus. cap.1.B.

3 Septū tranſuerſum diſterminat cor & pulmonem a reliquis uiſceribus. 3. de Part. cap.10.A.

4 Septū tranſuerſum appellant̄ præcordia, & habēt illud omnia aīalia ſanguinē habētia. Datū autē eſt ſeptū animalibus, ut ſedem cordis a uentre dirimat, uidelicet ut animæ ſentiētis origo inoffenſa ſeruetur, ne facile occupetur exhalatione cibi, & caloris aduentitii copia, & ptē ignobilē a nobili dirimat.3.de Part.c.10.A.

5 Septū annectit̄ coſtis pte ſui carnoſiore ualidioreq;, media uero conſtat mēbrana exili, & qua ratione id optime ſit, oſtenditur.3.de Part.c.10.A.

6 Septum tranſuerſum ſeu præcordia græce Phrenes dicitur, quaſi pticeps prudentiæ, nō quia ſint participes prudentiæ, ſed quia cordi proximæ ſint, quod ſedes eſt prudentiæ.3.de Part.c.10.A.

7 ſupra Septum quædam uiſcera ſunt, quædam infra.3.de Part.c.7.B.

8 ſupra Septum quæ eſt pars, eſt præcipua animalis.4.de Gen.c.8.A.

9 Sepro tranſuerſo ſuperiora primo gignuntur poſt cor in animalibus.2.de Gen.c.4. O. Quære Inſectum.✳.

SEPVLCHRVM. Quære Laſſer.✳.

SERMO. Quære Locutio. Vox.✳.

SERPENS. Terreſtris & aquatilis.

1 Serpentes cauernas ſubeunt. 1. de Hiſtor. cap.1.G.

2 Serpentes perfidæ ſunt inſidioſæ & illiberales.1.de Hiſt.c.1.I.

3 Serpentes quaternis flexibus mouentur.1 de Hiſt.c.1.C.

4 Serpentes omnes oua pariunt præter uiperam, quæ parit animal.1.de Hiſt.c.6.A. & 5.de Hiſt.c.34.A.

5 Serpentium genus pedibus caret.1.de Hiſtoria.c.6.A.

6 Serpentes alii terreſtres, alii aquatiles, alii fluuiorum, alii marini, qui congri caput habent.2.de Hiſt.c.14.A.

7 Serpentes aquatiles certū eſt non naſci in altiſſimis gurgitibus.2.de Hiſt.c.14.A.

8 Serpentū genera plurima ſunt colore numeroſæ uarietatis.2.de Hiſt.c.14.A.

9 Serpentū interiora & exteriora quomō ſe habeant, oſtenditur.2. de Hiſt.c.17. D.E.

10 Serpentum lingua bifida eſt, quæ tenuiſſimis quibuſdam quaſi capillamentis uibretur.2.de Hiſt.c.17.E.

11 Serpentibus omnibus dentes exerti ſunt. 2.de Hiſt.c.17.F.

12 Serpentis coſtæ tricenæ ſunt, totidē quot dies menſis.2.de Hiſt.c.17.F.

13 Serpentum oculis laceratis, alios ſubnaſci ferunt, cauda etiam amputata renaſcitur.2.de Hiſtoria.capit.17. F. Quære Hirundo auis.2.

14 Serpentes teſtibus carent.3.de Hiſtor.c.1. B.&.4.de Hiſt.c.3.E.&.4.de Partib.c.13. E.&.1.de Generatione.c.3.A.&.cap.4.A. &.cap.6. A.

15 Serpentibus dorſum ſpinis cōpletur ſicut piſcibus.3.de Hiſt.c.7.C.

16 Serpentes fœminæ maiores ſunt q̄ mares. 4.de Hiſt.c.11. C.

17 Serpentes quomodo coeant, oſtenditur.5. de Hiſt.c.4. per totum.

18 Serpentes cōplexu mutuo ſupinarum partium coeunt, & ita circūuolutæ cohærēt, ut unius ſerpentis bicipitis corpus totum eſſe uideatur.5.de Hiſt.cap.4.A.

19 Serpentes omnes oua pariūt præter uiperam contexta ad ſimilitudinem monilis, quod ambit collum mulierum. Incubant, quæ pepererint in terra, & fœtum ſequēte anno excludunt.5.de Hiſt.c.34.A.

20 Serpentes longū ſibilum ædunt. 8.de Hiſtoria.cap.4.A.

21 Serpētes om̄iuoræ ſunt.8.de Hiſt.c.4.A.

22 Serpentes uinum etiam bibunt. 8.de Hiſtoria.cap.4.A.

23 Serpentes diu ſine cibo etiam uiuere poſſunt.8.de Hiſtoria.cap.4.A.

24 Serpentes quomodo appoſita deuorent, habes.8.de Hiſtor.cap.4.A.

25 Serpentes cōdunt̄ quattuor frigidiſſimis menſibus, nec per id tempus quicq̄ comedunt.8.de Hiſtor.cap.15.A.

26 Serpētes ſenectutē exuunt uere, cū egrediunt̄, & autūno etiā.8.de Hiſt.c.15.B.

27 Serpentes a capite incipiunt ſenectutem exuere, ita ut uideantur obcæcari, deinde tota ſenectus exuitur a capite ad caudā. 8.de Hiſtoria.capit.17.B.

28 Serpens muſtelæ & ſuis aduerſarius eſt. Muſtelæ, quia in eadē domo uerſantur, ſuis uero, quia a ſue deuoretur ſerpens.9. de Hiſtoria.capit.1.E.

29 Serpens & uulpes amicæ uiuunt. 9. de Hiſtoria.cap.1.F.

30 Serpentes infeſtantur odore rutæ. 9.de Hiſtoria.capit.5.B.

31 Serpens marina colore & corpore cōgro pxima eſt, ſed obſcurior atq; atrior. Hæc ſi capta dimittat̄ foris, in arenā roſtro adacto terebrat, ſubitq; tota. Ore eſt acutiore q̄ terreſtres.9.de Hiſtoria.cap.37.B.

32 Serpentes genitali membro carent, coeūt tamen complexæ. 1.de Part.cap.6.A.&. cap.7.A.&.1.de Gen.c.6.A.&.c.7.A.

33 Serpentes ſpinas habent loco oſſium, niſi admodum magni ſint, nam tunc oſſa habent.2.de Part.cap.9.C.

34 Serpentes linguam habent longam & bifidam ad guſtum ſaporū.2.de Partibus. cap.17.B.&.4.de Part.cap.11.B.

35 Serpentes non habent nares, ſed narīū foramina.2.de Partibus.c.16.C.

36 Serpentes ouū pariunt.2.de Part.c.2.D.

37 Serpentes ſimiles ſunt piſcibus in interioribus, niſi q̄ ſerpentes pulmonem habēt, quia terra utuntur.4.de Part.cap.1.A.

38 Serpentes ueſica carent.4.de Part.c.1.A.

39 Serpentes quia figura longa ſunt, uiſcera longa habent, & a cæteris animalibus differentia.4.de Partibus.cap.1.A.

40 Serpentes fel habent annexum inteſtino, ut piſces.4.de Partibus.cap.4.A.

41 Serpentes diutius morantur in coitu, q̄ piſces.1.de Generatione.cap.7.A.

42 Serpentum maxima pars ouum perfectū parit.2.de Generatione.cap.1.C.

43 Serpentes in genere rarius monſtra fiūt propter uteri formam, iam tamen uiſus eſt ſerpens biceps. 4.de Gener.cap.4.B.

44 Serpentum principium flexus ſignatur ex ſpiris & corporis inuolucris. de Communi.animal.greſſu.cap.3.E.

45 Serpentes pedibus carent, quia cum ſanguinei ſint, & plures q̄ quaternos pedes habere non poſſint, & cum quaterni inepti ad eorum flexum ſint, nullos habent, & ideo reptant. de Communi.animal. greſſu.capit.2.E.

46 Serpentes rationē dextri & ſiniſtri habēt. de Commu.animal.greſſu.cap.1.F.

47 Serpentes eodem modo natant, quo ſerpunt in ſicco. de Communi. animal. greſſu.capit.2.D.

48 Serpentes ſimiliter ut quadrupeda mouentur.de Cōmuni.animal. greſſ.c.2.D. Quære Anguis.✳.

SERPILIVM. Herba.

Serpilium ſerere iuxta apum aluearia expedit.9.de Hiſtoria.cap.40.O.

SERRA. Quære Audire.10.

SERTVLA CAMPANA. Quære Cera.1.

SERVM. Lactis.

Serum eſt quædam ſanies diluta lactis. 3.de Hiſtoria.cap.20.B.✳.

SESILIS. Herba. Quære Cerua.6.

SETAVRA. Quære Vacca.16.

SEVVM.

1 Seuū q̄diu in ſua ſede manet, molle eſt & humidum, & quod in aliis pportione reſpondet ſeuo.1.de Hiſtoria.cap.1.C.

2 Seuum maxime eſt partium ſimilarium. 3.de Hiſtoria.cap.2.A.

3 Seuum & adeps differunt, quia ſeuū fragile uſq;quaq; eſt, & cū refrixit, cōcreſcit, adeps uero liquidus eſt, & minime aptus durari.3.de Hiſtoria.capit.17.A.

4 Seuo quæ animalia pingueſcant, & quæ adipe, habes.3.de Hiſtor.c.17.A.

5 Seuū ſanguis cōcoctus eſt p bonitatē nutriēdi. Differt aūt ab adipe ſanguis rōne, ex quo fiūt, nā ſeuū ſanguis craſſior & terrenior & cōcoctior ē, adeps uero tenuior & minus craſſus. 2.de Part.c. 5.p totum.

6 Seuū nō ſentit.2.de Part.capit.5.B.

7 Seuo abundant, quæ nō utrinq; dentata ſunt.2.de Partibus.cap.5.B.

8 Seuum ſanguis perfecte concoctus eſt.3. de Partibus.capit.9.C.
SEXVS.
1 Sexus maſculini & fœminini differentia non in omnibus animalibus eſt diſtincta. 4.de Hiſtoria.capit.11.A.
2 Sexum maris & fœminæ diſtinxit natura moribus in omnibus animalib9, quorum eſt procreatio.9.de Hiſtoria.cap.1.A.
3 Sexuum differentiam conſequitur morũ diuerſitas.9.de Hiſtor.cap.1.A.
4 Sexus uterq; in quibus ſit,habes.1.de Generatione.capit.1.B.
5 Sexus uterq; diſtinctus eſt in omnibus greſſibilibus.1.de Gener.cap.20.N.
6 Sexus uterq; in quib9 eſt,in iis plura animalia ex eodem ſemine naſci poſſunt.1. de Generatione.cap.20.C.
7 Sexus non eſt in plantis. 2.de Generatione.cap.5.Quære Fœmina.Mas.✳.
SIBILVS.Quære Serpens.20.
SYBILLA.Fœmina uaticinio illuſtris.
Sybillæ ex atra bili naturali fiebant lymphaticæ,q̃uis diuino ſpiritu inſtigari crederentur.1.Problemat.Sect.30.✳.
SICCITAS.SICCVM.
1 Siccũ & ſicci9 qd ſit,& q; multipliciter dicatur,habes. 2.de Part.cap.3.per totum.
2 Siccitas naturæ inimica ẽ.2.de Gen.c.1.E
3 Siccæ naturæ quæ ſint ſigna,habes,2.de Generatione.capit.1.E.
4 Siccum durũ eſt.5.de Gener.c.3.C.✳.
SICILIA.Inſula.Quære Auus.Formica. 6.Leontinus ager.✳.
SICYONIVS AGER. Quære Lepus.2.✳.Sicyonii.
SICVLI. Siciliæ populi. Quære Lac. 17.✳.Sicilia.
SICVLVM MARE: Quod Siciliam alluit.Quære Alcyonii dies.Meſana.
SYDERARI.Stupore corripi aut areſcere,ut in arboribus. Quære Os.oſſis.15. Ouis.32.Silurus.8.
SYDVS.
1 Sydera quam uim habeant ad animaliũ uitã,ut longior ſit aut breuior, habes.4. de Generatione.capit.10.per totum.
2 Syderũ ortus uim habent aut tollẽdi aut intẽdẽdi aut indicãdi aut cõtrahẽdi morbos,quia excitãt aut frigora, aut flatus, aut imbres,aut tepores,aut ſerenitates.3. Prob.Sect.1.✳. Planeta.Stella.
SIGAEVM. Promontorium Idæ montis in Phrygia.Quære Locuſta teſtatum. 9.Purpura.6.
SILEX.Quære Leo.9.
SILPHA.
Silpha quomõ ſenectutem exuat,habes. 8.de Hiſt.cap.17.C.
SYLVA.Quære Apes.29.✳.
SILVIA.Auis,quæ & rubecula. Quære Rubecula.
SILVRVS.Piſcis.
1 Siluro ſimilẽ caudã hẽt crocodil9,ſi liceat magnis cõferre parua.1.de Hiſt.c.3.B.
2 Silurus quales branchias habeat,oſtenditur.2.de Hiſtor.cap.13.B.
3 Silurus in iecore hẽt fel.2.de Hiſt.c.15.E.
4 Siluri fœtus q̃lis ſit, hẽs.6.de Hiſt.c.14.A
5 Siluri incremẽtũ ex ouo tardiſſimũ eſt, q̃propter mas q̃draginta aut q̃nquaginta dieb9 aſſidet,& cuſtodit oua,ne a piſcib9 occurrẽtib9 abſũmãtur.6.deHiſt.c.14.A.
6 Silurus ſolus & cyprinus inter piſces oua cuſtodit.6.de Hiſtor.cap.14.D.
7 Silurus gurgite non alto ſi feriaẽ a dracone angue,interit.8.de Hiſtoria.c.20.A.
8 Silurus caniculæ ex ortu ſyderatur, quia ſublimis natat, & tonitruo magno ſopitur.8.de Hiſtoria.capit.20.A.
9 Silurus fluuiatilis ingẽti cura & ſollicitudine ſua oua cuſtodit pſeuerãs circa ea,& tuens a piſciculis, ita ut aliquãdo ſi min9 peritus eſt,& non hamifraga, capiatur a piſcatoribus.9.de Hiſt.cap.37.C.
SIMIA.
1 Simiæ degũt plus tpis pronæ q̃drupedũ more,q̃ rectæ.Carent etiã natib9, utpote quadrupedes,priuatæ cauda ſunt,ut pote bipedes,& tantum notam caudæ habẽt. Genitale fœminæ ut mulieris,maris uero genitale potius canis q̃ hominis: 2. de Hiſtoria. capit.8.F. &.4.de Part.c.9.N.
2 Simiæ nullũ umbilicum habent,qui emineat,ſed durum quoddam cõtinetur loco umbilici.2.de Hiſtor.cap.9.B.
3 Simiæ ſuperiorem partem longiorem habent q̃ inferiorem, ſicut aliæ quadrupedes.2.de Hiſtoria.cap.8.B.
4 Simiæ cebi.Quære Cebus.
5 Simia tam parte ſui prona q̃ ſupina piloſa eſt, utpote q̃drupes. 2.de Hiſt.c.8.A.
6 Simiæ craſſiore pilo ueſtiuntur. 2.de Hiſtoria.capit.8.A.
7 Simiæ cõueniũt cũ homine plurimũ ſua facie,quippe quæ nares,aures,dẽtes tam primores q̃ maxillares hominis more habent,cilium etiam in utraq; parte cõtra q̃ aliæ quadrupedes.2.de Hiſt.cap.8.A.
8 Simiæ hẽnt binas mãmarũ papillas in pectore,& brachia hois mõ,ſed hirtiuſcula,q̃ & pedes,ut hõ,inflectũt.2.de Hiſt.c.8.A.
9 Simiæ habẽt ungues digitos & man9 homini ſimiles,uerum omnia rudiora efferatioraq;.Pedes uero ſunt,ut manus maiuſculæ,& digitis cõſtãt,ut manus medio lõgiore. Veſtigiũ etiã manui ſimile eſt, niſi q; in lõgũ ſe porrigat,& uolã referens tẽdat ad poſtrema.2.de Hiſtor.c.8.B.
10 Simiæ pedibus ut manibus utuntur,inflectuntq; eos,perinde atq; manus.2.de Hiſtoria.capit.8.B.
11 Simia caudata.Quære Cebus.✳.
SIMILE.
Simile cur ſimili gaudeat,habes. 51.Problemate.Sectio.10.✳.
SIMONIDES.Poeta lyricus.
Simonides ſuo carmine dies alcyonios deſcripſit.5.de Hiſtoria.cap.8.B.✳.
SINCIPVT.
1 Sinciput ultimum concreſcit, & indureſcit.1.de Hiſtoria.capit.7.A.
2 Sinciput pars caluæ anterior eſt.1.de Hiſtoria.capit.7.A.
3 Sinciput puerorum molle eſt, licet oſſeũ ſit,ſeroq; duratur.7.de Hiſtoria.c.7.B.
4 Sinciput ultimo ſolidatur inter oſſa.2.de Generatione.capit.4.Y.
5 Sinciput multum humiditatis continet.5. de Generatione.cap.4.C.
SINGVLTVS.
Singultus cur ſternutamento & aceto ſedatur,habes.2.Problemat.Sect.33.
SINISTRA.
1 Siniſtra & dextra cõſtant ex ſimilibus fere partibus atq; eiſdẽ,uerũ ſiniſtra omnia ſunt imbecilliora.1.de Hiſtor. cap.15.A.
2 Siniſtra pars quadrupedum minus agilis eſt & abſoluta q̃ ſiniſtra hominis.9.de Hiſtoria.capit.36.A.
3 Siniſtra pars frigidior eſt dextra in aĩalibus ſanguineis,quia uẽtriculus dexter cordis plurimũ & calidiſſimũ ſanguinem habet,ſiniſtra uero frigidum & exiguum.3. de Partibus.capit.4.F.
4 Siniſtra ſeſe ſuſtinẽtes facilius ſuperſiliũt unctos utres,quia ſiniſtra habilior eſt ad quietem,ſicut dextra ad motũ. de Communi.animal.greſſu.cap.1.G.
5 Siniſtra eſt,unde principium eſt quietis. de Communi. animal.greſſu.capit.1.G. Quære Dextrum.✳.
SYNNESIS.
Synneſis Cyprii medici opinio de natura & principio ſanguinis & uenarum ponitur.3.de Hiſtoria.c.2.B.G.
SIPHARVM LACVS.
1 Sipharum lacus mugiles gignit.6.de Hiſtoria.capit.2.B.C.
2 Sipharum lacus.4.de Part.capit.13.C.
SYRACVSAE: Siciliæ urbs. Quære Maracus.Ouum.17.✳.
SYRIA.Regio late patens in Aſia.
Syriæ oues cauda lata ſunt ad cubiti mẽſuram.8.de Hiſtoria. capit.28.A. Quære Capra.11.✳.
SITIS.SITIBVNDVS.A.VM
1 Sitibunda animalia ſunt,quæ pulmonem habent.3.de Partibus.cap.8.A.
2 Sitim cur ægrius toleramus q̃ famẽ, habes.5.Problemat.Sect.28.✳.
SITTA.Auis.
1 Sitta mores pugnaces habet,animũ hilarẽ & cõcinnũ,rẽ maleficã ei tribuũt,quia rerũ callet cognitionẽ,prolẽ numeroſam & felicem gignit. Viuit materiẽ contundens.9.de Hiſtoria.capit.17.A.
2 Sitta aquilæ oua frangit,& illi hoſtis eſt. 9.de Hiſtoria.capit.1.E.
SITVS.Pro ſordibus ſeu illuuie.
Situs putredo eſt terreni uaporis,& qua ſi reſpondet pruinæ.5.de Gener.c.4.B. Quære Senectus.3.
SOCRATES.Philoſophus.
1 Socratis temporibus diffiniendi uſus increuit, ſed naturalium rerum indagatio deſiit.1.de Partibus.cap.1.M.
2 Socrates atra bili laborauit.1.Problemate.Sectio.30.✳.
SOL.
1 Sol qua ingruit, plura generantur. 8.de Hiſtoria.capit.13.A.
2 Sol æſtatem & hyemen facit ſuo acceſſu & diſceſſu.4.de Gener.cap.2.A.
3 Sol quam uim habeat in animalium uitam uel breuem uel diuturnã,habes.4. de Generatione.cap.10.p totum.
4 Sol cur ſi multum uaporis de terra excitauerit,annum peſtilentem reddit,habes. 21.Problemat.Sect.1.
5 Sol licet magis calefaciat nuda q̃ induta corpora,magis tamen ſudant induta, & cur,habes.9.Prob.Sect.2.
6 Sol q̃uis eodem uigore fertur, nõ tamen idem incrementum umbrarum pari tẽpore efficit, & cur, habes. 4.Problemate.Sectio.15
7 Sol cur per quadrilatera perfluens nõ rectis lineis figuram deſcribit,ſed circulũ, habes.9.Prob.Sect.15.
8 Sol planus apparet,cum tamen cõglobari in ſphæram certum eſt, & cur, habes. 7.Problemate.Sectio.15.
9 Sol oriens & occidens lõgas umbras cur efficit,efferẽs ſe minores,cæli mediũ obtinens minimas,hẽs.8.Prob.Sect.15.

10 Sole deficiēte, cur ſi per cribrum aut per frondes latas, quales ſunt platani, aut digitos inuicem perplexos quis aſpiciat, ſplendores nondum completæ lunæ cernunt̃, habes.10.Problemat.Sect.15.
11 Sol iuxta ſolē, hoc eſt, plures ſoles ſimul cur non apparent, ſole tenente medium cæli, nec ſupra ſolem, ſed ad latus, habes.11.Problemat.Sect.15.✳. Parelii.
12 Solis umbræ extremum tremere cur uideantur, habes.12.Prob.Sect.15.
13 Sole ſe attollente, uenti augentur, & ſternuntur, & cur, habes.25.Prob.Sect.26.
14 Sol auctor & parens motuum eſt.35.Problemate.Sectio.26.
15 Sol licet elōgatior ſit a nobis nocte, q̃ mane, eſt tamē mane frigidius q̃ nox, & cur, habes.5.Prob.Sect.25.
16 Sole magis caleſcimus, ſi quieſcamus, q̃ ſi moueamur, & cur, hēs.34.Prob.Sect.6.
17 Sol. Quære Caro.16.Cælum.3.✳.
SOLIDVM.
Solida calefacta uehemētius urunt, q̃ humida calefacta.2.de Part.cap.4.A.✳.
SOLIPES. Biſulco & multifido oppoſitū
1 Solipes animal & bicorne nullū adhuc uiſum eſt.2.de Hiſt.capit.1.G.
2 Solipes nullum habet talum præter aſinū indicum.2.de Hiſt.cap.1.G.
3 Solipedes diutius uiuunt, & felle carent.4.de Hiſtoria.capit.2.C.
4 Solipedū lien medius eſt figura inter lienem multifidorum & biſulcorū.3.de Partibus.capit.12.A.
5 Solipeda ſingulos pariunt ꝓpter corporis magnitudinē.4.de Gen.c.4.E.&.c.6.A.
SOLSTITIVM. Vtrumq; ſcilicet hyemale & æſtiuum.
poſt Solſtitium utrumq; per centum dierum ſpatium cur mori maxime accidit, habes.26.Problemat.Sect.1.
SOLVM. Quære Pes.16.
SOMNIARE. SOMNVS. SOMNOLENTVS.
1 Somniat homo maxime inter omnia animalia.4.de Hiſtoria, capit.10.C.
2 Somniauerunt q nunq̃, accidit, ut uiſo in ſomnio, habitus corporis eorū mutet̃ uel in mortē uel in morbū.4.de Hiſt.c.10.C
3 Somniat non tantū homo, ſed & cæteræ quadrupedes.4.de Hiſtoria.c.10.A.
4 Somnus unde fiat in animalibus, habes.2.de Partibus.capit.7.C.D.
5 Somnus nullus eſt, qui expergiſci nō poſſit.5.de Generatione.cap.1.C.
6 a Somno incipiat uita anīalis, an a uigilia dubitatur, & ſoluitur.5.de Gener.c.1.C.
7 Somnus uiuendi & non uiuendi collimitium eſt.5.de Generatione.cap.1.C.
8 Somnus motus inuoluntarius eſt.de Cōmuni.animal.mot.capit.5.A.
9 Somniant cur nihil, qui grauiter & ſuauiſſime dormiſit, habes.13.Prob.Sect.30.
10 Somnus cur magis accedit, quando corporis parte dextra cubam⁹, habes.5.&.6.Problemat.Sect.6.
11 Somnolentiores cur efficiamur locis paluſtribus, habes.11.Prob.Sect.14.✳.
SONVS.
1 Sonus differt a uoce.4.de Hiſt.c.9.A.
2 Sonus elidi poteſt ab aliis etiam partibus præterq̃ ab ore, uox uero niſi ab ore elidi non poteſt.4.de Hiſtoria.c.9.A.
3 Sonos quæ animalia ædāt, & qua parte, oſtenditur.4.de Hiſtoria.c.9.per totum.
4 Soni iudicium exactum conſiſtit in ſynceritate ſenſorii.5.de Generatione.c.2.B.
5 Sonos aliquos audiētes, ut cum ſerra exacuitur, aut pumex ſecatur, cur inhorreſcimus, habes.5.Prob.Sect.7.✳.
SOREX. Quære Mus.
SPADO.
1 Spadones non calueſcunt.5.de Generatione.capit.3.G.
2 Spadones cur mutantur fere in fœminā, habes.38.Problemat.Sect.10.
3 Spadones uaricibus omnino cur carent, habes.39.Problemat.Sect.10.
4 Spadones cur crurib⁹ putridis & ulceroſis ſunt, habes.41.Problemat.Sect.10.
5 Spadones in acumine oculorum cur offenduntur, habes.3.Problemat.Sectio.4. Quære Caſtrare.
SPATAGVS. Teſtatum aquatile.
Spatagus echini ſpecies raro inuenitur, & pelagius eſt, nō littoralis.4.de Hiſt.c.5.A.
SPATVLAE. Quære Ala uolucrū.6. Scapulæ.
SPECIES.
1 Species rerum adeo ab inanimatis ad animata paulatim ſenſimq; tranſeunt, ut cōtinuatione ipſa lateat earum confinium.8.de Hiſtoria.cap.1.B.
2 Species animalium unde ſumendæ ſunt, habes.1.de Part.capit.4.per totum.✳.
SPHAERA. Quære Globus.✳.
SPINA. Piſcium.
1 Spina in piſcibus ꝓportione conuenit cū oſſe in anīalibus aliis, licet differat ſpecie.1.de Hiſt.c.1.C.&.2.de Part.c.6.B.
2 Spinis fulciuntur minora animalia, ſicut maiora oſſibus.3.de Hiſtoria.c.7.C.

SPINA. Oſſa illa, quæ ab occipite ad uropygium tendunt.
1 Spina dorſi pars eſt.1.de Hiſt.cap.15.A.
2 Spina eſt, quæ compacta uertebris a capite ad coxas porrigitur, & oſſium principium eſt.3.de Hiſtoria.capit.7.A.
3 Spina dorſi ex multis uertebratis orbiculatim oſſibus iungit̃.2.de Part.c.6.A.
SPINA.
Spina piſcicul⁹ quidā, q ex maris ſpuma generat̃, fit apud Salaminā & Themiſtocleum & in Marathone.6.de Hiſt.c.15.B.
SPINAX. Piſcis.
Spinax ex muſtelinis non poteſt recipere intra ſe ſuos fœtus ſpinæ impedimento.6.de Hiſtoria.cap.10.D.
SPINVS. Auis, quæ & acanthis & carduelus dicitur.
1 Spinus ſpinā appetit.8.de Hiſtor.cap.3.B.
2 Spinus ſeu Acanthis aſino inimica eſt, quia uepres tenellas, quib⁹ ipſa ueſcitur, aſinus paſcit.9.de Hiſtoria.cap.1.F.
3 Spinus Flor⁹ Aegithus, q & Salus, inimicitias inter ſe exercēt.9.de Hiſt.cap.1.F.
SPIRATIO. SPIRARE.
1 Spiratio data eſt animalibus propter refrigerationem pulmonis.1.de Part.c.1.S.
2 Spirāt nō oīa anīalia.3.de Part.c.1.C.
3 Spirantia omnia pulmonem habent.3.de Partibus.capit.6.A.
4 Spiratio uitæ neceſſaria eſt anīalibus ſpirantibus.12.Prob.Sect.34.✳. Reſpiratio.
SPIRITVS. Pro exhalatione.
Spiritus aer calidus eſt.2.de Generatione.capit.2.G.✳. Exhalatio.
SPLEN. Quære Lien.
SPONGIA. SPONGIARIVS. Qui ſpongias piſcatur.
1 Spongias ſenſum aliquem habere creditur, argumento ꝙ multo difficilius trahātur, niſi clanculum agatur, ut referunt auulſores.1.de Hiſtoria.capit.1.E.
2 Spōgiarum cubilibus beſtiola naſcitur, quæ claudendo & aperiēdo piſciculos capit.5.de Hiſtoria.capit.16.A.
3 Spongiarum genus triplex ſtatuitur, nam aliæ raræ, aliæ ſpiſſæ, aliæ, quas nominant achilleas, quæ tenuiſſimæ ualidiſſimæ, & ſpiſſiſſimæ ſunt, & galeis ocreiſq; inſeruntur.5.de Hiſtoria.capit.16.A.
4 Spongiæ ſpiſſæ hirci appellantur, & ad ſaxa naſcunt̃, aut iuxta littus. Aluntur autē luto, cuius rei argumentū eſt, ꝙ captæ limo refertæ oēs cernunt̃.5.de Hiſt.c.16.A.
5 Spongiis ſenſum ineſſe, aiunt, argumento ſumpto, quoties auulſores accedunt, contrahunt̃, ita ut euelli difficile ſit, quod idē etiam faciunt, quoties flatus, aut tēpeſtas urget, ne ſua ſede pellantur, q̃uis qui Toronam incolūt, ſpongias ſenſum habere dubitāt.5.de Hiſtoria.cap.16.B.
6 Spongia ſi abrumpatur, denuo item naſcitur, & cōpletur.5.de Hiſtoria.c.16.A.
7 Spongiæ raræ plurimum augentur circa Lyciam.5.de Hiſtoria.capit.16.B.
8 Spōgiæ, quæ altis trāquilliſq; gurgitibus inſunt, molliſſimæ ſunt, nā flatus ſpōgias duriores reddit.5.de Hiſtoria.cap.16.B.
9 Spongiæ achilleæ toroſiores ſunt.5.de Hiſtoria.capit.16.B.
10 Spōgiæ Helleſpōti duriores ſunt.5.de Hiſtoria.capit.16.B.
11 Spongiæ, quæ citra & ultra Malæam promontorium ſunt, mollicie & duritate diſferunt.5.de Hiſtoria.capit.16.B.
12 Spōgiæ nō ferunt immodicū calorē. Vnde optimæ iuxta oras cōperiuntur, ſi gurgite alto demerſæ ſint.5.de Hiſt.c.16.B.
13 Spongiarum colorē & cæteras partes, & quomō paſcātur, habes.5.de Hiſt.c.16.C.
14 Spongiæ Aplyſiæ, id eſt illotariæ, quales ſint, habes.5.de Hiſto.cap.16.C.
15 Spōgia oīo ſimilis ē plātæ.8.de Hiſt.c.1.B
16 Spongiæ uires habent plantæ.4.de Partibus.capit.5.N.
17 Spongiarii nares ſuas & aures cur diſſecant, oſtenditur.5.Problemat.Sect.32.✳.
SPVMA.
Spuma ex aqua & ſpiritu fit, & alba eſt, quia ſpiritus immiſcetur, qui faſtū ſeu tumorem erigit, & albedinē dilucide aperit.2.de Generatio.c.2.B. Quære Semē.37.
SQVAMMA.
1 Squamma integuntur piſces, qui pariunt ouū illud arenidum.3.de Hiſto.c.10.A.
2 Squāmæ duriores fiunt in piſcibus ſenectute.3.de Hiſtoria.cap.11.D.
3 Squamma præ rigiditate & tenuitate deſiſtēs ſumma corporis occupat.4.de Partibus.capit.13.E.
4 Squammæ pilorum proportionale ſunt, & quo magis ſeneſcūt piſces, eo duriores ſunt ſquammæ, quia cutis, unde oriūtur, durior & craſſior fit ſenectute.5.de Generatione.capit.3.A.E.✳.
SQVATINA.
1 Sq̄tinæ fel in iecore eſt.2.de Hiſt.c.15.C.
2 Squatina attritu mutuo ſupinarum partium peragit coitum.5.de Hiſt.c.5.A.
3 Squatina bis parit, ſcilicet incipiente autūno, & circa uergiliarū occaſum.5.de Hiſt.cap.10.A.&.11.A.&.6.de Hiſtor.ca.11.A.

4 Squatina ſuos fœtus & mittit, & recipit intra ſe.6.de Hiſtoria.c.10.D.
5 Squatina quomodo uenet piſces, habes. 9.de Hiſtoria.capit.37.A.
6 Squatina mutat colorem ſuum more polypi.9.de Hiſtoria.cap.37.E.
7 Squatina qua parte pinnas gerat,habes. 4.de Partibus.cap.13.C.
8 Squatinæ cutis qualis ſit, habes. 4. de Partibus.capit.13.C.
SQVILLA.Aquatile cruſtatum.
1 Sqlla cruſtati gñis eſt. 4.de Hiſt.c.2.A.
2 Squillæ menſes circiter quattuor uterum ferunt.5.de Hiſtoria.cap.17.B.
3 Squillas appetunt fucæ.8.de Hiſt.c.2.G.
4 Squillæ ſunt unum e quattuor generibus cruſtatorum,quarum ſpecies plures ſunt, non ſolum forma ſed etiam magnitudine differentes.4.de Part.cap.8.G.
5 Squillæ differũt a cancris cauda,a cruſtario uero,ꝙ forcipe careãt.4.de Part.c.8.B.
6 Squilla gibba.Quære Gibba.
SQVILLA.Herba.Quære Cicada.18.
STATVRA. Qua proceros uel breues appellamus.
Statura uaria cur homines proueniunt, oſtẽdit.14.Prob.Sect.10.Quære Corpꝰ.
STELLA.Piſcis.
1 Stella adeo natura calida eſt,ut oĩa cõtacta protinus decoquat. 5. de Hiſt.c.15.E.
2 Stella figura ſimilis eſt ſtellis, quæ pingũtur.5.de Hiſtoria.cap.15.E.
STELLA.Cæleſtis.
Stellæ calidæ ſunt.18.Problemat.Sect.25. Quære Sydus.Semen.39.✳.
STELLATVS.Piſcis.
Stellati de genere muſtellorum bis menſe putantur parere,quia oua eorum non ſimul perficiũtur.5.de Hiſtoria.cap.10.A. &.6.de Hiſtoria.cap.11.A.
STELLARIS.
Stellaris accipitris ſpecies eſt.9.de Hiſto. cap.6.A.Quære Accipiter.8.
STELLARIS.Auis.
Stellaris ardeola piger cognominata in fabula eſt,ut olim e ſeruo in auẽ tranſierit, ut cognomen ſonat,iners ocioſaqꝫ eſt.9. de Hiſt.capit.18.A.Quære Ardeola.
STELLIO.Animal lacertæ ſimile.
1 Stelliones maiores ſunt fœminæ q̃ mares.4.de Hiſtoria.capit.11.C.
2 Stelliones conduntur frigidiſſimis menſibus,nec per id tempus quicq̃ comedũt. 8.de Hiſtoria.capit.15.A.
3 Stelliones ſenectutem exuunt,dum latẽt. 8.de Hiſtoria.capit.17.B.
4 Stellionũ morſus exitiales ſunt quibuſdã Italiæ locis.8.de Hiſtoria.cap.29.A.
5 Stellio & arachneus pugnant.9.de Hiſtoria.capit.1.D.
6 Stelliones cõduntur intra cauernas.Quomodo autem flectant,& habeãt crura,habes.de Commu.animal.greſſ.c.5.C.E.
STERCVS.Pro excremento ciborum animalium.
1 Stercus humidũ eſt, q̃diu in ſua ſede manet.1.de Hiſtoria.capit.1.C.
2 Stercore humano iuuat pãthera,cũ uenenũ pardaliãches dictũ ab angore ederit, quo leones etiã intereunt.Quare uenatores ſtercus ſuſpẽdũt in arbore ꝓpinqua, ne pãthera ꝓcul abeat,petens ſuũ medicamẽtũ.Itaqꝫ inſiliens ibi petens ſuũ medicamẽtũ & ſpe capiẽdi perſeuerans,in ſe efferenda emoritur. 9.de Hiſtoria. cap.6.A.
3 Stercus cur ſi diutiꝰ in corpore maneat, minꝰ fœtidũ eſt,cuius cõtrariũ urinæ accidit,oñdit.1.Prob.Sect.13.Quære Excrementum.Vacca.20.✳.Ager.
STERILIS.
1 Steriles prodeunt quidam ab ipſa natiuitate.7.de Hiſtoria.capit.1.C.
2 Sterilia cur ſint quædam animalia,habes. 2.de Generatione.capit.6.B.E.
STERNVERE . STERNVTAMENTVM.
1 Sternutamentũ eſt eruptio uniuerſi flatꝰ, quod naſo agitur,& ſignum augurale, & unum ex ſpirituũ omniũ generibꝰ ſanctũ & ſacrum eſt. 1.de Hiſtoria.capit.11.D.
2 Sternuere cur nõ poſſumꝰ,niſi res turgẽte corpore urgeat,oñdit.9.Prob.Sect.4.
3 Sternutamentum cur pro numine habetur,oſtenditur.7.&.9.Prob.Sect.33.
4 Sternuere maxime omniũ animaliũ cur homo ſolet,oſtenditur. 10.Prob.Sect.33.
5 Sternutamẽta,q̃ de medio noctis ad meridiẽ uſqꝫ mouent,cur dãnare ſolemus, q̃ uero a meridie ad mediã noctẽ mouent, approbamꝰ,habes.11.Problemat.Sect.33.
6 Sternutant cur laborioſius ſenes,oſtenditur.12.Problemat.Sect.33.
7 Sternutamentum non dormientibus,ſed ſemper fere uigilantibus cur fit, oſtendit. 15.Problemat.Sect.33.
8 poſtq̃ Sternutauimus, cur inhorreſcere ſolemus,oſtenditur.16.Prob.Sectio.33.
9 Sternutamento cur ſedat ſingultus, ructꝰ tamen non ſedatur, oſtenditur. 4.&.5. Problemate.Sect.33.
10 Sternutaturus ſi oculum fricet, minus ſternutat.2.Problemat.Sect.33.

11 Sternuere bis magna cur ex parte ſolemus,non autem ſemel,aut ſæpius,habes. 3.Problemate.Sectio.33
12 Sternutamẽto & retentione ſpũs & aceto cur finit ſingultus,habes.5.Prob.Sect.33.
13 Sternutare cur ceſſamꝰ,oculo perfricato, oſtenditur.1.Prob.Sect.31.
STESICHORVS.
Steſichorus poeta alcyonũ meminit.5.de Hiſt.capit.9.A.✳.
STILLICIDIVM. Vrinæ,qđ & ſubſtilliũ appellat.Quære Echinꝰ.16. Vrina.1.8.
STYRAX.Aroma redolens.
Styracis ſuffitu fugiunt inſecta quædã.4. de Hiſt.capit.8.F.
STIRPS.
in Stirpibꝰ licet ſit,qđ pariat,& generet, non tamẽ eſt,quod maris fungat officio. 4.de Hiſt.c.11.C.Quære Plãta.✳.
STRANGVRIA.Id eſt ſubſtilliũ.Quære Stillicidium.
STRANGVLATIO. Quære Arteria uocalis.16.
STRIMON. Fluuius Thraciæ.Quære Anguilla.18.Platea.2.✳.
STRVMA.
Struma morbus eſt quorundam brutorũ,qui eſt ut febris in homine.8.de Hiſt. cap.21.A.&.30.A.Quære Bos.19.
STRVTHIO.Auis.
Struthio aphricana partim auem,partim q̃drupedẽ refert,quippe quæ pẽnas hẽat, ut auis,nõ tñ illis uolat. Vt q̃drupes uero pilos hẽt palpebræ ſuperioris,& glabra capite eſt,& parte colli ſuperiore. Itaqꝫ cilia hẽt piloſiora, ſed quaſi auis infra pennis integit.Bipes etiã eſt,ut auis, biſulca, ut quadrupes,magnitudinẽ etiã quadrupedis habet.4.de Part.cap.14.per totum.
STVDIVM.
1 in Studiis illis libẽtiꝰ cur uerſamur, quæ ipſi elegimꝰ,q̃uis interdũ prauis,q̃ in aliis honeſtioribus.6.Prob.Sect.18.
2 de Studio literarum habes. Sectio.18. per totum.✳. Anacharſis.2.
STVLTVS . Quære Inſaniens. Auris.10.✳.
STVRNVS.Auis.
1 Sturnus hyeme latet. 8.de Hiſt.c.16.A.
2 Sturnꝰ niger eſt albis diſtinctus maculis, magnitudine merulæ. 9.de Hiſt.c.26.A.
SVBARE.
Subare dicũtur ſues, quãdo libidine inſtigant.Mittũt aũt ſues fœminæ tũc uirus e genitalibꝰ,quod apriam uocant.6.de Hiſtoria.capit.18.C.
SVBNATALE.
Subnatale eſt pars cõmunis exterior femoris & natis.1.de Hiſtoria. capit.14.A.
SVBSTANTIA.
1 Subſtantiæ gratia eſt generatio,& nõ ecõtrario.1.de Part.cap.1.D.
2 Subſtãtiarũ aliæ ſunt ingenitæ & immortales ſeculis omnibus,aliæ generabiles & corruptibiles.1.de Partibus.cap.5.A.
3 Subſtãtias æternas & diuinas minus propterea contẽplari poſſumꝰ,quia pauca earum ſenſui patent. Corruptibiles uero ut ſtirpes,& plantas,& animalia, quia nobis familiaria ſunt,percipere melius poſſumꝰ. 1.de Partibus.cap.5.A.
4 Subſtãtia rerum in ſingularibus eſt.2.de Generatione.capit.1.A.
5 Subſtantiã ſequit generatio,& nõ ſubſtãtia generationẽ.5.de Gener.c.5.B.✳.
SVBVLO.
Subulones cerui qui dicantur . Quære Ceruus.13.
SVBVTEONES.
Subuteones accipitris ſpẽs eſt.9.de Hiſt. c.36.A.Quære Accipiter.8.
SVDARE.SVDOR.
1 Sudorem ſanguineum aliqui ſudarunt, & unde id proueniat, habes. 3.de Hiſtoria.capit.16.B.&.3.de Partibꝰ.capit.5.C.
2 Sudor eſt excrementum uaporis humidi. 3.de Partibus.capit.5.C.
3 Sudamus cur potiꝰ parte ſuperiore q̃ inferiore,oſtenditur.4.Prob.Sectio.2.
4 non Sudãt mẽbra aquæ calidæ immerſa, etiã ſi ex ſeipſis recaleſcãt.2.Prob.Sect.2.
5 Sudor potius prouenit, relaxato ſpiritu q̃ cõtẽto aut intẽto.1.Prob.Sect.2.
6 Sudor cur ſalſus ſit,oſtenditur. 3.Problemate.Sectio.2.
7 Sudor nihil aliud eſt,q̃ humor inconcoctus.4.Problemat.Sect.2.
8 Sudor cur maxime oritur,cũ manꝰ exercemus,habes.5.Problemat.Sectio.2.
9 Sudor capitis.Quære Caput.26.
10 Sudãt cur minus,qui cõtinuo luctant, q̃ qui interpoſito tpe,habes.7.Prob.Sect.2.
11 Sudamus cur magis,ſi longo interpoſito tempore euocetur ſudor, oſtenditur.8. Problemat.Sect.2.
12 Sudãt cur magis induta corpora ad ſolẽ q̃ nuda, licet ſol magis calefaciat nuda, oſtenditur.9.&.37.Prob.Sect.2.
13 Sudat maxime facies inter omnes corporis partes.10.Problemate.Sect.2.
14 Sudamus cur magis,ſi ꝑ incremẽta ignis applicetur, oſtenditur. 11.Prob.Sectio.2.

15 Sudor cur largius profluit, ſi abſtergat̃, q̃ ſi reſidere ſinat̃, oſtẽdit̃. 12. Prob. Sectio. 2.
16 Sudores fœtidos cur mouent ruta, & nõ nulla pigmenta, habes. 13. Prob. Sect. 2.
17 Sudamus cur magis tergo, q̃ parte priori, oſtenditur. 14. Problemat. Sect. 2.
18 Sudare cur non poſſumus parte illa, qua iacemus, oſtenditur. 15. Prob. Sect. 2.
19 Sudamus cur magis dormiẽtes, habes. 16. Problemat. Sect. 2.
20 Sudãtes cur ſi refrigeſcant aqua uel flatu, nauſeant, oſtẽditur. 18. Prob. Sect. 2.
21 Sudores cur maxime excitantur in capite & pedibus incaleſcentibus, oſtenditur. 19. Problemat. Sect. 2.
22 Sudare cur incipiunt, qui laborant, ubi laborare deſierint, oſtẽdit̃. 20. Prob. Sect. 2.
23 Sudor an mouendus ſit potius æſtate, an hyeme, oſtenditur. 21. Prob. Sect. 2.
24 Sudẽt niſi corpora, cur leuari nõ poſſunt, licet fluant alia excremẽta, habes. 22. Problemat. Sect. 2. & 1. & 2. Prob. Sect. 37.
25 Sudãt cur pedibus & nõ facie, qui timẽt, habes. 26. Prob. Sect. 2.
26 Sudamꝰ ad ignẽ multũ. 23. Prob. Sect. 2.
27 Sudor cur utilior eſt, qui corpore nudo prodit, etiam ſi minor ſit, q̃ qui ueſtito, habes. 30. Problemat. Sectio. 2.
28 Sudamus cur magis in caldariis, nec uniuerſo igne decreſcẽte aſſiduo, ſed p incremẽta aſſidua oblato, hẽs. 32. Prob. Sect. 2.
29 Sudamus cur magis, ſi incedamus etiam lente per accliuia, q̃ ſi celerius moueamur p plana, cũ tamẽ motus acutiores magis calefaciãt, q̃ hebetes, hẽs. 83. Prob. Sect. 2.
30 Sudor licet magis fiat, quo plus ueſtis ſudans adhibet, ſi tamẽ plurimã ueſtẽ admiſerit, cur nõ ſudat, hẽs. 39. Prob. Sect. 2
31 Sudamꝰ cur magis in caldariis, cũ tẽpus frigidum ſit, habes. 39. Prob. Sect. 2.
32 Sudori cur magis obnoxii ſumus æſtate q̃ hyeme, licet æſtate corpora ſint ſicciora. 4. & 42. Problemat. Sect. 2.
33 Sudores, cur qui corporibus bene ualentibus ꝓueniũt, deteriores ſunt iis, quos labore citamus. 41. Prob. Sect. 2. ✳.
SVFFRAGINES. Quæ pone genua ſunt.
1 Suffragines flectuntur contra q̃ coxæ. 2. de Hiſtoria. capit. 1. C.
2 Suffragines flectunt quadrupedes uiuiparæ in cauũ. de Cõmu. animal. greſſ. c. 1. B.
SVILLVS. A. VM. a Sue. Quære Sus.
SVLPHVR.
1 Sulphuris odore intereunt inſectorũ genera quædam. 4. de Hiſt. c. 8. F.
2 Sulphuris puluiſculo inſperſo, cauernas ſuas relinquũt formicæ, alioqꝫ ſe cõſerũt. 4. de Hiſt. cap. 8. F. ✳.
SVMEN.
Sumen ſeu abdomen eſt pars illa, q̃ recte deorſum uerſus ſubiungitur umbilico. 1. de Hiſt. cap. 13. A.
SVPERA. Inſectum quoddam.
Supera qualis ſit, & unde oriatur, habes. 5. de Hiſt. cap. 19. C.
SVPERCILIVM.
1 Supercilia ſub fronte diſtincta ſunt bipartito. 1. de Hiſt. cap. 9. C.
2 Supercilia ſi in rectum porrigũtur, mollẽ animũ ſubeſſe ſignificant, ſi iuxta naſum inflexa, auſterum notant & acerbũ, ſi uero iuxta tempora inflectãtur, deriſorem diſſimulatorẽqꝫ ſignificãt, ſed ſi in totum demiſſa ſint, inuidiæ notam habent. 1. de Hiſtoria. capit. 9. A.
3 Superciliorum pili congeniti ſunt. 3. de Hiſtoria. capit. 11. B.
4 Superciliorum pili quando defluunt, ſalicium dicitur. 3. de Hiſt. cap. 11. B.
5 Supercilia adeo hirſuta redduntur aliquibus ꝓpter ſenectutẽ, ut tondẽda ſint, qđ ꝓpterea euenit, q̄a ſupcilia appoſita ſunt cohæſioni oſſiũ, quæ ſeneſcẽte ætate, laxãtur, & ideo plus humoris trãſmitti patiuntur. 3. de Hiſt. c. 11. C. & 2. de Part. c. 15. A.
6 Supcilia data ſunt adiumẽti gratia, ut delabẽtes humores arceant, uelut imbricamentũ ſeu grunda humoribꝰ, qui capite manant, paratũ. 2. de Partibus. c. 15. A.
7 Supercilium dextrum magis attollitur q̃ ſiniſtrum, & magis arcuatum eſt. 3. de Partibus. capit. 9. B. ✳.
SVPERFLVITAS. Quære Excrementum. ✳.
SVPERIVS.
Superius & inferius non differunt in quibuſdam. 2. de Generatione. cap. 4. R. ✳.
SVPERFOETARE.
1 Superfœtant lepores. 5. de Hiſt. c. 9. A.
2 Superfœtant quæ animalia, & quæ nõ, & cur id fiat, & cur quæ ſupfœtant, aliquãdo nutriãt, aliquãdo nõ, & cur ex iis alia libidinoſa ſint, alia non, oſtenditur. 4. de Gen. c. 5. p totũ. Quære Mulier. 25.
SVPPVRATIO. Morbus Quære Equus. 61.
SVRA.
1 Sura eſt poſterior pars tibiæ. 1. de Hiſtoria. capit. 15. B.
2 Suræ parte poſteriore non niſi carne cõplentur, 2. de Hiſtoria. capit. 1. F.
3 Suræ uni homini ſunt carnulentæ. 4. de Partibus. capit. 10. S.
SVRDVS.
1 Surdi natura muti etiam ſunt, & ideo uocem emittere poſſunt, loqui tamen non poſſunt. 4. de Hiſtoria. capit. 9. D.
2 Surdi cur e naribus magna ex parte loqui conſueuerunt, habes. 2. & 4. Problemate. Sectio. 11. & 14. Proble. Sect. 33. ✳. Quære Cæcus.
SVRIA. Herba.
Suriam ſerere iuxta apum aluearia expedit. 9. de Hiſtoria. capit. 40. O.
SVS.
1 Sues feri reperiuntur ſicut & placidi. 1. de Hiſtoria. capit. 1. H.
2 Sues ſylueſtres animoſæ ſunt, peruicaces & brutæ omnino. 1. de Hiſtoria. c. 1. I.
3 Suillæ aluo ſimilis eſt hominis aluꝰ, quippe quæ & ampla ſit, & ꝙ uſqꝫ in ſedem porrigitur, ut breue corpulentumqꝫ trãſmittat. 1. de Hiſtoria. cap. 16. D.
4 Suibus totum corpus hirſutum eſt tam prona parte q̃ ſupina. 2. de Hiſtor. c. 1. D.
5 Sues ſolipedes gignuntur in Pœonia & in Illyrico. 2. de Hiſtoria. c. 1. F.
6 Sues ambiguæ ſunt inter ſolipedes & biſulcos. 2. de Hiſtoria. capit. 1. F.
7 Sues mammas habent in uentre. 2. de Hiſtoria. capit. 1. F.
8 Sus fœmina genitale habet ea parte, qua pecoris ubera habentur, & cum per libidinẽ turget, & prurit ad coitũ, ſurſum tãtiſper hoc retrahit, uertitqꝫ foras, ut mari coitus ſit facilior. 2. de Hiſt. capit. 1. I.
9 Sus nullum omnino dentem amittit. 2. de Hiſtoria. capit. 1. N.
10 Suis oſſa exiguam medullam continent. 3. de Hiſtoria. capit. 20. A.
11 Sus fœmina dentibus exertis caret. 4. de Hiſtoria. capit. 11. C.
12 Sues tã mares q̃ fœminæ coire incipiunt mẽſe ſuæ ætatis octauo. 5. de Hiſt. c. 14. C.
13 Sus anteq̃ ſit anniculus prolem generat uitioſam. 5. de Hiſtoria. cap. 14. C.
14 Sus tunc præcipue concipit, cum præ libidine geſtiente auriculas demittit, aliter ſemen a uulua reſpuitur, relapſumqꝫ euaneſcit. 5. de Hiſtoria. cap. 14. F.
15 Sues pediculos quoſdam grandes & duros habent. 5. de Hiſtoria. cap. 31. B.
16 Sues maxime ferociunt tempore coitus, & armant ſe durantes cutem attritu arborum, & luto obducto atqꝫ reſiccato. Et q̃uis imbecilles ex coitu reddant̃, pugnãt tamẽ adeo acri certamine, ut ſæpe uterqꝫ aduerſarius mortem oppetat. 6. de Hiſtoria. capit. 18. A.
17 Sues cum libidine incitantur, ſubare dicuntur, ſicut equæ equire. Emittunt autem tunc uirus, quod apriam dicunt. 6. de Hiſtoria. capit. 18. C.
18 Sues fœminæ cum ſubant, etiam homines aggrediuntur. 6. de Hiſt. cap. 18. D.
19 Sues cicures ferunt uterum menſes quattuor, numerus partus ad uicenos, ſi tamẽ multos pepererint, educare non poſſunt. Nõ implent̃ uno coitu, quia ſæpe una cũ apria ſemẽ emittũt. Fœtus læſus in utero metachœrũ dicit̃, id eſt poſthumus ſiue aporcellũ. Primã mammã dat primo porco, quẽ pepererit. Coitus admittendus eſt, cũ auida maxime illius eſt. Fœtæ ſui prodeſt ordeũ, ſed elixũ. 6. de Hiſt. cap. 18. F.
20 Sues extingui breui, ſi oculum amittant, nonnulli exiſtimant. 6. de Hiſt. cap. 18. F.
21 Suibus plurimis uita eſt ad annos quindecim, aliquibus etiam ad uicenos. 6. de Hiſtoria. capit. 18. F.
22 Sues aliæ ſtatim ſunt prolis fœcundæ & laudabilis, aliæ increſcentes melius generant. 9. de Hiſtoria. capit. 18. F.
23 Sues hyemis principio coeũt, uere pariũt, petẽtes maxime inuia & prærupta & opaca. Mas cũ fœmina cõuerſari ſolet maxima ex parte triginta dies. Numerus partus & tẽpus ferendi idem eſt, ac in urbanis ſuibus, uox etiã ſimilis, fœmina uocalior eſt, mas raro uocẽ emittit. Maiores caſtrati, & ferociores euadunt, quod Homeri etiã authoritate probat̃. Caſtrãtur, ꝙ recẽtibus adhuc morbꝰ pruriens incũbit i teſtes, quo atterẽtes eã partẽ ad arbores, teſtes extinguũt. 6. de Hiſt. c. 28. p totum.
24 Sus minime ueſcitur herbis, ſed radicibus, habet enim aptiſſimum rictum ad id negocii, & facilime ad quemuis cibum aſſueſcit, & celerrime pingueſcit, quippe qui ſexaginta diebus pingueſcit, macerantur fame cum pingueſcere debent. 8. de Hiſtoria. capit. 6. A.
25 Sues quibus maxime pingueſcãt, & quomodo ſaginentur a Thracibus, habes. 8. de Hiſtoria. capit. 6. A.
26 Sues tribus morbi generibus laborant, ſcilicet raucedine dolore capitis, & uẽtris profluuio. Raucedine tentãtur eo anno, quo montes abunde tulerint, & quibus remediis iis morbis ſuccurratur, habes. 8. de Hiſtoria. capit. 21. per totum.
27 Sues quibus cibis pingueſcant, habes. 8. de Hiſtoria. capit. 21. B.

28 *Suem nec ferum nec manſuetum India habet, teſte Cteſia, quanq̃ non admodum fide digno.8.de Hiſtor.cap.28.A.*

29 *Sues non ſentiunt morſus aliorũ uenenatorum præterq̃ Scorpionum in Scythia. 8.de Hiſtoria.capit.28.A.*

30 *Sues Athi montis uel fœminas non audent ſpectare ſues ſitꝰ inferioris.8.de Hiſtoria.capit.28.A.*

31 *Sues quomodo caſtrentur, habes.9.de Hiſtoria.capit.50.*

32 *Sus ſimplicem habet uentrem.1.de Partibus.capit.14.C.*

33 *Sues urbani & ſylueſtres.1.de Part.c.3.C.*

34 *Sus quale habeat os, & quare, habes. 3.de Partibus.cap.1.D.*

35 *Sus radices appetit. 3.de Part.capit.1.D.*

36 *Sus dentes exertos habet auxilio & robori.3.de Part.capit.1.B.*

37 *Sues fœminæ carent dente exerto, & ideo mordent.3.de Part.capit.1.B.*

38 *Suum corda inarticulatiora ſunt, & ideo hebetes ſunt.3.de Part.cap.4.G.*

39 *Sus ubi, & quot mammas habeat, & quare, habes.4.de Part.capit.1.G.*

40 *Sus abundat alimento ad filiorum enutritionem.4.de Generatione.cap.6.B.*

41 *Sus ſola inter biſulca multipara eſt.4.de Generatione.capit.4.T.&.cap.6.A.*

42 *Sues ſolida ungula ſunt quibuſdam in locis.4.de Generatione.cap.6.A.*

43 *Sus cur pilos habet craſſiores, oſtendit. 5.de Generatione.cap.3.B.*

44 *Sus cur hybernum pilum mutant, habes. 33.Problemat.Sectio.10.✳.*

SVS.

Sus piſcis marinus omnes limaces edit. 9.de Hiſtoria.capit.37.B.

SVTVRA. Qua caluæ oſſa cõmittunt.

Sutura appellatur pars caluæ ſerrata.3. de Hiſtoria. capit.7.A. Quære Calua. 2.4.5.6.7.8.

T

TABANVS. Inſectum.

1 Tabanus aculeũ in aluo gerit.1.de Hiſtoria. capit.5.C.

2 Tabanus lingua ad acta tergora beſtiarũ lacerat. 4.de Hiſtoria.cap.4.C.&.2.de Part.capit.17.D.

3 Tabani aqua intercute oculorum cæci moriuntur.5.de Hiſtoria.capit.2.A.

4 Tabani ſanguine ueſcuntur.8.de Hiſtoria.capit.11.A.

TABES. Morbus qui græcis phthiſis.

Tabe cur qui cõſumunt, iis ſemen ꝓfluit in ſomnis, oſtenditur.31.Proble.*Sect*.5.

TACTVS.

1 Tactus oĩbus ineſt aĩalibus.1.de Hiſt. c.3.A.&.4.de Hiſt.c.8.A.E.

2 Tactus in parte ſimilari cõſiſtit ut in carne aut in aliqua generis eiuſdẽ, deniq; in parte ſanguinea, aut in ea parte, quæ proportione ſanguini reſpondet. 1.de Hiſtoria.capit.4.A.

3 Tactus eſt exquiſitiſſimus homini inter cũcta aĩalia, deinde guſtus, in cæteris uero ſuperat a multis animalibus.1.de Hiſt. c.5.D.&.2.de Part.c.16.D.

4 Tactus primꝰ ſenſus eſt in oĩbus animalibus.2.de Partibus.cap.8.A.

5 Tactus ſenſus multiplices differẽtias ſentit, ideo licet ſimilaribus partibus cõſtet, nõ tamẽ ſimplicibus.2.de Part.c.1.D.

6 Tactus manifeſte ex corde dependet. 2. de Partibus.cap.10.B.

7 Tactus nõ habet aperte geminũ ſenſoriũ, licet omnes alii ſenſus habeant illud geminum ſenſorium.2.de Part.cap.10.D.

8 Tactus primum ſenſorium non eſt caro, nec pars eius aliqua, ſed aliquid intimũ. 2.de Partibus.cap.10.D.

9 Tactus ſenſorium quale ſit, habes.2. de Generatione.capit.4.AA.

10 Tactus tãtũ & guſtus ratione cur incõtinẽtes uocamꝰ, oñdit.2.Prob.*Sect*.28.✳.

Tangere. Tangibile.

TALPA.

1 Talpa domicilium ſibi parat.1.de Hiſtoria.capit.1.G.

2 Talpa mõ quodã oculos habet, cũ tamẽ omnino illos hĩe neget, quippe cũ oĩo nõ uideat, nec pſpicuos habeat oculos, uerũ ſi quis prætẽtam mẽbranam detrahit, locus oculorum apparet, & pars nigra eorundem, & deſcriptio eadem. 1.de Hiſt. capit.9.A.&.4.de Hiſtoria.cap.18.A.

3 Talpæ multæ habentur in agro Orchomenio Bœotiæ, in Lebadio uero illi uicino nullæ, & ſi afferantur, infodere nolunt.8.de Hiſtoria.capit.28.A.✳.

TALVS. Os in ſuffraginibus poſteriorum tibiarum quorũdã animaliũ.

1 Talum nullum ſolipedum habet præter indicum aſinum. 2.de Hiſtoria.cap.1.G.

2 Talum habent multa ex biſulcis.2.de Hiſtoria.capit.1.G.

3 Talũ non habet homo.2.de Hiſt.c.1.G.

4 Talo dimidiato os habet ſimile lynx.2. de Hiſtoria.capit.1.G.

5 Talum tortuoſum in anfractum habet leo.2.de Hiſtoria.capit.1.G.

6 Tali ſitꝰ in animali eum habẽte talis eſt, ut ſit cruribus poſterioribus, & illius ꝓna pars foras ſpectet, ſupina uero introrſum. Quæ uero ueneres uocantur, in talo intus aduerſæ ſibi poſitæ ſunt, qui canes dicuntur, foris ſunt, quæ antennæ uocantur, ſupra habẽtur.2.de Hiſt.c.1.G.

7 Talus quorum animalium cruribus inſit, quibus deſit, & quã præſtet utilitatem, habes.4. de Part.capit.10.O.

8 Talus opplumbatꝰ.3.Problemat.*Sect*.16.

TAPYNVS. Auis.

Tapynus auis occiditur a cornice. 9. de Hiſtoria.capit.1.D.

TARDA. Auis.

Tarda tricenis diebus incubat.6.de Hiſtoria.capit.6.A.&.cap.33.A.

TAVRVS.

1 Tauri ſanguis craſſiſſimus & nigerrimꝰ eſt.4.de Hiſtoria.capit.19.A.

2 Taurorũ cornua robuſtiora ſunt q̃ uaccarum.4.de Hiſtoria.cap.11.C.

3 Tauri efferantur tempore coitus.6.de Hiſtoria.capit.18.A.

4 Tauri Epiri & prouinciæ ſæpius trimeſtri temporis ſpacio non apparent. 6.de Hiſtoria.capit.18.D.

5 Taurus tempore coitus tantũ cum uaccis paſcitur, cæteroſq; oppugnat mares, cæteris temporibus mares inter ſe cõuerſantur, quod abarmentari dicitur, græce ἀτιμαγελεῖν.6.de Hiſtoria.cap.18.D.

6 Taurus uno initu implet, agitq; uehemẽter, ita ut fœmina uix tolerans, ſuccumbat. Si forte conceptio pererrauerit, uigeſimo poſt die marem fœmina recipit.6. de Hiſtoria.capit.21.A.

7 Taurꝰ minime ſalax eſt inter mares, coit, qui uicerit, cumq; is uenere iam debilitatus languerit, uictus aggreditur languentem, & plerumq; ſuperat. 6.de Hiſtoria. capit.21.A.

8 Taurus quandiu uiuit, inire ſolet. 6.de Hiſtoria.capit.21.A.

9 Taurus coit peracto ætatis anno primo. 6.de Hiſtoria.capit.21.A.

10 Taurus ſenior non ſuperuenit fœminam eandem ſæpius eodem die, niſi ex interuallo, at iuniores ſæpius eandem cogunt, & pluries petunt, ac ſuperueniunt uigore ſuæ ætatis.6.de Hiſtor.cap.21.A.

11 Tauro aduerſarius eſt coruus, quippe qui aduolans feriat, & eius oculos laceret.9. de Hiſtoria.capit.21.E.

12 Tauri animoſi & iracundi & furibundi ſunt, quia ſanguis eorum fibris multis abundat, & craſſus & firmus eſt. Vnde celerrime omnium ſanguis tauri coit.2.de Partibus.capit.4.B.

13 Taurorum cornua differunt a cornibus uaccarum.3.de Partibus.capit.1.C.

14 Taurorum de cornibus Momi Aeſopi ſententia ponitur.3.de Partibus. c.2.C. Quære Cornu.21.

15 Taurus quidam exectus uaccam impleuit.3. de Generatione. capit.1.D.&.1.de Generatione.capit.4.B.

16 Tauri neruoſi ſunt, & eorum cor ita conſtat, quod oſſe eo, quod in corde eorum nonnullis gignitur, oſtenditur. Oſſa enim naturam neruorum deſiderant. 5.de Generatione.capit.7.D.

17 Tauri uocem contentam & acutam magis reddunt, q̃ urtuli, aut uaccæ.5.de Gener.c.7.D. Quære Bos. Cornu. Vacca.✳

TAVRVS SCARABAEVS. Inſectũ. Quære Scarabæus.4.

TEDA.

Teda quomodo calida ſit, & quomodo poteſt frigida effici, hẽs.2.de Part.c.2.G.

TEMO. Nauis. Quære Nauigium.2.

TEMPORA. Capitis.

1 Tempora appellamus partem poſitam inter utrumq; oculum & aurem & uerticẽ. 1.de Hiſtoria.capit.11.B.

2 Temporibus primo caneſcunt homines. 3.de Hiſtoria.cap.11.B.

3 Tempora non calueſcunt. 3.de Generatione.capit.3.A.

TEMPVS.

Temporum mutationes morbos generant aliquando, aliquãdo tollunt, aliquãdo indicant, aliquando intẽdunt, quia aut contrariæ ſunt morbis, & ſic illos tollere poſſunt, aut quia ſimiles, & ſic intendũt, & interimunt. Vnde cum tempora euariant, ratio ualetudinis tunc præcipue habenda eſt. 3. Problemate. *Sectio*.1.✳. Motus.

TENDO. Neruus.

Tendo quæ pars nerui appelletur. Quære Neruus.3.

TEREDO. Inſectum.

Teredo non diſſimilis bombyci eſt, ſed uaria & latitudine proxima apibus. Cupedioſa eſt, & ad culinam & piſces & huiuſmodi delitias aduolat. Fœtum ſub terra ædit.9.de Hiſtoria.capit.43.A.

TERGVM.

1 Tergum animalium carnoſum eſt, ut cor & reliqua partis ſuperioris uiſcera protegat. 3. de Partibus. cap. 9. C.

2 Tergum cur magis ſudat, q̃ pars prior, habes. 14. Problemat. Sect. 2.

TERGVS. Quære Aſilus. 3. Tabanꝰ. 2.

TERRA. TERRESTRIA.

1 Terreſtrium & aquatilium differentia unde ſumatur, habes. 8. de Hiſtoria. c. 1. C. Quære Animal.

2 Terra gelidam & grauem naturã habet. 1. de Partibus. capit. 1. G.

3 Terra humida cogitur frigore. 2. de Partibus capit. 4. B.

4 Terræ qualitas quæ ſit, habes. 2. de Partibus capit. 3. A.

5 Terram quaſi fœminam & matrem ſtatuit in uniuerſo, ſicut cælum & ſolem patrem & genitorem. 1. de Gener. cap. 3. A.

6 Terra quæ conſtãt, ſi refrigeſcãt, dura efficiuntur. 2. de Generatione. c. 4. AA.

7 Terra & humor generant animalia & plãtas. 3. de Generatione. cap. 11. D.

8 Terra putret. 5. de Generatione. ca. 4. A. & 20. Problemat. Sect. 25.

9 Terra non eſt infinita, aut illius grauitas. de Commu. animal. motu. capit. 1. G.

10 Terra quieſcit perpetuo. de Cõmuni. animalium. motu. capit. 1. E. ✳.

TERRIGENA.

Terrigenarum generatio quomodo intelligẽda ſit, habes. 3. de Generatione. c. 11. F.

TESTATA. Aquatilia teſta intecta.

1 Teſtata nõ hẽnt oculos. 1. de Hiſt. c. 9. A.

2 Teſtata aĩalia carnẽ habẽt, ut cruſtata, quippe quæ intus eã cõtineant, foris teſta claudantur. 4. de Hiſtor. cap. 3. A.

3 Teſtata inter ſe diſcrepãt multis differentiis, tum teſtæ, tum carnis interioris ratione. 4. de Hiſtor. cap. 4. A.

4 Teſtata quædã ſunt biualuia, quæ ſilicet duplici teſta teguntur, quædam uniualuia, quæ ſcilicet unica tantum teſta teguntur. 4. de Hiſtoria. cap. 4. A.

5 Teſtata quædã tota teſta integunt, & nulla ex parte carnẽ oſtendunt, ut tubera, & calli. 4. de Hiſtoria. cap. 4. B.

6 Teſta, qua operiunt teſtata animalia, aliis eſt læuis, aliis ſcabra, aliis tenuis, aliis craſſa, aliis pectinatim diuiſa, aliis alia differẽtia, intus tamen oĩbus eſt læuis. 4. de Hiſtoria. capit. 4. B.

7 Teſtatorũ alia ſe mouent, alia penitus immobilia ſunt, alia uolare dicunt a quibuſdam, ut pectines. 4. de Hiſtoria. cap. 4. B.

8 Teſtatis biualuibus & uniualuibus ſic caro teſtæ adhæret, ut niſi p uim auelli nequeat. 4. de Hiſtoria. capit. 4. B.

9 Teſtatorum interiora quomodo inter ſe cõueniant, aut differant, & quæ ſint eorũ interiorum partes, quis ordo, quæ figura, oſtẽditur. 4. de Hiſtoria. cap. 4. p totum.

10 Teſtata guſtũ & olfactũ habere, cõſtat argumento eſcarũ. 4. de Hiſtoria. cap. 8. G.

11 In Teſtatis licet ſit, quod pariat, & generet, non tamen eſt, quod maris fungatur officio. 4. de Hiſtoria. capit. 11. C.

12 Teſtata expertia coitus ſunt omnino. 5. de Hiſtoria. capit. 15. A.

13 Teſtata ex limo fere & materia putreſcẽte oriuntur. 5. de Hiſtoria. cap. 15. A.

14 Teſtatorum partus quomodo & quando fiant, oſtenditur. 5. de Hiſt. cap. 15. A.

15 Teſtata omnia uere & autumno uident habere ſua oua. 5. de Hiſtoria. cap. 12. A.

16 Teſtata omnia celeri incremento augentur. 5. de Hiſtoria. capit. 15. D.

17 Teſtata omnia ex limo ſponte proueniunt, ſecundum limi differentiam. 5. de Hiſtoria. cap. 15. D.

18 Teſtata reſpectu gradientiũ animalium ſimilia plãtis ſunt. 8. de Hiſt. cap. 1. B.

19 Teſtata immobilia humore dulci, qui intra mare continetur, aluntur. 8. de Hiſtoria. capit. 2. D.

20 Teſtata mobilia, quæ carne ueſcuntur, ex piſciculis aluntur. 8. de Hiſtor. c. 2. D.

21 Teſtata immobilia habent parte ſuperiore meatum, quo excrementa reddant. 8. de Hiſtoria. capit. 2. D.

22 Teſtata quædam ſunt biualuia, quædam uniualuia, quibus frigora nocẽt, & imbres. 8. de Hiſtoria. cap. 2. B.

23 Teſtata gaudent anno pluuio, præterq̃ purpuræ. 8. de Hiſtoria. cap. 20. A.

24 Teſtata non ſunt in Põto Euxino, niſi locis quibuſdam pauca. 8. de Hiſt. c. 28. A.

25 Teſtata tunc optima eſui ſunt, cum grauida ſunt, & quanq̃ grauida dicamus, nullũ eorum partum aut coitum uidemus. 8. de Hiſtoria. capit. 30. A.

26 Teſtata partem habent, quæ linguæ proportionatur. 4. de Partibus. cap. 5. A.

27 Teſtata omnia frigoris tẽpore laborant. 4. de Partibus. capit. 5. F.

28 Teſtatorum partes & uiſcera explicant. 4. de Partibus. capit. 5. A. uſq; ad. N.

29 Teſtatorum corpus non multiplex eſt, quia eorum natura ſtabilis eſt, ſed natura conſulens eorum uitæ cutis duritiam addidit. 4. de Partibus, capit. 7. A.

30 Teſtata partim ſunt ſimilia mollibus, partim cruſtatis, & in quo ſimiles ſint, habes. 4. de Part. capit. 9. A.

31 Teſtatorum alia ſunt uniualuia, alia biualuia, alia turbinata. Turbinatorũ alia in anfractũ intorta, alia in globum circũacta, alia reſeratilia. 4. de Part. cap. 7. A.

32 Teſtatorũ nullũ eſt, qđ capite careat, cæteræ uero ptes noĩe carẽt. 4. de Part. c. 7. A.

33 Teſtata omnia habent caput infra plantarum modo. Cuius rei cauſa eſt, quia cibũ de imo capiunt. 4. de Partibus. c. 7. A.

34 Teſtata an coeant, incertum eſt. 1. de Generatione. cap. 14. A.

35 Teſtata unde generentur, habes. 1. de Generatione. c. 20. O.

36 Teſtata ambigua ſunt inter animalia & plãtas, nam ſexu maris & fœminæ carent, & nullũ animal gignunt, ſed cõſiſtunt, & gñant ex humida & terrena cõcoctione. 1. de Gen. c. 20. L. & 3. de Gen. ca. 11. G.

37 Teſtata nullã ſexus maſculini aut fœminini differẽtiã habẽt. 1. de Gen. c. 1. C.

38 Teſtata frigida ſunt & exanguia, & ideo in ſtagnis marinis & iuxta oſtia fluuiorum naſcuntur. 3. de Gener. c. 11. B.

39 Teſtata quomodo increſcant, habes. 3. de Generatione. cap. 11. H.

40 Teſtata eſui præſtantiora ſunt, cum ouũ, quod appellant, habent. 3. de Gen. c. 11. G.

41 Teſtata animalibus comparata, plãtæ uidentur, plantis uero comparata, animalia uidentur. 3. de Generatione. cap. 11. A.

42 Teſtata aut nulla aut pauca in terra gignuntur, ut limacũ genus, in quo differũt a plãtis, quæ paucæ in mari, multæ in terra gignuntur. 3. de Gener. c. 11. A.

43 Teſtata quomõ gignantur, & oriãtur, & augeant, habes. 3. de Gen. c. 11. per totum.

44 Teſtatorum motus qualis ſit, habes. de Communi. animal. greſſ. c. 7. B. ✳.

TESTES. Teſticuli.

1 Teſtes gemini ſubiacẽt membro genitali cute obducti, quã ſcortum nominamus. Teſtes uero ipſi non ſunt eiuſdem naturæ cuius caro, nec multum a carne diſſident. 1. de Hiſtoria. cap. 13. A.

2 Teſtes maribus dependent ex neruoſo & chartilaginoſo foramine genitalis. 1. de Hiſtoria. capit. 19. A.

3 Teſtes alia aĩalia habẽt pẽdẽtes, alia recõditos, quæ uero habẽt illos recõditos, celerius pficiũt coitũ. 2. de Hiſt. c. 1. L.

4 Teſtes aliis foris depẽdet, aliis intus recõditi, aut renibus adhærent, aut aluo crediti ſunt. 3. de Hiſtor. cap. 1. A.

5 Teſtes nulli piſcium ſunt, nec cæteris quibus branchiæ, nec ulli ſerpentum, nec ulli quod pedibus careat, niſi intra ſe animal formare poſſit. 3. de Hiſtor. c. 1. A. & 5. de Hiſtor. capit. 5. A. & 4. de Part. cap. 13. E.

6 Teſtes dati ſunt omnibus auibus, non tamen qui dependeãt, ſed qui intus adhæreant lumbis. 3. de Hiſtor. c. 1. A.

7 Teſtes, quibus intus ſunt, iis ad aluum nectuntur. 3. de Hiſtoria. cap. 1. A.

8 Teſtes qbus ſunt, & quæ aĩalia intus contineãt, quæ extra, quibus depẽdeãt, & quibus aluo cõiũcti ſint, quæ eorũ figura, qđ officiũ, quibus meatibus, & uenis cõſtẽt, quo differãt in animalibꝰ, & quibus partibus annexi ſint, oſtẽdit. 3. de Hiſt. c. 1. A. B. C. D. E. & 1. de Gener. c. 12. A.

9 Teſtes auiũ grãdiores effici tpe coitꝰ, certũ eſt, ſed ſalaciorũ cõſpectiores ſunt, tẽperatiorũ minus cõſpicui. 6. de Hiſt. c. 9. A.

10 Teſtes quæ habẽt, & quæ nõ, & quo loco illos cõtineãt, habes. 1. de Gen. c. 3. A.

11 Teſtes nõ neceſſarii ſunt ad gñationem, alioqui oĩbus gñantibus ineſſent, qđ non fit, ut piſcibus, quare tamẽ dati animalibꝰ ſint, oſtenditur. 1. de Gener. c. 4. per totũ.

12 Teſtes hẽnt in anteriori parte oĩa aĩalia, quæ aĩal generant præter Herinaceũ, qui lũbis adhærẽtes cõtinet. 1. de Gen. c. 5. A.

13 Teſtes quidã dixerunt trahere ſemen per uim ſpiritus modo cucurbitarum medicinalium. 2. de Generatione. c. 4. A.

14 Teſte altero præligato, marem gigni aut fœminã aliqui dixerũt. 4. de Gen. c. 1. E.

15 Teſtes id officiũ præſtãt intẽdẽdis meatibus ſeminalibus, quod læuæ, quas textrices annectunt diſtento ſtamini. 5. de Generatione. capit. 7. C.

16 Teſtes contrahuntur timentibus. 11. Problemate. Sectio. 27.

TESTVDO. Pro terreſtri & marina & lutaria.

1 Teſtudo exiguum admodum lienem habet. 2. de Hiſtoria. cap. 15. B.

2 Teſtudo marina inter oẽs piſces ſola renes habet magnos pportione corporis, qſi ex multis conſtitutos. 2. de Hiſt. c. 16. A.

3 Teſtudo ſola inter ouipara ueſicã habet. 3. de Hiſtoria. cap. 15. A.

4 Teſtudines ſibilum abruptũ ædũt & exiguũ. 4. de Hiſtoria. ca. 9. C.

5 Teſtudo ueſicã habet, & in genere pariẽtium oua continetur. 5. de Hiſt. cap. 5. B.

6 Teſtudo oua ædit durioris teſtæ & bicolora, quale eſt ouum auium, quæ defoſſa terra, & cooperta ac pauita & compla

nata incubat crebrius repetens,fœtuſq; ſe
quente anno excludit.5.de Hiſt. c.33.A.
7 Teſtudo lutaria oua ædit in ſcrobe ef-
foſſa in terra dolii amplitudine,quæ oua
deſerit obruta terra,dieq; triceſimo repe-
tit,refoſſaq; aperit,fœtumq; continuo du-
cit in aquam.5.de Hiſtoria.cap.33.A.
8 Teſtudines marinæ in terra pariunt, &
noctibus incubant. Ouorum autem nu-
merus maximus eſt,nam ad centena pa-
riunt oua.5.de Hiſtor.c.33.A.
9 Teſtudines marinæ conchulas petunt,ha
bēt eñ os robuſtiſſimū,quicquid nāq; in
os ceperint,ſiue lapidē, ſiue quoduis aliđ
cōfringunt,& deuorant.8.de Hiſt.c.2.D.
10 Teſtudines marinæ intereūt,quoties in-
natantes ſole ſiccantur,deferri eñ in gur-
gitē nequeūt.8.de Hiſt.c.2.D.
11 Teſtudines lutariæ uiuere extra aquā nō
poſſunt,pariunt tamen,& educant in ſic-
co.8.de Hiſt.c.2.A.
12 Teſtudo cum uiperam ederit,mox cunilā
herbam edit,quod cū ſæpius factum ani-
maduertiſſet quidā,herba euulſa,teſtudo
interiit.9.de Hiſtor.cap.6.B.
13 Teſtudo ſola inter corticata habet ueſicā,
quia pulmonem ſanguineū habet, & cū
humor difflari non poſſit propter duriſſi
mam teſtam,qua integūtur,ueſicā habet,
quæ ſuperfluitatem humoris excipiat.3.
de Partibus.cap.4.A.
14 Teſtudines marinæ pulmonem habent
carnoſum & ſanguineū,& ſimilē bubulo-
rum, terreſtres uero proportione maio-
rem.3.de Part.cap.8.A.
15 Teſtudo inter corticata renes habet,quia
& ueſicam habet.8.de Part.cap.8.A.
16 Teſtudo lutaria ueſica & renibus caret,
quia propter tegminis molliciem difflaẗ
humor.3.de Part.cap.9.A.
17 Teſtudines pulmonem habēt fungoſum.
3.de Part.cap.6.A
18 Teſtudo uitiatum habet iecur. 3.de Par-
tibus.capit.12.A.
19 Teſtudinis humor tranſit in corticem te-
gētē,ueſicā tamē habet.4.de Part.c.1.A.
20 Teſtudini meatus excrementi ſicci intus
eſt.1.de Generatione.cap.13.A.
21 Teſtudines ouum pariunt perfectum.2.
de Gener.cap.1.C.
22 Teſtudines quomō habeant crura, & illa
flectāt,habes.de Commu.animal.greſſu.
capit.5.C.Quære Mus.4.✳.
TETTIGOMETRA. Cicadarū maẗ.
Tettigometra,id eſt mater cicadæ qđ ſit,
hēs.5.de Hiſt.c.30.B.Quære Cicada.19.

TETRIX.Auis.
1 Tetrix condenſo frutice prolem munit.
6.de Hiſtoria.cap.1.B.
2 Tetrix nidum ſuum auræ patere cupit.
6.de Hiſtoria capit.1.B.
3 Tetrix ab Athenienſibus urages dicitur.
6.de Hiſtoria.capit.1.B.
THASVS.Quære Gammarus.6.
THAPSIA.Herba,quæ ferula ſeu ferula
go a latinis dicitur.
1 Thapſiæ ſuccus uentrem inferiorē & ſu-
periorē mouet,& ſoluit.42.Prob.Sect.1.
2 Thapſia & cyathus licet contraria ſint,
cum thapſia calida ſit & urens, cyathus
frigidus,uibices tamen pariter diſcutiunt
9.Problemat.Sect.9.
THEBAE. Aegypti urbs. Quære Cor-
niger.2.✳.
THEMISCYRA. Oppidum Ponti.
Quære Apes.24.Hedera.
THEMISTOCLEVM. Quære Spina
Piſcis.
THERMODON. Fluuius Ponti in
chalybibus. Quære Apes.24.Piſcis.73.
Hedera.
THYMVS.Frutex notiſſimus.
1 ex Thymo conficiunt ceram apes. 9.de
Hiſtoria capit.40.M.
2 Thymum terra Attica fert acerrimum,
cum cæteros fructus dulciſſimos ferat.
2.Problemat.Sect.20.
THORAX.
1 Thorax eſt ea pars hominis, quæ a collo
ad pudenda uſq; trunca protenditur.
1.de Hiſtoria. capit. 7.A. &. 4.de Parti-
bus.capit.10.O.
2 Thorax parte priore & poſteriore cōſtat.
1.de Hiſt.c.12.A.Quære Pectus.✳.
THOS. Lupus ceruarius. Quære Lu-
pus ceruarius.
THRASSA.Piſcis.
Thraſſæ uariæ ſunt toto genere.5.de Ge
neratione.cap.6.A.
THRAX.A Thracia. THRACIA.Eu-
ropæ regio.
1 Thraces quomō pingues reddant ſues,
habes.8.de Hiſtoria.cap.6.A.
2 Thraces capillo & pilo ſimplici ſunt,quia
humore abundant, & aere humido am-
biuntur.5.de Gener.cap.3.C.
3 Thracum quædam gens ad quattuor tā-
tū numerādi ſeriē termināt,eo ꝙ amplius
meminiſſe modo puerorum nō poſſunt,
nec uſum habent rerū multarū. 3.Prob.
Sectio.14. Quære Accipiter.9.Aſinꝰ.23.
Amphipolis.Cyclops.1.Sus.25.✳.

THRIASIVS.
Thriaſio campo terræ Atticæ auſter de
mari occurrit.19.Prob.Sect.26.
THVNNA.THVNNVS.Piſces.
1 Thūni gregatim degunt.1.de Hiſt.c.1.F.
&.6.de Hiſtoria.cap.2.A.
2 Thunnus læuis eſt.2.de Hiſt.c.13.C.
3 Thūna ſemel parit in anno, ſed quia pri
mam partem ædit mēſe Decembri ante
brumam,alterā uere, putatur bis parere.
5.de Hiſtoria.cap.9.A.
4 Thunnꝰ mas differt a fœmina, quia fœ-
mina pinnulam iunctam ſub uentre ha-
bet,quæ uocatur aphareus, mas illā non
habet.5.de Hiſtor.cap.9.A.
5 Thunnus in Ponto parit, & nuſq̄ alibi.5.
de Hiſtor.cap.10.A.
6 Thunnus inter fuſaneos connumeraẗ.
5.de Hiſtoria.capit.10.A.
7 Thunna circa ſolſtitium parit menſe Iu-
nio.5.de Hiſtor.cap.11.A.
8 Thūna parit quiddam ſimile folliculo,in
quo oua exigua,multaq; conſiſtunt. 5.de
Hiſtoria.capit.11.A.
9 Thūni præ nimia pinguedine dehiſcunt,
nec pluſq̄ biennio uiuere poſſunt. 6.de
Hiſtoria.capit.17.C.
10 Thunni coeunt menſe Februario poſt
Idus. Pariunt Iunio ante nonas,ædūt ſua
oua condita quaſi utriculo.Incrementum
autem fœtus ſumma celeritate ſumit.6.
de Hiſtor.cap.17.C.
11 Thunni carniuori ſunt. 8.de Hiſt.c.2.F.
12 Thunni menſe Decembri incipiunt mu
tare locum.8.de Hiſt.cap.12.B.
13 Thunnus poſt arcturum melior eſt, iam
enim eo tempore ab infeſtantis aſili agita
tione requieſcit,quæ facit,ut æſtate ſit de
terior.8.de Hiſt.c.13.A.
14 Thūni ſubeunt Pōtū Euxinū uere,æſta-
tēq; ibi traducunt.8.de Hiſt.cap.13.B.
15 Thunni dextrorſum terrā contingentes
ſubeūt,ſed remeant cōtra.Quod ꝑpterea
facere dicunẗ,quia clarius uident dextro
q̄ ſiniſtro oculo.8.de Hiſt.capit.13.C.
16 Thunni latēt hyeme præaltis gurgitibus.
Pingueſcūt a latibulo maiorem in modū.
Capi incipiunt ab ortu uergiliarum uſq;
ad occaſum ultimū arcturi,reliquo tpe la
tentes quieſcūt.8.de Hiſt.c.15.A.
17 Thunni caniculæ ex ortu agitātur aſilo,
qui eſt uermiculus quidā ſub pinna.8. de
Hiſtoria.capit.19.C.
18 Thūni ſenes uel ad rem ſalſamētariā inu
tiles ſunt.8.de Hiſtor.capit.3.B.
19 Thūnus maximꝰ captꝰ eſt ſenex,cuiꝰ pō
dus erat ad talenta quindecim, & caudæ
interuallū ad cubitos quinq; & palmum.
8.de Hiſtoria.capit.30.B.
20 Thūnorū ſenectus duritie & magnitudi-
ne ſquāmarū cōſtat.7.de Hiſto.c.30.A.
Quære Aſilus.4.
TIBIA.Cruris.
1 Tibia eſt cruris pars,quæ gemino oſſe
ſubiacet molæ.1.de Hiſt.cap.15.B.
2 Tibiæ pars anterior crea,poſterior uero
ſura dicitur.1.de Hiſtoria.cap.15.B.
3 Tibiarum oſſa quo ſitu,& figura conſtēt,
oſtenditur.3.de Hiſt.cap.7.B.
4 Tibia dū mouetur,quieſcit genu.de Cō-
muni.animal.mot.cap.1.G.
5 Tibiarum ulcera cur difficile ſanātur in
corporibus plenis & impuris, oſtenditur.
18.Problemat.Sect.1.
6 Tibiis cur minus q̄ femoribus fatigamur,
dum mouemur,habes.26.Prob.Sect.5.
TIBIA.Muſicum inſtrumentum.
Tibiā adhibere ſolemus,tā in laborādo q̄
in fruēdo ſolatio.1.Prob.Sect.19.✳.
TIGRIS.Fera.Quære Canis.42.✳.
TILO.Piſcis.
Tilonibus lumbricus innaſcitur ortu ca-
niculæ,quo cogūtur ad ſūma efferri, atq;
æſtu intereunt.8.de Hiſtoria.cap.20.A.
TIMENS. TIMIDVS.A.VM.
1 Timida ſunt aialia,quibus ſanguis aut
nullus,aut exiguus aut dilutior eſt.2.de
Partibus.capit.4.A.
2 Timidi ſunt, quibus cor grandius eſt.3.
de Partibus.capit.4.H.
3 Timētes cur ſileāt,hēs.9.Prob.Sect.27.
4 Timētibus cur pedes ſudant,non aūt fa-
cies,habes.26.&.31.Prob.Sect.2.
5 Timentibus cur aliquādo ſemen excur-
rit,habes.8.Problemat.Sect.4.
6 Timētes cur tremūt uoce & manibꝰ &
labro inferiore,oſtēdiẗ.6.Prob.Sect.27.
7 Timentes cur ſitiunt, & algent, habes.
7.Problemat.Sectio.27.
8 Timētibꝰ cur teſticuli cōtrahunẗ,habes.
11.Proble.Sect.27. Quære *Metuens*.✳.
TINEA.Vermiculus.
Tineæ oriuntur in lanis præcipue pul-
uerulentis,& in tunicis,& in cera uetu-
ſta.5.de Hiſtoria.cap.32.A.
TINVNCVLVS.Accipitris ſpecies.
1 Tinunculorum ouum rubrum eſt modo
minii.6.de Hiſtoria.capit.2.A.
2 Tinunculus raro bibit. 8.de Hiſt.c.3.D.
3 Tinunculus eſt fœcūdiſſimus,ſed ut plu-
rimū quattuor oua parit inter aues adun
cas,& bibit.6.de Hiſtor.capit.1.B.&.3.de

Generatione.c.1.B.
TIPVLA.Inſectum.
1 Tipulæ unde,& ubi, & quomodo gignātur,habes.5.de Hiſtor.cap.19.D.
TYRANNVS.Auis.
2 Tyrannus corpus habet nō maiꝰ locuſta, criſtam rutilam ex pluma elatiuſcula,cætera elegantia, cantu item ſuauis auicula eſt.8.de Hiſtoria.capit..3.A.
TIRTAMVS.Quære Elephātus.26.
TITILLARE.TITILLATIO.
1 Titillatio mouet riſum, quia ad præcordia pertingit ille motus,qui q̃uis leuiter calefaciat, aperit tamen, & mentem mouet præter uoluntatem. Titillatur autē homo ſolus,quia cutis tenuis illi eſt,qua celeriꝰ motus ille præcordia mouet. 3.de Partibus.capit.10.B.
2 Titillare cur nemo ſeipſum poteſt,habes. 9.Problemat.Sect.35.
3 Titillamur cur maxime labris,oſtēditur. 7.Problemat.Sect.35.
TITIVS.
Titius uentus. de Communi. animal. motu.capit.1.D.
TONITRVVM.
Tonitruo magno ſopitur ſilurꝰ, cyprino etiam idem accidit, ſed leuiter. 8.de Hiſtoria.capit.20.A.✳.
TONSILLAE.
Tonſillæ ſunt biſida oris compago.1.de Hiſtoria.capit.11.C.
TORONA.Oppidū Macedoniæ.Quære Echinus.6.Spongia.5.Vacca.2.
TORPEDO.Piſcis.
1 Torpedini fel in iecore ē.2.de Hiſt.c.15.A
2 Torpedo inter chartilaginea connumeratur.5.de Hiſtoria.capit.5.A.
3 Torpedines ſuos fœtus & emittūt extra ſe,& recipiunt intra ſe.6.de Hiſt.c.10.D.
4 Torpedo circa autumnum parit.6.de Hiſtoria.capit.11.A.
5 Torpedinē uel hominibus inſpirare torporem,manifeſtū eſt.9.de Hiſt.c.37.A.
6 Torpedo torpere facit piſces,qui illi adhæſerint,& ſic capit. 9.de Hiſt.cap.37.A.
7 Torpedo qua parte pinnas gerat,habes. 4.de Partibus.cap.13.C.
8 Torpedini qualis ſit cauda, habes. 4.de Partibus.capit.13.A.
TORQVILLA. Auis,quæ & turbo,& Iynx dicitur.Quære Iynx.
TORTVS.Hoc ex hæſitans in loquēdo,quos Ariſtoteles græce τραυλόυσ appellat.
Torti lingua qui ſint, habes. 2.de Part. capit.17.A.Quære Balbus.Blæſus.
TOTICOLORA.
1 Toticolora animalia ſunt, quorū corpus eundem habet colorem, ſed non omnia eundem colorem.5.de Gener.c.6.A.
2 Toticolora colorem magis mutant,q̃ unicolora.5.de Gener.c.6.A.Quære Color.
TRACTVS.Species motus localis.
Tractus quomodo peragatur,habes. de Communi.animal.greſſ. c.1.C.& de Cōmu.anial.mot.c.4.D.✳. Motus.
TRACTILE.Quære Animal.7.
TRAGICVM.
Tragicum eſt uarietas & immutatio in cantando,& cur id fiat, habes. 6.Problemate.Sectio.19.✳.
TRIANGVLVS.
Triangulū habere tres angulos æquales duobus rectis,æternū eſt,& demōſtrabile.2.de Gener.cap.4.AA.✳.
TRINGA.Auis.
Tringa aquas petit,unde cibum quærat. 8.de Hiſtoria.cap.3.D.
TRIORCHA.Accipitris ſpecies.
Triorcha a numero teſticulorū nūcupatē græce, quaſi tres habeat teſticulos. 9.de Hiſt.cap.36.A.Quære Accipiter.8.
TRIREMIS.Quære Anguis.3.
TRISIO.Quæ & Phocena.Quære Phocena.Pontus Euxinus.2.
TRISTE.
Triſte fugi ſolet. de Communi.animal. motu.capit.3.C.✳.
TRITICEVS.A.VM.TRITICVM.
1 Triticea farina cur candidior redditur, oleo inſtillato,habes.1.Prob.Sect.21.
2 Triticeus cibus cur cōpetentior eſt corporibus humanis q̃ ordeaceus, habes.2. Problemat.Sectio.21.
3 Triticeæ farinæ primum cur candidius eſt,ordeaceæ uero ultimū,habes.3.&.7. Problemat.Sectio.21.
4 Triticea maſſa contrita cur amplior redditur,oſtēditur.9.&.22.Prob.Sect.21.
5 Triticea maſſa cur amplior igne reddit,q̃ ordeacea,habes. 10.&.23.Prob.Sect.21.
6 Triticea maſſa cur amplior efficitur pertrita,ordeacea uero nigrior,habes.16.Problemate.Sect.21.
7 Triticum qui attractāt,ut piſtores,cur bene habito corpore ſunt,qui uero ordeū, imbecilli euadunt & diſtillationibus infeſtantur,oſtēditur.24.Problemat.Sect.21. Quære Canis.47.✳.
TROCHILVS. Auis,quæ rex auium dicitur latinis.
1 Trochilus aquas amat,unde cibum petat 8.de Hiſt.c.3.D.
2 Trochilus auis inuolans crocodilorū dentes purgat.Ille autem cōmode ſecum agi ſentiens,nihil nocet,ſed cum uult auem egredi, ceruices mouet, ne comprimat. 9. de Hiſt.c.6.A.
3 Trochilus,qui & rex & ſenator dicitur, fructeta incolit & foramina.Capi difficile poteſt, fugax atq; infirmis moribus eſt, ſed uictus probitate atq; ingenii ſolertia præditus. Aquilā cum eo pugnare ferūt. 9.de Hiſt.c.11.A.
TROCHVS. Auis.
Trochū inire ſeipſum, dixit Herodotus, quod refellitur.3.de Gen.c.6.A.
TROGLODYTAE.Quære Pygmæꝰ.
TROPEVS.Reciprocus uentus. Quære Ventus.6.7.
TVBERA. Quæ & uertibula. Quære Vertibula.
TVBER.Pro gibbo cameli. Quære Camelus.2.
TVLLO.Piſcis.
Tullo gregalis eſt,& littora tranquilla petit,quibus pariat.6.de Hiſt.c.14.C.
TVRBINATA.Teſtata aquatilia.
1 Turbinata ſunt quædam aquatilia.4. de Hiſt.c.4.A.
2 Turbinata locum mutant, & ſerpunt. 4. de Hiſt.c.4.B.
3 Turbinatorū caro non ualide cuti adhæret,ſed laxior eſt.4.de Hiſt.c.4.B.
4 Turbinatorū natura partiū interiorum & exteriorum oſtenditur.4.de Hiſt.c.4.C.
5 Turbinatis omnibus os in terrā uerſum eſt,& qua excrementa emittunt, ſurſum, quia paſtum ex imis petunt.4.de Hiſtor. cap.5.B.
6 Turbinatorum diuerſitas ponitur. 4. de Part.c.7. A.
7 Turbinatorū partes deſcribuntur,& quomodo turbinata ex biualuibus fiant uniualuia, & ubi contineant ſuum papauer, habes.4.de Part.c.5.D.E.G.
8 Turbinatorum & mollium differētia ponitur.4.de Part.c.9.B.
9 Turbinatorum extrema coeunt,& cōfunduntur.4. de Part.c.9.A.
10 Turbinatorū interiora quo ordine conſtent,habes.4.de Part.c.9.B.
11 Turbinata quomodo increſcunt,habes.3 de Gen.c.11.G.
12 Turbinata omnia ex omni parte dextra ſunt,& priorē & poſteriorē partē in idem omnino torquent,de Communi animal. greſſ.cap.1.G.H.
TVRBO.Auis.Quære Iynx.
TVRDVLI. Hiſpaniæ populi in Bætica. Atqui Ariſtoteles hoc loco λυγγίουσ appellat, quos Stephanus Tarteſſo proximos dicit.
Turdulorum gentis homines creari ſeptenis tantū coſtis, nullius idonei authoris teſtimonio conſtat.1. de Hiſt.c.15.A.
TVRDVS.
1 Turdus piſcis quales branchias habeat,oſtenditur.2.de Hiſt.c.13.B.
2 Turdus littoralis eſt.8.de Hiſt.c.13. A.
3 Turdi coniugatim,id eſt,mas cum fœmina latent hyeme.8.de Hiſtoria.c.15. B.
TVRDVS.Auis.
1 Turdi nidos faciunt ex luto in excelſis arboribus,ut hirundines,ita deinceps continuato opere, ut quaſi cathena nidorum contexta uideatur. 6. de Hiſtoria. capit. 1. B.
2 Turdus hyeme latet. 8. de Hiſtoria. capit. 16. A.
3 Turdorum tria ſunt genera, unū uiſciuorum, quod reſina & uiſco & nō alio uictitat,magnitudine picæ.Alterum pilare,qđ ſonat acute, & magnitudine merulæ eſt. Tertium,quod Iliacum uocant, magnitudine minimū inter hæc, minuſq; maculis diſtinctum.9.de Hiſtoria.c.20.per totum.
4 Turdus mutat colorē colli hyeme & æſtate.9.de Hiſt.c.49.B.
TVRTVR. Auis.
1 Turtur minima eſt inter omnia columbacei generis.5.de Hiſt.c.13.A.
2 Turtures bina pariunt oua. 6. de Hiſto. cap.1.A.
3 Turtures trimeſtres coire & fœtificare,alii qui referunt.6.de Hiſt.c.4.B.
4 Turtur frugibus ueſcitur, & æſtate tātum uidetur.8.de Hiſt.c.3.C.&.c.12.B.
5 Turtures paucæ hyeme apud nos manēt locis apricis.8.de Hiſto.c.12.B.
6 Turtures cū abeunt a nobis, aut ad nos ueniūt,gregatim uolant.8.de Hiſt.c.12.B
7 Turtur latere incipit præpinguis,& quan q̃ pennas in latibulo dimittit, pinguedinē tamen ſeruat.8.de Hiſt.c.16.A.
8 Turtur occiditur a luteo. 9.de Hiſtoria. cap.1.D.
9 Turtur cū ignaria pugnat,quia eodem loco & uictu paſcuntur.9.de Hiſt.c.1.D.
10 Turturem amat merula.9.de Hiſtoria.capit.1.G.
11 Turtures non reſupinant collum,cum bibunt,9.de Hiſt.c.7. B.

12 Turtur mare uno cõtenta uiuit.9.de Hiſtoria.cap.7.B.
13 Turtures ad annum octauum uiuunt.9.de Hiſt.c.7.B.
14 Turtures degunt æſtate locis frigidis,hyeme tepidis.9.de Hiſt.c.7.B.
15 Turturi pars alui nouiſſima uehementer citatur,cũ uocẽ reddit.9.de Hiſt.c.49.C
16 Turtur cæcos parit pullos.4.de Generatione.c.6.B.

TVSSIS. TVSSIRE.
1 Tuſſes grauiſſimæ fiunt,ſi quid in arteriã dilabatur.3.de Part.c.3.B.
2 Tuſſiunt cur quædã animãtia, quædã uero nõ tuſſiunt, habes.1.Prob.Sect.10.
3 Tuſſes excitantur hyeme, quam præceſſit æſtas ſicca & aquilonia,& autũnus humidus,& cur id fiat, habes.10.Proble.Sect.1
Quære Arteria.16.

V

VACCA.
1 Vaccæ Epiroticæ ꝑpter magnitudinem corporis multum lac reddũt,dũ emulgentur.3.de Hiſtoria.cap.21.A.
2 Vaccæ apud Toronam lacte carent paucis diebus ante partum.3.de Hiſt.c.21.B.
3 Vaccæ exiguæ,quas Phaſiana regio fert, multum lactis reddunt, cum mulgentur pabuli beneficio.3.de Hiſtoria.c.21.A.
4 Vacca grauiorem habet uocem q̃ bos,cõtra aliorum quadrupedum & bipedũ naturam.4.de Hiſt.c.11.C.&.5.de Hiſt.c.14 B.&.5.de Gen.c.7.D.
5 Vaccarum cornua minus robuſta ſunt q̃ taurorum.4.de Hiſt.c.11.C.
6 Vaccæ non patiuntur tauros niſi raro,ꝑpter rigorẽ genitalis nimiãq; tẽriginem.5 de Hiſtor.cap.2.B.
7 Vacca annicula aliquando peperit,& educauit,& prolẽ perfecit.5.de Hiſt.c.14.D.
8 Vaccæ minores natu prius turgent ad coitum q̃ ſeniores.6.de Hiſt.c.18.C.
9 Vaccæ cum ſtimulantur libidine,mingũt crebrius more equarum,ſuperueniũt tauros,& ſequuntur ſedulo,& aſſiſtunt.6.de Hiſtoria.cap.18.C.
10 Vaccæ poſt equas maxime agitantur libidine.6.de Hiſtoria.cap.18.B.
11 Vaccam concepiſſe, indicium eſt,ſi menſtrua ceſſant.6.de Hiſt.c.18.E.
12 Vacca gerit uterum bimula,fert autẽ nouem menſes,decimo parit. Sunt autem, qui affirment, totos decem menſes ferre, exceptis diebus paucis. Parit ſingulos,raro geminos. Quod uero in lucem præcurrerit hæc tempora,abortiuum eſt,& minime uitale, etiam ſi paulo maturauerit partum, imperfecta præmolliq; ungula prodit.6.de Hiſt.c.21.A.
13 Vaccæ magna ex parte uiuũt annos quindecim,nonnullis ætas eſt ad annos uiginti.6.de Hiſt.c.21.A.
14 Vaccarũ lac utile eſt a partu, caret lacte, anteq̃ pepererit. Quantum lactis prouenerit,primum concreſcens perinde ac lapis dureſcit,niſi aqua admiſceatur.6.de Hiſt.cap.21.B.
15 Vaccæ coeunt menſe Aprili & Maio, ſed nõnullæ ad autumnũ uſq; tempus coeundi deducunt.6.de Hiſt.c.21.A.B.
16 Vaccæ Epiri,quas Pyrrhicas appellãt, annis nouem ſeruantur intactæ a uenere,ut incrementum ampliter accipiant,& ſetauras nuncupant has numero quadringentas,quæ proprie regis ſunt,nec alibi uiuere poſſunt,q̃uis aliquibus tentatum eſt.8.de Hiſt.cap.7.A.
17 Vaccæ iuniores augentur,cum plus temporis exptes ueneris degunt.8.de Hiſtor.cap.7.A.
18 Vaccarum & taurorũ cornua inter ſe diſtant.3.de Part.c.1.C.
19 Vaccæ mãmas gerunt inter femora,quia ſurſum uerſus capiunt ſui corporis incrementa.4.de Part.c.10.N.
20 Vacca quædã Perinthi cibi excremẽtũ ꝑ ueſicam tranſmittebat.4.de Gene.c.4.M
21 Vaccæ grauiorem uocem emittunt q̃ tauri,quia partem,quã mouent,infirmior eſt propter ſexum.5.de Gen.c.7.D.
22 Vaccæ colore uario ſunt,nõ tñ toto gñe 5.de Gener.c.6.A.Quære Bos. Taurus. Vitulus.

VAGINIPENNES.Inſecta,quorũ pennæ cruſta quaſi uagina incluſæ ſunt.
1 Vaginipennis nulla armatur aculeo in aluo.1.de Hiſt.c.5.C.
2 Vaginipennes ſunt uolucres,quibus tutelæ pẽnarũ ſuppenit cruſta.1.de Hiſt.c.5.C
3 Vaginipennes quomodo ſenectutem exuant,habes.8.de Hiſt.c.17.C.

VAPOR.
Vapor terren⁹ uim hẽt aeris craſſioris,& illius putredo ẽ ſitus.5.de Gene.c.4.B.✳

VARIAE.Aues.
Variæ quædam aues dictæ pugnãt cum alaudis.9.de Hiſt.c.1.C.

VARIX. Venæ,quæ in crurib⁹ intumeſcunt atro ſanguine.
1 Varices qui habent,minus calueſcunt.3.de Hiſt.cap.11.D.
2 Varices naſcuntur,ſanguine excreſcente uitiato.3.de Hiſt.cap.19.C.
3 Varices non fiunt niſi raro mulieribus.3.de Hiſtor.cap.19.C.
4 Varices nõ fiunt mulieribus,dũ menſtrua erumpunt.1.de Gen.c.19.B.
5 Varicibus qui laborant,gignendi facultate priuantur.21.Prob.Sect.4.

VBERA.Quære Mamma. Papilla.

VEGETABILE.Quære Planta.✳.

VELIA.Auis.
Velia in primis commoditate uitæ nota eſt.Conſiſtit æſtate in umbra & aura,hyeme in ſole & apricis.Inſpectat paludes ab harundinibus ſummis.Paruo corpore eſt, ſed uoce proba,colore etiã pulchro. Peregrina auis eſt,& raro noſtris locis uidetur 9.de Hiſtoria.cap.16.A.

VELLVS.
1 Vellera ouium a lupo occiſarum aptiora ſunt ad procreandos pediculos q̃ alia.8.de Hiſt.cap.10.A.
2 Vellus multitudo pilorum eſt.5.de Gen.cap.3.D.Quære Ouis.3.4.23.

VENA.
1 Vena ſicca eſt,& quod illi proportione in aliis reſpondet.1.de Hiſt.c.1.C.
2 Venæ maiori & aortæ pulmo annectitur.1.de Hiſtoria.cap.16.C.
3 Venæ ſepti tranſuerſi. Quære Septum tranſuerſum.
4 Venæ hominis craſſæ ſunt proportione corporis humani.1.de Hiſt.c.17.B.
5 Venæ maiori annexũ eſt iecur, uena eñ quæ a maiore proficiſcitur,iecur trãſigit.1.de Hiſt.cap.18.B.
6 Venæ uni maiori annexus eſt lien.1.de Hiſtoria.cap.18.A.
7 Venæ renum.Quære Renes.
8 Vena,qua ſanguis continetur,eſt maxime partium ſimilarium in omnibus animalibus.3.de Hiſt.c.2.A.
9 Venarũ & ſanguinis natura & principiũ difficile eſt,ut cognoſcatur, quia in mortuis natura uenarũ principaliũ abolet, in uiuis fieri non poteſt,ut cernatur, natura enim earũ occultatur.3.de Hiſt.c.2.A.B.
10 Venarum natura & principium ponitur ex opinionibus Synneſis Cyprii medici,& Diogenis Apolloniatæ.3.de Hiſt.c.2.B.C
11 In Venis eſt ſanguis omnis præter exiguum,qui eſt in corde.3.de Hiſt. c.2.A.
12 Venarum ordo ponitur ſecundum Polybii opinionem.3.de Hiſt.c.3.A.B.
13 Venarũ natura ſatis percipi poteſt in animalibus ſtrangulatis,& iam ante extenuatis.3.de Hiſt.c.3.B.
14 Vena aorta.Quære Aorta.
15 Venarum principium, & ſitus,& figuræ, oſtenduntur.3.de Hiſtoria.cap.3.B.C.D &.c.4.per totum.
16 Venarum origo a corde eſt.3.de Hiſt.c.3.&.4.per totum.&.c.5.A.&.2.de Part.c.9.A.&.3.de Part.c.4.A.B.&.2.de Gene.cap.4.G.&.5.c.7.B.
17 Venæ quaſi quodam riuo multiplici ſparſæ figuram totius corporis deſcribunt, ita ut corporibus maxime attenuatis, partes omnes uenulis refertæ uideantur.3.de Hiſtoria.cap.5.A.&.2.de Generatione. cap.4.AA.
18 Vena nulla ſeorſum ꝑ ſe eſt,ſed omnes partes ſunt unius.2.de Part.c.9.A.
19 Venarum principium quidam capiti tribuunt,ſed abſurde,cum duo principia faciant uenarum.3.de Part.c.4.B.
20 Vena nulla per cor tendit.3.de Partibus.cap.4.B.
21 Venæ omnes ex corde ſua initia trahunt.3.de Part.c.4.D.
22 Venæ duæ principales ſunt ſcilicet maior & aorta,a quibus continua ſerie aliæ producuntur.3.de Part.c.4.E.
23 Venæ uas ſanguinis ſunt.3.de Partibus.cap.4.G.
24 Vena maior & aorta recipiunt primũ ſanguinem a corde,reliquæ uero uenæ ſoboles earum ſunt.3.de Part.c.4.G.
25 Vena maior & aorta quomodo permeẽt totum corpus, & per diuerſas uenulas diffundantur,quomõ etiam permutentur,habes.3.de Part.c.5.per totum.
26 Venæ a corde tendũt modo riuorũ, qui in parietibus pinguntur proficiſcẽtes ab eodem.2.de Gen.c.4.S.✳.

VENEFICIVM.Quære Hippomanes.2. Remora.

VENENATA.VENENVM.
1 Venenatorũ omnium morſus grauiores ſunt,ſi alter ederit alterum,ſicut certũ eſt ſcorpium deuorari a uipera.8.de Hiſtor.cap.29.A.
2 Venenatorũ morſibus plurimis medetur hominis ſaliua.8.de Hiſt.c.29.A.
3 Venena ipſa pro locorum diuerſitate ua-

riantur.8.de Hiſt.c.30.A.✳.
VENEREA.
1 Venereorum cupidine & uoluptate maxi
me geſtire & incitari, commune eſt om-
nium animalium.6.de Hiſt.c.18.A.
2 Venereorũ uſus immodicus prodeſt mor
bis,qui a pituita contrahuntur.51.Proble-
mat. *Sect.*1.
3 Venereis qui maxime dediti ſunt, illis o-
culi & clunes ſubſident.2.Prob. *Sect.* 4.
4 Venerea cupere agere,pudet confiteri.28
Prob.*Sect.*4.
5 Venerea alii magis pati, alii magis agere
cur cupiãt,habes.27. Prob.*Sect.*.4.
6 Venerea qui ſectantur,in oculorum acie
offenduntur.3.Problemat.*Sectio*.4.Quæ
re Coitus.Mulier.Semen.Venus.Vir.✳.
VENTER.VENTRICVLVS.
1 Ventriculus, in quem cibus deuoratur,
communis eſt omnibus animãtibus.1. de
Hiſt.cap.2.A.
2 Vẽter imus reſpõdere ſolet faciei in cor-
pulẽtia uel gracilitate.1.de Hiſt.c.15.A.
3 Ventriculus humanus canino ſimilis eſt,
quippe qui nõ multo amplior ſit q̃ inteſti
num,ſed quaſi inteſtino ſimilis ampliori.1
de Hiſt.cap.16.D.
4 Venter ſubeſt ſepto tranſuerſo,inteſtinũq;
de eo porrectum finit ad exitum cibi ad
eam partem,quæ podex dicitur.2.de Hi
ſtoria.c. 17.B.
5 Venter quibus finibus conſtet in diuerſis
animalibus, & qua figura, oſtẽditur.2. de
Hiſt.cap.17.B.C.
6 Vẽtre pingueſcit plurima pars animaliũ,
& præcipue,quæ parum ſe mouent.3. de
Hiſt.cap.17.A.
7 Vẽter infra pectus eſt,cuius radix pte pri
ore eſt umbilicus.8.de Hiſt.c.13.A.
8 Venter nõ integit coſtis, ut ingeſtu cibo
rũ exurgat,& in fœminis incremẽto par
tus obſtent.2.de Part.c.9.B.
9 Venter ſubeſt præcordiis ſeu ſepto tranſ-
uerſo ea parte,qua gula deſinit,ſi habeat,
ſin minus,ori adiungitur.3.de Partibus.c.
13. A.
10 Ventris & inteſtini diuerſa ſunt loca,quia
diuerſa officia,nam uenter concoquit,in-
teſtinum locus excrementi eſt.3.de Part.
cap.9. B.
11 Ventrũ differentiæ in omnibus animali-
bus ponuntur.3.de Part.c.14. per totum.
12 Ventris calore rependit natura defectum
oris,ſi minus cibi confecti ſunt.3.de Part.
cap.14.B.
13 Venter & inteſtina ſunt animalibus id,
quod eſt terra plantis,nã ſicut plantæ hau
riunt e terra alimentum, ſic animalia ex
uentre,& inteſtinorum uirtute.4.de Par-
tibus.cap.4.A.
14 Venter iacet a pectore coſtis non clauſus
propter cibi tumorem,qui per calorem ne
ceſſario euenit.4.de Partib.c.10.I.
15 Ventrem ſuperiorem cur quædam medi-
camenta mouent,quædam inferiorem uẽ
trem,oſtenditur.42. Prob.*Sect*.1.
16 Venter cur opimus admodum eſſe ſolet,
habes .5.Prob.*Sect*.5.
17 Venter cur frictionibus extenuatur,cũ re
liqua mẽbra pleniora frictionibus reddã-
tur,oſtenditur.14.Prob.*Sect*.5.
18 Venter eorũ,q in mari natãt,cur euacua-
tur ſalubriter,habes.39.Prob.*Sect*.23.
19 Vẽtris calor liquefacere poteſt ea, q̃ aqua
feruens nõ liquefacit.4.Prob.*Sect*.24.
20 Ventres quot habeãt ruminãtia,& quo or
dine.Quære Coagulũ.7. Ruminãs.8.✳.
VENTVS.
1 Ventorum motu mare turbatur, & ſubſi-
ſtit.4. de Gen.cap.10.B.
2 Venti afficiuntur circuitu ſolis & lunæ.4
de Generatione. cap.10.B.
3 Ventorum ortus & interitus eſt.4.de Ge
neratione.cap.10.B.
4 Venti putredinem prohibent.5.de Gene
ratione.cap.5.A.
5 Ventorum mutationes cur generent, aut
intendant,aut tollant morbos,hẽs.3. Pro-
blemate.*Sect*.1. Quære Tempus.
6 Ventos tropeos,id eſt reciprocos qd mo-
ueat,oſtenditur.7.Prob.*Sect*.26.
7 Venti tropei cur a mari ſpirare ſolent,ha-
bes.7.Prob.*Sect*.26.
8 Venti cur excitari ſolent ante lunæ defe
ctũ,nam ſi luna deficere media nocte de-
bet,excitãtur in principio noctis, ꝙ ſi ma
ne futura ſit eclipſis,excitãt media nocte,
habes.20.Prob.*Sect*.26.
9 Vẽti orientales cur flant hyeme maxime,
æſtate occidentales,oſtenditur.23.Proble
mat.*Sectio*.26.
10 Ventorũ indiciũ cur dant ſtellæ,id eſt ig-
niculi trãſcurrẽtes,hẽs.25.Prob. *Sect*.26.
11 Venti cur ad poſtremum uehemẽtiſſime
flant,habes.27.Prob.*Sect*.26.
12 Venti cur ſiccant pluſq̃ ſol,cũ frigidi ſint,
habes.20.&.33.Prob.*Sect*.26.
13 Venti ſternuntur,& augent aliqñ, ſole ſe
attollente .35. Prob.*Sect*.26.
14 Venti unde profluãt,habes.38. Problem.
Sectio.26.
15 Venti tropei , id eſt uerſarii ſeu recipro-

ci flare ſolent, qua mare ſinuatur, qua ue-
ro porrecta penſaq; maria ſunt, flare non
poſſunt.42.Prob.*Sect*.26.
16 Vẽti cur frigidi ueniũt,cũ tñ caloris com
motione oriãt,oñdit.5. Prob.*Sect*.26.
17 Venti eteſii id eſt anniuerſarii,cur eodem
modo atq; tempore flare ſolent,& deſinẽ-
te die,deſinunt,noctuq; non ſpirant, ha-
bes.53.Prob.*Sect*.26.
18 Venti cur non flant ſuper excelſiſſimos
montes,cuius rei indiciũ eſt,ꝙ ea,quæ ſa
crificantes illic relinquunt,intacta ſe com-
perire affirmant, habes. 38. Problemate.
Sectio.26.
19 Venti cur alii aliis locis imbres afferunt,
habes.58.Prob.*Sect*.26.
20 Vẽtus cur ſi mane incœperit,amplius du
rare põt,hẽs.61.Prob.*Sect*.26.Quære ſin
gulorũ uẽtorũ nomina.Mare.✳.
VENVS.Poetica dea.
Venerem deã,quæ præeſt rei ueneræ, a
ſpuma aphroditen nominauerũt antiqui,
quia ſemen prolificum ſpumoſum eſt. 2.
de Gen.c.2.C.✳.
VENVS.In talo oſſe animalis. Quære
Talus.6.
VER.Anni pars quarta.
1 Vere maxima pars piſcium parit.5.de Hi
ſtor.c.11.A.
2 Vere maxime ſunt prona ad coitum ani-
malia omnia,licet ſint,quæ non eo tẽpore
coeant.5.de Hiſtor.c.8.B.&.6.de Hiſtor.
cap.18.E.
3 Ver quod ſalubre ſit,& quod inſalubre,ha
bes.*Sect*.2.in multis Problematibus.
4 Vere cur morbis infeſtamur, oſtenditur.
27.Prob.*Sect*.1.Quære Mel.8.✳.
VERBASCVM.
Verbaſcum herba piſces necat.8. de Hi-
ſtoria. c.20.A. Quære Phœnices.
VERBER.
Verberum aut uibicibus aut uulneribus ſi
quis admoueat pelles arietũ maxime recẽ
ter detractas,prohibent ulcera cõſiſtere.1
Problem.*Sect*.9.Quære Vulnus.
VERECVNDVS.A.VM.Quære An-
ſer.1.✳.
VERETILE.Piſcis.
Veretile ſpecie & magnitudine genitale ui
ri imitatur,ſed pinnis ſubnexis binis loco
teſtium, exceptumq; eſt aliquando hamo
rum frequentia uſitata.4.de Hiſtoria. ca-
pit.7.C.
VERGILIAE.Conſtellatio,quæ & pleia-
des dicuntur.
Vergiliarum ortus cur ſoleat morbos aut
tollere,aut intendere,aut remittere,aut ef-
ficere,habes.3.Problemate.*Sect*.1. Quæ-
re Apes.31. Anguilla.18. Mel. 3. *Senex*.5.
Squatina.3.
VERMIS.
1 Vermis eſt,ex quo toto animal totum per
ſubiecti fœtus formationem incremen-
tumq; gignitur.1.de Hiſt.c.5.A.
2 Vermis ouum. Quære Ouum.3.
3 Vermem generant quædam animalia. 1.
de Hiſt.c.5.A.
4 Vermium & eorum,quæ a uermibus ge-
nerantur,commune eſt,ut a ſole,aut a ſpi
ritu principium præſtetur.5. de Hiſtoria.
cap.19.C.
5 Vermiculi quidam naſcũtur in uentribus
piſcium,qui partum eorum expellunt.6.
de Hiſtor.c.17.A.
6 Vermiculos uenantur rubetra, rubicilla,
Picus,Curuca.Quære in ſuis dictionibus
7 Vermes non coeunt , nec ex animalibus
oriuntur.1.de Gener.c.16.A.
8 Vermis fœtus inſectorum imperfectus ẽ.
2.de Gen.cap.1.E.
9 Vermem quæ animalia pariant,oſtẽditur.
2.de Gener.cap.1.C.
10 Vermis & ouum hoc differunt, ꝙ ouum
eſt,cuius ex parte animal gignitur, reli-
quũ cib⁹ eſt ei, quod gignit,uermis uero
eſt,ex quo toto animal gignitur.2.de Ge
neratione.c.1. C.
11 Vermium augmentum quale ſit,habes.3.
de Gener.c.11.F.Quære Ceruus.4.✳.
VERNATIO.Anguis ſpolium ſeu ſene-
ctus. Quære *Senectus* pro uernatione.
Serpens.26.27.
VERRES.Quære *Sus*.
VERSICOLOR.
Verſicolores pilos habentia animalia etiã
cutem uerſicolorem habent.3.de Hiſtor.
cap.11.D.Quære Cutis.
VERTEBRAE.Oſſa quædã colli & ſpi
næ dorſi.
1 Vertebras nullas habet ceruix leonis. 2.
de Hiſt.c.1.A.
2 Vertebræ oẽs medio foramine peruiæ ſi-
bi iunguntur.3.de Hiſtoria.cap.7.A.Quæ
re *Spina* dorſi.
VERTEX.Capitis.
1 Verticem appellamus mediũ diſcrimen &
æquamentum pilorum, quod æquamẽtũ
nonnullis geminum eſt.1.de Hiſt.c. 7.A.
2 Vertex eſt inter occiput & ſinciput.1. de
Hiſt.c.7.A. Quære Biuertex.
VERTEX.Cæli. Quære Polus.
VERTIBVLA.Teſtata aquatilia.

1 Vertibula appellantur aquatilia quædã, & mitiore teſta operta ſunt. 1. de Hiſt. c. 1. E.
2 Vertibula tota teſta integuntur, nec ulla ex parte carnem detectam habent. 4. de Hiſtoria. capit. 4. B.
3 Vertibula totum corpus habent tectũ tegumento, cuius duritia eſt inter coriũ & teſtam. Adhærent ſaxis. Colore ſunt pallido aut rubido. Excremẽtum nullum in eis ſpectatur. 4. de Hiſtoria. capit. 6. A.
4 Vertibulorum natura, color, interiores & exteriores partes, & figura deſcribuntur. 4. de Hiſtoria. capit. 9. A.
5 Vertibula non uidẽtur habere olfactum. 4. de Hiſtoria. capit. 8. G.
6 Vertibula rimis & cauernis ſaxorum proueniunt. 5. de Hiſtoria. capit. 15. D.
7 Vertibula parum ſua natura differunt a plantis, q̃uis uiuaciora ſint ſpongiis. 4. de Partibus. capit. 5. I.
8 Vertibulorũ & ſpongiarũ & plãtarũ quæ ſit differẽtia, habes. 4. de Part. c. 5. N.
9 Vertibula deſcribuntur. 4. de Partibus. capit. 5. O.

VERTICILLA. Auis.
Verticilla quomodo coeat, habes. 5. de Hiſtoria. capit. 8. A.

VERTICILLVS. Quære Noctua. 7.

VERTIGINES. Quære Fluuius.

VERTIGO. Capitis morbus, quo om̃ia circumferri uidentur.
Vertigo cur potius accidit ſurgenti q̃ ſedenti, oſtenditur. 4. Prob. Sectio. 6.

VESICA.
1 Veſica conceptabulum eſt excrementorũ humidorum. 1. de Hiſtoria. cap. 2. A. & 1. de Generatione. capit. 18. O.
2 Veſicam habẽtia omnia habent aluũ, nõ tamen econtrario. 1. de Hiſt. cap. 2. A.
3 ad Veſicam deueniunt duo meatus inſignes a ſinu renum. 1. de Hiſt. cap. 18. B.
4 in Veſicam deueniunt duæ uenæ cauæ & neruoſæ ex medio renum ſingulorum, & ſpinam prætereuntes anguſto itinere, in utramq; coxam abolentur, ac demum in ueſicam deſcendunt. Hæc enim ultimo loco poſita eſt meatibus illis annexa porrectis a renibus ad ceruicem urinarium producentem meatum. 1. de Hiſtoria. capit. 18. B.
5 Veſica hominũ amplior eſt q̃ cæterorũ animaliũ proportione. 1. de Hiſt. c. 18. B.
6 Veſicã habent omnes quadrupedes, quæ animal generant. 2. de Hiſt. c. 16. A.
7 Veſica mẽbrana eſt, ſed alterius generis, a membranis aliis animalibꝰ, utpote quæ tendi ingenue poſſit. 3. de Hiſtor. c. 15. A.
8 Veſica data eſt tantum animalibus, quæ animal generant, nulli autem ouiparo, niſi teſtudini tantum. 3. de Hiſt. cap. 15. A.
9 Veſica uulnerata non coit, niſi id contingat in exordio ſuæ ceruicis, q̃uis raro uiſa ſit coire. 3. de Hiſtoria. capit. 15. A.
10 in Veſicam nihil tranſmittitur mortuis. 3. de Hiſtoria. capit. 15. A.
11 in Veſicam deſcendunt concremẽta quædam, ex quibus calculi fiunt, & aliquando intra ueſicam inuenta ſunt quædam concrementa, quæ nihil differre uidebantur a conchyliis. 3. de Hiſtoria. capit. 15. A.
12 Veſica data eſt animalibus pulmonẽ ſanguineum habẽtibus. Nam cum habentia pulmonẽ talem multũ caloris cõtineant, ſitibũda ſunt, & multũ humoris hauriũt. Vnde ueſica data eſt, quo humoris redũdantia confluat. 3. de Part. cap. 18. A.
13 Veſica nulli piſcium aut ſerpentum data eſt. 4. de Partibus. capit. 1. A.
14 Veſica locus eſt excrementi humidi. 1. de Generatione. capit. 18. O.
15 Veſicam, & non aluum cur ſoluunt quædam medicamenta, & econtrario, oſtenditur. 4. Problemat. Sect. 1.

VESPA. Inſectum.
1 Veſpæ exangues ſunt. 1. de Hiſtoria. capit. 42. A.
2 Veſpæ diuulſæ uiuunt. 4. de Hiſtoria. capit. 7. A.
3 Veſpæ, quæ Ichneumones appellant, phalangia perimunt, & occiſa ferunt in parietinas, aut in aliquod foramem peruiũ, deinde illiniunt luto, atq; ex iis incubando ſuum procreant genus. 5. de Hiſtoria. capit. 20. A.
4 Veſparum fœtura qualis ſit, & quomodo fœtificẽt, habes. 5. de Hiſtoria. cap. 23. per totum.
5 Veſpæ iniuriam maxime inferũt apibus. 9. de Hiſtoria. capit. 40. I.
6 Veſparũ duo eſſe genera, & quibꝰ utriuſq; moribus ſit, & ubi degant, & quos duces habeant, & quomodo ſuos fauos conſtituant, & de earum matricibus, habes. 9. de Hiſtoria. capit. 41. per totum.
7 Veſpas quomodo uenẽtur apiarii, ne noceant apibus, habes. 9. de Hiſt. cap. 40. O.
8 Veſpis aculeus eſt pro armis. 4. de Partibus. cap. 6. B.
9 Veſpæ coeunt, & ex ſui generis animalibus oriuntur. 1. de Gener. cap. 16. A.
10 Veſparũ generatio qualis ſit, habes. 3. de Generatione. capit. 9. B. & 3. c. 10. H.
11 Veſparum natura qualis ſit, cum generãtur, habes. 3. de Gener. cap. 9. B.
12 Veſpæ uropygio carent. de Communi. animal. greſſu. cap. 3. F.

VESPERA. Diei.
Veſpera cur minꝰ frigida eſt q̃ aurora, habes. 15. Problemat. Sect. 25.

VESPERTILIO. Volucris.
1 Veſpertiliones pedes habẽt, quibus ingredi poſſunt. 1. de Hiſt. cap. 1. F.
2 Veſpertilio cute uolat. 1. de Hiſtoria. capit. 5. C.
3 Veſpertiliones partim quadrupedẽ, partim uolucrem referũt. 4. de Part. c. 13. G. ✳.

VESPERTILIO. Piſcis.
Veſpertiliones aquatiles partes quaſdam habent ut piſces, quaſdam ut uolucres. 4. de Partibus. cap. 3. F.

VESTIGIVM. Pedis.
Veſtigium eſt carnoſum illud plantæ, qđ ſolum attingit. 1. de Hiſtoria. cap. 15. B. Quære Planta pedis. 2.

VETVLA. Quære Polẽta.

VIBEX.
Vibices quibus diſcutiantur, habes. Problemat. Sect. 9. per totam. Quære Aries. 8. Ouum. 60. Verber.

VIDERE. VISVS.
1 Viſus apud cerebrum eſt in habentibus eum, quia uiſus aqueus eſt, & cerebrũ talis naturæ eſt. 2. de Part. cap. 10. C.
2 Viſus ſenſus omnibus eſt in capite. 2. de Partibus. cap. 10. B.
3 Viſus parte priori eſt mandatus, qua motus agitur, quia illic proſpiciendum eſt. 2. de Partibus. capit. 10. D.
4 Videmus per directum. 2. de Partibus. capit. 10. D.
5 Videre acutius dupliciter dicit̃, aut quia lõgius, aut quia exactius. 1. de Gen c. 1. H.
6 Viſus aquæ attribuitur. 5. de Generatione. capit. 2. E.
7 Videre cur melius poſſumus, manu obiecta. 5. de Gen. c. 2. B. & 29. Prob. Sect. 1.
8 Viſus cur non penetret ſolida, oſtẽditur. 6. Problemat. Sect. 11. ✳.

VIGILARE. VIGILIA.
1 Vigilare omnia animalia pedeſtria & ſanguinea, ſenſu percipitur, & de eodem plura habes. 4. de Hiſtoria. cap. 10. A.
2 a Vigilia an a ſomno incipiat uita animalium, dubitatur, & ſoluitur. 5. de Generatione. cap. 1. C.
3 Vigilia potiſſimũ uiuitur propter ſenſuũ operationem. 5. de Gener. cap. 1. C.
4 Vigilia motus inuolũtarius eſt. de Communi. animal. mot. cap. 5. A. ✳.

VILLVS.
Villi q̃drupedũ duriores fiunt ſenectute. 3. de Hiſt. c. 11. D. Quære Capillus. Pilus.

VINAGO. Auis
1 Vinago maioris corporis eſt poſt palumbes inter omnia columbacei generis. 5. de Hiſtoria. capit. 13. A.
2 Vinago bina oua parit. 6. de Hiſtoria. capit. 1. A.
3 Vinago autumno potiſſimum conſpicitur, & capitur, cuius magnitudo maior eſt columbo, minor q̃ palumbus. 8. de Hiſtoria. capit. 3. C.
4 Vinago frugibus ueſcitur. 8. de Hiſtoria. capit. 3. C.

VINOSVS. VINVM.
1 Vino maxime læduntur plurimæ mulieres, ſi illud biberint, cum ferũt uterum. 7. de Hiſtoria. capit. 5. P.
2 Vinum nigrum magis q̃ album cõuulſione laborantibus pueris nocet. 7. de Hiſtoria. capit. 12. A.
3 Vina acida fiunt calidis temporibus. 3. de Generatione. capit. 2. D.
4 Vinum licet calidum ſit, uinolenti tamen cur non calent, ſed frigent, & laterum dolore cæteriſq; huiuſmodi morbis excipiũtur, habes. 1. & 6. Problemate. Sectio. 3.
5 Vinoſi cur ſunt uiri robuſti & calidioris naturæ, habes. 7. Problemate. Sectio. 3. & 4. Problemate. Sectio. 27.
6 Vinũ, dixit Chæremon, ſe applicare pro moribus utentium. 16. Problemat. Sect. 3.
7 Vinum dulce ac merum qui hauſerit inter potandum, cur ſobrius perſiſtere poteſt, habes. 12. Problemat. Sect. 3.
8 Vinum dulce licet aptum ſit fluitare, tamen ſi quis ebrius hauſerit, uinum prius hauſtum concoquitur, & minus infeſtat, & cur, habes. 13. Problemate. Sectio. 3.
9 Vinum calidum & humidum eſt. 17. Problemate. Sectio. 3.
10 Vinum multum qui biberint, cur ſi priꝰ extenuati fuerint, morte occumbunt, bibaces uero, cum ſe nihil extenuarint, ſicci efficiuntur, habes. 22. Problemate. Sect. 3.
11 Vinum dilutũ cur ocyus olere deſinit q̃ merum, habes. 13. Problemate. Sectio. 11.
12 Vinum cur ſi cum farina ordei bibitur, dulcius ſentitur, habes. 19. Prob. Sect. 21.
13 Vinum cur dulcius ſentitur poſt acerba, oſtenditur. 11. Problemate. Sectio. 22.
14 Vinũ cur uarios mores effingit in ebriis, nam alios facit iracundos, alios humanos, alios miſericordes, alios audaces, &

eundem ipſum hominē uarie afficit proceſſu potādi, habes.1.Problemat.Sect.30.
15 Vinum cur ad amorem & uenereas uoluptates puocat, habes. 1.Prob. Sect.30.
16 Vinum nigrum calidius & corpulentius eſt, & ideo ſpumoſius & ſpirituoſius eſt.1.Problemat.Sect.30.
17 Vinum potum poſt pomum putre cur amarum ſentitur, oſtenditur.5.Problemate.Sect.22.Quære Ebrius.Pſittacus.Serpens.22.Vipera.3.✳.
VIOLENTIA.
Violentia contra naturam eſt.5.de Generatione.c.8.B.&.6.Prob.Sect.2.✳.
VIPERA.
1 Vipera ſola inter ſerpentes animal ædit. cum intra ſe ouum primum pepererit. Parit catulos obuolutos membranis, quæ tertia die rumpantur, euenit interdum, ut qui in utero ſunt abroſis membranis erūpant. Singulos ſingulis diebus parit pluſq̃ uiginti uel ut Nicolaus Leonicenus interpretatur. Parit quidem ſingulos, ſed una die plus uinginti. 1.de Hiſtoria.cap.6.A. &.5.de Hiſtoria.capit.34.A. &.1.de Generatione.capit.10.A.
2 Vipera ſcorpium deuorat.8.de Hiſtoria.c.29.A.Quære Venenatum.1.
3 Viperas quidā capiunt appoſitis uini doliis, nam uinum bibunt, & ebriæ capiuntur.8.de Hiſtoria.capit.4.A.
4 Viperæ ſub ſaxis conduntur hyeme.8.de Hiſtoria.cap.15.A.
5 Vipera ſenectutem exuit tam uere q̃ autumno.8.de Hiſtoria.capit.17.B.
6 Viperæ differunt a ſerpentibus, ſicut chartilaginea a piſcibus, nam uipera animal ædit in lucem.4.de Part.cap.1.A.
7 Vipera animal parit q̃uis expes ſit. 2.de Generatione.cap.1.D.✳. Fucus.
VIR.
1 Viris caro ſpiſſa eſt, ſicut fœminis fungoſa & foraminulenta.1.de Hiſto.cap.12.A.
2 Viri ſemen quid agat, & quomodo agat in menſtrua mulieris. Quære. Mas.Semen.
3 Vir grauiorem uocem emittit q̃ mulier. 5.de Hiſtoria.capit.14.B. &.5.de Generatione.capit.7.A.
4 Viri calua.Quære Calua.
5 Vir magis ſtimulatur ad coitum hyeme, fœmina magis æſtate. 5.de Hiſtoria.capit.8.B.
6 Viri illi conſpectiores habent mammas, qui humidiores & læuiores ſunt, & eorū ipſorum ii magis, qui fuſci, q̃ qui candidi ſunt.7.de Hiſtoria.capit.1.D.
7 Vir animoſior eſt q̃ fœmina, uiuacior, & fortior, ferocior, ſimplicior, & minus inſidioſus.9.de Hiſtoria.cap.1.B.
8 Viri pingues minus fœcundi ſunt. 1.de Generatione.capit.18.Q.
9 Viri quidam quare ſteriles & ſemimares reddantur, habes. 2.de Generatione.capit.5.C.
10 Viri procedente ætate calueſcunt. 5. de Generatione.capit.3.A.
11 Viri cur magis coeunt hyeme q̃ æſtate, habes.26.&.29.Problemat.Sect.29.
12 Viri boni potius eſſe ſolent pauperes q̃ praui.4.Problemat.Sect.29.✳.
VIREO.Auis.
1 Vireo totus uiridans ex obſcuro eſt, hyeme non uidetur, ſolſtitio æſtiuo conſpicitur, diſcedit, oriente arcturo ſydere, magnitudine turturis eſt.9.de Hiſtoria. capit.22.A.
2 Vireo docilis eſt, & ad uitæ munera ingenioſus notatur, ſed male uolat, nec grati coloris eſt.9.de Hiſto.cap.15.A.
3 Vireo, quem ex flagratione procreatum, quidam fabulantur, cum crece pugnat.9. de Hiſtoria.capit.1.E.
VIRES.
1 Vires augentur retento ſpiritu.2.de Generatione.capit.4.B.
2 Vires neruis continentur.5.de Generatione.cap.7.D.✳.
VIRTVS.Quære Fortitudo.✳.
VISCVM.
Viſcum non per ſe conſiſtit, ſed in aliis arboribus naſcitur.1.de Generatione. capit.1.C.Quære Turdus auis.3.
VISCVS.ERIS.
1 Viſcerum omnium natura ſanguinea eſt, quia poſita ſunt ad meatus uenarum & intercapedinis.2.de Partibus.capit.1.S.
2 Viſcera omnia ſunt omnibus ſanguineis, cum nulli exanguium uiſcus ullum ſit.3. de Partibus.capit.4.A.
3 Viſcera oīa bipartita ſunt, quia corpus oīe animatum bipartitum eſt, & uiſcera ra aut ratione dextri & ſiniſtri, aut ſuperioris & inferioris, aut anterioris & poſterioris bipartita ſunt. 3.de Partibus. capit.7.A.B.
4 Viſcera quædam ſunt ſuper ſeptum, quædam infra, ſed omnium uſus communis uenarum gratia eſt, ut uenæ ſtabiliri copula uiſcerum, & penſiles ſuſtineri poſſint.3.de Partibus.capit.7.B.
5 Viſcerum quædam ſimplicia eſſe uidentur, ut cor, quædam bipartita, ut renes, quædam utro modo ſe habēt, dubitatur. 3.de Part.cap.7.A.
6 Viſceris & carnis differentia non modo corpulentia ſumitur, ſed etiam eo ꝙ caro foris poſita eſt, uiſcera intus continentur, & partim ſunt gratia uenarum, partim non ſine uenis eſſe poſſunt.3.de Partibus. capit.13.per totum.
7 Viſcera quædam aliquando animalibus defecerunt.4.de Gener.cap.4.D. Quære Fel.3.8.10.Iecur.13.16.Lien.5.7.13.
VISVS.Quære Videre.✳.
VITA.VIVERE.
1 Viuens omne neceſſe eſt, habeat partem, qua cibum recipiat, & qua excremētum reddat, & mediam inter has, in qua uitæ principium cōtinetur.2.de Part.c.10.A.
2 Viuere melius eſt q̃ non uiuere.2.de Generatione.cap.1.A.
3 Vita diuturnior unde proueniat aīalibꝰ, habes.4.de Generatione.cap.9.per totū.
4 Vitæ animalium quæ ſit cauſa, habes.4. de Generatione.cap.10.A.
5 Vita hominis ſuam certam periodum habet.4.de Generatione.capit.10.A.
6 Vitarum circuitum appellamus diem noctem annū & tēpora. 4.de Gen. c.10.A.
7 Vita animalium an incipiat a ſomno, an a uigilia, dubitatur, & ſoluitur.5.de Generatione.capit.1.C.
8 Viuentia omnia partem ſummam & infimam habent. de Communi. animal. greſſ.c.1.E.Quære Animatū.
9 Vitam longiorem cur agunt, quæ in locis calidis degūt, q̃ quæ in frigidis.9.&.10. Problemate.Sect.14.
10 Vitæ longiſſimæ cur ſunt homines, qui lineam ſuæ palmæ per totam latitudinem ductam habent, habes.10.Prob.Sect.34. Quære Dens.11.Manus.1.
11 Vita calore fouetur, & ſeruatur. 17.Problemat.Sect.1.✳.
VITELLVS.Oui.Quære Ouum.10.11. 23.24.25.26.31.34.39.51.
VITEX.Quære Cera.1.
VITIFLORA.Quære Oenantha.
VITILIGO.Cutis morbus.
1 Vitiligo cutis morbus eſt, in loco autem ubi uitiligo eſt, omnes pili oriuntur cani. 3.de Hiſtoria.cap.11.B.
2 Vitiligo morbus non reddit pilos canos propter ætatem.5.de Gener. capit.4.A.
3 Vitiliginē minus habent pueri & mulieres q̃ uiri.4.Problemat.Sect.10.
4 Vitiliginem homo tantū cur habet, oſtenditur.5.Problemat.Sect.10.
5 Vitiligo leuca, id eſt alba cur ſolum hominem inuadit, oſtenditur.35.Prob.Sect.10.
6 Vitiligo ubi eſt, ſemper ſunt pili cani, nō tamen econtrario.36.Problemat.Sect.10. Quære Caneſcere.
VITIS.
1 Vites, quæ propter nimiam alimenti copiam fructum non ferunt, hirceſcere dicunt a ruſticis, eo ꝙ hirci pingues minus fœcundi ſunt.5.de Hiſtor.c.14.D.
2 Vitis differt a uite in ſemine ædendo.1. de Generatione.cap.18.O.
3 Vitis, quæ uuā albam ferre ſolet, ſi etiam nigram aliquando ferat, non dicitur monſtrum, quia talis temperaturæ eſt uitis illa, quam quidam capniā appellant.4.de Generatione.capit.4.C.✳.
VITVLVS TERRESTRIS.
1 Vitulorum uox grauior eſt q̃ perfectorū boum.5.de Hiſtoria.capit.14.B. &.5.de Generatione.capit.7.A.C.
2 Vitulis caſtratis uox mutatur.5.de Hiſt. capit.14.B.
3 Vituli anniculi caſtrantur.9.de Hiſtoria. capit.50.A.
4 Vituli quomodo caſtrari debent, oſtenditur.9.de Hiſtoria.capit.50.A.
5 Vitulus aliquando capite pueri ortus eſt. 4.de Generatione.cap.3.L.
6 Vituli grauiorē uocem ædunt, q̃ uaccæ, aut tauri contra omnium animalium naturam, in quibus acutiorem uocē ædunt, quæ minora nata ſunt.5.de Gen.c.7.C. Quære Bos. Vacca.
VITVLVS MARINVS.
1 Vitulus marinus licet quadrupes ſit, & auriculas deberet habere, caret tamen illis, quia cum in aqua degat, officerent potius, q̃ iuuarent, eo ꝙ maximam humoris copiam intra ſe reciperent.1.de Hiſtoria. capit.11.A.&.5.de Generatione.c.2.B.
2 Vitulus marinus animal perfectum generat.1.de Hiſtoria.cap.5.A.
3 Vitulus marinus renes habet bubulis ſimiles, habet tamen eos ſolidiſſimos. 1.de Hiſtoria.capit.18.B.
4 Vitulus marinus caudam habet licet exiguam cerui modo. 2.de Hiſtoria. capit.1.C.
5 Vitulus marinus tanq̃ læſa & imperfecta quadrupes eſt, quippe qui continuo a ſcapulis pedes habeat manibus ſimiles modo urſæ, & in quinos digitos fiſſos, pedes etiam poſteriores quinis digitis diſcretos habet ternis articulis conſtantes,

uerum forma proximos piſcium caudis.2 de Hiſtor.cap.1.C.

6 Vitulo marino lingua ſciſſa eſt.2.de Hiſt.cap.17.E.

7 Vituli marini coeunt more animalium retro mingentium, & diu ligati in coitu hærent.5.de Hiſt.c.2.B.

8 Vitulus marinus ambigui generis eſt, nã & in terra & in aqua degit, & humorem non recipit, ſed ſpirat, & dormit, & egreſſus parit in littore, tamen inter aquatilia numeratur, quia diutius in aquis degit.6.de Hiſt.c.12.A.

9 Vituli marini fœminæ genitale ſimile eſt raiæ.6.de Hiſt.c.12.A.

10 Vitulus marinus mugitum ædit.6.de Hiſtoria.cap.12.B.

11 Vitulus marinus concipit animal ſtatim, & parit, & ſecundas emittit, & lac reddit modo pecudum. Parit ſingulos aut geminos, & cum plurimos tres, mammis geminis educat prolem ritu quadrupedum, parit omni tempore, ut homo.6.de Hiſtoria cap.12.B.

12 Vitulus marinus difficulter interficitur, niſi eliſis tẽporibus capitis, quia totũ corpus carnoſum eſt.6.de Hiſt.c.12.B.

13 Vituli marini non poſſunt extra aquam uiuere, pariunt tamen & educant in ſicco 8.de Hiſtoria.cap.2.A.

14 Vitulus marinus ſolus inter quadrupedes a mari uictum petit.8.de Hiſt.c.5.B.

15 Vituli marini, qui in eodem loco degũt, pugnat mas cum mare, fœmina cum fœmina, donec alter ab altero eiiciatur, aut occidatur, idemq; eorum catuli faciunt.9 de Hiſt.cap.1.B.

16 Vitulus marinus nõ habet auriculas, ſed cauernas tantum ad audiendum, utpote qui manca & læſa ſit quadrupes.2.de Partibus.cap.12.A.&.5. de Generatione. capit.2.B.

17 Vitulus marinus ſolus habet renes ſolidos, ita ut nullum cauũ ſit in eis, ſicut eſt in cæterorum animalium renibus.3. de Part.c.9.A.

18 Vitulus marinus felle caret.4. de Partib. cap.2.A.

19 Vituli marini linguam biſulcam habent. 4.de Part.c.11.B.

20 Vituli marini in quibuſdam ambigũt cũ aquatilibus & terreſtribus, ideo utrorũq; participes ſunt, nam pedes habent, ut terreſtria, pinnas, ut aquatilia, habent etiã ſerratos & acutos dentes.4.de Partibus.capit.13.F.✳.

VIVACIVS.Longioris uitæ anĩal. Quære Animal.82. Vita.

VIVERRA. Quæ & Ictis.

Viuerra genus muſtelæ magnitudĩe eſt, q̃ Melitenſis catellus minor. Officit alueari bus, mellis enim auida eſt. Aues petit, ut feles. Genitale eius oſſeum eſt, & urinæ ſtillationibus prodeſſe putatur. Datur per ramenta ex uino.2.de Hiſt.cap.1.L.&.9. de Hiſtor.cap.6.B.

VIVIPARA.

1 Viuipara ſunt, quæ animal pariunt.1.de Hiſtor.cap.6.A.

2 Viuipara cæteris erectiora ſunt.3.de Partibus.cap.6.C.

3 Viuipara cornua gerunt ad uim inferendam aut depellendam.3.de Part. c.2.A.

4 Viuipara aliqua generãt animal intra ſe, alia extra.1.de Gen.c.9.per totum.

5 Viuipara quæ ſint, habes.2.de Generatione.cap.1.D.E.

6 Viuipara, quæ pariant animal perfectum, & quæ imperfectum, & quam ob cauſam, habes.4.de Generatione.cap.6. per totũ. Quære Animal.

VLCVS.

1 Vlceribus putridis & tetris quæ medicamẽta cõueniãt, habes.50.Problem.Sect.1.

2 Vlcera capitis cur nõ difficile ſanantur in plenis impuriſq; corporibus, tibiarum uero ulcera tarde ſanantur, oſtenditur.18. Problem.Sectio.1.

3 Vlcera recentia cur prohibentur conſiſtere, ſi quis pelles arietibus recenter detractas illis admouerit, & oua ſuper confregerit, oſtenditur.1.Problemat.Sect.1.Quære Vibex. Vri.

VLYSSES.Poetis cantatiſſimus. Quære Canis.35.✳.

VLMVS.Arbor. Quære Bos.16.

VLNA.

Vlna ſeu brachium appellatur compactio bipartita mẽbri ſupioris.2.de Hiſt.c.15.A

VLVLA.Auis.

1 Vlula carniuora eſt, & picas uenatur. 8.de Hiſtor.c.3.A.

2 Vlula colarem occidit.9. de Hiſtoria. capit.1.D.

3 Vlula nocte uagatur, ac paſcitur, raro die apparet, colit ſaxa, & ſpeluncas, uictus gemini eſt, pollet ingenio & induſtria in uitæ muneribus.9.de Hiſt.cap.17. A. Quære Otus.

VMBILICVS.Ventris medium.

1 Vmbilicus eſt radix uentris parte priore.1 de Hiſtor.c.13.A.

2 per Vmbilicum alũtur animalia intra uterum matris, ſi habeant umbilicum. 7.de Hiſtoria.capit.8.A.

3 Vmbilicus uelut putamen eſt circa uenas, quarum origo ab utero eſt.7.de Hiſtoria.capit.8.A.

4 Vmbilici uenæ in omnibus animalibus quot ſint, & quo ſitu, hẽs.7.de Hiſt.c.8.A.

5 Vmbilicus infantis naſcentis quomodo abſcindẽdus eſt, habes.7.de Hiſt.c.10.A.

6 Vmbilicum habent, quæ uel in utero uiuiparis æduntur, uel ouo ouiparis excluduntur.4.de Part.c.12.D.

7 Vmbilicus uena quædam eſt in aliis multiplex, in aliis ſimplex, quã uenã putamẽ circulare ambit, quod umbilicus uocatur, per quem alimentum haurit fœtus. 2.de Generatione.cap.4.I.L.

VMBILICVS.Piſcis.

Vmbilici oua ſua uidentur habere uere & autumno.5.de Hiſtoria.cap.12.A.

VMBILICVS.Roſarũ. Quære Roſa.

VMBRA.Piſcis.

Vmbra lapidem habet in capite, & ideo maxime infeſtatur frigoribus.9.de Hiſtoria.capit.19.A.

VMBRA.Quæ iacitur a corpore. Quære Sol.6.12.

VNCVNGVIA.Aĩalia, quibus ungues unci ſunt.

1 Vncungues clariſſime uident.2.de Partibus.capit.13.B.

2 Vncungues aues roſtrum habent aduncum, quia cum carniuoræ ſint, tale aptũ eſt ad inuadendum & retinendum.3.de Partibus.capit.1.D.

3 Vncunguium auium uirtus in roſtro & unguibus eſt.3.de Part.capit.1.E.

4 Vncunguibus uolatus pernicitas ad uitæ officia præſidio eſt. de Communi.animal.greſſu.cap.3.E.

VNGVENTVM.

Vnguẽtorum magna pars ſudori admixta cur male olet, aliqua uero ſuauior redditur, aut nihil deterius olet, habes.11.Problemat.Sectio.13.✳.

VNGVIS.

1 Vnguis proportione cõuenit cum ungula, licet ſpecie differat.1.de Hiſt.c.1.C.

2 Vnguis ſolid9 & ſicc9 eſt, & quod illi proportione reſpondet.1.de Hiſtoria.c.1.C.

3 Vngues aduncos habentia animalia non ſunt gregalia.1.de Hiſt.capit.1.C.

4 Vnguis hæret ſummis digitis.1.de Hiſtoria.capit.15.B.

5 Vngues maxime ſunt ſimilarium partiũ.3.de Hiſtoria capit.12.A.

6 Vngues licet oſſa non ſint, non tamen lõge remoti ſunt ab oſſium natura.3.de Hiſtor.cap.9.A.&.2.de Part.c.9.D.

7 Vngues oſſa non ſunt, quia ungues flecti & findi poſſunt, oſſa non poſſunt.3.de Hiſtoria.capit.9.A.

8 Vngues habent omnia animalia, quæ habent digitos præter elephantum.3.de Hiſtoria.c.9.A. Quæræ Elephantus.4.

9 Vngues aut adunci ſunt, aut recti. 3.de Hiſtoria.cap.9.A.

10 Vngues ſequuntur colorem cutis & pilorum.3.de Hiſtoria.cap.9.A.

11 Vngues creſcunt mortuis.3.de Hiſtoria. capit.11.A.

12 ſine Vnguibus naſcit̃ infans, ſi mater prægnans uſa ſit ſale immodice. 7. de Hiſtoria.cap.4.D.

13 Vngues tactus gratia ſunt. 2.de Partibus.capit.8.A.

14 Vngues dati ſunt homini ad operimentũ tantum, nam extremos digitos integunt, & tuentur. Reliquis uero animalibus dati ſunt ad alios etiam uſus. 4.de Part.capit.10.E.O.&.2.capit.9.D.

15 Vngues ex cute proueniũt.2.de Gener. cap.4.CC.&.67.Problemat.Sect.10.

56 Vngues minimos habet homo proportione corporis, quia terreni excrementi parum habet.2.de Generatione.ca.4.CC.

17 Vngues quorũcunq; tam ferarum q̃ uolucrum & aliorum quales ſint. Quære in ſuis dictionibus.

VNGVES.Teſtata aquatilia.

1 Vngues locis arenoſis ſui ortus initia capiunt.5.de Hiſtoria.cap.15.D.

2 Vngues nulla radice nituntur.5.de Hiſtoria.capit.15.E.

3 Vngues utroq; latere connexi ſunt.4.de Partibus.capit.7.A.

VNGVLA.Quadrupedum.

1 Vngula q̃uis os non ſit, non tamen longe remota eſt ab oſſis natura. 3.de Hiſtoria. capit.9.A.&.2.de Partibus.cap.7.A.

2 Vngula os non eſt, quia flecti & findi poteſt, os uero non poteſt.3.de Hiſtoria.capit.9.A.

3 Vngulæ cutis & pilorum colorem ſequũtur.3.de Hiſtoria.capit.9.A.

4 Vngulæ maiores fiunt ſenectute.3.de Hiſtoria.capit.9.A.

5 Vngularum origo unde ſit, habes. 2.de Partibus.cap.9.E.

6 Vngula eandem habet naturã, quam cornu.3.de Partibus.capit.2.B.

7 Vngulæ fiſſio ex naturæ defectu eſt.3.de Partib.cap.2.C.
8 Vngula ſolipedibus pro pluribus unguibus coaleſcit.4.de Part.c.10.S.
9 Vngulæ excrementis cōſtant,& igni molliuntur.2.de Gener.cap.4.CC.
VNICOLOR.
Vnicolora ſunt,quæ toto genere unum habent colorem,ut leones omnes fului,& talia nunq̃ mutant colorem niſi per affectum. Quæ uero non ſunt unicolora,uentre plenius albent.5.de Generatione.cap. 6.A.Quære Color.
VNICORNIS.Aſinus indicus. Quære Aſinus indicus.
VNICORNIA.
Vnicornia ut Orix & aſinus indicus medio capitis ſui cornu fixum gerunt.3. de Partib.cap.2.C.
VNIPARA.
Vnipara quæ animalia ſint, habes. 4. de Generatione.cap.4.F.
VNIVALVIA.Teſtata,quæ unica tantum teſta teguntur.
1 Vniualuibus teſtatis caro ſic teſtæ adhæret,ut niſi per uim auelli nequeat. 4. de Hiſtor.c.4.B.
2 Vniualuiũ cōſyderatio ponit.4.de Part. c.5.E.G.Quære Teſtatũ.4.8.22.31.
VNIVERSALE.
1 Vniuerſalia appellamus, quæ pluribus inſunt.1.de Part.c.4.B.
2 Vniuerſale ſequitur particularia omnia.4 de Gener.c.3.E.✳.
VNVM.
Vnum iudicandum eſt principii ratione. 4.de Gener.c.4.N.✳.
VOCA.Piſcis.
Vocæ gregales ſunt.9.de Hiſt.c.2.A.
VOCALIS.Litera.
Vocales literæ a uoce & gutture proferũtur.4.de Hiſt.c.9.A.Quære Litera.✳.
VOLA.Manus.
1 Vola dicit manus interior pars, quæ carnoſa eſt,& ſciſſuris uitæ indicibus diſtincta.1.de Hiſtoria.cap.15.B . Quære Manus.1.
2 Volam quæ uena adeat,habes.3.de Hiſt. cap.2.B.
VOLARE.VOLATIO.
1 Volant pennis aut cute, quæ ſanguinē habent,quæ uero ſanguine carent,uolant arida membrana.1.de Hiſt.c.5.C.
2 Volatio differt ab aliis motibus animaliũ. 1.de Part. cap.1.B.
3 Volatus proprius motus eſt auium, de Com.animal. greſſu.cap.6.A.
4 Volatus non fit,niſi nodus flectatur, de Communi animal.greſſ.cap.3.A.
5 Volatus non cōficitur,niſi aer obnitatur. de Com.animal.mot. c.1.C.✳.
VOLVCRIS.E.
1 Volucrũ aliæ penna uolant,aliæ membrana arida,aliæ cute.1.de Hiſtor.c.5.C.
2 Volucre tm̃ animal nullũ nouimus, ſicut piſcem tm̃ natatilem.1.de Hiſt.cap.1.E.
3 Volucribus grauioribus cutis craſſa eſt.2 de Part.cap.13.B.
4 Volucres cernunt e longinquo.2. de Partibus.cap.13.B.
5 Volucria pedes habent, quia in ſicco uitã agunt,nec ſemper ſublimes pendere poſſunt.de Com.anim.greſſ.c.7.A.✳.
VOLVNTAS.
Voluntas quomodo moueat animal,oſtēditur.de Com.anim.mot.c.3.✳.
VOLVPTAS.
Voluptatem,quæ ſecundum naturã eſt, omnia ſequuntur.8.de Hiſt.c.1.C.✳.
VOMERE.VOMITVS.
1 ad Vomitum propenſiores ſunt homines, quibus pectus latum eſt.9.de Hiſtoria.capit.50.B.
2 Vomitus maxime leuat corpus.2. Prob. Sectio.37.
3 Vomitus citari cur maxime debet,cũ tempora mutantur.4.Prob.Sect.1.
4 Vomitus licet ſit laborioſus, quibuſdã tñ laſſis præcipit.7.Prob.Sect.5.
5 Vomere cur nō poſſumus,niſi res turgente corpore urgeat.9.Prob.Sect.4.
VOX.
1 Vox differt a ſono.4.de Hiſtoria.c.9.A.
2 Voce carent,quæcunq; pulmone carēt.4. de Hiſt.c.9.A.
3 Vocem ædunt,quæcunq; pulmonem habent.4.de Hiſt.cap.9.C.
4 Voces proprias habent animalia, quibus ad initum & coitum ſe excitant.4. de Hiſtoria.cap.9.C.Quære Rana.5.7.
5 Vox eſt omnibus, quibus eſt locutio, non tamen econtrario. 4. de Hiſtoria. cap.9.D.
6 Vox acumine & grauitate maxime noteſcit.4.de Hiſtoria.cap.9.D.
7 Vocis & ſoni differentiam, & quæ animalia uocem, & quæ ſonum habeant, & quo differat uox a locutione,habes.4. de Hiſtor.c.9.per totum.
8 Vox fœminæ tenuior & acutior eſt q̃ maris, excepto boue. 4. de Hiſtoria. cap. 11. C.

9 Vox licet in om̃ibus fere grauior ſit marium q̃ fœminarum,& ſeniorum q̃ iuniorum,uaccarum tamen grauior eſt q̃ bouũ, & uitulorum q̃ perfectorum boum. 4.de Hiſtoria.capit.11.C.&.5.de Hiſt.c.14.B. &.5.de Generatione.cap.7.A.
10 Vox mutatur in quibuſdam animalibus, inſtante ætate,qua coeunt.5.de Hiſtoria. capit.14.A.
11 Vox fœminæ magna ex parte acutior eſt,& iunioribus q̃ ſenioribus.5.de Hiſtoria.capit.14.B.
12 Vox hominum mutatur,quando incipit ferre genitale ſemen,ita ut nec acuta ſit, nec æquabilis,quod caprire dicitur. Idq; potiſſimum accidit illis,qui rem uenereã incipiunt agere.Si uero abſtineant,& curam adhibeant,lōgo tempore ſeruari poterit ſine mutatione.7.de Hiſtoria.c.1.A. &.4.de Generatione.cap.8.B.
13 Vocem copioſe emittunt auium pleræq;. 2.de Partibus.capit.17.B.
14 Vox per arteriã emittitur.3.de Partibus. capit.3.A.
15 Vocis ad tenuitatem confert loci frigiditas,ſicut caliditas ad grauitatem.5.de Generatione.capit.7.F.
16 Vocis grauitas naturæ eſt generoſioris.5. de Generatione.capit.7.B.
17 Vox inæqualis hirci uocem imitatur.5. de Generatione.capit.7.E.
18 Vox materia eſt orationis. 5.de Generatione.capit.7.A.
19 Vox unde grauis,aut acuta reddatur in animalibus,& quæ uox maribus,quæ fœminis ſit propria, quæ animalia contentam,quæ remiſſam habeant, oſtenditur. 5.de Generatione.cap.7.per totum.
20 Vocem magnam cur emittunt,qui calidi ſunt,habes.3.Problemat.Sect.11.
21 Voces cur uidētur eſſe acutiores e lōginquo,oſtendit.6.&.19.&.20.Prob.Sect.11.
22 Vocis tenor cur frangitur, cibo ingeſto, oſtenditur.12.Prob.Sect.11.
23 Vocem cur acutã reddunt exercitati, & debiles,oſtenditur.2.Problemat.Sect.11.
24 Vox cur corrumpitur illis,qui ingeſto cibo clamitant,habes.22.Prob.Sect.11.
25 Vox echo quomodo fiat, oſtenditur.23. Problemat.Sect.11.
26 Vox chori cur minꝰ audit,ſi paleæ ſparguntur in orcheſtra,habes.25.Problemate.Sectio.11.
27 Vocem acutam cur reddunt,qui humore prolifico uacant, ut pueri, habes.34. Problemate.Sectio.11.
28 Vox cur melius auditur ſuperioribus deorſum, q̃ inferius ſurſum. 45. Problemate.Sectio.11.
29 Vox cur potius uinolentis frangitur,q̃ ſobriis,habes.43.Problemat.Sect.11.
30 Vox acutior cur lōgius audiri poteſt, habes.47.Problemat.Sectio.11.
31 Vox q̃uis minor reddatur adimendo, ſpeciem tamen ſeruat eandem. 62.Problemate.Sectio.11.
32 Vox cur aliquibus ſit grauior, aliquibus acutior,aliquibus tenuis,aliquibus ſonantior,& quo tempore immutetur, & alia de uoce, habes.Problematum Sectio.11. per totam.
33 Vox rumpitur tam in paripate q̃ in nete. 3.Problemat.Sect.19.
34 Vox eadē cum aliis cantans,cur plus ſentitur,q̃ ſolitaria,habes. 2. Prob.Sect.19.
35 Vox deſinens cur acutior eſt,oſtenditur. 11.Problemat.Sect.19.Quære Sonus.✳.
VPVPA.Auis.
1 Vpupa non nidificat, ſed ſtipites arborũ ſubiens parit ſine ullo ſtramento in cauis. 6.de Hiſtoria.capit.1.A.
2 Vpupa cum colore tum etiam ſpecie mutatur,ut Aeſchili uerſibus probatur.9.de Hiſtoria.capit.49.A.
3 Vpupa nidum facit ex ſtercore hominis, faciem mutat æſtate & hyeme. 9.de Hiſtoria.capit.15.A.
4 Vpupa ſyluas & montes colit.9.de Hiſtoria.capit.11.A.
VRAGES.Auis.Quære Tetrix.
VRBANVM. Pro manſueto. Quære Manſueta.
VRERE.
Vri uel inſcindi uel medicamētis curari quæ debent in ulceribus aut abſceſſibus, habes.32.34.Problemate.Sect.1.✳. Frigus.8.Ignis.
VRINA.
1 Vrinæ diſtillationibus prodeſt genitale uiuerræ datum per ramenta ex uino.2. de Hiſtoria.capit.1.L.
2 Vrinã quæ retro mittunt ainmalia,auerſa coeunt,ut leo,lepus, lynx.5.de Hiſtoria.capit.2.A.
3 Vrina quadrupedum craſſior eſt q̃ hominum.6.de Hiſtoria.capit.18.E.
4 Vrina quadrupedum craſſior redditur a partu,& eorum magis,quæ minus purgantur.6.de Hiſtoria.capit.14.E.
5 Vrina exēpta uaſis,ſubſidet ſalſugo quædam,quia quod dulce eſt & potulentũ in carnem propter ſuam leuitatem cōuerti

tur,relinquitur uero ſalſum. 4.de Partibus.capit.1.A.

6 Vrina nonnullis fluit per metum. 4.de Partibus.capit.5.D.

7 Vrinæ profluuio aliqui tabeſcunt. 1. de Generatione.capit.18.P.

8 Vrinæ contra ſtillicidia proſunt echini pelagici.5.de Gener.capit.3.D.

9 Vrinā mouere cur poſſunt ſeminū odorata genera,habes.49.Prob.Sect.1.

10 Vrinæ extrema emiſſione cur inhorreſcimus,oſtēditur.9.Problemat.Sect.8.&.16.Problemate.Sectio.33.

11 Vrinam cur mouent omnia odorata, tā ſemina,q̄ plantæ, habes.12.Problemate.Sectio.12.&.16. Problemate. Sectio.20.

12 Vrina cur fœtidior redditur, quo diutiꝰ in corpore manſit, ſtercus uero econtrario,habes.1.Problemat.Sect.12.

13 Vrinæ libido laceſſit timētibus.10.Problemate.Sectio.27.Quære Mingere.✳.

VRINATOR. Qui ſub aquis natat & degit.

Vrinatores inſtrumentum quoddam accipiunt, quo aerem extrinſecus trahunt, q̄diu ſub aquis degunt. 2.de Partibus.cap.16.A.Quære Auris.15.18.21.22.Capito.7.

VRINATRIX.

Vrinatrix auis circa amnes & lacus uerſatur.8.de Hiſtoria.capit.3.D.

VRINVM OVVM. Quære Ouum.33.48.54.

VROPYGIVM. Vltima ſpinæ dorſi pars,quæ ſedi ſuperueniens,podicē ex ſuperiore parte integit.

Vropygio quæ aues carent,& quibus animalibus ineptum,quibus aptum, & quomodo dirigunt ſuos curſus uropygio,habes.de Communi.animal.greſſ.cap.3.E.

VRSA.VRSVS.

1 Vrſis totum corpus hirſutū eſt tam parte prona,q̄ ſupina. 2.de Hiſtoria.cap.1.D.

2 Vrſæ mammas habent quaternas. 2.de Hiſtoria.capit.1.H.

3 Vrſi quomodo coeant,habes.5.de Hiſto.capit.2.A.

4 Vrſa dies triginta fert uterum,parit interdum unum,interdum duos,ſed cum plurimum quinq;. Aedit fœtum pro corporis ſui magnitudine minimū, quippe minorem cato,maiorem mure parere ſolet, nudum cæcum,cruribus membriſq; aliis propemodum indiſcretum & rudē.Coit menſe Februario.Pingueſcit,cum latet tā mas q̄ fœmina,6.de Hiſtoria.cap.30.per totum.&.4.de Generatione.c.6.A.

5 Vrſam grauidam capi difficile eſt,& nemo cepit,aut raro.6.de Hiſtoria.c.30.A.&.8.de Hiſtoria.cap.17.A.

6 Vrſi coeunt non ſuperuenientes, ſed humi ſtrati.9.de Hiſtoria.cap.30.B.

7 Vrſus nec ſorbendo nec lambendo, ſed morſu bibit.8.de Hiſtoria.cap.6.A.

8 Vrſus animal omniuorum eſt,quippe qui fructus arborum,quas agili corpore aſcēdit,edit, & legumina, & apes perfringens alueos,& cancros, & formicas, carne etiā ueſcitur.Viribus etiam ſuis fretus non ſolum ceruos,ſed etiam apros inuadit,taurum aperto marte aggreditur. Conſerta iam pugna ſternit ſe ſupinum, & dum taurus ferire conatur, urſus ſuis brachiis tauri cornua amplectitur,& ore morſum armis tauri defigit, proſternitq; illum. Duobus pedibus innitēs incedere poteſt. Carnes omnes præmaceratas & quaſi putres comedit. 8.de Hiſtoria.capit.5.A.

9 Vrſus hyeme latet,ſed utrum propter frigus,an ob aliam cauſam incertum. Pingueſcunt adeo eo tempore tam mas q̄ fœmina,ut mouere ſe nequeant.Parit fœmina eo tēpore,& tam diu latet, quouſq; catulos in apertum produxerit, quod uerno tempore menſe tertio a bruma facit. Latet ad minimum dies quadraginta,ſed primis ſeptē nō poteſt mouere ſe, aliis mouetur,& ſurgit.8.de Hiſt.c.17.A.

10 Vrſus cum latet,nihil edit,& eius inteſtinum adeo conniuet, ut prope cohæreat. Egreſſus latibulo Arum herbam comedit,ut inteſtinum laxetur,& hiet.8.de Hiſtoria.capit.17.A.

11 Vrſa animoſior eſt q̄ urſus. 9. de Hiſtoria.capit.1.A.

12 Vrſæ cum fugiunt,ſuos propellunt catulos,ſuſceptoſq; portant,cum uero ab inſectante iam occupātur,arbores ſcandunt. Arum herbam comedunt,cum e latibulo prodeunt,ligna etiam manducant, quaſi dentiant.9.de Hiſtoria.capit.6.A.

13 Vrſis quia corpus admodum piloſum eſt cauda minuta data eſt.4.de Partibus.capit.4.B.

14 Vrſa aliquādo uiſa eſt alba, ſed deprauatione generis.5.de Gener.c.6.A.✳.

VRSA.Piſcis.

Vrſa quando pariat,& quomō,& quādo fit aptior eſui,habes.5.de Hiſt.capit.17.B.

VRTICA.

Vrtica aquatile animal cum in aquis degat, nihil tamen humoris aut aquæ recipit nec aeris.1.de Hiſtor.capit.1.D.

2 Vrtica aliquando ſaxis adhæret,abſoluitur tamen,quoties libuit,quippe cum nō nullæ ex eis noctu abſolutæ paſcantur.1.de Hiſtoria.cap.1.E.&.4.de Hiſt.c.6.B.

3 Vrtica nullam teſtam habet,ſed omni ex parte carnem præ ſe fert. 4.de Hiſtoria.cap.6.B.&.5.de Gener.c.16.A.

4 Vrtica ſentit,& manum admotam corripit, adhæreſcitq; perinde ac polypus ſuis brachiis,ita ut caro intumeſcat. 4.de Hiſtoria.capit.6.B.

5 Vrtica os in medio corpore continet, & de ſaxo quaſi de teſta uiuit,& prænatantes piſciculos excipit, & deuorat. 4. de Hiſtoria.capit.6.B.

6 Vrtica corrodit pectunculos & echinos.4.de Hiſtoria.cap.6.B.

7 Vrtica nullum excrementū uidetur egerere.4.de Hiſtoria.cap.6.B.

8 Vrticarum duplex eſt genus,alterum cibo aptum,alterum durū, quale gignitur apud Chalcidem Eubœæ.4.de Hiſtoria.capit.6.B.

9 Vrticæ omnes ſunt carne conſtante & rigiduſcula hyeme.4.de Hiſt.c.6.B.

10 Vrticæ æſtate rareſcunt,& ſoluuntur, & marcēt,ut nulla auelli integra poſſit,ideo hyeme aptæ ſunt eſui,æſtate ineptæ.4.de Hiſtoria.cap.6.B.

11 Vrticarum duplex eſt genus, aliæ enim ſemper affixæ ſinuoſis hærent,aliæ abiunctæ ſuis ſedibus uagantur,& plana & littora amant.5.de Hiſt.cap.16.A.

12 Vrticarum natura carnoſa eſt. 4.de Hiſtoria.capit.1.B.

13 Vrticæ piſciculis forte incidētibus ueſcūtur,os in medio habent,quod in maioribus euidentius eſt. 8. de Hiſtoria. capit.2.D.

14 Vrtica quaſi oſtreorum caro uidetur eſſe incluſa ſaxo.4.de Hiſtoria.cap.2.D.

15 Vrticæ & plantarum differentia ponitur. 4.de Part.cap.5.P.

VTER.

1 Vtribꝰ inflatis ſi mēbra nr̄a cōtineantur, cur dolēt,oſtenditur.1.Prob.Sect.25.

2 Vtres inflati fluitant,non inflati deorſum feruntur.13.Prob.Sect.25.Quære Fructus.3.Humor.5.Siniſtra.4.✳.

VTERVS.

1 Vtero tantum differunt ſexus maſculinꝰ & fœmineus, & nulla alia parte interiore.1.de Hiſtoria.capit.19.A.

2 Vterus ſeu uulua eſt pars fœminæ propria.1.de Hiſtoria.cap.13.A.

3 Vterus eſt pars uuluæ interior,unde fratres uterinos dicimus.3.de Hiſtor.c.1.D.

4 Vteri meatus quales ſint a cauo renum ad ueſicam,habes.3.de Part.c.9.B.

5 Vterorū ſitus qualis ſit in quibuſdā aīalibus,oſtēditur.1.de Gener.c.9.per totum.

6 Vterus ideo intus continetur,quia cum, quod utero continet,cuſtodiā operimētū & cōcoctionē deſideret, uterus intus eſt, quia exterior locꝰ frigidus eſt,& offenſioni expoſitus.1.de Generatione.cap.12.A.

7 Vterorum diuerſitas eſt in diuerſis animalibus. 3.de Gener.c.1.A. Quære Vulua.

VVA.Vitis.

Vuas albas ſi ferat uitis, deinde nigras, nullum monſtrum eſt,quia uitis illa talis temperaturæ eſt,& eam capniū appellant quidam.4.de Generatione.c.4.C.✳.

VVA.Quæ & Columella. Quære Columella.1.

VVLNVS.

Vulneribus medetur commoſis.9.de Hiſtoria.c.4.C.Quære Verber.✳.

VVLPANSER.Auis.

Vulpanſeres, compoſito nomine ex uulpe & anſere,pariunt oua ſubuētanea.6.de Hiſtoria.capit.2.C.

VVLPECVLA.Aquatile.

Vulpecula cute uolat.1. de Hiſtor.c.5.C.

VVLPES.

1 Vulpes callidæ & malitioſæ ſunt.1.de Hiſtoria.capit.1.I.

2 Vulpes oſſeum habēt genitale.2.de Hiſtoria.capit.1.L.

3 Vulpes ſuperueniens coit.Parit cæcos ut urſa,atq; etiam informiores. Parturiens ſecedit, ut raro grauida capiatur. Cum partū ædiderit,lambendo refouet,& concoquit. Parit cū plurimos quattuor.6.de Hiſt.c.34.A.&.2.de Gener.c.4.G.

4 Vulpes minores ſunt in Aegypto q̄ in Græcia.8.de Hiſtoria.c.28.B.

5 Vulpes pugnant cum circo.9.de Hiſtoria.capit.1.E.

6 Vulpes pellam nocte capit.6.de Hiſtoria.capit.1.E.

7 Vulpi Aeſalo hoſtis eſt.9.de Hiſtoria.capit.1.F.

8 Vulpis amica eſt coruo propter communes inimicitias cum Aeſalone.9.de Hiſtoria.capit.1.F.

9 Vulpes & ſerpens amicæ uiuunt.9.de Hiſtoria.capit.1.F.

10 Vulpes coit cum cane. 2.de Generatione.c.5.C.Quære Canis.39.

11 Vulpes uenātur ipſos agreſtes mures.6.

de Gen.c.37.A.✳. Orchomenii.
VVLPES.Piſcis.
Vulpes piſces cũ ſe deglutiſſe hamum ſenſerint,opitulantur ſibi,ut centipedæ. Lõge nanq; ſe efferẽtes hami lineam abrodũt. Capiuntur enim locis nõnullis hamo multiplici gurgite præalto & fluctuoſo. 9. de Hiſtor.c.37.C.
VVLTVR.Auis.
1 Vultur in excelſiſſimis rupibus nidificat, unde fit,ut nidus eius & pulli raro cernãtur.6.de Hiſt.c.5.A.
2 Vultures ex alio orbe uenire ad nos, putauit Herodotus Bryſonis rhetoris pater, quia nidum eorum nemo uideat,& repente multi appareant exercitum ſequentes. Sed q̃uis raro,uidetur tamen corũ nidus. 6.de Hiſto.c.5.A.&.9.de Hiſt.c.11.A.
3 Vultures oua bina pariunt.6.de Hiſtoria cap.5.A.
4 Vultur carniuorus eſt.8.de Hiſtoria , capit.3.A.
5 Vulturum duo genera ſunt,alterũ paruũ & albicantius,alterum maius & multiformius.8.de Hiſt.c.3.A.
6 Vultur cum Aeſalone pugnat.9.de Hiſt. cap.1.E.
7 Vultur & Aeſalo inimici ſunt.9.de Hiſt. cap.1.F.
8 Vultur ædit unum ouum aut duo cũ plurimum.9.de Hiſt.c.11.A.
VVLVA.
1 Vulua eſt pars fœminæ propria.1. de Hiſtoria.c.13.A.
2 Vulua quid ſit,& quibus aníalibus inſit, qua figura,,quo loco,quod officium habeat,qua materia,& quæ uulua habeat acetabula,& quæ illis careat, & in quibus animalibus uarietur,oſtenditur.3.de Hiſt. cap.1. E.

3 Vuluas diuerſas habent piſces, nam qui pariunt oua,bifurcatas habent uuluas. 6. de Hiſt.cap.10.A.
4 Vuluarum ſitus in diuerſis animalibus qualis ſit,oſtenditur.1.de Generatione.c. 8.per totum.
5 Vulua intus eſt,quia quod illa cõtinetur, cuſtodiam & operimentum & concoctionẽ deſiderat,& ideo intus eſt, quia locus corporis exterior frigidus eſt & offenſioni expoſitus.1.de Generatione. cap. 6. A. Quære Vterus.

X

XANTHVS. Quære Scamander.
XYLOPHTHORVS. Vermiculus dictus græce eo φ ξύλα, id eſt ligna φθείρει, id eſt corrumpit.
1 Xylophthorus a perdendis lignis dictus, qualis figuræ ſit,& quibus conſtet, habes. 5.de Hiſt.c.32.A.
2 Xylophthorus in aureliam trãſit.5. de Hiſtoria.c.32.B.

Y

ab .Y.nulla dictio incipitur niſi aſpirata, quapropter huiuſmodi dictiones inter aſpiratas quærendæ ſunt.

Z

ZEPHYRINA OVA.Id eſt ſubuentanea.Quære Ouũ.7.19.20.21. 22. 40.58
ZEPHYRVS. Ventus. Quære Fauonius.✳.

SECVNDI TOMI INDICIS ARISTOTELICI IN LIBROS
de animalibus,& de motu & inceſſu animalium ,& Problemata.
FINIS.

AVTHOR LECTORI.
De Ariſtotele per Simonem Grynæum in lucem ædito.

ANNVS agitur octauus,ex quo abſolutum hunc noſtrum indicẽ Sebaſtiani Gryphij prælo committendum ſtatueram,motus tum uiri diligentia,tum pulcherrimis typis & chartis,quibus illius officina inſtructa eſt. Et iam ab eodem per Gaſparem Treſchelum Lugdunenſem bibliopolam,qui rem huiuſmodi curabat, impreſſionis ſpecimẽ acceperam, cum bellis omnia intercludentibus,perfici non potuit, quod deſtinarã. Anno tandẽ domini trigeſimenono ſupra milleſimũ quingenteſimum nactus non otium, quod multis iam annis mihi negatum eſt,ſed idoneum ſatis typographum, opus prælo ſubdidi . Et ecce dum ultimum indicis folium excuditur,allata ad me ſunt e Salmantica Ariſtotelis opera latina per Simonẽ Grynæum nec indiligenter nec inuenuſte impreſſa. Quæ cum percurriſſem,inueni omnia ferme cum noſtri indicis citationibus cõuenire. Quod ſi Grynæus ipſe pauciſſimis illis libris,qui per numeros commentariorum Auerrois notari ſolent,numeros addidiſſet,& ſuis laboribus & ſtudioſorũ Ariſtotelis rectius conſuluiſſet. Quis enim philoſophus,medicus,aut theologus aliter Ariſtotelis loca hactenus notauit?Sed Grynæus ſuo uel alieno iudicio fruatur, nos certe ſcholaſticæ utilitati,& Ariſtotelicorũ uotis obſecuti ſumus. Quanq; huic incõmoditati mederi ſibi quilibet poteſt,ſi pauciſſimarum horarũ ſpacio numeros in margine reponat,quod nos in toto Ariſtotele græco olim fecimus, ut non minus græcis noſtris q̃ latinis index latinus deſeruiat.Porro qui libri illi ſint,quibus cum indice noſtro Grynæus conueniat, quibusq; libris cõmentariorum numeri deſint, e ſubiectis diſces.

Conueniunt per omnia cum indice noſtro.

Poeticæ artis	LIB.I.
Prædicabilium	LIB.I.
Prædicamentorum	LIB.I.
Peri hermenias	LIB.II.
Priorum analyticorum	LIB.II.
Topicorum	LIB.VIII.
Elenchorum	LIB.II.
Meteororum	LIB.III.
De Senſu & ſenſato	LIB.I.
De Memoria & Reminiſcentia	LIB.I.
De Somno & Vigilia	LIB.I.
De Diuinatione per ſomnum	LIB.I.
De Lõgitudine & breuitate uitæ	LIB.I.
De Iuuentute & ſenectute	LIB.I.
De Vita & morte	LIB.I.
De Reſpiratione	LIB.I.
De Hiſtoria animalium	LIB.IX.
De Partibus animalium	LIB.IIII.
De Generatione animalium	LIB.V.
De Cõmuni animalium motu	LIB.I.
De Communi aĩalium greſſu	LIB.I.
De Mundo ad Alexandrum	LIB.I.
De Coloribus	LIB.I.
Mechanicorum	LIB.I.
Phyſiognomiæ	LIB.I.
De Lineis indiuiſibilibus	LIB.I.
Problematum Sectiones	XXXVIII
De Nilo ſeu de Nili inundatione nõ eſt apud Grynæum.	
Rhetoricorum ad Theodecten	LIB.III.
Rhetoricorum ad Alexandrum	LIB.I.
Ethicorum ad Nicomachum	LIB.X.
Magnorum moralium	LIB.II.
Politicorum	LIB.VIII.
Oeconomicorum	LIB.II.
Oeconomiarum publicarum	LIB.I.
Metaphyſicorũ tres,ſcilicet undecim9,tertiusdecimus & quartusdecimus	LIB.III.

QVIBVS NVMERI COMmentariorum Auerrois deſunt.

Phyſicorum	LIB.VIII.
De Cælo	LIB.IIII.
De Generatione & corruptione	LIB.II.
Meteororum liber quartus	LIB.I.
De Anima	LIB.III.
Metaphyſicorũ reliq a ſupiorib9	LIB.XI

MORALES ad Eudemum libros nil omnino continere, quod non meliore nota, hoc eſt exactius & operoſius in Ethicis ad Nicomachum habeatur, ſæpiſſime teſtatus ſum. Vnde factum eſt, ut ab omnibus hucuſq; interpretibus neglecti fuerint, & ſi nunc elegantem & eruditum interpretē ſortiti ſint. Huc accedit, quod pleraq; quæ in illis continentur, eodem ordine & ſtructura uerborum nedum ſentētiarum legantur in Ethicis. Pauciſſima tamen quæ ſubiicimus, quia nuſq; apud Ariſtotelē leguntur niſi in ijs moralibus, in indicem redegimus.

AGATHON.
Agathon dixit, Prauos homīes, dolore uictos mortem eligere. Mor. ad Eudemum lib. 3. pag. 596. num. 30.
AMICVS.
Amici qui longe ſunt, labor ſunt, ut dixit qdā. Mor. ad Eud. lib. 7. pag. 614. nu. 40.
ANAXAGORAS.
1 Anaxagoras Clazomenius a quodā interrogatus, quēnam beatiſſimū putaret, Nullū, inquit, eorū, quos exiſtimas, cum ille ſolos beatos crederet, q in uoluptatibus uitā agerēt. Mor. ad Eud. lib. 1. pa. 582. nu. 30
2 Anaxagoras ambigentē quendā, ſciſcitanteq;, quare uiuere potius q̄ nō uiuere expetendū eſſet, iuſſit cælū mundiq; totius conſtitutionē & ordinē cōtueri, ſentiens uitæ cupiditatē nō niſi ſciētiæ alicuius gr̄a laudabilē eſſe. Mor. ad Eud. li. 1. pa. 582. nu. 50
BEATVS. Quære Anaxagoras. 1.
CASTOR. Iouis ex Læda filius.
Caſtorē & Pollucē implorabāt, q maris tēpeſtate uexabantur. Moral. ad Eudemum lib. 7. pag. 615. num. 20.
CHIRON. Quē fabulantur poetæ centaurum Saturni & Phillyræ filium.
Chiron mortem optauit ob ulceris dolorem, q̄uis immortalis eſſet. Mor. ad Eudemum. lib. 3. pag. 596. nu. 30.
CIVILIS HABITVDO. Quære Lacedæmonii.
DICAEON.
δίκαιον, hoc eſt iuſtum, dictum Græcis, quod δίχα, hoc eſt duobus æquis cōſtet, uelut ſi quis δίχαιον appellet. Atq; inde etiam δικαστὴσ, id eſt iudex, dicitur. Moral. ad Eud. lib. 4. pag. 603. num. 50.
ENCOMIVM.
Encomiū orō eſt facta cuiuſq; ſingularia exponēs. Mor. ad Eud. li. 2. pa. 586. nu. 50.
EVRYSTAEVS. Stheneli Mycenarum regis filius. Quære Hercules.
FORTITVDO. Quære Theognis. 1.
HERCVLES
Herculem malebat mater deū eſſe, q̄ Euryſtæo mercenariam operam locare. Mor. ad Eud. lib. 7. pag. 615. num. 20.
HIPPOCRATES.
Hippocrates Geometer præſtantiſſimus. Mor. ad Eud. lib. 7. pag. 616. nu. 30.
IVSTVM. Quære δίκαιον.
LACEDAEMONII.
Lacedæmonii ciuilem habitudinē habēt. Mor. ad Eud. lib. 7. pag. 618. nu. 20.
LAVS.
Laus eſt oratio uniuerſalia celebrans. Moral. ad Eud. lib. 2. pag. 586. nu. 50.
MORS. Quære Agathon. Chiron.
POLLVX. Iouis ex Læda filius. Quære Caſtor.
PRAEDICATIO.
Prædicatio ſeu εὐδεμονισμὸσ finem intēdit. Mor. ad Eud. lib. 2. pag. 586. nu. 50.
SMINDYRIDES.
Smīdyrides Sybarita inter uoluptarios cōnumerat̄. Mor. ad Eud. lib. 1. pa. 582. nu. 50
THEOGNIS.
1 Theognis dixit, quod nec robur, nec diuitiæ fortitudinem gignunt. Mor. ad Eud. lib. 3 pag. 596. nu. 30.
2 Theognis dixit, illud, quod quibuſdā paruum eſt, aliis ingens eſſe, & quod aliis luſus, aliis mortiferum eſt. Mor. ad Eud. lib. 7. pag. 612. nu. 4.
VITAE CVPIDITAS. Quære Anaxagoras. 2.

Ratio concinnandarum quaternionum in hoc tomo.
Aa. Bb. Cc. Dd. Ee. Ff. Gg. Hh. Ii. Kk. Ll. Mm. Nn. Omnes ſunt quaterniones, præter Nn. quæ eſt quinternio.

EXCVDEBAT NICOLAVS TIERRYVS, ANNO A VIRGINEO PARTV, M. D. XL. MENSE FEBRVARIO.